

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e 25

= T. Text Gr. C $\frac{35}{4}$

$$\downarrow \frac{24}{4}$$

= T. Text Gr $\downarrow \frac{93}{4}$

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de UH. Credendū, c. 8.

OXONII:

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VE NEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

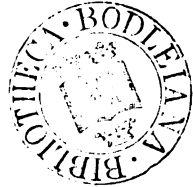
INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS IV.

CONTINENS COMMENTARIA IN EPISTOLAS AD
GALATAS ET EPHESIOS.

OXONII :

EXCUDEBAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VE NEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI
EPISTOLAM AD GALATAS
COMMENTARIA.

EJUSDEM
IN EPISTOLAM AD EPHESIOS
HOMILIAE XXIV.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII:

EXCUDERAT J. WRIGHT, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;
LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.LII.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI
GULIELMO
ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,
ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,
OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,
DICATUR
HÆC BIBLIOTHECA
PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,
DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,
SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,
QUO PIETATI SATISFIAT
ERGA NOMEN VENERABILE
ET
PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

IN textu Commentariorum S. Chrysostomi in Epistolam ad Galatas recensendo, Savilius Editionem Veronensem ad Codicem Bibliothecae Regiae, cujus tamen nullum indicium dedit, sedulo castigavit. Praeter hunc librum etiam Veteris Interpretis, qui Graecum Codicem manuscriptum Latinum fecit, operam adhibuit. Benedictini, quod mireris, hujusce operis ne unum quidem Codicem se reperisse profitentur. Tres tamen hodie in Bibliotheca Regia servari, duos Colbertinos, et Reg. 675. testantur Editores Benedictinae Parisiis intra paucos hos annos repetitae. Etiam Matthaeius hujus unius Epistolae nullum Codicem Chrysostomi in Bibliothecis Mosquensibus reperiri affirmat.

In usum nostri operis collati sunt Codices, quos nunc breviter describemus.

- A. Regius 675. olim 1788. Membranaceus, saeculi XII., ab Editore Benedictinae secundae hic illic adhibitus.
- B. Regius 725, olim Colbertinus. Membranaceus, saeculi XII.
- C. Monacensis 373, olim Augustanus. Membranaceus, saeculi X. formae maximae, foliis 416. cui insunt ejusdem Auctoris Homiliae XL. in Epist. priorem ad Corinthios, fol. 1—317. Expositio in Epist. ad Galatas, fol. 318—376. et Leontii Episcopi Neapolitani Cypriorum in vitae paralipomena S. Patris nostri et Archiepiscopi Alexandrini Joannis Eleemonis fol. 376—416. Contulit nostro rogatu THEODORUS KRABINGER.
- D. Vindobonensis, Lambec. CXXXV. “Membranaceus, antiquus, olim Bessarionis Archiep. Nicaeni.” LAMB.
- E. Vindobonensis, Lambec. CXL. “Chartaceus, antiquus et bonae notae, sed prae vetustate ruinosus et lacerus, et in principio ac fine mutilus.” LAMB.

- F. Venetus, Marc. Append. II. 178. Incipit p. 666 C. a verbis αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς, et exit p. 730 C. in haec τοῦ θεοῦ τήν. Collator ejus THEODORUS HEYSE supplevit principium ex
- G. Codice olim Naniano, nunc Marc. Append. I. 35. “recenti quidem ac mendosiore, sed tamen ejusdem familiae libro. Est is chartaceus, saec. circa XV. scriptus, licet altiore aetate literae affectare videantur, complectens Homilias in Epist. ad Corinthios secundam cum Commentarii in Epist. ad Galatas majori parte, i. e. usque ad p. 716. Est autem plane nova magnoque usui haec omnis varietas, quod Savilius in hos Commentarios nullum ex familia Augustana Codicem est nactus.” HEYSE.

Praeter duos Regios jam memoratos collatus est, sed in textu recognoscendo non adhibitus, tertius, numero 1017, olim Colbertinus, membranaceus, saeculi XI, qui incipit p. 687 C. a verbis ἀποσπάσαι τοῦ νόμου. Hujus Codicis, qui selectas tantum particulas nostri operis continere videtur, hic illic mentionem fecit Editor novissimus, maxime ad sextum Epistolae caput.

Commentaria in Epistolam ad Galatas Latina fecit Desiderius Erasmus, qui “opus hoc antehac a nemine versum” Joanni Cardinali Lothoringiae per literas Basileae III. Cal. Jul. anno MDXXVII. scriptas dicavit. Graeca igitur non in libro excuso, qui tunc temporis nullus exstitit, sed in Codice manuscripto, qui cum nostris E. F. arctam cognationem habet, eum legisse apparet. Erasmi versionem, quam tamen “incerto interpreti” ascribit, “locis aliquot per ipsum restitutis ex Editione Veronensi,” repetivit Editor Operum S. Chrysostomi Latine impressorum Parisiis anno MDCXIV.

Quod reliquum est, hunc Commentarium Auctor non ut ceteros in Epistolas Paulinas a se compositos in Sermones seu Homilias distribuit, ut concio quaelibet Ethica adhortatione clauderetur, sed continenter ab initio ad

finem usque Epistolae, moralibus praeceptis per occasionem interpositis, sacri contextus seriem explanavit. Quinetiam distinctionem a prioribus Editoribus observatam, ut singulis capitibus novus titulus praefigeretur, tanquam ab Auctoris proposito alienam, nos consulto negleximus.

Nunc ad alteram hujus Voluminis partem, quae continet Nostri Interpretationem Epistolae ad Ephesios, per Homilias solito suo more confectam, transeamus.

In hac parte operis ornanda Savilius praeter Veronensem excusum, qui recensioem antiquiorem, ut nostra fert opinio, sed longe difficiliorem, secutus est, Augustanum Codicem, ad alteram familiam pertinentem, adhibuit, quo auctore quamplurima singulis paginis si non in melius mutavit, certe aspera lenivit, hiantia explevit, turbata in ordinem redegit: neque tamen potuit, ut ipse fatetur, in libro tam mendoso quod voluit, praestare. Quo fit ut textus ejus, quem fere expresserunt Morellus et Benedictini, recensioem ex utraque familia commixtam et confusam exhibeat. Post hunc Montefalconius se usum esse Coislinianis Codicibus duobus, 31 et 75, et Colbertino 4112, qui argumentum omittit, profitetur. Nobis quidem Collationum hujus operis talis affluentia praesto fuit, ut selectis utriusque familiae tribus, quae maximum momentum habere viderentur, ceteras plane neglexerimus. Hi autem sunt,

- A. Monacensis 353. Membranaceus, saeculi X, constans foliis 242, a Krabingero collatus.
- B. Regius Coislin. 75. Membranaceus, saeculi XI. a Montefalconio adhibitus.
- C. Vindobonensis, Lambec. CXXXVIII. Membranaceus, saeculi, ut videtur, XI. Vetus Codex incipit p. 5 D.
- D. Vindobonensis, Lambec. CXXXVII. Membranaceus, ejusdem aetatis. Hic liber in quatuor prioribus Homiliis

plene collatus est, in reliquis non nisi ad lectiones Codicis C. confirmandas.

E. Laurentianus, Plut. 8. Num. 2. saeculi XI. "Mixtae lectionis et mutabilis liber, subinde optimus et vulgatam egregie emendans, alibi perparum varians, aliquando glossis temere interpolatus, et corruptus multifariam. Correctiones adsunt trium vel quatuor lectorum, et aetate et auctoritate diversae." HEYSE.

F. Vaticanus 551. saeculi X. "De meliore Codicum secta, eademque, ut videtur, ad quam pertinent Marcianus a, x, z. Laurentianus VIII. 6. Continet Chrys. ad Galat. Ephes. Philipp. Coloss." HEYSE.

Praeter hos penes nos sunt collationes duorum aliorum Codicum, quorum lectiones cum nihil novitatis haberent, notare supersedimus. Hi sunt,

Mosq. "Membranaceus, SS. Synodi in fol. num. CVIII. Scriptus est a Joanne Monacho, ergo exeunte saec. X. aut ineunte XI. Fuit quondam in monasterio montis Athus Iberorum, ut in fronte primi folii notatur." *Matth.* Nov. Test. Tom. VI. p. 275. Continet Homilias Chrys. in Ephes. Philipp. et Philemonem.

Regius 1017. de quo ad Galatas monuimus. Continet singulorum sermonum particulas selectas, partim exegeticas, partim morales, mendosissime scriptas.

Catenam in S. Pauli Epistolas ad Galatas, Ephesios, Philippenses, Colossenses, Thessalonicenses ex Codice Coisliniano edidit Vir Reverendus J. A. Cramer, Oxonii, anno MDCCCXLII. quae nobis in utraque operis parte magno adjumento fuit.

Homiliarum in Epistolam ad Ephesios Interpretes Latinos duos adhibuimus; unum, quem Veterem appellamus, Wolfgangum Musculum; alterum, Gentianum Hermetum Aurelium, Canonicum Rhemensem, cujus Versionem hic illic castigatam suam fecit Montefalconius. Uterque, ut probabile est, exemplar tantum Veronense ad manum habuit.

F. F.

TOY

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

¹ Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΠΟΛΛΟΥ τὸ προοίμιον γέμει θυμοῦ καὶ μεγάλου φρονή-
ματος· οὐ τὸ προοίμιον δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα, ὡς εἰπεῖν, ἡ
ἐπιστολή. Τὸ γὰρ μετ' ἐπιεικείας ἀεὶ τοῖς ^b μαθητευομένοις
διαλέγεσθαι, ^c καὶ σφοδρότητος δέωνται, οὐ διδασκάλου, ἀλλὰ
λυμεῶνος ^a αἶν εἶη καὶ ^d πολεμίου. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κύριος πολλὰ
προσηνῶς τοῖς μαθηταῖς διαλεχθεῖς, ἔστιν ὅπου καὶ αὐστηρό-
C
τερον κέχρηται τῷ λόγῳ, καὶ νῦν μὲν μακαρίζει, νῦν δὲ ἐπιτιμᾷ.
Τῷ γοῦν Πέτρῳ εἰπὼν, ² “Μακάριος εἶ, Σίμων Βᾶρ Ἰωνᾶ,”
καὶ ἐπαγγειλάμενος τὰ θεμέλια τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς ὁμολο-
γίας αὐτοῦ καταθήσεσθαι, μετ' οὐ πολὺ τῶν λόγων τούτων
φησὶν· “Ἦπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλόν μου εἶ.” Καὶ

¹ CAP. I. v. 1—3.

² Matth. xvi. 17, 23.

CODICES A.B.C.D.E.G. ^a ἡμῶν om. E. ^b μαθηταῖς A.D. ^c καὶ
an G. ^d πολεμίου] + ὥστε εἰκότως τοῦτο ποιεῖ G. Vet. ^e ὅπου] ὅτε E.
Μοχ τῷ λόγῳ κέχρηται inverso ord. idem.

ἀνέχεσθαι Παύλου ταῦτα ἀναιρουίντος. Οἱ γὰρ περὶ Πέτρον D καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ταῦτα, φησὶν, οὐ κωλύουσιν, οἱ πρῶτοι τῶν ἀποστόλων, οἱ μετὰ Χριστοῦ γενόμενοι. Καὶ ἀληθῶς οὐκ ἐκώλουν· ἀλλ' οὐ δογματίζοντες τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ τῇ ἀσθενείᾳ συγκαταβαίνοντες τῶν ἐξ Ἰουδαίων πιστευόντων. Ὁ δὲ Παῦλος εἰς τὰ ἔθνη κηρύττων, οὐ χρεῖαν εἶχε τῆς συγκαταβάσεως ταύτης. Ὅτε οὖν ἐν Ἰουδαίᾳ γέγονε, καὶ αὐτὸς τῇ συγκαταβάσει ἐχρήσατο ταύτῃ. Ἄλλ' οἱ ἀπατῶντες, οὐ λέγοντες τὰς αἰτίας, δι' αἷς καὶ οὗτος ἀκάκεινοι συγκατέβαινον, παρελογίζοντο τοὺς ἀφελεστέρους λέγοντες, ὅτι οὐ δεῖ Παύλου ἀνέχεσθαι· οὗτος γὰρ χθὲς καὶ σήμερον ἐφάνη, ἐκείνοι E δὲ πρῶτοι οἱ περὶ Πέτρον· καὶ οὗτος μὲν μαθητὴς τῶν ἀποστόλων γέγονεν, ἐκείνοι δὲ τοῦ Χριστοῦ· καὶ ὁὗτος μόνος, ἐκείνοι δὲ πολλοί, καὶ στῦλοι τῆς ἐκκλησίας. Καὶ εἰς ὑπόκρισιν δὲ αὐτὸν διέβαλλον λέγοντες, ὅτι καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ ἀναιρῶν περιτομὴν, φαίνεται^a καὶ τοῦτοις χρησάμενος ἀλλαχοῦ, καὶ ἐτέρως μὲν ὑμῖν, ἐτέρως δὲ ἄλλοις κηρύττων. Ἐπεὶ οὖν ἐμπρησθέν εἶδεν ἔθνος ὁλόκληρον, καὶ πυρὰν χαλεπὴν κατὰ τῆς^e Γαλατῶν ἀναφθεῖσαν ἐκκλησίας, καὶ τὴν οἰκοδομὴν σαλευομένην καὶ κινδυνεύουσαν καταπεσεῖν, τοῦτο μὲν ὑπὸ θυμοῦ⁶⁵⁹ δικαίου, τοῦτο δὲ ὑπὸ ἀθυμίας ἑκατέχοντος· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν εἰπὼν, ὅτι⁸· Ἡθελον^λ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου· γράφει τὴν ἐπιστολὴν, πρὸς⁹ ἅπαντα ταῦτα ἀπολογούμενος. Καὶ ἐκ προοιμίων εὐθέως πρὸς ἐκεῖνο ἀποτείνεται, ὃ διορύττοντες αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν ἔλεγον, ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς δὲ τῶν ἀποστόλων γέγονε μαθητής. Διὸ καὶ οὕτως ἤρξατο· Παῦλος ἀπόστολος, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων. Ἐλεγον γὰρ, ὡς^b B ἔφθην εἰπὼν, οἱ ἀπατεῶνες ἐκείνοι, ὅτι τῶν ἀποστόλων ἀπάντων ἔσχατος οὗτός ἐστι, καὶ παρ' ἐκείνων ἐδιδάχθη. Πέτρος γὰρ καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννηςⁱ καὶ ἐκλήθησαν πρῶτοι, καὶ κορυφαῖοι τῶν μαθητῶν εἰσι, καὶ τὰ δόγματα ἐδέξαντο παρὰ^k τοῦ Χριστοῦ, καὶ χρὴ μᾶλλον ἐκείνοις πείθεσθαι, ἢ τούτῳ· ἐκείνοι δὲ οὐ κωλύουσι περιτέμενσθαι, οὐδὲ νόμον μὴ τηρεῖν. ^l Καὶ

⁸ Gal. iv. 20.

^a ἀκάκεινοι pro καὶ ἐκείνοι A.B.C.D.G. ^b οὗτος] + μὲν Sav. Mor. Ben. μὲν om. A.C.E.G. ^c καὶ στ. τῆς ἐκ. om. G. Vet. ^d καὶ om. G. ^e Γαλ.] τῶν Γαλ. A.D.G. Statim ἀναφθεῖσαν pro ἀφθεῖσαν omnes. ^f κατεχόμενος om. A. ^g ἅπαντα] Sic Sav. Mor. Ben. ἅπαντας est in nostris omnibus et Veron. ad universos Vet. ^h ὡς] Sic A.C.D.E.G. Vet. ⁱ δ vulgo. ^j καὶ om. D. Statim πρῶτον A. ^k τοῦ Χριστοῦ] κυρίου E. ^l καὶ om. E.G. Vet.

ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγοντες, καὶ τοῦτον μὲν καθαιροῦντες, C
 ἐκείνων δὲ τὴν δόξαν ἐπαίροντες, οὐχ ἵνα ἐκείνους ἐγκωμιάσω-
 σιν, ἀλλὰ ἵνα Γαλάτας ἀπατήσωσιν, ἐπειθὸν ἀκαιρῶς τῷ νόμῳ
 προσέχειν. Εἰκότως οὖν οὕτως ἤρξατο. ^μἘπειδὴ γὰρ τὴν
 μὲν αὐτοῦ διδασκαλίαν ἐξητελίζον, παρὰ ἀνθρώπων αὐτὴν
 λέγοντες εἶναι, τὴν δὲ Πέτρου παρὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐκ προσι-
 μίων ^αεὐθέως πρὸς τοῦτο ἴσταται, λέγων ἀπόστολος εἶναι,
 “οὐκ ὁ ἀπ’ ἀνθρώπων, οὐδὲ δι’ ἀνθρώπων.” Ἐβάπτισε μὲν
 γὰρ αὐτὸν Ἀνανίας, ἀλλ’ οὐκ ἐκεῖνος τῆς πλάνης ἀπῆλλαξεν,
 οὐδὲ πρὸς τὴν πίστιν ἤγαγεν· ἀλλ’ αὐτὸς ἄνωθεν ὁ Χριστὸς
 τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην πρὸς αὐτὸν ῥάφηκε φωνὴν, δι’ ἧς ^ααὐτὸν
 D ἐσαγήνευσεν. Τὸν μὲν γὰρ Πέτρον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,
 καὶ Ἰωάννην καὶ ^ττὸν ἀδελφὸν τὸν ἐκείνου, περιπατῶν παρὰ
 τὴν θάλασσαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ Παῦλον εἰς οὐρανὸν ἀνελθών.
 Καὶ ὥσπερ οὐκ ἐδεήθησαν ἐκεῖνοι δευτέρας φωνῆς, ἀλλ’ εὐθέως
 ἀφέντες τὰ δίκτυα καὶ πάντα τὰ ἄλλα, ἠκολούθησαν αὐτῷ·
 οὕτω καὶ οὗτος ἀπὸ τῆς πρώτης κλήσεως ^απρὸς ἄκραν ἀνέβη
 κορυφὴν, ὁμοῦ τε βαπτισάμενος καὶ πόλεμον ἄσπονδον πρὸς
 Ἰουδαίους ἐλόμενος, καὶ ταύτῃ μάλιστα τῶν ἀποστόλων πλεο-
 νεκτήσας. ⁹ “Περισσότερον γὰρ αὐτῶν ἐκοπίασα,” φησίν. (711)
 E Ἀλλὰ τέως οὐ κατασκευάζει τοῦτο, ἀλλ’ ἀγαπᾷ τὰ ἴσα φέρων.
 Τὸ γὰρ σπονδαζόμενον ἦν αὐτῷ, οὐ δεῖξαι ἑαυτὸν ἐκείνων ὑπερ-
 ἔχοντα, ἀλλὰ τῆς πλάνης καταλύσαι τὴν ὑπόθεσιν. Τὸ μὲν
 οὖν, “οὐκ ἀπ’ ἀνθρώπων,” κοινὸν ἀπάντων ἦν· ἄνωθεν γὰρ
 τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ρίζαν ἔχει τὸ κήρυγμα· τὸ δὲ, “οὐ δι’ ἀν-
 θρώπων,” ἴδιον τῶν ἀποστόλων· οὐ γὰρ δι’ ἀνθρώπων ἐκά-
 λεσεν αὐτοὺς, ἀλλ’ αὐτὸς δι’ ἑαυτοῦ. Διὰ τί δὲ ^αμὴ τῆς
 κλήσεως ἐμνημόνευσε καὶ εἶπε, Παῦλος κλητὸς οὐκ ἀπ’ ἀνθρώ-
 πων, ἀλλὰ ^γτῆς ἀποστολῆς; Ὅτι περὶ τούτου ^απᾶς ὁ λόγος
 ἦν. Ἐλεγον γὰρ ὑπὸ ἀνθρώπων ^ατῶν ἀποστόλων ἐγκεχει-
 660 ρίσθαι τὴν ^αδιδασκαλίαν ταύτην, καὶ δεῖν ἐκείνοις αὐτὸν ἔπεσθαι.
 Ὅτι δὲ οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐνεχειρίσθη, ὁ Λουκᾶς ἐδήλωσεν,
 εἰπών· ¹⁰ “Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν καὶ νηστευόντων τῷ
 κυρίῳ, εἶπε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀφορίσατε δὴ μοι τὸν Παῦλον

⁹ 1 Cor. xv. 10.¹⁰ Act. xiii. 2.

^μ ἐπειδὴ pro ἐπεὶ A.B.G. Cat. Mox ἐξεντ. A.B.C. ^α εὐθέως om. A.
 ὁ ἀπ’ om. H. Mox δι’ ἀνθρώπου idem. ^γ ἀφείς G. Vet. ^α αὐτὸν] + καὶ
 G. Vet. ^τ τὸν accessit ex omnibus. τὸν ante ἐκείνου deest in D.G. ^α πρὸς]
 εἰς G. ^ο οὖν om. B. ^γ τῶν ἀποστόλων] τούτου. μᾶλλον δὲ οὐκ αὐτοῦ
 μόνου, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀποστόλων G. Vet. ^α αὐτοῦ A.C.D. ^α μὴ
 om. B. ^γ τῆς] διὰ τῆς A.B.C.D. ^α πᾶς B. Statim ὁ λόγος ἦν pro ἦν
 ὁ λόγος omnes. ^α τῶν ἀποστόλων] τὸν ἀπόστολον G. Vet. ἦτοι τῶν ἀπο-
 στόλων B. ^β ἐνεχειρίσθη B. Mox δεῖ pro δεῖν idem. ^α διακονίαν E. Cat.

καὶ τὸν Βαρνάβαν.” Ὅθεν δῆλον, ^d ὅτι μία ἐξουσία υἱοῦ καὶ πνεύματος. ^e Ὑπὸ γὰρ τοῦ πνεύματος ἀποσταλεῖς, ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ φησιν ἀπεσταλθαι. Τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῖ, τὰ τοῦ θεοῦ τῷ πνεύματι λογιζόμενος. Τοῖς γὰρ Μιλησίων διαλεγόμενος πρεσβυτέροις, ¹¹ “Προσέχετε ἑαυτοῖς, φησὶ, καὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ἔθετο ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ποιμένας καὶ B ἐπισκόπους” καίτοιγε ἐν ἄλλῃ φησὶν ἐπιστολῇ, ¹² “Οὗς μὲν ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, ^f εἰτα ποιμένας καὶ διδασκάλους.” Οὕτως ἀδιαφόρως κέχρηται τῷ λόγῳ, τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ λέγων εἶναι, καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τοῦ πνεύματος. ^g Ἐμφράττει δὲ καὶ ἄλλως τῶν αἵρετικῶν τὰ στόματα, λέγων, “Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ + θεοῦ πατρὸς.” Ἐπειδὴ γὰρ τὴν λέξιν ταύτην ὡς ἐλάττωνα οὖσαν προσερρίφθαι τῷ υἱῷ φασιν, ὅρα τί ποιεῖ· ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτὴν τίθουσιν, ^h διδάσκων ἡμᾶς μὴ νομοθετεῖν τῇ ⁱ ἁρ- C ρήτῃ φύσει, μηδὲ μέτρα θεότητος ὀρίζειν ^k μέσον υἱοῦ καὶ πατρὸς. Εἰπὼν ^l γὰρ, “διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,” ἐπήγαγε, “καὶ θεοῦ πατρὸς.” Εἰ μὲν γὰρ καθ’ ^m ἑαυτὸ τοῦ πατρὸς μνημονεύσας εἶπε τὸ, ⁿ δι’ οὗ, ἴσως ἂν ^o καὶ ἐσοφίσαντο, λέγοντες ἀρμόζειν τῷ πατρὶ τὸ, δι’ οὗ, τῷ τὰ ἔργα τοῦ υἱοῦ εἰς αὐτὸν ἀναφέρεσθαι· νῦν δὲ ^p τοῦ υἱοῦ μνημονεύσας ὁμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ^q κοινῇ θείς τὴν λέξιν, οὐκέτι τὸν λόγον τοῦτον χάραν ἀφήσιν ἔχειν. Οὐ γὰρ, ὡς τὰ τοῦ υἱοῦ ^r νῦν ἀνατιθεῖς τῷ πατρὶ, τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ ^s δεικνὺς ὅτι οὐδεμίαν αὕτη ἡ λέξις οὐσίας διαφορὰν εἰσάγει. Τί δὲ καὶ οἱ ^t ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ἐπινοοῦντές ^v τινα ἐλάττωσιν διὰ τὸ ^w εἰς ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ D καὶ ἁγίου πνεύματος βαπτίζεσθαι, ἐνταῦθα ἂν εἴποιεν; Εἰ γὰρ καταδέεστερος ὁ υἱὸς διὰ τὸ μετὰ πατέρα κεῖσθαι, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ἀρξάμενος ὁ ἀπόστολος ἐπὶ τὸν πατέρα ἔρχεται, τί ἂν εἴποιεν; Ἄλλ’ οὐδὲν ^x ἂν εἴποιμεν βλάσφημον. Οὐ γὰρ ^y χρὴ φιλονεικοῦντας ^z ἐκείνους τῆς ἀληθείας ἐξίστασθαι, ἀλλὰ, ^a κἂν ^a μυριάκις μαίνωνται, τὰ μέτρα τῆς εὐσε-

11 Act. xx. 28.

12 1 Cor. xii. 28.

^d ὅτι] + καὶ A.C.D. Cat. ^e ὑπὸ (ἀπὸ B.) γὰρ τοῦ πν. ἀποσταλεῖς] Sic omnes. ἀποσταλεῖς γὰρ ὑπὸ τοῦ πν. Edd. ^f εἰτα ποιμένας καὶ] τρίτον A.D. ^g ἄλλως δὲ καὶ τῶν αἰρ. ἐμφράττει τὰ στ. hoc ord. G. ^h διδάσκων ἡμᾶς pro ἡμᾶς διδάσκων omnes. ⁱ ἀρρήτῃ] ἀκράτῃ B. ^k μέσον (μέσῳ G.) υἱοῦ καὶ πατρὸς] μέσους (μέσους Cat.) υἱοῦ καὶ π. γενομένου A.C.D.E. Cat. ^l γὰρ] δι’ G. Vet. Haec εἰπὼν γὰρ—πατρὸς om. B. ^m ἑαυτῷ B.C. ἑαυτὸν E. ⁿ δι’ οὗ] δι’ υἱοῦ B. ^o καὶ om. E. ^p τοῦ om. B. ^q κοινῇ E. Cat. ^r νῦν om. B. ^s δεικνυσιν B. ^t ἀπὸ] ἐπὶ E.G. Vet. ^v τινα om. B. ^w εἰς] + τὸ G. ^x ἂν εἴποιμεν] τέως ἐρούμεν E.G. Vet. ^y χρὴ] δεῖ A.D. ^z ἐκείνους] αὐτοὺς ἐκείνους B. ^a μυριάκις] + ἐκείνοις G. Vet.

βείας ἡμᾶς διατηρεῖν ἀναγκαῖον. Ὡςπερ οὖν οὐκ ἂν εἴποιμεν ἡμεῖς μεῖζονα τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν, ἐπειδὴ τοῦ Χριστοῦ πρῶτον ἐμνημόνευσεν· ἐσχάτης γὰρ τοῦτο μανίας, καὶ ἀσεβείας ὑπερ-
Ε βολὴ ὅ πάσης· οὕτως οὐδὲ ἐκεῖ διὰ τὸ μετὰ τὸν πατέρα κείσθαι τὸν υἱόν, ἐλάττονα χρή νομίζειν ἡμᾶς εἶναι τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν.

† “Τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.” Τί ποιεῖς, ὦ Παῦλε; Ἰουδαῖζοντας ἀνθρώπους ἐνάγειν εἰς πίστιν θέλων, οὐδὲν τῶν μεγάλων ἐκείνων καὶ λαμπρῶν ἄγεις εἰς μέσον, οἷον ὁ πρὸς Φιλιππησίους ἔγραφες, λέγων, ὅτι ¹³“Ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ” ὃ μετὰ ταῦτα ἐπιστέλλων Ἑβραίοις ἀνεβόησας, ὅτι “Ἀπαύγασμά ἐστι τῆς
661 δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ” ¹⁴ὃ ἐκ προοιμίων ὁ τῆς βροντῆς υἱὸς ἀνεφώνησεν, ὅτι “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος” ὁ πρὸς Ἰουδαίους πολλὰκις αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς φθεγγόμενος ἔλεγεν, ὅτι τὰ αὐτὰ δύναται τῷ πατρὶ, καὶ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν ἔχει· τούτων οὐδὲν λέγεις, ἀλλὰ ¹⁵ταῦτα πάντα ἀφείς, τῆς κατὰ σάρκα οἰκονομίας μέμνησαι, σταυρὸν εἰς μέσον φέρων καὶ νέκρωσιν; Ναί, φησίν. Εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἦν μηδὲν μέγα περὶ τοῦ Χριστοῦ φανταζομένους, καλῶς εἶχεν ἐκεῖνα
B λέγειν· ἐπειδὴ δὲ ὡς μέλλοντες τιμωρεῖσθαι, εἰ ἀποσταίεν τοῦ (712) νόμου, στασιάζουσι πρὸς ἡμᾶς, διὰ τοῦτο πράγματος μέμνηται, ¹⁶ὅτι οὐ πᾶσαν ἐκβάλλει τοῦ νόμου τὴν χρεῖαν, λέγω δὴ τὴν ἐκ τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως εὐεργεσίαν ¹⁷ἐγγινομένην ἅπασιν. Τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὅτι ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπῆρχε, καὶ τὸ ἴσον ¹⁸ἑαυτὸν ποιεῖν τῷ θεῷ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ¹⁹δεικνύντος μὲν ἦν τὴν τοῦ λόγου θεότητα, οὐδὲν δὲ ῥητοσύτην εἰς τὸ παρὸν συμβαλλομένον· τὸ δὲ εἰπεῖν, “τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,” ἀναμνησκόντος ἦν τῆς ὑπὲρ ἡμῶν εὐεργεσίας τὸ κεφάλαιον, ὅπερ οὐ μικρὸν εἰς τὸ προκείμενον
C αὐτῷ συνετέλει. Καὶ γὰρ εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτω τοῖς τὴν ²⁰αὐτοῦ θεοῦ μεγαλωσύνην παριστῶσι προσ-
ἔχειν λόγοις, ὡς τοῖς τὴν εἰς ἀνθρώπους εὐεργεσίαν ἐνδεικνυ-

¹³ Philipp. ii. 6. Hebr. i. 3. Joan. i. 1. v. 19 sqq.

^b ἀπάσης B. πάσης ὑπερβ. inverso ord. G. ^c ὦ om. D. ^d ἐν μ. θ. ὑπάρχων om. E. Statim ἄρπαγμα idem. ^e δ] + καὶ G. Vet. Mox ἐβόησας B. ^f δ] + καὶ G. Vet. ^g ὅτι om. B. ^h ὁ assumptum ex A.C.D.G. Cat. Haec ὁ πρὸς Ἰουδαίους—ἔχει desunt in B. ⁱ ἔλεγεν] + ἂ ποιῇ ὁ πατήρ, ταῦτα καὶ ὁ υἱός· δείκνυσιν γὰρ E.G. Vet. ^k πάντα ταῦτα inverso ord. A.C.D. ^l ὅτι οὐ B. ^m ἐγγινομένην E.G. Vet. γενομένην Cat. ⁿ αὐτὸν G. Cat. Vet. ^o δεικνύοντος D. ^p ῥητοσύτην A.B.C.D. Cat. τοιοῦτον Edd. ^q τοῦ om. C. G. τοῦ θ. τὴν μεγ. hoc ord. B.

μένοις. Διόπερ ἀφείς ἐκεῖνα εἰπεῖν, περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐεργεσίας γεγεννημένης ποιεῖται τὸν λόγον. Ἄλλ' ἔπιπιδῶσιν οἱ αἰρετικοὶ λέγοντες, ἰδοὺ ὁ πατὴρ ἐγείρει τὸν υἱόν. Ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ νενοσήκασι, πρὸς μὲν τὰ ὑψηλὰ τῶν δογμάτων ἐθελοκωφοῦσι, τὰ δὲ ταπεινὰ, καὶ ἢ τῆς σαρκὸς ἕνεκεν εἰρημένα οὕτως, ἢ διὰ τὴν εἰς τὸν πατέρα τιμὴν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ οἰκονομίαν, Δ ταῦτα ἐκλέγουσι, καὶ καθ' ἑαυτὰ ἐξετάζοντες, ἐπηρεάζουσιν ἑαυτοῖς· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι τῇ γραφῇ. Οὗς ἡδέως ἂν ἐροίμην, τίνος ἕνεκεν ταῦτα λέγουσιν; Ὡρα ἀσθενῇ τὸν υἱὸν ἐπιδείξαι βουλόμενοι, καὶ οὐκ ἰσχύοντα πρὸς ἐνὸς ἀνάστασιν σώματος; Καὶ μὴν ἡ εἰς αὐτὸν πίστις καὶ τὰς σκιάς τῶν εἰς αὐτὸν πιστευόντων ἀνιστᾶν ἐποίησε νεκρούς. Εἶτα οἱ μὲν εἰς αὐτὸν πιστεύοντες ἄνθρωποι, θνητοὶ ὡς μένοντες ἔτι, ἀπὸ σκιάς μόνης τῶν πληνίων σωμάτων ἐκείνων, καὶ ἱματίων τοῖς σώμασι τοῦτοις περικειμένων, νεκρούς ὡς ἡγειρον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀναστήσαι οὐκ ἔσχυε; Καὶ πῶς οὐ φανερά αὕτη μαρία, καὶ παρανοίας ἐπίστασις; Οὐκ ἤκουσας αὐτοῦ λέγοντος, ὅτι ¹⁴ “Λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν;” καὶ πάλιν, “Ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν;” Τίνος οὖν ἕνεκεν ὁ πατὴρ αὐτὸν ἐγγηγερκεῖν λέγεται; Ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα ποιεῖν, ἅπερ αὐτὸς ποιεῖ. Καὶ γὰρ καὶ τῆς εἰς τὸν πατέρα τιμῆς ἕνεκεν εἴρηται τοῦτο, καὶ τῆς τῶν ἀκροατῶν ἀσθενείας. “Καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες ἀδελφοί.” Τί δήποτε οὐδαμοῦ τοῦτο προσέθηκεν ἐπιστέλλων; Ἡ γὰρ τὸ αὐτοῦ ὄνομα τίθησι μόνον, ἢ δύο καὶ τριῶν ἐτέρων ⁶⁶² ὀνομαστί· ἐνταῦθα δὲ πλῆθος ὀλόκληρον τέθεικε· διόπερ οὐδὲ ὀνομαστί τινος ἐμνημόνευσε. Τίνος οὖν ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ; Διέβαλλον αὐτὸν ὡς μόνον ταῦτα κηρύττοντα, καὶ καινοτομίαν τινὰ τοῖς δόγμασιν ἐπεισάγοντα. Θέλων οὖν ἀνελεῖν αὐτῶν τὴν ὑποψίαν, καὶ δεῖξαι ὅτι πολλοὺς ἔχει τῆς γνώμης κοινωνοὺς, ¹ συνέταξε τοὺς ἀδελφούς, δηλῶν ὅτι ἅπερ γράφει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνων γράφει γνώμης. “Ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Οὐ γὰρ μίαν πόλιν, οὐδὲ δύο καὶ τρεῖς, ἀλλ' ὀλόκληρον τῶν Γαλατῶν τὸ ἔθνος αὕτη τῆς πλάνης ¹ ἐπενέμετο ἢ πυρά. Θέα

¹⁴ Joan. ii. 19. x. 18.

¹ ἐπιπιδῶσιν] + ἐνταῦθα E.G. Vet. ² ἢ om. A.C.D. ³ ἑαυτοῦς A.D.
⁴ ὦρα] + γὰρ E.G. Mox ἀποδείξαι E. Cat. ⁵ μένοντες pro μὲν ὄντες (μὲν om. Cat. Veron.) D.E.G. ⁶ τοῦτων A.D.E.G. Vet. non Cat. ⁷ ἡγειρον A.B.C.D.E. Cat. Vet. ἡγειραν vulgo. ⁸ ἰσχυε vel ἰσχυεν pro ἰσχυσε omnes.
⁹ οὖν om. B. ¹⁰ καὶ om. B. Statim τῆς accessit ex A.B.C.E.G. Cat. ¹¹ τοῦτο om. B. ¹² προσέθηκεν] + ἀλλαχοῦ E.G. Vet. ¹³ ἑαυτοῦ E. ¹⁴ ὀνόματα G. Vet. ¹⁵ τέθεικεν A.D.E.G. Cat. τέθηκεν B.C. ἔθηκε Edd. ¹⁶ οὖν om. G.
¹⁷ συνέταξεν] + ἑαυτῷ E.G. ¹⁸ γὰρ om. B. ¹⁹ ἐπενέμετο C.

Β δέ μοι καὶ ἐνταῦθα τὴν πολλὴν ἀγανάκτησιν. Οὐ γὰρ εἶπε, τοῖς ἀγαπητοῖς, οὐδὲ, τοῖς ἡγιασμένοις, ἀλλὰ, “ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Τοῦτο δὲ ἦν σφόδρα βαρυθυμούντος καὶ τὴν ὁδὸν ἐνδεικνυμένου, τὸ ἢ ἀπὸ τῆς ἀγάπης, μὴδὲ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων αὐτοὺς καλέσαι τῆς τιμῆς, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς συνόδου μόνης. Ἡ καὶ μὴδὲ προσθεῖναι ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ, ἀλλ’ ἀπλῶς, “ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας.” Ἄλλως δὲ, καὶ συνάψαι ἐκ προοιμίων τὸ στασιάζον ἐπείγεται· διὸ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐκκλησίας τέθεικεν, ἐντρέπων αὐτοὺς, καὶ συνάγων εἰς ἓν.

Οἱ γὰρ εἰς πολλὰ διηρημένοι μέρη, οὐκ ἂν δύναιτο ταύτην καλεῖσθαι τῇ προσηγορίᾳ· τὸ γὰρ τῆς ἐκκλησίας ὄνομα, συμφωνίας ὄνομα καὶ ὁμονοίας ἐστί. “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Πανταχοῦ μὲν ἀναγκαίως τοῦτο τίθησι, μάλιστα δὲ Γαλάταις ἐπιστέλλων νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ τῆς χάριτος ἐκινδύνουν ἐκπεσεῖν, ἐπεύχεται αὐτοῖς ταύτην ἀνακτήσασθαι πάλιν. Ἐπειδὴ πρὸς τὸν θεὸν ἑαυτοὺς ἐξεπολέμωσαν, παρακαλεῖ τὸν θεὸν πρὸς τὴν αὐτὴν αὐτοὺς ἐπαναγαγεῖν εἰρήνην. “Θεοῦ πατρός.” Καντεύθεν πάλιν ῥαδίως ἀλίσκονται οἱ αἵρετικοί. Ἐπειδὴ γὰρ ἔφασιν τὸν Δ’ Ἰωάννην ἐν προοιμίῳ τῶν εὐαγγελίων λέγοντα, “Καὶ θεὸς ἦν (713) ὁ λόγος,” διὰ τοῦτο ἢ χωρὶς ἄρθρου ἡ τεθεικέναι τοῦτο, ὥς ἐλάττονα εἰσάγοντα τὴν θεότητα τοῦ υἱοῦ· καὶ πάλιν τὸν Παῦλον ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχειν τὸν υἱὸν λέγοντα, οὐ περὶ τοῦ πατρὸς εἰρηκέναι, διὰ τὸ χωρὶς ἄρθρου καὶ αὐτὸ κεῖσθαι· τί ἂν εἶποιεν ἐνταῦθα, τοῦ Παύλου λέγοντος, οὐκ, ἀπὸ τοῦ θεοῦ, ἀλλ’, “ἀπὸ θεοῦ πατρός;” Πατέρα δὲ ἐνταῦθα τὸν θεὸν καλεῖ, οὐ κολακεύων αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα καθαπτόμενος, καὶ ὑπομιμνήσκων τὴν αἰτίαν δι’ ἧς ἐγένοντο υἱοί. Οὐ γὰρ διὰ νόμου, ἀλλὰ διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας ταύτης ἡξιώθησαν τῆς τιμῆς. Διὰ τοῦτο πανταχοῦ καὶ ἐν προοιμίοις κατασπείρει τὰ ἴχνη τῆς εὐεργεσίας τοῦ θεοῦ, μονονουχὶ λέγων· οἱ δούλοι καὶ οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ ἡλλοτριωμένοι, πόθεν βεβαίως πατέρα καλεῖτε τὸν θεόν; μὴ ὁ νόμος ὑμῖν ταύτην ἐχαρίσατο τὴν

^m ἦν post βαρυθυμούντος transp. E.G. ⁿ μὴ pro μὴδὲ E.G. Cat. Vet. μὴ ἀπὸ τῆς ἀγάπης om. Veron. ^o τῶν ὄν. α. κ. τῆς τιμῆς] Sic A.C.D. Cat. τῆς τιμῆς om. E.G. Vet. τῆς τιμῆς τῶν ὄν. α. κ. Edd. Haec μὴδὲ ἀπὸ τῶν ὄν. α. κ. τῆς τιμῆς desunt in B. ^p καὶ om. D.E.G. ^q ἐπιστέλλων A.B.C.D.E. Cat. scribens Vet. Edebatur ἀποστέλλων. ^r ἐπειδὴ] + γὰρ Edd. γὰρ om. B.C.D.E.G. Cat. ^s καντεύθεν E. Statim ῥαδίως om. G. Vet. ^t φησὶ B. φασὶ non hic, sed infra post τεθεικέναι τοῦτο habent E.G. Vet. ^v εἰπόντα E.G. ^w χωρὶς τοῦ ἄρθρου G. ^x τεθεικέναι] τέθεικεν A. τίθεικε καὶ D. ^y ὥς om. B. Statim εἰσάγον G. ^z τοῦ Π. λέγοντος] λέγοντος αὐτοῦ G. ^a καὶ om. G. οἱ om. D. Cat. ^b ἐβαίως om. E.G. Vet. ^c ὑμῖν post ταύτην superscriptum habet E.

συγγένειαν; τί τοῖνυν καταλιπόντες τὸν εἰς ταύτην ὑμᾶς ^δτὴν ἐγγύτητα ἀγαγόντα, ^επροστρέχετε πάλιν τῷ παιδαγωγῷ; 663 Οὐκ ἐπὶ τοῦ πατρὸς δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἱκανὰ τὰ ὀνόματα αὐτοῖς ταῦτα τὴν εὐεργεσίαν ἐνδείξασθαι. Τὸ γὰρ κυρίου Ἰησοῦ ^ιΧριστοῦ ὄνομα μετὰ ἀκριβείας ἐξεταζόμενον τὴν εὐεργεσίαν πᾶσαν ἐνδείκνυται. Καὶ γὰρ Ἰησοῦς διὰ τοῦτο κληθήσεται, φησὶν, ¹⁵“Ὅτι αὐτὸς σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν” καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ ^εδὲ προσηγορία τῆς τοῦ πνεύματος ἀνέμνησε κρίσεως.

¹⁶“Τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.” Ὅρας ὅτι οὐ δουλικὴν ὑπέμεινε διακονίαν οὐδὲ ἡναγκασμένην, οὐδὲ ἐξεδόθη παρά τινος, ἀλλ’ ἑαυτὸν ἔδωκεν; ὥστε ὅταν ^βἀκούσης Ἰωάννου Β λέγοντος, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ πατήρ, μὴ ἐλαττώσης τὴν ἀξίαν τοῦ μονογενοῦς διὰ τοῦτο, μηδὲ ἀνθρώπινόν τι ὑποπτεύσης. Καὶ γὰρ ὁ πατήρ λέγεται δεδωκέναι, οὐχ ἵνα δουλικὴν διακονίαν ἐννόησης, τοῦτο λέγεται, ἀλλ’ ἵνα μάθης, ὅτι καὶ τῷ πατρὶ τοῦτο δοκοῦν ἦν, ὅπερ ^κοὖν καὶ ἐνταῦθα ὁ Παυλὸς ἐδήλωσεν εἰπών· “Κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.” ^ιοὐ κατ’ ἐπιταγὴν, ἀλλὰ κατὰ τὸ θέλημα. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν θέλημα πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἅπερ ὁ υἱὸς ἐβούλετο, ταῦτα καὶ ὁ πατήρ ᾔθελεν. “^ιὙπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ^γἡμῶν.” Μυρίοις, φησὶν, ἑαυτοὺς περιεπείραμεν κακοῖς, καὶ ^βτῆς ἐσχάτης ἡμεν υπεύθυνοι κολάσεως. Καὶ ὁ ^ομὲν νόμος οὐ μόνον οὐκ ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κατεδίκασε, τὸ μὲν ἁμάρτημα φανερώτερον καθιστὰς, ἐλευθερῶσαι δὲ οὐκ ἰσχύων, οὐδὲ παῦσαι ^ρτοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ τὸ ἀδύνατον τοῦτο δυνατόν ἐποίησε, τὰς τε ἁμαρτίας λύσας, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐν τάξει φίλων καταστήσας, καὶ μυρία ἕτερα χαρισάμενος ἀγαθὰ. Εἰτά φησιν· “Ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ.” Πάλιν ἕτεροι ταύτης τῆς λέξεως ἐπιλαμβάνονται ^δΔ αἵρετικοί, τὸν παρόντα βίον διαβάλλοντες, καὶ τὴν Παύλου μαρτυρίαν παράγοντες. Ἰδοὺ γὰρ, ^ιφησὶ, τὸν ἐνεστῶτα αἰῶνα πονηρὸν ^ιεἶρηκε. Καὶ τί ποτέ ἐστιν ^βαἰὼν, εἰπέ μοι; Χρόνος ἐν ἡμέραις καὶ ὥραις. Τί οὖν; τὸ διάστημα τῶν ἡμερῶν πονη-

15 Matth. i. 21.

16 γ. 4.

^δ τὴν om. B. ^ε προσέχετε B. ^ι Χριστοῦ om. C. μετὰ ἀκριβείας om. B. ^ε δὲ om. E. ^β ἀκούσης pro ἀκούση A.B.D.E.G. Cat. Ita tacite correxit Montef. ^ι αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.G. fortasse alii. ^κ οὖν om. E. ^ι οὐ] ὅρα οὐ G. Vet. lidem post θέλημα add. εἶπεν. ^ι ὑπὲρ] τί ἐστιν ὑπὲρ E.G. Vet. ^β τῆς ἐσχάτης] τοῖς ἐσχάτοις G. ^ο μὲν om. B. ^ρ τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ inverso ord. D.E. ^ι φησὶ A.B.C.D.E. Cat. φασὶ Edd. ^ι εἶρηκε] ὠνόμασε B. ^β ὁ αἰὼν B.

ρόν, καὶ ὁ τοῦ ἡλίου δρόμος; Ἄλλ' οὐδεὶς ἂν εἴποι τοῦτό ποτε, κἂν εἰς ἐσχάτην ἀλογίαν ἔκατενεχθῇ. Ἄλλ' οὐ τὸν χρόνον εἶπε, φησὶν, ἀλλὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν πονηρὰν ἐκάλεσε. Καὶ μὴν τὰ ῥήματα οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλ' οὐχ ὥστασαι ἐπὶ τῶν ῥημάτων, ἀφ' ὧν τὴν κατηγορίαν ἐπλεξας, ἀλλὰ ἑσταυρωμένους ἐρμηνείας ὁδόν. Οὐκοῦν καὶ ἡμῖν συγχωρήσεις ἐρμηνεύσαι τὰ εἰρημένα, καὶ ὅσοις μᾶλλον, ὅσῳ καὶ εὐσεβῇ τὰ ἡμέτερα, καὶ λόγον ἔχοντα. Τί οὖν ἂν εἴποιμεν; Ὅτι οὐδὲν τῶν κακῶν γένοιτ' ἂν αἰτίον ποτε τῶν καλῶν, τῶν δὲ μυρίων στεφάνων καὶ τοσούτων μισθῶν ὁ παρὼν βίος αἰτιός ἐστιν. Αὐτὸς γοῦν οὗτος ὁ μακάριος Παῦλος ἐπαινεῖ μεθ' ὑπερβολῆς αὐτὸν λέγων οὕτως·¹⁷ “Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔργου, καὶ τί θαιρήσομαι, οὐ γνωρίζω.” Καὶ αἵρεσιν⁶⁶⁴ δὲ ἑαυτῷ προθεῖς τοῦ ζῆν ἐνταῦθα, καὶ τοῦ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, προτιμᾷ τὴν ἐνταῦθα διαγωγὴν. Εἰ δὲ πονηρὸς ἦν, οὐτ' ἂν ἐκεῖνος ταῦτα περὶ ἑαυτοῦ εἶπεν, “οὐτ' ἂν ἄλλος τις εἰς ἀρετὴν αὐτῷ καταχρήσασθαι ἠδυνήθη, εἰ καὶ σφόδρα ἐσπούδαζε. Κακία^a γὰρ οὐκ ἂν ποτε εἰς ἀγαθὸν τις χρήσαιο, οὐ πορνεία εἰς σωφροσύνην, οὐ φθόνος εἰς φιλοφροσύνην. Καὶ (714) ἔγὰρ ὅταν λέγῃ Παῦλος περὶ τοῦ φρονήματος τῆς σαρκὸς, ὅτι¹⁸ “Τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται· οὐδὲ γὰρ δύναται.” τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ κακία μένουσα κακία οὐ δύναται εἶναι ἀρετή. Β’ Ὡστε ὅταν ἀκούσης πονηρὸν αἰῶνα, τὰς πράξεις νόει τὰς πονηρὰς, τὴν προαίρεσιν τὴν διεφθαρμένην. Οὐδὲ γὰρ ἵνα ἀποκτείνῃ ἡμᾶς, καὶ ἐξαγάγῃ τῆς παρούσης ζωῆς, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἵνα ἀφείδῃ ἐν τῷ κόσμῳ, παρασκευάσῃ τῆς ἐν τοῖς οὐρανοῖς διαγωγῆς γενέσθαι ἀξίους. ^b Διὰ τοῦτο καὶ τῷ πατρὶ διαλεγόμενος ἔλεγε·¹⁹ “ⁱ Καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. ^k Οὐκ ἐρωτῶ, ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ,” τουτέστιν, ἀπὸ τῆς κακίας. Εἰ δὲ οὐκ ἀνέχῃ τούτων, ἀλλ' ἔτι πονηρὰν^C τὴν παροῦσαν ζωὴν εἶναι φῆς, μὴ ἐγκάλει τοῖς ἑαυτοὺς ἀναιρουσιν. Ὡς περ γὰρ ὁ τῆς κακίας ἑαυτὸν ὑπεξάγων, οὐκ ἐγκλημάτων, ἀλλὰ καὶ στεφάνων ἄξιός· οὕτω καὶ ὁ βίαιῳ θανάτῳ,

17 Philipp. i. 22.

18 Rom. viii. 7.

19 Joan. xvii. 11, 15.

^t εἶποι] ἔχοι εἰπεῖν E. ^v κατενεχθῇ pro κατενεχθείη A.D. ^w ὥστασθε C. x σαυτὸν C. ^y τοσοῦτο A. τοσοῦτον Cat. Mox ὅσον A.B.C. ^z ἔχον-
ται B. ^a ἐρήσομαι G. ^b ἑαυτῷ, quod aberat ante Montef. est in libris
omnibus et Cat. Statim προθεῖς pro προσθεῖς D.E. Cat. proponat Vet.
c οὐτ' ἂν] οὕτε E.G. ^d γὰρ] γοῦν B. ^e τις pro τι D.E.G. Cat. Vet.
f φθόνος B. ^g γὰρ om. B. ^h Sequentia usque ad v. ἀπὸδειξιν p. 665 B.
desunt in B. ⁱ καὶ om. A.D. ^k οὐκ] καὶ οὐκ D. καὶ πάλιν οὐκ G. Vet.

καὶ δι' ἀγχόνης ἢ δι' ἄλλων τινῶν καταλύων τὸ ζῆν, οὐκ ἂν εἴη δίκαιος ἐγκαλεῖσθαι καθ' ὑμᾶς. Νῦν δὲ ¹καὶ ὁ θεὸς τοὺς τοιοῦτους κολάζει τῶν ἀνδροφόνων μᾶλλον, καὶ ²πάντες βδελυττόμεθα, ³εἰκότως. Εἰ γὰρ ἐτέρους ἀνελεῖν οὐ καλόν, πολλῶ μᾶλλον ⁴ἑαυτόν. Εἰ δὲ πονηρὸν ἡ παροῦσα ζωή, τοὺς ἀνδροφόνους στεφανοῦν ἔδει, ὅτι τῆς πονηρίας ἡμᾶς ἀπαλλάττουσι. Χωρὶς δὲ τούτων, καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἑαυτοῖς περιπίπτουσι. Τὸν γὰρ ἥλιον θεὸν εἶναι φάσκοντες, D καὶ μετ' ἐκείνον τὴν σελήνην, καὶ προσκυνοῦντες ὡς τῶν πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους, ἑαυτοῖς ⁵μαχόμενα λέγουσιν. Ἡ γὰρ τούτων χρεία καὶ τῶν λοιπῶν ⁶ἄστρον πρὸς ἕτερον μὲν οὐδὲν, εἰς δὲ τὴν παροῦσαν ἡμῖν συντελεῖ ζωὴν, τὴν, ὡς αὐτοὶ φασι, πονηράν, σώματα τρέφουσά ⁷τε, καὶ καταναγάζουσα, καὶ καρποὺς εἰς ἀκμὴν ἄγουσα. Πῶς οὖν πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ πονηροῦ βίου τοσαύτην εἰσάγουσι λειτουργίαν οὗτοι οἱ καθ' ὑμᾶς θεοὶ; Ἄλλ' οὔτε ⁸τὰ ἄστρα θεοὶ, μὴ γένοιτο, ἀλλ' ἔργα θεοῦ πρὸς τὴν ἡμετέραν πεποιημένα χρεῖαν, οὔτε ὁ κόσμος πονηρός. Εἰ δὲ E λέγεις μοι τοὺς ἀνδροφόνους καὶ τοὺς μοιχοὺς καὶ τοὺς τυμβωρύχους, οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὸν παρόντα ⁹βίον· οὐδὲ γὰρ τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς ταῦτα ἀμαρτήματα, ἀλλὰ τῆς διεφθαρμένης προαιρέσεως. Εἰ γὰρ τῆς παρούσης ζωῆς ἦν ¹⁰ταῦτα, ὡς πάντως αὐτῇ συγκεκληρωμένα, οὐδεὶς ἂν ἐλεύθερος ἦν οὐδὲ καθαρός. Ὅρα γοῦν τῆς ἐν σαρκὶ ζωῆς τὰ ιδιώματα οὐδένα δυνάμενον διαφυγεῖν. Τίνα δὲ ταῦτά ἐστι; Τὸ ἐσθίειν, τὸ πίνειν, τὸ καθεύδειν, τὸ αὔξεσθαι, τὸ πεινῆν, τὸ διψῆν, τὸ γεννᾶσθαι, τὸ τελευτᾶν, καὶ τὰ τούτοις ἐοικότα ἅπαντα. ¹¹Καὶ τούτων οὐδεὶς ἂν ¹²περιγένοιτο, οὐχ ἀμαρτωλὸς, οὐ δίκαιος, οὐ ¹³665 βασιλεὺς, οὐκ ιδιώτης, ἀλλὰ πάντες ὑποκείμεθα τῇ τῆς φύσεως ἀνάγκῃ. Οὕτω καὶ τὸ φαῦλα πράττειν, εἰ τῇ φύσει τῆς ζωῆς ἦν συγκεκληρωμένον, οὐδεὶς ἴδ' αὐτὰ διέφυγεν, ὥσπερ οὐδὲ ἐκεῖνα. Μὴ γάρ μοι τοῦτο ¹⁴εἶπης, ὅτι σπάνιοι οἱ κατορθούντες· τῶν γὰρ φυσικῶν ἀναγκῶν οὐδένα ¹⁵εὐρήσεις περιγεγεννημένον ποτέ. Ὡστε ¹⁶ἔως ἂν εὐρίσκηται καὶ εἰς κατωρθωκὸς ἀρετὴν, οὐδὲν ὁ λόγος παραβλαβήσεται. Τί φῆς, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε; πονηρὰ ἡ παροῦσα ζωή, ἐν ᾗ τὸν θεὸν ἐπέγνωνεν, ἐν ᾗ περὶ τῶν μελλόντων φιλοσοφοῦμεν, ἐν ᾗ γεγόναμεν ἐξ ἄν- B

¹ καὶ om. E.G. Vet. ² πάντες] + αὐτοὺς E.G. Vet. ³ καὶ εἰκότως Edd. καὶ deest in omnibus. ⁴ ἑαυτοὺς A.D. ⁵ μαχόμενα pro μαχόμενοι omnes. ⁶ ἄστρον E. ⁷ τε om. A.D. ⁸ τὰ om. G. ⁹ βίον] + δεικνυμί σοι ἐγὼ G. Vet. ¹⁰ ταῦτα om. G. ¹¹ καὶ om. E.G. Vet. ¹² περιγένοιτο] + πώποτε G. Vet. ¹³ ἔως ἂν om. G. ¹⁴ εἶπης pro εἶποις omnes. ¹⁵ εὐρίσκω περιγεγόμενον E. ¹⁶ ἔως ἂν] ἐὰν G.

θρώπων ἄγγελοι, καὶ ταῖς ἄνω συγχορεύομεν δυνάμεσι; Καὶ ποῖαν ἐτέραν ^cζητήσομεν τῆς πονηρᾶς ὑμῶν γνώμης καὶ διεστραμμένης ἀπόδειξιν; ^dΤίνος οὖν ἔνεκεν ὁ Παῦλος, ^eφησὶν, εἶπεν αἰῶνα πονηρὸν τὸν ἐνεστῶτα; Τῇ κοινῇ κεχρημένος συνηθείᾳ. Καὶ γὰρ ^fκαὶ ἡμεῖς εἰώθαμεν λέγειν, κακὴν ἔσχον ἡμέραν, οὐ τὸν καιρὸν, ἀλλὰ ^gτὴν πρᾶξιν ἢ τὴν περίστασιν διαβάλλοντες. Οὕτω καὶ ^hΠαῦλος τὰς πονηρὰς διαβάλλων προαιρέσεις, τῇ συνηθείᾳ κέχρηται· καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ τῶν προτέρων ἡμᾶς ⁱἀπήλλαξεν ὁ Χριστὸς ἁμαρτημάτων, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἡσφαλίσατο. Τῷ μὲν γὰρ εἶπεν, “^k τοῦ δόντος ἑαυτοῦ ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,” ἐκεῖνο ἐδήλωσε· τῷ δὲ προσθεῖναι, “ὅπως ἐξέλθῃ ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ,” τὴν πρὸς τὸ μέλλον ἀσφάλειαν ἐνέφηνεν. Ὁ μὲν γὰρ νόμος καὶ πρὸς τὸ ἐν ἡσθένει, ἢ δὲ χάρις πρὸς ἀμφοτέρωτα δυνατὴ ^lγέγονε. “Κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν.” Ἐπειδὴ γὰρ (715) ἐνόμιζον ἐκεῖνοι τοῦ θεοῦ παρακούειν, ὡς δεδωκότος τὸν νόμον, καὶ ἐδεδοίκεσαν, εἰ τὴν παλαιὰν ἀφέντες προσέλθοιεν τῇ καινῇ· ^Dκαὶ ταύτην αὐτῶν διορθοῦται τὴν ὑπόνοιαν ^mλέγων, “ὅτι καὶ τῷ πατρὶ ταῦτα δοκεῖ. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πατὴρ, ἀλλὰ, “πατὴρ ἡμῶν,” καὶ συνεχῶς αὐτὸ τίθησιν, ἐντρέπων αὐτοὺς τῷ δεικνύναι, ὅτι πατέρα ἡμῶν τὸν ⁿαὐτοῦ πατέρα πεποίηκεν ὁ Χριστός.

²⁰ “Ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Καὶ τοῦτο καινὸν καὶ παρηλλαγμένον. Τὸ γὰρ, “Ἀμήν,” οὐδαμοῦ ἐν ἀρχῇ ^pκαὶ προοιμίῳ ἐπιστολῆς εὐρίσκομεν κείμενον, ἀλλὰ μετὰ πολλὰ. Ἐνταῦθα δὲ δεικνύς ὅτι καὶ τὰ εἰρημένα ἱκανὴν εἶχε κατηγορίαν Γαλατῶν, καὶ ὅτι ὁ λόγος ἀπηρτισμένος ἐστὶ, τὸ ^Eπροοίμιον τοῦτο τέθεικε. Τὰ γὰρ φανερά τῶν ἐγκλημάτων οὐ πολλῆς δεῖται κατασκευῆς. Ἀναμνήσας γὰρ ^qτοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως, ^rτῆς τῶν ἁμαρτημάτων λυτρώσεως, τῆς πρὸς τὸ μέλλον ἀσφαλείας, τῆς τοῦ πατρὸς γνώμης, τῆς τοῦ υἱοῦ βουλῆς, τῆς χάριτος, τῆς εἰρήνης, πάσης αὐτοῦ τῆς δωρεᾶς, εἰς δοξολογίαν τὸν λόγον κατέκλεισεν. Οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον τοῦτο πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μεθ’ ὑπερβολῆς ἐκπλήτ-

20 v. 5.

^c ζητήσωμεν A.G. ζήσομεν C. ^d τίνος] καὶ τίνος B. ^e φησὶν, εἶπεν pro εἶπε, φησὶν A.B.C.D. φησὶν εἶπεν ὁ Π. hoc ord. E. ^f καὶ om. B.C.D. ^g τὴν περίστασιν καὶ τὴν πρᾶξιν διαβ. G. Vet. ^h ὁ Παῦλος A.D. Statim τὰς om. A. ⁱ ἡσφαλίσατο] ἐχαρίσατο D. ^k τοῦ δόντος om. B. ^l γέγονε] + διὸ καὶ ἐπήγαγε G. Vet. ^m λέγων] οὕτω λέγων D. ⁿ ὅτι—δοκεῖ] κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς B. ^o αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.G. ἑαυτοῦ E. ^p καὶ ἐν προοιμίῳ G. Cat. Post εὐρίσκομεν add. ἀλλαχοῦ G. Vet. ^q τοῦ] αὐτοῦ B. ^r τῆς τ. ἀ. λυτρώσεως om. E.

τεσθαι τῆς δωρεᾶς τὸ μέγεθος, τῆς χάριτος τὴν ὑπερβολὴν, καὶ ἐννοεῖν τίνας ὄντας τί εἰργάσατο ὁ θεὸς ἀθρώον καὶ ἐν ἀκαριαίᾳ καιροῦ ῥοπῇ· ἅπερ τῷ λόγῳ παραστήσαι μὴ δυνάμενος, εἰς 666 δοξολογίαν κατέλυσεν, οὐ τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν αὐτῷ δυνατὴν εὐφημίαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἀναπέμπων ἀπάσης. Διὰ τοῦτο καὶ σφοδρότερον τῷ μετὰ ταῦτα κέχρηται λόγῳ, καθάπερ πυρωθεὶς σφοδρῶς ὑπὸ τῆς ἐννοίας τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ. Εἰπὼν γάρ, “Ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν,” ἀπὸ σφοδρότερας ἄρχεται ἐπιπλήξεως, οὕτω λέγων· ²¹ “Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον.” Ἐπειδὴ γὰρ διὰ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ὑπώπτεον ἀρέσκειν τῷ πατρὶ, καθάπερ καὶ B Ἰουδαῖοι τὸν Χριστὸν διώκοντες, τοῦτο πρῶτον ἐνδείκνυται, ὅτι οὐ τὸν Χριστὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα παροξύνουσι τοῦτο πράττοντες. Οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ πατρὸς μεθίστασθε τοῦτο ποιοῦντες. “Ὡς περ γὰρ ἡ παλαιὰ οὐ τοῦ πατρὸς μόνον, ὡς ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ, οὕτω καὶ ἡ χάρις οὐ τοῦ υἱοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ πάντα κοινά. ²² “Πάντα ὡς γὰρ τὰ τοῦ πατρὸς μου, ἐμὰ ἐστίν.” Εἰπὼν *τοῖνυν, ὅτι καὶ τοῦ πατρὸς ἀφίστανται, δύο ἐγκλήματα τίθησι, καὶ τὴν μετὰθεσιν, καὶ τὴν ταχίστην μετὰθεσιν. Καὶ μὴν τὸ ἐναντίον κατηγορίας ἄξιον, τὸ μετὰ πολὺν ἀποστήναι C χρόνον· ἀλλ’ ἐνταῦθα περὶ ἀπάτης ὁ λόγος. Ἀξίος μὲν γὰρ ἐγκλημάτων καὶ ὁ μετὰ πολὺν χρόνον· ὁ δὲ ἐκ πρώτης προσβολῆς καὶ ἐν *αὐτοῖς τοῖς ἀκροβολισμοῖς καταπεσὼν, ἐσχάτης ἀσθενείας ἐξήνεγκεν ὑπόδειγμα. Ὁ καὶ τούτοις ἐγκαλεῖ, λέγων· τί τοῦτο, ὅτι οὐδὲ χρόνον δέονται οἱ ἀπατῶντες ὑμᾶς, ἀλλ’ ἐκ πρώτης ὕποπροσγωγῆς ἀρκεῖ πάντα ὑμᾶς ² καταστρέψασθαι καὶ ἐλεῖν; καὶ ποίαν ³ ἂν σχοίητε συγγνώμην; Εἰ γὰρ ἐπὶ φίλων τοῦτο ⁴ γινόμενον, ἐγκλημα, καὶ ⁵ οὐ τοὺς προτέρους καὶ ⁶ χρησίμους τῶν ἐπιτηδείων ἀφείς καταγνώσεως ἄξιος, ὁ θεοῦ καλοῦντος ἀποπηδῶν, ἐννόησον ὅσης ἂν εἴη τιμωρίας ὑπεύθυνος. D Ὅταν δὲ εἴπῃ, “θαυμάζω,” οὐ μόνον ἐντρέπων αὐτοὺς λέγει, ὅτι μετὰ τοσαύτην δωρεάν, ἑμετὰ τοσαύτην ἀμαρτημάτων συγχώρησιν καὶ φιланθρωπίας ὑπερβολὴν, εἰς ζυγὸν δουλείας

21 v. 6.

22 Joan. xvi. 15.

* ὑπὸ] ὑπὲρ B.C.E. † οὕτω] αὐτῷ G. ‡ ἀλλὰ]+καὶ τοῦ πατρὸς B.
 † γὰρ]+φησὶν E. Cat. Vet. φησὶν post ἐστίν add. G. ‡ τοῖνυν] γὰρ B.
 * Incipit Codex F. † προσβολῆς B. ‡ καταστρέψαι B. † ἂν om. B.
 † γινόμενον E. † ὅ] οὐ D. † χρησιμωτέρους B. † εἴπῃ]+ὅτι E.
 † μετὰ] ὅτι μετὰ B.

Ἐνυτομόλησαν· ^h ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς οἷαν ἔχει περὶ αὐτῶν ὑπό-
νοϊαν, ὅτι μεγάλην τινὰ καὶ ἐσπουδασμένην. Οὐδὲ γὰρ ἂν, εἰ
τῶν τυχόντων ⁱ ἐνόμιζεν αὐτοὺς εἶναι καὶ εὐεξαπατήτων, ἐθαύμα-
σεν ἂν ἐπὶ τῷ ^k γενομένῳ· ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν γνησίων, φησί, καὶ
Ε πολλὰ πεπονηκότων ὑμεῖς, διὰ τοῦτο θαυμάζω· ὅπερ ^l ἦν ἱκανὸν
αὐτοὺς ἀνακτησασθαι, καὶ πρὸς τὰ πρότερα ἐπαναγαγεῖν. ^o Ο
καὶ ἐν μέσῃ τῇ ἐπιστολῇ δηλῶν ἔλεγε· ²³ ^m “Τοσαῦτα ἐπάθετε
εἰκῇ, εἶγε καὶ εἰκῇ.” “Μετατίθεσθε.” ⁿ Οὐκ εἶπε, ^o μετε-
θεσθε, ἀλλὰ, “μετατίθεσθε,” τουτέστιν, οὐδέπω πιστεύω, οὐδὲ
ἡγοῦμαι ἀπηρτισμένην εἶναι τὴν ἀπάτην· ὁ καὶ αὐτὸ πάλιν (716)
ἐστὶν ἀνακτωμένου. Τοῦτο οὖν σαφέστερον Προϊὼν λέγει·
667 ²⁴ “Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε.”
“Ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ.” Ἡ μὲν
κλῆσις ἐστὶ τοῦ πατρὸς, τῆς δὲ κλήσεως ἡ αἰτία, ^q τοῦ υἱοῦ·
αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ καταλλάξας καὶ ἴδωρεὰν δούς· οὐ γὰρ ἐξ
ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ ἐσώθημεν. ^s Μᾶλλον δὲ καὶ ταῦτα
ἐκείνου, καὶ ἐκεῖνα τούτου· ²⁵ “Τὰ γὰρ ἐμὰ σὰ, φησί, καὶ τὰ σὰ
ἐμά.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀπὸ τοῦ εὐαγγελίου μετατίθεσθε, ἀλλ’,
“ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς θεοῦ.” ^t Ὁ γὰρ ἦν φρικωδέστε-
B ρον, καὶ μᾶλλον ἱκανὸν αὐτοὺς καταπλῆξαι, τοῦτο τέθει-
κεν. Οἱ γὰρ ἀπατὰν αὐτοὺς βουλόμενοι, οὐκ ἀθρόως τοῦτο
ἐποιοῦν, ἀλλ’ ἡρέμα αὐτοὺς τῶν πραγμάτων μεθιστῶντες, τῶν
ὀνομάτων οὐ μεθίστων. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ διαβόλου πλάνη,
μὴ γυμνὰ ^v προτιθεῖναι τὰ θήρατρα. Εἰ μὲν γὰρ εἶπον, ἀπό-
στητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὡς πλάνους ἂν καὶ λυμεῶνας ἐφυ-
λάξαντο· νῦν δὲ ἀφέντες αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει τέως, καὶ τῇ πλάνῃ
εὐαγγελίου ^w ἐπιθέντες ὄνομα, μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας διώρυτ-
τον τὴν οἰκοδομὴν, τῶν εἰρημένων, καθάπερ τινῶν παραπετασμά-
των, διὰ τῶν ὀνομάτων τούτων κρυπτόντων τοὺς τοιχωρύχους.
C Ἐπεὶ οὖν εὐαγγέλιον ἐκάλουν τὴν ἑαυτῶν ἀπάτην, ^x καλῶς
αὐτὸς καὶ πρὸς τὸ ὄνομα μάχεται, καὶ παρρησιάζεται, λέγων·

23 Gal. iii. 4.

24 Ibid. v. 10.

25 Joan. xvii. 10.

^ε ἀπηντομόλησαν A.D. ^h ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς (δεικνυσιν D.)] ἀλλ’ ὁμοῦ
τοῦτό τε αὐτὸ καὶ E.F.G. Ibidem post ὑπόνοιαν add. δεικνυσιν. *verum similes et*
illud ostendit Vet. Haec omnia ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς—εἶγε καὶ εἰκῇ. μετατίθεσθε
desunt in B. ⁱ ἐνόμιζον D. ^k γενομένῳ pro γινομένῳ omnes. ^l ἦν ἱκανὸν
pro ἱκανὸν ἦν omnes. ^m τοσαύτην D. ⁿ οὐκ] καὶ οὐκ B. Cat. ^o μετετέ-
θητε E. Statim ἄλλα μετατίθεσθε om. A.E. Desinit Codicis G. collatio.
^p προῖων E.F. Cat. in *sequentibus* Vet. Edebatur προειπών. ^q τοῦ υἱοῦ] ὁ
υἱὸς F. Vet. ὁ Χριστὸς E. ^r τὴν δωρεὰν E.F. invita Cat. *donum* Vet.
^s μᾶλλον δὲ—μετατίθεσθε om. B. ^t ὁ γὰρ ἦν φρ.] ὁ φρ. ἦν F. Vet. ^v πε-
ριτιθεῖναι B. ^w ἐπιθέντες omnes. ἐπιτιθέντες Edd. ^x καλῶς om. F. Vet.
Statim αὐτοὺς B.

26“ Εἰς ἕτερον εὐαγγέλιον, ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο.” ^γ Καλῶς· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο. Ἄλλ’ ὅμως ὅπερ ἀσχοῦσιν οἱ νοσοῦντες ^z ἐκ τῶν ὑγιεινῶν βλαπτόμενοι σιτίων, τοῦτο καὶ ^a Μαρκίῳ ἐνταῦθα ἔπαθεν. ^b Ἐπελάβετο γὰρ τῶν εἰρημένων εἰπὼν, ὅτι ἰδοὺ καὶ Παῦλος εἶπεν, οὐκ ἔστιν ἕτερον εὐαγγέλιον. Οὐδὲ γὰρ παραδέχονται τοὺς εὐαγγελιστὰς ἅπαντας, ἀλλ’ ἓνα μόνον, καὶ ^d αὐτὸν περικόψαντες καὶ συγχέαντες, ὡς ἐβούλοντο. Τί οὖν, ὅταν αὐτὸς λέγῃ, ²⁷ “ Κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κή-
ρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ;” Ἔστι μὲν οὖν πολλοῦ γέλωτος τὰ εἰρημένα παρ’ αὐτῶν πλὴν κἂν καταγέλαστα ἦ, ἀναγκαῖον διελέγειν αὐτὰ διὰ τοὺς ἐνκόλως ἀπατωμένους. Τί οὖν ἐροῦ-
μεν; Ὅτι κἂν μυρίοι γράφωσιν εὐαγγέλια, τὰ δὲ αὐτὰ γρά-
φωσιν, ἓν ἐστὶ τὰ πολλὰ, καὶ οὐδὲν ὑπὸ τοῦ τῶν γραφόντων
πλήθους εἰς τὸ ἓν εἶναι παραβλαβήσεται· ὥσπερ οὖν κἂν εἰς ^e ἡ
πάλιν ὁ γράφων, καὶ ἐναντία λέγῃ, οὐκ ἔστιν ἓν τὰ γραφό-
μενα. Τὸ γὰρ ἓν καὶ οὐχ ἓν, οὐ τῷ τῶν γραφόντων ἀριθμῷ, ^E
ἀλλὰ τῇ ταυτότητι καὶ ἑτερότητι τῶν λεγομένων κρίνεται.
“Ὅθεν δῆλον, ὅτι καὶ τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια ἓν ἐστὶν εὐαγγέ-
λιον. Ὅταν γὰρ οἱ τέσσαρες τὰ αὐτὰ λέγωσιν, οὐκ ἔστιν
ἄλλο καὶ ἄλλο διὰ τὴν τῶν προσώπων διαφοράν, ἀλλ’ ἓν διὰ
τὴν τῶν εἰρημένων συμφωνίαν. Οὐδὲ γὰρ ὁ Παῦλος περὶ
ἀριθμοῦ λέγει νῦν, ἀλλὰ περὶ διαφωνίας τῶν εἰρημένων. Εἰ
μὲν οὖν ἄλλο ^{στὸ} Ματθαίου, καὶ ^h τὸ Λουκᾶ ἕτερον κατὰ τὴν
δύναμιν ἱτῶν ἐγγεγραμμένων καὶ τὴν τῶν δογμάτων ἀκρίβειαν, ⁶⁶⁸
καλῶς ἐπιλαμβάνονται τοῦ λόγου· εἰ δὲ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ, παν-
σάσθωσαν ἀνοηταίνοντες, καὶ ταῦτα προσποιούμενοι ἀγνοεῖν, ἃ
καὶ τοῖς ἄγαν παισὶν ἐστὶ κατάδηλα. “Εἰ μὴ τινὲς εἰσιν οἱ
ταράσσοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες ^k ἀνατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον
τοῦ Χριστοῦ.” Τουτέστιν, ἕως ἂν ὑγιαίνητε τὸν νοῦν, οὐκ
ἐπιγνώσεσθε ἕτερον εὐαγγέλιον, ^l ἕως ἂν ὀρθᾶ βλέπητε, καὶ μὴ
διστραμμένα, τὰ μὴ ὄντα φανταζόμενοι. Ὡσπερ γὰρ
^m ὀφθαλμὸς διαταραχθεὶς ἕτερα ἀνθ’ ἑτέρων ὀρᾷ· οὕτω καὶ

26 v. 7.

27 Rom. xvi. 25.

^γ Haec καλῶς· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο, quæ aberant, suppleta sunt ex F. *pūchre*; neque enim est aliud Vetus. Hujus vestigia secutus Montef. edidit, καλῶς· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλο. Haec, οὐδὲ γάρ ἐστιν ἄλλο, a manu prima superscripta leguntur in E. ^z ἐκ] καὶ ἐκ F. ^a Vid. Annot. ^b ἐπελάβοντο E. Vet. ἐπελάβοντο F. Mox εἰπόντες E.F. Vet. ^c οὐκ] ὅτι οὐκ B. ^d αὐτῶν] + δὲ F. ^e ἡ] om. A. ^f τέσσαρα omnes. ^g τεσσάρων Edd. ^h τὸ] τοῦ B.C.E.F. ⁱ τὸ] τοῦ B.E.F. ἕτερον τοῦ A. hoc ord. F. ⁱ τῶν γεγραμμένων B. τῶν εἰρημένων καὶ τῶν ἐγγεγρ. E. ^k ἀνατρέψαι bis D. ^l Haec omnia, ἕως ἂν ὀρθᾶ βλέπητε — τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ desunt in B. ^m ὀφθαλμὸς sine artic. F.

Bⁿ νοὺς τῇ τῶν πονηρῶν ὁσυχύσει λογισμῶν θολούμενος τὸ αὐτὸ τοῦτο πάσχειν εἶωθε. ⁹ Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ μαινόμενοι ἕτερα ἂνθ' ἑτέρων φαντάζονται. Ἄλλ' αὕτη χαλεπωτέρα κρίσις ἢ μανία, οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἀλλ' ἐν τοῖς νοητοῖς τῇ βλάβῃ ἐργαζομένη, οὐκ ἐν τῇ κόρῃ τῶν τοῦ σώματος ὁμμάτων, ἀλλ' ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας τὴν καταστροφὴν κατασκευάζουσα. “Καὶ θέλοντες ἀνατρέψαι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.” Καὶ ἴμην μίαν μόνην ἢ δευτέραν ἐπεισῆγοι ἐντολὴν, τὴν τῆς περιτομῆς καὶ τὴν τῶν ἡμερῶν ἑμὸν καινοτομοῦντες· ἀλλὰ δεικνύς ὅτι μικρὸν παραπονηθὲν τὸ ὅλον C λυμαίνεται, εἶπε τὸ εὐαγγέλιον ἀνατρέπεσθαι. Καθάπερ γὰρ ἐν τοῖς βασιλικοῖς νομίμασιν ὁ μικρὸν τοῦ χαρακτῆρος περικόψας, ὅλον τὸ νόμισμα κίβδηλον εἰργάσατο· οὕτω καὶ ὁ τῆς (717) ὑγιούς πίστεως καὶ τὸ βραχύτατον ἀνατρέψας, τῷ παντὶ λυμαίνεται, ἐπὶ τὰ χείρονα προῖων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς. Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ φιλονεικίας ἡμᾶς κρίνοντες ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς αἰρετικούς διαστάσεως; ^w ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ λέγοντες οὐδὲν μέσον εἶναι ἡμῶν κακείνων, ἀλλ' ἀπὸ φιλαρχίας τὴν διαφορὰν γίνεσθαι; Ἀκουέτωσαν τί φησιν ὁ Παῦλος, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἀνέτρεψαν D οἱ ^x καὶ μικρὸν τι καινοτομοῦντες. Οὗτοι δὲ ^y οὗ τι μικρὸν πῶς γὰρ, οἱ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ κτίσμα ^z λέγοντες; Οὐκ ἤκουσας ὅτι καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ἐν σαββάτῳ ξύλα τις συλλέξας, ^a καὶ μίαν ἐντολὴν παραβάς, καὶ οὐδὲ ταύτην μεγίστην, ἐσχάτην δέδωκε δίκην; καὶ ^b Ὅζα τὴν κιβωτὸν μέλλουσιν περιτρέπεσθαι στηρίξας, παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὅτι μὴ προσηκούσης αὐτῷ διακονίας ἤψατο; Εἴτα σαββάτου μὲν ^c ἡ παράβασις, καὶ τὸ τῆς κιβωτοῦ ^d καταπιπτούσης ἄψασθαι, εἰς τοσαύτην ἤγαγε τὸν θεὸν ἀγανάκτησιν, ὥστε μὴδὲ βραχείας τυχεῖν E συγγνώμης τοὺς ταῦτα τολμήσαντας· ὁ δὲ δόγματα φρικτὰ καὶ ἀπόρρητα ^e λυμηνάμενος, οὗτος ἀπολογίας τεύξεται καὶ συγγνώμης; Οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν· ^f ἀλλὰ καὶ αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστι τὸ πάντων αἴτιον τῶν κακῶν, τὸ μὴ καὶ ὑπὲρ

ⁿ ὁ νοὺς E. ^o συγχ. λογ. θολ. hoc ord. C.E.F. λογ. συγχ. θολ. A.D. συγχ. θολ. λογ. Edd. ^p τοῦτο om. E. ^q διὰ γὰρ τ. κ. οἱ μαινόμενοι] οὕτω καὶ οἱ μαινόμενοι πάσχοντες F. Vet. ^r μὴν] τοι B. μὴν om. D. Statim μόνην om. F. ἢ δευτέραν om. B. ^s μόνων Edd. ἴσ. μόνον Sav. marg. μόνον A.C.D.E.F. Haec καὶ τὴν τ. ἡ. μ. καινοτομοῦντες om. B. ^t ἀπειργάσατο A.D. ^v ἕνεκεν om. B. ^w ποῦ νῦν εἰσὶν οἱ] καὶ F. Vet. Mox εἶναι μέσον hoc ord. D.F. ^x καὶ om. B. ^y οὗ τι] οὐχ ἁπλῶς F. Vet. Mox πῶς γὰρ οὐ, τὸν υἱὸν A. ^z λέγοντες] + ἀλλὰ τὸ πάντων μέγιστον E.F. Vet. ^a καὶ om. A. ^b Ὅζαν A.B.E. ^c ἡ om. F. ^d καταπιπτούσης] + μόνον F. Vet. ^e ὥστε] ὡς F. ^f λυμηνάμενος E. ^g ἀλλὰ καὶ om. F. Vet. Omnia ab ἀλλὰ καὶ usque ad τοὺς διδασκάλους p. 670 A. om. B.

τῶν μικρῶν ^hτούτων ἀγανακτεῖν. Διὰ τοῦτο τὰ μείζονα τῶν ἀμαρτημάτων ἐπεισῆλθεν, ὅτι τὰ ἐλάττωνα τῆς προσηκούσης οὐ τυγχάνει διορθώσεως. Καὶ καθάπερ ἐν τοῖς σώμασιν οἱ τῶν τραυμάτων καταφρονήσαντες, πυρετοὺς ἔτεκον καὶ σηπεδόνας καὶ θάνατον· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ψυχῶν οἱ τῶν μικρῶν ὑπερορῶν- 669
τες, τὰ μείζονα ἐπεισάγουσιν. Ὁ δεῖνα, φησὶ, περὶ τὴν νηστείαν σφάλλεται, καὶ οὐδὲν μέγα ἐστίν· ἕτερος τῇ πίστει μὲν ἔρρωται τῇ ὀρθῇ, ὑποκρινόμενος δὲ διὰ τὸν καιρὸν, τὴν παρρησίαν προέδωκεν· οὐδὲ τοῦτό τι μέγα δεινόν· ἄλλος παροξυνθεὶς, ἠπέλησεν ἀποστήσασθαι τῆς ὀρθῆς πίστεως· ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο ἄξιον τιμωρίας· ὀργῇ γὰρ ἤμαρτε, ^kφησὶ, καὶ θυμῷ. Καὶ μυρία τις ἂν εὖροι τοιαῦτα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀμαρτήματα ἐπεισαγόμενα ταῖς ἐκκλησίαις. Διὰ τοῦτο ^lκαὶ καταγέλαστοι γεγόναμεν ^mκαὶ Ἕλλησι καὶ Ἰουδαίοις, εἰς B
μυρία τῆς ἐκκλησίας σχιζομένης. Εἰ γὰρ οἱ παρὰ τὴν ἀρχὴν ἀποπηδᾶν τῶν θείων θεσμῶν ἐπιχειροῦντες καὶ μικρόν τι παρακινεῖν, τῆς προσηκούσης ἐτύγχανον ἐπιτιμήσεως, οὐκ ἂν ὁ παρὼν ἐτέχθη λοιμός, ⁿκαὶ τοσοῦτος χεიმὼν τὰς ἐκκλησίας κατέλαβεν. Ὅρα γοῦν ὁ Παῦλος πῶς τὴν περιτομὴν ἀνατροπὴν τοῦ εὐαγγελίου ^oκαλεῖ. Νῦν δὲ εἰσι πολλοὶ παρ' ἡμῖν καὶ τὴν αὐτὴν Ἰουδαίους νηστεύοντες ἡμέραν, καὶ σάββατα τηροῦντες ^pὁμοίως· C
καὶ φέρομεν γενναίως, μᾶλλον δὲ ταλαιπώρως. Καὶ τί λέγω τὰ Ἰουδαίων, ^qκαὶ γὰρ Ἑλλήνων ἔθνη πολλὰ παρά τισι τῶν ἡμετέρων φυλάττεται, κληρονομιοὶ καὶ οἰωνισμοὶ καὶ σύμβολα, καὶ ἡμερῶν παρατηρήσεις, καὶ ἡ περὶ τὴν ^rγένεσιν σπουδὴ, καὶ τὰ πάσης ἀσεβείας γέμοντα ^sγράμματα, ^tαἱ τικτομένων τῶν παιδίων εὐθέως ἐπὶ κακῇ τῆς ^uἐαυτῶν συντιθέασι κεφαλῆς, ἐκ προοιμίων παιδεύοντες καταλύειν τοὺς ^vὑπὲρ ἀρετῆς πόρους, καὶ ὑπὸ τὴν πεπλανημένην τυραννίδα τῆς εἰμαρμένης ^wτό γε αὐτῶν ἄγοντες μέρος. Εἰ δὲ τοὺς περιτεμνομένους ^xοὐδὲν ὁ Χριστὸς ὠφελεῖ, τοὺς τοσαῦτα ἐπισυρομένους κακὰ τί τοσοῦτον ἢ D
πίστις εἰς σωτηρίαν ὠφελήσει λοιπόν; Καίτοι ἡ περιτομὴ παρὰ θεοῦ δεδομένη ἦν, ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τῷ εὐαγγελίῳ οὐκ ἐν καιρῷ τελουμένη, πάντα ἔπραττεν ὁ Παῦλος, ὥστε αὐτὴν περικόψαι. Εἴτα ὁ μὲν Παῦλος ὑπὲρ ἐθῶν Ἰουδαϊκῶν τοσαύτην ἐποίεῖτο σπουδὴν, ἐπειδὴ ἀκαίρως ἐφυλάττετο, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ τὴν Ἑλληνικὴν περικόψομεν συνήθειαν; καὶ

^h τούτων om. E. F. Vet. ⁱ ἀλλ' om. F. Vet. ^k φησὶ om. F. Vet.
^l καὶ om. F. Vet. ^m Sic omnes. καὶ Ἰ. καὶ Ἑ. inverso ord. Edd. ⁿ καὶ
οὐκ ἂν F. Mox ταῖς ἐκκλησίαις C. ^o ἐκάλει A. ^p ὁμοίως om. A. ^q καὶ
γὰρ om. F. Vet. ^r γέννησιν E. ^s γράμματα E. ^t αὐτῶν E. ^v ὑπὲρ
τῆς ἀρ. E. ^w τό γε] τότε C. ^x οὐδὲν ὠφ. ὁ Χρ. E. ὁ Χρ. οὐδὲν ὠφ. D.

ποίαν ὀσχόημεν ἀπολογία; Διὰ ταῦτα ἐν ταραχαῖς καὶ
 θορύβοις νῦν τὰ ἡμέτερα, καὶ οἱ μαθητευόμενοι φρονήματος
 Εἰμπλησθέντες πολλοῦ τὴν τάξιν ἀνέτρεψαν, καὶ τὰ ἄνω κάτω
 γεγένηται. Κἂν μικρόν τις ἐγκαλέσῃ, διαπτύουσι τοὺς ἄρ-
 χοντας, ²ἐπειδὴ κακῶς ἡμεῖς αὐτοὺς ἐπαιδοτριβήσαμεν. Καί-
 τοιγε εἰ καὶ ^αμοχθηρότεροι, καὶ μυρίων ἦσαν κακῶν γέμοντες
 οἱ προεστῶτες, οὐδὲ οὕτω τῷ μαθητῇ θέμις ἦν παρακοῦειν. Εἰ
 γὰρ περὶ τῶν Ἰουδαίων διδασκάλων φησὶν, ὅτι ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς
 Μωϋσέως καθέδρας ἐκάθισαν, ἀκούεσθαι δίκαιοι παρὰ τῶν (718)
 670 μαθητευομένων ἂν εἴεν, ^βκαίτοιγε ἔργα εἶχον οὕτω πονηρὰ, ὡς
 τοὺς ^γμαθητὰς κελεύσαι μὴ ζηλοῦν, μηδὲ μιμῆσθαι ἐκείνα,
 τίνος ἂν εἴεν συγγνώμης ἄξιοι οἱ τοὺς τῆς ἐκκλησίας προέδρους
 τοὺς τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ μετ' ἐπικεικίας ζῶντας διαπτύοντες
 καὶ καταπατοῦντες; Εἰ γὰρ ἀλλήλους κρίνειν οὐ θέμις, πολλῶ
 μᾶλλον τοὺς διδασκάλους.

²⁸ “Ἀλλὰ κἂν ^δἐγὼ, ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται
 ὑμῖν παρ' ὃ ^επαρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.” “Ορα σύνεσιν ἀπο-
 στολικήν. Ἴνα ^ιγὰρ μὴ τις λέγῃ, ὅτι κενοδοξίας ἕνεκεν τὰ
 ἴδια συγκροτεῖ δόγματα, καὶ εαυτὸν ἀνεθεμάτισεν. Ἐπειδὴ δὲ
 Β καὶ εἰς βᾶσιλώματα κατέφευγον, ^ηἸάκωβον καὶ Ἰωάννην, διὰ τοῦτο
 καὶ ἀγγέλων ἐμνήσθη. Μὴ γάρ μοι Ἰάκωβον εἴπῃς, φησὶ, καὶ
 Ἰωάννην; ^ικἂν γὰρ τῶν πρώτων ἀγγέλων ἦ τις τῶν ἐξ οὐρανοῦ
 διαφθεῖρων τὸ κήρυγμα, ἀνάθεμα ἔστω. ^κΚαὶ οὐχ ἀπλῶς
 εἶπεν, “ἐξ οὐρανοῦ,” ἀλλ' ἐπειδὴ ^ικαὶ οἱ ἱερεῖς ἄγγελοι ἐκα-
 λούντο.” ²⁹ “Χεῖλη γὰρ ἱερέως φυλάσσεται γινώσιν, καὶ νόμον
 ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἄγγελος κυρίου παντο-
 κράτορός ἐστιν.” Ἴνα μὴ τούτους νομίσης ^μλέγεσθαι νῦν ἀγγέ-
 λους, τῇ τοῦ οὐρανοῦ προσθήκῃ τὰς ^νἄνω δυνάμεις ἠνίζατο.
 Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰς ἐναντία καταγγέλλωσιν, ἢ ἀνατρέπωσι τὸ
 C πᾶν, ἀλλὰ, κἂν μικρόν τι εὐαγγελίζονται παρ' ὃ εὐηγγελισά-
 μεθα, κἂν τὸ τυχὸν ^οπαρακινήσωσιν, ἀνάθεμα ἔστωσαν. ³⁰ “ρ' Ὡς

28 v. 8.

29 Malac. ii. 7.

30 v. 9.

ὀσχόημεν] + ἂν E.F.

² ἐπειδὴ] καὶ τοῦτο ποιοῦσιν ἐπειδὴ E.F. Vet.

Statim καλῶς E. Tum αὐτοὺς ἡμεῖς ἐπαιδ. C.F. ἐπαιδ. ἡμεῖς αὐτοὺς E.

^α μοχθηροὶ F. Vet. ^β καίτοι sine γε F. ^γ μαθητευομένους E. ^δ ἐγὼ]ἡμεῖς E. ^ε παρελάβετε] εὐηγγελισάμεθα E. ^ι γὰρ om. F. Vet. Moxεἶπη pro λέγῃ F. ^η ἀξίωμα E. ^η Ἰάκωβον] καὶ πανταχοῦ περιέφερον

τὸν Ἰάκωβον E.F. Vet. Statim καὶ τὸν Ἰωάννην E. καὶ Ἰωάννην bis om. F.

Vet. Vulgata est in Cat. ^ι κἂν γὰρ—ἐξ οὐρανοῦ] κἂν τῶν ἐξ οὐρανοῦ τιςἀγγέλων ἢ E.F. Vet. ^κ καὶ om. E.F. Vet. Mox εἶπε τὸ ἐξ οὐρανοῦ iidem.^ι καὶ om. C. Haec χεῖλη—ἐστιν desunt in B. ^μ λέγεσθαι νῦν ἀγγ. pro ἀγγ.λέγεσθαι νῦν omnes. ^ν ἄνω] οὐρανίους B. ^ο παρακινῶσιν E. Cat. κἂντὸ τ. π. om. B. ^ρ ὥστερ εἴρηκα D.

προείρηκα, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω.” Ἴνα ἡ γὰρ μὴ νομίσῃς
 θυμοῦ τὰ ῥήματα εἶναι, ἢ ὑπερβολικῶς εἰρῆσθαι, ἢ κατὰ συν-
 αρπαγὴν τῆς, δεύτερον τὰ αὐτὰ πάλιν τίθησιν. Ὁ μὲν γὰρ
 θυμῷ τι ἁπλοῶς εἰπεῖν, κἂν μεταγνοίῃ ταχέως· ὁ δὲ δεύτερον
 τὰ αὐτὰ λέγων, δεικνυσὶν ὅτι κρίνας οὕτως εἶπε, καὶ πρότερον
 ἐν τῇ γνώμῃ κυρώσας, οὕτως ἐξήνεγκε τὸ λεχθέν. Ὁ μὲν οὖν
 Ἀβραάμ ἀξιούμενος πέμψαι τὸν Λάζαρον ἔλεγεν, ³¹ “Ἐχουσι
 Μωϋσέα καὶ τοὺς προφῆτας· ἐὰν μὴ ἐκείνων ἀκούσωσιν, οὐδὲ
 νεκρῶν ἀνισταμένων ἀκούονται.” Ταῦτα δὲ αὐτὸν εἰσάγει D
 λέγοντα ὁ Χριστὸς, δεικνὺς ὅτι καὶ νεκρῶν ἐγειρομένων ἀξιοπι-
 στοτέρας ὁ βούλεται εἶναι τὰς γραφάς. Ὁ δὲ Παῦλος ὅταν
 δὲ Παῦλον εἶπω, τὸν Χριστὸν πάλιν λέγω· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ
 κινῶν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν· καὶ ἀγγέλων ἐξ οὐρανοῦ καταβαινόντων
 αὐτὰς προτίθησι· καὶ μάλα εἰκότως. Οἱ γὰρ ἄγγελοι, κἂν
 μεγάλοι, ἀλλὰ δούλοι καὶ λειτουργοὶ τυγχάνουσιν ὄντες· αἱ
 δὲ γραφαὶ πᾶσαι οὐ παρὰ δούλων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ τῶν ὅλων
 Ἰδεσπότου θεοῦ γραφεῖσαι ἐπέμφθησαν. Διὰ τοῦτό φησιν E
 “Ἐάν τις ὑμᾶς εὐαγγελίσσεται παρ’ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμᾶς.”
 Καὶ οὐκ εἶπεν, ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ὁ συνετῶς σφόδρα καὶ ἀν-
 επαχθῶς. Τί γὰρ ἔδει λοιπὸν ὀνομάτων μνησθῆναι τὸν τοσαύτη
 χρυσάμενον ὑπερβολῇ, ὥς καὶ ἅπαντας, καὶ τοὺς ἄνω καὶ τοὺς
 κάτω, περιλαβεῖν; Διὰ μὲν γὰρ ^d τοῦ εὐαγγελιστὰς καὶ ἀγγέ-
 λους ἀναθεματίσαι, πᾶν ἀξίωμα περιέγραψε· διὰ δὲ τοῦ ^e ἐαυ-
 τόν, πᾶσαν οἰκειότητα καὶ γνησιότητα. Μὴ γάρ μοι εἶπης, ⁶⁷¹
 ὅτι οἱ συναπόστολοί σου καὶ ἐταῖροι ταῦτα λέγουσιν· οὐδὲ
 ἡ γὰρ ἐμαυτοῦ φεῖδομαι τοιαῦτα κηρύττοντος. Ταῦτα δὲ ^e οὐχ
 ὡς καταγινώσκων τῶν ἀποστόλων φησὶν, οὐδὲ ὡς παραβαι-
 νόντων τὸ κήρυγμα, ἅπαγε ³² “Εἴτε γὰρ ἡμεῖς, εἴτε ἐκεῖνοι,
 φησὶν, οὕτω κηρύσσομεν” ἀλλὰ δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι ἀξίωμα
 προσώπων οὐ προσίεται, ὅταν περὶ ἀληθείας ὁ λόγος ἦ.
³³ “Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώ-
 ποις ἀρέσκειν; Εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δούλος
 οὐκ εἰ ἤμην.” Εἰ γὰρ καὶ ὑμᾶς ἡπάτων, φησὶ, ταῦτα λέγων,

³¹ Luc. xvi. 29, 31.³² 1 Cor. xv. 11.³³ v. 10.

^a γὰρ om. F. Vet. ^r ἢ ὑπερβ. εἰρῆσθαι om. B. ^s παραχθῆς B. ^t ἀκού-
 σουσι D. ^v β. εἶναι pro εἶναι β. A.B.C.D. β. τὰς γρ. εἶναι hoc ord. E.
^w εἶπω] λέγω D. Mox πάντως pro πάλιν idem. Haec ὅταν δὲ—τὴν ψυχὴν
 om. B. ^x λειτουργοὶ A.D. ἱπουργοὶ A.D. Ita edidit Montef. ministri Vet.
^y Ἰδεσπότου θεοῦ pro θεοῦ δεσπότου omnes. ^z ὑμῖν E. ^a ὑμᾶς pro ὑμῖν
 A.B.C.D. Cat. Neutrum habet E. Statim καὶ om. E.F. Vet. ^b συνετῶς]
 καὶ συνετῶς A. ^c καὶ om. E. Cat. ^d τοῦ τοῦς εἰαγ. Edd. τοῦ om. A.
 B.C. τοῦς om. E.F. Cat. ^e ἐαυτὸν E. ^f γὰρ om. F. Vet.
^g οὐχ ὡς] οὐχ F. Mox οὐδὲ om. idem. Consentit Vetus. ^h τὸν om. D.

Β μὴ τὸν θεὸν δύναμαι παραλογίσασθαι τὸν τὰ ἀπόρρητα τῆς διανοίας εἰδότα, καὶ ᾧ πᾶσά μοι σπουδὴ διαπαντὸς ἀρέσκειν; Εἶδες φρόνημα ἀποστολικόν; εἶδες ὕψος εὐαγγελικόν; Τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ Κορινθίοις ἐπιστέλλων ἔλεγεν· ³⁴ “Οὐχ ὑμῖν ἀπολογούμεθα, ἀλλ’ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος” καὶ πάλιν, “Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλαχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ’ ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας.” Ἐπειδὴ γὰρ μαθηταῖς διδάσκαλος ὢν ἀναγκάζεται ἀπολογεῖσθαι, ὑπομένει μὲν αὐτὸ, δυσανασχετεῖ δὲ, οὐ δι’ ἀπόνοιαν, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ διὰ τὴν εὐ- (719)

Κκολίαν τῆς τῶν ἀπατωμένων γνώμης, καὶ ^κτὸ μὴ σφόδρα παρ’ αὐτοῖς πιστεῦσθαι. Διὸ καὶ ταῦτα εἶρηκε, μονονουχὶ λέγων· μὴ γὰρ πρὸς ὑμᾶς μοι ὁ λόγος ἐστί; μὴ γὰρ ἀνθρωποὶ μοι δικάζουν μέλλουσι; πρὸς τὸν θεὸν ἡμῖν ἔστιν ὁ λόγος, καὶ ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν τῶν ἐκεῖ ἅπαντα πράττομεν, καὶ οὐκ ἂν εἰς τοσοῦτον ἤλθομεν ἀθλιότητος, ὥς μέλλοντες ἀπολογεῖσθαι ^πτῷ πάντων δεσπότη ὑπὲρ ὧν κηρύττομεν, διαφθεῖρειν τὰ δόγματα. Ὡστε ὁμοῦ μὲν ἀπολογούμενος, ὁμοῦ δὲ αὐτῶν κατεξανιστάμενος, ταῦτα τέθεικε. Τοὺς γὰρ μαθητευομένους

Δοὺ δικάζειν τοῖς διδασκάλοις, ἀλλὰ πιστεῦναι προσήκει· ἐπειδὴ δὲ ἀντεστράφη ἡ τάξις, καὶ κριταὶ καθέζεσθε, φησὶ, μάθετε ὅτι τῆς μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀπολογίας οὐ πολὺς μοι λόγος, τὸ δὲ πᾶν διὰ τὸν θεὸν πράττομεν, καὶ ὥστε ^εἐκείνῳ περὶ ^οτῶν δογμάτων ἀπολογήσασθαι τούτων. Ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπους θέλων πείσαι, πολλὰ ὑπουλα ποιεῖ καὶ διεστραμμένα, καὶ ἀπάτη κέχρηται καὶ ψεύδει, ὥστε πείσαι καὶ ἐλείν τὴν τῶν ῥακουόντων γνώμην· ὁ δὲ θεὸν πείθων, καὶ ἀρέσκειν ἐκείνῳ σπουδάζων, ἀπλῆς δεῖται διανοίας καὶ καθαρᾶς ἀνεξαπάτητον

Ε γὰρ τὸ θεῖον. Ὅθεν δῆλον, ὅτι καὶ ἡμεῖς, φησὶν, οὐ φιλαρχίας ἔνεκεν, οὐδὲ ὥστε μαθητὰς ἔχειν, οὐδὲ τῆς παρ’ ὑμῶν ἐφίεμενοι δόξης ταῦτα γράφομεν· οὐ γὰρ ^ιἀνθρώποις ἀρέσαι ἐσπουδάκαμεν, ἀλλὰ θεῷ. Εἰ γὰρ ἤθελον ἀνθρώποις ἀρέσκειν, ἔτι μετὰ Ἰουδαίων ^ςἡμην, ἔτι τὴν ἐκκλησίαν ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἔθνους ὀλοκλήρου καὶ ^οοικείων καὶ φίλων καὶ συγγενῶν καὶ δόξης ^ντοσαύτης καταφρονήσας, καὶ ἀνταλλαξάμενος τούτων

³⁴ 2 Cor. v. 12. 1 Cor. iv. 3.

^ι ἀπολογήσασθαι B. ^κ τῷ A.D. Mox παρ’ αὐτῶν E. ^ι ἐστὶν ὁ λ. pro ὁ λ. ἐστὶ omnes. ^π τὸν π. δεσπότην E. ^ν ἐκείνῳ B.D.E.F. Cat. Vot. ἐκείνῳ corr. ex ἐκείνων, ut videtur, C. ἐκείνον Edd. ἴσ. πρὸς ἐκείνον Sav. marg. ^ο τῶν assumptum ex B.C.D.E.F. Cat. ^ρ ἀκούοντων ἀνθρώπων B. ^ι ὑμῶν pro ἡμῶν A.B.C.D.E. Cat. et ex corr. F. ἴσ. ὑμῶν Sav. marg. ὑμῶν tacite dedit Montef. ^ι ἀνθρώπους B. Statim ἀρέσκειν E. Tum ἐσπουδάσαμεν A. ^ς ἡμην ἂν ἡμην E.F. Mox ἐδίωκον ἂν F. ^ο οικείων οἰκίας E. ^ν τοσαύτης καταφρ. om. E.

διωγμούς καὶ ἔχθρας καὶ πολέμους καὶ θανάτους καθημερινούς, εὐδην ὅτι καὶ ταῦτα, ἃ λέγω νῦν, οὐ τῆς τῶν ἀνθρώπων δόξης ἐφίεμενος λέγω. Τοῦτο δὲ εἶρηκεν, ἐπειδὴ μέλλει καὶ ^ωτὸν πρότερον αὐτοῦ διηγείσθαι βίον, καὶ τὴν ἀθρόαν μεταβολὴν, ⁶⁷² καὶ δεικνύει δι' ^εἐνεργῶν ἀποδείξεων, ὅτι ὕμετα ἀληθείας μετέστη, ^εἵνα μὴ νομίσωσιν, ὅτι αὐτοῖς ἀπολογούμενος ταῦτα ποιεῖ, καὶ ἐπαρθῶσι. ^αΔιὰ τοῦτο προεῖπεν “^α Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους ^βπέιθω;” Οἶδε γὰρ εἰς καιρὸν τὸν προσήκοντα πρὸς τὴν τῶν ^εμαθητευομένων διόρθωσιν καὶ ὑψηλὸν καὶ μέγα τι ^δφθέγγεσθαι. Καίτοιγε ἦν ἐτέρωθεν τὰς ἀποδείξεις ποιήσασθαι τοῦ μετὰ ἀληθείας κηρύττειν, ἀπὸ τῶν σημείων, ἀπὸ τῶν θαυμάτων, ἀπὸ τῶν κινδύνων, ἀπὸ τῶν δεσποτηρίων, ἀπὸ τῶν καθημερινῶν θανάτων, ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τοῦ δίψους καὶ τῆς γυμνότητος, ^εἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ἄλλ’ ἐπειδὴ B οὐ πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀποστόλους ὁ λόγος ἦν αὐτῷ νῦν, ἐκεῖνοι δὲ καὶ τούτων ἦσαν κεκοινωνηκότες, τῶν κινδύνων λέγω, ^εἐτέρωθεν μεθοδεύει τὸν λόγον. Ἐπεὶ, ὅτε πρὸς τοὺς ψευδαποστόλους ^βἀπετείνετο, οὕτω ^ιπροάγει τὴν σύγκρισιν, τὴν ἐν τοῖς κινδύνοις ὑπομονὴν εἰς μέσον φέρων καὶ λέγων ³⁵ “Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαλῶν ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως, ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις.” νῦν μέντοι τὴν προτέραν ἀναστροφὴν λέγει, καὶ φησι. ³⁶ “Γνω- C ρίζω ^κὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ’ ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ γὰρ ^ιἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρελαβὼν αὐτὸ, οὐδὲ ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι’ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ.” “Οὐρα πῶς ἄνω καὶ κάτω ^μτοῦτο διίσχυρίζεται, ὅτι τοῦ Χριστοῦ γέγονε μαθητῆς, οὐκ ἀνθρώπου μεσιτεύοντος, ἀλλ’ αὐτοῦ δι’ ἑαυτοῦ καταξιώσαντος ἀποκαλύψαι τὴν ^γγνώσιν αὐτῷ πᾶσαν. Καὶ ποῖα τοῖς ἀπιστοῦσιν ἀπόδειξις γένοιτ’ ἂν τοῦ τὸν θεὸν ἀποκαλύψαι σοι δι’ ἑαυτοῦ, καὶ μὴ διὰ μέσου τινός, τὰ ἀπόρρητα ἐκεῖνα μυστήρια; Ἡ προτέρα ἀναστροφή, φησὶν· οὐ γὰρ ἂν, εἰ μὴ θεὸς ἦν ὁ ἐκκαλύπτων, οὕτως ἀθρόαν D

35 2 Cor. xi. 23.

36 v. 11, 12.

^ω τοῦ προτέρου αὐτοῦ βίου διηγείσθαι B. ^ε ἐνεργῶν A.C. ^γ μετὰ ἀλ. C.D.E. fortasse alii. μεθ ἀλ. (sic) Sav. Mor. μετ ἀλ. Ben. ^ε ἵνα] + δι F. Vet. ^α διὰ τοῦτο πρ.] προεῖπεν ἔμπροσθεν F. Vet. εἶπεν pro προεῖπεν B. ^β πέιθω] + ἡ τὸν θεὸν E. ^ε μαθητῶν E. Cat. Haec πρὸς τὴν τῶν μ. δ. post φθέγγεσθαι transp. F. Vet. ^δ φθέγγεσθαι E. ^ε ἀπὸ] καὶ E. ^ι τοὺς om. A. ^ε ἐτέρως F. ^β ἀπετείνετο A.D.E. ^ι προάγει Edd. προάγει conj. Dun. προῆγε F. et corr. ex προσῆγε E. ^κ ὑμῖν] δι’ ὑμῖν Edd. δι’ om. A.B.C.D.F. Vet. ^ι ἐγὼ om. B. ^μ τοῦτο om. E.F. Vet. ^γ γνώμην D.

ἔσχον μεταβολήν. Οἱ μὲν γὰρ ὕπὸ ἀνθρώπων διδασκόμενοι, ὅταν σφοδροὶ καὶ διακαεῖς ὣσιν ἐν τοῖς ἐναντίοις, χρόνου δέονται καὶ πολλῆς τῆς μηχανῆς πρὸς τὸ πεισθῆναι· ὁ δὲ οὕτως ῥαθρόον μεταστὰς, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τῆς μανίας ἀκμῇ καθαρῶς νήψας, εὐδηλον ὅτι θείας τυχὼν ὄψεως καὶ ἡ διδασκαλίας, ἀθρόον πρὸς τὴν καθαρὰν ἐπανῆλθεν ὑγείαν. Διὰ τοῦτο ἀναγκάζεται περὶ τῆς προτέρας αὐτοῦ διηγήσασθαι ἀναστροφῆς, καὶ μάρ- (720) τυρας αὐτοὺς καλεῖ τῶν γενομένων. "Οτι μὲν γὰρ κατηξίωσεν Εὐὸ τοῦ θεοῦ μονογενὴς υἱὸς δι' ἑαυτοῦ με καλέσαι ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὑμεῖς οὐκ ἴστε· πῶς γὰρ, οἱ μὴ παρόντες; ὅτι δὲ διώκτης ἦμην σφοδρὸς, ἴστε. Καὶ γὰρ μέχρις ὑμῶν ἡ σφοδρότης ἡ ἐμὴ διεδόθη· καίτοι πολὺ τὸ διάστημα Παλαιστινῶν καὶ Γαλατῶν ὥστε οὐκ ἂν ἵκτοσούτον διέβη ἡ φήμη, εἰ μὴ πολλῇ ἢ τῶν γινομένων ὑπερβολῇ ἦν, καὶ πᾶσιν ἀφόρητος. Διὸ καὶ φησιν.³⁷ "Ἐκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν, ἵδρι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν." ³⁸ "Ορᾶς πῶς ἕκαστον μετὰ ἐπιτάσεως τίθησι, καὶ οὐκ αἰσχύνεται; Οὐ γὰρ ἀπλῶς ἐδίωκεν, ἀλλὰ μεθ' ὑπερβολῆς 673 ἀπάσης, καὶ οὐκ ἐδίωκε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπόρθει, τουτέστι, σβέσαι ἐπεχείρει τὴν ἐκκλησίαν, καταστρέψαι καὶ καθελεῖν, ἀφανίσαι· τοῦτο γὰρ πορθοῦντος ἔργον." ³⁸ "Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων." "Ἰνα γὰρ μὴ νομίσης, ὅτι θυμοῦ τὸ πρᾶγμα ἦν, δείκνυσιν ὅτι ζήλῳ τὸ πᾶν ἐποίει, εἰ καὶ μὴ κατ' ἐπίγνωσιν, οὐκ ἀπὸ κενοδοξίας, οὐδὲ ἔχθραν ἐκδικῶν, ἐὰλλὰ "ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων." "Ὁ δὲ ἵφηση, τοῦτό Βέστιν· εἰ τὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας οὐ δι' ἀνθρωπινὸν ἔπραττον, ἀλλὰ διὰ ζῆλον θεῖον, ἑσφαλμένον μὲν, ζῆλον δὲ ὅμως· πῶς νῦν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας τρέχων καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπιγνούς, διὰ κενοδοξίαν ταῦτα πράττω; Εἰ γὰρ ἐν τῷ σφάλλῃσθαι οὐκ ἐκράτει μου πάθος τοιοῦτον, ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ ζῆλος ἐπὶ τοῦτό

37 v. 13.

38 v. 14.

ο ἀπ' ἀνθ. Α.Ε. ἱπ' ἀνθ. C. p ἀθρόως D. q διδασκάλου D. r γὰρ om. E. Mox δι' αὐτοῦ B. s Sic Cat. σφόδρα ἴστε vulgo. t τοσούτου B. v ἡ accessit ex omnibus. w καὶ om. C. x ἀναστροφήν] + ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. y ὅτε C. z ὅρα E. a καὶ οὐκ ἐδίωκε — ἐν τῷ γένει μου om. B. b καὶ assumptum ex A.C.D.F. c ἔργον] ἐστὶν ἔργον E. d περισσοτέρως] + γὰρ B. e οὐκ] καὶ οὐκ F. f ἔχθραν A.C. D.F. δι' ἔχθρας B. ἀπὸ ἔχθρας E. Statim ἐκδικῶν D.F. ἐδίωκον B.E. Ededatur ἔχθρας ἐκδικῶν. g ἀλλὰ καὶ ζ. Edd. καὶ om. B.C.E.F. Vet. h μου om. F. Vet. i φησι] λέγει F. k κατὰ om. B. l ἐσφ. μὲν—ὅμως om. B.

με ἡγαγε, πολλῷ μᾶλλον, ὅτε τὴν ἀλήθειαν ἐπέγνω, πάσης ἀπηλλάχθαι τοιαύτης δίκαιος ἂν εἴην ὑπονοίας. Ὅμοῦ τε γὰρ μετέστην πρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα, καὶ πᾶσαν ἀπεδυσάμην πρόληψιν Ἰουδαϊκὴν, ^mπολλῷ πλείονα ζῆλον ἐνταῦθα ἐπιδειξάμενος· ὅπερ ⁿσημεῖόν ἐστι τοῦ μετὰ ἀληθείας μεταστῆναι, καὶ ζῆλῳ κατεχόμενον θείῳ. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, τί ὦν ἕτερον, εἰπέ μοι, τὸ παρασκευάζον γενέσθαι τοσαύτην μεταβολήν, καὶ ὕβριν τιμῆς, καὶ κινδύνους ἀνέσεως, καὶ ταλαιπωρίαν ἀδείας ἀλλάξασθαι; Οὐκ ἔστιν οὐδὲν, ἀλλ' ὁ τῆς ἀληθείας ἔρως ῥμόνος.

³⁹“Ὅτε δὲ ἠνδύκησεν ὁ θεὸς, ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα ^qεὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Ὅρα ^rτί σπουδάζει D ἐνταῦθα δεῖξαι, ὅτι καὶ τὸν χρόνον, ὃν ἐγκατελείφθη, διὰ τινα οἰκονομίαν ^aἀπόρρητον ἀφείθη. Εἰ γὰρ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφώριστο γενέσθαι ἀπόστολος, καὶ ^tκληθῆναι πρὸς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐκλήθη δὲ τότε, καὶ ἅμα κληθεὶς ὑπήκουσε· δηλονότι ὁ θεὸς δι' ἀπόρρητόν τινα αἰτίαν ^vἀνεβάλλετο τέως. Τίς οὖν αὕτη ἡ οἰκονομία; ^wΤάχα προοίμιον ἀκοῦσαι κεχήνατε, τί δήποτε οὐ μετὰ τῶν δώδεκα αὐτὸν ἐκάλεσεν· ἀλλ' ἵνα μὴ τοῦ κατεπεΐγοντος ^xἀποστὰς, μακρότερον ποιήσω τὸν λόγον, Ὑπαρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀγάπην μὴ πάντα παρ' ἐμοῦ μαθᾶν· E νειν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ^yἐαυτῶν ζητεῖν, καὶ τὸν θεὸν παρακαλεῖν ἀποκαλύπτειν. ^aΚαὶ ἡμῖν δὲ εἰρηταί τις ὑπὲρ τούτων λόγος, ὅτε περὶ τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ τῆς προσηγορίας πρὸς ὑμᾶς διελεγόμεθα, ^bκαὶ τίνος ἕνεκεν ^cΣαῦλον καλούμενον, Παῦλον ἐκάλεσεν· εἰ δὲ ἐπιλέλησθε, ἐντυχόντες ἐκείνῳ τῷ βιβλίῳ, ⁶⁷⁴πάντα εἴσεσθε ταῦτα. Τέως δὲ τῆς ἀκολουθίας ἐχώμεθα, καὶ σκοπῶμεν πῶς ἄλλιν δέικνυσιν οὐδὲν ἀνθρώπινον περὶ αὐτὸν γεγενημένον, ἀλλὰ πάντα τὸν θεὸν τὰ κατ' αὐτὸν μετὰ πολλῆς οἰκονομοῦντα ^dπρονοίας. “Καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος

³⁹ γ. 15, 16.

^m πολλῷ] + μᾶλλον E. Mox ἐπιδεικνύμενος A.D. ⁿ σημεῖόν ἐστι pro ἐστὶ σημεῖον A.C.D.E.F. ^o ἦν om. B.C. post μοι transp. F. Mox παρασκευάσαν B. ^p μόνον F. ^q εὐαγγελίζωμαι F. εὐαγγελίζομαι B. εὐαγγελίσωμαι Edd. ^r τί] πῶς F. Vet. Statim δεῖξαι ἐνταῦθα inverso ord. D.E. Cat. ^a ἀπόρρητον B. Statim ἀφείθη A. ^t κληθῆ D. ^v ἀνεβάλλετο A.E. ^w τάχα] + παρ' ἐμοῦ Edd. Haec desunt in libris omnibus. Statim ἐκ προοιμίων pro προοίμιον legunt F. Vet. ^x ἀποστὰς] + ἐγὼ F. Vet. ^y παρακαλῶ] + δὲ C. + καὶ ἐγὼ Edd. καὶ ἐγὼ om. B.E.F. Vet. ^z αὐτῶν D. ^a καὶ ἡμῖν δὲ] ἄλλως δὲ καὶ ἡμῖν F. Vet. Mox ὑπὲρ τούτου iidem. ^b καί] + ἀπεδείκνυσιν E.F. Vet. ^c Σαῦλον] + αὐτὸν Edd. repugnantibus libris. ^d προνοίας] + δι' ὧν φησὶ F. Vet.

αὐτοῦ.” ^ε“Ὁ μὲν θεός φησι διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ κεκληκέναι αὐτόν.” ⁴⁰ “Σκευὸς γὰρ ἐκλογῆς μοί ἐστι,” πρὸς τὸν Ἀναΐαν Βέλεγε, “τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασι- (721) λέων,” τουτέστιν, ἱκανὸς διακονῆσαι καὶ ἔργον ἐπιδείξαι μέγα· καὶ ταύτην τὴν αἰτίαν τῆς κλήσεως τίθησιν· αὐτὸς δὲ πανταχοῦ τῆς χάριτος εἶναι φησι τὸ πᾶν καὶ τῆς φιλανθρωπίας αὐτοῦ τῆς ἀφάτου, οὕτω λέγων· ⁴¹ “Ἄλλ’ ἠλεήθην,” οὐχ ὅτι ἱκανὸς ἦμην, οὐδ’ ὅτι ἐπιτήδειος, ἀλλ’, “ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐνδείξῃται τὴν πᾶσαν ^εμακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦν ἐπ’ αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.” Εἶδες ταπεινοφροσύνης ὑπερβολήν; Διὰ τοῦτο ἐγὼ, φησὶν, ἠλεήθην, ἵνα μηδεὶς ^hἀπογνῶ, ὡς τοῦ πάντων ἀνθρώπων κακίστου φιλανθρωπίας ἀπολελευκός.

C Τοῦτο γὰρ δηλοῖ ¹τῷ εἰπεῖν, “ἵνα ἐν ἐμοὶ ἐνδείξῃται τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦν ἐπ’ αὐτῷ.” “Ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί.” Ἀλλαχοῦ δὲ φησιν ὁ Χριστός, ⁴² “Οὐδεὶς γινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ, ^kκαὶ οὐδεὶς γινώσκει τὸν πατέρα, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ¹ἂν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι.” Εἶδες ὅτι καὶ ὁ πατήρ υἱόν, καὶ ^mὁ υἱὸς πατέρα ἀποκαλύπτει; Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς δόξης, ⁿκαὶ ὁ υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ ὁ πατήρ υἱόν· ⁴³ “Ὁ Δόξασόν με, φησὶν, ἵνα δοξάσω σε” καὶ, “Καθὼς σε ἐγὼ ἐδόξασα.” Διὰ τί δὲ μὴ εἶπεν, ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐμοί,

D ἀλλ’, “ἐν ἐμοί;” Δεικνύς ὅτι οὐ διὰ ῥημάτων μόνον ἤκουσε τὰ περὶ τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ πολλοῦ πνεύματος ἐπληρώθη, τῆς ἀποκαλύψεως ^pκαταλαμπούσης αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸν Χριστὸν εἶχεν ἐν ἑαυτῷ λαλοῦντα. “Ἴνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν.” Οὐ γὰρ τὸ πιστεῦσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ χειροτονηθῆναι ^qαὐτὸν παρὰ τοῦ θεοῦ γέγονεν. Οὕτω γὰρ μοι ἑαυτὸν ἀπεκάλυψεν, οὐχ ἵνα ^sαὐτὸν ἴδω μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ εἰς ἄλλους ἐξετέγκω. Καὶ οὐκ εἶπεν ἄλλους ὑπλῶς, ἀλλ’, “ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,” ἐντεῦθεν ἦδη προανακρουόμενος οὐ μικρὸν τῆς ἀπολογίας κεφάλαιον, ἀπὸ

⁴⁰ Act. ix. 15.⁴¹ 1 Tim. i. 16.⁴² Luc. x. 22.⁴³ Joan. xvii. 1, 4.

^ε ὁ μὲν θ. φησι] ἐντεῦθεν γὰρ δεικνύται ὅτι ὁ μὲν θεὸς F. hinc declarat quod Deus Vet. Mox κέκληκεν ἰδὲμ. ¹ οὐδ’] οὐχ D. ^ε μακροθ.] + αὐτοῦ E. ^h ἀπογνῶ] ἀπογνῶ αὐτοῦ E. αὐτοῦ ἀπογνῶ F. Vet. Statim subjungunt ἵνα χρυστὰς ἔχη ἑλπίδας E.F. Vet. ¹ τῷ] ἐν τῷ Edd. invitis libris. τὸ pro τῷ C.E. ^k καὶ οὐδεὶς γινώσκει] οὐδὲ A.D. ¹ ἂν B.D.E. ^m ὁ om. A.C.D. ⁿ καὶ om. E.F. Vet. Mox τὸν πατέρα et τὸν υἱὸν E. υἱὸν om. D. ^o δόξασον—ἐδόξασα] δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε. καὶ πάλιν, καθὼς ἐγὼ σε ἐδόξασα E.F. Vet. ^p καταλ.] γὰρ καταλ. E.F. Vet. ^q αὐτῷ B. Statim τοῦ ante θεοῦ assumptum ex A.B.C.D.F. ^r αὐτὸν E.F. Vet. ^s αὐτὸν ἴδω μ. pro ἴδω μ. αὐτὸν C.D.E.F. αὐτὸς ἴδω μ. Cat.

τοῦ τῶν μαθητῶν προσώπου. Οὐ γὰρ ὁμοίως Ἰουδαίοις καὶ τοῖς ἔθνεσι κηρύττειν ἀναγκαῖον ἦν. “Εὐθέως οὐ προσανε-
θέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Τοὺς ἀποστόλους ἐνταῦθα αἰνίτ-
τεται, ἀπὸ τῆς φύσεως αὐτοὺς καλῶν. Εἰ δὲ καὶ περὶ πάντων
ἀνθρώπων τοῦτό φησιν, οὐδὲ ἡμεῖς ἀντερούμεν. ⁴⁴ “Οὐδὲ
ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους.”
Ταῦτα εἰ μὲν τις αὐτὰ καθ’ ἑαυτὰ ἐξετάσειε τὰ ῥήματα, δοκεῖ
πολλῆς μεγαληγορίας γέμειν, καὶ πόρρω τοῦ φρονήματος εἶναι
τοῦ ἀποστολικοῦ. Τὸ γὰρ ἑαυτῷ ψηφίζεσθαι, καὶ μηδένα
λαμβάνειν κοινωνὸν τῆς γνώμης, ἀνοίας εἶναι δοκεῖ. ⁴⁵ “Εἶδον
γὰρ, φησὶν, ἄνθρωπον ὁδῶντα φρόνιμον εἶναι παρ’ ἑαυτῷ,
ἐλπίδα δὲ ἔχει μᾶλλον αὐτοῦ ὁ ἄφρων” καὶ, “Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ⁶⁷⁵
παρ’ ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον ἑαυτῶν ἐπιστήμονες” καὶ αὐτὸς
πάλιν, “Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ ἑαυτοῖς.” Οὐκ ἂν οὖν ὁ
τοσαῦτα παρ’ ἑτέρων ἀκούσας, καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ παραινῶν
ἑτέροις, τοῦτοισι περιέπεσεν, οὐχ ὅτι Παῦλος, ἀλλ’ οὐδὲ ὁ τυχὼν
ἄνθρωπος. Ἄλλ’, ὅπερ ἔφην, γυμνῇ μὲν αὕτη ἐξεταζομένη ἢ
ῥῆσις καὶ ὕφορμις καὶ προσίστασθαι δύναται τισι τῶν ἀκροα-
τῶν ἂν δὲ τὴν αἰτίαν προσθῶμεν δι’ ἣν ταῦτα ἐλέγετο, καὶ
κροτήσουσι καὶ ²θαυμάσονται ³πάντες τὸν εἰρηκότα. Τοῦτο
τοῖνυν ποιῶμεν. Οὐδὲ γὰρ δεῖ τὰ ῥήματα γυμνὰ ἐξετάζειν,
ἐπεὶ πολλὰ ἔψεται τὰ ⁴ἀτοπήματα· οὐδὲ τὴν λέξιν καθ’ ἑαυ-
τὴν βασανίζειν, ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ προσέχειν τοῦ γράφοντος.
Καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἡμετέραις διαλέξεσιν, ἂν μὴ τούτῳ ὦμεν
κεχρημένοι τῷ τρόπῳ, καὶ τὴν γνώμην ἐξετάζωμεν τοῦ λέγον-
τος, πολλὰς ὑποστησόμεθα τὰς ἀπεχθείας, καὶ πάντα ⁵ἀνατρα-
πήσεται. Καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπὶ ῥημάτων, ὅπου καὶ ἐπὶ
πραγμάτων ἂν μὴ τις τὸν κανόνα τοῦτον φυλάττη, πάντα ἄνω
καὶ κάτω γενήσεται; Καὶ γὰρ καὶ ἱατροὶ καὶ τέμνουσι καὶ
⁶διακλῶσί τινα τῶν ὁστέων, καὶ λησται ⁷ταῦτα ποιοῦσι πολ-
λάκις. Πόσης οὖν ἄθλιότητος ἂν εἴη, ὅταν ληστὴν καὶ ἱατρὸν
μὴ δυνηθῶμεν διελεῖν; Πάλιν ἀνδροφόνοι καὶ μάρτυρες τὰς ⁸
αὐτὰς ὑπομένουσι βασάνους· ἀλλὰ πολὺ τὸ μέσον ἐκατέρων.

44 v. 17.

45 Prov. xxvi. 12. Esai. v. 21. Rom. xii. 16.

¹ δόξαντα φρόνιμον pro φρόνιμον δόξαντα omnes. ² αὐτῶν pro αὐτῶν C. fortasse alii. αὐτῶν edidit Montef. ³ τὰ αὐτὰ ταῦτα B. ⁴ αὕτη F. ⁵ ὕφορμῶν A. ⁶ θαυμάσουσι D. ⁷ πάντες] + ὁμοφρόνως A.B.C.D. + ὁμοφώνως Cat. ⁸ ἀτοπήματα E.F. Vet. ἀμαρτήματα Edd. ⁹ ἀνατραπήσεται A.C.F. fortasse alii. ἀνατρεπήσεται mendose exhibent Sav. Mor. ¹⁰ κλῶσι B. ¹¹ ταῦτα F. ¹² ἀθλιότητος E.F. Vet. Edebatur ἀθλιότητος. Correx. ex Interp. Montef. Statim οὐκ ἂν εἴη E.F. Vet. ¹³ ὑπομένουσι βασάνους] Sic A.B.C.D. ὑπομένουσιν ὀδύνας βασανιζόμενοι Edd. Post μάρτυρες haec leguntur in E.F. βασανίζονται, καὶ οὐχ ὅτι τὰς αὐτὰς ὑπομένουσι βασάνους, ἐν ἀκρότεροις τίθενται, ἀλλὰ π. τ. μ. ἐ. consentiente Vet.

TOM. IV.

E

Καὶν μὴ τοῦτον διατηρῶμεν τὸν κανόνα, οὐ δυνήσόμεθα ^hεἰδέναι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἥλιαν ἀνδροφόνον ἐροῦμεν, καὶ τὸν Σαμουὴλ καὶ τὸν Φινεές, τὸν δὲ Ἀβραὰμ καὶ παιδοκτόνον, εἰ τὰ πράγματα μέλλοιμεν ἐξετάζειν γυμνὰ, μὴ προστιθέντες (722) αὐτοῖς τὴν τῶν ποιούντων γνώμην. Ἐξετάσωμεν ⁱτοῖνυν καὶ τοῦ Παύλου τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς ταῦτα ἔγραψεν ^kἰδωμεν Δ αὐτοῦ τὸν σκοπὸν, καὶ τίς ἦν διόλου περὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ τότε εἰσόμεθα ταῦτα ἐκ ποίας ^lἐλέγγο γνῶμης. Οὐδὲ γὰρ ἐξευτελίζων ἐκείνους, ^mοὔτε ἑαυτὸν ⁿἐπαίρων, οὔτε ταῦτα εἴρηκεν, οὔτε τὰ πρότερα πῶς γὰρ, ὅπου καὶ ἑαυτὸν ἀνεθεμάτισεν; ἀλλὰ πανταχοῦ τοῦ εὐαγγελίου τὴν ἀσφάλειαν διατηρῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγον οἱ τὴν ἐκκλησίαν πορβοῦντες, ὅτι τοῖς ἀποστόλοις ἔπρεσθαι δεῖ τοῖς μὴ κωλύουσι ταῦτα, οὐχὶ τῷ Παύλῳ τῷ κωλύοντι, ἐντεῦθεν ^oδὲ κατὰ μικρὸν ἢ Ἰουδαϊκὴ πλάνη εἰσήγετο, ἀναγκάζεται στήναι πρὸς ταῦτα γενναίως, οὐ Ε τοὺς ἀποστόλους εἰπεῖν κακῶς βουλόμενος, ἀλλὰ τῶν οὐκ ὀρθῶς ἐπαιρόντων ἑαυτοὺς τὴν ἄνοιαν καταστεῖλαι ββουλόμενος. Διὰ τοῦτό φησιν, “Οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Καὶ γὰρ ἦν ἀτοπίας ἐσχάτης τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ μαθόντα, ἀνθρώποις ἀνατίθεσθαι λοιπόν. Ὁ μὲν γὰρ παρὰ ^qἀνθρώπου μαθάνων, εἰκότως ἀνθρώπους λαμβάνει κοινωνοὺς πάλιν· ὁ δὲ τῆς θείας ^rἐκείνης καὶ μακαρίας ἀξιοθεῖς φωνῆς, καὶ παρ' αὐτοῦ ^sτοῦ τὸν 676 θησαυρὸν ἔχοντος τῆς σοφίας πάντα διδαχθεῖς, τίνας ἔνεκεν λοιπὸν ἀνθρώποις ἀνέτιθετο; Ὁ γὰρ τοιοῦτος οὐ μαθάνειν παρὰ ἀνθρώπων, ἀλλὰ διδάσκειν ἀνθρώπους δίκαιος ἂν εἴη. Οὐ τοῖνυν ἀπονοίας ἔνεκεν ταῦτα ἔλεγεν, ἀλλ' ὥστε δεῖξαι τοῦ οἰκείου κηρύγματος τὸ ἀξίωμα. “Οὐδὲ ἀνῆλθον, φησὶ, πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους.” Ἐπειδὴ ^tγὰρ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἔλεγον, ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἦσαν ἐκείνοι, πρὸ αὐτοῦ ἐκλήθησαν, ^vοὐκ ἀνῆλθον πρὸς ἐκείνους, φησὶν. Εἰ δὲ ἐχρῆν αὐτοῖς κοινώσασθαι, ὁ ἀποκαλύψας ^wαὐτῷ τὸ κήρυγμα, καὶ τοῦτο ἂν Β αὐτῷ ἐκέλευσε. Τί οὖν, οὐκ ἀνῆλθεν ἐκεῖ; Καὶ μὴν ἀνῆλθε, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μαθησόμενός τι παρ' αὐτῶν. Πότε; “Οτε ἐν τῇ πόλει ^xτῶν Ἀντιοχείων, τῇ τὸν πολλὸν ζῆλον ἄνωθεν

^h εἰδέναι ταῦτα] τι εἰδέναι E.F. Vet. ⁱ τοῖνυν] δὲ D. ^k ἰδωμεν] + οὖν B. ^l ἐγένετο B. ^m οὔτε] οὐδὲ D. Cat. καὶ E.F. ⁿ ἐπαίρων pro ἐπαινῶν omnes. Statim οὔτε ταῦτα οὔτε τὰ πρ. εἴρηκεν hoc ord. E.F. ^o δὲ om. B. ^p βουλόμενος] μηχανώμενος E.F. Vet. βουλόμενος om. Cat. ^q ἀνθρώπου pro ἀνθρώπων A.B.C.E.F. ^r ἐκείνης καὶ μ.] καὶ μ. ἐκείνης C.D.F. ^s τοῦ τὸν] Sic A.B.C.F. et tacite Ben. Edebatur τοῦτον. ^t γὰρ om. F. Vet. Mox τοῦτο om. E.F. Vet. ^v οὐκ ἀνῆλθον πρὸς ἐ. φ.] διὰ τοῦτο τοῦτό φησιν F. Vet. ^w αὐτῷ A. Pro τὸ κήρυγμα, τὴν τοῦ κηρύγματος δύναμιν habet B. ^x τῶν] τῇ A.B.F.

ἐπιδειξαμένη, ὡς ἐκκλησία γέγονε περὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ νῦν προ-
κειμένου, καὶ ἐζήτουν πότερον ὡς χρὴ περιτέμνειν τοὺς ἐξ ἐθνῶν
πιστεύοντας, ἢ μὴδὲν τοιοῦτον αὐτοὺς ἀναγκάζειν ὑπομένειν,
τότε ἀνῆλθεν αὐτὸς οὗτος ὁ Παῦλος καὶ Σίλας. Πῶς οὖν
φησιν, “οὐκ ἀνῆλθον, οὐδὲ ἀνεθέμην;” Ὅτι πρῶτον μὲν οὐκ
αὐτὸς ἀνῆλθεν, ἀλλ’ ἀπεστάλη παρ’ ἐτέρων· δεύτερον ὃ δὲ οὐ
μαθησόμενος παρεγένετο, ἀλλ’ ἐτέρους πείθων. Αὐτὸς μὲν
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ταύτης εἶχετο τῆς γνώμης, ἣν καὶ οἱ ἀπόστολοι C
μετὰ ταῦτα ἐκύρωσαν, τὸ μὴ δεῖν περιτέμνεσθαι· ἐπειδὴ δὲ
αὐτοῖς οὐκ ἐδόκει τέως ἀξιόπιστος εἶναι, ἀλλὰ τοῖς ἐν Ἱεροσο-
λύμοις προσείχον, ἀνῆλθεν, οὐκ αὐτὸς τι εἰσόμενος πλέον, ἀλλὰ
πείσων τοὺς ἀντιλέγοντας, ὅτι καὶ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις τούτοις
ψηφίζονται. Οὕτω καὶ ἐξ ἀρχῆς τὰ δέοντα συνεώρα, καὶ
οὐδενὸς ἐδεῖτο διδασκάλου, ἀλλ’ ἅ μετὰ πολλὴν διάκρισιν
ἐμελλον οἱ ἀπόστολοι κυροῦν, ταῦτα αὐτὸς πρὸ τῆς διακρίσεως
ἄνωθεν ἔσχευ ἀκίνητα παρ’ ἑαυτῷ. Καὶ ταῦτα ὁ Λουκᾶς
δηλῶν, ἔλεγεν, ⁴⁶ ὅτι πολὺν καὶ μακρὸν λόγον ὑπὲρ τούτων D
ἔπέτεινε πρὸς αὐτοὺς ὁ Παῦλος καὶ πρὶν εἰς Ἱεροσόλυμα
ελθεῖν. Ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἀδελφοῖς ἔδοξε καὶ παρ’ ἐκείνων
μαθεῖν, ἀνῆλθεν, ὑπὲρ ἐκείνων, οὐχ ὑπὲρ ἑαυτοῦ. ^h Εἰ δὲ λέγει,
“οὐκ ἀνῆλθον,” ἔστι καὶ ἐκεῖνο εἰπεῖν, ὅτι οὔτε ἐν προοιμίῳ τοῦ
κηρύγματος ἀνῆλθεν, οὔτε ἡνίκα ἀνῆλθεν, ἐπὶ τὸ μαθεῖν ἀν-
ῆλθε. Καὶ γὰρ καὶ ταῦτα ἀμφοτέρω ἐπισημαίνεται, λέγων·
“Εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι.” Οὐκ εἶπεν
ἀπλῶς, οὐ προσανεθέμην, ἀλλ’, “^k εὐθέως.” Εἰ δὲ μετὰ ταῦτα
ἀνῆλθεν, οὐχ ὑπὲρ τοῦ τι προσλαβεῖν. “Ἀλλὰ ^l ἀπῆλθον εἰς E
Ἀραβίαν.” Ὅρα ζέουσιν ψυχὴν τοὺς τόπους ἐσπουδαζέ κατα-
λαμβάνειν τοὺς οὐδέπω γεωργηθέντας, ἀλλ’ ἀγριώτερον ἔτι
διακειμένους. Εἰ γὰρ μετὰ τῶν ἀποστόλων ἀνέμενον, οὐδὲν
ἔχων ^m μαρτυρεῖν, τὸ κήρυγμα ἂν ἐνεποδίσθη· ἔδει γὰρ αὐτοὺς
πανταχοῦ τὸν λόγον διαδοῦναι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος οὗτος,
ὡς ζῶν τῷ πνεύματι, τῆς διδασκαλίας οὐθέως ἤπτετο ἀνθρώπων 677
βαρβάρων καὶ ἀγρίων, βίον ἐναγώνιον αἰρούμενος, καὶ πολὺν

⁴⁶ Act. xv. 2.

^γ ἐκκλησία] + ζήτημα E.F. Vet. Vid. Annot. ^z χρὴ] δεῖ A.D. ^a αὐ-
τοὺς ἀναγκ. pro ἀναγκ. αὐτοὺς A.C.D.E.F. ^b δεῖ] + ὅτι F. Vet. ^c ἐκύ-
ρωσαν τὸ] ἐκύρωσαν E. ^d δεῖ om. B.D. ^e ἐδέετο B. ^f ἐπέτεινε B.
^g παρ’ ἐκείνων pro περὶ ἐκείνων omnes. ^h εἰ δὲ λέγει] πρὸς δὲ τὸ λέγειν E.F.
Vet. ⁱ τὸ pro τῷ omnes. ^k εὐθέως] + τοῦτο αὐτὸ αἰνιττόμενος, καὶ ὅτι
οὐδὲν τούτου προθεῖς E.F. Vet. Statim εἰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα φαίνεται ἀνελθῶν,
ἀλλ’ οὐχ F. Vet. ^l ἀπῆλθον] + φησὶν F. Vet. ^m μαθεῖν B. ⁿ καὶ ζῶν
Edd. καὶ deest in omnibus. ^o οὐθέως om. B. Statim ἤπτετο πρὸς ἀνθρώ-
πους βαρβάρους καὶ ἀγρίους E.

ἔχοντα ῥτὸν πόνον. Καὶ θεὰ μοι τὴν ταπεινοφροσύνην. Εἰπὼν
 ῥ γάρ, “ Ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν,” ῥ ἐπήγαγε, “ Καὶ ῥ πάλιν (723)
 ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.” Οὐ λέγει τὰ κατορθώματα αὐτοῦ,
 οὐδὲ τίνας κατήχησε καὶ πόσους, καίτοιγε ἅμα τῷ βαπτισθῆναι
 ῥ τοσοῦτον ἐπεδείξατο ζῆλον, ῥ ὡς συγγέειν Ἰουδαίους, καὶ εἰς
 τοσοῦτον ἤγαγε παροξυσμὸν, ὡς ἐφεδρεύειν καὶ βούλεσθαι αὐ-
 τὸν ἀνελεῖν ῥ καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἑλληνας ὅπερ οὐκ ἂν ἐγέ-
 νετο, εἰ μὴ πολλὴν ἐποίησε τοῖς πιστεύουσιν τὴν προσθήκην.
 Β Ἐπειδὴ γὰρ ἡτῶντο τῇ διδασκαλίᾳ, λοιπὸν ἐπὶ φόνον ἐτρέ-
 ποντο, ὅπερ τῆς τοῦ Παύλου νίκης σημεῖον καθαρὸν ἦν. Ἀλλ’
 οὐκ εἶασεν αὐτὸν ὁ Χριστὸς ἀποθανεῖν, τηρῶν αὐτὸν τῷ κηρύ-
 γματι. ῥ Ἀλλ’ ὁμως οὐδὲν φησι τῶν κατορθωμάτων τούτων
 οὕτως ἅπερ λέγει πάντα, οὐ φιλοτιμίας ἕνεκεν λέγει, οὐδὲ ὑπὲρ
 τοῦ νομισθῆναι τῶν ἀποστόλων μείζων, οὐδὲ δακνόμενος ἐπὶ τῷ
 ἐξευτελίζεσθαι, ἀλλὰ δεδοικὼς μὴ τι γένηται τῷ κηρύγματι
 βλάβος ἐντεῦθεν. Καὶ γὰρ ἔκτρωμα ἑαυτὸν καλεῖ, καὶ πρῶτον
 C γορίας τῆς τοιαύτης ἀνάξιον· καὶ ταῦτα ἔλεγεν ὁ πλέον πάν-
 των κοπιάσας, ὅπερ μάλιστά ἐστι ταπεινοφροσύνης. Ὁ μὲν
 γὰρ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδὼς ἀγαθὸν, ταπεινὰ δὲ περὶ ἑαυτοῦ
 λέγων, εὐγνώμων, οὐ ταπεινόφρων ἐστίν· ὁ δὲ μετὰ τοσοῦτους
 στεφάνους τοιαῦτα φθεγγόμενος, ἐκείνός ἐστιν ὁ μετριάζειν
 εἰδώς. “ Καὶ πάλιν ὑπέστρεψα, φησὶν, εἰς Δαμασκόν.” Καί-
 τοι ῥ πόσα ἐκεῖ εἰργάσθαι αὐτὸν εἰκὸς ἦν; Περὶ ῥ γὰρ τῆς
 πόλεως φησι ταύτης, ⁴⁷ ὅτι ῥ πᾶσαν αὐτὴν ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα
 τοῦ βασιλέως ῥ ἐφύλαττε, τὸν μακάριον ῥ τοῦτον σαγηνεῦσαι
 βουλόμενος ὅπερ σημεῖον μέγιστον ἦν ῥ τοῦ σφύδρα καὶ κατὰ
 D κράτος ῥ ἐλαύνειν τοὺς Ἰουδαίους. Ἀλλ’ οὐδὲν τούτων ἐνταῦθα
 λέγει, ῥ οὐδ’ ἂν ἐκεῖ αὐτὰ τότε τέθεικεν, εἰ μὴ καὶ τότε τὸν
 καιρὸν εἶδεν ἐκείνον ἀπαιτοῦντα τὴν ἱστορίαν, ῥ ἀλλ’ ἐσίγησεν

47 2 Cor. xi. 32.

ῥ τὸν om. C. ῥ γάρ om. F. Vet. ῥ ἐπάγει A.C.D. ῥ πάλιν]+φησὶν B.
 ῥ τοιοῦτον F. Vet. ῥ ὡς συγγ. Ἰουδαίους] ὡς μὴ μόνον Ἰουδαίους συγγέειν,
 ἀλλὰ καὶ Ἑλληνας E. ὡς συγγέειν—καὶ τοὺς Ἑλληνας] ὡς μὴ μόνον συγγέειν
 Ἰουδαίους, ἀλλὰ καὶ εἰς τοσοῦτον ἀγαγεῖν παροξυσμὸν καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς Ἑλ-
 ληνας, ὡς ἐφεδρεύειν καὶ β. αὐτὸν ἀνελεῖν F. Vet. ῥ καὶ αὐτοὺς in marg.
 habet A. ῥ ἀλλ’ ὁμως] ἔχων οὖν πολλὰ κατορθώματα λέγειν, ὁμως E.F. Vet.
 ῥ πόσα] ποσάκις A.B.C.D. Veron. Statim αὐτὸν ἐκεῖ εἰργάσθαι hoc ord. Edd.
 repugnantibus libris. ἐργάσασθαι pro εἰργάσθαι D.E. ῥ γὰρ om. F. Vet.
 ῥ πᾶσαν om. E.F. Vet. ῥ ἐφρούρει B. ῥ τοῦτον accessit ex A.B.C.D. τὸν
 μακ. τοῦτον σαγηνεῦσαι] κρατῆσαι τοῦτον E.F. Vet. ῥ τοῦ] τοῦτο A.C.
 ῥ ἐλαύνειν]+αὐτὸν Edd. αὐτὸν om. A.B.C.F. ῥ οὐδ’ ἂν ἐκεῖ αὐτὰ] ὥστε οὐδ’
 ἂν ἐκεῖνα B. τότε om. F. Vet. ῥ Verba ἀλλ’ ἐσίγησεν ἂν post τέθεικεν
 transp. E.F. Vet.

ἂν ὥσπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἤλθε καὶ ἀπῆλθε λέγων, οὐκέτι προστίθῃσι τὰ ἐντεῦθεν γινόμενα.

⁴⁸ “Ἐπειτα μετὰ τρία ἔτη ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον.” Τί ταύτης ¹ταπεινοφρονέστερον γένοιτ’ ἂν τῆς ψυχῆς; Μετὰ τοσαῦτα καὶ ²τοιαῦτα κατορθώματα, μηδὲν Πέτρου δεόμενος, μηδὲ τῆς ἐκείνου φωνῆς, ἀλλ’ ἰσότιμος ὦν αὐτῷ πλέον γὰρ οὐδὲν ἐρῶ τέως· ὅμως ἀνέρχεται ὡς πρὸς μείζονα καὶ πρεσβύτερον καὶ τῆς ἀποδημίας αὐτῷ τῆς ἐκεῖ γίνεται αἰτία E ἡ ἱστορία Πέτρου μόνη. Ὅρᾳς πῶς τὴν προσήκουσαν αὐτοῖς ἀπονέμει τιμὴν, καὶ οὐ μόνον ἀμείνω, ἀλλ’ οὐδὲ ἴσον ἑαυτὸν ³ἐκείνων εἶναι νομίζει; ⁴Καὶ τοῦτο ἐκ τῆς ἀποδημίας ταύτης δῆλον. Καθάπερ ⁵γὰρ νῦν πολλοὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων πρὸς ἀγίους ἄνδρας ἀποδημοῦσιν, οὕτω καὶ Παῦλος πρὸς Πέτρον τότε διακείμενος ἀπῆει· μᾶλλον δὲ καὶ πολλῷ ταπεινότερον. Οἱ μὲν γὰρ νῦν ὠφελείας ἔνεκεν ἀποδημοῦσιν· ὁ δὲ μακάριος τότε ἐκείνος, οὐχ ὡς μαθησόμενός τι παρ’ αὐτοῦ, οὐδὲ ὡς διόρθωσιν τινα ⁶δεξόμενος, ἀλλὰ διὰ τοῦτο μόνον, ὥστε ⁶⁷⁸ἰδεῖν αὐτὸν καὶ τιμῆσαι τῇ παρουσίᾳ. “Ἰστορῆσαι γὰρ, φησί, ὁ Πέτρον.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ἰδεῖν Πέτρον, ἀλλ’, “ἱστορῆσαι P Πέτρον,” ὅπερ οἱ τὰς μεγάλας πόλεις καὶ λαμπράς ⁷καταμανθάνοντες λέγουσιν. Οὕτω πολλῆς ἄξιον ἡγείτο σπουδῆς εἶναι καὶ τὸ μόνον ἰδεῖν τὸν ἄνδρα. Τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ τῶν Πράξεων δῆλον. Ὅτε γὰρ ἤλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, πολλοὺς τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέψας, καὶ τοσαῦτα ἐργασάμενος, ὅσα τῶν ἐτέρων οὐδεὶς, τὴν Παμφυλίαν, τὴν Λυκαονίαν, τὸ Κιλικίων B ἔθνος, πάντας τοὺς κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς οἰκουμένης διορθωσάμενος καὶ τῷ Χριστῷ προσαγαγὼν, πρῶτον ⁸μὲν εἰσέρχεται πρὸς Ἰάκωβον μετὰ πολλῆς τῆς ταπεινοφροσύνης, ὡς πρὸς μείζονα καὶ τιμιώτερον. Ἐπειτα συμβουλευόντος ἀνέχεται, καὶ συμβουλευόντος ἐναντία τῶν νῦν. ⁴⁹ “Ὅρᾳς γὰρ, φησὶν, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων; Ἀλλὰ ξύρησαι, καὶ ἀγνίσθητι.” Καὶ ἐξυρῆσατο, καὶ τὰ Ἰουδαϊκὰ πάντα ἐπετέλεσεν. Ἐνθα μὲν γὰρ οὐκ ἐβλάπτετο τὸ εὐαγγέλιον, πάντων ταπεινότερος ἦν· ἔνθα δὲ ἐκ τῆς ταπεινο- C φροσύνης ἑώρα τινὰς ἀδικουμένους, οὐκέτι ⁹ἐκέχρητο τούτῳ τῷ

48 v. 18.

49 Act. xxi. 20, 24.

¹ ταπεινοφρ. γένοιτ’ ἂν τ. ψ.] τῆς ταπεινοφροσύνης γένοιτ’ ἂν B. ¹ τηλικαῦτα B. ² ἐκείνῳ D. Statim νομίζει εἶναι inverso ord. D.E. ³ καὶ τοῦτο] τοῦτο καὶ F. Mox αὐτῆς pro ταύτης E.F. Vet. ⁴ γὰρ] + καὶ F. ⁵ δεξόμενος B. ⁶ Πέτρον] + ἀπῆλθεν E. + ἀπῆλθον F. ascendit Vet. Statim καὶ om. E.F. Vet. ⁷ Πέτρον om. E.F. Vet. ⁸ καταμανθάνουσι B. ⁹ μὲν om. A. ¹⁰ ἐξήρῃσατο B. ἐχρήτη Cat.

πλεονεκτήματι· τούτο γὰρ οὐκ ἦν ἵλοιπὸν ταπεινοφρονεῖν, ἀλλὰ λυμαίνεσθαι καὶ ὁ διαφθείρειν τοὺς μαθητευομένους. “Καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε.” Τὸ μὲν οὖν δι’ αὐτὸν (724) ἀποδημῆσαι, τιμῆς ἦν πολλῆς· τὸ δὲ καὶ ὡς ἐπιμείναι τοσαύτας ἡμέρας, φιλίας καὶ σφοδροτάτης ἀγάπης. ⁵⁰ “Ἔτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.”

D^o Ὅρα πῶς πρὸς τὸν Πέτρον μείζονα τὴν φιλίαν ἔχει· καὶ γὰρ δι’ αὐτὸν ἀπεδημήσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔμεινε. Ταῦτα δὲ καὶ λέγω συνεχῶς, καὶ ἀξιώ φυλάττειν, ἵν’ ὅταν ἀκούσητε, ἃ κατὰ Πέτρου δοκεῖ εἰρηκέναι, μηδεὶς ὑποπτεύσῃ τὸν ἀπόστολον. Διὰ γὰρ τούτου καὶ αὐτὸς τούτου προδιορθούμενος ταῦτά φησιν, ἵνα ὅταν λέγῃ, ὅτι ἀντέστην Πέτρω, μηδεὶς ἔχθρας καὶ φιλονεικίας ταῦτα εἶναι νομίσῃ τὰ ῥήματα. Καὶ γὰρ τιμᾷ τὸν ἄνδρα καὶ φιλεῖ μᾶλλον πάντων. Δι’ οὐδένα γὰρ τῶν ἀποστόλων ἀνεηλυθέναι φησὶν, ἀλλ’ ἢ δι’ αὐτὸν μόνον. “Ἔτερον δὲ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν οὐκ εἶδον, φησὶν, εἰ μὴ ὁ Ἰάκωβος.” Εἶδον, οὐκ ἔδιδάχθη. Ἀλλ’ ὅρα καὶ τούτον μεθ’ ὅσης τιμῆς ὠνόμασεν. Οὐ γὰρ εἶπεν ἀπλῶς, Ἰάκωβον, ἀλλὰ καὶ τὸ σεμνολόγημα προσέθηκεν· οὕτω βασκανίας ἀπάσης ἀπηλλαγμένος ἦν. Εἰ γὰρ ὡς σημήναι ὃν ἔλεγεν ἤθελεν, ἐνῆν καὶ ἐξ ἑτέρου γνωρίσματος τούτου ποιῆσαι δῆλον, καὶ εἰπεῖν τὸν τοῦ Κλωπᾶ, ὅπερ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς ἔλεγεν. Ἀλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλ’ ἐπειδὴ τὰ τῶν ἀποστόλων σεμνολογήματα ἴδια εἶναι ἐνόμιζεν, ὡς ἐαυτὸν ἐπαίρων, οὕτω σεμνύνει κακείνον. ^d Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν 679 αὐτὸν οὕτως, ὡς εἶπον, ἀλλὰ πῶς; “Τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου.” Καίτοιγε οὐδὲ κατὰ σάρκα ἀδελφὸς ἦν τοῦ κυρίου, ἀλλ’ οὕτως ἐνομίζετο· ἀλλ’ ὅμως οὐδὲ οὕτως ἀπεστράφη τὸ ἀξίωμα θεῖναι τοῦ ἀνδρός. Καὶ πολλαχόθεν ἄλλοθεν δέικνται, ὅτι διέκειτο πρὸς τοὺς ἀποστόλους πάντας οὕτω γνησίως, ὡς αὐτῷ πρέπον ἦν. ⁵¹ “Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ ψεύδομαι.” Εἶδες διὰ πάντων ὁμοίως ἐκλάμπουσιν τῆς ἀγίας ταύτης ψυχῆς τὴν ταπεινοφροσύνην; Καθάπερ γὰρ ἐν δικαστηρίῳ ἀγωνιζόμενος, καὶ μέλλων εὐθύνας ὑπέχειν, οὕτως ἐσπούδακεν Β ἀπολογησάσθαι. ⁵² “Ἐπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ Κιλικίας” μετὰ τὸ Πέτρον ἰδεῖν. Πάλιν ἀρχεται

50 v. 19.

51 v. 20.

52 v. 21.

^ι λοιπὸν om. B. ^ν φθείρειν D. ^ω ἐπιμείναι τοσαύτας pro τοσαύτας ἐπιμείναι omnes. ^α Ἰάκωβον] + τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου B. ^γ ἐδιδάχθη] + παρ’ αὐτοῦ οὐδὲν A.B.C.D. Cat. + φησὶ παρ’ αὐτοῦ οὐδὲν Edd. ^ζ σημήναι] + μόνον E.F. Vet. ^κ Κλωπᾶ pro Κλοπᾶ omnes. ^β εἶπεν B. ὅπερ—ἔλεγεν om. D. ^ε ἐπαυνῶν B. Veron. ^δ οὐ γὰρ—ἀλλὰ πῶς;] διὸ φησὶ B. ^ε τάνδρος C. ^ι ἐσπούδακεν A.D. ^κ κλήματα A.D.

τοῦ λόγου καὶ τοῦ ἀγῶνος τοῦ προκειμένου, τῆς μὲν Ἰουδαίας οὐχ ἀπτόμενος, διὰ τε τὸ πρὸς τὰ ἔθνη ἀπεστάλθαι, καὶ διὰ τὸ μὴ ἂν ἐλθεῖν ἐπ' ἀλλότριον θεμέλιον οἰκοδομεῖν. Διόπερ οὐδὲ κατὰ ψιλὴν αὐτοὺς συντυχίαν εἶδε· καὶ τοῦτο ἐκ τῶν ἐξῆς δῆλον. 53 “Ἥμην γάρ, φησὶν, ἀγνοοῦμενος τῷ προσώπῳ ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐπόρθει.” Τί ταύτης τῆς ψυχῆς μετριώτερον γένοιτ' ἄν; “Ὅτε μὲν γὰρ C τὰ φέροντα αὐτῷ κατηγορίαν διελέγετο, οἶον ὅτι ἰδίδωκε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐπόρθει αὐτὴν, μετὰ πολλῆς αὐτὰ τέθεικε τῆς ὑπερβολῆς, ἐκπομπέων αὐτοῦ τὸν βίον τὸν πρότερον· τὰ δὲ μέλλοντα αὐτὸν δεικνύει λαμπρὸν, ταῦτα παρατρέχει. Καὶ δυνάμενος, εἰπερ ἐβούλετο, τὰ κατορθώματα αὐτοῦ πάντα εἰπεῖν, οὐδὲν αὐτῶν τίθησιν, ἀλλ' ἐνὶ ῥήματι πέλαγος ἡ παρελθὼν ἄφατον, καὶ εἰπὼν, ὅτι “ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας,” καὶ ὅτι “ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων ἡμᾶς ποτε, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτε ἐπόρθει,” οὐδὲν πλέον προσέθηκε. Ἰτί δὲ αὐτῷ βούλεται τὸ λέγειν, ὅτι “ἀγνοοῦμενος ἡμην ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Ἰουδαίας;” Ἰνα μάθης, ὅτι τοσοῦτον ἀπέχε τοῦ κηρύττειν αὐτοῖς περιτομὴν, ὅτι οὐδὲ ἀπὸ ὄψεως γνῶριμος ἦν αὐτοῖς. 54 “Καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν θεόν.” Σκόπει καὶ ἐνταῦθα τὸν κανόνα αὐτοῦ τῆς ταπεινοφροσύνης, πῶς αὐτὸν διατηρεῖ μετὰ ἀκριβείας. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ἐθαύμαζόν με, ἐπῆνουν με, ἐξεπλήττοντο, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς χάριτος ἐδείξεν ὃν. “Τὸν γὰρ θεὸν ἐδόξαζον, φησὶν, ἐν ἐμοί.”

(725) 1 “Ἐπειτα δὲ διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα μετὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον· ἀνέβην δὲ κατὰ ἀποκάλυψιν.” Τῆς μὲν πρώτης ἀναβάσεως τὴν αἰτίαν Πέτρον εἰναί φησι, καὶ τὸ ἱστορῆσαι ἐκείνον· τῆς δὲ δευτέρας, τὴν ἀποκάλυψιν αὐτοῦ τοῦ πνεύματος. “Καὶ ἀνεθέμην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι, κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι, μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον.” Τί φῆς, ὦ Παῦλε; ὁ 68ο παρὰ τὴν ἀρχὴν μὴ ἐλόμενος ἀναθέσθαι, μηδὲ μετὰ ἔτη τρία, δεκατεσσάρων παρελθόντων ἐτῶν, τότε ἀνατίθῃ, μὴ πως εἰς κενὸν ἐτρέχεις; Καὶ πόσῳ βέλτιον ἦν εὐθέως ἀρξάμενον τοῦτο

53 v. 22, 23.

54 v. 24.

1 Cap. II. v. 1, 2.

^h ἂν ἐλθεῖν] Sic A.D.E. ἀνελεῖσθαι vulgo. ἀνέχεσθαι Cat. ¹ ἰδίδωκεν et ἐπόρθουν B. ^k παραδραμὼν B. ^l τ[]+δήποτε B. ^m αὐτοῦ om. A. ⁿ πῶς] καὶ πῶς E.F. Vet. Statim τηρεῖ pro διατηρεῖ E.F. CAP. II. ^a δὲ om. A.B.F. Vet. ^b ἀνῆλθον D. ^c τὸ om. C. ^d τὴν om. B.E.F. Cat. ^e τὰς ἀρχὰς A. ^f ἀνατίθῃ A.B.C.D. Veron. ἀνατίθης Sav. cet. ^g τρέχεις A.B.C.D.E. τρέχης Edd.

ποιῆσαι, ἢ μετὰ ἔτη τοσαῦτα; Τί δὲ καὶ ἔτρεχες, εἰ μὴ πεπεισμένος ἦς, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔτρεχες; ^hΤίς οὕτως ἀνόητος, ὡς ἔτη τοσαῦτα κηρύττειν, οὐκ εἰδώς ὅτι κηρύττει καλῶς; ⁱΚαὶ τὸ πολὺ τούτου πάλιν ἀπορώτερον, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ^kφησιν **B** ἀνεληλυθέναι. Τοῦτο γὰρ ἀπορώτερον μὲν, ὥσπερ ἔφθην εἰπὼν, τοῦ προτέρου, ἱκανὸν δὲ καέκινου τὴν λύσιν ἡμῖν παρασχεῖν. Εἰ μὲν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀνῆλθε, μάλιστα μὲν οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι λόγον· οὐ γὰρ ἦν τῆς μακαρίας ἐκείνης ψυχῆς εἰς τοσαύτην ἄνοιαν ^lἐκπεσεῖν· αὐτὸς γάρ ^mἐστὶν ὁ λέγων, ²“Οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως, οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα ⁿδέρων.” Εἰ τοίνυν οὐκ ἀδήλως, πῶς λέγεις, “μὴ πως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον;” “Ὅθεν δῆλον, ὅτι ^oεἰ ^pκαὶ χωρὶς ἀποκαλύψεως ἀνῆλθεν, ἔπαθεν ἂν τὰ τῶν ἀνοήτων· πλὴν ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἄτοπον ἦν τὸ γινόμενον· ^Cὅταν δὲ καὶ ἡ τοῦ πνεύματος αὐτὸν ἔλκη χάρις, τίς τολμήσει τι ^qτοιούτου ὑποπτεῦσαι λοιπόν; Διὰ γὰρ τοῦτο προσέθηκε καὶ αὐτὸς τὸ, “κατὰ ἀποκάλυψιν,” ἵνα μὴδὲ πρὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος καταγνῶς αὐτοῦ ^rτινα ἄνοιαν, εἰδώς ὅτι οὐκ ἀνθρώπινον ἦν τὸ γινόμενον, ἀλλὰ θεία τις οἰκονομία πολλὰ προορωμένη καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων. Τί ποτ' οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον τῆς ἀποδημίας ταύτης; “Ὡςπερ ὅτε πρότερον ἐξ Ἀντισοχείας εἰς Ἱεροσόλυμα ἀνῆλθεν, οὐ δὲ ἑαυτὸν ἀνῆλθεν· αὐτὸς γὰρ ἤδει σαφῶς, ὅτι ^sχρὴ καθαρῶς ἔπεσθαι τοῖς τοῦ Χριστοῦ δόγμασιν· ἀλλὰ ^tτοὺς μαχομένους συνάγειν ^Dβουλόμενος· οὕτω καὶ νῦν οὐκ αὐτὸς ἐδεῖτο μαθεῖν, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔτρεχεν, ἀλλ' ἵνα οἱ ἐγκαλοῦντες πληροφορηθῶσιν. Ἐπειδὴ ^vγὰρ μείζονα περὶ Πέτρου καὶ Ἰωάννου δόξαν εἶχον, καὶ ^wδιαστασιάζειν αὐτοὺς ᾤοντο, διὰ τὸ τοῦτον μὲν ἄνευ περιτομῆς κηρύττειν, ἐκείνους δὲ ταύτην συγχωρεῖν, καὶ παράνομα πράττειν αὐτὸν ^xᾤοντο, καὶ εἰς κενὸν τρέχειν· ^y“Ἀνῆλθον, φησὶ, καὶ ἐκοινωσάμην αὐτοῖς τὸ ^zεὐαγγέλιον,” οὐχ ἵνα αὐτὸς τι μάθω, ὃ καὶ προῖων σαφέστερον λέγει, ἀλλ' ἵνα διδάξω τοὺς ταῦτα ὑποπτεύοντας, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν τρέχω. Τὸ γὰρ πνεῦμα ^Eτὴν τοιαύτην προορώμενον φιλονεικίαν, παρεσκεύασεν αὐτὸν ἀνελεῖν καὶ κοινώσασθαι. Διὰ τοῦτό φησι, “κατὰ ἀποκάλυψιν ἀνέβην,” ^aκαὶ Βαρνάβαν καὶ Τίτον ἔλαβε μάρτυρας

² 1 Cor. ix. 26.

^h τίς] καὶ τίς F. Vet. ⁱ καὶ τὸ] τὸ δὲ F. ^k φησιν om. B. ^l ἐκπεσεῖν
 pro ἐμπέσειν A.D.E.F. delabé Vet. ^m ἐστὶν] ἦν D. ⁿ δαίρων E. ^o εἰ]
 Sic Edd. οὐδὲ εἰ Codd. ^p καὶ om. B. ^q τοιούτου] +εἰπεῖν ἢ E. ^r τινα]
 τὴν B. ^s χρὴ] δεῖ D. ^t τοὺς om. D. ^v γὰρ accessit ex F. Cat. Vet.
^w διαστασιάζειν pro διαστασιάζειν A.B.D.E.F. Cat. Tacite correxit Montef.
^x ᾤοντο] ἐνόμζον F. ^y ἀνῆλθον] +οὖν E.F. Vet. ^z εὐαγγ.] +ὃ κηρύσσω B.
^a καὶ] διὰ τοῦτο καὶ E.F. Vet.

ἐσομένους τοῦ κηρύγματος. “Καὶ ἀνεθέμην ἑαυτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, ὃ κηρύττω ἐν τοῖς ἔθνεσι,” τουτέστι, τὸ χωρὶς περιτομῆς “κατ’ ἰδίαν δὲ τοῖς δοκοῦσι.” Τί ἐβούλεται, “κατ’ ἰδίαν;” Καίτοιγε ὁ δόγματα κοινὰ διορθοῦν σπουδάζων, οὐ κατ’ ἰδίαν, ἀλλὰ κοινῇ ταῦτα προτίθησιν. Ἄλλ’ οὐχ^d ὁ Παῦλος οὕτως· οὐ γὰρ μαθεῖν τι καὶ διορθῶσαι ἐβούλετο, ἀλλὰ τῶν βουλομένων ἀπατᾶν τὴν πρόφασιν ἀνελεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ 681
 ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις πάντες ἐσκανδαλίζοντο, εἴ τις παραβαίῃ τὸν νόμον, εἴ τις ἐκωλύσειε χρήσασθαι τῇ περιτομῇ· διὸ καὶ ἔλεγε, 3 “Θεωρεῖς, ἀδελφε, πόσαι μυριάδες εἰσὶ ἐν τῶν Ἰουδαίων
 (726) τῶν πεπιστευκότων; καὶ οὗτοι πάντες εἰσὶ κατηχημένοι περὶ σοῦ, ὅτι ἀποστασίαν ἠ ἀπὸ τοῦ νόμου διδάσκεις” ἐπεὶ οὖν ἐσκανδαλίζοντο, παρρησίᾳ μὲν παρελθεῖν καὶ τὸ κήρυγμα ἀποκαλύψαι τὸ ἑαυτοῦ οὐκ ἠνείχετο· κατ’ ἰδίαν ἰδὲ τοῖς δοκοῦσιν ἀνέθετο ἐπὶ Βαρνάβᾳ καὶ Τίτου, ἵνα οὗτοι μάρτυρες ἀξιόπιστοι γίνωνται πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας, ὅτι οὐδὲ τοῖς ἀποστόλοις ἔδοξεν ἐναντίον εἶναι, ^k ἀλλὰ βεβαιοῦσι τὸ κήρυγμα B τὸ τοιοῦτον. “Ὅταν δὲ λέγῃ, “τοῖς δοκοῦσιν,” οὐκ ἀναιρῶν τὸ εἶναι αὐτοὺς μεγάλους τοῦτο λέγει· ἐπεὶ καὶ περὶ ἑαυτοῦ φησι, 4 “Δοκῶ δὲ καγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν” ὅπερ ἐστὶ μετριάζοντος, οὐκ ἀναιρῶντος τὸ ἔχειν. Οὕτως καὶ ἐνταῦθα, ^l “τοῖς δοκοῦσι,” φησί, μετὰ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τὴν κοινὴν ἀπάντων λέγων ψῆφον.
 5 “Ἄλλ’ οὐδὲ Τίτος ὁ σὺν ἐμοί, Ἕλληνας ὧν, ἠναγκάσθη περιτμηθῆναι.” Τί ἐστίν, “Ἕλληνας ὧν;” Ἐξ Ἑλλήνων ἦν, φησί, καὶ ἀκρόβυστος. Οὐ μόνον γὰρ ἐγὼ ^m οὕτως ἐκήρυττον, ἀλλὰ καὶ Τίτος οὕτως ἔπραττε, καὶ ἀκρόβυστον ὄντα οὐκ C ἠνάγκασαν περιτμηθῆναι οἱ ἀπόστολοι. “Ὅπερ ἀπόδειξις ἦν μεγίστη τοῦ μὴ καταγινώσκειν τῶν ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένων ἢ πραττομένων. Καὶ τὸ πολλῶ τούτου μείζον, ὅτι οὐδὲ ἐπικειμένων τῶν ἐναντιουμένων, καὶ ταῦτα εἰδόντων, ἠναγκάσθησαν οἱ ἀπόστολοι τοῦτο κελεύσαι· ὅπερ οὖν καὶ ⁿ αὐτὸ δηλῶν ἔλεγε, 6 “Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους.” Τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ ^o ψευδαδέλφοι; καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ^p ἐνταῦθα ζήτημα. Εἰ γὰρ οἱ ἀπόστολοι συνεχώρουν ^q ἐνταῦθα περιτέ-

3 Act. xxi. 20, 21.

4 1 Cor. vii. 40.

5 v. 3.

6 v. 4.

^b αὐτοῖς] φησὶν αὐτοῖς F. Vet. αὐτοῖς φησι E. ^c ἐβούλεται] + δηλοῦν τῷ εἰπεῖν E.F. Vet. ^d ὁ Παῦλος] ἀπλῶς D. ^e ἐν om. D. ^f ἐκωλύσει omnes. κωλύσει Cat. κωλύει Veron. κωλύει Sav. cet. ^g τῶν Ἰουδαίων, quod aberat, est in A.C.D.E.F. Cat. Vet. ^h ἀπὸ τοῦ νόμου om. A. ⁱ δὲ om. F. ^k ἀλλὰ βεβαιοῦσι om. F. Vet. ^l τοῖς δ. φησί] εἶπεν τοῖς δ. F. Statim μετὰ τὴν ἑαυτοῦ E. ^m οὕτως] αὐτὸς B. ⁿ αὐτὸς E. ^o ψευδαδέλφοι] + εἰπωμεν E.F. Vet. ^p ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν ἀνακίπτει E.F. Vet. ^q ἐνταῦθα om. E.F. Vet.

μνεσθαι, διὰ τί νῦν ψευδαδέλφους καλεῖς τοὺς κατὰ τὴν τῶν
 Δ' ἀποστόλων γνώμην καὶ αὐτοὺς κελεύοντας τοῦτο ποιεῖν; "Ὅτι
 πρῶτον ἴμεν οὐκ ἔστι ταῦτόν, κελεύειν γίνεσθαι, καὶ γινόμενον
 συγχωρεῖν. Ὁ μὲν γὰρ προστάττων, μετὰ σπουδῆς, ὡς ἀναγ-
 καῖον καὶ ^απροηγούμενον, ποιεῖ· ὁ δὲ αὐτὸς μὲν μὴ κελεύων, τὸν
 δὲ βουλόμενον μὴ κωλύων, οὐχ ὡς δεόν γενέσθαι συγχωρεῖ, ἀλλ'
 οἰκονομίαν τινα πληρῶν. Οἷόν τι λέγω· Κορινθίοις ἔγραφεν
 ὁ Ἰ Παῦλος, ^γ "Καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὑσυνέρχεσθε," γυναιξὶ
 καὶ ἀνδράσι ^δ διαλεγόμενος. Ἐἵτα ἵνα μὴ νομίσης, ὅτι νομο-
 Ε' θετῶν αὐτοῖς τοῦτο ἔλεγεν, ἐπήγαγε· "Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ
 συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν." Οὐ γὰρ τῆς αὐτοῦ ^ε αὐθεντίας
 κρίσις ἦν προηγουμένη, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀκρασίας συγγνώμη.
 Διό φησι· "Διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν." Εἰ γὰρ τὴν Παύλου
 γνώμην θέλεις μαθεῖν, ἄκουσον τί φησι· "Θέλω πάντας ἀνθρώ-
 πους εἶναι, ὡς καὶ ἐμαυτὸν, ὑπὲρ ἐγκρατεῖα." Οὕτω καὶ ἐνταῦθα,
 οἱ μὲν ἀπόστολοι οὐχ ὡς νόμον ἐδικουῦντες, συνεχώρουν, ἀλλὰ
 τῇ ἀσθενείᾳ τῇ Ἰουδαϊκῇ συγκαταβαίνοντες. Εἰ γὰρ νόμον
 ἐξεδίκουν, οὐκ ἂν ^ς Ἰουδαίοις μὲν οὕτως, ἔθνεσι δὲ ἐτέρως ἐκή-
 ρυξαν. Καὶ γὰρ εἰ ^α ὑπὸ τῶν ἀπίστων τὸ πρᾶγμα γενέσθαι
 682 ἀναγκαῖον ἦν, καὶ ὑπὸ πάντων εὐδηλον ὅτι τῶν πιστῶν. Εἰ δὲ
 τοῖς ἔθνεσιν ἐνομοθέτου μὴ παρενοχλεῖν τούτων ἕνεκεν, ^β ἔδειξαν
 ὅτι καὶ Ἰουδαίοις συγκαταβαίνοντες ἐπέτρεπον. Οἱ δὲ ψευδά-
 δελφοὶ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὥστε τῆς χάριτος αὐτοὺς ἐκβαλεῖν, καὶ
 πάλιν ὑπὸ τὸν τῆς δουλείας ζυγὸν ἀγαγεῖν. Πρώτη μὲν οὖν
 αὕτη ἡ διαφορὰ, πολὺ τὸ μέσον ἔχουσα. Δευτέρα δὲ, ὅτι οἱ
 μὲν ἀπόστολοι ἐν Ἰουδαίᾳ τοῦτο ἐποίουν, ἔνθα καὶ ὁ νόμος
 ἐκράτει, οἱ δὲ ψευδάδελφοὶ πανταχοῦ· καὶ γὰρ Γαλατῶν
 ἦσαν πάντων. Ὅθεν δῆλον ὅτι οὐχὶ οἰκοδομῆς ἕνεκεν τὸ
 πρᾶγμα ἐγένετο, ἀλλὰ καταστροφῆς ὀλοκλήρου καὶ ἐτέρως
 Β' μὲν παρὰ τῶν ἀποστόλων συνεχωρεῖτο, ἐτέρως δὲ παρὰ τῶν
 ψευδαδέλφων ἐσπουδάζετο. "Οἵτινες παρειαῖον κατασκο-
 πῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ."
 Ὅρᾳς πῶς καὶ τῇ τῶν κατασκοπῶν προσηγορίᾳ τὸν πόλεμον
 ἐδήλωσεν ἐκείνων; Οἱ γὰρ κατάσκοποι δι' οὐδὲν εἰσέρχονται,
 ἀλλ' ἵνα καταμαθόντες τὰ τῶν ἐναντίων, πρὸς τὸ πορθῆσαι καὶ

7 1 Cor. vii. 5—7.

^γ μὲν om. D. ^α προηγούμενος E. ^β Παῦλος] + μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν E.F. Vet. ^γ συνέρχεσθε πρὸ συνέρχεσθαι A.D.E.F. Vet. ^δ διαλεγόμενος A.C.D.E.F. Vet. διακελευόμενος Edd. ^ε αὐθεντίας A.C. ^ς ἐν ἐγκρατεῖᾳ om. E.F. Vet. ^ζ Ἰουδαίους A.C. ^α ὑπὸ] ἐπὶ D. ^β ἔδειξεν E.F. ^γ τὸν π. ἐδήλωσεν πρὸ ἐδήλωσεν τὸν π. omnes Statim ἐκείνων Cat.

καθελεῖν πολλὴν ἑαυτοῖς ^d παρασκευάσωσι τὴν εὐκολίαν· καθάπερ καὶ οὗτοι τότε ἐποίουν, ὑπὸ τὴν δουλείαν αὐτοὺς τὴν παλαιὰν ^e εἰσαγαγεῖν βουλόμενοι. Ὡστε κἀντεῦθεν δῆλον, ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ προαίρεσις τῶν ἀποστόλων καὶ τούτων, ἀλλὰ καὶ C σφόδρα ἐναντία. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ συνεχώρουν, ἵνα κατὰ μί- (727) κρὸν ἐξαγάγωσι τῆς δουλείας· οὗτοι δὲ κατεσκεύαζον, ἵνα μειζρόνως ὑποβάλλωσι τῇ δουλείᾳ. Διὸ παρετήρουν περισκοποῦντες ἀκριβῶς, καὶ περιεργαζόμενοι τίνες ἀκρόβυστοι· καθὼς καὶ Παῦλος τοῦτο δηλῶν ἔλεγε, “παρεισήλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν” οὐ τῷ τῶν κατασκόπων ὀνόματι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ τῆς λαθραίας εἰσόδου καὶ παρεισδύσεως τὴν ἐπιβουλὴν αὐτῶν ἐνδείκνυμενος.

⁸ “Οἷς οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν τῇ ὑποταγῇ.” “Ορα λέξεως D εὐγένειαν καὶ ἔμφασιν. ⁸ Οὐ γὰρ εἶπε, τῷ λόγῳ, ἀλλὰ, “τῇ ὑποταγῇ.” Οὐ γὰρ ἵνα τι διδάξωσι χρήσιμον, ^h ταῦτα ἐποίουν, ἀλλ’ ἵνα ὑποτάξωσι καὶ δουλώσωνται. Διὰ τοῦτο τοῖς μὲν ἀποστόλοις εἴξαμεν, τούτοις δὲ οὐκέτι. “Ἰνα ἡ ἀλήθεια τοῦ εὐαγγελίου διαμεῖνῃ πρὸς ὑμᾶς.” “Ἰν’, ὅπερ ἐφθηνεν, φησιν, εἰπόντες, τοῦτο διὰ τῶν ἔργων βεβαιώσωμεν, ὅτι ⁹ “Τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, καὶ γέγονε καινὰ τὰ πάντα,” καὶ ὅτι “Εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις,” καὶ ὅτι “Τοὺς περιτεμνομένους Χριστὸς οὐδὲν ὠφελήσει.” Ταύτην τὴν ἀλήθειαν βεβαιοῦντες, οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴξαμεν. Εἶτα ἐπειδὴ εὐθέως ἀντέπιπτεν ⁱ αὐτῷ τὰ παρὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ εἰκὸς ἦν τινὰς ^k λέγειν· πῶς οὖν ταῦτα ἐκεῖνοι E προστάττουσιν; ὅρα πῶς λύει σοφῶς τὴν ἀντίθεσιν. Οὐ γὰρ λέγει τὴν οὖσαν αἰτίαν, οἷον ὅτι συγκαταβάσεως ἕνεκεν καὶ οἰκονομίας τοῦτο ἐποίουν οἱ ἀπόστολοι· ^l ἡ γὰρ αὖ ἐβλάβησαν οἱ ἀκούοντες. Δεῖ γὰρ τῆς οἰκονομίας ἀγνοεῖν τὴν ^m αἰτίαν τοὺς μέλλοντάς τι καρποῦσθαι παρ’ ⁿ αὐτῆς χρήσιμον· εἰ γὰρ φανείη τῶν γινομένων ἡ πρόφασις, τὸ πᾶν οἰχίσεται. Διὰ 683 τοῦτο τὸν μὲν ἐργαζόμενον αὐτὴν, εἰδέναι χρὴ τὴν αἰτίαν τῶν γινομένων· τοὺς δὲ μέλλοντάς τι κερδαίνειν παρ’ αὐτῆς, ἀγνοεῖν. Καὶ ἵνα σαφέστερον ὃ λέγω ποιήσω, ἐπ’ αὐτῆς ^o ταύτης τῆς ὑποθέσεως χρῆσθαι τῷ ὑποδείγματι. Οὗτος αὐτὸς ὁ μακάριος Παῦλος ὁ περιτομὴν ῥαναιρῶν, μέλλων ποτὲ τὸν Τιμόθεον

⁸ v. 5.

⁹ 2 Cor. v. 17. Gal. v. 2.

^d κατασκευάσωσι E.F. Veron. ^e εἰσάγειν A.B.C.D.F. ^f ὑποβάλλωσι B.D.E. ^g οὐ γὰρ] οὐκ F. Vet. ^h τοῦτο D. ⁱ αὐτῷ om. A. ^k λέγειν om. F. ^l ἡ A.C. ^m αἰτίαν] Sic D.E.F. Cat. ut ex Interp. ediderat Montef. Legebatur δαίταν. ⁿ αὐτοῖς B. παρ’ αὐτῆς καρποῦσθαι hoc ord. A.D. ^o ταύτης τῆς pro τῆς ταύτης B.C.D.E.F. Cat. ταύτης om. A. ^p ῥαναιρῶν, μέλλων] Sic A.D.E.F. Vet. favente Cat. ἀναιρεῖν μέλλων, Edd.

ἡπέμπειν Ἰουδαίους διδάσκαλον, περιτεμών αὐτὸν πρότερον, οὕτως ἔπεμψεν. Ἐποίησε δὲ τοῦτο, ἵνα εὐπαράδεκτος γένηται τοῖς ἀκροαταῖς, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῆς περιτομῆς, ἵνα καταλύσῃ τὴν περιτομὴν. Ἀλλὰ τὴν αἰτίαν αὐτὸς μὲν ἠπίστατο καὶ Τιμόθεος, τοῖς δὲ μαθηταῖς οὐκ εἶπεν. Εἰ γὰρ ἔγνωσαν, ὅτι διὰ τοῦτο περιέτεμεν, ἵνα λύσῃ τὴν περιτομὴν, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν ἤκουσαν αὐτοῦ δημηγοροῦντος, καὶ τὸ πᾶν ἂν διερρύνῃ κέρδος· νῦν δὲ ἡ ἄγνοια τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὠφέλησε. Νομίζοντες γὰρ αὐτὸν ὡς νομοφύλακα τοῦτο ποιεῖν, καὶ εὐμενῶς ἐδέξαντο καὶ προσηνῶς καὶ αὐτὸν καὶ τὴν ἐκείνου διδασκαλίαν· δεξάμενοι δὲ κατὰ μικρὸν καὶ παιδευθέντες, ἀπέστησαν τῶν παλαιῶν· ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ παρὰ τὴν ἀρχὴν τὴν αἰτίαν ἤδεσαν. Μαθόντες γὰρ ἂν αὐτὸν ἀπεστράφησαν, ἀποστραφέντες δὲ οὐκ ἂν ἤκουσαν, μὴ ἀκούσαντες δὲ ἔμειναν ἂν ἐπὶ τῆς πλάνης τῆς προτέρας· ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, οὐκ ἐξεκάλυψε τὴν αἰτίαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐνταῦθα οὐ λέγει τῆς οἰκονομίας τὴν πρόφασιν, ἀλλ' ἑτέρως μεθοδεύει τὸν λόγον, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι· ὁποῖοι ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον ἀνθρώπου ὁ θεὸς οὐ λαμβάνει.” Ἐνταῦθα οὐ μόνον οὐκ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ σφόδρα βαρεῖ τοὺς ἁγίους, ἵνα ὠφελήσῃ τοὺς ἀσθενοῦντας. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ καὶ ἐπιτρέπουσιν ἐκεῖνοι περιτέμεσθαι, τὸν λόγον αὐτοὶ τῷ θεῷ δώσουσιν. Οὐ γὰρ, ἐπειδὴ μεγάλοι εἰσὶ καὶ ἔξαρχοι, ὁ θεὸς πρόσωπον αὐτῶν λήψεται. Ἀλλ' οὕτω μὲν σαφῶς οὐκ εἶπε, πεφεισμένως δέ· οὐ γὰρ εἶπεν, εἰ δὲ ἐκεῖνοι θολοῦσι τὸ κήρυγμα, καὶ παρὰ τὰ προστεταγμένα κηρύττουσι, δώσουσι τὴν ἐσχάτην δίκην, καὶ τιμωρίαν ὑποστήσονται. Τούτων μὲν οὐδὲν εἶπε, σεμνοτέρως δὲ αὐτῶν δοκεῖ καθάπτεσθαι, οὕτω λέγων· “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι, ὁποῖοι ποτε ἦσαν.” Καὶ οὐκ εἶπεν, ὁποῖοι ποτέ εἰσιν, ἀλλ', ἦσαν, δεικνύς ὅτι καὶ αὐτοὶ λοιπὸν ἦσαν παυσάμενοι τοῦ οὕτω κηρύττειν, ἅτε τοῦ κηρύγματος πανταχοῦ διαλάμψαντος. Τὸ δέ, ^E “ὁποῖοι ποτε ἦσαν,” εἰ οὕτω, φησὶν, ἐκήρυττον, αὐτοὶ τὸν λόγον δώσουσιν. Οὐ γὰρ ἀνθρώποις, ἀλλὰ θεῷ μέλλουσιν (728)

10 v. 6.

^a πέμπειν pro πέμπων omnes. π. Ἰουδαίους pro Ἰουδαίους π. C.D.E.F. Cat.
^r εἰσελθὼν A.C.D. Cat. ^a τῆς om. B. Cat. ^t ἵνα om. D. Cat. ^v τὴν om. A.B.C.D.E. Cat. ^w αἰτίαν] αὐτὴν D. ^x καὶ om. E.F. Vet. ^y ἂν αὐτὸν] αὐτὸν ἂν D.E. ^z ἐπὶ τῆς προτέρας πλάνης B. ^a οὐκ om. B.
^b καὶ τιμ. ὑποστήσονται om. F. Vet. ^c μέν] + οὖν F. ^d καὶ om. A.F. Vet.
^e ἀλλ' ἦσαν om. C. ^f ἦσαν] + τοῦτο δηλοῖ E.F. Vet. ^e τῷ θεῷ E.

ἀπολογεῖσθαι. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, οὐχ ὡς ἀμφιβάλλων, οὐδ' ὡς ἀγνοῶν τὰ ἐκείνων, ἀλλ', ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, οὕτω συμφέρειν νομίζων μεθοδεῦσαι τὸν λόγον. Εἴτα ἵνα μὴ δόξῃ ὡς τὴν ἐναντίαν ἔχων τάξιν κατηγορεῖν αὐτῶν, καὶ ἀπὸ τούτου κατασκευάσῃ μάχης ὑπόνοιαν, ἐπήγαγεν εὐθέως τὴν διόρθωσιν, εἰπὼν, ὅτι “Ἐμοὶ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο.” Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; Ἄ μὲν ὑμεῖς λέγετε, φησὶν, οὐκ οἶδα· ἐκεῖνο μέντοι οἶδα σαφῶς, ὅτι ἐμοὶ οὐκ ἠναντιώθησαν, ἀλλὰ καὶ ἰσυνέπνευσαν ⁶⁸⁴ καὶ συνεφώνησαν· ^κτὸ γὰρ, “δεξιὰς ἔδωκαν,” ^ιτοῦτό ἐστι δηλοῦντος. Ἀλλὰ τέως οὐ λέγει τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἐδίδαξαν, ^μοὐ διώρθωσαν, οὐ πλέον τι προσέθηκαν ὧν ἤδειν. “Ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες, φησὶν, οὐδὲν προσανέθεντο” τοῦτέστι, μαθόντες τὰ ἐμὰ, οὐδὲν προσέθηκαν, οὐδὲν διώρθωσαν, καὶ ταῦτα εἰδότες, ὅτι διὰ τοῦτο παρεγενόμην, ὥστε αὐτοῖς κοινώσασθαι, ^νκαὶ κατ' ἀποκάλυψιν πνεύματος παρεγενόμην, ὥστε αὐτοῖς κοινώσασθαι, καὶ Τίτον ἀκρόβυστον εἶχον ^ομεθ' ἑαυτοῦ, ροῦτε ἐμοὶ τι πλέον εἶπον ὧν ἤδειν, οὔτε ἐκείνων περιέτεμον. ¹¹“Ἀλλὰ τοῦναντίον.” Β Τί ἐστι, “τοῦναντίον;” Τινὲς μὲν φασὶ τοῦτο αὐτὸν λέγειν, ὅτι οὐ μόνον αὐτὸν οὐκ ἐδίδαξαν, ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθησαν παρ' αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἂν εἴποιμι τοῦτο. Τί γὰρ ἔμελλον παρ' αὐτοῦ μαθάνειν πλέον; καὶ γὰρ ἕκαστος αὐτῶν ἀπρητισμένος ἦν. Οὐ τοίνυν τοῦτο βούλεται εἰπεῖν, “τοῦναντίον” λέγων, ἀλλ' ὅτι ^ροὐ μόνον οὐκ ἐπετίμησαν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ μέμψασθαι ὅτι καὶ ἐπήνεσαν· τὸ γὰρ ἐναντίον τοῦ μέμψασθαι τὸ ἐπαινέσαι. Εἴτα ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν ἀντεπεῖν ^στινας, ^τεἰ ἐπήνεσαν, πῶς οὖν τὴν περιτομὴν οὐκ ἀνεῖλον; εἰ γὰρ ἐπήνεσαν, ἐχρὴν ἀνελεῖν· εἰπεῖν ^θμὲν ὅτι ἀνεῖλον, λίαν ἀναίσχυντον εἶναι ἐνόμιζε, καὶ πρὸς τὰ ὁμολογημένα φανεράν μάχην εἰσάγειν· ^ιπάλιν ὁμολογοῦντα τὴν τῆς περιτομῆς συγχώρησιν, εἰς ἐτέραν ἀντίθεσιν ἐμπεσεῖν ἀνάγκην οὖσαν ἑώρα. Εἰ γὰρ ἐπήνεσαν ^κτὸ κήρυγμα τὸ σὸν, φησὶ, καὶ αὐτοὶ πάλιν ἐπέτρεπον περιτομὴν, ἑαυτοῖς ἐμάχοντο. Τίς ^λοὖν ἡ τούτου λύσις; ^μἮν εἰπεῖν, ὅτι συγκαταβάσεως Ἰουδαϊκῆς ἕνεκεν ταῦτ' ἐποίουν· ἀλλὰ τοῦτο εἰπὼν, ὅλον τῆς οἰκονομίας τὸν θεμέλιον διεσάλυσεν ^νΔ

11 v. 7.

^h ὅτι ἐμοὶ] ἐμοὶ γὰρ E.F. Vet. ⁱ συνέπνευσαν F. ^κ τὸ γὰρ] τῷ γὰρ εἰπεῖν F. Vet. ^ι ταῦτα C.F. Cat. ^μ οὐδὲ F. ^ν καὶ] + γὰρ F. Vet. ^ρ μεθ' ἑμαυτοῦ (sic) C. ^σ οὔτε] ἀλλ' οὔτε E. οὔτε οὖν F. Cat. ^τ μοχ τι om. C. ^θ οὐ accessit ex A.C.D.E.F. ^ι μοχ οὐκ om. D. ^κ εἰ] καὶ εἰ F. ^λ ὅτι εἰ Cat. ^μ μοχ οὖν om. E.F. Cat. Vet. ^ν μὲν om. F. ^ξ πάλιν δὲ ὁμ. E. ^ο πάλιν ὁμολογοῦντα γὰρ F. Vet. ^π τὸ σὸν κήρυγμα E. ^ρ τὸ κήρυγμα om. F. ^σ οὖν pro ἦν A.C.D.E.F. Cat. Vet.

ἄν. Διὰ τοῦτο ^κτοῦτο μὲν οὐ λέγει, ἀφήσι δὲ αὐτὸ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ὑμετέρων εἰπών· “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναί τι, οὐδὲν μοι διαφέρει.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐ κατηγορῶ, οὐδὲ διαβάλλω τοὺς ἀγίους ἐκείνους· ἴσασιν αὐτοὶ τί ἐπραττον· καὶ γὰρ τῷ θεῷ μέλλουσιν ἀποδιδόναι λόγον· τὸ δὲ σπουδαζόμενον ἐμοὶ δείξαι, ὅτι τὰ ἐμὰ οὐ καθεῖλον, ^ζοὐδὲ διώρθωσαν, οὐδὲ προσέθηκαν ^αὡς ἐνδεῶς ἔχουσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπήνεσαν ^βκαὶ **Ε**συνήνεσαν· καὶ τούτων μάρτυρας ἔχω ^εκαὶ Τίτον καὶ Βαρνάβαν. Διόπερ ^δἐπάγει λέγων· “^εἸδόντες ὅτι πεπίστευμαι τὸ εὐαγγελίον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος τῆς περιτομῆς, ^δδεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας” περιτομὴν καὶ ἀκροβυστίαν οὐ τὰ πράγματα λέγων αὐτὰ, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ βούτων γνωριζόμενα ἔθνη. ^βἘπήγαγε γοῦν· ¹² “Ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε ^ικαὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη.” Ὡς περ οὖν τὴν ἀκροβυστίαν ^κτὰ ἔθνη καλεῖ, οὕτω καὶ περιτομὴν Ἰουδαίους. Καὶ δείκνυσιν ^ιὁμότιμον αὐτοῖς ὄντα λοιπὸν, καὶ οὐ τοῖς ἄλλοις ἑαυτὸν, ἀλλὰ τῷ κορυφαίῳ συγκρί-
685 νει, δεικνὺς ὅτι τῆς αὐτῆς ἑκάστος ἀπέλαυσεν ἀξίας. Ἐπειδὴ γὰρ τὴν περὶ τῆς ὁμονοίας αὐτῶν κατεσκεύασεν ἀποδείξιν, θαρρῶν λοιπὸν μετὰ παρρησίας διαλέγεται, καὶ οὐκέτι ἵσταται μέχρι τῶν ἀποστόλων ^μμόνον, ἀλλ’ ἐπὶ τὸν Χριστὸν ἀνάγει τὸν λόγον, καὶ τὴν ὑπ’ ἐκείνου ^νχάριν δοθείσαν αὐτῷ· καὶ μάρτυρας τούτων τοὺς ἀποστόλους καλεῖ, καὶ φησιν, ^οὅτι ¹³ “Γνόντες τὴν χάριν τοῦ ^ρθεοῦ τὴν δοθείσαν μοι, Ἰάκωβος καὶ Κηφᾶς καὶ ^ρἸωάννης.” ^ρΚαὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι ἀκούσαντες, ἀλλὰ, “γνό-
Βτες,” τοιτέστι, καταμαθόντες δι’ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. “Δεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας.” Εἶδες πῶς κατὰ μικρὸν ἔδειξε καὶ τῷ Χριστῷ τοῦτο δοκοῦν, καὶ τοῖς ἀποστό- (729)
λοις; ^σΟὐδὲ γὰρ ἂν ἐδόθη, οὐδὲ ἐνήργησεν ἡ χάρις, εἰ μὴ δοκοῦν αὐτῷ τὸ τοιοῦτον κήρυγμα ἦν. Καὶ ὅπου μὲν συγκρίναι ἑαυτὸν ἔδει, Πέτρου μέμνηται μόνον· ὅπου δὲ μαρτυρίαν καλέσαι,

12 v. 8.

13 v. 9.

^κ τοῦτο assumptum ex E. Vet. δι’ ἃ pro διὰ Cat. ^γ μετέρων A.C.D.E. Cat. μετέρων Edd. ^ζ οὐδὲ διώρθωσαν om. B. ^α ὡς om. B. ^β καὶ συνήνεσαν om. D. ^ε καὶ om. D.E. ^δ ἐπήγαγε E. ^ε εἰδότες B. ^δ Haec δεξιὰς ἔδωκεν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, quae vulgo absunt, assumpta ex A.C.D.E.F. Veron. Vet. ^ε τούτων] τῶν πραγμάτων A.D. ^β ἐπήγαγε γοῦν] διὸ φησὶν B. ^ι κάμοι B. ^κ τὰ om. B. Mox τοὺς Ἰουδαίους E. ^ι ὁμότιμον αὐτοῖς pro αὐτοῖς ὁμότιμον omnes. ^μ μόνον A.B.C.E.F. Cat. μόνων Edd. ^ν χ. δοθείσαν pro δοθείσαν χ. omnes. ^ο ὅτι] καὶ E. ὅτι om. F. Vet. ^ρ θεοῦ A.B.C.D.F. Vet. Χριστοῦ E. κυρίου Edd. ^ρ Ἰωάννης] +οὶ δοκοῦντες στυλοὶ εἶναι δεξιὰς δ. ε. καὶ B. κοινωνίας Sav. Mor. Ben. invitis libris. ^ρ καὶ om. E. Vet. ^σ οὐδὲ] οὐ D.

τῶν τριῶν ὁμοῦ, καὶ μετ' ἑγκωμίου, “Κηφᾶς,” λέγων, “καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι.” Πάλιν οὐ τὸ εἶναι ἀναιρῶν, τοὺς δοκοῦντάς φησιν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἄλλων παραλαμβάνων γνώμην, καὶ λέγων, ὅτι οἱ μεγάλοι καὶ C ἐξαίρετοι, καὶ οὗς πάντες πανταχοῦ περιφέρουσιν, οὗτοί μοι μάρτυρές εἰσι τῶν λεγομένων, ὅτι καὶ τῷ Χριστῷ ταῦτα δοκεῖ, καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ταῦτα ἔμαθον, καὶ δι' αὐτῆς τῆς πείρας ἐπιστώθησαν. Διὸ καὶ δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ, καὶ οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ, “Ἵνα ἡμεῖς μὲν εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.” Ω συνέσεως ὑπερβολή, καὶ συμφωνίας ἀπόδειξις ἀναντίρρητος· δέικνυσι γὰρ καὶ τὰ ἐκείνων αὐτοῦ, καὶ τὰ αὐτοῦ ἐκείνων. Ταῦτα γὰρ ἐκατέροις ἐδόκει, καὶ ἐκείνους Ἰουδαίοις κηρύττειν οὕτω, καὶ τοῦτον τοῖς ἔθνεσι· D διὸ καὶ ἐπήγαγεν, “Ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν.” Ὁρᾷς πῶς περιτομήν καὶ ἐνταῦθα οὐχὶ τὸ πρᾶγμα καλεῖ, ἀλλὰ τοὺς Ἰουδαίους; Ὅταν μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα λέγῃ καὶ ἀντιδιαστέλλῃ αὐτὴν, τὴν ἀκροβυστίαν τίθησιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ¹⁴ “Περιτομή μὲν γὰρ ὠφέλει, εἰάν νόμον πράσσης· εἰάν δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονε” καὶ πάλιν, “Οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία” ὅταν δὲ Ἰουδαίους οὕτω καλῇ, καὶ μὴ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸν λαὸν δηλῶσαι βούληται, οὐ τὴν ἀκροβυστίαν, ἀλλὰ E τὰ ἔθνη ἀντιτίθῃσιν. Ἀντιδιαστέλλονται ἑμὲν γὰρ ἔθνεσιν Ἰουδαῖοι, περιτομῇ δὲ ἀκροβυστία· ὡς ὅταν λέγῃ καὶ ἀνωτέρω, “Ὁ γὰρ ἑνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ μοι εἰς τὰ ἔθνη” καὶ ἐνταῦθα πάλιν, ὅτι “ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομήν,” οὐ τὸ πρᾶγμα αὐτό ¹ φησιν, ἀλλὰ τὸν τῶν Ἰουδαίων λαὸν οὕτω καλεῖ, ἀντιδιαστέλλων αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι. ¹⁵ “Μόνον τῶν πτωχῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπούδασα αὐτὸ τοῦτο ποιῆσαι.” Τί ποτε τοῦτό ἐστιν ὃ φησιν; Ἐν μὲν τῷ κηρύγματι, φησὶ, διειλόμεθα τὴν οἰκουμένην, καὶ γὰρ μὲν τοὺς ἐξ ἔθνων, ἐκεῖνοι δὲ τοὺς Ἰουδαίους 686 ἔλαβον κατὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν· εἰς δὲ τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέ-

¹⁴ Rom. ii. 25. Gal. v. 6.¹⁵ v. 10.

τῶν] καὶ τῶν A.D. ἑγκωμίου D. καὶ πάλιν Edd. καὶ deest in omnibus. μοι accessit ex A.C.D.F. μόνον pro μοι Cat. τῶν] μὲν A. διὰ τῆς π. αὐτῆς D. καὶ] ὃ F. Vet. γὰρ om. F. Cat. Vet. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ bis C.D.E. Cat. καὶ] + οὕτως F. Vet. et corr. a prima manu E. ἡμεῖς] + μὲν E.F. Vet. καὶ accessit ex A.C.D.E.F. Vet. γὰρ, quod aberat, est in A.C.D.E.F. μὲν γὰρ ἔθ.] γὰρ ἔθ. μὲν F. ἑνεργήσας] + φησὶ B. ἡμεῖς] + μὲν A.D. οὗτοι B. φησιν om. E.F. Vet. Mox καλῶν pro καλεῖ ἵδεν. φησιν] λέγει F.

λειαν τῶν παρὰ Ἰουδαίοις, ἐγὼ τὰ παρ' ἑμαυτοῦ συνεισήνεγκα ἐκείνοις. Εἰ δὲ πόλεμος ἦν καὶ μάχη, οὐκ ἂν τοῦτο κατεδέξαντο ἐκείνοι. Τίνες δὲ εἰσιν οὗτοι οἱ πτωχοί; Πολλοὶ τῶν Ἰουδαίων πιστεύσαντες ἐν Παλαιστίνῃ τὰ ὄντα ἀφῆρθησαν ἅπαντα, καὶ πανταχόθεν ἡλαύνοντο. Καὶ τοῦτο δηλοῖ ὁ μὲν ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῇ, λέγων· ¹⁶ “Καὶ γὰρ τὴν Ῥάρπαγην τῶν Βύπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.” δηλοῖ ἡ δὲ Θεσσαλονικεύσι γράφων, καὶ ἀνακηρύττων τὴν ἀνδρείαν ἐκείνων· “Ὑμεῖς γάρ, ὦ φησὶ, μιμηταὶ ἐγένεσθε τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι καὶ ὑμεῖς τὰ αὐτὰ ἐπάθετε ὑπὸ τῶν ιδίων συμφυλετῶν, καθάπερ καὶ ἐκείνοι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων.” Καὶ διὰ πάντων δείκνυσιν, ὅτι οὐχ οὕτως οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες ὑπὸ τῶν μενόντων Ἑλλήνων ἐπολεμοῦντο, ὥς οἱ ἅπὸ Ἰουδαίων πιστεύσαντες ὑπὸ τῶν ὁμοφύλων ἡλαύνοντο· τραχύτερον γὰρ τοῦτο πάντων τὸ ἔθνος. Διὰ ταῦτα πολλὴν ¹ποιεῖται σπουδὴν, ὥστε πάσης αὐτοὺς ἀπολαύειν ἐπιμελείας, C καὶ Ῥωμαίοις ²ἐπιστέλλων καὶ Κορινθίοις. Καὶ οὐ μόνον συνάγει χρήματα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς αὐτὰ διακομίζει, καὶ λέγει· ¹⁷ “Νυνὶ δὲ πορεύσασθε εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἁγίοις.” Καὶ ³γὰρ ἀναγκαίως ἠπόρουσαν τροφῆς. ⁴Τοῦτο οὖν καὶ ἐνταῦθα δηλῶν ἔλεγεν, ὅτι ἐν τούτῳ μοι βοηθεῖν ⁵αὐτοῖς ἔδοξε, καὶ κατεδεξάμην, καὶ οὐκ ἔνέλιπον. Καὶ διὰ τούτων δείξας τὴν πρὸς αὐτοὺς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν, ἀναγκάζεται λοιπὸν καὶ τῆς πρὸς Πέτρον αὐτῷ ⁶γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ διαλέξεως μνησθῆναι, καὶ ⁷φησιν· ¹⁸ “Ὅτε δὲ ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον ⁸αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. D Πρὸ τοῦ γὰρ ἔλθειν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθνῶν (730) συνήσθιν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστειλε καὶ ἀφώριζεν ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς.”

Πολλοὶ τῶν ἀπλῶς ἀναγινωσκόντων τουτὶ τὸ ⁹χωρίον τῆς ἐπιστολῆς, νομίζουσι τοῦ Πέτρου τὸν Παῦλον κατηγορεῖν ὑπόκρισιν· ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν, ¹⁰ἀπαγε· πολλὴν γὰρ εὐρήσομεν καὶ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου τὴν σύνεσιν

¹⁶ Hebr. x. 34. ¹ Thess. ii. 14.

¹⁷ Rom. xv. 25.

¹⁸ v. 11, 12.

¹ ἐμοῦ C. Mox ἐκείνους om. B. ² μὲν] + καὶ E.F. Vet. ³ ἀπαρχὴν B. Mox ἐδέξασθε idem. ⁴ δέ] + καὶ E.F. Vet. ⁵ φησὶ om. D. ⁶ ἀπὸ τῶν Ἱ. E. ⁷ ποιοῦνται Edd. et Codd. Ἰσ. ποιεῖται Sav. marg. ποιεῖται obtulit Cat. ⁸ ἐπιστέλλων] ἐπιστέλλει δι' αὐτὸ τοῦτο E.F. Vet. ⁹ γὰρ] + καὶ τῆς D.E.F. ¹⁰ τοῦτο—ἔλεγεν] δ' οὖν ἐνταῦθα δηλοῖ τοῦτό ἐστιν E.F. Vet. ¹¹ αὐτοὺς B. ¹² ἐνέλιπον B.C. Statim καὶ δείξας διὰ τ. F. δείξας δὲ διὰ τ. E. ¹³ γενομένης omnes. γενομένης Edd. ¹⁴ φησιν] + οὕτως A.B.C.D. ¹⁵ αὐτῷ pro αὐτοῦ omnes. Correx. Montef. ¹⁶ χωρίον pro ῥήτον libri omnes et Cat. ¹⁷ ἀπαγε om. A.

ἐγκεκρυμμένην ἐνταῦθα πρὸς τὴν τῶν ἀκούοντων ὠφέλειαν. Πρότερον ἰδὲ ἀναγκαῖον περὶ τῆς τοῦ Πέτρου παρρησίας εἰπεῖν, καὶ πῶς αἱ πάντων αὐτὸς ἔπροσέφη τῶν μαθητῶν. Καὶ γὰρ τὴν προσσηγορίαν ἐντεύθεν ἔλαβε διὰ τὸ ἀκλίνῃς καὶ Ε^h ἀπερίτρεπτον τῆς πίστεως· ¹καὶ ὅτε κοινῇ πάντες ἡρωτῶντο, τῶν ἄλλων προπηδήσας, φησί· ¹⁹“Σὺ εἰ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος” ὅτε καὶ τὰς κλείς τῶν οὐρανῶν ἐνεπιστεύθη· καὶ ἐν τῷ ὅρει μόνος φαίνεται φθεγγόμενος· καὶ ὅτε ^kπερὶ σταυροῦ διελέγετο, τῶν ἄλλων σιγῶντων, αὐτὸς φησιν, “Ἰλεὺς σοι.” Ταῦτα δὲ τὰ ῥήματα εἰ καὶ μὴ διεσκευασμένης γνώμης ἦν, ἀλλ’ ὅμως ζεούσης ἀγάπης. Καὶ πανταχοῦ δὲ τῶν ἄλλων ⁶⁸⁷ ὁρῶμεν αὐτὸν θερμότερον ὄντα, καὶ προαλλόμενον ἐν τοῖς κινδύνοις. Καὶ ὅτε ὤφθη ἐν τῷ αἰγιαλῷ, τῶν ἄλλων τὸ πλοῖον ἐλκόντων, αὐτὸς οὐκ ἠνέσχετο τῷ πλοίῳ παραγενέσθαι. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν δὲ φονῶντων ¹Ἰουδαίων καὶ μαινομένων, καὶ ζητούντων ^mαὐτοὺς διασπάσαι, πρῶτος παρελθὼν ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνὴν καὶ εἰπεῖν, ὅτι ὁ σταυρωθεὶς ἀνελήφθη, καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐστίν. Οὐκ ἔστι δὲ ἴσον κεκλεισμένην ἀνοίξαι θύραν καὶ ἀρχὴν δοῦναι πράγματι, καὶ μετὰ ταῦτα παρρησιάσασθαι. Ὁ τοίνυν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐκδοὺς δῆμῳ τοσοῦτῳ, πῶς ἂν B ὑπεκρίθη ποτέ; ὁ μαστιχθεὶς καὶ δεθεὶς, καὶ μηδὲν τῆς παρρησίας ἐλόμενος καθυφεῖναι, καὶ ταῦτα ἐν ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος, ⁿἐν μέσῃ τῇ μητροπόλει, ἔνθα τοσοῦτος κίνδυνος ἦν, πῶς ἂν μετὰ τοσοῦτον χρόνον ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔνθα οὔτε κίνδυνος ἦν, καὶ πολὺ λαμπρότερος ^oαὐτὸς ἐγεγόνει, τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων μαρτυρίαν ἔχων, τοὺς ἐξ Ἰουδαίων πιστεύσαντας ἔδεισεν ἄν; Ὁ γὰρ ^pαὐτοὺς Ἰουδαίους μὴ φοβηθεὶς καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ μητροπόλει, πῶς ἂν μετὰ χρόνον τοσοῦτον ἐν ἀλλοτρίᾳ ὧν, τοὺς ἐξ ἐκείνων μεταστάντας ἐφοβήθη; Οὐ τοίνυν κατὰ Πέτρου ταῦτα ^qλέγων φησὶν ὁ Παῦλος, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς γνώμης C ἧς εἶπεν, “Ἀπὸ δὲ τῶν δοκούντων εἶναι τι· ὁποῖοί ποτε ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει,” ἀπὸ τῆς αὐτῆς καὶ ταῦτα φθέγγεται. Ἀλλ’ ἵνα μὴ ἐπὶ πλέον διαπορῶμεν ὑπὲρ τούτων, ἀναγκαῖον τῶν λεγομένων ἀναπτύξαι τὴν αἰτίαν. Οἱ γὰρ ἀπόστολοι, ^rκαθὼς ἔφθην εἰπὼν, ἐν Ἱεροσολύμοις μὲν συνεχώρουν περιτέμνεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόως ἀποσπᾶσαι τοῦ νόμου· ἐν Ἀν-

¹⁹ Matth. xvi. 16, 22.

^e ἐγκεκρυμμένην om. F. post ἐνταῦθα transp. E. ^f δι] γὰρ B. ^g προ-
επήδα E.F. κατεπήδα Edd. ^h ἀτρεπτον F. ⁱ καὶ ὅτε] ὅτε γὰρ E.F. Vet.
^k περὶ τοῦ σταυροῦ E. ^l τῶν Ἰουδαίων B. ^m αὐτῶν B. ⁿ ἐν] καὶ ἐν F.
Statim μέσῳ B. ^o αὐτὸς om. E. ^p αὐτὸς Ἰουδαίους C. ^q λέγων ac-
cessit ex omnibus. ^r γὰρ om. F. Vet. ^s καθὰ E.

τιοχεία δὲ ἐλθόντες, οὐδὲν τοιοῦτον παρετήρουν λοιπὸν, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευόντων ἀδιαφόρως ἔζων, ὃ δὴ καὶ Πέτρος ἑποίει τότε. Ἐπειδὴ ὁ δὲ ἦλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων οἱ **D** ἰδόντες αὐτὸν ἠέκει οὕτω κηρύττοντα, οὐκέτι ἑποίει τοῦτο, φοβούμενος πληῆξαι ἐκείνους, ἀλλὰ μετέθετο, δύο ταῦτα οἰκονομῶν, καὶ τὸ μὴ σκανδαλίσαι τοὺς ἐξ Ἰουδαίων, καὶ τὸ παρασχεῖν τῷ Παύλῳ εὐλογον τῆς ἐπιτιμήσεως πρόφασιν. Εἰ γὰρ αὐτὸς ὁ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις κηρύξας μετὰ περιτομῆς, μετέθετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔδοξεν ἂν τοῖς ἐξ Ἰουδαίων διὰ τὸν τοῦ Παύλου φόβον τοῦτο ποιεῖν, καὶ κατέγνωσαν ἂν αὐτοῦ πολλὴν τὴν εὐκολίαν οἱ μαθηταί· οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο σκάνδαλον ἔμελλε **E** γίνεσθαι. Τῷ μέντοι Παύλῳ πάντα σαφῶς εἰδοτὶ ὑμεταστὰς, οὐκ ἂν τοιαύτην παρέσχεεν ὑπόνοιαν· καὶ γὰρ ᾗδει τὴν γνώμην μεθ' ἧς ἐγίνετο ταῦτα. Διὸ καὶ Παῦλος ἐπιπλήττει, καὶ Πέτρος ἀνέχεται, ἵνα ἐγκαλουμένου τοῦ διδασκάλου καὶ σιγῶντος, εὐκολώτερον οἱ μαθηταὶ μεταθῶνται. Εἰ ἡ μὲν γὰρ, μηδενὸς γενομένου τοιοῦτου, παρήνεσεν ὁ Παῦλος, οὐδὲν ἂν εἰργάσατο μέγα· νῦν δὲ ἀφορμὴν λαβὼν ἐπιτιμήσεως σφοδροτέρας, πλείονα τοῖς μαθηταῖς Πέτρου τὸν φόβον ἐνέθηκε. Καὶ γὰρ εἰ μὲν ἀκούων ταῦτα Πέτρος ἀντέλεγε, καλῶς ἂν τις ἐμέμψατο, ὡς τῆς οἰκονομίας ἀνατρεπομένης· νυνὶ δὲ, ἐκείνου μὲν ἐπιτιμῶντος, 688 τοῦτου δὲ σιγῶντος, πολὺς τοῖς ἐξ Ἰουδαίων φόβος ἐγίνετο· διὸ καὶ σφοδρῶς κέχρηται τῷ Πέτρῳ. Καὶ σκόπει μεθ' ὅσης ἀκριβείας κέχρηται τῷ λόγῳ, διδούς τοῖς συνετοῖς ἰδεῖν, ὅτι οὐ (731) μάχης ἦν τὰ ῥήματα, ἀλλ' οἰκονομίας. “Ὅτε γὰρ ἦλθε Πέτρος, φησὶν, εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν.” Οὐκ εἶπεν, ὑπ' ἐμοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἄλλων. Εἰ δὲ αὐτὸς κατεγίνωσκεν, οὐκ ἂν παρητήσατο καὶ τοῦτο εἰπεῖν. Καὶ τὸ, “κατὰ πρόσωπον δὲ ἀντέστην,” σχῆμα ἦν. Εἰ γὰρ ὄντως ἐμάχοντο, οὐκ ἂν ἐπὶ τῶν μαθητῶν **B** ἀλλήλοις ἐπιτίμησαν· σφόδρα γὰρ εἰ ἂν αὐτοὺς ἐσκανδάλισαν· νυνὶ δὲ λυσιτελουσα ἦν ἡ ἐν τῷ φανερωῷ μάχη. Καὶ ὥσπερ ὁ Παῦλος εἶξεν αὐτοῖς ἐν Ἱεροσολύμοις, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ. Τίς οὖν ἡ κατάγνωσις; “Πρὸ τοῦ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου” αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ διδάσκαλος ἐν Ἱεροσολύ-

¹ ἐποίει] ἐποίησε A. ἐποίει μὲν E.F. ² δὲ om. A.B.C.D. ³ ἐκεῖ om. B. ⁴ ἐποίει τοῦτο] ποιεῖν τὸ αὐτὸ ἐπεχειρεῖ E.F. Vet. ⁵ ὑμεταστὰς] μὴ ἀντιστάς B. ⁶ μὲν assumtum ex B.C.D.E.F. Cat. ⁷ ἐγίνετο B. ⁸ οὐ μάχη τις ἦν τὰ ῥ. ἀλλ' οἰκονομία B. ⁹ αὐτῷ pro αὐτοῦ omnes. ¹⁰ ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἄλλων] ἀλλ' ἀπλῶς κατεγνωσμένος· δηλον δὲ ὅτι ὑπὸ ἄλλων· τοῦτο γὰρ ἔξωθεν ὑπακούειν δεῖ E.F. Vet. ¹¹ ἂν om. B. ¹² αὐτὸς] καὶ αὐτὸς A.B.C.D. καλῶς αὐτὸς E.F. Vet. Vulgatum tuetur Cat.

μοις· “^εμετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ^hὑπέστελλε καὶ ἀφώριζεν αὐτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς” οὐ τοῦτο φοβούμενος, μὴ ⁱκινδυνεύσῃ· ὁ γὰρ ἐν ἀρχῇ μὴ φοβηθεῖς, πολλῷ μᾶλλον τότε· ἀλλ’ ἵνα μὴ ἀποστῶσιν. Ἐπεὶ καὶ αὐτὸς λέγει Γαλάταις, ²⁰ “Φοβοῦμαι ^kὑμᾶς, μὴ πως εἰκῇ κεκο- C πίακα.” καὶ πάλιν,” “Φοβοῦμαι μὴ πως ὡς ^lὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξῆπάτησεν, ^mοὐτῷ φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν.” Ὁ ⁿμὲν γὰρ τοῦ θανάτου φόβος οὐδὲν ἦν αὐτοῖς, ὁ δὲ τῆς ἀπωλείας τῶν μαθητῶν σφόδρα αὐτῶν κατέσειε τὴν ^oψυχὴν. ²¹ “Ὡστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.” Μὴ θαυμάσης, εἰ τὸ πρᾶγμα ὑπόκρισιν καλεῖ· οὐ γὰρ βούλεται, ῥῥπερ ἔφθην εἰπὼν, ἐκκαλύψαι τὴν γνώμην, ἵνα ἐκεῖνοι κατορθωθῶσιν. Ἐπειδὴ γὰρ σφοδρῶς ἀντεῖχοντο τοῦ νόμου, διὰ τοῦτο καὶ ὑπόκρισιν καλεῖ τὸ γινόμενον, καὶ σφόδρα ἐπιπλήττει, ὥστε πρόρριζον αὐτῶν ἀνελεῖν τὴν πρόληψιν. Καὶ ἀκούων ταῦτα ^qΠέτρος D συνυποκρίνεται, ὡς ἁμαρτάνων, ἵνα ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιτιμῇσει διορθωθῶσιν. Εἰ μὲν γὰρ τοῖς ἐξ Ἰουδαίων ὁ Παῦλος ἐπέπληξεν, ἡγανάκτησαν ἂν καὶ διέπτυσαν· οὐ γὰρ πολλὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν εἶχον· Ἰννὶ δὲ τὸν διδάσκαλον ὀρῶντες ἐπιτιμώμενον καὶ σιγῶντα, ^sοὔτε καταφρονῆσαι, οὔτε ἀντειπεῖν τοῖς λεγομένοις εἶχον. ²² “Ἄλλ’ ὅτε εἶδον, ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου.” Μηδὲ αὕτη ὑμᾶς θορυβεῖτω ἡ λέξις· οὐ γὰρ Πέτρου καταγινώσκων ταῦτα λέγει, ἀλλ’ E οὕτω χαρακτηρίζει τὴν λέξιν, ὡς συμφέρον ἦν ἀκούσαι τοὺς διὰ τῆς ἐπιτιμῆσεως Πέτρου μέλλοντας βελτίους ^tγενεσθαι. “Εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων.” Εἶδες ^vπῶς τοὺς ἄλλους διορθοῦται; Διὰ γὰρ τοῦτο ^wἔμπροσθεν, ἵνα ^xκαὶ ἀκούσαντες φοβηθῶσι. Τί εἶπες, εἰπέ. “Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαῖ- ζειν;” Καίτοι οὐ τὰ ἔθνη ^yαὐτῷ συναπήχθη, ἀλλ’ Ἰουδαῖοι· τί οὖν ἐγκαλεῖς ὁ μὴ γέγονε; τί δὲ μὴ τρέπεις τὸν λόγον ἐπὶ 689 τοὺς ὑποκρινομένους τοὺς ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλ’ ἐπὶ τὰ ἔθνη; διὰ τί δὲ καὶ ^zΠέτρῳ μόνον ἐγκαλεῖς, εἰ καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῷ συνυπεκρίθησαν; Ἰδῶμεν δὲ καὶ τί ἐγκαλεῖ. “Εἰ σὺ, Ἰουδαῖος

20 Gal. iv. 11. 2 Cor. xi. 3.

21 v. 13.

22 v. 14.

^ε μετὰ] καὶ αὐτὸς μετὰ A.D. ^h ἀπέστειλε D. ⁱ κινδυνεύσει B. ^k ὑμᾶς] εἰς ὑμᾶς E.F. de vobis Vet. ^l ὁ accessit ex omnibus. ^m οὕτω om. C.E.F. Cat. Vet. ⁿ μὲν om. B. ^o ψυχῇ] + καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι E.F. Vet. ^p ὅπερ] καθάπερ B. ^q ὁ Πέτρος E.F. Statim συνυποκρίνεται B. ^r γιν A. ^s οὔτε] οὐ E.F. ^t γενεσθαι B. Cat. Statim εἶπε idem. ^v πῶς] + ἐντεῦθεν E.F. Vet. ^w ἔμπροσθεν] + εἶπεν E.F. Vet. ^x καὶ om. B.C.D. ^y αὐτῷ accessit ex omnibus. Mox ἄλλ’ οἱ Ἰουδαῖοι F. Cat. ^z Πέτρον B. Mox ἐκκαλεῖς C.

ὑπάρχων, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς, τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαΐζειν;” Καὶ μὴν αὐτὸς ὑπεστέλλετο μόνος· τί οὖν ἐστὶν ὃ κατασκευάσαι βούλεται; Ἀνύποπτον ποιῆσαι τὴν ἐπιτίμησιν. Εἰ μὲν γὰρ εἶπε, ^aκακῶς ποιεῖς τὸν νόμον τηρῶν, ἐπετίμησαν ἂν οἱ ἐξ Ἰουδαίων αὐτῷ, ὡς θρασυνομένῳ κατὰ τοῦ Β διδασκάλου· νυνὶ δὲ ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἐγκαλῶν αὐτῷ μαθητῶν, τῶν ἐξ ἐθνῶν ^bλέγω, εὐπαράδεκτον ποιεῖ ταύτη τὸν λόγον· ^cκαὶ οὐ ταύτη μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πάντων ἀποστήσας τὴν ἐπιτίμησιν, τῷ ^dἀποστόλῳ περιστῆσαι πᾶσαν αὐτήν. “Εἰ γὰρ σὺ, φησὶν, Ἰουδαῖος ὢν, ἐθνικῶς ζῆς, καὶ οὐκ Ἰουδαϊκῶς” μονονοῦχι διαρρήδη ἐλέγων, ὅτι μιμήσασθε τὸν διδασκάλον· ἰδοὺ γὰρ καὶ αὐτὸς Ἰουδαῖος ὢν, ἐθνικῶς ζῆ. Ἄλλ’ οὐτῷ μὲν οὐ λέγει· οὐ γὰρ ἂν ἐδέξαντο τὴν παραίνεσιν· προσχῆματι δὲ ἐπιτιμήσεως τῆς ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἐκκαλύπτει τὸν Πέτρου τὴν γνώμην. Πάλιν εἰ εἶπε, διὰ τί τοὺς ἐξ Ἰουδαίων ἀναγκάζεις C ^bἸουδαΐζειν, σφουδρότερος ἰὸ λόγος ἂν ἐγένετο· ^kνυνὶ δὲ οὐχ ὡς ἰτῶν Ἰουδαίων μαθητῶν ἀντεχόμενος, ἀλλὰ τῶν ἐξ ἐθνῶν, οὕτω διορθοῦνται ἐκείνους. Καὶ γὰρ αἱ ἐπιπλήξεις, ὅταν μὴ (732) σφόδρα φορτικαὶ ᾖσι, τότε μάλιστα δύνανται εὐπαράδεκτοι ^mγενέσθαι. Οὐδὲ γὰρ τῶν ἐξ ἐθνῶν τις ἠδύνατο ἐγκαλέσαι τῷ Παύλῳ, ὑπὲρ τῶν Ἰουδαίων ποιουμένῳ τὸν λόγον. ⁿΤοῦτο ὅλον κατώρθωσε σιγῆς καὶ καταδεξάμενος ὑποκρίσεως δόξαν ὁ Πέτρος, ἵνα ἀληθοῦς ὑποκρίσεως ἀπαλλάξη τοὺς Ἰουδαίους.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον, εἰς τὸ Πέτρου πρόσωπον περιέστησε D τὸν λόγον εἰπών, “Εἰ σὺ Ἰουδαῖος ὑπάρχων” προῖων δὲ ^oκοινοποιεῖ τὸ λεγόμενον, καὶ ἐαυτὸν P προσπαλαβῶν, καὶ οὕτω ^qλέγων· ²³ “Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοί.” Καὶ τὰ μὲν λεγόμενα παραίνεσις ἦν, σχῆμα δὲ ἐπιπλήξεως αὐτῇ περίκειται διὰ τοὺς ἐξ Ἰουδαίων. Ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ· δοκῶν γὰρ ἕτερον λέγειν, ἄλλο κατασκευάζει· ὡς ὅταν Ῥωμαίοις ἐπιστέλλων λέγῃ· ²⁴ “Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱεροσόλυμα διακονῶν τοῖς ἀγίοις.” Οὐ γὰρ τοῦτο ἐβούλετο E ^eεἰπεῖν, καὶ διδάξαι αὐτοὺς ἀπλῶς, τίνος ἕνεκεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀλλ’ εἰς ζῆλον ἀγαγεῖν ἐλεημοσύνης. Ἐἰ μὲν γὰρ

23 v. 15.

24 Rom. xv. 25—27.

^a κακῶς ποιεῖς] ὅτι κακῶς E.F. ^b λέγων B. ^c καὶ οὐ ταύτη] οὐ ταύτη δὲ E.F. ^d διδασκάλῳ E.F. Vet. Statim περιστῆναι B. ^e λέγων ὅτι] τοῖς πᾶσι βοῶν E.F. clamans Vet. ὅτι om. Cat. ^f ἰδοὺ γὰρ pro ὅτι omnes. ^g οὕτω] οὐ τοῦτο C. ^h Ἰουδαΐζειν] Ἑλληνίζειν E.F. Vet. ⁱ ὁ λ. ἂν] ἂν ὁ λ. A.B.C.D. Statim ἐγένετο B. ^k νυνὶ pro νῦν omnes. ^l τῶν] + ἐξ E. ^m γίνεσθαι E.F. Cat. ⁿ τοῦτο] + δὲ E. Cat. ^o κοινοποιεῖται B. ^p προσπαλαμβάνων E.F. ^q λέγει B. ^r ἦν] εἰσιν B. ^s εἰπεῖν καὶ om. A. ^t Haec εἰ μὲν γὰρ—καταστέλλει φρονήματα desunt in B. Tum pergit: εἴωθε γὰρ ἄλλο δι’ ἄλλου κατασκευάζειν. διὸ κατ’ ἐξουσίαν κέρχρηται τῷ λ.

τὴν αἰτίαν ἤθελεν εἰπεῖν, ἥρκει τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι πορεύομαι διακονῶν τοῖς ἀγίοις· νυνὶ δὲ ὅρα πόσα συνάπτει. “Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶσι.” Καὶ πάλιν, “Εἰ γὰρ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.” “Οὐρα τοίνυν καὶ ἐνταῦθα πῶς τὰ τῶν Ἰουδαίων καταστέλλει φρονήματα, ἄλλο ἢ δι’ ἄλλον κατασκευάζων. Καὶ μετ’ ἐξουσίας κέχρηται τῷ λόγῳ, “Ἡμεῖς φύσει Ἰουδαῖοι,” λέγων, “καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοὶ.” Τί 690 ἔστι, “φύσει Ἰουδαῖοι;” Ὁὐ προσήλυτοι, ἀλλ’ ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐντραφέντες τῷ νόμῳ, τὴν σύντροφον ἀφέντες πολιτείαν, κατεφύγομεν εἰς πίστιν τὴν εἰς Χριστόν. “Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, εἰ μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν ἐπιστεύσαμεν.” “Οὐρα καὶ ἐνταῦθα πῶς μετὰ ἀσφαλείας πάντα φθέγγεται. Οὐ γὰρ ὡς πονηρόν, ἀλλ’ ὡς ἀσθενῆ, φησὶν, αὐτὸν εἰάσαμεν. Εἰ τοίνυν οὐ παρέχει δικαιοσύνην ὁ νόμος, περιττὸν τὸ τῆς περιτομῆς. Ἀλλὰ νῦν μὲν οὕτω προῖον δὲ δεικνυσιν, ὅτι οὐ μόνον περιττὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνον· ὅπερ καὶ μάλιστα παρατηρητέον, πῶς παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἡ φησιν, “Οὐ δικαιοῦ- B ται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου,” προβαίνων δὲ καὶ φορτικώτερον φθέγγεται. “Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ, εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἀμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος.” Εἰ γὰρ οὐκ ἰσχύει, φησὶν, ἡ εἰς αὐτὸν πίστις δικαιῶσαι, ἄλλ’ ἀνάγκη τοῦ νόμου πάλιν ἔχεσθαι, καὶ τὸν νόμον ἀφέντες διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ οὐ δικαιούμενοι ἐκ τῆς ἀφέσεως, ἀλλὰ κατακρινόμενοι, τῆς κατακρίσεως εὐρήσομεν αὐτὸν αἴτιον γενόμενον, δι’ ὃν τὸν νόμον ἀφέντες, ἵπρὸς τὴν πίστιν ἡτομο- λήσαμεν. Εἶδες εἰς ὅσην ἀνάγκην ἠπερίεστησεν ἀτοπίας τὸν C λόγον, καὶ πῶς ἰσχυρῶς ἠγωνίσαστο; Εἰ γὰρ οὐ δεῖ τὸν νόμον ἀφεῖναι, φησὶν, ἀφήκαμεν δὲ διὰ τὸν Χριστὸν, ἢ * * * μέλλομεν κρίνεσθαι. Τί οὖν Πέτρῳ ταῦτα λέγεις καὶ παραινεῖς, τῷ

25 v. 16.

26 v. 17.

ἢ ἤθελεν pro ἡθέλησεν A.C.D. ἤθελε μόνον E.F. πνευματικοῖς] σαρκικοῖς A.C.D.E.F. Veron. Mox πνευματικοῖς pro σαρκικοῖς iidem. Vulgatam tuetur Vet. ἢ δι’ ἄλλο C. ἢ δὲ om. F. Vet. ὁὐ] ἀπὸ τοῦ οὐ F. πί- τισμῶν non Vet. ἢ τὴν] ἡμεῖς τοίνυν τὴν F. Vet. εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ B. ὁ δικαιῶται A.D. ὁ ἐπιστεύσαμεν] + ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου. διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ E.F. Vet. ὁ πάντα B. Cat. φησὶν] φύσιν C. ὁ νόμος] νό- ματος D. Statim ἅρα περιττὸν Edd. ἅρα deest in omnibus. ἢ φησὶν] + ὅτι E.F. ἢ ἄλλ’ om. B. ἢ Vid. Annot. ἢ Vid. Annot. ἢ ἀτοπίας περιέστησεν inverso ord. A.D. ἢ Vid. Annot. ὁ ταῦτα om. E.F. Vet.

πάντων ἀκριβέστερον ῥαυτὰ εἰδότες ; Οὐκ αὐτῷ ἔδειξεν ὁ θεός, ὅτι οὐ δεῖ κρίνειν ἄνθρωπον ἀκρόβυστον ἐν περιτομῇ ; οὐχὶ Ἰουδαίοις διαλεγόμενος περὶ τούτων, γενναίως ἀπὸ τῆς ὄψεως ταύτης ἁντέστη ; οὐχὶ δόγματα τετρανωμένα περὶ τούτων ἐξ Ἱεροσολύμων πάλιν ἔπεμπεν ; Οὐ τοίνυν Πέτρον διορθούμενος ταῦτα λέγει· ἀλλ' ἔδόκει μὲν πρὸς ἐκείνον ὁ λόγος ἀποτείνεσθαι, ^ατούς δὲ μαθητὰς ἤλεγχε. Ταῦτα δὲ οὐ πρὸς Γαλάτας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς τὰ αὐτὰ νοσοῦντας ἐκείνους. Εἰ γὰρ ^βκαὶ μὴ περιτέμνονται πολλοὶ νῦν, νηστεύουσι δέ, καὶ τὸ σάββατον τηροῦσι, μετ' ἐκείνων ταῦτα πράττουσιν, ἐξωθούμενοι ἑαυτοὺς τῆς χάριτος. Εἰ γὰρ τοὺς περιτομῇ μόνον κεχρημένους ὁ Χριστὸς οὐδὲν ὠφελεῖ, ὅταν καὶ νηστεία καὶ σάββατον προσγένηται, καὶ ἀντὶ μιᾶς δύο ^γτηρῶνται ἐντολαί, ὅρα τὸν κίνδυνον καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου ^δγενόμενον χαλεπώτερον. Ἐκείνοι μὲν (733) Εἰ γὰρ ἐν ἀρχῇ ταῦτα ἐποίουν, ἔτι τῆς πόλεως οὕσης, καὶ τοῦ ναοῦ, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· οὗτοι δὲ καὶ τὴν τιμωρίαν ὀρώντες, ἣν ἔδοσαν Ἰουδαῖοι, καὶ τὸν τῆς πόλεως ἀφανισμόν, καὶ πλείονα παρατηροῦντες, ποίαν ἔχοιεν ^εἂν ἀπολογίαν, τότε τὸν νόμον φυλάττοντες, ὅτε αὐτοὶ οἱ Ἰουδαῖοι ^ςόντες, καὶ σφόδρα βουλόμενοι, ^αοὐ δύνανται ταῦτα διατηρεῖν ; Τὸν Χριστὸν ἐνεδύσω, ^βμέλος ἐγένου τοῦ δεσπότη, ^γεἰς τὴν ἄνω πόλιν ^δἐνεγράψης, καὶ ἔτι περὶ τὸν νόμον ἔρρεις ; καὶ πῶς ἐνι σε τῆς βασιλείας ἐπιτυχεῖν ; Ἄκουσον τοῦ Παύλου λέγοντος, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἀνατρέπεται διὰ τῆς παρατηρήσεως τοῦ νόμου. Καὶ, εἰ βούλει, καὶ τὸν τρόπον μάθε, καὶ φρίξον, καὶ ^εφύγε τὸ βάραθρον. Διὰ τί γὰρ τηρεῖς τὸ σάββατον, καὶ νηστεύεις μετ' ἐκείνων ; Ὡς δεδοικώς δηλονότι τὸν νόμον, καὶ τὸ ἀφείναι τὰ γράμματα ἐκεῖνα· οὐκ ἂν δὲ ἐφοβήθης ἀφείναι τὸν νόμον, εἰ μὴ τῆς πίστεως κατέγνωσ ὡς ἀσθενούς καὶ οὐκ ἰσχυροῦς καθ' ^βἑαυτὴν σῶσαι. Εἰ γὰρ τὸ μὴ τηρῆσαι τὸ σάββατον φοβῇ, εὐδηλον ὅτι ἐδέδοικας τὸν νόμον ὡς ἔτι κύριον ὄντα. Εἰ δὲ χρεῖα νόμου πάλιν, οὐ μέρους, οὐδὲ μιᾶς ἐντολῆς, ἀλλὰ παντὸς δηλονότι χρεῖα τοῦ νόμου· εἰ δὲ παντὸς ^δχρεῖα, ἐξεβλήθη κατὰ μικρὸν ἢ ^εδιὰ τῆς πίστεως δικαιοσύνη. Εἰ γὰρ σάββατα τηρεῖς, διὰ τί ^κμὴ καὶ περιτέμνη ; εἰ δὲ περιτέμνη, διὰ τί ^ιμὴ

ῥ ταῦτα] πάντα A. ^α ἀπέστη A. ^β ἔδωκε libri omnes et Vet. ^γ δεῖ Edd.
^α τοὺς δὲ μ. ἤλεγχε] Sic omnes. πρὸς δὲ τοὺς μ. ἔλεγε Edd. ^β ἐκείνους] + ἀρ-
 μόζει E.F. Vet. ^γ καὶ μὴ] οὐ E. καὶ F. ^δ τηρῶνται pro τηροῦνται A.D.E.F.
^ε γινόμενον E.F. ^ς ἂν om. D. ^ζ ὄντες om. E.F. Vet. ^α οὐ om. C.D.
^β καὶ μέλος Edd. καὶ om. E.F. Vet. ^γ καὶ εἰς Edd. καὶ om. E.F. Vet.
^δ ἀνεγράψης D. ^ε ῥέπει E.F. ^ς φύγε pro φεύγε A.C.D.E.F. ^ε δέ-
 δοικας] φοβῇ D. ^δ χρεῖα accessit ex omnibus. ^ι διὰ om. B. ^κ μὴ
 καὶ] καὶ μὴ B.C.E. ^ι μὴ καὶ] καὶ μὴ C. καὶ οὐ B.

καὶ ^μθύεις; Εἰ γὰρ ^νφυλάττειν χρῆ, ὅλον τὸν νόμον ^οχρῆ φυλάττειν· εἰ δὲ ὅλον οὐ χρῆ, οὐδὲ μέρος. Εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ μέρους φρίττεις, μὴ παραβάσεως κριθῆς, ὅπως καὶ ὑπὲρ παντός ἀνάγκη φοβεῖσθαι· εἰ δὲ ὅλος παραβαινόμενος οὐ κολάζει, δῆλον ὅτι οὐδὲ μέρος· εἰ δὲ μέρος, πολλῶ μᾶλλον ὅλος· εἰ δὲ ὅλον ἀνάγκη φυλάξαι, ἀνάγκη παρακούσαι τοῦ Χριστοῦ, ἥ ^ς ἀκούοντας τοῦ Χριστοῦ παραβάτας γενέσθαι τοῦ νόμου. Εἰ γὰρ δεῖ φυλάττειν αὐτὸν, οἱ μὴ φυλάττοντες αὐτὸν, παραβάται, ^{καὶ} τῆς παραβάσεως ταύτης εὐρεθήσεται αἷτιος ἡμῖν ὁ Χριστός· αὐτὸς γὰρ τὸν νόμον ἔλυσε τὸν περὶ αὐτῶν, καὶ λύειν ἐκέλευσεν.

^α Ὅρᾱς τί κατασκευάζουσιν οἱ Ἰουδαῖζοντες; τὸν Χριστὸν τὸν τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν αἷτιον, τοῦτον καὶ ἀμαρτίας ἀποφαίνουσιν αἷτιον, καθὼς καὶ Παῦλός φησιν· “Ἄρα Χριστὸς ἀμαρτίας διάκονος.” Εἴτα ^{εἰς} ἄτοπον τὸν λόγον ἀπαγαγὼν, οὐδὲ ἐδέηθῃ λοιπὸν ^νκατασκευῆς πρὸς τὴν ἀνατροπὴν, ἀλλ’ ἠρέσθη ^δ τῇ ἀπαγορεύσει ^μμόνον εἰπὼν, “Μὴ γένοιτο.” Πρὸς γὰρ τὰ λίαν ἀναίσχυντα καὶ ἀναιδῆ οὐδὲ κατασκευαστικῶν δεῖ λόγων, ἀλλ’ ἀρκεῖ ^{καὶ} ἀπαγορεῦσαι μόνον. ²⁷ “Εἰ γὰρ ^ἂ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμὰντὸν συνίστημι.” Ὅρα ^ν τοῦ Παύλου σύνεσιν. Ἐκεῖνοι δεῖξαι ἐβούλοντο, ὅτι ὁ μὴ τηρῶν τὸν νόμον, παραβάτης· ² οὗτος εἰς τοῦναντίον περιέτρεψε τὸν λόγον, δεικνὺς ὅτι ὁ τηρῶν τὸν νόμον, παραβάτης, οὐ τῆς πίστεως, ἀλλὰ ^{καὶ} αὐτοῦ τοῦ νόμου. “^α Ἄ γὰρ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ,” ^β τὸν νόμον φησίν. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· πέπαυται ὁ νόμος, καὶ τοῦτο ὡμολογήσαμεν, δι’ ὧν ^ε ἀφέντες αὐτὸν, κατεφύγομεν ἐπὶ τὴν ἐκ πίστεως σωτηρίαν. ^α Αν τοίνυν φιλονεικήσωμεν στήσαι αὐτὸν, ^{αὐτῷ} τούτῳ παραβάται γινόμεθα, τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ λυθέντα φιλονεικούντες ^δ τηρεῖν. Εἴτα καὶ πῶς κατελύθη, δείκνυσιν. ²⁸ “Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμφ ἀπέθανον.” Διπλὴν ἔχει τοῦτο τὴν θεωρίαν. ^α Ἡ γὰρ νόμου τοῦ τῆς χάριτός φησιν· οἶδε γὰρ καὶ τοῦτον νόμον καλεῖν, ὡς ὅταν λέγῃ· ²⁹ “Ὁ δὲ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς

27 γ. 18.

28 γ. 19.

29 Rom. viii. 2.

^μ θύεις] Sic B.E.F. περιθύεις A.C. περιθύεις Edd. ^ν φ. χρῆ] χρῆ φ. A.C.E.F. φ. δεῖ D. ^ο χρῆ] δεῖ A.C.E.F. ^ρ ὅπως καὶ] Sic D. ἄλλως καὶ Edd. ἀλλ’ ὡς καὶ C. πόσω μᾶλλον E.F. Vet. Statim ὑπὲρ τοῦ παντός E. ^ι ἀκούσαντας E. ^τ καὶ τῆς] τῆς δὲ E.F. Vet. ^α ὅρα B. ^ε εἰς ἄτοπιαν E. Statim ἀπαγαγὼν pro ἀναγαγὼν E.F. Cat. ^ν κατασκευῆς pro ἀνασκευῆς omnes. ^μ μόνον om. E.F. Vet. ^{καὶ} καὶ om. B. ^ν τοῦ om. D. ² οὗτος δὲ Edd. δὲ deest in omnibus. ^{καὶ} καὶ αὐτοῦ om. B. ^β τὸν γ. φησὶν] τὸν γ. τουτίστι F. Vet. τουτίστι τὸν γ. E. ^{αὐτῷ} αὐτὸ τοῦτο B. Cat. ^δ τηρεῖν] στήσαι B.

ἡλευθέρωσέ με” ἢ τὸν νόμον ἐνταῦθα τὸν παλαιὸν λέγει, 692 δεικνύς ὅτι δι’ αὐτοῦ τοῦ νόμου τῷ νόμῳ ἀπέθανε· τουτέστιν, αὐτὸς με ὁ νόμος ἐνήγαγεν εἰς τὸ μηκέτι προσέχειν αὐτῷ. Εἰ τοίνυν μέλλοιμι αὐτῷ προσέχειν, καὶ αὐτὸν παραβαίνω. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Μωϋσῆς φησι, ³⁰ “Προφήτην ὑμῖν ἀναστήσει κύριος ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, ὡς ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθε” περὶ τοῦ Χριστοῦ λέγων. “Ὡστε οἱ μὴ τούτῳ πειθόμενοι, παραβαίνουσι τὸν νόμον. Καὶ ἐτέρως δὲ πάλιν τοῦτο νοητέον ἡμῖν, τὸ, “διὰ νόμον νόμῳ ἀπέθανον.” Ὁ γὰρ νόμος πάντα κελεύει ποιεῖν τὰ ἐγγεγραμμένα, καὶ τὸν μὴ ποιούντα ^hκολάζει. Β Οὐκοῦν ἅπαντες αὐτῷ τετελευτήκαμεν· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ἐπλήρωσε. Καὶ ὅρα πῶς καὶ ἐνταῦθα μεμετρημένως ποιεῖται τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην· οὐ γὰρ εἶπεν, ὁ νόμος ἡμεῖς ἀπέθανον, ἀλλ’, (734) “ἐγὼ τῷ νόμῳ ἀπέθανον.” Ὁ δὲ λέγει, ^kτούτῳ ἐστίν· ὥσπερ τὸν νεκρὸν καὶ τεθνεῶτα οὐκ ἔστιν ὑπακούειν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ νόμου, οὕτως οὐδὲ ἐμὲ τὸν ἐκ τῆς ἀρᾶς τῆς ἐκείνου τελευτήσαντα· τῷ γὰρ ^lλόγῳ τῷ ἐκείνου ἀπέθανον. Μὴ τοίνυν ἐπιταπτέτω τῷ τεθνεῶτι, ὃν καὶ αὐτὸς ἀνείλε, καὶ θάνατον οὐ τὸν σωματικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν ψυχικόν, δι’ οὗ καὶ τὸν σωματικὸν ἐπήγαγεν. ^C “Ὅτι γὰρ τοῦτο λέγει, διὰ τῶν ἐξῆς ἐδήλωσεν. “Ἴνα ^m γὰρ θεῷ ζήσω, φησί, ³¹ Χριστῷ συνεσταύρωμαι.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, “ἀπέθανον,” ἵνα μὴ τις ⁿλέγῃ, πῶς οὖν ζῆς; ἐπήγαγε καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ζωῆς, καὶ ἔδειξεν, ὅτι ὁ μὲν νόμος ζῶντα ἀπέκτεινεν, ὁ δὲ Χριστὸς νεκρὸν λαβὼν, διὰ θανάτου ἐξωποίησε· καὶ διπλοῦν τὸ θαῦμα δείκνυσιν, ὅτι καὶ τὸν νεκρὸν ἐξωγόνησε, ^o καὶ διὰ θανάτου τὴν ζωὴν ἐχαρίσατο. Ζωὴν δὲ λέγει νῦν ^pτὴν ἀθάνατον· τοῦτο γὰρ ἐστίν, “ἵνα θεῷ ζήσω.” “Χριστῷ συνεσταύρωμαι.” Καὶ πῶς ὁ ζῶν καὶ ἐμπνέων συνεσταυρώθη, φησὶν; “Ὅτι μὲν γὰρ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, δῆλον· σὺ δὲ πῶς ἐσταύρωσαι καὶ ζῆς;” Ὅρα πῶς καὶ αὐτὸ ἐρμηνεύει, λέγων· “Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός.” Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, “Χριστῷ συνεσταύρωμαι,” τὸ βάπτισμα ἠνίξατο· τῷ δὲ εἰπεῖν, “ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ,” τὴν μετὰ ταῦτα πολιτείαν, δι’ ἧς νεκροῦται ἡμῶν τὰ μέλη. Τί δὲ ἐστίν, “ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός;” Οὐδὲν γίνεται, φησὶν, ὑπ’ ἐμοῦ, ὢν ὁ Χριστὸς οὐ βούλεται. “Ὡσπερ γὰρ θάνατον λέγει οὐ

30 Deut. xviii. 15.

31 v. 20.

^e τῷ om. B.D. ^f ἐνήγαγεν om. B. ^g ὁ θεὸς om. A.D. ^h κολάζειν C. ⁱ μοι] ἐμοὶ F. ^k τούτῳ] τοιοῦτον E. Cat. ^l λόγῳ τῷ ἐκείνου pro ἐκείνου λόγῳ A.C.D.E.F. Cat. ^m γὰρ om. F. Vet. Mox ἐπαγαγὼν pro φησὶ iidem. ⁿ λέγῃ pro εἴπῃ omnes. καὶ ante τὴν αἰτίαν om. D. ^o καὶ] + ὅτι F. ^p τὴν ἀθάνατον] Sic Cat. τὸν θάνατον Edd. et Codd.

τούτον τὸν κοινόν, ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν ἀμαρτιῶν, οὕτω καὶ ζῶν, τὴν ἐκείνων ἀπαλλαγὴν. Θεῷ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλως ζῆν, ἀλλ' ἢ νεκρωθέντα τῇ ἀμαρτίᾳ. "Ὡςπερ οὖν ὁ Χριστὸς τὸν σωματικὸν ὑπέστη θάνατον, οὕτως ἐγὼ τὸν κατὰ τῆς ἀμαρτίας. 32 "Νεκρώσατε γὰρ τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἅτινά ἐστι πορνεία, ἁκαθαροσία, μοιχεία" ἰ καὶ πάλιν, "Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος ἐσταυρώθη" ὅπερ ἐν τῷ λουτρῷ γέγονε. Ἀμετὰ δὲ ταῦτα ἐὰν μένης νεκρὸς τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῆς τῷ θεῷ. ἂν δὲ πάλιν αὐτὴν ἀναστήσης, ἐλυμήνῃ τὴν τοιαύτην ζῶν. "Ἀλλ' οὐχ ὁ Παῦλος τοιοῦτος, ἀλλ' ἔμενε δι' ὅλου ὁ νεκρός. Εἰ τοίνυν ζῶ τῷ θεῷ, φησὶν, ἑτέραν παρὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ ζῶν, καὶ νεκρὸς ἐγενόμην τῷ νόμῳ, οὐδὲν τοῦ νόμου φυλάττειν δύναμαι.

Καὶ ὅρα τὴν ἀκρίβειαν τῆς πολιτείας, καὶ θαύμασον μεθ' 693 ὑπερβολῆς τὴν μακαρίαν ἐκείνην ψυχὴν. Οὐ γὰρ εἶπε, ζῶ ἐγὼ, ἀλλὰ, "ζῆ ἐν ἐμοὶ Χριστός." Τίς ταύτην τολμήσει ῥῆξαι τὴν φωνήν; Ἐπειδὴ γὰρ εὐήνιον ἑαυτὸν τῷ Χριστῷ κατεσκεύασε, καὶ ἅπαντα ἐξέβαλε τὰ βιωτικά, καὶ πρὸς τὸ θέλημα τὸ ἐκείνου πάντα ἔπραττεν, οὐκ εἶπε, ζῶ τῷ Χριστῷ, ἀλλ' ὁ πολλῶς πλέον ἦν, "ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός." Ὡςπερ γὰρ ἡ ἀμαρτία, ὅταν κρατήσῃ, αὕτη ἐστὶν ἡ ζῶσα, πρὸς ἃ βούλεται τὴν ψυχὴν ἄγουσα· οὕτως ἂν ἐκείνης νεκρωθείσης τὰ τῷ Χριστῷ δοκοῦντα γίνηται, οὐδὲ ἀνθρωπίνῃ λοιπόν ἐστιν ἡ Β τοιαύτη ζῶν, αὐτοῦ ζῶντος ἐν ἡμῖν, τουτέστιν, ἐνεργούντος, κρατούντος. Ἐπειδὴ δὲ ἔλεγε, "συνεσταύρωμαι," καὶ, "οὐκέτι ζῶ," ἅλλ' ἀπέθανον, καὶ ἐδόκει πολλοῖς ἁπίθανον λέγειν, ἐπήγαγεν "Ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ." Τὰ μὲν εἰρημένα μοι, φησὶ, περὶ τῆς ἰνοερᾶς ζῶσης· εἰ δὲ τις ἐξετάζῃ καὶ ταύτην τὴν αἰσθητὴν, καὶ αὕτη διὰ τὴν εἰς Χριστὸν μοι πίστιν γέγονεν. Ὅσον γὰρ εἰς τὴν παλαιὰν πολιτείαν καὶ τὸν νόμον, ἐσχάτης κολάσεως ἄξιός ἤμην, καὶ πάλαι ἂν ἁπολώλῃν. 33 "Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ" καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν ἡμᾶς C

32 Col. iii. 5. Rom. vi. 6.

33 Rom. iii. 23.

^a μοιχεία, ἀκαθαροσία *inverso ord.* C.D.E.F. ἰ καὶ πάλιν] διὸ φησὶν B. καὶ πάλιν λέγει Edd. λέγει om. E.F. Vet. ὁ μετὰ δὲ ταῦτα ἐὰν] ἐὰν οὖν E.F. *quod si* Vet. ἰ Sic A.C.D.E.F. Cat. τῇ τοιαύτῃ ζῶ Edd. ὁ νεκρός] + ἂν F. ὁ καὶ om. F. Vet. ὁ μακαρίαν] θαυμασίαν B. ὁ οὐ γὰρ] οὐκ F. Vet. ὁ γὰρ om. F. ὁ κατέστησε E. ὁ καὶ δ. ἐξ.] δ. ἐξ. καὶ A.D. ὁ πλείον C.F. Cat. ὁ αὐτὴ A. αὐτὴ B. ὁ ἂν pro ei B.C.D.E.F. Cat. Mox γίνηται pro γίνεται A.D.E.F. ὁ αὐτοῦ] + τοῦ Χριστοῦ E.F. Vet. + τοῦ Edd. τοῦ om. A.D. Cat. ὁ ἅλλ'] καὶ A.C.F. ὁ ἀπίθανον C.F. ὁ ἰνοερᾶς] + ἴστω F. ὁ ἐξετάζει B.D. ὁ ἀπολώλῃν C. Cat. ὁ γὰρ] + φησὶν E.F. Vet. Mox ὑστεροῦνται pro ὑστερούντο omnes. ὁ καὶ] τουτέστιν F. Vet.

TOM. IV.

H

οκειμένους· καὶ γὰρ οἱ πάντες ἀπέθανον, εἰ καὶ μὴ τῇ πείρᾳ, ἀλλὰ τῇ ἀποφάσει· καὶ τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους, ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος κατηγοροῦσε, καὶ ὁ θεὸς ἀπεφάνητο, ἐλθὼν ὁ Χριστὸς καὶ εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς, ῥάπαντας ἡμᾶς ἐξήρπασε τοῦ θανάτου. Ὡστε “ὁ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ” ^ατουτέστι, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ζῶ. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, οὐδὲν ἐκώλυσε πάντας ἀφανισθῆναι· ὁ καὶ ἐπὶ τοῦ κατακλυσμοῦ γέγονεν· ἀλλ’ ἡ τοῦ Χριστοῦ ῥα παρουσία στήσασα τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν, διὰ τῆς πίστεως ^βζῆν ἡμᾶς ἐποίησεν. Ὅτι γὰρ τοῦτό **D** φησιν, ἄκουσον τῶν ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι “Ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ,” ἐπήγαγε· “Τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ (735) ἀγαπήσαντός με, καὶ δόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.” Τί ποιεῖς, ὦ Παῦλε, τὰ κοινὰ σφετεριζόμενος, καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἑγερόμενα ἰδιοποιῶν; οὐ γὰρ ^γεἶπε, τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, ἀλλὰ, “τοῦ ἀγαπήσαντός με.” Καὶ μὴν ὁ εὐαγγελιστὴς φησιν, ³⁴ “Οὕτως ἡγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον,” καὶ σὺ δὲ αὐτὸς λέγεις, “Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφέισατο, ἀλλ’ ἔδωκεν αὐτόν,” ^δοὐχ ὑπὲρ σοῦ, ἀλλ’, “ὑπὲρ πάντων” καὶ πάλιν, **E** “Ἵνα περιποιήσῃται ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον.” Τί οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα ὃ λέγει; Ἐννοήσας τὴν ὑπόγνωσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τὴν ἄφατον τοῦ ^εΧριστοῦ κηδεμονίαν, καὶ τίνων ^ςἀπήλλαξε, καὶ τίνα ἐχαρίσατο, καὶ πυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν πόθου, οὕτω φθέγγεται· ἐπεὶ καὶ οἱ προφῆται τὸν κοινὸν θεὸν ἰδιοποιοῦνται πολλάκις, οὕτω λέγοντες, ³⁵ “Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω” ^ςκαὶ χωρὶς δὲ τούτων δεικνύς, ὅτι ^ςἕκαστος ἡμῶν τοσαύτην δίκαιος ^δὀφείλει τῷ Χριστῷ χάριν, ὅσην ἂν εἰ καὶ δι’ αὐτὸν μόνον ἦλθεν. Οὐ γὰρ ἂν παρητήσατο καὶ ὑπὲρ ἐνὸς τοσαύτην οἰκονομίαν ^ςἐπιδείξασθαι· οὕτως **694** ἕκαστον ἄνθρωπον τοσούτῳ ^ςμέτρῳ ἀγάπης φιλεῖ, ὅσῳ τὴν οἰκουμένην ἄπασαν. Ἡ μὲν οὖν θυσία ὑπὲρ πάσης ^ςπροσενήνεκτο τῆς φύσεως, καὶ ἱκανὴ πάντας ἦν ^ςἀπολύσαι· οἱ δὲ τῇ εὐεργεσίᾳ χρυσάμενοι, οἱ πιστεύοντές εἰσι μόνοι. Ἄλλ’ ὁμῶς

34 Joan. iii. 16. Rom. viii. 32. Tit. ii. 14.

35 Psal. lxxii. 1.

^ο Vid. Annot. ^ρ π. ἡμᾶς ἐξήρ.] ἐξήρπασε πάντας Α. ^α Haec τουτέστι, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν ζῶ, quae vulgo absunt, leguntur in C.D.E.F. Cat. Vet. ^ρ παρουσία C. ^ς [ζῶν] C. ^τ γινόμενα ἰδιοποιούμενος B. ^ν εἶπας E.F. Vet. ^ω ἑαυτὸν A.C.D.E.F. ^ς οὐχ] ὑπὲρ ἡμῶν ὥστε οὐχ E.F. Vet. ^ν ἀπόγνωσιν] ἀσθένειαν E.F. Vet. ^ς Χριστοῦ] θεοῦ D. ^ς ἀπήλλαξε καὶ] ἀπαλλάξας E.F. ^ς καὶ om. F. Mox δείκνυσιν A.E.F. Cat. ^ς ἕκαστος. . δίκαιος E.F. ἕκαστος (om. δίκαιος) Cat. ἕκαστον. . δίκαιον Edd. ^δ ὀφείλει B. Cat. ^ς ἐπεδείξατο B. ^ς μέτρῳ ἀγάπης pro ἀγάπης μέτρῳ omnes. ^ς προσενήνεκτο F. προσενήνεκται B.D. ^ς ἀπολύσαι Cat. ἀπολαύσαι A.B.C.D. εὐφράναι E.F. Vet. σώσαι Edd. ἦν om. F.

οὐκ ἀπέστησεν αὐτὸν τῆς τοιαύτης οἰκονομίας τὸ μὴ πάντας προσελθεῖν· ἀλλ' ὥσπερ τὸ ἄριστον τὸ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ πᾶσι μὲν ἠτρεπίστο, ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησαν ἐλθεῖν οἱ κληθέντες, οὐ συνεῖλε τὰ προκείμενα, ἀλλ' ἑτέρους ἐκάλεσεν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα πεποιήκε. Καὶ γὰρ καὶ τὸ πρόβατον τὸ τῶν ^κ ἐνενηκοντα-
εννέα ἀποσπασθὲν, ἐν ἦν, ἀλλ' ὅμως ^ι οὐδὲ αὐτοῦ κατεφρόνησε. B
Τοῦτο δὲ αὐτὸ οὕτω πως καὶ περὶ Ἰουδαίων διαλεγόμενος ὁ
Παῦλος αἰνίττεται, λέγων· ³⁶ “Τί γὰρ, ^μ εἰ ἠπίστησάν τινες;
^η μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; Μὴ
γένοιτο. ^ο Γενέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύ-
στης.” Εἵτα αὐτὸς μὲν οὕτω σε ἡγάπησεν, ὥς καὶ ἑαυτὸν
παραδοῦναι, καὶ οὐκ ἔχοντα σωτηρίας ἐλπίδα εἰς τοσαύτην καὶ
τοιαύτην ζῶν ῥαγαγεῖν· σὺ δὲ μετὰ τοσαῦτα ἀγαθὰ πρὸς τὰ
παλαιὰ παλινδρομεῖς; Ἐπειδὴ τοίνυν τὰ ἀπὸ τῶν λογισμῶν
ἐνέθηκεν ἀκριβῶς, λοιπὸν ἐν ἀποφάσει σφοδρῶς ἀνακηρύττει,
λέγων· ³⁷ “Οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ.” Ἀκουέτωσαν οἱ C
ἔτι καὶ νῦν Ἰουδαῖζοντες, καὶ τῷ νόμῳ προσέχοντες· καὶ ^ι γὰρ
πρὸς ἐκείνους ταῦτα λέγεται. “Εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη,
ἄρα Χριστὸς δωρεὰν ἀπέθανε.” Τί ταύτης τῆς ἀμαρτίας χαλε-
πώτερον; τί τῶν ῥημάτων τούτων ἐντρεπτικώτερον; Εἰ γὰρ
ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς, εὐδελον ὅτι ^ι διὰ τὸ μὴ ἰσχύειν τὸν νόμον
ἡμᾶς δικαιοῦν· εἰ δὲ ὁ νόμος δικαιοῖ, περιττὸς ὁ τοῦ Χριστοῦ
θάνατος. Καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον, πρᾶγμα τοσοῦτον, τοσαύ-
της γέμον φρίκης, καὶ λογισμὸν ἀνθρώπινον ὑπερβαῖνον, καὶ
μυστήριον οὕτως ἀπόρρητον, ὃ προφητῇ μὲν ὥδινον, πατρι-
άρχαι δὲ προύλεγον, ἄγγελοι ^δ δὲ ἐξεπλήττοντο βλέποντες, D
κεφάλαιον δὲ τῆς τοῦ θεοῦ κηδεμονίας παρὰ πᾶσιν ὁμολόγηται
ὄν, τοῦτο εἰκὴ καὶ μάτην γεγενῆσθαι λέγειν; Ἐννοήσας ^ν τοίνυν
τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀτοπίας, εἰ τοσοῦτον πρᾶγμα καὶ τηλι-
κοῦτον περιττῶς λέγοιεν γεγενῆσθαι· τοῦτο ^ω γὰρ ἀφ' ὧν ἐποί-
ουν συνίστατο· καὶ ὕβρει κατ' αὐτῶν κέχρηται, λέγων οὕτως·
^ι “Ὡ ἀνόητοι Γαλάται, τίς ὑμᾶς ^α ἐβάσκανεν, οἷς κατ' ὀφθαλ- E
μοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος;”

(736) Ἐνταῦθα λοιπὸν ἐφ' ἕτερον μεταβαίνει κεφάλαιον. Ἐν
μὲν γὰρ τοῖς προτέροις ἔδειξεν, ὅτι ^β οὐκ ἀνθρώπων ἦν ἀπό-

³⁶ Rom. iii. 3, 4.

³⁷ v. 21.

^ι Cap. III. v. 1.

^ι ὥσπερ A.C.D.E.F. Vet. ^φ B. ^δ μως Edd. ^κ ἐνενηκ. pro ἐννενηκ. A.C.F.
^ι οὐδὲ αὐτοῦ] οὐ B. ^μ εἰ om. F. ^η μὴ]+γὰρ D.E. Μοχ καταργήση B.C.
^ο γενέσθω A. ^ρ ἀναγαγεῖν B. Cat. ^ι γὰρ]+καὶ D. ^ι διὰ τὸ μὴ] μὴ
διὰ τὸ B. ^δ δὲ om. B. ^ω ὁμολόγηται δν] Sic A.B.C.D. ὁμολογημένον
E.F. ὁμολογητόν Edd. ^ν τοίνυν accessit ex omnibus. ^ω γὰρ]+καὶ A.
CAP. III. ^α ἐβάσκην ubique E. ^β οὐκ ἀν' ἀνθρώπων E. οὐχ ὑπ' ἀνθρώ-
πων Cat.

στολος, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων, οὐδὲ ἐδεήθη τῆς τῶν ἀποστόλων διδασκαλίας· ἐνταῦθα δὲ λοιπὸν ἀξιόπιστον καταστήσας ἑαυτὸν διδάσκαλον, μετὰ πλείονος ἑτῆς αὐθεντίας διαλέγεται, πίστεως καὶ νόμου σύγκρισιν ποιούμενος. Ἀρχόμενος μὲν οὖν φησι, 695 “Θαυμάζω ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθεσθε.” ἐνταῦθα δὲ, “Ὡ ἀνόητοι Γαλάται.” Τότε μὲν γὰρ ὥδινε τὴν ἀγανάκτησιν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπελογήσατο, εἰς μέσον αὐτὴν ἀπορρήξας, ἐξήνεγκε μετὰ τὴν ἀποδείξιν. Εἰ δὲ ἀνόητους καλεῖ, μὴ θαυμάσης· οὐ γὰρ παραβαίνων τοῦ Χριστοῦ τὸν νόμον τὸν ἑλέγοντα μὴ λέγειν μωρὸν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ σφόδρα αὐτὸν τηρῶν, τοῦτο ποιεῖ. Οὐ γὰρ ἀπλῶς εἴρηται, ὁ καλῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μωρὸν, ἀλλ', ὁ εἰκὴ καλῶν. Τίνες δὲ τούτων δικαιοτέρον ἂν ἔτυχον ταύτης τῆς προσηγορίας, οἱ Β μετὰ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα, ὥς οὐδενὸς γενομένου, ἡ τῶν προτέρων ἐχόμενοι; Εἰ δὲ διὰ τοῦτο ὑβριστὴν καλεῖς τὸν Παῦλον, καὶ διὰ τὴν Σάπφειραν καὶ τὸν Ἀνανίαν ἀνδροφόνον ἐρεῖς τὸν Πέτρον. Εἰ δὲ ἐκεῖνα μανίας εἰπεῖν, πολλῶ μᾶλλον ἢ ταῦτα. Σὺ δέ μοι σκόπει, πῶς οὐκ ἵπὸ προοιμίων ταύτῃ κέχρηται τῇ σφοδρότητι, ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἐλέγχους καὶ τὰς ἀποδείξεις, ὅτε λοιπὸν οὐ παρ' ἐκείνου, ἀλλὰ παρ' αὐτῶν τῶν ἐλέγχων τὴν ἐπιτίμησιν ἐδέχοντο. Ὅτε γὰρ ἔδειξε τὴν πίστιν ἐξωθουμένους, καὶ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ περιττὸν ἀποφαίνοντας, τότε ἠπάγει τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ οὐδὲ τότε ἡ κατ' ἀξίαν· καὶ γὰρ C πολλῶ χαλεπωτέρων ἦσαν ἄξιοι ῥημάτων. Θεά δέ μοι ὅπως εὐθέως καὶ καθυφίησι πλήξας. Οὐ γὰρ εἶπε, τίς ὑμᾶς ἠπάτησε; τίς ὑμῖν ἀπεχρήσατο; τίς ὑμᾶς παρελογίσσατο; ἀλλὰ, “Τίς ὑμᾶς ἐβάσκανεν;” οὐκ ἄμοιρον ῥέγκωμίον τὴν ἐπίπληξιν θείας. Τοῦτο γὰρ δεικνύντος ἐστίν, ὅτι φθόνου ἡ ἐπιδραττον ἄξια πρότερον, καὶ δαίμονος ἐπήρεια τὸ ἑγνόμενον ἦν, σφοδρὸν κατὰ τῆς εὐημερίας αὐτῶν πνεύσαντος. Ὅταν δὲ φθόνον ἡ ἀκούσης ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ὀφθαλμὸν πονηρὸν τὸ αὐτὸ δηλοῦντα, μὴ τοῦτο νομίσῃς, ὅτι ἡ τῶν ὀφθαλμῶν βολὴ τοὺς ὀρώντας βλάπτειν πέφυκεν· ὀφθαλμὸς γὰρ οὐκ ἂν εἴη πονηρὸς, αὐτὸ τὸ μέλος· ἀλλ' ἐνταῦθα ὁ Χριστὸς οὕτω τὸν φθόνον

^c τῆς om. B.D. Statim αὐθεντίας A.B.C.F. Cat. ^d δι om. D. ^e λέγοντα] κελεύοντα E.F. Mox τῶν αὐτὸν inverso ord. E.F. ^f αὐτοῦ pro αὐτοῦ C.D. fortasse alii. ^g οἱ] οἱ F. et probabil. E. ^h τῶν π. ἐχόμενοι] ἐπὶ εἶχοντο τῶν προτέρων παραλογίζόμενοι (circumventi Vet.) E.F. Vet. ⁱ τὸν om. A.D. ^k καὶ ταῦτα Edd. καὶ om. E.F. Vet. ^l ἀπὸ] ἐκ E.F. ^m ἐπιφέρει B. ⁿ κατ' ἀξίαν—πλήξας] σφοδρὰν B. ^o πῶς] + οὐκ D. Statim καὶ om. A.D. ^p ῥέγκωμιον B. ^q ἐπιδραττον ἄξια pro ἄξια ἐπιδραττον A.B.C. E.F. Cat. ^r ἑγνόμενον A.C.D.E.F. Cat. γινόμενον Edd. ^s ἀκούσης] + οἶον E.F. Vet.

λέγει. Ὁφθαλμῶν μὲν γὰρ τὸ ἀπλῶς ὁρᾶν μόνον, τὸ δὲ πονη- D
ρῶς ὁρᾶν τῆς ἐνδον διεστραμμένης γίνεται γνῶμης. Ἐπειδὴ
γὰρ διὰ τῆς αἰσθήσεως ταύτης εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν εἰσρεῖ τῶν
ὀρωμένων ἡ θεωρία, καὶ ὡς ἐπὶ πολὺ ἐν πλοῦτῳ μάλιστα ὁ
φθόνος τίκτεται, ὁ δὲ πλοῦτος ἀπὸ ὀφθαλμῶν ὁράται, καὶ αἱ
δυναστεῖαι καὶ αἱ δορυφορίαι διὰ τοῦτο πονηρὸν ὀφθαλμὸν
ἐκάλεσεν, οὐ τὸν ὀρῶντα, ἀλλὰ τὸν μετὰ βασκανίας ὀρῶντα
ἀπὸ τῆς κατὰ ψυχὴν πονηρίας. Εἰπὼν δὲ, “Τίς ὑμᾶς ἐβά-
σκανε;” δείκνυσιν ὅτι οὐχ ὡς κηδεμόνες, οὐδὲ ὡς τὸ λείπον ἀνα-
πληροῦντες, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄν ἀκρωτηριάζοντες, τοῦτο ποιοῦσι. E
Φθόνου γὰρ ἐστίν, οὐ τὸ λείπον προσθεῖναι, ἀλλὰ “καὶ τῶν
πεπληρωμένων ὑφελέσθαι τι, καὶ λυμῆσθαι τῷ παντί. Ταῦτα
δὲ λέγει, οὐχ ὡς τοῦ φθόνου καθ’ ἑαυτὸν ἰσχὺν ἔχοντος, ἀλλ’
ὡς τῶν ταῦτα διδασκόντων διὰ βασκανίαν ἐπὶ τοῦτο ἐλθόντων.
“Οἷς κατ’ ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν
ἐσταυρωμένος.” Καὶ μὴν οὐκ ἐν τῇ Γαλατῶν χώρα, ἀλλ’ ἐν
Ἱεροσολύμοις ἐσταυρώθη πῶς οὖν φησιν, “ἐν ὑμῖν;” Τῆς πί- 696
στεως ^xδεικνὺς τὴν ἰσχύν, ^yκαὶ τὰ πόρρωθεν δυναμένης ὁρᾶν.
Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐσταυρώθη, ἀλλὰ, “προεγράφη ἐσταυρωμένος,”
^zδηλῶν ὅτι τοῖς τῆς πίστεως ὀφθαλμοῖς ἀκριβέστερον ἐθεώρη-
σαν ^aτῶν παρόντων ἐνίων καὶ τὰ γινόμενα θεωμένων. Ἐκείνων
μὲν γὰρ πολλοὶ θεασάμενοι, οὐδὲν ἀπώναντο· οὗτοι δὲ ὀφθαλ-
μοφανῶς μὲν οὐκ εἶδον, διὰ δὲ τῆς πίστεως ἀκριβέστερον εἶδον.
Ταῦτα δὲ λέγει ὁμοῦ καὶ καθαπτόμενος αὐτῶν, καὶ ἐπαινῶν
ἐπαινῶν μὲν, ὅτι μετὰ τοσαύτης ^bἐδέξαντο πληροφορίας τὸ
γεγεννημένον· καθαπτόμενος δὲ, ὅτι ὄν εἶδον ὑπὲρ αὐτῶν γυμνω- B
(737) θέντα, ἀνεσκολοπισμένον, ^cπροσηλωμένον, ἐμπνύμενον, κωμω-
δούμενον, ποτιζόμενον ὄξος, κατηγορούμενον ὑπὸ ληστῶν, λόγῃ
νυττόμενον· ^dταῦτα γὰρ πάντα ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν, “προ-
εγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος” τοῦτον ἀφέντες, ἐπὶ τὸν νόμον
ἔδραμον, οὐδὲν αἰδεσθέντες τῶν παθημάτων ἐκείνων. Σὺ δέ μοι
σκόπει, πῶς πανταχοῦ τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, τὰ
ἅλλα πάντα ἀφεῖς, τὴν δύναμιν ἐκήρυττε τοῦ Χριστοῦ, τὸν
σταυρὸν περιφέρων. Τοῦτο γὰρ μάλιστα κεφάλαιον τῆς ὑπὲρ
ἡμῶν κηδεμονίας ἦν.

² “Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ C

2 v. 2.

^t τὸν] + ἀπλῶς E.F. Vet. ^v ὀρῶντα] καὶ E.F. Vet. ^w καὶ] τὸ E.F.
^x δεικνύσι B. ^y καὶ] ὡς καὶ E.F. ^z δηλῶν ὅτι] δηλονότι E. Mox ὀφθαλ-
μοῖς. ἀκριβέστερον γὰρ ἐθ. idem. ^a τῶν π. ἐνίων] ἐνιοὶ τῶν π. E.F. Vet.
^b ἐθ. πλ. προ πλ. ἐθ. omnes. ^c προσηλωμένον om. B. ^d ταῦτα γὰρ—
ἐσταυρωμένος] Sic omnes. Editi, διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν π. ε. ὑ. ἐσταυρωμένος ταῦτα
πάντα ἐδήλωσε.

πνεῦμα ἐλάβετε, ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” Ἐπειδὴ γὰρ τοῖς μακροῖς οὐ παρακολουθεῖτε λόγοις, φησὶν, οὐδὲ τῆς οἰκονομίας τὸ μέγεθος ^εκατοπτεῦσαι βούλεσθε, διὰ συντόμου λόγου καὶ ταχίστης ἀποδείξεως ὑμᾶς πείσαι βούλομαι, ^ιτὴν ἐσχάτην ὑμῶν ὁρῶν ἀγνωμοσύνην. Ἀνωτέρω μὲν γὰρ ἐκ τῶν πρὸς τὸν Πέτρον αὐτῷ λεχθέντων ^εἔπειθεν, ἐνταῦθα δὲ λοιπὸν πρὸς αὐτοὺς ἀποδύεται, οὐκ ἐκ τῶν ἀλλαχοῦ συμβάντων, ἀλλ’ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς γινομένων κατασκευάζων ἅπαντα, καὶ οὐκέτι μόνον ἀπὸ τῶν κοινῇ δεδομένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ δεδορημένων **D** πείθων καὶ ποιούμενος τὴν ἀπόδειξιν. Διό φησι, “Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ’ ὑμῶν ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, ἡ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” Ἐλάβετε πνεῦμα ἁγίον, φησὶν, εἰργάσασθε δυνάμεις πολλὰς, ἐπετελέσατε σημεῖα, νεκροὺς ἐγείροντες, λεπροὺς καθαίροντες, προφητεύοντες, γλώσσαις λαλοῦντες. Ταύτην οὖν τὴν ^ητοσαύτην ἰσχὺν ὑμῖν ἔδωκεν ὁ νόμος; Καὶ μὴν οὐδὲν πρότερον ἐποιεῖτε ^ιτοιούτων. Ἄλλ’ ἡ πίστις; Πῶς οὖν οὐκ ἐσχάτης μαρίας τοσαῦτα παρὰ τῆς πίστεως εὐεργετηθέντας, **E**ταύτην μὲν ἀφείναι, πρὸς δὲ τὸν οὐδὲν ^κτοιούτον παρασχόντα νόμον αὐτομολῆσαι πάλιν; ³“^ιΟὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελείσθε;” Πάλιν εὐκαίρως τὴν ὕβριν ἐπήγαγε. Δέον γὰρ, φησὶ, προσθήκην ποιῆσαι τοῦ χρόνου προϊόντος, οὐ μόνον οὐκ ἐπεδώκατε, ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦπίσω κατηνέχθητε πάλιν. Οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μικρῶν ἀρχόμενοι, προϊόντες ἐπὶ τὰ μείζονα ἀναβαίνουνσιν ὑμεῖς δὲ ^μἀπὸ μεγάλων ἀρξάμενοι, πρὸς τὰ ἐναντία ^νκατηνέχθητε. Εἰ γὰρ καὶ ἀπὸ σαρκικῶν ἤρξασθε, ἔδει εἰς τὰ πνευματικὰ προκοφῆναι νῦν δὲ ^οἀπὸ πνευματικῶν ἀρξάμενοι, εἰς τὰ σαρκικὰ κατελύσατε. **697** Τὸ μὲν γὰρ σημεῖα ποιεῖν, πνευματικόν· τὸ δὲ περιτέμνεσθαι, σαρκικόν. Ὑμεῖς δὲ μετὰ ^ρτὰ σημεῖα ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἤλθετε, μετὰ τὸ δράξασθαι τῆς ἀληθείας ^εἐπὶ τοὺς τύπους κατεπέσετε, μετὰ τὸ κατοπτεῦσαι τὸν ἥλιον τὸν λύχον ἐπίζητεῖτε, μετὰ τὴν στερεὰν τροφὴν ἐπὶ τὸ γάλα τρέχετε. Καὶ οὐκ εἶπε, σαρκὶ ^ιτελεῖτε, ἀλλὰ, “σαρκὶ ἐπιτελείσθε,” δεικνὺς ὅτι

⁸ τ. 3.

^ε κατοπτεῦσαι C. ^ι τὴν ἐσχάτην ὑμῶν ὁρῶν ἀγν.] Sic D. Vulgo abest ὑμῶν. τὴν ἐσχ. ὑμῶν ἀγν. C. καὶ τὴν ἐσχ. ὑμῶν ἀγν. ἐλέγξει E.F. Vet. Haec desunt in Veron. Statim καὶ ἀνωτέρω μὲν γὰρ F. ^ε ἔπεισεν A. ἔπειχεν C. ^η τηλικαύτην E.F. Statim ὑμῖν ἔδωκεν pro ἔδωκεν ὑμῖν A.C.D E.F. ^ι τοιούτων. ἀλλ’ ἡ πίστις;] τοιούτων, ἀλλ’ ἀφ’ οὗ ἐπιστεύσατε. E.F. Veron. ^κ τοιούτου C.F. ^ι οὕτως—πνεύματι] ὁ ἀνόητος Γαλάται, πνεύματι ἐναρξάμενοι B. ^μ ἀπὸ τῶν μεγ. Edd. τῶν om. A.B.C.D. Cat. ^ν ἀπῆχθητε F. ἀπῆχθητε (sic in Collat.) E. ^ο ἀπὸ τῶν πν. A.D. ^ρ τὰ om. A.C.D. Statim εἰς τὴν περιτομὴν A.C. ^ε ἐπὶ τὸν τύπον B. Statim κατεπέσατε B.C.D.E. ^ι τελεῖτε A.B.C.D.F. Cat. τελεῖσθε Edd.

δίκην θρεμμάτων ἀλόγων λαβόντες αὐτοὺς ἐκεῖνοι κατέκοπτον,
³ τούτων ἑαυτοὺς ἐκδιδόντων εἰς τὸ πάσχειν ἅπερ ἐβούλοντο
ἐκεῖνοι ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀπὸ στρατηγῶν καὶ ἀριστέων μετὰ
μυρία τρόπαια καὶ νίκας εἰς τὴν τῶν λειποτακτῶν δούς ἑαυτὸν Β
ἀτιμίαν, καταστίζειν [†] παρέχει τοῖς βουλομένοις τὸ σῶμα.
⁴ “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ; εἶγε καὶ εἰκῇ.” Τοῦτο τοῦ προτέ-
ρου ^ν πολὺ πληκτικώτερον. Οὐ γὰρ οὕτως ἡδύνατο ^ω ἡ τῶν ση-
μείων ^z ἀνάμνησις, ὥς ἡ τῶν ἀγώνων ἐπίδειξις καὶ ἡ τῶν παθῶν
ὑπομονὴ τῶν διὰ ^ν τὸν Χριστόν. Πάντα γὰρ ἐκεῖνα, φησὶν,
ἅπερ ὑπεμείνατε, ζημιῶσαι ὑμᾶς ^z οὗτοι βούλονται, καὶ τὸν
στέφανον ὑμῶν ἀρπάσαι. Εἶτα ἵνα μὴ κατασείσῃ αὐτῶν τὴν
ψυχὴν, καὶ ἐκλύσῃ τὰ νεῦρα, οὐκ ἔμεινεν ἕως τῆς ἀποφάσεως,
ἀλλ’ ἐπήγαγεν, “εἶγε καὶ εἰκῇ.” ^a Εἰ γὰρ βουλευθείτε, φησὶν,
ἀνανῆναι καὶ ἀνακτήσασθαι ἑαυτοὺς, οὐκ εἰκῇ. Ποῦ νῦν εἰσιν C
οἱ τὴν μετάνοιαν ἐκκόπτοντες; Ἰδοὺ γὰρ οὗτοι ^b καὶ πνεῦμα
ἔλαβον, καὶ σημεῖα εἰργάσαντο, καὶ ὁμολογηταὶ ἐγένοντο, μυ-
ρίους διὰ τὸν Χριστὸν ὑπομείναντες κινδύνους καὶ διωγμούς, καὶ
μετὰ τοσαῦτα κατορθώματα τῆς χάριτος ^c ἐξέπεσον. Ἄλλ’
ὁμως, φησὶν, ἐὰν βούλησθε, δύνασθε ἑαυτοὺς ἀνακτήσασθαι.
(738) ⁵ “Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν
ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως;” ^d Τοσαύτης, ^e φησὶν,
ἡξιώθητε δωρεᾶς, καὶ θαύματα ἐπετελέσατε τοσαῦτα, ὅτι νόμον
ἐφυλάξατε, ἢ ὅτι πίστιν ἐτηρήσατε; Δῆλον ὅτι διὰ τὴν πί- D
στιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἔστρεφον καὶ περιέ-
φερον ἐκεῖνοι λέγοντες, ὅτι οὐκ ἔχει ἡ πίστις ἰσχύν, τοῦ νόμου
μὴ προσκειμένου, δείκνυσιν τὸ ἐναντίον, ὅτι τῶν ἐντολῶν προσ-
τεθεισῶν οὐδὲν ἡ πίστις ὠφελήσῃ λοιπόν· ἡ γὰρ πίστις τότε
ἰσχύει, ὅταν μὴ προστεθῇ [†] τὰ ἀπὸ τοῦ νόμου. ⁶ “Ὅσοι γὰρ
ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, φησὶ, τῆς χάριτος ἐξέπεσете.” Ἀλλὰ
τοῦτο μὲν προῖον ^f φησὶν, ὅτε καὶ μείζονι κέχρηται παρρησίᾳ,
ἀπὸ τῶν ἤδη κατεσκευασμένων τὴν ἀφορμὴν λαμβάνων· τέως
δὲ ἀπὸ τῶν παρελθόντων ^h αὐτὸ κατασκευάζει. “Ὅτε γὰρ, φη-

4 v. 4.

5 v. 5.

6 Gal. v. 4.

³ τούτων] τούτους E.F. [†] παρέχη A. ^ν πολὺ om. B. ^ω ἡ accessit
ex B.C.D.E.F. Ita tacite correxit Montef. ^z ἀνάμνησις] + δάκνειν E.
+ δακεῖν F. mordere Vet. δακεῖν post ἡδύνατο add. Cat. ^ν τῶν accessit ex
A.B.C.F. Cat. ^z οὗτοι omnes. Edebatur οὕτω. Mox ὑμῶν om. E. ^a εἰ
γὰρ β. φησὶν—δηλὸν ὅτι εἰ β. E.F. Vet. ^b καὶ τὸ πν. C. ^c ἐξέπεσαν C.
^d τοσαύτης—δηλὸν] τοσαύτης, φησὶ, τυχόντες δωρεᾶς, ὥς καὶ θαύματα ἐπιτελεῖν,
ὅτι νόμον ἐφυλάξατε ταῦτα ποιεῖν ἡξιώθητε, ἢ διὰ τὴν πίστιν; εὐδὴλον E.F. Vet.
^e ἡξιώθητε, φησὶν inverso ord. C.D. Mox ἐτελέσατε B. [†] τὰ accessit ex
Cat. Mox ἐξέπεσατε B.C.D. ^f φησὶν] δείκνυσιν E.F. Vet. ^h αὐτὸ]
Sic A.C.D.E.F. idem Vet. τὴν ἀφορμὴν Edd.

Εσιν, οὐ προσείχετε τῷ νόμῳ, ἀλλὰ τῇ πίστει, τότε τὸ πνεῦμα ἐλάβετε, καὶ τὰ σημεῖα ἐπετελέσατε.

Εἴτα ἐπειδὴ περὶ νόμου ὁ λόγος ἦν, καὶ ἕτερον ἰκινεῖ τόπον ἀγωνιστικώτατον, τὸν Ἀβραὰμ εἰς μέσον ἄγων, καὶ σφόδρα εὐκαιρως, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς περιουσίας, οὕτω λέγων· ⁷ “Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.” Δηλοῖ μὲν γὰρ, φησὶ, τῆς πίστεως τὴν δύναμιν καὶ τὰ ὑφ’ ὑμῶν γενόμενα θαύματα· εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἐκ παλαιῶν ὑμᾶς ¹πειράσομαι πείσαι διηγημάτων. Ἐπειδὴ γὰρ πολὺς τοῦ 698 πατριάρχου λόγος ἦν παρ’ αὐτοῖς, ἄγει καὶ αὐτὸν εἰς μέσον, καὶ δείκνυσι καὶ αὐτὸν οὕτω δικαιωθέντα. Εἰ δὲ ὁ πρὸ τῆς χάριτος ἀπὸ πίστεως ἐδικαιώθη, καίτοιγε καὶ ἐν ἔργοις κομῶν, πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς. Τί γὰρ ἐκεῖνος ἐβλάβη ²μὴ γενόμενος ὑπὸ νόμον; Οὐδὲν, ἀλλ’ ἤρκεσεν ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην αὐτῷ. ³Οὐ γὰρ ἦν νόμος τότε, ⁴φησὶν. Οὐδὲ γὰρ νῦν ἐστὶ νόμος, ὥσπερ οὐδὲ τότε. Διὰ γὰρ τοῦτο ἀνελὼν τοῦ νόμου τὴν χρεῖαν, τότε τὸν πρὸ τοῦ νόμου δικαιωθέντα εἰσήγαγεν, ἵνα μὴ ταύτην δέξηται τὴν ἀντίθεσιν. Ὡσπερ γὰρ τότε οὐδέπω δοθεὶς ἦν, οὕτω καὶ νῦν δοθεὶς πέπνυται. ⁵Εἴτα ἐπειδὴ μέγα ἐφρόβουν ἐπὶ τῷ ἐξ Ἀβραὰμ ⁶γεγενῆσθαι, καὶ ἐδεδοίκεσαν, μὴ τὸν νόμον ἀφέντες, ἀλλοτριωθῶσι τῆς ἐκείνου συγγενείας· καὶ τοῦτο πάλιν εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέπει, καὶ λύει τὸν φόβον· ⁷ὁ Παῦλος, δεικνὺς ὅτι τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἀγχιστείαν μάλιστα ἡ πίστις ἐργάζεται. Καὶ τοῦτο σαφέστερον μὲν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους κατεσκεύασεν, οὐχ ἥττον δὲ αὐτὸ καὶ ἐνταῦθα ἐργάζεται, λέγων οὕτω· ⁸ “Γινώσκετε ἄρα, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι ⁹υἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ.” Εἴτα καὶ αὐτὸ τοῦτο ἀπὸ μαρτυρίας συνίστησι παλαιᾶς. ⁹ “Προϊδοῦσα γὰρ, ¹⁰φησὶν, ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως ¹¹δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς, προευγγελίστατο τῷ Ἀβραάμ, ὅτι ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη.” Εἰ τοίνυν οὐχ οἱ τὴν φυσικὴν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν συγγένειαν, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ, ἀλλ’ οἱ τὴν πίστιν ἐκείνου μιμησάμενοι· ¹²τοῦτο γάρ ἐστιν, “ἐν σοὶ τὰ ἔθνη” δηλὸν ὅτι εἰς ταύτην εἰσάγεται τὴν συγγένειαν. Διὰ

7 v. 6.

8 v. 7.

9 v. 8.

¹ κινεῖ E.F. Cat. Vet. ἐκινεῖ Edd. Statim τρόπον E. ² ἀφ’ ὑμῶν F. ὑφ’ ὑμῶν D.E. ὑφ’ ἡμῶν Edd. ante Ben. ³ πειράσομαι πείσαι] Sic E.F. Vet. πείσαιμι A.B.D. πείσαι C. πείσαι δύναμαι Cat. πείσαιμι Edd. ⁴ ἡμεῖς pro ὑμεῖς A.C.D.F. Cat. ⁵ μὴ om. D. ⁶ οὐ pro οὐδὲ A.C.D.E.F. Vet. ⁷ φησὶ] + καλῶς E.F. Vet. ⁸ ἔπειτα C.D. ⁹ γεγενῆσθαι F. ¹⁰ ὁ Παῦλος om. E.F. Vet. ¹¹ υἱοὶ Ἀβρ. εἰσιν B. εἰσιν υἱοὶ Ἀβρ. E. ¹² φησὶν om. F. Vet. ¹³ τοῦτο γάρ ἐστιν—τὴν συγγένειαν] δηλὸν ὅτι εἰς ταύτην εἰς. τὴν συγγ. τὰ ἔθνη πιστεύσαντα. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη E.F. Vet.

^α δὲ τούτων καὶ ἕτερον δέκνυνται μέγα. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς ἐθορύβει τὸ τὸν νόμον ἀρχαιότερον εἶναι, τὴν δὲ πίστιν μετὰ τὸν νόμον, καὶ ταύτην αὐτῶν ἀναιρεῖ τὴν ὑποψίαν, δεικνὺς ὅτι τοῦ νόμου πρεσβυτέρα ἢ πίστις, καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τοῦ D Ἀβραάμ· πρὶν ἢ γὰρ φανῆναι τὸν νόμον, ἐκείνος ἐδικαιώθη. Δείκνυνσι δὲ ὅτι καὶ τὰ νῦν ὑγενόμενα, κατὰ προφητείαν ἐγένετο. “Προϊδούσα γὰρ, φησὶν, ἡ γραφὴ, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεός,” ^β οὐκ ἐκ τοῦ νόμου, “προεηγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ.” Τί ^α δὲ τοῦτό ἐστιν; Αὐτὸς ὁ τὸν νόμον ^β διδοὺς, φησὶ, καὶ πρὶν ἢ τὸν νόμον τοῦτον δοῦναι, τοῦτο ἦν ὀρίσας, ἐκ πίστεως δικαιωθῆναι τὰ ἔθνη. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀπεκάλυψεν, ἀλλ’, “εὐηγγελίσατο,” ἵνα μάθῃς, ὅτι καὶ ὁ πατριάρχης τούτῳ τῷ τρόπῳ τῆς δικαιοσύνης ἔχαιρε, καὶ σφόδρα ἐπόθει τοῦτο ἐκβῆ- E ναι. Ἐπειδὴ δὲ εἶχε φόβος ^γ καὶ αὐτοὺς ἕτερος ^δ γέγραπτο γὰρ, ¹⁰ “Ἐπικατάρατος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου ^ε τούτου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά” καὶ τοῦτο διαλύει τὸ δέος, σοφῶς καὶ συνετῶς πάλιν εἰς τὸ ἐναντίον αὐτὸ περιτρέπων, καὶ δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον ^ς οὐκ (739) εἰσὶν ἐπικατάρατοι οἱ τὸν νόμον ἀφέντες, ἀλλὰ καὶ εὐλογημένοι· οἱ δὲ κατέχοντες, οὐ μόνον οὐκ εὐλογημένοι, ἀλλὰ καὶ ἐπικατάρατοι. Ἐκείνοι μὲν γὰρ ἔλεγον, ὅτι ὁ μὴ τηρῶν τὸν νόμον ἐπικατάρατος· οὗτος δὲ δείκνυσιν, ὅτι ὁ τηρῶν ἐπικατάρατος, ὁ δὲ μὴ τηρῶν εὐλογημένος. Ἐκείνοι πάλιν ἔλεγον, ὅτι ὁ τῇ πίστει ^ς μόνῃ προσέχων, ἐπικατάρατος· οὗτος ^β δὲ δείκνυ- 699 σιν, ὅτι ὁ τῇ πίστει προσέχων μόνῃ, εὐλογημένος. ^ι Πῶς οὖν ταῦτα πάντα δείκνυσιν; οὐ γὰρ τὸ τυχὸν ἐπηγγελάμεθα· ^κ διὸ χρὴ καὶ μετὰ ἀκριβείας προσέχειν τοῖς ἐξῆς. Ἐδειξε μὲν ^λ γὰρ καὶ ἔμπροσθεν τοῦτο εἰπὼν, ὅτι ἡ γραφὴ εἶπε ^μ τῷ πατριάρχῃ, ὅτι ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη. Τότε δὲ ^ν νόμος οὐκ ἦν, ἀλλὰ πίστις. Διὸ καὶ συλλογιζόμενος ἐπήγαγεν· ¹¹ “Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ.” Ἴνα δὲ μὴ τοῦτο εἰς ἀντίθεσιν λάβωσι, καὶ εἰπῶσιν, εἰκότως ἀπὸ πίστεως ἐδικαιώθη· οὕτω γὰρ ἦν νόμος· σὺν δὲ μοι δείξον B

10 Deut. xxvii. 26.

11 v. 9.

^α δὲ pro δὴ F. Vet. ^γ γινόμενα B. ^β οὐκ om. B. ^α δὴ E.F. ^β δους E.F. Vet. ^γ καὶ αὐτοὺς] αὐτοὺς καὶ E.F. εἶχεν αὐτοὺς φόβος ἕτερος B. ^δ ἐγγράπτο E. et tacite Montef. Haec γέγραπτο—τοῦ ποιῆσαι αὐτὰ desunt in B. ^ε τούτου om. A. ^ς οὐκ om. B. Cat. Mox ἀφιέντες C. ^ς μόνον C. ^β δὲ om. F. Mox ὅτι οἱ τῇ πίστει μόνῃ προσέχοντες εὐλογημένοι B. ^ι πῶς οὖν—τοῖς ἐξῆς] φέρε οὖν, ταῦτα πάντα δείξωμεν ὑμῖν ἐκβεηκόμενα. ἀλλὰ προσέχετε τοῖς ἐξῆς μετὰ ἀκριβείας. οὐ γὰρ τὸ τυχὸν ἐπαγγελόμεθα E. et pro aliis erasis a prima manu rescripta F. Eadem in suo habuit Vetus. ^κ διὸ χρὴ προσέχειν τοῖς ἐξῆς μετὰ ἀκριβείας hoc ord. B. ^λ γὰρ om. B. ^μ τῷ] ἐν τῷ B. ^ν ὁ νόμος B.C.

TOM. IV.

I

μετὰ τὴν ^ο τοῦ νόμου θέσιν τὴν πίστιν δικαιούσαν· ἐπὶ τοῦτο ἔρχεται, καὶ πλέον ὢν ζητοῦσιν ῥαποδείκνυσιν, οὐχὶ δικαιούσαν μόνον τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον ἐπικατάρατους τοὺς χρωμένους ^α αὐτῷ ποιοῦντα. Καὶ ἵνα ταῦτα μάθῃς, αὐτῶν ἄκουσον τῶν ἀποστολικῶν ῥημάτων. ^τ Τίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; ¹² “Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ^β ὑπὸ κατάραν εἰσὶν.” Ἀλλὰ τοῦτο ὑπόφασις, οὐδέπω τὴν ἀπόδειξιν ἔχουσα. ^ι Τίς οὖν ἡ ἀπόδειξις; Ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου. “Ἐπικατάρατος ^γ γὰρ πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ ^δ τοῦ νόμου τούτου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά.” ¹³ “Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται, παντὶ που δῆλον.” Πάντες γὰρ ἡμαρτον, καὶ ὑπὸ κατάραν εἰσὶν. Ἀλλ’ οὕτω μὲν οὐ λέγει, ἵνα μὴ δόξη ^ε αὐτὸς ἀποφαίνεσθαι, πάλιν δὲ ἀπὸ μαρτυρίας αὐτὸ συνίστησιν ἀμφότερα ἐχούσης ἐν βραχεῖ, καὶ ὅτι ^ς νόμον οὐδεὶς ἐπλήρωσε· διὸ ^ζ καὶ ἐπικατάρατοι ^η ἦσαν· καὶ ὅτι ἡ πίστις δικαιοῖ. ^α Τίς οὖν ἡ μαρτυρία; Ἀπὸ τοῦ προφήτου ^β Ἀμβακούμ οὕτω λέγοντος· “Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.” Τοῦτο γὰρ οὐ τὴν ἐκ πίστεως δείκνυσιν δικαιοσύνην μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ διὰ ^δ νόμου σωθῆναι οὐκ ἔνι. Ἐπειδὴ γὰρ νόμον, φησὶν, οὐδεὶς ἐτήρησεν, ἀλλὰ πάντες ἦσαν ^ε ὑπὸ τὴν ἁρὰν διὰ τὴν παράβασιν, ἐπενοήθη ῥᾷδιὰ τις ὁδὸς, ^δ ἡ ἀπὸ τῆς πίστεως· ὅπερ καὶ σημεῖον μέγιστόν ἐστι τοῦ μηδένα δυνηθῆναι ^ε δικαιωθῆναι ἐκ τοῦ νόμου. Οὐ γὰρ εἶπεν ὁ προφήτης, ^ε ὁ δὲ δίκαιος ἐκ νόμου ζήσεται, ἀλλ’ ^ε ἐκ πίστεως.” ¹⁴ “Ὁ δὲ νόμος οὐκ ἔστιν ἐκ πίστεως, ^ε ἀλλ’ ὁ ποιήσας ^β αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” ^ι Οὐ γὰρ πίστιν ἐπιζητεῖ μόνον ὁ νόμος, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἔργα· ἡ δὲ χάρις ἀπὸ πίστεως σώζει καὶ δικαιοῖ. Εἶδες πῶς ἔδειξεν, ὅτι οἱ τῷ νόμῳ προσέχοντες, διὰ τὸ ἀδύνατον εἶναι ^κ πληρωθῆναι, ὑπὸ κατάραν ἐγένοντο; Πῶς δὲ καὶ ἡ πίστις ταύτην ἔχει τὴν ἰσχὺν τὴν τοῦ ^ι δικαιοῦν; Ταῦτα γὰρ ἐμπροσθεν ἐπηγγείλατο, καὶ μετὰ πολλῆς αὐτὰ παρέστηκεν τῆς ἰσχύος. Ἐπειδὴ γὰρ ἡσθένει ^μ πρὸς δικαιοσύνην ὁ νόμος τὸν ^ν ἄνδρα ἀγαγεῖν, εὐρέθη φάρμακον οὐ

12 v. 10.

13 v. 11.

14 v. 12.

^ο τοῦ νόμου θέσιν] νομοθεσίαν E. ^ρ ἀποδείκνυσιν A.B.C.D.F. Cat. ἐπι-
δείκνυσιν Edd. ^α αὐτὸν B. ^τ Haec τίνα δὲ ταῦτά ἐστιν; quae vulgo
desunt, leguntur in nostris omnibus. ^β ὑπὸ κατάραν] ἐπικατάρατοι A.B.D.
^ι τίς] πόθεν E.F. Vet. ^γ γὰρ πᾶς] γὰρ φησι πᾶς E. πᾶς γὰρ φησιν F.
^δ αὐτὸ B. ^ε τὸν νόμον B. ^ς καὶ om. A.B.C.D. ^ζ εἰσὶν B. ^η τίς]
πόθεν E.F. Vet. ^θ Ἀμβακούμ A.B.C.F. Cat. Ἀββακούμ Edd. ^ι ὑπὸ
τὴν ἁρὰν om. B. ^κ ὁ om. B. ^λ ἐκ τοῦ ν. δικαιωθῆναι inverso ord. E.F.
^μ ὁ δὲ] ὅτι ὁ B. ^ν ἀλλ’] τί δαὶ καὶ λέγει; F. Vet. ^ξ αὐτὸν D. αὐτὰ] +ἀν-
θρώπος E. et ex corr. B. ^ο οὐ γὰρ] τοιτέστιν οὐ F. Vet. Mox φησὶν om.
E. Vet. ^π πληρωθῆναι] +αὐτὸν E. ^ρ δικαιοῦν] +ἄκουε E.F. Vet. ^σ πρὸς]
τὰ πρὸς B. ^τ ἄνδρα] ἄνθρωπον E. τὸν ἄνδρα ἀγαγεῖν om. B.

μικρὸν ἢ πίστις, τὸ ἀδύνατον τοῦ νόμου ποιούσα δυνατὸν δι' αὐτῆς. Εἰ τοίνυν καὶ ἡ γραφὴ λέγει, ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται, ἀπογινώσκουσα τὴν διὰ τοῦ νόμου σωτηρίαν, καὶ ὁ Ἀβραάμ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθη, δῆλον ὅτι τῆς πίστεως πολλὴ ἡ ἰσχύς. Ἀλλ' ὅτι μὲν ὁ μὴ ἐμμένων ὁ τῷ νόμῳ ἐπικατάρατος, καὶ ὅτι ὁ τῇ πίστει προσέχων δίκαιος, δῆλον ὅτι δὲ οὐχ ἔστιν 700 κεν ἔτι ἐκείνη ἡ κατάρα, πόθεν ἔχεις ἀποδείξαι ἡμῖν, φησὶν; Ὁ μὲν γὰρ Ἀβραάμ πρὸ τοῦ νόμου ἦν ἡμεῖς δὲ ἅπαξ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἡγενομένοι τῆς δουλείας, ὑπευθύνους ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν τῇ κατάρᾳ. Τίς οὖν ὁ τὴν κατάραν λύσας ἐκείνην; Ὡς πρὸς τοῦτο ὅρα πῶς ἀπαντᾷ ταχέως. Ἰκανὰ μὲν γὰρ καὶ τὰ εἰρημένα ὁ γὰρ δικαιωθείς ἅπαξ, καὶ ἀποθανὼν τῷ νόμῳ, καὶ ζωῆς ἐπιλαβόμενος ξένης, πῶς ἂν ὑπεύθυνος εἴη τῇ ἀρᾷ; Πλὴν ἀλλ' οὐκ ἀρκεῖται τούτοις, ἀλλὰ καὶ ἐτέρως ἀγωνίζεται, γράφων (740) 15 "Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς καταράς τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατάρα· γέγραπται γάρ, ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου." Καὶ μὴν ἐτέρα κατάρα ὁ λαὸς ὑπεύθυνος ἦν τῇ λεγούσῃ, 16 "Ἐπικατάρατος πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου." Καὶ τί τοῦτο; Ὁ μὲν γὰρ λαὸς ὑπεύθυνος ἦν οὐ γὰρ ἐνέμεινεν, οὐδὲ ἦν τις ὁ πεπληρωκὴς τὸν νόμον ἅπαντα ὁ δὲ Χριστὸς ἐτέραν κατάραν ταύτης ἠλλάξατο τὴν λέγουσαν, "Ἐπικατάρατος ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου." Ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ κρεμάμενος ἐπικατάρατος, καὶ ὁ τὸν νόμον παραβαίων ἐπικατάρατος, μέλλοντα δὲ ἐκείνην λύνει τὴν κατάραν ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῇ, C ἔδει δὲ δέξασθαι κατάραν, ἀντ' ἐκείνης ταύτην ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε. Καὶ καθάπερ τινὸς καταδικασθέντος ἀποθανεῖν, ἕτερος ἀνεύθυνος ἐλόμενος ἀποθανεῖν ὑπὲρ ἐκείνου, ἐξαρπάξει τῆς τιμωρίας αὐτόν· οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἐποίησεν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ὑπέκειτο κατάρα τῇ τῆς παραβάσεως, ἀνε-

15 v. 13.

16 Deut. xxvii. 26.

ο τῇ] ἐν τῇ B. ρ νόμου om. B. γ. τῆς δουλείας] τοῦ νόμου γ. A.
 τ πρὸς τοῦτο post ἀπαντᾷ transp. E.F. μὲν om. B. ἐν om. A.D.
 τοῦ νόμου] τοῦτο B. ἀντηλλάξατο B. πᾶς ὁ Edd. πᾶς deest in omnibus.
 κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου Edd. ἐπὶ ξύλου om. A.C.D.E.F. Vet.
 λύνει τὴν κατάραν] καταλύει τὴν ἀρὰν D. αὐτῇ, ἔδει] Sic Cat. Edebatur αὐτῆς, δεῖ.
 ταύτην pro τοιαύτην Cat. Mox ἐκείνην om. B. Totus locus a verbis μέλλοντα δὲ usque ad ἵνα λύσῃ τὴν ἐκείνων sic legitur in E.F. Vet. τὸν δὲ ἐκείνην μέλλοντα λύνει τὴν κατάραν ὑπεύθυνον οὐκ ἔδει γενέσθαι αὐτῆς, ἀλλ' ἐχρὴν ἐτέραν δέξασθαι κατάραν ἀντ' ἐκείνης, ταύτην καὶ ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε· ταύτῃν (ταῦτὸ F.) ποιῶν, ὅλον ἂν εἴ τις καταδικασθέντος ἀποθανεῖν, ἕτερος ἀνεύθυνος ἐλόμενος ἀποθανεῖν (haec ἕτερος ἀν. ἐλ. ἀποθανεῖν om. F.) ὑπὲρ ἐκείνου, ἐξαρπάσῃ αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ οὐχ ὑπέκειτο κατάρα τῇ τῆς παραβάσεως ὁ Χριστὸς, ἀνεδέξατο αὐτὸς ὑπὲρ πάντων ταύτην, ἵνα λύσῃ πάντας ἐκείνης.
 ἀποθανεῖν pro θανεῖν omnes.

δέξατο ὁ Χριστὸς ἀντ' ἐκείνης ταύτης, ἵνα λύσῃ τὴν ἐκείνων.
 17“Ἀμαρτίαν ^α γὰρ οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος εὑρέθη ἐν τῷ στό-
 ματι αὐτοῦ.” Ὡς περ οὖν ἀποθανὼν τοὺς ἀποθνήσκειν μέλλον-
 τας ἐξείλετο θανάτου, οὕτω καὶ ^εκατάραν δεξάμενος, τῆς κα-
 τάρας ἀπῆλλαξεν. 18“Ἰνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ
 ἐγένηται.” Πῶς εἰς τὰ ἔθνη; 19“Ἐν τῷ σπέρματί σου, φησὶν,
 εὐλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη,” τουτέστιν, ἐν τῷ Χριστῷ.
 Εἰ δὲ περὶ Ἰουδαίων τοῦτο ἐλέγετο, ^β πῶς ἂν ἔχοι λόγον τοὺς
 ὑπευθύνους ὄντας τῇ κατάρᾳ διὰ τὴν παράβασιν, τούτους ἐτέροις
 εὐλογίας αἰτίους γενέσθαι; Οὐδεὶς γὰρ τῶν κατηραμένων ἐτέρῳ
 μεταδίδωσιν εὐλογίας, ἥς αὐτὸς ἄπεστέρηται. Ὅθεν δῆλον ὅτι
 περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ πᾶν εἴρηται· αὐτὸς γὰρ ἦν σπέρμα τοῦ
 Εἰ Ἀβραάμ, καὶ δι' αὐτοῦ τὰ ἔθνη ^κεὐλόγηται, καὶ οὕτω ^ιπρόσ-
 εἰσιν ἡ τοῦ πνεύματος ἐπαγγελία· ὅπερ καὶ ^μαὐτὸ δηλῶν ἔλε-
 γεν· “Ἰνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λάβωσι διὰ τῆς
 πίστεως.” Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἦν τὴν χάριν τοῦ πνεύματος εἰς
 ἀχάριστον καὶ προσκεκρουκότα ἔλθειν, εὐλογοῦνται πρῶτον τῆς
 κατάρας ^α ἀφαιρεθείσης· εἶτα διὰ τῆς πίστεως δικαιωθέντες,
 ἐπισπῶνται τοῦ πνεύματος τὴν χάριν. Ὡστε ὁ μὲν σταυρὸς
 τὴν κατάραν ἔλυσεν· ἡ δὲ πίστις τὴν δικαιοσύνην εἰσήγαγεν· ἡ
 δὲ δικαιοσύνη ^ο τὴν χάριν τοῦ πνεύματος ἐπεσπάσατο.

20“Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ὅμως ἀνθρώπου ^ρπρο-
 κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ ἐπιδιατάσσεται.” Τί
 701 οἷ ἐστι, “κατὰ ἄνθρωπον λέγω;” Ἐξ ἀνθρωπίνων παραδειγμά-
 των. Ἐπειδὴ γὰρ ^ακαὶ ἀπὸ γραφῶν, καὶ ἀπὸ τῶν παρ' αὐ-
 τοῖς γινόμενων θαυμάτων, καὶ ἀφ' ὧν ὁ Χριστὸς ἔπαθε, τὸν
 λόγον συνέστησε, καὶ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου, ^εκαὶ εἰς τὴν κοινὴν
 λοιπὸν ἐκβαίνει συνθήειαν. Ἔθος γὰρ αὐτῷ αἰεὶ τοῦτο ποιεῖν,
 ὥστε καὶ ^βκαταγλυκαίνειν τὸν λόγον, καὶ εὐπαράδεκτόν τε καὶ
 εὐμαθέστερον τοῖς παχυτέροις ^εποιεῖν. Οὕτω καὶ Κορινθίους
 Β διαλεγόμενος, φησί· 21“Τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γά-
 λακτος ^ναὐτῆς οὐκ ἐσθίει; ^ωτίς φυτεῖ ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ
 καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει;” καὶ Ἑβραίοις πάλιν “Διαθήκη

17 Essai. liii. 9. 18 v. 14. 19 Gen. xxii. 18. 20 v. 15. 21 1 Cor. ix. 7. Hebr. ix. 17.

^α γὰρ] + φησὶ E.F. δόλος post αὐτοῦ transp. iidem. ^ο ἐξείλετο B.C. Statim τοῦ θανάτου D.E. ^ε κατάραν δεξάμενος τῆς om. E.F. Vet. Sed κα-
 τάρα γενόμενος τῆς superscripta ab eadem manu habet E. ^ε γένηται] + ἐν
 Χριστῷ Ἰησοῦ E.F. Vet. ^β πῶς] οὐκ ἂν οὕτως εἴπεν· οὐ γὰρ E.F. Vet.
^ι ἐστέρηται B. ^κ εὐλογοῦνται E.F. Vet. ^ι πρόεισιν E.F. Cat. ^μ αὐτὸ
 C.D.F. Cat. Vet. αὐτὸς Edd. ^α ἀφαιρεθείσης B. ^ο τὴν χ. τοῦ πν. pro τοῦ
 πν. τὴν χ. omnes. ^ρ κεκυρωμένην E.F. ^α καὶ om. B. ^ε καὶ om. E.F. Vet.
^β γλυκαίνειν B. καταγλυκαίνεισθαι E.F. ^ε ποιεῖν] γίνεσθαι E.F. Vet. ^ν αὐ-
 τῆς om. B. ^ω τίς] ἢ τίς E.F.

γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει, ὅτε ζῇ ὁ διαθέ-
μενος.” Καὶ πολλαχοῦ δὲ ἂν τις εὖροι τούτοις αὐτὸν ἐμφιλο-
χωροῦντα τοῖς λογισμοῖς. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς ἐν τῇ παλαιᾷ
συνεχῶς αὐτὸ ποιεῖ, οὕτω λέγων· ²² “Μὴ ^κἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ
^γπαιδίου αὐτῆς;” καὶ πάλιν, “Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ κεραμεῖ,
τί ποιεῖς;” Καὶ ἐν τῷ Ὡσηῇ ἄνδρα μιμεῖται καταφρονούμενον
²³ ὑπὸ γυναικός. Καὶ ἐν τοῖς τύποις δὲ πολὺ τὸ τῶν ἀνθρωπίνων C
παραδειγμάτων ἴδοι τις ἂν, ὡς ὅταν τὸ περίζωμα ὁ προφήτης
λαμβάνη, καὶ εἰς τὸν οἰκίσκον τοῦ κεραμεῦς ^ακατή. Τί οὖν
αὐτῷ τὸ ὑποδείγμα βούλεται; “Ὅτι ^βἡ μὲν πίστις ἀρχαιοτέρα
ἦν, ὁ δὲ νόμος νεώτερός τε καὶ ^γπρόσκαιρος, καὶ διὰ τοῦτο
(741) δεδομένος, ἵνα προοδοποιήσῃ ^δτῇ πίστει. Διό φησιν· “Ἀδελ-
φοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω.” Ἀνωτέρω ἀνοήτους εἰπὼν, ἐνταῦθα
ἀδελφούς καλεῖ, ^εἐπιστύφω τε ὁμοῦ, καὶ παραμυθούμενος.
“Ὅμως ἀνθρώπου ^ςπροκεκυρωμένη διαθήκη.” Ἐὰν ἄνθρωπος,
φησὶ, ^ςδιάθεται, μὴ τολμᾷ τις ἀνατρέψαι μετὰ ταῦτα ἐλθὼν,
^ηἢ προσθεῖναι τι; τοῦτο γὰρ ἐστίν, “^η ἐπιδιатάσσεται.” Οὐ-
D
κὼν ^ηπολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ θεοῦ. Καὶ πρὸς ^ιτίνα διέθετο ὁ
^κθεός; ²³ “^ιΤῷ Ἀβραάμ, φησὶν, ^μἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι,
καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει, καὶ τοῖς σπέρμασιν ^ααὐτοῦ,
ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ’ ὡς ἐφ’ ἑνός, καὶ τῷ σπέρματι ^οσου, ὅς
ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ
τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη
γεγονὼς νόμος οὐκ ἄκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.
Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κληρονομία, ^ροὐκέτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ
Ἀβραάμ δι’ ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ θεός.” Ἰδοὺ τοίνυν καὶ
ὁ θεὸς διέθετο τῷ Ἀβραάμ διαλεγόμενος, ^αεἰς τὰ ἔθνη ἐν τῷ E
σπέρματι αὐτοῦ ἤξειν τὰς ^ςεὐλογίας· πῶς οὖν ὁ νόμος ἀνα-
τρέψαι δύναται ταύτας; ^ςἘπειδὴ δὲ τὸ παράδειγμα ἅπαν οὐκ

²² Essai. xlix. 15. xxix. 16. Osee. ii. 5. Jer. xiii. 1. xviii. 2.

²³ v. 16—18.

^κ ἐπιλήσεται pro ἐπιλήσεται C.D.E.F. Cat. ^γ παιδὸς D. ² ὑπὸ τῆς γ.
Edd. τῆς om. A.C.D.E.F. ^α κατή A.C.D.E.F. κατήν vulgo. ^β ἡ om. F.
^γ πρόσφατος B. ^δ τὴν πίστιν B. ^ε ἐπιστρέφων B. ^ς προκεκυρωμένην
A.B.C.D. Cat. κεκυρωμένην Edd. Post διαθήκην add. οὐδεὶς ἀθετεῖ E.
^ς διώθηται B. Mox μετὰ om. idem. ^η πολλῶν om. E.F. Vet. ^ι τίνα]
+ φησὶ E.F. Vet. ^κ θεός] + ἀνθρώπων μὲν πρὸς οὐδένα (+ ἕτερον E.) ἀλλὰ
πρὸς τὸν Ἀβραάμ E.F. Vet. ^ι τῷ] + δὲ B.E. τῷ Ἀβραάμ—σπέρματι αὐτοῦ]
πρὸς αὐτὸν γὰρ ἐρρήθη, ἐν τῷ σπέρματι σου εὐλογηθῇσονται πάντα τὰ ἔθνη F.
Vet. ^μ ἐρρήθησαν A.B.C. ^α αὐτοῦ om. E.F. Vet. ^ο σου] αὐτοῦ A.D.
Statim δε pro ὁ A.D.E.F. ^ρ οὐκέτι ἐξ ἐπ. pro ἐξ ἐπ. οὐκέτι omnes. ^α εἰς
τὰ ἔθνη post τὰς εὐλογίας transp. E.F. ^ς εὐλογίας] ἐπαγγελίας A.D. ^ς ἐπει-
δὴ—τὸ ὑποδείγμα] σὺ δὲ τοῦτο ἀκούων, ἀγαπητέ, ὅρα μὴ τι βλαβῆς ἀπὸ τοῦ
παραδείματος εἰς τὴν τοῦ θ. μεγαλοπρέπειαν. ἐπειδὴ γὰρ τὸ παράδειγμα πᾶν
(ἅπαν E.) οὐκ ἰσχ. ἔλκ. πρὸς τὸ ὑ. διὰ τοῦτο προεῖπεν τὸ κ. δ. λέγω. ἀλλὰ
φέρει πάλιν ἰδωμεν ἄνωθεν τὸ ὑποδείγμα E.F. Vet.

ἴσχυεν ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑποκείμενον, καὶ διὰ τοῦτο ὑποείπε, “κατὰ ἄνθρωπον λέγων.” Μηδὲν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος εἰς τὴν τοῦ θεοῦ μεγαλοπρέπειαν ὠβλαβῆς. Σκόπει δὲ ἄνωθεν τὸ ὑπόδειγμα. Ἐπηγγείλατο τῷ Ἀβραάμ διὰ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ εὐλογεῖσθαι τὰ ἔθνη· σπέρμα δὲ αὐτοῦ κατὰ σάρκα ἐστὶν ὁ Χριστός. Ἦλθε μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ὁ νόμος. Εἰ τοίνυν ὁ νόμος χαρίζεται τὰς εὐλογίας, καὶ τὴν 702 ζῶν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἡ ἐπαγγελία ἐκείνη ἄκυρος ἐστίν. Ἔττα ἀνθρώπου μὲν οὐδεὶς ἄκυροί διαθήκην, τοῦ δὲ θεοῦ μετὰ τετρακόσια καὶ τριάκοντα ἔτη ἀκυροῦται ἡ διαθήκη; Εἰ γὰρ ἂ ἐπηγγείλατο ἐκείνη, οὐκ ἔκείνη δίδωσιν, ἀλλ’ ἕτερος ἀντ’ ἐκείνης, ἐκβέβληται ἐκείνη. Καὶ πῶς ἂν ἔχοι ταῦτα λόγον; Τίνος οὖν ἔνεκεν τὸν νόμον ἔδωκε, φησί; 24 “Τῶν παραβάσεων χάριν.” Οὐδὲ γὰρ οὗτός ἐστι περιττός. Ὅρας πῶς πάντα συνορᾷ; πῶς μυρίοις κέχρηται ὀφθαλμοῖς; Ἐπειδὴ γὰρ τὴν B πίστιν ἐπῆρε, καὶ πρεσβυτέραν ἔδειξεν, ἵνα μὴ τις νομίσῃ περιττὸν τὸν νόμον, καὶ τοῦτο διορθοῦται τὸ μέρος, δεικνύς ὅτι οὐκ εἰκῇ, ἀλλὰ πάνυ χρησίμως ἐδόθη, “τῶν παραβάσεων χάριν,” τουτέστιν, ἵνα μὴ ἐξῇ Ἰουδαίοις ἀδεῶς ζῆν, καὶ εἰς ἔσχατον ἐξολισθαίνειν κακίας, ἀλλ’ ἀντὶ χαλινου ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπικείμενος ἦ, παιδεύων, ῥυθμίζων, κωλύων παραβαίνειν, εἰ καὶ μὴ πάσας, ἀλλ’ ὅμως κἂν ἑνίας τῶν ἐντολῶν. Ὡστε οὐ μικρὸν τὸ κέρδος τοῦ νόμου. Ἡ Ἄλλ’ ἄχρι τίνος; “Ἀχρι οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ἃ ἐπῆγγελται” περὶ Χριστοῦ λέγων. Εἰ τοίνυν μέχρι τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας δέδοται, τί περαιτέρω C καὶ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἔλκει; “Διαταγεῖς δι’ ἀγγέλων ἐν χειρὶ μεσίτου.” Ἡ τοὺς ἱερέας ἀγγέλους καλεῖ, ἢ καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀγγέλους ὑπηρετήσασθαι φησι τῇ νομοθεσίᾳ. Μεσίτην δὲ ἐνταῦθα τὸν Χριστὸν κφησι, δεικνύς ὅτι προῆν, καὶ τὸν νόμον αὐτὸς ἔδωκεν.

25 “Ὁ δὲ μεσίτης ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ θεὸς εἷς ἐστι.” Τί

24 v. 19.

25 v. 20.

[†] προκείμενον B. ^ν εἶπε D. ^ω βλαβῆς B.E.F. παραβλαβεῖς Cat. λάβης Edd. ^κ εὐλογηθῆναι E. ^γ ἐκείνη δὲ δίδωσιν Edd. δὲ om. A.D.E.F. Habet Cat. sed paullo ante ἂ om. ^ζ τοῦτο A.D. ^α φησί. τῶν π. χάριν. οὐδὲ γὰρ οὗτος] φησί. ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος. ἐπάγει γὰρ, τί οὖν ὁ νόμος; τῶν π. χάριν προσετέθη. ὥστε οὐδὲ οὗτος E.F. Vet. ^β γὰρ om. B. ^γ εἰδειξεν] + εἶναι A.D. ^δ τὸ μέρος om. B. ^ε χάριν] + φησὶ προσετέθη E.F. Vet. Statim τουτέστιν om. B. ^ς ἐσχάτην E.F. Mox κακίαν E. (non F.) ^ς ἑνίας D.E.F. Cat. certa Vet. Edebatur ἐκ μᾶς. Haec εἰ καὶ—ἐντολῶν desunt in B. ^η ἀλλ’ ἄχρι τίνος] καὶ δηλῶν μέχρι τίνος E.F. Vet. Iidem post σπέρμα inserunt ἐπῆγγαγεν. ^ι φ A.C.D.E.F. οὐ B. ὡς Edd. ^κ φησι] καλεῖ E.F.

¹ ἂν ἐνταῦθα εἴποιεν αἰρετικοί; Εἰ γὰρ τὸ, ²⁶ “μόνος ^α ἀληθινός,” οὐκ ἀφήσιν τὸν υἱὸν εἶναι θεὸν ἀληθινόν, οὐκ ἄρα οὐδὲ θεόν, διὰ τὸ λέγεσθαι, “ὁ δὲ θεὸς εἰς ἔστιν.” Εἰ δὲ ἐνὸς λεγομένου θεοῦ τοῦ πατρὸς, ἐστὶ θεὸς καὶ ὁ υἱός, εὐδην ὅτι καὶ ἀληθινοῦ λεγομένου ^αμόνου τοῦ πατρὸς, ἀληθινός καὶ ὁ υἱός. Ὁ δὲ μεσίτης, ^οφησὶ, δύο τινῶν γίνεται μεσίτης. Τίνος ^D οὖν μεσίτης ἦν ὁ Χριστός; ^ρ Ἡ δὴλον ὅτι θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Ὅρας πῶς δέκνυσιν, ὅτι καὶ τὸν νόμον αὐτὸς ἔδωκεν; Εἰ τοίνυν αὐτὸς ἔδωκε, κύριος ἂν εἴη καὶ λῦσαι πάλιν. ²⁷ “Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ;” Εἰ γὰρ ἐν τῷ σπέρματι τοῦ (742) Ἀβραὰμ αἱ εὐλογίαι δέδονται, ὁ δὲ νόμος κατάραν εἰσάγει, ἄρα κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ. Πῶς οὖν λυεῖ τὴν ἀντίθεσιν; Πρῶτον μὲν ἀπαγορεύει, εἰπὼν “Μὴ γένοιτο” ἔπειτα ^ακαὶ κατασκευάζει, οὕτω λέγων “Εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνά- ^E μενος ζωοποιῆσαι, ὄντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη.” Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· εἰ μὲν ἐν αὐτῷ, ^ιφησὶ, τὴν ἐλπίδα τῆς ζωῆς εἴχομεν, καὶ αὐτὸς ἦν ὁ τὸ κύρος ἔχων τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ἴσως ταῦτα καλῶς ἔλεγες· εἰ δὲ ἀπὸ πίστεως ^σσώζη, ^εκὼν ἐπικαταράτους ποιῇ, οὐδὲν ἐβλάβης ἐρχομένης ἐκείνης καὶ πάντα λουούσης. Εἰ μὲν γὰρ δι’ ἐκείνου ἡ ἐπαγγελία, εἰκότως ἐδεδοί- κεις μὴ τῆς δικαιοσύνης ἐκπέσης, ἐκπίπτων τοῦ νόμου· εἰ δὲ διὰ τοῦτο ἐδόθη, ἵνα συγκλείσῃ πάντας, τουτέστιν, ^νἵνα ἐλέγξῃ, καὶ δεῖξῃ τὰ οἰκεία αὐτῶν πλημμελήματα, οὐ μόνον οὐ κωλύει σε τοῦ τυχεῖν τῆς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ καὶ συμπράττει πρὸς τὸ ⁷⁰³ τυχεῖν. Τοῦτο γοῦν δηλῶν ἔλεγεν· ²⁸ “Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ ^ατὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσιν.” Ἐπειδὴ γὰρ Ἰουδαῖοι οὐδὲ τῶν ἁμαρτημάτων ^αἡσθάνοντο τῶν οἰκείων, ^υμὴ αἰσθανόμενοι δὲ, οὐδὲ ἀφέσεως ἐπεθύμουν, ἔδωκε τὸν νόμον ἐλέγχοντα τὰ τραύματα, ἵνα ποθήσωσι τὸν ἱατρόν. Τὸ γὰρ, “συνέκλεισεν,” ἡλεγξέν ἐστι, καὶ ἐλέγξας κατεῖχεν ἐν φόβῳ. Εἶδες ὅτι οὐ μόνον κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελιῶν ἐδόθη; Εἰ μὲν γὰρ ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα ἐξεδίκει καὶ ²τὴν αὐθεντίαν ὁ νόμος, καλῶς ταῦτα ἐλέ- ^B

²⁶ Joan. xvii. 3.²⁷ v. 21.²⁸ v. 22.

¹ ἂν om. A. ἐνταῦθα ἂν inverso ord. C.D. Cat. ^α ἀληθινός] + περὶ τοῦ πατρὸς λεγόμενον E.F. Vet. ^αμόνου accessit ex C.D.E.F. Vet. ^αμόνου λεγόμενον inverso ord. Cat. ^ο φησὶ] φησὶν οὐχ ἐνὸς ἀλλὰ E.F. Vet. ^ρ ἢ A.D. ἢ (sic) C. ^η Edd. εὐδην pro ἡ δὴλον Cat. ^α καὶ om. D. Cat. ^ι φησὶ om. E. ^σ σώζη pro σώζει E.F. Cat. ut conjecerat Dun. ^ε servatis Vet. ^ε καὶ ε. ποιεί A. ^ν ἵνα om. D. ^υ τοὺς πάντας A. ^α προσησθάνοντο A. ^υ μὴ αἰσθ. δέ] Sic D.F. Vet. ^{οἱ δὲ μὴ αἰσθ.} Edd. et Cat. ² τὴν om. B. αὐθεντίαν A.B.C.F. Post h. v. εἶχεν inserunt E.F. Vet.

γετο· εἰ δὲ ^aἐτέρῳ τρέχει, καὶ δι' ἐκείνον πάντα ἔπραττε, πῶς κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ θεοῦ; Εἰ γὰρ μὴ νόμος ἐδόθη, πάντες εἰς κακίαν ἐξώκειλαν ^bἂν, καὶ οὐδεὶς ἔμελλεν Ἰουδαίῳ ^cἔσεσθαι ὁ ἀκουσόμενος τοῦ Χριστοῦ· νυνὶ δὲ δοθεὶς, δύο ταῦτα κατώρθωσεν, ἀρετὴν σύμμετρον παιδεύσας τοὺς προσέχοντας, καὶ πείσας εἰδέναι τὰ οἰκεία ἁμαρτήματα, ὃ μάλιστα αὐτοὺς ἐποίει προθυμοτέρους πρὸς τὸ ^dζητεῖν τὸν υἱόν. Οἱ γοῦν μὴ C πιστεύσαντες αὐτῷ, ἐκ τοῦ μὴ καταγινῶναι τῶν οἰκείων ἁμαρτημάτων, οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ τοῦτο δηλῶν ἔλεγεν· ²⁹ “Ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.” ³⁰ “Πρὸς τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς.” Εἶδες πῶς ^eσαφῶς ἅπερ εἰρήκαμεν παρέστησε; ^hΤὸ γὰρ, “ἐφρουρούμεθα,” ⁱκαὶ, “συγκεκλεισμένοι,” οὐδὲν ἕτερον δηλοῦντες ἐστίν, ἢ τὴν ἐκ τῶν ἐντολῶν τοῦ νόμου γενομένην ἀσφάλειαν. “Ὡςπερ γὰρ ἐν τειχίῳ τινὶ τῷ φόβῳ κατέχων D αὐτοὺς καὶ τῷ βίῳ τῷ κατ’ αὐτὸν ^kὁ νόμος ἐτήρει τὴν πίστει. ³¹ “Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ^lἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστὸν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν.” ^mὉ δὲ παιδαγωγὸς οὐκ ἐναντιοῦται τῷ διδασκάλῳ, ἀλλὰ καὶ συμπράττει, πάσης κακίας ἀπαλλάττων τὸν νέον, καὶ μετὰ πάσης σχολῆς τὰ μαθήματα ⁿπαρὰ τοῦ διδασκάλου δέχεσθαι παρασκευάζων· ἀλλ’ ὅταν ἐν ἔξει γένηται, ἀφίσταται λοιπὸν ὁ παιδαγωγός. Διὰ τοῦτό φησιν· ³² “Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως,” τῆς εἰς τὸν τέλειον ἄνδρα ἀγούσης, “οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες ^oγὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ^pἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εἰ τοίνυν ὁ νόμος παι- E δαγωγός, καὶ ὑπ’ αὐτὸν ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι, οὐκ ἐναντίος τῆς χάριτος, ἀλλὰ καὶ συνεργός· εἰ δὲ ἐλθούσης τῆς χάριτος ^qἐπιμένοι κατέχων, τότε ἐναντίος. ^rἌν γὰρ ὀφείλοντας ἐξελθεῖν πρὸς αὐτὴν ^rσυγκλείη, τότε τὴν ἡμετέραν λυμαίνεται σωτηρίαν. “Ὡςπερ γὰρ ὁ λύχνος ἐν τῇ νυκτὶ φωτίσας, εἰς γενομένης ἡμέρας ἀναγκάζη μὴ καθορᾶν τὸν ἥλιον, οὐ μόνον

²⁹ Rom. x. 3.³⁰ v. 23.³¹ v. 24.³² v. 25, 26.

^a ἐτέρῳ] δι' ἐτέρῳ (?) B. ^b ἂν accessit ex F. ἂν post πάντες habent E. Cat. κακὰ pro κακίαν D. ^c ἔσεσθαι ὁ ἀκ.] ἀκούσεσθαι B. ^d [ζητεῖν]+τοῦ θεοῦ E.F. Vet. ^e τὴν om. B. ^f τοῦ δὲ] δὲ τοῦ E.F. Μοχ ὑπὸ τὸν νόμον D. ^g σαφῶς om. E.F. σαφῶς εἰρήκαμεν δὲ παρέστησεν B. ^h τὸ] τῷ F. ⁱ καὶ]+τὸ E. +τῷ F. καὶ συγκεκλεισμένοι om. B. ^k ὁ νόμος ante καὶ τῷ βίῳ transp. E.F. ^l ἡμῖν D. ^m ὁ δὲ] ἄρα οὐκ ἐναντίον· ὁ γὰρ E.F. Vet. ⁿ παρὰ om. B. ^o γὰρ om. B. ^p ἐν] τῆς ἐν B. ^q ἐπι- μένει D.E. ^r συγκλείη pro συγκλείει A.C.D.

οὐκ ἔχαρίσατο, ἀλλὰ καὶ ἐλυμήνατο· οὕτω καὶ ὁ νόμος, ἂν πρὸς τὰ μείζονα κώλυμα ^αγίνηται. Οἱ τοίνυν αὐτὸν τηροῦντες νῦν, (743) οὗτοι μάλιστα αὐτὸν διαβάλλουσι. Ἐκὰς γὰρ ὁ παιδαγωγὸς τότε καταγέλαστον ποιεῖ τὸν νέον, ὅταν καιροῦ καλοῦντος αὐτὸν ἀποστήναι, παρ' ἑαυτῷ κατέχη. Διὸ καὶ ὁ ^νΠαῦλος ⁷⁰⁴φησιν, “Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐστε.” Ὡστε οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. “Πάντες γὰρ υἱοὶ ^ωθεοῦ ἐστε.” Βαβαὶ, πόση τῆς πίστεως ἡ δύναμις, καὶ πῶς αὐτὴν ἐκκαλύπτει προῖων. Πρότερον μὲν γὰρ ἔδειξεν, ὅτι υἱὸς ^εἐποίει τοῦ πατριάρχου· “Γινώσκετε ^γγὰρ, φησὶν, ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοι ^ευἱοὶ εἰσιν Ἀβραάμ” νῦν δὲ ἀποφαίνει, ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ· “Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ, φησὶν, ἐστὲ διὰ πίστεως ^ατῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” διὰ τῆς πίστεως, οὐ διὰ τοῦ νόμου. Εἵτα ἐπειδὴ μέγα εἶπε καὶ θαυμαστὸν, λέγει καὶ τὸν Β τρόπον τῆς υἰοθεσίας. ³³ “Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.” Καὶ τίνος ἔνεκεν οὐκ εἶπεν, ὅσοι ^βγὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγεννήθητε; τὸ γὰρ ἀκολουθοῦν τοῦ δεῖξαι υἱὸς τοῦτο ἦν. “Ὅτι πολὺ φρικωδέστερον αὐτὸ τίθισιν. Εἰ γὰρ ὁ Χριστὸς ^υυἱὸς τοῦ θεοῦ, σὺ δὲ αὐτὸν ἐνδεδύσαι, τὸν υἱὸν ἔχων ἐν ^αἑαυτῷ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφομοιωθεὶς, εἰς μίαν συγγένειαν καὶ μίαν ^ειδεάν ἤχθης. ³⁴ “Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλευθέρως, οὐκ ἔνι ἄρσεν ^ἡθῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς ^εεἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εἶδες ψυχὴν ἀκόρεστον; Εἰπὼν γὰρ, ὅτι υἱοῦ τοῦ θεοῦ γεγόναμεν διὰ τῆς πίστεως, οὐχ ἴσταται μέχρι τούτου, ἀλλ' ἐπιζητεῖ C τι πλέον εὑρεῖν, τὸ δυνάμενον σαφέστερον παραστήσαι τὴν ἐγγυτέραν πρὸς τὸν Χριστὸν ἔνωσιν. Καὶ εἰπὼν, ὅτι αὐτὸν ἐνεδύσασθε, οὐδὲ ταύτῃ ἀρκεῖται τῇ λέξει, ἀλλ' ἐρμηνεύων αὐτὴν, ^βἐνδοτέρω πρόεισι τῆς τοιαύτης συναφείας, καὶ φησιν· ὅτι “πάντες εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” τουτέστι, μίαν μορφὴν, ἓνα τύπον ἔχετε πάντες τὸν τοῦ Χριστοῦ. Τί τούτων γένοιτ' ἂν φρικωδέστερον τῶν ῥημάτων; Ὁ Ἕλλην καὶ ὁ Ἰουδαῖος καὶ ὁ δοῦλος πρῶην, οὐκ ^αἀγγέλου οὐδὲ ἀρχαγγέλου, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ πάντων δεσπότου τὴν μορφὴν ἔχων ¹περιέρ-D

33 v. 27.

34 v. 28.

^α γίνηται D. ^ε καὶ γὰρ δ] ὁ γὰρ E. ^ν Παῦλος] + οὕτω E.F. Vet.
^ω θεοῦ] + φησὶν E.F. Vet. ^ε ἐποίησε E. ^γ γὰρ φησὶν ὅτι] λέγων ὅτι
^αρα E.F. Vet. φησὶν om. A. γινώσκετε—Ἀβραάμ om. B. ^ε υἱοὶ εἰσιν pro
^α τῆς om. A. ^β γὰρ om. E.F. Vet. ^υ υἱὸς] ὁ
^α σεναντῶ E.F. ^ε εἰδεάν A.B. ^ἡ καὶ A. ^ε εἰς] ἐν A.D.
^β περαιτέρω E.F. Vet. ¹ ὁ om. B. Cat. ^α ἀγγέλου οὐδὲ ἀρχαγγέλου D.
¹ προέρχεται B.

χεται, καὶ ἐν ^μἑαυτῷ δεικνὺς τὸν Χριστόν. ³⁵ “Εἰ δὲ ὑμεῖς
 “τοῦ Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστὲ, καὶ κατ’ ἐπαγ-
 γελίαν κληρονόμοι.” Εἶδες πῶς, ὅπερ ἔμπροσθεν ἔλεγεν,
 ἀπέδειξε νῦν τὸ περὶ τοῦ σπέρματος, ὅτι αὐτῷ καὶ τῷ σπέρ-
 ματι αὐτοῦ αἱ εὐλογίαι εἰσὶ δεδομέναι;

¹ “Λέγω δέ, ἐφ’ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν,
 Εὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν· ἀλλ’ ὑπὸ ἐπιτρόπους
 καὶ οἰκονόμους ἐστὶν ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω
 καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ^βἤμεν.”
 Νήπιον ἐνταῦθα οὐ τὴν ἡλικίαν φησὶν, ἀλλὰ τὴν γνώμην,
 δεικνὺς ὅτι ὁ μὲν θεὸς ἐξ ἀρχῆς ἐβούλετο ταῦτα χαρίσασθαι·
 ἐπειδὴ δὲ ἔτι νηπιωδέστερον διεκείμεθα, ἀφῆκεν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
 τοῦ κόσμου εἶναι, τουτέστι, νομηνίας καὶ σάββατα· αὗται γὰρ
 ἡμῖν αἱ ἡμέραι ἀπὸ δρόμου σελήνης ^γκαὶ ἡλίου γίνονται. Εἰ
 705 τοίνυν καὶ νῦν ὑμᾶς ὑπὸ νόμον ἄγουσιν, οὐδὲν ἕτερον ποιοῦσιν,
 ἀλλ’ ἢ καὶ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς τελείας ἡλικίας εἰς τούπισω πάλιν
 ὑμᾶς ^δἀπάγουσιν. Ὅρᾳς ὅσον ἐστὶ παρατήρησις ἡμερῶν; Τὸν
 κύριον, τὸν οἰκοδεσπότην, τὸν πάντων κρατοῦντα ἐν ὑπηρετοῦ
 καθίστησι τάξει. ² “Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου,
 ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ^εγενόμενον ἐκ γυναικὸς, γε-
 νόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ^ςἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν (744)
 υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.” Δύο τίθησιν ἐνταῦθα αἰτίας καὶ
 κατορθώματα τῆς σαρκώσεως, καὶ κακῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ
 Β ἀγαθῶν χορηγίαν· ἅπερ οὐδενὶ δυνατόν ἦν, ^ςἢ αὐτῷ κα-
 τορθῶσαι μόνῳ. ^βΤίνα δὲ ταῦτα ἦν; Ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀράς
 τοῦ νόμου, καὶ εἰς υἰοθεσίαν ἀχθῆναι. “Ἵνα γὰρ τοὺς ὑπὸ
 νόμον ^ςἐξαγοράσῃ,” φησὶ, καὶ, “Ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβω-
 μεν.” Καλῶς εἶπεν, “ἀπολάβωμεν,” δεικνὺς ὀφειλομένην.
 Ἀνωθεν γὰρ ἐπηγγέιλτο, καθὼς διὰ πολλῶν καὶ αὐτὸς ἔδειξε
 πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ὑπὲρ τούτων ἐπαγγελίας γενομένας. Καὶ
 πόθεν δηλὸν ὅτι γεγόναμεν υἱοί, φησὶν; Εἶπε ἵτρόπον ἓνα, ὅτι
 τὸν Χριστὸν ἐνεδυσάμεθα τὸν ὄντα υἱόν· λέγει καὶ δεύτερον,
 C ὅτι τὸ πνεῦμα τῆς υἰοθεσίας ^κἐλάβομεν. ¹ Οὐ γὰρ ἂν ἐδυνήθη-

35 v. 29.

1 Cap. IV. v. 1—3.

2 v. 4, 5.

^μ ἑαυτῷ A.E.F. Cat. αὐτῷ C. αὐτῷ Edd. Mox τὸν Χριστόν om. B.
^ν τοῦ om. A.B.C. ^ο ὅπερ om. B. ^π ὅτι] + καὶ F. CAP. IV. ^α ὅτε
 pro ὅταν B.C.D.E.F. ^β ἤμεν] + δεδουλωμένοι E.F. receptum a Sav. cet.
^γ καὶ ἡλίου om. E. ^δ ἀπάγουσιν B. ^ε γενόμενον D. γενόμενον A.
 Cf. Tom. VII. p. 51 A. ^ς ἐξαγοράσῃ A.D.E.F. ἐξαγοράσεται Edd. ^ς ἢ
 om. D. Mox μόνῳ om. A. ^β τίνα] τί B. ¹ τρόπον ἓνα] πρώτων ex
 corr. B. ^κ ἐλάβομεν] + ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πν. τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν (ἡμῶν B.) κράζον (κράζων B.) ἀββᾶ ὁ πατήρ. ὥστε
 οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος θεοῦ διὰ Χριστοῦ Sav.

μεν καλέσαι πατέρα, εἰ μὴ πρότερον υἱοὶ κατέστημεν. ^mΕἰ τοίνυν ἀντὶ δούλων ἐλευθέρους, ἀντὶ νηπίων τελείους, ἀντὶ ἀλλοτριῶν κληρονόμους ἐποίησε καὶ υἱοὺς ἢ χάρις, ⁿπῶς οὐκ ἄτοπον καὶ ἐσχάτης ἀγνωμοσύνης ἀφίεναι μὲν ταύτην, ὑποστρέφει δὲ εἰς τοῦτίσω; ³“Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν, ἐδουλεύσατε τοῖς μὴ φύσει ὁὔσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεὸν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεῖν θέλετε;” Ἐνταῦθα πρὸς τοὺς ἐξ ἐθνῶν ῥπιστεύσαντας ἀποτεινόμενός φησιν, ὅτι καὶ εἰδωλολατρεία τὸ τοιοῦτόν ἐστιν, ἡ τῆς τῶν ἡμερῶν παρατηρήσεως φυλακῆς, καὶ ὅτι μείζονα φέρει τὴν κόλασιν νῦν. Διὸ καὶ θεοὺς οὐ φύσει τὰ στοιχεῖα ἐκάλεσε, ἡ ταῦτα αὐτὰ κατασκευάσαι βουλόμενος, καὶ εἰς μείζονα ἀγωνίαν αὐτοὺς ἐμβαλεῖν. “Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν” ὅτι τότε μὲν ἐσκοτισμένοι καὶ ἐν τῇ πλάνῃ διάγοντες χαμαὶ ἐσύρεσθε· νῦν δὲ, ὅτε ἔγνωτε τὸν θεόν, μᾶλλον δὲ ἐγνώσθητε ^rπαρ’ αὐτοῦ, Ε πῶς οὐ μείζονα καὶ χαλεπωτέραν ^sἐπισπάσασθε κόλασιν, ^tμετὰ τοσαύτην ἐπιμέλειαν τὰ αὐτὰ νοσοῦντες πάλιν; Οὐδὲ γὰρ ὑμεῖς ^vκαμώντες εὗρετε τὸν θεόν, ἀλλ’ ὑμεῖς μὲν ἐν τῇ πλάνῃ διετρίβετε, αὐτὸς δὲ ὑμᾶς ἐπεσπάσατο. Ἀσθενῆ δὲ στοιχεῖα καλεῖ καὶ πτωχὰ, ^wτῷ μηδεμίαν δύναμιν ἔχειν εἰς τὰ προκείμενα ἀγαθὰ. ⁴“Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς.” Ἐκ τούτων δῆλον, ὅτι οὐ μόνον περιτομὴν αὐτοῖς ἐκήρυττον ἐκεῖνοι, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ ^xτὰς νομηνίας. ⁵“Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μὴ πως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.” Εἶδες σπλάγχχνα ἀποστολικά; Ἐκεῖνοι ἐσαλεύοντο, καὶ οὗτος τρέμει καὶ δέδοικε. Διὸ καὶ σφόδρα ἐντρεπτικῶς ²αὐτὸ τέθεικεν εἰπὼν, “κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς” ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μὴ κενώσῃτέ μου τοὺς τοιούτους ἰδρώτας. Εἰπὼν ^aδὲ, “φοβοῦμαι,” καὶ τὸ, “μὴ πως,” προσθεῖς, καὶ εἰς ἀγῶνα αὐτοὺς ἐνέβαλε, καὶ εἰς ἐλπίδας ἤγαγε χρηστάς. Οὐ γὰρ ^bεἶπεν, εἰκὴ ἐκοπίασα, ἀλλὰ, “μὴ πως.” Οὐδέπω, φησὶν, ^cἐξέβη τὸν ἀνάγιον, ἀλλ’ ἔτι τὸν

3 v. 8, 9.

4 v. 10.

5 v. 11.

Mor. Ben. ut in marg. habet B. Eadem leguntur in E.F. Vet. sed pro verbis θεοῦ διὰ Χριστοῦ, hi dant κληρονόμος μὲν θεοῦ, συγκληρονόμος δὲ Χριστοῦ. ¹οὐ γὰρ ἂν] ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἂν E.F. Vet. Statim ἐδυνήθημεν pro ἡδυνήθημεν A. B.D.E. Cat. ^mεἰ om. B.C.F. Vet. ⁿπῶς]+οὐν F. Vet. ^oοὔσι om. E.F. ^pπιστεύοντας B. ^qταῦτα] τὰ B. ^rπαρ’] ἰπ’ B. ^sἐπισπάσασθε pro ἐπισπάσασθε A.D.E.F. Cat. ἐπισπάσασθε B. ^tμετὰ τ. ἐπιμέλειαν om. E. ^vκαμώντες omnes. κάμοντες Edd. Statim εὗρατε B. ^wτὸ B.C. ^xτὰς om. B. ^yὑμᾶς om. A.D. ^zαὐτὰ D. ^aδὲ om. B. ^bεἶπεν]+ὅτι B.C. Statim κεκοπίακα A.D. ^cἐξέβη] τοῦτο ἐξέβη Edd. τοῦτο om. A.B.C.D.E. Vet.

χειμῶνα ^d τοῦτο ὠδίνοντα βλέπω. Διὰ τοῦτο δέδοικα, ^e οὐ μὴν ἀπέγνωκα· κύριοι γὰρ ὑμεῖς τὸ πᾶν διορθῶσαι, καὶ εἰς τὴν προτέραν ἐπανελθεῖν γαλήνην.

Εἴτα, ὥσπερ χειμαζομένοις χεῖρα ὀρέγων, ἑαυτὸν εἰς μέσον **B** ἄγει, λέγων· ⁶ “Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι καγὼ ὡς ὑμεῖς.” Ταῦτα πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων· διὸ καὶ ἑαυτὸν εἰς μέσον ἄγει, ^f κἀν-τεῦθεν πείθων αὐτοὺς ἀποστήναι τῶν παλαιῶν. Εἰ γὰρ καὶ μηδὲνα ἕτερον εἶχετε εἰς ὑπόδειγμα, ἥρκει εἰς ἐμὲ μόνον ἰδεῖν ταύτης ἕνεκεν τῆς μεταβολῆς, καὶ θαρρῆσαι ῥαδίως. Διαβλέψατε τοίνυν· καὶ γὰρ ^h ἐγὼ ταῦτα ἔπασχον πάλαι, καὶ σφόδρα (745) ⁱ καὶ περιεκαιομένην τοῦ νόμου, ἀλλ’ ὅμως ὕστερον οὐκ ἐφοβήθην ἀφεῖναι τὸν νόμον, οὐδὲ μεταστήναι τῆς πολιτείας ἐκείνης. Καὶ ταῦτα ὑμεῖς ἴστε σαφῶς, πῶς μεθ’ ὑπερβολῆς πολλῆς ἀν- **C** τειχώμεν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, καὶ πῶς μετὰ μείζονος αὐτὸν σφοδρότητος εἴασα μετὰ ταῦτα. Καὶ καλῶς αὐτὸ τέθεικεν ὕστερον. Οἱ γὰρ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, κἀν μυρίους εὖρωσι λογισμοὺς, καὶ δικαίους, ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς μᾶλλον ἐφέλκονται, καὶ ὅταν ^k ἴδωσι τὰ αὐτὰ πράττοντα, μᾶλλον ἔχονται τῶν αὐτῶν. “Ἀδελφοὶ, δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ἡδικήσατε.” ^l “Οἶρα πῶς πάλιν τῷ τῆς τιμῆς ὀνόματι προσαγορεύει· τὸ δ’ αὐτὸ καὶ τῆς χάριτος ὑπόμνησις ἦν. Ἐπειδὴ γὰρ σφόδρα καθήψατο αὐτῶν, καὶ πανταχόθεν συνέκρινε τὰ πράγματα, καὶ ἔδειξε παρανο- **D** μούντας, καὶ πολλαχόθεν αὐτοὺς ^m ἔβαλε, πάλιν ἀνίσκει καὶ θεραπεύει, προσηνεστέροις κεχρημένος λόγοις. Ὡς περ γὰρ τὸ διαπαντὸς θεραπεύειν ἐκλύει, οὕτω τὸ συνεστραμμένως αἰεὶ ⁿ διαλέγεσθαι τραχύτερον ποιεῖ. Διὰ τοῦτο πανταχοῦ τῇ συμμετρίᾳ κεχρησθαι καλόν. “Οἶρα τοίνυν πῶς αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν εἰρημένων ἀπολογεῖται, δεικνύς ^o ὡς οὐχ ἀπλῶς ἀπεχθανόμενος αὐτοῖς, ἀλλὰ κηδόμενος εἴρηκεν ἅπερ εἴρηκεν. Ἐπειδὴ γὰρ βαθυτέραν ἔδωκε τὴν τομὴν, ὥσπερ ^p ῥῆλαιον λοιπὸν τὴν παράκλησιν ταύτην ἐνίσκει. Καὶ δηλῶν ὅτι οὐ μίσους, οὐδὲ **E** ἔχθρας ἦν τὰ εἰρημένα, ἀναμιμνήσκει τῆς ἀγάπης ^q αὐτοῦς, ἣν ^r ἐνεδείξαντο περὶ αὐτὸν, καὶ μετ’ ἐγκωμίων τὴν ἀπολογίαὶν τίθησι. ^s Διό φησι· “Δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ἡδικήσατε.

6 γ. 12.

^d τοῦτον B.C. ^e οὐ μὴν ἀπέγνωκα om. B. ^f κἀντεῦθεν π. pro π. κἀν-τεῦθεν omnes. ^g ἕτερον om. D. ^h ἐγὼ ταῦτα] Sic omnes. ταῦτα καγὼ Edd. ⁱ καὶ om. A.D.E. ^k ἴδωσι] ἴδωσιν ἕτερον E.F. Vet. ἕτερον ἴδωσι Cat. ^l Sequentia desunt in B. usque ad p. 717 E. ^m ἔβαλλε C.E.F. ⁿ διαλέγεσθαι E.F. Vet. διελύγεσθαι Edd. ^o ὡς] ὅτι F. ὡς om. A.C. Mox ἀπεχθανόμενον A.C. ^p ῥῆλαιφ D. ^q αὐτοῦς om. A. ^r Vid. Annot. ^s διό φησι om. D.

⁷ Οἴδατε ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς μου ^νεὐηγγελισάμην ὑμῖν· καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε.” Ἀλλ' οὕτω τοῦτο μέγα τὸ μὴ ἀδικῆσαι· καίτοι γε οὐδὲ ὁ τυχὼν ἄνθρωπος τὸν οὐκ ^ωἀδικήσαντα βλάψαι ἠθέλησεν ἄν, καὶ εἰκὴ λυπῆσαι καὶ μάτην. Ὑμεῖς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἠδικήσατε, ἀλλὰ καὶ πολλὴν καὶ ἀφατον ἐπεδείξασθε εὐνοίαν· καὶ οὐχ οἶόν τε τὸν τοιαύτης ἀπολαύσαντα θεραπείας, ἐκ κακονοίας ⁷⁰⁷ ταῦτα λέγειν. ^κΕἰ τοίνυν οὐ δι' ἀπέχθειαν ταῦτα ἔλέγω, λείπεται διὰ φιλοστοργίαν καὶ κηδεμονίαν. “Δέομαι ὑμῶν, οὐδέν με ^ηἠδικήσατε.” Οὐδὲν προσηνέστερον τῆς ἀγίας ἐκείνης ψυχῆς, οὐδὲν γλυκύτερον ^ακαὶ φιλοστοργότερον. Οὐ τοίνυν οὐδὲ τὰ πρότερα ἀλόγου θυμοῦ, οὐδὲ πάθους ψυχῆς ἦν, ἀλλὰ κηδεμονίας πολλῆς. Καὶ τί λέγω, ^βοὐκ ἠδικήσατε; πολλὴν μὲν οὖν καὶ γνησίαν σπουδὴν περὶ ἡμᾶς ^εἐπεδείξασθε. “Οἴδατε γάρ, φησὶν, ὅτι δι' ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν· καὶ τὸν πειρασμόν ^δμου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε.” Τί ποτὲ ἐστὶν ὃ λέγει; Ἠλανόμην, φησὶν, ἑμαστιγούμην, μυρίους θανάτους ὑπέμενον κηρύττων ὑμῖν, καὶ οὐδὲ οὕτω κατεφρονήσατέ μου. Τοῦτο γὰρ ^εἔστι, “Τὸν πειρασμόν ^εμου τὸν ἐν τῇ σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε οὐδὲ διεπτύσατε.” Εἶδες σύνεσιν πνευματικὴν; Καὶ γὰρ ἐν τάξει ἀπολογίας ^βπάλιν αὐτοὺς ἐντρέπει, δεικνὺς ὅσα ἔπαθε δι' αὐτούς. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν τοῦτο ὑμᾶς ἐσκανδάλισε, φησὶν, ^ιοὐδὲ διεπτύσατέ με διὰ τὰ πάθη καὶ τοὺς διωγμούς· ἀσθένειαν γὰρ καὶ πειρασμόν ταῦτα· καλεῖ· “ἀλλ' ὡς ἄγγελον θεοῦ ἐδέξασθέ με.” Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον, διωκόμενον ^κμὲν καὶ ἐλαννόμενον ὡς ἄγγελον θεοῦ δέχεσθαι, παραινούντα δὲ τὰ δέοντα μὴ δέχεσθαι;

⁸ “Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμὸς ὑμῶν; Μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ἂν ἐδώκατέ ^μμοι. Ὡστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν;” Ἐνταῦθα διαπορεῖ καὶ ἐκπλήττεται, καὶ παρ' αὐτῶν ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς μεταβολῆς μαθεῖν. Τίς γὰρ ὑμᾶς ἐξηπάτησε, φησὶ, καὶ ἔπεισεν

7 v. 13, 14.

8 v. 15, 16.

^τ δὲ ὅτι] διότι D. ^ν εὐηγγελισάμην] + πρότερον E.F. Vet. ^ω ἀδικήσαντα] + ἄνθρωπον A. ἄνθρωπον pro βλάψαι dat D. ^κ Vid. Annot. ^γ λέγει D. ^η ἠδικήσατε] + οἴδατε δὲ—εὐγγ. ὑμῖν Edd. Haec om. A.C.D. ^α καὶ] οὐδὲν A.D. ^β οὐκ] ὅτι οὐκ A.C.D. ^ε ἐπεδείξασθε pro ἐπεδείξατε omnes. ^δ μου om. F. ^ε ἐξουθενήσατε] + οὐδὲ διεπτύσατε Sav. Mor. Ben. Haec desunt in D.E.F. Veron. Vet. ^ε ἔστι] + τὸ Edd. τὸ om. A.C.D. ^ε ἔστι] αἰνιτταται λέγων E.F. Vet. ^ε μου om. F. ^β πάλιν om. E.F. ^ι οὐδὲ διεπ. με] οὐδὲ ἀπεστράφητε E. οὐδ' ἀπεστράφητε F. μου pro me A.C. Sav. marg. ^κ μὲν] με E. ^ι ἦν om. F. ^μ μοι pro ἐμοὶ A.C.D.F.

ἐτέρως διατεθῆναι πρὸς ἡμᾶς; Οὐχ ὑμεῖς ἐστε οἱ περιέποντες
 D καὶ θεραπεύοντες, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τιμιώτερον ἄγοντες; Τί
 τοῖνυν γέγονε; πόθεν ἡ ἔχθρα; πόθεν ἡ ὑποψία; "Οτι ^ατὰ-
 ληθῇ πρὸς ὑμᾶς εἶπον; ^οΔιὰ τοῦτο μὲν οὖν μειζόνως ἐχρῆν
 τιμᾶν καὶ θεραπεύειν· νυνὶ δὲ, "Ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀλη- (746)
 θεύων ὑμῖν." Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, οὐκ οἶδα ἄλλην αἰτίαν, ἢ τὰ
 ἀληθῆ λέγειν ὑμῖν. Καὶ ὅρα μεθ' ὅσης ἀπολογεῖται ταπεινο-
 φροσύνης. Οὐ γὰρ ἀφ' ὧν ^ιπερὶ αὐτοὺς ἐπεδείξατο, ἀλλ' ἀφ'
 ὧν αὐτοὶ περὶ αὐτὸν, δείκνυσιν ἀδύνατον εἶναι ἐκ κακονοίας
 ταῦτα λέγεσθαι. Οὐδὲ γὰρ εἶπεν οὕτω, καὶ πῶς ἐγχωρεῖ τὸν
 Εμαστιζόμενον, τὸν ἐλαυνόμενον, τὸν μυρία παθόντα δι' ὑμᾶς,
 νῦν ἐπιβουλεύειν ὑμῖν; ἀλλ' ἀφ' ὧν εἶχον ἐναβρύνεσθαι ἐκεῖνοι,
 ἀπὸ τούτων συλλογίζεται λέγων· πῶς ἐγχωρεῖ τὸν τιμηθέντα
 παρ' ὑμῶν, τὸν ὡς ἄγγελον δεχθέντα, τοῖς ἐναντίοις ἀμεί-
 ψασθαι; ⁹ "Ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλ' ἐκκλεῖσαι ὑμᾶς
 θέλουσιν, ἵνα αὐτοὺς ^ςζηλοῦτε." Ἔστι γὰρ ^ςζηλος ἀγαθὸς,
 ὅταν τις οὕτω ζηλοῖ, ὥστε μιμήσασθαι ^ντὴν ἀρετὴν· ἔστι καὶ
^ςζηλος ^ππονηρὸς, ὥστε ἐκβαλεῖν τῆς ἀρετῆς τὸν κατορθοῦντα.
^ο Δὴ καὶ αὐτοὶ νῦν ἐπιχειροῦσι, τῆς μὲν τελείας γνώσεως
 708 ^ςἐκβαλεῖν θέλοντες, εἰς δὲ τὴν ἡκρωτηριασμένην καὶ νόθον
 ἀγαγεῖν, δι' οὐδὲν ἕτερον, ἀλλ' ἵνα αὐτοὶ μὲν ἐν τάξει ^ςκάθωνται
 διδασκάλων, ὑμᾶς δὲ τοὺς νῦν ὑψηλοτέρους αὐτῶν ὄντας ἐν
 τάξει καταστήσωσι μαθητῶν. Τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν,
 "ἵνα αὐτοὺς ^ςζηλοῦτε." Ἐγὼ δὲ τούναντίον βούλομαι, φησὶν,
 ὑμᾶς αὐτῶν ^ακανόνα, καὶ ὑπόδειγμα γίνεσθαι τῶν τελειοτέρων.
^ο Δὴ καὶ ^βἐγένετο, ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμην. Διὸ καὶ ἐπάγει
 λέγων· ¹⁰ "Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ
 μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς." Ἐνταῦθα ^γγὰρ αἰνίττε-
 ται, ὅτι ἡ ἀπουσία αὐτοῦ ταῦτα εἰργάσατο, καὶ ὅτι τὸ μὲν
 B μακάριον τοῦτό ἐστι, μὴ παρόντος τοῦ διδασκάλου ^δμόνον τοὺς
 μαθητὰς τὴν δέουσαν γνώμην ἔχειν, ἀλλὰ καὶ ἀπόντος· ἐπειδὴ
^εδὲ ἐκεῖνοι οὐδέπω πρὸς τοῦτο ἦσαν τελειότητος ἀφιγμένοι,

9 v. 17.

10 v. 18.

^α ἀληθῆ sine artic. C. ^ο διὰ] καὶ μὴν διὰ E.F. ^π ἢ om. D. ^ι περὶ]
 αὐτὸς περὶ E.F. Vet. ^ν ὑμῖν D. Statim οὐ καλῶς omnes. οὐκ ἀληθῶς Edd.
^ς ζηλῶτε E.F. ^ς [ζηλος] καὶ [ζηλος] Edd. καὶ om. E.F. Vet. favente Cat.
^ν τὴν] καὶ τὴν D. ^π πονηρὸς] + ὅταν τις ταῦτα ποιῇ E.F. Vet. + ὅταν τις οὐ-
 τως ζηλοῖ Cat. Statim ἐκβαλεῖν pro ἐκβάλλειν A.E.F. ἐκκαλεῖν bis Cat.
^ς ἐκβαλεῖν A.D.E. ἐκβάλλειν Edd. ^ν κάθωνται D. Cat. καθίζωνται E.F.
^ς ζηλῶτε E.F. ζηλοῦτε om. C. ^α κανόνα] Sic Cat. καλλίονας vulgo. καλ-
 λίονα C. προηγέσθαι E.F. Vet. ^β ἐγένετο A.C.D. ^γ γὰρ om. E.F. Vet.
 Statim ὅτι καὶ ἡ ἀπ. E.F. ^δ μόνον ante παρόντος transp. E.F. Mox γνώμην
 ἔχειν pro ἔχειν γνώμην omnes. ^ε δέ] γὰρ A. Mox πρὸς τοῦτο ἦσαν pro
 ἦσαν πρὸς τοῦτο omnes.

πάντα ¹ποιεῖ, ὥστε εἰς τοῦτο αὐτοὺς ἐμβιβάσαι. ¹¹ “Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω, ἄχρισ οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.” “Ορα ταραττόμενον, ὅρα θορυβούμενον. “Ἀδελφοί μου, δέομαι ὑμῶν” “τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω.” Μητέρα μιμεῖται ⁸περιτρέμουςαν τοῖς παιδίοις. “Ἀχρισ οὐ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.” Εἶδες σπλάγχνα πατρικά; εἶδες ἀθυμίαν ἀποστόλῃς πρέπουσαν; εἶδες οἷαν ἀφήκεν ὀλολυγὴν πολὺ τῶν τικτουςῶν πικροτέραν; Διεφθείρατε, φησί, τὴν εἰκόνα, ἀπωλέσατε τὴν ⁹συγγένειαν, τὴν μορφήν ἡλλοιώσατε· ἀναγεννήσεως ἐτέρας ὑμῖν δεῖ καὶ ¹ἀναπλάσεως· ἀλλ’ ὅμως ^κἔτι τεκνία καλῶ τὰ ἀμβλωθρίδια, τὰ ἐκτρώματα. Ἄλλ’ οὕτω μὲν οὐ λέγει, ἐτέρως δέ· φείδεται γάρ, καὶ οὐ βούλεται πληῆξαι, οὐδὲ τραύματα ἐπιθεῖναι τραύμασιν· ἀλλ’ ὥσπερ οἱ σοφοὶ τῶν ἱατρῶν τοὺς εἰς μακρὰν καταπεσόντας νόσον οὐχ ὑφ’ ἐν θεραπέουσιν, ἀλλὰ ¹διαλιμπάνοντες, ὥστε μὴ ὀλιγοψυχούντας ἀπολέσθαι, οὕτω ^πκαὶ ὁ μακάριος οὗτος. Καὶ γὰρ αἱ ὠδίνες ^παὐταὶ δριμύτεραι, ὅσῃ καὶ ἡ φιλοστοργία μείζων. Καὶ τὸ ἀμαρτηθὲν οὐ τὸ τυχὸν ἦν. “Οπερ γὰρ αἰεὶ λέγω, καὶ λέγων οὐ παύσομαι, ^οκαὶ ^Dτὸ μικρὸν παραβαθὲν ὀλόκληρον τὴν ὄψιν ἠφάνισε, καὶ τὴν μορφήν ἐλυμήνατο. ¹² “Ἦθελον παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου.” Σκόπει μοι τὸν ἀκαρτέρητον, τὸν θερμόν, τὸν οὐ δυνάμενον στέγειν τὰ τοιαῦτα. Τοιοῦτον γὰρ ἡ ἀγάπη· οὐκ ἀρκεῖται τοῖς ῥήμασιν, ἀλλ’ ἐπιζητεῖ καὶ τὴν παρουσίαν. ¹Τίνος δὲ ἕνεκεν ζητεῖ τὴν παρουσίαν; “Ὡστε “ἀλλάξαι τὴν φωνήν μου,” φησί· ¹τουτέστιν, ὀλολύξαι καὶ ὀλοφυρμὸν ποιῆσαι καὶ δάκρυα, ⁸καὶ πάντα εἰς θρήνον ἐπισπᾶσθαι. Διὰ γὰρ ἐπιστολῆς οὐκ ἐνῆν δάκρυα δεῖξαι οὐδὲ ὀλολυγμόν· διὸ καίεται τὴν παρουσίαν ἐπιζητῶν. “Ὅτι ἀπο-^Eροῦμαι ἐν ὑμῖν.” Οὐκ ἔχω γὰρ, φησί, τί εἶπω, οὐκ ἔχω τί ¹λογίσωμαι. Πόθεν οἱ πρὸς αὐτὴν ἀναβάντες τῶν οὐρανῶν τὴν κορυφήν, καὶ διὰ τῶν κινδύνων, οὓς ὑπεμείνατε ὑπὲρ τῆς πίστεως,

11 v. 19.

12 v. 20.

¹ ποιεῖ omnes. ποιεῖται Edd. ⁸ περιτρέμουςαν D. Statim τοῦ παιδίου A. ^h ἐγγίνειαν E.F. Vet. non Cat. ¹ διαπλάσεως C. Cat. ^κ ἔτι om. E.F. Vet. ¹ διαλιμπάνοντας C. διαλιμπάνουσιν Cat. Veron. ^π καὶ accessit ex omnibus. ^ο αὐταὶ + τῶν σωματικῶν Sav. Mor. Ben. Haec desunt in E.F. Veron. Vet. ^ο καὶ τὸ μικρὸν—ἐλυμήνατο] ἔτι καὶ μικρόν τι παραβαθὲν μεγάλην οἶδε βλάβην ποιεῖν. δ δὴ καὶ τότε συνέβη. ἀπὸ γὰρ ὀλίγων ἀρξάμενον τὸ κακὸν ὀλόκληρον ἐκκλησίαν διήλθε, καὶ πᾶσαν ὄψιν καὶ μορφήν ἐλυμήνατο E.F. Vet. παραβαθὲν pro παραβαθὲν C. ^π οὐκ] πῶς οὐκ E.F. Vet. ¹ Haec τίνος δὲ ἕνεκεν ζ. τὴν π. quae aberant, ex Catena assumimus. ² τουτέστιν, ὀλολύξαι καὶ ὀλοφυρμὸν ποιῆσαι καὶ δ.] Sic D. τουτέστιν, ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμὸν, ποιῆσαι καὶ δ. Edd. ἀλλάξαι (ἀλλάξαι om. Vet.) τουτέστιν, εἰς ὀλοφυρμὸν τρέψαι, κινήσαι δάκρυα E.F. Vet. ὀλοφυρμὸν κινήσαι καὶ δάκρυα Cat. ⁸ καὶ] ὡς καὶ E.F. Vet. Statim πάντας A.D. Cat. ¹ λογίσωμαι A.C.D.E. Cat.

καὶ διὰ τῶν σημείων, ὧν ὁ ἐπεδείξασθε διὰ τῆς πίστεως, νῦν ἀθρόον οὕτως εἰς τοσαύτην εὐτέλειαν κατηνέχθητε, ὥς εἰς περιτομὴν καὶ σάββατα σύρεσθαι, καὶ τῶν ὡς Ἰουδαϊζόντων ἐκκρέμασθαι; Διὰ ταῦτα καὶ ἀρχόμενος ἔλεγε, "Θαυμάζω ὅτι (747) οὕτω ταχέως μετατίθεσθε;" καὶ ἐνταῦθα, "Ἀποροῦμαι ἐν 709 ὑμῖν" ὥς ἂν εἰ ἔλεγε· τί εἶπω; τί λαλήσω; τί ἐννοήσω; ἀπορῶ. Διὸ καὶ ὁλολύζειν ἀνάγκη, ὅπερ ἐν τοῖς ἀπόροις ποιοῦσι καὶ οἱ προφῆται. *Εἶδος δὲ καὶ τοῦτο θεραπείας οὐ μικρὸν, τὸ μὴ μόνον συμβουλεύειν, ἀλλὰ καὶ θρηνεῖν. Τοῦτο γὰρ καὶ Μιλησίοις διαλεγόμενος ἔλεγε· ¹³ "Τριετίαν μετὰ δακρύων νοθετῶν ὑμᾶς οὐ διέλιπον." Τοῦτο καὶ ἐνταῦθά φησι λέγων, "ἀλλάξαι τὴν φωνὴν μου." Καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀπορίαις καὶ ²ταῖς ἀμυχαναῖς ταῖς παρ' ἐλπίδα συμβαινούσαις νικώμενοι, λοιπὸν ἐπὶ τὰ δάκρυα ³καταφερόμεθα.

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐπέπληξε καὶ ἐνέτρεψε, καὶ ἐθεράπευσε Β πάλιν, ⁴εἵτα ὠλοφύρατο· ὁ δὲ ὠλοφυρμὸς οὐκ ἐπιπλήξεως μόνης, ἀλλὰ καὶ κολακείας ἐστίν· οὔτε γὰρ τραχύνει, ὥσπερ ⁵ἐπίπληξις, οὔτε χαλᾷ, καθάπερ ἡ θεραπεία, ἀλλ' ἐστὶ μεμιγμένον φάρμακον, καὶ πολλὴν ἔχει τὴν ἰσχὺν πρὸς παραινέσιν· ἐπειδὴ οὖν ὠλοφύρατο καὶ ἐμάλαξεν αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ ἐπεσπάσατο μερίζων, πάλιν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐμβαίνει, κεφάλαιον τιθεὶς μερίζον, ⁶δεικνύς ὅτι αὐτὸς ὁ νόμος οὐ βούλεται ἑαυτὸν φυλάττεσθαι. Τότε μὲν οὖν ἐκ τοῦ Ἀβραάμ τὸ παράδειγμα εἰσήγαγε, νῦν δὲ αὐτὸν εἰσάγει τὸν νόμον παραινούντα μὴ φυλάττειν αὐτὸν, ἀλλὰ ἀναχωρεῖν, ὅπερ ἦν C ἰσχυρότερον. "Ὡστε εἰ βούλεσθε πείθεσθαι τῷ νόμῳ, φησὶν, ἀπόστητε αὐτοῦ· τοῦτο γὰρ αὐτὸς βούλεται. Ἄλλ' οὕτω μὲν οὐ λέγει· ἐτέρως δὲ αὐτὸ κατασκευάζει, καὶ ἱστορίαν ἐξαναμιγνύς. ¹⁴ "Λέγετε ⁷γάρ μοι, φησὶν, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;" Καλῶς εἶπεν, "οἱ θέλοντες" οὐ γὰρ τῆς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀκαίρου φιλονεικίας τὸ πρᾶγμα ἦν. Νόμον δὲ ἐνταῦθα τὸ βιβλίον τῆς κτίσεως καλεῖ, ὅπερ πολλάκις ποιεῖ, τὴν παλαιὰν ἅπασαν οὕτως ὀνομάζων. ¹⁵ "Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραάμ δύο υἱοὺς D ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας." Πάλιν

13 Act. xx. 31.

14 v. 21.

15 v. 22.

ὁ ἐπεδείξασθε D. Mox ἀθρόως idem. ὡς Ἰουδαϊκῶν A.D. * Abhinc folia duo desunt in E. usque ad p. 714 C. ὡς ὑμᾶς] ἓνα ἕκαστον ὑμῶν A.C.D. Statim διέλιπον pro διέλειπον F. οὐ διέλειπον om. A. ² ταῖς om. A.D. ³ φερόμεθα D. ⁴ εἵτα] εἰ D. ⁵ οὐκ ἐπιπλήξεως μόνης (μόνον Sav. conj.) ἀλλὰ καὶ κ. ἐστίν] Sic F. Vet. et Sav. conj. ἐπιπλήξεως μόνης (μόνον A. μόνος C.) καὶ κ. ἐστίν Edd. ⁶ ἡ ἐπίπληξις F. ⁷ δεικνύς] καὶ δεικνύς F. Cat. Vet. ⁸ οὖν] γὰρ F. ⁹ μιγνύς F. ¹⁰ γὰρ et φησὶν om. F. Vet.

ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ ἄνειςιν, οὐ ταυτολογῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ πολλή
 ἰ τοῦ πατριάρχου παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἡ δόξα ἦν, ^κ δέικνυσιν ὅτι
 ἐκείθεν οἱ τύποι τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ τὰ παρόντα ἐν αὐτῷ
 προεζωγραφεῖτο. Καὶ πρῶτον δείξας υἱὸς ὄντας τοῦ Ἀβραὰμ,
 ἐπειδὴ οὐ τῆς αὐτῆς ἀξίας ἦσαν ^μ οἱ υἱοὶ τοῦ πατριάρχου, ἀλλ'
 ὁ μὲν ἐκ τῆς δούλης, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, δέικνυσι λοιπὸν, ὅτι
 οὐ μόνον υἱοὶ, ἀλλὰ καὶ οὕτως υἱοὶ, ὡς ὁ ἐλεύθερος καὶ εὐγενής.
 Τοσαύτη τῆς πίστεως ἡ δύναμις. ¹⁶ “Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παι-
 δίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας κατ'
 ἐπαγγελίαν.” Τί ἐστὶ, “κατὰ σάρκα;” Ἐπειδὴ ἔλεγεν, ὅτι Ε
^η ἡ πίστις ἡμᾶς συνάπτει τῷ Ἀβραὰμ, ^ο καὶ ἐδίδκει τοῖς ἀκού-
 ουσιν ἀπίθανον εἶναι, εἰ τοὺς μὴ γενομένους ἐξ ἐκείνου, τοὺτους
 φησὶν υἱὸς εἶναι ἐκείνου, δέικνυσιν ὅτι τὸ παράδοξον τοῦτο
 ἄνωθεν γέγονεν. Ὁ γὰρ Ἰσαὰκ οὐ κατὰ φύσεως ἀκολουθίαν,
 οὐδὲ ^ρ κατὰ γάμων νόμον, οὐδὲ κατὰ σαρκὸς δύναμιν γενομένος,
 καὶ υἱὸς ^κ καὶ γνήσιος ἦν, ἀπὸ νεκρῶν σωμάτων φύς, καὶ ἀπὸ
 τῆς μήτρας ἐκείνης. Οὐ γὰρ ἡ σὰρξ τὴν κήσιν, οὐδὲ τὸ
 σπέρμα τὸν τόκον εἰργάσαντο· νεκρά γὰρ ἡ μήτρα, καὶ διὰ τὴν
 ἡλικίαν καὶ διὰ τὴν πῆρσιν· ἀλλ' ὁ τοῦ θεοῦ λόγος αὐτὸν ⁷¹⁰
 ἔπλασεν. Ἐπὶ δὲ τοῦ δούλου οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἐκείνος τοῖς τῆς
 φύσεως ^τ θεσμοῖς καὶ τῇ τοῦ γάμου συνθηῇ τίκτεται. Ἀλλ'
 ὁμῶς ὁ μὴ κατὰ σάρκα τοῦ κατὰ σάρκα γεννηθέντος τιμιώτερος
 ἦν. Μὴ θορυβεῖτω τοῖνυν ὑμᾶς τὸ μὴ κατὰ σάρκα ^σ γεγεν-
 νῆσθαι· διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα αὐτοῦ συγγενεῖς ὑμεῖς, ὅτι οὐ
 κατὰ σάρκα ἐγεννήθητε. Οὐ γὰρ ^τ τιμιωτέρους τοῦτο τὸ κατὰ
 σάρκα, ἀλλὰ καὶ ἀτιμωτέρους ἐργάζεται. Θαυμαστότερος
^ν γὰρ ὁ τόκος ὁ μὴ κατὰ σάρκα καὶ πνευματικώτερος· καὶ δῆλον
 ἐκ τῶν ἄνωθεν τευχθέντων. Ἐτέχθη γὰρ κατὰ σάρκα ὁ Β
 Ἰσμαήλ, ἀλλὰ δούλος ἦν, καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξε-
 βάλλετο τῆς πατρῴας οἰκίας· ὁ δὲ κατ' ἐπαγγελίαν τευχθεὶς ὁ
 Ἰσαὰκ, ἅτε υἱὸς ὢν καὶ ἐλεύθερος, κύριος ἦν πάντων. ¹⁷ “Ἄτινά
 ἐστὶν ἀλληγορούμενα.” Καταχρηστικῶς τὸν τύπον ἀλληγο-
 ρίαν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ἡ μὲν ἱστορία αὕτη
 (748) οὐ τοῦτο ^ω δὲ μόνον παραδηλοῖ, ὅπερ φαίνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλα
 τινὰ ἀναγορεύει· διὸ καὶ ἀλληγορία κέκληται. Τί δὲ ἀνηγό-

16 v. 23.

17 v. 24.

¹ τοῦ] περὶ τοῦ D. παρὰ τοῦ A. Mox παρὰ om. A.D. ^κ δέικνυσιν] καὶ
 δείκνυσιν F. ¹ αὐτῆς om. F. ^μ οἱ om. C. Cat. ^η ἡ om. A. ^ο καὶ
 om. D. ^ρ κατὰ om. D. ^κ καὶ accessit ex omnibus. ^τ θεσμοῖς A.D.F.
 Cat. legibus Vet. Edebatur δεσμοῖς. ^σ γεγεννήσθαι A.F. γεγενῆσθαι Edl.
^τ τιμιωτέρους] + οὐ μόνον F. Vet. ^ν γὰρ] δὲ F. Vet. Mox πνευματικωτέ-
 ρους C. ^ω δὲ accessit ex Cat.

ρευσεν; Οὐδὲν ἕτερον, ἢ τὰ παρόντα πάντα. “Αὐται γάρ
 C εἰσιν αἱ δύο διαθήκαι, ^x φησὶ, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ εἰς
 δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ.” Ὑαὐται τίνες; Τῶν
 παιδιῶν ἐκείνων αἱ μητέρες, ἡ Σάρρα καὶ ἡ Ἄγαρ. ² Τί εἰσι;
 Δύο διαθήκαι, δύο νόμοι. Ἀλλ’ ἐπειδὴ γυναικῶν ὀνόματα ἦν
 ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἐνέμεινεν ἐν τῇ προσηγορίᾳ τοῦ γένους, καὶ ἀπὸ
 τῶν ὀνομάτων πολλὴν δεικνὺς τὴν ἀκολουθίαν. Πῶς ^a δὲ ἀπὸ
 τῶν ὀνομάτων; ¹⁸ “Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶ, φησὶν, ἐν
 τῇ Ἀραβίᾳ.” Ἄγαρ ἐλέγετο ἡ δούλη· τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος οὕτω
 D μεθερμηνεύεται τῇ ἐπιχωρίῳ αὐτῶν γλώττῃ. “Ὡστε τοὺς ἐκ τῆς
 παλαιᾶς τικτομένους πάντας ἀνάγκη δούλους εἶναι. Τὸ γὰρ
 ὄρος ἐκεῖνο, ἔνθα ἡ παλαιὰ διαθήκη ἐδόθη, ὁμῶνυμον ^b ὃν τῇ
 δούλῃ, παραλαμβάνει καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ
 “Συστοιχεῖ ^c δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ.” τουτέστι, γειτνιάζει,
^d ἄπτεται. Τί ^e οὖν ἀπὸ τούτου; “Ὅτι οὐ μόνον ἐκείνη δούλη
 ἦν, καὶ δούλους ἔτικτεν, ἀλλὰ καὶ αὕτη, τουτέστιν, ἡ διαθήκη,
 ἥς τύπος ἡ δούλη. Καὶ γὰρ ἡ Ἱερουσαλήμ ^f ἐκ γειτόνων κεῖται
 E τῷ ὄρει τῷ ὁμωνύμῳ τῇ δούλῃ· ἐν τούτῳ δὲ τῷ ὄρει καὶ ἡ δια-
 θήκη δέδοται. Πού οὖν καὶ τῆς Σάρρας ὁ ^g εἰς τύπος; ¹⁹ “Ἡ δὲ
 ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ^h ἐστίν.” Οὐκοῦν ⁱ καὶ οἱ ἐξ αὐτῆς
 τικτόμενοι οὐ δούλοι. Τῆς μὲν Ἱερουσαλήμ τῆς κάτω τύπος
 ἦν ^k Ἄγαρ, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ οὕτω καλουμένου· τῆς δὲ
 ἄνω ἡ ἐκκλησία. Ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἀρκεῖται τοῖς τύποις, ἀλλὰ
 καὶ τὸν Ἡσαΐαν προστίθῃσι μαρτυροῦντα τοῖς εἰρημένοις.
 Εἰπὼν γὰρ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ μήτηρ ἡμῶν ἐστὶ, καὶ τὴν ἐκ-
 κλησίαν οὕτω καλέσας, παρίστησι τὸν προφῆτην τὰ αὐτὰ αὐτῷ
 ψηφίζόμενον. ²⁰ “Εὐφράνθητι ^l γὰρ, φησὶ, στεῖρα ἡ οὐ
 711 ^m τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ
 τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.” Τίς οὖν
 ἡ στεῖρα, καὶ τίς ἡ ἔρημος ⁿ πρὸ τούτου; οὐκ εὐόηλον ὅτι ἡ ἐξ
 ἐθνῶν ἐκκλησία, τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως ἀπεστερημένη; Τίς δὲ ἡ

18 v. 25.

19 v. 26.

20 v. 27.

^x φησὶ om. F. Vet. Mox ἀπὸ ὄρους Σινᾶ om. A.C.D. ^y αὐται τίνες;] αὐταὶ εἰσι. τίνες αὐταὶ; F. Vet. Statim αἱ μητέρες τῶν π. ἐκείνων in verso ord. C.D.F. ² τί εἰσι;—ἀλλ’ ἐπειδὴ] αἱ δὲ δύο διαθήκαι οἱ δύο νόμοι. ἐπειδὴ F. Vet. ^a δὲ om. F. Cat. Vet. ^b ὃν ἐν A. λέγεται F. Vet. ὃν om. C. Cat. Statim παραλαμβάνει δὲ τοῦτο καὶ τ. I. F. Vet. ^c δὲ om. F. Vet. ^d ἄπτεται] + δουλεῖν δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς Sav. Mor. Ben. ex Interprete, ut videtur. Habet ea F. sed ante τουτέστι. ^e οὖν] + δεικνύσιν F. Vet. ^f ἐκ γειτόνων] ἐγγειτόνων F. ^g τύπος] + ἄκουε F. Vet. ^h ἐστίν] + ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν F. Vet. ⁱ καὶ om. A.D. ^k Ἄγαρ] Sic Sav. Mor. Ben. Σάρρα est in libris omnibus et Interp. ^l γὰρ φησι om. F. ^m πρὸ τούτου post οὐκ εὐόηλον ὅτι transp. F. antehac privata Vet.

τὸν ἄνδρα ἔχουσα; οὐκ εὐδηλον ὅτι ἡ συναγωγή; Ἄλλ' ὅμως ἐνίκησεν αὐτὴν τῇ πολυπαιδίᾳ ἢ στείρα. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ ἐν ἔθνος ἔχει· τὰ δὲ τῆς ἐκκλησίας τέκνα τὴν Ἑλλάδα, τὴν βάρβαρον, τὴν γῆν, τὴν θάλατταν, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐνέπλησεν. Εἶδες πῶς διὰ μὲν πραγμάτων ἡ Σάρρα, διὰ δὲ ῥημάτων ὁ προφήτης τὰ μέλλοντα ἡμῖν ὑπέγραψαν; Σκοπεῖ δέ. B Στείραν ἐκάλεσεν ὁ Ἡσαΐας, καὶ ταύτην ἔδειξε πολυπαιδα γονομένην. °Τοῦτο τυπικῶς καὶ ἐπὶ τῆς Σάρρας συνέβη· καὶ γὰρ καὶ αὕτη στείρα οὔσα, πλήθους ἐγγόνων ἐγένετο μήτηρ. Τῷ Παύλῳ δὲ οὐδὲ ταῦτα ῥάπόχρη, ἀλλὰ καὶ πῶς ἐγένετο μήτηρ ἡ στείρα περιεργάζεται, ἵνα καὶ ἐντεῦθεν ἡ προσαγάγη τῇ ἀληθείᾳ τὸν τύπον. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· 21 “Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν.” Οὐ γὰρ μόνον στείρα ἦν ἡ ἐκκλησία, ὥσπερ ἡ Σάρρα, οὐδὲ μόνον πολυπαῖς ἐγένετο, ὥσπερ ἐκείνη, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐγέννη- C σεν, ὥσπερ ἡ Σάρρα. Καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ ὁ εἰρηνῶς, 22 “Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρᾳ υἱός,” οὗτος εἰσελθὼν εἰς τὴν νηδύν, τὸ βρέφος διέπλασεν· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἡμετέρας φύσις μὲν οὐδεμία, τὰ δὲ ῥήματα τοῦ θεοῦ °διὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα, ἅπερ ἴσασιν οἱ πιστοὶ, ταῦτα ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τῶν ὑδάτων, καθάπερ ἐν νηδίᾳ τινὶ, διαπλάττει καὶ ἀναγεννᾷ τὸν βαπτίζομενον. Οὐκοῦν εἰ τῆς στείρας ἐσμέν D παῖδες, καὶ ἐλευθεροὶ ἐσμεν. Καὶ ποία αὕτη ἐλευθερία, εἴποι τις ἂν, ὅταν οἱ μὲν Ἰουδαῖοι κατέχωσι καὶ μαστίζωσι τοὺς πιστεύσαντας, οἱ δὲ δοκοῦντες ἐλευθεροὶ εἶναι διώκονται; ταῦτα γὰρ τότε συνέβαινε, τῶν πιστῶν διωκομένων. Ἄλλὰ ἔμῃ δὲ τοῦτο ὑμᾶς θορυβεῖτω, φησί· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο προέλαβεν ἐν τῷ τύπῳ· ὁ γὰρ Ἰσαὰκ ἐλεύθερος ὢν, ὑπὸ τοῦ δούλου Ἰσμαὴλ (749) ἐδίωκετο. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· 23 “Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς °ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἄλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; “Ἐκβαλε τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς E ἐλευτέρας.” Τί οὖν; αὕτη °ἡ παράκλησις πᾶσα, τὸ δειχθῆναι

21 v. 28.

22 Gen. xviii. 10.

23 v. 29, 30.

° ὑπέγραψεν D. Cat. ° τοῦτο] + δὲ D. Mox ἐπὶ τῇ Σάρρᾳ A. D.
 ῥ ἀπόχρησαν F. ῥ προσαγ. τῇ ᾧ. pro τῇ ᾧ. προσαγ. omnes. ῥ Vid. Annot.
 ° διὰ] τὰ διὰ Cat. Haec διὰ τοῦ ἱερέως λεγόμενα post ὑδάτων transp. F. Vet.
 ῥ μῃ δὲ] μῃ F. Vet. ῥ ἐδίωκεν post τότε transp. D. ῥ ἐκβαλλε F. Mox
 κληρονομήση C. ῥ ἡ παράκλησις πᾶσα] παράκλησις F. Vet.

τοὺς ἐλευθέρους ὑπὸ τῶν δούλων διώκεσθαι; ὙΟὐχὶ, φησὶν· οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα ἴσταμαι, ἀλλ' ἄκουσον καὶ τῶν ἐξῆς, καὶ τότε λήψῃ παραμυθίαν ἱκανήν, ²οὐ μικροψυχῶν τοῖς διωγμοῖς. Τίνα οὖν τὰ ἐξῆς; “^αἘκβαλε τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης· οὐ γὰρ μὴ ^βκληρονομήσει μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.” ^γΕἶδες τὰ ἐπὶ χειρὰ τῆς προσκαίρου τυραννίδος, καὶ τῆς ἀπονοίας τῆς ἀκαίρου; Ἐκπίπτει τῶν πατρῶων ὁ παῖς, καὶ γίνεται φυγὰς καὶ πλάνος μετὰ τῆς μητρός. ^δΣὺ δέ μοι σκόπει τὴν σοφίαν τῶν εἰρη-
712 μένων. ^εΟὐ γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἐδίωκε, διὰ τοῦτο ἐξεβάλλετο ἴμόνον, ἀλλ' ἵνα μὴ κληρονομήσῃ. Οὐ γὰρ τοῦ προσκαίρου διωγμοῦ τιμωρίαν αὐτὸν ἀπῆται ταύτην· τοῦτο γὰρ μικρὸν, καὶ οὐδὲν πρὸς ἐκεῖνο· ἀλλ' οὐκ ἀφῆκε γενέσθαι κοινωνὸν τῶν ἡτοι-
μασμένων τῷ παιδί, δεικνὺς ὅτι καὶ τοῦ διωγμοῦ χωρὶς τοῦτο ἄνωθεν εὐατῶ διατετυπωμένον ἦν, οὐκ ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ τὴν ἀρχὴν ^βλαβὸν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ γνώμης. Καὶ οὐκ εἶπεν, οὐ μὴ κληρονομήσει ὁ υἱὸς τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλ', “ὁ υἱὸς τῆς
B παιδίσκης,” ἀπὸ τοῦ φαυλοτέρου γένους αὐτὸν καλῶν. Ἄλλ' ἡ Σάρρα στεῖρα ἦν. Καὶ γὰρ ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία τοιαύτη. Ὁρᾷς διὰ πάντων τὸν τύπον τηρούμενον; Ὡς περ γὰρ ἐν ὅλοις τοῖς ἔμπροσθεν ἔτεσιν ἐκείνη ^κμὴ τίκτουσα, πρὸς ἐσχάτῳ γήρα γίνεται μήτηρ· οὕτω καὶ αὕτη, ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα, τίκτει. ἸΤοῦτο γὰρ καὶ προφῆται προανεφώνουν λέγοντες, “Εὐφράν-
θητι, στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα” τὴν ἐκκλησίαν οὕτω καλοῦντες. Οὐ γὰρ ἦν ἐπεγνωκυῖα
C τὸν θεόν· ἀλλ' ὅμως ἐπιγνοῦσα, τὴν πολὺπαιδα ἐνίκησε συναγωγὴν. ²⁴ “Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.” Ταῦτα πάντα κινεῖ καὶ στρέφει, δείξαι βου-
λόμενος, ὅτι τὸ γενόμενον οὐ πρόσφατον ἦν, ἀλλ' ἄνωθεν καὶ πρὸ πολλῶν διετυπούτο χρόνων. Πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον πρὸ τοσούτων χρόνων ἀφορισθέντας καὶ ^μἐλευθερίας τυχόντας, ἐκόντας ἑαυτοὺς εἰς τὸν τῆς δουλείας ὑπάγειν ζυγόν;

Εἰτα καὶ ἄλλην αἰτίαν τίθησι τὴν πείθουσαν αὐτοὺς ^νἐπὶ

24 v. 31.

^γ οὐχὶ, φησὶν] οὐ φησιν D. ² οὐ om. F. Vet. ^α ἐκβαλε] ἐκάλεσε D.
^β κληρονομήσῃ A.C. Cat. ^γ εἶδες] θέλεις μαθεῖν οἷα F. Vet. ^δ σὺ δέ μοι
σκ.] καὶ σκ. μοι F. ^ε οὐ γὰρ] οὐκ F. ^κ μόνον om. F. Vet. ^ς αὐτῶ
omnes. αὐτὸ Edd. Statim προδιατετ. F. Vet. ^β λαβὼν F. ^ι ἦν] + φη-
σιν F. Vet. Statim ἀλλὰ καὶ pro καὶ γὰρ F. ^κ μὴ] ἡ μὴ D. ^ι τοῦτο καὶ
δ προφῆτης προανεφώνει λέγων F. Vet. Mox καλῶν pro καλοῦντες iidem.
^μ ἐλευθέρως C. ^ν μένειν ἐπὶ τῶν δ. inverso ord. C.D.F.

τῶν δογμάτων μένειν. ¹“Τῇ ἂν γὰρ ἐλευθερίᾳ, φησὶν, ἢ Χριστὸς D ὑμᾶς ἐξηγόρασε, στήκετε.” Μὴ γὰρ ἑαυτοὺς ἡλευθερώσατε, ὅτι πάλιν ἐπὶ ^dτὴν προτέραν τρέχετε δεσποτείαν; ^e“Ἄλλος ἐστὶν ὑμᾶς ὁ ἐξηγορακὼς, ἄλλος ὁ τὴν τιμὴν δούς ὑπὲρ ὑμῶν. Ὅρᾳς δι’ ὅσων αὐτοὺς ἀπάγει τῆς Ἰουδαϊκῆς πλάνης; Πρῶτον, δεικνύς ὅτι ἐσχάτης ἀνοίας ἐλευθέρους ἀντὶ δούλων γενομένους δούλους ἀντ’ ἐλευθέρων ἐπιθυμεῖν εἶναι· δεύτερον, ὅτι περὶ τὸν Εὐεργέτην ἀγνώμονες καὶ ἀχάριστοι δειχθήσονται, τοῦ μὲν ἐλευθερώσαντος καταφρονούντες, τὸν δὲ δουλωσάμενον στέργοντες· τρίτον, ὅτι ^hοὐ δυνατόν τοῦτο· οὐ γὰρ ἔχει τὴν δεσποτείαν ὑμῶν ὁ νόμος, ἅπαξ ἐτέρου παρ’ αὐτοῦ πάντας ὑμᾶς πριαμένου. “Στήκετε” δὲ εἰπὼν, τὸν σάλον ἔδειξε. “Καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.” Τῷ μὲν τοῦ ζυγοῦ ὀνόματι τὸ βαρὺ τοῦ πράγματος αὐτοῖς ἐνδείκνυται· τῷ δὲ, “πάλιν,” (750) εἰπεῖν, πολλὴν αὐτῶν δείκνυσι τὴν ἀναισθησίαν. Εἰ μὲν γὰρ ἄπειροι ^kἦτε τοῦ βάρους ἐκείνου, οὐ τοσούτων ἦτε ἐγκλημάτων ἄξιοι· ^lοἱ δὲ τῇ πείρᾳ μαθόντες τὸ φορτικὸν τοῦ ζυγοῦ, εἴτα ὑποτιθέντες ἑαυτοὺς ἐκείνῳ πάλιν, ποίας ἂν εἴητε δίκαιοι ^mσυγ- 713 γνώμης τυχεῖν; ²“Ἰδὲ ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰ ἐν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.” Ὅρα πόση ⁿἀπειλή. Εἰκότως ἄρα καὶ ἀγγέλους ἀνεθεματίζει. Ὅπως δὲ Χριστὸς αὐτοὺς οὐδὲν ὠφελήσει; Αὐτὸς μὲν γὰρ τοῦτο οὐ κατεσκεύασεν, ἀλλ’ ἀπεφώνητο, ὡς τῆς τοῦ προσώπου ἀξιοπιστίας ἀρκούσης ἀντὶ πάσης ἀποδείξεως λοιπόν. Διὰ τοῦτο γὰρ προλαβὼν εἶπεν, “Ἰδὲ ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν,” ὅπερ ἦν θαρροῦντος οἷς λέγει. Ἡμεῖς ^qδὲ ὡς ἂν οἶόν ᾔτε τὰ παρ’ ἑαυτῶν ^rπροσθήσομεν. Πῶς οὐδὲν ὠφελήσει τὸν περιτεμνόμενον ὁ Χριστός; Ὁ περιτεμνόμενος, ὡς νόμον δεδοικὼς περιτέμνεται· ὁ δὲ δεδοικὼς, ἀπιστεῖ τῇ δυνάμει τῆς χάριτος· ὁ δὲ ἀπιστῶν, οὐδὲν ἑκρδαίνει παρὰ τῆς ἀπιστουμένης. Πάλιν ἐτέρως, ὁ περιτεμνόμενος τὸν νόμον κύριον ποιεῖ· κύριον δὲ εἶναι νομίζων, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος αὐτὸν παραβαίνων μέρους,

1 Cap. V. v. 1.

2 v. 2.

CAP. V. ^a γὰρ ἐλ. φησὶν] ἐλευθερίᾳ ὅν F. Vet. ^b ὑμᾶς D. ^c ὅτι... τρέχετε] ἴνα... τρέγητε D. ^d τὴν accessit ex F. Cat. et marg. A. ^e ἄλλος] Sic Cat. αὐτὸς F. Vet. ἀλλ’ αὐτὸς Edd. Statim ἐστὶν om. C. ^f ὑμᾶς ὁ pro ὁ ὑμᾶς A.C. Cat. ὁ om. D. ^g ἄλλος om. Cat. Mox ἡμῶν C. ^h Haec οὐ δυνατόν τοῦτο· οὐ γὰρ om. F. Vet. ⁱ ὑμῶν assumtum ex omnibus. Mox ὑμᾶς pro ἡμᾶς iidem. ^k τοῦ β. ἦτε inverso ord. C.D. ^l οἱ] εἰ D.F. Cat. Vet. Mox ὑποτίθετε F. Cat. Vet. ^m συγ. τυχεῖν pro τυχεῖν συγ. omnes. ⁿ ἀπειλή] ἢ ἀπειλή F. ^o πῶς δὲ] ἀλλ’ ἐπεὶ πῶς F. Idem post ὠφελήσει addit οὐκ εἶπεν. ^p αὐτοὺς om. A. ^q δὲ om. F. Vet. ^r τε] + ἢ F. ^s προσθήσομεν] + καὶ δείξομεν F. Vet. Statim πῶς οὖν οὐδὲν Cat. ^t κερδαίνει F.

ἐκ δὲ τοῦ ἐλάττονος τηρῶν, πάλιν ὑπὸ τὴν ἀρὰν ἑαυτὸν τίθησιν· ὕποβαλὼν δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀρᾷ, καὶ διακρουσάμενος τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως ἐλευθερίαν, πῶς δύναται σωθῆναι; Εἰ γὰρ χρή τι καὶ C παράδοξον εἰπεῖν, οὗτος οὔτε ὡς Χριστῷ, οὔτε νόμῳ πιστεύει, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἔστηκε, κάκειθεν καὶ ἔνθεν βουλόμενος κερδαίνειν· διόπερ οὐδαμῶθεν οὐδὲν καρπώσεται. Εἰτα εἰπὼν, ὅτι οὐδὲν ὠφελήσει, αἰνιγματωδῶς ²καὶ διὰ βραχέων τὴν ἀπόδειξιν τίθησιν, οὕτω λέγων· ³“Μαρτύρομαι δὲ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι.” Ἴνα γὰρ μὴ νομίσης κατ' ἔχθραν ταῦτα λέγεσθαι, οὐχ ὑμῖν λέγω μόνον, φησὶν, ἀλλὰ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, “ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι” ἀλλήλων γὰρ D ἔχεται τὰ νόμιμα. Καὶ καθάπερ ὁ ἀπογραφάμενος εἶναι δοῦλος ἐξ ²ἐλευθέρων, οὐκέτι ποιεῖ ὃ βούλεται, ἀλλὰ πᾶσι τοῖς τῆς δουλείας κατέχεται νόμοις· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου, ὅταν ἀναδέξῃ μικρόν τι τοῦ νόμου, καὶ ⁴ὑπαγάγῃ σεαυτὸν τῷ ζυγῷ, ὅλην ἐφειλκύσῃ τὴν δεσποτείαν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωθεν κληρονομίας, ὃ μὲν μηδενὸς ἀψάμενος, πάντων ἀπῆλλακται τῶν ⁵ἐπαγομένων τῷ κλήρῳ τοῦ τετελευτηκότος πραγμάτων· ἂν δὲ μικρόν τι χειρίσῃ, ⁶κἂν μὴ πάντα λάβῃ, πᾶσιν ἑαυτὸν ὑπεύθυνον κατέστησε διὰ τοῦ μέρους. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου συμβαίνει, E οὐ διὰ ⁷αὐτοῦτον δὲ μόνον ὃν εἶρηκα ⁸τρόπον, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερον· ἀλλήλων γὰρ τὰ νόμιμα ἔχεται. Οἷόν τι λέγω· ἡ περιτομὴ θυσίαν ἔχει συνεζευγμένην καὶ ἡμερῶν παρατήρησιν· ἡ θυσία πάλιν καὶ ἡμέρας καὶ τόπου φυλακὴν, ὃ τόπος μυρίων καθαρῶν τρόπους, οἱ καθαρμοὶ ἐσμὸν τινα παρατηρήσεων εἰσάγουσι ⁹ποικίλων. Τὸν γὰρ ἀκάθαρτον οὐ θύειν, οὐχ ἱερῶν ἐπιβαίνειν ἀδύτων, οὐκ ἄλλο τι τῶν τοιούτων ποιεῖν θέμις. Διὸ καὶ πολλὰ ἐφέλκεται ¹⁰διὰ τῆς μιᾶς ἐντολῆς ὁ νόμος. ¹¹Ἄν 714 τοῖνυν περιτμηθῇς, μὴ ἐν τῇ ὁγδόῃ δὲ ἡμέρᾳ· ἢ ἐν τῇ ὁγδόῃ μὲν, μὴ οὔσης δὲ θυσίας· ¹²ἢ θυσίας μὲν οὔσης, μὴ ἐν τῷ ὠρισμένῳ ¹³δὲ τόπῳ· ¹⁴ἢ ἐν τῷ ὠρισμένῳ μὲν τόπῳ, μὴ τὰ νεο-

3 v. 3.

¹ ὑποβαλὼν pro ὑποβάλλων F. ὑποβάλλων et διακρουόμενος Cat. ² τῷ Χριστῷ et τῷ νόμῳ Edd. repugnantibus libris. ³ καὶ accessit ex omnibus. ⁴ ὁ om. D. Veron. ⁵ ἐλευθέρων omnes cum Cat. Ἀλευθέρων Sav. Mor. Ben. ⁶ ὑπαγάγῃς F. ὑπαγάγῃ Cat. ὑπάγῃς Edd. ⁷ ἀπαγομένων Edd. ἱσ. ἐπαγομένων Sav. marg. ἐπαγομένων est in nostris omnibus. quae sequuntur Vet. ⁸ κἂν] Sic C.F. Vet. ἂν A.D. καὶ Edd. ⁹ τοῦτον δὲ] τοῦτο F. ¹⁰ τρόπον] τὸν τρόπον F. ¹¹ ποικίλων A.D. ¹² διὰ] καὶ διὰ Edd. καὶ deest in omnibus. Mox ἐντολῆς om. C. ¹³ θυσίας μὲν] Sic F. Vet. θυσίας δὲ Edd. ¹⁴ δὲ om. D. Statim τρόπῳ Veron. Sav. ἱσ. τόπῳ Sav. marg. τόπῳ est in F. Vet. Ita tacite dederunt Mor. Ben. ¹⁵ Haec ἢ

μισμένα δέ· ἢ τὰ νενομισμένα μὲν, μὴ καθαρὸς δὲ ὢν· ἢ καθαρὸς μὲν ὢν, οὐ τοῖς προσήκουσι δὲ θεσμοῖς καθαρθεῖς, πάντα οἷχεται ἐκεῖνα. Διὰ τοῦτό φησιν, ὅτι “ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον πληρῶσαι.” ¹Μὴ μέρος πληρώσης, ἀλλὰ τὸ πᾶν· εἰ δὲ οὐκ ἔστι κύριος, μηδὲ τὸ μέρος. ⁴“Κατηργήθητε ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς χάριτος ³ἐξέπέσετε.” Ἐπειδὴ ²γὰρ κατεσκεύασεν, ἀποφαίνεται λοιπὸν, καὶ τὸν περὶ B τῶν ἐσχάτων ²ἐπικρεμῶν κίνδυνον. “Ὅταν γὰρ ὁ τῷ νόμῳ προστρέχων, ³μήτε ἐκεῖθεν δύνῃται σῶζεσθαι, καὶ τῆς χάριτος ⁴ἐκπίπτῃ, ⁵τί τὸ λοιπὸν, ἀλλ’ ἢ κόλασις ἀπαραίτητος, τοῦ μὲν ἀτονουήτος, τῆς δὲ οὐ προσιεμένης αὐτόν;

Αὐξήσας τοίνυν αὐτῶν οὕτω τὸν φόβον, καὶ κατασείσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ δείξας τὸ νανάγιον, ὃ μέλλουσιν ὑπομένειν, πᾶν, ἐγγύθει ἀνοίγει αὐτοῖς τῆς χάριτος τὸν λιμένα· ὃ (751) πανταχοῦ ποιεῖ, εὐκολωτάτην τε καὶ ἀσφαλεστάτην ἐντεῦθεν ἀποφαίνων τὴν σωτηρίαν. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· ⁵“Ἡμεῖς γὰρ διὰ πίστεως ἐν πνεύματι ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.” C Οὐδενὸς ἐκεῖνων ⁶δεόμεθα τῶν νομίμων, φησίν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πίστις ἡμῖν πνεῦμα παρασχεῖν, καὶ δι’ αὐτοῦ δικαιοσύνην, καὶ ἅτὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ. ⁶“Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή ⁷τι ἐστὶν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη.” Ὁρᾷς πῶς λοιπὸν μετὰ πλείονος ἀποδύεται παρρησίας; Ὁ ⁸γὰρ τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος, μηκέτι ταῦτα περιεργαζέσθω, φησί. Καὶ μὴν ἔλεγεν, ὅτι βλαβερὸν ἡ περιτομή· πῶς οὖν ἀδιάφορον αὐτὸ τίθησιν; Ἀδιάφορον ἐπὶ τῶν ἤδη πρὸ τῆς πίστεως ἐσχηκότων, οὐκ ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν D πίστιν περιτεμνομένων. Ὅρα δὲ ποῦ αὐτὴν ἐξέβαλε, μετὰ ἀκροβυστίας στήσας αὐτήν. Τὸ γὰρ ποιοῦν τὴν διαφορὰν ἡ πίστις ἐστίν. Ὡσπερ οὖν ἂν ἀθλητὰς τις καταλέγῃ, ἂν τε γρυποὺς, ἂν τε σιμοὺς, ἂν τε μέλανας, ἂν τε λευκοὺς, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὴν δοκιμασίαν ταῦτα, ἀλλ’ ἵνα ἰσχυροὶ καὶ ἐπιστήμονες ὦσι μόνον, τοῦτο δεῖ ζῆτεῖν· οὕτω καὶ τὸν μέλλοντα ἀπογράφεσθαι εἰς τὴν καινὴν διαθήκην, οὐδὲν βλάπτει τὰ σωματικά ταῦτα ⁹ἀπόντα, ὥσπερ οὖν οὔτε ὀνίνησιν, ἂν προσῇ.

4 v. 4.

5 v. 5.

6 v. 6.

ἐν τῷ ὥρ. μὲν τότε accesserunt ex F. Vet. Eadem, absente μὲν, clam innoxit Montef. ¹ Vid. Annot. ² ἐξέπέσατε C. ³ γὰρ om. F. Vet. ⁴ ἐπικρεμῶν A.D. ἐπικρημῶν C. Sav. marg. ἐπικρεμῶν F. κρημῶν Edd. ⁵ μήτε pro μὴ omnes. ⁶ ἐκπίπτει A.C.D. ⁷ τί] οὐδὲν F. Vet. Statim τὸ λοιπὸν A.D.F. λοιπὸν Edd. Tum ἀλλ’ ἢ pro ἀλλ’ ἢ A.F. ⁸ δεόμεθα τῶν v. pro τῶν v. δεόμεθα A.C.D. Cat. ⁹ τὰ om. F. ¹⁰ τί ἐστίν] τι ἰσχύει A.E.F. Cat. Vet. τις ἰσχύει D. ¹¹ γὰρ om. F. Vet. ¹² Vid. Annot.

ΕΤί δέ ἐστι, “δι’ ἀγάπης ἐνεργουμένη;” Μεγάλην ἐνταῦθα πληγὴν αὐτοὺς ἐπλήξεν, ἐμφήνας ὅτι ἐκ τοῦ τὴν πρὸς Χριστὸν ἀγάπην μὴ ῥιζωθῆναι αὕτη ἡ παρείσδους γέγονεν· οὐ γὰρ τὸ πιστεῦσαι ἐστὶ τὸ ζητούμενον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ μέναι ἀγαπώντας. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, εἰ ὁ ἡγαπάτε τὸν Χριστὸν ὡς ἐχρῆν, οὐκ ἂν ἠὲτομολήσατε πρὸς τὴν δουλείαν, οὐκ ἂν τὸν ἐξαγοράσαντα ὑμᾶς ἀφήκατε, οὐκ ἂν ὑβρίσατε τὸν ἐλευθερώσαντα. Αἰνίττεται δὲ ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἐπιβουλευόντας αὐτοῖς, δεικνύς ὅτι καὶ ἐκεῖνοι, εἰ ἀγάπην εἶχον πρὸς αὐτοὺς, οὐκ ἂν ἐτόλμησαν ταῦτα ποιεῖν. Βούλεται δὲ καὶ τὸν βίον αὐτοῖς διορθοῦν ἀπὸ
 715 τοῦ ῥήματος τούτου. ⁷ “Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνόκῳεν;” Οὐκ ἐρωτῶντός ἐστι τοῦτο, ² ἀλλ’ ἀποροῦντος καὶ ὀλοφυρομένου. Πῶς ὁ τοσοῦτος ἐνεκόπη δρόμος; τίς ὁ τοσοῦτον ἰσχύσας; Οἱ πάντων ἀνώτεροι καὶ ἐν τάξει διδασκάλων ὄντες, οὐδὲ ἐν τάξει μαθητῶν ἐμεῖνατε. Τί γέγονε; τίς τοσοῦτον ἰσχυσεν; Ταῦτα ³ ἀνακαλοῦντός ἐστι καὶ θρηνοῦντος μᾶλλον, ὥσπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔλεγε, “Τίς ὑμᾶς ⁴ ἐβάσκανεν;” ⁸ “Ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.” Οὐκ ἐπὶ τούτοις ἐκάλεσεν ὑμᾶς ὁ καλῶν, ὥστε οὕτω σαλεύεσθαι· οὐ ταῦτα ἐνομοθέτησεν, ὥστε
 Β’ Ἰουδαῖζεν. Εἶτα ἵνα μὴ τις λέγῃ, ⁵ τί τὸ πρᾶγμα ἐπαίρεις καὶ δεινοῖς τῷ λόγῳ; μίαν ἐντολὴν τοῦ νόμου ἐφυλάξαμεν μόνον, καὶ τοσαῦτα θορυβεῖς; ἄκουσον πῶς φοβεῖ οὐκ ἀπὸ τῶν παρόντων, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν μελλόντων, λέγων οὕτω· ⁹ “Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοί.” Οὕτω καὶ ὑμᾶς ἰσχύει, φησὶ, ⁶ τὸ μικρὸν τοῦτο κακὸν, μὴ διορθωθῆν, καὶ εἰς τέλειον Ἰουδαῖσμον ἀγαγεῖν, ὥσπερ ἡ ζύμη τὸ φύραμα. ¹⁰ “Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Χριστῷ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε.” Οὐκ εἶπεν, ὅτι οὐ φρονεῖτε, ἀλλ’ ⁷ ὅτι οὐ φρονήσετε, τουτέστιν, ὅτι ⁸ διορθώσεσθε. Πόθεν οἶδας τοῦτο; Οὐκ εἶπεν, οἶδα, ἀλλὰ, “⁹ πέποιθα.” Πιστεύω τῷ θεῷ, φησὶ, καὶ τὴν ἐκείνου ¹⁰ καλῶν συμμαχίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν διόρθωσιν ἰθαρρῶ. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, ¹¹ πέποιθα τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ, “πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ.” Πανταχοῦ γὰρ μετ’ ἐγκωμίων πλέκει τὰς κατηγορίας·

7 v. 7.

8 v. 8.

9 v. 9.

10 v. 10.

⁷ ἡγαπάτε C. ² ἀλλ’ ὀλοφ. καὶ ἀπορ. inverso ord. E.F. Vet. ³ ἀνακαλοῦντος pro ἀποροῦντος omnes. *exclamantis* Vet. ἀνακαλοῦντος ex marg. Sav. recepit Montef. ⁴ ἐβάσκανεν pro ἐβάσκηεν A.C.D.F. ⁵ τί] + οὕτω Edd. *repugnantibus libris*. ⁶ τὸ μικρὸν τοῦτο κακὸν] Sic D.E.F. Cat. Vet. τὸ κακὸν τοῦτο A. τὸ κακὸν τοῦτο μικρὸν C. τὸ μικρὸν τοῦτο σφάλμα Edd. ⁷ ὅτι assumptum ex omnibus. ⁸ διορθώσεσθε] + εἰς αὐτοὺς E. διορθωθήσεσθε Cat. ⁹ πέποιθα accessit ex E.F. Vet. Statim πιστεύω, φησὶ, τῷ θεῷ *idem*. ¹⁰ καλῶν pro καλῷ E. ¹¹ ἰθαρρῶ E.F. Cat. Vet. *ἰθαρρῶν* Edd. ¹² Vid. Annot.

ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· οἶδα τοὺς ἐμοὺς μαθητὰς, οἶδα ἰμῶν τὸ εὐ-
 διόρθωτον· θαρρῶ, τοῦτο μὲν διὰ τὸν κύριον τὸν οὐκ ἐῶντα
 ἀπολέσθαι οὐδὲ τὸ τυχόν, τοῦτο δὲ δι' ὑμᾶς τοὺς δυναμένους
 ταχέως ἐαυτοὺς ἀνακτήσασθαι. Ἄμα δὲ ^μκαὶ προτρέπει καὶ
 τὴν παρ' ἐαυτῶν σπουδὴν εἰσενεγκεῖν, ὡς οὐκ ἐνὸν τῶν παρὰ τοῦ
 (752) θεοῦ τυχεῖν, ἂν μὴ καὶ τὰ παρ' ἡμῶν εἰσφέρεται. “Ὁ δὲ τα- D
 ράσσω ὑμᾶς, βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ.” Ἐκατέρωθεν
 αὐτοὺς ἀλείφει, καὶ ἐξ ὧν ^ο παρεθάρρυνε, καὶ ἐξ ὧν ἐκείνοις ἐπη-
 ράσατο, ἢ προεφήτευσε. Σὺ δέ μοι σκόπει πῶς οὐδαμοῦ ὄνομα
 τίθησι τῶν ἐπιβουλευόντων, ἵνα μὴ ἀναισχυντότεροι γίνωνται.
 Ὁ δὲ λέγει, ῥητοῦτό ἐστιν· οὐκ ἐπειδὴ ὑμεῖς οὐδὲν ἄλλο φρο-
 νήσετε, διὰ τοῦτο οἱ τῆς ἀπάτης αἵτιοι ἀπηλλαγμένοι τῆς
 κολάσεώς εἰσιν, ἀλλὰ δώσουσι δίκην· οὐδὲ γὰρ προσήκον τὴν
 ἐτέρων σπουδὴν τῆς ἄλλων κακοηθείας γενέσθαι παραμυθίαν.
 Ἔγινεται δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ καὶ ἐτέροις πάλιν ἐπιθῶνται. Καὶ
 οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, οἱ ταρασσόντες, ἀλλὰ καὶ ἐπῆρε τὸν λόγον E
 εἰπὼν, “ὅστις ἂν ᾖ.”

¹¹ “Ἐγὼ δὲ, ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύττω, τί ἔτι διώ-
 κομαι;” Ἐπειδὴ ^α γὰρ διέβαλλον αὐτὸν ὡς πολλαχθὺ Ἰουδαϊ-
 ζοντα, καὶ ὑποκρινόμενον τὸ κήρυγμα, ὅρα πῶς ἑκατέρωθεν
 ἀπεδύσατο, μάρτυρας αὐτοὺς καλῶν. Οἴδατε γὰρ, φησὶ, καὶ
 ὑμεῖς, ὅτι ^ν τῶν διωγμῶν μου πρόφασις τοῦτό ἐστιν, ὅτι κελεύω
 ἀπέχεσθαι τοῦ νόμου· εἰ δὲ περιτομὴν κηρύσσω, τί ^ω ἔτι διώ-
 κομαι; Οὐδὲν γὰρ ἕτερόν μοι ἐγκαλεῖν ἔχουσιν οἱ ἐξ Ἰουδαίων,
 ἢ τοῦτο μόνον. Καὶ γὰρ εἰ συνεχώρουν αὐτοῖς μετὰ τῶν πα- 716
 τρῶν ἐθῶν πιστεύειν, οὐκ ἂν οὔτε οἱ πιστεύσαντες, οὔτε οἱ
 ἀπιστήσαντες ἐπεβούλευσαν, τῷ μηδὲν τῶν οἰκείων παρασα-
 λεύεσθαι. Τί οὖν; οὐκ ἐκήρυξε περιτομὴν; οὐ περιέτεμε τὸν
 Τιμόθεον; ^π Περιέτεμε μὲν. Πῶς οὖν φησιν, οὐ κηρύσσω;
 Καὶ ἐνταῦθα αὐτοῦ μάθε τὴν ἀκρίβειαν. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι
 περιτομὴν οὐκ ἐργάζομαι, ἀλλὰ, οὐ κηρύσσω, τουτέστιν, οὐχ
 οὕτω κελεύω πιστεύειν. Μὴ γὰρ εἰς δογματῶν λάβης βεβαί-

11 v. 11.

¹ ἰμῶν τὸ (τὸν F.) pro τὸ ἰμῶν omnes. ^μ καὶ om. A.C.D. ^ν ἡμῶν] ἐαυτῶν F. Vet. ^ο παρεθάρρυνε C.E.F. Mox ἢ ἐπηρ. ἢ προεφ. Cat. ^π τοῦτο pro τοιοῦτον A.C.D.F. ^α γίνεται] ποιεῖ E.F. Vet. ^τ ὁ ταρασσών E.F. Vet. ^β γὰρ om. E. Vet. Statim διέβαλον A. ^γ καθαρὸς ἐνεδύσατο Veron. Sav. Mor. ἴσ. καθαρῶς ἀπεδύσατο Sav. marg. Hoc ipsum est in libris omnibus et Cat. vide quam pure semet explicet a suspitione Vet. καθαρῶς ἐνεδύσατο edidit Montef. ^δ τῶν om. F. ^ε ἔτι om. C.E.F. Cat. Vet. Mox μοι ἐγκ. ἔχ. pro ἐγκ. ἔχουσίν μοι C.D.E.F. ^ς περιέτεμε μὲν . . . οὐ γὰρ εἶπεν] περιέτεμε μὲν, οὐκ ἐκήρυσσε δέ. τί οὖν ἐστιν ὁ φησὶν ἐνταῦθα; μάθε αὐτοῦ τὴν ἀκρίβειαν. οὐκ εἶπεν E.F. Vet. ^ζ οὐκ ἐργάζομαι] ἀπεργάζομαι D.

Βωσιν· περιέτεμον μὲν γὰρ, οὐκ ἐκήρυξα δὲ περιτομήν. “Ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.” Τούτέστι, τὸ ἐμπόδιον, τὸ κώλυμα ἀνήρηται, εἰ τοῦτό ἐστιν ὃ φατε. Οὐδὲ γὰρ οὕτως ὁ σταυρὸς ἦν ²σκανδαλίζων τοὺς Ἰουδαίους, ὡς ³τὸ μὴ δεῖν πείθεσθαι τοῖς πατράσι νόμοις. Καὶ γὰρ τὸν Στέφανον ⁴προσενεγκόντες, οὐκ εἶπον, ὅτι οὗτος τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖ, ἀλλ’ ὅτι κατὰ ⁵τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου λέγει τοῦ ἀγίου. Καὶ τῷ Ἰησοῦ τοῦτο ἐνεκάλουν, ὅτι τὸν νόμον παραλύει. Διό φησιν ὁ Παῦλος· εἰ συγκεχώρηται περιτέμενεσθαι, λένυται ἡ ⁶φιλονεικία ἢ πρὸς ὑμᾶς· οὐδεμία λοιπὸν ἔχθρα μένει πρὸς τὸν σταυρὸν καὶ τὸ κήρυγμα· εἰ δὲ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν φονῶσι καθ’ ἡμῶν, πῶς τοῦτο ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν; Ἐμοὶ γοῦν διὰ τοῦτο ἐπέθεντο, ὅτι εἰσήνεγκα ἀκρόβυστον εἰς τὸν ναόν. Ἄρ’ οὖν οὕτως ἀνόητός εἰμι, φησὶν, ὡς συγκεχωρημένης περιτομῆς, εἰκὴ καὶ μάτην ⁷τοσαύτην ἀναδέξασθαι βλάβην, τοσοῦτον σκάνδαλον θεῖναι τῷ σταυρῷ; Ὁρᾶτε γὰρ, ὅτι δι’ οὐδὲν ἡμῖν πολεμοῦσιν οὕτως, ὡς διὰ τὴν περιτομήν. Οὕτως οὖν ἀνόητος ἤμην, ὡς ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς θλίβεσθαι, καὶ σκανδαλίζειν ἐτέρους; ⁸Δ Σταυροῦ δὲ σκάνδαλον ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ τοῦ σταυροῦ λόγος τοῦτο ἐπέταττε, καὶ τοῦτο μάλιστα ἦν τὸ σκανδαλίζον Ἰουδαίους, καὶ κωλύον τὸν σταυρὸν ⁹καταδέξασθαι, τὸ κελεύεσθαι τῶν πατρώων ἀφίστασθαι ἐθῶν. ¹²“Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.” Ὅρα πῶς ἐστι πικρὸς ἐνταῦθα κατὰ τῶν ἡπατηκότων. Παρὰ μὲν γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοὺς ἡπατημένους τὴν κατηγορίαν ἔτρεπεν, ἵνα οὐκ ἀνοήτους καλῶν, καὶ ἅπαξ καὶ δεύτερον· ἐπειδὴ δὲ καλῶς αὐτοὺς ἐπαίδευσεν καὶ διώρθωσε, πρὸς τοὺς ἡπατηκότας τρέπεται λοιπόν. Δεῖ δὲ ¹³ἡμᾶς συνιδεῖν ¹⁴αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν τὴν σοφίαν, πῶς τούτους μὲν, ὡς παῖδας οἰκείους, καὶ δυναμένους λαβεῖν διόρθωσιν, νουθετεῖ καὶ σωφρονίζει· τοὺς δὲ ἡπατηκότας, ὡς ἀλλοτρίους καὶ ἀνιάτα νοσοῦντας, ἐκκόπτει· τοῦτο μὲν ¹⁵λέγων, “Βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ” τοῦτο δὲ ἐπαρώμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων, “Ὁφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.” Καὶ καλῶς εἶπεν, “ὁ ἀναστατοῦντες.” Τὴν γὰρ οἰκείαν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν συγγένειαν ἀφέντες τὴν ἄνω, τὴν ἀλλοτρίαν καὶ

12 v. 12.

² σκανδαλίζων (δ σκ. A.D. Cat.) τοὺς Ἰουδαίους pro σκάνδαλον τοῖς Ἰουδαίοις omnes. ³ τὸ om. D. ⁴ προσενεγκόντες] + τῷ συνεδρίῳ E.F. Vet. προσενεγκ. Cat. ⁵ τοῦ νόμου καὶ τοῦ τόπου C.D.E.F. Cat. Vet. τοῦ τόπου καὶ τοῦ νόμου Edd. ⁶ τοσαύτην om. A. ⁷ καταδέξασθαι omnes. ἀναδέξασθαι Edd. ⁸ ἀνόητους] καὶ ἀνόητους D. ⁹ αὐτοῦ καὶ ἐντ. pro καὶ ἐντ. αὐτοῦ C.D.F. Cat. ¹⁰ λέγει D. ¹¹ οἱ ἀναστ. E.F.

ξένην μεταδιώκειν ἠνάγκασαν, ἀπὸ μὲν τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς ἐλευθέρης ^κἐκβαλόντες, βιαζόμενοι δὲ καθάπερ αἰχμαλώ-
 (753) τους καὶ ¹μετανάστας πλανᾶσθαι. Διόπερ αὐτοῖς ἐπαράται. ⁷¹⁷
^αὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδὲν μοι μέλει περὶ ἐκείνων. ¹³“Αἰ-
 ρητικὸν γὰρ ἄνθρωπον μετὰ ^ππρώτην καὶ δευτέραν νοουθεσίαν
 παραιτοῦ.” Εἰ βούλονται, μὴ περιτεμένεσθωσαν μόνον, ἀλλὰ
 καὶ ^αἀποκοπτέσθωσαν. Ποῦ τοίνυν εἰσὶν οἱ τολμῶντες ἀπο-
 κόπτειν ἑαυτοὺς, καὶ τὴν ἄρὰν ἐπισπώμενοι, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ
 δημιουργίαν διαβάλλοντες, καὶ τοῖς Μανιχαίοις συμπαράτον-
 τες; Ἐκείνοι μὲν γὰρ φασὶ τὸ σῶμα ἐπίβουλον εἶναι, καὶ ὕλης
 τούτης διδόναι ἀφορμὴν· ὥς γὰρ ἐχθρὸν καὶ ἐπίβουλον ἀπο- B
 κόπτουσι τὸ μέλος. Οὐκοῦν πολλῶ μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμοὺς
 πηρῶσαι ἐχρὴν· διὰ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὴν ψυχὴν κάτεισιν
 ἡ ἐπιθυμία. Ἀλλὰ οὔτε ὀφθαλμός, οὔτε ^οτι ἄλλο μέλος
 αἴτιον, ἀλλ’ ἡ πονηρὰ προαίρεσις μόνον. Εἰ δὲ οὐκ ἀνέχῃ, διὰ
 τί μὴ καὶ γλῶτταν διὰ τὴν βλασφημίαν, καὶ χεῖρας διὰ τὴν
 ἀρπαγὴν, καὶ πόδας διὰ ^ρτοὺς ἐπὶ πονηρίαν δρόμους, καὶ πᾶν,
 ὥς εἰπεῖν, τὸ σῶμα κατακόπτεις; Καὶ γὰρ ἀκοή ^ακαταυλουμένη
 πολλάκις κατεμάλαξε τὴν ψυχὴν, καὶ ῥίνες ὀσμὴν ἡδεῖαν ^ρδεξά-
 μεναι κατεγοήτευσαν τὴν διάνοιαν, καὶ πρὸς ἡδονὴν ἐξεβάκχευ- C
 σαν. Οὐκοῦν πάντα ^απερικόψωμεν, καὶ ὧτα καὶ χεῖρας καὶ
 ῥίνας. Ἀλλ’ ἐσχάτης ταῦτα παρανομίας, καὶ Σατανικῆς ^επα-
 ραπληξίας. Δέον γὰρ διορθῶσαι μόνον τὴν ἄτακτον τῆς
 ψυχῆς ὁρμὴν, ^ωὥς τοῦ τεχνίτου διαμαρτάνοντος, τὸ ὄργανον
 συντρίβειν ἀνέπεισεν ὁ πονηρὸς δαίμων ^ωκαὶ φόνοις χαίρων
 διηνεκῶς. Πῶς οὖν, τοῦ σώματος πιαυνομένου, φησὶν, ἐκκαίεται
 ἐπιθυμία; ^κἸδοὺ πάλιν τὸ ἀμάρτημα τῆς ψυχῆς· τὸ γὰρ
 πιαίνειν τὴν σάρκα, οὐ τῆς σαρκὸς ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς· εἰ
 γὰρ βούλοιτο κατατῆκεν, ^γαὐτὴ τὴν ἐξουσίαν ἅπασαν ἔχει.
 Σὺ δὲ παραπλήσιον ποιεῖς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ὁρῶν τινα πῦρ καί-
 οντα, καὶ ἐπιτιθέντα ξύλα, καὶ οἰκίαν ἐμπιπρῶντα, ἀφείς τὸν D
^αψαυτὰ τὴν πυρὰν, ἐγκαλέσειε τῇ πυρᾷ, ὅτι πολλῶν ἐπιλα-
 βομένη ξύλων εἰς ὕψος ἤρθη· ἀλλ’ οὐκ ἔστι ^κτὸ ἐγκλημα τοῦ

13 Tit. iii. 10.

^κ ἐκβαλόντες pro ἐκβάλλοντες omnes. ¹ μεταναστάτας C. ^π πρώτην] μίαν A.D. ^α ἀποκοπτ. omnes. περικοπτ. Edd. ^ο τι ἄλλο] ἄλλο τι A.C.D. ^ρ τοῖς] τὴν C. ^α καταυλιζομένη C. ^ρ δεξάμενοι C. ^ω περικόψωμεν A. ^ε παραπληξίας] συμβουλῆς E.F. Vet. ^ω ὥς τοῦ τ. διαμαρτάνοντος] οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κατακόπτουσι μέλη. οὕτω τοῦ τεχνίτου διαμαρτῶν E.F. Vet. ^ω καὶ om. E.F. Vet. ^κ Ἰδοὺ πάλιν τὸ ἀμ.] ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο πάλιν ἀμ. E.F. Vet. ^γ αὐτὴν C. ^κ τὸ] τοῦτο A.D.

πρὸς, ἀλλὰ τοῦ ἄψαντος τὸ πῦρ. Τοῦτο γὰρ πρὸς τροφήν, πρὸς φωτισμόν, πρὸς ἄλλας τοιαύτας ἐδόθη διακονίας, οὐχ ἵνα καίῃ τὰς οἰκίας· ὥσπερ οὖν καὶ ἡ ἐπιθυμία εἰς παιδοποιῖαν καὶ βίου σύστασιν, οὐ πρὸς μοιχείαν καὶ πορνείαν καὶ ἄσελγείας· ἵνα πατήρ γένῃ, οὐχ ἵνα μοιχός· ἵνα νομίμως ὁμιλήσῃς γυναικί, οὐχ ἵνα παρανόμως διαφθείρῃς· ἵνα ^βκαταλείπῃς σπέρμα, οὐχ ἵνα ^γτὸ ἐτέρου λυμήνῃ. Τὸ γὰρ μοιχεύειν οὐ τῆς ἐπιθυμίας ἐστὶ τῆς φυσικῆς, ἀλλὰ τῆς ὕβρεως· τῆς παρὰ φύσιν· ἡ γὰρ ἐπιθυμία μίξιν ^δἐπιζητεῖ μόνον, οὐ ^ετοιάνδε μίξιν. Ταῦτα δέ μοι οὐχ ἀπλῶς εἴρηται νῦν, ἀλλὰ προανακρουόμεθ' αἰσθάνοντας, καὶ προακροβολίζόμεθα πρὸς τοὺς λέγοντας τοῦ θεοῦ τὴν δημιουργίαν πονηρὰν εἶναι, καὶ τῆς μὲν ψυχῆς τὴν ῥαθυμίαν ἐώντας, κατὰ δὲ τοῦ σώματος μαινομένων, καὶ τὴν σάρκα ἡμῶν διαβάλλοντας, περὶ ὧν καὶ μετὰ ταῦτα ^ιΠαῦλος ὁ ἀπόστολος ⁷¹⁸διαλέγεται, οὐ τῆς σαρκὸς κατηγορῶν, ἀλλὰ τῶν διαβολικῶν ἔλογισμῶν.

¹⁴ “Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί.” Ἐνταῦθα λοιπὸν δοκεῖ μὲν εἰς τὸν ἠθικὸν ^βἐμβαίνειν λόγον, πάσχει δέ τι καινόν, καὶ ὅπερ οὐδὲ ἐν μιᾷ τῶν ἄλλων ἔπαθεν ἐπιστολῶν. Πάσας γὰρ διαλαμβάνων εἰς ^κδύο μέρη, καὶ τὰ μὲν πρῶτα περὶ δογματῶν, τὰ δὲ ἔσχατα περὶ βίου διαλεγόμενος, ἐνταῦθα εἰς τὸν ἠθικὸν ἐμπεσὼν λόγον, πάλιν ἀναμίγνυσιν τὸν δογματικόν· καὶ ^ιγὰρ οὗτος ἐκείνου πάλιν ἔχεται ^{ιι}ἐν τῇ πρὸς Μανιχαίους μάχῃ. Τί ^Βδέ ἐστι, “Μόνον ^{ιι}μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί;” Ἀπήλλαξεν ὑμᾶς, φησὶν, ὁ Χριστὸς τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας, κυρίου ἀφῆκε τοῦ πράττειν ὃ τι βούλεσθε, οὐχ ἵνα τῇ ἐξουσίᾳ πρὸς κακίαν ὁ χρησώμεθα, ἀλλ’ ἵνα μείζονος λάβωμεν μισθοῦ πρόφασιν, ἐπὶ φιλοσοφίαν μείζονα ἀνιόντες. Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω ζυγὸν δουλείας καλεῖ τὸν νόμον, καὶ κατάρως ^βἐπαγωγὴν· ἵνα μὴ τις ὑποπτεύσῃ, ὅτι διὰ τοῦτο κελεύει τοῦ νόμου ἀποστῆναι, ἵνα ἐξῇ παρανόμως ζῆν, διορθοῦνται τὴν ὑπόνοιαν, ^Γλέγων· οὐχ ἵνα παράνομος γένηται ἡ πολιτεία, ἀλλ’ ἵνα ὑπὲρ τὸν νόμον ^γἡ φιλοσοφία. Ἐλύθη γὰρ τοῦ νόμου τὰ δεσμά, (754)

14 v. 13.

^α ἀσελγείας C.E.F. Veron. Vet. ἀσελγίαν Sav. cet. ^β καταλείπῃς D. ^γ τὸ] τοῦ E.F. ^δ ἐπιθυμεῖ Veron. ^ε τοιάνδε] τοιαύτην δὲ D. ^ς Π. ὁ ἀπ. pro ὁ ἀπ. Π. omnes. ^ζ διαλογισμῶν B. ^η ἐκβαίνειν C.D.E. Veron. ^θ ἐπαγωγὴν Vet. ^ι οὐδὲ ἐν μιᾷ] οὐδέ μιᾷ F. Veron. οὐδεμιᾷ C. οὐδέ μία B. ἐν οὐδεμιᾷ E. ^κ δύο μέρη pro μέρη δύο omnes. ^λ γὰρ om. B. ^μ ἐν] τοῦ ἐν F. Post Μανιχαίους add. λέγει E.F. Vet. ^ν ἡ τὴν ἐλ.] τὴν ἐλ. μὴ Α. τὴν μὴ ἐλ. C. Statim εἰς ἀφ. τῇ σ. pro τῇ σ. εἰς ἀφ. omnes. ^ξ χρῆσθαι et λάβετε E. ^π Vid. Annot. ^ρ ἡ] ἡ F.

καὶ ἐγὼ ταῦτα λέγω, οὐχ ἵνα ταπεινότεροι, ἀλλ' ἵνα ὑψηλότεροι γενώμεθα. Καὶ γὰρ ὁ πορνέων, καὶ ὁ παρθενεύων, ἀμφότεροι τοῦ νόμου τὰ μέτρα ἐξέβησαν, ἅλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ τὸ χεῖρον κατενεχθεὶς, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐπαρθείς· ὁ μὲν παραβὰς, ὁ δὲ ὑπερβὰς τὸν νόμον. Τοῦτ' οὖν φησιν ὁ Παῦλος, ὅτι ἔλυσε τὸν ζυγὸν ἀφ' ὑμῶν, οὐχ ἵνα σκιρτήσητε, οὐδ' ἵνα λακτίζητε, ἀλλ' ἵνα χωρὶς ζυγοῦ βαδίζητε εὐρυθμα. Εἴτα ἡ καὶ δεικνύσι τρόπον, δι' οὗ ῥαδίως ἂν τὸ τοιοῦτον κατορθωθῇ. Τίς οὖν ὁ τρόπος; “^ω Διὰ τῆς Δ ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις,” φησί. Πάλιν ἐνταῦθα αἰνίττεται, ὅτι φιλονεικία καὶ στάσις καὶ φιλαρχία καὶ ἀπόνοια ταύτης αἰτία τῆς πλάνης αὐτοῖς ἐγένετο· ἡ γὰρ τῶν αἰρέσεων μήτηρ, ἡ τῆς φιλαρχίας ἐστὶν ἐπιθυμία. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι “δουλεύετε ἀλλήλοις,” ἔδειξεν ὅτι ἐξ ἀπονοίας καὶ τύφου τοῦτο ἔλαβεν ἰαρχὴν τὸ κακόν· ² διὸ κατάλληλον ἐπεισαγεὶ φάρμακον. Ἐπειδὴ γὰρ ἀλλήλων ἄρχειν βουλόμενοι διεσχίσθητε, δουλεύσατε ἀλλήλοις· οὕτω γὰρ συναχθήσεσθε πάλιν. Ἀλλὰ φανερώς μὲν οὐ λέγει τὸ ἀμάρτημα, φανερώς δὲ τίθησι τὴν διόρθωσιν, ἵνα δι' αὐτῆς κάκεῖνο μάθωσιν· ὥς ἂν εἴ τις τῷ ἀσελγαίνοντι ὅτι μὲν ἀσελγαίνει μὴ λέγοι, παραινοῖ δὲ συνεχῶς σωφρονεῖν. Ὁ γὰρ ἀγαπῶν, ὡς χρὴ, τὸν πλησίον, οὐ παραιτεῖται δουλεύειν αὐτῷ παντὸς δούλου ταπεινότερον. Καθάπερ γὰρ πῦρ ὁμιλήσαν κηρῷ, μαλάσσει ῥαδίως αὐτόν, οὕτω καὶ ἡ τῆς ἀγάπης θερμότης πάντα τύφον καὶ ἀπόνοιαν πυρὸς σφοδρότερον διαλύει. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, ἀπλῶς, ἀλλὰ, “δουλεύετε,” τὴν ἐπιτεταμένην δὴ δὴλων φιλιάν. Ἐπειδὴ γὰρ τοῦ νόμου τὸν ζυγὸν ἀνείλεν, ἵνα μὴ ἀποσκιρτήσωσιν, ἕτερον αὐτοῖς ἐπιτίθησι ζυγὸν τὸν τῆς ἀγάπης, ἰσχυρότερον μὲν ἐκείνου, κουφότερον δὲ καὶ ἡδῶ πολλῷ. Εἴτα ⁷¹⁹ δεικνύς αὐτοῦ τὸ κατόρθωμα, φησὶν· ¹⁵ “Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, ἐν τῷ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.” Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω τὸν νόμον ἔστρεφον, εἰ βούλει ἑαυτόν, φησί, πληροῦν, μὴ περιτέμνου· οὐ γὰρ ἐν τῇ περιτομῇ, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγάπῃ πληροῦται. Ὅρα τῆς οὐδύνης πῶς

15 v. 14.

¹ ταῦτα F. Vet. ² ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς om. B. ³ λακτίζητε A.B.C. E.F. λακτίσητε Edd. ⁴ καὶ om. B. ⁵ διὰ] ἀλλὰ διὰ E. ⁶ αἰτία] ἡ αἰτία A.B.C.D. αἰτία τῆς π. αὐτοῖς ἐγένετο] τῆς π. αἰτίας αὐτοῖς ἐγένοντο Edd. repugnantis libris. ⁷ ἀρχὴν] ἀρχὴ Veron. ἡ ἀρχὴ A.B.C.D.F. Cat. ⁸ διὸ] + καὶ E. ⁹ ἀλλήλων] + φησὶν F. Vet. φησὶν post ἀλλήλους add. E. ¹⁰ ἀσελγαίνειν B.C. ¹¹ παραινεῖ A.B.D.E.F. ¹² ἀλλήλους om. B. ¹³ αὐτό B. ¹⁴ σεαυτὸν B.E.F. ¹⁵ αὐτὸν φ. πλ.] φησὶν αὐτὸν πλ. C.E. φησὶ πλ. αὐτόν D.

- οὐκ ἐπιλανθάνεται τῆς ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ^hτὸ ποιοῦν κινεῖ συνεχῶς, καὶ εἰς τὸν ἡθικὸν ἐξελθὼν λόγον. 16 “Εἰ δὲ ἀλλήλους B δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.” Οὐκ ἀποφαίνεται, ἵνα μὴ βαρῆση, ἀλλ’ οἶδε μὲν αὐτὸ γινόμενον, λέγει δὲ αὐτὸ μετὰ ἀμφιβολίας. Οὐ γὰρ εἶπεν, ἐπειδὴ ἀλλήλους δάκνετε· καὶ τὸ ⁱἐξῆς ὁμοίως· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖ πάλιν ἀπεφάνητο, ὅτι ^kὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθήσεσθε, ἀλλὰ, “βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε” ὅπερ ἐστὶ φοβούντος καὶ ἀσφαλιζομένου, οὐ καταδικάζοντος. Καὶ ταῖς λέξεσι δὲ ἐμφαντικῶς ἐχρήσατο. Οὐ γὰρ εἶπε, “δάκνετε,” μόνον, ὅπερ ἐστὶ θυμουμένου, ἀλλὰ καὶ, “κατεσθίετε,” ὅπερ ἐστὶν ἐμμένοντος τῇ πονηρίᾳ. Ὁ ^mμὲν γὰρ δάκνων, ὀργῆς ἐπλήρωσε πάθος· ὁ δὲ κατεσθίων, ⁿθηριωδίας ἐσχάτης παρέσχεν ἀπόδειξιν. Δήγματα C δὲ καὶ βρώσεις οὐ τὰς σωματικὰς φησιν, ἀλλὰ τὰς πολὺ χαλεπωτέρας. Οὐ γὰρ οὕτως ὁ ἀνθρωπίνης ἀπογευσάμενος σαρκὸς ἐβλάψεν, ὥς ὁ δῆγματα εἰς τὴν ψυχὴν πηγνύς· ὅσον γὰρ ψυχὴ τιμιωτέρα σώματος, ^pτοσοῦτῳ χαλεπωτέρα ^qἢ ταύτης βλάβη. “Βλέπετε μὴ ὑπ’ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε.” Ἐπειδὴ ^rγὰρ οἱ ἀδικούντες καὶ ἐπιβουλεύοντες, ὥς ἄλλους ἀναλίσκοντες, ἐπὶ ^vτοῦτο ἔρχονται, διὰ τοῦτό ^wφησι, σκοπεῖτε μὴ εἰς ὑμᾶς τὸ πρᾶγμα περιτραπῇ. Ἡ γὰρ διάστασις καὶ ^xἡ μάχη φθοροποιὸν καὶ ἀναλωτικὸν καὶ τῶν δεχομένων αὐτὴν, καὶ ^yτῶν εἰσαγόντων, καὶ σιτὸς μᾶλλον ἅπαντα διατρῶγει.
- D 17 “Λέγω δὲ, πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ ^zτελέσητε.” Ἰδοὺ καὶ ἐτέραν δείκνυσιν ὁδὸν εὐκόλον ποιούσαν τὴν ἀρετὴν, καὶ κατορθοῦσαν τὰ εἰρημένα, ὁδὸν τίκτουσαν ἀγάπην, καὶ σφιγγομένην ὑπὸ τῆς ἀγάπης. Οὐδὲν γὰρ, οὐδὲν οὕτως ἀγαπητικούς ποιεῖ, ὥς τὸ πνευματικούς εἶναι· καὶ οὐδὲν οὕτω πίθει παραμένειν ἡμῖν τὸ πνεῦμα, ὥς ἡ τῆς ἀγάπης ἰσχὺς. (755) Διὸ φησι, “Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.” Ἐπειδὴ ^a γὰρ εἶπε τὸ ποιοῦν τὴν νόσον, λέγει καὶ E τὸ τὴν ὑγίαν χαριζόμενον φάρμακον. Ποῖον ^bδὲ τοῦτό ἐστι, ^cκαὶ τίς ἡ λύσις τῶν εἰρημένων κακῶν, ἢ ^dτὸ πνεύματι ζῆν;

16 v. 15.

17 v. 16.

^h τὸ ποιοῦν] τόπον οὖν F. ⁱ ἐξῆς] + δὲ E.F. ^k ὑπὸ sine elisione C.E.F. Cat. De seqq. vid. Annot. ^l κατεσθίετε] + μετὰ προσθήκης E.F. Vet. ^m μὲν om. D. ⁿ θηριωδίας A.B.E. θηριωδείας C. θηρωδίας Edd. ^o ὅσῳ E.F. Cat. Statim τιμιωτέρα ψυχὴ inverso ord. C.D.E. Cat. ^p τοσοῦτῳ A.C.E.F. Cat. τοσοῦτον Edd. ^q ἢ] καὶ ἡ E.F. ^r ἀναλωθῇτε] + φησὶν E.F. Vet. ^s γὰρ om. F. Vet. ^t ἀλλήλους B.D. ^v τοῦτῳ A.D.F. ^w φησι] λέγει F. ^x ἡ om. A. ^y τῶν om. D. ^z τελέσητε ubique F. ^a γὰρ om. F. Vet. ^b δὲ] δὴ A.D. Statim ἦν pro ἐστὶ B. ^c Vid. Annot. ^d τὸ] τῷ C.D.

^e Διό φησι· “Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.” ¹⁸ “Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς ταῦτα δὲ βάντικεῖται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ^a ἂν θέλητε, ταῦτα ποιήτε.” Ἐνταῦθα ¹ δὲ ἐπιτίθενται τινες λέγοντες, ὅτι διείλεν εἰς δύο τὸν ἄνθρωπον ὁ ἀπόστολος, ὥσπερ ἐξ ἐναντίας οὐσίας ^kκατεσκευασμένον εἰσάγων, καὶ μάχην τῷ σώματι πρὸς τὴν ψυχὴν δεικνὺς οὖσαν. Ἄλλ’ οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. Σάρκα γὰρ ἐνταῦθα, οὐ τὸ σῶμα καλεῖ· εἰ ¹ γὰρ τοῦτό φησι, πῶς ἔχει λόγον τὸ ἐξῆς εἰρη- ⁷²⁰ μένον; “ἐπιθυμεῖ γὰρ, ^mφησὶ, κατὰ τοῦ πνεύματος.” Καὶ μὴν τοῦτο οὐ τῶν κινούντων, ἀλλὰ τῶν κινουμένων ἐστίν, οὐ τῶν ἐνεργούντων, ἀλλὰ τῶν ⁿἐνεργουμένων· πῶς οὖν ἐπιθυμεῖ; Ἡ γὰρ ἐπιθυμία οὐ ^oσαρκὸς, ἀλλὰ ψυχῆς. Καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ φησι, ¹⁹ “Κατεπιθυμῶς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου” καί, “Τί ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου, καὶ ποιήσω σοι;” καί, “Μὴ πορεύου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς σου” καὶ πάλιν, “Οὕτως ^pἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου.” Πῶς οὖν ^qΠαῦλός φησιν, “Ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ ^B κατὰ τοῦ πνεύματος;” Οἶδε σάρκα καλεῖν, οὐ τὴν τοῦ σώματος φύσιν, ἀλλὰ ^sκαὶ τὴν πονηρὰν προαίρεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ²⁰ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκί, ἀλλ’ ἐν πνεύματι” καὶ πάλιν, “Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.” Τί οὖν; ἀνελεῖν δεῖ τὴν σάρκα; αὐτὸς δὲ ὁ ταῦτα λέγων οὐ σάρκα περιέκειτο; Οὐ τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τοῦ διαβόλου ταῦτα τὰ ^tδόγματα· ²¹ “Ἐκεῖνος ^v γὰρ ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς.” Τί οὖν φησι; Σάρκα ἐνταῦθα τὸν λογισμὸν καλεῖ τὸν γεώδη, τὸν ῥαθύμον καὶ ἡμελημένον. Τοῦτο δὲ οὐ σώματος κατηγορία, ἀλλὰ ῥαθύμου ψυχῆς ἔγκλημα. Ὅργανον γὰρ ἐστὶν ἡ σὰρξ, ^C τὸ δὲ ὄργανον οὐδεὶς ἀποστρέφεται καὶ μισεῖ, ἀλλὰ τὸν τὰ ὄργανον κακῶς μεταχειριζόμενον. Καὶ γὰρ οὐ τὸν σίδηρον, ἀλλὰ τὸν ἀνδροφόνον καὶ μισοῦμεν καὶ κολάζομεν. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο, φησὶ, κατηγορία τοῦ σώματος, τὸ τὰ ἀμαρτήματα τῆς ψυχῆς τῷ τῆς σαρκὸς ὀνόματι καλεῖσθαι. Ἐγὼ δὲ ὁμολογῶ μὲν ἐλάττονα εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν σάρκα, καὶ αὐτὴν δὲ

¹⁸ v. 17.¹⁹ Psal. lxxliii. 2. ¹ Reg. xx. 4. Sirac. xviii. 30. Psal. xli. 2.²⁰ Rom. viii. 9, 8.²¹ Joan. viii. 44.

^e διό φησι] εἰπὼν δὲ E.F. Vet. Iidem post τελέσητε addunt ἐπήγαγεν.
^f τὸ δέ] καὶ τὸ E. ^g ἀντικεινται E.F. Veron. ^h ἂν om. B.C.D. Veron.
 Statim θέλετε A.D. Veron. et p. p. ποιεῖτε B.C. ποιεῖται A. ⁱ δὲ om. E.F.
^k κατεσκ. εἰσάγων] κατεσκευάσεν B. κατεσκευασμένων εἰσάγων C. ^l γὰρ
 δὲ E.F. Mox δηλοῖ προ φησι F. ^m φησὶ om. B. ⁿ ἐνεργουμένων] +
 ἐστὶ A.D. Haec πῶς οὖν ἐπιθυμεῖ om. A. ^o τῆς σαρκὸς et τῆς ψυχῆς B.
^p ἐπιθυμεῖ D. Cat. ^q ὁ Παῦλος D.E. ^r οὐ] + μόνον superscript. E.
^s καὶ accessit ex A.C.D.E. Cat. ^t δόγματα pro διδάγματα omnes. ^v γὰρ
 om. B.

καλὴν. Τὸ γὰρ ἔλαττον τοῦ ^ωκαλοῦ, καὶ ^ααὐτὸ καλόν· τὸ δὲ κακόν, οὐκ ἔλαττον τοῦ καλοῦ, ὑ ἀλλ' ἐναντίον. Σὺ δέ, ^εεἰ μὲν ἔχεις δεῖξαι ἀπὸ τοῦ σώματος κατασκευαζομένην τὴν κακίαν, D κατηγόρει τῆς σαρκὸς· εἰ δὲ ἀπὸ τῆς προσηγορίας διαβάλλειν ἐπιχειρεῖς, ὥρα ^ασοι καὶ τῆς ψυχῆς κατηγορεῖν. Καὶ γὰρ ψυχικὸς ἄνθρωπος λέγεται ὁ τῆς ἀληθείας ἐστερημένος, καὶ πνεύματα πονηρίας λέγεται τὰ τῶν δαιμόνων πλήθη. Τῷ δὲ τῆς σαρκὸς ὀνόματι πάλιν καὶ τὰ μυστήρια καλεῖν εἴωθεν ἡ γραφὴ, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἅπασαν, σῶμα ^βλέγουσα εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ βούλει ^εκαὶ κατορθώματα καλεῖν τὰ δι' αὐτῆς γινόμενα, σβέσον τῷ λόγῳ τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἔρημον ὄψει τὴν ψυχὴν γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὐδὲν εἰδυῖαν ὧν οἶδεν. Εἰ γὰρ ἡ E δύναμις τοῦ θεοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοουμένη καθοράται, πῶς ἂν ^δἴδοιμεν χωρὶς ὀφθαλμῶν; εἰ δὲ καὶ ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, πῶς ^εἀκουσόμεθα χωρὶς ὠτων; Καὶ τὸ κη- ρύξαι δὲ καὶ τὸ ^επεριελθεῖν, διὰ γλώττης καὶ ποδῶν. 22 “Πῶς γὰρ ^εκηρύξουσιν, εἰ μὴ ἀποσταλῶσι;” καὶ τὸ γράψαι διὰ χειρῶν. Ὅρας ὅτι μυρίων ^ηἡμῖν ἀγαθῶν ἐστὶν αἰτία τῆς σαρκὸς ἡ διακονία; Εἰ δὲ λέγει, “Ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος,” περὶ δύο φησὶ λογισμῶν. Οὗτοι γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκεινται, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, οὐχ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα. Εἰ γὰρ ταῦτα ^ιἀντίκειται, ἀλλήλων ^κἐστὶν ἀναιρετικά, ὥς τὸ πῦρ ^ιτοῦ ὕδατος, ὥς τὸ σκότος τοῦ φωτός. Εἰ δὲ ἐπιμελεῖται 721 σώματος ^μψυχῇ, καὶ πολλὴν αὐτοῦ ^νποιεῖται πρόνοιαν, καὶ μυρία πάσχει, ὥστε αὐτὸ μὴ καταλιπεῖν, καὶ ἀπορρηγνυμένη κωλύει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῇ διακονεῖται, καὶ πολλὴν εἰσάγει γνῶσιν αὐτῇ, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνης ἐνέργειαν τοῦτο κατεσκευ- ασται· πῶς ἂν ἐναντία ταῦτα εἴη καὶ μαχόμενα ἀλλήλοις; Ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον οὐκ ἐναντία, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὁμονοοῦντα, (756) καὶ ἀλλήλων ἀντεχόμενα διὰ τῶν ἔργων ὀρῶ. Οὐ τοίνυν περὶ τούτων φησὶν, ὅτι ἀντίκεινται ἀλλήλοις, ἀλλὰ λογισμῶν πονη- ρῶν καὶ ἀγαθῶν μάχην εἰσάγει. Τὸ γὰρ θέλειν καὶ μὴ θέλειν,

22 Rom. x. 15.

^ω καλοῦ] + οὐ κακόν ἀλλὰ E.F. Vet. ^α αὐτὸ] + τὸ C. ^γ ἀλλ' ἐναντίον om. A. ^ε εἰ μὲν ἔχεις] Sic E.F. Cat. εἰ μὴ ἔχεις Veron. εἰ μοι ἔχεις Sav. Mor. Ben. ἡμῖν εἰ ἔχεις A.B.C.D. ^α σοι pro σε A.E.F. ^β λέγουσα om. B. εἶναι λέγουσα inverso ord. D.E. ^ε καὶ κατορθ. καλεῖν] καὶ τὰ κατορθ. ἰδεῖν E.F. Vet. καὶ κατορθ. μαθεῖν Cat. Post γινόμενα add. σκόπει ἐντεῦ-θεν E.F. Vet. ^δ ἴδοιμεν A.D.E. ^ε ἀκουσόμεθα A.B. ^ε παρελθεῖν B. ^ε κηρύξουσιν B. κηρύξουσιν] + φησὶν E.F. Vet. ^η ἡμῖν om. E. Vet. erasum in F. ἀγαθῶν ἡμῖν inverso ord. A.B.D. ^ι ἀντίκεινται A.B.C.E.F. Cat. ^κ εἰσὶν E. ^ι τοῦ om. D. ^μ ἡ ψυχῇ E.F. ^ν ποιεῖται A.D.E.F. Cat. ποιεῖ Edd.

τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦτό φησι, “ταῦτα δὲ ὁ ἀντίκειται,” ἵνα B
 μὴ ῥυγγωρῆς τῇ ψυχῇ πορεύεσθαι ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτῆς
 ταῖς πονηραῖς. Καθάπερ γὰρ τις παιδαγωγὸς καὶ διδάσκα-
 λος φοβῶν, ταῦτα ἐφθέγγετο. ²³ “Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε,
 οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.” Ποία αὕτη ἀκολουθία; Μεγίστη μὲν
 ὁ οὖν καὶ σαφής. Ὁ γὰρ πνεῦμα ἔχων, ὡς χρῆ, σβέννυσι ἰ διὰ
 τούτου πονηρὰν ἐπιθυμίαν ἄπασαν· ὁ δὲ τούτων ἀπαλλαγείς, οὐ
 δεῖται τῆς ἀπὸ τοῦ νόμου βοηθείας, ὑψηλότερος πολλῶ τῆς
 ἐκείνου παραγγελίας γενόμενος. Ὁ γὰρ μὴ ὀργιζόμενος, πῶς
 δεῖται ἀκούειν, “Οὐ φονεύσεις;” ὁ μὴ βλέπων ἀκολάστοις
 ὀφθαλμοῖς, πῶς χρήζει τοῦ παιδεύοντος μὴ μοιχεύειν; Τίς γὰρ C
 διαλέγεται περὶ τοῦ καρποῦ τῆς κακίας τῷ τὴν ῥίζαν αὐτὴν
 ἀνασπᾶσαντι; Ῥίζα γὰρ φόβος θυμὸς, καὶ μοιχείας ἢ περιέρ-
 γος θεωρία τῶν ὄψεων. Διὰ τοῦτό φησιν, “Εἰ πνεύματι
 ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.” Ἐνταῦθα δέ μοι δοκεῖ καὶ ἐγκώ-
 μιον τοῦ νόμου ἔμεγα εἰρηκέναι καὶ θαυμαστὸν, ἔειγε ἐν τάξει
 τοῦ πνεύματος ὁ νόμος ἦν κατὰ δύναμιν τὴν ἑαυτοῦ πρὸ τῆς
 τοῦ πνεύματος ἐπιφοιτήσεως· οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἑναπομένειν
 χρῆ τῷ παιδαγωγῷ. Τότε ἵμεν εἰκότως ὑπὸ νόμον ἦμεν, ἵνα
 τῷ δεῖ κολλάζωμεν τὰς ἐπιθυμίας, οὕτω τοῦ πνεύματος φανέν- D
 τος· νῦν δὲ τῆς χάριτος δεδομένης τῆς οὐ κελευούσης μόνον αὐ-
 τῶν ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμαρτανούσης αὐτὰς, καὶ πρὸς μείζονα
 πολιτείαν ἀναγούσης, τίς χρεῖα νόμου; Τῷ γὰρ οἰκοθεν κα-
 τορθοῦντι τὰ μείζονα, ποῦ χρεῖα παιδαγωγοῦ; Οὐδὲ γὰρ γραμ-
 ματιστοῦ τις δεῖται φιλόσοφος ὢν. Τί τοίνυν ἑαυτοὺς ἐξευτε-
 λίζετε, τῷ πνεύματι πρότερον ἑαυτοὺς ἐκδόντες, καὶ νῦν
 προσκαθήμενοι τῷ νόμῳ;

²⁴ “Φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστι πορνεία,
 μοιχεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, φαρμακεία, ^c εἰδωλολατρεία, E
 ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ, ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις,
 φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, ^a προλέγω
 ὑμῖν, καθὼς ^d καὶ προεῖπον, ὅτι ^e οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες,

23 v. 18.

24 v. 19—21.

^o ἀντίκειται pro ἀντίκειται omnes. Post h. v. add. ἀλλήλοις B. ^p ρυγγω-
 ρήσης A.C. Cat. ^q οὖν accessit ex B.C.D.E.F. μὲν οὖν om. A. Post οὖν
 add. αὕτη D. ^r δι' αὐτοῦ A.D. ^s ἢ περιέργος om. B. ^t μέγα εἰρηκέναι
 pro εἰρηκέναι μέγα omnes. ^v εἶγε] Sic Cat. εἰ δὲ Edd. ποῖον τοῦτο; ὅτι εἰ
 καὶ E.F. Vet. ^w ἦν] φησὶν ἦν E.F. ἦν καὶ D. ^x ἑναπομένειν χρῆ] χρῆ
 ἑναπομένειν B. ^y μὲν] + γὰρ E.F. ^z ἡμαρτανούσης αὐτὰς] ἡμαρτανούσης F.
^a ἀγούσης E. ἀναγούσης F. ^b ἐκδιδόντες A.B.C.D. ^c εἰδωλολατρεῖαι B.
 Mox ἔρις A.F. ^d καὶ assumptum ex omnibus. ^e οἱ accessit ex
 A.B.E.F.

βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.” Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ τῆς
 σαρκὸς ἵσου κατηγορῶν, εἶπέ μοι, καὶ νομίζων ὥς περὶ ἐχθρᾶς
 καὶ πολεμίας ^h ταῦτα εἰρῆσθαι. Ἔστω ἵγάρ ἡ μοιχεία καὶ ἡ
 πορνεία τῆς σαρκὸς καθ’ ὑμᾶς· αἱ ^k ἐχθραὶ, καὶ αἱ ἔρεις, καὶ οἱ
 ζῆλοι, καὶ ^l αἱ ἐριθείαι, καὶ αἱ αἱρέσεις, καὶ αἱ φαρμακείαι·
 προαιρέσεως γὰρ ταῦτα διεφθαρμένης μόνον, ὥσπερ οὖν καὶ τὰ
 722 ἄλλα· ^m πῶς ἂν εἰεν σαρκὸς; Ὅρᾳς ὅτι οὗ φησι τὴν σάρκα
 ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὸν γεῶδη λογισμὸν καὶ χαμαὶ συρόμενον; Διὸ
 καὶ φοβεῖ λέγων, ὅτι “οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν
 θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.” ⁿ Εἰ δὲ φύσεως ταῦτα πονηρᾶς, καὶ
 οὐ προαιρέσεως μοχθηρᾶς, περιττῶς εἶπε, “πράσσουσιν”· οὐ
 γὰρ πράσσουσιν, ἀλλὰ πάσχουσι. Τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ βασι-
 λείας ἐκπίπτουσιν; Οὐδὲ γὰρ τῶν ἐν φύσει, ἀλλὰ τῶν ἐν
 προαιρέσει καὶ οἱ στέφανοι καὶ αἱ κολάσεις. Διὸ καὶ ταῦτα
 ἠπέλιπεν ὁ Παῦλος. ²⁵ “Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος
 B ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη.” Οὐκ εἶπε, τὸ ἔργον τοῦ πνεύματος,
 ἀλλ’, “ὁ καρπός.” Οὐκοῦν ἡ ψυχὴ περιττὴ· εἰ γὰρ περὶ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος ὁ λόγος, ποῦ ἡ ψυχὴ; ἄρα περὶ
 ἀψύχων διαλέγεται; Ὅταν γὰρ τὰ μὲν πονηρὰ τῆς σαρκὸς, τὰ
 δὲ χρήσιμα τοῦ πνεύματος ᾖ, περιττὴ ἡ ψυχὴ. Οὐδαμῶς· καὶ
 γὰρ ἡ ἐγκράτεια τῶν παθῶν ταύτης καὶ περὶ αὐτὴν· καὶ ἐν
 μέσῳ ^h κειμένης κακίας καὶ ἀρετῆς, ⁱ ἂν μὲν εἰς δέον χρήσεται τῷ
 σώματι, πνευματικὸν αὐτὸ κατειργάσατο· ἂν δὲ ἀποστῇ μὲν
 τοῦ πνεύματος, ἐκδῶ δὲ ^j ἑαυτὴν ταῖς πονηραῖς ἐπιθυμίαις,
^k γεωδεστέραν αὐτὴν κατεσκεύασεν. Ὅρᾳς ^l πάντοθεν πῶς οὐ
 C περὶ οὐσίας αὐτῷ ὡς σαρκὸς νῦν ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ προαιρέσεως
 μοχθηρᾶς, καὶ οὐ τοιαύτης; Διὰ τί δὲ καρπὸν καλεῖ τοῦ πνεύ- (757)
 ματος; Ὅτι τὰ μὲν πονηρὰ ἔργα ἐξ ἡμῶν γίνεται ^m μόνον· διὸ
 καὶ ἔργα καλεῖ· τὰ δὲ καλὰ οὐ τῆς ἡμετέρας ἐπιμελείας δεῖται
 μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Εἵτα μέλλων
 αὐτὰ διηγείσθαι, τὴν ῥίζαν τίθησι πρῶτον τῶν ἀγαθῶν, οὕτω
 λέγων· “Ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ⁿ ἀγα-

26 v. 22.

¹ σου] σὺν D. σου om. E.F. ² ὥς περὶ] ὥσπερ B.C. ^h ταῦτα] καὶ
 ταῦτα A.B.C.D.E. invita Cat. Post εἰρῆσθαι add. τί εἴπης E. ⁱ γὰρ om. F.
^k ἐχθραὶ]+τί E. ^l αἱ ἐριθείαι] οἱ θυμοὶ B. ^m πῶς]+οὖν E. ⁿ εἰ δὲ—
 πράσσουσιν om. D. Haec καὶ οὐ προαιρέσεως μοχθηρᾶς om. A. ^o Vid.
 Annot. ^p πνεύματος]+ἐστὶν E. ^q ἄρα C. ^r αὐτὴν pro αὐτῆς D.E.
 Cat. ^s κειμένη E.F. Cat. Vet. μένης B. ^t ἂν] εἰ D. ^v ἑαυτὴν E.F.
 Cat. αὐτὴν Ben. αὐτὴν vulgo. ^w γεωδεστέρον αὐτὸ E.F. Vet. ἑαυτὴν pro
 αὐτῇ D. ^x πάντοθεν om. F. Vet. Statim ὥς pro πῶς B. ^y τῆς σαρκὸς
 Edd. τῆς om. A.B.D.E.F. Cat. αὐτῷ τῆς om. C. ^z μόνων A.B.F. Vet. Haec
 ὅτι τὰ μὲν—καλεῖ desunt in D. ^a ἀγαθωσύνη A.D.E.F. ἀγαθοσύνη B.C.
 Edebatur ἀγαθοεργία.

θωσύνῃ, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια. ²⁶ Κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.” ^bΤί γὰρ ἂν τις ἐπιτάξειε τῷ πάντα ἔχοντι D παρ’ ἑαυτῷ, καὶ διδάσκαλον ^cἀπηρτισμένην τῆς φιλοσοφίας τὴν ἀγάπην; “Ὡσπερ γὰρ οἱ τῶν ἵππων εὐνιοὶ καὶ ἀφ’ ἑαυτῶν ἅπαντα πράττοντες, οὐκ ἂν δεηθεῖεν μάστιγος· οὕτω καὶ ψυχὴ κατορθοῦσα τὴν ἀρετὴν ^dἀπὸ πνεύματος, οὐ δεῖται τοῦ ^eνομοθετοῦντος νόμου. Πάνυ δὲ καὶ ἐνταῦθα ^fθαυμαστικῶς τὸν νόμον ἐξέβαλεν, οὐχ ὡς φαῦλον, ἀλλ’ ὡς ἐλάττονα τῆς δεδομένης παρὰ τοῦ πνεύματος φιλοσοφίας. ²⁷ “Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.” ^gἸνα γὰρ μὴ λέγωσι, καὶ τίς ἐστι τοιοῦτος; δείκνυσιν ἐπὶ τῶν E ἔργων τοὺς ^hτὰ τοιαῦτα κατορθοῦντας, ⁱσάρκα πάλιν ἐνταῦθα τὰς πονηρὰς πράξεις καλῶν. Οὐ γὰρ δὴ τὴν σάρκα ἀνείλον’ ἐπεὶ πῶς ἔμελλον ζῆν; τὸ γὰρ ἐσταυρωμένον, νεκρόν ἐστι καὶ ἀνενέργητον’ ἀλλὰ τὴν ἀκριβῆ φιλοσοφίαν δηλοῖ. Καὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι, κἂν ἐνοχλῶσι, κενὰ λυσσῶσιν. Ἐπεὶ οὖν τοσαύτη τοῦ πνεύματος ἡ ἰσχὺς, ^kἐκείνῳ ζῶμεν, ἐκείνῳ ἀρκώμεθα· ^lὁ καὶ αὐτὸς ^mἐπάγει λέγων· ²⁸ “ⁿΖῶμεν οὖν ἐν πνεύματι, καὶ πνεύματι στοιχῶμεν,” κατὰ τοὺς ^oἐκείνου νόμους πολιτευόμενοι. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ ^pτὸ, “στοιχῶμεν,” τουτέστιν, ἀρκεσθῶμεν τῇ τοῦ πνεύματος δυνάμει, καὶ μὴ ἐπιζητῶμεν τὴν ἀπὸ ^qτοῦ νόμου προσθήκην. Εἰτα δεικνύς ἐκείνους τοὺς ἐπεισάγοντας τὴν περι- ⁷²³τομὴν διὰ φιλοτιμίαν τοῦτο ποιοῦντας, φησί· ²⁹ “Μὴ ^rγενώμεθα κενόδοξοι,” ὁ πάντων ἐστὶν αἷτιον τῶν κακῶν, “ἀλλήλους ^sπροκαλούμενοι,” εἰς φιλονεικίας καὶ ἔρεις, “ἀλλήλους φθονοῦντες.” Ἀπὸ γὰρ κενοδοξίας ^tὁ φθόνος, ^vκαὶ ἀπὸ φθόνου τὰ μυρία ταῦτα κακά.

¹ “Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος.” Ἐπειδὴ γὰρ B ἐπιτιμήσεως προσχῆματι τὰ αὐτῶν ἐξεδίκουν πάθη, καὶ ἐδόκουν μὲν ἀμαρτημάτων ^uἐνεκεν τοῦτο ποιεῖν, τὴν δὲ αὐτῶν φιλαρχίαν στῆσαι ἐβούλοντο, φησὶν “Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ.”

²⁶ v. 23.²⁷ v. 24.²⁸ v. 25.²⁹ v. 26.¹ Cap. VI. v. 1.

^b τί (τίς C.) γὰρ ἂν τις] Sic libri omnes et Interp. τίς γὰρ ἂν Edd. ^c ἀπηρτισμένη B. Cat. ^d ἀπὸ τοῦ πν. E. ^e νομοθετοῦντος A.B.D. ^f θαυμ. τὸν v. προ τὸν v. θαυμ. C.D.E.F. ^g πνεύματος φιλοσοφίας] θεοῦ σοφίας E. ^h τὰ om. B. ⁱ σάρκα] + γὰρ A. ^k ἐκείνῳ ζῶμεν om. A. Statim ἀρκώμεθα pro ἀρκούμεθα F. Vet. Ita tacite edidit Montef. ^l δ] τοῦτο F. Vet. δ om. C.D. ^m ἐπάγει λέγων] δηλῶν ἔλεγεν E. δηλῶν ἐπάγει F. Vet. ⁿ ζῶμεν οὖν ἐν] εἰ ζῶμεν E.F. Cat. Vet. Statim πνεύματι καὶ pro καὶ πνεύματι iidem. ^o ἐκείνου] + φησὶ E.F. Mox πολιτευόμεθα F. ^p τὸ om. B. ^q τοῦ] + πνεύματος B. ^r γνώμεθα A.C.D. Cat. ^s προκαλούμενοι B.C.D.E. Sequentia eis φιλονεικίας (+ φησὶ E.F. Vet.) καὶ ἔρεις (ἔρις F.) quae vulgo desunt, leguntur in omnibus. ^t ὁ om. B. ^v καὶ om. D. Statim ἀπὸ φθόνου φθόνος καὶ τὰ μ. τ. κ. B. CAP. VI. ^u ἐνεκα E.

Οὐκ εἶπεν, ἐὰν πράξῃ, ἀλλ', "ἐὰν προληφθῇ," τουτέστιν, ἐὰν συναρπαγῇ. "Τμείς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον." Οὐκ εἶπε, κολάζετε, ^οοὐδὲ, καταδικάζετε, ^δἀλλὰ, διορθοῦσθε. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστη, ἀλλὰ δεικνὺς ὅτι σφόδρα αὐτοὺς ἡμέρους εἶναι δεῖ τοῖς ὑποσκελιζομένοις, οὕτως ἐπήγαγεν· "Ἐν πνεύματι πραότητος." Οὐκ εἶπεν, ἐν πραότητι, ἀλλ', "ἐν πνεύματι πραότητος" ^οδηλὼν ὅτι καὶ τῷ πνεύματι ταῦτα δοκεῖ, ^εκαὶ τὸ δύνασθαι μετ' ἐπιεικείας διορθοῦν τοὺς ἁμαρτάνοντας, χαρίσματός ἐστι πνευματικοῦ. Εἶτα ἵνα μὴ ἐπαρθῇ ^οδιορθῶν ἕτερον, καὶ αὐτὸν ὑπὸ τὸν αὐτὸν φόβον ἔθηκεν, οὕτως εἰπὼν· "Σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς." "Ὡς περ γὰρ οἱ πλουτοῦντες ἐράνους τοῖς δεομένοις εἰσφέρουσιν, ἵν', εἴποτε καὶ αὐτοὶ ^οπεριπέσοιεν πενία, τῶν αὐτῶν ἐπιτύχωσιν· ^ιοὕτω καὶ ἡμᾶς ποιεῖν χρή. Διὸ καὶ αἰτίαν ἀναγκαίαν τίθῃσι, λέγων οὕτω· "Σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς."

D Καὶ ἀπολογεῖται ὑπὲρ τοῦ ἡμαρτηκότος, πρῶτον μὲν εἰπὼν, (758) "ἐὰν καὶ προληφθῇ," δεύτερον ^κτὸ τῆς πολλῆς ἀσθενείας ὄνομα, ^ιεἶτα, "μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς," δαίμονος ἐπήρειαν μάλλον ἢ ψυχῆς ῥαθυμίαν αἰτιώμενος. ²"Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε." Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστιν ἄνθρωπον ὄντα ^ωχωρὶς ἐλαττώματος εἶναι, παραινέει μὴ ἀκριβεῖς ἐξεταστὰς ^ογίνεσθαι τῶν ἐτέροις πεπλημμελημένων, ἀλλὰ καὶ φέρειν τὰ τῶν πλησίον ἐλαττώματα, ἵνα καὶ τὰ αὐτοῦ φέρηται παρ' ἐτέρων. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς, οὐ τὴν αὐτὴν ἅπαντες ἔδραν ἔχουσιν οἱ λίθοι, ἀλλ' ὁ μὲν πρὸς γωνίαν ἐπιτήδειος, οὐκέτι δὲ E πρὸς θεμελίου, ὁ δὲ πρὸς θεμελίου μὲν, οὐκέτι δὲ πρὸς γωνίαν· οὕτω ^οδὴ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας. Καὶ ἐπὶ τῆς σαρκὸς δὲ τῆς ἡμετέρας ^ρτὸ αὐτὸ ἴδοι τις ἄν, ἀλλ' ὁμῶς θάτερον θατέρου ἀνέχεται, καὶ οὐ παρὰ πάντων πάντα ζητοῦμεν. Ὁ γὰρ ἐκ τοῦ κοινοῦ γινόμενος ἔρανος καὶ σῶμα καὶ οἰκοδομὴν συνίστησι. "Καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε." Οὐκ εἶπε, πληρώσατε, ἀλλ', "ἀναπληρώσατε ^ατὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ," του-

2 γ. 2.

^ο ἐὰν] + καὶ B. ^ε οὐδὲ καταδικάζετε om. B. ^δ ἀλλὰ] + καταρτίζετε, τουτέστι F.F. Vet. ^ο δηλὼν om. B. ^ε καὶ] + γὰρ E.F. Vet. ^ε ὁ om. E.F. ^ο περιπέσοιεν D. ^ι οὕτω] + δὴ Edd. δὴ deest in omnibus. ^κ τὸ τῆς πολλῆς—πειρασθῇς] τὸ τῆς πολλῆς ἀσθενείας δηλωτικὸν ὄνομα θεῖς, τὸ σὺ, οὕτως εἰπὼν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. ^δ ὅν λέγει τοιοῦτόν ἐστι. διορθοῦ τὸν ἀδελφόν, ἐὰν καὶ προληφθῇ, ἐν πραότητι. Sic E.F. Vet. ^ι εἶτα ἵνα μὴ Edd. ἵνα deest in omnibus. ^ω χωρὶς εἶ. εἶναι] μὴ ἁμαρτάνειν B. ^ο γίνεσθαι pro εἶναι omnes. ^ο δὴ accessit ex E.F. δὲ pro δὴ A.D. ^ρ τὸ αὐτὸ pro τοῦτο αὐτὸ et θάτερον θατέρου pro θατέρου θάτερον omnes. ^α Haec τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ non hic, sed post prius ἀναπληρώσατε vulgo leguntur. Nos cum A.B.C.D. transposuimus.

τέστι, κοινῇ πάντες πληρώσατε, δι' ὧν ἀλλήλους φέρετε· οἶον, ὁ δεῖνά ἐστιν ὀργίλος, σὺ δὲ ὑπνηλός· ἴφερε αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν τὴν σφοδρὰν, ἵνα καὶ αὐτός σου τὴν νωθεῖαν· καὶ οὕτως οὔτε 724 ἐκεῖνος ἀμαρτήσεται ὑπὸ σοῦ βασταζόμενος, οὔτε σὺ ἡ πλημμελεῖς ἐν οἷς εἰ βαρὺς, ἀνεχομένου σου τοῦ ἀδελφοῦ σου. Οὕτω δὲ ἀλλήλοις χεῖρα ὀρέγοντες ἐν οἷς μέλλετε καταπίπτειν, δι' ἀλλήλων κοινῇ ἡ πληρώσατε τὸν νόμον, τὸ λείπον τῷ πλησίον ἀναπληρῶν ἕκαστος διὰ τῆς οἰκείας ὑπομονῆς. Ἐὰν δὲ μὴ οὕτω ποιῇτε, ἀλλ' ἕκαστος ἐπεξιώνει μέλλῃ τοῖς τοῦ πλησίον, οὐδέποτε οὐδὲν ἔσται τῶν δέοντων ὑμῖν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ σώματι εἰ τὴν αὐτὴν τις ἀπαιτοῖ παρὰ πάντων χρεῖαν, οὐδέποτε ἔσται τὸ σῶμα στήσεται· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν πολὺς B ἔσται πόλεμος, εἰ παρὰ πάντων πάντα ἐπιζητοῖμεν. 3 “Εἰ γὰρ τις δοκεῖ εἶναι τι, μηδὲν ὦν, φρεναπατᾷ αὐτόν.” Πάλιν ἐνταῦθα τὴν ἀπόνοιαν κατασκώπτει. Ὁ γὰρ δοκῶν εἶναι τι, οὐδὲν ἐστι, πρῶτον τῆς εὐτελείας αὐτοῦ δείγμα ἐκφέρων τὴν τοιαύτην εὐθείαν. 4 “Τὸ δὲ ἔργον αὐτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος.” Ἐνταῦθα δέκνυσιν ὅτι δεῖ βίου ἐξεταστὰς εἶναι, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ μετ' ἀκριβείας δοκιμάζειν τὰ πεπραγμένα ἡμῖν. Οἶον, ἐποίησάς τι καλόν; ἰσκόπησον μὴ ποτε διὰ κενοδοξίαν, μὴ δι' ἀνάγκην, μὴ πρὸς ἀπέχθειαν, ἢ μὴ ὑποκρίσει, μὴ C δι' ἄλλην ἑτιμὰ αἰτίαν ἀνθρωπίνην. Καθάπερ γὰρ τὸ χρυσίον δοκεῖ μὲν εἶναι λαμπρὸν πρὸ τοῦ χωνευτηρίου, ὅταν δὲ αὐτὸ παραδῶς τῷ πυρὶ, τότε ἀκριβῶς διαδείκνυται, τοῦ νόθου παντὸς ἀπὸ τοῦ γνησίου χωριζομένου· οὕτω καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα, ὅταν μετὰ ἀκριβείας ἔξετάζωμεν, τότε σαφῶς ἐκκαλυφθήσεται, καὶ πολλῶν ὀψόμεθα αὐτοὺς ὄντας ὑπευθύνους ἐγκλημάτων. “Καὶ τότε εἰς αὐτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.” Ταῦτα οὐ νομοθετῶν φησιν, ἀλλὰ συγκαταβαίνων· ὥς ἂν εἰ ἔλεγεν· ἄτοπον μὲν τὸ καυχᾶσθαι· εἰ δ' ἄρα βούλει, μὴ κατὰ D

3 v. 3.

4 v. 4.

ἴφερε αὐτοῦ (αὐτοῦ B.) τὴν ὁρμὴν] Sic B.C.D. Veron. φέρε (+τοῖνον ex corr.) τὴν δ. αὐτοῦ A. οὐκοῦν φέρε (φέρει F.) αὐτοῦ τὴν δ. E.F. Vet. φέρε τοῖνον τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ Sav. Mor. Ben. ἡ πλημμελήσεις E.F. ἔσου om. F. ἡ πληρώσατε F. ἔσται τῶν δ. pro τῶν δ. ἔσται A.C.D.E.F. Statim ὑμῖν pro ἡμῖν A.D.E. Vet. τῷ σώματι C. ἔσται pro ἐστι omnes. ἐπιζητοῖμεν A.B.C.D. ἐπιζητούμεν Cat. ἐπιζητούμεν Edd. ἑαυτὸν φρεναπατᾷ inverso ord. E. Vid. Annot. εὐθείαν pro εὐμένειαν E.F. *porum levitatem* Vet. ἀσθένειαν D. ὑπόνοιαν Cat. σκοπεῖτω B.

σκοπεῖ E. κενοδοξίαν] + ἐποίησεν B. ἢ μὴ ὑποκρίσει (sic) E. ἔτινα om. B. αὐτὸ A.C.D.E.F. Cat. Statim παραδῶς Cat. παραδῶ Codd. *Edebatur*, ὅταν δὲ αὐτῇ παραδοῇ, τῷ πυρὶ τότε. ἔξετάζωμεν E.F. ὄντας ὑ. ἐ.] ἐγκλημάτων ὑπευθύνους B.

τοῦ πλησίον, ὡς ὁ Φαρισαῖος. Ὁ γὰρ τοῦτο παιδευθεὶς, καὶ ἐκείνου ἀποστήσεται ταχέως. Διὸ καὶ τοῦτο συνεχώρησεν, ἵνα ¹τὸ ὅλον κατὰ μικρὸν ἐξέλῃ. Ὁ γὰρ ²συνεθισθεὶς εἰς ἑαυτὸν μόνον καυχᾶσθαι, καὶ μὴ κατ' ³ἄλλων, ταχέως καὶ τοῦτο διορθώσεται τὸ ἐλάττωμα. Ὁ γὰρ μὴ νομίσας τῶν ἄλλων ἑαυτὸν εἶναι βελτίονα· τοῦτο γὰρ ἐστίν, “οὐκ εἰς τὸν ἕτερον” ἀλλ' αὐτὸν κατ' ἑαυτὸν ἐξετάζων ⁴ἀβρύνεται, παύσεται καὶ τοῦτο ⁵ποιῶν ὑστερον. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο βούλεται Ἐκαστασκευάσαι, ὅρα πῶς αὐτὸν συστήλλει τῷ φόβῳ, ἀνωτέρω μὲν εἰπὼν, “Δοκιμαζέτω τὸ ἔργον ⁶αὐτοῦ,” ἐνταῦθα δὲ ἐπαγαγὼν. ⁷“Ἐκαστος ⁸γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει.” Δοκεῖ μὲν γὰρ τιθέναι λογισμὸν κωλύοντα κατ' ἑτέρου καυχᾶσθαι, διορθοῦνται δὲ τὸν καυχώμενον, ὥστε μὴδὲ ἑαυτῷ μέγα φρονεῖν, εἰς ἔννοιαν ἄγων αὐτὸν τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων, καὶ ⁹τοῖς (759) ὀνόμασι τοῦ φορτίου καὶ τῆς ἀχθοφορίας πιέζων αὐτοῦ τὸ συνειδός.

⁶ “Κοινωνεῖτω δὲ ὁ ¹κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχούντι ἐν πάσιν ἀγαθοῖς.” Ἐνταῦθα περὶ τῶν διδασκάλων λοιπὸν ὁ λόγος αὐτῷ, ²ὥστε πολλῆς ἀπολαύειν παρὰ τῶν μαθητευομένων θεραπείας. Καὶ τίνος ἕνεκεν οὕτως ἐνομοθέ-
⁷²⁵τησεν ὁ Χριστός; ³Καὶ γὰρ ἐν τῇ καινῇ οὗτος κείμενος ὁ νόμος, ὥστε τοὺς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλοντας ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν· καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ δὲ ὁμοίως πολλαὶ τοῖς Λευίταις ⁴παρὰ τῶν ἀρχομένων ἦσαν αἱ πρόσοδοι. Τίνος οὖν ⁵ἕνεκεν ταῦτα διετάξατο; Ταπεινοφροσύνης καὶ ἀγάπης ὑπόθεσιν προαποτιθέμενος. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ διδασκαλικὸν ἀξίωμα πολλακίς φυσᾷ ⁶τοὺς ἔχοντας, καταστέλλων αὐτοῦ τὸ φρόνημα, εἰς ἀνάγκην κατέστησε τοῦ δεῖσθαι τῶν μαθητευομένων· κἀκεῖνους πάλιν εἰς ἀφορμὴν ἤγαγε τοῦ πρὸς ⁷εὐποίαν εὐκολωτέρους γίνεσθαι, Β γυμνάζων αὐτοὺς ἐν τῇ περὶ τοὺς διδασκάλους εὐνοίᾳ καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἡμέρους εἶναι· ὅπερ καὶ ἀγάπην οὐ μικρὰν εἰργάζετο ⁸ἐν ἐκατέρῳ τῷ μέρει. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, ὅπερ εἶπον, τίνος ἕνεκεν τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἀγνώμονας ⁹ἀπὸ τοῦ μάννα

5 v. 5.

6 v. 6.

¹ τὸ om. D. ² συνεθισθεὶς D. ³ ἄλλῳ F. ⁴ ἀβρύνεται] εἰ καὶ ἀβρ. F. Vet. εἰ καὶ ἐναβρ. E. ⁵ ποιῶν om. B. ⁶ αὐτοῦ E. ⁷ γὰρ] δι B. γὰρ om. C. Statim βαστάσει φορτίον inverso ord. E. φορτίον om. B. ⁸ τῷ ὀνόματι E. F. ⁹ καυχώμενος D. ¹⁰ ὥστε] βούλεται γὰρ E. F. Vet. Infra ἐνομ. ὁ Χρ. pro ὁ Χρ. ἐνομ. A. C. D. E. F. Cat. ¹¹ καὶ γὰρ] φησι. καὶ F. Vet. καὶ γὰρ καὶ E. ¹² παρὰ] ἐκ A. ¹³ ἕνεκα E. Statim διετάξατο D. διεπράξατο Cat. ¹⁴ τοὺς ἔχοντας pro τὸν ἔχοντα A. C. D. E. Cat. Μοχ αὐτῶν pro αὐτοῦ E. Cat. ¹⁵ εὐποίαν Cat. sola. εὐνοίαν vulgo. ¹⁶ ἐν om. C. E. F. Cat. ¹⁷ ἀπὸ τοῦ om. E. F.

τρέφων, τοὺς ἀποστόλους εἰς τὴν τῶν προσαιτούντων κατέστη-
 σεν ἀνάγκην; οὐκ εὐδελον ὅτι τὰ μεγάλα ἐκ τούτου κατα-
 σκευάζων ἀγαθὰ, ταπεινοφροσύνην καὶ ἀγάπην, καὶ ὥστε τοὺς
 μαθητευομένους μὴ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν ἐπονειδίστοις
 εἶναι; Τὸ γὰρ ἐπαιτεῖν, αἰσχύνει εἶναι δοκεῖ· ἀλλ' οὐκ ἐδόκει
 λοιπὸν, τῶν διδασκάλων αὐτὸ μετιόντων μετὰ παρρησίας ἀπά-
 σης· ὥστε οὐ μικρὰ κἀντεῦθεν ^d ἐκέρδαινον οἱ μαθηταί, πάσης
 δόξης παιδευόμενοι διὰ τούτων ὑπερορᾶν. Διὰ τοῦτο φησι,
 “Κοινωνεῖτω δὲ ὁ ^eκατηχούμενος τῷ κατηχούντι ἐν πάσιν
 ἀγαθοῖς.” Τούτέστι, πᾶσαν ἐπιδεικνύσθω περὶ αὐτὸν δαψί-
 λειαν· τοῦτο γὰρ αἰνιττόμενος ἔλεγεν, “ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.”
 Μηδὲν γὰρ ἔστω τοῦ μαθητοῦ, φησὶν, ἴδιον, ἀλλὰ πάντα κοινά.
 Μείζονα γὰρ λαμβάνει ἢ δίδωσι, καὶ τοσοῦτῳ ^eμείζω, ὅσῳ τῶν
 γηϊνῶν τὰ ἐπουράνια ἀμείνω· ὁ καὶ ἀλλαχοῦ δηλῶν ἔλεγεν,
⁷ “Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, ^hοὐ μέγα, ⁱεἰ δὲ
 ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν.” Διὰ τοῦτο καὶ κοινωνίαν
 τὸ πρᾶγμα καλεῖ, δεικνὺς ἀντίδοσιν γινομένην. Ἐκ τούτου δὲ
^kκαὶ τὰ τῆς ἀγάπης ἐγένετο θερμότερα πολλῶ καὶ βεβαιότερα.
^aἈν μὲν οὖν τὴν αὐτάρκειαν ὁ διδάσκαλος ¹ζητῇ, μένει καὶ λαμ-
 βάνων ἐπὶ τῆς οἰκείας ἀξίας. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἔπαινος, τὸ
 οὕτω προσεδρεύειν τῷ λόγῳ, ὡς ἐτέρων δεῖσθαι, καὶ ἐν πεινᾷ
 μυρία εἶναι, καὶ τῶν βιωτικῶν ὑπερορᾶν ἀπάντων. ^aἈν δὲ
 ὑπερβαίνει τὸ μέτρον, ἐλυμήνατο τὴν ἀξίαν, οὐ τῷ λαμβάνειν,
 ἀλλὰ τῷ ^mἀμέτρῳ. Εἰτα ἵνα μὴ ⁿἡ πονηρία τοῦ διδασκάλου ^E
 ὀκνηρότερον περὶ ταῦτα ποιῇ τὸν μαθητὴν, καὶ πένητα ὄντα
^oπολλάκις παρατρέχῃ διὰ τὸν τρόπον, ^pπροϊὼν μὲν φησι·
 “Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκακῶμεν” ἐνταῦθα ^qδὲ τὸ μέσον
 τῆς ^rτοιαύτης, καὶ τῆς ἐν τοῖς βιωτικοῖς φιλοτιμίας δείκνυσιν,
 οὕτω λέγων· ^s“Μὴ πλανᾶσθε θεὸς οὐ μυκτηρίζεται. Ὁ γὰρ
 εἰς σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν
 σάρκα ^tἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ θερίσει φθοράν· ὁ δὲ
 σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζὼν αἰώνιον.”
 Ὡς περ γὰρ ἐπὶ τῶν σπερμάτων οὐκ ἔστι σπείροντα ὀρόβους
 σίτον ἀμῆσαι· δεῖ γὰρ τοῦ αὐτοῦ γένους καὶ τὸν σπόρον εἶναι

7 1 Cor. ix. 11.

8 v. 7, 8.

^d ἐκέρδανον F. ^e κατηχούμενος] + τὸν λόγον A.D.E. τὸν λόγον pro τῷ κα-
 τηχούντι habent F. Vet. ^f ἐνδεικνύσθω E. ^g μείζονα E. μείζων B.C.
 μείζον Cat. Mox ἀμείνων B. ^h οὐ accessit ex A.B.C.D.F. Vet. ⁱ μέγα
 pro μέγα F. ^j εἰ] καὶ B. Mox θερίσωμεν B.C. ^k καὶ om. D. ^l ζητῇ
 pro ζητεῖ A.C.D.E.F. ^m ἀμέτρως E. ⁿ πονηρία διδασκάλου sine articulis
 A.C.D. Cat. ^o πεινᾷ pro πονηρία E. ^p παρατρέχῃ (-χει D.) πολλάκις inverbo
 ord. C.D. Cat. ^q προϊὼν μὲν om. B. ^r δὲ om. C. ^s τοιαύτης] + εὐ-
 ποίας E. ^t αὐτοῦ D. ^u ἔστι A.C.D.

726 καὶ τὸν ἀμῆτόν· οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἔργοις, ὁ ὕψιστα βαλὼν εἰς τὴν
 σάρκα τρυφήν, μέθην, ἐπιθυμίαν ἄτοπον, τὰ ἐκ ταύτης ἀμῆσει.
 Τίνα δὲ ἐστὶ ταῦτα; Κόλασις, τιμωρία, αἰσχύνη, γέλως,
 φθορά. Τῶν γὰρ πολυτελῶν τραπέζων καὶ τῶν ἡδυσμάτων
 οὐδὲν ἕτερον τὸ τέλος, ἢ φθορά· καὶ ὕψιστα αὐτὰ φθείρεται, καὶ
 συμφθίρει τὸ σῶμα. Τὰ δὲ τοῦ πνεύματος οὐ τοιαῦτα, ἀλλ'
 ἀπ' ἐναντίας ἅπαντα τούτοις. Σκόπει δέ. ^α Ἐσπειρας ἐλεημο-
 σύνην, ἀναμένονσί σε οἱ τῶν οὐρανῶν θησαυροὶ καὶ δόξα αἰώνιος·
 ἔσπειρας σωφροσύνην, ^β τιμὴ καὶ βραβεῖον, καὶ αἱ παρ' ἀγγέλων
 Β εὐφημίαι, καὶ οἱ παρὰ τοῦ ἀγωνοθέτου στέφανοι. ^γ “Τὸ δὲ
 καλὸν ποιῶντες, μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν μὴ (760)
 ἐκλυόμενοι. Ἀρ' οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζόμεθα τὸ
 ἄγαθόν πρὸς πάντας, ^δ μάλιστα πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πί-
 στεως.” Ἴνα γὰρ μὴ τις νομίσῃ, ὅτι διδασκάλων μὲν ἐπιμε-
 λίσθαι δεῖ, καὶ τρέφειν αὐτοὺς, τῶν δὲ ἄλλων ἀμελεῖν, εἰς
 κοινὸν ἐξάγει τὸν λόγον, καὶ πᾶσι τὴν θύραν τῆς τοιαύτης
 ἀνοίγει φιλοτιμίας, καὶ τοσαύτην ποιεῖται τὴν ὑπερβολὴν, ὡς
 καὶ Ἰουδαίους καὶ Ἑλλήνας ^ε κελεύειν ἐλεεῖν, ^ς μετὰ προσηκού-
 σης μὲν τάξεως, ^ζ ἐλεεῖν δ' οὖν ὁμῶς. Τίς δὲ ἡ τάξις; Τὸ
 C πλείονα περὶ τοὺς πιστοὺς ^ι ἐπιδείκνυσθαι τὴν πρόνοιαν. Καὶ
 ὅπερ ^κ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ποιεῖ, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐργάζεται,
 οὐ περὶ τοῦ ἐλεεῖν διαλεγόμενος μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ
 φιλοτιμῶς καὶ διηνεκῶς· τὸ γὰρ τοῦ σπόρου ὄνομα καὶ τὸ ^ν μὴ
 δεῖν ἐκκακεῖν, τοῦτο αἰνίττεται. Εἶτα ἐπειδὴ μέγα ἀπήτησε,
 καὶ τὸ ἔπαθλον ἐπὶ θύραις τίθησιν, ἀμῆτου μεμνημένος καινοῦ
 τινος καὶ παραδόξου. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν γηπόνων οὐχ ὁ σκεί-
 ρων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ θερίζων πολὺν ὑπομένει τὸν πόνον,
 αὐχμῷ καὶ κοινορτῷ καὶ πολλῇ μαχόμενος ταλαιπωρία· τότε δὲ
 D οὐδὲν τούτων ἔνι, φησὶν· ἃ καὶ παραδηλῶν ἔλεγε· “Καιρῷ γὰρ
 ἰδίῳ θερίσομεν μὴ ἐκλυόμενοι.” Καὶ ἐντεῦθεν μὲν αὐτοὺς προ-
 τρέπει καὶ ἐφέλκεται· ὁ ἐτέρωθεν δὲ κατεπείγει καὶ συνωθεῖ,

^γ v. 9, 10.

^ν καταβάλλων D. Cat. ^κ τὰ] τὰς C. Statim ταύτης pro τούτων A.C.D.
 E.F. Cat. ^ζ ἡδυσμάτων A.C.D.E.F. Vet. Edebatut εἰσεσμάτων. ^ι γὰρ]
 +καὶ F. ^ς ἅπαντα τούτοις] ἅπασιν πάντως F. Vet. ^ε ἔσπειρας bis A.C.
^β τιμὴ] ἐκδέχεται σε τιμὴ E.F. Vet. ^δ ἐργαζόμεθα A.D.E.F. ἐργαζόμεθα
 vulgo. ^ε ἄγαθόν pro καλόν A.B.C.E.F. Statim πρὸς ἅπαντας D. ^ς μά-
 λιστα] +δὲ E.F. ^ζ αὐτοὺς om. B. ^η περιβολὴν D. ^θ κελεύειν ἐλεεῖν
 pro ἐλεεῖν κελεύειν A.C.D.E. Cat. κελεύειν om. B. ἐλεεῖν om. F. Vet. ^ι μετὰ
 προσηκούσης] οὐ μετὰ τοιαύτης F. Vet. κατὰ μετὰ τοιαύτης E. μετὰ προσηκού-
 σης—συνωθεῖ λέγων] διό φησιν B. ^κ ἐλεεῖν δ' οὖν ὁμῶς] Sic C.E.F. Cat.
 ὁμῶς δὲ ἐλεεῖν A.D. ἐλεεῖν δ' ὁμῶς Edd. ^ν ἐπιδείκνυσθαι pro ἐνδείκνυσθαι
 omnes. ^ξ καὶ om. C. Post ἄλλαις vulgo addunt ἐπιστολαῖς, repugnantibus
 libris. ^ο μὴ δεῖν pro μηδὲν A.E.F. Vet. ^π καὶ ἐτέρωθεν δὲ Edd. ἐτέρωθεν
 δὲ καὶ E.F. Vet. καὶ delevimus cum Cat.

λέγων· “^ρ Ἀρ’ οὖν, ὡς καιρὸν ἔχομεν, ῥεργαζώμεθα τὸ ἀγαθόν.”
 “Ὡς περ γὰρ οὐκ αἰεὶ τοῦ σπεῖρειν ἐσμὲν κύριοι, οὕτως οὐδὲ τοῦ
 ἐλεεῖν. “Ὅταν γὰρ ἐντεῦθεν ἀπενεχθῶμεν, καὶ μυριάκις βουλη-
 θῶμεν, οὐδὲν ἡπερανούμεν πλέον. Καὶ μαρτυροῦσιν ἡμῖν αἱ
 παρθέναι τῷ λόγῳ, αἱ μυρία προθυμηθεῖσαι, ἐπειδὴ δαψιλῇ τὴν
 ἐλεημοσύνην οὐκ ἀπῆλθον ἔχουσαι, ἀπεκλείσθησαν τοῦ νυμ-
 φῶνος· καὶ ὁ τὸν Λάζαρον ^π παριδὼν πλούσιος. Καὶ γὰρ
 κακεῖνος, ἐπειδὴ ταύτης ἔρημος ἦν τῆς συμμαχίας, καὶ ὄλοφν-
 ράμενος καὶ ἰκετεύσας πολλὰ, οὐ παρὰ τοῦ πατριάρχου, οὐ
 παρὰ ἄλλου τινὸς ἠλεεῖτο, ἀλλ’ ἔμενε διηνεκῶς ἀποτηγανίζό-
 μενος χωρὶς συγγνώμης ἀπάσης. “Ταῦτά φησιν, “Ὡς καιρὸν
 ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθόν ^π πρὸς πάντας” καὶ ταύτη
 μάλιστα ^α ἀπαλλάττων τῆς Ἰουδαϊκῆς ταπεινότητος. Ἐκείνοις
 μὲν γὰρ τὰ τῆς φιλανθρωπίας ἅπαντα πρὸς τοὺς ὁμοφύλους
 ἦν· ἡ δὲ τῆς χάριτος φιλοσοφία γῆν ὁμοῦ καὶ θάλατταν ἐπὶ
 τὴν τῆς ἐλεημοσύνης καλεῖ τράπεζαν, εἰ καὶ πλείονα ὑπερὶ τοὺς 727
 οἰκείους τὴν σπουδὴν ἐπιδείκνυται.

¹⁰ “^ρ Ἰδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
 “Ὅσοι θέλουσιν ^ε εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκαζοῦσιν
 ὑμᾶς περιτέμεσθαι.” Ἐννόησον ^δ ὅση κατέχει τὴν μακαρίαν
 ἐκείνην ψυχὴν ὁδύνη. Καθάπερ ^β γὰρ οἱ πένθει τινὶ περιπε-
 σόντες, καὶ τινὰ τῶν γνησίων ἀποβαλόντες, ^ε ἥ τι τῶν ἀδοκῆτων
 ὑπομείνοντες, οὔτε νύκτωρ ἡσυχάζουσιν, οὔτε μεθ’ ἡμέραν, τοῦ
 πένθους αὐτοῖς τὴν ψυχὴν πολιορκοῦντος· οὕτω καὶ ὁ μακάριος
 Παῦλος ^δ εἰπὼν ὀλίγα περὶ τῶν ἡθῶν, πάλιν ἐπὶ τὰ πρότερα Β
 ἐπανέρχεται, ἃ μάλιστα αὐτοῦ τὴν ψυχὴν διετάραττε, λέγων
 οὕτως· “^ρ Ἰδετε ^ε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα.” Ἐν-
 ταῦθα οὐδὲν ἄλλο αἰνίττεται, ἀλλ’ ὅτι αὐτὸς ἔγραψε τὴν ἐπι-
 στολὴν ἅπασαν· ὁ πολλῆς γνησιότητος σημεῖον ἦν. Ἐπὶ μὲν

10 v. 11, 12.

^ρ ἐργαζώμεθα A.C.D.E.F. Cat. ἐργασώμεθα Edd. ^α περανούμεν πλέον] ἀνόμεν B. ἡμῖν om. E. ^π παραδραμὼν A.B.C.D. Post πλούσιος add. ὁμοίως E.F. ^ε ὄλοφνράμενος F. ὄλοφνρόμενος Edd. ^ν διὰ ταῦτα φ. Edd. διὰ om. A.B.C.D. διὰ φησιν Cat. ταῦτα—ἔχομεν] ἀρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, φησὶν E. τὸ δὲ εἰς καιρὸν ἔχομεν εἶπεν F. ^π πρὸς] καὶ πρὸς A.D. ^α ἀπαλάττων] + αὐτοὺς E.F. Vet. ^γ περὶ τ. ο. τὴν σπ.] αὐτὴν (fort. αὐτὴν) σπ. περὶ τ. ο. B. ^ε εὐπροσωπῆσαι A.D.E.F. εὐπροσωπῆσιν Edd. Mox οὗτοι om. A.B.C. ^δ ὅση κατέχει] ὅσοι κατέχον B. ὅση κατέχευ F. Vet. ^β γὰρ om. F. ^ε ἡ pro καὶ E.F. Vet. Statim τι pro τινὰ F. Vet. Mox ὑπομείνοντες pro ὑπομείναντες A.B.C.D.F. Vet. καὶ τινὰ τῶν γνησίων—ὑπομείνοντες] καὶ τινὰ τῶν ἀδοκῆτων ὑπομείνοντες, καὶ (ἡ pro καὶ A.) τινὰ τῶν γνησίων ἀποβαλόντες (ἀποβάλλοντες D.) A.C.D. Haec καὶ τινὰ τῶν γν. ἀποβαλόντες om. B. ^δ εἰπὼν] + γὰρ C. ^ε πηλίκους F. ἔγραψα] + τῇ ἐμῇ χειρί Edd. repugnanti-
 bus libris.

γὰρ τῶν ἄλλων ὑπηγόρευε μὲν αὐτὸς, ἔγραφε δὲ ἕτερος· καὶ τοῦτο δῆλον ἀπὸ τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς· ἢ πρὸς γὰρ τῷ τέλει φησὶν, ¹¹“Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολὴν.” ἐνταῦθα δὲ αὐτὸς ἔγραψε πᾶσαν. Ἐποίησε δὲ τοῦτο ἔνταυθα καὶ ἀναγκαίως, οὐ δι’ ἀγάπην ἡμόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τῆς πονηρᾶς ὑπονοίας ἀναίρεσιν. Ἐπειδὴ γὰρ C διεβάλλετο ἐπὶ πράγμασιν οἷς οὐδὲν ἐκοινώνει, καὶ ἐλέγετο περιτομὴν καταγγέλλειν, καὶ ὑποκρίνεσθαι ὡς οὐ καταγγέλλων, διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη ιδιόγραφον ποιήσασθαι τὴν ἐπιστολὴν, μαρτυρίαν ἔγγραφον προαποτιθέμενος. Ἐπεὶ δὲ, “πῆλικοις,” ἐμοὶ δοκεῖ οὐ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ τὴν ἀμορφίαν τῶν γραμμάτων ἐμφαίνων πλέγειν, μονονουχὶ ¹²λέγων, ὅτι οὐδὲ ἄριστα γράφειν εἰδὼς, ὅμως ἠναγκάσθη δι’ ἑμαυτοῦ γράψαι, ὥστε τῶν συκοφαντῶν ἐμφράξαι τὸ στόμα. “Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσ- (761) πῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, μόνον D ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. ¹²οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάττουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ ¹³καυχῶνται.” Ἐνταῦθα δείκνυσιν οὐχ ἐκόντας αὐτοὺς τοῦτο ὑπομένοντας, ἀλλ’ ἀναγκαζομένους, παρέχων αὐτοῖς ἀφορμὴν ἀναχωρήσεως, καὶ σχεδὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογούμενος, καὶ προτρέπων ἀποπηδῆσαι ταχέως. Τί δέ ἐστιν, “εὐπροσωπεῖν ἐν σαρκί;” Εὐδοκιμεῖν παρ’ ἀνθρώποις. Ἐπειδὴ γὰρ ὠνειδίζοντο παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, ὡς τῶν πατρίων ἀποστάντες ἐθῶν, ἵνα μὴ ταῦτα ἐγκαλῶνται, φησὶ, βούλονται ὑμῖν λυμῆσθαι, διὰ τῆς ὑμετέρας σαρκὸς ἐκείνοις ἀπολογούμενοι. Ταῦτα δὲ ἔλεγε, δεικνύς ὅτι οὐ διὰ τὸν θεὸν ταῦτα ἔπραττον. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, οὐκ ἔστιν εὐσεβείας ὑπόθεσις τὸ γινόμενον· ἀδὲ ἀνθρωπίνην φιλοτιμίαν ταῦτα πάντα γίνεται, ὑπὲρ ἀρεσκείας τῶν ἀπίστων, ὅτι πιστοὶ κατακόπτονται, καὶ αἰρούνται θεῷ προσκρούσαι, ἵνα ἀνθρώποις ἀρέσωσι. Τοῦτο γὰρ ἐστίν, “ἐν σαρκὶ εὐπροσωπῆσαι.” Εἴτα δεικνύς ὅτι καὶ ἐτέρωθεν συγγνώμης εἰσὶν ἀπεστερημένοι, διελέγχει πάλιν αὐτοὺς, οὐ διὰ τὴν εἰς ἐτέρους ἀρέσκειαν μόνον,

¹¹ Rom. xvi. 22.¹² v. 13.

¹¹ ἔγραφε pro ἔγραψε A.B.F. Vet. ¹² πρὸς γὰρ] ἐκεῖ γὰρ πρὸς E.F. Vet.
¹³ ἐνταῦθα καὶ] οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ καὶ σφόδρα E.F. Vet. ¹⁴ μόνον] γὰρ μόνον F.
¹⁵ τῷ B. ¹⁶ λέγει B. ¹⁷ λέγων] γὰρ τοῦτό φησιν F. Vet. ¹⁸ οὐδὲ
pro οὐτε omnes. ¹⁹ ἐαυτοῦ E. ²⁰ τὰ στόματα E. Cat. ²¹ οὐδὲ] οὐ B.
Veron. ²² αὐτοὶ om. A.B.C.D. ²³ καυχῶνται A.B. ²⁴ ἐαυτοὺς B.D.F.
Haec αὐτοὺς τοῦτο ὑπομένοντας om. C. ²⁵ εὐπροσωπῆσαι B.E. Mox εὐδο-
κιμῆσαι E. ²⁶ ἀναστάντες B. ²⁷ λέγει F. Vet. ²⁸ ταῦτα ἔπραττον]
ἔπραττον δ ἔπραττον E.F. Vet. ²⁹ ἀδὲ] ἀλλὰ δι’ B. ὡς δι’ Edd. ὡς om. E.F.
Vet. ³⁰ ἐστίν] ἐστὶ τὸ E.F.

ἀλλὰ καὶ δι' οἰκίαν κενοδοξίαν ταῦτα ἐπιτάττοντας. Διὸ καὶ 728
ἐπήγαγεν· “ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶσονται,” ὡς μαθη-
τάς ἔχοντες, καὶ ὄντες διδασκαλοὶ. Καὶ τίς ἡ τούτων ἀπό-
δειξις; “Οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ νόμον φυλάττουσι,” φησί. Μάλιστα
μὲν ὁ γὰρ, εἰ καὶ ἐφύλαττον, καὶ οὕτως ἄξιοι κατηγορίας· νυνὶ
ὁ δὲ καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῶν διεφθαρμένος ἐστίν. 13 “Ἐμοὶ δὲ ἢ μὴ
γένειτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.” Καὶ μὴν τὸ πρᾶγμα ἐπονείδιστον εἶναι δοκεῖ, ἀλλ’
ἐν τῷ κόσμῳ καὶ παρὰ τοῖς ἀπίστοις· ἐν δὲ οὐρανοῖς καὶ παρὰ
τοῖς πιστοῖς ἡ δόξα, καὶ μεγίστη. Καὶ ἵγὰρ πενία ἐπονεί- B
διστον, ἀλλ’ ἡμῖν καύχημα· καὶ τὸ ἐξευτελίζεσθαι παρὰ πολ-
λοῖς γέλως, ἀλλ’ ἡμεῖς ἡβρυνόμεθα τούτῳ. Οὕτω καὶ ὁ
σταυρὸς ἡμῖν καύχημα. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐγὼ δὲ οὐ καυχῶμαι, ἦ,
ἐγὼ δὲ οὐ βούλομαι καυχᾶσθαι, ἀλλ’, “ἐμοὶ δὲ μὴ ἡ γένειτο”
ᾧ ὥσπερ τι τῶν ἀτόπων ἀπηύξατο, καὶ τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ συμ-
μαχίαν ἐκάλεσεν εἰς τὸ κατορθῶσαι τούτο. Καὶ τί ἐστὶ τὸ
καύχημα τοῦ σταυροῦ; Ὅτι ὁ Χριστὸς δι’ ἐμέ δούλου μορφὴν
ἠνέλαβε, καὶ ἔπαθεν ἅπερ ἔπαθε, δι’ ἐμέ τὸν δούλον, τὸν C
ἐχθρὸν, τὸν ἀγνώμονα· ὁ ἀλλ’ οὕτω με ἡγάπησεν, ὡς καὶ ἑαυτὸν
ἐκδούνα ῥαῖ. Τούτου γένοιτ’ ἂν τι ἴσον; Εἰ γὰρ οἰκέται,
ἂν μόνον ἐπαινῶνται παρὰ τῶν δεσποτῶν, καὶ ταῦτα ὁμογενῶν
ὄντων, μέγα φρονουσί, πῶς οὐ καυχᾶσθαι χρή, ὅταν ὁ δεσπότης
ὁ ἀληθὴς θεὸς μὴ ἐπαισχύνηται τὸν ὑπὲρ ἡμῶν σταυρόν; Ἡ μὴ
τοῖνυν μὴδὲ ἡμεῖς ἐπαισχυνόμεθα τὴν ἄφατον αὐτοῦ κηδεμονίαν.
Αὐτὸς οὐκ ἐπαισχύνθη σταυρωθῆναι διὰ σέ, καὶ σὺ ἐπαισχύνῃ
αὐτοῦ τὴν ἄπειρον κηδεμονίαν; ὥσπερ ἂν εἴ τις δεσμώτης μὴ
ἐπαισχυνόμενος τὸν βασιλέα, ἔπειδὴ ἐπέστη τῷ δεσποτῇ, D
καὶ τὰ δεσμὰ ἔλυσεν δι’ ἑαυτοῦ, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐπαισχύνοιο.
Ἄλλ’ ἐσχάτης ταῦτα παραπληξίας· ὡς δι’ αὐτὸ γὰρ τοῦτο μά-

13 v. 14.

ᶜ ταῦτα] ταύτην B. ὁ γὰρ] οὖν E.F. ὁ δὲ καὶ om. B. ἢ μὴ γ.] μὴ
γ. φησὶ A.B.D. φησὶ μὴ γ. Edd. φησὶ om. C.E.F. Vet. ἢ τοῖς οὐρανοῖς D.
Ita tacite Montef. ἡ δόξα καὶ μεγίστη] Sic A.C.D. Vulgo abest καὶ.
gloria et quidem maxima Vet. δόξα καὶ δόξα μεγίστη E.F. δόξαν μεγίστην B.
ἢ γὰρ] + καὶ E.F. ἡ ἐναβρυνόμεθα E.F. ἡ γένειτο] + καυχᾶσθαι B.
ᾧ ὥσπερ τι] Sic Cat. ὡς περὶ Edd. ὡς περὶ τίνος E. Vet. ἠνέλαβε B. ὁ ἀλλ’]
καὶ E. Vet. Statim μὲν pro με D. ὁ Vid. Annot. Statim τί τούτου γέ-
νοιτ’ ἂν ἢ. E.F. Cat. Vet. τούτο τί γένοιτ’ ἂν ἢ. B. ἢ μὴ τοῖνυν μὴδὲ ἡμεῖς] Sic
omnes. μὴδὲ ἡμεῖς τοῖνυν Edd. αὐτοῦ] ὁμολογήσαι αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ
ὁμολογήσαι A.C.D.E.F. Statim τὴν ἀπόρρητον οἰκονομίαν E.F. Vet. καὶ σὺ
ἐπαισχ. τὴν ἀπειρον αὐτοῦ οἰκονομίαν (om. ὁμολογήσαι B.) ὥσπερ] οὕτω
τι ποῶν ὥσπερ E.F. Vet. Statim γὰρ pro ἂν D. ἔπειδὴ] ἐπειδὴ δὲ A.
ἐπεὶ δὲ C. ἐπαισχύνοιο E.F. ἐπαισχύνεται B. ἐπαισχύνηται Edd. ὡς δι’
αὐτὸ γὰρ τούτο] διὰ τοῦτο γὰρ αὐτὸ D. δι’ αὐτοῦ γὰρ B.

O 2

λιστα ἐναβρύνεσθαι δεῖ. “Δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.” ^xΚόσμον φησὶ νῦν, οὐ τὸν οὐρανὸν οὐδὲ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὰ βιωτικά πράγματα, τὸν ἔπαινον τὸν παρὰ τῶν ἀνθρώπων, τὴν δορυφορίαν, τὴν δόξαν, τὸν πλοῦτον, τὰ ὑποταυτὰ ἅπαντα ^zτὰ δοκούντα εἶναι λαμπρά. Ταῦτα ^aγὰρ μοι νεκρά γέγονε. Τοιοῦτον εἶναι χρὴ τὸν Χριστιανὸν, ^bταύτην αἰεὶ τὴν φωνὴν περιφέρειν. ^cΟὐδὲ γὰρ ἠρκέσθη μόνον τῷ ^Eπροτέρῳ τῆς νεκρώσεως τρόπῳ, ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐπήγαγεν εἰπὼν “καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ,” διπλὴν τὴν νέκρωσιν αἰνιττόμενος, καὶ λέγων, ὅτι ^dκαὶ ἐκεῖνα ἐμοὶ νεκρά, καὶ ἐγὼ ἐκείνοις, καὶ οὔτε αὐτὰ ἐλείν ^eμε δύναται καὶ χειρώσασθαι· νεκρά γὰρ ^fἐστὶν ἅπαξ· οὔτε ἐγὼ ἐπιθυμῆσαι αὐτῶν· νεκρὸς γὰρ αὐτοῖς εἰμι ^gκαὶ ἐγώ. Οὐδὲν τῆς νεκρώσεως ταύτης μακαριώτερον· αὕτη ^hγὰρ ἐστὶ τῆς μακαρίας ζωῆς ἢ ὑπόθεσις. ¹⁴“Οὔτε ⁱγὰρ (762) περιτομὴ τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ ^kστοιχοῦσιν, εἰρήνη ἐπ’ αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.” Εἶδες σταυροῦ δύναμιν, 729 εἰς ὅσον αὐτὸν ὕψος ἀνήγαγεν; Οὐ γὰρ δὴ μόνον τὰ τοῦ κόσμου πράγματα ἐνέκρωσεν αὐτῷ πάντα, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτείας τῆς παλαιᾶς ^mἀνώτερον πολλῶ κατέστησε. Τί ταύτης τῆς ἰσχύος ἴσον; Τὸν γὰρ ὑπὲρ ταύτης τῆς περιτομῆς σφαττόμενον καὶ ἐτέρους ⁿἀποσφάττοντα, τούτον ἔπεισεν ὁ σταυρὸς ἐν ἴσῳ τῇ ἀκροβυστίᾳ αὐτὴν ἀφέντα, ξένα τινα καὶ παράδοξα καὶ τὰ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς ἐπιζητεῖν πράγματα. Καινὴν γὰρ ^oκτίσιν ταύτην καλεῖ τὴν καθ’ ἡμᾶς πολιτείαν, διὰ τε τὰ γεγενημένα, διὰ τε τὰ ἐσόμενα· τὰ γεγενημένα μὲν, ὅτι ἡ ψυχὴ ^Bἡμῶν παλαιωθείσα ^pτῷ γήρᾳ τῆς ἁμαρτίας, ἀθρόως διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀνενηώθη, ὥσανεὶ ^qἀνακτισθεῖσα παλιν· διὸ ^rκαινὴν καὶ οὐρανίαν ἀπαιτούμεθα πολιτείαν· διὰ τὰ ἐσόμενα δὲ, ὅτι καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς ἀφθαρσίαν μεταστήσεται μετὰ τῶν σωμάτων τῶν ἡμετέρων. Μὴ τοίνυν μοι λέγε ^sπεριτομὴν, φησὶ, λοιπὸν τὴν οὐδὲν δυναμένην· πῶς γὰρ

14 v. 15, 16.

^x τὸν κόσμον Edd. τὸν om. E.F. Cat. ^y τοιαῦτα] + τοίνυν F. Vet. ^z τὰ] + τοῖς πολλοῖς E.F. Vet. ^a γὰρ om. F. Vet. ^b ταύτην] καὶ ταύτην E.F. Vet. ^c οὐδὲ γὰρ ἦρκ.] ὅρα καὶ ἐντεῦθεν τοῦ μακαρίου τοῦτον τὴν πρὸς θεὸν ἀγάπην. οὐκ ἦρκ. E.F. Vet. ^d καὶ assumtum ex A.B.C.E.F. Vet. ^e ἐμέ E.F. Statim δύναται B.C. ^f ἐστὶν om. B. ^g καὶ B. καὶ ἐγὼ om. E.F. Vet. ^h γὰρ om. E.F. Vet. ⁱ γὰρ] οὐν E.F. Vet. ^k στοιχοῦσιν B.C.E.F. Vet. ^l αὐτοῖς F. ^m ἀνώτερα πολλῶν B. ⁿ ἀποσφάττοντος B.C. ^o ἀφέντος B. ^p τῷ pro ἐν omnes. ^q ἀνακτ.] καὶ ἀνακτ. F. ^r καινὴν] καὶ νῦν B. ^s π. φησὶ

αὕτη φανεῖται, πάντων ἐπὶ τοσοῦτον μεταβεβλημένων; ἀλλὰ τὰ καινὰ ἔζητει πράγματα τῆς χάριτος. Οἱ γὰρ ταῦτα διώκοντες, οὗτοι καὶ εἰρήνης καὶ φιλανθρωπίας ἀπολαύσονται, καὶ τῷ τοῦ Ἰσραὴλ ὀνόματι κυρίως ἂν καλοῖντο· ὡς οἱ γε τὰ ἐναντία φρονούντες, καὶ ἐξ ἐκείνου γεγεννημένοι εἶεν, καὶ τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ περιφέροιν, πάντων ἐκπεπτώκασιν τούτων, καὶ τῆς συγγενείας καὶ τῆς ἐπωνυμίας αὐτῆς. Οἱ γὰρ κυρίως Ἰσραηλῖται εἶναι δυνάμενοι, οἱ τὸν κανόνα τούτον διατηροῦντες εἰσιν, οἱ τῶν παλαιῶν ἀπεχόμενοι, καὶ τὰ τῆς χάριτος διώκοντες.

15 “Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω.” Ἐνταῦθα “οὐχ ὡς καμῶν, οὐδ’ ὡς περικακήσας ταῦτα φθέγγεται· ὁ γὰρ πάντα καὶ ποιεῖν καὶ πᾶσχειν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν αἰρούμενος, πῶς ἂν ἐξελύθη καὶ ἀνέπεσε νῦν; ὁ λέγων, 16 “Ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως” ὁ λέγων, “Μὴ ποτε δὴ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐπίγνω- D σιν Ἰαληθείας, καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος.” Τίνος αὖν ἔνεκεν ταῦτά φησιν; Ἀναστέλλων αὐτῶν τὴν ῥάθυμον γνώμην, καὶ εἰς φόβον πλείονα ἐμβάλλων, καὶ πηγνύς τοὺς παρ’ αὐτοῦ τεθέντας νόμους, καὶ αὐὸ συγχωρῶν ἅει κινεῖν αὐτούς. “Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.” Οὐκ εἶπεν, ἔχω, ἀλλὰ, “βαστάζω,” ὥσπερ τις ἐπὶ τροπαίοις μέγα φρονῶν, ἢ σημείοις βασιλικοῖς· εἰ καὶ τρῦτο πάλιν ὄνειδος εἶναι δοκεῖ. Ἄλλ’ οὗτος ἐπὶ τοῖς τραύμασιν ἐναβρύνεται· καὶ καθάπερ οἱ σημειοφόροι τῶν στρατιωτῶν, οὕτω καὶ οὗτος ἀγάλλεται τραύματα περιφέρων. Διὰ τί δὲ τοῦτο λέγει; Παντὸς λόγου, E πάσης φωνῆς λαμπρότερον διὰ τούτων ἀπολογεῖσθαι, φησί. Ταῦτα γὰρ φωνὴν σάλπιγγος ὑψηλοτέραν ἀφήσι πρὸς τοὺς ἀντιλέγοντας, καὶ λέγοντας ὑποκρίνεσθαι με τὸ δόγμα, καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀρέσκειαν τι λέγειν. Οὐδὲ γὰρ εἴ τις στρατιώτην εἶδεν ἐκ παρατάξεως ἡμαγμένον ἐξελθόντα, καὶ μυρία τραύματα ἔχοντα, δειλίας κρίνειν αὐτὸν καὶ προδοσίας ἡνείχετο, ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς ἀνδραγαθίας φέροντα τὴν ἀπόδειξιν. 730

15 v. 17.

16 2 Tim. iv. 2. ii. 25, 26.

λοιπὸν (λέγει προ λοιπὸν B.) τὴν ο. δ.] Sic A.B.C.E.F. Cat. λοιπὸν om. D. Edebatur, φησὶ π. τὴν ο. δ. λοιπὸν. ἔζητει B. Plurima hujus libri menda circa finem operis notare supersedimus. ἄτης om. B. οὐχ ὡς καμῶν] οὐ λυπηθεὶς Veron. καὶ om. A.C.D. Cat. Mox ἀναιρούμενος B. Ἰαληθείας om. C. αὖν om. A.D. οὐ om. D. αἰ κινεῖν] μετακινεῖν E. τις om. C. ἀγάλλεται pro ἀγαλλιᾶται A.B.C.E.F. Cat. καὶ λέγοντας om. C. κρίνειν] τι κρίνειν A.D. κρίνειν ἂν E.F.

Καὶ ἐπ' ἐμοῦ τοίνυν οὕτω ἐψηφίζεσθε, φησί. Καὶ εἴ τις ἀκοῦσαι βούλεται τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, καὶ τὴν γνώμην μου καταμαθεῖν, βλεπέτω τὰ τραύματα, τῶν ῥημάτων τούτων καὶ τῶν γραμμμάτων πλείονα παρεχόμενα τὴν ἀπόδειξιν. Ἀρχόμενος ἢ μὲν τῆς ἐπιστολῆς, ἀπὸ τῆς ἰαθρόας αὐτοῦ μεταβολῆς ἢ τὴν ἀνυπόκριτον αὐτοῦ σαφῶς ἔδειξε γνώμην· τελευτῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἰαυτῆς κινδύνων. Ἴνα ἢ γὰρ μὴ τις λέγῃ, ὅτι ἢ μετέστη μὲν ἀπὸ διανοίας ὀρθῆς, οὐκ ὅξει δὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς Β προαιρέσεως, ὅτι καὶ ἔμεινε μάρτυρας παράγει τοὺς Πειρασμούς, τοὺς κινδύνους, τὰς πληγὰς. Εἶτα ἀπολογησάμενος διὰ πάντων σαφῶς, καὶ δεῖξας ὡς οὐδὲν εἶπε τῶν εἰρημένων θυμῷ καὶ ἀπεχθεία, ἀλλ' ἀκίνητον ἔχει τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλοστοργίαν, πάλιν αὐτὸ τοῦτο κατασκευάζει, εἰς εὐχὴν μυρίων γέμουσαν ἀγαθῶν κατακλείων τὸν λόγον, καὶ οὕτω λέγων· (763)

17 «Ἢ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.» Τῷ ἐσχάτῳ ῥήματι τούτῳ πάντα τὰ ἐμπροσθεν ἐπεσφράγισεν. Οὐ γὰρ ἀπλῶς, μεθ' ὧν, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ, «μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν», ἀπάγων αὐτοὺς τῶν σαρκικῶν, καὶ πανταχοῦ δεικνὺς τοῦ θεοῦ τὴν *εὐεργεσίαν, καὶ ἀναμιμνήσκων τῆς χάριτος ἧς ἀπέλαυσαν, δι' ἧς πάσης αὐτοὺς ἱκανὸς ἦν Ἰουδαϊκῆς πλάνης ἀπαγαγεῖν. Τό τε γὰρ πνεῦμα λαβεῖν, οὐ τῆς νομικῆς ἦν πτωχείας, ἀλλὰ τῆς κατὰ ὅλην τὴν πίστιν δικαιοσύνης· τό τε κατασχεῖν λαβόντας, οὐκ ἀπὸ ὧν περιτομῆς, ἀλλ' ἀπὸ χάριτος ἔγένετο πάλιν. Διὰ τοῦτο ὅλην παραίνεσιν εὐχῇ κατέκλεισε, καὶ χάριτος καὶ πνεύματος ἡ ἀναμνήσας, ὁμοῦ καὶ ἀδελφούς προσειπὼν, καὶ παρακαλέσας τὸν θεὸν τούτων αὐτοὺς διηνεκῶς ἀπολαύειν, καὶ διπλῶς τοὺς ἀνθρώπους ἀσφαλίσάμενος τρόπῳ. Τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ εὐχῇ, καὶ διδασκαλίᾳ ἦν τῶν εἰρημένων ὁλόκληρος, ἀντὶ τείχους αὐτοῖς διπλοῦ ἡ γινομένη. Ἢ τε γὰρ διδασκαλία ἀναμιμνή-

17 v. 18.

* ψηφίζεσθε] Sic A.D.E.F. Vet. ψηφίζεσθαι B.C. ψηφίζεσθαι δεῖ Edd. ἢ μὲν] + γὰρ E.F. Vet. ἰαθρόας om. B. ἢ τὴν—γνώμην] Sic omnes cum Cat. et Interp. τὸ ἀνυπόκριτον αὐτοῦ ἔδειξε Edd. ταύτης accessit ex A.B.C.D.F. Cat. Vet. ἢ γὰρ assumptum ex omnibus. ἢ μετέστη μὲν] μετέστησεν F. Statim ἀπὸ τῆς δ. ὁ. B. ὅ ἐμέμεινε A. ἢ πειρασμούς pro πόνους omnes. ἢ ἔχει] ἔχων Veron. ἔχει προσσηγορίαν B. ἢ ὑμῶν A.C.E.F. Cat. ἢ ὑμῶν Veron. Sav. Mor. ἢ ὑμῶν] + φησὶν E.F. Vet. * Cetera desunt in F. ἢ ἦν om. A. ἢ τὴν om. B. ἢ τῆς π. Edd. τῆς om. A.B.C.D.E. Cat. Mox χάριτος sine artic. B.C.D.E. Cat. ἢ ἐγένετο A.D.E. ἢ τὴν] καὶ τὴν E. ἢ ἀναμνήσας ὁμοῦ] ἀναμνήσουσιν ἐμοῦ D. ἢ Haec ἦν τῶν εἰρημένων, quae aberant, leguntur in A.C.D.E. Cat. et Sav. marg. consentiente Interprete. ἢ γινομένη C. Cat.

σκουσα αὐτοὺς ὅσων ἑπέλαυσαν ἀγαθῶν, μᾶλλον κατέσχευεν ἐν τοῖς τῆς ἐκκλησίας δόγμασιν· ἥ τε εὐχὴ καλοῦσα τὴν χάριν, καὶ παραμένειν αὐτοῖς πείθουσα, οὐκ ἠφίει τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπαναστῆναι. Τούτου δὲ ἐν αὐτοῖς ὄντος, πᾶσα, ὥσπερ κόνις, ἀπεσοβεῖτο τῶν τοιούτων δόγματων ἢ ^d ἀπάτη. E

^c ἀπῆλθον D. Μοχ κατεῖχεν E. Cat. ^d ἀπάτη] + τέλος D. + τέλος τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου A. + τῷ δὲ θεῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. B. + ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, φῶς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Edd.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

A

Ἡ Ἐφεσός ἐστι μὲν τῆς Ἀσίας ^aμητρόπολις, ἐτελείτο δὲ τῇ Ἀρτέμιδι, ^bκαὶ μάλιστα ταύτην ^cἐκεῖ ἔσεβον ^dτὴν δῆθεν θεόν· καὶ τοσαύτη ^eδαισιναιμονία ἐκέχρητο, ὥς μὴδὲ τοῦνομα τοῦ τὸν ναὸν αὐτῆς ἐμπρήσαντος ποιῆσαι φανερόν· ἐνεπλήσθη γάρ. Καὶ ὁ μακάριος δὲ Ἰωάννης ὁ εὐαγγελιστὴς τὰ πολλὰ ^Bἐνδιέτριψεν ἐκεῖ· ^Bκαὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ, καὶ ἐτελεύτησε. Καὶ τὸν Τιμόθεον ^hδὲ ἐκεῖ κατέλειπεν ὁ Παῦλος, καθὼς γράφων πρὸς αὐτόν φησι· ¹“Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ.” Καὶ τῶν φιλοσόφων οἱ πολλοὶ ⁱοἱ μάλιστα ἀντή- (764) σαντες περὶ τὴν Ἀσίαν ἦσαν. ^kΛέγεται μὲν γὰρ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι, τέως δὲ ἡ Ἰωνικὴ πᾶσα, ἡ περὶ Παρμενίδην

¹ 1 Tim. i. 3.

CODICES A.B.C. (initio, ut videtur, mutilus) D.E.F. ^a ἡ μητρ. D. Cat. ^b καὶ μάλιστα] μάλιστα γὰρ A.F. ^c ἐκείσε A.E.F. ^d τὴν δ. θ.] ὡς μέγιστα δ. θ. A.B.F. receptum a Sav. Mor. Ben. τὴν θεὸν (om. δῆθεν) Cat. ^e δαισιναιμονία] + οἱ ταύτην τιμῶντες A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἐνδιέτριβεν B. διέτριψεν D.F. Cat. ἐκεῖ διέτριψεν inverso ord. D. ^g Ἦαο καὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ desunt in A.B.F. ^h δὲ om. E. Cat. ⁱ οἱ μάλιστα] Sic E. οἱ om. Cat. μάλιστα οἱ D.F. Veron. καὶ μάλιστα οἱ A.B. receptum a Sav. cet. Tum Editi omnes ἀνῆσαντες περὶ τὴν Ἀσίαν, ἦσαν ἐκεῖ. Sic A.B.F. ἐν Ἀσίᾳ ἀνῆσαντες ἦσαν ἐκεῖ D. Delevimus ἐκεῖ cum E. Cat. εἰσι pro ἦσαν Cat. ^k Vid. Annot.

καὶ Ζήνωνα καὶ Δημόκριτον. ¹Καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν εὖροι
 τις ἂν φιλοσόφους ἐκεῖ. Ταῦτα δὲ ἡμῖν οὐχ ἀπλῶς εἶρηται,
 ἀλλ' ὥστε δείξαι, ὅτι πολλῆς ἔδει τῷ Παύλῳ σπουδῆς πρὸς
 ἐκείνους γράφοντι. Λέγεται δὲ καὶ τὰ βαθύτερα τῶν νοημά-
 των αὐτοῖς ἐμπιστεύσαι, ἅτε ^πἤδη κατηχημένοις. Ἔστι ^α δὲ
 νοημάτων μεστή ἡ ἐπιστολὴ ὑψηλῶν, καὶ δογμάτων. Γράφει
 δὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης δεδεμένος, καθὼς καὶ αὐτός φησι·
² “Προσεύχεσθε ὅπῃ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ Β
 στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγ-
 γελίου, ὑπὲρ οὗ ἐγὼ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” ^ρΚαὶ ὑψηλῶν
 σφόδρα γέμει τῶν νοημάτων καὶ ὑπερόγκων. Ἄ γὰρ μηδαμοῦ
^σσχεδὸν ἐφθέγγετο, ταῦτα ἐνταῦθ' ἴφησιν, ὡς ὅταν λέγῃ·
³ “Ἴνα γνωρισθῇ ^ννῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
 ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ”
 καὶ πάλιν, “Συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρα-
 νίοις” καὶ, “Ὁ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη, ὥς νῦν ἀπεκα-
 λύφθη τοῖς ἀποστόλοις τοῖς ἁγίοις ^{αὐτοῦ} αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν C
 τῷ πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ
 συμμέτοχα τῆς ^κκληρονομίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ.”

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, τοῖς
 ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΔΟΥ τὸ, διὰ, τῷ πατρὶ δέδωκε. Τί οὖν; ἐλάττονα αὐτὸν D
 ἐροῦμεν; ^αΜηδαμῶς. “Τοῖς ἁγίοις, φησὶ, τοῖς οὖσιν ἐν
 Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Ἰδοὺ, ἁγίους καλεῖ
 ἄνδρας ἔχοντας ^βκαὶ παιδία καὶ γυναῖκας καὶ οἰκέτας. ^γΚαὶ
 τοῦτο δῆλον ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἐπιστολῆς, ὡς ὅταν λέγῃ·
² “Αἱ γυναῖκες, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε” καὶ πάλιν,

² Ephes. vi. 19, 20.³ Ibid. iii. 10. ii. 6. iii. 5, 6.¹ CAP. I. v. 1, 2. .² Ephes. v. 22. vi. 1, 5.

¹ καὶ πολλοὺς] πολλοὺς δὲ A.B.F. ^π ἤδη] δὲ E. ^α δὲ] + καὶ E. Haec
 ἔστι δὲ—δογμάτων om. A.B.F. ^ο ὑπὲρ] περὶ B. Cat. Veron. ^ρ καὶ ὑψη-
 λῶν—ὑπερόγκων] ἔστι δὲ οὐ μόνον μεστή ἡ ἐπιστολὴ δογμάτων ὑψηλῶν, ἀλλὰ
 καὶ νοημάτων ὑπερόγκων γέμει A.B.F. ^σ σχεδὸν om. D. ^τ φησιν] δηλοῖ
 A.B.F. Sav. cet. ^ν νῦν, quod aberat ante Montef. est in nostris omnibus.
^ι ὡς om. A.B.F. Ita Sav. cet. ^{αὐτοῦ} αὐτοῦ om. D. ^{τῷ} τῷ om. A.B.E.F.
^κ κληρονομίας] ἐπαγγελίας E. Cat. HOM. I. ^{αὐδαμῶς} B.D.F. ^β καὶ
 γυναῖκας καὶ παιδία inverso ord. E. ^γ καὶ τοῦτο] ὅτι δὲ τοῦτους οὕτω καλεῖ
 A.B.F. receptum a Sav. cet.

“Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς πατράσιν ὑμῶν” καὶ, “Οἱ δούλοι, Εὐπακούετε τοῖς δεσπόταις.” Ἐννοήσωμεν ὅση κατέχει ^δνὺν ῥαθυμία, καὶ ὅπως σπανίζει τὰ τῆς ἀρετῆς, καὶ ὅση τότε ἡ ^εφορὰ ἦν τῶν ἐναρέτων, ὥς καὶ τοὺς κοσμικοὺς ἁγίους καὶ (765) πιστοὺς λέγεσθαι. “Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Εἶπε ^hχάριν, καὶ πατέρα τὸν θεὸν ἐκάλεσε· τῆς χάριτος γὰρ ἐκείνης τεκμήριον τοῦτο. Πῶς; “Ἀκουσον αὐτοῦ ἐτέρωθι λέγοντος·” ³ “Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα ⁱτοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ^kκράζον, ἀββᾶ ὁ πατήρ.” “Καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Δι’ ἡμᾶς ^lγὰρ ^FΧριστὸς γέγονε, καὶ ἐν σαρκὶ ^mᾤφθη. ⁴ “Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, φησὶ, καὶ πατήρ τοῦ κυρίου ⁿἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἰδού, ³ θεὸς τοῦ σαρκωθέντος· εἰ δὲ μὴ βούλει, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ λόγον πατήρ. “Ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ.” Ὁ τὴν Ἰουδαϊκὴν ἐνταῦθα αἰνίττεται· εὐλογία μὲν γὰρ ^pἦν, ἀλλ’ οὐ πνευματικὴ· ^qοἶον, ⁵ “Εὐλογῆσαι σε ὁ θεός,” “Εὐλογῆσει τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου, καὶ εὐλογῆσει τὴν εἰσοδὸν σου καὶ τὴν ἐξοδὸν σου.” Ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τί; “Ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.” Τί γὰρ ἔτι ^rσοι λείπει; Γέγονας ἀθάνατος, γέγονας ἐλεύθερος, γέγονας υἱός, γέγονας δίκαιος, γέγονας ἀδελφός, ^B γέγονας συγκληρονόμος, συμβασιλεύεις, συνδοξάζῃ· πάντα σοι κεχαρίσται. ⁶ “Πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ, φησὶ, ^sτὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;” Ἡ ἀπαρχὴ σου ὑπὸ ἀγγέλων προσκυνεῖται, ὑπὸ τῶν Χερουβὶμ, ^tτῶν Σεραφίμ· τί ἔτι λείπει; “Ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.” Οὐδὲν σαρκικὸν ἐνταῦθα. Διὰ τοῦτο πάντα ἐξείλεν ἐκεῖνα εἰπὼν, ⁷ “Θλίψιν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ,” πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ^vἀγαγών. “Ὡς περ γὰρ οἱ τὰ σαρκικὰ ἔχοντες, τῶν πνευματικῶν ἀκοῦσαι οὐκ ἠδύναντο· οὕτως οἱ τῶν πνευματικῶν τυγχάνοντες, οὐ δύνανται αὐτῶν ^wἐπιτυγχάνειν, ^δν μὴ πρότερον τῶν σαρκικῶν ἀποστώσι. Τί ἐστίν, “^xεὐλογία

³ Gal. iv. 6. ⁴ v. 3. ⁵ Num. vi. 24. Deut. vii. 13. xxviii. 6. coll. Psal. cxx. 8.

⁶ Rom. viii. 32.

⁷ Joan. xvi. 33.

^d νὺν] + πάντας A.B.F. Statim ἡ ῥαθυμία Edd. ἡ om. B.E.F. Cat. ^e ὅπως A.B.E.F. ^f φορὰ] διαφορά Cat. διαφορά (sic) E. Statim ἦν pro ἡ D. Cat. καὶ ὅση—ἦν] ἀρτι· τότε δὲ τοσαύτη φορὰ ἦν A.B.F. ^g ἀγ. καὶ π.] καὶ πιστοὺς ἁγίους A.B. πιστοὺς ἀγ. F. ^h χάρις D. ⁱ τοῦ υἱοῦ om. D. Post αὐτοῦ add. εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν A.B.E.F. Sav. cet. ^k κράζων C. ^l γὰρ om. D. ^m ᾤφθη] Sic A.B.D.E.F. Cat. Ante Montef. edebatur γέγονεν. ⁿ ἡμῶν om. C. ^o τὴν] οὐ τὴν A.B.F. ^p ἦν] + κακείνη A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q οἶον] τί γὰρ ἔλεγεν A.B.F. et sic Sav. cet. ^r σοι om. C. ^s τὰ om. F. Mox χαρίζεται D. ^t ὑπὸ τῶν σ. Edd. ὑπὸ om. B.E.F. ^v ἀγων A.B.E.F. ^w ἐπιτυγεῖν ἐὰν μὴ E. ^x εὐλ.] πᾶσα εὐλ. A. πάση εὐλ. B.F. Statim πνευματικῇ F.

πνευματικὴ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις;” Οὐκ ἐν τῇ γῇ, φησί, καθάπερ
 ὧν παρὰ Ἰουδαίους, ⁸ “Τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε,” ⁹ “Ἐν γῇ
 ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι,” “Εὐλογήσει ὁ θεὸς τὴν γῆν σου.”
 Ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ τί; ⁹ “Ὁ ἀγαπῶν με, τὰς
 ἐντολάς μου τηρήσει, καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ^aπατὴρ ἔλευσόμεθα πρὸς
 αὐτόν, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν.” “Ὁ ἀκούων μου τοὺς
 λόγους τούτους, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὁμοιωθήσεται ἀνδρὶ φρονίμῳ,
 ὅστις ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν ^bαὐτοῦ ἐπὶ τὴν πέτραν” καὶ ἔπνευ-
 σαν οἱ ἄνεμοι, καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ, καὶ προσέρρηξαν τῇ ^D
 οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσε· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.”
 Ἡ ^cπέτρα δὲ ποία ἐστίν, ἀλλ’ ἡ τὰ οὐράνια πράγματα, τὰ
 πάσης μεταβολῆς ἀνώτερα; ¹⁰ “Ὅστις γὰρ ^aὦν ὁμολογήσῃ με,
^dφησὶν, ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω ^eαὐτὸν καὶ γὰρ
 ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν ^fτοῖς οὐρανοῖς” καὶ,
 “Ὅστις ^gἀπαρνήσεται με, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ.” καὶ πάλιν,
 “Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψον-
 ται” καὶ πάλιν, “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
 ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν” καὶ πάλιν, “Μακάριοι ^hἐστε
 οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι ⁱπολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν ^E
 τοῖς οὐρανοῖς.” Ὁρᾷς πανταχοῦ τοὺς οὐρανοὺς, οὐδαμοῦ γῆν,
 οὐδὲ τὰ ἐν ^kτῇ γῇ; Καὶ πάλιν, ¹¹ “^lἩμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα
 ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον
 Ἰησοῦν” καὶ πάλιν, “Μὴ τὰ ἐπίγεια φρονούντες, ἀλλὰ τὰ ἐν
 τοῖς οὐρανοῖς.” “Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τοντέστι, ^mδιὰ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ, οὐ διὰ Μωϋσέως ⁿαὕτη ἦν ἡ εὐλογία. Ὡστε
 οὐ μόνον τῇ ^oποιότητι, ἀλλὰ καὶ τῷ μεσίτῃ διαφέρομεν ἡμεῖς,
 ὥσπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους φησί. ¹² “Καὶ Μωϋσῆς μὲν ^F
 πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὡς θεράπων, εἰς μαρτύριον τῶν
 λαληθησομένων· Χριστὸς δὲ ὡς υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ
 οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς.”

¹³ “Καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς, φησὶν, ἐν αὐτῷ πρὸ κατα- 4

⁸ Esai. i. 19. Exod. iii. 8. Deut. vii. 13. ⁹ Joan. xiv. 23. Matth. vii. 24, 25.

¹⁰ Matth. x. 32, 33. v. 8, 3, 10. ¹¹ Philipp. iii. 20, 19. Coloss. iii. 2. ¹² Heb.
iii. 5, 6. ¹³ v. 4.

⁷ παρὰ om. E. Post Ἰουδαίους add. τότε μὲν γὰρ ἤκουον ἐκεῖνοι A.B.F.
⁸ γῆν] εἰς γῆν Edd. εἰς om. D. καὶ γῆν E. δώσω ὑμῖν γῆν A.B.F. Mox μέλι
 καὶ γάλα Edd. γάλα καὶ μέλι A.B.D.E.F. ^a πατὴρ] + μου E. ^b αὐτοῦ
 A.B.E. αὐτοῦ F. αὐτοῦ Edd. ante Ben. ^c πέτρα δὲ pro δὲ πέτρα A.B.D.F.
^d φησὶν om. D. ^e αὐτὸν καὶ γὰρ pro καὶ γὰρ αὐτὸν A.B.D.F. ^f τοῖς om. C.F.
^g ἀπαρν. με] ἀρνήσεται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων E. Mox καὶ γὰρ αὐτὸν idem.
^h ἐστε om. D. ⁱ πολὺς ὁ μ. ὑμῶν A.B.D.E.F. ὁ μ. ὑμῶν πολὺς Edd.
^k τῇ om. C. ^l ὑμῶν E.F. Statim γὰρ assumptum ex A.B.D.E.F. ^m διὰ]
 τὰ διὰ B.C.D.E.F. et Veron. τὰ om. A. Cat. deletum a Sav. cet. ⁿ αὕτη
 ἦν pro ἦν αὕτη D.E. ἦν om. Cat. ^o παλαιότητι E. Cat. ^p ὅπερ E.

βολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· δι’ οὗ εὐλόγησεν ἡμᾶς, διὰ τούτου καὶ ἐξελέξατο. Αὐτὸς τοίνυν ἡμῖν ἑκεῖ δώσει ἐκεῖνα πάντα, αὐτὸς ἐστὶν ὁ κριτὴς, καὶ ἐρεῖ· ¹⁴ “Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου” καὶ πάλιν, “Ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, θέλω ἵνα καὶ ὅσοι ὡσι.” Καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν (766) ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦτο σπουδάζει δεικνύναι, ὅτι οὐ νεώτερα τὰ Β καθ’ ἡμᾶς, ἀλλ’ ἄνωθεν οὕτω τετύπωτο, οὐδ’ ἐκ μεταμελείας, ἀλλ’ οὕτως ὠκονόμητο καὶ προώριστο. Καὶ τοῦτο δὲ κηδεμονίας πολλῆς. Τί ἐστίν, “ἐν αὐτῷ ἐξελέξατο;” Διὰ τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως ὁ Ὁ Χριστὸς τοῦτο κατώρθωσε, πρὶν ἢ γενέσθαι ἡμᾶς, μᾶλλον δὲ πρὶν ἢ τὸν κόσμον καταβληθῆναι. Καὶ καλῶς καταβολὴν εἶπεν, ὡς ἀπὸ τινος ὕψους ὡς μεγάλου καταβεβλημένον αὐτὸν δεικνύς. Καὶ γὰρ μέγα καὶ ἄφατον τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ, οὐ τῷ τόπῳ, ἀλλὰ τῷ ἀνακεχωρηκότι τῆς φύσεως, καὶ C πολὺ τὸ μέσον κτίσματος καὶ κτίστου. Αἰσχνυέσθωσαν οἱ αἰρετικοὶ ταῦτα ἀκούοντες. Τί ἔδὲ ἐξελέξατο; “Ὡστε εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ.” Ἴνα τοίνυν μὴ, ἀκούσας ὅτι ἐξελέξατο, τὴν πίστιν ἀρκεῖν νομίσης μόνον, καὶ τὸν βίον προστίθῃσι. Διὰ τοῦτο ἐξελέξατο, φησὶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ, ἵνα ἅγιοι ὦμεν καὶ ἄμωμοι. Ἐξελέξατο καὶ Ἰουδαίους ποτέ. ¹⁵ “Ἄποιοι ἔθνος τοῦτο, φησὶν, ἐξελέξατο ἐκ τῶν ἐθνῶν;” Εἰ δὲ ἄνθρωποι ἐκλεγόμενοι, τὰ κάλλιστα ἐκλέγονται, πολλῶ μᾶλλον ὁ θεός. Καὶ τὸ ἐκλεγῆναι δὲ, ὅτι καὶ τῆς D τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας τεκμήριον καὶ τῆς αὐτῶν ἀρετῆς· πάντως γὰρ ἂν τοὺς δοκίμους ἐξελέξατο. Ἐποίησεν ἡμᾶς αὐτὸς ἁγίους, ἀλλὰ δεῖ μείναι ἁγίους. Ἁγίος ἐστὶν ὁ τῆς πίστεως μετέχων, ἄμωμος, ὁ ἀνεπίληπτον βίον ἔχων. Ἄλλ’ ἁγιότητα καὶ ὅτι ἀνεπίληπτον οὐχ ἀπλῶς ἐζητεῖ, ἀλλὰ τὸ ἐνώπιον αὐτοῦ τοιοῦτους φαίνεσθαι. Εἰσὶ γὰρ ἅγιοι καὶ ἄμωμοι, ἀλλ’ ἀνθρώποις οὕτω νομιζόμενοι, οἱ τὰ φθοῖς ἐοικότες κεκονιαμένοις, καθὼς οἱ τὰς δορὰς τῶν προβάτων ἔχοντες. Ἄλλ’ οὐ τοιοῦτους ζητεῖ, ἀλλ’ οἷους ὁ προφήτης φησὶ,

14 Matth. xxv. 34. Joan. xvii. 24.

15 Deut. xiv. 2 ?

ἡ ἡμᾶς om. F. ἡ ἐκεῖ δ. πάντα ἐκεῖνα A.B.F. ἐκεῖνα δ. πάντα E. πάντα δ. ἐκεῖνα Cat. ἡ αὐτοὶ E. ἡ οὕτω] τοῦτο Cat. Veron. ἡ Χριστὸς] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ἡ μεγ. καταβ. pro καταβ. μεγ. A.B.C.E.F. Cat. καταβεβλημένου μεγάλου D. ἡ ἀλλὰ] + καὶ E. ἡ οἱ om. F. ἡ δὲ om. E. Cat. ἡ ποῖον ἔθνος] πῶς; ἡ ἔθνος A.B.F. Sav. cet. ἡ καὶ om. D.E. ἡ ἔχων] μετιῶν A.B.F. Sav. cet. ἡ τὸ om. F. ἡ ἐπιζητεῖ A.B.D.F. Sav. cet. ἡ οἱ A.F. om. E. Mox κεκονιαμ. pro κεκονιασμ. A.B.D.E.F. τὰ φθοῖς—ἔχοντες] ταφ. κεκ. ἐοίκασιν καὶ λύκοι εἰσὶ τὰς τῶν πρ. δορὰς ἔχοντες ἔξωθεν A.B.F.

16 “^εΚαὶ κατὰ τὴν ^hκαθαρότητα τῶν χειρῶν μου” ποίαν; E
 “τὴν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.” ¹ Ἀγιωσύνην ζητεῖ, ἣν ^kὁ
 τοῦ θεοῦ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ. Εἶπε καὶ τούτων τὰ κατορθώματα,
 καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν χάριν ¹αὐτοῦ ἄνεισιν. ^mΟὐ γὰρ ἀπὸ πόνων
 οὐδὲ κατορθωμάτων τοῦτο γίνεται, ἀλλ’ ἀπὸ ἀγάπης. ⁿοὔτε
 ἀπὸ ἀγάπης μόνον, οὔτε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς. Εἰ γὰρ
 ὁδὴ ἀπὸ ἀγάπης μόνης, ἐχρῶν ἅπαντας σωθῆναι· εἰ δὲ ἀπὸ F
 P τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς πάλιν μόνης, περιττὴ ἡ παρουσία αὐτοῦ,
 καὶ πάντα τὰ οἰκονομηθέντα. Ἄλλ’ οὔτε ἀπὸ ἀγάπης μόνης,
 οὔτε ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς, ἀλλ’ ἐξ ἀμφοτέρων. “^εΞε- 5
 λέξατο γὰρ ἡμᾶς,” φησὶν· ὁ δὲ ἐκλεγόμενος οἶδεν ὅπερ ἐκλέγε-
 ται. “^q Ἐν ἀγάπῃ, φησὶ, ¹⁷προορίσας ἡμᾶς.” Ἄλλ’ οὐδένα
 ἂν ἔσωσεν ἡ ἀρετὴ, τῆς ἀγάπης ^εμὴ οὔσης. Εἰπέ γάρ μοι, τί
 Παῦλος ἂν ὠφελήθη, ¹ποῦ δὲ ἂν ἐπεδείξατο ἅπερ ἐπεδείξατο,
 εἰ μὴ καὶ ἄνωθεν αὐτὸν ἐκάλεσε, καὶ ἀγαπήσας εἵλκυσε πρὸς
 ἑαυτόν; Ἄλλως δὲ, καὶ τὸ τοσοῦτων ἀξιῶσαι, ἀγάπης ἦν, οὐ
 τῆς ἡμετέρας ἀρετῆς. Τὸ γὰρ ἐναρέτους γενέσθαι καὶ πιστεῦ- B
 σαι καὶ προσελθεῖν, καὶ τοῦτο μὲν αὐτοῦ ἦν τοῦ καλέσαντος,
 πλὴν ἀλλὰ καὶ ἡμέτερον· τὸ δὲ προσελθόντας τοσοῦτων ἀξιῶ-
 σαι τιμῶν, ὥστε εὐθέως ἀπὸ ^vἐχθρας εἰς υἰοθεσίαν ἀγαγεῖν,
 ὑπερβαλλούσης ὄντως ἀγάπης.

“Ἐν ἀγάπῃ, φησὶ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ εἰς αὐτόν.” Ὅρᾳς πῶς οὐδὲν ἄνευ Χριστοῦ; πῶς
 οὐδὲν ἄνευ ^ωτοῦ πατρός; Ἐκεῖνος προώρισεν, οὗτος προσή-
 γαγε. Καὶ ταῦτα τίθησιν ἐπαίρων τὰ γεγεννημένα, καθάπερ
 καὶ ἐτέρωθί φησιν· ¹⁸ “Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα διὰ C
 τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Μεγάλα μὲν γὰρ τὰ
 δοθέντα, πολλῶ δὲ μείζονα γίνεται τῷ διὰ τοῦ Χριστοῦ δοθῆ-
 ναι· ^xὅτι οὐκ ἔπεμψε τινα τῶν δούλων πρὸς τοὺς δούλους, ἀλλ’
 αὐτὸν τὸν μονογενῆ. “Κατὰ τὴν εὐδοκίαν, φησὶ, τοῦ θελή-
 ματος αὐτοῦ” τουτέστι, διὰ ^yτὸ σφοδρῶς θελήσαι. Ἡ
 ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὡς ἂν τις εἴποι, αὕτη ἐστὶ· πανταχοῦ γὰρ

16 Psal. xvii. 25.

17 v. 5.

18 Rom. v. 11.

^ε καὶ om. E. ^h καθαριότητα A.F. καθαρειότητα Veron. ¹ ἀγιωσ.] +
 τοῖν B.F. et corr. A. ^k ὁ] καὶ D. ¹ αὐτοῦ om. A.B.F. Sav. cet. Post
 ἀνεισι iidem addunt καὶ φησιν, ἐν ἀγάπῃ προορίσας ἡμᾶς. ^m οὐ] οὐδὲ E.
ⁿ οὔτε—ἀρετῆς] Sic C.D. Cat. et corr. E. οὐκ ἀπὸ ἀγ. δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ
 ἀρετῆς ἡμετέρας A.B.F. οὔτε ἀπὸ ἀγ. μόνον, ἀλλὰ (+ καὶ Sav. Mor. Ben.) ἀπὸ
 τῆς ἡμ. dp. Edd. ^o δὴ] ἦν A.B.F. δεῖ D. ^p τῆς om. F. ^q ἐν] καὶ
 πάλιν ἐν A.B.F. ^r ἡμᾶς] + καλῶς A.B.F. Statim οὐδένα γὰρ pro ὅλλ’ οὐ-
 δένα iidem, edentibus Sav. cet. ^s μὴ οὔσης] χωρὶς A.B.F. ^t ποῦ δὲ
 (ποῦ δ’ E.) omnes. τί δὲ Edd. Mox haec ἅπερ ἐπεδείξατο, quae aberant, assumpta
 ex A.D.E.F. ^v ἐχθρῶν Cat. ^w τοῦ om. D. ^x ὅτι] καὶ δεικνύς ὅτι
 A.B.F. ^y τοῦ E.

εὐδοκία τὸ θέλημά ἐστι τὸ προηγούμενον. Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλο θέλημα· οἶον, ²θέλημα πρῶτον, τὸ μὴ ἀπολέσθαι ἡμαρ-
 D τηκότας· θέλημα δεύτερον, τὸ γενομένους κακοὺς ἀπολέσθαι.
 Οὐ γὰρ δὴ ³ἀνάγκη αὐτοὺς κολάζει, ἀλλὰ ⁴θέλων. Τοιοῦτον
 καὶ ἐπὶ Παύλου ἔστιν ἰδεῖν, οἶον ὥς ὅταν λέγῃ· 19 “Θέλω
 πάντας ἀνθρώπους εἶναι, ὡς καὶ ἐμμαντόν” “^δΘέλω πάλιν
^ενεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν.” Εὐδοκίαν ἔοῦν τὸ πρῶτον
 θέλημά φησι, τὸ σφοδρὸν θέλημα, τὸ μετὰ ἐπιθυμίας θέλημα,
^εὸ ἐφ’ ἡμῶν οὐ γὰρ παραιτήσομαι καὶ κοινοτέρα λέξει χρῆ- (767)
 E σασθαι σαφηνείας ἔνεκεν τῶν ἀφελεστέρων· ^ηὃ λέγομεν ἡμεῖς
 πείσμα, ^ικαί, κατὰ τὸ πείσμα ἡμῶν· τουτέστι, ^κσφόδρα ἐφί-
 εται, σφόδρα ἐπιθυμεῖ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας. ^ιΤίνος οὖν
 ἔνεκεν οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷ; τίνος ἔνεκεν οὕτω φιλεῖ; Ἀπὸ ἀγα-
 θότητος μόνης· ἡ γὰρ χάρις ^μἀγαθότητός ἐστι. Διὰ τοῦτο,
 φησὶν, εἰς υἰοθεσίαν ἡμᾶς προώρισε, ^νθέλων καὶ σφόδρα τοῦτο
 βουλούμενος, ἵνα ἡ τῆς χάριτος αὐτοῦ δόξα δειχθῇ. “Κατὰ
 F τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, ^οφησὶν, ²⁰εἰς ἔπαινον δόξης
 τῆς χάριτος αὐτοῦ, ^ρἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ.”
⁹“Ἴνα ἡ τῆς χάριτος αὐτοῦ δόξα δειχθῇ, ^ρφησὶν, ἐν ᾗ ἐχαρίτω-
 σεν ⁹ἡμᾶς. Οὐκοῦν εἰ εἰς τοῦτο ἐχαρίτωσεν, εἰς ἔπαινον δόξης
 6 τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἵνα δείξῃ τὴν χάριν αὐτοῦ, ^ιμένωμεν ἐν
 αὐτῇ. “Εἰς ἔπαινον δόξης,” ^νφησὶν. “Ἴνα τίς αὐτὸν ἐπαινέσῃ;
 ἵνα τίς αὐτὸν δοξάσῃ; ἡμεῖς; ^ωἀλλ’ ἄγγελοι; ἀλλ’ ἀρχάγγε-
 λοι; ἀλλὰ πᾶσα ἡ κτίσις; ²Καὶ τί τοῦτο; Οὐδέν· ἀνευδὲς
 γὰρ τὸ θεῖον. Τίνος οὖν ἔνεκεν βούλεται ἐπαινεῖσθαι καὶ
 δοξαῖσθαι παρ’ ἡμῶν; Ὡστε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην θερμο-
 τέραν ἡμῖν ἐγγενέσθαι. Οὐδενὸς γὰρ ἐφίεται τῶν παρ’ ἡμῶν,
 ἀλλ’ ἡ τῆς σωτηρίας μόνης, οὐ διακονίας, οὐ δόξης, οὐκ ἄλλου

19 1 Cor. vii. 7. 1 Tim. v. 14.

20 v. 6.

² θέλημα] φρόνημα D. ³ ἀνάγκη E. Cat. Edebatur ἀνάγκη. ⁴ θέλων
 omnes. θέλημα Edd. ⁵ Haec ὡς ὅταν λέγῃ post ἀνθρώπους transp. C.D.
^δ θέλω πάλιν] καὶ πάλιν, θέλω πάλιν A.B.F. καὶ πάλιν, θέλω Sav. cet. ^ε νεω-
 τέρας] καὶ τὰς νεωτέρας χήρας E. ^ζ γοῦν E. ⁸ δ (ὁ E.) ἐφ’ ἡμῶν] τὸ
 πείσμα A.B.F. receptum a Sav. cet. ^η δ λέγομεν—τουτέστι] οὕτω γὰρ καὶ
 ἡμεῖς τὴν ἐπίτασιν τοῦ θελήματος δηλοῦντες, κατὰ τὸ πείσμα ἡμῶν λέγομεν· δ οὖν
 λέγει τοῦτό ἐστι A.B.F. quos secuti sunt Sav. et recentiores. ^ι καὶ om. Cat.
 ubi πείσμα pro πείσμα scriptum. ^κ σφ. ἐφίεται om. F. ^ι τίνος οὖν ἔνεκεν—
 φιλεῖ;] Sic E. Verba τίνος ἔνεκεν ante οὕτω φιλεῖ om. C. Pro iis καὶ πόθεν
 habent A.B.F. Sav. cet. Haec τίνος οὖν—ἀγαπᾷ desunt in Veron. τίνος οὖν
 ἔνεκα οὕτως ἡμᾶς ἀγαπᾷ, οὕτως ἡμᾶς φιλεῖ; Cat. ^μ ἀγαθ.] + μόνης C. ^ν θέλων]
 τουτέστι θέλων A.B.F. ^ο φησὶν om. E. ^ρ ἐν ᾗ] ἡς E. ⁹ ἵνα] ὅρας;
 ἵνα A.B.F. ^ι φησὶν post δόξα transp. E. post ἡμᾶς A.B.F. ⁹ ἡμᾶς] +
 ἐν τῷ ἡγαπημένῳ Edd. Haec desunt in C.E. Cat. In D. folium mutilum est.
^ι μένωμεν A.B.E.F. Cat. μένων Veron. μένωμεν Sav. cet. ^ν φησὶν] τί ἐστι
 τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^ω ἀλλ’ accessit ex omnibus. ἀλλ’ ante ἀρχάγ. de-
 betur libris A.B.C.E.F. ² καὶ τί τοῦτο; οὐδέν] οὐδαμῶς A.B.F.

οὐδενός, καὶ πάντα διὰ τοῦτο ποιεῖ. Ὁ γὰρ ἐπαινῶν καὶ B
 ὕψιμα τὴν εἰς αὐτὸν χάριν γεγενημένην, προσεκτικώτερος
 ἔσται καὶ σπουδαιότερος. “Ἦς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς,” φησὶν.
 Οὐκ εἶπεν, ἧς ἐχαρίσατο, ἀλλ’, “ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς” τουτέστιν,
 οὐ μόνον ἀμαρτημάτων ἀπὸ ἡμᾶς ἀλλὰ καὶ ἐπεράστους ἐποίη-
 σε. Καθάπερ ὅτι τις λαβὼν ψωραλέον τινὰ, καὶ λοιμῶ
 καὶ νόσῳ διεφθαρμένον, καὶ γῆρα καὶ πενίαν καὶ λιμῶ, εὐθέως
 εὐμορφον νεώτερον ἐργάσαιοτο, πάντας ἀνθρώπους νικῶντα τῷ
 κάλλει, σφοδρὰν μὲν τὴν αὐγὴν ἀφιέοντα ἀπὸ τῶν παρειῶν, καὶ
 τὰς μαρμαρυγὰς ἀποκρύπτοντα ταῖς τῶν ὀφθαλμῶν βολαῖς, C
 εἴτα ἐν αὐτῷ καταστήσει τῷ τῆς ἡλικίας ἄνθει, καὶ μετὰ τοῦτο
 ἀλουργίδα περιβάλει καὶ διάδημα καὶ πάντα τὸν κόσμον
 οὕτως ἐξήσκησεν ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ καλὴν καὶ ποθεινὴν καὶ
 ἐπεράστον ἐποίησεν. Ἐπιθυμοῦσι γὰρ ἄγγελοι παρακύψαι
 πρὸς ἰοιούτην ψυχὴν, ἀρχάγγελοι, πάντες ἅγιοι. Οὕτως
 ἡμᾶς ἐπιχαρίτας ἐποίησε, καὶ αὐτῷ ποθεινούς. 21 “Ἐπι-
 θυμήσει γὰρ, φησὶν, ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.” Ὅρα γὰρ
 οἷα πρὸ τούτου ἐπιβλαβῆ φθεγγόμενοι, οἷα κεχαριτωμένα
 ῥήματα φθεγγόμεθα νῦν. Οὐκέτι πλουτοῦν θαυμάζομεν, οὐκέτι D
 τὰ ἐνταῦθα, ἀλλὰ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Οὐχὶ
 χαρίεν ἐκεῖνο τὸ παιδίον εἶναι φαμεν, ὅπερ ἂν μετὰ τῆς τοῦ
 σώματος ὥρας καὶ πολλὴν ἔχη τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι χάριν;
 Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ πιστοί. Ὅρα οἷα φθέγγονται οἱ μεμνη-
 μένοι. Τί γὰρ χαριέστερον ἐκείνου τοῦ στόματος γένοιτ’ ἂν,
 τοῦ τὰ θαυμαστά ῥήματα ἀφιέντος, καὶ καθαρῶ καρδίᾳ καὶ
 καθαροῖς χεῖλεσι μεταλαμβάνοντος τραπέζης μυστικῆς τοιαύτης
 μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος, τῆς παρρησίας; Τί χαρι- E
 ἐστερον τῶν ῥημάτων, δι’ ὧν ἀποτασσόμεθα τῷ διαβόλῳ; δι’

21 Psal. xlv. 12.

γ δοξάζων C. Mox αὐτὸν pro αὐτὸν A.E.F. z γὰρ] ἂν A.B.F. Sav. cet.
 α νόσῳ] + μακρῶ E. b εὐθέως] ἐξαίφνης E. c ἀπὸ τῶν π. ἀφιέοντα inverso
 ord. A.B.F. d μαρμ.] + τοῦ ἡλίου Sav. cet. καὶ τὰς μαρμαρυγὰς—καὶ διά-
 δημα] ταῖς δὲ τῶν ὀφ. β. τὰς τοῦ ἡλίου μ. ἀποκρύπτοντα] εἴτα μετὰ τοῦτο αὐτῶ
 καὶ ἀλουργίδα καὶ διάδημα περιβάλει A.B.F. e εἴτα] + μήτε σφοδρὰ παιδίου
 μήτε σφ. νέον ἄχρι C. Post ἄνθει add. μήτε σφ. π. μήτε σφ. ν. καταστήσας,
 ἀλλ’ ἐν αὐτῷ τῷ ἄνθει E. “Glossema manifestum.” Heyse. f κόσμον] + τὸν
 βασιλικὸν A.B.F. Sav. cet. g ἡμῶν τὴν ψ. pro τὴν ψ. ἡμῶν omnes. h ἐπιθ.
 γὰρ] ὅτι ἐπιθ. καὶ A.B.F. i τὴν τοιαύτην Edd. τὴν om. C.D.E. Cat.
 k ἀρχάγγελοι, πάντες ἅγιοι] οὐ μόνον δὲ ἄγγελοι παρακύψαι ἐπιθυμοῦσιν, ἀλλὰ
 καὶ ἀρχάγγελοι, καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις A.B.F. ἀρχάγγελοι, πᾶσαι αἱ ἄλλαι
 δυνάμεις ediderunt Sav. cet. l ἡμᾶς] + καὶ Edd. invitis libris. Statim ἐπι-
 χαρίεις vel ἐπιχαρίεις C.D.E. ἐπιχαρίτας A.B.F. ἐπιχαριστάτους Veron. ἐπιχα-
 ρίτας Sav. cet. m ἐποίησε] κατέστησε A.B.F. n αὐτῷ pro ἐαυτῷ C.D.E.
 o καὶ om. D. Mox ἔχη B.E. ἔχει Edd. p ὅρα] + γὰρ B. q ἀφιέντος] +
 τότε E. r καὶ τῆς παρρ. Sav. cet. καὶ om. C.D. Veron. τῆς λαμπ. καὶ om. E.
 τῆς παρρ. καὶ τῆς λαμπ. inverso ord. A.B.F.

ὦν συντασσόμεθα τῷ Χριστῷ; τῆς ὁμολογίας ἐκείνης τῆς πρὸ τοῦ λουτροῦ; τῆς μετὰ τὸ λουτρόν; Ἐννοήσωμεν ὅσοι διεφθείραμεν τὸ βάπτισμα, καὶ στενάζωμεν, ἵνα δυνηθῶμεν αὐτὸ πάλιν ἀναλαβεῖν. “Διὰ τοῦ ἡγαπημένου, φησὶν, ²² ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ.” Πῶς; Οὐ μόνον **F** ὅτι τὸν υἱὸν ἔδωκε θαυμαστὸν, ἀλλ’ ὅτι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, ὥστε ²³ σφάζει αὐτὸν τὸν ἀγαπώμενον. Πολλὴ ²⁴ ἡ ὑπερβολή· τὸν ἀγαπώμενον ὑπὲρ τῶν μισουμένων ἔδωκεν. “Ορα πόσου ἡμᾶς τιμᾶται. Εἰ, ὅτε αὐτὸν ἐμισοῦμεν ²⁵ καὶ ἐχθροὶ ἡμεῖς, τὸν ²⁶ ἀγαπώμενον ἔδωκε, τί ²⁷ οὐ ποιήσει ὕλοιπόν;” “²⁸ Τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων.” Ἄνωθεν κάτω κάτεισι· πρότερον υἰοθεσίαν εἰπὼν καὶ ἀγιασμὸν καὶ ἀμώμους, καὶ τότε τὸ πάθος, οὐ μειῶν, οὐδὲ ἀπὸ ²⁹ μεγάλων ἐπὶ τὰ μικρὰ κατὰγων τὸν λόγον, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐπὶ τὰ μεγάλα ἀνιών. Οὐδὲν γὰρ οὕτω μέγα, ὡς τὸ ³⁰ αἷμα ἐκχυθῆναι τοῦ υἱοῦ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς (768) υἰοθεσίας καὶ τῶν ἄλλων δωρεῶν τοῦτο μείζον, τὸ μηδὲ ³¹ τοῦ **B** υἱοῦ φείσασθαι. ³² Μεγάλα τὸ ἀφεθῆναι τῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλὰ ³³ μείζον τὸ ἐδιὰ τοῦ αἵματος τοῦ δεσποτικοῦ. “Ὅτι γὰρ τοῦτο πολλῶ μείζον ἀπάντων, ὅρα πῶς καὶ ἐνταῦθα ἀνεβύησε λέγων· “Κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ³⁴ ἥς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς.” Πλοῦτος μὲν γὰρ ³⁵ κἀκεῖνο, πολλῶ δὲ πλεον οὗτος. “³⁶ Ἡς ἐπερίσσευσε, ³⁷ ἡ φησὶν, εἰς ἡμᾶς.” Καὶ πλοῦτος, καὶ ἐπερίσσευσε, τουτέστιν, ἀφάτως ἐξεχύθη. Οὐκ ἔνεστι λόγῳ παραστήσαι, ὦν διὰ τῶν ἔργων ³⁸ ἐπειράθημεν. Πλοῦτος γὰρ ἐστὶ, πλοῦτος περισσεύων, ³⁹ καὶ εἰς περισσεῖαν ἔδωκε· πλοῦτος ⁴⁰ **C** ⁴¹ **C** ⁴² **C** ⁴³ **C** ⁴⁴ **C** ⁴⁵ **C** ⁴⁶ **C** ⁴⁷ **C** ⁴⁸ **C** ⁴⁹ **C** ⁵⁰ **C** ⁵¹ **C** ⁵² **C** ⁵³ **C** ⁵⁴ **C** ⁵⁵ **C** ⁵⁶ **C** ⁵⁷ **C** ⁵⁸ **C** ⁵⁹ **C** ⁶⁰ **C** ⁶¹ **C** ⁶² **C** ⁶³ **C** ⁶⁴ **C** ⁶⁵ **C** ⁶⁶ **C** ⁶⁷ **C** ⁶⁸ **C** ⁶⁹ **C** ⁷⁰ **C** ⁷¹ **C** ⁷² **C** ⁷³ **C** ⁷⁴ **C** ⁷⁵ **C** ⁷⁶ **C** ⁷⁷ **C** ⁷⁸ **C** ⁷⁹ **C** ⁸⁰ **C** ⁸¹ **C** ⁸² **C** ⁸³ **C** ⁸⁴ **C** ⁸⁵ **C** ⁸⁶ **C** ⁸⁷ **C** ⁸⁸ **C** ⁸⁹ **C** ⁹⁰ **C** ⁹¹ **C** ⁹² **C** ⁹³ **C** ⁹⁴ **C** ⁹⁵ **C** ⁹⁶ **C** ⁹⁷ **C** ⁹⁸ **C** ⁹⁹ **C** ¹⁰⁰ **C** ¹⁰¹ **C** ¹⁰² **C** ¹⁰³ **C** ¹⁰⁴ **C** ¹⁰⁵ **C** ¹⁰⁶ **C** ¹⁰⁷ **C** ¹⁰⁸ **C** ¹⁰⁹ **C** ¹¹⁰ **C** ¹¹¹ **C** ¹¹² **C** ¹¹³ **C** ¹¹⁴ **C** ¹¹⁵ **C** ¹¹⁶ **C** ¹¹⁷ **C** ¹¹⁸ **C** ¹¹⁹ **C** ¹²⁰ **C** ¹²¹ **C** ¹²² **C** ¹²³ **C** ¹²⁴ **C** ¹²⁵ **C** ¹²⁶ **C** ¹²⁷ **C** ¹²⁸ **C** ¹²⁹ **C** ¹³⁰ **C** ¹³¹ **C** ¹³² **C** ¹³³ **C** ¹³⁴ **C** ¹³⁵ **C** ¹³⁶ **C** ¹³⁷ **C** ¹³⁸ **C** ¹³⁹ **C** ¹⁴⁰ **C** ¹⁴¹ **C** ¹⁴² **C** ¹⁴³ **C** ¹⁴⁴ **C** ¹⁴⁵ **C** ¹⁴⁶ **C** ¹⁴⁷ **C** ¹⁴⁸ **C** ¹⁴⁹ **C** ¹⁵⁰ **C** ¹⁵¹ **C** ¹⁵² **C** ¹⁵³ **C** ¹⁵⁴ **C** ¹⁵⁵ **C** ¹⁵⁶ **C** ¹⁵⁷ **C** ¹⁵⁸ **C** ¹⁵⁹ **C** ¹⁶⁰ **C** ¹⁶¹ **C** ¹⁶² **C** ¹⁶³ **C** ¹⁶⁴ **C** ¹⁶⁵ **C** ¹⁶⁶ **C** ¹⁶⁷ **C** ¹⁶⁸ **C** ¹⁶⁹ **C** ¹⁷⁰ **C** ¹⁷¹ **C** ¹⁷² **C** ¹⁷³ **C** ¹⁷⁴ **C** ¹⁷⁵ **C** ¹⁷⁶ **C** ¹⁷⁷ **C** ¹⁷⁸ **C** ¹⁷⁹ **C** ¹⁸⁰ **C** ¹⁸¹ **C** ¹⁸² **C** ¹⁸³ **C** ¹⁸⁴ **C** ¹⁸⁵ **C** ¹⁸⁶ **C** ¹⁸⁷ **C** ¹⁸⁸ **C** ¹⁸⁹ **C** ¹⁹⁰ **C** ¹⁹¹ **C** ¹⁹² **C** ¹⁹³ **C** ¹⁹⁴ **C** ¹⁹⁵ **C** ¹⁹⁶ **C** ¹⁹⁷ **C** ¹⁹⁸ **C** ¹⁹⁹ **C** ²⁰⁰ **C** ²⁰¹ **C** ²⁰² **C** ²⁰³ **C** ²⁰⁴ **C** ²⁰⁵ **C** ²⁰⁶ **C** ²⁰⁷ **C** ²⁰⁸ **C** ²⁰⁹ **C** ²¹⁰ **C** ²¹¹ **C** ²¹² **C** ²¹³ **C** ²¹⁴ **C** ²¹⁵ **C** ²¹⁶ **C** ²¹⁷ **C** ²¹⁸ **C** ²¹⁹ **C** ²²⁰ **C** ²²¹ **C** ²²² **C** ²²³ **C** ²²⁴ **C** ²²⁵ **C** ²²⁶ **C** ²²⁷ **C** ²²⁸ **C** ²²⁹ **C** ²³⁰ **C** ²³¹ **C** ²³² **C** ²³³ **C** ²³⁴ **C** ²³⁵ **C** ²³⁶ **C** ²³⁷ **C** ²³⁸ **C** ²³⁹ **C** ²⁴⁰ **C** ²⁴¹ **C** ²⁴² **C** ²⁴³ **C** ²⁴⁴ **C** ²⁴⁵ **C** ²⁴⁶ **C** ²⁴⁷ **C** ²⁴⁸ **C** ²⁴⁹ **C** ²⁵⁰ **C** ²⁵¹ **C** ²⁵² **C** ²⁵³ **C** ²⁵⁴ **C** ²⁵⁵ **C** ²⁵⁶ **C** ²⁵⁷ **C** ²⁵⁸ **C** ²⁵⁹ **C** ²⁶⁰ **C** ²⁶¹ **C** ²⁶² **C** ²⁶³ **C** ²⁶⁴ **C** ²⁶⁵ **C** ²⁶⁶ **C** ²⁶⁷ **C** ²⁶⁸ **C** ²⁶⁹ **C** ²⁷⁰ **C** ²⁷¹ **C** ²⁷² **C** ²⁷³ **C** ²⁷⁴ **C** ²⁷⁵ **C** ²⁷⁶ **C** ²⁷⁷ **C** ²⁷⁸ **C** ²⁷⁹ **C** ²⁸⁰ **C** ²⁸¹ **C** ²⁸² **C** ²⁸³ **C** ²⁸⁴ **C** ²⁸⁵ **C** ²⁸⁶ **C** ²⁸⁷ **C** ²⁸⁸ **C** ²⁸⁹ **C** ²⁹⁰ **C** ²⁹¹ **C** ²⁹² **C** ²⁹³ **C** ²⁹⁴ **C** ²⁹⁵ **C** ²⁹⁶ **C** ²⁹⁷ **C** ²⁹⁸ **C** ²⁹⁹ **C** ³⁰⁰ **C** ³⁰¹ **C** ³⁰² **C** ³⁰³ **C** ³⁰⁴ **C** ³⁰⁵ **C** ³⁰⁶ **C** ³⁰⁷ **C** ³⁰⁸ **C** ³⁰⁹ **C** ³¹⁰ **C** ³¹¹ **C** ³¹² **C** ³¹³ **C** ³¹⁴ **C** ³¹⁵ **C** ³¹⁶ **C** ³¹⁷ **C** ³¹⁸ **C** ³¹⁹ **C** ³²⁰ **C** ³²¹ **C** ³²² **C** ³²³ **C** ³²⁴ **C** ³²⁵ **C** ³²⁶ **C** ³²⁷ **C** ³²⁸ **C** ³²⁹ **C** ³³⁰ **C** ³³¹ **C** ³³² **C** ³³³ **C** ³³⁴ **C** ³³⁵ **C** ³³⁶ **C** ³³⁷ **C** ³³⁸ **C** ³³⁹ **C** ³⁴⁰ **C** ³⁴¹ **C** ³⁴² **C** ³⁴³ **C** ³⁴⁴ **C** ³⁴⁵ **C** ³⁴⁶ **C** ³⁴⁷ **C** ³⁴⁸ **C** ³⁴⁹ **C** ³⁵⁰ **C** ³⁵¹ **C** ³⁵² **C** ³⁵³ **C** ³⁵⁴ **C** ³⁵⁵ **C** ³⁵⁶ **C** ³⁵⁷ **C** ³⁵⁸ **C** ³⁵⁹ **C** ³⁶⁰ **C** ³⁶¹ **C** ³⁶² **C** ³⁶³ **C** ³⁶⁴ **C** ³⁶⁵ **C** ³⁶⁶ **C** ³⁶⁷ **C** ³⁶⁸ **C** ³⁶⁹ **C** ³⁷⁰ **C** ³⁷¹ **C** ³⁷² **C** ³⁷³ **C** ³⁷⁴ **C** ³⁷⁵ **C** ³⁷⁶ **C** ³⁷⁷ **C** ³⁷⁸ **C** ³⁷⁹ **C** ³⁸⁰ **C** ³⁸¹ **C** ³⁸² **C** ³⁸³ **C** ³⁸⁴ **C** ³⁸⁵ **C** ³⁸⁶ **C** ³⁸⁷ **C** ³⁸⁸ **C** ³⁸⁹ **C** ³⁹⁰ **C** ³⁹¹ **C** ³⁹² **C** ³⁹³ **C** ³⁹⁴ **C** ³⁹⁵ **C** ³⁹⁶ **C** ³⁹⁷ **C** ³⁹⁸ **C** ³⁹⁹ **C** ⁴⁰⁰ **C** ⁴⁰¹ **C** ⁴⁰² **C** ⁴⁰³ **C** ⁴⁰⁴ **C** ⁴⁰⁵ **C** ⁴⁰⁶ **C** ⁴⁰⁷ **C** ⁴⁰⁸ **C** ⁴⁰⁹ **C** ⁴¹⁰ **C** ⁴¹¹ **C** ⁴¹² **C** ⁴¹³ **C** ⁴¹⁴ **C** ⁴¹⁵ **C** ⁴¹⁶ **C** ⁴¹⁷ **C** ⁴¹⁸ **C** ⁴¹⁹ **C** ⁴²⁰ **C** ⁴²¹ **C** ⁴²² **C** ⁴²³ **C** ⁴²⁴ **C** ⁴²⁵ **C** ⁴²⁶ **C** ⁴²⁷ **C** ⁴²⁸ **C** ⁴²⁹ **C** ⁴³⁰ **C** ⁴³¹ **C** ⁴³² **C** ⁴³³ **C** ⁴³⁴ **C** ⁴³⁵ **C** ⁴³⁶ **C** ⁴³⁷ **C** ⁴³⁸ **C** ⁴³⁹ **C** ⁴⁴⁰ **C** ⁴⁴¹ **C** ⁴⁴² **C** ⁴⁴³ **C** ⁴⁴⁴ **C** ⁴⁴⁵ **C** ⁴⁴⁶ **C** ⁴⁴⁷ **C** ⁴⁴⁸ **C** ⁴⁴⁹ **C** ⁴⁵⁰ **C** ⁴⁵¹ **C** ⁴⁵² **C** ⁴⁵³ **C** ⁴⁵⁴ **C** ⁴⁵⁵ **C** ⁴⁵⁶ **C** ⁴⁵⁷ **C** ⁴⁵⁸ **C** ⁴⁵⁹ **C** ⁴⁶⁰ **C** ⁴⁶¹ **C** ⁴⁶² **C** ⁴⁶³ **C** ⁴⁶⁴ **C** ⁴⁶⁵ **C** ⁴⁶⁶ **C** ⁴⁶⁷ **C** ⁴⁶⁸ **C** ⁴⁶⁹ **C** ⁴⁷⁰ **C** ⁴⁷¹ **C** ⁴⁷² **C** ⁴⁷³ **C** ⁴⁷⁴ **C** ⁴⁷⁵ **C** ⁴⁷⁶ **C** ⁴⁷⁷ **C** ⁴⁷⁸ **C** ⁴⁷⁹ **C** ⁴⁸⁰ **C** ⁴⁸¹ **C** ⁴⁸² **C** ⁴⁸³ **C** ⁴⁸⁴ **C** ⁴⁸⁵ **C** ⁴⁸⁶ **C** ⁴⁸⁷ **C** ⁴⁸⁸ **C** ⁴⁸⁹ **C** ⁴⁹⁰ **C** ⁴⁹¹ **C** ⁴⁹² **C** ⁴⁹³ **C** ⁴⁹⁴ **C** ⁴⁹⁵ **C** ⁴⁹⁶ **C** ⁴⁹⁷ **C** ⁴⁹⁸ **C** ⁴⁹⁹ **C** ⁵⁰⁰ **C** ⁵⁰¹ **C** ⁵⁰² **C** ⁵⁰³ **C** ⁵⁰⁴ **C** ⁵⁰⁵ **C** ⁵⁰⁶ **C** ⁵⁰⁷ **C** ⁵⁰⁸ **C** ⁵⁰⁹ **C** ⁵¹⁰ **C** ⁵¹¹ **C** ⁵¹² **C** ⁵¹³ **C** ⁵¹⁴ **C** ⁵¹⁵ **C** ⁵¹⁶ **C** ⁵¹⁷ **C** ⁵¹⁸ **C** ⁵¹⁹ **C** ⁵²⁰ **C** ⁵²¹ **C** ⁵²² **C** ⁵²³ **C** ⁵²⁴ **C** ⁵²⁵ **C** ⁵²⁶ **C** ⁵²⁷ **C** ⁵²⁸ **C** ⁵²⁹ **C** ⁵³⁰ **C** ⁵³¹ **C** ⁵³² **C** ⁵³³ **C** ⁵³⁴ **C** ⁵³⁵ **C** ⁵³⁶ **C** ⁵³⁷ **C** ⁵³⁸ **C** ⁵³⁹ **C** ⁵⁴⁰ **C** ⁵⁴¹ **C** ⁵⁴² **C** ⁵⁴³ **C** ⁵⁴⁴ **C** ⁵⁴⁵ **C** ⁵⁴⁶ **C** ⁵⁴⁷ **C** ⁵⁴⁸ **C** ⁵⁴⁹ **C** ⁵⁵⁰ **C** ⁵⁵¹ **C** ⁵⁵² **C** ⁵⁵³ **C** ⁵⁵⁴ **C** ⁵⁵⁵ **C** ⁵⁵⁶ **C** ⁵⁵⁷ **C** ⁵⁵⁸ **C** ⁵⁵⁹ **C** ⁵⁶⁰ **C** ⁵⁶¹ **C** ⁵⁶² **C** ⁵⁶³ **C** ⁵⁶⁴ **C** ⁵⁶⁵ **C** ⁵⁶⁶ **C** ⁵⁶⁷ **C** ⁵⁶⁸ **C** ⁵⁶⁹ **C** ⁵⁷⁰ **C** ⁵⁷¹ **C** ⁵⁷² **C** ⁵⁷³ **C** ⁵⁷⁴ **C** ⁵⁷⁵ **C** ⁵⁷⁶ **C** ⁵⁷⁷ **C** ⁵⁷⁸ **C** ⁵⁷⁹ **C** ⁵⁸⁰ **C** ⁵⁸¹ **C** ⁵⁸² **C** ⁵⁸³ **C** ⁵⁸⁴ **C** ⁵⁸⁵ **C** ⁵⁸⁶ **C** ⁵⁸⁷ **C** ⁵⁸⁸ **C** ⁵⁸⁹ **C** ⁵⁹⁰ **C** ⁵⁹¹ **C** ⁵⁹² **C** ⁵⁹³ **C** ⁵⁹⁴ **C** ⁵⁹⁵ **C** ⁵⁹⁶ **C** ⁵⁹⁷ **C** ⁵⁹⁸ **C** ⁵⁹⁹ **C** ⁶⁰⁰ **C** ⁶⁰¹ **C** ⁶⁰² **C** ⁶⁰³ **C** ⁶⁰⁴ **C** ⁶⁰⁵ **C** ⁶⁰⁶ **C** ⁶⁰⁷ **C** ⁶⁰⁸ **C** ⁶⁰⁹ **C** ⁶¹⁰ **C** ⁶¹¹ **C** ⁶¹² **C** ⁶¹³ **C** ⁶¹⁴ **C** ⁶¹⁵ **C** ⁶¹⁶ **C** ⁶¹⁷ **C** ⁶¹⁸ **C** ⁶¹⁹ **C** ⁶²⁰ **C** ⁶²¹ **C** ⁶²² **C** ⁶²³ **C** ⁶²⁴ **C** ⁶²⁵ **C** ⁶²⁶ **C** ⁶²⁷ **C** ⁶²⁸ **C** ⁶²⁹ **C** ⁶³⁰ **C** ⁶³¹ **C** ⁶³² **C** ⁶³³ **C** ⁶³⁴ **C** ⁶³⁵ **C** ⁶³⁶ **C** ⁶³⁷ **C** ⁶³⁸ **C** ⁶³⁹ **C** ⁶⁴⁰ **C** ⁶⁴¹ **C** ⁶⁴² **C** ⁶⁴³ **C** ⁶⁴⁴ **C** ⁶⁴⁵ **C** ⁶⁴⁶ **C** ⁶⁴⁷ **C** ⁶⁴⁸ **C** ⁶⁴⁹ **C** ⁶⁵⁰ **C** ⁶⁵¹ **C** ⁶⁵² **C** ⁶⁵³ **C** ⁶⁵⁴ **C** ⁶⁵⁵ **C** ⁶⁵⁶ **C** ⁶⁵⁷ **C** ⁶⁵⁸ **C** ⁶⁵⁹ **C** ⁶⁶⁰ **C** ⁶⁶¹ **C** ⁶⁶² **C** ⁶⁶³ **C** ⁶⁶⁴ **C** ⁶⁶⁵ **C** ⁶⁶⁶ **C** ⁶⁶⁷ **C** ⁶⁶⁸ **C** ⁶⁶⁹ **C** ⁶⁷⁰ **C** ⁶⁷¹ **C** ⁶⁷² **C** ⁶⁷³ **C** ⁶⁷⁴ **C** ⁶⁷⁵ **C** ⁶⁷⁶ **C** ⁶⁷⁷ **C** ⁶⁷⁸ **C** ⁶⁷⁹ **C** ⁶⁸⁰ **C** ⁶⁸¹ **C** ⁶⁸² **C** ⁶⁸³ **C** ⁶⁸⁴ **C** ⁶⁸⁵ **C** ⁶⁸⁶ **C** ⁶⁸⁷ **C** ⁶⁸⁸ **C** ⁶⁸⁹ **C** ⁶⁹⁰ **C** ⁶⁹¹ **C** ⁶⁹² **C** ⁶⁹³ **C** ⁶⁹⁴ **C** ⁶⁹⁵ **C** ⁶⁹⁶ **C** ⁶⁹⁷ **C** ⁶⁹⁸ **C** ⁶⁹⁹ **C** ⁷⁰⁰ **C** ⁷⁰¹ **C** ⁷⁰² **C** ⁷⁰³ **C** ⁷⁰⁴ **C** ⁷⁰⁵ **C** ⁷⁰⁶ **C** ⁷⁰⁷ **C** ⁷⁰⁸ **C** ⁷⁰⁹ **C** ⁷¹⁰ **C** ⁷¹¹ **C** ⁷¹² **C** ⁷¹³ **C** ⁷¹⁴ **C** ⁷¹⁵ **C** ⁷¹⁶ **C** ⁷¹⁷ **C** ⁷¹⁸ **C** ⁷¹⁹ **C** ⁷²⁰ **C** ⁷²¹ **C** ⁷²² **C** ⁷²³ **C** ⁷²⁴ **C** ⁷²⁵ **C** ⁷²⁶ **C** ⁷²⁷ **C** ⁷²⁸ **C** ⁷²⁹ **C** ⁷³⁰ **C** ⁷³¹ **C** ⁷³² **C** ⁷³³ **C** ⁷³⁴ **C** ⁷³⁵ **C** ⁷³⁶ **C** ⁷³⁷ **C** ⁷³⁸ **C** ⁷³⁹ **C** ⁷⁴⁰ **C** ⁷⁴¹ **C** ⁷⁴² **C** ⁷⁴³ **C** ⁷⁴⁴ **C** ⁷⁴⁵ **C** ⁷⁴⁶ **C** ⁷⁴⁷ **C** ⁷⁴⁸ **C** ⁷⁴⁹ **C** ⁷⁵⁰ **C** ⁷⁵¹ **C** ⁷⁵² **C** ⁷⁵³ **C** ⁷⁵⁴ **C** ⁷⁵⁵ **C** ⁷⁵⁶ **C** ⁷⁵⁷ **C** ⁷⁵⁸ **C** ⁷⁵⁹ **C** ⁷⁶⁰ **C** ⁷⁶¹ **C** ⁷⁶² **C** ⁷⁶³ **C** ⁷⁶⁴ **C** ⁷⁶⁵ **C** ⁷⁶⁶ **C** ⁷⁶⁷ **C** ⁷⁶⁸ **C** ⁷⁶⁹ **C** ⁷⁷⁰ **C** ⁷⁷¹ **C** ⁷⁷² **C** ⁷⁷³ **C** ⁷⁷⁴ **C** ⁷⁷⁵ **C** ⁷⁷⁶ **C** ⁷

φιλία; τὰ ἡ γὰρ μυστήρια αὐτοῦ ἡμῖν λέγει. “Τοῦ θελήματος αὐτοῦ,” φησὶν ὡς ἂν εἴποι τις, τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἡμῖν ἐγνώρισε. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ μυστήριον τὸ πάσης σοφίας γέμον καὶ φρονήσεως. Τί γὰρ ταύτης τῆς σοφίας ἴσον ἔζητεῖς; τοὺς οὐδενὸς ἀξίους ὄντας, τούτους εὗρεν ὅπως εἰς πλοῦτον ἀναγάγῃ. Τί ταύτης τῆς εὐμηχανίας ἴσον; ὁ ἐχθρὸς, ὁ μεμιδ-
σημένος, οὗτος ἐξαίφνης ἄνω γέγονε. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, καὶ τοῦτο σοφίας ἦν, καὶ τὸ διὰ σταυροῦ. Μακρὸς ἐνταῦθα δεῖξαι ὁ λόγος, πῶς σοφίας ἦν τοῦτο, καὶ πῶς σοφούς ἡμᾶς εἰργάσατο. Ὑπάλιν, “Κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, φησὶν, ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ.” Τούτῃ, τοῦτο ἐπεθύμει, τοῦτο ὥδιεν, ὡς ἂν τις εἴποι, ἐξεικεῖν ἡμῖν τὸ μυστήριον. Ποῖον δὲ τοῦτο; “Ὅτι ἄνθρωπον ἄνω καθίσει βού-
λεται. Τοῦτο δὲ γέγονεν, ὡς ἂν εἴποι, εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ.” Ἀπέσχιστο, φησὶ, τὰ ἐπουράνια τῶν ἐπιγείων, οὐκ εἶχε μίαν κεφαλὴν. Κατὰ μὲν γὰρ τὸν τῆς δημιουργίας λόγον εἰς θεὸς ἦν κατὰ δὲ τὸν τῆς οἰκειώσεως οὐκέτι, τῆς Ἑλληνικῆς πλάνης κεχυμένης, ἀλλ’ ἀπεσχισμένοι ἦσαν τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ. “Εἰς οἰκονομίαν, φησὶ, τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν.” Πλήρωμα τῶν καιρῶν αὐτὸ ἐκάλεσεν. “Ὅρα πῶς ἀκριβῶς φθέγγεται. Καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς δείξας, τὴν πρόθεσιν, τὴν 8 βουλὴν, τὴν πρώτην ὁρμὴν, τὴν δὲ διὰ τῶν ἔργων ἐκπλήρωσιν διὰ τοῦ Χριστοῦ, οὐδαμοῦ διάκονον αὐτὸν ὀνομάζει. “Ἐξελέξατο ἡμᾶς, φησὶν, ἐν αὐτῷ, προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν διὰ ἡ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, καὶ εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ.” Καὶ οὐδαμοῦ διάκονον αὐτὸν εἶπεν. Ἐἰ δὲ τὸ, ἐν, καὶ τὸ, διὰ, διακόνου ἐστὶν, ὅρα ποῦ τρέπεις τὸ πρᾶγμα. Ἀρχόμενος γὰρ εὐθέως B

25 v. 10.

¹ γὰρ om. A.F. ² σοφίας τε Edd. τε deest in omnibus. ³ [ζητεῖς] ἐρείς A.B.F. Sav. cet. ⁴ μέizon pro ἴσον Veron. invitis libris. ⁵ ἀγάγη B. Cat. ⁶ τὸ accessit ex E. Cat. ⁷ ὁ (ὁ om. Cat.) λόγος δείξει inverso ord. E. Cat. ⁸ μακρὸς—ὁ λόγος] μακρὸν ἐπιτηδὲς τὸν λόγον ποιεῖται· δείξει γὰρ (γὰρ om. F.) βούλεται A.B.F. ⁹ Ὑπάλιν] διὸ πάλιν A.B.F. receptum a Sav. cet. πάλιν om. E. ¹⁰ τις om. A.B.F. Sav. cet. ¹¹ Statim εἶποι pro ἔχοι ex Cat. mutavimus. ¹² ἡμῖν om. D.E. ¹³ ἐν] ἦν προέθετό φησιν ἐν A.B.F. ¹⁴ φησὶ om. A.B.F. ¹⁵ ἐκεχυμένης E. ¹⁶ αὐτοῦ] τῆς αὐτοῦ A.F. ¹⁷ καὶ om. A.B.F. ¹⁸ δὲ om. D. ¹⁹ Ἰησοῦ Χρ. pro Χρ. Ἰησοῦ A.B.C.D.E. ²⁰ καὶ om. F. ²¹ καὶ om. A.B.F. ²² εἰ δὲ] οὐδὲ A.B.F. ²³ τρέπεις C.D.E. ²⁴ τρέπει Edd. ²⁵ γὰρ om. A.B.F.

τῆς ἐπιστολῆς, “Διὰ τοῦ θελήματος,” εἶπε, “τοῦ πατρὸς.” Ὁ πατὴρ ἠθέλησε, φησὶν, ὁ υἱὸς ἐνήργησεν. Ἄλλ’ οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἠθέλησε, τῆς ὁθελήσεως ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, ὅτι τῆς ἐνεργείας ἀπεστέρηται ὁ πατὴρ, ἀλλὰ κοινὰ πατρὸς καὶ υἱοῦ πάντα. ²⁶ “Πάντα γὰρ τὰ ἐμὰ σὰ ἐστὶ, φησί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ.” Πλήρωμα τῶν καιρῶν ἡ παρουσία αὐτοῦ ἦν. Ἐπεὶ οὖν πάντα ἔπραξε, καὶ δι’ ἀγγέλων, καὶ διὰ προφητῶν, καὶ ^C διὰ νόμου, καὶ οὐδὲν πλέον ἐγένετο, ἀλλ’ ἐκινδύνευεν εἰκῇ γεγενῆσθαι ὁ ἄνθρωπος, εἰκῇ παρῆχθαι, μᾶλλον δὲ καὶ ἐπὶ κακῷ, πάντων ἀπολλυμένων ἀπλῶς, καὶ μειζρόνως ἢ ἐπὶ τοῦ κατακλισμοῦ, εὔρε ταύτην τὴν οἰκονομίαν τὴν διὰ τῆς χάριτος, ὥστε μὴ εἰκῇ μηδὲ μάτην αὐτὸν γενέσθαι. ^W Τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν τοῦτο λέγει, καὶ σοφίαν· ^X ὅτι ὅτε μάλιστα ἔμελλον ἀπολλύσθαι, τότε δισώθησαν. “Ἀνακεφαλαιώσασθαι,” φησί. ^D Τί ἐστίν, ἀνακεφαλαιώσασθαι; ^Y Συναΐσαι. ^Z Πλὴν ἀλλὰ σπουδάζωμεν ἐγγὺς αὐτῆς γενέσθαι τῆς ἀληθείας. Παρὰ μὲν γὰρ ἡμῖν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ ἀνακεφαλαιώσεις λέγεται τὸ τὰ διὰ (769) μακρῶν λεγόμενα εἰς βραχὺ συστεῖλαι, καὶ πάντα τὰ διὰ ^A μακρῶν λεγόμενα συντόμως εἰπεῖν. Ἔστι μὲν γὰρ ^B καὶ τοῦτο· τὰ γὰρ διὰ μακροῦ χρόνου οἰκονομούμενα ^C ἀνακεφαλαιώσατο ἐν αὐτῷ, τούτέστι, συνέτεμε. ²⁷ “Λόγον ^d γὰρ συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ,” ^e καὶ ἐκεῖνα περιέλαβε, καὶ ἕτερα προσέθηκε. Τοῦτό ἐστιν ἀνακεφαλαιώσεις. Ἔστι καὶ ἕτερον τι ^f δηλούμενον. Μίαν κεφαλὴν ἅπασιν ἐπέθηκε τὸ κατὰ σάρκα Χριστὸν, ^g καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· τούτέστι, καὶ ^E ἀγγέλοις ^h ἀρχὴν ἔδωκεν ἑτέραν, καὶ ἀνθρώποις, τοῖς μὲν τὸ κατὰ σάρκα, τοῖς δὲ τὸν θεὸν λόγον. Ὡς ἂν περὶ οἰκίας τις εἴποι τὰ μὲν σαθρὰ, τὰ δὲ ἰσχυρὰ ἐχούσης, ἀνφροδύμησε τὴν οἰκίαν, τούτέστιν, ἰσχυροτέραν εἰργάσατο, ἰσχυροτέραν κρηπίδα

²⁶ Joan. xvii. 10.

²⁷ Rom. ix. 28.

^o θελήσεως B. ἐνεργείας Edd. ^p τῆς ἐνεργείας B. Edebatur τοῦ θελήματος. ^q τὰ πάντα A.B.F. ^r ἐμα] + τί ἐστὶν δὲ λέγει; B. + τί ἐστὶν δὲ λέγει πλ. τῶν καιρῶν; A. + τί δὲ ἐστὶ πλ. τῶν καιρῶν; E. Statim πλ. δι τῶν κ. Edd. δι om. A.B.E.F. Cat. ^s ἐγένετο E. ^t γενέσθαι C. Statim ὁ ἄνθ. omnes. Articulus aberat. ^v ἡ] + ὥς E. ^w τὸ om. A.B.F. ^x ὅτι] πῶς; ὅτι A.B.F. Ita Sav. cet. ^y συναΐσαι] + ἐνώσαι A.B.F. ^z πλὴν ἀλλὰ—παρὰ μὲν γὰρ ἡμῖν] ἀλλ’ οὕτω σαφές τι εἰρήκαμεν· ἀνάγκη πάλιν εἰπεῖν· ὥστε παρ’ ἡμῖν A.B.F. ^a μακρῶν λεγόμενα] πολλῶν φθεγγόμενα A.B.F. πολλῶν λεγόμενα ediderunt Sav. cet. ^b καὶ om. D. ἔστι μὲν—τὰ γὰρ] οὕτω δὴ καὶ ὁ Παῦλος, βουλόμενος δηλῶσαι τὰ A.B.F. ^c ἀνεκεφ.] + εἶπεν A.B.F. Statim ἐν αὐτῷ iidem, accedentibus Sav. cet. ^d γὰρ] + κύριος A. + ἐγὼ κύριος B.F. ^e καὶ] οὐκοῦν καὶ A.B.F. ^f δηλούμενον] + ποῖον τοῦτο; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^g καὶ ἀνθ. καὶ ἀγγ. inverso ord. E. Cat. τούτέστι καὶ ἀγγέλοις om. E. ^h ἀρχὴν ἔδ. ἑτέραν] μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν A.B.F. Ita Sav. cet. Statim καὶ ἀνθρώποις om. E.

ὑπέθηκεν· οἶτω καὶ ἐνταῦθα πάντας ὑπὸ μίαν ἡγαγε ¹κεφαλὴν. Οὕτω γὰρ ἂν γένοιτο ἔνωσις, οὕτως ^k ἂν γένοιτο ἀκριβὴς συνάφεια, ὅταν ὑπὸ μίαν ἅπαντα ἀχθεῖη κεφαλὴν, σύνδεσμόν τινα ὁ ἀναγκαῖον ἄνωθεν ^lἐπικείμενον ἔχοντα.

^mΤοσαύτης τοίνυν ἀξιοθέντες δωρεᾶς, τοσαύτης τιμῆς, τοσαύτης φιλανθρωπίας, μὴ καταισχύνομεν τὸν ἐνεργετήσαντα, μὴ εἰς κενὸν ⁿτὴν τοσαύτην χάριν ποιήσωμεν· ἀγγελικὸν βίον ἐπιδειξώμεθα, ἀγγελικὴν ἀρετὴν καὶ πολιτείαν. Ναὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, ἵνα μὴ εἰς κρίμα μὴδ' εἰς κατάκριμα γένηται ταῦτα ^oπάντα ἡμῖν, ἀλλ' εἰς ἀπόλαυσιν ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ, ᾧ μα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ B καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

¹Ἐν ^φ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλεκτότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ^φ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον C τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ^φ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἀγίῳ, ^aὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ὑμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

ΠΑΝΤΑΧΟΥ τὴν ἄφατον τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν ἐσπούδασεν ὁ Παῦλος τὴν περὶ ἡμᾶς δεῖξαι, ὡς αὐτῷ ^bδυνατόν. Ὅτι D ^cγὰρ μετὰ ἀκριβείας οὐχ οἷόν τε, ἀκουσον τί φησιν αὐτός· ²“Ὡ ^dβάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ· ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.” πλὴν ἀλλ' ὡς οἷόν τε ἐστὶ, δείκνυσι. Τί οὖν ^eφησιν; “Ἐν ^φ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες.” Εἰπεν, “ἐξελέξατο ἡμᾶς,” ἀνωτέρω ἐνταῦθά φησιν, “ἐκληρώθημεν.” Ἀλλ' ἐπεὶ δὲ ὁ κληρὸς συντυχίας πρᾶγμά ἐστιν, οὐ προαιρέσεως οὐδὲ ἀρετῆς· ἀγνοίας γὰρ καὶ ἐπιτυχίας ἔχεται, καὶ τοὺς ἐναρέτους πολλάκις ἀφείς, τοὺς E οὐδενὸς ἀξίους λόγου, τούτους εἰς μέσον παρήγαγεν· ὅρα πῶς αὐτὸ διορθοῦται. “Προορισθέντες, φησὶ, κατὰ πρόθεσιν τοῦ

¹ CAP. I. v. 11—14.

² Rom. xi. 33.

ⁱ κεφαλῇ] + φησιν A.B.F.

^k ἂν γένοιτο om. A.B.F. inclusum a Sav.

^l ἐπικείμενον accessit ex nostris omnibus et Sav. marg. ^m ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι

δεῖ ἡμᾶς ἀξίως ὧν εἰλήφαμεν δωρεῶν παρὰ τοῦ θεοῦ πολιτεύεσθαι. Veron.

ⁿ τὴν om. F. ^o πάντα om. D. HOM. II. ^a δε pro δ A.C.D.E.F.

^b δυνατόν] + ἦν A.F. ^c γὰρ om. D. ^d βάθους D. ^e φησιν] ἐστὶν δ

λέγει A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἡμᾶς A.B.C.D. Cat. ὑμᾶς Edd.

τὰ πάντα ἐνεργούντος.” Τουτέστιν, οὐχ ἀπλῶς ἐκκληρώθημεν, ὥσπερ οὐδὲ ἀπλῶς ἐξελέγημεν· ^h θεὸς γὰρ ὁ ἐκλεξάμενος· οὐδὲ ἀπλῶς ἐκκληρώθημεν· θεὸς γὰρ ὁ κληρωσάμενος· ἀλλὰ κατὰ πρόθεσιν. Τοῦτο καὶ ἐν τῇ πρὸς ^k Ῥωμαίους γράφῳ φησί· ³ “Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν. ¹ Οὓς ἐκάλεσε, ^F τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε.” Πρότερον εἰπὼν, “Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν,” ^m ὁμοῦ καὶ τὸ ἐξαιρετον τὸ πρὸς τοὺς ἄλλους δηλῶσαι βουλόμενος, ⁿ καὶ κληρον ^o εἶπε, καὶ ὥστε τὸ αὐτεξούσιον μὴ ἀφελέσθαι, ¹⁰ ὅπερ ^p ἐστὶ μακαριότητος μᾶλλον αὐτὸ τίθησιν. Ὁ γὰρ κληρος οὐκ ἀρετῆς ἐστίν, ^q ἀλλὰ συντυχίας, ὡς ἂν τις εἴποι. Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· κλήρου γενομένου ἡμᾶς ἐξελέξατο· τὸ δὲ ὅλον ἀπὸ τῆς προαιρέσεως. Προορισθέντας, ^a φησὶ, τουτέστιν, ἐαυτῷ ἐκλεξάμενος ἀφώρισεν· οἷον, ἐώρα ἡμᾶς πρὶν ἢ γενέσθαι κεκληρω- (770) μένους. Θαυμαστή γὰρ ἡ τοῦ θεοῦ πρόγνωσις, καὶ πάντα εἰδυῖα πρὶν γενέσεως αὐτῶν. Σὺ ^d δὲ θεά πῶς πανταχοῦ σπουδὴν ποιεῖται δείξαι, ὅτι οὐκ ἐκ μετανοίας, ἀλλ’ ἀνωθεν τὰ πράγματα οὕτω τετύπωτο, ὥστε μηδὲν ἡμᾶς ἔχειν τῶν Ἰουδαίων ^B ἔλλαττον κατὰ τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖ. Πῶς οὖν φησιν αὐτὸς ὁ Χριστὸς, ⁴ “Οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ;” καὶ πάλιν τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν, “Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε;” καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν ὁ Παῦλος ἔλεγεν, ⁵ “Ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀπωθεῖσθε αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀξιους κρίνετε ἐαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.” Διὰ γὰρ τοῦτο ^w ταῦτα λέγεται, ἵνα μὴ ὡς ἐκ παρέργου νομίσῃ τις ^C τοῦτο γεγενῆσθαι. “Κατὰ πρόθεσιν, φησὶ, τοῦ τὰ πάντα ἐνεργούντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ.” Τουτέστιν, οὐδὲν μετὰ ταῦτα ἐνήργησε· πάντα ἄνωθεν διατυπώσας, οὕτως ^x αὐτὸς ἐπάγει ^y πάντα κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ. Ὡστε οὐκ ἐπειδὴ Ἰουδαῖοι οὐ προσεῖχον, διὰ τοῦτο τὰ

³ Rom. viii. 28, 30.⁴ Matth. xv. 24. x. 5.⁵ Act. xiii. 46.

^h ἐκλ. ὥσπερ οὐδὲ ἀπλῶς om. E. ^h θεός] οὐδέ D. ¹ οὐδέ] ἀλλ’ οὐδέ A.B.F. οὐδέ ἀπλῶς—κληρωσάμενος] καὶ κληρωσάμενος Cat. ^k Ῥωμαίους C. Post Ῥωμαίους add. ἐπιστολῇ Edd. ἐπιστολῇ om. D. Cat. ¹ οὓς καὶ ἐκάλεσε vulgo. καὶ om. E. et deleuit Montef. Mox οὓς δὲ ἐδικαίωσε om. F. ^m ὁμοῦ καὶ] ὥστε A.B.F. Mox δείξαι pro δηλῶσαι C. ⁿ καὶ om. E. ^o εἶπε καὶ] ἐπήγαγεν A.B.F. εἶπεν (om. καὶ) Sav. cet. ^p ἐστὶ] + τοίνυν A.B.E.F. ^q ἀλλὰ—εἴποι] ἀλλὰ ὡς (ἀλλ’ ὡς A.) ἂν εἴποι τις συντυχίας A.B.F. ἀλλὰ ὡς ἂν τις εἴποι σ. Sav. cet. ὡς ἂν τις εἴποι om. Cat. ^r ἡμᾶς pro ἡμᾶς A.B.C.D.F. Cat. ^s φησὶ accessit ex A.B.C.D.F. ^t δέ] + μοι E. ^v ἦν] μὲν ἦν E. ^w ταῦτα λ. ἵνα μὴ] ἵνα μὴ ταῦτα λέγηται μηδὲ A.B.F. ^x αὐτὸς om. F. ^y πάντα] τὸ τέλος A.B.F. receptum a Sav. cet.

ἔθνη ἐκάλεσεν, οὐδὲ ἀναγκασθεῖς, οὐδὲ ἐξ ἐκείνων ὀρμηθεῖς. “Εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς, φησὶν, εἰς ἐπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν” τουτέστι, δι’ οὗ. “Οὐρα πανταχοῦ ^ατὸν Χριστὸν αἴτιον πάντων D γενόμενον, καὶ οὐδαμοῦ τὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὄνομα, οὐδὲ τὸ τοῦ διακόνου· ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν Ἑβραίοις γράφων, ὅτι ⁶ “Πάλαι λαλήσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ’ ^βἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ” τουτέστι, δι’ υἱοῦ. “Τὸν λόγον, φησὶ, τῆς ἀληθείας” οὐκέτι τὸν ^γτοῦ τύπου, οὐδὲ τὸν τῆς εἰκόνος. “Τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.” Καὶ καλῶς εὐαγγέλιον αὐτὸ σωτηρίας καλεῖ, τὸ μὲν πρὸς τὸν νόμον αἰνιττόμενος, τὸ δὲ πρὸς τὴν μέλ-lουσας κόλασιν. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶ τὸ κήρυγμα, ἀλλ’ ἡ E σωτηρίας εὐαγγέλιον, ὅτι τοὺς ἀξίους ἀπόλλυσθαι οὐκέτι ἀπόλ-lυσιν.

“Ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε ^δἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὃς ἐστὶν ἄρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν.” Πάλιν ^επολλῆς προνοίας δείγμα τὸ σφραγισθῆναι, οὐ τὸ ἀφορισθῆναι, οὐδὲ τὸ κληρωθῆναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σφραγισθῆναι. Καθάπερ γὰρ εἴ τις τοὺς λαχόντας αὐτῷ δῆλους ποιήσειεν, οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἀφώρισεν εἰς τὸ πιστεῦσαι, ἐσφρά-F γισεν εἰς τὸ κληρονομησαί τα μέλλοντα. Ὅρας πῶς, προϊόν-τος τοῦ χρόνου, θαυμαστοὺς αὐτοὺς ποιεῖ; Ἔως μὲν γὰρ ἦσαν ἐν τῇ προγνώσει, οὐδενὶ ἦσαν δῆλοι· ἐπειδὴ δὲ ἐσφραγίσθησαν, δῆλοι γεγόνασιν, ἀλλ’ οὐχ ὥς ὑμεῖς· ἔσονται γὰρ πλὴν ὁλί- 11 γων δῆλοι. Ἐσφραγίσθησαν καὶ οἱ Ἰσραηλίται, ἀλλὰ περι-τομῇ, καθάπερ ^βτὰ βοσκήματα καὶ τὰ ἄλογα· ἐσφραγίσθημεν καὶ ἡμεῖς, ἀλλ’ ὥς υἱοί, ^ιπνεύματι. Τί ἐστὶ, “πνεύματι ἐπαγγ-ελίας;” ^κἮτοι ὅτι κατὰ ἐπαγγελίαν αὐτὸ ἐλάβομεν. Δύο γὰρ εἰσιν ἐπαγγελίαι, μία μὲν ^ιδιὰ τῶν προφητῶν, ἑτέρα δὲ ^{ιι}ὑπὸ τοῦ υἱοῦ· ⁱⁱδιὰ τῶν προφητῶν ἄκουε τοῦ Ἰωὴλ λέγον-τος, ⁷ “Ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ B νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν

⁶ Hebr. i. 1, 2.⁷ Joel. ii. 28.

² ἡμῶν A.B.D.F. ^α τὸν X. αἱ. π. γενόμενον hoc ord. A.B.C.D.F. τὸν X. π. αἱ. γ. E. Cat. αἱ. π. γενόμενον τὸν X. Edd. ^β ἐσχάτου D. ^γ τοῦ τύπου] τύπου D. ^δ ἐν om. E. ^ε προνοίας πολλῆς inverso ord. A.B.F. ^ς καὶ ἐσφρ. E. ^ε ἡμεῖς A.B.F. receptum a Sav. cet. ^η τὰ] καὶ τὰ A.B.F. Ita Sav. cet. ^ι πνεύματι] + ἐπαγγελίας E. ^κ ἦτοι] ἢ C. ^{ιι} διὰ om. B. ⁱⁱⁱ ἀπὸ A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁱⁱ διὰ τῶν πρ. om. A.B.F.

ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται.” ἄκουε ὁ δὲ πάλιν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ⁸ “Καὶ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ’ ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.” ⁹ Καίτοι ἔδει, φησὶν, αὐτὸν ὡς θεὸν πιστευθῆναι· ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ τοῦτου ¹ διῶσχυρίζεται, ἀλλ’ ὡς περὶ ἀνθρώπου ἐξετάζει, ὥσπερ ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους λέγων· ⁹ “Ἵνα διὰ δύο C πραγμαμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεὸν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα τεκμήριον ποιεῖται τῆς τῶν μελλόντων ἐπαγγελίας τὰ ἤδη δεδομένα. Διὰ τοῦτο καὶ ἀρραβῶνα καλεῖ· ὁ γὰρ ἀρραβὼν μέρος ἐστὶ τοῦ παντός. Ἦγόρασε ἵπαρ ἡμῶν τὴν σωτηρίαν τὴν ἡμετέραν, καὶ ἔδωκεν ἡμῖν ἀρραβῶνα τέως. Διὰ τί οὖν μὴ τὸ ὅλον εὐθέως ἔδωκεν; Ἐπειδὴ μὴδὲ ἡμεῖς τὸ ὅλον εἰργασάμεθα. Ἐπιστεύσαμεν· τοῦτο ἀρχή· ἔδωκε καὶ αὐτὸς ἀρραβῶνα. Ὅταν τὴν (771) πίστιν διὰ τῶν ἔργων δείξωμεν, τότε τὸ πᾶν προστίθησι. D Μᾶλλον δὲ καὶ ¹ ἄλλην ἔδωκε τιμὴν, τὸ ἴδιον αἷμα, καὶ πάλιν ἄλλην ὑπέσχετο. Ἐκαθάπερ εἰ πόλεμος εἴη ἔθνεσι πρὸς ἔθνη, διδάσασιν ὁμήρους· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἔδωκε τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τῆς εἰρήνης καὶ τῶν σπονδῶν ἐνέχυρον, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἐξ αὐτοῦ. Οἱ γὰρ ὄντως πνεύματος μετέχοντες, ἴσασιν ὅτι ¹ ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἐστὶ. Τοιοῦτος ὁ Παῦλος ἦν, ἐντεύθεν ἤδη τῶν ἐκεῖ ¹ γεγευμένος· διὸ καὶ ἠπείγετο καὶ ὤδινε E τὰ ἐνθάδε ¹ ἀφίειναι, καὶ ἔστενεν· ἐτέροις ¹ γὰρ ὀφθαλμοῖς ἑώρα, πάντα τὸν νοῦν μεταστήσας ἐκεῖ. Οὐ μετέχεις τῶν πραγμάτων· διὰ τοῦτο καὶ τῶν ῥημάτων ἐκπίπτεις. Εἰ μετείχομεν πάντες πνεύματος, ὡς μετέχειν ἔδει, καὶ τοὺς οὐρανοὺς ἐφωρῶμεν καὶ τὴν ἐκεῖ κατάστασιν. ² Ἀρραβὼν τίνος ἐστί; Τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς περιποιήσεως· ἡ γὰρ καθαρὰ ἀπολύτρωσις τότε γίνεται. Νῦν μὲν γὰρ καὶ ἐν κόσμῳ ἀναστρεφόμεθα, καὶ πολλὰ ἡμῖν ἀνθρώπινα συμπίπτει, καὶ μετὰ ἀσεβῶν ἐσμεν· ἡ δὲ καθαρὰ ἀπολύτρωσις, ὅταν μῆτε ἀμαρτήματα ἦ, μῆτε πάθη ἀνθρώπινα, μῆτε ἀναμιξ ¹ ὦμεν μετὰ πάντων, τότε ἐστί. Νῦν F δὲ ἀρραβῶν. Καὶ γὰρ ¹ καὶ νῦν αὐτῶν ἀπέστημεν· ¹ οὐ γὰρ ἐστὶν ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ νῦν ἐκτός ¹ ἐσμεν·

⁸ Act. i. 8.⁹ Hebr. vi. 18.

ὁ δὲ πάλιν] καὶ A.F. πάλιν om. B. ⁹ καίτοιγε D. ¹ διῶσχυρίζεται] + μόνον A.F. ¹ τὰ παρ’ ἡμῶν Edd. τὰ om. E. Cat. ¹ δλην Cat. ¹ καθάπερ] + γὰρ B.F. ¹ ὁ ἀρραβὼν B. Mox ἡμῶν om. D. ¹ γεγευσμένος B.F. ¹ ἀφίειναι E. ¹ γὰρ om. D. ² ἀρραβῶν] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ¹ ὦμεν μετὰ π. pro μετὰ π. ὦμεν omnes. ¹ καὶ om. D. γὰρ καὶ om. A.B.F. ¹ οὐ γὰρ] οὐκ E. Statim ἡμῶν τὸ π. pro τὸ π. ἡμῶν omnes. ¹ ἐσμεν] + τῶν ἐνταῦθα A.B.F. receptum a Sav. cet.

πάροικοι γάρ ἐσμεν· καὶ νῦν ἡχωρίς ἁμαρτημάτων, οἱ ὄντες
 “εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.” Συνεχῶς τοῦτο τίθησι. Τί
 δήποτε; Ἰκανὸν ὃν πληροφορῆσαι τοὺς ἀκούοντας. Εἰ μὲν
 γὰρ ἡμῶν ἔνεκεν, φησί, ἔταῦτα ἐποίει, ἡ οὐκ ἂν ἦν ἀναμφίβολον·¹²
 εἰ δὲ δι’ ἑαυτὸν, καὶ ὥστε δεῖξαι τὴν ἀγαθωσύνην αὐτοῦ,
 ὥσπερ τινὰ¹ μαρτυρίαν, αἰτίαν τίθησι τοῦ μὴ ἂν ἄλλως ταῦτα
 γενέσθαι· ἅπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἄνω καὶ κάτω ὁρῶμεν
 λεγόμενα·¹⁰ “Ποίησον ἡμῖν διὰ τὸ ὄνομά σου” καὶ πάλιν
 αὐτὸς ὁ θεὸς ἔλεγε, “Ποιῶ ἔνεκεν ἐμοῦ” καὶ ὁ Μωϋσῆς,
 “Ποίησον ἡμῖν διὰ τὸ ὄνομά σου, εἰ καὶ μηδενὸς ἔνεκεν ἑτέρου.”
 Πληροφορεῖ γὰρ τοῦτο τοὺς ἀκούοντας καὶ ἀνίησι, μαθόντας
 ὅτι διὰ τὴν οἰκείαν ἀγαθότητα πάντως ποιήσει, ἅπερ ἐπαγγέλ-
 λεται.

¹¹ Ἀλλὰ μὴ ῥαθυμῶμεν ἀκούοντες· εἰ γὰρ καὶ ὁ δι’ ἑαυτὸν B
 ποιεῖ, ἀλλ’ ὅμως καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ἀπαιτεῖ. ¹² Εἰ γὰρ,
 “Τοὺς δοξάζοντάς με δοξάσω, φησί, καὶ οἱ ἐξουθενούντές με
 ἐξουθενηθήσονται” ἐννοήσωμεν, ὅτι καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ἐπιζητεῖ.
 Ἐπαινὸς ἐστὶ τῆς δόξης αὐτοῦ τὸ τοὺς ἐχθροὺς σῶσαι, ἀλλ’
 ἐκείνους τοὺς μετὰ τὸ γενέσθαι φίλους μείναντας φίλους· ὥς εἰ
 πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἔχθραν ἐπανεέλθοιεν, πάντα εἰκὴ καὶ
 μάτην. Ἐτερον γὰρ οὐκ ἔστι λουτρὸν, οὐδὲ καταλλαγὴ πάλιν C
 δευτέρα, ἀλλὰ¹² “Φοβερά τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος
 ἐσθίειν ἡ μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους.” Εἰ γὰρ μέλλοιμεν αἰεὶ
 ἐχθραίνοντες αὐτῷ ἀξιούσθαι παρ’ αὐτοῦ ἡ συγγνώμης, οὐ παυ-
 σόμεθα ἐχθραίνοντες καὶ θρυπτόμενοι καὶ χεῖρους γινόμενοι, καὶ
 πεπηρωμένοι τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης παραγενομένου. ¹³ Οὐχ
 ὁρᾷς τὴν ἀκτίνα ἀνοίγουσάν σου τοὺς ὀφθαλμούς; Καλοὺς
 αὐτοὺς ἔργασαι, ὑγιεῖς, ὀξυτερκεῖς. Ἐδειξέ σοι τὸ φῶς τὸ
 ἀληθινόν· ἂν πάλιν αὐτὸ φυγῶν, τῷ σκότει προσδράμῃς, τίς
 ἔσται ἀπολογία, ποία συγγνώμη; ¹⁴ Οὐδεμία λοιπὸν· μίσους
 ἡ ἀρρήτου γὰρ ἐστὶ τοῦτο σημεῖον. Ὅτε μὲν γὰρ οὐκ ἤδεις D
 τὸν θεόν, ἐχθραίνων αὐτῷ, ὅπωςδὴποτε τινα συγγνώμην¹⁵ εἶχες·

¹⁰ Psal. cviii. 21. Essai. xlviii. 11.¹¹ 1 Reg. ii. 30.¹² Heb. x. 27.

• Vid. Annot. ἰκανὸν ὃν] ὅτι ἰκανὸν A.B.F. Sav. cet. ἔ ταῦτα] +
 πάντα F. ἡ οὐκ ὃν] κἀν Cat. ἰ αὐτὸν pro αὐτὸν A.B.C.D. Cat. κ και
 om. D. Statim δεῖξαι τὴν δ. αὐτοῦ E.F. Cat. δεῖξαι τὴν δ. αὐτοῦ A.B.C.
 δεῖξαι τὴν δ. τὴν αὐτοῦ D. τὴν δ. αὐτοῦ δεῖξαι Edd. ἰ μαρτυρίας A.B.F.
 Statim καὶ αἰτίαν E. ἰ ποιῶμεν D. ἰ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι τὰ καλὰ κατὰ
 φύσιν ἐστὶ, τὰ δὲ ἁμαρτήματα παρὰ φύσιν· καὶ ὅτι οὐκ ἐξ ἀνάγκης τινὸς, ἀλλ’ ἐκ
 φαύλης προαιρέσεως ἁμαρτάνομεν. Veron. ὁ δι’ αὐτὸν D. ἰ εἰ γὰρ τοὺς
 δ.] τοὺς δ. γὰρ A.B.F. ἰ τῆς om. F. ἰ μέλλων A.B.C.F. ἰ συγγνώμης
 om. Veron. et in text. E. add. in marg. al. man. φιλίας. ἰ οὐχ ὁρᾷς] βούλει
 λαβεῖν A.B.F. Sav. cet. ἰ οὐδεμία om. C. ἰ ἀρρήτου γὰρ ἐστὶ pro γὰρ
 ἐστὶν ἀρρήτου omnes. ἰ ἔχεις E.

ἐπειδὴ δὲ ἐγένεω τῆς χρηστότητος καὶ τοῦ μέλιτος, ἂν πάλιν ἀφείς ἐπὶ τὸν ἔμετον ἔλθῃς τὸν σαυτοῦ, οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ μεγάλου μίσους καὶ καταφρονήσεως ἐκφέρεις ὕσμεια. Οὐ, φησὶν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φύσεως ἀναγκάζομαι· φιλῶ μὲν οὖν τὸν Χριστὸν, ἀναγκάζομαι δὲ ὑπὸ τῆς φύσεως. Εἰ ἀνάγκην καὶ βίαν Εὐπομένεις, ἔξεις συγγνώμην· εἰ δὲ ἀπὸ ῥαθυμίας καταπίπτεις, οὐκέτι. Φέρε ²οὖν, αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐξετάσωμεν, πότερον ἐξ ἀνάγκης καὶ βίας τὰ ἀμαρτήματα γίνεται, ἢ ἀπὸ ῥαθυμίας καὶ ὀλιγωρίας πολλῆς. “Οὐ φονεύσεις,” φησί. Ποία τοῦτο ἀνάγκη, ποία βία; Βία μὲν οὖν ἐστὶ τὸ φονεύειν. Τίς γὰρ ^aἂν ἡμῶν ἔλοιτο βαπτίσει ξίφος εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πλησίον, καὶ αἱμάξαι τὴν δεξιάν; ^bΟὐδὲ εἰς. “Ὁρᾷς ^cὅτι τοῦναντίον, ἀνάγκη τὸ ἀμαρτάνειν μᾶλλον ἐστὶ καὶ βία;” Ἐνέθηκε γὰρ ὁ θεὸς ^dτῇ φύσει φίλτρον τῇ ἡμετέρᾳ, ὥστε ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

F¹³ “Πᾶν γὰρ, φησί, ζῶον ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον αὐτοῦ, καὶ ἄνθρω- (772) πος τὸν πλησίον αὐτοῦ.” Ὁρᾷς ὅτι πρὸς τὴν ἀρετὴν ἔχομεν ἀπὸ τῆς φύσεως σπέρματα; τὰ δὲ τῆς κακίας παρὰ φύσιν ἐστίν· εἰ δὲ ταῦτα μᾶλλον κρατεῖ, τῆς πολλῆς ἡμῶν νωθείας ¹³τοῦτο τεκμήριον. Τί δέ; ἐπὶ ^eτὸ μοιχεύειν ποία ἀνάγκη ἄγει; Ναί, φησὶν, ἢ τῆς ἐπιθυμίας τυραννίς. Διὰ τί, εἰπέ μοι; οὐ γὰρ ἔνεστι τῇ οἰκείᾳ κεχρῆσθαι γυναικὶ, καὶ παῦσαι τὴν τυραννίδα; Ἄλλ' ἔρωσ μέ τις λαμβάνει τῆς τοῦ πλησίον, φησί, γυναικός. Οὐκέτι τοῦτο ἀνάγκης ἐστίν· ἔρωσ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀνάγκης· οὐδεὶς ἀνάγκη φιλεῖ, ἀλλὰ προαιρέσει καὶ ἑκοντί. Τὸ μὲν οὖν μίγνυσθαι ^fἀνάγκη ἴσως· τὸ δὲ τήνδε φιλεῖν ἢ τήνδε, οὐκ ἀνάγκης· οὐδὲ ἐπιθυμία μίξεως τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ Β κενοδοξία καὶ ὕβρις καὶ πέρα τοῦ μέτρου τρυφή. Ποίον γὰρ, εἰπέ μοι, κατὰ λόγον ἐστί; τὴν κατεγγυθηθεῖσαν, τὴν ^hκοινωνὸν οὖσαν παιδοποιίας, ταύτην ἔχειν, ἢ τὴν οὐκ ἐγνωσμένην; Οὐκ ἴστε, ὅτι αἱ συνήθειαι τὰς φιλίας τίκτουςιν; “Ὡστε οὐ τῆς φύσεώς ἐστι. Μὴ αἰτιῶ τὴν ⁱἐπιθυμίαν· διὰ γάμον ἐδόθη, διὰ παιδοποιεῖν παρεσχέθη, οὐ διὰ μοιχείαν οὐδὲ ^kδιὰ φθοράν.” Ἰσασι καὶ οἱ νόμοι τοῖς ἐξ ἀνάγκης ^lσυγγινώσκειν ἀμαρτήμασι· μᾶλλον δὲ οὐδὲν ἐστὶν ἀμάρτημα ἐξ ἀνάγκης γινόμενον, ἀλλὰ

¹³ Sirac. xiii. 15.

^γ σημείον Ε. ^z οὖν αὐτὸ δὴ] δὴ αὐτὸ Ε. ^a ἂν ἡμῶν ἔλ.] ἡμῶν ἂν ἔλ. A.B.C. ἡμῶν ἔλ. ἂν Ε. ἡμῶν om. D. ^b οὐδεὶς Ε. ^c ὅτι] πῶς A.B.F. Post τοῦναντίον add. ἂν D. ^d τῇ φ. φίλτρον pro φίλτρον τῇ φ. omnes. ^e τοῦ pro τὸ C.D. Veron. τί δὲ τὸ μοιχεύειν; ποία ἀνάγκη ἐπὶ τοῦτο ἄγει; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f ἐστὶν accessit ex omnibus. ^g ἀνάγκης B.F. ^h κοι- νωνὸν οὖσαν] κοινωνοῦσαν A.B.E.F. ⁱ ἐπιθυμίαν] + ἡ γὰρ ἐπιθυμία A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim διὰ γὰρ γάμον ἔδοθη αὕτη ex corr. Ε. ^k διὰ φθοράν A. διαφθοράν Edd. ^l συγχωρεῖν C.

πάντα ἀπὸ ὕβρεως. Οὐ γὰρ οὕτως ὁ θεὸς τὴν φύσιν ἐδημιούργησεν, ὥς ἀνάγκην ἔχειν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ εἰ τοῦτο ἦν, κό- C
λασις οὐκ ἦν. Τῶν γὰρ κατὰ ἀνάγκην καὶ βίαν οὐδὲ ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν λόγον, μήτιγε ὁ θεὸς ὁ οὕτω φιλόανθρωπος καὶ ἀγαθός. Ἀλλὰ τί; τὸ κλέπτειν ᾠανάγκη ἐστί; Ναί, φησί· ἡ γὰρ πενία τοῦτο ποιεῖ. Ἡ πενία ἐργάζεσθαι μᾶλλον ἀναγκάζει, οὐ κλέπτειν. Ἡ πενία τοίνυν ᾠτουναντίον ποιεῖ· τὸ γὰρ κλέπτειν, ἀργίας ἐστίν, ἡ δὲ πενία οὐκ ἀργίαν, ἀλλὰ ὁ φιλοπονίαν τίκτειν εἶθω. Ὡστε καὶ τοῦτο ῤαθυμίας ἐστί. Καὶ D
ῤίνα μάθης· τί γὰρ, εἰπέ μοι, δυσκολώτερον, τί δὲ ἀηδέστερον, τὰς νύκτας ἀγρυπνοῦντα περιιέναι, καὶ τοίχους διορύττειν, καὶ ἐν ᾠσκότῳ βαδίζειν, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχειν ἐν χερσὶ, καὶ πρὸς φόνον παρατεταχθαι, καὶ τρέμειν καὶ τεθνηκέναι τῷ δέει, ῤῥή πόνους προσέχειν καθημερινοῖς, καὶ ἀσφαλείας ἀπολαύειν μετὰ ἡδεΐας; Τοῦτο ᾠεῦκολον· καὶ ὅτι τοῦτο εῦκολον, οἱ πλείους E
τοῦτο πράττουσιν, ἢ ἐκεῖνο.

Ὅρᾳς ὅτι κατὰ φύσιν μὲν ἡ ἀρετὴ, παρὰ φύσιν δὲ ἡ κακία, καθάπερ ἡ νόσος καὶ ἡ ὑγεία; Τί ᾠδέ; τὸ ψευδέσθαι καὶ ἐπιορκεῖν ποῖαν ᾠανάγκην ᾠν ἔχοι; Οὐδεμίαν, οὐδὲ βίαν, ἀλλ' ἐκόντες ἐπὶ τοῦτο ἐρχόμεθα. ᾠἈπιστοῦμεθα, φησὶν. ᾠἘπειδὴ βουλόμεθα· ἐξῆν γὰρ ῤῥῥῥῥῥῥ ἀπὸ τοῦ τρόπου πιστεῦεσθαι μᾶλλον, ἢ ἀπὸ τῶν ὀρκων. Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, τοῖς μὲν F
ᾠοὐδὲ ὁμνύουσι πιστεύομεν, τοὺς δὲ καὶ χωρὶς ᾠὀρκων πιστοὺς ἡγούμεθα; Ὅρᾳς ὅτι οὐδαμοῦ χρεια ὀρκων; ᾠἈν ὁ δεῖνα εἴπη, φησὶ, καὶ χωρὶς ᾠὀρκων πιστεύω· ᾠσοὶ δὲ οὐδὲ μεθ' ὀρκων. ᾠἌρα περιττὸν ὁ ὀρκος, καὶ τοῦτο μᾶλλον ἀπιστίας ἢ πίστεως 14
τεκμήριον. Τὸ γὰρ εῦκολον εἶναι πρὸς τὸ ὁμόσαι οὐκ ᾠἀφίησι δόξαν εὐλαβείας ἔχειν. Ὡστε ὁ μάλιστα ᾠτῷ ὀρκῳ συνεχῶς κεχρημένος, οὗτος οὐδαμοῦ τοῦ ὀρκου τὴν χρεῖαν ἔχει ἀναγκαίαν· ὁ δὲ μηδαμοῦ κεχρημένος, ᾠοὗτος αὐτοῦ τῆς χρεῖας ἀπολαύει.

ᾠανάγκης A.B.E.F. Sav. cet. ᾠτουναντίον] + τοῦτο D. ὁ φιλοπω-
χίαν Veron. Sav. Mor. ἰσ. φιλοπονίαν Sav. marg. φιλοπονίαν B. editum a
Ben. ῤίνα C.D.E. ᾠδε Edd. καὶ ἰνα—τὰς νύκτας] καὶ ὅτι οὐ στοχασμὸς τὸ
εἰρημένον, οὐ δύσκολον, εἰπέ μοι, καὶ ἀηδὲς, τὸ τὰς μὲν νύκτας A.B.F. ᾠσκότῳ
pro σκότῳ A.B.C.D.F. ῤῥῥ] εῦκολον δὲ τὸ A.B.F. ᾠεῦκ.] τὸ εῦκ. E.
τοῦτο—ἐκεῖνο] παντὶ που δῆλον· καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθὲς, μαρτυρήσουσιν οἱ πολλοὶ
τοῦτο (τοῦτο om. A.) πράττοντες μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο A.B.F. ῤῥῥ] καὶ ἡ E.
ᾠδέ] δαὶ A.B.F. ᾠᾠν. ᾠᾠν ἔχοι C.D. ᾠν. ἔχει E. ᾠᾠν ἔχοι ᾠν. Edd. ποῖαν—
οὐδὲ βίαν] ποῖαν ᾠν. ἢ βίαν ἔχει; οὐδεμίαν A.B.F. οὐδὲ βίαν om. C.E. ᾠᾠπι-
στοῦμεθα, φησὶν] οὐδαμῶς, φησὶν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπιστοῦμεθα. ἀπιστοῦμεθα A.B.F.
Post φησιν add. ἀπιστοῦμεθα Sav. cet. necnon ex corr. E. ῤῥῥῥῥ C.E.
ἡμᾶς post μᾶλλον transp. Edd. repugnantibus libris. ᾠοὐδὲ ὁμνύουσι] ὁμνύ-
ουσιν οὐ A.B.F. ᾠὀρκου A.B.F. ᾠὀρκου B.C.E.F. ᾠσοὶ] σὺ C. Veron.
οὐδὲ om. C.D. Veron. Statim μετὰ ὀρκου E. ᾠἀφίησιν] + αὐτοὺς A.B.F.
ᾠτῷ ὀρκῳ σ. pro σ. τῷ ὀρκῳ omnes. ᾠοὗτος omnes. αὐτὸς Edd.

TOM. IV.

R

Χρεία ὀρκου πρὸς τὸ πιστεῦσθαι, ἔφησιν ὁρῶμεν δὲ, ὅτι οἱ μὴ ὁμνῶντες, οὗτοι μᾶλλον πιστεύονται. Ἀλλὰ τί; τὸ B ὑβριστὴν εἶναι ἀνάγκης ἐστὶ; Ναί, φησὶν ὁ γὰρ θυμὸς ἐξάγει καὶ φλέγει, καὶ οὐκ ἀφίησι τὴν ψυχὴν ἡρεμεῖν. Οὐ τοῦ θυμοῦ ἐστίν, ἄνθρωπε, ἀλλὰ τῆς μικροψυχίας τὸ ὑβρίζειν· εἰ δὲ θυμοῦ ἦν, πάντες ἄνθρωποι ὀργιζόμενοι, οὐκ ἂν ^h διελίπον ὑβρίζοντες. Θυμὸν ἔχομεν, οὐχ ἵνα ὑβρίζωμεν τοὺς πλησίον, ἀλλ' ἵνα τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφωμεν, ἵνα διανιστώμεθα, ἵνα μὴ νωθεῖς ὦμεν. Ὡς περ τι κέντρον ἔγκειται ἡμῖν ὁ θυμὸς, ἵνα κατὰ τοῦ διαβόλου βρύχωμεν τοὺς ὁδόντας, ἵνα σφοδροὶ ὦμεν πρὸς αὐτόν, οὐχ ἵνα κατ' ἀλλήλων ἰστώμεν. Ὅπλα ἔχομεν, οὐχ ἵνα ^k ἡμᾶς C αὐτοὺς πολεμῶμεν, ἀλλ' ἵνα κατὰ τοῦ πολεμίου χρώμεθα τῇ παντευχίᾳ. Ὅργιλος εἶ; Ἔσο κατὰ τῶν ἁμαρτημάτων τῶν σαυτοῦ τοιοῦτος, ἐπίπληττε τῇ ψυχῇ, μάστιζε τὸ συνειδὸς, σφοδρὸς ἔσο κριτὴς καὶ πικρὸς δικαστὴς ^l τοῖς οἰκείοις ἁμαρτήμασι. Τοῦτο τῆς ὀργῆς τὸ κέρδος ^m ἐστὶ διὰ τοῦτο ἡμῖν αὐτὴν ἐνέθηκεν ὁ θεός. Ἀλλ' ἡ ἀρπαγὴ ἐξ ἀνάγκης ἐστίν; Οὐδαμῶς (773) ποία γὰρ ἀνάγκη τὸ ἀρπάζειν, εἰπέ μοι; ποία βία; ⁿ Πενία, φησὶ, ποιεῖ, καὶ τὸ δέος τῶν ἀναγκαίων. Διὰ τοῦτο μὲν οὖν οὐκ D ὀφείλεις ἀρπάζειν· οὐ γὰρ ἀσφαλὴς ὁ τοιοῦτος πλούτος. Σὺ δὲ ταυτὸν ποιεῖς, ὥς περ ἂν εἴ τις ἐρωτηθεῖς, τί δήποτε εἰς ἄμμον τὰ θεμέλια τῆς οἰκίας καταβάλλεις; εἴποι ὅτι διὰ τὸν κρυμὸν, διὰ τὸν ὑετόν. Διὰ τοῦτο μὲν οὖν εἰς ἄμμον οὐκ ἔχρῃν καταβάλλειν· ἀναστρέφει γὰρ αὐτὰ ταχέως καὶ ὑετὸς καὶ ^p πνεύματα καὶ ἄνεμος. Ὡστε εἰ πλουτεῖν θέλεις, μὴ πλεονέκτει. Εἰ παισὶ βούλει παραδοῦναι πλούτον, δίκαιον κτῆσαι, εἶγε τίς ἐστι τοιοῦτος· οὗτος ^q γὰρ μένει, καὶ βέβαιος ἔστηκεν· ὁ δὲ μὴ E τοιοῦτος ταχέως ἀπόλλυται καὶ διαφθείρεται. ^r Πλουτεῖν θέλεις, εἰπέ μοι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων λαμβάνεις; Καὶ μὴν τοῦτο οὐκ ἔστι πλούτος, ἀλλὰ τὸ τὰ ἴδια κατέχειν· ὁ δὲ τὰ ἀλλότρια ^s ἔχων, οὐκ ἂν εἴη πλούσιος. Ἐπεὶ οὕτω γε ^t ἂν καὶ οἱ τὰ σηρικὰ πωλοῦντες ^v ἱμάτια, παρ' ἐτέρων λαμβάνοντες, καὶ εὐπορώτεροι καὶ πλουσιώτεροι ^w πάντων λέγοντο ἂν· καίτοι γε αὐτῶν ἐστὶ τέως· ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς οὐ καλοῦμεν πλουσίους. Τί δήποτε; Ὅτι τὰ F ἀλλότρια ἔχουσιν. Εἰ γὰρ καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ^x τυγχάνει,

^s φησὶν] λοιπὸν οὐδαμῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim ὁρῶμεν γὰρ ὅτι iidem. ^h διελίπον pro διελεπον B.D.F. ^l ιστώμεθα A.B.F. ^k ἡμεῖς

ἑαυτοὺς (sic) E. ^l τοῖς] ἐπὶ τοῖς A.B.F. ^m ἐστὶ assumptum ex omnibus. ⁿ πενία, φησὶ] ναί, φησὶ, πενία τοῦτο A.B.F. πενία γὰρ, φησὶ C. ^o καταβάλλοι A.B.F. editum a Sav. cet. ^p πνεῦμα E. ^q γὰρ] μὲν γὰρ A.B.E.F. ^r πλοῦτον F. ^s κατέχων A.B.F. ἔχων om. C. ^t ἂν om. A.B.F. ^v ἱμάτια A.B.C.D.F. Editi ἱμάτιον. ^w πάντων om. C. ^x τυγχάνει om. A.B.F.

ἀλλ' ἡ τιμὴ οὐκ αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν, ἀλλ' οὗτος
 πλοῦτος οὐκ ἔστιν. Εἰ δὲ τὰ συμβόλαια διδόμενα οὐ ποιεῖ
 πλουσίους, διὰ τὸ ταχέως ἡμᾶς ὕαυτων ἀφίστασθαι, τὰ ἐξ ἀρ-
 παγῆς πῶς ποιεῖ πλουσίους; Εἰ δὲ ὅλως καὶ ἐπιθυμεῖς πλου- 15
 τεῖν· οὐ γὰρ ἂνάγκης τὸ πρᾶγμα· τίνος ἀπολαῦσαι ἡβουλό-
 μενος πλείονος; ἄρα ζωῆς μακροτέρας; Καὶ μὴν οἱ τοιοῦτοι
 ἔταχέως ὀλιγοχρόνιοι γίνονται. Πολλάκις ἄγὰρ δίκην διδῶσι
 τῆς ἀρπαγῆς καὶ τῆς πλεονεξίας τὸν ἄωρον θάνατον, καὶ τὸ
 τῶν κτημάτων μὴ ἀπολαῦσαι, ἔλλα μικρὸν καὶ τὴν γέενναν
 ἀπελθεῖν λαβόντας· πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ τῆς τρυφῆς καὶ ἀπὸ
 τῶν πόνων καὶ ἀπὸ τῶν φροντίδων ἑνόσους τεκόντες ἀπώλοντο.
 Ἐβουλόμην μαθεῖν τίνος ἔνεκεν ὁ πλοῦτος διεσπούδασται τοῖς
 ἀνθρώποις. Καίτοι ὁ θεὸς διὰ τοῦτο τῇ φύσει μέτρον καὶ B
 ὅριον ἔθηκεν, ἵνα μηδεμίαν ἔχωμεν ἀνάγκην ἡτοῦ τὸν πλοῦτον
 ἐπιζητεῖν· οἷον ἐν ἱματίῳ ἢ καὶ δευτέρῳ περιβάλλεσθαι τὸ
 σῶμα ἐκέλευσε, καὶ περιττοῦ οὐ χρεία πρὸς τὴν σκέπην· τίνος
 ἔνεκεν τὰ μυρία ἱμάτια, ἢ καὶ τὰ στήθωρα; Μέτρον ὠρισμένον
 ἐστὶ τῆς γαστρὸς, καὶ πέρα τούτου δοθὲν ἐξ ἀνάγκης διέφθειρε
 τὸ πᾶν ζῶον· τίνος ἔνεκεν αἱ ἀγέλαι καὶ τὰ ποίμνια καὶ αἱ τῶν
 κρεῶν κατακοπαί; Μιᾶς στέγης χρῆζομεν· τίνος ἔνεκεν οἱ περί- C
 βολοὶ, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν οἰκημάτων; ἢ ἵνα γῦπες καὶ κολοιοὶ
 κατοικῶσι, τοὺς πένητας ἂποδύεις; Πόσης οὐκ ἄξια ταῦτα
 γέεννης; ἢ Καὶ εἰς τόπους πολλάκις, οὐς οὐδὲ εἶδον, κίοσι καὶ
 λίθοις πολυτίμοις οἰκοδομήματα ἐξαστράπτοντα κατεργάζον-
 ται· τί γὰρ οὐκ ἐμχανήσαντο; ἢ καὶ οὐδὲ αὐτοὶ ἀπέλαυσαν,
 οὐδὲ ἄλλοι τινές· ὃ γὰρ ἐρημία οὐκ ἀφίησιν αὐτοὺς ἀπελθεῖν
 καὶ οὐδὲ οὕτως ἀφίστανται. Ὅρᾳς ὅτι οὐδὲ χρηματισμοῦ
 ἔνεκεν ταῦτα γίνεται, ἀλλὰ πάντων τούτων ἄνοια καὶ ἀλογία D
 καὶ κενοδοξία· αἰτία; ἦν παρακαλῶ ἡφυγεῖν, ἵνα καὶ τὰ ἄλλα
 φυγεῖν δυνηθῶμεν κακὰ, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς
 ἀγαπῶσιν αὐτὸν ἑτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν,

γ αὐτῶν om. C. ὅλως καὶ] καὶ ὅλως A.B.F. Ita Sav. cet. ἂνάγκη E.
 βουλόμενος pro βούλει A.B.F. Sav. cet. Statim ἄρα πλείονος inverso ord.
 A.B.F. ἄρα om. D. ἔταχέως om. A.B.F. inclusum a Sav. ἄγὰρ] μὲν
 γὰρ F. ἔλλα μικρὸν] ἐπὶ μακρῷ A.B.F. μὴν pro μικρὸν C. ἑνόσους τεκόν-
 τες] νόσοις παραπεσόντες A.B.F. ἢ βουλόμην] ἐβουλόμην (hoc A.B.) ἂν E.
 ἡ τοῦ τὸν om. A.B.F. ἢ καὶ om. A.B. καὶ τὰ om. F. ἢ ἵνα ἢ ἵνα A.B.F.
 ἂποδύεις] + εἰπέ μοι A.B.F. Statim καὶ πόσης A.B.C.F. Sav. cet. ἢ καὶ
 εἰς τ. πολλάκις] πολλοὶ πολλάκις εἰς τ. A.B.F. Sav. cet. Μοχ κίοσι καὶ λίθοις
 π. (+ καὶ Sav. cet.) οἰκ. ἐξ. A.B.F. Sav. cet. κίονας καὶ λίθους πολυτίμους καὶ
 οἰκ. ἐξ. C.D.E. Veron. ἢ καὶ om. D. Statim οὕτω A.B.F. ὃ γὰρ—
 ἀφίστανται om. F. αἰτία om. B. αἰτία καὶ κενοδοξία inverso ord. A.F.
 ἡ φυγόμεν A.B.F. editum a Sav. cet. ἡ ἐπιτυχεῖν D.

μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

16

ΛΟΓΟΣ Γ.

- ¹ Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύ-
ομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς ^a τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
B ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα-
λύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἶδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς
κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας
αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, ^b καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.
- C ΟΥΔΕΝ ἦν ἴσον τῶν σπλάγχχνων τῶν ἀποστολικῶν, οὐδὲν (774)
ὅμοιον τῆς συμπαθείας, ^c τῆς φιλοστοργίας ἐγένετο τῆς τοῦ
μακαρίου Παύλου, ὃς πάσας ^d αὐτοῦ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ πόλεων
ὁλοκλήρων ἐποιεῖτο καὶ δῆμων, καὶ πᾶσι τοῦτο γράφει, ὅτι
“Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν
προσευχῶν μου.” Ἐννοήσατε ὅσους εἶχεν ἐν τῇ διανοίᾳ, ὧν
καὶ μνησθῆναι ἔργον ἦν ὅσων ἐμέμνητο ἐν ταῖς εὐχαῖς, ὑπὲρ
D πάντων εὐχαριστῶν τῷ ^e θεῷ, ὡς αὐτὸς τὰ μέγιστα εὐεργετου-
μενος. “Διὰ τοῦτο,” φησί· τουτέστι, διὰ τὸ μέλλον, καὶ τὰ
ἀποκείμενα ἀγαθὰ τοῖς ὀρθῶς πιστεύουσιν καὶ βιοῦσιν. Ἄξιον
μὲν οὖν εὐχαριστεῖν ^f τῷ θεῷ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν ὑπηρεγμένων
παρ' αὐτοῦ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, καὶ πρὸ τούτου καὶ μετὰ
ταῦτα· ἄξιον δὲ ^g εὐχαριστεῖν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν
πιστευόντων. “Ἀκούσας, φησί, τὴν πίστιν τὴν καθ' ὑμᾶς διὰ
τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας ^h τοὺς ἁγίους.”
Πανταχοῦ συνάπτει καὶ συγκολλᾷ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην,
Ε θαυμαστὴν τινα ξυνωρίδα. ¹ Οὐ τοὺς ἐπιχωρίους, φησί, μόνον,
ἀλλὰ ^k καὶ πάντας. “Οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν,

¹ CAP. I. v. 15—19.

Hom. III. ^a τοῦ] ὁ τοῦ A. ^b καὶ pro ἡ A.B.C.F. Mosq. ^c τῆς]
καὶ τῆς A.B.F. Sav. cet. ^d αὐτοῦ A. fortasse alii. αὐτοῦ E. αὐτοῦ Veron.
Sav. ^e θεῷ] Χριστῷ A. Mox αὐτὸς om. F. ^f τῷ om. Cat. τῷ θεῷ abest
a C.D. Veron. Statim καὶ om. Cat. ^g αὐτῷ εὐχ. inverso ord. E. Cat.
^h τοὺς om. Cat. ¹ οὐ τοὺς ἐ. φ. μόνον] ποιῶν. ὅρα γάρ. εἶπεν ἐν ἀρχῇ τῆς
ἐπιστολῆς, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Ἐφέσῳ· νῦν πάλιν τὴν εἰς πάντας (+ τοὺς B.)
ἁγίους ἀγάπην φησὶν· οὐ τοὺς ἐπιχ. μόνον οὕτω καλῶν A.B.F. καινῇ. τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἁγίους. οὐ τοὺς ἐ. φ. μόνον E. Expunxit καινῇ, reposuit corr. rec.
καὶ καινῇ. ^k καὶ om. E. Cat.

μνεΐαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου.” Τί δέη, καὶ τί παρακαλεῖς; “Ἴνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Ἰησοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεις.” Δύο ἀξιοὶ αὐτοὺς μαθεῖν, ὡς χρὴ μαθεῖν, ἐπὶ τίσιν ἐκλήθησαν, καὶ πῶς ἀπηλλάγησαν τῶν προτέρων. Φησὶ δὲ αὐτὸς ¹αὐτὰ τρία εἶναι. Πῶς οὖν ²ἐστὶ τρία; ³Περὶ τῶν μελλόντων ῥίνα μάθωμεν. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν ἀποκειμένων F ἀγαθῶν τὸν ἄρρητον καὶ ὑπερφυῆ πλοῦτον αὐτοῦ εἰσόμεθα⁴ ἀπὸ δὲ τοῦ μαθεῖν ⁵τινες ὄντες ἐπιστεύσαμεν, τὴν δύναμιν αὐτοῦ ⁶17 καὶ τὴν ⁷αὐθεντίαν, ⁸τῷ τοὺς ἐπὶ τοσοῦτῳ χρόνῳ ἀλλοτριωθέντας ἐπιστρέψαι. ⁹2 “Τὸ γὰρ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί.” Ἀπὸ γὰρ τῆς ¹⁰αὐτῆς δυνάμεως, ἀφ’ ἧς τὸν Χριστὸν ἤγειρε, καὶ ἡμᾶς εἵλκυσε πρὸς ἐαυτόν. ¹¹Καὶ οὐ μέχρι τῆς ἀναστάσεως ἡ δύναμις, ἀλλὰ ¹²τὸ πολλῷ ¹³πλέον. ¹⁴3 “Καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου¹⁵ καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ ¹⁶ὑτὸ σῶμα B αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.” Μεγάλων ὄντως μυστηρίων καὶ ἀπορρήτων ἡμᾶς ἐποίησε κοινωνούς. ¹⁷4 Καὶ ταῦτα ἄλλως οὐκ ἐνι μαθεῖν, ¹⁸ἀλλ’ ἡ πνεύματος μετέχοντας ἀγίου, καὶ πολλῆς ¹⁹ἀπολαύοντας χάριτος. Διὰ τοῦτο καὶ ²⁰Παῦλος εὐχεται. “Ὁ ²¹πατὴρ τῆς δόξης,” φησὶ τουτέστιν, ὁ μεγάλη ἡμῖν δεδωκὼς ἀγαθὰ. Ἀπὸ γὰρ τῶν ὑποκειμένων αἰεὶ αὐτὸν καλεῖ, ὡς ὅταν λέγῃ· ²²4 “Ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως” καὶ πάλιν ὁ προφήτης, “Κύριος ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου.” “Ὁ πατὴρ τῆς δόξης.” Οὐκ ἔχει ἐπ’ ὀνόματος αὐτὰ παραστήσαι, καὶ πανταχοῦ δόξαν καλεῖ, ὅπερ πάσης ἐστὶ λαμπρότητος παρ’ ἡμῖν ὄνομα καὶ προσηγορία. Ἰδοὺ τῆς ²³ἐδόξης πατὴρ, τοῦ δὲ Χριστοῦ θεός. Τί οὖν; ἐλάττων τῆς δόξης ὁ υἱός; Ἀλλ’

² 1 Cor. i. 25.³ v. 20—23.⁴ 2 Cor. i. 3. Psal. xvii. 2, 3.

¹ Χριστοῦ] + φησὶν A.E.F. ² αὐτὰ] τὰ F. ταῦτα E. Cat. ³ ἵστα A.B.F. ⁴ οὐ περι] καὶ περι A.B.F. ⁵ ἴνα] ἂν A.B.F. editum a Sav. cet. ⁶ τίνος D. ⁷ αὐθεντίαν B.C.F. Cat. et a pr. man. A. ⁸ τῷ—ἐπιστρέψαι] καὶ ὅτι ἀπὸ ταύτης τοὺς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἄλλ. ἐπίστρεψεν A.B.F. ⁹ αὐτοῦ D. ¹⁰ καὶ οὐ μ.] οὐ μ. δὲ A.B.F. ¹¹ τὸ] καὶ τὸ A.B. καὶ F. Cat. receptum a Sav. cet. ¹² πλεον] + ἐποίησε¹³ ποίον δὲ τοῦτο; A.B.F. Statim καὶ om. iidem. ¹⁴ τὸ om. F. ¹⁵ καὶ ταῦτα] ταῦτα δὲ A.B.F. ¹⁶ ἀλλ’ accessit ex omnibus. ¹⁷ ἀπολαύοντας C.E. ¹⁸ Παῦλος] + οὕτως A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹⁹ πατὴρ] + λέγων A.B.F. Tum φησὶ om. A.B.E.F. ²⁰ δόξης] + φησὶ A.B.E.F. Sav. cet.

οὐδεὶς οὐδ' ἂν οὐδὲ μαινόμενος εἴποι τοῦτο. “Δφῆ ὑμῖν,” του-
τέστιν, ἐπάρατι τὴν διάνοιαν ὑμῶν καὶ ἑαναπτέρωσειεν· οὐ γὰρ
ἔστιν ἄλλως ταῦτα μαθεῖν. ⁵ “Ψυχικὸς γὰρ ἄνθρωπος οὐ δέ-
D χεται τὰ τοῦ πνεύματος· μωρία γὰρ αὐτῷ ἔστιν.” Ἄρα πνευ-
ματικῆς δεῖ σοφίας, ἵνα τὰ πνευματικὰ νοήσωμεν, ἢ ἵνα τὰ κρυ-
πτόμενα ἴδωμεν· αὐτὸ τὰ πάντα ἀποκαλύπτει. Μυστήρια
μέλλει διηγέσθαι θεοῦ· τῶν δὲ μυστηρίων τοῦ θεοῦ τὴν γνώσιν
τὸ πνεῦμα οἶδε μόνον, τὸ καὶ τὰ βάθη αὐτοῦ ἐρευνῶν, οὐκ ἄγ-
γελος, οὐκ ἀρχάγγελος, οὐκ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις. ^κ Του- (775)
τέστι, χάρισμα ὑμῖν παράσχοι. Εἰ δὲ ἀποκαλύψεως τοῦτο
ἔστι, ^μ οὐκ ἔστι λογισμῶν εὐρεσις. Ὁ γὰρ τὸν θεὸν μαθὼν,
E καὶ ^ν τὸν θεὸν γνούς, οὐκέτι περὶ οὐδενὸς ἀμφισβητήσει· οὐκ
ἐρεῖ, ^ο τόδε ἀδύνατον, καὶ τόδε δυνατόν, καὶ πῶς τόδε ἐγένετο.
^α Ἄν τὸν θεὸν μάθωμεν, ῥῶς εἰδέναι χρὴ, ἂν τὸν θεὸν μάθωμεν,
παρ' οὗ μαθεῖν δεῖ, παρ' αὐτοῦ τοῦ πνεύματος, οὐκέτι περὶ
οὐδενὸς ἀμφισβητήσομεν. Διὰ τοῦτο φησιν, “Ἐν ἐπιγνώσει
αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν.” Ὁ
μαθὼν τί ἐστὶ θεὸς, οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελιῶν ἀμφισβητήσει,
οὐχ ὑπὲρ τῶν ἤδη γενομένων ἀπιστήσει.
F Εὐχεται μὲν οὖν δοθῆναι αὐτοῖς πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκα-
λύψεως· πλὴν καὶ αὐτὸς ἀπὸ λογισμῶν, ὅσα δύναται, κατα-
σκευάζει, καὶ ἡτῶν ἥδη ὑπαρξάντων. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ μὲν ἤδη
γενόμενα ἔμελλε λέγειν, τὰ δὲ οὐπω ^Γ συμβάντα, ἀπὸ τῶν γενο-
μένων τὰ μὴ γενόμενα πιστοῦται. Οἷόν τι λέγω· “Εἰς τὸ εἰδέναι
18 ὑμᾶς, φησί, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ.” Ἔτι ἄδηλός
^β ἐστὶ, φησὶν, ἀλλ' οὐ τοῖς πιστοῖς. “Καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς
δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις.” Ἔτι καὶ τοῦτο
ἄδηλον. Τί δὲ δῆλον; Ὅτι ἐπιστεύσαμεν ἀπὸ τῆς δυνάμεως
τῆς αὐτοῦ ὅτι ἤγειρε τὸν Χριστόν· τοῦ γὰρ ἀναστῆσαι νεκρὸν
πολλῷ θαυμασιώτερον τὸ πείσαι ψυχάς. ^γ Καὶ ἐγὼ τοῦτο
πειράσσομαι ποιῆσαι φανερόν. Ἄκουε γάρ. Εἶπεν ὁ Χριστὸς
^δ τῷ τεθνεῶτι, “Λάζαρε, δεῦρο ἔξω,” καὶ εὐθέως ὑπήκουσεν·
B εἶπεν ὁ Πέτρος, “Ταβιθά, ἀνάστηθι,” καὶ οὐκ ἀντείπεν. Ἐρεῖ

^δ 1 Cor. ii. 14.

¹ οὐδὲ om. F. deletum a Sav. cet. οὐδὲ est in Cat. ^κ ἀναπτέρωσειεν omnes.
ἀναπτέρωσαι Edd. ^β ἵνα τὰ κρ. ἴδωμεν om. F. ¹ αὐτοῦ] τοῦ θεοῦ F.
^κ τουτέστι] δφῆ τουτέστι A.B.F. Sav. cet. ¹ ἐστὶ om. A.B.F. ^μ οὐκ ἔστι
λ. εὐρ.] περιττὴ λοιπὸν τῶν λ. ἡ εὐρ. A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ν τὸν
θεόν] αὐτὸν A.B.F. ^ο τότε bis D. ^ρ Haec ὡς εἰδέναι χρὴ et παρ' αὐτοῦ
μαθεῖν δεῖ transp. A. ^α τῶν] ἀπὸ τῶν A.B.F. Sav. cet. ^γ συμβαίνοντα E.
^β ἐστὶ φησὶν] αὐτὴ A.B.F. Post ἔτι add. δὲ D. ^δ τῆς κλ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ
τῆς κλ. omnes. ^ε καὶ] + πῶς A.B.F. ^ζ τῷ τεθνεῶτι om. A.B.F.

αὐτὸς ἐν τῇ τελευταίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ πάντες ἀναστήσονται, καὶ μετὰ τοσούτου τάχους, ὡς τοὺς ἔτι ζῶντας μὴ φθάσαι τοὺς κοιμηθέντας, ὡς ἐν ἀτόμῳ, ^κἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ πάντα γενέσθαι καὶ συνδραμεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ πιστεῦσαι, οὐχ οὕτως ὁ ἀλλ' ἄκουε αὐτοῦ πάλιν λέγοντος, ^δ“Ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;” Ὁρᾷς ὅτι τοῦτο δυσκολώτερον; Ὡστε ἀπὸ τούτου τὸ πᾶν κατασκευάζει. C Πολλῷ γὰρ ἐστὶ λογισμοῖς ἀνθρωπίνοις δυσκολώτερον προαιρεσθῆναι τοῦ φύσιν ἐργάσασθαι. Τὸ δὲ αἴτιον, ἐπειδὴ αὐτὸς οὕτω βούλεται ἐκόντας ἡμᾶς γενέσθαι ἀγαθοῦς. ^κὈντως εἰκότως εἶπε, ^α“Τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.” Ὅτε γὰρ προφῆται οὐδὲν ἤνυσαν, ^δὅτε ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι, ὅτε πᾶσα ^εἡ κτίσις ἡ ὁρατὴ ^δκαὶ ἀόρατος, ὁρατὴ μὲν εἰς μέσον προκειμένη, καὶ μὴ ἰσχύουσα χειραγωγῆσαι, ἀόρατος δὲ πολλῇ, ὠκονόμησε τὴν αὐτοῦ παρουσίαν ^ετότε, δεικνὺς ὅτι θείας ἐχρῆζε τὸ πρᾶγμα δυνάμεως. D “Πλουτον δόξης.” Τουτέστιν, ἄφατον δόξαν. Ποῖος ^εγὰρ λόγος τὴν δόξαν ἐκείνην παραστήσαι δυνήσεται, ἥς οἱ ἄγιοι τότε μεθέξουσι; ^εποῖος λόγος; Οὐδεὶς· ἀλλὰ χάριτος ὄντως δεῖ πρὸς τὸ τὴν διάνοιαν μαθεῖν, καὶ ὅλως ἀκτίνα μικρὰν γοῦν τινα δέξασθαι. Τινὰ ^δδὲ ἤδεσαν μὲν καὶ πρότερον, ἐβούλετο ^δδὲ πλέον αὐτοὺς μαθεῖν καὶ σαφέστερον γινῶναι. ^κὉρᾷς ὅσα ἐργάσατο; Ἦγειρε τὸν Χριστόν· ^δμικρὸν τοῦτο; ἀλλ' ὅρα καὶ πάλιν. Ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ· ἄρα τίς λόγος τοῦτο παραστήσαι δυνήσεται; Τὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ^κτὸν τῶν ἰχθύων E ἀφωρότερον, τὸν παίγνιον τῶν δαιμόνων γενόμενον, ^δὅρα ποῦ ἀνήγαγεν. ^κὈντως ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Καὶ θεὰ ποῦ ἀνήγαγεν. “Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις” πάσης κτιστῆς φύσεως ἀνώτερον ἐποίησεν· “ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας.” “Ἐπεράνω πάσης ἀρχῆς,” φησὶν. Ὀντως πνεύματος χρεῖα, διανοίας σοφῆς ἐν τῇ ἐπιγνώσει αὐτοῦ· ὄντως ἀποκαλύψεως χρεῖα. Ἐννόησον ὅσον ἐστὶν ἀνθρώπου καὶ θεοῦ F φύσεως τὸ μέσον· ^κκαὶ ἀπὸ ταύτης τῆς εὐτελείας εἰς ἐκείνην

^δ Luc. xiii. 34.

^κ ἐν] ὡς ἐν E. Cat. ^γ ἀλλ'] ἀλλὰ πῶς; A.B.F. Sav. cet. ^κ ὄντως pro οὕτως omnes. ^α τὸ ὑ.] ὑ. τὸ E. Cat. τὸ om. A.F. ^δ ὅτε . . καὶ] οὔτε . . οὔτε Cat. ^ε ἡ assumptum ex omnibus. ^δ καὶ ἀόρατος—πολλῇ] προκειμένη εἰς μέσον καὶ μὴ ἰσχύουσα χειραγωγῆσαι A.B.F. ^ε τότε ante ὠκονόμησε transp. A.B.F. ^ε γὰρ om. F. ^ε ποῖος λόγος om. A.B.F. deletum a Sav. cet. ^δ δέ] μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox μὲν deest in iisdem. ^δ δέ] + νῦν A.B.E.F. ^κ ὁρᾷς] ὅρα γοῦν A.B.F. Statim οἷα E. ^δ μικρὸν—πάλιν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν A.B.F. ^κ τὸν τ. ἰ. ἀφωρότερον om. A.B.F. ^δ ὅρα ποῦ] εἰς ὕψος εὐθείας A.B.F. Sav. cet. ^κ Haec ὄντως—ἀνήγαγεν om. F. ^κ καὶ om. A.B.F. Sav. cet.

αὐτὸν ἀνήγαγε τὴν τιμὴν· οὐχ ἓνα βαθμὸν ὑπερέβη καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. Βαβαί, οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἄνω, ἀλλ', "ὑπεράνω." Τῶν γὰρ ἄνω δυνάμεων ἑαυτὸς ἐστὶν ὁ θεός. "Ὡστε ἐκεῖ αὐτὸν ἀνήγαγε, τὸν ἐξ ἡμῶν, ἀπὸ τῆς ἐσχάτης νύσσης εἰς 19 τὴν ἐσχάτην ἤγαγεν ἀρχὴν, μεθ' ἣν οὐκ ἐστὶν ἑτέρα τιμή. "Πάσης ἀρχῆς," φησὶν· οὐ τῆς μὲν, τῆς δὲ οὐ, ἀλλὰ, "πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου" εἴ τι ἐστὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, πάντων ἀνώτερος γέγονε. Τοῦτο περὶ τοῦ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντος, ὅπερ ἄξιον θαυμάσαι· περὶ γὰρ τοῦ θεοῦ λόγου, οὐδαμῶς. (776) "Ὅπερ γὰρ εἰσι κώνωπες πρὸς ἀνθρώπους, τοῦτο πᾶσα ἡ κτίσις πρὸς τὸν θεόν. Εἰ ἅπαντες ἄνθρωποι ὡς σίελος λογισθήσονται, καὶ ὡς ῥοπή ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, θές τὰς ἀοράτους δυνάμεις ὡς κώνωπας. Ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐξ ἡμῶν τοῦτο μέγα ὄντως καὶ θαυμαστόν· ἀπὸ γὰρ τῶν κατωτάτων τῆς γῆς αὐτὸν ἀνήγαγεν. Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σταγὼν, εἰς ἄνθρωπος πόσον ἄρα μέρος τῆς σταγόνης; Ἀλλὰ τοῦτον πάντων ἀνώτερον ἐποίησεν, "οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι." C Ἄρα ἐστὶ δυνάμεων τινῶν ὀνόματα ἡμῖν ἄσημα, καὶ οὐ γνωρίζόμενα. "Καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ." Οὐχ ἀπλῶς ἀνώτερον ἐποίησεν, ὡς προτιμᾶσθαι αὐτῶν, οὐδὲ κατὰ σύγκρισιν, ἀλλ' ὡς ὑδούλων. Βαβαί, φρικτὰ ὄντως τὰ πράγματα· ἀνθρώπου γέγονε δούλη πᾶσα ἡ κτιστὴ δύναμις διὰ τὸν ἐνοικούντα θεὸν λόγον. Ἔστι γὰρ τινα ἐπάνω εἶναι οὐκ ἔχοντα ὑπακούοντας, ἀλλὰ προτιμώμενον· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ οὐχ ἀπλῶς ὑπέταξεν, ἀλλὰ τὴν ἐσχάτην ὑποταγὴν, καὶ μεθ' ἣν D Δέτερα οὐκ ἐστὶ. Διὰ τοῦτο εἶπεν, "ὑπὸ τοὺς πόδας." "Καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ." Βαβαί ἄλλαν, ποῦ καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀνήγαγεν; "Ὡς περὶ διὰ τίνος ἔλκων μηχανῆς, εἰς ὕψος αὐτὴν ἀνήγαγε μέγα, καὶ αὐτὴν ἐκάθισεν εἰς ἐκεῖνον τὸν θρόνον. Ἐνθα γὰρ ἡ κεφαλὴ, ἐκεῖ καὶ τὸ σῶμα· καὶ εἰ κεφαλὴ καὶ σῶμα, οὐδενὶ μέσῳ διείργεται τόπῳ· εἰ δὲ

7 Esai. xl. 15.

ἡ ἀνώτερον Veron. Ita ex corr. E. ἡ ἀνήγαγεν E. ἡ ἐγερθέντος ὅπερ] ἀναστάντος καὶ A.B.F. ἡ θεόν] + καὶ τί λέγω, κώνωπες; A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ τὰς] καὶ τὰς E. ἡ κώνωπας] + οὐ τοῖνον περὶ τοῦ θεοῦ λόγου οὕτως εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ἡ αὐτῶν] αὐτὸν A.B.F. αὐτὸν ἐκεῖνων Cat. ἡ δούλων] + προκαθῆσθαι A.B.F. receptum a Sav. cet. δούλων D. ἡ τὰ om. D. ἡ οὐκ—προτιμώμενον] ἀλλὰ προτιμ. καὶ οὐκ ἔχοντα ὑπακ. A.B.F. ἡ πάλιν ποῦ] ποῦ πάλιν A.B.F. Sav. cet. ἡ Haec καὶ εἰ κ. καὶ σῶμα add. corr. in marg. E. καὶ εἰ—τόπῳ] οὐδενὶ γὰρ μέσῳ διείργεται ἡ κεφ. καὶ τὸ σῶμα A.B.F. Sav. cet. ἡ δὲ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. Statim διείργετο B.F. διείργετο A. Sav. cet.

διείργεται. οὐκ ἂν εἴη σῶμα, οὐκ ἂν εἴη κεφαλὴ. “Ὑπὲρ πάντα,” φησί. Τί ἐστίν, “ὑπὲρ πάντα;” Οὐκ ἄγγελον, Ε οὐκ ἀρχάγγελον, οὐκ ἄλλον οὐδένα ἀφῆκεν ἀνώτερον. Οὐ ταύτη δὲ μόνον ἡμᾶς ἐτίμησε, τὸ ἐξ ἡμῶν ἀναγαγὼν, ἀλλ’ ὅτι καὶ τὸ κοινὸν γένος ἅπαν ἐκείνῳ ἔπεσθαι παρεσκεύασεν, ἐκείνου ἔχουσθαι, ἐκείνῳ ἀκολουθεῖν. “[†]Ἦτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ.” ^εἸνα γὰρ μὴ ἀκούσας κεφαλὴν, τὴν ἀρχὴν μόνον νομίσης, ἀλλὰ καὶ τὴν βεβαιότητα, ^ηοὐχ ὡς ἄρχοντα μόνον, ἀλλ’ ὡς ^ισώματος κεφαλὴν. “Τὸ πλήρωμα, φησί, τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πλη- F ρουμένου.” ^κΕἶτα ὡς οὐκ ἀρκούντος ^λτούτου δεῖξαι τὴν συγγένειαν καὶ τὴν ἐγγύτητα, τί ^μφησι; Τὸ πλήρωμα τοῦ ^χΧριστοῦ ἢ ἐκκλησία. Καὶ γὰρ πλήρωμα κεφαλῆς σῶμα, ^οκαὶ πλήρωμα σώματος κεφαλῆ. “Οὐρα πόση τάξει κέχρηται Παῦ- 20 λος, πῶς οὐδέως φεῖδεται ῥήματος, ὥστε παραστήσαι τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν. Πλήρωμα, ^ρφησὶν ὅλον κεφαλῇ πληροῦται παρὰ τοῦ σώματος.” ^σΤουτέστι, διὰ πάντων τὸ σῶμα συνέστηκε, καὶ ἐνὸς ἐκάστου, ^τοὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει. ^θἈν γὰρ μὴ ὦμεν πολλοί, καὶ ὁ μὲν χεῖρ, ὁ δὲ πούς, ὁ δὲ ἄλλο τι μέρος, οὐ πληροῦται ὅλον τὸ σῶμα. Διὰ πάντων οὖν πληροῦται τὸ σῶμα αὐτοῦ. Τότε πληροῦται ἡ κεφαλὴ, τότε B τέλειον ^ισῶμα γίνεται, ὅταν ὁμοῦ πάντες ὦμεν συνημμένοι καὶ συγκεκολλημένοι.

^εΕἶδες πλοῦτον δόξης κληρονομίας; εἶδες ὑπερβάλλον μέγεθος δυνάμεως εἰς τοὺς πιστεύοντας; εἶδες ἐλπίδα ^νκλήσεως; Αἰδεσθῶμεν ἡμῶν τὴν κεφαλὴν, ἐννοήσωμεν τίνος ἐσμὲν σῶμα κεφαλῆς, ἥ πάντα ὑποτέτακται. Καὶ τῶν ἀγγέλων κατὰ τοῦτο τὸ ὑπόδειγμα βελτίους ἡμᾶς εἶναι χρῆ, καὶ τῶν ἀρχαγγέλων μείζους, ὡς πάντων αὐτῶν προτετιμημένους. ^θ“Οὐκ ἀγγέλων C ἐπελάβετο ὁ θεός,” καθὼς γράφωμ Ἑβραίοις φησὶν, “ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ” οὐκ ἀρχῆς, οὐδὲ ἐξουσίας, οὐδὲ κυριότη-

⁸ Heb. ii. 16.

^ο πάντα] + ἡ τὸν ὄντα ὑπὲρ πάντα τὰ ὁρώμενα καὶ τὰ νοούμενα Χριστόν· ἢ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀγαθὰ τοῦτο πεποίηκε, τὸ τὸν υἱὸν δοῦναι κεφαλὴν. Edd. Haec desunt in libris omnibus et Cat. Inclusit ea Sav. [†]ἦτις Edd. οὐ Codd. τὸ ante σῶμα om. A.B.F. ^εἸνα γὰρ] εἶτα ἵνα A.B.F. Statim τὴν κεφαλὴν E. ^ηοὐχ] μὴδ’ A.B.F. Sav. cet. μόνον om. F. ^ισώματος] + ἰδὲ A.B.F. Sav. cet. ^κεἶτα] Sic Cat. τί ἐστὶ τοῦτο; εἶτα C.D.E. Veron. εἶτα om. A.B.F. Sav. cet. ^λτούτου] ἐκείνου A.B.F. ^μφησι] ἐστὶ τοῦτο A.B.F. Statim τὸ om. iudem. ^ρΧριστοῦ] + φησὶν A.B.F. ^σκαὶ om. D. Veron. ^τφησὶ] + τουτέστιν A.B.F. Sav. cet. Statim ἡ κεφ. E. ^θτουτέστι διὰ πάντων] διὰ γὰρ πάντων μερῶν A.B.F. Sav. cet. ^ιοὐχὶ κοινῇ μόνον (+ οὐχὶ C.D.E. Veron. non Cat.) αὐτὸν] χρῆζει. ὅρα πῶς αὐτὸν κοινῇ πάντων A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ντὸ σῶμα F. ^ξΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ δεσποτικοῦ σώματος, καὶ ὅτι τὸν μὴ μετέχοντα τούτου οὐ δεῖ οὐδὲ ἐπὶ τῶν εὐχῶν τῶν ἐν τῇ προσφορᾷ παρῆναι. Veron. ^ςκλήσεως] + τί ἐστὶ κλήσεις C.

TOM. IV.

S

τος, οὐδὲ ἄλλης οὐδεμιᾶς δυνάμεως· ἀλλὰ τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀνέλαβε, καὶ ἐκάθισεν ^ω ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ. Καὶ τί λέγω, ἐκάθισεν; ἰμάτιον αὐτοῦ ἐποίησεν, καὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντα ὑπέταξε. Πόσους βούλει θείναι θανάτους; πόσας ψυχάς; ^μ μυρίους καὶ πολλαπλασίους; Ἄλλ' οὐδὲν ἴσον ἔρεις. Δύο γὰρ τὰ μέγιστα πεποίηκεν, αὐτὸς τε εἰς ἔσχατον ταπεινός· D τῆτος ἦλθε, καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰς μέγα ὑψηλότητος ἀνήγαγε, ^γ τῷ αἵματι αὐτοῦ ἔσωσεν. Εἶπεν ἐκείνο πρῶτον, ὅτι ἐαυτὸν ἐταπεινώσκει τοσοῦτον· λέγει ^τ τὸ τούτου στερρότερον, τὸ ^α μέγα καὶ τὸ κεφάλαιον. Καίτοι εἰ καὶ μηδενὸς ἡξιώθημεν, ^ῃ ἥρκει· (777) ^ε εἰ καὶ χωρὶς τούτου ἡξιώθημεν, χωρὶς τοῦ σφάξαι, ἥρκει· ὅταν δὲ ^δ τὰ δύο ἦ, τίνα οὐκ ἂν ὑπερβολὴν λόγου νικήσειε καὶ ὑπερβαίῃ; ^ε Οὐ μέγα ἡ ἀνάστασις, ὅταν ταῦτα λογίσωμαι. Περὶ τούτου φησὶν, “Ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,” οὐ περὶ τοῦ θεοῦ λόγου. Αἰδεσθῶμεν τὴν ἐγγύτητα, ^τ τὴν συγγένειαν, φοβηθῶμεν μὴ τις ἀποκοπῇ τοῦ σώματος τούτου, μὴ τις ἐκπέσῃ, μὴ τις ἀνάξιος φανῇ. Εἰ διάδημά τις ἡμῶν περιέθηκε τῇ κεφαλῇ, ^ε στεφάνον χρυσοῦν, ἄρα οὐκ ἂν πάντα ἐπράξαμεν, ὥστε τῶν ἀψύχων λίθων ὀφθῆναι ἄξιοι; Νῦν δὲ οὐ διάδημα ἡμῶν ^β περιέκειται τῇ κεφαλῇ, ἀλλὰ κεφαλὴ ἡμῶν γέγονεν ὁ Χριστὸς, ὅπερ ἐστὶ μείζον, καὶ οὐδένα λόγον ποιούμεθα; ἀλλ' ἄγγελοι μὲν αὐτὴν αἰδοῦνται, καὶ ἀρχάγγελοι, καὶ F πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ δυνάμεις· ἡμεῖς δὲ, ^κ καὶ σῶμα αὐτοῦ ὄντες, οὔτε διὰ τοῦτο, οὔτε δι' ἐκείνο αἰδεσθῆσόμεθα; καὶ τίς ἡμῖν ^λ ἔσται σωτηρίας ἐλπίς; Ἐννόει τὸν θρόνον τὸν βασιλικόν, ἐννόει τῆς τιμῆς τὴν ὑπερβολὴν· τοῦτο καὶ γέννησις, εἶγε ^μ βουλοίμεθα, μᾶλλον ἡμᾶς φοβῆσαι δυνήσεται. Εἰ γὰρ μὴ γένενα ἦν, τὸ τιμηθέντας τοσαύτην τιμὴν, ἀναξίους εὑρεθῆναι καὶ κακοὺς, τίνα οὐκ ἂν ἔχοι κόλασιν, τίνα τιμωρίαν; Ἐννόησον τίνος ἐγγὺς ἡ κεφαλὴ σου κάθηται, τοῦτο μόνον, καὶ ἀπόχρη πρὸς πᾶν ὅτιοῦν· τίνος ἐν δεξιᾷ ἱδρυται, ^ν ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ^ο ἐξουσίας καὶ δυνάμεως· τὸ δὲ ταύτης σῶμα καὶ ὑπὸ δαιμό-

^ω ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ] Sic omnes. ἄνω Edd. ^μ μυρίας E. ^γ τῷ (ἐν τῷ E.) αἵματι αὐτοῦ ἔσωσεν] Sic C.D.E. Veron. ἐκάθισεν γὰρ αὐτὸν, φησὶν, ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ A.B.F. Haec τῷ αἵ. a. ἔσωσεν absunt a Sav. Mor. Ben. ^τ τὸ] καὶ τὸ B. τὸ om. C.D. Veron. Mox ὑψηλότερον (+ νῦν A.B.F. Sav. cet.) pro στερρότερον A.B.E.F. Sav. cet. ^α μέγα] + ὅπως A.B.F. Sav. cet. ^ῃ ἥρκει om. A.B. ^ε εἰ καὶ χωρὶς τούτου ἡξί.] ἡ καὶ τούτου εἰ A.B.F. Sav. cet. ^δ τὰ om. D. ^ε οὐ μέγα om. D. ^τ τὴν συγγένειαν A.B.C.E.F. τῆς συγγενείας Edd. ^β ἐπὶ στέφ. E. ^κ οὐδὲ pro οὔτε bis E. ^λ ἔσται om. D. ^μ βουλοίμεθα B.F. ^ν ὑπεράνω] ἀλλ' αὕτη μὲν ὑπεράνω A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ο ἐξουσίας] + ἐστὶ A.F. + ἔτι B. Post δυνάμεως add. αὕτη C.D. Veron.

νων πατεῖται. Ἀλλὰ ῥμὴ γένοιτο⁹ οὐκ ἂν εἴη ἡ τὸ τοιοῦτον
 σῶμα λοιπόν. Τὴν κεφαλὴν σου καὶ οἱ εὐδοκιμοῦντες τῶν Β
 δούλων πεφρίκασι, καὶ τὸ σῶμα τοῖς προσκεκεκουκόςιν ὑπο-
 βάλλεις; καὶ πόσης οὐκ ἔση κολάσεως ἄξιος; Εἴ τις τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως κλοιοῖς περιβάλοι καὶ ὕπιδαις, ἄρα οὐχὶ
 τῆς ἑσχάτης δίκης ὑπεύθυνος ἔσται; Σὺ ὅλον τὸ σῶμα θηρίοις
 παραβάλλεις χαλεποῖς, καὶ οὐ φρίττεις; Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ περὶ
 σώματος κυριακοῦ ὁ λόγος, φέρε, καὶ περὶ ἐκείνου μνημονεύσω-
 μεν, τοῦ σταυρωθέντος, τοῦ προσηλωθέντος, τοῦ θυομένου. Εἰ
 σῶμα εἰ τοῦ Χριστοῦ, φέρε τὸν σταυρόν· καὶ γὰρ ἐκεῖνος
 ἤνεγκε· φέρε ἐμπτύσματα, φέρε ῥαπίσματα, φέρε ἧλους. Τοι- C
 οῦτον ἐκεῖνο τὸ σῶμα ἦν. Τὸ σῶμα ὃ ἐκεῖνο⁹ ἁμαρτίαν οὐκ
 ἐποίησεν, οὐδὲ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ εὑρέθη· αἱ χεῖρες
 αὐτοῦ πρὸς εὐεργεσίαν ἅπαντα ἔπραττον τῶν ὀφειλόντων· οὐδὲν
 τὸ στόμα ἔξεβαλλε τῶν οὐ προσηκόντων¹⁰ "Δαιμόνιον ἔχεις,"
 ἤκουε, καὶ ὁ οὐδὲν ἔλεγε. Περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, καὶ
 τούτου οὐδὲν ἐκείνου διαφέροντος, οὐδὲ διεστῶτος, ὅσοι μετέχο-
 μεν τοῦ σώματος, ὅσοι τοῦ αἵματος ἀπογενόμεθα. Ἐννοεῖτε
 ὅτι ἐκείνου τοῦ ἄνω καθημένου, τοῦ προσκυνουμένου παρὰ ἀγ- D
 γέλων, τοῦ τῆς ἀκράτου δυνάμεως ἐγγύς, τούτου ἀπογενόμεθα.
 Οἱμοι, πόσαι πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν ὁδοί. Σῶμα ἡμᾶς ἑαυτοῦ
 ἐποίησε, σῶμα ἡμῖν τὸ ἑαυτοῦ ἁμετέδωκε, καὶ οὐδὲν τούτων ἡμᾶς
 ἀποτρέπει τῶν κακῶν. Ὡς τοῦ σκοτόντος καὶ τοῦ βυθοῦ τοῦ
 πολλοῦ· ὡς τῆς ἀναληγίας. ¹¹ "Τὰ ἄνω, φησὶ, φρονεῖτε, οὗ ὁ
 Χριστὸς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθημένος" καὶ μετὰ ταῦτα
 ἅπαντα χρημάτων φροντίζουσιν τινες, ἔρωτος, ὑπὸ τῶν παθῶν
 ἀλίσκονται. Οὐχ ὁρᾶτε, ὅτι καὶ ἐν τῷ σώματι τῷ ἡμετέρῳ, Ε
 ὅσα μὲν ἂν ᾖ περιττὰ καὶ ἄχρηστα, ἀποτέμνεται, περικόπτε-
 ται; καὶ οὐδὲν κέρδος, ὅτι γέγονε τοῦ σώματος, ὅταν^κ πεπληρω-
 μένον ᾖ, ὅταν νεκρωμένον, ὅταν σεσηπὸς, ὅταν καὶ τῷ λοιπῷ

⁹ 1 Pet. ii. 22.¹⁰ Joan. vii. 20.¹¹ Coloss. iii. 2. 1.

ῥ μὴ] μηδέποτε A.B.F. Post γένοιτο iidem cum Sav. cet. addunt εἰ γὰρ γέ-
 νοιτο. ⁹ τὸ om. F. ¹ καὶ] + σὺ corr. rec. E. ² καὶ om. E. Veron.
³ κλοιοῖς περιβάλοι] Sic A.B.F. receptum a Sav. cet. κυσὶ παραβάλλοι (παρα-
 βάλοι E.) C.D.E. Veron. ⁴ ὑπιδαις] παῖδες (sic) C. ⁵ ἑσχάτης om. D.
⁶ περὶ om. D. ⁷ ἐκεῖνο] + ἀναμάρτητον ἦν A.B.F. Sav. cet. Statim
 ἁμαρτίαν γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐπ. iidem. ⁸ δεόντων] Sic omnes. δεομένων Edd.
⁹ ἐξέβαλε A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ ἤκουε C.E. ἤκουσε Edd. ¹¹ οὐδὲν—ἐννοεῖτε
 ὅτι] οὐδὲν ἀντίπεπν. ἐπεὶ δὲ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος, ὅσοι μ. τ. σ. ὅσοι τ. α.
 ἀπογενόμεθα τούτου, ἐννοεῖτε ὅτι τοῦ μηδὲν ἐκείνου διαφέροντος οὐδὲ διεστῶτος
 μετέχοντες πρὸς μετοχήν, ὅτι A.B.F. Ita ediderunt Sav. cet. πρὸς μετοχήν in-
 clusum apud Sav. ¹² ἔδωκε A.B.F. ¹³ σκοτόν D. ¹⁴ βυθοῦ] κάρου A.B.F.
¹⁵ ἔστιν om. E. ¹⁶ πάντα accessit ex omnibus. ¹⁷ ἔρωτος] Sic C.D.
 ἔτεροι Edd. δόξης ἐρώσιν A.B.F. δόξης φροντίζουσιν. ἐρώσιν (sed expuncto
 φροντίζουσιν) E. ¹⁸ πεπληρωμένον D. Infra πληροῦται bis idem.

Ἰλυμαίνηται; Μὴ τοίνυν θαρρῶμεν, ὅτι γεγονότα ἀπαξ τοῦ σώματος. Εἰ δὲ τὸ σῶμα τοῦτο φυσικὸν ὄν, ὅμως ἀποτέμνε-
ται, τὰ τῆς προαιρέσεως ἂν μὴ μένῃ, τί οὐ πείσεται δεινόν;
F^m Ὅταν μὴ μετέχῃ τῆς τροφῆς ταύτης τὸ σῶμα, ὅταν οἱ πόροι
ἐμφραγῶσι, τότε νεκροῦται· ὅταν οἱ ὀχετοὶ, τότε πηροῦται.
Οὕτω καὶ ἡμεῖς ὅταν ἀποφράξωμεν τὰς ἀκοὰς, πηροῦται ἡμῶν ἡ
22ⁿ ψυχὴ· ὅταν μὴ μετέχωμεν τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ὅταν
πονηρίαι τινὲς ἀντὶ χυμῶν διεφθαρμένων ὁ ἡμᾶς λυμαίνονται,
πάντα ταῦτα τίκτει τὴν νόσον, νόσον χαλεπὴν, νόσον ῥηπε-
δὸνα ἐργαζομένην· καὶ δεῖσεται τοῦ πυρὸς ἐκείνου λοιπὸν, δεῖ-
σεται τοῦ διχοτομηθῆναι. Οὐ γὰρ ἀνέχεται ἡμετὰ τοιούτου
σώματος εἰσελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα ὁ Χριστός. Εἰ τὸν ἱμάτια
ῥυπαρὰ ἐνδεδυμένον ἀπήγαγε καὶ ἐξέβαλε, τὸν τῷ σώματι (778)
τὸν ῥύπον προστιθέντα τί οὐκ ἐργάσεται; τί οὐ διαθήσει;
Πολλοὺς ὁρῶ^a τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μετέχοντας ἀπλῶς
B καὶ ὡς ἔτυχε, καὶ συνηθείᾳ μᾶλλον καὶ νόμῳ, ἢ λογισμῷ καὶ
διανοίᾳ. Ἄν ἐπιστῇ, φησὶν, ὁ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς και-
ρὸς, οἷος ἐὰν ᾖ τις, μετέχει τῶν μυστηρίων, ἂν ἐπιστῇ τῶν ἐπι-
φανίων ἡ ἡμέρα. Καίτοι ὁ καιρὸς προσόδου^ω οὐκ ἐπιφάνια,
οὐδὲ τεσσαρακοστὴ, ἀλλὰ ψυχῆς εἰλικρίνεια καὶ καθαρότης.
Μετὰ ταύτης αἰὲ πρόσθι, χωρὶς ταύτης μηδέποτε. 12^ω Ὅσάκις
C γὰρ, φησὶ, τοῦτο ποιεῖτε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέ-
λετε·^ω τουτέστιν, ὑπόμνησιν ποιεῖτε τῆς σωτηρίας τῆς ὑπὲρ
ἡμῶν, τῆς εὐεργεσίας τῆς ἡμεῶν. Ἐννόησον, οἱ τῆς θυσίας
μετέχοντες τῆς παλαιᾶς πόση ἐκέχρηντο τῇ φειδοῖ·^a τί οὐκ
ἔπραττον; τί οὐκ ἐποίουν;^b πάντοτε ἐκαθαίροντο. Σὺ δὲ
θυσία προσιῶν, ἣν^c καὶ ἄγγελοι φρίττουσι, ^dκαιρῶν περιόδοις
τὸ πρᾶγμα ὀρίζεις; Καὶ πῶς παραστήσῃ τῷ βήματι τοῦ
Χριστοῦ, μιαιραῖς χερσὶ καὶ χεῖλεσι κατατολμῶν αὐτοῦ τοῦ
σώματος; Καὶ βασιλέα μὲν οὐκ ἂν ἔλοιο^e καταφιλῆσαι, ὁδω-
D δότος σου τοῦ στόματος· τὸν δὲ βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ ψυχῇ
καταφιλεῖς ὁδωδύῃ; Ὑβρις τὸ πρᾶγμά ἐστιν. Εἰπέ μοι, ἄρα
ἂν ἔλοιο χερσὶν ἀνίπτοις τῇ θυσίᾳ προσελθεῖν; Οὐκ ἔγωγε

12 1 Cor. xi. 26.

¹ λυμήνηται E. ^m ὅταν] + ἂν E. ⁿ ψυχῇ] σὰρξ C.D.E. Veron. ^o ἡμᾶς
om. F. ^p σπηδὸνα πρὸ τηκεδὸνα omnes. ^q μετὰ] + τοῦ D. ^r τὸν
om. A.B.F. Sav. cet. ^a τοῦ pro τοῖς C.D.E.F. ^t θεοφανίων A.B.F.
Statim ἡ ἡμέρα A.B.C.D.F. Articulus aberat. ^v καιρὸς] + οὐ τοῦτο A.B.F. Post
receptum a Sav. cet. καιρὸν corr. rec. E. ^w οὐκ] οὐ γὰρ A.B.F. Post
τεσσαρακοστῇ vulgo addunt ποιεῖ ἀξίους τοῦ προσιέναι. Vid. Annot. ^x ἡμῶν
D.E. Veron. ^y ἡμεῶν] eis ἡμᾶς rec. man. in marg. E. ^z Haec οἱ τ. θ. μ.
τ. παλαιᾶς post φειδοῖ transp. A.B.F. ^a τί] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox
τί δὲ οὐκ ἐποίουν iidem. ^b πάντοθεν E. Statim καθήροντο C.D. Veron.
^c καὶ om. A.B.F. ^d καιρῶν] καιροῖς καὶ E. ^e φιλεῖσαι A.B.F.

οἶμαι· ἀλλ' ἐθέλοις αὖ μὴδὲ ὅλως προσελθεῖν, ἢ ῥυπαραῖς
 χερσίν. Εἴτα ^κἐν τῷ μικρῷ οὕτως ὦν εὐλαβῆς, ψυχὴν ἔχων
 ῥυπαρὰν προσέρχῃ, καὶ ἄπτεσθαι τολμᾷ; Καίτοι ὑπὸ μὲν τῶν
 χειρῶν πρὸς καιρὸν κατέχεται, εἰς δὲ ἐκείνην ὁλόκληρον ἀναλύ-
 εται. Τί δέ; οὐχ ὁρᾷς τὰ σκευὴ οὕτω περικλυζόμενα, οὕτως Ε
 ἀπολαμβάνοντα; Τούτων καθαρωτέρας ἡμῖν εἶναι ^κδεῖ τὰς ψυχὰς,
 τούτων ἀγιωτέρας καὶ λαμπροτέρας. Τί δήποτε; Ὅτι
^κἐκεῖνα δι' ἡμᾶς τοιαῦτα γίνεται. Ἐκεῖνα οὐ μετέχει τοῦ
 ἐνόητος, οὐκ αἰσθάνεται· ἡμεῖς δὲ, ^βναί. Νῦν δὲ ῥυπαρῶ μὲν
 οὐκ αὖ ἔλοιο χρῆσασθαι σκευῇ, ῥυπαρᾷ δὲ ψυχῇ ^κπροσέρχῃ;
 Πολλὴν ὁρῶ τοῦ πράγματος ἀνωμαλίαν. Ἐν ^κμὲν τοῖς
 ἄλλοις καιροῖς οὐδὲ καθαροὶ πολλάκις ὄντες ^κπροσέρχεσθε, ἐν δὲ F
 τῷ πάσχα, κἂν ἢ τι τετολμημένον ὑμῖν, ^κπρόσιτε. ^κΩ τῆς
 συνηθείας, ὧ τῆς ^βπρολήψεως· εἰκὴ θυσία καθημερινή, εἰκὴ πα- 23
 ρεστήκαμεν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδεὶς ὁ μετέχων.

Ταῦτα οὐχ ἵνα ἀπλῶς μετέχητε, λέγω, ἀλλ' ἵνα ἀξίους
 ἑαυτοὺς κατασκευάζητε. Οὐκ εἰ τῆς θυσίας ἄξιος, οὐδὲ τῆς
 μεταλήψεως; Οὐκοῦν οὐδὲ τῆς εὐχῆς. Ἀκούεις ἐστῶτος τοῦ
 κήρυκος, καὶ λέγοντος, ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, ^κἰδήθητε πάντες.
 Ὅσοι μὴ μετέχουσιν, ἐν μετανοίᾳ ^κεἰσίν. Εἰ τῶν ἐν μετανοίᾳ
 εἰ, μετασχεῖν οὐκ ὀφείλεις· ὁ γὰρ μὴ μετέχων, ^κτῶν ἐν μετα-
 νοίᾳ ἐστί. Τίνος οὖν ἕνεκεν λέγει, ^κἀπέλθετε οἱ μὴ δυνάμενοι B
 δεσθῆναι· σὺ δὲ ἔστηκας ^κἰταμῶς; Ἄλλ' οὐκ εἰ τούτων, ἀλλὰ
 τῶν δυναμένων μετέχειν, ^κκαὶ οὐδὲν φροντίζεις, οὐδὲν ἡγῇ τὸ
 πρᾶγμα; Σκόπει, παρακαλῶ· ^κτραπέζα πάρεστι βασιλική,
 ἄγγελοι ^κδιακονοῦμενοι τῇ τραπέζῃ, αὐτὸς πάρεστιν ὁ βασι-
 λεύς, καὶ σὺ ἔστηκας χασμῶμενος; ῥυπαρά σοι τὰ ἱμάτια, καὶ
 οὐδεὶς σοι λόγος; Ἄλλὰ καθαρὰ ἐστίν; Οὐκοῦν ^κἀνάπεσαι,
 καὶ μέτεχε. Ἐρχεται καθ' ἐκάστην ἰδεῖν τοὺς ^κἀνακειμένους,
 πᾶσι διαλέγεται· ^κκαὶ νῦν ἐν τῷ συνειδῶτι ἐρεῖ, ἑταῖροι, πῶς C
 ἐστήκατε ὧδε, μὴ ἔχοντες ^κἐνδύμα γάμου; Οὐκ εἶπε, διὰ τί

^κ ἐν τῷ μικρῷ—ῥυπαρὰν] ἐν μὲν (μὲν om. A.) τῷ μικρῷ μέρει οὕτως εἰ εὐλα-
 βῆς, ψυχὴν δὲ ῥυπαρὰν ἔχων A.B.F. ^κ ὁλόκληρον omnes. ὁλόκληρος Edd.
^κ δεῖ τὰς ψ.] τὰς ψ. χρῆ. E. ^κ ἐκεῖνα] ἐκεῖ D. ^κ ναί] μετέχοντες τῶν ἐν
 αὐτοῖς ὄντων A.B.F. ^κ προσέρχῃ] + τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ A.B.F. ^κ τὴν
 ἀνωμ. A.B.F. Sav. cet. ^κ μὲν] + γὰρ superscript. E. ^κ ἔρχεσθε F.
^κ προσίετε C. ^κ προλήψεως omnes. προσλήψεως Veron. Sav. ἴσ. προλήψεως
 Sav. marg. Ita ediderunt Mor. Ben. ^κ ἰδήθητε] ἀπέλθετε Sav. Mor. Ben.
 repugnantis libris. Vid. Annot. ^κ εἰσίν] + τί στήκει; A.B.F. ^κ τῶν
 om. D. Veron. ^κ ἀπέλθετε A. ἀπέλθετε B.F. ^κ ἰταμῶς A.B.E.F.
^κ καὶ] + οὕτως A.B.F. Mox οὐδὲ ἡγῇ τι τὸ πρ. ἴdem. ^κ τραπέζῃ παρίστη-
 κας βασιλικῇ E. ^κ διακονοῦνται A.B.F. ^κ ἀνάπεσαι F. ἀνάπεσε A.B.C.D.
 ἀνάπεσον Edd. ^κ ἀνακειμένους E. ^κ ἐρεῖ καὶ νῦν ἐν τ. σ. hoc ord. A.B.F.
^κ ἐνδύματα ante corr. E.

^ω ἀνέπεσες; ἀλλὰ πρὸ τῆς κατακλίσεως, καὶ τῆς εἰσόδου ἀνάξιον
^α αὐτὸν εἶναι φησιν· οὐ γὰρ εἶπε, ὧς διὰ τί κατεκλίθης; ἀλλὰ, τί
 εἰσῆλθες; Ταῦτα καὶ νῦν πρὸς ἅπαντας ἡμᾶς διαλέγεται τοὺς
 ἀναισχυντῶς καὶ ἰταμῶς ἐστῶτας. Πᾶς γὰρ ὁ μὴ μετέχων τῶν
 μυστηρίων, ^α ἀναισχυντος καὶ ἰταμὸς ἐσθηκῶς. ^α Οἱ ἐν ἀμαρτή-
 μασι διὰ τοῦτο πρότεροι ἐκβάλλονται. Καθάπερ ^β γὰρ ἐπὶ
 Δ τραπέζης παραγενομένου τοῦ δεσπότου οὐ δεῖ τοὺς προσκεκρου-
 κότας τῶν οἰκετῶν παρεῖναι, ἀλλ' ἐκποδὼν γίνονται· οὕτω δὲ
 καὶ ἐνταῦθα, ^ε ἐκφερομένης τῆς θυσίας, καὶ τοῦ ^δ Χριστοῦ τεθυ-
 μένου, καὶ τοῦ προβάτου τοῦ δεσποτικού, ὅταν ἀκούσης, δεηθῶ-
 μεν πάντες κοινῇ, ὅταν ἴδῃς ἀνελκόμενα τὰ ἀμφίθυρα, τότε
 νόμισον ^ε διαστέλλεσθαι τὸν οὐρανὸν ἄνωθεν, καὶ κατέναι τοὺς
 ἀγγέλους. Ὡς περ τοίνυν τῶν ἀμυήτων οὐδένα χρή παρεῖναι,
 Ε οὕτως οὐδὲ τῶν μεμνημένων καὶ ῥυπαρῶν. Εἰπέ μοι, εἴ τις εἰς
 ἐστίασιν κληθεῖς, τὰς χεῖρας νίψαιτο καὶ κατακλιθεῖν, καὶ
 ἔτοιμος ^ε γένοιτο πρὸς τὴν τράπεζαν, εἴτα μὴ μετέχοι, οὐχ (779)
 ὑβρίζει τὸν καλέσαντα; οὐ βέλτιον τὸν τοιοῦτον μηδὲ παρα-
 γενέσθαι; Οὕτω δὲ καὶ σὺ παραγέγονας, τὸν ὕμνον ἦσας μετὰ
 πάντων, ὡμολόγησας εἶναι τῶν ἀξίων ^ε τῷ μὴ μετὰ τῶν ἀναξίων
 ἀνακεχωρηκέναι· πῶς ^η ἔμεινας, καὶ οὐ μετέχεις τῆς τραπέζης;
 Ἀνάξιός εἰμι, φησίν. Οὐκοῦν καὶ τῆς κοινωνίας ἐκείνης τῆς ἐν
 ταῖς εὐχαῖς. Οὐ γὰρ διὰ τῶν προκειμένων μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ
 F τῶν ὡδῶν ἐκείνων ^ι τὸ πνεῦμα πάντοθεν κάτεισιν. Οὐχ ^κ ὁρᾷς
 τῇ σπογγῇ τὴν τράπεζαν περιπλύνοντα, καὶ τὸν οἶκον καθαί-
 ροντα, καὶ τοὺς πίνακας τιθέντα; Τοῦτο γίνεται διὰ τῶν εὐχῶν,
 διὰ τῆς βοῆς τοῦ κήρυκος· ὥς περ σπογγῇ περιπλύνομεν τὴν
 24 ἐκκλησίαν, ἵνα ^μ ἐν καθαρῇ τῇ ἐκκλησίᾳ πάντα προτεθῇ, ἵνα
 μηδεὶς ἢ σπίλος, ^ν μηδὲ ῥυτίς. Ἀνάξιοι καὶ ὀφθαλμοὶ τῶν
 θαυμάτων τούτων, ^ο ἀνάξιοι καὶ ἀκοαί. ¹³ “Καὶν θηρίον, ^ρ φησί,
 θίγῃ τοῦ ὅρου, λιθοβοληθήσεται.” Οὕτως οὐδὲ τῆς ἐπιβάσεως
 ἄξιοι ἦσαν· καίτοι γε μετὰ ταῦτα καὶ προσῆλθον, καὶ εἶδον ποῦ

¹³ Exod. xix. 13.

^ω ἀνέπεσεν B. ἔπεσες D. ^α αὐτὸν A.F. ^γ διὰ om. A.B.E.F. Mox
 ἀνέπεσες pro κατεκλίθης E. ^α ἀναισχ.] οὐκ ἀναισχ. E. ἀναισχυντῶς A.B.F.
 Statim ἰταμὸς pro ἰταμῶς C.E. Tum ἐσθηκῶς A.B.D.F. ^α διὰ τοῦτο pr.
 ἐκβ. ol ἐν ἀμ. inverso ord. A.B.F. Sav. cet. ^β γὰρ om. D. Mox παραγιν. F.
^ε προσφερομ. A. προσφερομ. B.F. ^δ Χριστοῦ] ἀμνοῦ A.B.F. καὶ ante τοῦ
 προβάτου om. iidem. ^ε διαστ. τὸν οὐρ.] τὸν οὐρ. καταστέλλεσθαι C. ^ε γέ-
 νηται A.B.C.D.F. ^ε τῷ μὴ μετὰ om. E. ^η ἔμεινας καὶ] μέινας B.F.
 ἔμεινας A. ^ι τὸ πν. πάντοθεν] καὶ πάντοθεν τὸ πν. A.B.F. ^κ ὁρᾷς] + τοὺς
 ἡμετέρους οἰκέτας A.B.F. receptum a Sav. cet. iidem mox περιπλύνοντας, κα-
 θαίροντας et τιθέντας. ¹ καὶ] + οὕτω A.B.F. Sav. cet. ^μ ἐν om. F.
^ν μηδέ] ἢ E. ^ο ἀνάξιοι A.B.C.D. ἀνάξια Edd. ^ρ φησί] γὰρ φησί
 A.B.E.F.

ἡ ἐστήκει ὁ θεός. ὁ ἔξεστι μετὰ ταῦτα προσελθεῖν καὶ ἰδεῖν ὅταν μέντοι παρῇ, ἅπιθι· οὐκ ἔξεστὶ σοι μᾶλλον, ἢ τῷ κατη-
 χουμένῳ. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον μηδέπω τυχεῖν μυστηρίων, καὶ
 μετὰ τὸ τυχεῖν προσκρούσαντα καταφρονεῖν, καὶ ἀνάξιον ἑαυτὸν B
 καταστήσαι τοῦ πράγματος. Ἐνὴν καὶ πλείονα λέγειν καὶ
 φοβερώτερα, ἀλλ' ὥστε μὴ βαρῆσαι τὴν διάνοιαν ὑμῶν, ἀρκεῖ
 καὶ ταῦτα· οἱ γὰρ μὴ τούτοις σωφρονιζόμενοι, οὐδὲ τοῖς
 πλείοσιν. Ἰν' οὖν μὴ μείζον ὑμῖν τὸ κρίμα ἐργασώμεθα, ἡ πα-
 ρακαλοῦμεν ὑμᾶς, οὐχ ἵνα μὴ ἑ παραγίνησθε, ἀλλ' ἵνα καὶ τῆς
 παρουσίας καὶ τῆς προσόδου ἀξίους ἑαυτοὺς καταστήσητε.
 Εἰπέ μοι, εἰ βασιλεὺς τις ἐπέταξε, καὶ ἔειπεν, εἴ τις τότε
 ἦ πράττει, τῆς τραπέζης ἡ μετεχέτω τῆς ἐμῆς, ἄρα ὑπὲρ τούτου
 οὐκ ἂν πάντα ἐπράξατε; Εἰς τοὺς οὐρανούς ἡμᾶς ἐκάλεσεν, εἰς
 τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου καὶ θαυμαστοῦ, ἡ καὶ
 ἀναδυόμεθα καὶ μέλλομεν, καὶ οὐ σπεύδομεν οὐδὲ ἐπιτρέχομεν C
 τῷ πράγματι; καὶ τίς ἡμῖν ἐστὶν ἐλπίς σωτηρίας; Οὐκ ἐστὶν
 αἰτιάσασθαι ἀσθένειαν, οὐκ ἐστὶν αἰτιάσασθαι φύσιν· ῥαθυμία
 μόνον ἀναξίους ἡμᾶς καθίστησι. Ταῦτα μὲν παρ' ἡμῶν εἴρη-
 ται· ὁ δὲ κατανύσσων ἡ καρδίας, ὁ διδοὺς πνεῦμα κατανύξως,
 ἡ κατανύξαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐνθείη εἰς βάθος τὰ σπέρματα,
 ὥστε ἀπὸ τοῦ φόβου αὐτοῦ λαβεῖν ἐν γαστρὶ καὶ τεκεῖν πνεῦμα
 σωτηρίας, καὶ μετὰ παρρησίας παραγενέσθαι. 14 “Οἱ υἱοὶ σου
 γὰρ, φησὶν, ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.”
 ἡ Μηδὲν ἡ παλαιὸν, μηδὲν ἀνήμερον, ἡ μηδὲν ὥμόν. Τοιαῦτα γὰρ D
 τὰ νεόφυτα, πρὸς καρπὸν ἐστὶν ἐπιτήδεια, ἡ καρπὸν θαυ-
 μαστὸν, τὸν τῆς ἐλαίας λέγω, ἡ καὶ ἰσχυρὰ, ὥστε ἡ πάντα
 γενέσθαι κύκλῳ τῆς τραπέζης, καὶ μὴ εἰκὴ μηδὲ ὡς ἔτυχε
 ἐνταῦθα ἡ συνέρχεσθαι, ἀλλὰ μετὰ φόβου καὶ δέους. Οὕτω
 γὰρ καὶ αὐτὸν ὄψεσθε ἐκεῖ τὸν Χριστὸν μετὰ ἡ παρρησίας· ἡς
 γένοιτο πάντα ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
 τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

14 Psal. cxxvii. 3.

ἡ ἐστήκει A.B.F. ὁ ἔξεστι] + καὶ νῦν A.B.F. + καὶ σοὶ E. ἡ παρακαλοῦμεν pro
 παρακαλῶμεν A.B.D.F. ἡ παραγίνησθε B. ἡ εἶπεν] + ὅτι E. ἡ πράξει F.
 ἡ Vid. Annot. ἡ καὶ] ἡμῖν ἐστὶν δὲ A.B.F. ἡ ἡμῖν ἐστὶν ἐ. σ.] ἔσται ἡμῖν σ. ἐ. A.B.F.
 ἡ τὰς καρδίας F. ἡ κατανύξαι A.B.F. κατανύξῃ Edd. ἡ ἐνθείη A. ἐν-
 θεῖ B. εὐθείη (sic) F. ἐνθῇ Edd. ἡ μηδὲν] + τοῖνυν ἔστω A.B.F. Sav. cet.
 ἡ παλαιὸν] + μηδὲν ἄγριον A.B.F. Sav. cet. ἡ μηδὲν ὥμόν om. A.B.F.
 ἡ ἔστιν om. E. ἡ καρπὸν θ.] Sic E. Veron. καρπὸν τὸν θ. A.B.C.D.F. καρ-
 πὸν δὲ τὸν θ. Sav. Mor. Ben. ἡ καὶ ἰσχυρὰ om. A.B.F. inclusum a Sav.
 ἡ πάντα E. Veron. ἡ συνέρχεσθε B.F. ἡ παρρησίας] + καὶ τῆς οὐρανίου
 ἀξιωθήσεσθε βασιλείας A.B.F. Sav. cet.

25

ΛΟΓΟΣ Δ.

¹ Καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, ^ακατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος τοῦ ^βνῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν ^γτέκνα φύσει ὀργῆς, ^δὡς καὶ οἱ λοιποί.

^εΕΣΤΙ ^εμὲν νέκρωσις σωματικὴ, ἔστι δὲ καὶ ψυχικὴ. 'Ἄλλ' (780) ^εἐκείνης μὲν οὔτε ἔγκλημα μετέχειν, οὔτε κίνδυνος, ^βἐπειδὴ μήτε ἔγκλημα· φύσεως γάρ, οὐ προαιρέσεως τὸ πρᾶγμά ἐστι. Γέγονε μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ πρωτοπλάστου παραβάσεως, λοιπὸν δὲ εἰς φύσιν τὸ πρᾶγμα ^βἐξέπεσεν, ἄλλως δὲ καὶ ταχέως λυθήσεται. ^ιΑὕτη δὲ ἡ νέκρωσις ἡ ψυχικὴ, προαιρέσεως ^κοὔσα, ^κἔγκλημα ἔχει, καὶ λύσιν οὐδεμίαν. "Ορα τοίνυν πῶς μέγα σφόδρα ὁ Παῦλος δείξας ἤδη, ὅτι τοῦ ^ινεκροῦς ἀνιστᾶν τὸ ψυχὴν νεκρωμένην ἰάσασθαι πολλῶ μείζον ἐστι, καὶ νῦν, ὥσπερ μέγα, οὕτως αὐτὸ ^μτίθησι. "Καὶ ^νὑμᾶς ὄντας, φησί, νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις, ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος ^οτοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργούντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας." ^ρὉρᾷς τὸ προσηγὲς τοῦ ^δΠαύλου, καὶ πῶς πανταχοῦ παραμυθεῖται τὸν ἀκροατὴν, οὐ βαρῶν αὐτόν; 'Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι εἰς ἔσχατον κακίας ἠλάσατε· τοῦτο γάρ ἐστι νεκρωθῆναι· ὥστε μὴ σφόδρα βαρῦναι αὐτούς· αἰσχύνονται γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῶν προτέρων κακῶν εἰς μέσον φερομένων, καὶ ἀπολλύμενα ^ξκαὶ κίνδυνον οὐκ ἔχοντα· δίδωσιν αὐτοῖς συνεργόν, ὥστε μὴ νομισθῆναι τὸ πᾶν αὐτῶν εἶναι, καὶ συνεργὸν ἰσχυρόν. Τίνα δὲ τούτων; Τὸν διάβολον. Οὕτω ^θδὴ καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ποιεῖ· εἰπὼν γὰρ, ²"Μὴ ^εεπλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι," καὶ τὰ λοιπὰ ἅπαντα καταλέξας, καὶ ἐπαγαγὼν, "βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρο-

¹ CAP. II. v. 1—3.² 1 Cor. vi. 9—11.

Hom. IV. ^α κατὰ] καὶ A.B. Mosq. ^β νῦν om. F. ^γ φύσει τέκνα in- verso ord. E. ^δ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ om. F. ^ε μὲν om. A.B.F. Mox δὲ om. B.F. ^ε ἐκείνη A.F. Mox ἔχει pro μετέχειν A.B.F. Tum οὐτε κίνδυνον A.F. ^ε Verba ἐπειδὴ μήτε ἔγκλημα, quae aberant, sunt in libris omnibus. ^β ἐξέβη A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ι αὕτη δὲ ἡ] αὕτη. ἡ δὲ A.B.F. ^κ οὔσα om. D. ^ι νεκρὸν E. ^μ τίθησι] + τί γάρ φησι (om. p. p. φησι) A.B.F. ^ν ἡμᾶς A.D. et ante corr. F. ^ο τοῦ πνεύματος om. C.D. ^ρ ὅρα A.B.F. ^θ δὴ om. E.

νομήσουσι,” ἴ τότε φησί. “Καὶ ταῦτά τινες ἦτε.” Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, ἦτε, ἀλλὰ, “τινὲς ἦτε” τουτέστιν, οὕτω πως ἦτε. Ἐνταῦθα ἡμῖν ἐπιφύονται οἱ αἰρετικοί· περὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα γὰρ εἰρῆσθαι λέγουσι, καὶ τὴν ἀχαλίνωτον γλῶσσαν ἐπὶ πολὺ ἐξαγοντες, ταῦτα ἀρμόζουσι τῷ θεῷ, ἃ τοῦ διαβόλου ἑμόνου ἐστί. Ὡς οὖν αὐτοὺς ἐπιστομίσουμεν; Ἀπ’ αὐτῶν τῶν ῥημάτων. Εἰ γὰρ δίκαιός ἐστιν, ὥσπερ φατέ, F ταῦτα δὲ ἔπραξεν, οὐκέτι δικαίου τοῦτο, ἡ ἀλλὰ σφόδρα ἀδίκου καὶ μιарοῦ τὸ πρᾶγμα· μιарὸς δὲ ὁ θεὸς οὐκ ἂν εἴη ποτέ. Διὰ τί δὲ αὐτὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος ἡ τοῦ κόσμου τούτου φησὶν; Ἐπειδὴ πᾶσα σχεδὸν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐκέινῃ δέδωκεν ἑαυτὴν, 26 καὶ πάντες αὐτῷ δουλεύουσιν ἐκόντες ἡ καὶ προαιρούμενοι. Καὶ τῷ μὲν Χριστῷ μυρία ἐπαγγελιομένη ἀγαθὰ οὐδὲ προσέχει τις· ἐκέινῃ δὲ οὐδὲν ὑπὸ σκηνῇ τοιοῦτον, ἀλλ’ εἰς γέενναν παραπέμποντι, πάντες ὑπέκουσι. Ἄλλ’ εἰ ἄρχει ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, καὶ πλείους οὗτος ἔχει τοῦ θεοῦ, καὶ μᾶλλον αὐτῷ εἰκοντας ἢ τῷ θεῷ, πλὴν ὀλίγων, διὰ τὴν ῥαθυμίαν τὴν ἡμετέραν. “Κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἡ φησὶ, τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος.” Τοῦτο πάλιν ἡ φησὶν, ὅτι τὸν ἑπουράνιον ἔχει τόπον, B καὶ πνεύματα ἡ πάλιν ἀέρια αἱ ἀσώματοι δυνάμεις εἰσὶν, αὐτοῦ ἐνεργούντος. Ὅτι γὰρ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ ἀρχή, ἡ τουτέστι, τῷ παρόντι αἰῶνι συγκαταλυομένη, ἄκουσον ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς λέγοντος αὐτοῦ. 3 “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου.” Ἴνα γὰρ μὴ ἡ κοσμοκράτορας ἀκούσας, καὶ ἄκτιστον αὐτὸν εἶναι ἡ φῆς, καὶ ἀλλαχοῦ αἰῶνα πονηρὸν καλεῖ τὸν καιρὸν τὸν διεστραμμένον, οὐ περὶ τῶν κτισμάτων λέγων. Ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ γενόμενος C ἄρχων ὑπὸ τὸν οὐρανὸν μὴ μεταπεπτωκέναι τῆς ἀρχῆς, καὶ μετὰ τὴν παράβασιν. “Τοῦ νῦν ἐνεργούντος, φησὶν, ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας.” Ὅρας ὅτι οὐ βία οὐδὲ τυραννίδι, ἀλλὰ

³ Ephes. vi. 12.

¹ τότε] καὶ τότε C. Veron. καὶ ποτε D. ἡμῖν ἐπιφύονται] Sic A.B.F. σφόδρα C.D.E. Veron. σφόδρα ἡμῖν ἐπιφύονται ediderunt Sav. cet. Mox γὰρ om. C.D.E. Veron. γὰρ post περὶ transp. A. Sav. cet. ἑμόνον B.C.F. ὥς] πόθεν A.B.F. ὥσπερ] + καὶ ὑμεῖς A.B.F. Sav. cet. ὡς pro ὥσπερ E. ἡ ἀλλὰ] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ὁ θεός D. Haec τοῦ κόσμου sunt in libris omnibus, non in Edd. καὶ om. D. Statim προαιρούμενοι Edd. προτρέπομενοι C.D.E. Cat. ἀνεχόμενοι A.B.F. ἄλλ’ εἰ ἄρχει] Sic C. ἀλλ’ εἰ καὶ ἄρχει E. ἀλλ’ ἡ ἀρχὴ D. Cat. Veron. καὶ ἡ ἀρχὴ ὅμως A.B.F. καὶ ἡ ἀρχὴ (sine ὅμως) Sav. cet. οὕτως D. φησὶ om. A.B.F. φησὶν] + ὥστε δεῖξαι A.B.F. ἑπουρανίων D. ἡ πάλιν om. A.B.F. inclusum a Sav. τουτέστιν] + ἐν E. αἰῶνι] βίῳ C. κοσμοκράτορας Cat. Mox αὐτὸν om. D. φῆς] + τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος (+ τοῦτου F.) προστίθησι A.B.F. receptum a Sav. cet.

πειθοὶ προσάγεται; Ἀπείθειαν γὰρ εἶπεν, ὥς ἂν τις εἴποι, ^πἀπάτην· ἀπάτη γὰρ καὶ πειθοὶ τοὺς πάντας ἐφέλκεται. ^πΚαὶ οὐ τούτῳ μόνον αὐτοὺς παραμυθεῖται τῷ δοῦναι κοινωνόν, ἀλλὰ καὶ ὅτῳ ἑαυτὸν τάξει μετ' ἐκείνων. “Ἐν οἷς, φησὶ, καὶ ἡμεῖς ^Dπάντες ἀνεστράφημέν ποτε.” Πάντες· οὐκ ἔνι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἐξήρτό τις. “Ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ^ρὥς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες.” ^qΤὸ “φύσει” τί ἐστὶ; Τὸ γνήσιον ἐνταῦθα παρίστησιν. “Ὡς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες” τούτέστιν, οὐδὲν πνευματικὸν φρονοῦντες. Ἄλλ' ἵνα (781) μὴ τὴν σάρκα διαβάλλῃ, ^μμηδὲ μέγα νομίῃ τις εἶναι τὸ πλημμελημα, ὅρα πῶς ἀσφαλίσκεται. “Τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς ἡμῶν, φησὶ, καὶ τῶν διανοιῶν ποιῶντες,” τούτέστι, τὰ τῆς ἡδονῆς ^ππάθη. Παρωξύναμεν τὸν θεόν, ^γκαὶ παρωργίσαμεν ^Eτούτέστιν, ὀργὴν ἤμεν, καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ὡσπερ γὰρ ^οὁ ἀνθρώπου ὦν τέκνον φύσει ἀνθρωπὸς ἐστίν, οὕτω καὶ ^γἡμεῖς, ὥς καὶ οἱ ^λλοιποί.

⁴ “Ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὦν ἐν ἐλέει.” Οὐχ ἀπλῶς ἐλεῆμων, ἀλλὰ πλούσιος, καθάπερ καὶ ἐν ἐτέρῳ φησὶν. ⁵ “Ἐν τῷ πληθῇ τοῦ ἐλέους σου” καὶ πάλιν, “Ἐλέησόν με κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου.” “Διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἡγάπησεν ἡμᾶς.” ^πΠόθεν ἡμᾶς ἡγάπησε; Ταῦτα γὰρ οὐκ ἀγάπης ἄξια, ἀλλ' ^Fὀργῆς καὶ τιμωρίας τῆς ἐσχάτης. Καὶ τοῦτο οὖν ἀπὸ πολλοῦ ^εἐλέου. ⁶ “Καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησεν ἐν τῷ ^εΧριστῷ.” Πάλιν ὁ Χριστὸς μέσος, καὶ τὸ πρᾶγμα ἀξιόπιστον. Εἰ γὰρ ἡ ἀπαρχὴ ζῆ, καὶ ἡμεῖς ²⁷ἐζωοποίησε κακείνον, καὶ ἡμᾶς. Ὅρᾳς ὅτι περὶ τοῦ κατὰ σάρκα πάντα εἴρηται; Εἶδες τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστευόντας; τοὺς νεκροὺς, ^ατοὺς ὀργῆς υἱοὺς, τούτους ἐζωοποίησεν. Εἶδες τὴν ἐλπίδα τῆς κλήσεως;

4 γ. 4.

5 Psal. lxxiii. 17. 1. 1.

6 γ. 5.

^π ἀπάτην· ἀπάτη γὰρ] Sic A.B.F. ἀπάτην C.D. ἀπάτη Edd. ^π καὶ οὐ τούτῳ] οὐ τούτῳ δὲ A.B.F. καὶ οὐ τούτῳ δὲ Sav. cet. ^ο τῷ] + καὶ E. ^ρ ὥς καὶ οἱ λ. πάντες om. Cat. ^q Haec τὸ φύσει—οἱ λοιποὶ πάντες, quae aberant, accesserunt ex A.B.E.F. Cat. τί ἐστὶ om. Cat. ^γ τὴν σ. διαβάλλῃ] ταῦτα λέγειν ὑποπτευσθὴ ἐπὶ διαβολῇ τῆς σαρκὸς A.B.F. Sav. cet. ^μ μηδὲ] καὶ μηδὲ Cat. καὶ οὐδὲ E. Mox εἶναι om. D. ^π πάθη] + καὶ ἤμεν τέκνα φύσει ὀργῆς· τί ἐστὶ τοῦτο; A.B.F. Post παρωξύναμεν add. φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^γ καὶ om. E. ^ε τούτέστιν] φύσει ὀργῆς τέκνα εἶπεν· ὥς ἂν τις εἴποι A.B.F. ^ο ὁ om. C.D. Cat. Veron. Mox ὁ ἀνθρώπος C.D. ^γ ἡμεῖς] + ὀργῆς τέκνα ἤμεν A.B.F. Sav. cet. ^λ λοιποὶ] + τούτισιν, οὐδεὶς ἦν ἐλεύθερος, ἀλλὰ πάντες ἐπράττομεν ἄξια ὀργῆς iidem. ^π πόθεν] δείκνυσιν πόθεν A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐλέους A.E. Cat. Sav. cet. ^ε Χριστῷ] + χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ E. ^α τοὺς] τῆς D. ὀργῆς υἱοὺς pro υἱοὺς ὀργῆς omnes.

⁷ “*Συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν.*” Εἶδες τὴν δόξαν τῆς κληρονομίας αὐτοῦ; Τὸ μὲν, “*συνήγειρε,*” δῆλον· τὸ δὲ, “*συνεκάθισεν* ἡμᾶς ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” πῶς ἔστηκεν; Ὡς τὸ, “*συνήγειρεν.*” Οὐδέπω γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν ἐγγηγερμένος, εἰ μὴ ὅτι τῆς κεφαλῆς ἀναστάσης, καὶ ἡμεῖς ἠγέρθημεν, ὥς καὶ ἐκεῖ Β τοῦ Ἰακώβ προσκυνήσαντος, καὶ ἡ γυνὴ προσεκύνησε ἔτον Ἰωσήφ. Οὐκοῦν οὕτω καὶ συνεκάθισε· ἡ τῆς κεφαλῆς καθεζομένης καὶ τὸ σῶμα συγκάθηται. Διὰ τοῦτο γὰρ ἐπήγαγεν, “*ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” Ἡ εἰ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ συνήγειρε διὰ τοῦ λουτροῦ. Πῶς οὖν συνεκάθισεν; ⁸ “*Εἰ γὰρ ὑπομένομεν, φησὶ, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰ ἀπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν.*” Ὅντως πνεύματος χρεῖα καὶ ἀποκαλύψεως, ὥστε τὸ βάθος νοῆσαι τῶν μυστηρίων τούτων. Εἶτα ἵνα μὴ ἀπιστήσης, ὅρα C τί ἐπάγει. ⁹ “*Ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” Ἐπειδὴ ἡ γὰρ εἶπε τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ, ταῦτα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸς ἡμᾶς· τί γὰρ, φησὶ, πρὸς ἡμᾶς, εἰ ἐκεῖνος ἀνέστη; ἔδειξε μὲν οὖν ὅτι καὶ πρὸς ἡμᾶς, εἶγε ὡς ἡμῖν ἦν ὡται· πλὴν ἄλλὰ καὶ τὰ ἡμῶν κατ’ ἰδίαν φησὶν· “*Ὅντας γὰρ ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν.*” Ὡστε, ὅπερ ἔφην, μὴ ἀπίσται, ἀπὸ τε τῶν προτέρων, ἀπὸ τε τῆς κεφαλῆς, ἀπὸ τε τοῦ βούλεσθαι ἐνδείκνυσθαι αὐτὸν τὴν ἀγαθότητα λαβὼν τὴν ἀπόδειξιν. Πῶς ὁ γὰρ ἐν D δεῖξεται, ἂν τοῦτο μὴ γένηται; καὶ ἐνδείξεται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις; Τί; Ὅτι καὶ μεγάλα τὰ ἀγαθὰ ἦν, καὶ πάντων πιστότερα. Νῦν μὲν γὰρ λῆρος εἶναι δοκεῖ τοῖς ἀπίστοις τὰ λεγόμενα, τότε δὲ πάντες εἰσονται. Βούλει μαθεῖν καὶ πῶς συνεκάθισεν; Ἀκουε αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος τοῖς μαθηταῖς· ¹⁰ “*Καθίσεσθε ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ.*” καὶ πάλιν, “*Τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνωπύμων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ’ οἷς ἡτοιμάσται παρὰ τοῦ πατρός.*” Ὡστε ἡτοιμάσται. Καὶ καλῶς εἶπεν, “*Ἐν χρηστότητι ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.*” Ἐπὶ γὰρ καθίσαι ἐκ δεξιῶν τιμῆς ἐστὶ τῆς ὑπὲρ

⁷ v. 6.

⁸ 2 Tim. ii. 12.

⁹ v. 7.

¹⁰ Matth. xix. 28. xx. 23.

• αὐτοῦ] + καὶ, φησὶν, ἀλλὰ A.B.F. receptum a Sav. cet. ἠγέρθημεν + πῶς λέγει A.B.F. ἔτον] τῷ B. ἡ τῆς] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox γὰρ post διὰ τοῦτο om. iudem. ἡ γὰρ om. A.B.F. ὅτι om. D.E. ὡς pro ὅτος C.D.F. Cat. ἄλλὰ] Sic E. Cat. ὅτι Edd. γὰρ om. C.D. Veron. invita Cat. ὁ γὰρ] + ἂν superscript. E. Statim ἐνδείξεται E. Cat. τοῦτο] αὐτοῦ τὸ D. καὶ] ἵνα A.B.F. Tum ἐνδείξεται A.E. Cat. ἐνδείξτε F. Post h. v. add. φησὶν B.F. αὐτοῦ om. F. θρόνων C. τὸ γὰρ κ.] οὐ μέχρι τοῦ Χριστοῦ τὸ πρᾶγμα ἴσται, πῶς γὰρ; ἐφ’ ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. καὶ γὰρ τὸ κ. E.

πάσαν τιμὴν, καὶ μεθ' ἣν ἑτέρα οὐκ ἔστι. Τούτο οὖν λέγει, ὅτι καὶ ἡμεῖς ^νκαθεσθόμεθα. ^ω“Οὕτως ὑπερβάλλων πλοῦτος, ὅντως ὑπερβάλλον τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, μετὰ Χριστοῦ ^Fκαθίσαι. ^γΚάν μυρίας ψυχὰς εἰ ἔχεις, οὐκ ἀπολλύεις αὐτὰς ἕνεκεν αὐτοῦ; Εἰ γὰρ εἰς πῦρ ἐμβῆναι ἔδει, τοῦτο οὐκ ἐχρὴν ἐτοιμῶς ὑπομείναι; Καὶ αὐτὸς δὲ πάλιν φησί· ¹¹“Θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ οἱ διάκονοι ὧσιν οἱ ἐμοί.” Εἰ γὰρ κατακό- (782)
²⁸πτεσθαι ἔδει καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ὑπὲρ τούτων οὐκ ἐχρὴν προ-
 θύμως καταδέχεσθαι; Ἐννόησον ποῦ ἐκάθισεν ἐκείνος. Ἐπάνω
 πάσης ἀρχῆς καὶ ²ἐξουσίας. ^αΚαὶ τίτιν συγκάθῃσαι; Ἐκείνῳ.
 Τίς ὢν; Νεκρὸς, φύσει τέκνον ὀργῆς. ^βΚαὶ τί κατορθώσας;
 Οὐδέν. Ὅντως νῦν εὐκαιρον ἀναβοῆσαι, ¹²“Ὡ βάθος πλοῦτου
 καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ.” ¹³“^εΤῇ γὰρ χάριτί ἐστε
 σεσωσμένοι,” φησὶν. ^δἸνα γὰρ μὴ τὸ μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν
 ἐπάρῃ σε, ὅρα πῶς σε καταστέλλει· ^ε“Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε
 σεσωσμένοι, φησὶ, διὰ πίστεως.” Ἐἵτα ἵνα μὴ πάλιν τὸ
 Β αὐτεξούσιον λυμῆνῃται, ἔθηκε ^ςκαὶ τὸ ἡμῶν· ^βκαὶ πάλιν αὐτὸ
 ἀνείλε, καὶ φησὶ· “Καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἡμῶν.” Οὐδὲ ἡ πίστις,
 φησὶν, ἐξ ἡμῶν. Εἰ γὰρ μὴ ἦλθεν, εἰ γὰρ μὴ ἐκάλεσε, πῶς
 ἡδυνάμεθα πιστεῦσαι; ¹⁴“Πῶς γὰρ, φησὶ, ^κπιστεῦσουσιν, ἐὰν
 μὴ ἀκούσωσιν;” Ὡστε οὐδὲ τὸ τῆς πίστεως ἡμέτερον. “Θεοῦ,
¹φησὶ, τὸ δῶρον.” Μὴ γὰρ ἥκει ^μἡ πίστις σώσαι, φησὶν;
 Ἄλλ' ἵνα μὴ κενοὺς μηδὲ ἀργοὺς σώσῃ, ταύτην ἐζήτησεν ^οὁ
 θεὸς, φησὶν. Εἶπεν, ὅτι ἡ πίστις ^οσῶζει. Ἐπειδὴ ὁ θεὸς
 ἠθέλησεν, ἡ πίστις ἔσωσεν. Ἐπεὶ ^ρποῦ σῶζει ἡ πίστις, εἰπέ
 C μοι, ἄνεν ἔργων; Τοῦτο αὐτὸ θεοῦ δῶρόν ἐστιν, ¹⁵“Ἰνα μὴ τις
 καυχῆσθαι,” ^αἵνα εὐγνώμονας περὶ τὴν χάριν ποιήσῃ. Τί οὖν,
 φησὶν; αὐτὸς ἐκώλυσεν ἐξ ἔργων δικαιοθῆναι; Οὐδαμῶς· ἀλλ'
 οὐδεὶς, φησὶν, ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἵνα δειχθῇ τοῦ θεοῦ ἡ χάρις

¹¹ Joan. xii. 26.

¹² Rom. xi. 33.

¹³ v. 8.

¹⁴ Rom. x. 14.

¹⁵ v. 9.

^ν καθεσθόμεθα in textu E. ^ω ὅντως ὅ. πλοῦτος om. A.B.F. inclusum
 a Sav. ^γ καθίσαι] + ἀκούων A.B.F. ^{κάν} καὶ A.B.F. ² ἐξουσίας] +
 φησὶν A.B. ^α καὶ τίτιν συγκάθῃσαι; ἐκείνῳ] ἐννόησον ὅτι ἐκείνῳ συγκάθῃσαι
 (συγκάθισαι B. ἐγκάθισαι male citat Montef.) τῷ καθίσαντι (καλέσαντι
 Montef.) ἐπάνω πάσης ἀρχῆς A.B.F. ^β καὶ om. B.F. Statim κατορθώσας
 A.F. κατόρθωσας Edd. ^ε τῇ γὰρ χ. ἐ. σ. φησὶν om. E. ^δ ἵνα γὰρ μὴ]
 εἴτα ἵνα μὴ E. ἵνα μὴ A.B.F. ἵνα γὰρ D. ^ε τῇ γὰρ (γὰρ om. Sav. cet.) χ.
 ἐστε σ. φησὶ, διὰ πίστεως] λέγων χ. ἐ. σ. καὶ ἐπάγων διὰ (+ τῆς A.B.) πίστεως
 A.B.F. ^ς εἴτα ἵνα μὴ πάλιν] εἰκότως ἵνα γὰρ μὴ A.B.F. Statim τῷ αὐ-
 τεξουσῶ ex corr. E. ^β καὶ om. F. Statim τὸ ἡμῶν A.B.D.F. Cat. τὰ
 ἡμῶν Edd. ^β καὶ] εἴτα A.B.F. ¹ ἡμῶν A.B.F. Cat. ^κ πιστεῦσουσιν C.
 πιστεύουσιν D. ¹ φησὶ om. B.F. Post δῶρον add. οὐκ ἐξ ἔργων A.B.F.
 Sav. cet. ^μ ἡ π. σώσαι, φησὶν] φησὶν, ἡ π. σώσαι A.B.F. ^ο δ] ἀλλ' ὁ E.
 Mox φησὶν om. A.B.F. ^ο σῶζει] + ἀλλὰ διὰ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. Statim
 ἐπειδὴ γὰρ ὁ θ. iidem. ^ρ ποῦ pro πῶς A.B.C.E.F. ^α ἵνα] τουτίστιν ἵνα
 A.B.F.

καὶ ἡ φιλανθρωπία. Οὐχὶ ἔχοντας ἔργα ἀπόσωτο, ἀλλὰ προ-
δοδομένους ἀπὸ τῶν ἔργων χάριτι ἔσωσεν, ὥστε μηδένα λοιπὸν
ἔχειν καυχᾶσθαι.

Εἶτα ἵνα μὴ ἀκούσας, ὅτι οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλὰ πίστει τὸ πᾶν D
κατωρθώθη, ἀργὸς γένῃ, ὅρα τί ἐπήγαγεν. 16 “Αὐτοῦ γάρ
ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.” “Οὐρα
αὐτὸν τί φησι· τὴν ἀναγέννησιν ἐνταῦθα αἰνίττεται. “Οὕτως
κτίσις ἐτέρα ἐστίν· ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήχθημεν.
“Ὅπερ ἤμεν πρότερον, ἡ ἀπεθάνομεν, τουτέστιν, ὁ πάλαιος ἄν-
θρωπος· ὅπερ ἐγενόμεθα, οὐκ ἤμεν πρότερον. “Ἄρα κτίσις τὸ E
πρᾶγμά ἐστι, καὶ τῆς ἐτέρας τιμιωτέρα· ἐξ ἐκείνης μὲν γὰρ τὸ
ζῆν, ἐκ δὲ ταύτης τὸ καλῶς ζῆν ἡμῖν περιέγονεν. “Ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ θεὸς, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπα-
τήσωμεν” οὐχ ἵνα ἀρξώμεθα, ἀλλ’, “ἵνα περιπατήσωμεν.”
Διαρκoὺς γὰρ ἡμῖν χρεία τῆς ἀρετῆς, καὶ ἔκτεταμένης εἰς τὴν
τελευτήν τὴν ἡμετέραν. Οὐδὲ γὰρ, εἰ βαδίζειν ὁδὸν ἔδει εἰς
πόλιν φέρουσαν βασιλικήν, εἶτα τὸ πλεόν αὐτῆς ἀνύσαντες,
περὶ τὸ τέλος αὐτὸ μαλακισθέντες ἐκαθίσταμεν, ὥνησεν ἂν ἡμᾶς. F
“Αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. “Ἐπὶ ἔργοις γὰρ, φησὶν,
ἀγαθοῖς.” Οὐδὲν οὖν ἂν ὥνησεν ἡμᾶς τὸ πρᾶγμα.

“Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐχ ἵνα ἐν ἔργον ἐργασώμεθα
προστάττει, ἀλλ’ ἵνα πάντα. “Ὡς περ γὰρ αἰσθήσεις ἡμῖν 29
πέντε εἰσὶ, καὶ πάσαις εἰς δέον κεχρησθαι δεῖ, οὕτω καὶ πάσαις
ταῖς ἀρεταῖς. Εἰ ἂν τις σωφρονοίῃ μὲν, ἀνελεῖ μὲν εἶη, ἡ
ἐλεῖ μὲν μὲν εἶη, ἡ πλεονεκτοίῃ δὲ, ἡ ἀπέχοιτο μὲν τῶν ἄλλο-
τρίων, τῶν δὲ αὐτοῦ μὴ ἑ μεταδιδοί, πάντα εἰκὴ γίνεται. Οὐ

16 v. 10.

ἡ ἀπεθάνομεν—πρότερον] ὅπερ ἐγενόμεθα πρότερον οὐκ ἤμεν, ἀπεθάνομεν γάρ·
τουτέστιν, ὁ π. ἁ. Α.Β.Φ. ἡ ὅπερ ἐγενόμεθα, οὐκ ἤμεν πρ.] Sic C.D.E. Cat.
ὅπερ οὐκ ἤμεν πρότερον, ἐγενόμεθα Edd. ἡ προτέρας ex corr. rec. E. ἡ ἐκτε-
ταμ. εἰς τὴν τ. τὴν ἡ.] ἐκτεταμ. εἰς τὴν τελευτῆς ἡμέραν E. ἡ ἄχρι τελευτῆς παρα-
τεινομένης τῆς ἡμετέρας Α.Β.Φ. ἡ αὕτη ἡ ἐλπίς (ἡ ἐλπίς αὕτη E.) τῆς κλησεως.
ἐπὶ (ἐπ’ E. Cat.) ἔργοις—οὐχ ἵνα] Sic C.D.E. Cat. Veron. τὸ βαδίσαι. οὕτως
οὐδὲ ἡ ἐλπίς τῆς κ. ὥνησειεν (ὥνησειεν F.) ἂν τι τοὺς κεκτημένους τὸ πρᾶγμα, ἂν
μὴ ἀξίως περιπατήσωμεν τοῦ καλέσαντος. κληθέντες οὖν ἐπ’ ἔργοις ἀγαθοῖς, μέ-
νωμεν ἅπαντα ἐργαζόμενοι. διὰ τοῦτο γὰρ ἐκλήθημεν, οὐχ ἵνα Α.Β.Φ. receptum a
Sav. cet. Μοχ προστάττει om. iidem. ἡ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ πάσας κατορ-
θῶσαι τὰς ἀρετὰς τὸν μέλλοντα βασιλείας ἀξιοῦσθαι· τὸ δὲ τινὰ μὲν κατορθοῦν,
τινὰ δὲ παραβαίνειν, ἐκβάλλει μὲν τῆς βασιλείας, ποιεῖ δὲ ὑπόδικον ταύτης.
Veron. ἡ ἔργον om. Veron. ἡ αἰσθήσεις ἡ. π. εἰσὶ καὶ] αἰσθήσεων πέντε
οὐσῶν ἡμῖν Α.Β.Φ. ἡ δὲ] γὰρ Α.Β.Φ. ἡ εἶη] ἡ Α.Β.Φ. Eclog. (Tom. xii.

p. 727 C.) ἡ πλεονεκτοίῃ Α.Β.С.Д.Е. Eclog. πλεονέκει (sic) E. πλεο-
οἶτο νέκτης Edd. Μοχ ἀπέχεται (sic) E. ἡ αὐτοῦ Α.Φ. ἡ αὐτοῦ B. ἡ μετα-
διώφ C. μεταδιδφ D. μεταδιδούς εἶη Α.Β.Φ. μεταδοίῃ Eclog. ἡ γεγονεν
Α.Β.Φ. Eclog.

γὰρ ἀρκεῖ μία μόνον ἀρετὴ παραστήσαι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας ἡμᾶς, ἀλλὰ ἡ πολλῆς δεῖ^h καὶ ποικίλης καὶ παντοδαπῆς, καὶ πάσηςⁱ αὐτῆς. Ἄκουε γὰρ^k αὐτοῦ λέγοντος τοῖς μαθηταῖς¹⁷ “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν” καὶ πάλιν, “¹⁸Ὁς ἂν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν” τουτέστιν, ἐν τῇ ἀναστάσει. Οὐ γὰρ ὁμῶς εἰς βασιλείαν εἰσελεύσεται· οἶδε γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως βασιλείαν καλεῖν. Μίαν ἂν λύσῃ, φησὶν, ἐλάχιστος κληθήσεται ὥστε πασῶν ἡμῖν δεῖ. Καὶ ὅρα πῶς οὐκ ἐν χωρὶς ἐλεημοσύνης (783) εἰσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ αὕτη μόνῃ^m ἐλλείπῃ, εἰς τὸ πῦρ ἀπελευσόμεθα. ¹⁸ “Ἀπέλθετεⁿ γὰρ, φησὶν, οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.” Τίνος ἕνεκεν, καὶ διὰ τί; “Ὅτι ἐπέινασα, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν^o· ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσάτε με.” Εἶδες πῶς οὐδὲν ἕτερον ἐγκληθέντες, διὰ τοῦτο μόνον ἀπώλοντο; ^o Καὶ αἱ παρθέναι διὰ τοῦτο μόνον ἐξεβλήθησαν τοῦ νυμφῶνος, Δκαίτοιγε σωφροσύνην εἶχον, ^p καθὼς φησιν ὁ Παῦλος, ¹⁹ “Καὶ τὸν ἀγιασμόν, οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὄψεται τὸν κύριον.” Ἐννόησον ^q τοῖνυν, ὅτι χωρὶς μὲν σωφροσύνης οὐκ ἔστιν ἰδεῖν τὸν κύριον· οὐ πάντως δὲ μετὰ ^r σωφροσύνης δυνατόν ἰδεῖν· πολλάκις γὰρ ἕτερον ἐνεπόδισε. Πάλιν ἂν πάντα κατορθώσωμεν, τὸν δὲ πλησίον^s οὐδὲν ὠφελήσωμεν, οὐδὲ οὕτως εἰσελευσόμεθα εἰς τὴν βασιλείαν. Πόθεν δὴλον; Ἀπὸ τῶν τὰ τάλαντα πιστευθέντων οἰκετῶν. Ἐκεῖ γὰρ^w ἡ ἀρετὴ πᾶσα ἀκέραιος ἦν, καὶ οὐδὲν ἐλέλειπτο· ἀλλ’ ἐπειδὴ περὶ τὴν ἐργασίαν ὀκνηρὸς γέγονεν, εἰκότως ἐξεβάλλετο. Ἔστι καὶ ἀπὸ λοιδορίας μόνῃς εἰς γέενναν ἐμπεσεῖν. ²⁰ “Ὁ^x γὰρ λέγων, φησὶ, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, Ἐξοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός.” Καὶ ἅπαντά τις κατορθώσῃ, ὑβριστὴς δὲ ᾖ, οὐκ εἰσελεύσεται. Καὶ μή τις ὠμότητα καταγινωσκέτω τοῦ θεοῦ, εἰ τοὺς τοῦτο ἐπταικότας ἐκ-

17 Matth. xxviii. 19. v. 19. 18 Ib. xxv. 41, 42. 19 Hebr. xii. 14. 20 Matth. v. 22.

^h πολλῆς] + ἡμῖν A.B.F. Sav. cet. ^h καὶ ποικίλης om. A.B.F. inclusum a Sav. ⁱ αὐτῆς] ἀπλῶς A.B.F. ^k αὐτοῦ] τοῦ Χριστοῦ A.B.F. ¹ δε (ὡς A.) ἂν (ἐὰν E. Eclog.) λύσῃ] Sic omnes. ἂν λύσῃ τις Edd. ^m ἐλλείπῃ A.B.E.F. Eclog. ἐλλίπῃ Edd. ἂν ἐλλίπῃ C. ⁿ γὰρ om. A.F. ^o διὰ τοῦτο μ. καὶ αἱ π. inverso ord. A.B.F. ^p καθὼς φ. ὁ Π.] εἰρήνην, φησὶ, μετὰ πάντων διώκετε Eclog. ἀλλ’ ἐπειδὴ τῆς ἀπὸ ἐλεημοσύνης ἦσαν ἔρμηνοι βοηθείας, τῷ νυμφίῳ οὐ συνεισῆλθον. εἰρήνην, φησὶ, διώκετε μετὰ πάντων (μετὰ π. διώκετε Sav.) A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q τοῖνυν om. A.F. ^r ἔστιν pro ἔτι A.B.E.F. Eclog. ^s κύριον] θεόν E. ^t σωφρ.] + μόνῃς B.E. ^v μηδὲν E. ^w ἡ ἁ. πᾶσα] πᾶσα ἡ ἁ. A.B.F. Sav. cet. ^x γὰρ om. A.B.F.

βάλλει τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. ὙΕἰ γὰρ ἐπ' ἀνθρώπων, κὰν ὅτιοῦν τῶν παρανόμων ἐργάσῃται τις, ἐξέπεσε τῆς τοῦ βασιλέως ὄψεως· ²κὰν ἓνα νόμον τῶν κειμένων παραβῇ, κὰν συκοφαντήσῃ κατηγορῶν, ἀπώλεσε τὴν ἀρχήν· κὰν μοιχεύσῃ καὶ ἀλφ, ἀνάξιος ³γένετο, κὰν μυρία ⁴ἢ κατωρθώκως, ⁵ἀπόλλυται· κὰν φόνον ἐργάσῃται, ⁶καὶ δειχθῇ, καὶ τοῦτο ἱκανὸν αὐτὸν διαφθεῖραι· ⁷εἰ οἱ τῶν ἀνθρώπων νόμοι τοσαύτης ἀπολαύουσι τῆς φυλακῆς, ⁸πολλῷ μᾶλλον οἱ τοῦ θεοῦ. Ἀλλ' ἀγαθὸς ἐστί, φησί. Μέχρι τίνος τὸν μωρὸν τοῦτον λόγον φθεγγόμεθα; ³⁰ Μωρὸν δὲ εἶπον, οὐχ ὅτι οὐκ ἀγαθὸς ἐστιν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ νομίζομεν εἰς ταῦτα χρησίμην ⁹ἡμῖν εἶναι, καίτοι μυρία πολλάκις διαλεχθέντων ἡμῶν περὶ τούτου. Ἀκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγουσῆς· ²¹ “Μὴ ¹εἴπῃς, ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ ²πολύς, τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται.” Οὐχὶ κωλύει λέγειν ἡμᾶς, ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ ¹πολύς· οὐ τοῦτο παραινεί, ³ἀλλὰ βούλεται ἡμᾶς καὶ συνεχῶς ⁴λέγειν τοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο πάντα κινεῖ Παῦλος· ἀλλὰ διὰ τὰ ⁵ἐξῆς. Μὴ ⁶ἐπὶ Β τούτῳ, φησί, θαύμαζε τοῦ θεοῦ τὴν φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν, καὶ ⁷λέγειν, “Τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μου ἐξιλάσεται.” Διὰ ⁸γὰρ τοῦτο ⁹τοσαῦτα περὶ ἀγαθότητος διαλεγόμεθα, οὐχ ἵνα ταύτῃ θαρροῦντες πάντα πράττωμεν, ἐπεὶ ἡ ἀγαθότης ἐπὶ λύμῃ τῆς ἡμετέρας ἔσται σωτηρίας, ἀλλ' ἵνα μὴ ἀπογινώσκωμεν ἐν τοῖς ἁμαρτήμασιν, ἀλλὰ μετανοῶμεν. ²² “Τὸ γὰρ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει,” οὐκ εἰς πλείονα C κακίαν. Εἰ δὲ μοχθηρὸς γένη διὰ τὴν χρηστότητα, σὺ διαβάλ- λεις μᾶλλον αὐτὴν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. Πολλοὺς γὰρ ὀρῶ κατηγοροῦντας τῆς μακροθυμίας τοῦ θεοῦ. Ὡστε δίκην δώσεις, οὐκ εἰς δέον αὐτῇ χρυσάμενος. Φιλάνθρωπος ὁ θεός; ¹ἀλλὰ καὶ δίκαιος κριτής. ὙΣυγχωρῶν ἁμαρτίας; ἀλλὰ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ὙΠερβαίνει ἀδικίας, ἐξαιρεῖ

21 Sirac. v. 6.

22 Rom. ii. 4.

¹ εἰ] Sic D.E. Eclog. Veron. καὶ A.B.C.F. Sav. cet. ² κὰν ἓνα νόμον (μόνον pro νόμον Veron.) τῶν κ. παραβῇ] καὶ νόμον ἓνα τῶν κ. ἂν π. A.B.F. νόμον ἓνα hoc ord. edidit Sav. ³ γίνεται E. ⁴ κατωρθ. ἢ inverso ord. A.B.F. ⁵ κὰν (καὶ A.F.) φ. ἐργάσῃται, ἀπόλλυται hoc ord. A.B.F. ⁶ Haec καὶ δειχθῇ — διαφθεῖραι om. A.B.F. ⁷ εἰ] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ⁸ πολλῷ (πολῷ F.) omnes. πόσω Edd. ⁹ εἰς ταῦτα] ἐνταῦθα C. ¹⁰ ἡμῖν om. D. ¹¹ εἴπῃς] + ὅτι Edd. ὅτι om. B.D.E.F. Eclog. ¹² πολὺς] ὁ πολὺς A.B.F. Sav. cet. ¹³ πολὺς] + μὴ γένοιτο A.B.F. Sav. cet. ¹⁴ ἀλλὰ β.] β. γὰρ A.B.F. ¹⁵ λέγειν τοῦτο pro τοῦτο λέγειν omnes. Statim διὰ τοῦτο καὶ pro καὶ διὰ τοῦτο A.B.F. ¹⁶ ἐξῆς] + ὃ σὺν λέγει τοῦτό ἐστι A.B.F. ¹⁷ ἐπὶ τοῦτο et mox ἐπὶ τὸ B.F. ¹⁸ λέγειν] + ὁ οἰκτιρμὸς αὐτοῦ A.B.F. + οἰκτιρμὸς αὐτοῦ Sav. cet. ¹⁹ γὰρ om. A.B.F. ²⁰ τοσαῦτα] καὶ ἡμεῖς τοσαῦτα A.B.F. τοσαῦτα καὶ ἡμεῖς Sav. cet. ²¹ ἀλλὰ om. F. ²² συγχωρῶν ἁμ. C.D.E. Eclog. συγχωρεῖ ἁμ. A.B.F. ἁμ. συγχωρῶν Edd.

Δανομίας; ἀλλὰ καὶ ἐξέτασιν ποιεῖται. Πῶς οὖν ^ωοὐκ ἐναντία ταῦτα; Οὐκ ἐναντία, ^αἀν τοῖς χρόνοις αὐτὰ διέλωμεν. Ἐξαιρεῖ ἀνομίας ἐνταῦθα καὶ διὰ λουτροῦ καὶ διὰ μετανοίας^ω ἐξέτασιν ^γποιεῖται τῶν πεπραγμένων ἐκεῖ διὰ πυρὸς καὶ βασάνων. ^αὉ τοῖνον, ^βκᾶν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος κακὰ, κᾶν ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐκβάλλωμαι καὶ τῆς βασιλείας ἐκπίπτω, τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐργάζομαι ^απάντα τὰ κακὰ; Ἀγνώμονος οἰκέτου ὁ λόγος· πλὴν ^βἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτον ἐπιλυσόμεθα τὸν λόγον. Μὴ ἐργάζου τὰ κακὰ, ἵνα σαυτὸν ὠφελήσῃς. Βασιλείας μὲν γὰρ πάντες ὁμοίως ἐκπεσούμεθα, ἐν δὲ γεέννῃ οὐ τὴν αὐτὴν δώσομεν δίκην ^Eπάντες, ἀλλ' ὁ μὲν μείζονα, ὁ δὲ ἡμερωτέραν. ^αΕἰ μὲν γὰρ σὺ ^εκάκεινος κατεφρονήσατε, καὶ ^εὁ τὰ πολλὰ καὶ ὁ τὰ ὀλίγα ὁμοίως ἐκπεσεῖσθε τῆς βασιλείας· εἰ δὲ οὐχ ὁμοίως κατεφρονήσατε, ἀλλ' ὁ μὲν μείζον, ὁ δὲ ἔλαττον, ἐν τῇ γεέννῃ τῆς διαφο- (784)
^αρᾶς αἰσθήσεσθε. Τί οὖν, φησὶν, ἀπειλεῖ τοῖς ἐλεημοσύνῃν μὴ δεδωκόσιν, εἰς τὸ πῦρ ἀπελευσεσθαι; ^βκαὶ οὐχ ἀπλῶς εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' εἰς τὸ ἡτοίμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; τίνος ἕνεκεν, καὶ διὰ τί; ^βΟὐδὲν οὕτω τὸν θεὸν παροξύνει, ^Fἀλλὰ πάντων αὐτὸ προτίθησι τῶν δεινῶν. Εἰ γὰρ τοὺς ἐχθροὺς φιλεῖν δεῖ, ὁ καὶ τοὺς ^κφίλους διαφθείρων, καὶ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦτο χείρων ὢν, τίνος οὐκ ἔσται κολάσεως ἄξιος; ^ΓὩστε ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τοῦ ^αἁμαρτήματος μετὰ τοῦ διαβόλου ^βἐποίησεν αὐτὸν ἀπελθεῖν. ²³ “Οὐαὶ ὁ γὰρ τῷ ^βἐλεημοσύνῃν μὴ ^γἐργαζομένῳ.” Εἰ δὲ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς τοῦτο ἦν, ^Γπολλῷ μᾶλλον ἐπὶ τῆς καινῆς. Εἰ ἔνθα συγκεχώρητο ³¹ χρημάτων κτήσις καὶ ἀπόλαυσις καὶ ἐπιμέλεια, τοσαύτη πρόνοια ^βἐγένετο τῆς εἰς τοὺς πένητας βοηθείας, πόσῳ μᾶλλον, ἔνθα κελεύομεθα πάντα ρίψαι; Τί γὰρ οὐκ ἐποιοῦν ^εἐκεῖνοι; Δεκάτας, καὶ πάλιν ^γδεκάτας παρείχον, ὀρφανοῖς, χήραις,

²³ Sirac. xii. 3 ?

^ω οὐκ om. C.D.E. Veron. non Eclog. ^α ἀν] ἐν D. ^γ ποιεῖ D. ^β κᾶν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος (ἐργάσσωμαι Veron.) κακὰ, κᾶν ἐν ἐξ αὐτῶν] Sic C.D.E. Veron. κᾶν δὲ μυρία, φ. ἐργασάμενος κ. καὶ δι' ἐν ἐξ αὐτῶν Eclog. ἐργασάμενος δ, φησὶν, ὀλίγα κακὰ, καὶ δι' ἐν αὐτῶν A.B.F. Sav. cet. ^α πάντα τὰ κακὰ] Sic C.D.E. Eclog. τὰ κακὰ Veron. πάντα A.F. πάντα κακὰ Sav. cet. ^β ἀλλ' om. E. πλὴν om. Eclog. ^γ οἱ πάντες E. πάντες om. D. ^δ εἰ μὲν γὰρ] ἐπειδὴ μὲν γὰρ καὶ E. ^ε κάκεινος] + ὁμοίως A.B.F. ^ε ὁ] οἱ bis E. ^ε καὶ om. E. ^β οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν A.B.E.F. ^Γ ἀλλὰ—δεινῶν] ὡς τὸ (τὸ om. B. Sav.) τοὺς φίλους ἀδικεῖν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^κ φίλους διαφθείρων] φιλοῦντας ἀποστρεφόμενος A.B.F. Sav. cet. ^Γ ὥστε om. A.F. ^α ἁμαρτ.] + λοιπὸν A.B.F. ^β ἐποίησεν αὐτὸν (αὐτοὺς E.)] τὸν τοιοῦτον εἰκότως ἐποίησεν A.B.F. Sav. cet. ^γ γὰρ om. A.B.F. ^δ ἐλεημ.] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐργαζομένῳ] ποιοῦντι A.B.F. Eclog. ^ε πόσῳ E. ^β ἐγένετο E. ^ε ἐκεῖνοι om. F. ^γ δεκάτας] + ἐτέρας A.B.F. Sav. cet.

ἡ προσηλύτοις. Ἄλλά ἡμοί τις θαυμάζων τινὰ ἔλεγε· δεκάτας δίδωσιν ὁ δαίνα. Πόσης αἰσχύνῃς τοῦτο γέμει, ἢ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων οὐκ ἦν θαυμασμοῦ, τοῦτο ἐπὶ τῶν Χριστιανῶν θαυμαστὸν γέγονεν; Εἰ τότε κίνδυνος ἦν, τὸ δεκάτας ἀπολιπεῖν, ἐννόησον ὅσον ἐστὶ νῦν. Ἡ μέθη πάλιν οὐ κληρονομεῖ τὴν βασιλείαν. Ἄλλὰ τίς ὁ τῶν πολλῶν λόγος; Οὐκοῦν εἰ καὶ γὰρ κακέινος ἐν τοῖς αὐτοῖς, οὐ μικρὰ παραμυθία. Τί οὖν; Μάλιστα μὲν, οὐ τῆς αὐτῆς σὺ κακέινος ἀπολαύσεις τιμωρίας· ἄλλως δὲ, οὐδὲ παραμυθία τοῦτό ἐστι. Τότε γὰρ ἡ κοινωνία τῶν παθῶν ἔχει παραμυθίαν, ὅταν σύμμετρα ἢ τὰ δεινά· ὅταν δὲ ὑπερβαίνει, καὶ ἐν ἐκστάσει ἡμᾶς ποιῇ, οὐκέτι ἀφίησι λαβεῖν παραμυθίαν. Εἰπέ γὰρ τῷ κατακιζομένῳ καὶ εἰς τὴν πυρὰν ἐμβεβηκότι, ὅτι καὶ ὁ δαίνα τοῦτο πάσχει· ἀλλ' οὐδὲ αἰσθήσεται τῆς παραμυθίας. Οὐχὶ πάντες ὁμοῦ ἀπώλοντο οἱ Ἰσραηλῖται; ποῖαν τοῦτο αὐτοῖς παραμυθίαν ἔφερον; οὐχὶ μᾶλλον αὐτὸ τοῦτο αὐτοὺς ἐλύπει; Διὸ καὶ ἔλεγον, ²⁴ “Ἀπολώλαμεν, ἐξολώλαμεν, παρηνλώμεθα.” Ποία τοίνυν αὕτη παραμυθία; Μάτην ἑαυτοὺς παραμυθούμεθα ταύταις ταῖς ἐλπίσι. Μία μόνη παραμυθία ἐστὶ, τὸ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον· ἢ ἐμπεσόντα δὲ οὐκ ἔτι παραμυθίας τυχεῖν, ἔνθα ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ἔνθα ὁ κλαυθμὸς, ἔνθα ἡ σκώληξ ἀτελεύτητος, ἔνθα πῦρ ἄσβεστον. Ἐννοήσεις γὰρ ὅλως τινὰ, εἰπέ μοι, παραμυθίαν, ἐν ᾗ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ ὦν; ἐν σταντῷ γὰρ ἔση λοιπὸν; Μὴ, δέομαι καὶ παρακαλῶ, μὴ ἑαυτοὺς εἰκὴ ἀπατῶμεν, καὶ τούτοις τοῖς λόγοις παραμυθώμεθα, ἀλλὰ ταῦτα πράττωμεν, ἅπερ ἡμᾶς σῶσαι δυνήσεται. Συγκαθίσει τῷ Χριστῷ πρόκειται, καὶ σὺ περὶ τούτων ἀκριβολογῇ; Εἰ γὰρ μηδὲν ἕτερον ἦν ἀμάρτημα, ὑπὲρ τῶν ῥημάτων τούτων πόσῃ κόλασιν ὑποστῆναι ἡμᾶς ἐχρῆν, ὅτι οὕτω νωθεῖς, ὅτι οὕτω ταλαίπωροι καὶ ῥάθυμοι ἐσμεν, ὥς προκειμένης τοσαύτης

²⁴ Num. xvii. 12.

ἡ προσηλύτοις] + ἐπήρκουν A.B.F. Eclog. Sav. cet. ἡμοί] ἐμοὶ A.B.F. Sav. cet. ἢ εἰ δὲ] αἰσχύνῃς διὰ τί; ὅτι δὲ A.B.F. θαυμάσαι E. οὖν] + ἂν εἴποιμεν A.B.F. Sav. cet. ἐν ἐκστάσει ἢ ποιῇ] ἐν ἐπιτάσει ἢ A.B.F. ἀφίησι λαβεῖν] Sic C.D. Eclog. ἀφίησιν ἡμᾶς λαβεῖν E. ἡμᾶς ἀφ. λαβεῖν A.B.F. ἀφίησι λοιπὸν ἔχειν Edd. κατακιζομένῳ] τηγανίζομένῳ A.B.F. ἀλλ' οὐδὲ αἰσθ. τ. π.] φέρει παραμυθίαν; οὐδαμῶς. τί λέγω παραμυθίαν; οὐδὲ αἰσθ. ὁ τοιοῦτος παραμυθίας A.B.F. αὐτὸ om. E. ἐξολώλαμεν om. A.B.F. inclusum a Sav. ἐμπεσόντας A.E.F. Eclog. Haec ἐμπεσόντα— τυχεῖν post ἀτελεύτητος transp. A.B.F. ὁ om. E. Eclog. Haec ἔνθα ὁ βρυγμὸς—ἀσβεστον post ἔση λοιπὸν transp. E. ὁ σκ. ὁ ἀτελ. A.B.F. Tum ἔνθα πῦρ ἄσβ. om. iidem. παραμυθίαν om. B.C.D.E.F. invita Eclog. θλίψει καὶ] τοσαύτη A.B.F. τοσαύτη θλίψει καὶ Sav. cet. ἐν σταντῷ (ἐαυτῷ E.) γὰρ] μᾶλλον δὲ ἐν σταντῷ A.B.F. ὑποστ. ἢ ἐχρῆν] Sic A.B.C.D.F. Eclog. ἢ ὑποστ. ἐχρῆν E. ἢ ἐχρῆν ὑποστ. Edd. ὅτι om. E. Veron. προκ. τοσαύτης] Sic omnes. καὶ τοσαύτης προκ. Edd.

TOM. IV.

U

τιμῆς ταῦτα λέγειν; ¹Όταν ²δὲ ἐννοήσης τότε τοὺς κατωρθωκότας, οὐ τήκη πλέον; ὅταν ἴδῃς ἀπὸ δούλων ³καὶ ἀπὸ δυσγενῶν ὀλίγα ⁴καμόντας ἐνταῦθα, ⁵καὶ τοῦ θρόνου μετέχοντας ⁶ἐκεί τοῦ ⁷βασιλικοῦ, οὐχὶ τῆς κολάσεώς σοι ταῦτα χείρονα ⁸ἔσται; Εἰ γὰρ νῦν ὁρῶν ⁹εὐδοκιμοῦντας, καὶ οὐδὲν πάσχων ¹⁰κακὸν, πάσης ¹¹τιμωρίας ¹²χείρον ὑπὸ τούτου ¹³μόνου διαφθεῖρη, καὶ πενθεῖς σαντὸν, καὶ δακρύνεις, καὶ μυρίων εἶναι θανάτων κρίνεις ἄξιον, τί τότε ¹⁴ὑποστήσῃ; Εἰ γὰρ μὴ γέεννα ἦν, αὐτὴ ἡ ἐννοια τῆς βασιλείας οὐκ ἦν ἱκανὴ ἀπολέσαι καὶ διαφθεῖραι; ³²Καὶ ὅτι τοῦτο οὕτως ¹⁵ἔξει, ἱκανὸν ἀπὸ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων μαθεῖν. Μὴ τοῖνυν εἰκὴ ψυχαγωγῶμεν ἑαυτοὺς τοῖς τοιούτοις ῥήμασιν, ἀλλὰ προσέχωμεν, καὶ φροντίζωμεν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, καὶ ἀρετῆς ἐπιμελώμεθα, καὶ πρὸς τὴν τῶν καλῶν ἐργασίαν ἑαυτοὺς διεγείρωμεν, ἵνα ἐκαταξιωθῶμεν τυχεῖν τῆς τοσαύτης δόξης, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ε.

^B¹ Διὸ μνημονεύετε, ὅτι ὑμεῖς ²ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε ³ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

^C ΠΟΛΛΑ δέκνυνσι τοῦ θεοῦ ⁴τὴν φιλανθρωπίαν· πρῶτον, ὅτι δι' ἑαυτοῦ ἔσωσε, καὶ δι' ἑαυτοῦ τρόπῳ τοιούτῳ· δεύτερον, ὅτι τίνας ὄντας ἔσωσε· τρίτον, ὅτι ποῦ ἀνήγαγε. Ταῦτα γὰρ πάντα ⁵καὶ καθ' ἑαυτὰ μεγίστην ⁶ἔχει τὴν ἀποδείξιν τῆς φιλαν-

1 CAP. II. v. 11, 12.

¹ ὅταν δὲ—οὐ τήκη πλέον;] ὡ πόσα στενάξεις, ὅταν ἀκούσῃ τότε τοὺς κατωρθωκότας καλουμένους ἐπὶ βασιλείαν καὶ τιμωμένους; A.B.F. receptum a Sav. cet.
² δὲ om. Veron. ³ καὶ om. E. ἀπὸ om. Veron. ⁴ κάμνοντας D. ⁵ καὶ assumptum ex A.B.C.D.F. Eclog. ⁶ ἐκείνου F. ⁷ βασιλικοῦ] + διαπαντὸς A.B.C.F. Sav. cet. ⁸ ἔσται] + εἰπέ μοι A.B.F. ⁹ εὐδοκ.] + τίνας A.B.F. Sav. cet. Statim καίτοι οὐδὲν Eclog. ¹⁰ τιμωρίας] + δὲ C.D. ¹¹ χείρον] + τοῦτο νομίζεις καὶ A.B.F. Sav. cet. ¹² μόνον E. ¹³ ὑποστήσῃ] ὑποστή- ναι σε εἰκός A.B.F. ¹⁴ ἔχει E. ¹⁵ καταξιωθῶμεν—δόξης] καὶ τῆς ἐν οὐρανοῖς δόξης ἀξιωθῶμεν τυχεῖν, τῆς ὄντως δόξης A.B.F. HOM. V. ¹⁶ ποτὲ om. B. ποτὲ ὑμεῖς inverso ord. E. ¹⁷ ἐν om. B. Mosq. ¹⁸ τὴν] + εἰς ἡμᾶς A.B.F. receptum a Sav. cet. Mox καὶ πρῶτον A.B.F. ¹⁹ καὶ om. C.D.E. Veron. ²⁰ ἔχει τὴν ἀπόδειξιν] Sic Sav. cet. ἀποδ. ἔχει A.B.F. ἔχει τὴν ἐπίδειξιν C.D.E. Veron.

θρωπίας αὐτοῦ· ^εκαὶ ταῦτα πάντα κινεῖ ^ενὺν γράφων ὁ Παῦλος. Εἶπεν, ὅτι νεκροὺς ὄντας τοῖς παραπτώμασι, καὶ τέκνα ὀργῆς, ἔσωσε· ^ννὺν λέγει ^hτίνων ἐποίησεν ἴσους. “ⁱΔιὸ, φησί, μνημονεύετε.” ^Εθος γὰρ ἡμῖν ἀσασιν, ὅταν ἐκ ^κτῆς πολλῆς εὐτελείας εἰς ^lἀντίρροπον, ἢ καὶ μείζονα τιμὴν ἀναχθῶμεν, μὴδὲ μεμνησθαι ^Dτῶν προτέρων, ἐντρεφομένοις ἐκείνῃ τῇ δόξῃ. Διὰ τοῦτό φησι, “Διὸ μνημονεύετε.” Διὸ, ποῖον; ^m“Ὅτι ἐκτίσθημεν ἐπ’ ἔργοις ἀγαθοῖς. Τοῦτο δὲ ἱκανὸν ἡμᾶς πείσαι τῆς ἀρετῆς ἐπιμελίσθαι. “Μνημονεύετε.” Ἰκανὴ γὰρ ἡ μνήμη ἐκείνῃ εὐγνώμονας περὶ τὸν εὐεργέτην ποιῆσαι. “Ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη.” “Ὅρα πῶς τὰ πλεονεκτήματα τὰ Ἰουδαϊκὰ καθαιρεῖ, καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐθνῶν θαυμάζει, ἅπερ οὐκ ἦν ἐλαττώματα, ^E ἀλλ’ ἀπὸ ⁿτῶν τρόπων καὶ τοῦ βίου ἐκατέρους πείθει. “Οἱ ὀλεγόμενοι.” Ἐν ῥήμασιν ^pῆν ἡ τιμὴ, ἐν σαρκὶ τὸ προτέρημα· οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀκροβυστία, οὐδὲν ἡ περιτομή. “Ὑπὸ τῆς λεγομένης, φησὶ, περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου· ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ^Fἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.” Ὑμεῖς οἱ ὑπὸ Ἰουδαίων ^qτοῦτο καλούμενοι. Τί δὴποτε δὲ μέλλων δεικνύναι τὴν εὐεργεσίαν αὐτῶν ἐν τούτῳ γενομένην, ἐν τῷ κοινωνῆσαι αὐτοὺς τῷ Ἰσραὴλ, πάλιν τὸ ἀξίωμα τὸ Ἰσραηλιτικὸν ^rκαθαίρει; Οὐ κα-33 θαιρεῖ, ἀλλ’ ἐν τούτοις ἐπαίρει αὐτὸ, ἐν τοῖς ^sἀναγκαίοις, ἐν τούτοις δὲ καθαίρει, ἐν οἷς οὐκ ἐκοινώνησαν. Προῖον γὰρ φησι· “Συμπολῖται τῶν ἀγίων ἐστέ, καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ.” “Ὅρα πῶς οὐ καθαίρει. Ταῦτα, φησὶν, ^tἀδιάφορα ἐστί. ^vΜὴ νομίσητε, φησὶν, ὅτι περιτομῆς οὐκ ἐτύχετε ^wκαὶ ἐν ἀκροβυστίᾳ ἐστέ, διαφορὰν τινα εἶναι. Τὸ γὰρ χαλεπὸν τοῦτο ἦν, τὸ χωρὶς τοῦ Χριστοῦ εἶναι, τὸ τῆς πολιτείας ^xἀπηλλοτριώσθαι· τοῦτο ^yδὲ οὐ πολιτεία· τὸ ^zδὲ ξένους εἶναι τῶν διαθηκῶν τῆς ^Bἐπαγγελίας, τὸ ^aἐλπίδα μὴ ἔχειν τὴν μέλλουσαν, τὸ ἀθέους

^ε καὶ ταῦτα—εἶπεν ὅτι] ἀπερ καὶ ὁ Π. ἐνταῦθα γράφων ἀπαριθμεῖται· εἰπὼν γὰρ A.B.F. ^ε νὺν om. E. ^h τίνων] καὶ τίνων A.B.F. Sav. cet. ⁱ διὸ φ. μν.] ὃν καὶ ἀναμνησκων, φησὶ· διὸ μν. A.B.F. ^k τῆς om. A.B.F. ^l ἀντίρροπον ἢ καὶ om. A.B.F. ^m ὅτι] ἐπειδὴ E. Cat. ⁿ τῶν τρόπων omnes. τοῦ τρόπου Edd. ^o λεγόμενοι] + ἀκροβυστία, τουτέστιν A.B.F. ^p ἦν om. A.B.F. οἱ λεγόμενοι—τιμὴ] οἱ λεγόμενοι ἐν ῥήμασιν ἔθνη ὅτι μὴ E. ^q τοῦτο] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^r Vid. Annot. ^s ἀναγκαίοις] + ἐπαίρει A.B.F. receptum a Sav. cet. + ἐν τῇ οἰκειώσει τοῦ θεοῦ καὶ τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων E. ^t ἀδιάφ.] οὐ διάφ. F. ^v μὴ] + γὰρ A.B.F. φησὶν om. A.B.E.F. Cat. Statim ὅτι ἐπειδὴ περιτομῆς A.B.F. ^w καὶ] + ὅτι E. καὶ ἀκροβυστία ἐστὶ Cat. ^x ἀπηλλοτριώσθαι] + τοῦ Ἰσραὴλ Sav. cet. τοῦ Ἰσραὴλ om. E. Cat. Veron. ^y δὲ] γὰρ A.B.F. Statim πολιτείας Sav. cet. πολιτεία praeter Veron. habent A.B.E.F. Cat. ^z δὲ om. A.B.F. ^a ἐλ. μὴ ἔχ. pro μὴ ἔχ. ἐλ. C.D.E. Cat. Haec τὸ ἐλπίδα—μέλλουσαν om. A.B.F.

εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ ^bτούτῳ, ταῦτα πάντα ἐκείνων ἦν. Εἶπε περὶ τῶν ^cοὐρανίων πραγμάτων λέγει καὶ περὶ τῶν ἐπὶ γῆς, ἐπειδὴ μεγάλην ^dεἶχον περὶ αὐτῶν δόξαν οἱ Ἰουδαῖοι. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς παραμυθούμενος τοὺς μαθητάς, μετὰ τὸ εἰπεῖν ^eὅτι ²“Μακάριοι οἱ δειδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν,” τὸ ἔλαττον τίθησιν. “Οὕτω γὰρ, φησὶν, ^Cἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν.” Τοῦτο γὰρ πρὸς μὲν τὸ ^fμέγεθος ἔλαττόν ἐστι, πρὸς δὲ τὸ ἐγγὺς εἶναι καὶ πιστεῦσαι, μέγα καὶ ἰκανόν, καὶ πολλὴν ἔχει τὴν ἰσχύν. Ἄρα τοῦτο ἦν τὸ πολιτεῦσθαι. Οὐκ εἶπε, κεχωρισμένοι, ἀλλ’, “ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας.” Οὐκ εἶπεν, οὐ ^gπροσέχοντες, ἀλλ’, οὐδὲ μετέχοντες, καὶ ξένοι. Πολλὴ τῶν ῥημάτων ἡ ἔμφασις, πολὺν δεικνύσα τὸν χωρισμόν. Ἐπεὶ καὶ ^hἸσραηλῖται τῆς ^Dπολιτείας ἦσαν ἐκτὸς, ἀλλ’ οὐχ ὡς ἀλλότριοι, ἀλλ’ ὡς ῥάθυμοι, καὶ τῶν διαθηκῶν ἐξέπεσον, ⁱἀλλ’ οὐχ ὡς ξένοι, ^kἀλλ’ ὡς ἀνάξιοι. Τίνες δὲ ἦσαν αἱ διαθῆκαι τῆς ἐπαγγελίας; ³“Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου ^lδώσω τὴν γῆν ταύτην,” καὶ ὅσα ἕτερα ^mἐπηγγείλατο. “Ἐλπίδα, ⁿφησὶ, μὴ ἔχοντες, καὶ ^oἄθεοι.” Καίτοι θεοὺς προσεκύουν, ἀλλ’ οὐκ ἦσαν· οὐ γὰρ ἐστὶ τι (786) ^pεἰδῶλον.

⁴“Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν, ^qκαὶ τὸ μεσότηχον ^Eτοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ.” Τοῦτο οὖν ἐστὶ τὸ μέγα, φησὶν, ὅτι εἰς τὴν τῶν Ἰουδαίων πολιτείαν ἤλθομεν; Τί λέγεις; ἀνεκεφαλαιώσατο τὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ νῦν περὶ Ἰσραηλιτῶν λέγεις; Ναί, φησὶν. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τῇ πίστει χρὴ ^rπαραλαμβάνειν, ταῦτα δὲ καὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς. “Νυνὶ δὲ, φησὶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε,” πρὸς τὴν ^Fπολιτείαν. Τὸ γὰρ μακρὰν, καὶ τὸ ἐγγὺς, προαιρέσεώς ἐστι μόνης. “Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν.” Τί ἐστὶ, “τὰ ἀμφότερα ἓν;” ^vΟὐ τοῦτο λέγει,

² Matth. v. 10. 12.³ Gen. xiii. 15.⁴ v. 13—15.

^b τούτῳ ταῦτα om. A. B. E. F. ^c ἐπουρανίων E. πραγμάτων om. A. B. F.
^d εἶχον π. α. δόξαν pro δόξαν εἶχον π. α. A. B. C. E. F. Cat. ^e ὅτι accessit ex C. E. Cat. ^f μέγεθος] + ἐκεῖνο A. B. F. ^g προσέχοντες] + καὶ ξένοι E.
^h οἱ Ἰσρ. E. ⁱ ἀλλ’ om. Cat. ^k Haec ἀλλ’ ὡς ἀνάξιοι ex uno Cod. E. assumimus. ^l δώσω] + φησὶ A. B. F. Sav. cet. ^m ἐπηγγέλτο A. B. F.
ⁿ φησὶ om. A. B. F. ^o ἄθεοι] + ἐν τῷ κόσμῳ E. + πῶς τοῦτό φησι; A. B. F.
^p εἰδῶλον] + θεὸς B. F. + θεοῦ deletum A. ^q καὶ pro ὁ omnes. ^r τὸ assumtum ex E. Mox τὸ ὅτι Edd. τὸ om. A. B. E. F. ^s παραλαμβάνειν] + τὰ τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῶν διαθηκῶν E. ^t ἐστὶ om. E. ^v οὐ] οὐχὶ E.

ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν ^ωεὐγένειαν ἡμᾶς ἤγαγεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμᾶς 34
κακέινους εἰς μέζονα· πλὴν ^κἡμῶν μείζων ἡ εὐεργεσία. Τοῖς
μὲν γὰρ καὶ ἐπήγγελτο, καὶ ^γἐγγυτέρω ἦσαν· ἡμῖν δὲ ^ζοὐδὲ
ἐπήγγελτο, καὶ πορρωτέρω ἦμεν. Διό φησι, ⁵ “Τὰ δὲ ἔθνη
ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν.” Ἐπηγγείλατο ^αμὲν τοῖς
Ἰσραηλίταις, ἀλλὰ ἀνάξιοι ἦσαν· ^βτούτοις δὲ ^{οὐδὲ} ἐπηγγεί-
λατο, ^δἀλλὰ ξένοι ἦμεν, οὐδὲν κοινὸν εἶχομεν πρὸς αὐτούς· καὶ
ἐποίησεν ἡμᾶς ἓν, οὐχ ἡμᾶς ἐκείνοις συνάψας, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους
καὶ ἡμᾶς εἰς ἓν συνάψας. Ὑπόδειγμα δὲ ^εἐρῶ· ὑποθώμεθα B
εἶναι ἀνδριάντας δύο, τὸν μὲν ἐξ ἀργύρου, τὸν δὲ ἐκ ^ιμολύβδου,
εἶτα ἀμφοτέρους καταχωνευθέντας, ἀνελθεῖν χρυσοῦς τοὺς δύο.
Ἰδοὺ τοὺς δύο ἐποίησεν. ^κἩ καὶ ἐτέρως· ἔστω ὁ μὲν δούλος,
ὁ δὲ υἱοποίητος· ἀμφοτέροι δὲ ^{αὐτῷ} προσκρουσάτωσαν, ὁ μὲν
ἀποκῆρυκτος ὢν παῖς, ὁ δὲ δραπετής, καὶ οὐδὲ ἐγνωκῶς τὸν
^ιπατέρα· εἶτα ἀμφοτέροι γινέσθωσαν κληρονόμοι καὶ γνήσιοι
παῖδες. Ἰδοὺ εἰς μίαν ἤχθησαν ^κτὴν τιμὴν· οἱ δύο γεγονάσιν
ἓν, ὁ μὲν πόρρωθεν ἐλθὼν, ὁ δὲ ἐγγύθεν, καὶ μᾶλλον ^ιἢ πρὶν ἢ
προσक्रουσαι ^μγνησιώτερος. “Τὸ μεσότοιχον, φησὶ, τοῦ C
φραγμοῦ λύσας.” Ποῖόν ^νἔστι τὸ ^ομεσότοιχον; “Τὴν
ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ ^ραὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ^αἐντολῶν ἐν δόγμασι
καταργήσας.” Τινὲς ^ρμὲν φασιν, ^δὅτι μεσότοιχον ^ιτῶν Ἰου-
δαίων πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι οὐκ ἀφίησιν αὐτοὺς ἀναμίγνυ-
σθαι. Ἐμοὶ δὲ οὐ τοῦτο δοκεῖ· ἀλλὰ ^ντὸ μεσότοιχον τοῦτο
κοινὸν εἶναι, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ· τοῦτο μεσότοιχον ἦν δια-
φράσσον, καθὼς ὁ προφήτης φησὶν· ⁶ “Οὐχὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν
διίστῶσιν ἀνὰ μέσον ὑμῶν καὶ ἐμοῦ;” ^ωΜεσότοιχον ἦν ἡ ἔχθρα, D
ἦν καὶ πρὸς Ἰουδαίους εἶχε καὶ πρὸς Ἕλληνας· τοῦ δὲ νόμου

⁵ Rom. xv. 9.

⁶ Esai. lix. 2.

^ωεὐγένειαν—πλὴν ἡμῶν] πολιτείαν ἡμᾶς κακέινους ἤγαγεν, ἀλλ' ἡμᾶς εἰς μέζονα·
δῆλον δὲ ὅτι ἡμῶν A.B.F. ^κἡμῖν E. Cat. ^γἐγγυτέρω omnes. ἐγγύτεροι Edd.
^ζοὐδὲν F. ^αμὲν] + γὰρ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^βτούτοις] ἡμῖν A.B.E.F.
Sav. cet. ^{οὐδὲν} A.B.F. Sav. cet. Statim ἐπήγγελτο E. Cat. ^δἀλλὰ] + καὶ
A.B.F. Sav. cet. ^εἐρῶ] + σαφηνείας ἔνεκεν A.B.F. ^ιμολύβδου A.B.F.
Cat. ^κκαταχωνευθέντας C.D.E. Cat. Veron. ^{αὐτῷ} προσκρουσάτωσαν]
Sic E. in marg. al. manu. Libri omnes, tum scripti, tum editi, αὐτὸν προσκυ-
νεῖτωσαν. “Ἕνους προσκρουσάτωσαν.” Montef. ^ιπατέρα] δεσπότην A.B.F.
^κτὴν om. C. ^ιἢ om. B.C.F. ^μγνησιώτερον F. γνησιωτέρως E. ^νἔστι
τὸ om. A.B.F. ^ομεσότοιχον] + ἐρμηνεύει A.B.F. Sav. cet. + καὶ τίνος μεσό-
τοιχον E. ^ραὐτοῦ] + λέγων A.B.F. Sav. cet. ^αἐντολῶν] + αὐτοῦ C.
^ρμὲν] + οὖν A.B.F. + τὸν νόμον E. ^δἔτι] + ὁ νόμος Edd. repugnantibus
libris. ὅτι expunctum in E. τινὲς φασὶ τὸ μεσότοιχον Cat. ^ιτῶν Ἰουδαίων
—ἀναμίγνυσθαι] διὰ τοῦτο τὸν νόμον εἶπεν, ὅτι οὐκ ἠφίει τοὺς Ἰουδαίους πρὸς
τοὺς Ἕλληνας ἀναμίγνυσθαι A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ντὸ μεσότοιχον—
διαφράσσον] τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ μεσότοιχον λέγει (λέγειν B.) τῷ κοινῷ εἶναι
διάφραγμα ἀπὸ θεοῦ διατειχίζον ἡμᾶς A.B.F. Ita ediderunt Sav. cet. ^ωμ. ἦν]
μ. οὖν ἦν E. καὶ εἰκότως· ὥς μ. γὰρ ἦν A.B.F. Sav. cet.

ὄντος, οὐ μόνον οὐκ ἐλύετο, ἀλλὰ καὶ ἤϋξετο. ⁷ “Ὁ γὰρ νόμος, φησὶν, ὀργὴν κατεργάζεται.” “Ὡςπερ οὖν ἐκεῖ λέγων, “Ὑ’Ο νόμος ὀργὴν κατεργάζεται,” οὐκ αὐτῷ τὸ πᾶν ἐπιγράφει, ἀλλ’, ἐπειδὴ παρέβημεν, ὑπακούεται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα μεσότοιχον αὐτὸν φησιν, ἐπειδὴ παρακούμενος ἔχθραν ἐποίει. Φραγμὸς ὁ νόμος ἦν, ἀλλ’ οὗτος ἐγένετο μὲν ἀσφαλείας ἕνεκεν διὸ καὶ φραγμὸς ὠνόμαστο, ἵνα περιφράττῃ· ἄκουε γὰρ ^c πάλιν Εἰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ⁸ “Καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκα” καὶ πάλιν, “Καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ τρυγῶσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν” ^d ἐκεῖ τὴν ἀσφάλειάν φησι· καὶ πάλιν, “Καθελὼ τὸν φραγμὸν αὐτοῦ, καὶ ἔσται εἰς καταπάτημα” καὶ πάλιν, “Νόμον εἰς βοήθειαν ἔδωκε” καὶ πάλιν, “Ποιῶν ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κύριος ἐγνώρισε τὰ δικαιώματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραὴλ.” γέγονε δὲ μεσότοιχον, οὐκέτι αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ καθιστῶν, ἀλλὰ ἡ χωρίζον ^f αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ θεοῦ. ^f Τοιοῦτον γὰρ τὸ μεσότοιχον ^g τὸ ἀπὸ τοῦ φραγμοῦ. Ποῖον δὲ τοῦτο ^h ἔστι; “Τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας.” Πῶς; ^k Σφαγεῖς, καὶ λύσας ἐκεῖ τὴν ἔχθραν. Οὐ ^l τοῦτω δὲ ^m μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ φυλάξαι αὐτόν. Τί οὖν, εἰ τῆς προτέρας παραβάσεως ἀπηλλάγμεθα, πάλιν δὲ αὐτὸν ἀναγκαζόμεθα φυλάττειν; ^o Πάλιν τὸ αὐτὸ ἦν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔλυσε. “Τὸν (787) ^p νόμον τῶν ἐντολῶν, φησὶν, ἐν δόγμασι καταργήσας.” ^q Βαβαὶ τῆς φιλανθρωπίας· ἔδωκεν ἡμῖν ^r νόμον, ἵνα φυλάττωμεν· ^s ἐπειδὴ οὐκ ἐφυλάξαμεν, δέον κολασθῆναι, ^t τὸν νόμον κατέλυσεν· ὥς ἂν εἴ τις ^v παιδίον παραδοὺς παιδαγωγῷ, ἐπειδὴ μὴ ^w ὑπακούοι, καὶ ^x Β τοῦ παιδαγωγοῦ ^x ἐλεύθερον ποιήσεις, καὶ ἀπαγάγοι. Πόσης τοῦτο φιλανθρωπίας; ^y Τί ἐστίν, “ἐν δόγμασι καταργήσας;” Πολλὴν ^z γὰρ ἐνταῦθα διαφορὰν φησιν ἐντολῆς καὶ δογμάτων. ^a Ἡ τὴν ^a πίστιν φησὶ, δόγμα αὐτὴν καλῶν· ἀπὸ γὰρ πίστεως μόνης ἔσωσεν· ἢ τὴν παραγγελίαν, καθὼς ἔλεγεν ὁ Χριστός·

⁷ Rom. iv. 15. ⁸ Esai. v. 2. Psal. lxxix. 13. Esai. v. 5. viii. 20. Psal. cii. 6, 7.

^x ἤϋξετο corr. E. ^y ὁ νόμος om. F. ^z προσυπακούεται A.B.F. Sav. cet. ^a αὐτὸ B.C.D.F. ^b αὐτὸς E. ^c πάλιν om. A.B.F. Cat. ^d ἐκεῖ οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ^e χωρίζων B.E. Cat. ^f τοιοῦτο E. Cat. ^g τὸ] + μεσότοιχον τὸ E. ^h ἔστι] δηλὼν ἐπάγει A.B.F. Sav. cet. ⁱ Haec τὸν νόμον—καταργήσας desunt in C.D.E. Veron. Receipt ea Sav. sed om. ἐν δόγμασι. ^k σφαγεῖς Cat. σφραγίσας Edd. et Codd. ^l τοῦτο et τὸ φυλάξαι E. Veron. ^m μόνον] + ἔλυσεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁿ αὐτόν om. C. ^o πάλιν] οὐχὶ πάλιν A.B.F. Mox ἔστιν pro ἦν A.F. ^p νόμον] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^q βαβαὶ] ὦ E. ^r νόμον om. C.D.E. Veron. invita Cat. ^s ἐπειδὴ B.C.D.E.F. Cat. ἐπεὶ δὲ Edd. ^t τὸν] ὁ δὲ καὶ τὸν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^v παιδίον] + ἴδιον Cat. ^w ὑπακούη C.D. Cat. ὑπακούει Veron. ^x ἐλ. ποιήσεις] ἐλευθερώσει F. ^y τί om. E. ^z γὰρ om. A.B.F. inclusum a Sav. ^a πίστιν] + οὖν A.B. Sav. cet.

9 “Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ^bμηδὲ ὀργισθῆναι ὄλως.” Τοῦτέστιν, 10 “Ἐὰν πιστεύσης, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.” Καὶ πάλιν, “Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν τῷ στόματί σου, καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Μὴ εἰπῇς, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον, ἢ τίς αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐκ νεκρῶν;” Ἀντὶ βίου πίστιν εἰσήγαγεν. “Ἰνα γὰρ μὴ εἰκὴ σώσῃ, καὶ αὐτὸς ἐκολάσθη, καὶ ἀπήτησεν αὐτοὺς τὴν πίστιν διὰ δογματῶν.

“Ἰνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον.” Ὅρῳ οὐχὶ τὸν Ἕλληνα γενόμενον Ἰουδαῖον, ἀλλὰ καὶ τοῦτον κάκεινον εἰς ἑτέραν κατάστασιν ἦκοντας; οὐχ ἵνα τοῦτον ἕτερον ἐργάσῃται, ^dἀλλὰ τοὺς δύο κτίσῃ. Καὶ καλῶς πανταχοῦ τῷ ὀνόματι κέχρηται τῷ, “κτίσῃ,” ^eκαὶ οὐκ εἶπε, βμεταβάλη, ἵνα δείξῃ τὸ ἐνεργὲς τοῦ γενομένου, καὶ ὅτι εἰ καὶ ^hἀόρατον ἡ κτίσις, D ἀλλ’ ἐκείνης οὐκ ἐλάττων, καὶ ὅτι ⁱὥς ἀπὸ φυσικῶν πραγμάτων ἀποπηδᾶν ἡμᾶς οὐ χρὴ λοιπύν. “Ἰνα τοὺς δύο, φησὶ, κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ” τοῦτέστι, δι’ ἑαυτοῦ. Οὐκ ἄλλω τοῦτο ἐπέταξεν, ^kἀλλὰ δι’ ἑαυτοῦ καὶ τοῦτον κάκεινον χωνεύσας, ἓνα ἀνήνεγκε θαυμαστὸν, αὐτὸς ^lτοῦτο πρῶτον γεόμενος· ὅπερ τῆς προτέρας κτίσεώς ἐστι μείζον. Τοῦτο γάρ ἐστιν, “ἐν ἑαυτῷ,” αὐτὸς πρῶτος τύπον παρασχὼν καὶ ὑπόδειγμα. “Ἐνθεν γὰρ E τὸν Ἰουδαῖον κατασχὼν, κάκειθεν τὸν Ἕλληνα, καὶ μέσος αὐτὸς γεόμενος, καὶ συμμίζας αὐτοὺς, καὶ πᾶν αὐτῶν τὸ ἀπῆλλοτριωμένον ἀφανίσας, ἀνέπλασεν ἄνωθεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· οὐκέτι δι’ ὕδατος καὶ γῆς, ἀλλὰ δι’ ὕδατος καὶ πυρός. Γέγονεν Ἰουδαῖος περιτμηθεὶς, γέγονεν ἐπικατάρματος, γέγονεν Ἕλληνα ἐκτὸς νόμου, καὶ ὑπὲρ Ἑλλήνας καὶ Ἰουδαίους. “Εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, φησὶ, ποιῶν εἰρήνην” ^mεἰρήνην αὐτοῖς πρὸς τὸν ⁿθεόν, ^oἢ καὶ πρὸς ἀλλήλους. Οὐ γὰρ ἂν μένοντες καὶ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες κατηλλάγησαν ἄν, ^pκαὶ μὴ ἀπαλλαγέντες τῆς οἰκείας καταστάσεως ἕκαστος, ^qεἰς ἑτέραν μείζονα ἦλθον. Ὁ γὰρ F Ἰουδαῖος τότε τῷ Ἕλληνι συνάπτεται, ὅταν πιστὸς γένηται· ὥς ἂν εἴ τινες, δύο οἰκημάτων ὄντων κάτωθεν, καὶ ἄνωθεν ἐνὸς

9 Matth. v. 22.

10 Rom. x. 6—8.

^b μὴ F. ^c ἑαυτῷ (αὐτῷ C.) + φησὶν E. ^d ἀλλὰ] τὸν νόμον κατήργησεν, ἀλλ’ ἵνα A.B.F. Sav. cet. ^e ῥήματι A.B.F. Mox κτίσει A.B.F. Cat. ^f καὶ om. A.B.F. ^g μεταβάλλει B. μεταβαλεῖ A.F. Mox ἐναργὲς E. Cat. ^h Vid. Annot. ⁱ ὥς om. A.B.F. inclusum a Sav. ^k ἀλλὰ] ἀλλ’ αὐτὸς A.B. ἀλλὰ αὐτὸς E. Sav. cet. ^l τοῦτο πρῶτον] πρῶτος τοῦτο E. Cat. ^m εἰρήνην accessit ex C.D. εἰρήνην αὐτοῖς πρὸς] τίσιν; αὐτοῖς· εἰρήνην καὶ πρὸς A.B.F. ⁿ θεόν] + φησὶ B.F. ^o ἢ accessit ex E. Cat. ^p καὶ μὴ ἀπ.] μὴ ἀπ. δὲ A.B.F. Sav. cet. ^q εἰς] πῶς ἂν εἰς A.B.F. et ante corr. E. receptum a Sav. cet.

θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, οὐκ ἂν ἔδυνθηθίεν ἀλλήλους ἰδεῖν, ἕως
 36 ἂν ἅνω γένωνται. “Ποιῶν εἰρήνην” μᾶλλον πρὸς τὸν θεόν·
 τὸ γὰρ ἐξῆς τοῦτο δηλοῖ. Τί γάρ φησι; ¹¹ “Καὶ ἀποκα-
 ταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυ-
 ροῦ.” Οὐκ εἶπε, καταλλάξῃ, ἀλλ’, “ἀποκαταλλάξῃ,” δεικνύς
 ὅτι πρὸ τούτου ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐυκατάλλακτος ἦν, οἷον ἐπὶ
 τῶν ἀγίων καὶ πρὸ τοῦ νόμου. “Ἐν ἐνὶ σώματι,” ὡς φησὶ, τῷ
 αὐτοῦ, “τῷ θεῷ.” Πῶς τοῦτο γίνεται; Τὴν ὀφειλομένην
 δίκην, ὡς φησὶν, αὐτὸς ὑποστάς. “Διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας
 τὴν ἐχθραν ἐν αὐτῷ.” Οὐδὲν κυριώτερον αὐτῶν λέξεων, οὐδὲν
 Βεβμφαντικώτερον. Ὁ θάνατος αὐτοῦ, φησὶ, τὴν ἐχθραν ἀπέ-
 κτεινεν, ἔτρωσε καὶ ἀπώλεσεν, οὐχ ἑτέρῳ ἐπιτάξας, οὐδ’ ἐνεργή-
 σας μόνον, ἀλλὰ καὶ παθών. Οὐκ εἶπε, λύσας, οὐκ εἶπεν,
 ἀνελών, ἀλλ’, ὁ πάντων σφοδρότερον ἦν, “ἀποκτείνας,” ὥστε
 • μηκέτι αὐτὴν ἀναστῆναι. Πῶς οὖν ἀνίσταται; Ἀπὸ τῆς
 πολλῆς ἡμῶν βλακείας. ¹² “Ἔως ἂν μένωμεν ἐν τῷ σώματι τοῦ
 Χριστοῦ, ἕως ἂν ὦμεν ἡνωμένοι, οὐκ ἀνίσταται, ἀλλὰ κεῖται
 νεκρά· μᾶλλον δὲ ἐκείνη οὐδέποτε ἀνίσταται· ¹³ καὶ ἑτέραν τέκω-
 C μεν, οὐκέτι παρὰ τὸν τὴν προτέραν ἀνελόντα καὶ ἀπολέσαντα,
 σὺ δὲ ὠδίνεις ἑτέραν. ¹² “Τὸ ἔργον φρόνημα τῆς σαρκὸς,
 φησὶν, ἐχθρα εἰς θεόν.” ¹³ “Ἄν μηδὲν φρονῶμεν σαρκικόν, οὐ
 τευχθήσεται ἑτέρα, ἀλλὰ ἡμεῖς ἡ εἰρήνη ἐκείνη.” (788)
¹⁴ “Ἐννόησον ἡ γὰρ ὅσον ἐστὶ κακόν, τοσαῦτα τοῦ θεοῦ πραγμα-
 τευσαμένους, ἵνα καταλαγῶμεν, καὶ ἀνύσαντος, πάλιν ἡμᾶς εἰς
 ἐχθραν ἐπανελθεῖν. Ταύτην οὐκέτι λουτρον, ἀλλ’ ἡ γέννα
 μένει, οὐκέτι ἄφεσις, ἀλλ’ ἐξέτασις. Φρόνημα τῆς σαρκὸς,
 τρυφή, σπατάλη· ¹⁵ φρόνημα τῆς σαρκὸς, πλεονεξία καὶ πᾶσα
 Δάμαρτία. Διὰ τί ¹⁶ δὲ φρόνημα ὁ σαρκὸς εἴρηται; καίτοιγε
 οὐδὲν ἄνευ ψυχῆς ¹⁷ εἰργάσατο ἄν. Οὐ διαβάλλων τὴν σάρκα
 λέγει, ἐπεὶ καὶ ὅταν λέγῃ, ¹⁸ “ψυχικὸς ἄνθρωπος,” οὐ διαβάλ-

11 γ. 16.

12 Rom. viii. 6.

13 1 Cor. ii. 14.

¹ δυνηθείεν] δυνάμενοι A.B.F. ² —αλλάξει ter C.D.E. Cat. ³ ἀκα-
 ταλλάκτος A.C.D.E.F. Cat. ⁴ φησὶ] τουτέστι A.B.F. ⁵ τῷ θεῷ]
 διὰ τοῦ σταυροῦ A.B.F. ⁶ γίνεται] γέγονε δηλοῖ A.F. ⁷ φησὶν] ἐπάγων
 A.B.F. αὐτὸς φησὶν inverso ord. Edd. ⁸ καὶ ἀποκτ. A.B.F. ⁹ τῶν] τού-
 των τῶν A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ κακίας] ραθυμίας A.B.F. ¹¹ ἕως] + γὰρ A.B.F.
 Sav. cet. ¹² καὶ] Sic Cat. ἂν C.D.E. ἂν τοίνυν ἡμεῖς A.B.F. ἂν δὲ Edd.
¹³ ἐλόντα F. ¹⁴ δὲ pro δὲ E. Cat. σὺ δὲ] ἀλλὰ παρὰ σοὶ ἡ αἰτία δὲ A.B.F.
¹⁵ γὰρ om. A.B.E.F. ¹⁶ ἂν om. E. ¹⁷ Mox καὶ οὐ idem. ¹⁸ μένει A.F.
¹⁹ ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι τὰ ἁμαρτήματα, εἰ καὶ σαρκικὰ λέγεται, ἀλλ’ οὐ σώματος
 μόνου, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς· καὶ ποῖά ἐστιν ἁμαρτήματα ψυχῆς χωρὶς τοῦ σώμα-
 τος. Veron. ²⁰ γὰρ om. A.B.F. ²¹ φρ. τῆς σαρκὸς om. E. ²² δὲ ac-
 cessit ex A.B.E.F. δὲ pro δὲ C.D. ²³ τῆς σαρκὸς C. ²⁴ ἐργάσατο A.F.

λων τὴν ψυχὴν τοῦτό φησιν. ⁹Οὐ γὰρ ἀρκεῖ οὔτε σῶμα, οὔτε ψυχὴ καθ' ἑαυτὴν, μὴ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς ἁπολαύσασα, ποιῆσαι τι γενναῖον καὶ μέγα. Διὰ τοῦτο ψυχικὰ ἐκεῖνα καλεῖ, ἃ καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ ἐργάζεται· ^ακαὶ σαρκικὰ ἐκεῖνα ἑκαλεῖ, ἃ καθ' αὐτὸ τὸ σῶμα· οὐκ ἐπειδὴ ταῦτα φυσικὰ, ἀλλ' ἐπειδὴ μὴ ἀπολαύσαντα προστασίας τῆς ἐκείθεν, ἀπόλλυται. Ἐπεὶ καὶ οἱ Ε' ὀφθαλμοὶ καλοὶ, ἀλλ' ἄνευ φωτὸς μυρία ἐργάζονται κακά· ^ντοῦτο δὲ τῆς ἀσθενείας αὐτῶν ἐστίν, οὐ τῆς φύσεως. Εἰ δὲ φυσικὰ ἦν ^ωκακά, οὐκ ἂν αὐτοῖς ποτε εἰς δέον ἐχρησάμεθα. Οὐδὲν γὰρ ἐστὶ φυσικὸν κακόν. ^zΤί οὖν φησι σαρκικὰ φρονήματα τὰς ἀμαρτίας; ^γὍτι ὅταν αὕτη κρατήσῃ τοῦ ἡνίοχου, μετεωρισθεῖσα μυρία τίκτει δεινά. Ἀρετὴ ^zγὰρ σαρκὸς, τὸ ὑποτετάχθαι τῇ ψυχῇ· κακία δὲ, τὸ ἀρchein ψυχῆς. Ὡς περ F οὖν ὁ ἵππος ^ακαλὸς καὶ εὐσκελὴς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ ἡνίοχου τοῦτο δέκνυται· οὕτω καὶ ἡ ^βσὰρξ, ὅταν αὐτῆς τὰ σκιρτήματα περικόψωμεν. Ἄλλ' οὐδὲ ἡνίοχος δέκνυται ἄνευ ἐπιστήμης· καὶ 37 γὰρ καὶ αὐτὸς ἐκείνων δεινότερα ἐργάζεται. Ὡς τε πανταχόθεν ἐφεστάναι χρὴ τὸ πνεῦμα. Τοῦτο ^δἐφεστῶς, τὸν ἡνίοχον ἰσχυρότερον ποιεῖ· τοῦτο καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καλλωπίζει. Καθάπερ γὰρ ἡ ψυχὴ ἐνούσα μὲν αὐτῷ, καλὸν αὐτὸ δέκνυσιν, ὅταν δὲ αὐτὸ ἐρημώσῃ τῆς οἰκείας ἐνεργείας καὶ ἀποστῇ, καθάπερ ζωγράφου τινὸς τὰ χρώματα συγχέοντος, εἰδέχθεια γίνεται πολλή, πρὸς τὴν φθορὰν ἐπειγομένου τῶν μερῶν ἐκάστου, καὶ τὴν ἀνάλυσιν· οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ὅταν B ἐρημον καταλίπῃ καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, χεῖρων γίνεται καὶ μεῖζων ἡ εἰδέχθεια. Μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ τῆς ψυχῆς ἔλαττον τὸ σῶμα, κακίῃς τοῦτο. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ τὴν ψυχὴν κακίζειν ἀνέχομαι, ἐπειδὴ τοῦ πνεύματος οὐδὲν ἰσχύει χωρὶς. Εἰ δὲ χρὴ τι εἰπεῖν, μεῖζονός ἐστι κατηγορίας ἀξία ἡ ψυχὴ. Τὸ μὲν γὰρ σῶμα οὐδὲν ἄνευ τῆς ψυχῆς ^εεἰργάσατο ἂν δεινόν, ἡ δὲ ψυχὴ πολλὰ χωρὶς τοῦ σώματος. Καὶ γὰρ ^ικαὶ τηκομένου τούτου, καὶ οὐ σκιρτῶντος, πολλὰ ἐργάζεται ^εἐκείνη· καθάπερ οἱ γόητες

⁹ οὐ γὰρ] ἀλλ' ὅτι οὐκ A.B.F. Sav. cet. ^ι ἀπολαύσασα pro ἀπολαύουσα A.B.C.E.F. ^α καὶ om. F. ^ι καλεῖ om. A.B.F. ^ν τοῦτο δέ] καὶ C.D.E. Veron. Mox οὐ τῆς φύσεως om. iudem. ^ω τὰ κακά A.B.F. receptum a Sav. cet. ^z τί οὖν φησι σ. φ. τὰς ἀμαρτίας] Sic E. eraso vocabulo (ἐστι?) ante φησί. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. τὰς ἀμαρτίας C.D. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. αἱ ἀμαρτίαι Edd. τί οὖν ἐστὶ σ. φ. ἀμαρτίαι A.B.F. ^γ ὅτι ὅταν] ὅταν γὰρ A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim αὐτῇ E. ^z γὰρ om. A.B.F. ^α καλὸς] + μὲν A.B.F. Sav. cet. καλῶς pro καλὸς καὶ D. ^β σὰρξ] + τότε ἔσται καλὴ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^δ ἐφεστῶς] E. Post δεινότερα add. ἄνευ ἐπιστήμης A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ε εἰργάσατο A.B.E.F. Sav. cet. ^ι καὶ om. B.E.F. ^ε καὶ ἐκείνη C.

Ἐκεῖνοι, οἱ μάγοι, ^hοἱ φαρμακοὶ, οἱ φθονοῦντες, ⁱμάλιστα τή-
 κουσιν αὐτό. Ἄλλως δὲ οὐδὲ ἡ τρυφή τῆς τοῦ σώματος
 ἀνάγκης ἐστίν, ἀλλὰ τῆς ἀπροσεξίας τῆς ψυχῆς· ἡ γὰρ τροφή,
^kοὐχὶ ἡ τρυφή, τῆς τοῦ σώματος ἀνάγκης. Ἐὰν θελήσω
 σφοδρὸν καθεῖναι τὸν χαλινόν, ἐπεστομίσα τὸν ἵππον· τὸ δὲ
 σῶμα τὴν ψυχὴν καταστέλλειν οὐ δύναται ἐν τοῖς αὐτῆς κακοῖς.
 Τίνος οὖν ἔνεκεν φρόνημα αὐτὸ σαρκὸς καλεῖ; Ὅτι τῆς σαρκὸς
 ὄλον γίνεται. Ὅταν γὰρ αὕτη κρατήσῃ, τότε ἡμαρτεν, ὅταν
^mτὸν νοῦν ἀφέλῃται καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς. Οὐκοῦν ἐν
 Δ τούτῳ ἡ ἀρετὴ τοῦ σώματος, ἐν τῷ εἵκειν τῇ ψυχῇ, ἐπεὶ καθ'
 ἑαυτὴν οὔτε ⁿκακὴ οὔτε καλή. Τί γὰρ ἂν ἐργάσαιο ὅτ' ὁ σῶμα
 καθ' ἑαυτό; Ὡστε τῇ συναφείᾳ καλὸν τὸ σῶμα, ῥδιὰ τὴν ὑπο-
 ταγήν· ἡ ἐπεὶ οὔτε καλόν, οὔτε κακόν, καὶ πρὸς τοῦτο δέ, καὶ
 πρὸς ἐκείνο ἐπιτήδειον, εἰς ἑκάτερα τὴν ῥοπήν ἔχον. Τὸ σῶμα
 ἐπιθυμεῖ, ἀλλ' οὐ πορνείας οὐδὲ μοιχείας, ἡ ἀλλὰ μίξεως· τὸ
 σῶμα ἐπιθυμεῖ, οὐ τρυφῆς, ἀλλὰ τροφῆς, οὐ μέθης, ἀλλὰ
 ποτοῦ. Ὅτι γὰρ οὐχ ἡ μέθη τοῦ σώματος ἐστὶν ἐπιθυμία,
 σκόπει πῶς οὐκ ἀντέχει λοιπὸν, ὅταν ὑπερβῇς τὸ μέτρον, ὅταν
 Ε τὰ ὅρια ^oνικήσῃς. Ταῦτα τοῦ σώματος· ἡ ἐπεὶ τὰ ἄλλα πάντα
 τῆς ψυχῆς ἐστίν, ὅταν εἰς σαρκικὰ καταφέρηται, ὅταν παχεῖα
 γένηται. Εἰ γὰρ καὶ καλὸν τὸ σῶμα, ἀλλὰ σφόδρα ἡττον τῆς
 ψυχῆς, ὥσπερ μόλυβδος ^pχρυσοῦ, ἀλλ' ὅμως δέεται καὶ τοῦ
 μόλυβδου ^qτοῦ συγκολλῶντος· οὕτω ^rδεῖ καὶ τοῦ σώματος τῇ
 ψυχῇ. ^zὩς περ παιδίον ἐστὶν εὐγενὲς παιδαγωγοῦ δεόμενον.
 F Ὡς περ ^aοὖν παιδικὰ πράγματα λέγομεν, οὐ τὴν ἡλικίαν δια- (789)
 βάλλοντες, ἀλλὰ τὰ κατ' αὐτήν· οὕτω καὶ περὶ τοῦ σώματος.
 Ἄλλ' ἔνεστι μὴ εἶναι ἐν σαρκί, ἂν θέλωμεν, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῇ
 38 γῇ, ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐν πνεύματι. Τὸ γὰρ εἶναί που, οὐχ
 οὕτω τῇ θέσει τῇ ἐν τῷ τόπῳ λέγεται, ὡς τῇ διαθέσει. Πολ-
 λούς ^bγοῦν ὄντας που, λέγομεν μὴ εἶναι, ^cλέγοντες, οὐκ ἦσθα

^h οἱ φαρ. οἱ φθο. pro οἱ φθο. οἱ φαρ. omnes. ⁱ μάλιστα] οἱ καὶ μάλιστα
 A.B.F. ^k οὐχ A.B.F. ^l ἐν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^m τὸν ν. ἀφ.
 pro ἀφ. τὸν νοῦν omnes. ⁿ κακὴ οὔτε καλή A.B.C.E.F. καλή οὔτε κακὴ Edd.
^o τὸ om. B.E.F. ^p ῥδιὰ] καλὸν διὰ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^q ἐπεὶ] + καθ'
 ἑαυτό A.B.F. Sav. cet. ^r ἀλλὰ] ἀλλ' ἀπλῶς A.B.F. ^s νικήσῃς. ταῦτα τοῦ
 σ.] Sic A.B.F. νικήσῃς τὰ τοῦ σ. Edd. ^t ἐπεὶ τὰ] τὰ δὲ A.B.F. ^u ὅταν]
 οἷον ὅταν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^v χρυσοῦ] + οὕτως σῶμα τῇ ψυχῇ E.
 Mox δέεται om. E. Veron. ὥσπερ μόλυβδος—δέεται] ὥσπερ οὖν ἡττων ὁ μόλυ-
 βδος χρυσοῦ (huc usque Sav. cet.) καίπερ ὦν, ὅμως δέεται A.B.F. ^x τοῦ]
 ὡς A.F. ^y δεῖ... τῇ ψυχῇ] δέεται... ἡ ψυχὴ E. ^z ὥς περ] ἡ ὥς περ
 A.B.F. editum a Sav. cet. Statim παιδίον παιδαγωγοῦ (ψυχαγωγοῦ F.) ἐστὶ
 δεόμενον A.B.F. Post δεόμενον iidem addunt οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ δέεται τοῦ σώ-
 ματος. καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἰ τοιαῦτα παρήγαγον παραδείγματα. Haec in textum
 intulerunt Sav. cet. ^a οὖν] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^b γοῦν] γὰρ C.
^c λέγοντες οὐκ ἦ. ἐ.] οὐκ ἦ. ἐ. λέγοντες A.B.F.

ἐνταῦθα· ^απάλιν, οὐκ εἰ ἐνταῦθα. Καὶ τί ^ελέγω; Πολλάκις λέγομέν ^ιτινι, οὐκ εἰ ἐν σεαυτῷ, ^βοὐκ εἰμὶ ἐν ἑμαυτῷ· καίτοι τί σωματικώτερον τούτου, ^βἢ ὅταν αὐτὸς ἑαυτῷ πλησιάσῃ; ἀλλ' ὅμως οὐ φαμεν αὐτὸν εἶναι ἐν ἑαυτῷ. Γενώμεθα τοίνυν ἐν ἑαυτοῖς, ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν τῷ πνεύματι· μένωμεν ἐπὶ τῆς εἰρήνης ^ικαὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἵνα πάντων τῶν σαρκικῶν ἀπαλλαγέντες, δυνηθῶμεν ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, **B** ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Σ.

¹Καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς· ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα ^αοὐδ' οὐκ ἐστὶ ξένοι **C** καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου ^βλίθου αὐτοῦ ^γΧριστοῦ· ἐν ᾧ ^δπάσα ^εἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξαι εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

Οὗ δι' ἐτέρου, φησὶν, ἔπεμψεν, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς ταῦτα **D** ἐμήνυσεν ἡμῖν, ἀλλ' αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ. Οὐκ ἄγγελον, οὐκ ἀρχάγγελον ἀπέστειλεν, ἐπειδὴ τὸ διορθῶσαι τὰ τοσαῦτα κακὰ οὐδενὸς ἐτέρου ἦν, ^αἀλλὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας, ^βκαὶ τὸ ἀπαγγεῖλαι τὰ γενόμενα. Ὑπηρέτου καὶ σχεδὸν διακόνου τάξιν ἀνεδέξατο ὁ δεσπότης, ^γκαὶ ἦλθε, καὶ “εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν, ^δφησὶ, τοῖς μακρὰν, καὶ τοῖς ἐγγύς.” ^εΤοὺς Ἰουδαίους **E** ^κφησὶν ἐγγύς, ὡς πρὸς ἡμᾶς. “Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν ἀμφοτέροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.” Εἰρήνην τὴν πρὸς τὸν θεὸν φησι. ^μΚατήλλαξεν ἡμᾶς. ^νΚαὶ

¹ CAP. II. v. 17—22.

^α πάλιν] ἢ πάλιν A.F. καὶ πάλιν E. Haec πάλιν οὐκ εἰ ἐνταῦθα accesserunt ex A.C.E.F. ^ε λέγω] + ταῦτα A.B.F. Sav. cet. ^ι τινι assumptum ex C.D.E.F. Statim ὅτι οὐκ εἰ E. ^β οὐκ] ἢ οὐκ A.B. οὐκ εἰμὶ ἐν ἑμαυτῷ om. F. ^β ἢ accessit ex omnibus. ^ι καὶ] + ἐπὶ F. HOM. VI. ^α οὐδ' om. C.D. Veron. ^β λίθου om. A.F. Mosq. ^γ Χριστοῦ] Χρ. Ἰησοῦ C.D. Ἰησοῦ Χρ. A.B.F. Mosq. ^δ ἢ om. B.F. Mosq. ^ε ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ E. ^ι καὶ om. C.D. τὸ καὶ pro καὶ τὸ E. Haec καὶ τὸ ἀπ. τὰ γ. desunt in A.B.F. Cat. inclusa a Sav. ^β καὶ ἦλθε καὶ] τὸ καὶ τὸ ἀπαγγεῖλαι καὶ εἰπεῖν τὰ γενόμενα ἦλθε. διό φησι· καὶ ἐλθὼν A.B.F. ^β φησὶ om. E. ὑμῖν φησὶ om. A.B.F. ^ι τοὺς Ἰουδαίους pro τοῖς Ἰουδαίοις A.E.F. Cat. ^κ φησὶν] οὕτως εἰπὼν A.B.F. ^ι ἡμᾶς] + μακρὰν δὲ τοὺς ἐξ ἐθνῶν αἰνιττόμενος, ὡς ξένους τῶν διαθηκῶν ὄντας A.B.F. receptum a Montef. ^μ κατήλ.] καὶ γὰρ κατήλ. A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ν καὶ γάρ] ἄλλως δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet.

γὰρ αὐτός φησιν, ² “Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν” καὶ πάλιν, “Θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον” καὶ, “Ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, λήψεσθε.” καὶ **F** πάλιν, “Ὅτι ὁ πατὴρ ὑμᾶς φιλεῖ.” Ταῦτα τῆς εἰρήνης τεκμήρια, καὶ πρὸς ^ρτούτοις πῶς; “Ὅτι δι’ αὐτοῦ τὴν προσαγωγὴν ἐσχέκαρεν ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι.” Οὐχ ὑμῖν ἔλατ-
 39 τον, ἐκείνοις δὲ πλέον, ἀλλὰ μιᾷ ^αχαρίτι. Τὴν μὲν γὰρ ^τὀργὴν ἔλυσε τῷ θανάτῳ, ἐπεράστους δὲ ἡμᾶς ἐποίησε τῷ πατρὶ διὰ τοῦ ^νπνεύματος. Ἴδου πάλιν τὸ, ἐν, διὰ, “ἐστὶ δι’ αὐτοῦ καὶ ^ντοῦ πνεύματος, ^ττουτέστι, προσήγαγεν ^ααὐτῷ. “Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἀγίων.” Ὅρᾳς ὅτι οὐχ ἀπλῶς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ τῶν ἀγίων καὶ μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν τῶν περὶ Ἀβραὰμ καὶ Μωϋσῆν καὶ Ἡλίου; εἰς τὴν ^βαὐτὴν πόλιν ἀπεγράφημεν, ^εεἰς ἐκείνην ἐμφανίζόμεθα. ³ “Οἱ γὰρ ^δτοιαῦτα λέγοντες, φησὶν, ἐμφανίζουσιν **B** ὅτι πατρίδα ζητοῦσιν.” Οὐκέτι ξένοι τῶν ἀγίων, οὐδὲ πάροικοι. Οἱ ^εγὰρ μὴ μέλλοντες ^εἐπιτεύξεσθαι τῶν οὐρανίων, πάροικοί εἰσιν. ⁴ “Ὁ γὰρ υἱὸς, φησὶ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα.” “Καὶ οἱ-
 κείοι, φησὶ, τοῦ θεοῦ.” “Ὅπερ ἔσχον ἐξ ἀρχῆς ἐκείνοι διὰ τοσούτων πόνων, τοῦτο ὑμῖν διὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος κατωρθώθη. ^εἼδου ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. “Ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ ^βπροφητῶν.” Ὅρα πῶς πάντα φύρει, τοὺς ^ιἝλληνας, τοὺς ἀποστόλους, τοὺς προφήτας, τὸν (790) Χριστόν· καὶ ^κποτέ μὲν ἀπὸ τοῦ σώματος, ^ινῦν δὲ ἀπὸ τῆς οἰκο-
 C δομῆς τὴν ^μσυναφὴν δείκνυσιν. “Ἐποικοδομηθέντες, φησὶν, ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων ^νκαὶ προφητῶν” τουτέστι, θεμέλιος οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται. Καὶ πρῶτον τίθησι τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ὄντας τοῖς χρόνοις· ἦτοι ^οοὖν τοῦτο δεικνύς ^ρφησι, τουτέστι, θεμελῖός ^ιεἰσιν ἐκείνοι, ^ιμία οἰκοδομῇ

² Joan. xiv. 27. xvi. 33. xiv. 14. xvi. 27. ³ Heb. xi. 14. ⁴ Joan. viii. 35.

^ο ὅτι om. A.B.F. ^ρ τοῦτους A.B.E.F. Sav. cet. Post τοῦτους add. καὶ πρὸς ἐκείνους. πρὸς τοῦτους A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ι ἔχομεν E. ἀμφοτέροι om. C.D. Veron. ^ν ὑμῖν] ἡμεῖς A.B.F. ὑμεῖς Sav. cet. Μοχ ἐκείνοι δὲ πλ. A.B.F. Sav. cet. ^β χαρίτι] + πάντες ἐσώθημεν A.B. + π. ἐσώθησαν F. ^ε ὀργῇ] + ἐκείνοις A.B.F. ^ν πνεύματος] + ἐν ἐνὶ πνεύματι, φησὶν A.B.F. ^ω ἐστὶ] + δὲ λέγει τοῦτο ἐστὶ A.F. ^α αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ν τοῦ assumptum ex A.B.E.F. ^τ τουτέστι om. A.B.F. Sav. cet. ^α αὐτῷ] τῷ ππὶ B. τῷ ππὶ A.F. Cat. ^β αὐτῶν E. ^ε εἰς] καὶ εἰς A.F. ^δ τὰ τοιαῦτα E. ^ε γὰρ] δὲ F. Statim μὴ erasum in E. ^ε ἐπιτεύξεσθαι A.B.C.D.E. ἐπιτεύξεσθαι Edd. ^ε Haec ἰδοὺ ἡ ἐλπίς τῆς κλ. post προφητῶν transp. A.B.F. Sav. cet. ^β προφητῶν] + δείκνυσιν λαμπρότερων τυχόντας τῶν προφητῶν E. ^ι Ἕλληνας] + τοὺς Ἰουδαίους A.B.F. receptum a Sav. cet. ^κ ποτέ A.B.F. Sav. cet. ^ι νῦν pro ποτέ omnes. ^μ συναφίαν E. ^ν καὶ προφητῶν om. C.D. Veron. ^ο οὖν om. A.B.F. Sav. cet. ^ρ φησι, τουτέστι] καὶ λέγων ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^ι εἰσιν ἐκείνοι] εἰσι καὶ ἐκείνοι καὶ οὗτοι A.B.F. εἰσι καὶ οὗτοι καὶ ἐκείνοι Sav. cet. ^ι καὶ μία A.B.F. Sav. cet.

τὸ πᾶν, καὶ ῥίζα ^αμία. Ἐννόησον τοὺς Ἑλληνας θεμέλιον ἔχοντας τοὺς πατριάρχας. Ἐνταῦθα μᾶλλον αὐτὸ κυριώτερον λέγει, ^η ὅταν ἐγκεντρισμὸν λέγῃ μᾶλλον ὑκεῖ καθάπτεται. Εἰτά ^φησιν, ^αὁ τὸ πᾶν συνέχων ἐστὶν ὁ Χριστός. Ὁ γὰρ λίθος ὁ ἀκρογωνιαίος καὶ τοὺς ^βτοίχους συνέχει, καὶ ^δ τοὺς θεμελίους. “Ἐν ^φ πᾶσα οἰκοδομῇ.” Ὅρα πῶς ^δ αὐτὸ συνῆψε· ἐποτὲ μὲν ἄνωθεν κατέχοντα τὸ πᾶν σῶμα καὶ συγκροτοῦντα, ποτὲ δὲ κάτωθεν διαβαστάζοντα τὴν οἰκοδομὴν, καὶ ῥίζαν ὄντα. Τὸ ^δ δὲ, “Ἐκτίσεν ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον,” διὰ τούτου ἐδήλωσεν, ^κ ὅτι δι’ ἑαυτοῦ συνῆψεν ἐκατέρους τοὺς τοίχους, ^ι καὶ πάλιν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη. Καί, ^ς “Πρωτότοκος, φησὶ, πάσης κτίσεως” τούτῃ, πάντα αὐτὸς διαβαστάζει. “Ἐν ^φ πᾶσα οἰκοδομῇ συναρμολογούμενη.” Κἂν τὸν ὄροφον εἴπῃς, κἂν τοὺς τοίχους, κἂν ὅτιοῦν ἕτερον, τὸ ^ε πᾶν διαβαστάζει. Ἀλλαχοῦ δὲ αὐτὸν θεμέλιον καλεῖ. ^θ “Θεμέλιον γὰρ ἄλλον, ὁ φησὶν, οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός.” “Ἐν ^φ πᾶσα οἰκοδομῇ, ^ρ φησὶ, συναρμολογούμενη.” ^α Δείκνυσι καὶ τὸ ἀκριβές, ὅτι οὐκ ἐν ἄλλως τεθῆναι, μὴ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας βιώσαντα. “^α Αὖξει, φησὶν, εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ^φ καὶ ὑμεῖς, ^φ φησὶ, συνοικοδομεῖσθε.” Συνεχέστερον αὐτὸ λέγει, “Εἰς ^ι ναὸν, εἰς ^φ κατοικητήριον ^ν θεοῦ ἐν πνεύματι.” ^ω Τί δὴ βούλεται ἡ οἰκοδομῇ; Ὡστε τὸν θεὸν ^ς ἐνοικῆσαι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ. ^γ Καὶ ἕκαστος ὑμῶν ναὸς ἐστὶ, καὶ κοινῇ πάντες, καὶ ὡς ἐν σώματι Χριστοῦ ^δ οἰκεῖ, καὶ ὡς ἐν ναῷ ^ς πνευματικῷ οἰκεῖ. ^α Οὐκ εἶπε, πρόσδοον, ἀλλὰ, “προσαγωγὴν” οὐ γὰρ ἀφ’ ἑαυτῶν προσήλθομεν, ἀλλ’

^δ Coloss. i. 15.

^θ 1 Cor. iii. 11.

^α μία om. E. ^ι ἐννόησον] + γὰρ A.B.F. ^ν ἐνταῦθα] ἢ ἐνταῦθα A.B. ^ω κυρ.] τὸ κυρ. A.B.F. Sav. cet. ^η ὅταν] ὅταν γὰρ A.B.F. ^γ ἐκεῖ] ἐκεῖνων A.B.F. ^φ φησιν] ἐπάγει A.B.F. Sav. cet. Post h. v. addunt ὄντος (ὄντως A.) ἀκρογωνιαίος (+ λίθου E.) Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλῶν ὅτι (δηλῶν ὅτι om. E.) A.B.E.F. receptum a Sav. cet. Nobiscum facit Catena. ^α ὁ τὸ πᾶν] τὸ πᾶν ὁ A.B.F. ^β τοίχους] τοιούτους B. ^ς ἡ οἰκοδ. E. ^δ αὐτῷ A.F. αὐτὸν E. ^ε ποτὲ] καὶ δείκνυσι ποτὲ A.B.F. Sav. cet. ^ρ συγκροτ. pro συγκροτ. F. Cat. ^ς βαστάζοντα B.F. ^η δὲ] γὰρ A.B.F. δὲ om. Cat. ^ι ἄνθρωπον] + εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. Statim ἔδηλ. διὰ τούτου (τούτου A.) in- verso ord. A.B.F. ^κ ὅτι om. C.D.E. Veron. Agnoscit Cat. ^ι καὶ πάλιν om. E. Cat. Veron. ^ς ἡ οἰκοδ. bis E. ^ν διαβαστάζει] + αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ ἀλλαχοῦ δὲ A.B.F. ^ο φησὶν om. F. Cat. ^ρ φησὶ om. A.F. ^α δείκνυσι καὶ τὸ ἀκρ.] ἐνταῦθα τὸ ἀκρ. ἐμφαίνει καὶ δείκνυσιν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^γ αὖξει] + γὰρ Edd. γὰρ deest in omnibus. ^δ φησὶ om. F. ^ι ναὸν] + ἅγιον A.B.F. Sav. cet. ^ν θεοῦ sine artic. A.B.C.F. ^ω τί δὲ] δηλῶν τί αὐτῷ A.B.F. ^ς ἐνοικῆσαι] + φησὶν A.B.F. ^γ καὶ ἕκαστος] ἕκαστος γὰρ A.B.F. Sav. cet. Statim ἡμῶν B.C.D. ^ς πνευματι- κῶς Cat. Statim οἰκεῖ om. A.B.E.F. non Cat. ^α οὐκ] διὰ τούτου οὐκ A.B.F. Sav. cet.

ὑπ' αὐτοῦ προσήχθημεν. ⁷ “Οὐδεὶς γὰρ, φησὶν, ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ” καὶ ἄλιν, “Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, ⁸ καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωή.” ⁹ Συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἀγίοις, καὶ **B** πάλιν ἐπὶ τὸ πρότερον ἀνείσιν ὑπόδειγμα, οὐδαμοῦ ἀφείς ἀπηρ-
τῆσθαι τοῦ Χριστοῦ. “Ἀρα μέχρι τῆς παρουσίας ἡ οἰκοδομὴ αὐτῆς” ἄρα διὰ τοῦτο Παῦλος ἔλεγεν, ⁸ “Ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα” καὶ ἄλιν, ⁹ ὅτι θεμέλιός ἐστιν ὁ Χριστός. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ὁρᾷς ὅτι ⁹ πρὸς τὰ ὑποκείμενα χρὴ ὑπα-
κούειν, οὐχ ἀπλῶς; Ἀπὸ ¹ παραδειγμάτων τοῦτο εἶπεν, ὡς **ε**ῴταν γεωργὸν λέγει τὸν πατέρα, καὶ ῥίζαν ἑαυτόν.

⁹ “Τοῦτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος ¹⁰ Ἰησοῦ Χριστοῦ **C** ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, εἶγε ἡκούσατε.” Εἶπε τοῦ Χριστοῦ τὴν κηδεμονίαν τὴν πολλήν· ἐκβαίνει λοιπὸν καὶ ἐπὶ τὴν ¹¹ ἑαυτοῦ, μικρὰν μὲν οὖσαν, καὶ σφόδρα οὐδὲν πρὸς ἐκείνην, ἰκανὴν δὲ καὶ ταύτην ἐπισπάσασθαι. Διὰ τοῦτο ¹ καὶ ἐγὼ δέδεμαι, φησὶν. Εἰ γὰρ ὁ δεσπότης ὁ ἐμὸς ἐσταυρώθη δι' ὑμᾶς, πολλῶ μᾶλλον ἐγὼ ¹² δέδεμαι. Οὐ μόνον αὐτὸς ἐδέθη, ἀλλὰ καὶ τοὺς αὐτοῦ δούλους δεσμεῖσθαι συγχωρεῖ. “Ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν.” Πολλὴ ἡ ἔμφασις· οὐ μόνον ὑμᾶς οὐ βδελυττόμεθα λοιπὸν, ἀλλὰ καὶ δεσμούμεθα δι' ὑμᾶς, φησὶ, καὶ ἐγὼ τοσαύτης ἀπέλανσα χά-
Dριτος. “Εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς.” Τὴν πρόρρησιν αἰνίττεται τὴν πρὸς τὸν Ἀνανίαν ῥηθεῖσαν περὶ αὐτοῦ ἐν Δαμασκῷ, ἡνίκα ἔλεγε· ¹⁰ “Πορεύου, ὅτι σκεὺς ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων.” Οἰκονομίαν χάριτός φησι τὴν ἀποκάλυψιν· ¹¹ τουτέστιν, οὐ παρὰ ἀνθρώπου ἔμαθον· ¹² κατηξίωσεν ἐμοὶ ἐνὶ ὄντι ἀποκαλύψαι δι' ὑμᾶς. ¹¹ “Αὐτὸς γάρ μοι εἶπε, φησὶ, πορεύου, ὅτι εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ **E** σε.” ¹² Εἶγε ἡκούσατε.” Οἰκονομία γὰρ ἦν μεγάλη, τὸ

⁷ Joan. xiv. 6.⁸ 1 Cor. iii. 10, 11.⁹ CAP. III. v. 1, 2.¹⁰ Act. ix. 15.¹¹ Ibid. xxii. 21.

¹² καὶ ἡ ἀλ. καὶ ἡ ζ.] ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ ἔξει τὸ φῶς A.B.F. ¹³ καὶ συνάπτει C.D. Veron. καὶ om. E. Mox καὶ ante πάλιν assumtum ex E. συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἀγίοις· εἰς ναὸν ἁγίων οἰκοδομήσθε A.B.F. editum a Sav. cet. Idem post ὑπόδειγμα addunt καὶ συνάπτει αὐτοὺς τοῖς ἀγίοις. ¹⁴ ὅτι θεμέλιός ἐστιν (θεμέλιος D.) —τοῦτό ἐστιν·] ἐνταῦθα, θεμέλιον ἄλλον οὐδεὶς δύναται θῆναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστι Χρ. (+ Ἰησοῦς F.) A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹⁵ πρὸς τὰ ὑπ. χρὴ ὑπακούειν, οὐχ ἀπλῶς] τὰ παραδείγματα πρὸς τὰ ὑπ. ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς ἐκλαμβάνειν χρὴ A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹⁶ παραδείγματος E. Statim εἰπὼν E. εἶπον Veron. ¹⁷ ὅταν] + καὶ ὁ Χριστός A.B.F. + ὁ Χρ. Sav. cet. ¹⁸ I. X.] τοῦ X. I. C. ¹⁹ Haec εἶγε ἡκούσατε om. Sav. cet. repugnantis libris. ²⁰ αὐτοῦ A.B.F. ²¹ καὶ γὰρ E. ²² δέδεμαι om. A.B.F. ²³ τοῦτο ἐστιν Sav. cet. invitis libris. ²⁴ κατῆξ.] καὶ κατηξίωσεν Cat. Veron. κατηξίωσε καὶ A.B.F. Sav. cet. ²⁵ εἶγε ἡκούσατε] καλῶς οὕτως εἶπεν F. τὴν οἰκονομίαν καλῶς οὕτως εἶπεν A.B. Sav. cet.

(79¹) *μηδαμόθεν πειθόμενον ἄνωθεν καλέσαι, καὶ εἰπεῖν* ¹² “*Σαῦλε, Σαῦλε, τί με διώκεις;*” καὶ τὸ πηρῶσαι τῷ φωτὶ ἐκείνῳ τῷ ἀπορρήτῳ. “*Εἴγε ἠκούσατε, φησὶ, τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,* ¹³ *ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἠεγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ.*” *Ἰσως διὰ τινων ἐδήλωσεν, ἢ ἰδί’ Ἀπολλῶ ἔγραφε. Δείκνυσιν ἐνταῦθα, ὅτι τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἐστίν, ὅτι οὐδὲν εἰσηνέγκαμεν.* ^F *Τί γὰρ, εἰπέ μοι; Παῦλος αὐτὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ νομομαθής, ὁ ὑπὸ τοὺς πόδας ἸΓαμαλιήλου κατὰ ἀκρίβειαν παιδευθεὶς, οὐχὶ χάριτι ἑσώθη; Μυστήριον ὡ γὰρ ἐστὶ τὸ τὰ* ⁴ *ἔθνη ἐξαίφνης εἰς μέζονα τῶν Ἰουδαίων εὐγένειαν ἁναγαγεῖν. “Καθὼς προέγραψα, φησὶν, ἐν ὀλίγῳ,” διὰ βραχέων,* ¹⁴ *“πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι.” Βαβαί! ὥστε οὐ τὸ πᾶν ἔγραφεν, οὐδὲ ὅσα γράψαι ἔχρην. Ἀλλ’ ἐνταῦθα μὲν ἡ φύσις τοῦ πράγματος τοῦτο ἐποίει, ἀλλαχοῦ δὲ ἡ κακία, ὡς παρ’ Ἑβραίοις, ὡς παρὰ Κορινθίοις. “Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου, φησὶν, ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ.” Τούτέστι, πῶς συνῆκα, πῶς ἐνόησα, ὅτι αὐτὰ ἃ* ² *εἶπεν ὁ θεός, ἢ ὅτι κάθηται ἐκ δεξιῶν. Εἶτα καὶ τὸ ἀξίωμα* ¹⁵ *“ἃ Οὐκ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεός παντὶ ἔθνει.”* ^b *Καὶ ποῖον Β* ¹⁶ *ἔθνος τοῦτο, ὃ ἐποίησεν οὕτως ὁ θεός; “Ὁ ἐτέραις γενεαῖς, φησὶν, οὐκ ἠεγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν τῷ πνεύματι.” Τί οὖν, εἰπέ μοι, οὐκ ᾔδεσαν οἱ προφῆται; Πῶς οὖν φησὶν ὁ Χριστὸς, ὅτι Μωϋσῆς καὶ οἱ προφῆται ταῦτα περὶ ἐμοῦ ἔγραφαν; καὶ πάλιν,* ¹⁷ *“Εἰ ἢ ἐπιστεύετε Μωϋσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί;” καὶ πάλιν, “Ἐρευνάτε τὰς γραφάς, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν, κἀκεῖναί εἰσιν αἱ* ^C *μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ;”* ¹ *Τοῦτό φησιν, ἢ ὅτι πᾶσιν ἀνθρώποις οὐκ ἀπεκαλύφθη προσέθηκε γὰρ, “Ὁ ἐτέραις γενεαῖς οὐκ ἠεγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη” ἢ ὅτι οὕτως οὐκ ἠεγνωρίσθη διὰ πραγμάτων αὐτῶν καὶ ἔργων,*

¹² Ibid. ix. 4. ¹³ v. 3. ¹⁴ v. 4. ¹⁵ Psal. cxlvii. 9. ¹⁶ v. 6. ¹⁷ Joan. v. 46, 39.

⁹ ἠεγνωρίσθη B.F. Mosq. ¹ ἰδί’ Ἀπολλῶ ἔγραφε E. διὰ πολλοὺς ἔγραφε C.D. Veron. οὐ πρὸ πολλοῦ γεγραφὼς ἦν A.B.F. receptum a Sav. cet. ² ὅτι] καὶ ὅτι B.F. ³ ἸΓαμαλιήλου B.C.E.F. Γαμαλιήλ Edd. ⁴ ἑσώθη] + τοῦτο μυστήριον εἰκότως καλεῖ A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁵ γὰρ] καὶ γὰρ A.B.F. ⁶ ἀγαγεῖν A.B. Cat. ⁷ ἦτοι αὐτὰ] Sic A.F. Cat. τοιαῦτα E. ἢ τοιαῦτα Edd. ⁸ εἶπεν] + λέγει A.B.F. ⁹ οὐκ] καὶ ὅτι οὐκ A.B.F. ὅτι οὐκ Sav. cet. ¹⁰ καὶ om. E. ¹¹ ὃ A.F. ¹² ὁ θεός] δηλῶν ἐπάγει A.B.F. ὁ θεός δηλῶν ἐπάγει Sav. cet. ¹³ φησὶν om. A.B.F. Sav. cet. φησὶ γεν. pro γεν. φησὶν E. Cat. ¹⁴ τῶν om. A. ¹⁵ τῷ om. B.E.F. ¹⁶ ἐπιστεύετε E.F. Cat. Statim Μωϋσεὶ A.B.C. Cat. Tum ἐπιστεύετε A.E.F. Cat. ἐπιστεύετε bis Edd. ¹⁷ τοῦτό φησιν ἢ] ἢ τοῖνυν τοῦτό φησιν A.B.F. ἢ om. Cat. ¹⁸ ὅτι om. A.B.F.

“ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφηταῖς ἐν πνεύματι.” ¹Ἐννόησον γάρ· ²ὁ Πέτρος, εἰ μὴ παρὰ τοῦ πνεύματος ἤκουσεν, οὐκ ἂν ἐπορεύθη εἰς τὰ ἔθνη. Ἀκουσον γάρ τί φησιν· ¹⁸ “Ἀρα ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὡς καὶ ἡμῖν.” ¹⁹ Τούτέστιν, ἐν πνεύματι ἐξελέξατο ὁ θεὸς Δλαβεῖν αὐτοὺς τὴν χάριν. Ἐλεγον μὲν οὖν οἱ προφῆται, οὕτω δὲ ἀκριβῶς οὐκ ῥῆδεσαν, ὅπου γε οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι μετὰ τὸ ἀκοῦσαι· πολλὴ γὰρ ὑπερέβαιναν ἀνθρώπινον λογισμὸν καὶ ἐλπίδα κοινήν. ¹⁹ “Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα.” Τί ἐστι, “συγκληρονόμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίας, καὶ σύσσωμα;” ¹Τοῦτό ἐστι τὸ μέγα, τὸ ἐν σῶμα εἶναι, ἥ ἐγγύτης ἢ πολλή. Ὅτι μὲν γὰρ κληθήσεται, ²ῥῆδεσαν, ³τοσοῦτον δέ, οὐκέτι. Τοῦτο ⁴γὰρ καλεῖ μυστήριον. “Τῆς ἐπαγγελίας.” ⁵Μετείχον οἱ Ἰσραηλῖται, ⁶συμμετείχον καὶ τὰ ἔθνη ⁷τῆς ἐπαγγελίας τοῦ θεοῦ. “Ἐν ⁸τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου.” ⁹Τούτέστι, τῷ πεμφθῆναι καὶ πρὸς αὐτοὺς, ¹⁰καὶ τῷ πιστεῦσαι· οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ τοῦ εὐαγγελίου. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ¹¹οὐδὲν μέγα, μικρὸν γάρ· ¹²καὶ ἄλλο μείζον ἡμῖν ἀποκαλύπτει, ¹³ὅτι οὐ μόνον ἄνθρωποι, ἀλλ’ οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ ἀρχάγγελοι, οὐδὲ ἄλλη τις κτιστὴ δύναμις ¹⁴ῥῆδει τοῦτο· μυστήριον γὰρ ἔην, καὶ οὐκ ¹⁵ἀπεκαλύφθη. “Τὴν σύνεσίν μου, φησί, ¹⁶νοῆσαι.” ¹⁷Ἰσως ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶπεν ⁴²αὐτοῖς, ¹⁸ὅτι τίς ἢ σύνεσις αὐτοῦ, ὅτι καὶ τὰ ἔθνη προσκαλεῖται. Ταύτην ἑαυτοῦ λέγει σύνεσιν τὴν τοῦ μυστηρίου, ὃ εἶπεν, ὅτι ἐν ¹⁹ἑαυτῷ κτίσει εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον. Ἀπὸ γὰρ ἀποκαλύψεως ἔμαθεν, ὅτι οὐ δεῖ βδελύττεσθαι τὰ ἔθνη, καὶ οὗτος καὶ Πέτρος· καὶ τοῦτο ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτοῦ φησιν. ²⁰ “Ὁ

18 Act. xi. 17.

19 v. 6.

20 v. 7.

¹ ἐννόησον] σκόπει A.B.F. ² ὁ Π. εἰ μὴ] ὅτι εἰ μὴ Π. E. ³ αὐτοῖς ὁ θ. pro ὁ θ. αὐτοῖς omnes. ⁴ τουτέστιν, ἐν πνεύματι ἐξελέξατο] τοῦτό ἐστιν ὃ φησιν, ἐν πνεύματι, ὅτι διὰ πνεύματος ἠξίωσεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁵ ῥῆδεσαν] + καὶ τί θαυμάζεις A.B.F. ⁶ καὶ συμμ. τῆς ἐπ. καὶ σύσσωμα] τῆς ἐπ. καὶ σύσσ. καὶ συμμ. C.E. καὶ συσσ. τῆς ἐπ. D. καὶ συμμ. καὶ σύσσ. (om. τῆς ἐπ.) A.B.F. ⁷ τοῦτο] ἀντὶ τοῦ τοῦτο B. ἀντὶ τοῦτο A.F. ⁸ ἢ] τοῦτο ἢ A.B.F. ⁹ ῥῆδεσαν] + τὰ ἔθνη A.B.F. ¹⁰ τοσοῦτον δέ] ὅτι δέ ἐπὶ τοῖς A.B.F. Sav. cet. ὅτι δέ καὶ τοσοῦτον ὥστε γενέσθαι σύσσωμα Cat. ¹¹ γὰρ] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. γὰρ om. E. Cat. ¹² μετείχον] τοῦτο λέγει· ὅτι αὐτῆς μετείχον A.B.F. ¹³ συμμετείχον] καὶ συμμετείχον E. συμμετέσχον δέ A.B.F. δέ receptum a Sav. cet. ¹⁴ τῆς ἐπ.] εἶναι γὰρ φησι συμμετόχα τῆς ἐπ. A.B.F. ¹⁵ τῷ om. E. ¹⁶ τουτέστι] δείκνυσιν πῶς μετέσχον A.B.F. τὸ pro τῷ bis E. Cat. ¹⁷ καὶ om. A.B.F. ¹⁸ οὐδὲν] οὐχ οὕτω A.B.F. ¹⁹ καὶ ἄλλο] ἄλλο δέ A.B.E.F. καὶ ἄλλο δέ Cat. ²⁰ ὅτι] ποῖον δὴ τοῦτο; ὅτι A.B.F. ²¹ ἢ] + τοῦτο Edd. τοῦτο deest in omnibus. ²² ἀπεκ.] + τινὶ A.B.F. Sav. cet. ²³ ἐννοῆσαι E. ²⁴ Ἰσως δ] τοῦτο ἴσως αἰνίττεται δ (+ καὶ B.) A.B.F. τοῦτο αἰνίττεται ἴσως ὁ ediderunt Sav. cet. ²⁵ ὅτι] δεικνὺς A.B.F. ²⁶ αὐτῷ C. Statim κτίσῃ ἓνα κ. ἄ. F.

ἡ ἐγενήθη ἡν δακονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.” Εἶπεν, (792) ὅτι δέσμιός ὡ εἰμι, ἀλλὰ πάλιν τὸ ὄλον Ραυτοῦ φησι. “Κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς ἡχάριτος” κατὰ ἡδύναμιν δωρεᾶς γέγονε τὸ Β ἀξίωμα τῆς τιμῆς ταύτης. Ἄλλ’ οὐκ ἤρκει ἡ δωρεά, εἰ μὴ καὶ δύνανται ἐνέθηκεν.

ἡ Οὐτως ἡ γὰρ δυνάμεως ἡ μεγάλης, καὶ οὐκ ἤρκει ἀνθρωπίνῃ σπουδῇ. Τρία ἡ γὰρ εἰσηγεκεν εἰς τὸ κήρυγμα, προθυμίαν ζέουσιν καὶ παράβολον, ψυχὴν πᾶν ὁτιοῦν ὑπομείναι ἔτοιμον, καὶ σύνεσιν καὶ σοφίαν. ἡ οὐ γὰρ ἤρκει τὸ φιλοκίνδυνον. ἡ δύνανται πνεύματος, βίον ἀληπτον. Καὶ θέα ἀπ’ αὐτοῦ ἡ πρῶτον. ἡ Ἀκουε αὐτοῦ ἡ γράφοντος. 21 “Ἰνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία ἡμῶν” καὶ πάλιν, “Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, C οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε ἐν λόγῳ κολακείας, οὔτε ἐν προφάσει πλεονεξίας.” Εἶδες τὸ ἡμωμον; Καὶ πάλιν, “Προνοοῦμενοι καλὰ, οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων.” Εἶτα μετὰ ταῦτα, 22 “Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ἡμέτεραν καύχησιν, ἡν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” καὶ πάλιν, “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἡ στενοχωρία, ἡ διωγμός;” καὶ πάλιν, “Ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν D θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς.” Εἶτα ἡ οἰκονομία αὐτοῦ. 23 “Γέγονα τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον” καὶ ξυρᾶται, καὶ μυρία ποιεῖ. Τὸ δὲ πάντων κεφάλαιον, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου. 24 “Οὐ γὰρ τολμήσω λαλῆσαι τι, φησὶν, ὡν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι’ ἐμοῦ.” καὶ πάλιν, “Τί γὰρ ἔστιν, ὃ ἡτήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλη- E σίας;” καὶ πάλιν, “Οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων, εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι.” Τούτων γὰρ ἄνευ οὐ δυνατόν. Οὐ διὰ τὰ σημεῖα οὖν αὐτοῦ ἐγένοντο πιστοί· οὐ γὰρ τὰ σημεῖα τοῦτο ἐποίει· οὐδὲ ἀπὸ τούτων ἡξίου μέγα φρονεῖν, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ἡλλων. Δεῖ γὰρ καὶ ἡληπτον εἶναι, καὶ οἰκονομικόν, καὶ

21 2 Cor. vi. 3. 1 Thess. ii. 3. Rom. xii. 17. 22 1 Cor. xv. 31. Rom. viii. 35. 2 Cor. vi. 4, 5. 23 1 Cor. ix. 20, 21. 24 Rom. xv. 18. 2 Cor. xii. 13, 11.

ἡ ἐγενήθη ἡν προ ἐγενόμην A.B.C.E.F. Cat. ὡ εἰμι] + ἀλλ’ οὐκ ἀρκεῖται A.B.F. Ρ αὐτοῦ] + εἶναι A.B.F. Sav. cet. ἡ χάριτος] + λέγων A.B.F. τῆς χάριτος] αὐτοῦ φησι Veron. αὐτοῦ λέγων Sav. cet. ἡ δύνανται] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἡ ΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὸν διδάσκαλον ζεῖν ἐν τῷ πνεύματι, βίον ἀληπτον ἔχειν, οἰκονομικὸν εἶναι· νυνὶ δὲ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάντα ἐναντία. Veron. ἡ γὰρ om. A.B.F. ἡ μεγάλης] + ἡν E. + τὸ τοιαῦτα μαθεῖν A.B.F. qui pergunt οὐ γὰρ ἤρκει. ἡ γὰρ om. A.F. ἡ οὐ γὰρ] οὐκ A.B.F. ἡ δύνανται πν. βίον ἀλ.] ὃ βίος ὃ (ὃ om. A. Sav. cet.) ἀληπτος, εἰ μὴ καὶ δύνανται (δύναμις F.) πν. ἔλαβε A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ πρῶτον E. Statim ἡλλον δὲ ἡκουε A.B.F. Sav. cet. ἡ λέγοντος C. ἡ ἡμέτεραν A.C.F. ἡμέτεραν Edd. ἡ ἡλλων] ἔργων E.

TOM. IV.

Y

ρίψοκίνδυνον, καὶ διδασκτικόν. Τούτοις τὸ πλέον ¹κατωρθούτο·
 Εἰ ταῦτα ἦν, οὐδὲν ἔδει σημείων. Ὁρώμεν γοῦν αὐτὸν καὶ πρὸ
 τῶν σημείων μυρία τοιαῦτα κατωρθώkota. Νῦν δὲ οὐδὲν τού-
 των ἔχοντες ἡμεῖς, βουλόμεθα πάντων κρατεῖν. Θάτερον γὰρ
 ἂν διασπασθῇ θατέρου, τὸ λοιπὸν ἄχρηστον γίνεται. Τί γὰρ
 43 ὄφελος ρίψοκίνδυνον εἶναι, ¹βίου ὄντα ἐπιληψίμου; ²⁵ “Εἰ γὰρ
 τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ ἔσκότος, φησί, τὸ σκότος πόσον;” Τί δὲ
 ὄφελος βίου εἶναι ἀλήπτου, νωθρὸν ὄντα καὶ ὑπνηλόν; ²⁶ “Ἐὰν
 γὰρ μή τις ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, φησί, καὶ ἀκολουθήσῃ
 ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος” καὶ, “Ἐὰν μή τις θῇ τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ²προβάτων.” Τί δὲ ὄφελος εἶναι
 ταῦτα ἀμφότερα, καὶ μὴ εἶναι οικονομικόν, ²⁷ “ἰτῷ εἰδέναι πῶς
 δεῖ ἐνὶ ἐκάστῳ ³ἀποκρίνασθαι;” Εἰ καὶ τὰ σημεία οὐκ ἐν ἡμῖν,
 B ¹ταῦτα ἀμφότερα ἐν ἡμῖν. Ἄλλ’ ὅμως τοσαῦτα εἰσφέρων
 παρ’ ἑαυτοῦ, τὸ πᾶν ἐλογίζετο τῇ χάριτι. Τοῦτο εὐγνώμονος
 οἰκέτου. Καὶ οὐδ’ ἂν ἐμάθομεν αὐτοῦ ποτε τὰ κατορθώματα,
 εἰ μὴ εἰς ἀνάγκην κατέστη τοῦ πράγματος. Ἄρα ἄξιοι ἔσμεν
 καὶ μεμνησθαι Παύλου; Ἐκεῖνος καὶ τὴν χάριν ἔχων βοηθοῦ-
 σαν, οὐκ ἠρκεῖτο, ἀλλὰ μυρίους εἰσέφερε κινδύνους· ἡμεῖς δὲ
²⁸ ἀπεστερημένοι τῆς παρρησίας ἐκείνης, πόθεν, εἰπέ μοι, προσ-
 δοκῶμεν ²⁹ ἢ τοὺς ἐγχειρισθέντας φυλάξαι, ἢ τοὺς οὐδέπω προσ-
 C ἐλθόντας προσλαβεῖν, ἄνθρωποι τρυφᾶν μεμελετηκότες, καὶ
 ἀνάπαυσιν πανταχοῦ ζητοῦντες, καὶ κινδύνους οὐδὲ ὄναρ ἐνέγκαι
 δυνάμενοι, μᾶλλον δὲ οὐ θέλοντες, τῆς δὲ σοφίας ἐκείνου τοσοῦ-
 τον ἀπέχοντες, ὅσον· Ῥό οὐρανὸς τῆς γῆς; Διὰ τοῦτο καὶ οἱ
³⁰ ὑφ’ ἡμῖν πολὺ τῶν τότε ἀφεστήκασιν, ³¹ ἔπειδὴ οἱ τότε μα-
 θηταὶ τῶν νῦν διδασκάλων κρείττους ἦσαν, ³² ἐν μέσοις δήμοις καὶ
 τυράννοις ἀπειλημένοι, καὶ πάντας πάντοθεν ἔχοντες πολε-
 μίους, καὶ οὐδὲ πρὸς βραχὺ καθελκόμενοι καὶ ἐπικαμπτόμενοι.
 D Ἀκουε γοῦν ³³ Φιλιππησίους τί φησι· ²⁸ “Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη
³⁴ τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν” Θεσσαλονικεῦσι δὲ πάλιν, ὅτι “Μι-
 μηταὶ ³⁵ ἐγένεσθε τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θεοῦ ³⁶ τῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.”

²⁵ Matth. vi. 23.

²⁶ Ibid. x. 38. Joan. x. 11.

²⁷ Coloss. iv. 6.

²⁸ Philipp. i. 29. i. Thess. ii. 14. Hebr. x. 34. Col. iii. 3. Gal. iii. 4.

¹ κατωρθούτο] ὡν ἐβούλετο κατάρθου A.B.F. κατάρθου pro κατωρθούτο Sav. cet. ² ἦν] + ἐξ ἀρχῆς A.B.F. ³ βίουonta ἐπιληψίμως E. ⁴ σκότος] + ἐστὶ C. ⁵ προβάτων] φίλων αὐτοῦ A.B.F. ⁶ τῷ Edd. τὸ Codd. Inter τὸ et εἰδέναι vocula erasa in A. ⁷ ἀποκρίνασθαι A.B.F. ⁸ ταῦτα τὰ ἀμφ. C. Veron. ⁹ τῆς παρρ. ἀπεστερημένοι in verso ord. A.B.F. ¹⁰ ἢ om. C.D. Veron. ¹¹ οὐδὲ] οὐδ’ εἰς E. Statim ἐνέγκαι pro ἐνεργεῖν A.B.C.D. ¹² ὁ om. C.D.E. ¹³ ὑφ’ ἡμῖν] ὑφ’ ἡμῶν διδασκόμενοι A.B.F. ¹⁴ ἔπειδὴ] + καὶ A.B.F. ¹⁵ ἐν] ἄνθρωποι ἐν A.B. ¹⁶ Φ. τί φησι pro τί φησι Φ. ¹⁷ τὸ ὑπὲρ] ἀπὸ A.B.F. ὑπὸ pro ὑπὲρ E. ¹⁸ ἐγενήθητε B. ¹⁹ τῶν] + οὐσῶν E.

Καὶ Ἑβραίοις δὲ γράφων ἔλεγε· “Καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε.” Καὶ Κολασσαεῦσι δὲ μαρτυρεῖ λέγων· “Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυσται σὺν Ὑπὶ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ” καὶ αὐτοῖς δὲ τούτοις E (793) πολλοὺς κινδύνους μαρτυρεῖ. Καὶ Γαλάταις δὲ γράφων λέγει· “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ· εἶγε καὶ εἰκῇ.” Καὶ ὁρᾷς αὐτοὺς περὶ ²εὐποιίας πάντας ³ἐσχολακότας. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ χάρις ἐνήργει τότε, ^bδιὰ τοῦτο καὶ ἐν κατορθώμασιν ἔζων. ^cΤί δὲ Κορινθίοις γράφει, ἄκουε, οἷς μυρία ἐγκαλεῖ· ^dοὐχὶ καὶ αὐτοῖς μαρτυρεῖ, λέγων, ²⁹ “Ἀλλὰ τὸν ζῆλον ὑμῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπιπόθησιν;” Καὶ πάλιν ^eκαὶ περὶ ^fτίτου ὅσα αὐτοῖς ἔλεγει. Ταῦτα οὐδὲ ἐν διδασκάλοις ἴδοι τις ἂν ^hγενόμενα νῦν· ὥστε F πάντα οἴχεται καὶ ἀπόλῳλε. Τὸ δὲ αἴτιον, τὸ τὴν ἀγάπην ἐψύχθαι, τὸ τοὺς ἀμαρτάνοντας μὴ κολάζεσθαι· ἄκουε γὰρ αὐτοῦ γράφοντος τῷ Τιμοθέῳ, καὶ λέγοντος· ³⁰ “Τοὺς ἀμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε” ¹τὸ τοὺς ἄρχοντας νοσεῖν· τῆς γὰρ κεφαλῆς οὐχ ὑγιαίνουσας, πῶς ἂν τὸ λοιπὸν σῶμα ⁴⁴εὐρωστον μένοι; “Ὅρα γοῦν ^kἄνωμαλία ὅση. Οἱ μὲν γὰρ ὀρθῶς βιούντες, καὶ ὁπωσδήποτε παρρησίαν ἔχοντες, τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων κατειλήφασιν, καὶ ἐκ μέσου γεγόνασιν, ὥσπερ πολεμίου καὶ ἀλλοτρίου, ἀλλ’ οὐχὶ οἰκείου σώματος ἀποσπώμενοι· ^lφθόροι δὲ καὶ μυρίων γέμοντες κακῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας. Ὡνηταὶ γεγόνασιν αἱ ἀρχαί. Μυρία ἐντεῦθεν τίκτεται κακὰ, καὶ οὐδεὶς ὁ διορθούμενος, οὐδεὶς ὁ ἐπιτιμῶν· ἀλλ’ ὁδὸν τινα καὶ ἀκολουθίαν ἔλαβεν ἡ ^mἄταξία. Ἡμαρτέ B τις, καὶ ἐνεκλήθη; Οὐ πρὸς τὸ δεῖξαι ⁿἄθῳρον ἑαυτὸν σπεύδει, ἀλλὰ πρὸς τὸ δυνηθῆναι κοινωνοὺς τῶν ἐγκλημάτων εὐρεῖν. Τί πάθω, ὅτι γέεννα ἠπειλήται; Πιστεύσατέ μοι, ὡς εἰ μὴ ἐκεῖ τεταμμέντο τὴν κόλασιν ^oἡμῖν ὁ θεός, τῶν Ἰουδαϊκῶν συμφορῶν μερίζους ἂν εἶδετε καθ’ ἐκάστην ἡμέραν τραγῳδίας. Τί γάρ; ἀλλὰ μὴ ὀργισθῆτω μηδεὶς· οὐ γὰρ ὀνομαστὶ ἐρῶ· εἴ τις παραγενόμενος εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὑμᾶς τοὺς νῦν ὄντας ἐνθάδε παραστήσας, ^pτοὺς μεθ’ ἡμῶν ὄντας, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο· μᾶλλον δὲ C οὐ νῦν, ἀλλ’ εἴ τις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα πάντας τοὺς

29 2 Cor. vii. 11. viii. 16, 17.

80 1 Tim. v. 20.

^y τῷ accessit ex A.C.D.E.F. ^z εὐποιίας] εὐλεμοσύνης B. — νῦν A.F.
^a ἐσπουδακότας E. ^b διὰ τοῦτο] ἐπειδὴ E. ^c τί δὲ K. γρ. ἄκουε] ἄκουε δὲ καὶ K. τί γράφει A.B.F. receptum a Sav. cet. ^d οὐχὶ—λέγων om. A.B.F.
^e καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^f τίτου] Sic E. τούτου Edd. αὐτοῦ A.B.F.
^g λέγει] μαρτυρεῖ A.B.F. Sav. cet. ^h γεν. pro γιν. omnes. ⁱ τὸ τοὺς δ. ν.] τοὺς δ. μὴ ν. E. ^k ἀν. ὅση] ὅση νῦν ἢ (ἢ om. F.) ἀν. A.B.F. ἀν. νῦν ὅση Sav. cet. ^l φθορεῖς E. ^m ἄξια C.D. Veron. ⁿ ἄθ. ἑαυτὸν pro ἑαυτὸν ἄθ. omnes. ^o ἡμῖν om. F. ^p τοὺς μ. ἢ. ὄντας] καὶ μ. ἢ. παρόντας A.B.F.

προσιόντας καὶ ἡλουμένους, μετὰ τὸ προσελθεῖν τοῖς μυστη-
ρίοις ἐξήτασε ἱ μετὰ ἀκριβείας, πνεῦμα τοιοῦτον λαβὼν, ὥστε
εἰδέναι τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς μετὰ ἀκριβείας, πολλὰ ἂν εὐρέθη
βαρύτερα τῶν Ἰουδαϊκῶν *κακῶν. Καὶ γὰρ οἰωνιζομένους, καὶ
φαρμακείαις καὶ κληδονισμοῖς καὶ ἐπῳδαῖς κεχρημένους, καὶ πε-
D πορνευκώτας, καὶ μοιχεύσαντας, καὶ μεθύσους, καὶ λοιδορούς
εὔρεν ἅν. Πλεονέκτας δὲ οὐ ἔβουλομαι λέγειν, μὴ καὶ τινων
ἄψωμαι τῶν ἐνθάδε ἐστῶτων. Τί δέ, εἴ τις τοὺς ἐν τῇ οἰκου-
μένη προσιόντας ἅπαντας ἠρεύνησε, ποῖον οὐκ ἂν εὔρε πλημμέ-
λημα; Τί δὲ τοὺς ἄρχοντας; οὐχὶ χρημάτων ἐφιεμένους, ὃ οὐχὶ
ἀρχὰς ὠνουμένους, οὐχὶ φθονερούς, οὐχὶ βασκάνους, οὐχὶ κενο-
δόξους, οὐχὶ λαιμάργους, καὶ χρημάτων δούλους; Τοσαύτης οὖν
ἀσεβείας γινομένης, τί οὐχὶ προσδοκῆσαι χρὴ δεινόν; Καὶ ἵνα
μάθῃτε ὅση τιμωρία ὑπεύθυνοί εἰσιν οἱ τούτοις ἀλίσκόμενοι τοῖς
E ἁμαρτήμασιν, ἐννοεῖτε τὰ παλαιά. Εἰς ἔκλεψεν ἱερὰ χρήματα
στρατιώτης ἄνθρωπος, καὶ πάντες ἠπώλυντο. Ἐὰρ ἴστε τὴν
ἱστορίαν; Περὶ τοῦ Χαρμὶ λέγω τοῦ τὸ ἀνάθημα κλέψαντος.
ἘΔιὰ τοῦτο καὶ ὁ προφῆτης ἔλεγεν, ὅτι ³¹ “Ἐνεπλήσθη
ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τῶν ἄλλοφύλων.” Νῦν δὲ
μυρία γέμει ἡ πανταχοῦ κακὰ, καὶ οὐδεὶς δέδοικε. Φοβηθῶμεν
λοιπόν. Οἶδεν ὁ θεὸς καὶ δικαίους μετὰ ἀσεβῶν τιμωρεῖσθαι,
οἷον γέγονεν ἐπὶ τοῦ Δανιήλ, ἐπὶ τῶν τριῶν παίδων, οἷον ἐπὶ
F μυρίων ἐτέρων, οἷον ἐπὶ τῶν πολέμων τῶν ἔτι καὶ νῦν συμβαι-
νόντων. Οὗτοι μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ ἅσπον ἔχουσιν ἁμαρτημάτων
βάρος, διὰ ἑτούτου ἀποτίθενται, ἐκείνοι δὲ οὐ. Διὰ ταῦτα
πάντα προσέχωμεν ἑαυτοῖς. Οὐχ ὁράτε τοὺς πολέμους; οὐκ
ἀκούετε τὰς συμφοράς; οὐ παιδεύεσθε τούτοις; Ἐθνη καὶ
πόλεις ὁλόκληροι κατεποντίσθησαν καὶ ἠπώλυντο, μυριάδες το-
45 σαῦται παρὰ ἑ τοῖς βαρβάροις δουλεύουσιν ἂν μὴ τῇ γεέννῃ
σωφρονιζώμεθα, καὶν τούτοις. Μὴ καὶ ταῦτα ἀπειλαὶ εἰσι,
οὐχὶ πράγματα ἐκβεβηκότα; Μεγάλην ἐκείνοι τὴν δίκην
ἔδωκαν, ἀλλὰ μείζονα δώσομεν ἡμεῖς, οἱ μὴδὲ ταῖς ἐκείνων σω-
φρονιζόμενοι συμφοραῖς. Φορτικὸς ὁ λόγος, οἶδα καὶ γὰρ, ἀλλ’
εἰαν αὐτῷ προσέχωμεν, κέρδος ἔχων. Ἡ οὐ γὰρ ἰαεὶ δεῖ τὰ πρὸς

³¹ Esai. ii. 6.

⁹ λελουμένους A.F. et corr. B. ἱ σὺν ἀκριβείᾳ A.B.F. Sav. cet. * κα-
κῶν om. A.B.F. ἱ βουλόμεθα ante corr. E. ὃ οὐχὶ ἁ. ὡ. om. A. ἠπώλ-
υντο A.F. ἀπώλυντο B. ἡ διὰ τοῦτο καὶ] καὶ τότε μὲν A.B.F. receptum a
Sav. cet. ὃ ὅτε A.B. Sav. ἡ κακὰ π. pro π. κακὰ A.B.E.F. ἡ ὅσον]
δ E. ἡ τοῦτο E. ἡ οὐκ ἁκ.] οὐκ ὁράτε E. ἡ τοῖς om. F. ἡ οὐχὶ]
καὶ οὐχὶ A.B.F. Sav. cet. ἡ ἔδωσαν B.F. ἡ ἔχων] οὐ μικρὸν εὐρεθήσεται
προξενῶν A.B.F. ἔχουμεν C. ἡ οὐ] οὐδὲ C. ἡ αἰεὶ δεῖ] Sic E. ἔχει vulgo.
τὰ expunctum in E.

χάριν ὁμιλεῖν, μᾶλλον δὲ οὐδέποτε, ἀλλ' αἰεὶ τὰ δυνάμενα συστέλλαι καὶ σωφρονίσαι τὴν ψυχὴν. Ταῦτα γὰρ αἷτια ἡμῖν γίνεται τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ζ.

(794) ¹ Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, B ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ ἡμῶν πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ C νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

ΤΟΥΣ εἰς ἰατρεῖον ἐρχομένους οὐχ ἀπλῶς ^d ἐκεῖ δεῖ πορεύεσθαι, ἀλλ' ὥστε μαρθάνειν θεραπεύεσθαι, καὶ φάρμακα ἐπιτιθεῖναι. Καὶ ἡμᾶς τοῖνυν ἐνταῦθα ^e παραγινομένους, οὐχ ἀπλῶς δεῖ τοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ μαρθάνειν τῆς ταπεινοφροσύνης Παύλου τὴν ὑπερβολήν. ^f Τί γάρ; Ἐπειδὴ ἔμελλε λέγειν τὸ μέγεθος τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ἄκουσον τί φησιν· “Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη.” Ἦν μὲν ταπεινοφροσύνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς προτέροις ἁμαρτήμασι ^g καὶ ἐξηλεμμένοις θρηνεῖν, καὶ μεμνήσθαι αὐτῶν, καὶ μετριάζειν, ὥς ὅταν λέγῃ βλάσφημον ἑαυτὸν καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ^h οὐδὲν ἴσον τούτου. Πρότερον ⁱ γὰρ, φησὶ, τοιοῦτος ἤμην, καὶ ^k ἔκ-Ε τρωμα ἑαυτὸν καλεῖ· τὸ δὲ μετὰ τοσαῦτα κατορθώματα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος μετριάζειν, καὶ πάντων ἑαυτὸν λέγειν ἐλαχιστότερον, πολλῆς καὶ ὑπερβαλλούσης ἐστὶ μετριότητος. “Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων.” Οὐκ εἶπε, τῶν ἀποστόλων· ὥστε κάκεινο τούτου ἔλαττον. Ἐκεῖ ^l γὰρ εἶπεν, ² “Οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος” ἐνταῦθα ^m δὲ καὶ τῶν ⁿ ἁγίων

1 CAP. III. v. 8—11.

2 1 Cor. xv. 9.

HOM. VII. ^a ἁγίων] ἀνθρώπων C.D. Veron. ^b τὰ om. A.F. Mosq.
^c Haec ἵνα γνωρισθῇ—τῷ κυρίῳ ἡμῶν om. A.B.F. ^d ἐκεῖ—θεραπεύεσθαι
(θεραπεύειν corr. rec. E.)] ἐστὶ τοῦτο ποιῶντας ὁρᾶν, ἀλλ' ὥστε θεραπεύειν μαρ-
θάνειν A.B.F. ^e παραγιν. pro παραγεν. omnes. ^f τί γάρ;] οὗτος οὖν A.B.F.
^g καὶ] καίτοι A.B.F. Sav. cet. ^h οὐδὲν] οὐπω A.F. ⁱ γὰρ φ. τ. ἡμην] μὲν
γάρ οἱ τοιοῦτος ἦν, ἐκείνῳ φησι A.B.F. ^k ἔκτρωμα] + δὲ A.B.F. Sav. cet.
^l γὰρ om. A.B.F. Sav. ^m δὲ καὶ om. A.B.F. ⁿ ἁγίων] + ἑαυτὸν E.
ἑαυτὸν post ἐλαχιστότερον add. A.B.F.

πάντων ἐλαχιστότερον εἶναι φησιν. “Ἐμοί, φησὶ, τῷ ἐλα-
 F χιστοτέρῳ πάντων ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὐτή. Ποία; “Εὐ-
 αγγελίσασθαι τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ
 Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου
 τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ, τῷ τὰ πάντα
 46 κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ
 ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποί-
 κιλος σοφία τοῦ θεοῦ.” Ἔστω, ἀνθρώποις οὐκ ἀπεκαλύφθη
 καὶ ἀγγέλους ῥφωτίζεις, καὶ ἀρχαγγέλους, καὶ ἀρχὰς καὶ ἐξου-
 σίας; Ναί, φησὶν· ἐν γὰρ τῷ θεῷ ἡ ἐκρύπτο, καὶ ἡ τῷ θεῷ τῷ
 τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ. Καὶ τολμᾷς τοῦτο εἰπεῖν;
 ἸΝαί, φησὶν. Ἀλλὰ πόθεν τοῖς ἀγγέλοις δῆλον γέγονε;
 “Διὰ τῆς ἐκκλησίας.” Καὶ οὐδὲ ἀπλῶς εἶπεν, ἡ ποικίλη σοφία
 B τοῦ θεοῦ, ἀλλ’, “ἡ πολυποίκιλος.” Τί οὖν ἐστὶ τοῦτο; οὐκ
 ἤδεσαν ἄγγελοι; Ὁὐδαμῶς· εἰ γὰρ ἀρχαὶ οὐκ ἤδεσαν, πολλῷ
 μᾶλλον ἄγγελοι οὐκ ἤδεσαν ἄν. Τί οὖν; οὐδὲ ἀρχάγγελοι
 ἤδεσαν; Οὐδὲ ἐκείνοι. Ὁπόθεν ἔμελλον εἰσεσθαι; τίνος ἀπο-
 καλύπτοντος; Ὅτε ἡμεῖς ἐμάθομεν, τότε καὶ ἐκείνοι δι’ ἡμῶν.
 Ἄκουε γὰρ τοῦ ἀγγέλου λέγοντος πρὸς τὸν Ἰωσήφ· 3 “Κα-
 λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
 αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.” Αὐτὸς ἄρα ἀπεστάλη εἰς
 C τὰ ἔθνη, ἐκείνοι δὲ εἰς τὴν περιτομὴν. Ὡστε τὸ θαυμασιώτε-
 ρον καὶ ἐκπληκτον ἐμοί, φησὶν, ἐδόθη τῷ ἐλαχιστοτέρῳ. Καὶ
 τοῦτο δὲ χάριτος ἦν, τὸ τὸν μικρὸν τὰ μείζονα ἐγχειρισθῆναι,
 τὸ γενέσθαι τούτων εὐαγγελιστήν. Ὁ γὰρ τῶν μειζόνων γε-
 νόμενος εὐαγγελιστής, ταύτη μέγας ἐστίν. “Εὐαγγελίσασθαι
 ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ.” Εἰ ὁ
 πλοῦτος αὐτοῦ ἀνεξιχνίαστος, καὶ μετὰ τὸ φανῆναι, πολλῷ
 μᾶλλον ἡ οὐσία. Εἰ μυστήριον ἔτι ἐστὶ, πολλῷ μᾶλλον πρὸ
 D τοῦ ἄγνωρισθῆναι. Μυστήριον γὰρ αὐτὸ διὰ τοῦτο καλεῖ,
 ἐπειδὴ μὴδὲ ἄγγελοι ἤδεσαν, μὴδὲ ἐτέρῳ τινὶ δῆλον ἐστίν. “Καὶ
 φωτίσαι πάντας, φησὶ, τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀπο-
 κεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι

3 Matth. i. 21.

ο τοῖς] ἐν τοῖς F. ῥ φ. καὶ ἀρχ. pro καὶ ἀρχ. φ. A.B.C.D.F. καὶ ἀρχ.
 om. E. ἡ ἐκέρ. E. Cat. ἡ τῷ om. A.B.F. Sav. cet. ἡ Ἰησοῦ] +
 Χριστοῦ A.E. ἡ ναί, φησὶν om. E. Veron. ἡ τοῖς ἀγγ. δῆλον] Sic omnes.
 τοῦτο δῆλον τοῖς ἀγγ. Edd. ἡ οὖν om. A.B.F. ἡ οὐδαμῶς om. E. Veron.
 ἡ οὐκ ἤδεσαν ἄν om. A.B.F. ἡ πόθεν] + γὰρ E. + δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet.
 ἡ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ἡ τὸ om. F. ἡ ἐλαχιστοτέρῳ] + οὐχ ὡς μεί-
 ζονι, οὐδ’ ὡς θαυμασιωτέρῳ Cat. ἡ γνωσθῆναι F. Haec πολλῷ μ. π. τ.
 γνωρισθῆναι absunt a C.D.E. Veron. ἡ ἦν] + πόσῳ μᾶλλον πρὸ τοῦ ἀποκα-
 λυφθῆναι A.B.F.

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀγγελοι τοῦτο μόνον ᾔδεσαν, ὅτι
 (795) ⁴ “Ἐγενήθη μερίς κυρίου λαὸς αὐτοῦ.” καὶ πάλιν, “Ὁ ἄρχων
 τῶν Περσῶν, φησὶν, ἀντέστη μοι.” Ὡστε οὐδὲν θαυμαστὸν,
 εἰ καὶ τοῦτο ἠγνόουν. Εἰ γὰρ τὰ τῆς ἐπανόδου ἠγνόουν,
 πολλῶν μᾶλλον ταῦτα· καὶ γὰρ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐστίν.
 “Ὅστις, φησὶ, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν Ἰσραὴλ.” Οὐδὲν
 περὶ τῶν ἐθνῶν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἐθνῶν τὸ πνεῦμα ἀποκαλύπτει. Ε
 “Ὅτι μὲν οὖν ἐκλήθησαν, ᾔδεσαν, ὅτι δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, καὶ
 ὥστε εἰς τὸν θρόνον καθίσαι τὸν τοῦ θεοῦ, τοῦτο τίς ἂν
 προσεδόκησε; τίς ἂν ἐπίστευσε; “Τοῦ ἀποκεκρυμμένου,
 φησὶν, ἐν τῷ θεῷ.” Ταύτην ἰδὲ τὴν οἰκονομίαν σαφέστερον
 ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἀποκαλύπτει. “Ἐν τῷ θεῷ, φησὶ, τῷ
 τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Καὶ καλῶς ἐμνη-
 μόνευσεν εἰπὼν, “διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ὁ γὰρ πάντα δι’
 αὐτοῦ κτίσας, καὶ τοῦτο δι’ αὐτοῦ ἀποκαλύπτει. Οὐδὲν γὰρ
 χωρὶς αὐτοῦ πεποίηκε· ⁵ “Χωρὶς αὐτοῦ γὰρ, φησὶν, ἐγένετο· ^F
⁶ οὐδὲ ἔν.” Εἰπὼν ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, καὶ τοὺς ἄνω καὶ τοὺς
 κάτω εἶπε. “Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων.” Νῦν μὲν, φησὶ,
 γέγονεν, οὐ νῦν δὲ ὄριστο, ἀλλ’ ἄνωθεν προτετύπωτο. “Κατὰ
 πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ὃν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν” τουτέστι, κατὰ πρόγνωσιν τῶν αἰώνων, ⁹ προειδὼς τὰ ⁴⁷
 μέλλοντα· τοὺς μέλλοντας αἰωνάς φησιν· ᾗδὲ γὰρ τὰ ἐσό-
 μενα, καὶ οὕτως ὤρισε. “Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων” ἴσως
 τούτων ὧν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. “Ὅτι ἰδὲ διὰ τοῦ
 Χριστοῦ γέγονεν ἅπαν, ⁶ “Ἐν ᾧ ἔχομεν, φησὶ, τὴν παρρησίαν
 καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.”
⁷ Οὐχ ὡς αἰχμάλωτοι, φησὶ, προσήχθημεν, οὐδ’ ὡς συγγνώμης
 ἀξιούμενοι, ⁸ οὐδὲ ὡς ἡμαρτηκότες. Καὶ “τὴν παρρησίαν γὰρ,
 φησὶν, ἔχομεν ἐν πεποιθήσει,” τουτέστι, μετὰ τοῦ θαρρεῖν.
 Πόθεν; “^x Διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.”

⁷ “Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, B
 ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν.” Πῶς ἐστὶν ὑπὲρ αὐτῶν; πῶς ἐστὶ
 δόξα αὐτῶν; “Ὅτι οὕτως αὐτοὺς ἠγάπησεν ὁ θεὸς, ὥστε καὶ

⁴ Deut. xxxii. 9. Dan. x. 13.

⁵ Joan. i. 3.

⁶ γ. 12.

⁷ γ. 13.

[τῶν ἐθνῶν] ἔθνους E. Ἰουδαίους A.B.F. ε θεοῦ] + οὐκ ᾔδεσαν E. Statim
 τοῦτο δὲ τίς C.D.E. non Cat. ἂν om. A.B.F. δὲ om. B.F. ἐμνη-
 μόνευσεν] + κτίσεως A.B.F. Sav. cet. εἶπεν pro ἐμνημ. εἰπὼν Cat. γὰρ om.
 A.B.F. αὐτοῦ γὰρ pro γὰρ αὐτοῦ A.B.C.F. γὰρ om. D. οὐδὲ ἔν pro
 οὐδὲν A.B.C.D.F. ὃ ἦν] ὧν Cat. ἦν om. C.D. τῶν om. A.B.F. ἦτοι
 προειδὼς τὰ μ. ἢ τοὺς μ. αἰ. φ. A.B.F. γὰρ] μὲν γὰρ A.B.F. αἰώνων]
 + φησὶν A.B.F. δὲ om. E. Mox ἅπαντα idem. οὐχ] τουτέστιν οὐχ
 A.B.F. οὐδ’ ὡς A. x διὰ] ἀπὸ A.B.F. ἥτις] εἰ τις C. ὑμῶν]
 + ὥστε, φησὶ, μὴ ἐκκακεῖτε ἐν ταῖς θ. μου, ἥτις ἐστὶ δ. ὑμῶν E.

τὸν υἱὸν ὑπὲρ αὐτῶν δοῦναι, καὶ τοὺς ^aδούλους κακοῦν. "Ἰνα γὰρ οὕτοι τύχωσι τοσούτων ἀγαθῶν, Παῦλος ἐδεσμεῖτο. "Ἄρα τοῦτο τῆς πολλῆς τοῦ θεοῦ περὶ αὐτοὺς ^bἀγάπης· ὅπερ καὶ περὶ τῶν προφητῶν φησιν ὁ θεός· ⁸ "c' Ἀπέκτεινον αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου." Πῶς δὲ ἐξέκασκον, ἄλλον θλιβομένου; Τουτέστιν, ἐθορυβοῦντο, ἐταράττοντο. Ταῦτα καὶ Θεσσαλονικεῦσι γράφων λέγει· ⁹ "Ὡστε μηδένα σαίνεισθαι ἐν ταῖς C θλίψεσι ταύταις." Οὐ μόνον γὰρ οὐκ ἀλγεῖν, ἀλλὰ καὶ χαίρειν χρή. Εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς προρρήσεως παραμυθεῖσθε, προλέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι ἐνθάδε. Τί δήποτε; "Ὅτι ^dοὕτως ὁ δεσπότης προσέταξε. ¹⁰ "Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται." Τὴν διάθεσιν τῆς εὐχῆς τῆς ὑπὲρ αὐτῶν δείκνυσιν. Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, εὐχομαι, ἀλλὰ τὴν κατανευγμένην δέησιν διὰ τοῦ ^eκάμπτειν τὰ γόνατα ἐδήλωσεν. "Ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ." Οὐκέτι κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων, φησὶν, ἀλλὰ 'καὶ τὰς ἄνω καὶ D τὰς κάτω ^fποιήσαντα φυλάς, οὐχ οἶαι αἱ Ἰουδαϊκαί. ¹¹ "h' Ἰνα δῶῃ ὑμῖν ἱκανὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν." "Ὁρα μεθ' ὅσης ἀπληστίας ^kἐπέυχεται αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, ὥστε μὴ περιφέρεισθαι. Πῶς δὲ τοῦτο ἴγινεται; "Διὰ πνεύματος ἁγίου εἰς τὸν ἔσω ^mὑμῶν ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς E πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ⁿὑμῶν." ^oΠῶς; ¹² "Ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γινῶναι τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ." "Ὅπερ ἀρχόμενος ἠΐξαστο, τοῦτο καὶ νῦν. Τί δὲ ^pκαὶ (796) ἔλεγεν ἐν ἀρχῇ; "Ἰνα ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῶῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ὑμῶν, εἰς τὸ εἶδέναι ὑμᾶς τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, F καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς

⁸ Osee. vi. 5. ⁹ 1 Thess. iii. 3. ¹⁰ v. 14, 15. ¹¹ v. 16, 17. ¹² v. 18, 19.

^a δούλους] + συγχωρῆσαι A.B.F. ^b ἀγάπης] + σημείον A.B.F. ^c ἀπέ-
κτεινον C.F. ἀπέκτεινον A. ^d οὕτως om. B. ^e κάμπτω A. Cat. ^f καὶ]
κατὰ F. ^g ποιήσαντα φ.] φ. ἐποίησεν A.B.F. ^h ἵνα] καὶ ἵνα E. ⁱ κατὰ]
πάντα A.B.F. Mosq. ^k ἐπύχεται E. ^l ἴγινεται] + δηλὼν ἐπάγει A.B.F. ^m ὑμῶν]
+ φησιν A.B.F. ⁿ ὑμῶν accessit ex libris omnibus et Veron. ^o πῶς—
τεθεμ.] τεθεμ. ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐρριζ. A.B.F. ^p καὶ om. E. Cat.

ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας.” Καὶ νῦν τὸ αὐτό φησιν· “Ἴνα 48
 ἰσχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος
 καὶ μήκος καὶ βάθος καὶ ὕψος” τούτέστι, τὸ μυστήριον τὸ
 ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομηθὲν μετὰ ἀκριβείας εἰδέναι· “καὶ τὸ πλάτος
 καὶ τὸ μήκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος” τούτέστι, τὸ μέγεθος
 τῆς ἀγάπης τοῦ ὁ Θεοῦ, πῶς πανταχοῦ ἐκτέταται· καὶ σωμα-
 τικοῖς αὐτὴν ὑπέγραψε σχήμασι, ὧς δεικνὺς τὸν ἄνθρωπον· περι-
 ἔλαβε τὰ ἄνω, καὶ κάτω, τὰ ἐκ πλαγίων. Ἐἶπον μὲν γὰρ,
 φησὶν, οὐκ ἔστι δὲ τῶν ἐμῶν λόγων ταῦτα διδάξαι, ἀλλὰ τοῦ B
 πνεύματος τοῦ ἁγίου. “Δυνάμει, φησὶ, κραταιωθῆναι,” πρὸς
 τοὺς πειρασμούς, καὶ τὸ μὴ παραφέρεσθαι. Ὡστε οὐκ ἐν
 ἄλλως κραταιωθῆναι, ἀλλ’ ἢ διὰ πνεύματος, καὶ πειρασμῶν
 ἕνεκεν καὶ λογισμῶν. Πῶς δὲ ὁ Χριστὸς κατοικεῖ ἐν ταῖς
 καρδίαις, ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος τοῦ Χριστοῦ· 13 “ἐλθούμεθα
 ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ, καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν” ἐν ταῖς
 καρδίαις ταῖς πισταῖς, ταῖς ἐρριζωμέναις ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ,
 ταῖς μὴ παραφερομέναις. “Ἴνα ἐξισχύσητε,” φησὶν· ὥστε C
 ἰσχύος πολλῆς δεῖ· “ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ
 Θεοῦ.” 14 “Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισ- D
 σοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργου-
 μένην ἐν ἡμῖν.” Ὅτι ἐκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν E
 ἐποίησε, δῆλον ἐξ ὧν ἔγραφεν αὐτός. Ἐγὼ μὲν γὰρ, φησὶν,
 εὐχομαι· αὐτὸς δὲ καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς εὐχῆς, μέζονα ἐργάσε-
 ται τῶν ἡμετέρων αἰτήσεων, οὐχ ἀπλῶς ὁ μέζονα, ἢ ἐκπερισσοῦ,

13 Joan. xiv. 23.

14 v. 20.

ἡμᾶς B. ἰ ἐξισχύσητε A.B.F. ὡ μὲν B. Cat. τ καὶ τὸ πλάτος—
 ὕψος] τοῦτο γὰρ πλάτος καὶ μ. καλεῖ καὶ β. καὶ ὕψος A.B.F. Sav. cet. ὁ Θεοῦ]
 + γνῶναι A.B.F. Sav. cet. ἐκτέταται C. καὶ σ.] δεικνὺς δὲ τὸ μέ-
 γεθος ὅσον τῆς ἀγάπης καὶ σ. A.B.F. δεικνὺς τὸν ἄνθ.] οὕτως εἰπὼν A.B.F.
 εἶπον μὲν pro εἶπομεν A.B.C.E.F. Cat. δυνάμει] τούτου τῇ δυνάμει A.B.F.
 Sav. cet. περιφ. C. ἐν A.C.D.E.F. ἔστι Edd. καὶ πειρασμῶν]
 ἐν τοῖς πειρασμοῖς A.B.F. Statim verba ἕνεκεν καὶ (+ τῶν E.) λογισμῶν as-
 sumta ex E. Cat. ἐγὼ καὶ ὁ π. ἐλθούμεθα in verso ord. A.B.F. ἐν]
 κατοικεῖ δὲ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ἐν A.B.F. Sav. cet. περιφ. C.D. δεῖ] +
 ποῦ δὲ ταύτης ἡμῖν χρεια δηλῶν ἐπάγει· καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν ἁγίοις, τί τὸ β.
 καὶ ὁ. γνῶναι τε τὴν ὁ. τῆς γν. α. τοῦ Χρ. A.B.F. receptum a Sav. cet. 1 πλη-
 ρωθῆτε pro πληρωθῶμεν omnes. Post θεοῦ haec addunt A.B.F. Sav. cet.
 δ δὲ λέγει τοῦτο ἔστιν· εἰ καὶ ὑπέκειται πάσης γνώσεως ἀνθρωπίνης ἢ ἀγάπῃ τοῦ
 Χριστοῦ, ὅμως ὑμεῖς γνώσεσθε, εἰ τὸν Χριστὸν σχοίητε ἐνοικούντα· οὐ μόνον δὲ
 γνώσεσθε ἐξ αὐτοῦ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πληρωθῆσεσθε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ·
 πλήρωμα Θεοῦ λέγων, ἢ τὸ γνῶναι ὡς ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ πνεύματι ἁγίῳ προσκυ-
 νεῖται ὁ Θεός, ἢ προτρέπων οὕτω σπουδάζειν, ὥστε πληροῦσθαι πάσης ἀρετῆς, ἥς
 πλήρης ἐστὶν ὁ Θεός. ὡς om. F. ἡμῖν] + κατὰ τὴν δύναμιν C.D.
 Veron. Haec desunt in E. Cat. + καλῶς κατὰ τὴν δύναμιν εἶπε. δυνάμει γὰρ
 τὸ λαβεῖν ἢ μὴ δὲ ἡλπίσαμεν πώποτε A.B.F. receptum a Sav. cet. ὅτι] +
 δὲ A.B.F. Sav. cet. Statim ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ A.B.F. ἐργάζεται E.
 ὁ μέζονα ἢ] εἶπεν A.B.F. μέζονα ἢ ἐκπ.] μέζονα, ἀλλ’ ἐκπ. οὐχ ἀπλῶς ἐκπ. E. Cat.

TOM. IV.

Z

ἀλλ' "ὑπερεκπερισσοῦ" ^ρκαὶ δῆλον ἐκ τῆς δυνάμεως τῆς ἑνερ-
 F γουμένης ἐν ἡμῖν. Οὕτε γὰρ ἡτήσαμεν ποτε ταῦτα, οὔτε
 Γ προσεδόκησαμεν. ¹⁵ "Αὐτῷ ἡ δόξα, ^σφησὶν, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 ἔν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν." Καλῶς εἰς εὐχὴν καὶ δοξολογίαν τὸν λόγον κατέκλει-
 σεν. Ἔδει γὰρ τὸν τοσαῦτα παρασχόντα ἡμῖν δοξασθῆναι
 49 καὶ εὐλογηθῆναι. Ὡστε καὶ τοῦτο μέρος ἔστι θαυμασμοῦ, ^ωκαὶ
 τοῦ τῶν ὑπεργμένων ἡμῖν μεγέθους παρὰ τοῦ θεοῦ, τὸ δοξάζειν,
^κκαὶ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. "Ἡ δόξα ἑαυτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,"
^κκαλῶς εἶπεν ^ααὕτη γὰρ οἶδε μόνη μένειν εἰς τὸ ^βδιηκεῖς.

Τί ἐστιν, αἱ πατριαί, ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ
 Β πατριαὶ εἰσὶ, ^ετουτέστι, τὰ γένη, ἐν δὲ οὐρανῷ πῶς, ἔνθα οὐδεὶς
 ἐξ οὐδενὸς γέγονεν; ^δἩ ἐκεῖ τὰ συστήματά φησι πατριας,
 καθάπερ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἔστιν εὐρεῖν κείμενον, πατριὰ ^εἈματ-
 ταρεῖ, ^εἥ ὅτι ἀφ' οὗ πατέρες καλοῦνται. Οὐ παρὰ τοῦ θεοῦ
 δὲ τὸ πᾶν ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν τὴν πίστιν, ^ετὴν ἀγά-
 πην· ^βοὐχ ἀπλῶς τὴν ἀγάπην, ἀλλ' ἐρριζωμένην καὶ τεθεμελιω-
 μένην, ὥστε μήτε πνεύματα αὐτὴν σαλεύειν, μήτε ἄλλο μηδὲν
 αὐτὴν καταβάλλειν. Εἶπεν ὅτι δόξα εἰσὶν αἱ ἰθλίψεις· εἰ δὲ (797)
 C αἱ ἐμαί, πολλῷ μᾶλλον ^καὶ ὑμῶν. ¹Καὶ εὐχεται πάλιν. Ὡστε
 οὐκ ἐγκαταλιμπανομένων ἐστὶ τὸ θλίβεσθαι ^ωἡμᾶς· οὐ γὰρ ἂν
 ὁ τοσαῦτα ἐργασάμενος τοῦτο ἐποίησεν. Εἰ δὲ τοῦ θεοῦ τὴν
 ἀγάπην ὥστε μαθεῖν, τῆς εὐχῆς ^ωΠαύλου δεῖ, καὶ πνεύματος
 χρεία ἐνδρύσεως, τοῦ Χριστοῦ τὴν οὐσίαν τίς εἴσεται λογισμοῖς
 κατακολουθῶν; Καίτοι τί ^οδύσκολον πρᾶγμα μαθεῖν, ὅτι φιλεῖ
 ἡμᾶς ὁ θεός; Σφόδρα δύσκολον, ἀγαπητέ. Οἱ μὲν γὰρ καὶ
 τοῦτο ἀγνοοῦσιν, ὅθεν καὶ φασι μυρία κακὰ εἰς τὸν κόσμον γί-
 νεσθαι· οἱ δὲ τὸ πόσον ἀγνοοῦσι. ^ρΚαὶ ὁ Παῦλος δὲ οὐ τὸ

15 v. 21.

^ρ καὶ δῆλον] τὸ μέγεθος ἐμφαίνων τῆς δωρεᾶς. πόθεν δὲ (δὲ om. B.) δῆλον
 τοῦτο; A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐνεργ.] + φησὶν A.B.E.F. Sav. cet. ^ε προσε-
 δοκήσαμεν] + οὔτε ἐνενοήσαμεν E. Cat. ^σ φησὶν om. C.D. ^ε ἐν] καὶ ἐν E.
^ω ἐστὶ] ἦν E. ^ω καὶ τοῦ—δοξάζειν] τὸ δοξάζειν ἔνεκα τῶν ὑπεργμένων ἡμῖν
 παρὰ τοῦ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. ^κ καὶ om. A.B.E.F. Cat. deletum a Sav. cet.
^ω αὐτοῦ] + ἐστὶν E. Cat. ^κ καλῶς] + οὕτως A.B.F. Sav. cet. ^α αὕτη—
 διηκεῖς] ταύτην γὰρ οἶδε μόνην εἰς τὸ δ. μένουσαν A.B.F. ^β διηκεῖς] + ἐπεὶ
 δὲ αὕτη διὰ παντὸς ἔστηκε, βούλεται αὐτὸν καὶ δοξάζεσθαι ὑφ' ἡμῶν μέχρι τῆς
 (τῆς om. B.) συντελείας. τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ
 αἰῶνος A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ε τουτέστι assumptum ex C.D.E. Mox
 ἐν οὐρανῷ δὲ hoc ord. A.B.F. ^δ ἡ ἐκεῖ—πατριας] πατριας ἐκεῖ φ. τὰ σ. A.B.F.
^ε ἀματταρίμ E. ^ε Vid. Annot. ^ε τὴν] καὶ τὴν A.B.F. Sav. cet. ^β οὐχ
 ἀπλῶς τὴν (τὴν om. E.) ἀγ.] καὶ ταύτην οὐχ ἀπλῶς A.B.F. καὶ οὐχ ἂ. τὴν ἂ.
 Sav. cet. ¹ θλίψεις] + καὶ εὐχαριστεῖ ἐπὶ τούτῳ A.B.F. ^κ αἱ om. C.
¹ καὶ εὐχεται πάλιν om. A.B.F. Sav. cet. ^ω ἡμᾶς om. A.B.F. Sav. cet.
^ω Παύλου pro Παύλῳ A.B.E.F. ^ο δυσκολώτερον C.D. Veron. ^ρ καὶ ὁ
 om. A.B.F.

πόσον, οὐδὲ ὥστε μετρηῆσαι ζητεῖ πῶς γάρ; ἀλλ' ὅτι ὑπερ- D
βάλλον καὶ μέγα ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο μαθεῖν. ⁹καὶ φησιν, ὅτι
αὐτὸ τοῦτο ¹⁰ἱκανὸς ἐστὶ δεῖξαι ἀπὸ τῆς γνώσεως, ἧς ἡμεῖς
κατηξιώθημεν. ¹¹Καίτοι τί περισσὸν ἐστὶ ¹²τοῦ κραταιοῦσθαι
¹³τῇ δυνάμει, ¹⁴τοῦ τὸν Χριστὸν ἔχειν ἔνδον; Μεγάλα τὰ αἰτη-
θέντα, φησὶν, ἀλλ' οἶδε καὶ ὑπὲρ αὐτὰ ποιεῖν, ὥστε μὴ ¹⁵μόνον
ἀγαπᾶν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα τοῦτο ποιεῖν. ¹⁶Μεριμνήσωμεν,
ἀγαπητοί, ὥστε τοῦ θεοῦ τὴν ἀγάπην μαθεῖν. Μέγα τοῦτό E
ἐστὶν, οὐδὲν οὕτως ἡμᾶς ὠφελεῖ, οὐδὲν οὕτως ¹⁷ἡμᾶς κατανύσσει
τοῦ ¹⁸φόβου τῆς γέννησις ἱκανὸν τοῦτο μᾶλλον ἐλεῖν τὰς ἡμετέ-
ρας ψυχάς. Πόθεν οὖν εἰσόμεθα; Ἐκ ¹⁹τε τῶν εἰρημένων, ἔκ
τε τῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν συμβαινόντων. ²⁰Τίνος ἔνεκεν
ταῦτα γαγένηται; ποίας χρείας τῆς αὐτοῦ; Οὐδεμιᾶς. Ἄνω
καὶ κάτω τὴν ἀγάπην τίθησιν αἰτίαν· μάλιστα δὲ ²¹ἐκείνη
ἀγάπη ἐστὶν, ὅταν εὐεργετῶνται ἄνθρωποι μηδενὸς προϋπάρ- F
ξαντος παρ' αὐτῶν.

²²Τοῦτον ²³τοῖνυν καὶ ἡμεῖς ²⁴μιμώμεθα, τοὺς ἐχθροὺς εὖ ²⁵ποιῶ-
μεν, τοὺς ²⁶μισοῦντας, τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιῶμεθα ²⁷τού-
τους. Τοῦτο ὁμοιοὶ ἡμᾶς τῷ θεῷ. ²⁸16 “²⁹Ἄν γὰρ τὸν φίλον,
φησὶν, ἀγαπήσης, τί τὸ κέρδος; τοῦτο καὶ οἱ ἐθνικοὶ ποιοῦσιν.”
Ἄλλὰ τί τῆς ³⁰ἀγάπης τεκμήριον; ³¹Τὸν μισοῦντα ἀγαπᾶν. ³²50
Βούλομαι τι ὑπόδειγμα εἰπεῖν, σύγγνωτέ μοι, καὶ οὐχ εὐρίσκω
ἐν τοῖς πνευματικοῖς· διὸ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἐρῶ. Οὐχ ὁράτε
τοὺς ἐρῶντας τούτους; πόσα ὑβρίζοντες παρὰ τῶν ἐρωμένων,
πόσα ἐπιβουλευόμενοι, πόσα ζημιούμενοι, προσήλονται καὶ
ἐκκαίονται, καὶ τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς μᾶλλον αὐτὰς ἀγαπῶσι,
³³διανυκτερεύοντες ἐν τοῖς ἐκείνων προθύροις; Ἐκεῖθεν λάβωμεν
τὸ ὑπόδειγμα, οὐχ ὥστε τοιαύτας φιλεῖν, πόρνας λέγω γυ-
ναῖκας, ἀλλ' ὥστε οὕτω φιλεῖν τοὺς ἐχθροὺς. Εἰπέ γάρ μοι, B
οὐχὶ πάντων ἐχθρῶν ὑβριστικώτερον αὐτοῖς κέχρηται, καὶ τὴν

16 Matth. v. 46.

⁹ καὶ] διὸ καὶ A.B.F. ¹⁰ αὐτὸ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. δι' αὐτοῦ τούτου C.D. Veron. δι' αὐτοῦ (add. in marg. τούτου) E. ¹¹ ἱκανὸν B. ¹² ἀπὸ] καὶ ἀπὸ A.B.F. Sav. cet. ¹³ καίτοι τί] καὶ ὅτι A.B.F. ¹⁴ τὸ ex corr. E. ¹⁵ τῇ E. τὸ Edd. ¹⁶ τοῦ] ὡς περ τοῦ A.B.C.D.F. receptum a Sav. cet. ¹⁷ ἔχειν ἔνδον] Sic E. ἔχειν ἀπλῶς τὸ ἔνδον ἐστὶ περισσὸν A.B.F. Sav. cet. ἔχειν ἔνδον ἐστὶ περισσὸν C.D. Veron. ¹⁸ μόνον] + μαθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀγαπᾶν ὥστε μὴ μόνον E. ¹⁹ μεριμν.] + τοῖνυν A.B.F. Sav. cet. ²⁰ ἡμᾶς om. E. ²¹ φόβου] + γὰρ E. ²² τε bis om. C. ²³ τίνος] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ²⁴ ἐκείνη ἀγάπη] ἀγάπη ἐκείνη E. ἐκείνη ἀγάπης A.B.F. ²⁵ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι ὡς περ διαπύρως τις ἀγαπᾷ τὴν ἑαυτοῦ ἐρωμένην, οὕτως δεῖ διαπύρως ἀγαπᾶν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Veron. ²⁶ τοῖνυν] οὖν τοῖνυν C. ²⁷ μιμούμενοι A.B.F. μιμησώμεθα E. ²⁸ ποιῶμεν] + ἀγαπῶμεν E. ²⁹ μισοῦντας] + ἡμᾶς A.B.F. Sav. cet. ³⁰ τούτους om. A.B.E.F. Sav. cet. ³¹ ἀγάπης] + ταυτὴς A.B.F. ³² τὸν] τὸ B.F. τὸν E. ³³ διανυκτ.] + διημερεύοντες E.

νῦν ὅρα ὅτι καὶ τῷ θεῷ ταῦτα λέγουσί τινες· ὅ ἐν οἷς ἀδικοῦνται, 51
 βούλονται αὐτὸν εἶναι σφοδρὸν, καὶ τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ
 κατηγοροῦσιν· ὅταν δὲ ἀδικῶσιν, οὐκέτι. Τί τοῦτον μικρότερον
 τῶν ῥημάτων; Ἄλλ' ὅμως μετὰ ταῦτα πρὸς τοὺς ἀγνώμονας,
 πρὸς τοὺς ἀχαρίστους πεμπόμενος, ἤρχετο, καὶ οὐκ ἀνεδύετο.
 Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὰ σημεῖα ἐκεῖνα καὶ ῥτὰ θαύματα τὰ δι' αὐτοῦ
 γενόμενα, καταλεῦσαι αὐτὸν πολλάκις ἐπεχείρησαν, ⁹ καὶ ἐξέφυγε
 τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ κατεγόγγυζον συνεχῶς, ἀλλ' ὅμως ¹ οὕτως B
 αὐτοὺς ἐφίλει ἔρωτι, ὥς εἰπεῖν πρὸς τὸν θεόν, ἡνίκα τὴν ἀμαρ-
 τίαν ἐκείνην τὴν χαλεπὴν εἰργάσαντο· ¹⁸ “Εἰ μὲν ἀφῆς αὐτοῖς
 τὴν ^a ἀμαρτίαν, ἄφες· εἰ δὲ μὴ, καμὲ ἐξάλειψον ἐκ τῆς βίβλου
 ἧς ἔγραψας.” Βούλομαι μετ' ἐκείνων ἀπολέσθαι, φησὶν, ἢ
 χωρὶς ἐκείνων σώζεσθαι. Ὅντως ^ιμανία, ὄντως ἔρωσι μέγας.
 Τί λέγεις; τοῦ οὐρανοῦ καταφρονεῖς; ^νΝαί· φιλῶ γὰρ τοὺς
 ἡδικοκώτας. Ἐξαλειφθῆναι αἰτεῖς; Καὶ τί πάθω, φησὶν;
 ἔρωσι γὰρ ἐστὶ. Τί δὲ ^ωκαὶ μετὰ ταῦτα; Ἄκουσον τί φησιν C
 ἐτέρωθι ἡ γραφή· ¹⁹ “Καὶ ἐκακώθη Μωϋσῆς δι' αὐτούς.” Πο-
 σάκις ὕβρισαν; ποσάκις ἀπεχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ τὸν ^α ἀδελ-
 φόν; εἰς Αἴγυπτον ποσάκις μεταναστῆναι ^γ ἐζήτησαν; καὶ
² μετὰ ταῦτα πάντα ἐξεκαίετο καὶ ἐμεμήνει, καὶ ὑπὲρ ^a αὐτῶν
 πάσχειν ἔτοιμος ἦν. Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθροὺς, κοπτόμενον
 καὶ τλαιπωρούμενον καὶ πάντα ποιῶντα καὶ ^β χαριζόμενον,
 ἐφίεσθαι τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Τί δὲ ὁ Παῦλος, εἶπέ μοι, οὐχὶ
 καὶ γέενναν ^ε ἤτησεν αὐτ' αὐτῶν; Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ δεσπότου τὸ
 παράδειγμα ἀναγκαῖον ἀγαγεῖν. Οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς ποιεῖ, D
 λέγων, ὅτι ²⁰ “Τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ
 ἀγαθοὺς” ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ φέρων τὸ παράδειγμα, ἡμεῖς
 δὲ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἦλθε πρὸς αὐτοὺς, κατὰ τὴν
 οἰκονομίαν λέγω, ^d δούλος ἐγένετο δι' αὐτοὺς, ἐταπείνωσεν
 ἑαυτὸν, ἐκένωσε, μορφὴν δούλου ἔλαβε· καὶ παραγενόμενος,
 οὔτε αὐτὸς εἰς ὁδὸν ἐθνῶν ἀπήρχετο, καὶ τοῖς μαθηταῖς τοῦτο
 ἐπέταττε· καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ ^e καὶ περιῆγε θεραπεύων

18 Exod. xxxii. 32.

19 Psal. cv. 32.

20 Matth. v. 45.

^ο ἐν οἷς] + μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἵνα ἐν οἷς C.D. Veron. ὅταν ἐν οἷς E.
 Mox βούλονται C.E. Veron. Tum κατηγοροῦσιν Veron. et corr. E. ^ρ τὰ]
 μετὰ τὰ Edd. invitis libris. ^q καὶ] εἰ καὶ A.B.F. ^ι οὕτως αὐτοὺς E. αὐ-
 τοὺς οὕτως A.B.F. Sav. cet. οὕτως om. C.D. Veron. Mox ἔρωσι om. A.B.F.
 inclusum a Sav. ^a ἀμαρτίαν] + ταύτην A.E. ^ι μανία ὄντως] μανίας E.
^ν ναί] + φησὶ Edd. repugnantibus libris. ^ω καὶ] τὰ A.B.F. Sav. cet.
^α ἀδελφόν] + αὐτοῦ E. ^γ ἐζήτησαν C. ² μετὰ τ. π.] ὅμως A.B.F. ὅμως
 μετὰ τ. π. Sav. marg. ^a αὐτῶν] + πάντα E. ^β χαριζόμενον] Sic C.D.E.
 χωριζόμενον Edd. χαρίζ. ἐφίεσθαι] ἐφίεμενον A.B.F. Verba καὶ χωριζόμενον
 inclusit Sav. ^c ἐζήτησεν C. ^d δούλος ἐγένετο om. E. ^e καὶ om. E.

Ἐπᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τί οὖν; Οἱ ἴμεν ἄλλοι πάντες ἐξεπλήσοντο καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον, “Πόθεν τούτῳ ταῦτα;” οὗτοι δὲ εὐεργετούμενοι ἔλεγον, δαιμόνιον ἔχει, καὶ βλασφημεῖ, καὶ μαίνεται, καὶ πλάνος ἐστίν. Ἄρ’ οὖν ἀπώσατο αὐτούς; Οὐδαμῶς, ἡ ἀλλὰ μειζρόνως εὐηργέτει ταῦτα ἀκούων, καὶ ἀπῆει πρὸς τοὺς μέλλοντας αὐτὸν σταυροῦν, ἵνα μόνον αὐτοὺς διασώσῃ. ¹Καὶ μετὰ τὸ σταυρωθῆναι ^κτί φησι; **F**²¹ “Πάτερ, ἴμὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.” Καὶ πρὸ τούτου κακῶς παθὼν, καὶ μετὰ ταῦτα κακῶς παθὼν, μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς ^μπερὶ αὐτῶν πάντα ἔπραττεν, ὑπὲρ ^ναὐτῶν ἐδέετο. ^οΚαὶ μετὰ τὸν σταυρὸν τί οὐκ ἐποίησε δι’ αὐτούς; οὐχὶ ἀποστόλους ἀπέστειλεν; οὐχὶ σημεῖα εἰργάσατο; οὐχὶ ⁵²πᾶν ὅτιοῦν ἐκίνησεν; Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθρούς, οὕτω μιμεῖσθαι τὸν Χριστόν. Οὕτω Παῦλος ἐποίησε· λιθαζόμενος, μυρία πάσχων, ὑπὲρ αὐτῶν ἅπαντα ἔπραττεν. ^ρἌκουε αὐτοῦ λέγοντος, ⁹ὅτι ²²“Ἡ εὐδοκία μου καὶ ἡ δέησις ὑπὲρ αὐτῶν ἔστιν εἰς σωτηρίαν” καὶ πάλιν, “Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν” καὶ πάλιν, “Εἰ σὺ ἀγριέλαιος ὢν ἐνεκεν-τρίσθης, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι ἐγκεντρισθήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;” Ἀπὸ πόσης φιλοστοργίας οἶε ταῦτα λέγεσθαι τὰ ῥήματα; ἀπὸ πόσης εὐνοίας; Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, οὐκ ἔστιν. **B** Οὕτω δὲ φιλεῖν τοὺς ἐχθρούς· ^ετούτο τὸν θεὸν ἐστὶ φιλεῖν, τὸν ἐπιτάξαντα, τὸν ^ννομοθετήσαντα· τὸ μιμεῖσθαι ἐκείνον, τὸ φιλεῖν τὸν ἐχθρόν ἐστιν. Ἐννόησον ὅτι οὐ τὸν ἐχθρόν εὐεργετεῖς, ἀλλὰ σαυτὸν, οὐκ ἐκείνον φιλεῖς, ἀλλὰ τῷ θεῷ ὑπακούεις. ^ωΤαῦτα οὖν εἰδότες, κυρώσωμεν εἰς ἀλλήλους τὴν ἀγάπην, ἵνα μετὰ ἀκριβείας ταύτην κατορθώσαντες, τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

21 Luc. xxiii. 34. coll. Act. vii. 60.

22 Rom. x. 1, 2. xi. 17, 24.

^ε μέν om. C.D. Veron. ^ς ταῦτα; οὗτοι] ταῦτα πάντα; οἱ E. ^ἡ ἀλλὰ] + καὶ A.B.F. Sav. cet. ¹ καὶ μετὰ] μετὰ δὲ A.B.F. ^κ τί] ἀκούε τί A.B.F. ¹ μὴ στήσης—ταύτην] ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδας τί (οἶδας δὲ Sav. cet.) ποιού-σι A.B.F. Sav. cet. ^μ περὶ] ἴσ. ὑπὲρ Sav. marg. ὑπὲρ E. ^ν αὐτῶν] + γὰρ A.B.F. Statim ἐδέετο E. ^ο καὶ—αὐτοὺς] τί δὲ οὐκ ἐποίησε δι’ αὐτοὺς καὶ μετὰ τὸν σταυρὸν; A.B.F. ^ρ καὶ ἀκούε A.B.F. ⁹ ὅτι om. A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐστὶν om. E. ^ς ἐγκεντρισθήσονται] ἐάν (ἐάν eras. in A.) ἐγκεντρισθῶσι A.B.C.F. ^ε τούτο] οὕτω E. ^ν νομοθετήσαντα Veron. ^ω ταῦτ’ οὖν A.B.

ΛΟΓΟΣ Η.

C

(799) ¹ Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ἐστὶν ἀρετὴ μὴ τιμὴν, μηδὲ δόξαν ζητεῖν D παρὰ τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, καὶ πάντα ὑπὲρ τούτου ποιεῖν· ὡς ὃ γε ἐκείνο ζητῶν, οὐκ ἂν εἴη διδάσκαλος, ἀλλὰ τύραννος. Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο σε ἐπέστησεν ὁ θεὸς αὐτοῖς, ἵνα σὺ πλείονος ἀπολαύσης θεραπείας, ἀλλ' ἵνα τὰ μὲν σὰ ἀμελῇται, πάντα δὲ τὰ ἐκείνων οἰκοδομῇται. Τοῦτο ἐστὶ διδάσκαλον· τοιοῦτος ὁ μακάριος Παῦλος ἦν, ὃς τύφου μὲν ἀπῆλλακτο παντὸς, ^aοὕτω δὲ διέκειτο, ὡς εἰς τῶν πολλῶν, E μᾶλλον δὲ καὶ αὐτῶν ἐλάχιστος. Διὰ τοῦτο καὶ δούλον αὐτῶν ^bἐαυτὸν καλεῖ, καὶ ^cτὰ πλείονα ἐν ἰκετηρίας τάξει φθέγγεται. "Ορα γοῦν καὶ νῦν οὐδὲν ἐπιτακτικὸν γράφοντα, οὐδὲν αὐθεντικὸν, ἀλλὰ συνεσταλμένον καὶ ^dκαθυφειμένον. "Παρακαλῶ οὖν ^eὑμᾶς ἐγὼ, φησὶν, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε." Τί παρακαλεῖς, εἰπέ μοι; ἵνα τινὸς τύχης αὐτός; Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἵνα ἄλλους σώσω, ^fφησί. Καίτοιγε οἱ παρακαλοῦντες, ὑπὲρ τῶν ^hαὐτοῖς διαφερόντων παρακαλοῦσι. ⁱΚαὶ ἐμοὶ τοῦτο διαφέρει, φησὶ, καθὼς καὶ F ἐτέρωθι γράφων ἔλεγε· ² "Νῦν ζῶμεν, εἰ ὑμεῖς στήκητε ἐν κυρίῳ." Σφόδρα γὰρ αἰετὴ τῆς σωτηρίας τῶν μαθητευομένων ἐφίετο. "Ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ." Μέγα ἀξίωμα καὶ σφοδρὸν, καὶ βασιλείας καὶ ὑπατείας καὶ ^kπάντων μείζον. "Οπερ οὖν καὶ πρὸς Φιλήμονα γράφων φησὶν· ³ "Ὡς Παῦλος πρεσ- 53 βύτης, νυνὶ δὲ ^lκαὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ." Οὐδὲν γὰρ ^mοὕτω λαμπρὸν, ὡς ⁿδεσμὸς διὰ Χριστὸν, ὡς αἱ ἀλύσεις αἱ περικείμεναι ταῖς ^oοσίαις χερσὶν ἐκείναις. Τοῦ ἀπόστολον εἶναι, τοῦ διδάσκαλον εἶναι, τοῦ εὐαγγελιστὴν εἶναι, τοῦτο λαμπρότερον, τὸ δέσμιον εἶναι διὰ τὸν Χριστόν. Εἴ τις φιλεῖ τὸν Χριστόν, ἔγνω τὸ λεγόμενον· εἴ τις μαίνεται καὶ περικαίεται τοῦ δεσπότου, οἶδε τὴν δύναμιν τῶν δεσμῶν· ^pἔλοιτο B

1 CAP. IV. v. 1.

2 1 Thess. iii. 8.

3 Philem. 9.

HOM. VIII. ^a οὕτω δὲ διέκειτο] ἐφαίνετο δὲ A.B.F. ^b ἐαυτὸν om. E. ^c τὰ om. C. ^d καθυφειμένον Cat. ^e ὑμᾶς ἐγὼ, φησὶν] Sic A.C.E.F. ἐγὼ, φησὶν, ὑμᾶς Edd. ^f ἐκλήθημεν A. ^g φησὶν post οὐδαμῶς vulgo legitur, in invit. libris. ^h αὐτοῖς] αὐτῶν αὐτοῖς Cat. διαφ. αὐτοῖς inverso ord. F. ⁱ καὶ ἐμοὶ] ἀλλ' ἐμοὶ A.B.F. ἀλλ' ἐμοὶ καὶ Cat. ^k πάντων] + τῶν ἄλλων A.B.F. ^l καὶ om. F. Μοχ' Ἰησοῦ Χριστοῦ A.B.C.F. Χριστοῦ Ἰησοῦ E. ἐν Χριστῷ Edd. ^m οὕτω] τοιοῦτο E. ⁿ δεσμὸς E. Cat. Flor. p. 332. (Tom. xii. p. 582 A.) ^o οσίαις] ἀγίαις B.E. Flor. ^p ἔλοιτο] ὁ τοιοῦτος ἔλοιτο A.B.F. Sav. cet. invito Flor.

μένειν τὰ δεσμά· ¹εϊκότως, καὶ θαυμάζω τοὺς ἄνδρας ἐκείνους F τοῦ πόθου τοῦ Χριστοῦ· ἐβουλόμην ἰδεῖν ^mτὰς ἀλυστεις, αἱ δε-
δοίκασι μὲν δαίμονες καὶ φρίττουσιν, αἰδοῦνται δὲ ἄγγελοι.
Οὐδὲν βέλτιον τοῦ κακῶς παθεῖν τι διὰ Χριστόν. Οὐχ οὕτω
μακαρίζω Παῦλον, ὅτι εἰς παραδείσον ἡρπάγη, ὥς ὅτι εἰς τὸ 54
δεσμωτήριον ἐνεβλήθη. Οὐχ οὕτως αὐτὸν μακαρίζω, ὅτι ἤκου-
σεν ἄρρητα ῥήματα, ὥς ὅτι ὑπέμεινε τὰ δεσμά. Οὐχ οὕτως
αὐτὸν μακαρίζω, ὅτι ἡρπάγη εἰς τρίτον οὐρανόν, ὥς μακαρίζω
διὰ τὰ δεσμά. ^o“Οτι γὰρ ταῦτα ἐκείνων μείζονα, ἄκουσον καὶ
αὐτὸς ⁿπῶς οἶδεν. Οὐδὲ γὰρ εἶπε, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ ῥή-
ματα ἄρρητα ἀκούσας, ἀλλὰ τί; ^p“Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ
δέσμιος ἐν κυρίῳ.” Εἰ δὲ μὴ πάσαις τούτο προσγράφει ταῖς B
ἐπιστολαῖς, οὐ θαυμαστόν· οὐδὲ γὰρ πάντοτε ἐδέδετο, ἀλλ’ ἐν
χρόνῳ τιςίν. Αἰρετώτερον ^qἐμοὶ παθεῖν κακῶς ὑπὲρ τοῦ
Χριστοῦ, ἢ τιμᾶσθαι παρὰ τοῦ Χριστοῦ. Τούτο μεγάλη
τιμὴ, τούτο δόξα ἢ ^rπάντα ὑπερβάλλουσα. Εἰ αὐτὸς δι’ ἐμὲ
γενόμενος δούλος, καὶ τὴν δόξαν κενώσας, οὐχ οὕτως ἡγείτο ἐν
δόξῃ εἶναι, ὥς ὅτε ἐσταυροῦτο ὑπὲρ ἐμοῦ, τί ἐμὲ παθεῖν οὐ δεῖ;
^s“Ἀκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ⁵“Δόξασόν ^qμε, πάτερ.” Τί
λέγεις; ἐπὶ ^tσταυρὸν ἄγη μετὰ ληστῶν καὶ τυμβωρύχων, τὸν
τῶν ἐπαράτων ^uὑφίστασαι θάνατον, ἐμπτύεσθαι μέλλεις ^vκαὶ C
ῥαπίζεσθαι, καὶ ταῦτα δόξαν καλεῖς; Ναί, φησίν· ὑπὲρ γὰρ
τῶν φιλουμένων ἐγὼ πάσχω ταῦτα, καὶ ^wπάνυ δόξαν αὐτὰ
ἡγοῦμαι. Εἰ ὁ τοὺς οἰκτροὺς καὶ ταλαιπώρους φιλήσας, δόξαν
τὸ πᾶν καλεῖ, ^xεἰ οὐ τὸ ἐν τῷ θρόνῳ εἶναι τῷ πα-
τρικῷ, ^yοὐδὲ τὸ ἐν τῇ δόξῃ, ἀλλὰ τὸ ἐν ἀτιμίᾳ ^zδόξα ἦν, καὶ
τούτο ἐκείνου προετίθει· πολλὰ μᾶλλον ἐγὼ ταῦτα ὀφείλω
^aδόξαν ἡγεῖσθαι. ^Ω ^aμακαρίων δεσμῶν, ὧ ^bμακαρίων χειρῶν, D
αἱ ἐκόσμησεν ἡ ἄλυσις ἐκείνη. Οὐκ ἦσαν οὕτω τίμιαι αἱ χεῖρες
Παύλου τὸν χωλὸν τὸν ἐν Λύστροις ἀναστήσασαι καὶ ἐγείρα-
σαι, ὥς τὰ δεσμά περικείμεναι. Εἰ κατ’ ἐκείνους τοὺς χρόνους
^cἤμην ἐγὼ, τότε ἂν μάλιστα ^dαὐτὰς περιεπτυσάμην, καὶ ἐπὶ τὰς

⁵ Joan. xvii. 1.

¹ εϊκότως· καὶ θαυμάζω (θαυμάσω Veron.)] καὶ ἰδεῖν καὶ θαυμάσαι A.B.F. Sav. cet. ^m τὰς om. C. ⁿ πῶς] + τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^o μοι E. ^p τὰ πάντα E. ^q με] + σὺ Edd. σὺ om. B.C.E.F. Cat. ^r σταυρὸν A.B.C.F. τὸν σταυρὸν Flor. p. 334. σταυροῦ Edd. ^s ὑφίστασαι pro ὑφίστασθαι A.B.E. ^t καὶ] ἐμπαί[σθαι] E. ^v πάνυ] Sic E. τανῦν Edd. νῦν A.F. ^w Vid. Annot. εἶναι om. C.D. Veron. ^x οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^y δόξα ἦν om. A.B.F. Mox προετίθη E. ^z δόξαν om. E. ^a τῶν μακαρίων A.B.F. Sav. cet. non Flor. ^b τῶν μακ. Sav. cet. τῶν om. C. Flor. Veron. ^c ἤμην pro ἦν C.E. Flor. ^d αὐτοὺς C.

κόρας ἔθθα καὶ τὰς ἐμάς· οὐκ ἂν ἐπανασάμην καταφιλῶν χεῖρας καταξιώθεισας ὑπὲρ τοῦ δεσπότου δεθῆναι τοῦ ἐμοῦ. Θαυμάζεις Παῦλον, ὅτε καθῆψεν αὐτοῦ ἡ ἔχσις τῆς χειρὸς, καὶ οὐδὲν Εἰποίησε; *Μὴ θαυμάσης· ἡδέσθη γὰρ τὴν ἄλυσιν· καὶ θάλαττα ἴδε ὁλόκληρος ταύτην ἡδέϊτο· τότε γὰρ ἐδέδετο. Εἰ τις μοι νεκροὺς ἔδωκεν ἀναστῆσαι νῦν, οὐκ ἂν τοῦτο εἰλόμην, ἀλλὰ τὴν ἄλυσιν. Εἰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν φροντίδων ἐκτὸς ἤμην, καὶ τὸ σῶμα εὐρωστον εἶχον, οὐκ ἂν παρητησάμην ἀποδημίαν τοσαύτην ποιήσασθαι ὑπὲρ τοῦ τὰς ἀλύσεις μόνον ἰδεῖν, ὑπὲρ τοῦ τὸ δεσμωτήριον ἔνθα ἐδέδετο. Καίτοι καὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ F⁸ πολλὰ πολλαχοῦ σημεῖα τυγχάνει, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἐστὶ ποθεινὰ, ὡς τὰ τῶν στιγμάτων. Καὶ ἐν ταῖς γραφαῖς ^bδὲ οὐχ οὕτω με εὐφραίνει θαύματα ἐργαζόμενος, ¹ὥσείπερ πάσχων κακῶς, μαστιζόμενος, συρόμενος. ⁶“^kΩστε ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, φησὶ, σουδάρια καὶ σιμικίνθια.” Θαυμαστὰ ταῦτα ὄντως, ἀλλ' οὐ τοιαῦτα οἶα ἐκεῖνα· ⁷“Δείραντες αὐτὸν, φησὶ, καὶ ἐπιθέντες πολλὰς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν.” καὶ 55 πάλιν, “Δεδεμένοι ὕμουν τὸν θεόν” καὶ πάλιν, “Λιθάσαντες αὐτὸν, ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, νομίσαντες αὐτὸν τεθνάναι.” Βούλεσθε μαθεῖν ὅσον ἐστὶν ἄλυσις σιδηρᾷ διὰ Χριστοῦ περι- κειμένη σῶματι δουλικῶ; Ἰκούσατε αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ λέγον- τος, ⁸“Μακάριοί ἐστε.” ¹τί; ὅταν νεκροὺς ἀναστήσῃτε; Οὐχί· ἀλλὰ τί; ὅταν τυφλοὺς θεραπεύσῃτε; Οὐδαμῶς· ἀλλὰ τί; “Ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, ^mκαὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονη- ρὸν ῥῆμα ψευδόμενοι καθ' ὑμῶν ἕνεκεν ἐμοῦ.” Εἰ δὲ τὸ κακῶς Εἰκούσαι, οὕτω ποιεῖ μακαρίους, τὸ κακῶς παθεῖν, τί οὐκ ἂν ⁿἐργάσαιο; ^oἸκούει αὐτοῦ τοῦ μακαρίου ^pτούτου λέγοντος ἀλλαχοῦ· ⁹“Λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.” Ἀλλὰ τοῦ στεφάνου τούτου ^qλαμπρότερος ὁ δεσμός· τούτου με καταξιώσει, φησὶ, καὶ οὐδὲν ὑπὲρ ἐκείνων ἀκριβολο- γοῦμαι. Ἀρκεῖ μοι πρὸς πᾶσαν ἀντίδοσιν τὸ παθεῖν κακῶς διὰ (801) τὸν Χριστόν. Δότω μοι φθέγασθαι ἐκεῖνο, ὅτι ¹⁰“Ἀντανα-

⁶ Act. xix. 12.⁷ Ibid. xvi. 23, 25. xiv. 19.⁸ Matth. v. 11.⁹ 2 Tim. iv. 8.¹⁰ Coloss. i. 24.

* μὴ] + ἀπλῶς A.B.F. ^f δὲ om. A.B.F. ⁸ πολλὰ om. E. ^b δὲ om. C.D. Veron. ¹ ὥσείπερ] Sic D. Veron. ὡς ἦπερ C. ὥσπερ E. ὡς A.B.F. Sav. Veron. ^k ὥστε—ὄντως] ὄντως θαυμαστὰ καὶ τὰ τοῦ χρωτὸς σουδάρια καὶ τὰ σιμικίνθια, παράδοξα ἐργαζόμενα A.B.F. Sav. cet. ¹ τί] οὐχ E. ^m καὶ διώξωσι om. B. ⁿ ἐργάσαιο A.B.E. εἰργάσατο Edd. ^o ἰκούσων D. ἰκούει om. Veron. ἰκούσων non hic, sed post ἀλλαχοῦ habet C. ἰκούει καὶ αὐτοῦ A.F. ^p τούτου om. E. sed τούτου add. in marg. post λέγοντος. ^q λαμ- πρότερον A.B.F.

πληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου," καὶ οὐδενὸς δέομαι.

Κατηξιώθη καὶ Πέτρος ταύτης τῆς ἀλύσεως· ἦν γὰρ, φησὶ, δεδεμένος, καὶ παραδεδομένος στρατιώταις, καὶ ἐκάθευδεν. Οὐ- C
τως ἔχαιρε, καὶ οὐκ ἤλλοιούτο, καὶ βαθὺς αὐτὸν ὕπνος εἶχεν, οὐκ ἂν εἶγε ἐν φροντίδι ἦν πολλῇ. Ἐκάθευδε, καὶ μεταξὺ στρατιωτῶν ἦν. καὶ ἄγγελος ἦλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ πατάξας αὐτοῦ τὴν πλευράν, ἤγειρεν. Εἴ τις τοίνυν εἰπέ μοι, τί ἐβού-
λου; ἄγγελος εἶναι ὁ Πέτρον νύξας, ἢ Πέτρος ὁ διασωθείς; Πέτρος ἂν εἰλόμην γενέσθαι, δι' ὃν καὶ ὁ ἄγγελος ἦλθεν. Ἐγὼ τῶν δεσμῶν ὀναίμην ἐκείνων. Ὑτί οὖν; πῶς, φησὶν, ὡς μεγάλων κακῶν ἀπαλλαγείς εὔχεται; Μὴ θαυμάσης· εὔχεται γὰρ, δεδοικὼς μὴ ἀποθάνῃ. τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἐδεδόκει διὰ τὸ D
ἔτι εἶναι ὑπόθεσιν τῶν παθῶν. Ἀκουσον γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος Παῦλος τί φησι; 11 "Εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι, πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον· τὸ δὲ ἐπιμένειν τῇ σαρκὶ ἀναγκαϊότερον δι' ὑμᾶς." Τοῦτο καὶ χάριν ἐκάλεσε γράφων 12 "Ἐχαρίσθη γὰρ ὑμῖν, φησὶν, ἀπὸ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν." 13 "Ὡστε τοῦτο ἐκείνου μεῖζόν ἐστιν· ἐχαρίσατο γάρ. 14 "Ὁν- E
τως ἡ ἐστὶ χάρις μεγίστη, καὶ ἰπασῶν κούτων μεῖζων, τοῦ τὸν ἥλιον στήσαι καὶ τὴν σελήνην, τοῦ τὸν κόσμον κινήσαι· τοῦτο μεῖζόν ἐστι τοῦ δαιμόνων κρατῆσαι, ἢ ἀπελάσαι δαί-
μονας. Οὐχ οὕτως ἀλγοῦσιν ἐκεῖνοι πίστει τῇ παρ' ἡμῶν ἐλαυνόμενοι, ὡς ὅταν ἡμᾶς ἴδωσι κακόν τι πάσχοντας διὰ τὸν Χριστὸν, καὶ δεσμουμένους· μεῖζονα γὰρ τοῦτο ποιεῖ τὴν παρ-
ρησίαν. Οὐ διὰ τοῦτο καλὸν 15 δεδέσθαι 16 διὰ τὸν Χριστὸν, ὅτι βασιλείαν προξενεῖ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν F
γίνεται· οὐ διὰ τοῦτο μακαρίζω τοὺς δεσμούς, ὅτι εἰς τὸν οὐρα-
νὸν 17 παραπέμπουσιν, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν δεσπότην τοῦ οὐρανοῦ

11 Philipp. i. 23, 24.

12 Ibid. i. 29.

ἢ ἡλλοιούτο—οὐκ ἂν (+ οὖν E.) ἤλγει, ὡς καὶ καθεύδειν. οὐκ ἂν δὲ βαθὺς αὐτὸν (αὐτὸν βαθὺς A. Sav. cet.) ὕπνος εἶχεν A.B.F. Sav. cet. ἦν πολλῇ] πολλῇ ἦν A.B.E.F. καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ἦν] ὡν A.B.F. Sav. cet. καὶ om. A.B.F. ὁ om. E. τί οὖν] καὶ A.B.F. Sav. cet. τὸ δὲ ἀποθανεῖν om. A.B.F. εἶναι ὑπ. τῶν παθῶν] βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ζῶν ὑπόθεσιν ἀγώνων ποιεῖν A.B.F. βούλεσθαι αὐτὸν τὴν ζῶν εἶναι ὑπ. τῶν παθῶν Sav. cet. εἰς om. A.B.F. Sav. cet. ἐπιμένειν C. ἐπιμένει A.B.E.F. παραμένειν Edd. ἡμῖν E. ἀπὸ τοῦ Χρ. A.B.D.F. Sav. cet. πιστεύει E. ἐχαρίσατο γὰρ] ἐχαρίσθη A.B.F. ἐστὶ] τοῦτο A.B.F. ἰπασῶν—κινήσαι] τοῦ τὸν ἥλιον στήσαι πολλῷ μεῖζων (π. μ. om. F.) καὶ τὴν σελήνην, ἢ τοῦ τὸν (τοῦτον B. τοῦτον τὸν F.) κόσμον κινήσαι A.B.F. τοῦ om. E. ἐστὶ om. A.B.F. Sav. cet. τὸ δεδέσθαι A.B.F. Sav. cet. διὰ τὸν Χρ. om. A.B.E.F. Sav. cet. ἀναπέμπουσιν A.B.F.

56 γίνονται. Πόσον καύχημα εἶδέναι, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν ἐδέθη; πόση ἡδονή, πόση τιμὴ, πόση λαμπρότης; Ἐβουλόμην διαπαντὸς ταῦτα φθέγγεσθαι· ῥεβουλόμην ἔχεσθαι τῆς αλύσεως· ἐβουλόμην, εἰ καὶ τῷ πράγματι ἡ ἀπεστέρημαι, ἀλλὰ τῷ λόγῳ περιθεῖναι τὴν ἄλυσιν τῇ ψυχῇ διὰ τῆς διαθέσεως. ¹³ “Ἐσείσθη, φησί, τὸ δεσμοκτήριον,” δεδεμένου Παύλου, “καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη.” Εἶδες δεσμῶν φύσιν τὰ δεσμὰ ἀναλύουσιν; Ὡς περ γὰρ ὁ τοῦ κυρίου θάνατος τὸν θάνατον ἐθανάτωσεν, οὕτω καὶ τὰ Παύλου δεσμὰ τοὺς δεσμώτας ἔλυσε, τὸ δεσμοκτήριον ἔσεισε, τὰς θύρας ἀνέφξε· καίτοι οὐχ αὕτη τῶν δεσμῶν ἡ φύσις ἐστίν, ἀλλ’ ἡ ἐναντία, κατέχειν ἐν ἀσφαλείᾳ τὸν δεδεμένον, οὐχὶ τοὺς τοίχους ἀνοίγειν αὐτῷ. Ἀλλὰ τῶν ἡμῶν δεσμῶν ἀπλῶς ἡ φύσις οὐκ ἔστιν αὕτη, δεσμῶν δὲ τῶν διὰ Χριστὸν αὕτη. Προσέπεσεν ὁ δεσμοφύλαξ τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλλᾳ. Ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο ποιεῖ δεσμὰ ἀπλῶς, τοὺς δῆσαντας εἰς τοὺς πόδας ἄγειν τῶν δεδεμένων, ἀλλὰ τούναντίον ὑποχειρίους τούτους ἐκείνοις ποιεῖν. Νῦν δὲ ὁ λελυμένος ὑπὸ τοὺς πόδας ἦν τοῦ δεδεμένου· ὁ δῆσας ἡξίου τὸν δεθέντα λυθῆναι τοῦ φόβου.

C Οὐχὶ σὺ ἔδησας, εἰπέ μοι; οὐχὶ εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔβαλες φυλακὴν; οὐχὶ εἰς τὸ ξύλον ἡσφαλίσω τοὺς πόδας; τί τρέμεις; τί θορυβῇ; τί δακρύεις; τί τὸ ξίφος ἐσπάσω; Οὐδὲν τοιοῦτον ἔδησα, φησὶν· οὐκ ἤδειν, ὅτι τοσαύτη τῶν τοῦ Χριστοῦ δεσμίων ἡ δύναμις. Τί λέγεις; οὐρανοὺς ἔλαβον ἐξουσίαν ἀνοίγειν, καὶ δεσμοκτήριον οὐκ ἔμελλον ἀνοίγειν; τοὺς ὑπὸ δαιμόνων δεδεμένους ἔλυον, καὶ σιδήριον ἔμελλον αὐτῶν περιέσσεσθαι; Οὐκ οἶδας τοὺς ἀνδρας· διὰ τοῦτο καὶ συγγνώμης

D ἔτυχες. Παῦλος ὁ δεδεμένος ἐστίν, ὃν ἄγγελοι πάντες ἠδέσθησαν· Παῦλός ἐστιν, οὗ καὶ τὰ σουδάρια καὶ τὰ σιμικίνθια δαίμονας ἤλαυνε, καὶ νόσους ἐφυγάδευε, καίτοι πολλῷ σιδήρου ἡ ἀδαμάντινος καὶ ἄρραγέστερος ὁ παρὰ τοῦ δαίμονος δεσμός· οὗτος μὲν γὰρ ψυχὴν, ἐκεῖνος δὲ σῶμα δεσμεῖ. Ὁ ψυχὰς τοίνυν δεδεμένας λύων, τὸ σῶμα ἐπὶ αὐτοῦ οὐκ ἂν ἵσχυσε λύσαι; ὁ

E δαιμόνων δεσμὰ διαρρηγνύς, σιδήρου δέσιν οὐκ ἂν ἔλυσεν; ὁ διὰ τῶν ἱματίων αὐτοῦ τοὺς δεσμώτας ἐκείνους λύων, καὶ ἐπὶ τῶν δαιμόνων ἀπαλλάττων, αὐτὸς δι’ ἑαυτοῦ ἑαυτὸν οὐκ ἂν ἔλυσε;

¹³ Act. xvi. 26.

¹³ ῥεβουλόμην ἔ. τ. ἀ. ἐβουλόμην] τῆς αλύσεως ἐκείνης μεμνημένος E. ¹ ἐστέρημαι B. ² μὲν om. E. Statim ἀπλῶς δεσμῶν inverso ord. A.B.F. ³ ἡ φύσις E. ⁴ δεσμῶν δὲ] τῶν δὲ δεσμῶν E. ⁵ αὕτη] μόνον A.B.F. ⁶ οὐδὲ] οὐ A.B.F. ⁷ ἴσ. οἶδεναι Sav. marg. οἶδεναι E. ⁸ ἔδωκα B.F. ⁹ Χριστοῦ θεοῦ B.F. ¹⁰ ἡδεῖς E. ¹¹ ἀδαμάντινος καὶ om. A.B.F. Includit Sav. Statim ἀρραγέστατος A.B. ¹² τὸ om. A.F. Statim ἑαυτοῦ C. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. αὐτοῦ A.E.F. ¹³ αὐτῶν A.F. ¹⁴ τῶν om. F.

Διὰ τοῦτο πρῶτον ἐδέθη, καὶ τότε τοὺς δεδεμένους ἔλυσεν, ἵνα
 (802) μάθης, ὅτι οἱ τοῦ Χριστοῦ δούλοι δεδεμένοι, πολλὰ τῶν λελυ-
 μένων μεῖζονα ἔχουσι τὴν ἰσχύν. Εἰ λελυμένων τοῦτο εἰργά-
 σατο, οὐκ ἦν οὕτω θαυμαστόν· ὥστε οὐκ ἀσθενείας ὁ δεσμός
 ἦν, ἀλλὰ μεῖζονος δυνάμεως. Οὕτω γὰρ λαμπροτέρα ἡ
 ἰσχὺς τοῦ ἀγίου δείκνυται, ὅταν καὶ δεδεμένους τῶν λελυμένων F
 κρατῇ, ὅταν ⁸⁰ δεδεμένος μὴ μόνον ἑαυτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ^h δε-
 δεμένους λύῃ. Τί τῶν τοίχων ἰτὸ ὄφελος; τί ^k τὸ πλέον ἀπὸ
 τοῦ εἰς τὴν ἐσωτέραν ¹ αὐτὸν βαλεῖν φυλακὴν, ὅπου γε καὶ τὴν
 ἐξωτέραν ἀνέψξε; Διὰ τί δὲ καὶ ἐν νυκτὶ, καὶ μετὰ ^m σεισμῶ
 γέγονεν; ⁿ Ἐνδοτέ μοι μικρὸν καὶ παραχωρήσατε, τῶν ἀπο- 57
 στολικῶν ^o ἀποσχομένῳ ῥημάτων, ^p ἐντρυφῆσαί τι τοῖς ἀποστο-
 λικοῖς πράγμασιν, ἐστιαθῆναι ἐν τῇ ἀλύσει Παύλου· δότε μοι
 ἐπιπλέον ἐνδιατρίψαι. ^q Ἐπελαβόμην τοῦ δεσμοῦ, οὐδεὶς με
 ἀφίστησιν. Ἀσφαλέστερον ἐγὼ δέδεμαι νῦν τῷ πόθῳ, ἢ
 ἐκεῖνος τότε τῷ ξύλῳ. Τοῦτον οὐδεὶς λύει τὸν δεσμόν· ἀπὸ
 γὰρ τοῦ πόθου ἐστὶ τοῦ Χριστοῦ· τοῦτον ^r οὐδὲ ἄγγελοι, οὐδὲ
 βασιλεία οὐρανῶν ἰσχύει λύσαι· αὐτοῦ Παύλου ἐστὶν ἀκούσαι
 λέγοντος, ¹⁴ “Οὔτε ἄγγελοι οὔτε ^s ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις, οὔτε
 ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε ^t ὑψώματα οὔτε βάθος δυνήσεται B
 ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.” Τίνος ^u οὖν
 ἕνεκα ^w μέσων νυκτῶν τὸ πρᾶγμα γέγονε; ^x τίνος ἕνεκεν καὶ
 μετὰ σεισμῶ; Ἀκούσατε θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ θαυμάσατε.
 Πάντων τὰ δεσμὰ ^y ἐλύθη, καὶ αἱ θύραι ^z ἀνεφάνισαν. Ἀλλὰ
 τοῦτο μόνον διὰ τὸν δεσμοφύλακα γέγονεν, οὐ πρὸς ἐπίδειξιν,
 ἀλλὰ πρὸς σωτηρίαν. “Ὅτι γὰρ οὐκ ᾔδεσαν οἱ δεσμῶται ὅτι
 λελυμένοι εἰσιν, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς φωνῆς Παύλου. Τί γάρ C
 φησιν; ¹⁵ “Ἐφώνησε δὲ φωνὴ ^a μεγάλη λέγων· μηδὲν πράξης
 σεαυτῷ κακόν· ^b πάντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Οὐκ αἶν δὲ πάντες
 ἦσαν ἔνδον, εἰ εἶδον τὰς θύρας ἀνεωγμένας, καὶ ἑαυτοὺς λελυ-
 μένους. Οἱ γὰρ τοίχους διατέμνοντες, καὶ ὀρόφους καὶ ^c τριγ-

14 Rom. viii. 39.

15 Act. xvi. 28.

¹ τοῦ ἀγ. δείκνυται] αὐτοῦ ἀποδείκνυται E. ⁸ ὁ om. A.B.F. ^b δεδεμέ-
 νους] δεσμώτας F. ¹ τὸ om. F. ^k τὸ om. E. ¹ αὐτὸν βαλ. φυλ. pro
 φυλ. βαλ. αὐτὸν A.B.C.E.F. ^m σεισμῶ] + τὸ πρᾶγμα A.B.F. ⁿ δότε E.
^o ἀποσχομένῳ E. Edd. ἀποσχόμενοι C.D. ἀποσχόμενον A.B.F. ^p ἐντρυφῆ-
 σαι τι] Sic E. ex corr. prius ἐντρυφήσαντι, ut Veron. ἐντρυφήσαντα C.D.F.
 καὶ ἐντρυφήσαντα A.B. καὶ ἐντρυφήσαντι Sav. cet. ^q ἐλαβόμην B. Post
 h. v. ἀπαξ add. A.B.F. ^r οὔτε bis E. Statim οἱ ἀγγ. Edd. οἱ om. A.B.E.F.
^s ἀρχαὶ] ἀρχάγγελοι C.E. ^t ὑψος E. Post βάθος add. οὔτε κτίσις ἐτέρα E.
^u οὖν om. C.D. ^w μέσων v. pro μέσον v. A.B.C. μεσονυκτικῶ E. ^x τίνος]
 + δὲ E. ^y ἐλύθη] ἀνέθη E. ^z ἀνεφάνισαν A.B. ἠνεφάνισαν E. ἀνεώχθη-
 σαν idem. in marg. ἀνεφάνισαν Edd. ^a μεγάλη] + Παῦλος E. ^b ἀπαν-
 τες C.E. ^c τριγλία pro θρηγία C.E.F. τείχεα D.

χία ὑπερβαίνοντες, καὶ πάντα τολμῶντες μετὰ δεσμῶν, οὐκ ἂν ἐκαρτέρησαν, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένων καὶ τῶν θυρῶν ^αἀνεφγυῶν, ἔνδον μένειν, καὶ τοῦ δεσμοφύλακος καθεύδοντος ^εαὐτοῦ. Ἄλλ' ἀντὶ δεσμῶν σιδηρῶν ἦν αὐτοῖς ὁ δεσμός τοῦ ὕπνου, **D** ^δᾧ ὥστε καὶ τὸ ^ηπράγμα γενέσθαι, καὶ μηδεμίαν ἀπὸ τοῦ θαύματος ^ιζημίαν τῷ μέλλοντι σώζεσθαι δεσμοφύλακι. ^κΚαὶ ἑτέρως δὲ μάλιστα οἱ δεδεμένοι ἐν νυκτὶ δεσμοῦνται, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ. Μετὰ πολλῆς οὖν ^ισπουδῆς ἦν ἰδεῖν δεδεμένους πάλιν, καὶ καθεύδοντας. Εἰ δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐγένετο ταῦτα, πολὺς ἂν ἐγένετο θόρυβος. Τίνος οὖν ἔνεκεν καὶ ἐσείσθη τὸ οἶκημα; Ὡστε διαναστῆναι τὸν δεσμοφύλακα ἐπὶ τὴν τοῦ πράγματος θέαν· οὗτος ^μγὰρ ἦν ἄξιος τῆς σωτηρίας μόνος.

E Σὺ δέ μοι θέα τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος τὴν ὑπερβολὴν. Μεταξὺ γὰρ τῶν ^αΠαύλου δεσμῶν, καὶ τῆς τοῦ ^οθεοῦ μεμνήσθαι χάριτος καλόν, μᾶλλον δὲ καὶ ταῦτα τῆς τοῦ θεοῦ χάριτός ^ρέστιν. Εἰσὶ τινες ^οοἱ ἐγκαλοῦντες ὅτι ^ιδιὰ τί ἐσώθη ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ὑπὲρ ὧν θαυμάζειν τοῦ θεοῦ τὴν φιλανθρωπίαν ἐχρῆν, ἀπὸ τούτων ^αψέγοντες· καὶ οὐδὲν θαυμαστόν. ^οΟἱ γὰρ ἀσθενεῖς τοιοῦτοί εἰσιν, οἱ καὶ τὴν τρέφουσιν τροφὴν κακίζου- **F** σιν, ἣν θαυμάζειν ἐχρῆν, καὶ τὸ μέλι πικρὸν εἶναι φασί· καὶ οἱ τυφλώττοντες, ἀφ' οὗ ὥφειλον φωτίζεσθαι, ἀπὸ τούτου σκοτίζονται, οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν τούτων συμβαινόντων, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν εἰς δέον αὐτοῖς ^κκεχρησθαι **58** μὴ δυναμένων. ^ωΤί οὖν ἔλεγον; Δέον θαυμάσαι, ὅτι τὸν εἰς ἐσχάτην κακίαν ἐμπεσόντα, τούτον εἶλε, καὶ βελτίω εἰργάσατο, ^κψέγουσι. Πῶς ^γγὰρ οὐκ ἐνόμισε τὸ πρᾶγμα γοητείας εἶναι καὶ μαγανείας, καὶ μᾶλλον αὐτοὺς ^κκατέσχε, καὶ ἀνωλόλυξε; Πολλὰ πρὸς τοῦτο ^ασυνεβάλλετο. Πρῶτον μὲν, ὅτι ἤκουσεν

^α ἀνεφγυῶν B.C.D.F. ἀνεφγῶν (sic) Veron. ἀνεφγμένων Sav. cet. * αὐτοῦ ante τοῦ δεσμ. transp. E. ^ι αὐτοῖς om. E. qui post ὕπνου add. αὐτοὺς περιβαλόν.

^δ ὥστε] διὰ τοῦτο οὕτως φκονομήθη ὥστε A.B.F. Sav. cet. ^η θαῦμα pro πρᾶγμα et πράγματος pro θαύματος E. ^ι [ζημίαν] + συμβῆναι A.B.F. Sav. cet. ^κ καὶ et μάλιστα om. A.B.F. ^ι τῆς σπουδῆς E. ^μ γὰρ om. A.B.F. ^ω τοῦ Π. E. ^ο θεοῦ pro Χριστοῦ A.B.C.D.E. Statim μεμ.

χάριτος pro χάριτος μεμ. A.B.C.E.F. ^ρ ἐστιν om. E. ^ο οἱ, quod aberat, est in B.C.D.E.F. οἱ A. Μοχ φασί pro ὅτι A.B.F. ^ι διὰ τί ἐσώθη pro διεσώθη A.B.C.D.F. et ex corr. E. ^α ψέγοντες] ψέγειν (λέγειν F.) τολμῶντες A.B.F. ^ι οἱ γὰρ ἀσθενεῖς—συμβαίνοντων] ἀσθενεῖς γὰρ ὄντες δοκοῦσί μοι πάσχειν τὸ τῶν πυρεττόντων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τὴν τροφὴν κακίζουσιν, ὥσπερ οἱ ἱκτεριῶντες τὸ μέλι (τὸν ἔλι B.), πικρὸν τοῦτο νομίζοντες· ὁμοίως καὶ οἱ νοσοῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφ' οὗ ἡλίου πάντες ἄλλοι φωτίζονται, ἀπὸ τούτου αὐτοὶ βλέπουνται· οὐ παρὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν τοῦτο δὲ συμβαῖνόν ἐστιν A.B.F. ^γ χρῆσασθαι E. ^ω τί οὖν ἔλεγον] οὕτω δὲ καὶ οἱ A.B.F. λέγουσιν pro ἔλεγον E. in marg. man. recenti. ^κ ψέγουσι C.D.E. μάλιστα ψέγουσι A.B.F. λέγουσι Edd. ^γ γὰρ] οὖν A.F. ^κ κατέσχεν ἂν καὶ ἄλλωλυξε (ἔστειξε in marg. man. rec.) E. ^α συνεβάλλετο B.F.

ὑμνούντων τὸν θεόν· οὐκ ἂν δὲ ^bγόητες τοιοῦτους ὕμνους ᾄδον·
 16 “Ἦκουσε γὰρ αὐτῶν, φησὶν, ὑμνούντων τὸν θεόν.” Δεύτε-
 ρον, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἀπέφυγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐκώλυσαν σφάζαι
 ἑαυτόν· οὐκ ἂν δὲ, εἰ ἑαυτῶν ἔνεκεν ἐποιοῦν, ἔνδον ἔμενον, ἀλλὰ
 προτέρους ἂν ἑαυτοὺς ^cἐξείλον. Πολλὴ δὲ αὐτῶν καὶ ἡ φιλαν- B
 θρωπία· ^dἐκώλυσαν αὐτὸν σφάζαι ἑαυτόν, τὸν δῆσαντα ^eαὐτούς.
 (803) Μετὰ πολλῆς ^fτῆς ἀσφαλείας καὶ πικρῶς ἔβδησας ἡμᾶς, φησὶν,
 ἵνα λυθῆς αὐτὸς τῶν πικροτάτων δεσμῶν. Σειραῖς γὰρ τῶν
 ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγγεται. Ἐκεῖνα μὲν ^hγὰρ ἐπά-
 ρατα τὰ δεσμὰ, ταῦτα δὲ μακάρια, καὶ πολλῆς εὐχῆς ἄξια.
 “Ὅτι γὰρ λύει τὰ δεσμὰ ἐκεῖνα ταῦτα, ἔδειξεν ἀπὸ τῶν αἰσθη- C
 τῶν. Εἶδες τοὺς ⁱτῷ σιδήρῳ δεδεμένους λυθέντας; Ὁψεί καὶ
 σαυτὸν ἐξ ἐτέρων ^kχαλεπῶν ἀνεθέντα δεσμῶν. Ταῦτα τὰ
 δεσμὰ, τὰ τῶν δεσμοτῶν λέγω, οὐ τὰ Παύλου, ἐκεῖνα τὰ δεσμὰ
 ποιεῖ τὰ τῶν ἁμαρτιῶν. ^lΔιπλῇ ἦσαν δεσμῶται οἱ ἔνδον, ^mκαὶ
 αὐτὸς δεσμώτης ἦν ὁ δεσμοφύλαξ. Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ σιδήρῳ
 ἐδέδεντο, καὶ ἁμαρτίαις, οὗτος δὲ ἁμαρτίαις ⁿμόναις. Ἐλυσεν
 ἐκείνους ὁ Παῦλος εἰς πληροφορίαν τούτου· καὶ γὰρ ἦν ὁρατὰ
 τὰ δεσμὰ. Οὕτω καὶ ὁ ὁ Χριστὸς ἐποίησε, μᾶλλον δὲ ἀντι-
 στρόφως. Ἐκεῖ διπλῇ ^pπαράλυσιν ἦν. Ποία δὲ ^qαὕτη; Ἡ
 τῶν ^rἁμαρτημάτων, καὶ ἡ τοῦ σώματος. Τί οὖν ποιεῖ; D
 17 “Θάρσει, φησὶ, τέκνον, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι.” ^sΠρο-
 τέραν τὴν ὄντως παράλυσιν ἔλυσεν, εἶτα ἐπὶ ταύτῃ ἔρχεται.
 “Ὅτε γὰρ “Εἰπόντινες τῶν γραμματέων ἐν ἑαυτοῖς, οὗτος
 βλασφημεῖ, εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· ἵνα
 τί ἐνθυμείσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γὰρ ἐστὶν εὐκο-
 πώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ^tἔγειρε
 καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀν- E
 θρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ·
 ἔγειρεθεις ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου.”
 Ἐβεβαίου τὸ νοητὸν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ τὸ

16 Act. xvi. 25.

17 Matth. ix. 2—6.

^b γόητες] + ὕμνον τὸν θεόν καὶ C. ^c ἐξείλοντο E. ^d κωλύσασα E.
^e αὐτούς] + μονονοχὶ τοιαῦτα πρὸς αὐτὸν λέγοντες A.B.F. Sic, sed om. τοιαῦ-
 τα, Sav. cet. ^f τῆς om. E. Post ἀσφαλείας add. ἡσφαλίσω εἰς τὴν ἐσώ-
 τεραν (ἐνδοτέραν F.) φυλακὴν A.B.F. Sav. cet. ^g ἔβδησας (ἔβδησαν C. Veron.)
 ἡμᾶς] ἡμᾶς ἔβδησας A.B.F. Sav. cet. Statim φησὶν om. iidem. ^h γὰρ] οὖν
 A.B.F. γὰρ om. E. ⁱ τῷ om. F. ^k χαλ. ἀνεθ. δεσμῶν pro δεσμῶν ἀνεθ.
 χαλ. omnes. ^l διπλοὶ C.D.E. Veron. Mox οἱ δεσμῶται ἔνδον iidem.
^m καὶ αὐτὸς—δεσμοφύλαξ] ἀπλῶς δὲ ὁ δεσμοφ. δεσμώτης ἦν A.B.F. ⁿ μό-
 νον E. ^o Χριστὸς] + ἐπὶ τοῦ παραλύτου A.B.F. ^p ἡ παράλ. E. ^q αὕτη] +
 καὶ ποία A.B.F. ^r ἁμαρτημάτων pro ἁμαρτιῶν B.C.E.F. ^s πρότερον A.F.
^t ἰδὼν A.B.F. ^v ἔγειρε B.C.D.F. ἔγειραι Edd.

κατὰ ψυχὴν ἐργασάμενος. Διὰ τί δὲ τοῦτο ἐποίησεν; Ἰνα πληρωθῇ τὸ εἰρημένον· ¹⁸ “Δούλε πονηρὲ, ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε.” Τί ^ωεἶπον ἐκεῖνοι; Οὐδεὶς δύναται ἀφίεναι **F** ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ θεός· ² οὐδὲ ἄγγελος οὐδὲ ἀρχάγγελος, οὐδὲ ἄλλη κτιστὴ δύναμις. Ὑμεῖς τοῦτο ὁμολογήσατε. Τί οὖν ἐχρῆν εἰπεῖν; Ἄν δειχθῶ ἀφιεῖς ἁμαρτίας, εὐδελον ὅτι θεὸς ἐγώ. Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ τί; “² Ἰνα εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίεναι ἁμαρ-
 59 τίας, τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.” Ὅταν οὖν, φησί, τὸ δυσκολώ-
 τερον ^a ἐργάσωμαι, εὐδελον ὅτι οὐδεμία περὶ τοῦ εὐκόλου ^b καταλείπεται πρόφασις, οὐδὲ ἀντιλογία. Διὰ τοῦτο τὸ νοητὸν ^c ἐκεῖνος ἐποίησε ^d πρῶτον, ἐπειδὴ πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀντι-
 λέγοντες· ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὸ αἰσθητὸν ^e αὐτὸ ἤγαγεν. Ὁὐκ ἦν κουφότης ἡ πίστις. Εἶδε τοὺς δεσμώτας, καὶ οὐδὲν εἶδεν οὐδὲ ἤκουσε φαῦλον· εἶδεν οὐ μαγγανεία τι γε-
B γενημένον· ὕμνου γὰρ τὸν θεόν· ^e εἶδεν ἀπὸ φιλανθρωπίας πολλῆς πάντα γενόμενα· οὐ γὰρ ἡμύναντο αὐτὸν, καίτοι δυνά-
 μενοι. Ἐνῆν γὰρ καὶ ἑαυτοὺς καὶ τοὺς δεδεμένους ἐξελόντας ἀπελθεῖν· εἰ δὲ μὴ τοὺς δεδεμένους, ἀλλ’ ^h ἑαυτοὺς. Ἄλλ’ οὐκ εἰργάσαντο τοῦτο. Ὡστε οὐκ ἀπὸ τοῦ θαύματος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τρόπου αὐτὸν κατήδεσαν. Πῶς; “Ἐφώνησε ⁱ φωνῇ μεγάλη λέγων· μηδὲν ^k πράξης σεαυτῷ κακόν· ^l ἅπαντες **C** γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Ὁρᾷς ^m καὶ τὸ ἀκενόδοξον καὶ τὸ ἄτυφον καὶ τὸ φιλόστοργον; Οὐκ εἶπεν, ὅτι δι’ ἡμᾶς ταῦτα γέγονεν, ἀλλ’ ὥσανει τῶν δεσμοτῶν εἰς, φησί· “ⁿ Πάντες γὰρ ἐσμεν ἐνθάδε.” Καίτοι εἰ καὶ μὴ πρὸ τούτου, μηδὲ διὰ τοῦ θαύματος ἔλυσαν ἑαυτοὺς, ἀλλ’ ἐνῆν αὐτοὺς σιγῆσαι, καὶ πάντας ἀπολύσαι καὶ δεδεμένους. Εἰ γὰρ ἐσίγησαν, καὶ μὴ διὰ τῆς μεγάλης φωνῆς κατέσχον ^o ἐκείνου τὰς χεῖρας, ^p ὥθθησεν ἂν διὰ τοῦ λαί-
 μου τοῦ ξίφος. Διὰ τοῦτο καὶ ἐβόησεν, ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐνδοτέ-
 ραν φυλακὴν ἦν βεβλημένος. Κατὰ σαυτοῦ τοῦτο ^q ἐπεποίκας,
D φησὶν, ἐνδοτέρω βαλὼν τοὺς μέλλοντάς σε ἐλευθεροῦν τοῦ κιν-

¹⁸ Luc. xix. 22.

^ω εἶπον] δὲ A.B.F. Sav. cet. ^x οὐκ ἄγγελος ἄρα λοιπὸν, οὐκ ἀρχάγγ.
 A.B.F. Sav. cet. ^y ἄλλῃ] + τῆς E. ^z Ἰνα] + δὲ A.B.D.F. Sav. cet.
^a ἐργάσωμαι omnes. ἐργάσομαι Edd. ^b λείπεται B.F. ^c ἐκεῖνο E.
^d πρῶτον pro πρότερον A.B.C.E.F. ^e αὐτὸν E. ^f οὐκ] ἄρα οὐκ A.B.F.
 Sav. cet. Statim κουφότης ante corr. E. ^g εἶδεν A.B.F. ^h ἑαυτοὺς] +
 γοῦν man. rec. E. ⁱ φωνῇ μεγ. pro μεγ. φωνῇ omnes. ^k πράξης A.B.C.E.
 πράξεις F. ποιήσης Edd. Statim σαυτῷ A.B. ^l πάντες A.B. ^m καὶ
 om. C. ⁿ ἅπαντες C. ^o ἐκείνου omnes. αὐτοῦ Edd. ^p ὥθισεν B.F.
^q ἐποίκας E.

δύνου. Ἄλλ' οὐκ ἐμιμήσαντο τὰ παρ' ἐκείνου ἑγόμενα. Ἐκείνου δὲ ἀποθανόντος, πάντες ἂν ἐξέφυγον. Ἐίδες ὅτι εἰλοντο δεδέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνον περιιδεῖν ἀπολλύμενον; Καὶ ἐνενόησε πρὸς ἑαυτὸν, εἰ γόητες ἦσαν, πάντως ἂν ἐκείνους ἀπέλυσαν, καὶ ἑαυτοὺς ἠλευθέρωσαν τῶν δεσμῶν· εἰκὸς γὰρ πολλοὺς καὶ τοιούτους ἐμβεβλήσθαι. Ἄλλως δὲ, πολλαῖς δεξάμενος γόητας τοιούτους, καὶ οὐδὲν ἰδὼν τοιούτον γενόμενον, ἐθαύμασεν. Ὁ γόης οὐκ ἂν ἔσεισε τὰ θεμέλια, ὥστε Ε διενπνίσαι τὸν δεσμοφύλακα, καὶ δυσκολωτέραν ἑαυτῷ ποιῆσαι τὴν φυγὴν.

Ἄλλ' ἰδωμεν λοιπὸν τοῦ δεσμοφύλακος τὴν πίστιν. 19 «Αἰ- (804) τήσας, φησὶ, φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος ὑπάρχων, προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλλᾳ, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;» Πυρ ἐκράτει καὶ ξίφος, καὶ ἔλεγε· «ἢ τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;» 20 «Οἱ δὲ F εἶπον· πιστεύσον εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ σωθήσῃ σὺ, καὶ ὁ οἶκός σου.» Τοῦτο οὐχὶ γοήτων ἐστὶ, φησὶ, δόγμα τοιούτον παραδοῦναι· οὐδαμοῦ δαίμονος ἐνταῦθα μνήμη. Ὅρᾳς πῶς ἄξιός τοῦ σωθῆναι ἐκεῖνος; Ἰδὼν γὰρ τὸ θαῦμα, καὶ τοῦ φόβου ἀπαλλαγείς, οὐκ ἐπελάθετο τῶν συμφερόντων, ἀλλ' ἐν τοσοῦτῳ κινδύνῳ περὶ τῆς σωτηρίας ἐφρόντιζε τῆς κατὰ ψυχὴν, 60 καὶ ὡς ἐχρῆν διδασκάλοις προσελθεῖν, οὕτω προσῆλθε· ἐπρὸς τοὺς πόδας αὐτῶν ἔπεσε. 21 «Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ, φησὶ, τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ ἑτῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς, καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα.» Ὅρᾳς θερμότητα ἀνδρός; Οὐκ ἀνεβάλετο, οὐκ εἶπεν, ἡμέρα γενέσθω, ἰδωμεν, σκεψώμεθα· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς θερμότητος καὶ αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ πᾶσα ἐβαπτίσθη· ἀλλ' οὐχ ὥς νῦν οἱ πλείους περιορῶσι καὶ δούλους καὶ γυναῖκας καὶ B παῖδας ἀμυήτους τυγχάνοντας. ἸΓίνεσθε, παρακαλῶ, κατὰ τὸν δεσμοφύλακα· οὐ τὴν ἄξιαν λέγω, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν. Τί

19 Act. xvi. 29, 30.

20 Ibid. v. 31.

21 Ibid. v. 32, 33.

ῥ γεγονότα A.B.F. λεγόμενα E. ἔιδεν E. καὶ] διὰ τοῦτο καὶ A.B.F. Sav. cet. Statim ἐνεκόνεικον ἐν αὐτῷ E. ἐνενόησεν ὁ δεσμοφύλαξ καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν A.B.F. ἔλευθ. A.B. Sav. τοσοῦτους E. τοιούτους om. A.B.F. Sav. cet. ὁ γ. οὐκ] νῦν ὁ γ. οὐκ C.D. οὐδὲ γὰρ γόης A.B.F. ἂν om. A.B.C.D.F. et ante corr. E. Statim ἔσεισε omnes. ἔσειε Veron. Sav. ὥστε] οὕτως ὥστε A.B.F. ἔφη omnes. φησὶ Edd. τί] κύριοι, τί A.B.E.F. Sav. cet. εἰς] ἐπὶ E. Μοx Χριστὸν om. C.D. Ἰησοῦν Χρ. om. Veron. δόγμα] ὡς δόγμα A.B.F. πρὸς] καὶ πρὸς A.B.D.F. Sav. cet. κυρίου] θεοῦ B.F. τῇ ὥρᾳ τῆς ν. pro τῇ νυκτὶ omnes. ὡς νῦν] οἱ νῦν οὕτως, ἀλλ' A.B.F. ἰγίνεσθε A.F.

γὰρ ὄφελος ἀξιώματος, ὅταν ^κἢ ἡ προαίρεσις ἀσθενής; ¹Ὁ ὤμος, ὁ ἀπηνής, ὁ μυρίοις συζῶν κακοῖς, ὁ τοῦτο μελετῶν ἀεὶ, οὕτω φιλάνθρωπος, οὕτω κηδεμονικὸς ^μἀθρόον γέγονεν. “Ἐλοῦσεν αὐτοὺς, φησὶν, ἀπὸ τῶν πληγῶν.” Θέα πάλιν καὶ ^ντὴν θερμότητα τοῦ Παύλου· δεδεμένος, μεμαστιγμένος, οὕτως ^δεὐηγγελίζετο. ²Ὡς οὗτος μακαρίας ἀλύσεως, οἷας ὥδινεν ὥδινας κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην· οἷα ἀπέτεκε παιδία. Καὶ περὶ τούτων ^ρεἰπεῖν δυνατόν, ²² “Ὅς ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου.” Ὅρᾳς πῶς ἀγάλλεται, καὶ τὰ τεχθέντα παιδία ἀπὸ τούτου λαμπρότερα βούλεται εἶναι; ὅρᾳς πόση περιουσία δόξης τῶν δεσμῶν, ὅπου γε οὐ μόνον τὸν περικείμενον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τεχθέντας ὑπ’ αὐτοῦ λαμπροὺς ποιεῖ; Ἐχούσι τι πλεονοῖ ἐν τοῖς Παύλου δεσμοῖς τεχθέντες, οὐ κατὰ τὴν χάριν λέγω, ἢ γὰρ αὕτη χάρις, οὐδὲ κατὰ τὴν ἄφεσιν, ἢ γὰρ αὕτη ^απάντων ^δἄφεςις, ἀλλ’ ὅτι ἐκ προοιμίων παιδεύονται χαίρειν καὶ ἀγάλλεσθαι τοῖς τοιοῦτοις πράγμασιν. “Αὕτῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς, φησὶ, παραλαβὼν αὐτοὺς, ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη.” Καὶ θέα λοιπὸν τὸν καρπὸν· ἀντέδωκεν εὐθέως τὰ σαρκικά. ²³ “^γἈναγαγὼν αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον, ^εεὐθέως παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἡγαλλιάσατο ^ιπανοικὶ πεπιστευκῶς τῷ θεῷ.” Τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν, ἀνοιγέντος ^ναὐτῷ τοῦ οὐρανοῦ διὰ τῆς ἀνοιξεως τῶν τοῦ δεσμοτηρίου θυρῶν; Ἐλοῦσε τὸν διδάσκαλον, τράπεζαν παρέθηκε, καὶ ἡγαλλιάσατο. Εἰσῆλθεν εἰς δεσμοτήριον ἢ Παύλου ἄλυσις, καὶ ἐκκλησίαν εἰργάσατο πάντα τὰ ἐκεῖ, καὶ σῶμα Χριστοῦ ^ωἐφειλκύσατο, καὶ τράπεζαν ^ξἔθηκε τὴν πνευματικὴν, καὶ ^νὥδινας, ἐφ’ αἷς ἄγγελοι χαίρουσι. ^μΜῆτι εἰκὴ ἔλεγον τὸ δεσμοτήριον τοῦ οὐρανοῦ λαμπρότερον; τῆς γὰρ ἐκεῖ χαρᾶς τοῦτο γέγονεν αἷτιον. Εἰ ^αγὰρ ἐφ’ ἐνὶ ἀμαρτωλῷ μετανοοῦντι χαρὰ ^βἐν οὐρανοῖς, ^εεἰ ὅπου δύο εἰσὶ συνηγμένοι εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἐκεῖ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ὅπου Σίλας καὶ Παῦλος καὶ ὁ δεσμοφυλάξ καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ^φὅλη, καὶ πίστις τοσαύτη, πόσῳ μᾶλλον; Ὅρα τὴν σφοδρότητα τῆς πίστεως. Ἀλλὰ τὸ δεσμοτήριον τοῦτο ἐτέρου ^δμε ὑπέ-

22 Philem. 10.

23 Act. xvi. 34.

^κ ἢ post ἀσθενής transp. A.B.E.F. ¹ εἰ ὁ ὤμος C.D. Veron. εἰ om. E. βαβαί pro εἰ A.B.F. Sav. cet. ^μ ἀθρόον pro ἀθρόως omnes. ^ν τὴν θ. τοῦ Π. pro τοῦ Π. τὴν θ. omnes. ^ο τῆς om. B.F. ^ρ εἰπεῖν δυνατόν] ἐστὶν εἰπεῖν A.B.F. Sav. cet. ἐστὶν εἰπεῖν δυνατόν E. ^α πάντων om. A.B.F. ^β ἀναγαγὼν] + γὰρ E. ^γ εὐθέως om. A.B.C.E. ^δ πανοικί C. ^ε αὐτοῦ A. Statim δεσμοτηρίου pro οὐρανοῦ F. ^ς ἐφειλκύσατο] πάντας ἐποίησε A.B.F. Sav. cet. ^ξ ἔθηκε] ἔστησε A.B.F. ^ν ὥδινας] + ἔτεκεν A.B.F. Sav. cet. ^μ μῆτι οὐκ ἄρα A.B.F. Post ἔλεγον add. ὅτι E. ^α γὰρ om. A.B.F. ^β ἐν οὐρανοῖς] ἐν οὐρανοῖς γίνεται A.B.F. γίνεται ἐν οὐρανοῖς E. ^ε εἰ] ἢ E. ^δ με om. F.

μνησε δεσμοκτηρίου. Ποίου δὴ τούτου; Ἐνθα Πέτρος ἦν. Ἀλλὰ τοιοῦτον οὐδὲν ἐγένετο ἐκεῖ· ἀλλ' ἦν παραδεδομένος τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, καὶ οὐχ ὅτι ὕμνει οὐδὲ ἡγρύπνει, ἀλλ' ἐκάθευδε· καὶ οὐδὲ μεμαστιγμένος ἦν, ἀλλὰ μείζων ὁ κίνδυνος. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἤδη τὸ πᾶν εἴργαστο, καὶ δίκην ἦσαν δεδωκότες· ἐκεῖ δὲ οὐδέπω. ^ε Ὡστε εἰ καὶ μὴ πληγαὶ ^β ὠδύνων, ἀλλ' ἡ προσδοκία τοῦ μέλλοντος ἐθορύβει. Ὅρα καὶ ἐκεῖ τὸ θαῦμα. ²⁴ “Ἰδοὺ ἄγγελος κυρίου, φησὶν, ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἡγειρεν αὐτὸν λέγων· ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ εὐθέως ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν.” B (805) Πέτρον ἐνυξεν. Οὐδεὶς δὲ τὸ φῶς ἑώρα, ἀλλὰ μόνος αὐτός, καὶ ἐδόκει ὅτι ὄραμα ἐστίν· οὕτως οὐκ ἐπαισθάνονται οἱ καθεύδοντες τῶν τοῦ θεοῦ ἐνεργειῶν. “Εἶπε δὲ, φησὶν, ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· περίζωσαι καὶ ^κ ἐπόδησαι τὰ σανδάλια σου. Καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ^ι λέγει αὐτῷ, περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ ἐξελθὼν ^μ ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον ^ν διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, C ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ^ο ἀνεώχθη αὐτοῖς. Καὶ ^ρ εἰσελθόντες, προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ ἀπέστη.”

Διὰ τί μὴ τοῦτο γέγονεν ἐνταῦθα, ὅπερ ἐπὶ ^ι τοῦ Παύλου καὶ Σίλα; “Ὅτι ἐκεῖ μὲν ἔμελλον ^Γ ἀπολύειν αὐτούς· διὰ τοῦτο οὐκ ἠθέλησεν οὕτως ἀπολυθῆναι αὐτούς· ἐπὶ δὲ τοῦ μακαρίου Πέτρου, εἰς φόνον αὐτὸν ἔμελλον ἐξάγειν. Τί οὖν; οὐ πολλῷ θαυμασιώτερον ἦν, φησὶν, ἐξαχθέντα καὶ παραδοθέντα ταῖς τοῦ βασιλέως χερσὶ, τότε ἐκ ^ς μέσων αὐτῶν ἐξαρπασθῆναι τῶν κιν- D δύνων, καὶ μηδὲν παθεῖν; οὕτω γὰρ ἂν ^ι οὐδὲ οἱ στρατιῶται ἀπώλοντο. Μέγα ἐνταῦθα ^ν κεκίνηται ζήτημα. ^ω Ὁ θεὸς τὸν αὐτοῦ δοῦλον, φησὶ, μετὰ τῆς ἐτέρων ἔσωσε τιμωρίας, μετὰ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας; ^κ Πρῶτον μὲν οὖν οὐ μετὰ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας· ^γ οὐ γὰρ τῆς τοῦ πράγματος οἰκονομίας τοῦτο γέγονεν,

²⁴ Act. xii. 7, sqq.

^ε γέγονεν E. ^ι εἰργάσαντο E. ^ς ὥστε] πλην ἀλλ' E. ^h Vid. Annot. ^ι μὴ om. F. ^κ ἐπόδησαι B. ^ι λέγει] εἶπεν C. ^μ ἠκολούθει C. ^ν διὰ] ὑπὸ E. ^ο ἀνεώχθη B.C. ἠνεώχθη A.F. ἠνοίγει E. ἠνοίχθη Edd. ^ρ ἐξελ-
θόντες A.E. ^ι τοῦ om. E. ^Γ αὐτοὺς ἀπολύειν *inverso ord.* A.F. ^ς μέ-
σου E. ^ν οὔτε E.F. οὔτε A. ^ω κινεῖται A.B.F. ^ω δ] ὅτι ὁ E. ^κ πρῶ-
τον μὲν οὖν οὐ (οὐ om. D.)] τί οὖν ἐρούμεν; πρῶτον (+ μὲν οὖν Sav. cet.) ὅτι
οὐ A.B.F. Sav. cet. ^γ οὐ γὰρ] δεύτερον ὅτι οὐ A.B.F. Sav. cet.

ἀλλὰ τῆς τοῦ δικαστοῦ ²μυρίας. Πῶς; Ὁ μὲν θεὸς οὕτως
 ᾤκονόμησεν, ὥς μὴ μόνον τούτους μὴ ἀπολέσθαι, ἀλλὰ καὶ
 ἐκείνον σωθῆναι, καθάπερ δὴ καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ δεσμοφύ-
 Ε¹λακος· ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐχρήσατο τῇ δωρεᾷ εἰς δέον. ²⁴“Γενο-
 μένης δὲ ἡμέρας, φησὶν, ἦν τάραχος οὐκ ὀλίγος ἐν τοῖς στρα-
 τιώταις, τί ἄρα ὁ Πέτρος ἐγένετο.” ²⁵Τί οὖν; Ἐξέτασιν τοῦ
 πράγματος ποιεῖται ὁ Ἡρώδης, καὶ ἀνακρίνας αὐτοὺς, ἐκέλευσεν
 ἀπαχθῆναι. Εἰ μὲν γὰρ μὴ ἀνέκρινεν, ἦν ἂν τις ἀπολογία·
 νῦν δὲ παρέστησεν, ἀνέκρινεν, ἔμαθεν ὅτι ἐδέδετο, ὅτι τὸ δεσμο-
 τήριον ἠσφάλιστο, ὅτι οἱ φύλακες ἦσαν πρὸ τῶν θυρῶν· οὐ
 τοίχους ⁶διωρῶνκτο, οὐ θύρα ἀνέωκτο, οὐδὲν ἄλλο κακουργίας
 F⁶τεκμήριον ἦν· δέον ἀπὸ τούτων θαυμάσαι τοῦ θεοῦ τὴν δύνα-
 μιν, ἥτις καὶ ἐκ ¹μέσων αὐτὸν ἀνῆρπασε τῶν κινδύνων, καὶ
 προσκυνῆσαι τὸν τοσαῦτα δυνήθέντα, ²⁶ὃ δὲ ἐκείνους ἀπήγαγε.
 Ἰτί οὖν ἐνταῦθα ὁ θεὸς αἴτιος; Εἰ μὲν γὰρ τοίχον διαρραγῆναι
 62 ἐποίησε, καὶ οὕτως ἐξέβαλεν, ἴσως ἂν ἐνομιόσθῃ τῆς ἐκείνων
 ῥαθυμίας τὸ πρᾶγμα· εἰ δὲ οὕτως ᾤκονόμησεν, ὥστε δειχθῆναι
 ὅτι οὐκ ἀνθρωπίνης κακουργίας, ἀλλὰ θείας θαυματουργίας τὸ
 πρᾶγμα ἦν, τί δὴ τοῦτο ἐποίησεν; Εἰ γὰρ ἔμελλε φεύγειν,
 οὕτως ὡς εἶχε τὰς ἀλύσεις, ἔφυγεν ἂν· εἰ ἔμελλε φεύγειν θεο-
 ρυβημένος, οὐκ ἂν τοσαύτην ἐποίησατο πρόνοιαν, ὥστε καὶ τὰ
 σανδάλια λαβεῖν, ἀλλ’ εἴασεν ἂν. Νῦν δὲ διὰ τοῦτό φησιν ὁ
 ἄγγελος πρὸς αὐτὸν, “Ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου,” ἵνα μά-
 B¹θωσιν ὅτι ²⁷οὐ φεύγων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς ἀνέσεως τὸ πρᾶγμα
 εἰργάσατο. Δεδεμένος γὰρ, καὶ μεταξύ τῶν ²⁸δύο στρατιωτῶν,
 οὐκ ἂν τοσαύτην ἐποίησατο σχολήν, ὥστε καὶ τὰς ἀλύσεις
 λῦσαι, καὶ ταῦτα εἰς τὴν ἐσωτέραν ὦν καὶ αὐτὸς φυλακὴν.
 “Ὡστε τῆς ἀδικίας τοῦ δικαστοῦ γέγονεν ἡ κόλασις τῶν φυλά-
 κων. Διὰ τί γὰρ ²⁹Ἰουδαῖοι μὴ τοῦτο ἐποίησαν; Καὶ γὰρ
 ἐτέρου δεσμοτηρίου μέμνημαι, ἐκείνου ³⁰μὲν τοῦ προτέρου τοῦ ἐν
 Ῥώμῃ, τούτου ³¹δὲ τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, ³²νῦν δὲ τοῦ ἐν Ἱεροσολύ-
 μοις. ³³Ἀκούσαντες γὰρ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι παρὰ
 C³⁴τῶν ἀποσταλέντων ³⁵παρ’ αὐτῶν εἰς τὸ δεσμοτήριον, ὥστε
 ἐξαγαγεῖν τὸν Πέτρον, ὅτι ἔσω οὐδένα εὔρομεν, ἀλλὰ ³⁶καὶ

24 Act. xii. 18.

25 Ibid. v. 23, 24.

² μυρίας A.C.D.E.F. μυρίας confuse B. μοχθηρίας E. in marg. man. sec.
 μανίας Veron. πικρίας Sav. cet. ²⁴ τί οὖν;] εἶτα τί; A.B.F. Sav. cet. ²⁵ δι-
 ωρῶνκτο ex corr. A. ²⁶ τεκμήριον ἦν· δέον] Sic E. τεκμήριον· ἦν δὲ C.
 Veron. τεκμήριον ἦν· καὶ δέον D. τεκμήριον ἦν· καὶ ἐχρῆν αὐτὸν A.B.F. τεκμή-
 ριον· ἐχρῆν αὐτὸν Sav. cet. ²⁷ μέσου E. ²⁸ ὃ δὲ om. C.D.E. ὃ δὲ ἐκείνους
 ἀπήγαγε om. Veron. ²⁹ τί] πῶς A.B.F. Sav. cet. ³⁰ οὐγὲν E. ³¹ δύο]
 + μένων A.B.F. Sav. cet. ³² οἱ Ἰουδαῖοι A.B.F. ³³ μὲν om. A.B.F.
³⁴ δὲ om. A.F. ³⁵ νυνὶ E. ³⁶ παρ’ αὐτῶν om. C. ³⁷ καὶ om. B.E.

κεκλεισμένας τὰς θύρας, καὶ τοὺς φύλακας ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, διὰ τί μὴ τοὺς φύλακας ἀνείλον, ἀλλὰ διηπόρουν περὶ ραυτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο; Εἰ δὲ ὁ σφόδρα κατ' αὐτῶν φονῶντες οὐδὲν τοιοῦτον ἐνενόησαν, πολλῶ μᾶλλον ἢ σὺ ὁ πρὸς ἐκείνων χάριν πάντα ποιῶν. Διὰ τοῦτο μετῆλθεν αὐτὸν ἡ δίκη ταχέως. Εἰ δὲ τοῦτο ἐγκαλεῖς, ἐγκάλει καὶ περὶ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σφαττομένων, καὶ περὶ τῶν ἀδίκως ἀναιρουμένων μυρίων D ἐτέρων, καὶ ἔτι περὶ τῶν παιδων τῶν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ ἀναιρεθέντων· καὶ γὰρ καὶ ἐκείνοις, ὡς σὺ λέγεις, ὁ Χριστὸς ἐγένετο αἷτιος· μᾶλλον ὃ δὲ οὐχ ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ἡ μανία καὶ ἡ τυραν- (806) νίς τοῦ ὡπατρὸς τοῦ Ἡρώδου. Εἰ δὲ λέγεις, διὰ τί μὴ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτὸν ἤρπασε τοῦ Ἡρώδου, καὶ τοῦτο ἡδύνατο ποιῆσαι, ἀλλ' οὐδὲν ἂν ἐκέρδανον ἀπὸ τούτου. Ποσάκις γοῦν ὁ Χριστὸς ἐκ μέσων αὐτῶν ἐξῆλθε τῶν χειρῶν; τί οὖν τοῦτο E ὠφέλησε τοὺς ἀγνώμονας; Ἐνταῦθα ἡ μέντοιγε καὶ πολλῇ τοῖς πιστοῖς ὠφέλεια γίνεται ἀπὸ τῶν γεγεννημένων ὑπομνημάτων γὰρ ὡς γενομένων, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν μαρτυρούντων τοῖς ὡπραττομένοις, ἀνυποκρίτως ἦν ἡ μαρτυρία. Ὡς περ οὖν κακεῖ οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν ἔπεστομίσθησαν, ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ τοὺς ἐλθόν- τας ὁμολογεῖν τὰ γεγεννημένα, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Διὰ τί γὰρ ὁ δεσμοφύλαξ οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησε; καίτοιγε οὐδὲν ἐλάττωνα τῶν τούτου τὰ ἡ τοῦ Ἡρώδου ἦν. Τοῦ γὰρ ἰδεῖν ἀνεωγμένας τὰς θύρας, ὅσον εἰς ἐκπλήξεως λόγον, οὐδὲν ἔλαττον F τὸ μαθεῖν ὅτι κεκλεισμένων αὐτῶν ἐξῆλθεν ὁ δεδεδεμένος· καίτοι ταῦτα καὶ φαντασία ἔδοξεν ἂν εἶναι μᾶλλον, ἐκεῖνο δὲ οὐκέτι, μετὰ ἀκριβείας ἀπαγγελλόμενον. Ὡς τε εἰ καὶ οὗτος οὕτως ἦν πονη- ρός, ἔσφαξεν ἂν τὸν Παῦλον, καθάπερ ἐκεῖνος τοὺς στρατιώτας· 63 ἀλλ' οὐκ ἦν. Εἰ δὲ λέγοι τις, διὰ τί καὶ τὰ παιδία συνεχώ- ρησεν ὁ θεὸς ἀναιρεθῆναι, εἰς μακρότερον ἐμπεσούμεθα λόγον, ὃν ἐν προοιμίῳ ἔδει λέγεσθαι πρὸς ὑμᾶς. Τέως δὲ πολλὰ τῇ Παύλου εὐχαριστήσαντες ἀλύσει, καταπαύσωμεν τὸν λόγον, ὅτι τοσοῦτων ἡμῖν ἀγαθῶν αἰτία γέγονε, παρακαλέσαντες ὑμᾶς μὴ μόνον μὴ δυσχεραίνειν, ἢ εἴ τι διὰ Χριστὸν πάθοιτε, ἀλλὰ καὶ

ρ αὐτῶν] + λέγοντες A.B.F. Sav. cet. ὁ σφόδρα] οἱ σφόδρα E. ὁ σὺ om. E. Mox ποιῶν πάντα inverso ord. A.B.F. καὶ om. B.F. ἔτι] + καὶ E. ὡς δὲ accessit ex A.B.C.D.F. ὡπατρὸς] πάππου A.B.F. λέγεις E. καὶ] μάθανε ὅτι καὶ A.B.F. ἂν ἐκέρδανον] Sic C.D. ἂν ἐκέρδανον E. ἂν ἐκέρδανον A. ἐκέρδανον F. ἐκέρδανον ἂν Edd. μέσων A.C.D.E. μέσων Veron. μέσων Sav. cet. μέντοι (sine γε) E. γενο- μένων Sav. cet. πραττομένων est in libris omnibus et Veron. γενομένων A.B.E.F. ἦν om. A.B.F. ἐπεστομίσθησαν a pr. man. E. οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα om. E. Veron. ἡ τοῦ om. A.B.E.F. Sav. cet. λέγοι τις] πρὸς τοὺς λέγοντας A.B.F. Sav. cet. Iidem post ἀναιρεθῆναι add. βουληθῶμεν ἀπολογησασθαι, τάχα. ἢ εἴ] ἂν E.

Β χαίρειν ὡς οἱ ἀπόστολοι, καὶ καυχᾶσθαι, ὡς ¹Παῦλος ἔλεγεν²⁶ “Ἥδιστα καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου.” ²⁷ Διὰ τοῦτο ἤκουσεν, “Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου.” Παῦλος ἐπὶ δεσμοῖς καυχᾶται, καὶ σὺ ἐπὶ πλούτῳ ²⁸μέγα φρονεῖς; οἱ ἀπόστολοι ἔχαιρον, ὅτι κατηξιώθησαν μαστιγωθῆναι, καὶ σὺ ἄνεσιν ζητεῖς καὶ τρυφήν; Πῶς οὖν θέλεις τῶν αὐτῶν ἐκείνοις τυχεῖν, ἀπεναντίας αὐτοῖς ὁδεύων ²⁹ἐνταῦθα; ³⁰ “Καὶ νῦν, φησὶ, πορεύομαι εἰς Ἱεροσόλυμα δεδεμένος τῷ πνεύματι, τὰ ῥέν αὐτοῖς συναντήσοντάς μου μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμά ³¹μοι κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγον, ὅτι δεσμὰ με καὶ θλίψεις μένουσι.” Τί οὖν ἀπέρχῃ, εἰ δεσμὰ καὶ θλίψεις ³²σε μένουσι; Διὰ τοῦτο ³³αὐτὸ, φησὶν, ἵνα δεσμευθῶ διὰ Χριστὸν, ἵνα ἀποθάνω δι’ αὐτόν. ³⁴ “Οὐ γὰρ μόνον δεθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

³⁵ “Οὐδὲν τῆς ψυχῆς ἐκείνης μακαριώτερον. Ἐν τίσιν καυχᾶται; Ἐν δεσμοῖς, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀλύσει, ἐν στίγμασιν. ³⁶ “³⁷Ἐγὼ τὰ στίγματα ³⁸τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, φησὶν, ἐν τῷ σώματί μου ³⁹Δ βασταζῶ,” καθάπερ τρόποιόν τι μέγα· καὶ πάλιν, “Ἐνεκεν τοῦ Ἰσραὴλ, φησὶ, τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι” καὶ πάλιν, “Ἐν ἡ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” Τί ⁴⁰οὖν ἐστι τοῦτο; οὐκ αἰσχύνῃ, ⁴¹οὐδὲ δέδοικας τὴν οἰκουμένην δεσμῶν περιῶν; οὐ φοβῇ μή τις ἀσθένειαν τοῦ θεοῦ σου καταγνῶ; μή τις διὰ τοῦτο οὐ μὴ προσέλθῃ; Οὐ τοιαῦτά μου, φησὶ, τὰ δεσμὰ· ⁴²οἶδε καὶ ἐν βασιλείοις λάμπειν. ⁴³ “Ὡστε τοὺς δεσμούς μου, φησὶ, φανεροὺς γενέσθαι ἐν ὄλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως λαλεῖν τὸν λόγον.” ⁴⁴ Ὁρᾷς ⁴⁵δεσμῶν ἰσχὺν μᾶλλον, ⁴⁶ἢ νεκρῶν ἀναστάσεως; Δεδεμένον με εἶδον, καὶ μᾶλλον θαρροῦσιν. Ὅπου γὰρ δεσμὰ, ἀνάγκη καὶ μέγα τι γενέσθαι ἐκεῖ· ὅπου θλίψις, πάντως ἐκεῖ καὶ σωτηρία, πάντως ἐκεῖ ἄνεσις, πάντως ἐκεῖ μεγάλα κατορθώματα. Ὁ γὰρ διάβολος ὅταν λακτίσῃ, τότε πλήττεται· ὅταν δῆσῃ τοὺς τοῦ θεοῦ δούλους, τότε μάλιστα ὁ λόγος ἐπιδίδωσι. Καὶ θέα παν-

²⁶ 2 Cor. xii. 9.²⁷ Act. xx. 22, 23.²⁸ Ibid. xxi. 13.²⁹ Gal. vi. 17. Act. xxviii. 20. Eph. vi. 20.³⁰ Philipp. i. 13, 14.

¹ ὁ Π. Ε. ² διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἤκουσεν Α.Β.Ε. Sav. cet. ³ ἡ μεγαλοφρονεῖς F. ⁴ ἐνταῦθα om. Α.Β.Ε. ⁵ ἐν αὐτοῖς συναντήσοντα] συμβησόμενα Ε. ⁶ μοι post διαμαρτύρεται transp. Ε. ⁷ Sic Α.Β.Ε.Ε.Ε. σε (με D.) post δεσμὰ vulgo legitur. ⁸ αὐτὸ om. F. Flor. p. 328. (Tom. xii. p. 580 B.) φησὶν om. Ε. Flor. ⁹ ΘΕΙΚΟΝ. Περί τῶν Παύλου δεσμῶν, καὶ Πέτρου, καὶ τῶν τριῶν παιδῶν, καὶ Ἰωάννου, καὶ Ἰερεμίου, καὶ Ἰωσήφ, καὶ αὐτοῦ τοῦ κυρίου. Veron. ¹⁰ ἐγὼ] + γὰρ Ε. ¹¹ τοῦ] + κυρίου Α.Ε.Ε. Sav. cet. Ἰησοῦ om. F. ¹² οὖν om. Α.Β.Ε. Sav. cet. ¹³ οὐδὲ Ε. οὐ Edd. ¹⁴ οἶδα Flor. ¹⁵ τῶν δεσμῶν F. ¹⁶ ἢ om. Ε.

ταχοῦ τοῦτο γινόμενον. Ἐδεσμεύθη, καὶ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ F ταῦτα εἰργάσατο. ³¹ “Ἐν αὐτοῖς γὰρ, φησὶ, τοῖς δεσμοῖς μου.” Ἐδεσμεύθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ πλείονας ἐπηγάγετο· οὐ γὰρ αὐτὸς μόνος ἐθάρρει, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δι’ αὐτόν. Ἐδεσμεύθη ἐν Ἱεροσολύμοις, καὶ δεδεμένοις δημηγορῶν τὸν βασιλέα ⁶⁴ κατέπληξε, καὶ τὸν ἄρχοντα εἰς φόβον ἤγαγεν· ἔμφοβος γὰρ ^d γενόμενος ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ οὐκ ἤσχυνετο παρὰ τοῦ δεδεμένου μανθάνων περὶ τῶν μελλόντων ὁ δῆσας αὐτόν. Δεδεμένους ἔπλει, καὶ ^e ναυάγιον ἔλυσε, καὶ τὸν χειμῶνα ἐπέδησεν. Ἐν δεσμοῖς ὄντος αὐτοῦ τὸ θηρίον ἐκείνο καθήψατο, καὶ μηδὲν (807) λυμηνάμενον ἐξέπεσεν. Ἐδέθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ δεδεμένοις δημηγορῶν μυρίους ἐπεσπάσατο, ἀντὶ πάντων τοῦτο αὐτὸ προβαλλόμενος, τὴν ἄλυσιν ἰλέγω. Ἀλλ’ οὐκ ἔστιν εἰς αὐτὸν δεθῆναι B νῦν. Ἀλλ’ ἔστιν ἑτέρα ἄλυσις, ἣν ἐθέλωμεν. Ποία ἡ δὲ αὕτη; Τὸ ἰτῆς χειρὸς κρατεῖν, τὸ μὴ πρὸς πλεονεξίαν ἔτοιμον εἶναι. ^k Κἀν ταύτῃ τῇ ἀλύσει δῆσωμεν ἑαυτούς· ἀντὶ ἰσιδηρίου γενέσθω ἡμῖν ὁ τοῦ θεοῦ φόβος. Λύσωμεν τοὺς δεδεμένους ὑπὸ πενίας, ὑπὸ θλίψεως. Οὐκ ἔστιν ἴσον δεσμοτηρίου θύρας ἀνοίξαι, καὶ ψυχὴν συγκεκλεισμένην ^m ἀφείναι· οὐκ ἔστιν ἴσον λύσαι δεσμὰ δεσμοτῶν δεδεμένων, καὶ τεθραυσμένους ἀπολύσαι ἐν ἀφέσει. Τοῦτο ἐκείνου μεῖζόν ἐστιν· ἐκείνου μὲν γὰρ οὐδεὶς κεῖται μισθός, τούτου δὲ μυριοί. Μακρὰ ἡ τοῦ Παύλου γέγονεν C ἄλυσις, καὶ ἐπὶ πολὺ κατέσχευεν ἡμᾶς· καὶ γὰρ ἔστιν ὄντως μακρὰ, καὶ πάσης σειρᾶς χρυσῆς κοσμιωτέρα. Αὕτη τοὺς δεδεμένους καθάπερ διὰ τινος μηχανῆς ἔλκει πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὥσπερ χρυσῇ σειρᾷ ⁿ ἐξαρτηθεῖσα, ἀνέλκει πρὸς αὐτόν τὸν οὐρανόν· καὶ τὸ δὴ θαυμαστόν, κάτω δεθεῖσα, τοὺς δεδεμένους ἄνω ἔλκει. Καίτοι οὐχ αὕτη τῶν πραγμάτων ἡ φύσις· ἀλλ’ ὅταν ὁ θεὸς οἰκονομῇ, μὴ ζητεῖ πραγμάτων φύσιν μηδὲ ἀκολουθίαν, ῥαλλὰ τὰ ὑπὲρ φύσιν καὶ ἀκολουθίαν. Μάθωμεν ^q μὴ ἐν D ταῖς θλίψεσι καταπίπτειν, μηδὲ δυσχεραίνειν. “Οὐ γὰρ τὸν μακάριον ^r τοῦτον. Μεμαστίγωτο, καὶ μεμαστίγωτο ἰσχυρῶς· ³² “Πολλὰς γὰρ αὐτοῖς, φησὶν, ἐπιθέντες πληγὰς” καὶ ^s ἐδέδετο, καὶ τοῦτο πάλιν ἰσχυρῶς· εἰς γὰρ τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν

³¹ Philipp. i. 7.³² Act. xvi. 23.

^c πολλοὶ om. A.F. et in text. E. Statim δι’ αὐτόν omnes. δι’ αὐτοῦ Edd. ^d γενόμενος] + φησὶν A.B.E.F. Sav. cet. ^e τὸ ναυάγιον Flor. p. 328. ^f λέγω om. E. ^g ἀλύσει B.F. Veron. ^h δὴ om. A.B.F. ⁱ τὰς χεῖρας F. ^k κἀν] Sic E. καὶ C. Veron. κἀν om. A.B.D.F. Sav. cet. ^l ἰσιδηρίου A.B.F. ^m ἀφείναι E. ⁿ ἐξαρτηθεῖσα C.D. ἐξαρθεῖσα Veron. ^o ὁ θεὸς A.B.F. ^p ῥαλλὰ—ἀκολουθίαν om. A.B.F. inclusum a Sav. ^q μὴ pro μηδὲ A.C.F. ^r μακαρ. ἐν ταῖς θλ. C. ^s τοῦτον] Παῦλον C. ^t ἐδέδετο C.D.

ἐνέβαλεν αὐτὸν, καὶ μετὰ πλείονος ὧσφαιείας. Καὶ ἐν τοσοῦτοις ὧν, κατὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε καὶ ὧοί σφόδρα ἀνειμένοι καθεύδουσιν, ἑτέρου δεσμοῦ χαλεπωτέρου τοῦ ὕπνου ἐπικειμένου, ἦδον καὶ ὕμνου τὸν κύριον.

Ε Τί τούτων γένοιτ' ἂν τῶν ψυχῶν ἀδαμαντιώτερον; Ἐνενόουν ὅτι καὶ οἱ παῖδες ἐν πυρὶ ἦδον καὶ ἐν καμίνῳ ἴσως ἐλογίζοντο, ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν τοιοῦτον οὐδέπω πεπόνθαμεν. Ὑ Ἀλλὰ καλῶς ποιῶν ὁ λόγος εἰς ἑτέρους ἡμᾶς ἁπλῶν ἐξήνεγκε δεσμούς καὶ δεσμοωτήριον ἕτερον. Τί πάθω; Βούλομαι σιγῆσαι, ἁλλ' οὐ δύναμαι. Ἐτερον δεσμοωτήριον εἶρον ἐκείνου πολλῶ θαυμασιώτερον καὶ ἐκπληκτότερον. Ἀλλὰ μοι διανάστητε, ὡς νῦν ἄρχομένου τοῦ λόγου, καὶ ἀκμαζούσαις προσέλθετε ταῖς διανοίαις. ὁ Βούλομαι διακόψαι τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἀνέχεται. Καθάπερ γάρ τις μεταξύ πίνων οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο διακόψαι, καὶ ὅτι οὐν τις ἐπαγγέλληται οὕτω καὶ γὰρ τῆς κύλικος ἐπιλαβόμενος τῆς θαυμαστῆς τοῦ δεσμοωτηρίου τῶν διὰ Χριστὸν δεδεδεμένων, οὐ δύναμαι παύσασθαι, οὐ δύναμαι σιγῆσαι. Εἰ γὰρ αὐτὸς ἐν δεσμοωτηρίῳ ἁκαὶ ἐν νυκτὶ οὐκ ἐσίγησεν, οὐδὲ ἐν μάστιξιν, ἐγὼ σιγήσομαι ἁκαθήμενος ἡμέρας οὔσης, μετὰ πολλῆς ἁτῆς ἀνέσεως φθεγγόμενος, ἁτῶν δεδεμένων, τῶν μεμαστιγωμένων, ἁτῶν ἐν μεσονυκτίῳ τοῦτο μὴ παθόντων; Οἱ παῖδες οὐκ ἐσίγων ἐν καμίνῳ καὶ ἐν πυρὶ καὶ ἡμεῖς ὧοὺκ αἰσχυνόμεθα σιγῶντες; ἁἰδωμεν ὧοὺν τοῦτο τὸ δεσμοωτήριον. Ἐδέθησαν καὶ ἐνταῦθα ὧεὐθέως καὶ ἐκ προοιμιῶν ἁδεύκνυτο, ὅτι οὐκ ἔμελλον καίεσθαι, ἁλλ' ὡς εἰς δεσμοωτήριον εἰσιέναι. Τί ἁγὰρ δεσμεῖς τοὺς μέλλοντας ἁἐμπυρίζεσθαι; Ἐδέθησαν, καθὼς ἁΠαῦλος, καὶ πόδας καὶ χεῖρας ἁεδέθησαν μετὰ τοσούτου θυμοῦ. Καὶ γὰρ ἁἐκεῖνος εἰς τὴν ἐσωτέραν ἔβαλε φυλακὴν, καὶ οὗτος ἐπὶ πολὺ καὶ ναι τὴν κάμινον ἐκέλευσεν. Ἀλλ' ἁἰδωμεν τὰ μετὰ ταῦτα. Ὑμνούντων ἐκείνων ἐσείετο τὸ δεσμοωτήριον, ἁκαὶ

ἁἐβαλεν αὐτοὺς Ε. ὧ τῆς ἀσφ. C. ὧ οἱ σφ. ἀνειμένοι] Sic C.D. Flor. οἱ σφ. ἀνειμένως (add. man. rec. ἔχοντες) Ε. οἱ ἀνειμένοι σφ. ἀνειμένως Α.Β.Γ. οἱ σφ. ἁγνηγεμένοι Edd. ἁκύριον] θεὸν Ε. ὧ ἁλλὰ] + καὶ Ε. ἁπάλιν om. F. ἁἐπὶ. πάλιν in verso ord. Ε. ἁἁλλ' om. Α.Γ. ἁἐκπληκτότερον pro ἐκπληκτικώτερον Β.Γ.Ε. ἁἁρχομένου Ε. ἁβούλομαι] + δὲ Ε. ἁτις om. F. ἁἀναπαύσασθαι F. ἁκαὶ ἐν νυκτὶ om. Ε. Flor. καὶ ἐν νυκτὶ—μάστιξιν] οὐκ ἐσίγησεν οὐδὲ ἐν νυκτὶ Α.Β.Γ. ἁκαθήμενος om. Α.Β.Γ. ἁτῆς om. Α.Β.Γ. ἁτῶν δεδ. om. F. ἁτῶν om. Ε. Statim ἐν μεσονυκτίῳ Α.Β.Γ. ἐν μέσῳ νυκτὶ C.D. ἐν μέσῳ νυκτὶ Edd. ἁοὺκ αἰσχ. σιγῶντες] ἀνεξόμεθα σιγᾶν ἐν ἀνέσει ὑπάρχοντες Α.Β.Γ. ἁοὺν] + καὶ Α.Β.Γ. Sav. cet. ὧ ἁλλ' εὐθέως Α.Β.Γ. Sav. cet. Statim καὶ om. Ε. ἁἁδεύκνυτο Ε. εἁδεύκνον Α.Β.Γ. ἁγὰρ om. Α.Β.Γ. Statim δεσμεῖ Α. ἁἐμπυρίζεσθαι omnes. φλογίζεσθαι Edd. Post h. v. add. εἁἵπομι ἁν πρὸς αὐτὸν Α.Β.Γ. ἁὁ Π. Ε. Statim καὶ χεῖρας καὶ πόδας idem. ἁκαὶ ἐκεῖνος Α.Β.Γ. ὧ καὶ ἁν. αἱ θ.] αἱ θ. ἁν. Α.Β.Γ.

ἀνεφύχθησαν αἱ θύραι· ^ωκαὶ τούτων ὑμνούντων ^κἐλύθη τὰ δεσμὰ
^γκαὶ τῶν ποδῶν καὶ τῶν χειρῶν. Ἀνεφύχθη τὸ δεσμωτήριον,
καὶ ἀνεφύχθησαν αἱ θύραι τῆς καμίνου· ^αδρόσος ^βγὰρ πνεύματος
διεσύριζεν. ^αἌλλ' ὅμως· πολλά με περιρρεῖ· ^βοὐκ οἶδα
ποῖον ^γπρῶτον εἶπω, ποῖον δεύτερον. Διὸ παρακαλῶ, μή με ^δ
τάξιν τις ἀπαιτεῖτω· πολλὴ γὰρ ἡ συγγένεια τῶν πραγμάτων.
^δἘλύθησαν οἱ συνδεδεμένοι αὐτοῖς, ^εἀλλ' ἐκάθευδον· ἐνταῦθα
^εδὲ ἀντὶ τούτου γέγονεν ἕτερόν τι· κατεκάθησαν οἱ ἐμβαλόντες
αὐτοὺς. Ἄλλ', ὅπερ ἐβουλόμην εἰπεῖν, εἶδε λελυμένους, καὶ
προσέπεσεν αὐτοῖς· ὁ βασιλεὺς ἤκουσεν ὑμνούντων, ^εκαὶ τέσ-
σαρας εἶδε περιπατοῦντας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Καθάπερ οὖν
(808) ὁ Παῦλος οὐκ ^αἂν ἐξῆλθε, καίτοι δυνάμενος, ἕως ὁ ἐμβαλὼν ^δ
ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἐξήγαγεν, οὕτως οὐδὲ οἱ τρεῖς παῖδες ἐξῆλ-
θον, ἕως οὗ ὁ ἐμβαλὼν ἐξελθεῖν ἐκέλευσε. Τί ἀπὸ τούτου
παιδευόμεθα; Μὴ σπεύδω ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς, μηδὲ ἐπείγασθαι
ἐν ταῖς θλίψεσι, ^ιμηδὲ πάλιν λυόντων ἐμμένειν. Ἄλλ' οὗτος
μὲν προσέπεσε· καὶ γὰρ εἰσελθεῖν ἡδύνατο, ἔνθα ἦσαν οἱ ἄγιοι·
ἐκεῖνος δὲ πρὸς τὴν θύραν ^κἐλθὼν· οὐ γὰρ ἐτόλμα προσελθεῖν
εἰς τὸ δεσμωτήριον τὸ ἔνδον, ὅπερ αὐτοῖς διὰ τοῦ πυρὸς κατε-
σκεύασε. Καὶ θέα μοι ^ιτὰ ῥήματα. Οὗτός φησι, “Κύριοι,
τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ;” ἐκεῖνος οὐ μετὰ τοσαύτης μὲν
ταπεινοφροσύνης, οὐκ ^μἔλαττον δὲ φωνὴν ἡδῶ ἀφήκε, ³³ “Σε-Ε
δράχ, Μισὰκ, Ἀβδεναγῶ, οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου,
^νἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” ^οΜεγάλη ἡ τιμὴ· “Οἱ δοῦλοι τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου, ἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” ^ρΠῶς ἐξέλθωσιν, ὦ βασιλεῦ;
Δεδεμένους ἐνέβαλες ^ττῷ πυρὶ, τοσοῦτον ^ιἐνεχρόνισαν τῷ πυρὶ
χρόνον. Εἰ γὰρ ἀδαμάντινοι ἦσαν, εἰ γὰρ ὕλαι μεταλλικαί,
τὸν ὕμνον ^αλέγοντες ἐκείνον ἅπαντα οὐκ ἂν ἀπώλοντο; Διὰ
τοῦτο μὲν οὖν ἐσώθησαν, ὅτι ὕμνου. Ἡιδέσθη τὴν προθυμίαν ^φ
αὐτῶν τὸ πῦρ, ὕστερον ἡδέσθη καὶ τὴν φῶν τὴν θαυμαστήν

33 Dan. iii. 16.

^ω ὑμνούντων καὶ τούτων *inverso ord.* A.B.F. ^κ ἐλύετο A.B.F. ^γ καὶ
τῶν ποδῶν—τῆς καμίνου] καὶ τῶν χ. καὶ τῶν ποδῶν, καὶ ἀνεφύχθη τὸ δεσμωτήριον
τῆς καμίνου E. ἡ κάμινος ἐδρσίετο A.B.F. ^α γὰρ] + αὐτοὺς A.B.F. ^β ἀλλ'
ὅμως—περιρρεῖ] πολλά με τὰ θαύματα ἐνταῦθα περιρρεῖ A.B.F. ^β οὐκ] καὶ
οὐκ A.B.F. ^γ πρῶτον εἶπω *pro* εἶπω πρῶτον omnes. Statim ποῖον δὲ δεύ-
τερον Edd. δὲ om. B.C.D.E.F. Flor. ^δ ἐλύθησαν] + μὲν γὰρ A.B.F.
^ε ἀλλ'] καὶ ὅμως A.B.F. Sav. cet. ^ε δὲ om. E. ^ε καὶ om. A.B.F. ^ε ἂν
om. A.B.F. Sav. cet. ^ι μήτε A.B.F. Sav. cet. ^κ ἐλθὼν] + ἔστη A.B.F.
Sav. cet. ^ι τὰ] + αὐτὰ B. ^μ ἐλάττω C.D.E. Veron. Mox ἡδῶ om. E.
in textu. ^ν ἐξ. καὶ δεῦτε om. C. ^ο μεγ. ἡ τιμὴ] μεγ. τιμὴ C.D.E. Veron.
πρὸς τῇ φωνῇ μεγ. καὶ ἡ τιμὴ A.B.F. ^ρ πῶς] + ἂν E. *in marg.* ^τ τῷ πυρὶ]
εἰς τὴν κάμινον A.B.F. ^ι ἐχρόνισαν E. ^φ ἐκείνον λέγ. ἀπ. hoc ord. C.
πάντα ἐκείνον λέγ. E. ^ι ὕστερον om. A.B.F. Sav. cet.

ἐκείνην καὶ τοὺς ἵμνους. Πῶς αὐτοὺς καλεῖς; Προλαβὼν εἶπον,
 “Οἱ δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” τοῖς γὰρ τοῦ θεοῦ δούλοις
 66 πάντα δυνάτα. Εἰ γὰρ ἀνθρώπων εἰσὶ δούλοι τινες, καὶ ἐν
 τοῖς ἐκείνων οὐχ ἧττον ἰσχύουσι καὶ κρατοῦσι καὶ διατάττον-
 ται, πολλῶ μᾶλλον οἱ τοῦ θεοῦ ὡδούλοι. ὧΤὴν ἡδίστην φωνὴν
 ἐκάλεσεν ἡδεῖ τούτῳ μάλιστα ὕκολακείων αὐτούς. ὧΕἰ γὰρ
 ἵνα δούλοι τοῦ θεοῦ μένωσιν, ὧεἰς πῦρ ἐνέβησαν, οὐκ ἦν αὐτοῖς
 ἐτέρα φωνὴ ταύτης ἡδίων· οὐκ ἂν, εἰ βασιλεῖς αὐτοὺς ἐκάλεσεν,
 οὐκ ἂν, εἰ τῆς οἰκουμένης δεσπότης, οὕτως ἂν αὐτοὺς ὧῆσεν, ὧὥς
 ὅτε εἶπεν, “Οἱ δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” Καὶ τί θαυμά-
 ζεις; Τῇ γὰρ μεγάλη πόλει, ὧτῇ κρατούσῃ τῆς οἰκουμένης, καὶ
 B μέγα ὧφρονούσῃ ἐπ’ ἀξιώμασιν, ὧς ἀντίρροπον πρὸς ἀξίαν,
 μᾶλλον δὲ πολλῶ μείζον, καὶ ἀσυγκρίτως μείζον καὶ ὑπατείας
 καὶ βασιλείας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ὧοἰκουμένης, ὧ Παῦλος τοῦτο
 τέθεικε γράφων 34 “Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” “Οἱ
 δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου.” Εἰ γὰρ τοσαύτην, φησὶ, ποι-
 οῦνται σπουδὴν, ὧστε δούλοι εἶναι, πάντως τούτῳ πείσομεν
 αὐτούς. “Ορα τοίνυν καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν παίδων. Οὐκ
 ἡγανάκτησαν, ὧοὐκ ὧργίσθησαν, οὐδὲ ἀντείπον, ἀλλ’ ἐξηλθον.
 Εἰ γὰρ τιμωρίαν τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζον, τὸ ἐμπεσεῖν εἰς τὴν κά-
 C μινον, κᾶν ἡλγῃσαν πρὸς τὸν ἐμβαλόντα· νῦν δὲ οὐδὲν ὧτούτων,
 ἀλλ’ ὧς ἐξ αὐτοῦ προϋόντες τοῦ οὐρανοῦ, οὕτω προῆσαν. ὧΚαὶ
 ὧπερὶ τοῦ ἡλίου φησὶν ὧπροφήτης, ὧὅτι 35 “ὧς νυμφίος
 ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ,” τοῦτο καὶ περὶ τούτων εἰπὼν
 τις οὐκ ἂν ἀμάρτοι. ὧἈλλὰ τούτου οὕτως ἐκπορευομένου
 ἐκείνοι τότε λαμπρότερον ἐξεπορευόντο. Οὗτος μὲν γὰρ ὧἐξε-
 πορευέτο τὴν οἰκουμένην φωτίζων τῷ αἰσθητῷ φωτὶ, ἐκείνοι δὲ
 τὴν οἰκουμένην φωτίζοντες ἐτέρως, νοητῶς λέγω. Διὰ γὰρ
 D αὐτοὺς εὐθέως διάταγμα ἔπεμπεν ὧβασιλεὺς ὧταῦτα ἔχον τὰ
 ὧρήματα 36 “ὧἩρесеσεν ἐναντίον ἐμοῦ, τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα,
 ὧἃ ἐποίησεν ὧθεὸς, δηλῶσαι ὧοὐμῖν, ὧς μεγάλα καὶ ἰσχυρά.”
 “ὧΩστε λαμπροτέραν ἐξῆσαν ἀφιέντες ἀκτῖνα, φαιδράν μὲν

34 Rom. i. 1.

35 Psal. xviii. 6.

36 Dan. iii. 32, 33.

ὧ ἡττον] + ἐκείνων E. in marg. ὧ δούλοι] + τοῦ ὑψίστου A.F. ὧ τῇ
 ἡδίστῃ φωνῇ ex corr. E. τὴν ἡ. φ. αὐτοῖς (αὐτοῖς φ. B.) φθέγγεται, καὶ ἡ ἡδεῖ
 μάλιστα κολακείων αὐτοῦς A.B.F. ὧ κελύσαι in text. κολακείων (corr.
 —σων) in marg. E. ὧ εἰ] καὶ A.B.E.F. Sav. Mor. (non Montef.) ὧ εἰς
 τὸ π. E. ὧ ἡσεν vel ἡσεν A.C.D. ἡσεν vel ἡσεν B.E.F. ὧῆσαν Edd.
 ὧ ὥς ὅτε] ὧστε C.D. Statim εἰπεῖν D. ὧ τῇ] καὶ C. ὧ φρονούσιν C.
 ἐπὶ ἀξ. A.B. ὧ οἰκουμένης E. ὧ οὐκ omnes. οὐδὲ Edd. ὧ τούτων]
 τοιοῦτο E. τοιοῦτον F. Post h. v. add. ποιοῦσιν A.B.F. ὧ καὶ] τάχα καὶ
 A.B.F. ὧπερ pro ὧ E. ὧ ὅτι om. A.B.F. ὧ ἀλλὰ τούτου] ἀλλὰ τοῦ E.
 πῶς; ὧτι τούτου δὴ τοῦ A.B.F. ὧ ἐκπορευέται A.B.F. et in marg. E.
 ὧ τοιαῦτα B. ὧ ὧμῖν pro ὧμῖν A.B.C.E.F.

οὐσαν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς χωρίοις, μάλιστα δὲ πανταχοῦ ἐκταθῆναι δυναμένην διὰ τῶν γραμμάτων τῶν βασιλικῶν, καὶ λύσαι τὸ πανταχοῦ ῥεταμένον σκότος. “Ἐξέλθετε, καὶ δεῦτε.” Οὐκ ἡετόλμησε σβέσαι τὴν κάμινον, ἀλλὰ καὶ τούτῳ μάλιστα αὐτοὺς ἐτίμησε, τῷ πιστεῦσαι, ὅτι δυνήσονται μὴ μόνον ἔνδον περιπατεῖν, ἀλλὰ καὶ καιομένης αὐτῆς ἐξελθεῖν. Ἰδωμεν δέ, εἰ ἔδοκεῖ, καὶ τοῦ δεσμοφύλακος τὰ ῥήματα. ³⁷ “Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ;” Τί ταύτης τῆς φωνῆς ἦδιον; Αὕτη σκιρτᾶν ἄγγέλους ποιεῖ ἵνα ταύτην ἀκούσῃ τὴν φωνὴν, καὶ δούλος ἐγένετο ὁ τοῦ θεοῦ μονογενὴς ταύτην πρὸς Πέτρον ἔλεγον τὴν φωνὴν ὅτι παρὰ τὴν ἀρχὴν πιστεύσαντες. ³⁸ “Τί ποιήσομεν, ἵνα σωθῶμεν;” “Καὶ τί φησι;” “Πιστεύσατε, καὶ βαπτισθῆτε.” Ἡδέως ἂν καὶ εἰς γέενναν ἐνέπεσεν ὁ Παῦλος, ὥστε ταύτην ἀκοῦσαι τὴν φωνὴν παρὰ Ἰουδαίων, δι’ ἐπιθυμίαν σωτηρίας καὶ ὑπακοῆς αὐτῶν. “Ὅρα ³⁹ δέ” τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐπιτρέπει, οὐδὲν περιεργάζεται. Ἄλλ’ ἰδωμεν τὰ μετὰ ταῦτα. Οὗτος οὐ λέγει, ἵνα σωθῶ, ἀλλὰ τρανοτέρα πάσης φωνῆς ἡ διδασκαλία ⁶⁷ (809) γέγονε ² καὶ εὐθέως γίνεται κήρυξ. Οὐ δέῃτα κατηχηθῆναι, καθάπερ ὁ δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ τί; Ἀνακηρύττει τὸν θεόν, καὶ ὁμολογεῖ τὴν δύναμιν. ³⁹ “Ἐπ’ ἀληθείας οἶδα, ὅτι ὁ θεὸς ὑμῶν αὐτός ἐστι θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων” ὅτι ἐξαπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο ὑμᾶς ἀπὸ τῆς καμίνου.” Καὶ τί μετὰ ταῦτα; Οὐχ εἰς δεσμοφύλαξ, ἀλλὰ πολλοὶ κατηχοῦνται διὰ τῶν γραμμάτων τῶν βασιλικῶν, διὰ τῆς θεᾶς τῶν πραγμάτων. “Ὅτι γὰρ οὐκ ἂν ἐψεύσατο ὁ βασιλεὺς, παντὶ ³ που δῆλον” οὐ γὰρ ἂν ἠθέλησε τοιαῦτα τοῖς αἰχμαλωτισθεῖσι μαρτυρῆσαι, ⁴ οὐδὲ τὰ αὐτοῦ καταβαλεῖν οὐκ ἂν ἠθέλησε τοσαύτης ἀνοίας δόξαν λαβεῖν. “Ὡστε εἰ μὴ πολλὴ τῆς ἀληθείας ⁵ ἡ περιφάνεια, οὐκ ἂν τοιαῦτα ἔγραψε, καὶ τοσούτων παρόντων. Ὅρατε πόση τῶν δεσμῶν ἡ δύναμις; πόση τῆς ὑμνωδίας τῆς ἐν ⁶ θλίψει ἡ ἰσχὺς; Οὐκ ἀπηγόρευσαν, οὐδὲ ἀνέπεσον, ἀλλὰ τότε ⁷ σφοδροὶ ἦσαν, τότε πλείων ⁸ ἡ προθυμία, εἰκότως.

³⁷ Act. xvi. 30.³⁸ Ibid. ii. 37, 38.³⁹ Dan. iii. 28. coll. ii. 47.

^p κεχυμένον A.B.F. ^q ἐκέλευσε A.B.F. Sav. cet. ^r ἀγγ.] καὶ ἀγγ. A.B.F. Sav. cet. Statim ἐποίησεν C. ^s οἱ π. τ. ἀ. πιστεύσαντες om. A. ^t καὶ τί φησι] ὅτε καὶ αὐτὸς ἔφησεν A.B.F. καὶ τί φησιν αὐτὸς Sav. cet. ^v ὁ om. A.B.C.F. ^w ὑπακοὴν E. ^x δέ] τοίνυν E. ^y φωνῆς] + αὐτῷ A.B.F. Sav. cet. ^z καὶ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^a θεὸς τῶν θ. pro τῶν θ. θεὸς omnes. ^b ἂν om. E. ^c που om. E. ^d οὐδέ] καὶ A.B.F. Statim τὰ αὐτοῦ A. fortasse alii. τὰ αὐτοῦ Edd. ^e ἡ] ἦν ἡ E. ^f θλίψαντων A.B.E.F. ^g σφοδροὶ ἦσαν] σφοδρότεροι ἦσαν E. μάλλον ἦσαν σφοδροὶ A.B.F. Sav. cet. ^h ἡ προθυμία εἰκότως] ἦν αὐτοῖς εἰκότως ἡ προθυμία A.B.F.

Ταῦτα ἔννοοῦντες· ἔτι ^κἐν ὑπολείπεται· διὰ ^ιτί ἐν μὲν τῷ
 C δεσμοτηρίῳ οἱ δεδεμένοι ἐλύθησαν, ἐν δὲ τῇ καμίνῳ οἱ ἐμβα-
 λόντες κατεκάησαν; Καίτοιγε ἐχρῆν τὸν βασιλέα τοῦτο πα-
 θεῖν· οὐ γὰρ οἱ δεσμοῦντες, οὐδὲ οἱ ἐμβάλλοντες τοσοῦτον
 ἡμαρτον, ὅσον ὁ κελεύων τοῦτο γενέσθαι. Τίνος οὖν ἕνεκεν
 ἐκείνοι ἀπώλοντο; Ἐνταῦθα οὐ πολλή τις χρεία τῆς ἀκριβο-
 λογίας. Ἄσεβεις γὰρ ἦσαν· διὰ τοῦτο ὠκονόμητο, ἵνα δειχθῇ
^μτοῦ πυρὸς ἡ ἰσχὺς, καὶ μεῖζον τὸ θαῦμα γένηται· εἰ γὰρ τοὺς
 ἔξω οὕτω κατέφαγεν, οὓς ἔνδον εἶχε, ^ππῶς ἀπαθείς ἐδείκνυ; ἵνα
 δῆλη γένηται ἡ τοῦ θεοῦ δύναμις. ^οΚαὶ μηδεὶς θαυμαζέτω, εἰ
 D τὸν βασιλέα ἐν τάξει τοῦ δεσμοφύλακος ἔθηκα· τὸ γὰρ αὐτὸ
 εἰργάσατο. Οὐδὲν γὰρ οὗτος ἐκείνου λαμπρότερος ἦν· ἀπώ-
 ναντο γὰρ ἀμφότεροι. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, ὅτι ἐν ταῖς θλίψεσιν
 ὄντες οἱ ^ρδίκαιοι, τότε μάλιστά εἰσι σφοδρότεροι, ὅταν ἐν
 δεσμοῖς ᾖσι. Τὸ γὰρ διὰ Χριστὸν τι παθεῖν, πάσης παραμυ-
 θίας ἥδιον. ^αΒούλεσθε ὑπομνήσω ὑμᾶς καὶ ἑτέρου δεσμοτη-
 ρίου; Ἀναγκαῖον ἀπὸ τῆς ἀλύσεως ταύτης ἐφ' ἕτερον ἐλθεῖν
 δεσμοτήριον. ^τΤὸ ποῖον βούλεσθε; τὸ τοῦ Ἰερემίου; ἢ τὸ
 E τοῦ Ἰωσήφ; ἢ ^ςτὸ Ἰωάννου; Χάρις τῇ Παύλου ἀλύσει· πόσα
 ἀνέφεξε τῷ λόγῳ δεσμοτήρια; Τὸ Ἰωάννου βούλεσθε; Ἐδέθη
 καὶ οὗτός ποτε διὰ τὸν Χριστὸν καὶ τὸν τοῦ θεοῦ νόμον. Τί
 οὖν; ἄρα ἤρχει ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὦν; οὐχὶ ^δἐκεῖθεν πέμψας
 ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου ἔλεγε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ⁴⁰ “Πορευ-
 θέντες εἶπατε τῷ Χριστῷ, σὺ εἰ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδο-
 κῶμεν;” Καὶ ἐκεῖ ὦν ἐδίδασκεν· οὐ γὰρ δὴ ἡμέλει. ^ωἌλλ'
 Ἰερემίας οὐχὶ ^κπροεφήτευσεν περὶ τοῦ Ὑβαβλωνίου, πάντα τὰ
 F αὐτοῦ ^κκαὶ ἐκεῖ ποιῶν; Τί ^αοὖν ὁ Ἰωσήφ; οὐχὶ ^βδεκατρία ἔτη
 ἐδέδετο; ^ςΤί οὖν; οὐδὲ ἐκεῖ τῆς ἀρετῆς ἐπελάθετο. Ἐτι ἐνός
 εἰπόντες δεσμούς, ^δκαταπαύσωμεν τὸν λόγον. Ἐδέθη καὶ ὁ
 δεσπότης ὁ ἡμέτερος, ὁ τὴν οἰκουμένην λύσας τῶν ἀμαρτημά-
 68 των· ἐδέθησαν χεῖρες αἱ μυρία ἐργασάμεναι καλὰ. ⁴¹ “Δῆσαν-
 τες γὰρ ^εαὐτὸν, ἤγαγον πρὸς Καϊάφαν” καὶ ἐδέδετο ὁ το-
 σαῦτα θαυματουργήματα ἐργασάμενος. Ταῦτα ἐννοοῦντες,

⁴⁰ Matth. xi. 3.

⁴¹ Ibid. xxvi. 57.

^ι ἐννοοῦντες pro ἐννοοῦσιν E. ^κ ἐν ὑπολείπεται] ἐν ἐροῦμεν A. ἐν ἐροῦμεν
 δ λείπεται B.F. ^ι τί] + γὰρ A.B.F. ^μ τοῦ] καὶ τοῦ E. ^π πῶς] + ἄν E.
^ο καὶ μηδεὶς] μηδεὶς δὲ A.B. καὶ μηδεὶς δὲ C. ^ρ δίκαιοι] ἅγιοι A.B.F.
^α βούλ.] εἰ βούλ. E. ^τ τὸ om. E. τὸ ποῖον οὖν εἰπεῖν βούλεσθε; A.B.F.
^ς τὸ] + τοῦ A.E.F. ^δ δὲ om. B.F. ἐκεῖθεν δὲ inverso ord. E. ^ω ὦν] + ἄρα
 A.B.F. Sav. cet. ^ω ἄλλ'] ὁ δὲ A.B.F. ^κ προεφήτευσεν E. ^ι Ἀσσυ-
 ρίου E. ^κ καὶ om. E. ^α οὖν] δὲ A.E. δαὶ B.F. ^β δεκατρία pro τρια-
 καίδεκα omnes. ^ς τί οὖν] ἄλλ' ὅμως A.B.F. Sav. cet. ^δ Sic omnes.
 καταπαύσωμεν Edd. ^ε αὐτὸν] + φησὶν Edd. φησὶν om. A.B.C.E.F.

μηδέποτε δυσχεραίνωμεν, ἀλλὰ καὶ δεθῶμεν, χαίρωμεν· ἵκαν μὴ ἐν τοῖς δεσμοῖς ὤμεν, ὡς συνδεδεμένοι. Ὁρᾷς ὅσον ἀγαθὸν ὁ δεσμός; Ἰταῦτα πάντα εἰδότες, χάριν ἀναπέμπωμεν ὑπὲρ πάντων τῷ θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Θ.

B

¹ Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ, ἀξίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

(810) ἈΠΕΔΕΙΧΘΗ ^ατῆς ἀλύσεως μεγάλη ἢ ἰσχύς τοῦ Παύλου, C καὶ σημειῶν λαμπροτέρα. Οὐ μάτην ὅυν, ὡς ἔοικε, ταύτην προβάλλεται, οὐδὲ εἰκῇ, ἀλλ' ὥς δι' αὐτῆς ^δδυσωπήσων. “Ἀξίως, ^εφησὶ, περιπατήσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε.” Πῶς; “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, μετὰ πραότητος καὶ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.” Ὁὐχ ἀπλῶς τὸ δέσμιον εἶναι καλόν, ἀλλὰ τὸ διὰ Χριστόν. ^εΔιὰ τοῦτό φησιν, D “Ἢ ἐν κυρίῳ,” ὁ δέσμιος διὰ Χριστόν. Οὐδὲν ^ιτούτου ἴσον. ^κἈλλὰ ^ιπάλιν ἡμᾶς ἀποσύρει τῶν προκειμένων ^μἢ ἄλυσις καὶ περισπᾶ, καὶ ἀντιπесеῖν οὐχ ὑπομένομεν, ἀλλ' ἐλκόμεθα ^νἐκόντες καὶ βουλόμενοι καὶ εὐχόμενοι. Καὶ εἴθε αἰεὶ περὶ τῆς ἀλύσεως Παύλου διαλέγεσθαι ^οῖν. Ἀλλὰ μὴ ναρκήσητε· ^ρπροσέστη γάρ μοι ζήτημα νῦν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπολογούμενος πρὸς τὸν Ἀγρίππαν ἔλεγεν, ²“Εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ, καὶ ἐν Εὐλίῳ καὶ ἐν ³μεγάλῳ οὐ μόνον σέ, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς

¹ CAP. IV. v. 1—3.² Act. xxvi. 29.

^ι καὶ E. Mox ἐν om. C.D.E. Veron. ^ε συνδεδεμένοι] + διακεώμεθα A.B.F. Sav. cet. ^η ὁρᾷτε E. ^ι ταῦτα—τῷ θεῷ] οὐκοῦν μένωμεν χάριν εἰδότες ὑπὲρ τούτων πάντων, καὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν τῷ θεῷ A.B.F. Hom. IX. ^α τῆς ἀλύσεως μεγάλη (μεγ. τῆς ἀλ. E.)—τοῦ Παύλου] τῆς ἀλ. τοῦ Π. ἢ ἰσχύς καὶ μεγάλη A.B.F. Sav. cet. ^β οὖν om. C. ὡς ἔοικε] ἐνταῦθα A.B.F. ἐνταῦθα ὡς ἔοικε D. Ita Sav. cet. ^γ ὡς] + μάλιστα A.B.F. Sav. cet. ^δ δυσωπῶν Cat. Post h. v. add. καὶ τί φησι; παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ ὁ δ. ἐν κ. A.B.F. Sav. cet. ^ε φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^ς οὐχ ἀπλῶς] οὐ πανταχοῦ A.B.F. ^ε διὰ τοῦτο—Χριστόν] τοῦτο καὶ Παῦλος εἰδὼς, δέσμιον ἑαυτὸν φησιν ἐν κ. τουτέστι, διὰ Χρ. A.B.F. διὰ τοῦτό φησιν ὁ δ. ἐν κ. τουτέστι, διὰ Χρ. Sav. cet. ^η ἐν κυρίῳ om. Veron. ^ι τούτου] τῆς τούτου ἀλύσεως A.B.F. ^κ ἀλλὰ] αὐτῇ A.B.F. ^ι πάλιν E. Edebatat μάλλον. ^μ ἢ ἄλυσις om. A.B.F. ^ν ἐκόντες] καὶ ἄκοντες, μάλλον δὲ A.B.F. Sav. cet. ^ο ἦν post εἴθε transp. E. ^ρ προσέστη Veron. προσέστη D. προσέστι C.E. προσέστη—ἐπειδὴ γάρ] ἔτι γὰρ ἐκεῖνο εἰπεῖν βούλομαι, ὁ πολλοὶ ζητούντες φασὶ καὶ εἰ καλὸν αἰ θλίψεις, πῶς αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. ³ μεγάλῳ pro πολλῷ A.B.C.E.F.

ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους, ὅποιος ἔγωγε εἰμι, παρεκτός τῶν δεσμῶν τούτων” οὐχ ὡς ἄπευκτόν τὸ πρᾶγμα νομίζων, ταῦτα ἔλεγε, μὴ γένοιτο· οὐ γὰρ ἂν, εἴγε ἀπευκτόν ἦν, ἐκαυχάτο ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς, ἐπὶ ταῖς φυλακαῖς, ἐπὶ ταῖς ἄλλαις θλίψεσι· ὦ καὶ γράφων ἔλεγεν, ³ “Ἦδιστα καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου” ἀλλὰ τί; Τοῦτο αὐτὸ τεκμήριον ἦν τοῦ μεγάλα ἡγήσθαι τὰ δεσμά. “Ὡς περ καὶ Κορινθίους γράφων ἔλεγε ⁴ “Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα, οὐτῶ γὰρ ἡδύνασθε” οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐκ ἡδύναντο ἀκούσαι τὸ κάλλος, οὐδὲ τὸν κόσμον, οὐδὲ τὴν ὠφέλειαν τῶν δεσμῶν. Διὰ τοῦτό φησιν, “ἐκτός τῶν δεσμῶν τούτων.” Τοῖς μέντοι Ἑβραίοις οὐχ οὕτως, ² ἀλλὰ παρήνει ⁵ συνδεδέσθαι τοῖς ⁶⁹ δεδεμένοις. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔχαιρεν ἐπὶ τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἐδεσμεῖτο, καὶ μετὰ τῶν δεσμοτῶν ἀπήγετο εἰς φυλακὴν. Μεγάλῃ τῆς ἀλύσεως Παύλου ἡ ἰσχύς· ἀρκεῖ ἀντὶ πάντων τοῦτο τὸ θέαμα, ἡ δεδεμένον ἰδεῖν Παῦλον, καὶ ἐξαγόμενον ἀπὸ τοῦ δεσμοτηρίου. Δεδεμένον ἰδεῖν καὶ ἔνδον καθήμενον, ποίας ἡδονῆς τοῦτο οὐ μείζον; τίνος οὐκ ἂν τιμήσαιμι τὸ πρᾶγμα; Οὐχ ὁρᾷτε ¹ τοὺς βασιλέας, τοὺς ὑπάτους ἐπὶ ζεύγους φερόμενους καὶ χρυσοφοροῦντας, καὶ τοὺς δορυφοροῦντας πάντα ἔχοντες χρυσᾶ, χρυσᾶ τὰ δόρατα, χρυσᾶς τὰς ἄσπιδίσκας, χρυσᾶ τὰ ἱμάτια, ἵππους χρυσοφόρους; Πόσον τῆς θεᾶς ἐκείνης τοῦτο τερπνότερον; Ἀπαξ ἂν ἠυξάμην Παῦλον ἰδεῖν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου μετὰ τῶν ² δεσμῶν ἐξίόντα, ἢ μυριάκις ἐκείνους μετὰ τῆς δορυφορίας ἐκείνης παραπεμπομένους. Πόσους οἴσθε ἀγγέλους προηγείσθαι αὐτοῦ, ὅτε ἐξήγετο οὕτω; Καὶ ὅτι οὐ ψεύδομαι, ἀπὸ τίνος παλαιᾶς ἱστορίας τὸ πρᾶγμα ὑμῖν ³ ποιήσω φανερόν. Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης, τάχα δὲ ἴστε τὸν ἄνδρα, τοῦ βασιλέως Συρίας ἐκπεπολεωμένου πρὸς τὸν ¹ Ἰσραὴλ ^{C^m} βασιλέα, καθήμενος παρ’ ² ἐναντῷ, ἅπαντα, ἅπερ ἐκείνος ἐν τοῖς ³ ταμείοις μετὰ τῶν κοινωνούντων αὐτῷ τῆς γνώμης ἐβουλεύετο, εἰς μέσον ἐξέφερε, καὶ ἀκύρους ἐποίει τοῦ βασιλέως τὰς

² 2 Cor. xii. 9.⁴ 1 Cor. iii. 2.⁵ Hebr. xiii. 3.

¹ καὶ om. F. ² ἀπευκταῖον bis E. ³ ταῖς θλ. ταῖς ἄλλαις C. ⁴ καὶ] οὐδ’ ἂν A.B.F. Sav. cet. ⁵ τί om. a pr. man. E. ⁶ καὶ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ⁷ ἡδύν. pro ἔδυν. A.B.E.F. ⁸ ἀλλὰ] + καὶ F. ⁹ Haec δεδεμένον—δεσμοτηρίου om. E. ¹⁰ ἰδεῖν] + Παῦλον man. sec. E. ¹¹ οὐ om. C.D. ¹² τοὺς βασιλέας] τοῦ βασιλέως E. ¹³ ἐπὶ ζεύγους—δορυφοροῦντας] πῶς εἰσι κατὰ πληκτοὶ ἐπὶ ζ. (+ καὶ ὄπματος χρυσοκολλήτου A.F.) φερόμενοι, καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς δορυφόρους A.B.F. ¹⁴ ἀσπίδίσκας pro ἀσπίδας C.E. ¹⁵ ἵππους χρυσοφ.] χρυσοφ. τοὺς ἵππους A.B.F. ¹⁶ δεσμῶν a pr. man. E. ¹⁷ δεσμοτῶν vulgo. ¹⁸ αὐτοῦ] + τότε E. ¹⁹ ποιήσωμέν (sic) E. ²⁰ τοῦ Ἰσραὴλ Edd. τοῦ om. A.B.C.D.F. ²¹ βασιλέα] + υἱὸν Ἄδερ E. ²² αὐτῷ F. ²³ ταμείοις E.

βουλὰς, τὰ ἀπόρρητα ^pπρολέγων, καὶ οὐκ ἀφίεις ^qεἰς τὰς πα-
γίδας, ἃς ἐκεῖνος ἐτίθει, ἐμπεσεῖν. Ἐλύπει τοῦτο τὸν βασιλέα,
καὶ ἀθυμῶν, ἐν ἀπορίᾳ ^rπλείονι καθειστήκει, οὐκ ἔχων μαθεῖν
τὸν ἐκφέροντα ἅπαντα καὶ ἐπιβουλευόντα, καὶ τὰς μηχανὰς
ἀκυροῦντα τὰς ^sτούτου. Ἀποροῦντι τοίνυν αὐτῷ καὶ τὴν αἰτίαν
ζητοῦντι εἰπέ τις τῶν ὑπασπιστῶν, ὅτι δὴ προφήτης εἴη τις
Ἐλισσαῖος ἐν Σαμαρείᾳ καθήμενος, οὐκ ἔων ἐστάναι τὴν τοῦ D
βασιλέως γνώμην, ἀλλὰ πάντα ἐκφέρων. Ἐκεῖνος ἐνόμισεν
εὐρηκέναι τὸ πᾶν. ^vΟὐδὲν ἀθλιώτερον τούτου. Δέον τιμῆσαι
τὸν ἄνδρα, θαυμάσαι, ἐκπλαγῆναι, εἰ ^wδὴ τοσαύτην ἔχει τὴν
ισχὺν, ^xὥς ἀπὸ τοσούτων σταδίων καθήμενον, πάντα τὰ ἐν τῷ
ταμείῳ τοῦ βασιλέως, οὐδενὸς ἀπαγγέλλοντος, εἰδέναι. ^yΤούτο
(811) μὲν οὐκ ἐποίησε, παροξυνθεὶς δὲ, καὶ τῆς ὀργῆς γενόμενος μόνης,
ἰππέας καὶ ὀπλίτας συντάξας, πέμπει παραστήσων τὸν προφή-
την. Ἦν δὲ τῷ Ἐλισσαίῳ μαθητὴς ἐν προπυλαίοις ἔτι τῆς E
προφητείας, ^zἀπέχων τῶν τοιούτων ἀποκαλύψεων ἀξιούσθαι.
Ἐπέστησαν οἱ στρατιῶται ^aτοῦ βασιλέως, ὥς δῆσοντες τὸν
ἄνδρα, μᾶλλον δὲ τὸν προφήτην. Πάλιν εἰς δεσμούς ἐμπίπτο-
μεν, ^bκαὶ πάντοθεν οὗτος ὁ λόγος οὕτως ὑφαίνεται. ^cΚαὶ ἰδὼν
ὁ μαθητὴς τῶν στρατιωτῶν τὸ πλῆθος, ἐξέστη, καὶ περιδεὴς καὶ
ἐντρομος ^dπροσδραμὼν τῷ διδασκάλῳ, τὴν συμφορὰν ἀπήγ-
γειλεν, ὥς ᾤετο, καὶ τὸν ἀφυκτον ἐμήνυσεν κίνδυνον. Κατεγέ-
λασεν ὁ προφήτης, ^eὅτι τὰ οὐκ ἄξια δέους ἐδεδοίκε, ^fκαὶ παρ-
ήνει θαρρεῖν. Ἐκεῖνος δὲ ἀτελὴς ἔτι ὢν, οὐκ ἐπέθετο, ἀλλ' F
^hἔτι ὑπὸ τῆς ὀψεως ἐκπληττόμενος, ἐνέκειτο τῷ φόβῳ. Τί
οὖν ὁ προφήτης; ^g“Κύριε, ⁱἄνοιξον τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ παι-
δαρίου τούτου, καὶ ιδέτω ὅτι πλείους ^kεἰσὶν οἱ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ 70
τοὺς μετ' αὐτῶν.” Καὶ ἄφνω τὸ ὄρος ὅλον ὄρᾳ, ὅπερ ὁ προ-
φήτης ᾔκει τότε, ἱππῶν πυρίνων καὶ ἀρμάτων τοιούτων ἐμπε-
πλησμένον. Τούτο δὲ οὐδὲν ἕτερον ἦν, εἰ μὴ ἀγγέλων ^lπαρα-
τάξεις. Εἰ δὲ Ἐλισσαίῳ ὑπὲρ τούτου μόνου τοσαύτη παρεί-
πετο τάξις ἀγγέλων, τί Παῦλῳ; Τούτο καὶ ὁ προφήτης

^g 4 Reg. vi. 17.

^p λέγων B. ^q εἰς] ἐπὶ F. ^r πλείονι] πολλῇ A.B.F. Sav. cet. ^s αὐτοῦ
τούτου (τούτου expunctum) E. ^t ἐκεῖνος] + ἀκούσας A.B.F. ^v οὐδὲν ἀθ.
τούτου] + καίτοιγε ἀπὸ τούτου E. οὐδὲν δὲ ἄρα (+ ἦν A.F.) αὐτοῦ ἀθλιώτερον.
ὄρα γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^w δὴ] γε E. Mox εἶχε id. ^x ὥστε E. ^y τοῦ-
το] ὁ δὲ τοῦτο A.B.F. ^z ἀπέχων (+ τοῦ ex corr. E.) τῶν τ. ἀπ. ἀξ.] τῶν τ.
ἀπ. μήπω κρινόμενος ἀξ. A.B.F. Sav. cet. ^a τοῦ β. om. ante corr. E. ^b καὶ]
+ τί πάθω; A.B.F. Sav. cet. ^c καὶ ἰδὼν] ἰδὼν δὲ A.B.F. ^d προσελθὼν C.
^e ἀπήγγελλεν E. ὥς ᾤετο ἀπήγ. inverso ord. A.B.F. Sav. cet. ^f ὅτι] καὶ ὅτι
A.B.F. ^g καὶ om. A.F. ^h ἔτι om. a pr. man. E. ⁱ ἀνοιξον] ἀνοιξον,
φησὶ A.B.F. Sav. cet. φησὶν, ἀνοιξον E. ^k εἰσὶν accessit ex A.B.C.D.F.
^l παράταξις A.B.F.

Δαυὶδ ἔλεγε· ⁷ “Παρεμβαλεῖ ἄγγελος κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν.” καὶ πάλιν, “Ἐπὶ χειρῶν ἀρουσί σε, μήποτε Β προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.” Καὶ τί λέγω ἄγγελους; αὐτὸς ὁ δεσπότης τότε μετ’ αὐτοῦ ἦν ἐξιόντος. Οὐ γὰρ δὴπου ¹⁰ τῷ μὲν Ἀβραάμ ὠπτάνετο, μετὰ δὲ τούτου οὐκ ἦν· αὐτὸς γὰρ ἐπηγγέιλαιτο λέγων· ⁸ “Ἐγὼ εἰμι μεθ’ ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἕως ¹¹ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.” Καὶ πάλιν ὀφθεῖς αὐτῷ, ἔλεγε· ⁹ “Μὴ φοβοῦ, ἀλλὰ λάλει, ὅτι ἐγὼ εἰμι μετὰ σοῦ, καὶ οὐδεὶς ἐπιθήσεται τοῦ κακῶσαί σε.” Καὶ ῥκατ’ ὄναρ δὲ αὐτῷ ἐπέστη λέγων· “Θάρσει· ὥς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, οὕτω σε δεῖ καὶ ¹² εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.”

Κ’ Αἰὲ μὲν ¹³ οὖν οἱ ἄγιοι θαυμαστοὶ, καὶ πολλῆς γέμουσι χάριτος, μάλιστα δὲ ὅταν διὰ Χριστὸν κινδυνεύωσιν, ὅταν δέσμιοι ¹⁴ γίνωνται. Καθάπερ ¹⁵ γὰρ στρατιώτης γενναῖος αἰὲ μὲν καὶ ἁπλῶς ἰδὼν θέαμα τοῖς ὀρώσι γίνεται, μάλιστα δὲ ὅταν ἐστήκη καὶ παρατάττηται παρ’ αὐτὸν τὸν βασιλέα· οὕτω δὲ καὶ ¹⁶ Παῦλον ἐνόησον, ὅσον ἦν ἰδεῖν μετὰ τῶν δεσμῶν ¹⁷ αὐτὸν διδάσκοντα. Εἶπω τι μεταξὺ νῦν ὑπελθόν με νόημα; Ὁ μακάριος μάρτυς Βαβύλας ἐδέθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας, Δ’ ἀφ’ ἧς καὶ Ἰωάννης, ¹⁸ βασιλέα παρανομοῦντα ἐλέγχας. Οὗτος τελευτῶν ἐπέτρεψε τὰ δεσμὰ τεθῆναι μετὰ τοῦ σώματος, καὶ τὸ σῶμα δεδεμένον ταφῆναι· καὶ νῦν αἱ πέδαι κείνται μετὰ τῆς τέφρας. ¹⁹ Τοσοῦτος ἦν αὐτῷ πόθος τῶν διὰ Χριστὸν δεσμῶν.

²⁰ “Σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,” ὁ προφήτης φησὶ περὶ τοῦ Ἰωσήφ. Ἦδη ²¹ δὲ καὶ γυναῖκες τούτων ἔλαβον πείραν τῶν δεσμῶν. Ἄλλ’ ἡμεῖς οὐ ²² δεσμούμεθα. Οὐδὲ τοῦτο παραινῶ, Ε καιροῦ νῦν οὐκ ὄντος. ²³ Μὴ δῆσῃς τὰς χεῖρας, ἀλλὰ ²⁴ δῆσον τὴν διάνοιαν. Ἔστι καὶ ἄλλα δεσμὰ· οἱ ταῦτα μὴ φέροντες, ἐκεῖνα οἴσουσιν. Ἄκουε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ²⁵ “Δῆσατε αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας.” Ἀλλὰ μὴ γένοιτο πείραν ἐκείνων λαβεῖν, ²⁶ τούτων δὲ τῶν δεσμῶν ἐμπλησθῆναι γένοιτο. Διὰ ταῦτα

⁷ Psal. xxxiii. 8. xc. 12.⁸ Matth. xxviii. 20.⁹ Act. xviii. 9. xxiii. 11.¹⁰ Psal. civ. 18.¹¹ Matth. xxii. 13.

¹⁰ τῷ τὸν C. ¹¹ τῆς om. a pr. man. E. ¹² ἐπιθήσεται σοι Edd. σοι om. C.D.E. ¹³ κατ’ om. A.B.F. ¹⁴ εἰς Ῥώμην A.B.C.E.F. ἐν Ῥώμῃ Edd. ¹⁵ οὖν om. D. Veron. γὰρ pro οὖν E. ¹⁶ γίνονται E. ¹⁷ γάρ] + τις E. ¹⁸ ἁπλῶς] + ἐγγυμναζόμενος τοῖς ὅπλοις E. ¹⁹ Παῦλον—ἰδεῖν] Παῦλος, μάλλον δὲ καὶ πολλῶς πλέον. ἐνόησον γὰρ ὅσον ἦν ἰδεῖν Παῦλον A.B.F. ²⁰ αὐτῶν C. αὐτὸν om. D. ²¹ βασ.] ὁ βασ. E. ²² τοσοῦτον C. ²³ δὲ om. A.B.F. ²⁴ δεσμούμεθα] + καὶ κελεύεις δεσμεῖσθαι, φησὶν, ἡμᾶς; A.B.F. Statim οὐδὲ ἐγὼ τοῦτο A.F. ²⁵ μὴ] ἀλλὰ σὺ μὴ A.B.F. Sav. cet. ²⁶ δῆσον om. C. ²⁷ τούτων δὲ—γένειτο] τῶν δεσμῶν τούτων δὲ γένοιτο καὶ ἐμπλησθῆναι A.B.F. καὶ ante ἐμπλησθῆναι receptum a Sav. cet.

ἔλεγεν· “Ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ παρακαλῶ ὑμᾶς ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε.”

ἸΠοίας δὴ ταύτης; Σῶμα ἐκλήθητε, φησί· κεφαλὴν ἔχετε τὸν Χριστόν· ἔσυνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ὑμᾶς ἐχθρούς ὄντας, καὶ μυρία ἴσα ἐργασαμένους κακά. Μεγάλῃ ἡ κλήσις, καὶ ἐπὶ μεγάλοις, οὐχ ὅτι ἀπ’ ἐκείνων μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ ἐπὶ τοιαῦτα, καὶ τοιούτῳ τρόπῳ. Πῶς ^κδέ ἐστὶν ἀξίως περιπατῆσαι; “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης.” Ὁ τοιοῦτος ἀξίως περιπατεῖ τοῦτο ἀρετῆς ἰπάσης ὑπόθεσις. Ἄν ταπεινὸς ᾖ, καὶ ⁷¹ ἐννοήσης τίς ὢν πῶς ἐσώθῃς, ἀφορμὴν πρὸς ἀρετὴν λαμβάνεις τὴν μνήμην, οὔτε ἐν δεσμοῖς ^πἐπαίρη, οὔτε αὐτοῖς οὔτοις οἷς εἶπον, ἀλλ’ εἰδὼς ὅτι τὸ πᾶν τῆς χάριτός ἐστι, συστέλλεις σαυτόν. Ὁ ταπεινόφρων καὶ εὐγνώμων δύναται εἶναι καὶ εὐχάριστος οἰκέτης. ¹² “Τί γὰρ ἔχεις, φησὶν, ὃ οὐκ ἔλαβες;”

Ἄκουε ⁹δὲ πάλιν αὐτοῦ λέγοντος· “Περὶ σφόδρον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ’ ἡ ^τχάρις ἡ σὺν ἐμοί.” (812) “Μετὰ πάσης, φησὶ, ταπεινοφροσύνης;” μὴ τῆς ἐν ῥήμασι, ^μμηδὲ ἐν πράγμασι μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐν σχήματι καὶ ἐν φθέγματι· ^μμηδὲ πρὸς τοῦτον μὲν ταπεινὸς, πρὸς δὲ ἐκείνον θρασὺς· πρὸς πάντας ἔσο ταπεινός, καὶ φίλος ἢ καὶ ἐχθρός, καὶ μέγας καὶ μικρός· τοῦτο ταπεινοφροσύνη. Καὶ ἐν τοῖς κατορθώμασιν ἔσο ταπεινός. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹³ “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,” καὶ τοῦτο πρῶτον τιθέντος. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτός φησι· “Μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος καὶ μακροθυμίας.” Ἔστι γὰρ ταπεινὸν μὲν εἶναι, ὅξυν δὲ καὶ ὀργίλον, ἀλλ’ οὐδὲν ὄφελος· πολλάκις γὰρ C ὑπὸ τῆς ὀργῆς κατεχόμενος, πάντα ἀπώλεσεν. “Ἀνεχόμενοι, φησὶν, ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ.” Πῶς ἀνεχέσθαι ^πδυνατόν, ἂν ὀργίλος ᾖ, ἂν ^κκακήγορος; Εἶπε ^γτὸν τρόπον· “ἐν ἀγάπῃ.”

12 1 Cor. iv. 7. xv. 10.

13 Matth. v. 3.

¹ Haec ποίας δὴ (δὲ E.) ταύτης; σ. ἐκλήθητε, quae absunt a C.D. Veron. recepta ex E. Cat. In A.B.F. post κλήσεως ἧς ἐκλήθητε legitur καὶ πάλιν, κεφαλὴν ἔχομεν τὸν Χρ. Ita ediderunt Sav. cet.

⁵ συνήγειρε] + γὰρ A.B.F. Sav. cet.

^h ὑμᾶς D. Veron. ἡμᾶς Sav. cet. Post h. v. add. ἐν τοῖς ἐπουρανίοις A.B.F. Sav. cet.

¹ ὅσα assumptum ex E. Cat.

^k δέ] ὁν E.

¹ ἀπάσης E. Cat.

^m οὔτε] + γὰρ A.B.F. Statim ἐν pro τοῖς A.B.C.E.F.

ⁿ ἐπαρτήση E. in marg.

^o τοῖσις om. F.

^p εἶναι post εὐχάρ. transp.

A.B.F.

^q δὲ om. A.B.F.

^r χάρις] + τοῦ θεοῦ A.B.E.F. Cf. Tom. x. p. 83 C.

^μ μηδὲ ἐν πρ. μόνοις (μόνης E. Cat.) ἀλλὰ καὶ ἐν σχ. καὶ ἐν φθέγματι (φθέγμασι Cat.) μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐν πράγμασι καὶ ἐν σχήμασι A.B.F.

μηδὲ ἐν σχήμασι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν πρ. καὶ ἐν φθέγμασι Flor. p. 118. (Tom. xii. p. 483 E.)

^t καὶ μὴ... ἀλλὰ πρὸς πάντας... τοῦτο γὰρ τασ. Flor.

^v ὑπὸ] ὁ ὑπὸ A.B.F. Post πάντα add. μάλλον iidem.

^w δυνατόν] + δεικνύς A.B.F.

^x κακήγορος Cat. et a pr. man. E. κατήγορος Edd.

^y τόν] καὶ τὸν A.B.F. Sav. cet. Post ἀγάπῃ add. φησὶν iidem.

²Εἰ τοῦ πλησίον, ³φησὶν, οὐκ ἀνέχη, πῶς σου ἀνέξεται ὁ θεός; εἰ αὐτὸς τὸν ὁμόδουλον οὐ φέρεις, πῶς σέ οἶσει ὁ δεσπότης; ⁴Ἐνθα ἂν ἡ ἀγάπη, πάντα οἰστά ἐστι. “Σπουδάζοντες, φησὶ, τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.” Δῆσον ⁵οὖν τὰς χεῖρας τῇ ἐπιεικείᾳ. Πάλιν τὸ καλὸν ⁶ὄνομα, **D**ὁ δεσμός· ἀφήκαμεν αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἡμῖν πάλιν ἐπέδραμε. Καλὸς ἐκεῖνος ὁ δεσμός, καλὸς καὶ οὗτος· καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ ⁷αὐτοῦ τούτου τίττεται. Σύνδησον ⁸σαυτὸν τῷ ἀδελφῷ· οἱ τοιοῦτοι ἅπαντα κούφως φέρουσιν οἱ συνδεδεμένοι τῇ ἀγάπῃ. Σαυτὸν ἐκείνῳ πρόσδεσον, κακεῖνόν σοι· ὑποφωτῶν σὺ κύριος· ὃν γὰρ ⁹ἂν βούλωμαι ποιῆσαι φίλον, δυνήσομαι μετ’ εὐκολίας. “Σπουδάζοντες,” ¹⁰φησὶν· οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ τοῦ τυχόντος ἐστί. “Σπουδάζοντες, ¹¹φησὶ, τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος.”

E Τί ἐστὶν ἐνότης πνεύματος; Καθάπερ ἐν σώματι πνευμά ἐστι τὸ πάντα ¹²συνέχον, ¹³καίτοιγε ἐν διαφόροις μέλεσιν· ¹⁴οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Διὰ γὰρ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐδόθη, ἵνα τοὺς γένει καὶ τρόποις διαφόροις διεσθηκότας ἐνώσῃ. Ὁ γὰρ γέρον καὶ ὁ νέος, ὁ πένης καὶ ὁ πλούσιος, ¹⁵ὁ παῖς καὶ ὁ ἔφηβος, ἡ γυνὴ καὶ ὁ ἀνὴρ, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἐν τῇ ¹⁶γίνεται, καὶ μᾶλλον ἢ ¹⁷οἱ εἰς σῶμα ἐν ἡν. Ταύτης ¹⁸γὰρ τῆς συγγενείας πολλῷ μείζων ἐκείνη, καὶ **F** πλείων ἢ ἀκριβεία ¹⁹αὕτη ἢ τῆς ἐνώσεως. Ἡ γὰρ τῆς ψυχῆς συνάφεια ἀκριβεστέρα ²⁰ἐστίν, ὅσῳ καὶ ἀπλῇ καὶ μονοειδῆς ἐστί. Πῶς δὲ αὕτη ²¹φυλάττεται; “Ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.” Οὐκ ἔστιν ἐν ἔχθρᾳ καὶ διαστάσει ταύτην εἶναι.

²²¹⁴ “Ὅπου γὰρ ²³ἔρις ἐν ὑμῖν, ²⁴φησὶ, καὶ ζῆλοι καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε, καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε;” Καθάπερ γὰρ τὸ πῦρ, ὅταν μὲν ξηρὰ εὖρη ²⁵ξύλα, μίαν τὰ πάντα ἐργάζεται πυρὰν, ὅταν δὲ ὑγρὰ, ²⁶οὐδὲ ἐνεργεῖ οὐδὲ συγκολλᾶται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ²⁷οὐδὲν τῶν ψυχρῶν αὐτὴν ²⁸συσφίγξαι δυνήσεται, ἕκαστον δὲ ²⁹ὥς ἐπὶ ³⁰τὸ πολὺ τῶν

¹⁴ 1 Cor. iii. 3.

² εἰ] + σὺ E. Cat. ³ φησὶν om. A.B.F. ⁴ οὖν] σου E. ⁵ ὄνομα] + ἠνέχσεν A.B.F. Sav. cet. ⁶ αὐτὸν F. ⁷ ἂν βούλωμαι] βούλωμαι E. Veron. ἂν βουλήσωμαι A.B.F. Sav. cet. ⁸ φησὶν—τυχόντος] δείκνυσιν οὐχ ἄ. οὐδὲ τ. τ. τὸ πρᾶγμα εἶναι A.B.F. Sav. cet. ⁹ φησὶ om. in text. E. ¹⁰ συνέχον] + τὰ μέλη A.B.F. ¹¹ καίτοιγε—μέλεσιν] καὶ ἐν τι ποιοῦν τὸ ἐν δ. ὃν μέλεσιν A.B.F. Sav. cet. ¹² οὕτω] + δὴ A.B.F. Sav. cet. ¹³ ὁ παῖς καὶ ὁ ἔφηβος] Sic C. Mor. Ben. ὁ παῖς καὶ ὁ ἀνὴρ A.B.D.F. ὁ δούλος καὶ ὁ δεσπότης E. ὁ παῖς, ὁ ἔφηβος καὶ ὁ ἀνὴρ Veron. Sav. ¹⁴ γίγνεται] (corr. γεγένηται) E. ¹⁵ οἱ om. ante corr. E. ¹⁶ γὰρ om. A.F. ¹⁷ αὕτη ἢ (ἢ E.) om. A.B.F. Sav. cet. ἢ om. Veron. ¹⁸ ἐστίν] μᾶλλον A.B.F. ¹⁹ φυλάττεται] + ἐρμητεύον ἐπάγει A.B.F. ²⁰ οὐκ] δηλῶν ὅτι οὐκ A.B.F. ²¹ ἔρις E. Veron. ²² ἔρις C. ²³ ἔριδες Sav. cet. ²⁴ φησὶ om. A.B.F. ²⁵ τὰ ξύλα E. ²⁶ οὐδὲν A.B.E.F. ²⁷ οὐδὲν] + γὰρ A.F. ²⁸ σφίγξαι F. Statim δυνήσεται pro δύναται B.C.D.E. ²⁹ ὥς] καὶ ὡς B.F. ³⁰ τὸ om. F.

θερμῶν. Ἀπὸ τοῦτου γοῦν καὶ ἡ θερμότης τῆς ἀγάπης τίκτεται· ἀπὸ τοῦ συνδέσμου τῆς εἰρήνης βούλεται συνδῆσαι πάντας ἡμᾶς. Καθάπερ γάρ, φησὶν, ἐὰν θέλῃς σαυτὸν ἐτέρῳ προσδεῖσαι, ἄλλως οὐ δυνήσῃ, ἀλλ' ἢ διὰ τοῦ κακέινον σαυτῷ προσδεῖσαι· ^Β εἰ μέντοι ἐθέλῃς διπλοῦν ποιῆσαι τὸν δεσμόν, χρή κακέινόν σοι προσδεθῆναι· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἀλλήλοις ἐπροσδεσθῆναι βούλεται, οὐχ ἀπλῶς εἰρηνεύειν, οὐδὲ ἀπλῶς φιλεῖν, ἀλλ' ἐν πάντας εἶναι, μίαν ψυχὴν. Καλὸς οὗτος ὁ δεσμός· τούτῳ τῷ δεσμῷ καὶ ἑαλλήλοις καὶ πρὸς τὸν θεὸν συνδῆσωμεν ἑαυτοὺς. Οὐ θλίβει, οὐ πιέζει τὰς δεδεμένους χεῖρας οὗτος ὁ δεσμός, ἀλλ' ἀνίσχεται, καὶ ἐν εὐρυχωρίᾳ καθίσταται πολλῇ, καὶ τῶν λελομένων μᾶλλον ^Γ εὐθυμείσθαι ποιεῖ. Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ^Δ δεδεμένος μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς διαβαστάζει τε ἐκείνον, καὶ οὐκ ἀφήσιν ἀπολέσθαι· καὶ μετὰ τοῦ ῥαθύμου προσδεθῇ, διεγείρει μᾶλλον αὐτόν. ¹⁵ “Ἀδελφὸς γὰρ ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ἵψησιν, ὡς πόλις ὀχυρά.” Ταύτην τὴν αἰλυσιν οὐχ ὁδῶν διασπῆμα κωλύσαι ^Κ δύναται, οὐκ οὐρανὸς, οὐ γῆ, οὐ θάνατος, οὐκ ἄλλο οὐδὲν, ἀλλὰ πάντων ἐστὶ κρείττων καὶ ἰσχυροτέρα. Αὕτη καὶ ἀπὸ μιᾶς τεχθεῖσα ψυχῆς, δύναται ¹ πολλοὺς ὁμοῦ ^Μ περι- ^Δ λαβεῖν. Ἄκουε γὰρ Παύλου λέγοντος· ¹⁶ “Οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχθοις ὑμῶν· πλατύνθητε καὶ ὑμεῖς.” Τί δὴ οὖν τοῦτον λυμαίνεται τὸν δεσμόν; Χρημάτων ἔρως, ^Ν φιλαρχίας, ^Ο δόξης, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· ^Ρ χαύνους αὐτοὺς ποιεῖ καὶ διακόπτει. Πῶς ^Θ οὖν ἵνα μὴ διακο- ⁽⁸¹³⁾ πῶσιν; Ἐὰν ταῦτα ἐκποδὼν γένηται, ^Σ καὶ μηδὲν παρενοχλῇ τῶν διαφθειρόντων τὴν ἀγάπην. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁷ “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγῇσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.” Οὐδὲν οὕτως ἐναντίον ἀγάπῃ, ὡς ἀμαρτία, ^Τ καὶ οὐ λέγω· τῇ πρὸς τὸν θεόν, ἀλλὰ καὶ τῇ πρὸς τὸν πλησίον. ^Ε Πῶς ^Ι οὖν λησται εἰρηνεύουσι, φησί; Πότε, εἰπέ μοι; ^Κ Οὐχ ὅταν ληστρικῶ τρόπῳ χρήσωνται. ^Λ Ἄν γὰρ ἐν αὐτοῖς, οἷς ^Α διανεμούνται, μὴ τοὺς νόμους ^Χ φυλάττωσι· τοὺς τοῦ δικαίου, καὶ ἐκάστῳ ^Ζ ἀπονέμωσι τὸ δίκαιον, ^Β εὐρήσεις κακέινους ἐν ^Π πο-

15 Prov. xviii. 19.

16 2 Cor. vi. 12, 13.

17 Matth. xxiv. 12.

^Δ εἰ μέντοι καὶ εἰ A.B.F. Sav. cet. ^Ε προσδεδεῖσθαι ἡμᾶς συνδεδεῖσθαι E. ^Γ ἐν (ἐν F. Veron.) πάντας (πάντα a pr. man. E.) Sic omnes. ἐν πᾶσιν ediderunt Sav. cet. ^Σ ἀλλήλους C.D.E. ^Κ εὐθυμείσθαι E. ¹ φησὶν om. F. ante ὑπὸ ἀδελφοῦ transp. E. ^Λ δυνήσεται E. ¹ πολ. ὁμοῦ pro ὁμοῦ πολ. omnes. ^Μ περιβαλεῖν A.C.F. ^Ν φιλαρχίας D. ^Ο δόξα C. ^Ρ χαύ-
 νους] + γὰρ E. ^Θ οὖν] + ἔσται A.B.F. ^Σ καὶ] ἐὰν A.B.F. ^Τ καὶ om.
 A.B.F. ^Ι τῇ om. B. utrobique A.F. ^Κ οὖν] + καὶ A.B.F. Sav. cet.
^Λ οὐχ ὅταν] πάντως ὅταν οὐ A.B.F. Sav. cet. ^Λ φυλάττωσι A.B.F. Sav. cet.
^Ζ τοὺς om. E. ^Β ἀπονέμωσι E. ἀπονείμωσι Edd. ^Π εὐρήσεις Δ Edd.
 Δ abest ab omnibus. ^Π πολέμῳ A.B.F. Statim μάχῃ E.

D d 2

λέμοις καὶ μάχαις. Ὡστε οὐδὲ ἐν τοῖς κακοῖς ἑτὴν εἰρήνην ἔστιν εὐρεῖν πανταχοῦ δὲ ταύτην ἔστιν εὐρεῖν, ὅπου ἂν μετὰ ^Fδικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς ^eβιώσιν. Ἀλλὰ τί; ἀντερασταὶ ἢ μὴ εἰρηνέουσιν; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ τίνα βούλει εἶπω; Πλεονέκτης ^gμετὰ πλεονέκτου οὐκ ἂν εἰρηνεύσειέ ποτε ἡὼς εἶγε μὴ ἦσαν δίκαιοι καὶ ἐπεικεῖς ⁱκαὶ ἀδικούμενοι μεταξὺ αὐτῶν, ^kδιεσπάσθη 73 ἂν τὸ γένος. ^lΚαθάπερ δύο θηρίων σφόδρα πεινῶντων, ἂν μὴ τι ^mγένηται μέσον τὸ δυνάμενον ὑπ' αὐτῶν ἀναλωθῆναι, ἑαυτὰ κατεσθίουσιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πλεονεκτῶν καὶ τῶν κακῶν ἐγένετο ἂν. Ὡστε οὐκ ἐν εἰρήνῃ εἶναι, μὴ πρότερον ἀρετῆς ^oκατορθωθείσης. ^pΚατασκευάσωμεν πόλιν πάντων πλεονεκτῶν καὶ ἰσοτίμων, καὶ μηδεὶς ^qφερέτω τὸ ἀδικεῖσθαι, ἀλλὰ πάντες ἀδικεῖτωσαν· μὴ δύναται ^rσυστῆναι ἡ πόλις ἐκείνη; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ μοιχῶν ἔστιν εἰρήνη; Ἀλλ' ^sοὐχὶ εὐρήσεις οὐδὲ δύο ὁμοιοῦντας. ^tὩστε οὐδὲν τούτου αἴτιον πάλιν, ἢ τὸ τὴν Β ἀγάπην ψυγῆναι· τοῦ δὲ τὴν ἀγάπην ψυγῆναι αἴτιον τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν. Εἰς γὰρ φιλαυτίαν ἄγει τοῦτο, καὶ διαιρεῖ καὶ σχίζει τὸ σῶμα, καὶ χαννοὶ καὶ διασπᾶ. Ἐνθα δὲ ἀρετῇ, τὸ ἐναντίον ^vποιεῖ. Ὁ μὲν γὰρ ἐνάρετος καὶ χρημάτων κρείττων, ^wκᾶν μυριοὶ ᾧσιν ἐν πενίᾳ, ^xδύναιτ' ἂν εἶναι εἰρηνικός· οἱ δὲ πλεονέκται, κᾶν δύο ᾧσιν, οὐδέποτε ^yδύνανται ἐν εἰρήνῃ εἶναι. Ὡστε ^zἂν ἡμεῖς ᾧμεν ἐνάρετοι, ἡ ἀγάπη οὐκ ἀπολείται· ^Cἂπο γὰρ ἀγάπης ἡ ἀρετῇ, καὶ ἀπο ἀρετῆς ἡ ἀγάπη. Καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω. Ὁ ἐνάρετος οὐ προτιμᾷ χρήματα φιλίας, οὐδὲ μνησικάκος ἔστιν, οὐδὲ ἀδικεῖ τὸν πλησίον, οὐχ ὑβρίζει, φέρει πάντα γενναίως. Ἀπὸ τούτων ἡ ἀγάπη συνίσταται. Πάλιν ὁ ἀγαπῶν, πάντα ταῦτα ὑφίσταται. Οὕτως ἀλλήλων ἔστι κατασκευαστικά. Καὶ τοῦτο μὲν ἐντεῦθεν δέικνται, ὅτι ἀπο ἀρετῆς ἡ ἀγάπη· ^bτῷ γὰρ εἰπεῖν, “Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγήσεται ἡ ἀγάπη,” τοῦτο ἐδήλωσεν· ^cὅτι δὲ ἀπο ἀγάπης ἡ ἀρετῇ, ¹⁷“Ὁ ἀγαπῶν τὸν πλησίον, ^dνόμον

17 Rom. xiii. 8.

^c τὴν om. A.B.F. ^d ἔστιν εὐρεῖν] εὐρήσεις A.B.F. ^e βιώσιν om. C.D.E. Veron. ^f μὴ accessit ex A.C.D.E. ^g μετὰ τοῦ πλ. F. ^h ὥς] ὥστε E. ⁱ μ. αὐτῶν καὶ ἀδ. inverso ord. A.B. μ. αὐτῶν διακονούμενοι F. ^k διεσπ.] καὶ διεσπ. A.B.F. Sav. cet. Statim ἂν om. a pr. m. E. ^l καθάπερ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^m γένηται pro γένοιτο A.B.E. ⁿ ἂν om. a pr. m. E. ^o κατορθωθείσης] + εἰπέ γάρ μοι, ἔστω τις μοιχός, πῶς ἐστι τινὶ φίλος; C.D.E. Veron. ^p κατασκευάσωμεν] + δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet. Post πόλιν iidem add. εἰ βούλει. ^q φερέτω] + ψῆφον A.B.F. Sav. cet. Statim τὸ ἀδικ. E. τοῦ ἀδικ. Edd. ^r στήναι F. Haec μὴ δύναται—οὐδαμῶς desunt in C.D.E. Veron. ^s οὐχ E. ^t ὥστε om. E. ^v ποιεῖ] γίνεται A.B.F. ^w κᾶν] ὥστε κᾶν A.B.F. Sav. cet. ^x δύναιτ' ἂν (δύνανται E.) εἶναι εἰρηνικοὶ A.B.E.F. Sav. cet. ^y δυνήσονται E. ^z ἂν pro ἐάν A.B.C.D.E. ὅταν F. ^a ἡ om. E. ^b τὸ C.D.E. Veron. ^c ὅτι δὲ] ἐκείθεν δὲ ὅτι A.B.F. ^d τὸν νόμον E.

ἐπλήρωσε," φησίν. "Ὡστε ἐν τῶν δύο εἶναι ἑχρὴ, ἢ σφόδρα D
ἰφιλικὸν καὶ ἐρώμενον, ἢ σφόδρα ἐνάρετον. Ὁ γὰρ τὸ ἐν ἔχων,
ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ ἕτερον κέκτηται· καὶ τοῦναντίον, ὁ μὴ εἰδὼς
φιλεῖν, καὶ πονηρὰ ἐργάζεται πολλὰ· ὁ πονηρὰ ἐργαζόμενος,
οὐδὲ φιλεῖν οἶδε.

^b Μεταδιώξωμεν τοίνυν τὴν ἀγάπην· φρούριον γάρ ἐστι πρὸς
τὸ μηδὲν συγχωρῆσαι ἡμᾶς ⁱ κακὸν παθεῖν. Συνδήσωμεν ^k τοίνυν
ἑαυτούς. Μηδὲν δολερὸν ἔστω παρ' ἡμῖν, μηδὲν ὕπουλον· οὐδὲν
γὰρ εὐρίσκεται τοιούτον, ἔνθα ἂν ἦ ^l φιλία. ^m Εἶπε δὲ τοῦτο E
καὶ ἄλλος σοφὸς τις ἀνὴρ. ¹⁸ "Ἐπὶ φίλον ἐὰν καὶ σπάσης
ρόμφαιαν, μὴ ἀπελπίσης· ἔστι γὰρ ἐπάνοδος· ἐπὶ φίλον ἐὰν
ἀνοίξης ⁿ τὸ στόμα, μὴ ἀπογνῶς· ἔστι γὰρ διαλλαγή, ἅνεν ὀνει-
δισμοῦ, καὶ μυστηρίων ἀποκαλύψεως, καὶ πληγῆς δολίας· ἐν
τούτοις ^o ἀποφεύγει φίλος·" ^p ἐν ἀποκαλύψει μυστηρίων. ^q Ἄν
πάντες τοίνυν ὦμεν φίλοι, οὐδὲ μυστηρίων δεῖ· ὥσπερ γὰρ
αὐτὸς τις πρὸς ἑαυτὸν οὐδὲν ἔχει μυστήριον, οὐδὲ αὐτὸς ἑαυτὸν F
κρύπτειν δυνήσεται· οὕτως οὐδὲ τοὺς φίλους. Οὐκ ὄντων οὖν
μυστηρίων, ἀδύνατος ἢ ἐκ τούτου διακοπή. Δι' οὐδὲν γὰρ
ἔχομεν μυστήρια, ἢ διὰ τὸ μὴ πᾶσι θαρρεῖν· ὥστε ὁ ψυγμὸς
τῆς ἀγάπης πεποίηκε μυστήρια. Τί γὰρ ἔχεις μυστήριον; 74
ἀδικῆσαι τὸν πλησίον βούλει; ἢ κωλύεις ἀγαθοῦ τινος ἑμετέ-
χειν, καὶ διὰ τοῦτο κρύπτεις; Ἄλλ' οὐδὲν τούτων· ἀλλ' αἰσχύ-
νη; Οὐκοῦν ^a τοῦ μὴ θαρρεῖν τοῦτο τεκμήριον. ^a Ἄν μὲν οὖν
ἡ ἀγάπη ἦ, οὐκ ἔσται μυστηρίων ἀποκάλυψις, ἀλλ' οὐδὲ ὀνει-
δισμός. ^v Τί γὰρ, εἰπέ μοι; τίς ἂν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ὀνειδί-
σειεν; ^w Εἰ δὲ καὶ γένοιτο, ἐπὶ κέρδει. Ἐπεὶ καὶ παισὶν ὀνει-
(814) δίξομεν, δακεῖν αὐτοὺς βουλόμενοι· καὶ ὁ ^x Χριστὸς τότε ἤρ-
ξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις, λέγων, ¹⁹ "Οὐαὶ σοι Χωραζίν, οὐαὶ B
σοι Βηθσαϊδὰ," ἵνα ὀνειδισμῶν ἀπαλλάξη. Οὐδὲν ^y γὰρ οὕτω
δύναται καθάψασθαι διανοίας, καὶ διαναστῆσαι μᾶλλον αὐτήν,
καὶ παρειμένην ἀνορθῶσαι. Μὴ ^z δὴ ὀνειδίξωμεν ἀπλῶς ^a ἀλλή-

¹⁸ Sirac. xxii. 21, 22.

¹⁹ Luc. x. 13.

^a χρὴ ἢ om. E. ^f φιλόνηκον καὶ ἐρώμενον E. ^g πολλὰ om. A.B.F.
Sav. cet. ^h ΘΗΙΚΟΝ. Ὅτι διὰ τῆς εἰς ἀλλήλους ἀγάπης καὶ ὁ τῆς εἰρήνης
σύνδεσμος σώζεται. Veron. ⁱ κακὸν π. pro π. κακὸν omnes. ^k τοίνυν
om. A.B.F. Sav. cet. ^l φ.] ἢ φ. E. ^m εἶπε δὲ τοῦτο] ἄκουε τί φησι
A.B.F. ⁿ τὸ om. F. ^o ἀποφεύγει] ἀποφεύζεται πᾶς E. ^p ἐν ἀποκα-
λύψει (+ φησὶ A.B.F. Sav. cet.) μ.] ἐὰν ἀποκαλύψῃ μυστήριον E. ^q ἂν]
ἐὰν E. ^r μετασχεῖν F. ^s τοῦ pro τὸ E. Mox τοῦτο C.D.E. τούτου Edd.
^t ἀγάπη] + τοῦτο E. ^v τί γὰρ, εἰπέ μοι; τίς ἂν] εἰπέ γάρ μοι, τίς ἂν E. τίς
γὰρ ἂν, εἰπέ μοι, καὶ πότε A.B.F. Sav. cet. ^w εἰ δὲ—κέρδει om. F.
^x Χριστὸς] κύριος E. Statim δὲ τότε A.B.F. Sav. cet. ^y γὰρ om. B.F.
^z δὴ] + οὖν E. ^a ἀλλήλοis C. et ex corr. E.

λους. Τί γάρ; ἐπὶ χρήμασιν αὐτὸν ὀνειδίζεις; ^bΜηδαμῶς, εἶγε κοινὰ τὰ ὄντα κέκτησαι. Ἄλλ' ἐπὶ ἀμαρτήμασιν; Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, ἀλλὰ μάλλον διορθώσεις. “Καὶ πληγῆς, φησί, δολίας.” ^cΤίς δὲ ἑαυτὸν ἀναιρήσει; ^dτίς δὲ πλῆξει; ^eΟὐδὲ εἰς. Διώκωμεν τοῖνυν τὴν ἀγάπην. Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, ἀγαπῶμεν, C ἀλλὰ, ²⁰διώκωμεν. Πολλῆς δεῖ τῆς σπουδῆς ταχέως ἁφανίζεται, ὅξεϊα πρὸς ἀναχώρησιν ἐστὶ. Ἔτοσαῦτα ἐν τῷ βίῳ τῷ πράγματι τούτῳ λυμαίνεται. ^hἌν διώκωμεν αὐτὴν, οὐ φθάσει ἀπελθεῖν, ἀλλὰ ταχέως αὐτὴν ἑξελκύσομεν. Ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τῷ οὐρανῷ συνῆψε τὴν γῆν· ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸν θρόνον τὸν βασιλικὸν ἐκάθισεν· ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν θεὸν ἔδειξεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τὸν δεσπότην δούλον ἐποίησεν· ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τὸν ἀγαπητὸν, ὑπὲρ τῶν μισούντων τὸν υἱὸν, ὑπὲρ τῶν δούλων D τὸν δεσπότην, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τὸν θεόν, ^kὑπὲρ οἰκετῶν τὸν ἐλεύθερον ἐκδοθῆναι ἐποίησε. Καὶ οὐδὲ μέχρι τούτου ἔστη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μείζονα ἡμᾶς ἐκάλεσεν. ^lΟὐ γὰρ ἀπήλλαξεν ἡμᾶς τῶν προτέρων κακῶν, ἀλλὰ καὶ πολλῷ μείζονα δώσειν ἕτερα ἐπηγγείλατο. Ὑπὲρ δὲ τούτων ^mεὐχαριστήσαντες τῷ θεῷ, πᾶσαν ἀρετὴν μετέλθωμεν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀγάπην μετὰ ἀκριβείας κατορθώσωμεν, ⁿἵνα καταξιωθῶμεν ^oἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου E ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δόξα, κρατος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ^aὑμῶν.

F ὍΤΑΝ ἐπὶ τι μείζον παρακαλῇ ὁ μακάριος Παῦλος, συνेतὸς ὢν σφόδρα καὶ πνευματικὸς, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ποιεῖται τὴν παράκλησιν, τοῦτο ^bδὴ αὐτὸ παρὰ τοῦ κυρίου μεμαθηκώς· καθὼς καὶ ἀλλαχοῦ φησι· ²“Περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, 75 καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ

20 I Cor. xiv. 1.

1 CAP. IV. v. 4.

2 Ephes. v. 2. Philipp. ii. 5, 6.

^b οὐδαμῶς A.B.E.F. Tum κοινὰ γὰρ pro εἶγε κοινὰ A.B.F. ^c τίς δέ] τίς δαὶ D. τί δὲ Veron. τίς ποτε A.B.F. Sav. cet. ^d τί Veron. ^e οὐδὲ εἰς] οὐδαμῶς Veron. ^f ἀφίπταται E. ^g τοσαῦτα] πολλὰ A.B.F. ^h ἂν διώκ.] ἀντιδιώκ. C. ⁱ ἐπιστρέφωμεν A.B.F. ^k ὑπὲρ τῶν οἰκ. E. ^l οὐ] οὐδὲ E. Post γὰρ add. μόνον A.B.E.F. Sav. cet. ^m εὐχαριστήσωμεν F. ⁿ ἵνα] + καὶ A.F. ^o τυχεῖν E. Hom. X. ^a ἡμῶν A.F. Mosq. ^b δὴ pro δὲ E. Particulam om. A.B. τοῦτο δὴ αὐτὸ παρὰ] τοῦτο ἀπὸ F.

ἡμῶν” καὶ πάλιν, “^cΤοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ.” Τοῦτο ^dδὴ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ. “Ὅταν γὰρ ^eτὰ ὑποδείγματα μεγάλα τὰ προκείμενα, σφοδρὸς ^fἔστιν ὁ ζήλος καὶ ὁ πόθος. Τί ^gγὰρ φησιν, εἰς ἐνότητα προτρέπων ἡμᾶς; “^hἘν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. ⁱεἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.” Τί ^kδὲ ἔστιν, B “ἐν σῶμα;” ^lΟἱ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης πιστοὶ, καὶ ὄντες καὶ γενόμενοι καὶ ἐσόμενοι. Πάλιν καὶ οἱ πρὸ τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας εὐηρεσθηκότες, ἐν σῶμά εἰσι. Πῶς; “Ὅτι ^mκάκεινοι τὸν Χριστὸν ᾔδεσαν. Πόθεν δῆλον; ⁿ“Ἀβραὰμ ^oκαὶ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλίασατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη” καὶ πάλιν, “Εἰ ^pἐπιστεύετε, φησὶ, Μωϋσῇ, ^qἐπιστεύετε ἂν ἐμοὶ περὶ γὰρ ἐμοῦ ^rἐκείνος ἔγραψε,” καὶ οἱ προφῆται. Οὐκ ἂν δὲ ἔγραφαν περὶ οὗ ἠγνόουν. ^sοὐ γὰρ ἠγνόουν ἂ ἔλεγον. Εἰδότες δὲ αὐτὸν, καὶ προσεκύνουν. “Ὡστε C ^tκάκεινοι ἐν σῶμα. Οὐ διέστηκε σῶμα πνεύματος, ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη σῶμα. ^uΚαὶ γὰρ καὶ ἡμῖν ἔθος ἐπὶ τῶν ἠνωμένων καὶ πολλὴν τὴν ἀκολουθίαν ἐχόντων λέγειν, ἐν σῶμά ἐστιν. Οὕτω καὶ ^vἡμεῖς ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τὸ σῶμα ^wλαμβάνομεν. Μία κεφαλὴ· εἰ δὲ μία κεφαλὴ, καὶ ἐν σῶμα. ^xΤὸ σῶμα ἐξ ἐντίμων καὶ ἀτίμων σύγκειται μελῶν· πλὴν ἄλλ’ οὔτε τοῦ φαυλοτάτου τὸ μεῖζον κατεξανίσταται, οὔτε ^yτούτῳ ἐκείνο δια-
(815) φθονεῖται. Καίτοιγε οὐ τὴν αὐτὴν συντέλειαν τὰ πάντα εἰσφέρει, ἀλλὰ κατὰ ^zμὲν τὸν τῆς ἀνάγκης λόγον, καὶ ὅτι D ^{aa}πάντα ἀναγκαιῶς γεγένηται, καὶ εἰς χρείας διαφόρους, πάντα ὁμότιμα· ἔστι δὲ τὰ μὲν ^{ab}καιριώτατα, τὰ δὲ ^{ac}ἥττονα. Οἶον, ἡ κεφαλὴ παντὸς τοῦ σώματός ἐστι κυριωτέρα, τὰς τε αἰσθήσεις πάσας ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἡγεμονικόν, καὶ κεφαλῆς ἄνευ ζῆσαι οὐκ ἐνι· ποδῶν δὲ ἐκκοπέντων πολλοὶ πολὺν χρόνον ἐβίωσαν. “Ὡστε οὐ τῇ θέσει μόνον αὕτη βελτίων

3 v. 5.

4 Joan. viii. 56. v. 46.

^c τοῦτο] + γὰρ E. ^d δὴ pro δὲ A.B.E. ^e τὰ ὑ. μεγάλα τὰ πρ.] Sic C. τὰ πρ. ὑ. μεγάλα A.B.F. τὰ ὑ. τὰ πρ. μεγάλα Edd. ^f ἔστιν ὁ ζήλος καὶ ὁ πόθος] ἔστι τῷ ζῆλῳ καὶ πόθῳ A.B. ἔστι τῷ ζ. καὶ τῷ π. F. Hoc edidit Sav. ^g γὰρ] οὐν A.B.F. Sav. cet. ^h δὲ om. A.B.F. ⁱ οἱ] ἀντὶ τοῦ οἱ A.B.F. ^k ὁ π. ὑμῶν] φησὶν ὁ π. ὑμῶν E. Cat. ὁ π. ὑμῶν φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^l ἐπιστεύετε A.B.F. Cat. et ante corr. E. ἐπιστεύσατε Edd. φησὶ om. A.B.F. ^m ἐπιστεύετε pro ἐπιστεύσατε A.B.C.E.F. Cat. ⁿ καὶ ἐκείνος A. ^o Haec οὐ γὰρ ἠγνόουν assumpta ex E. Cat. περὶ οὗ ἠγν. δ ἔλεγον Edd. δ ἔλεγον περὶ οὗ ἠγν. A.B.F. ^p καὶ γὰρ] οὕτω A.B.F. Sav. cet. ^q ἡμεῖς om. A.B.F. ^r λαμβάνομεν. μία κ.] Sic A.B.C.E.F. Cat. λαμβάνομεν μιᾷ κεφαλῇ Edd. ^s τὸ σῶμα om. E. ^t τούτῳ ἐκείνο pro τούτῳ ἐκείνῳ A.B.F. τούτο ἐκείνου C. Cat. τούτο ἐκείνο D. Statim διαφθονεῖ A.B.F. ^u μὲν om. A.B.F. Sav. cet. μὲν post τὸν transp. D. ^v κυριώτατα A. receptum a Sav. cet. ^w ἥττονα C.E. Cat. ἥττον Edd.

ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ὕτῃ τάξει. Τί δὴ
 Εἰς τοῦτο λέγω; Εἰσὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλοί, εἰσὶν εἰς ὕψος
 ἀνωρθωμένοι, καθάπερ ἡ κεφαλὴ, ²τὰ οὐράνια περισκοποῦντες,
 καθάπερ οἱ ὀφθαλμοὶ ³οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ, πολὺ τῆς γῆς ⁴ἀφε-
 στηκότες, οὐδὲν ἔχοντες κοινὸν πρὸς αὐτήν· ἄλλοι δὲ ποδῶν
 τάξιν ἐπέχουσι, τὴν γῆν ⁵πατοῦντες, ποδῶν μέντοι ὑγιεινῶν.
 Οὐ γὰρ τὸ τὴν γῆν πατεῖν ἔγκλημα ποδῶν, ἀλλὰ τὸ εἰς πονη-
 ρίαν τρέχειν. ⁵“Οἱ πόδες γὰρ αὐτῶν, φησὶν, εἰς πονηρίαν
 ἔτρεχον.” ⁶Μηδὲ οὗτοι, φησὶ, μέγα φρονεῖτωσαν κατὰ τῶν
 ποδῶν, ⁷μηδὲ ἐκείνοι τοῦτοις βασκαίνετωσαν· ἐπεὶ τὸ οἰκεῖον
 ἐκάστου κάλλος ἀνήρηται, καὶ ἡ χρεία ἡ αὐτοτελὴς ἐμπεπό-
 δισται· ⁸καὶ ὁ τῶ πλησίον ἐπιβουλευών, ἑαυτῷ πρῶτον ἐπε-
 76 βούλευσεν. ⁹Ἄν τε ¹⁰γὰρ οἱ πόδες μὴ βουληθῶσι κομίσει πού-
 τὴν κεφαλὴν εἰς ἔξοδον ἀναγκαίαν, καὶ ἑαυτοῖς ἐλυμήναντο διὰ
¹¹τῆς ἀκινήσιας καὶ τοῦ ὅκνου· ἂν τε ἡ κεφαλὴ μηδεμίαν βουληθῇ
 τῶν ποδῶν ποιήσασθαι ¹²τὴν πρόνοιαν, ¹³αὐτὴ ¹⁴πρώτῃ τὴν
 βλάβην ἐδέξατο. Ἄλλ’ ἐκεῖνα μὲν εἰκότως ἀλλήλων οὐ ¹⁵κατ-
 εξανίσταται· φυσικῶς γὰρ οὕτω τέτακται· ἄνθρωπον δὲ πῶς
¹⁶ὀδυνάτον ἀνθρώπου μὴ κατεξαναστῆναι; Οὐδὲ γὰρ ¹⁷ἀγγέλων
 κατεξανίσταται· ἐπειδὴ ¹⁸οὔτε ἐκεῖνοι τῶν ἀρχαγγέλων οὐδὲ
 Βέμου· πάλιν τὰ ἄλογα μεῖζόν τι φρονῆσαι δύναται· ἔνθα δὲ
 ὁμότιμος ἡ φύσις, ¹⁹μία ἡ δωρεὰ, καὶ οὐδὲν οὗτος ἐκείνου πλεόν
 ἔσχηκε, πῶς οὐ μὴ κατεξαναστῇ; Καὶ μὴν διὰ ταῦτα κατεξα-
 ναστῆναι οὐκ ²⁰ὀφείλεις κατὰ τοῦ πλησίον. Εἰ γὰρ πάντα
 κοινὰ, καὶ οὐδὲν ἕτερος ἐτέρου ²¹πλέον ἔχει, πόθεν ἡ ἀπόνοια;
 Φύσεως μετέχομεν τῆς αὐτῆς, ψυχῆς καὶ σώματος ὁμοίως, τὸν
 αὐτὸν ἀναπνέομεν ἀέρα, ταῖς αὐταῖς κεχρήμεθα τροφαῖς· πόθεν
 ἡ ²²ἐξανόστασις; Καὶ μὴν τὸ δύνασθαι διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν
 ἀσωμάτων περιγίνεσθαι δυνάμεων ἱκανὸν εἰς ἀλαζονείαν ἀγαγεῖν·
 C μᾶλλον δὲ οὐκ ἂν εἴη τοῦτο ἀλαζονεία. Ἐγὼ γὰρ εἰκότως
 κατὰ τοῦ δαίμονος μέγα φρονῶ, καὶ σφόδρα μέγα. Καὶ ὅρα
 καὶ Παῦλος πῶς μέγα ²³ἐφρόνει κατὰ τοῦ δαίμονος. ²⁴“Ὅτε

⁵ Esai. lix. 7.

⁷ τῇ accessit ex A.B.C.E.F. Ita tacite edidit Montef. ² τὰ] εἰσὶ τὰ
 A.B.F. ³ οἱ om. F. ⁴ ἀφεστηκότες E. Statim καὶ οὐδὲν A.B. ⁵ πα-
 τούντων Ἀ.Φ. ⁶ μὴδὲ] μῆτε E. μῆτε δὴ οὖν A.B.F. receptum a Sav. cet.
 φησὶ om. B.F. ⁷ μῆτε E. ⁸ καὶ δὲ] καὶ εἰκότως· ὁ γὰρ A.B.F. receptum
 a Sav. cet. ⁹ ἐπιβουλευόμενος E. ¹⁰ γὰρ] οὖν A.B.F. Sav. cet. ¹¹ τὴν
 ἀκινήσιαν E. Statim καὶ om. E.F. ¹² τὴν om. A.B.E.F. ¹³ αὐτὴ pro
 αὐτῇ A.F. ¹⁴ πρώτη τὴν] τὴν πρώτῃ E. ¹⁵ κατεξανίστανται A.B. ¹⁶ δυ-
 νατόν] + φησὶ A.F. φησὶ pro ἀνθρώπου habet B. ¹⁷ ἀγγέλων] + τις A.B.F.
 receptum a Sav. cet. ¹⁸ οὐδὲ E. ¹⁹ μία] μία δὲ Veron. καὶ μία A.B.F.
 Sav. cet. Copula abest a C.D.E. ²⁰ ὀφείλεις] + ἀνθρώπε E. ²¹ ἔχει
 πλέον in verso ord. A.B.F. ²² κατεξανάστασις E. ²³ φρονεῖ E. ²⁴ ὅτε
 γὰρ] κἂν ὅτι E. γὰρ om. C.D.

γὰρ μεγάλα περὶ αὐτοῦ ἔλεγε καὶ θαυμαστὰ ὁ δαίμων, ἐπεστό-
μισεν αὐτὸν, οὐδὲ κολακεύοντος ἀνασχόμενος. Λεγούσης γὰρ
ἐκείνης τῆς παιδίσκης τῆς τὸ πνεῦμα τοῦ πύθωνος ἐχούσης,
⁶ “Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσιν, οἵτινες
καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας,” ἐπιτιμήσας σφοδρῶς
ἐπεστόμισεν αὐτοῦ τὴν ἀναίσχυντον ὕγλωτταν. Καὶ πάλιν D
ἀλλαχοῦ γράφει λέγων ⁷ “Συντρίψει ὁ θεὸς τὸν Σατανᾶν
ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.” Μὴ τι τὸ τῆς ² φύσεως πα-
ρηλλαγμένον ἐποίησεν; Ὅρᾳς ὅτι οὐδὲν ποιεῖ τὸ τῶν φύσεων
^a μέσον; Διὰ τὴν προαίρεσιν, ^b φησὶν, ἐπειδὴ τῇ προαιρέσει
πολὺ χεῖρους ἀπάντων εἰσὶν ^c ἀγγέλου δὲ οὐ ^d κατεξανίσταμαι
πολὺ γὰρ τὸ μέσον ἐμοῦ κᾶκεῖν. Καὶ μὴν ἀνθρώπου κατεξα-
νίστασθαι οὐκ ὀφείλεις ^e μᾶλλον ἢ ἀγγέλου. Ὁ μὲν γὰρ ἄγγελος E
τῇ φύσει σου διέστηκεν, ὅπερ οὔτε ἐγκώμιον ἐκείνου, οὔτε ^f κακία
γένοιτο· ἄνθρωπος δὲ ἀνθρώπου οὐκέτι φύσει, ἀλλὰ προαιρέσει
διέστηκε καὶ ἔστι ^g καὶ ἐν ἀνθρώποις ἄγγελος. “Ὡστε εἰ κατ’
ἀγγέλων μὴ ^h κατεξανίστασαι, πολλῶ μᾶλλον κατὰ ἀνθρώπων
τῶν ἐν τῇ φύσει ταύτῃ γενομένων ἀγγέλων. Εἰ γὰρ γένοιτο
ἐν ἀνθρώποις ἐνάρετος οὕτως ὡς ἄγγελος, πολὺ σου μᾶλλον
οὗτος μείζων, ἢ ἐκεῖνός ἐστι. Τί ⁱ δῆποτε; Ὅτι ὅπερ ἀπὸ
φύσεως ἔσχεν ἐκείνος, τοῦτο κατώρθωσεν ἀπὸ προαιρέσεως F
^k αὐτός· καὶ ὅτι ἀπώκισται σου ὁ ἄγγελος καὶ τῷ τόπῳ, ^l καὶ
τὸν οὐρανὸν οἰκεῖ· οὗτος δὲ ἀναστρέφεται μετὰ σοῦ, καὶ δίδωσί
σοι τοῦ ζήλου ^m ῥοπήν. Καὶ μὴν ⁿ οὗτος ἀπώκισται μᾶλλον
ἢ ἐκεῖνος· ^o “Ἡμῶν γὰρ, ^p φησὶ, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς.”
(816) Ὅτι δὲ μᾶλλον οὗτος ἀπώκισται, ἄκουσον ποῦ αὐτοῦ καθῆται ἡ 77
κεφαλὴ· εἰς τὸν θρόνον, φησὶ, τὸν βασιλικόν· Ῥῶσφ δὲ πόρρω
ἡμῶν ὁ θρόνος, τοσοῦτῳ καὶ οὗτος.

Ἄλλ’ ὁρῶ τιμῆς ἀπολαύοντα, φησὶ, καὶ εἰς ζηλοτυπίαν
ἄγομαι. Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ πάντα ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε,
καὶ οὐ τὴν οἰκουμένην μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκκλησίαν μυρίων
ἐνέπλησε θορύβων. Καὶ καθάπερ εἰς λιμένα ^q γαληνὸν πνεύ-
ματα ἄγρια ἐξ ἐναντίας ἐμπεσόντα πάσης σπιλάδος καὶ παντὸς
πορθμοῦ ἐπισφαλέστερον αὐτὸν καθίστησιν· οὕτω δὲ καὶ ὁ τῆς

⁶ Act. xvi. 17.⁷ Rom. xvi. 20.⁸ Philipp. iii. 20.

¹ ὕγλωτταν pro γλῶσσαν omnes. ² φύσεως] + διάφορον A.B.F. ^a μέσον]
+ ἀλλὰ τὸ τῆς προαιρέσεως A.B.D.(?) F. receptum a Sav. cet. ^b φησὶν,
ἐπειδὴ τῇ προαιρέσει] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. ^c ἀγγ. δέ] ἀλλ’ ἀγγ. δέ E.
ἀλλ’ ἀγγ. A.B.F. Sav. cet. ^d κατεξανίσταμαι] + φησὶ A.B.E.F. ^e μᾶλ-
λον] οὐ μᾶλλον A.B.F. receptum a Sav. cet. ^f κακίας (add. in marg. ἄν) E.
^g καὶ] μὲν F. ^h ἐξανίσταται (sic) E. ⁱ δῆποτε] δὴ E. ^k οὗτος E.
^l καὶ τὸν] τὸν γὰρ A.B.F. ^m ῥοπήν] + τί τοῦτο εἶπον; A.B.F. ⁿ οὗτος]
καὶ οὗτος A.B.F. Sav. cet. ^o φησὶ om. E. Post οὐρανοῖς add. ὑπάρχει
A.B.F. ^p ὅσον et τοσοῦτο E. ^q γαληνόν] εὐδιον E.

Β δόξης ἔρωσ ἐπεισελθὼν πάντα ἀνέτρεψε καὶ συνέχεε. Ἦ Παραγεγόνετε πολλάκις ἔμπρησμῷ οἰκιῶν μεγάλων εἶδετε πῶς ἄνευσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ὁ καπνὸς, καὶ μηδενὸς προσιόντος σβέσαι τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐκάστου σκοπούμενον, ἔμετὰ πολλῆς τῆς ἡσυχίας τὸ πῦρ ἅπαντα ἐπινέμεται καὶ περιέστηκε μὲν πολλάκις κύκλῳ πᾶσα ἡ πόλις, περιεστήκασι δὲ θεαταὶ κακῶν, οὐ σύμμαχοι οὐδὲ βοηθοί· καὶ ἔστιν ἰδεῖν οὐδὲν ποιούντας ἅπαντας τοὺς περιεστῶτας, ἀλλ' ἕκαστον αὐτῶν τὴν χεῖρα C εἰσπείνοντα, καὶ τῷ προσφάτως ἐλθόντι πρὸς τὸν τόπον ἐπιδεικνύντα, ἡ διὰ θυρίδος λαμπάδα ἐξαλλομένην συνεχῶς, ἡ δοκοὺς καταρριπτομένους, ἡ περιβόλον ὁλόκληρον τῶν ἐρείσματων ἀποσπασθέντα καὶ πρὸς τὴν γῆν ἐπείγόμενον. Εἰσὶ δὲ πολλοὶ τῶν τολμηρῶν καὶ ῥιψοκινδύνων, οἱ καὶ πλησίον αὐτῶν γενέσθαι τῶν καιομένων οἰκοδομημάτων κατετόλμησαν, οὐχ ὥστε χεῖρα ὀρέξαι αὐτοῖς καὶ σβέσαι τὸ κακὸν, ἀλλ' ὥστε ἡδυτέραν γενέσθαι τὴν θέαν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς πάντα δυναμένων αὐτῶν περισκοπεῖν, D ἃ τοὺς ἔξωθεν πολλάκις ἔλαθεν. Εἰ δὲ καὶ λαμπρὰ καὶ μεγάλη ὕψη οὔσα ἡ οἰκία, ἐλεεινὸν θέαμα καὶ πολλῶν αὐτοῖς δακρύων ἄξιον εἶναι δοκεῖ. Καὶ ἔστιν ἀληθῶς ἰδεῖν θέαμα ἐλεεινὸν, κiónων κεφαλὰς κόνιν γινομένης, πολλοὺς δὲ καὶ αὐτοὺς διακεκλασμένους, τοὺς μὲν τοῦ πυρὸς κατεργαζομένου, τοὺς δὲ πολλάκις τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοὺς χειρῶν ὠθοουσῶν, ὥστε μὴ πλείονα τροφήν γενέσθαι τῷ πυρί. Ἔστι δὲ ἰδεῖν ἀγάλματα, ἃ μετὰ πολλοῦ τοῦ κόσμου, τῆς ὀροφῆς ἐπικειμένης, εἰστήκει, ἀνακαλυφθέντα, τῆς στέγης ἀφαιρεθείσης, καὶ ἐν Εαἰθρίῳ μετὰ πολλῆς τῆς ἀμορφίας ἐστηκότα. Τί δὲ τὸν πλούτον τὸν ἔνδον ἐναποκείμενόν τις διηγῆσαιτο; τὰ ἱμάτια τὰ χρυσᾶ, καὶ τὰ σκεύη τὰ ἀργυρᾶ; Καὶ ἔνθα μόλις ὁ δεσπότης εἰσῆει μετὰ τῆς ἑαυτοῦ συζύγου, ἔνθα τῶν πολλῶν ἱματίων καὶ ἀρωμάτων τὸ ταμεῖον ἦν, τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν, ἃ ἅπαντα μιᾶς πυρᾶς ἡγενόμενα, καὶ βαλανευταὶ καὶ κοπρῶναι καὶ δραπέται καὶ πάντες λοιπὸν ἔνδον, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ πηλὸς καὶ κόνις καὶ ξύλα ἡμικαυστα. Τί δὲ τὴν εἰκόνα ταύτην ἐπὶ πλείον ἐξέτεινα; Οὐχ ἀπλῶς

Ἦ παρεγεγόνετε C. Ἦ ἐν ἔμπρησμῷ A.B.F. Ἦ μετὰ] οὐ μετὰ E. Ὑ πᾶσα ἡ π. κυκλῷ hoc ord. A.B.E.F. Ὑ ἅπαντας om. E. Ὑ καταρριπτομένους C. Ὑ τύχη E. Ὑ κεφ.] τὰς κεφ. E. Mox γενομένης idem. Ὑ αὐτῶν A.B.F. Ὑ οἰκοδομησάντων A.B. οἰκοδομησασῶν ex corr. E. Statim αὐτὰς F. αὐτοχειρῶν pro αὐτοὺς χειρῶν ante corr. E. Ὑ ἐναποκ.] τὸν ἀποκ. C. Ὑ καὶ] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. Ὑ μόλις] μόλις A.B.F. Sav. cet. Ὑ τὸ ταμεῖον] τὰ κιβώτια A.B.F. Ὑ ἅπαντα] τὰ δοχεῖα A.B.F. receptum a Sav. cet. Ὑ γενομένα ex corr. E. γενομένης Edd. Ὑ ἐντὸς A.B.F. Ὑ δὴ A.B.E. Ὑ ἐπὶ πλείον vel ἐπιπλείον pro ἐπιπλείον A.B.C.D.F.

οικίας ἐμπρησμὸν ὑπογράψαι ^μβουλόμενος· τί γάρ μοι τούτου F
 μέλει; ἀλλὰ παραστήσαι βουλόμενος τοῖς ὑμετέροισι ὀφθαλ-
 μοῖς, ὡς οἶόν τε, τὰ τῆς ἐκκλησίας κακά. Καθάπερ γὰρ ἐμ-
 πρησμός ὄντως, ἡ σκηπτὸς τις ἄνωθεν φερόμενος, οὕτως εἰς 78
 αὐτὸν κατηνέχθη τῆς ἐκκλησίας τὸν ὄροφον, καὶ οὐδένα δια-
 νίστησιν· ἀλλὰ τῆς οἰκίας τῆς πατρῴας καιομένης, καθεύδομεν
 ὕπνον τινὰ βαθὺν καὶ ἀναίσθητον. Τίνος γὰρ οὐχ ἤψατο
 τοῦτο τὸ πῦρ; ποίων ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ^πἐστη-
 κότες; Ἐκκλησία γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ^οἡ διὰ τῶν
 ἡμετέρων ψυχῶν οἰκοδομία. Ἡ δὲ ^οοικία αὕτη οὐκ ἐστὶν
 ἰσότημος ἅπασα, ἀλλὰ τῶν εἰς αὐτὴν συντελούντων λίθων οἱ μὲν
 εἰσι λαμπροὶ καὶ φαιδροὶ, οἱ δὲ ἐκείνων μὲν ἐλάττους καὶ ἀμαν-
 ρότεροι, πολλῶ δὲ ^εἐκείνων βελτίους. ^εἘστὶν ἰδεῖν ἐνταῦθα B
 πολλοὺς καὶ χρυσοῦ τάξιν ἐπέχοντας, χρυσοῦ τοῦ κοσμοῦντος
 τὸν ὄροφον· ἐστὶν ἰδεῖν καὶ τὸν ἀπὸ ἀγαλμάτων κόσμον
 ἄλλους παρεχομένους πολλοὺς· ^εἐστὶν ἰδεῖν ^ωὡς στύλους ἐστῶτας.
 Οἶδε γὰρ καὶ ἀνθρώπους στύλους καλεῖν, οὐ τῇ δυνάμει μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῷ κάλλει πολὺν ^ππαρέχοντας κόσμον, κεφαλὰς
 ἔχοντας κεχρυσωμένους. ^εἘστὶ ^ππλήθος ἰδεῖν, ὡς ἐπὶ πολὺ τὸ
 διάστημα καὶ τὴν εὐρυχωρίαν ^εεἶναι τῶν περιβόλων. Τὸ ^μμὲν
 γὰρ πολὺ πλήθος τὴν τάξιν ἐπέχει τῶν λίθων τῶν τοὺς τοίχους C
 οἰκοδομοῦντων· μᾶλλον δὲ ἐπὶ λαμπροτέραν ἐλθεῖν εἰκόνα δεῖ.
 Αὕτη ἡ ἐκκλησία οὐκ ἀπὸ τῶν λίθων τούτων ὑποκοδοῦται, ἀλλ'
 ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου καὶ τῶν λίθων τῶν τιμίων,
 (817) καὶ πολὺς πανταχοῦ διέσπαρται ὁ χρυσός. Ἄλλ' ^ωτῶν
 πικρῶν δακρύων πάντα ^γγὰρ ταῦτα κατέφλεξε τῆς κενοδοξίας ἡ
 τυραννὶς, ἡ καμφάγος αὕτη φλόξ, καὶ οὐδεὶς ἀνωτέρω τοῦ
 πράγματος γέγονεν· ἀλλ' ἐστήκαμεν τὴν μὲν φλόγα θαυμάζον· D
 τε, σβέσαι δὲ τὸ κακὸν οὐκέτι δυνάμενοι. Κἂν σβέσωμεν δὲ
 πρὸς βραχὺν καιρὸν, ^βἀλλὰ πάλιν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας,
 ὥσπερ ἀπὸ τίνος σποδιᾶς σπινθὴρ ἐντυφόμενος ἀνέτρεψεν ἅπαν-
 τα, καὶ ὅσα τοῖς ^επρότερον κατειργάσατο, οὕτω ^δδὴ καὶ ἐνταῦθα
 γίνεται. Καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦτο συμβαίνειν ἔθος

^μ μηχανώμενος A.B.F. ^π ἐστηκότες pro ἐστῶτες omnes. ^ο ἡ] ἡ
 A.B.F. Μοχ ὑμετ. E.F. ^π οἰκοδομία pro ὑποκοδομένη οἰκία omnes. ^ο οἰ-
 κοδομία D.E. ^ε ἐκείνων] ἄλλων A.B.F. Sav. cet. Statim βελτίους A.B.E.F.
 Sav. cet. πολλῶ δὲ ἐκείνων βελτίων ἐστὶν ἰδεῖν C.D. Veron. ^ε ἐνταῦθα ἐστὶν
 ἰδεῖν inverso ord. A.B.F. ^ε ἐστὶν] ἐστὶ δὲ E. ^ω ὡς] καὶ ὡς A.B.F. Post
 ἐστῶτας add. ἀνθρώπων E. ^π παρεχομένους E. ^π καὶ πλήθος A.B.F.
 γ τῶν π. εἶναι inverso ord. A.B.F. Sav. cet. εἶναι om. Veron. ^μ μὲν om.
 A.B.E.F. Sav. cet. ^γ γὰρ om. A.B.F. ^β ἀλλὰ om. B.F. ^ε προτέ-
 ρους E. Statim οὐ κατειργάσατο A.B.F. receptum a Sav. cet. Vid. Annot.
^δ δὴ] + τὰ ἐκεῖ A.B. + καὶ ἐκεῖ F.

ἐστί. Τὸ δὲ αἴτιον, ἐτῶν στύλων αὐτῶν τῆς ἐκκλησίας τὰ
 Εἰρείσματα [†]διέφαγεν ἡμᾶς, τοὺς ἐτὼν ὄροφον ἀνέχοντας, ^hκαὶ
 πρότερον πᾶσαν ⁱσυγκροτοῦντας τὴν οἰκοδομίαν ^kπεριέβαλε τῷ
 πυρί. Διὰ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τοίχους εὐκολος γέγονεν
 ἡ διαδρομή. Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων, ὅταν μὲν ξύλων
 ἐπιλάβηται, μᾶλλον ὀπλίζεται κατὰ τῶν λίθων· ὅταν δὲ τοὺς
 στύλους κατενέγκῃ καὶ ῥίψῃ χαμαί, οὐδὲν δεῖται ^lλοιπὸν τὰ
 λοιπὰ τῇ φλογὶ κατεργάσασθαι. Τῶν γὰρ ἐρειδόντων καὶ
 ὑποστηρίζοντων τὰ ἄνω καταπιπτόντων, αὐτόματα κάκεινα
 F^m καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐτοιμότητος τοῦτοις ἔπεται. Οὕτω δὲ
 καὶ νῦν γέγονεν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας· πάντων τὸ πῦρ ἐπελάβετο.
 Τιμὰς τὰς παρὰ ἀνθρώπων ζητοῦμεν, καὶ περὶ τὴν ⁿδόξαν ἐκ-
 καιόμεθα, καὶ οὐκ ἀκούομεν τοῦ Ἰωβ λέγοντος· ⁹“Εἰ καὶ
 ἁμαρτῶν ἀκουσίως, διетράπῃ ^oπολυοχλίαν.” Εἶδες ψυχὴν
 79 ἐνάρετον; Οὐκ ῥῆσχύνθη, φησὶν, ἐναντίον τοῦ πλήθους· ^aπαν-
 τὸς εἰπεῖν τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα. Εἰ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ῥῆσχύνετο,
 πολλῶ μᾶλλον ἡμᾶς ἐχρὴν τοῦτο ποιεῖν. ¹⁰“Λέγε γὰρ σὺ,
 φησὶ, τὰς ἁμαρτίας σου πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.” Πολλὴ γέγο-
 νεν ἡ σφοδρότης τούτου τοῦ κακοῦ, πάντα ἀνατέτραπται καὶ
 ἠφάνισται. Τιμῆς δούλοι γεγόναμεν, ἀφέντες τὸν θεόν. Οὐκ-
 ἐτι τοῖς ἀρχομένοις ἐπιπλήξαι δυνάμεθα, τῷ αὐτῷ καὶ αὐτοὶ
 κατεχόμενοι πυρετῷ· καὶ ^bαὐτοὶ δεόμεθα ἰατρείας, οἱ ταχθέντες
 εἰς τὸ θεραπεύειν τοὺς ἄλλους ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ποία λοιπὸν
 Βέλπιδι σωτηρίας ὑπολείπεται, τῶν ἰατρευόντων καὶ αὐτῶν τῆς
 ἐτέρων δεομένων χειρός;

Ταῦτα οὐχ ἀπλῶς εἶπον, οὐδὲ μάτην οἰκίζομαι, ἀλλ’ ἵνα
 κοινῇ πάντες μετὰ γυναικῶν καὶ παίδων σποδὸν καταπασάμενοι,
 ἰσάκκον περιζωσάμενοι, νηστεῖαν ἐπιτείνωμεν, τὸν ^vθεὸν παρα-
 καλέσωμεν αὐτὸν ἡμῖν χεῖρα ὀρέξαι, καὶ σβέσαι τὸ δεινόν. Τῆς
 γὰρ ἐκείνου χειρὸς ὄντως χρεῖα, τῆς μεγάλης, τῆς θαυμαστῆς.
 Μείζονα τῶν Νινευϊτῶν ^wγενέσθαι δεῖ παρ’ ἡμῶν. ¹¹“Ἐτι
 τρεῖς ἡμέραι, ^xφησὶ, καὶ Νινευὶ καταστραφήσεται.” Φοβερὸν
 C τὸ κήρυγμα, καὶ πολλῆς γέμον τῆς ἀπειλῆς· πῶς γὰρ οὐ; μετὰ

⁹ Job. xxxi. 33, 34.

¹⁰ Esai. xliiii. 26.

¹¹ Jon. iii. 4.

^a τῶν στ. αὐτῶν] ὅτι τοὺς στύλους αὐτοὺς A.B.F. [†]διέφαγεν C.E.F. διέ-
 φγεν Edd. ^b τὸν om. F. Μοχ ἔχοντας E.F. ^h καὶ πρότερον] πρότερον
 τοὺς A.B.F. ⁱ συγκροτοῦντας E. συγκροτοῦντας Edd. ^k περιέβαλε] καὶ
 περιέβαλε (περιέλαβε corr. B.) A.B.F. ^l λοιπὸν] + πρὸς τὸ A.B.F. Sav. cet.
^m καὶ accessit ex omnibus. ⁿ δόξαν ἐκκαιόμεθα] παρούσαν δόξαν ἐκκρεμά-
 μεθα A.B.F. ^o πολυοχλίαν] + λαοῦ E. ^p ῥέσθη F. ^q παντὸς om. a
 pr. man. E. ^r ἁμαρτίας B.C.E.F. ἀνομίας Edd. ^s αὐτοὶ] + δὲ Edd. δὲ
 om. A.C.D.E.F. ^t καὶ σάκκον Edd. καὶ deest in omnibus. ^v θεὸν] Χρι-
 στὸν A.B.F. ^w γενέσθαι δεῖ] γενέσθαι (sic) E. ^x φησὶ om. E.

τρεις ἡμέρας προσδοκᾷ τὴν πόλιν αὐτοῖς ἔσσεσθαι τάφον, καὶ
 μιᾷ τιμωρίας ιδέα πάντας ἀπολέσθαι. Εἰ γὰρ ὅταν συμβῇ
 κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐν οἰκίᾳ μιᾷ δύο παῖδας ἀπολέσθαι,
 Ἰαφόρητον γίνεται τὸ δεινόν, καὶ εἰ τῷ Ἰώβ τοῦτο μάλιστα
 ἅπάντων ἔδοξεν εἶναι ἀφόρητον, ὅτι πᾶσιν αὐτοῦ τοῖς παισὶν
 ἐπέπεσεν ὁ ὄροφος, καὶ οὕτως ἀνῆρέθησαν τί ἦν ἰδεῖν, οὐ μίαν
 οἰκίαν, οὐδὲ δύο παῖδας, ἀλλ' ἔθνος δώδεκα μυριάδων ὑπὸ τῶν
 ὀρόφων καταχωννύμενον; Ἰστε ἡλίκον τὸ δεινόν. Καὶ γὰρ καὶ
 ἡμῖν πρῶν αὕτη γέγονεν ἡ ἀπειλή, οὐ προφήτου τινὸς φωνὴν
 ἀφ' ἑνός· οὐ γὰρ ἄξιοι ἦμεν τοιαύτης ἀκοῦσαι φωνῆς· ἀλλὰ ὁ
 πάσης σάλπιγγος εὐσημότερον τῆς ἁνωθεν ἀπειλῆς ἀνακρα-
 ζούσης. Ἄλλ', ὅπερ ἔφην, "Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, ἐφησὶ, καὶ
 Νινευὶ καταστραφήσεται." Φοβερά ὄντως ἡ ἀπειλή, ἀλλ'
 οὐδὲν τοιοῦτόν ἐστι νῦν. Οὐ γὰρ ἐτι τρεῖς ἡμέραι, οὐδὲ Νινευὶ
 καταστραφήσεται, ἀλλὰ πολλὰ ἡμέραι ἐξ οὗ τῆς οἰκουμένης ἡ
 ἐκκλησία κατέστραπται, καὶ εἰς ἔδαφος κείται, πάντων ἐξ ἴσης
 τῷ κακῷ κατεχομένων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐν ἀρχαῖς ὄντων, ὅσῳ
 καὶ πλείων αὐτοῖς ἡ ἀνάγκη. Μὴ τοίνυν θαυμάσητε βεὶ μεί-
 ζονα παρήνεσα ποιεῖν τῶν Νινευϊτῶν διὰ τί; μᾶλλον δὲ οὐ
 νηστεῖαν κηρύττω νῦν μόνον, ἀλλὰ τὸ φάρμακον ἐκεῖνο ὑπο-
 δείκνυμι, ὃ καὶ τὴν πόλιν ἐκείνην πίπτουσιν ἀνέστησε. Ποῖον
 δὴ τοῦτο; ¹² "Εἶδε κύριος, φησὶν, ὅτι ἀπέστη ἕκαστος ἀπὸ
 τῶν ὁδῶν αὐτοῦ τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ
 ἐλάλησε ποιῆσαι αὐτοῖς." Τοῦτο πράττωμεν καὶ ἡμεῖς καὶ
 ὑμεῖς· ἀποστῶμεν τοῦ τῶν χρημάτων ἔρωτος, τοῦ τῆς δόξης, ^F
 (818) παρακαλοῦντες τὸν θεὸν χεῖρα ὀρέξαι, καὶ ^kδιαναστῆσαι τὰ
 πεπτωκότα μέλη. Οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ὁ φόβος. Τότε
 μὲν γὰρ λίθοι καὶ ξύλα καταπίπτειν ἔμελλον, καὶ σώματα ἀναι-
 ρεῖσθαι· νῦν δὲ τούτων οὐδὲν, ἀλλὰ ψυχὰι τῷ τῆς γεέννης μέ-
 λουσι παραδίδοσθαι πυρί. Παρακαλέσωμεν, ἐξομολογησώμεθα,
 ὑπὲρ τῶν προτέρων αὐτῷ χάριν ὁμολογήσωμεν, ὑπὲρ τῶν με-
 λόντων αἰτῶμεν, ἵνα καταξιωθῶμεν, τοῦ θηρίου τούτου τοῦ
 χαλεποῦ καὶ δεινοτάτου ἀπαλλαγέντες, χάριν ἀναπέμψαι τῷ

¹² Jon. iii. 8.

^γ ἀφόρητον] + τι E. ^z ἁπάντων E. Mox εἶναι om. idem. ^a ἐπέπεσεν E.
 ἔπεσεν Edd. ^b ἀφ' ἑνός B.F. ^c ἦμεν pro ἡμεῖς A.B.C.E.F. ἡμεῖς post
 τοιαύτης add. A.B.F. et in marg. E. ^d ἀπειλῆς] ἀναγκτήσεως A.B.E.F.
 Statim ἀνακραζούσης pro ἀνακραγούσης C.E. ^e ἐφησὶ om. E. ^f ὄντων] +
 τοῖς αὐτοῖς ὑπευθύνων· ὅθεν καὶ τὸ κακὸν χείρον A.B.F. receptum a Sav. cet.
 ε ε[] διὰ τί A.B.F. Sav. cet. Mox διὰ τί om. idem. ^h οὐ] οὐδὲ E. Mox
 νῦν om. idem. ⁱ τὸ om. E. Statim φ. ἐκείνου ἀποδείκ. idem. ^k ἀναστή-
 σαι E. ^l ὁ om. E.

φιλανθρώπῳ θεῷ καὶ ^μπατρὶ, μεθ' οὗ τῷ υἱῷ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

B

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

¹ Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς ^αθεὸς πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ^βἡμῖν. Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

C

ἈΓΑΠΗΝ ζητεῖ παρ' ἡμῶν ὁ Παῦλος οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀλλὰ τὴν συγκολλῶσαν ἡμᾶς καὶ ἀδιασπάστως ^επρὸς ἀλλήλους ἔχειν ποιούσαν, καὶ τοσαύτην ἔνωσιν καὶ οὕτως ἀκριβῆ παρεχομένην, ὥσανεὶ μέλη πρὸς μέλη. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τὰ μεγάλα ^δἐργαζομένη καλὰ. Διὰ τοῦτό φησιν, “ἐν σῶμα,” καὶ ^ετὴν συμπάθειαν, καὶ ^ςτὸ μὴ ^εβάλλεσθαι τοῖς ἐτέρων ἀγαθοῖς, καὶ ^βτὸ συγχαίρειν, καὶ πάντα ὁμοῦ διὰ τούτου δείξας. Καὶ ἐν

D

πνεῦμα καλῶς ^ιεἶπε, δεικνὺς ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς σώματος ἐν πνεύμα ἔσται, ἡ ὅτι ἔστι μὲν σῶμα εἶναι ἐν, οὐχ ἐν δὲ πνεύμα· ὥς ἂν εἴ τις καὶ αἰρετικῶν φίλος εἴη· ἡ ^κὅτι ἀπ' ἐκείνου δυσωπεῖ, ^ιτούτέστιν, οἱ ἐν πνεύμα λαβόντες, καὶ ἐκ μιᾶς ποτισθέντες πηγῆς, οὐκ ὀφείλετε διχονοεῖν· ἡ πνεῦμα ^μἐνταῦθα τὴν προθυμίαν φησίν. ^νΕἰτα, “Καθὼς ἐκλήθητε, φησίν, ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν.” Ὁ θεὸς ὑμᾶς, φησίν, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἐκάλεσεν· οὐδὲν ἐτέρῳ πλέον ἀπένευμε τοῦ ἐτέρου· πᾶσιν ἀθανασίαν, πᾶσι ζῶν αἰώνιον, πᾶσι δόξαν ἀθάνατον, πᾶσιν ἀδελφότητα, πᾶσι κληρονομίαν ἐχαρίσατο· ^ρκοινὴ πάντων ἐγένετο κεφαλὴ· πάντας συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν. Οἱ τοίνυν ἐν τοῖς πνευματικοῖς τοσαύτην ἔχοντες ἰσοτιμίαν, πόθεν μέγα φρονεῖτε; ὅτι ὁ δεῖνα πλούσιος, καὶ ὁ δεῖνα ἰσχυρὸς; καὶ πῶς οὐκ ἂν εἴη τοῦτο γέλως; Εἰπὲ γάρ μοι, εἰ ^θὁ βασιλεὺς ποτε

¹ CAP. IV. v. 4—7.

^μ πατρὶ] σωτήρι A. σωτήρι Χριστῷ B.F. Mox πατρὶ pro υἱῷ A.B.F. Hom. XI. ^α θεὸς] + καὶ A.B.E.F. Mosq. Mox ὁ ἐπὶ πάντων om. B.F. Mosq. ^β ἡμῖν accessit ex A.B.C.F. Mosq. et corr. E. ^ε πρὸς ἂ. ἔχειν pro ἔχειν pro ἂ. A.B.C.E.F. Cat. ^δ κατεργ. C. ^ε τὴν συμπάθειαν pro τῇ συμπαθείᾳ ex corr. E. τῷ συμπάσχειν A.B.F. ^ς τὸ pro τῷ Veron. et corr. E. ^ε δάκνεσθαι A.B.F. Statim ἐπὶ τοῖς F. ^β τὸ pro τῷ E. Veron. καὶ τῷ συγχ. post καὶ τῇ συμπαθείᾳ transp. C. ^ι εἶπεν] + ἐν πνεύμα A.B.F. ^κ ὅτι ἀπ' ἐκείνου] ἀπὸ τούτου πρὸς ὁμόνοιαν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ν τουτέστιν] τοιοῦτό τι λέγων A.B.F. Sav. cet. ^μ ἐντεῦθεν C. ^ν εἰτα] + ἐπάγων A.B.F. Sav. cet. ^ρ ὁ θεὸς ὑμᾶς, φησίν] τουτέστιν, ὁ θεὸς ὑμᾶς A.B.F. Sav. cet. ^ρ κοινῇ B.F. ^θ ὁ om. A.B.F.

λαβὼν ὀνόματα δέκα, πάντας ἀλουργίδα ἐνέδυσε, καὶ ἐπὶ τοῦ
 θρόνου ἐκάθισε τοῦ βασιλικοῦ, καὶ πᾶσιν ἔδωκε τὴν αὐτὴν τιμὴν, ἦ
 ἄρα ἂν τούτων ἐτόλμησέ τις ὀνειδίσαι τὸν ἕτερον, ὡς πλουσιώ-
 τερος ὢν, ἢ ὥς λαμπρότερος; Οὐδαμῶς. Καὶ οὕτω τὸ ⁸¹πᾶν
 εἴρηκα· οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅσον καὶ
 κάτω διεστήκαμεν. “Εἷς κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα.”
 Ἰδοὺ ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως. “Εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ
 ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.” Μὴ γὰρ
 σοὶ μὲν ²ὁ μέζων, ἐκείνῳ δὲ ὁ ἐλάττων ἐπεκλήθη; μὴ γὰρ σὺ
 μὲν ἀπὸ πίστεως, ἐκεῖνος δὲ ἄπὸ ἔργων ἐσώθη; μὴ γὰρ σοὶ
 μὲν ἀφείθη διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐκείνῳ δὲ ³οὐδέν; “Εἷς θεὸς
 καὶ πατὴρ πάντων, ⁴ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν
 πᾶσιν ἡμῖν.” ⁵“Ἐπὶ πάντων,” τούτέστιν, ὁ κύριος καὶ
 ἐπάνω πάντων· ⁶“καὶ διὰ πάντων,” τούτέστιν, ὁ προνοῶν καὶ Β
 διοικῶν· ⁷“καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν,” τούτέστιν, ὁ οἰκῶν. Καίτοι
 τοῦ υἱοῦ τοῦτο εἶναι ἴφησιν· ὥστε εἰ ἐλαττώσεως ἦν, οὐκ ἂν
 περὶ τοῦ πατρὸς ἐρρήθη. ⁸“Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ
 χάρις.” Τί οὖν, ⁹ἡμεῖς; πόθεν τὰ χαρίσματα ¹⁰διὰφορα;
 Τοῦτο γὰρ αἰεὶ ¹¹καὶ αὐτοὺς καὶ Κορινθίους καὶ πολλοὺς ἑτέρους,
 τοὺς μὲν εἰς ἀπὸνοιαν, τοὺς δὲ εἰς ἀθυμίαν καὶ φθόνον ¹²ῥένηγε.
 Διὰ τοῦτο πανταχοῦ τὸ τοῦ σώματος ὑπόδειγμα παραλαμβάνει·
 διὰ τοῦτο καὶ νῦν ¹³αὐτοῦ τέθεικεν, ἐπειδὴ ἔμελλε διαφόρων C
 (819) χαρισμάτων μνημονεύειν. Ἀκριβέστερον μὲν οὖν αὐτὸ ἐν τῇ
 πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ ἐπεξέρχεται, ἐπειδὴ καὶ ἐκεῖ μά-
 λιστα τὸ νόσημα τοῦτο ἐτυράννει· νῦν δὲ ἐνταῦθα μόνον ἡνί-
 ξατο. Καὶ ὅρα ¹⁴τί φησιν. Οὐκ εἶπε, κατὰ τὴν ἐκάστου
 πίστιν, ἵνα μὴ εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλη ἐκείνους, τοὺς μεγάλων μὴ
 τετυχηκότας· ἀλλὰ τί; “Κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ
 Χριστοῦ.” ¹⁵Τὰ πάντων κεφαλαιωδέστερα, ¹⁶ἡμεῖς, κοινὰ πάν- D

¹ ὡς om. A.B.E.F. ² πᾶν] πᾶν C. ³ ἐν] + οὖν A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim τοῖς ἀνοῖς B. ⁴ ὅσον] Sic E. εἶσοι Veron. ἴσοι Sav. cet. ⁵ ἡμῖν A.B.E.F. ὑμῖν C. αὐτοὺς Edd. et Cat. ⁶ ὁ μέζων—ἐλάττων] μεῖζον, ἐκείνῳ δὲ ἐλάττων A.B.F. ⁷ ἀπὸ] δι' C. ⁸ οὐδέν] οὐ; ἀπαγε A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁹ δ] καὶ E. Cat. ¹⁰ ἡμῖν pro ὑμῖν B.E.F. Post ὑμῖν haec addit E. μὴ γὰρ σοὶ μὲν ἐστὶ πατὴρ, ἐκεῖνος δὲ οὐκ ἐστὶ; τί δὲ ἐστὶ πάντων καὶ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν; Consentit Cat. inde a verbis τί δὲ ἐστὶ. ¹¹ ἐπὶ] ὁ ἐπὶ A.B.F. Sav. cet. ¹² κύριος καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ¹³ καὶ διὰ πάντων om. Cat. et ante corr. E. Post haec verba C. add. καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν. ¹⁴ ὁ accessit ex A.B.E.F. Cat. Statim καὶ assumtum ex A.B.C.E.F. Cat. ¹⁵ ἡμῖν A.B.E.F. ὑμῖν Edd. ἡμῖν om. Cat. ¹⁶ δ] + ἐν πᾶσιν A.B.D(?).F. ὁ om. C. ¹⁷ φησιν pro φασιν B.C.D.F. etiam Ben. ¹⁸ ἐρρήθη A.C.F. ¹⁹ Haec ἐνὶ δὲ—ἡ χάρις om. C.D.E. Cat. Veron. ²⁰ ἡμεῖς; πόθεν] καὶ πόθεν φησὶ A.B.F. φησὶ, καὶ πόθεν Sav. cet. ²¹ διὰφ.] τὰ διὰφ. Cat. ²² καὶ om. C.D.E. Veron. ²³ ἐνῆγε C.D.E. ἤγαγεν A.B.F. ἀνῆγε Edd. ²⁴ τοῦτο om. C. ²⁵ τί φησιν] πῶς A.B.F. ²⁶ τὰ] ταῦτα C. ²⁷ φησὶ] δηλῶν ὅτι A.B.F.

των ἐστὶ, τὸ βάπτισμα, τὸ διὰ πίστεως σωθῆναι, τὸ τὸν θεὸν ἔχειν πατέρα, τὸ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἅπαντας μετέχειν. Εἰ δέ τι ἵπλεον ὁ δεῖνα ἔχει ἐν τῷ χαρίσματι, μὴ ἄλγει, ἐπεὶ καὶ ὁ πόνος αὐτῷ πλείων ἐστὶ· καὶ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, πέντε ἀπηρεῖτο· ὁ δὲ τὰ δύο, δύο μόνον προσήνεγκε, καὶ οὐδὲν ἔλαττον ἔσχεν ἐκείνου. Διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς αὐτῆς Εαίτίας παραμυθεῖται τὸν ἀκούοντα. “Πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, φησὶν, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.” Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς ἔλεγεν, ² “Οὐαὶ μοι, εἰ μὴ εὐαγγελίζωμαι.” Οἶον, ἀποστολῆς ἔλαβε χάρισμα. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο αὐτῷ οὐαὶ, ἐπειδὴ ἔλαβε· σὺ δὲ τοῦ κινδύνου ἀπήλλαξαι. “Κατὰ τὸ μέτρον.” Τί ἐστι, ³ “κατὰ τὸ μέτρον;” Τουτέστιν, οὐ πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀξίαν· ἐπεὶ οὐδ’ ἂν ἔλαβεν οὐδεὶς ἂ ἔλαβεν· ⁴ ἀλλὰ πάντες ἀπὸ τῆς δωρεᾶς ἔλαβόμεν. ⁵ Διὰ τί ὁ μὲν πλεον, ὁ δὲ ἔλαττον; Οὐδὲν τοῦτο ποιεῖ, φησὶν, ἀλλ’ ἀδιάφορον τὸ πράγμα ἐστίν· ἕκαστος γὰρ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν συντελεῖ. Καὶ διὰ τοῦτον δεικνυσιν, ὅτι οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀξίας ὁ μὲν πλεον, ὁ δὲ ἔλαττον ἔλαβεν, ἀλλὰ δι’ ἑτέρους, ὡς αὐτὸς ἐμέτρησεν· ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ ⁶ λέγει· ⁷ “Τὰ δὲ μέλη ἔθετο ἐν ἕκαστον αὐτῶν, καθὼς αὐτὸς ἠθέλησε” καὶ οὐ λέγει τὸν λόγον, ἵνα μὴ καταβάλῃ τὰ φρονήματα τῶν ἀκούοντων.

⁸ “Διὸ λέγει, ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.” ⁹ Τουτέστι, τί μέγα φρονεῖς; τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν γέγονεν. Ὁ ¹⁰ μὲν προφήτης φησὶν ἐν τῷ ψαλμῷ, ¹¹ “Ἐλαβε δόματα ἐν ἀνθρώποις” αὐτὸς δὲ ¹² φησιν, ¹³ “Ἐδωκε δόματα ἐν ἀνθρώποις.” ¹⁴ Ταῦτόν ἐστι. ¹⁵ “Τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα Β μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.” Ταῦτα ἀκούων, μὴ μετὰβασιν νόμιζε. Ὅπερ γὰρ ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ κατασκευάζει, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα. Καθάπερ ἐκεῖ περὶ ταπεινοφροσύνης παραινῶν παράγει τὸν Χριστὸν, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ¹⁶ ἐπειδὴ εἰς τὰ κατώτερα μέρη ¹⁷ κατέβη τῆς

² 1 Cor. ix. 16.³ Ibid. xii. 18.⁴ v. 8.⁵ v. 9, 10.⁶ πλείων A.B.F.⁷ τοῦτο] + καὶ A.B.F. Sav. cet.⁸ ἀκού-

οντα] + καὶ φησὶ A.B.F. Mox φησὶν deest in iisdem.

⁹ ἔλαβε] +

tis A.B.F. Sav. cet.

¹⁰ κατὰ τὸ μ.]

τοῦτο E. Statim τουτέστιν om.

A.B.F.

¹¹ ἀξίαν] + φησὶν B.F.¹² ἀλλὰ] ὥστε A.B.F.¹³ διὰ] καὶ

διὰ A.B.D(?) F.

¹⁴ ἐμέτρησεν] + φησὶν A.B.F.¹⁵ αὐτὸς om. F.¹⁶ λέγει]

ἐπάγει A.B.F. Mosq.

¹⁷ τουτέστι] ὥσει ἔλεγε A.B.F. receptum a Sav. cet.¹⁸ μὲν] + οὐν A.B.F.¹⁹ ἔλαβε pro ἔλαβες A.B.E.F.²⁰ φησὶν] ἐτέρως A.B.F.²¹ Vid. Annot.²² ἐπειδὴ] λέγων A.B.F. Sav. cet.²³ τῆς γ. κατέβη

inverso ord. C. κατέβη post γῆς in marg. add. E.

γῆς. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, περιττὸς οὗτος ὁ λόγος ὄνπερ
 ῥέγει, ⁶ “Ὑπὲρ τοῦ γενόμενος μέχρι θανάτου.” Ἀπὸ δὲ τοῦ
 ἀναβῆναι τὴν κατάβασιν αἰνίττεται. ⁷ “Τὰ δὲ κάτω μέρη τῆς
 γῆς τὸν θάνατον φησιν, ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ὑπονομίας, κα-
 θάπερ καὶ ὁ Ἰακώβ ἔλεγε· ⁷ “ῬΚατάξτε τὸ γῆράς μου μετ’
 ὁδύνης εἰς ἄδου” καὶ πάλιν ἐν τῷ ψαλμῷ, “⁸Καὶ ὁμοιωθήσο-
 μαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον” τούτεστι, τοῖς ἀποθα-
 νοῦσι. Διὰ τί τοῦτο τὸ χωρίον ἐπεξεργάζεται ἐνταῦθα;
⁹ ποῖαν αἰχμαλωσίαν φησί; Τὴν τοῦ διαβόλου. Αἰχμαλωτὸν
¹⁰ τὸν τύραννον ἔλαβε, τὸν ¹¹ διάβολον καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν
 ἄρὰν καὶ τὴν ἁμαρτίαν. Ὁρᾷ σκῦλα καὶ λάφυρα; “Τὸ δὲ
 ἀνέβη τί ἐστίν, εἰ μὴ ὅτι καὶ ὑπέβη;” Τοῦτο πρὸς τοὺς D
 Παύλου τοῦ Σαμοσατέως. “Ὁ καταβάς, αὐτὸς ἐστὶ καὶ ὁ
 ἀναβάς ὑπεράνω ¹² πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.”
 Εἰς τὰ κατώτερα ¹³ μέρη, φησί, κατέβη τῆς γῆς, μεθ’ ἧς οὐκ
 ἔστιν ἕτερα· καὶ ἀνέβη ὑπεράνω ¹⁴ πάντων, μεθ’ ὧς οὐκ ἔστιν
 ἕτερόν τι. ¹⁵ Τούτεστι, τῆς δεσποτείας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐνεργείας·
 καὶ γὰρ καὶ πάλαι πάντα πεπλήρωτο. ¹⁶ “Καὶ αὐτὸς ἔδωκε
 τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς,
 τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς ¹⁷ τὸν καταρτισμὸν τῶν
 ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Ε
 Χριστοῦ.” Ὅπερ λέγει ἀλλαχοῦ, ¹⁸ “Διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν
 (820) ὑπερύψωσε,” τοῦτο καὶ ἐνταῦθα λέγει· “Ὁ καταβάς, αὐτὸς
 ἐστὶ καὶ ὁ ἀναβάς.” Οὐδὲν αὐτὸν ἐβλαψεν τὸ εἰς τὰ κατώτερα
 μέρη τῆς γῆς κατελθεῖν, οὐδὲ ἐνεπόδισε πρὸς τὸ ἀνωτέρω γε-
 νέσθαι τῶν οὐρανῶν. Ὡστε ὅσῳ ἂν τις ταπεινωθῇ, τοσοῦτ’
 μᾶλλον ὑψοῦται. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ὅσῳ ἂν τις F
 τοῦτο εἰς τὸ κάτω κατενέγκῃ, τοσοῦτ’ μᾶλλον αὐτὸ πρὸς ὕψος
 ἀνάγει, καὶ ὅσῳ ἂν τις ἐκ διαστήματος ἀκοντίσῃ, τοσοῦτ’ ἐπι-
 τυγχάνει· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ταπεινοφροσύνης. Ἀλλ’ ὅταν περὶ
 θεοῦ ¹⁹ λέγῃ τὰς ἀναβάσεις, ἀνάγκη πρῶτον κατάβασιν ἐννοεῖν· 83

⁶ Philipp. ii. 8. ⁷ Gen. xlv. 29. Psal. cxlii. 7. ⁸ v. 11, 12. ⁹ Philipp. ii. 9.

¹⁰ ὁ λόγος om. C. Statim ὅπερ C.D. ¹¹ λέγει] + ἐκεῖ E. ¹² τὰ δὲ] τί
 ἐστὶ A.B.F. Μοχ τὸν θ. οὕτω φησὶν iidem. ¹³ κατέβη E.F. ¹⁴ καὶ ac-
 cessit ex omnibus. ¹⁵ ἐπεξέρχεται E. ¹⁶ ποῖαν] καὶ ποῖαν A.B.F. Sav. cet.
¹⁷ τὸν] γὰρ τὸν A.B. γὰρ F. ¹⁸ διάβολον] + λέγω A.B.F. Sav. cet. ¹⁹ κατέβη]
 + ποῖα ἀνάγκη; ἡλίας ἀνέβη. ἄρ’ οὐ καὶ κατέβη; E. “Objectionem cauti ali-
 cujus lectoris in textum recepit.” Heyse. ²⁰ πάντων assumtum ex omnibus.
²¹ μέρη φ. pro φ. μέρη A.B.C.F. φησὶ κατέβη om. in text. E. add. in marg.
 post μέρη. ²² πάντων] + τῶν οὐρανῶν E. ²³ τούτεστι post τῆς δ. αὐτοῦ
 transp. A.B.F. τούτεστι (τούτό ἐστι E. Sav. cet.) τῆς ἐνεργ. αὐτοῦ καὶ τῆς δεσπ.
 hoc ord. Edd. invitis libris. ²⁴ τὸν om. F. ²⁵ οὐδὲν] τούτεστιν οὐδὲν A.B.F.
 ὅσον et τοσοῦτον E. ²⁶ ὕδατος] πυρὸς in marg. man. recent. E. ²⁷ λέγῃ]
 λέγωμεν A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim τὰς om. A.B.F.

TOM. IV.

F f

ὅταν δὲ περὶ ἀνθρώπου, οὐκέτι. Εἶτα καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ δείκνυσι καὶ τὴν σοφίαν, ἵδι ὁ ^κτοσαῦτα ἐργασάμενος, καὶ τοσαῦτα ἰσχύσας, καὶ μέχρι τῶν κατωτέρων ¹μερῶν μὴ παραιτησάμενος κατελθεῖν δι' ἡμᾶς, οὐκ ^μἀν ἀπλῶς τὰς διανομὰς τῶν χαρισμάτων ἐποίησεν. Ἀλλαχοῦ δέ ^πφησιν, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦτο εἰργάσατο, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Ἐν ᾧ ἔθετο ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ κυρίου.” ^ο Ἐνταῦθά φησιν, ὅτι ὁ υἱός· ἀλλαχοῦ, ὅτι ὁ θεός· ¹¹ “^ρΚαὶ αὐτὸς ^ααὐτοὺς ἔδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ, τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας.” Ἐν δὲ τῇ πρὸς Κορινθίους ^ρφησὶν· ¹² “Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἤξανε” καὶ πάλιν, “Ὁ φυτεύων ^δκαὶ ὁ ποτίζων, ἓν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Τί γάρ, εἰ ἔλαττον εἰσφέρεις; ^ττοσοῦτον ἔλαβες. “Πρῶτον ἀποστόλους” πάντα γὰρ εἶχον οὗτοι. “Δεύτερον ^σπροφῆτας” ἦσαν γάρ τινες, οἱ ἀπόστολοι μὲν οὐκ ἦσαν, προφήται δὲ, ὥσπερ Ἀγαβος. “Τρίτον εὐαγγελιστάς” οἱ μὴ περιιόντες πανταχοῦ, ἀλλ' εὐαγγελιζόμενοι ^νμόνον, ὡς Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας. “Ποιμένας καὶ διδασκάλους,” τοὺς ὁλόκληρον ἐμπεπιστευμένους ^ωἔθνος. Τί οὖν; οἱ ποιμένες καὶ οἱ διδασκαλοὶ ἐλάττους; Καὶ πάνν, τῶν περιιόντων καὶ εὐαγγελιζομένων οἱ καθήμενοι καὶ περὶ ἓνα τόπον ἡσυχολημένοι, οἶον Τιμόθεος, ^τΤίτος. Ἄλλως δέ, οὐ δυνατόν ἐντεύθεν ποιήσασθαι ^δτὴν ὑποταγὴν καὶ τὴν προτίμησιν, ἀλλ' ἀπὸ ἐτέρας ἐπιστολῆς. “Αὐτὸς ἔδωκε,” φησί· μηδὲν ἀντείπης. Ἡ εὐαγγελιστάς φησι, τοὺς τὸ εὐαγγέλιον γράψαντας.

“Πρὸς καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.” Ὁρᾷς τὸ ἀξίωμα; Ἐκαστος οἰκοδομεῖ, ἕκαστος καταρτίζει, ἕκαστος διακονεῖ. ¹³ “Μέχρις οὗ καταντήσομεν, φησὶν, οἱ πάντες εἰς ^ττὴν ἐνότητα ^ετῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, ^κκαὶ μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.” Ἡλικίαν ἐνταῦθά φησι τὴν τελείαν ἐπιγνώσιν. Καθάπερ γὰρ ^αὁ ἀνὴρ ἔστηκε βεβαίως, οἱ δὲ παῖδες τὰς φρένας περιφέρονται,

¹⁰ Act. xx. 28.¹¹ 1 Cor. xii. 28.¹² Ibid. iii. 6, 8.¹³ v. 13.

¹ ὅτι] Sie E. εἶτα C.D. Veron. καὶ φησιν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^κ τοιαῦτα A.B.F. Sav. cet. ¹ μερῶν om. E. ^μ ἀν om. E. Veron. ^π φησιν] δηλοῖ A.B.F. ^ο ἐνταῦθα] καὶ ἐνταῦθα μὲν A.B.F. Sav. cet. Mox ἀλλαχοῦ δὲ ὅτι iidem. ^ρ καὶ αὐτὸς] καὶ πάλιν, αὐτὸς A.B.F. Sav. cet. ^α αὐτοὺς accessit ex omnibus. ^δ φησὶν om. A.F. ^δ δὲ om. A.B.F. ^τ τοσοῦτον] οὐκοῦν τοσοῦτον A.B.F. ^ν μόνον abest a C.D. Veron. ^ω ἔθνος om. a pr. man. E. ^τ Τίτος C. ^τ τὴν om. E. ^κ καὶ pro εἰς A.B.C. Mosq. ^α ὁ om. F.

οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πιστῶν. “Εἰς τὴν ἐνότητα, φησὶ, τῆς πίστεως.” τούτέστιν, ἕως ἂν δειχθῶμεν πάντες μίαν πίστιν ἔχοντες. Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐνότης πίστεως, ὅταν πάντες ἐν ὧμεν, ὅταν πάντες ὁμοίως τὸν σύνδεσμον ἐπιγινώσκωμεν· μέχρι τότε ἐργάζεσθαι ἡ ἀρχή. Εἰ διὰ τοῦτο χάρισμα ἔλαβες, ἵνα ῥ ἄλλους οἰκοδομήῃς, βλέπε μὴ σαυτὸν καταστρέψῃς, ἐτέρῳ φθονῶν. Ἐτίμησέ σε ὁ θεὸς, καὶ ἔταξεν, ὥστε καταρτίζειν ἕτερον. Καὶ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος πρὸς τοῦτο ἦν, καὶ ὁ προφήτης πρὸς τοῦτο ἦν προφητεῶν καὶ πείθων, καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς εὐαγγελιζόμενος, καὶ ὁ ποιμὴν καὶ ὁ διδάσκαλος· πάντες ἐν ἔργον ἦσαν ἀναδεδεγμένοι. Μὴ γὰρ μοι τὴν διαφορὰν τῶν χαρισμάτων εἶπες, ἅλλ’ ὅτι πάντες ἐν ἔργον εἶχον. Ὅταν ἡ γὰρ πάντες 84 ὁμοίως πιστεύωμεν, τότε ἐνότης ἐστίν. Ὅτι γὰρ τοῦτο λέγει ἄνδρα τέλειον, δηλόν. Καὶ μὴν ἀλλαχοῦ νηπίους ἡμᾶς φησι, καὶ ὅταν τέλειοι ὧμεν, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον ὄρων. Ἐκεῖ μὲν γὰρ πρὸς τὴν μέλλουσαν γνώσιν νηπίους ἐκάλεσεν· εἰπὼν γὰρ, 14 “Ἐκ μέρους γινώσκωμεν,” ἐπήγαγε καὶ τὸ δι’ αἰνιγμάτων, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐνταῦθα δὲ πρὸς ἕτερον εἶπε, πρὸς τὸ ἐὺμετάπτωτον ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησι. 15 “Τελείων ἡ δὲ ἡ στερεὰ Β τροφή.” Ὅρᾳς κακεῖ τελείους πῶς φησιν; Ὅρα ἡ γὰρ πῶς ἐκάλεσε τελείους ἐνταῦθα διὰ τῶν ἐπαγομένων, 16 “Ἰνα μηκέτι ὧμεν νήπιοι.” Ἀὐτὸ, φησὶ, τὸ μέτρον τὸ ὀλίγον ὅπερ ἐλάβομεν, ἵνα κατέχωμεν μετὰ πάσης σπουδῆς, μετὰ στερρότητος (821) καὶ βεβαιώσεως. “Ἰνα μηκέτι.” Τὸ, “μηκέτι,” δείκνυσιν πάλαι τοῦτο παθόντας. Καὶ τίθησι ὁ καὶ ἑαυτὸν, ἡ καὶ ἐν τάξει ἡ διηγήσεως διορθοῦται. Διὰ τοῦτο, φησὶ, τέκτονες τοσοῦτοι γεγόνασιν, ἵνα ἡ οἰκοδομὴ μὴ σαλευθῇ, ἵνα μὴ περιφέρηται, ἵνα πεπηγότες ὧσιν οἱ λίθοι. Ἐκείνων γὰρ τοῦτό ἐστι τὸ κλυδωνίζεσθαι, τὸ περιφέρεσθαι, ἡ τὸ σαλεύεσθαι. “Ἰνα μηκέτι ὧμεν, φησὶ, νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἡ ἐν τῇ κυβεῖα τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς πλάνης.” “Καὶ περιφερόμενοι, φησὶ, παντὶ ἀνέμῳ.” Ἐπεξήλθε τῇ τροπῇ, δεικνὺς τὰς δισταζούσας

14 1 Cor. xiii. 9.

15 Hebr. v. 14.

16 v. 14.

ἡ ὅταν π. ἐν ὧμεν om. C.D. ὅταν] γὰρ A.F. ἡ ἀρχή] δεῖ C. Statim εἰ om. B. ἡ ἐτέρους E. τούτο bis pro τούτῳ omnes. ἡ ἅλλ’ ὅτι] ἀλλὰ C. ἀλλ’ ὅτι om. A.B.D.(?).F. deletum a Sav. cet. ἡ γὰρ] δεῖ A.B.F. Sav. cet. ἡ ἀμετάπτωτον Cat. ἡ δεῖ] + ἐστὶν E. Cat. ἡ γὰρ] καὶ A.B.F. Sav. cet. ἡ ἐπαγομ.] + εἰπὼν A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ αὐτὸ] τουτέστιν αὐτὸ A.B.F. ὁ καὶ om. C.D. Veron. ἡ καὶ om. Sav. cet. invitis libris. ἡ διηγήσεως] Sic libri omnes et Cat. διορθώσεως Veron. διορθώσεως καὶ Sav. cet. ἡ τὸ pro καὶ A.B.C.E.F. ἡ Haec ἐν τῇ κυβεῖα—παντὶ ἀνέμῳ om. E.

ψυχὰς ἐν οἴῳ κινδύνῳ εἰσὶ. “ Παντὶ ἀνέμῳ, φησὶν, ἐν τῇ
 κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδεῖαν τῆς
 D πλάνης.” Κυβευταὶ λέγονται οἱ τοῖς πεττοῖς κεχρημένοι.
 Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ πανοῦργοι, ἐπειδὰν ἄφελεστέρας τινὰς λά-
 βωσι¹· καὶ γὰρ ὁ ἐκείνοι μετατιθέασι καὶ μεταφέρουσιν ἅπαντα.
 Ἐνταῦθα καὶ βίου ἤψατο. ¹⁷ “ Ἀληθεύοντες δέ, φησὶν, ἐν
 ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ ὁ
 Χριστὸς, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα,” ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, φησὶ, “ συναρ-
 μοologούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς τῆς ἐπιχορη-
 γίας, κατ’ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκάστου μέλους, τὴν αὐξήσιν
 E τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ὡς αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ.” Σφό-
 δρα ἀσαφῶς ἡρμήνευσε, τῷ πάντα ὁμοῦ θελήσαι εἰπεῖν. “Οὐ
 ᾤφθησι, τοῦτό ἐστι· ὡς καθάπερ τὸ πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου
 καταβαίνειν, ὡς τὸ διὰ τῶν νέρων, τὸ αἰσθητικὸν οὐχ ἀπλῶς
 δίδωσι πᾶσιν, ἀλλὰ κατὰ ἀναλογίαν ἐκάστου μέλους, τῷ μὲν
 δυναμένῳ πλέον δεξασθαι, πλέον, τῷ δὲ ὀλίγῳ, ὀλίγον·
 F τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡ ρίζα, τὸ ὁ πνεῦμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός·
 ὡς καθάπερ μελῶν τῶν ψυχῶν εἰς αὐτὸν ἀνηρτημένων, ἡ πρόνοια
 αὐτοῦ καὶ ἡ χορηγία τῶν χαρισμάτων κατὰ ἀναλογίαν ἐν μέτρῳ
 ὁ ἐνὸς ἐκάστου μέλους τὴν αὐξήσιν ποιεῖται. Τί δὲ ἐστὶ, “ διὰ
 τῆς ἀφῆς τῆς ἐπιχορηγίας;” Τουτέστι, διὰ τῆς αἰσθήσεως. Τὸ
 γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο τὸ ἐπιχορηγούμενον τοῖς μέλεσιν ἀπὸ τῆς
 85 κεφαλῆς, ἐκάστου μέλους ἀπτόμενον οὕτως ἐνεργεῖ. “Ὡς ἂν τις
 εἴποι, τὸ σῶμα ἄντιλαμβανόμενον τῆς ἐπιχορηγίας, κατὰ ἀνα-
 λογίαν τῶν ἐν αὐτῷ μελῶν, οὕτω ποιεῖται τὴν αὐξήσιν ἢ
 ἐτέρως· τὰ μέλη κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ οἰκείου μέτρου δεχό-
 μενα τὴν ἐπιχορηγίαν, οὕτως αὐξεται ἢ καὶ ἐτέρως· τὸ πνεῦμα
 ἄνωθεν ἐπιρρεόμενον ἀφθόνως, καὶ πάντων ἀπτόμενον τῶν
 μελῶν, καὶ χορηγούμενον ὡς ἕκαστον ὁ δύναται δεξασθαι, οὕτως
 B αὐξεται. Τίνος δὲ ἕνεκεν προσέθηκεν, “ἐν ἀγάπῃ;” Οὐ γὰρ
 ἔστι ἄλλως κατελθεῖν ἐκεῖνο τὸ ὁ πνεῦμα. Καθάπερ γὰρ, εἰ
 τύχοι χεῖρ ἀποσπασθεῖσα τοῦ σώματος, τὸ πνεῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ
 ἐγκεφάλου τὴν συνέχειαν ἑπιζητοῦν, καὶ μὴ εὐρὸν, οὐκ ἐξάλλεται

¹⁷ v. 15, 16.

¹ ἀσφαλεστέρας Veron. Statim τινὰς om. E. Cat. Veron. ὡς ἐκείνοι A.F. κἀκείνοι Cat. ὡς αὐτοῦ F. ᾤφθησι λέγει A.B.F. Statim τοιοῦτον C. ὡς καθάπερ + τὸ σῶμα omnes cum Cat. et Veron. Delevit Sav. τὸ σῶμα a pr. man. ἐν τῷ σώματι ex corr. rec. habet E. ὡς τὸ om. F. ὡς αὐτοῦ E. Cat. ὡς πνεῦμα] σῶμα libri omnes et Veron. πνεῦμα in marg. man. rec. E. receptum a Sav. cet. καθάπερ + γὰρ Edd. γὰρ om. B.C.D.E.F. Cat. ἐ. ἐ. μ. τὴν] Sic omnes. τὴν ἐ. ἐ. μ. Edd. τὴν om. Cat. ὡς] ἢ ὡς A.B.F. λαμβανόμενον A. αὐτῇ C. δυνατὸν F. ἔστι ἄλλως C. ἄλλως ἐν A.B.F. Sav. cet. ἄλλως om. D.E. Cat. Veron. ὁ πνεῦμα] + μὴ οὐσης ἀγάπης E. Cat. ἐπιζητοῦν pro ζητοῦν omnes.

τοῦ σώματος, ^μ καὶ διατηρήσαν πρὸς τὴν χεῖρα ἐξέρχεται, ἀλλ' ^π ἂν μὴ εὖρη κείμενον, οὐχ ἄπτεται· οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ἐὰν μὴ ὤμεν ^ο τῇ ἀγάπῃ ῥυσινδεδεμένοι. Ταῦτα δὴ πάντα πρὸς ταπεινοφροσύνην αὐτῷ εἶρηται. Τί γάρ, φησὶν, εἰ ^π πλέον λαμβάνει ^ο ὁ δεῖνα; τὸ αὐτὸ πνεῦμα ἔλαβεν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς κεφαλῆς ἐκπεμπόμενον, ὁμοίως ἐνεργοῦν, ὁμοίως ἀπτόμενον. “Συναρμο-
 λογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον,” τουτέστι, πολλῆς ἀπολαύον τῆς ἐπιμελείας. Οὐ γὰρ ἀπλῶς, ἀλλὰ σφόδρα τεχνικῶς δεῖ κεῖσθαι τὸ σῶμα, ὥς, ἐὰν τὸν τόπον ἐκβῇ, οὐκέτι κείται. “Ὡστε οὐχ ἡνώσθαι τῷ σώματι ^τ δεῖ, ἀλλὰ καὶ τὸν οἰκείον τόπον ἐπέχειν, ὥς ^ε ἐὰν ὑπερβῇς, οὐχ ἡνωσαι, οὐδὲ δέχη τὸ πνεῦμα. ^η Οὐχ ὀρᾷς ἐν ταῖς τῶν ὁστῶν μεταθέσεσι ταῖς κατὰ τινα ^δ περίστασιν συμβαινούσαις, ὅταν τὸν οἰκείον τόπον ὑπερβάν, τὸν ἐτέρου ^κ κατέχη, πὼς τῷ παντὶ ^υ σώματι λυμαίνεται, καὶ θάνατον πολλάκις εἰργάσατο, ἔστι δὲ ὅπου καὶ ἀνάξιον εὐρέθη λοιπὸν τοῦ κατέχεσθαι; πολλοὶ γὰρ πολλάκις αὐτὸ ἐκκόψαντες, διάκενον τὸν τόπον ^ω εἶσαν. Πανταχοῦ γὰρ ἡ πλεονεξία κακόν. Καὶ ἐπὶ τῶν ^ς στοιχείων, ^υ ὅταν τὴν οἰκείαν ἀφέντα συμμετρίαν πλεονάσῃ, τὸ πᾶν λυμαίνεται. ^ζ Τουτέστι, “⁸²² συν-
 αρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον.” “Ὡστε ἕκαστον ἐπὶ τῆς ^ε οἰκείας μένειν χώρας, καὶ μὴ τῆς ἐτέρας καὶ μηδὲν αὐτῷ προσηκούσης ἐπιβαίνειν, ἐννόησον ὅσον ^ε ἐστί. Σὺ τὰ μέλη συντιθεῖς, ἐκείνος ἄνωθεν ἐπιχορηγεῖ. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος ἔστιν ὄργανα τοιαῦτα δεκτικά, οὕτως ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος, ^η τῆς ῥίξης ἄνωθεν οὔσης πάσης· οἶον ^ε ἡ καρδιά, τοῦ πνεύματος· τὸ ἦπαρ, τοῦ αἵματος· ὁ σπλὴν, τῆς χολῆς, καὶ ἄλλα ἄλλων· πάντα δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου τὴν αἰτίαν ἔχει· οὕτω καὶ ὁ θεὸς ἐποίησε, τὸν ἄνθρωπον σφόδρα τιμῶν, ^ρ καὶ οὐ βουλόμενος αὐτοῦ ἀπέχειν, τὴν ^μ μὲν αἰτίαν αὐτὸς ἀναρτησάμενος, συνεργοὺς δὲ ἑαυτῷ καταστήσας· ^ε καὶ τὸν μὲν ἔθηκεν εἰς τοῦτο, τὸν δὲ εἰς ἐκεῖνο. Οἶον ^ε ἀπόστολος ἀγγεῖον τοῦ σώματός ἐστι τὸ καιριώτερον, δεχόμενος παρ' αὐτοῦ τὰ πάντα” ⁸⁶
 ὥστε, ^ε ὥσπερ διὰ φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν, τοῦ λόγου λέγω, εἰς πάντας διατρέχειν ποιεῖ τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον. ^η Ὁ προφήτης

^μ καὶ] ἡ καὶ A.B.F. ^π ἂν] ἐὰν E. Cat. ^ο τῇ] ἐν τῇ F. ^ρ συνδεδ.] + τὸ πνεῦμα οὐ κἀτεισι A.B.F. ^π πλέον] πνεῦμα ὄν (sic) C. ^τ δεῖ om. A.B.F. ^ο δεῖ μόνον Edd. μόνον om. C.D.E. Cat. Statim ἀλλὰ χρῆ καὶ A.B.F. ^π ἂν A.B.F. Cat. ^κ κατέσχη A.B.F. ^υ σώματι om. C. ^ω εἶσαν omnes. ἐποίησαν Edd. ^ς στοιχείων] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^υ ὅταν] ταυτὸ τοῦτο γινόμενον ὀφεί· ὅταν γὰρ A.B.F. ^ζ τουτέστι] τοῦτό ἐστι (+ δηλοῦν F.) τὸ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐστί] + τὸ λεγόμενον A.B.F. ^η τῆς] καὶ ὥσπερ τῆς A.B.F. ^ε ἡ om. E. Veron. ^μ μὲν] + οὖν C.D.E. ^ο καὶ om. B. ^ρ ἀπόστ. E. ^ε ὥσπερ] καθάπερ A.B.F. ^η ὁ] καὶ δ C.

προλέγει τὰ μέλλοντα, καὶ αὐτὸς ἰτὰ αὐτὰ κατασκευάζει.
^κΣυντιθείς τὰ μέλη, αὐτὸς αὐτοῖς ζῶν χορηγεῖ. “Πρὸς
καταρτισμὸν τῶν ^μἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας.” Ἡ ἀγάπη
ἀνοικοδομεῖ, καὶ τὸ συγκολλᾶσθαι ἀλλήλοις ^νκαὶ συμπήγνυσθαι
^Βκαὶ ἀρμόζεσθαι, ^οτοῦτο ποιεῖ.

^ΡΕἰ τοίνυν βουλόμεθα τοῦ πνεύματος ἀπολαύειν τοῦ ἀπὸ τῆς
κεφαλῆς, ἀλλήλων ^ιἐχώμεθα. Δύο γάρ ^τεἰσι διαιρέσεις ἀπὸ τοῦ
σώματος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ· μία μὲν, ὅταν ψύξωμεν τὴν ἀγά-
πην, δευτέρα δέ, ὅταν ἀνάξια τοῦ τελεῖν εἰς ἐκεῖνο τὸ σῶμα
τολμήσωμεν· ^αἐκατέρως γὰρ χωρίζομεν ἑαυτοὺς τοῦ πληρώ-
ματος. Εἰ δέ καὶ ἄλλους ^{εἰς} τοῦτο οἰκοδομεῖν τετάγμεθα, ^{οἱ}
πρότερον σχίζοντες, τί οὐκ ἂν πάθοιεν; Οὐδὲν οὕτως ἐκκλησίαν
^Сδυνήσεται διαιρεῖν, ὡς φιλαρχία· οὐδὲν οὕτω παροξύνει τὸν
θεὸν, ὡς τὸ ἐκκλησίαν διαιρεθῆναι. Κἂν μυρία ὦμεν ἐργασά-
μενοι καλὰ, τῶν τὸ σῶμα αὐτοῦ διατεμόντων οὐκ ἐλάττωνα
δώσομεν δίκην, οἱ τὸ πλήρωμα κατατέμνοντες τὸ ἐκκλησιαστι-
κόν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ κέρδει τῆς οἰκουμένης ἐγένετο, εἰ καὶ
μὴ ἀπὸ διανοίας τοιαύτης· τοῦτο δὲ οὐδὲν ^ωοὐδαμοῦ τὸ χρήσι-
μον ἔχει, ἀλλὰ πολλὴ ἡ βλάβη. Ταῦτά μοι ^{οὐχὶ} πρὸς τοὺς
ἄρχοντας εἰρηται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀρχομένους. Ἀνὴρ
δὲ τις ἅγιος εἶπέ τι δοκοῦν εἶναι τολμηρὸν, πλὴν ἄλλ’ ὅμως
^Δἐφθέγγατο. Τί ^γδὲ τοῦτό ἐστιν; ^ΖΟὐδὲ μαρτυρίον αἷμα ταύ-
την ^εἔφησε δύνασθαι τὴν ἁμαρτίαν ἐξαλείφειν. Εἶπε γάρ μοι,
τίνος ἕνεκεν μαρτυρεῖς; οὐ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Χριστοῦ; Ὁ
τοίνυν τὴν ψυχὴν ^βπροϊέμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, πῶς τὴν
ἐκκλησίαν πορθεῖς, ὑπὲρ ἧς τὴν ψυχὴν προήκατο ὁ Χριστός;
Ἄκουε τοῦ Παύλου λέγοντος, ^{οὔτι} ¹⁸ “Οὐκ εἰμὶ ἄξιος καλεῖ-
σθαι ἀπόστολος, ὅτι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ, καὶ ἐπόρ-
θουν αὐτήν.” Οὐκ ἔστιν αὕτη ἐλάττων ἡ βλάβη τῆς ^απαρὰ
ἐχθρῶν, ἀλλὰ πολὺ μείζων. Ἐκείνη μὲν γὰρ καὶ λαμπροτέραν
Εαυτὴν ἐργάζεται, αὕτη δὲ αὐτὴν καὶ παρὰ τοῖς ἐχθροῖς κατα-ι-

18 I Cor. xv. 9.

¹ τὰ om. A.B. ^κ Vid. Annot. ¹ αὐτὸς] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^μ ἀγίων]
+ φησὶν A.B.F. ^ν καὶ τὸ συμπ. C. ^ο τοῦτω E. ^ρ ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ
σχηματικῶν ἀποσχιζόντων ἑαυτοὺς τῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ αὐτῇ πίστει, διὰ τὸ
ἀνομα καὶ ἀκανόνιστα ποιεῖν. Veron. ^ι ἐχώμεθα A. ^τ εἰσιν αἱ
δ. E. ^α ἐκατέρωθεν A.B.F. Statim γὰρ om. C.D.E. ^{εἰς} τοῦτο
οἰκοδ. E. Veron. οἰκοδ. εἰς τοῦτο C.D. εἰς τὸ οἰκοδ. A.B.F. Sav. cet. ^{οἱ}
+ μὴ οἰκοδομοῦντες ἀλλὰ καὶ A.B.F. receptum a Sav. cet. Statim πρότεροι
B.E. ^ω οὐδαμοθεν A.B.F. ^{οὐχὶ} οὐ E. ^γ δὴ A.B.E.F. Sav. cet.
^Ζ οὐδὲ] ὅτι οὐδὲ E. ^ε ἔφησε δ. τ. ἀ. ἐξαλείφειν hoc ord. omnes. Ede-
batur δυνάσθαι ἐξ. τ. ἀ. ἔφησεν. ^β Sic E. προϊέμενος A.B.F. Sav. cet. προ-
θέμενος D. Veron. Haec δ τοίνυν—Χριστοῦ desunt in C. ^{οὔτι} om. A.B.F.
Statim οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τοῦ κ. E. ^α παρὰ τῶν ἐχ. E.

σχύνει, ^εὅταν ὑπὸ τῶν ἰδίων τέκνων πολεμῆται. Μέγα γὰρ δαίγμα ἀπάτης εἶναι δοκεῖ παρ' αὐτοῖς, τὸ τοὺς γεννηθέντας ἐν αὐτῇ καὶ τραφέντας, καὶ τὰ ἀπόρρητα αὐτῆς μεμαθηκότας ἀκριβῶς, τοὺτους μεταβαλλομένους ἐξαίφνης τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτὴν διατίθεσθαι. Ταῦτά ^εμοι πρὸς τοὺς ἀδιαφόρως διδόντας ἑαυτοὺς τοῖς σχίζουσι τὴν ἐκκλησίαν. Εἰ μὲν γὰρ καὶ δόγματα ^F ἔχουσιν ἐναντία, ^hκαὶ διὰ τοῦτο οὐ προσῆκεν ἐκείνοις ἀναμίγνυσθαι· εἰ δὲ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι, πολλῶ μᾶλλον. Τί δήποτε; Ὅτι φιλαρχίας ἐστὶν ἡ νόσος. Οὐκ ἴστε τί πεπόνθασιν οἱ περὶ Κορὲ καὶ Δαθάν καὶ ἰ^h Αβειρών; ἄρα ^kαὐτοὶ μόνοι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτῶν; Τί λέγεις; ἡ αὐτὴ πίστις ἐστὶν, ὁρθόδο- 87 ξοί εἰσι καὶ ἐκεῖνοι. Τίνος οὖν ἕνεκεν οὐκ εἰσὶ μεθ' ἡμῶν; “Εἰς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα.” Εἰ τὰ ἐκείνων καλῶς γίνεσθαι, τὰ ἡμέτερα κακῶς· εἰ δὲ τὰ ἡμέτερα καλῶς, τὰ ἐκείνων κακῶς. “¹Νήπιοι, φησὶ, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ.” Ἀρκεῖν τοῦτο ^mἡγείσθε, εἰπέ μοι, τὸ λέγειν, ὅτι ὁρθόδοξοί εἰσι; ⁿτὰ δὲ τῆς χειροτονίας οἴχεται καὶ ἀπόλωλε; (823) ^oΚαὶ τί τὸ Ῥῥφελος, ταύτης οὐκ ἡκριβωμένης; “Ὡςπερ γὰρ ὑπὲρ τῆς πίστεως, οὕτω καὶ ὑπὲρ ταύτης μάχεσθαι χρή. Ἐπεὶ, ^Bεἰ παντὶ ἔξεστι ^qπληροῦν τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ ἱερεῖς γίνεσθαι, παρίτωσαν πάντες, εἰκὴ τὸ θυσιαστήριον ὑποκόδμηται τοῦτο, εἰκὴ τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, εἰκὴ τῶν ἱερέων ὁ ἀριθμὸς ἀνέλωμεν αὐτὰ, καὶ διαφθείρωμεν. Μὴ γένοιτο, φησὶν. Ὑμεῖς αὐτὰ ποιεῖτε, καὶ φατε, μὴ γένοιτο; πῶς λέγεις, μὴ γένοιτο, ^rγενομένων αὐτῶν; Ἐγὼ λέγω καὶ μαρτύρομαι, οὐ τὸ ἑμᾶντοῦ σκοπῶν, ἀλλὰ τὴν ^sὑμετέραν σωτηρίαν· εἰ δὲ τις ἀδιαφοροίῃ, αὐτὸς ἂν ^tεἰδείῃ· εἰ δὲ τινι ^Cτούτων οὐ μέλει, ἀλλ' ἡμῖν μέλει. “Ἐγὼ ἐφύτευσα, φησὶν, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἡῤῥανε.” Πῶς οἴσομεν τὸν παρὰ τῶν Ἑλλήνων γέλωτα; Εἰ γὰρ ^vὑπὲρ τῶν αἱρέσεων ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν, ὑπὲρ τούτων ^wτί ἐροῦσιν; ^xΕἰ τὰ αὐτὰ δόγματα, εἰ τὰ αὐτὰ μυστήρια, τίνος ἕνεκεν ἕτερος ἄρχων ^yἑτέρον ἐκκλησίᾳ ἐπιπηδᾷ; Ὁρᾶτε, φησὶν, ^zὅτι πάντα κεινοδο-

19 1 Cor. iii. 6.

^ε ὅταν] + γὰρ A.B.F. Mox γὰρ om. iidem. ^f αὐτῇ C.D. εἰς αὐτὴν E.
^ε μοι] + εἰρησθῶ A.B.F. Sav. cet. ^h καὶ δ. τ. οὐ] οὐδὲ διὰ τοῦτο A.B.F.
¹ Αβειρών] + τί δαί; B. + τί δέ; A. ^k οὗτοι E. ¹ νήπιοι] + εἰσι B. ^m ἡγῆ B.F. ⁿ τὰ δὲ τῆς χ.] Sic C.D.E. τὰ τῆς χ. δὲ Edd. τὰ τῆς χ. B. ἐντεῦθεν τὰ τῆς χ. A.F. ^o καὶ om. A.B.F. ^p ῥφελος] + τῶν ἄλλων A.B.F. Sav. cet. ^q πληροῦν in marg. sec. man. E. ^r γενομένων A.F. ^s ὑμετέραν pro ἡμετέραν C.D.E.F. etiam Ben. ^t εἰδείῃ] εἰδέτω C.D. Veron. ιδέτω E. ^v ὑπὲρ περὶ bis E. ^w τί] + οὐκ A.B.F. Sav. cet. ^x εἰ] οἱ bis C. ^y ἐτέρον] ἐν ἐτέρῳ E. Idem ἐπιπηδᾷ in marg. habet. ^z ὅτι] πῶς A.B.F.

ξίας πεπλήρωται τὰ Χριστιανῶν; καὶ ^αφιλαρχία παρ' αὐτοῖς, καὶ ἀπάτη; Γύμνωσον αὐτοὺς τοῦ πλήθους, ^βφησί, καὶ οὐδὲν **Δ**εῖσι. Τὴν νόσον ἔκκοψον, τοῦ ὄχλου τὴν ^γδιαφθοράν. Βούλεσθε εἶπω ^δαὐτὸν περὶ τῆς πόλεως λέγουσι τῆς ἡμετέρας; ^δπῶς ἡμᾶς εἰς εὐκολίαν διαβάλλουσιν; ^εἘξεστι, φησί, παντὶ τῷ βουλομένῳ εὐρεῖν ^ετοὺς πειθόμενους, καὶ οὐκ ἂν ποτε ἀπορήσειε τούτων. ^εὩ τοῦ γέλωτος ταῦτα πόσης αἰσχύνῃς; Ἄλλὰ καὶ ^εὁ ἕτερος ^εγέλως, ἡ ἑτέρα αἰσχύνῃ. Ἄν ^βτινες ἀλόντες παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις, μέλλωσιν ^ιἐπιτιμίῳ τυγχάνειν τινός, πολὺς ὁ τρόμος, πολὺς ὁ φόβος πάντοθεν, μὴ ἀποπηδήσῃ, **Ε**φησί, μὴ μετ' ἐκείνων στῇ. ^κἈποπηδήσῃ ^ιμὲν γὰρ μυριάκις ὁ τοιοῦτος, καὶ ἔστω μετ' ἐκείνων οὐχὶ τῶν ἡμαρτηκότων λέγω, ἀλλ' εἴ τις ἀναμάρτητος ὢν τυγχάνοι, καὶ βούλεται μεταθέσθαι, μεταθέσθω. Ἄλγῳ μὲν γὰρ καὶ κόπτομαι καὶ ὀδύρομαι καὶ ^μδιαπρίομαι τὰ σπλάγχνα, ὡς οἰκείου μέλους ἀποστερούμενος· πλὴν ἀλλ' οὐχ οὕτως ἀλγῶ, ὡς ἀναγκάζεσθαι ^ντι διὰ τὸν φόβον τούτου τῶν μὴ προσηκόντων ποιεῖν. Οὐ κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀγαπητοὶ, οὐδὲ δεσποτικῶς ταῦτα ἐπιτάττομεν· **Ε**ἰς διδασκαλίαν λόγου προεχειρίσθημεν, οὐκ εἰς ἀρχὴν οὐδὲ εἰς ^οαὐθεντίαν· συμβούλων τάξιν ἐπέχομεν, ^ρπαραινοῦντων. Ὁ συμβουλευὼν λέγει τὰ παρ' ἑαυτοῦ, οὐκ ^ρἀναγκάζων τὸν ἀκροατήν, ἀλλ' αὐτὸν ^ρἀφίησι τῆς τῶν ^ρλεγόμενων αἰρέσεως κύριον· **88** ἐν τούτοις ἐστὶν ὑπεύθυνος μόνον, ἂν τὰ παραστάντα μὴ ^ρεἴπῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ταῦτά φαμεν, ταῦτα λέγομεν, ἵνα ὑμῖν μὴ ἐξῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν λέγειν, οὐδεὶς ἡμῖν εἶπεν, οὐδεὶς διεστείλατο, ἡγνοήσαμεν, οὐδὲν ἡγούμεθα τὸ ἀμάρτημα ^ρεἶναι. Διὰ τοῦτο ^ρλέγω καὶ διαμαρτύρομαι, ὅτι τοῦ εἰς αἵρεσιν ^ρἐμπεσεῖν τὸ τὴν ἐκκλησίαν σχίσαι οὐκ ἔλαττόν ἐστι κακόν. Εἰπέ μοι, εἴ τις ὑπὸ βασιλεῖ τινι τυγχάνων, ἐτέρῳ ^ρμὲν μὴ πρόσθοιτο, μὴδὲ δῶ ἑαυτὸν ^ρβασίλει ἐτέρῳ, αὐτοῦ δὲ ἐκείνου τὴν ἀλουργίδα λαβὼν καὶ κατασχών, ἀπὸ τῆς περόνης κατήνεγκεν ^ρἅπασαν, καὶ διέρρηξεν εἰς πολλὰ ρήγματα, ἅρα ἤττον ἂν ^ραὐτῶν ἐτέρῳ

^α φιλαρχίας F. ^β φησί om. A.F. Haec καὶ οὐδὲν εἰσι post διαφθοράν transp. A.B.F. Ita Sav. cet. ^γ διαφθοράν E. φθοράν B. φοράν A.F. ^δ πῶς] καὶ πῶς A.B.F. ^ε τοὺς π.] τινα τῶν πειθόμενων E. Mox ποτε om. idem. ^ε ὁ om. A.B.E.F. Sav. cet. Mox ἡ om. A.B.F. Sav. cet. ^ε γέλως] + ἐν-τεῦθεν καὶ B. + πάλιν ἐντεῦθεν καὶ A.F. ^β τινες] + γὰρ A.B.F. ^ι ἐπιτιμίου τ. τινός] ἐπιτιμῷ ὑποβάλλεσθαι A.B.F. ^κ ἀποπηδήσει A.B.C.E.F. Veron. ^ι μὲν γὰρ om. A.B.F. ^μ διαπυροῦμαι A.B.F. ^ν τι post προσηκόντων transp. A.B.F. ^ο αὐθεντίαν A.B.C. ^ρ καὶ παραινοῦντων E. ^ρ ἀναγκάζει A.F. ^ρ ἀφίησι] ποιεῖται A.B.F. ^ρ γενομένων Veron. ^ρ εἶπῃ pro εἶποι A.B.E.F. ^ρ εἶναι om. B.F. ^ρ προλέγω A.B.F. ^ρ ἐκπεσεῖν E. ^ρ μὲν] + βασιλεῖ A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ρ βασιλεῖ ἐτέρῳ] ἄλλῳ A.B.F. Sav. cet. ^ρ τοῦ ἐτέρῳ προσθεμένου ex corr. E.

προσθεμένων ἐκολάσθη; Τί δέ, εἰ μετὰ τούτου αὐτὸν τὸν βασι-
 λέα ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ κατασχὼν ἔσφαττε, ^δκατὰ μέλος διαξάινων
 αὐτοῦ τὸ σῶμα, ποίαν ^εἂν δίκην δούς, τὴν ἀξίαν ἔδωκεν; Εἰ δέ
 εἰς βασιλέα τὸν ὁμόδουλον τοῦτο ἐργασάμενος, πάσης ^αν μεί-
 ζονα δίκης εἰργάσατο, ὁ τὸν Χριστὸν σφάττων καὶ διαξάινων
 κατὰ μέλος, ποίας γεέννης οὐκ ἔσται ἄξιος; ἄρα ταύτης τῆς
 ἀπειλουμένης; Οὐκ ἔγωγε οἶμαι, ἀλλ' ἐτέρας πολλῷ χαλεπω-
 τέρας. Εἶπατε ^δ ὅσαι πάρεστε· ὡς γὰρ ^ετὸ πολὺ ^ιγυναικῶν C
 τοῦτο τὸ ἐλάττωμα· ταῖς ἀπούσαις διηγῆσασθε ^ετούτο τὸ
 ὑπόδειγμα, φοβήσατε. Εἴ τινες ἡμᾶς λυπεῖν καὶ ^βἀμύνασθαι
 τούτῳ νομίζουσιν, εὖ ^ιεἰδέτωσαν, ὅτι ^κταῦτα μάτην ποιοῦσιν.
 Εἰ γὰρ ^ιἡμᾶς ἀμύνασθαι βούλει, ἐγὼ σοι ^ωδίδωμι τρόπον, καθ'
 ὃν χωρὶς ^ντῆς σῆς βλάβης ^οἀμύνασθαι δυνήσῃ· μᾶλλον δὲ ^ροὐκ
 ἔστι χωρὶς βλάβης ἀμύνασθαι, πλὴν ἀλλὰ μετὰ ἐλάττονος
^ιβλάβης· ^ράπισον, ἔμπτυσον ἐντυχοῦσα δημοσίᾳ, καὶ πληγὰς
 ἔντεινον. ^ιΦρίττεις ταῦτα ἀκούουσα; ^αΑν, ἐμέ, εἶπω, ^ράπισον,
 φρίττεις· ^βτὸν δεσπότην σου σπαράττεις, καὶ οὐ φρίττεις; τὰ D
 μέλη τὰ δεσποτικὰ διαξάινεις, καὶ οὐ τρέμεις; Οἶκός ἐστιν ἡ
 (824) ἐκκλησία πατρικός· ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα. Ἀλλὰ βούλει με
 ἀμύνασθαι; Μέχρις ἐμοῦ στήθι. Τί ^{αντ'} ἐμοῦ τὸν Χριστὸν
 ἀμύνῃ; μᾶλλον δὲ τί κατὰ τῶν ἡλῶν λακτίζεις; Οὐδαμοῦ μὲν
^ιοὐν τὸ ἀμύνασθαι καλόν· τὸ δὲ ἑτέρου ἀδικούντος ἕτερον ὑβρί-
 ζειν, πολλῷ χαλεπώτερον. Παρ' ἡμῶν ἡδίκησαι; τί τὸν οὐκ E
 ἡδίκηκότα λυπεῖς; τοῦτο μανίας ἐσχάτης. Οὐκ εἰρωνευόμενος ὁ
 μέλλω λέγειν, φημί, οὐδὲ ἀπλῶς, ἀλλ' ὡς ἔχω καὶ ὡς διάκειμαι.
 Ἐκαστον τῶν σὺν ὑμῖν λυπουμένων πρὸς ἡμᾶς, καὶ διὰ ταύτην
 τὴν λύπην βλαπτόντων ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλαχοῦ πορευομένων,
 ἐβουλόμην πληγὰς ἐντείνειν ὑμῖν εἰς τὴν ὄψιν αὐτὴν, ^νἢ καὶ
^ωγυμνοὺς ἀποδύσαντα αἰκίζεσθαι ^αμαστιξίν, εἴτε δικαίως εἴτε
 ἀδίκως ἐγκαλοίῃ, ^υκαὶ εἰς ἡμᾶς ἀφιέναι τὴν ὀργήν, ἢ ταῦτα F
 τολμᾶν, ^αἃ νῦν τολμῶσιν. Εἰ τοῦτο γέγονεν, οὐδὲν ^{αν} ἦν, ^ζου-
 δαμινὸν ἄνθρωπον καὶ οὐδενὸς ἀξίον λόγου ^ατοιαῦτα πάσχειν.
 Ἀλλως δὲ ^βἂν καὶ παρεκάλεσα ὁ ἡδικημένος ^εκαὶ ὑβρισμένος

^δ κατὰ] καὶ κατὰ A.B. Mox διέβαιναν A.B.F. ^ε ἂν om. E.
^α ὅσοι E. ^ε τὸ] ἐπὶ τὸ A.B.F. Sav. cet. τὸ om. D. ^ι γυναικῶν
 om. D. ^ε τοῦτο om. A.B.F. inclusum a Sav. τούτῳ τῷ ὑποδεί-
 γματι φοβ. E. ^β ἀμύνασθαι F. ^ι εἰδέτωσαν E. ἴστωσαν A.B.F. ^κ ταῦτα
 μ.] μ. τοῦτο E. ^ι ἡμᾶς om. C. ^ω δείκνυμι A.B.F. ^ν τῆς om. E.
^ο ἀμύνασθαι D. Statim δυνήσῃ om. C.D. Veron. ^ρ οὐκ ἔστι χ. β. ἀμύνασθαι]
 οὐδὲ γὰρ (γὰρ om. B.) χ. β. ἐνι τοῦτο γενέσθαι A.B.F. ^α βλάβης om. A.B.F.
^ι φρίττεις] + ἴσως E. ^υ καὶ τὸν δ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^ζ οὐν om. C.
^ν ἢ accessit ex A.B.C.D.E. ἢ pro καὶ F. ^ω γυμνὸν E. ^α μαστιξίν ante
 corr. E. ^υ καὶ] + μᾶλλον A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ζ οὐδαμ.] τὸ οὐδαμ.
 A.B.F. ^α ταῦτα F. ^β ἂν om. A.B.F. ^ε καὶ] ἢ E.

ἐγὼ τὸν θεόν, καὶ ^δ ἀφήκεν ὑμῖν τὰ ἀμαρτήματα· ^ε οὐκ ἐπειδὴ
 89 παρρησίαν ἔχω τοσαύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἡδικοκίμος, ὅταν ὑπὲρ
 τοῦ ἡδικοκίμου παρακαλῇ, πολλὴν κέκτηται τὴν παρρησίαν.
 20 «^α Ἄν εἰς ἀνθρωπὸν τις ἡμάρτη, φησὶ, ^β προσεῦχονται περὶ
 αὐτοῦ.» Εἰ δὲ μὴ ἡδυνάμην ἐγώ, ἐτέρους ^γ ἂν ἀγίους ἐζήτησα
 καὶ παρεκάλεσα, καὶ τοῦτο ἂν εἰργάσαντο. Νῦν δὲ τίνα καὶ
 ἰπαρακαλέσομεν, τοῦ θεοῦ παρ' ^δ ἡμῶν ὑβρίζοντον; Ὅρα ἀνω-
 μαλίαν. Τῶν ^ε γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ^ς ταύτην τελούντων οἱ
 B καὶ ὡς ἔτυχεν· οἱ δὲ συνεχέστερον μὲν, καὶ αὐτοὶ δὲ εἰκὴ καὶ
 ἀπλῶς, διαλεγόμενοι καὶ ἐρεσχελοῦντες ὑπὲρ τοῦ μηδενός· οἱ δὲ
 δῆθεν σπουδάζειν δοκοῦντες, οὗτοι ^δ δὲ εἰσιν οἱ τὴν συμφορὰν
 ταύτην ἐργαζόμενοι. Εἰ ^ρ γοῦν τούτων ἕνεκεν σπουδάζετε,
 βέλτιον καὶ ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀμελούντων τετάχθαι· μᾶλλον δὲ
^α τὸ βέλτιον ἦν, μήτε ἐκείνους ^τ εἶναι ἀμελεῖς, μήτε τοιούτους
 ὑμᾶς· οὐχ ὑμᾶς λέγω τοὺς παρόντας, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς ἀποπη-
 δῶντας. Μοιχεία τὸ πρᾶγμά ἐστιν. Εἰ δὲ οὐ δέχη περὶ
 ἐκείνων ταῦτα ἀκούειν, οὐκοῦν οὐδὲ περὶ ἡμῶν· τῶν γὰρ δύο τὸ
 C ἕτερον παρανόμως ^ς γεγενῆσθαι δεῖ. Εἰ μὲν ^ο οὖν περὶ ἡμῶν
 ταῦτα ὑποπτεύετε, ἔτοιμοι παραχωρῆσαι τῆς ἀρχῆς ὅτῳ περ ἂν
^β βούλησθε· μόνον ἐκκλησία ἔστω μία· εἰ δὲ ἡμεῖς ἐννόμως γε-
 γενήμεθα, πείσατε καταθέσθαι τοὺς ^π παρανόμως ἐπὶ τὸν θρόνον
 ἀναβεβηκότας. Ταῦτα εἶπον, οὐχ ὡς ἐπιτάττων, ἀλλ' ὑμᾶς
 ἀσφαλιζόμενος καὶ φρουρῶν. Ἐπειδὴ ἕκαστος ἡλικίαν ἔχει,
 καὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων δώσει τὰς ^ς εὐθύνas, παρακαλῶ μὴ
 τὸ πᾶν ἐφ' ἡμᾶς ^ρ ῥίψαντας, νομίζειν ἀνευθύνους εἶναι ὑμᾶς
^α αὐτοὺς, ἵνα μὴ μάτην ἀπατῶντες ἑαυτοὺς ^α κόπτητε. Λόγον
 D μὲν γὰρ δώσομεν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀλλ' ὅταν ^β τὰ παρ'
 ἡμῶν ^ε ἐλλείπῃ, ὅταν μὴ παρακαλέσωμεν, ὅταν μὴ νουθετήσω-
 μεν, ὅταν μὴ διαμαρτυρώμεθα. ^δ Μετὰ δὲ ταῦτα, δότε ^ε καὶ
 ἐμοὶ εἰπεῖν, ²¹ «Καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων,» ^ε καὶ

20 1 Reg. ii. 25.

21 Act. xx. 26. Ezech. iii. 19.

^δ ἀφήκεν] + ἂν F. ^ε οὐκ] ταῦτα λέγω οὐκ A.B.F. ^ς τοιαύτην E.
^β προσεῦχονται] καὶ προσεύχονται E. ^γ ἀγίους ἂν pro ἂν ἀγίους A.B.C.F.
^ι παρακαλέσωμεν C. ^κ ὑμῶν A.B.F. ^λ γὰρ om. A.B.F. ^μ ταύτην]
 ταῦτα C.D. et a pr. man. E. etiam Veron. ^ν προΐασιν C.D.E. Veron.
^ο δὲ (δὴ E.) accessit ex C.D.E. ^ρ γοῦν om. A.B.E.F. ^σ τὸ om. A.B.F.
^τ εἶναι post τοιούτους transp. A.B.F. ^θ γενέσθαι A.F. ^ι οὖν] γὰρ A.B.F.
^κ βούλησθε C.E. βούλεισθαι D. βούλοισθε Edd. ^λ παρανόμως A.B.F.
 Sav. cet. καταθέσθαι post ἀναβεβηκότας transp. E. ^μ εὐθύνas pro δίκas
 omnes. ^ν ῥίψαντες C.D. Veron. ^ξ ἑαυτοὺς C. ^ο κατακόπητε F.
^β τὰ om. C.D. ^γ ἐλλείπῃ] ἐλλείπη τι C. ἐλλίπεται D. Veron. ^δ μετὰ δὲ
 ταῦτα om. A.B.F. Iidem post εἰπεῖν add. μετὰ ταῦτα. ^ε καὶ] δὲ A. ^ς καὶ]
 οἶδα A.B.F.

ὅτι “Τὴν ψυχὴν μου ῥύσεται ὁ θεός.” Ἐεῖπατε ὁ βούλεσθε, καὶ αἰτίαν δικαίαν δι’ ἣν ἡ ἀπίτε, καὶ ἀπολογήσομαι. ¹ Ἀλλ’ οὐκ ἐρείτε. ² Διὸ παρακαλῶ ¹ καὶ ὑμᾶς ἤδη ἐνστήναι γενναίως, ³ καὶ τοὺς μετατεθέντας ἐπαναγαγεῖν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἡ ἀναπέμ- Ε ψωμεν εὐχαριστίαν τῷ θεῷ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IB.

¹ Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ.

(825) ΤΟΝ διδάσκαλον οὐ μόνον συμβουλευόντα καὶ διδάσκοντα F δεῖ ¹ κατασκευάζειν καὶ ² ὀρθοῦν τὰς τῶν ³ μαθητῶν ψυχὰς, ἀλλὰ καὶ φοβοῦντα καὶ τῷ θεῷ παραδιδόντα. Ἐπειδὴ γὰρ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων λεγόμενα, ὡς παρὰ ὁμοδούλων, οὐχ ἱκανὰ καθά- 90 ψασθαι ψυχῆς, ἀναγκαῖον τῷ κυρίῳ παραδιδόναι λοιπόν. Τοῦτο ⁴ οὖν καὶ ὁ Παῦλος ποιεῖ. Περὶ ταπεινοφροσύνης ⁵ καὶ ἐνώσεως διαλεχθεῖς, καὶ τοῦ μὴ δεῖν ἕτερον κατεξανίστασθαι τοῦ ἑτέρου, ἄκουσον τί φησι. “Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη ⁶ περιπατεῖ.” Οὐκ εἶπε, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς περιπατεῖτε· πληκτικώτερος ἔγὰρ ὁ λόγος ἦν· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ μὲν ἐδήλωσεν, ἀπὸ δὲ ἑτέρων τὸ παράδειγμα ἤγαγε. Καὶ πρὸς B Θεσσαλονικέας δὲ γράφων, ⁷ τοῦτο ποιεῖ λέγων· ² “Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη.” Διεστήκατε, φησὶ, τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ⁸ ἀλλὰ τὸ ὅλον γέγονε τοῦ θεοῦ· ⁹ ἐγὼ δὲ ζητῶ τὰ παρ’ ὑμῶν, τὸν βίον ¹ καὶ τὸν περίπατον τὸν κατὰ θεόν· τοῦτο ὑμέτερόν ἐστι. Μάρτυρα δὲ τὸν κύριον ³ καλῶ τῶν εἰρημένων ἐμοί, ὅτι οὐχ ὑπεστειλάμην, ἀλλ’ εἶπον πῶς δεῖ περιπατεῖν. “Ἐν ματαιότητι, φησὶ, τοῦ νοὸς αὐτῶν.” Τί ἐστὶ νοῦ ματαιότης; Τὸ περὶ ⁴ τὰ μάταια ἡσυχολῆσθαι.

¹ CAP. IV. v. 17.

² 1 Thess. iv. 5.

⁵ εἶπατε] + μοι E. ⁶ ἀπίτε] αἰτεῖτε E. ⁷ ἀλλ’ οὐκ ἐρείτε] ἀλλ’ οὐδὲν τάχα ἐρείτε· οἶδα τοῦτο καὶ πείσμαι A.B.F. ⁸ διὸ om. C.D. Veron. ⁹ καὶ ὑμᾶς—γενναίως] Sic E. Veron. καὶ ὑμᾶς ἐντεῦθεν ἤδη στήσαι γενναίως C.D. σπουδάσατε καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ἐντεῦθεν ἤδη στήσαι βεβαίως A.B.F. receptum a Sav. cet. ¹ καὶ om. C.D.(?). Veron. Mox ἐπαναγείν Veron. ² ἀναπ. εὐχ.] δόξαν ἀναπ. E. Hom. XII. ³ καταρτίζων A.B.F. receptum a Sav. cet. ⁴ διορθοῦν E. ⁵ μαθητῶν omnes. μαθητενομένων Edd. ⁶ γοῦν E. ⁷ καὶ] γὰρ καὶ Edd. γὰρ om. C.D.E. ⁸ περιπατεῖ] + ἐν ματαιότητι—διανοία A.B.F. ⁹ γὰρ] + ἀν E. Mox ἦν accessit ex A.B.C.E.F. ¹ τοῦτο] τὸ αὐτὸ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ² ἀλλὰ] εἰ καὶ A.B.F. τοῦτο pro τὸ E. ³ ἐγὼ δὲ ζ. τὰ] ἀλλ’ ἐγὼ ζ. καὶ τὰ A.B.F. ⁴ καὶ τὸν περίπατον om. A.B.F. Statim τὸν κατὰ τὸν θεόν A. Sav. cet. τὸν κατὰ τὸν βίον C.D.E. Veron. ⁵ παρακαλῶ C. ⁶ τὰ om. E. Mox ἀσυχολῆσθαι A.B.F.

C^oΤίνα δέ ἐστι μάταια, ἀλλ' ἢ τὰ παρόντα ἅπαντα; περὶ ὧν φησιν ὁ ἐκκλησιαστής, ³“Ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης.” Ἀλλ' ἐρεῖ τις· εἰ μάταια καὶ ματαιότης, τίνος ἔνεκεν γέγονεν; εἰ τοῦ θεοῦ ἔργα, πῶς μάταια; καὶ πολλὺς περὶ τούτων ὁ λόγος. Ἀλλ' ἄκουε, ἀγαπητέ. Οὐ τὰ τοῦ θεοῦ ἔργα εἶπε μάταια, μὴ γένοιτο· οὐκ οὐρανὸς μάταιος, οὐδὲ γῆ ματαία, μὴ γένοιτο· οὐχ ἥλιος, οὐδὲ σελήνη, ⁹οὐδὲ ἄστρο, οὐδὲ τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον· πάντα γὰρ ταῦτα καλὰ λίαν· ἀλλὰ τέ D^rμάταιον; Ἀκούσωμεν αὐτοῦ λέγοντος τοῦ ἐκκλησιαστοῦ· ⁴“Ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας, ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἀδούσας, ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων, ἐγένετό μοι ποίμνιον καὶ βοσκόλια, συνήγαγον χρυσίον καὶ ἀργύριον· καὶ εἶδον ὅτι πάντα ματαιότης.” ⁵πλὴν ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ἔματαιότης.” Ἀκουε ^vκαὶ τοῦ προφήτου λέγοντος· ⁵“Θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίτιν συναΐξει αὐτά.” Κατὰ τοῦτο ματαιότης ματαιότητων, αἱ λαμπραὶ οἰκοδομαί, ὁ πολὺς ^wκαὶ περιρρέων χρυσὸς, τῶν ἀνδραποδῶν αἱ ^xἀγέλαι κατὰ τὴν ἀγορὰν σοβοῦσαι, ὁ Eτυφὸς καὶ ἡ κενοδοξία, τὰ φρονήματα καὶ ὁ κόμπος. ^yΤαῦτα γὰρ πάντα μάταια· οὐ γὰρ ^zπαρὰ θεοῦ γεγένηται, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν δεδημιούργηται. Τί δήποτε· ^aδὲ μάταια; “Ὅτι οὐδὲν ἔχει τέλος χρηστόν. Τὰ χρήματα μάταια, ὅταν εἰς τρυφὴν ἀναλίσκῃται· οὐ μάταια δὲ γίνεται, ὅταν εἰς πένητας σκορπίζῃται. ^bὍταν ^cεἰς τρυφὴν δὲ ἀναλώσῃς, ^dἴδωμεν τὸ τέλος τί ποτέ ἐστι. Λιπασμὸς σώματος, ^eἐρυγαί, πνεύματα, κόπρον Fπλῆθος, καρῃβαρία, μαλακία ^fσαρκὸς, καὶ θερμότης καὶ ἔκλυσις. Ὡς ^gγὰρ ἂν εἴ τις ^hεἰς πίθον τετρημένον ⁱκαταντλῶν ματαιοπονεῖ, οὕτω καὶ ὁ τρυφῶν εἰς πίθον τετρημένον ἀντλεῖ. ^kΜά- 91ταιον γὰρ λέγεται τὸ προσδοκῆθαι μὲν ἔχειν ^lτι, μὴ ἐσχηκὸς δέ· ὅπερ καὶ κενὸν λέγουσι, καὶ κενὰς ἐλπίδας· καὶ τὸ εἰκὴ καὶ ^mἀπλῶς μάταιον λέγεται, ⁿτὸ πρὸς μηδὲν χρήσιμον. Ἰδωμεν

³ Eccl. i. 2.⁴ Ibid. ii. 4, sqq.⁵ Psal. xxxviii. 7.

^o τίνα δέ ἐστι (+ τὰ E.) μ.] μάταια δὲ οὐκ ἄλλα ἐστὶν A.B.F. ^p οὐκ οὐν οὐκ E. Μοχ οὐ γῆ . . . οὐδὲ ἥλιος idem. ^q οὐδὲ pro καὶ omnes. ^r μά-
ταια C. ^s πλὴν] καὶ πάλιν A.B.F. Sav. cet. ^t ματαιότης] + φησιν A.B.F.
^v καὶ] δὲ καὶ E. ^w καὶ om. F. ^x ἀγέλαι post σοβοῦσαι transp. A.B.F.
^y ταῦτα γὰρ π.] π. γὰρ ταῦτα A.B.F. ^z παρὰ τοῦ θ. C. ^a δὲ] + λέγονται
A.B.F. δὲ om. E. ^b ὅταν - ποτέ ἐστι] θέλεις ἰδεῖν τί ποτέ ἐστι τὸ ἀπὸ τῆς
τρυφῆς τέλος; A.B.F. ^c εἰς τρ. δὲ pro δὲ εἰς τρ. C.D. et ex corr. E. δὲ
om. a pr. man. E. ^d ἴδωμεν] + αὐτῶν Sav. cet. ^e ἐρυγαί, πνεύματα]
ἐρυγαί πνεύματος E. Statim πλ. κόπρον pro κόπρον πλ. idem. ^f σαρκὸς
θερμότης a pr. man. E. ^g γὰρ om. E. Veron. ^h εἰς om. C. πίθον τετρ.
pro τετρ. πίθον omnes. ⁱ καταντλῶν pro ἐπαντλῶν omnes. Statim ματαιο-
πονῇ A.B.C. ^k μάταιον γὰρ] ἄλλως δὲ μάταιον A.B.F. receptum a Sav. cet.
^l τι] Sic A.B.C.D.E. τιμὴν Edd. τιμὴν pro τι μὴ F. ^m ἀπλῶς] + δὲ A.B.F.
καὶ τὸ εἰκὴ· καὶ ἀπλῶς δὲ μάταιον Sav. cet. ⁿ τὸ] ὡς A.B.F.

οὖν, εἰ μὴ τοιαῦτα τὰ ἀνθρώπινα. ⁶ “Φάγωμεν καὶ πίωμεν αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.” Τί οὖν τὸ τέλος, εἰπέ μοι; ^οΦθορά. Ἐνδυσώμεθα καὶ περιβαλώμεθα^α καὶ τί τὸ πέρας; Οὐδέν. Τοιαῦτα ῥτὰ τῶν Ἑλλήνων^β ἐφιλοσόφησαν, ἀλλὰ μάτην^γ τὸν σκληρὸν βίον ἐπεδείξαντο, ἡ ἀλλ’ ἀπλῶς, οὐ πρὸς τί^δ τέλος χρήσιμον ὀρῶντες, ἀλλὰ πρὸς κενοδοξίαν καὶ τὴν Β^ε παρὰ τῶν πολλῶν τιμὴν. Ἱ^εΤί δὲ ἡ παρὰ τῶν πολλῶν τιμή; Οὐδέν. Εἰ γὰρ αὐτοὶ οἱ τὴν τιμὴν παρεχόμενοι ἀπόλλυνται, πολλῶ^ς μᾶλλον ἡ τιμή. Ὁ τιμὴν παρέχων ἐτέρῳ, ἑαυτῷ πρό-
τερον ὀφείλει ἵ^ς παρασχεῖν^ζ εἰ δὲ μὴ παρέχῃ ἑαυτῷ, πῶς^η ἂν ἐτέρῳ^θ παρέξῃ; Νῦν δὲ^ι καὶ ἐξ ἀτίμων τὰς τιμὰς ζητοῦμεν, εὐτελῶν καὶ εὐκαταφρονήτων ἀνδρῶν, ἀτίμων ὄντων καὶ ἐπονεί-
διστων. Ποία οὖν αὕτη τιμή;

- (826) Ὅρᾳς ὅτι ματαιότης^α τὰ πάντα ματαιότητων; Διὰ τοῦτο C ἔλεγεν, “Ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν.” Ἀλλ’ ἡ θρησκεία αὐτῶν οὐ τοιαύτη; ^βξύλα καὶ λίθοι; Ἡλιον φαίνειν ἡμῖν ἐποί-
ησεν ἀντὶ λύχνου^γ τίς τὸν λύχνον τὸν ἑαυτοῦ προσκυνεῖ; Ἡλιος παρέχει τὸ φῶς^δ ἀλλ’ ὅταν ἐκεῖνος μὴ δύνηται, λύχνος δύναται^ε τί τοίνυν οὐ προσκυνεῖς τὸν λύχνον; Ναί, φησὶ, προσκυνῶ τὸ πῦρ. Ὡ^ς τοῦ γέλωτος^ς τοσαύτη ἡ ὕβρις^ζ καὶ ἐτέρα δὲ πάλιν. Τὸ προσκυνούμενον τί σβεννύεις; τί ἀπολλύεις, τί ἀναιρεῖς σου D τὸν θεόν; διὰ τί μὴ συγχωρεῖς τὴν οἰκίαν ἐμπεπλησθαι αὐτοῦ; Εἰ γὰρ θεός ἐστι τὸ πῦρ, ἐπινεμέσθω σου^α τὸ σῶμα, μὴ τῷ πυθμένι τῆς χύτρας καὶ τοῦ λέβητος^β τὸν θεὸν ὑποβάλης, ἄλλ’ εἰσαγε εἰς τὰ^γ ταμεία, εἰσαγε εἰς τὰ^δ σερικὰ ἱμάτια. Σὺ δὲ οὐ μόνον οὐκ εἰσάγεις, ἀλλὰ καὶ διὰ περιπέτειάν τινος ἐπεισέλθῃ, πάντοθεν ἐλαύνεις, ^ηπάντας συγκαλεῖς, ὥσπερ θηρίου τινὸς ἐπεισελθόντος, ὀδύρῃ καὶ στένεις, καὶ συμφορὰν τὸ πρᾶγμα καλεῖς ὑπερβάλλουσιν τὸν θεὸν σου παρεῖναι. ^κἘγὼ ἐγὼ E θεὸν, καὶ πάντα ποιῶ, ὥστε αὐτὸν ^λἐνστερνίσασθαι, καὶ μακα-

6 1 Cor. xv. 32.

^ο φθορά] οὐδέν E. φθορά om. Veron. ^ρ τὰ] τινες A.B.F. Sav. cet. τῶν om. Veron. ^α ἀλλ’ om. A.B.F. ^β τι om. E. ^γ παρὰ om. A.B.F. ^δ τίς A.B. ^ε παρέχειν E. ^ς ἂν om. E. ^ζ παρέξῃ C.D. παρέξει Veron. ^η καὶ ἐξ ἀτίμων om. A.B.F. ἐξ ἀτίμων deletum a Sav. cet. ^θ εὐτ.] ἐξ εὐτ. A.B.F. Sav. cet. ^ι τὰ π. ματαιότητων] ματαιότητων τὰ π. A.B.F. Sav. cet. ὁρᾳς ὅτι ματαιότης ματαιότητων, τὰ πάντα ματαιότης E. ^κ ξ. καὶ λ.] τί δαί; ἀρα οὐ ξ. καὶ λ. τὰ προσκυνούμενα; A.B.F. receptum a Sav. cet. ^λ καὶ ἐτέρα (ἑτέρα E.) δὲ πάλιν] καὶ οὐκ αἰσχύνῃ; ὅρα δὲ καὶ ἐτέραν (+ πάλιν Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^μ τῷ σώματι E. Veron. ^ν τὸν θεὸν ὑποβάλης om. Veron. ^ξ ἀλλ’ accessit ex omnibus. Statim εἰσάγαγε C. et in secundo loco C.D. ^ο ταμεία A.B. ^π πάντα ante corr. F. πάντα συγκαλεῖς Veron. ^ρ καὶ ὥσπερ Edd. καὶ deest in omnibus. ^σ ἐγὼ ἐγὼ inverso ord. A.B.F. ^τ στερνίσασθαι a pr. man. E.

ριότητα ἑμαντοῦ ἡγοῦμαι, οὐχ ὅταν τὴν οἰκίαν ἐπισκέπηται τὴν ἐμὴν, ἀλλ' ^μἂν εἰς τὴν καρδίαν αὐτὸν ἐλκύσω τὴν ἐμὴν. Ἔλκυσον καὶ σὺ τὸ πῦρ εἰς τὴν καρδίαν τὴν σήν. Γέλως ταῦτα, καὶ ματαιότης. Καλὸν τὸ πῦρ εἰς χρῆσιν, ^οοὐκ εἰς προσκύνησιν· εἰς διακονίαν, εἰς ὑπηρεσίαν, εἰς τὸ δουλεύειν ἐμοί, οὐκ εἰς τὸ κρατεῖν ἐμοῦ· ἐκεῖνο δὲ ἐμὲ γέγονεν, οὐκ ἐγὼ δὲ αὐτό. Εἰ ^Fπροσκυνεῖς τὸ πῦρ, τί αὐτὸς μὲν ἐπὶ τῆς κλίνης κατὰκεισαι, ^ομαγεῖρψ δὲ κελεύεις παρεστάναι σου τῷ θεῷ; Αὐτὸς ἀνάδεξαι τὴν μαγειρικὴν, καὶ ἀρτοκόπος γενοῦ, εἰ βούλει, καὶ χαλκεύς. Οὐδὲν γὰρ τούτων τῶν τεχνῶν τιμιώτερον, ἐπειδὴ ^Pταῦτα ὁ σὸς ἐπισκέπτεται θεός. Τί ὕβριν ἡγῇ τὴν τέχνην, ἔνθα σου πολὺς ὁ θεός; τί τοῖς δούλοις ἐπιτάττεις, αὐτὸς δὲ ^οοὐ καταξιοῖς; ⁹² Καλὸν τὸ πῦρ, ἐπειδὴ ^τκαὶ καλοῦ δημιουργοῦ, ἀλλ' οὐ θεός· ἔργον γὰρ θεοῦ, οὐ θεὸς ^εἐκλήθη. Οὐχ ὁρᾷς αὐτοῦ τὸ ἄτακτον; πῶς ὅταν ἐπιλάβηται οἰκίας, οὐδαμοῦ ἴσταται; ἀλλ' ἐὰν ^ισχῇ συνεχῇ τινα, πάντα καθαιρεῖ, ^κἂν μὴ τεκτόνων χεῖρες ἢ καὶ ἄλλων τινῶν σβέσωσιν αὐτοῦ τὴν μανίαν, οὐ ^νφίλους οἶδεν, οὐ πολεμίους, ἀλλ' ὁμοίως πᾶσι κέχρηται. Τούτο οὖν θεός, καὶ ^ωοὐκ αἰσχύνησθε; Ὅντως καλῶς εἶπεν, “Ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν.” Ἀλλ' ὁ ἥλιος, φησὶ, θεός. ^τΤούτο γὰρ, εἰπέ ^Bμοι, πόθεν, καὶ διὰ τί; ὅτι ^ιφῶς ^αἀφίησι πολὺ; Ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς αὐτὸν νικώμενον ὑπὸ τῶν ^ανεφῶν, καὶ ἀνάγκη δουλεύοντα φύσεως, καὶ ἐκλείποντα, καὶ ὑπὸ ^βσελήνης κρυπτόμενον; Καί-τοιγε νέφος ἀσθενέστερον ἡλίου, ἀλλ' ὅμως πολλαχοῦ κρατεῖ· ^εκαὶ τοῦτο δὲ τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἔργον ἐστίν. Ὁ θεὸς ^απαν-αρκῆς εἶναι ὀφείλει, οὗτος δὲ πολλῶν ἐστίν ἐνδεής· τοῦτο δὲ ^εοὐκ ἔστι θεοῦ. Δεῖται γὰρ αἶρος πρὸς τὸ ^φφαίνειν, καὶ αἶρος λεπτοῦ· ὥς ὅ ^γε σφόδρα πυκνωθεὶς οὐκ ἀφίησι τὴν ἀκτίνα ^βδιαδύναϊ· δεῖται καὶ ὕδατος, καὶ ^ηἐτέρου τοῦ ἐπέχοντος, ὥστε ^Cμὴ καταφλέξει. Εἰ γὰρ μὴ πηγαὶ καὶ λίμναι καὶ ποταμοὶ καὶ ^ιθάλασσαι ^κτινὰ ὑγρότητα διὰ τῆς τῶν ἀτμῶν ^ισυνέστησαν ἀναδόσεως, οὐδὲν ^αν ^μἐκώλυσεν ἐκπυρωθῆναι ^ντὰ πάντα. Ὅρᾷς

^μ ἂν] ὅταν A.B.E.F. ^ν οὐκ] ἀλλ' οὐκ E. ^ο μαγεῖρους E. Μοχ παρι-
 στάναι C. ^ρ ταῦτα E. ^ο οὐκ ἀξιοῖς A.B.F. ^τ καὶ om. E. ^ε ἐκλήθη
 om. A.B.F. inclusum a Sav. ^ι σχῇ συνεχῇ] συνέχη Veron. ^ν φιλοσό-
 φους C. ^ω οὐ κατασχύνεσθε E. ^τ τοῦτο γὰρ om. A.B.F. inclusum a
 Sav. ^γ τὸ φῶς A.B.F. ^α ἀφίησι] + φησὶ E. ^β νε-
 φελῶν E. ^β σελήνης] + καὶ νέφους Edd. καὶ νέφους om. A.B.C.E.F.
^ε καὶ τοῦτο δὲ] οὗτος A.B.F. ^α παναρκῆς (ρ in λ mut. ipsa pr. man.) E.
^ε οὐκ ἔστι] οὐ A.B.F. ^φ φαίνειν A.B.C.E.F. φάναι vel φᾶναι Edd. ^β δια-
 δοῦναι E. διαβῆναι B. ^η ἐτέρου] + τοῦ δυνατωτέρου E. ^ι θάλασσα A.B.D.
^κ τινὰ] κατὰ πάντα τινὰ C. καὶ τὰ πάντα τινὰ E. Veron. ^ι συνίστασαν A.F.
^μ ἐκώλυνεν E. ^ν τὰ om. C.D.E. Veron.

οὖν, φησὶν, ὅτι θεός; Ὡ τῆς μανίας, ὃ τοῦ γέλωτος· ἐπειδὴ, φησὶ, βλάψαι δύναται, θεός. Καὶ μὴν διὰ τοῦτο οὐ θεός, ὅτι ἐν οἷς μὲν βλάπτει, οὐδενὸς δεῖται, ἐν οἷς ῥδὲ ὠφελεῖ, πολλῶν ἐτέρων χρῆζει· θεοῦ δὲ, τὸ μὲν βλάπτειν, πόρρω, τὸ δὲ ὠφελεῖν, οἰκεῖον. Ὅταν οὖν τὸ ἐναντίον ᾖ, πῶς θεός; Οὐχ ὅρας, D ὅτι τὰ δηλητήρια φάρμακα ἡκαταβλάπτει, καὶ οὐδενὸς δεῖται· ὅταν δὲ ὠφελῇ, πολλῶν; Διὰ σὲ τοῖνυν ἐστὶ τοιοῦτος, καὶ καλὸς καὶ ἀσθενής· καλὸς μὲν, ἵνα ἐπιγινώσκῃς τὸν δεσπότην· ἀσθενής δὲ, ἵνα μὴ δεσπότην αὐτὸν εἶναι λέγῃς. Ἀλλὰ τρέφει, φησὶ, τὰ φυτὰ καὶ τὰ σπέρματα. Τί οὖν μὴ παρὰ τοῦτο καὶ ἡ κόπρος θεός; καὶ γὰρ καὶ ἐκείνη τρέφει. Τί ἢ μὴ παρὰ τοῦτο καὶ τὸ δρέπανον, καὶ αἱ τοῦ γεωργοῦ χεῖρες; Δεῖξόν μοι μόνον τρέφοντα τὸν ἥλιον, καὶ μηδενὸς δεόμενον, μήτε γῆς, μήτε E ὕδατος, μήτε γεωργίας· ἀλλὰ βαλλέσθω τὰ σπέρματα, καὶ τὴν ἀκτίνα ἀφείς δεικνύτω τοὺς ἀστάχους. Εἰ δὲ οὐκ αὐτοῦ μόνου, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑετῶν ἐστὶ, διὰ τί μὴ καὶ τὸ ὕδωρ θεός; Ὑἷα (827) μήπω περὶ τούτου. Διὰ τί μὴ καὶ ἡ γῆ θεός; διὰ τί μὴ καὶ ἡ κόπρος, καὶ ἡ μάκελλα; Πάντα οὖν, εἰπέ μοι, ὕπροσκυνήσομεν; Ὡ τῆς Ἀληρωδίας. Καίτοι μᾶλλον ἄνευ ἡλίου ἡγένοιτο ἀσταχὺς, ἢ ἄνευ γῆς καὶ ὕδατος, καὶ φυτὰ καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα. Γῆς μὲν οὖν οὐκ οὔσης, οὐκ ἂν ποτε τούτων τι φανεῖ· εἰ δέ F τις ἐν κεραμίῳ, οἶα τὰ παιδία ποιοῦσι καὶ αἱ γυναῖκες, γῆν ἐναποθέμενος, ὑπὸ τὸν ὄροφον κατὰθοιτο, ἄκεραμον ἐμπλήσας κόπρου πολλῆς, ἀσθενῇ μὲν, ἀναδίδοται· δὲ ὁμως τὰ φυτὰ. Ὡστε πλείων ἢ παρὰ τῆς γῆς καὶ τῆς κόπρου συντέλεια, καὶ ταῦτα μᾶλλον ἐκείνου χρὴ προσκυνεῖν. Οὐρανοῦ δεῖται, αἶρος 93 δεῖται, ὕδατων δεῖται τούτων, ὥστε μὴ βλάπτειν, καθάπερ χαλινῶν κατεχόντων αὐτοῦ τὴν τῆς δυνάμεως ἀγριότητα, καὶ οὐκ ἐώντων ἐπαφεῖναι πανταχοῦ τὴν ἀκτίνα, ὥσπερ τινὰ ἵππον ἄγριον. Εἰπέ δὴ μοι, ποῦ ἡμῖν ἐστὶν οὗτος κατὰ τὴν νύκτα; ποῦ ὁ θεὸς ἀποδεδήμηκεν; οὐ γὰρ θεοῦ τοῦτο τὸ περικλείεσθαι καὶ περατοῦσθαι· σωμάτων γὰρ ὄντως τοῦτο μόνον. Ἀλλὰ καὶ δυνამὶς τις ἐστὶν ἐν αὐτῷ, φησὶ, καὶ κινεῖται. Αὕτη οὖν ἡ

ο ὅτι] + οὐ C. + ὁ D. ὅρας—θεός] διὰ τοῦτο φησὶ θεός A.B.F. Post θεός omnia desunt in C. usque ad p. 101 D. ῥδὲ om. D. ἡκαταβλάπτει καὶ] τὰ βλαπτικὰ E. ὅταν βλάπτῃ A.B.F. εἶναι om. D. καὶ om. B.D.F. ἢ μὴ] δὴ D.E. Veron. ἡλῆ μῆπω] ἀλλ' ἀφείσθω A.B.F. ἡ γῆ] + εἰ καὶ ἡ γῆ E. Statim δὲ θεός D. μάκελλα omnes. δέκελλα Edd. ὕπροσκυνήσομεν ante corr. A. Ἀληρίας D.E. Veron. ἡγένοιτο] + ἂν E. οὐ· om. D. ἐν κεραμίῳ] πολλάκις A.B.F. ἄκεραμον] τὸ κεράμιον E. ὁ δὲ om. D.E. ὁμως ἀναδ. hoc ord. E. καὶ ταῦτα δεῖ πρ. μ. ἐκείνου E. Statim ἐκείνος add. in marg. man. rec. E.

Β δύναμις, εἶπέ μοι, θεός; Τί οὖν αὕτη δεῖται, καὶ μὴ κατέχει τὸ πῦρ; πάλιν γὰρ ὁ αὐτός μοι λόγος. Τί δὲ ἡ δύναμις ἐκείνη; φωτιστικὴ τις ἐστίν, ἥ διὰ τούτου φωτίζει, αὐτὴ μετέχουσα τούτων μηδενός; Οὐκοῦν μεῖζων αὐτῆς ὁ ἥλιος. Μέχρι τίνος ἀνελίττομεν ἐλαβύρινθον; Τί δὲ τὸ ὕδωρ; οὐχὶ καὶ αὐτὸ θεός, ἡ φησί; Τοῦτο ὄντως γέλωτος πάλιν φιλονείκου. Οὐχὶ θεός, φησὶν, ὃ πρὸς τοσαῦτα κεχρήμεθα; καὶ περὶ τῆς ἰγῆς πάλιν ὁμοίως. Ὅντως, “κ’ Ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τὴν διάνοιαν.”

Ἀλλὰ περὶ βίου ταῦτά φησι νῦν· πορνεύουσι, ^μμοιχεύουσι Ἕλληνες. Εἰκότως· οἱ γὰρ τοιοῦτους ὑπογράφοντες ἑαυτοῖς θεούς, πάντα ^εεἰκότως ἐργάζονται· καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων δυνηθῶσι λαθεῖν ὀφθαλμούς, οὐδεὶς ὁ καθέξων αὐτούς. Τί γὰρ δυνησεται ὁ περὶ ἀναστάσεως λόγος, μῦθος αὐτοῖς εἶναι δοκῶν; Ἀλλὰ περὶ τῶν ἐν ἄδου; Ἀλλὰ καὶ ταῦτα μῦθοι. Καὶ θέα τὴν σατανικὴν ἔννοιαν. Ὅταν μὲν λέγωσιν ὁ αὐτοῖς θεοὺς πόρνους, οὗ φασιν εἶναι μύθους, ἀλλὰ πείθονται· ὅταν δὲ περὶ κοδλάσεως διαλέγωνται, ποιηταί, φασὶν, εἰσὶ, καὶ πάντα μυθεύουσιν, ἵνα πάντοθεν ἀνατρέπηται ῥτῆς εὐζωίας ἡ κατάστασις. Ἀλλ’ οἱ φιλόσοφοι, ^φφησὶν, ἐφευρόν τι σεμνὸν πάντως, καὶ τούτων κρείττον. Πῶς; οἱ τὴν εἰμαρμένην ἐπεισάγοντες, καὶ ἀπρονόητα εἶναι λέγοντες τὰ πάντα, καὶ μηδενὶ ^τμέλειν μηδενός, ἀλλ’ ἐξ ἀτόμων συνεστάναι; Ἀλλ’ ἕτεροι ^{οἱ} σῶμα τὸν θεὸν εἰπόντες; Ἀλλὰ ^{τίνες}, εἶπέ μοι; οἱ τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς κυνεῖας ^ωποιοῦντες, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ^χπείθοντες, ὅτι καὶ κύων ἐγένετο ^υποτέ τις, καὶ λέων καὶ ἰχθύς; Μέχρι τίνος οὐ παύεσθε ληροῦντες, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ; καθάπερ γὰρ ὄντως ἐν σκότῳ πάντα καὶ λέγουσι καὶ πράττουσι, καὶ τὰ περὶ δογμάτων καὶ τὰ περὶ βίου. Οὐδὲν γὰρ ὁρᾷ τῶν ἐν ^ζμέσῳ κειμένων, ^αὅς ἐστιν ἐσκοτισμένος, ἀλλὰ σχοινίον πολλάκις ἰδὼν, ὅφιν ἐνόμισεν αὐτόματον· ὑπὸ φραγμαῦ πάλιν κατασχεθεῖς,

^ε ἐλαβύρινθον] + τινα E. ^η φησὶν E. φασὶ Edd. ^ι γῆς] ἀγάπης D. ^κ ἐν τῇ μ. F. ^λ τὴν διάνοιαν—πορνεύουσι] τὴν διάνοιαν μένουσι. τούτοις οὖν περὶ ἀναστάσεως ἡ βίου διαλεχθῶμεν; καὶ πῶς; οἱ γε ἀπὸ τοῦ ἐσκοτῶσθαι οὐδὲ τοῦ ἀκούειν τοιαῦτα ἐν δυνάμει εἰσὶ· διὰ τοῦτο πορνεύουσι A.B.F. ^μ καὶ μοιχ. A.B.F. Sav. cet. ^ν εἰκότως] ἀκολουθῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. “Fort. εὐκότως.” Heyse. ^ο αὐτοῦς E. ^π τῆς εὐ. ἡ κ.] ἡ τῆς εὐ. κ. A.B.F. ^ρ φησὶν] πάντως A.B.E.F. Mox πάντως om. iidem. φησὶν inclusit Sav. ^σ μέλειν Veron. Sav. Mor. ἰσ. μέλειν Sav. marg. μέλειν est in B.F. ^τ οἱ] ποιοῖ; οἱ A.F. οἱ om. D.E. Veron. ^θ τίνες] τίς Veron. ^ι ἀνθρωπείας B. ^κ ποιούντες] εἰπόντες E. ^λ ἀναπείθοντες E. ^μ τις ποτέ inverso ord. A.B.E.F. ^ν μέσῳ] σκότῳ C.D.E. Veron. ^ξ ὅς] ὡς E. Statim ἐστὶν ὁ ἐσκ. idem.

ἐνόμισεν ἀνθρωπὸν τινα ἢ δαίμονα κατέχειν αὐτόν· καὶ πολὺς ὁ φόβος, ὡς πολλὰ ἢ ταραχή. Τοιαῦτά τινα φοβούνται· ⁷ “Φοβηθήσονται, φησὶ, φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος” τὰ δὲ ἄξια φόβου οὐ δεδοίκασιν. Ἀλλὰ καθάπερ τὰ παιδία τῷ μὲν πυρὶ τὰς 94 χεῖρας ἀπρονοήτως, καὶ τῷ λύχνῳ τολμηρῶς ἐπαφίαισιν ὑπὸ τῶν τιτθῶν βασταζόμενα, σάκκον δὲ ἄνδρα ἐνδεδυμένον φοβούνται· οὕτω δὴ καὶ οὗτοι οἱ Ἕλληνες, καθάπερ ὄντως αἰεὶ παιδία, ὥς καὶ τις τῶν παρ’ αὐτοῖς εἶπεν, Ἕλληνες αἰεὶ παῖδες, τὰ μὲν οὐκ ὄντα ἀμαρτήματα δεδοίκασιν, οἷον ῥύπον σώματος, κῆδος, λέχος, καὶ ἡμερῶν παρατηρήσεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἡ δὲ ἐστὶν ὄντως ἀμαρτήματα, ^α παιδεραστία, μοιχεία, πορνεία, τούτων οὐδὲ λόγον ἔχουσιν. Ἀλλ’ ἴδοις ἂν αὐτὸν ἀπὸ μὲν νεκροῦ λουόμενον, ἀπὸ δὲ νεκρῶν ἔργων, οὐκέτι· καὶ χρημάτων μὲν ἕνεκεν πολλὴν ἐποιούμενον σπουδὴν, ἐνὶ δὲ ἀλεκτρυόνι τὸ πᾶν διαλελῦσθαι νομίζοντα· ^β οὕτως ἐσκοτισμένοι εἰσὶ τῇ διανοίᾳ. Πολλῶν δειμάτων ^γ αὐτοῖς ἡ ψυχὴ μεστή· ^δ οἷον, ὁ δεινὰ μοι πρώτως ἐνέτυχεν ἐξίοντι τῆς οἰκίας· πάντως μυρία δεῖ κακὰ συμπεσεῖν. Νῦν ὁ οἰκῆτος ὁ μιαιφὸς τὰ ὑποδήματα ἐπιδιδούς, πρῶτον ὥρξε (828) τὸ ἀριστερόν· συμφοραὶ δειναὶ, καὶ ὕβρεις. Ἐγὼ αὐτὸς ἐξιών, τῷ ἀριστερῷ προτέρῳ προύβην ποδὶ· καὶ τοῦτο συμφορῶν ση- C μείον. Καὶ ταῦτα μὲν ^ε περὶ τὴν οἰκίαν τὰ κακὰ· ἔξω δὲ ἐξεληθόντι ὁ ὀφθαλμός μοι ὁ δεξιὸς κάτωθεν ἀναπηδᾷ· δακρύων τοῦτο τεκμήριον. Καὶ αἱ γυναῖκες δὲ ὅταν τῷ ἰστόποδι προσαρασόμενοι κροτῶσιν οἱ κάλαμοι, ^ς ὅταν ^ο αὐταὶ τῇ κτενὶ σπαθῶσι, σημεῖον ^ρ τοῦτο ποιοῦνται. Πάλιν ὅταν τὴν κρόκην τῇ κτενὶ κατακρούωσι, καὶ σφοδρότερον τοῦτο ἐργάζονται, εἴτα οἱ ἄνωθεν κάλαμοι ὑπὸ τῆς ἐντόνου πληγῆς κροτῶσι προσαρασόμενοι τῷ ^ι ἰστόποδι, σημεῖον ^τ τοῦτο ποιοῦνται· καὶ μυρία ἕτερα D γέλωτος ἄξια. Κἂν ὄνος ἀνακράξῃ, κἂν ἀλεκτρυὼν, κἂν ^π πτάρη τις, κἂν ^ε ὅτιοι, καθάπερ μυρίοις δεδεμένοι δεσμοῖς, ^η ὅπερ ἔφην, καθάπερ ἐν σκότῳ κατεχόμενοι, πάντα ὑποπτεύουσι, καὶ μυρίων εἰσὶν ἀνδραπόδων δουλικώτεροι. ^ω Ἀλλ’ οὐχ ἡμεῖς,

7 Psal. lii. 6.

^β πολλὰ] καὶ πολλὰ E. ^γ καὶ] ἢ καὶ E. καὶ om. A.B.F. ^δ παιδεραστία, μοιχεία, πορνεία E. ^ε οὐδέ] οὐδένα A.B.F. et corr. E. ^ς ἂν αὐτὸν] ἂν αὐτὸν (sic) E. ἂν om. D. Veron. ^ο ποιοῦμενοι D. ^ρ ὄντως E. ^ι αὐτοῖς] + ἐστὶν A.B.F. ^κ οἷον] οἷον δὲ τούτων ἀκούε λοιπὸν A.B.F. ^λ ἐνέτυχεν] ἔτυχεν ante corr. E. ἐνέτυχε, φησὶν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^μ παρὰ D. ^ν ὅταν] ἢ ὅταν A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ξ αὐταὶ E. κτενίδι ante corr. idem. ^π καὶ τοῦτο Sav. cet. repugnantibus libris. ^η ποδὶ F. ^ω τοῦτο] καὶ τοῦτο A.B.F. ^α πᾶρ F. ^β ὅτιοι] + συμβῇ B.D.E.F. receptum a Sav. cet. ^γ ἢ accessit ex A.B. “Lego καὶ ὅπερ ἔφην.” Dnn. ^δ ἀλλ’ οὐχ ἡμεῖς (+ οὕτως A.B.F.) Sic omnes. ἀλλὰ μὴ καὶ ἡμεῖς Edd.

ἀλλὰ πάντων τούτων καταγελάσαντες, ἅτε ἐν φωτὶ ζῶντες, καὶ ἐν οὐρανῷ πολιτευόμενοι, καὶ πρὸς τὴν γῆν οὐδὲν ἔχοντες κοινόν, ἐν μόνον ^κἡγώμεθα εἶναι φοβερόν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸ προσκρούσαι θεῷ· τούτου δὲ οὐκ ὄντος, πάντων ^γκαταγελάσωμεν τῶν ἄλλων, καὶ τοῦ ταῦτα ^ζεἰσενεγκόντος διαβόλου. ^αὙπὲρ τούτων εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ· ^ςσπουδάσωμεν μηδέποτε μήτε αὐτοὶ ταύτῃ ἁλῶναι τῇ δουλείᾳ, καὶ εἴ τις ἡμῖν τῶν φίλων ἐάλωκε, διαρρηξώμεν αὐτοῦ τὰ δεσμὰ, ^δἀπολύσωμεν αὐτὸν τῆς ^εχαλεπωτάτης καὶ καταγελάστου ταύτης εἰρκτής, εὐλυτον αὐτὸν ἐργασώμεθα πρὸς τὸν δρόμον τὸν εἰς τὸν οὐρανόν, τὰ πτερὰ βαρούμενα ἀνορθώσωμεν, καὶ βίου καὶ ^ιδόγματος ἕνεκεν διδάσκωμεν φιλοσοφεῖν. Εὐχαριστῶμεν τῷ θεῷ πάντων ἕνεκεν· παρακαλῶμεν αὐτὸν, μὴ ἀναξίους ἡμᾶς ^εἀποφῆναι τῆς παρασχεθείσης δωρεᾶς· καὶ αὐτοὶ μετὰ τούτων σπουδάζωμεν τὰ παρ' ἐαυτῶν εἰσενεγκεῖν, ἵνα μὴ μόνον λέγοντες, ἀλλὰ καὶ ποιῶντες διδάσκωμεν. Οὕτω γὰρ δυνασώμεθα τῶν ^ιμυρίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^ιἀξιωθῆναι, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

^B ¹Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηληγκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

^C Οὐ πρὸς Ἐφεσίους ^αταῦτα εἴρηται μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑμᾶς νῦν λέγεται, καὶ οὐ παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ ^βκαὶ παρὰ Παύλου, μᾶλλον δὲ οὔτε παρ' ἡμῶν, οὔτε παρὰ Παύλου, ἀλλὰ παρὰ τῆς τοῦ πνεύματος χάριτος. Ὡς οὖν αὐτῆς ταῦτα φθεγγομένης, οὕτω διακείσθαι χρή. ^ςἌκουε δὲ καὶ τί φθέγγεται. “Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν μα-

¹ CAP. IV. v. 17—19.

^κ ἡγώμεθα A.F. ^γ καταγελάσωμεν A.B.E.F. ^ζ εἰσενεγκόντος E. ^α ὑπὲρ] + δὴ A.B.F. Sav. cet. Post τούτων add. ἀπάντων A.B.F. ^β εὐχαριστήσωμεν A.F. ^ς σπουδάζωμεν E. καὶ σπουδάσωμεν A.F. ^δ ἀπολύσωμεν D.E. ἀποδύσωμεν Edd. ^ε χαλεπωτέρας ante corr. E. ^ι δογμάτων E. ^ε ἀποφῆναι pro ἀποφανῆναι omnes. ^ι μυρίων] αἰώνων A.B.F. ^ι ἀξιωθῆναι pro ἐπιτυχεῖν D.E. Haec ὧν γένοιτο—ἀξιωθῆναι om. A.B.F. Hom. XIII. ^α ταῦτα om. D. ^β καὶ om. E. ^ς ἀκουε δ. κ. τί φθέγγεται om. E. Veron.

ταιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλ-
 λωτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ, διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν D
 αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν.” Εἰ οὖν ἄγνοιά
 ἐστίν, εἰ πώρωσις ἐστὶ, τί ^dἐγκαλεῖς; τὸν γὰρ ἀγνοοῦντα οὐ
 κακῶς ὁ πάσχειν, οὐδὲ ἐγκαλεῖσθαι, ἀλλὰ μανθάνειν δίκαιόν ἐστιν
 ἅπερ ἄγνοεῖ. Ἄλλ’ ὅρα πῶς αὐτοὺς εὐθέως ἀφαιρεῖται τῆς
 συγγνώμης. “Οἵτινες, φησὶν, ἀπηλγηκότες, ἑαυτοὺς παρέδωκαν
 τῇ ἀσελγείᾳ, ἔκαστος τῇ ἐργασίᾳ τῆς ἀκαθαρσίας πάσης ἢ ἐν
 πλεονεξίᾳ. ²Ἕμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν.”

- (829) Δείκνυσιν ἐνταῦθα ὅτι τῆς παρώσεως ὁ βίος γέγονεν αὐτοῖς
 αἷτιος· ὁ δὲ βίος ἐξ οἰκείας γέγονε ῥαθυμίας καὶ ἀναλγησίας.
 “Οἵτινες, φησὶν, ¹ἀπεγνακότες ἑαυτῶν, ἑαυτοὺς ^kπαρέδωκαν.” E
 Ὅταν οὖν ἀκούσης, ὅτι ³“Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκι-
 μον νοῦν,” τοῦτον μέμνησο τοῦ ῥήματος, ¹ὅτι ἑαυτοὺς παρέδω-
 καν. Εἰ ^mγὰρ ἑαυτοὺς παρέδωκαν, ⁿπῶς ὁ θεὸς ὁ αὐτοὺς παρέ-
 δωκεν; εἰ ^pδὲ ὁ θεὸς αὐτοὺς παρέδωκε, ^qπῶς ἑαυτοὺς παρέδωκαν;
 Ὅρᾳς τὴν δοκοῦσαν ἐναντίωσιν; Τὸ οὖν, παρέδωκε, τοῦτό ^rἐστι,
 συγκεχώρηκεν. Ὅρᾳς ὅτι ^sὁ μὴ καθαρὸς βίος, καὶ δογμάτων
 τοιούτων ἐστὶν ὑπόθεσις; ⁴“Πᾶς ^vγὰρ ὁ φαῦλα πράσσων,
 μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς.” Πῶς γὰρ ^wἂν F
 δύναίτο μιὰρὸς ἀνὴρ, ^xκαὶ μᾶλλον τῶν ἐγκαλινδουμένων ^yβορ-
 βόρῳ τοῖς ^zἀπάσων τῶν γυναικῶν σώμασιν ἐμφυρόμενος, καὶ
 χρημάτων ἐρῶν, καὶ ^aοὐδὲ ὅλως σωφροσύνης ἐφιέμενος, τοῦτον
 ἀναδέξασθαι τὸν βίον; Ἐργασίαν, φησὶν, ἔθεντο τὸ πρᾶγμα. ⁹⁶
 Ἀπὸ τούτου ἡ πώρωσις, ἀπὸ τούτου ἡ σκοτομὴν τῆς διανοίας.
 Ἔστι καὶ φωτὸς ^bλάμπαντος ἐσκοτίσθαι, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ
 ἀσθενεῖς ᾧσιν· ἀσθενεῖς δὲ γίνονται, ἢ χυμῶν ἐπιρροῇ πονηρῶν,
 ἢ ρεύματος πλημμυρᾶ. Οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ^cὅταν ἡ πολλὴ
 ρύμη τῶν βιωτικῶν πραγμάτων τὸ διορατικὸν ἡμῶν ἐπικλύσῃ

2 v. 20.

3 Rom. i. 28.

4 Joan. iii. 20.

^d ἐγκαλοῦνται E. Cat. ^e πάσχειν] + δεῖ E. Cat. ^f τὴν συγγνώμην D.
^g καὶ τῇ ε. τῆς] εἰς ἐργασίαν E. ^h ἐν πλ.] καὶ πλεονεξίας E. ⁱ ἀπεγνακώ-
 τεσ αὐτῶν] Sic D.E. Veron. ἀπηλγηκότες αὐτῶν B.F. Mosq. Cat. ἀπηλγηκώ-
 τεσ (om. αὐτῶν) A. Sav. cet. φησὶν post ἀπεγν. transp. E. ^k παρέδωκαν]
 + τῇ ἀσελγείᾳ F. ^l ὅτι] τοῦ ὅτι A.B.F. ^m γὰρ] οὖν A.B.F. Sav. cet.
ⁿ πῶς] + φησὶν A.B.F. ^o αὐτοὺς accessit ex A.B.D.E. Cat. ^p δεῖ] γὰρ
 A.B.F. ^q πῶς αὐτοὺς] αὐτοὺς οὐ A.B.F. ^r ἐστὶ] ὅλοι A.B.F. Idem
 post συγκεχώρηκεν add. εἰσαε. ^s ὁρᾳς] σκόπει A.B.F. ^t ὁ μὴ κ.] Sic
 A.B.F. ὁ κ. E. οὐ κ. D. οὐ μὴ κ. Edd. ^v γὰρ] φησὶν A.B.F. Sav. cet.
 Statim ὁ τὰ φ. A.B.F. ^w ἂν om. a pr. m. E. ^x καὶ μᾶλλον] καὶ κύων
 (+ καὶ χοῖρος in marg. rec. man.) μᾶλλον E. Mox ἐγκυλινδ. idem. ^y βορ-
 βόρῳ] + χοίρων A.B.F. Sav. cet. ^z ἀπάντων A.F. ^a οὐδὲν D. Veron.
^b λάμπαντος A. Statim ἐσκοτίσται E. ubi τῆς διανοίας ἐστίν. καὶ φωτὸς
 scriptum. ^c ὅταν] + γὰρ A.B.F.

τῆς διανοίας, ἐν σκοτώσει γίνεται. Καὶ καθάπερ ἐν ὕδατι κατὰ βάθους κείμενοι, τὸν ἥλιον οὐκ ἂν δυνηθῆμεν ὁρᾶν, ὥσπερ τινὸς Β διαφράγματος τοῦ πολλοῦ ἄνωθεν ἐπικειμένου ὕδατος· οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας γίνεται πῶρωςις ^δκαρδίας, ^ετουτέστιν, ἀναισθησία, ὅταν μηδεὶς τὴν ψυχὴν κατασεύῃ φόβος. ⁵ “Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ, φησὶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ” καὶ πάλιν, “Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστι θεός.” Πῶρωςις δὲ οὐδαμόθεν ^εγίνεται, ἀλλ’ ἢ ἀπὸ ἀναισθησίας· τοῦτο διαφράττει τοὺς πόρους. “Ὅταν γὰρ ρεῦμα πεπηγὸς εἰς ἓνα συνάγεται τόπον, νεκρὸν γίνεται τὸ μέλος καὶ ἀναισθηθόν· ^ηκὼν καύσης, κὼν ^ιτέμης, κὼν ^κότιοῦν, οὐκ αἰσθάνεται. Οὕτω καὶ ἐκεῖνοι ἅπαξ ἑαυτοὺς δόντες τῇ ἀσελγείᾳ, κὼν πυρὸς δίκην, κὼν σιδήρου ἐπαγάγης αὐτοῖς τὸν λόγον, οὐδὲν καθάπτεται, ^ιοὐδὲν καθικνεῖται αὐτῶν· νεκρῶται γὰρ αὐτῶν ἅπαξ τὸ μέλος· κὼν μὴ τὴν ἀναισθησίαν ἀνέλῃς, ^μῶστε ὑγιαίνοντων ^ηἄψασθαι μελῶν, πάντα εἰκὴ ποιεῖς. “Ἐν πλεονεξίᾳ,” φησὶν. Ἐνταῦθα μάλιστα αὐτῶν τὴν ἀπολογίαν ἀφείλετο. Ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἶγε ^ομὴ ἐβούλοντο, μήτε πλεονεκτεῖν, μήτε ἀσελγαίνειν, μήτε γαστρίζεσθαι, καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν ἀπολαύειν D ἔξῃ καὶ χρημάτων, ^ρἔξῃ καὶ ἡδονῆς καὶ τρυφῆς μετέχειν ^σμετὰ συμμετρίας· ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀμέτρως ἐχρήσαντο τῷ πράγματι, πάντα διέφθειραν. “Εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας,” φησὶν. Ὅρᾳς πῶς αὐτοὺς ἀποστερεῖ συγγνώμης, ἐργασίαν ἀκαθαρσίας εἰπὼν; Οὐ παραπεσόντες, φησὶν, ἡμαρτον, ἀλλ’ εἰργάζοντο αὐτὰ τὰ δεινὰ, καὶ μελέτῃ τῷ πράγματι ἐκέχρηντο. “Ἐν πάσῃ ἀκαθαρσίᾳ.” ^τἈκαθαρσία πάσα μοιχεία, πορνεία, παιδεραστία, φθόνος, ⁸πάσα ἀκολασία καὶ ἀσέλγεια.

“Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστὸν, φησὶν, ⁶εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια E ἐν τῷ Ἰησοῦ.” Τὸ, “εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε,” οὐκ ἀμφιβάλλοντός ἐστιν, ἀλλὰ ^εκαὶ σφόδρα διαβεβαιουμένου, καθάπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησὶν· ⁷“Εἴπερ δίκαιον παρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν.” Τουτέστιν, οὐκ ἐπὶ τοῦτοις ἐμάθετε τὸν Χριστόν. “Εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε,

⁵ Psal. xxxv. i. xiii. i.

⁶ v. 21.

⁷ 2 Thess. i. 6.

^δ τῆς καρδίας Edd. invitis libris.

aberant, sunt in nostris omnibus.

^ε αὐτῶν E. ^ε γίνεται] + ἄλλοθεν A.B.F. ^η κὼν] δ κὼν A.B.F. ^ι τέμης A.B.F. ^κ ότιοῦν] + ποιῆς Edd. ποιῆς om. E. Veron.

^ι οὐδὲν καθικνεῖται om. A.B.F. ^μ ῶστε] ὡς τῶν A.B.F. ^η ἄψ.]

μη ἄψ. A.F. ^ο μη om. A.B.F. Sav. cet. ^ρ ἔξῃ om. E. Statim καὶ τρ.

καὶ ἡδ. μετέχειν hoc ord. A.B. καὶ ἡδ. μετέχειν καὶ τρ. E. ^σ μετὰ] τὰς F.

^τ ἀκαθαρσία] ποῖως λέγει ἀκαθαρσίας D. Cat. ἀκαθαρσία om. E. Veron. ⁸ πάσα ἀκολ. καὶ ἀσελ.] πάσα ἁμαρτία ἀκαθαρσία ἐστὶν Cat. πάσα ἁμ. ἀκαθ. ἐστὶ, πάσα

ἀκολασία ἀκαθαρσία ἐστὶ καὶ ἀσέλγεια E.

^ε καὶ om. E.

καθώς ἐστὶν ἀλήθεια ^ν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ⁸ ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.” Ἄρα καὶ τοῦτο μαθεῖν ἐστὶ τὸν Χριστὸν, τὸ ὀρθῶς βιῶν. Ὁ γὰρ ποιηρῶς βιῶν, ἀγνοεῖ τὸν θεόν, καὶ ἀγνοεῖται παρ’ αὐτοῦ. Ἄκουε F γὰρ αὐτοῦ ἀλλαχοῦ λέγοντος· ⁹ “Θεὸν ὁμολογοῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται.” “Καθώς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον.” Τουτέστιν, οὐκ ἐπὶ τούτοις συνέθου. Οὐ γὰρ ματαιότης τὰ παρ’ ἡμῖν, ἀλλ’ ἀλήθεια· ^ω ὥσπερ τὰ δόγματα ἀληθῆ, οὕτω καὶ ὁ βίος. Ματαιότης γὰρ ἡ ἀμαρτία ἐστὶ ⁹⁷ καὶ ^ψ ψεῦδος· ^γ ὁ δὲ βίος ὁ ὀρθὸς ἀλήθεια. ² Ἡ γὰρ σωφρο-
 (830) ^σ σύνῃ ὄντως ἀλήθεια· ἔχει γὰρ ^α τέλος μέγα· ἡ δὲ ἀκολασία εἰς οὐδὲν τελευτᾷ. “Τὸν φθειρόμενον, φησὶ, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης αὐτοῦ.” Ὡσπερ αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ φθείρονται, οὕτω καὶ αὐτός. Πῶς ^β ἄρα αἱ ἐπιθυμίαι αὐτοῦ φθείρονται; ^τ Τῷ θανάτῳ πάντα λύεται. Ἄκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ¹⁰ “Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.” Καὶ οὐ τῷ θανάτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς· οἷον τὸ κάλλος, καὶ νόσον καὶ γήρως ἐπελθόντος, ὑπεξέστη καὶ B ἀπέθανε καὶ ^δ ἐφθάρη· ἡ ῥώμη ^ε τῆς ἰσχύος τοῖς αὐτοῖς πάλιν ^ι ἀλίσκεται· ἡ τρυφή οὐδὲ αὕτη τὴν αὐτὴν ἔχει ἐν γῇρα ^η ἡδονήν. Καὶ δῆλον ἡμῖν τοῦτο ἀπὸ τοῦ ^β Βερζελλῆ. Ἴστε πάντως τὴν ἱστορίαν. Ἡ ἐτέρως ^ι πάλιν, τοῦτον αὐτὸν φθείρει καὶ ἀπόλυσιν ἡ ἐπιθυμία. Καθάπερ γὰρ τὸ ἔριον, ἀφ’ ὧν ^κ τίκεται, ^λ ἀπὸ τούτων ^μ καὶ ἀπόλλυται· οὕτω καὶ ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος. Καὶ γὰρ δόξης ἔρως ἀπόλλυσι, καὶ ἡδοναὶ πολλάκις ἀπώλεσαν, καὶ ^ν ἐπιθυμία ἐξηπάτησεν. Οὐ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡδονή, ἀλλὰ πικρία ^ο ἐστὶ καὶ ἀπάτη τὸ πρᾶγμα, ὑπόκρισις καὶ σκηνή· καὶ C τὸ μὲν P πρόσωπον λαμπρὸν τῶν πραγμάτων, αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα οὐδὲν ἕτερον, ἢ ^ρ ταλαιπωρίας καὶ πολλῆς πτωχείας γέμοντα καὶ ἀηδίας καὶ πολλῆς τῆς πενίας· καὶ ἀφέλῃς τὸ

8 v. 22.

9 Tit. i. 16.

10 Psal. cxlv. 4.

^ν ἐν τῷ ἰῷ (sic) E. ^ω ὥσπερ] + γὰρ E. ^ψ ψεῦδος] + ἡ ἀμαρτία D.E. Veron. non Cat. ^γ ὁ] οὐ Cat. ^δ ante ὀρθὸς om. E. ² Haec ἡ γὰρ σωφ. ὄντως ἀλήθεια, quae aberant, solus servavit E. ^α τὸ τέλος Veron. Sav. Mor. τὸ deest in omnibus. καὶ τέλος mendose dedit Montef. ^β ἄρα pro ἄρα A. ^τ τῷ θανάτῳ. αὐτῷ γὰρ π. λ. A.B.F. ^δ διεφθάρη D. ^ε τῆς ἰσχύος] τοῦ σώματος A.B.F. Sav. cet. ^ι ἀλίσκεται E. ^η ἡδονήν] + οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἰσχύον E. Cat. ^β Βερζελλῆ B. Βερζελλῆ A.F. Βερζελλῆ E. ^ι πάλιν τοῦτον αὐτὸν] π. τοῦτο αὐτὸ B.F. τοῦτο π. αὐτὸ D. π. τοῦτο αὐτὸν Cat. π. τοῦτο οὖν E. ^κ τίκει ex corr. A. ^λ ἀπὸ pro ὑπὸ A.B.D.E. Cat. ^μ καὶ om. E. Cat. ^ν ἐπιθυμία E. ^ο ἐστὶ accessit ex omnibus. ^ρ προσωπεῖον E. ^ρ ταλαιπωρία E. ταλαιπωρία πολλῆς τῆς πτ. γέμ. καὶ τῆς ἀηδίας A.B.F. Tum καὶ π. τῆς πενίας om. iidem.

προσωπείον, καὶ γυμνώσης τὴν ὄψιν, ὅψει τὴν ἀπάτην. Ἀπάτη γάρ τοῦτό ἐστιν, ὅταν ὅπερ τί ἐστι, μὴ φαίνεται, ἀλλ' ὅπερ μὴ ἐστι, δεικνύται. Οὕτως οἱ παραλογισμοὶ γίνονται. Τέσσαρας δὲ ἡμῖν ἀνθρώπους ἐνταῦθα ὑπογράφει. καὶ τούτων ἤδη τὴν ἀπόδειξιν παρέχω. Ἐνταῦθα μὲν δύο, οὕτω λέγων, D “Ἀποθέμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ὑνανεοῦσθε τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθε τὸν καινὸν ἄνθρωπον” ἐν δὲ τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἄλλους δύο, ὡς ὅταν λέγῃ 11 “Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.” b Καὶ οὗτοι πρὸς ἐκείνους ἔχουσι τὴν συγγένειαν, πρὸς μὲν τὸν ἔσω ὁ καινός, πρὸς δὲ τὸν ἔξω ὁ παλαιός· ἀλλ' ὅμως οἱ τρεῖς διεφθάρησαν. Μᾶλλον δὲ E τρεῖς d εἰσι, καινὸς καὶ παλαιός, καὶ οὗτος ὁ οὐσιώδης καὶ φυσικός.

12 “Ἀνανεοῦσθε ὁ δὲ, φησὶ, τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν.” Ἰνα μὴ τις νομίσῃ, ὅτι ἐπεισάγει ἄνθρωπον ἕτερον, εἰπὼν παλαιὸν καὶ καινόν, ὅρα τί φησιν “ἀνανεοῦσθε” E τὸ δὲ ἀνανεοῦσθαι ἐστίν, ὅταν αὐτὸ τὸ γεγηρακὸς ἡ ἀνανεῶται, ἄλλο ἐξ ἄλλου γινόμενον. Ὡστε τὸ μὲν ὑποκείμενον τὸ αὐτὸ, ἡ δὲ μεταβολὴ περὶ τὸ συμβεβηκός. i Καθάπερ τὸ μὲν σῶμά ἐστι τὸ αὐτὸ, ἡ δὲ μεταβολὴ περὶ τὸ συμβεβηκός, οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα. Πῶς δ' αὖν k γένοιτο ἡ ἀνανέωσις; “Ἐν τῷ πνεύματι F τοῦ νοὸς ὑμῶν,” i φησὶν. a Oς m ἐὰν οὖν ἔχῃ n πνεῦμα, παλαιὸν οὐδὲν ἐργάσεται· οὐ γὰρ ὁ ἀνέχεται τὸ πνεῦμα παλαιῶν πράξεων. “Τῷ πνεύματι, φησὶ, τοῦ νοὸς ὑμῶν” τουτέστι, τῷ πνεύματι τῷ ἐν τῷ νῷ. 13 “Καὶ ἐνδύσασθε τὸν καινὸν ἄνθρωπον.” Ὁρᾷς ὅτι τὸ μὲν ὑποκείμενον E ἐν ἑστὶ, τό r τε ἐκδύο- 98 μενον a καὶ ἐνδύομενον; “Τὸν καινὸν ἄνθρωπον, φησὶ, τὸν κατὰ

11 Rom. vii. 23.

12 v. 23.

13 v. 24.

r ὅπερ om. D. ὅπερ ὅταν inverso ord. E. a μὴ om. F. t δεικνύται A.B.F. v οὕτως pro οὕτω καὶ omnes. w ἐντεῦθεν A.B.F. ἐνταῦθα om. D. x καὶ + εἰ βούλεσθε A.B.F. Sav. cet. y ἀνανεοῦσθε] + δὲ E. Cat. Veron. z νόμῳ] + τοῦ νόμου E. a μου] + ὁ νοῦς καὶ ἡ σὰρξ D.E. Cat. Veron. b καὶ om. A.B.F. c ἐκεῖνα E. Cat. Veron. d εἰσι] + καὶ νῦν Sav. cet. καὶ νῦν om. E. Cat. Veron. e δὲ φησὶ om. A.B.F. Mosq. f ἕτερον om. Cat. Veron. (τὸν ἄνθρωπον Veron.) ἕτερον post ὅτι transp. E. Statim εἰπὼν om. E. g τὸ δὲ ἀν. ἐστίν] Sic D.E. ἀν. δὲ ἐστίν Cat. ἀν. ἐστίν Edd. τὸ δὲ ἀνανεοῦσθε οὐδὲν ἄλλο ἐστίν ἢ A.B.F. h ἀνανεοῦται Cat. Veron. Mox γενόμεν. Cat. i καθάπερ—συμβεβηκός] καὶ καθάπερ τὸ μὲν ὑποκείμενον σῶμά ἐστιν, ἡ δὲ μεταβολὴ συμβεβηκός A.B.F. k γένοιτο] + δηλῶν B.F. l φησὶν] ἐπάγει A.B.F. m ἐὰν οὖν] ἀν οὖν B.F. ἀν E. n πνεῦμα A.D.E.F. Cat. πρᾶγμα Edd. o ἀνέχεται pro ἀνέξεται omnes. p ἐν om. E. q ἐστὶ] + τὰ δὲ ἐνδύματα δύο Edd. + μεταβολὴ δὲ Cat. Haec desunt in libris. r τε] δὲ E. τε om. Cat. s καὶ τὸ ἐνδ. Edd. invitis libris. καὶ ἐκδ. Cat.

θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.” Διὰ τί δὲ ἄνθρωπον καλεῖ τὴν ἀρετὴν, καὶ διὰ τί ἄνθρωπον τὴν κακίαν; “Ὅτι χωρὶς ἐνεργείας οὐκ ἂν δειχθεῖ ἄνθρωπος. Ὡστε οὐχ ἦττον τῆς φύσεως ταῦτα ἄνθρωπον δεικνυσιν, εἴτε καλὸν εἴτε πονηρόν. Ὡς περ δὲ τὸ ἀποδύσασθαι ἢ καὶ ἐνδύσασθαι, εὐκολον, οὕτω καὶ ἡ ἐπὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἐστὶν ἰδεῖν. Ὁ νέος ἰσχυρὸς ἐστίν· οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ἰσχυροὶ γενώμεθα πρὸς τὴν B ἐνέργειαν τῶν ἀγαθῶν πράξεων. Ὁ νέος ρυτίδα οὐκ ἔχει· οὐκοῦν μηδὲ ἡμεῖς. Ὁ νέος οὐ περιφέρεται, οὐδὲ ἐστὶν εὐάλωτος τοῖς ἡνοσιμασιν· οὐκοῦν μηδὲ ἡμεῖς. Ὑτὴν κτίσιν ὅρα ἐνταῦθα τί φησι, τὴν οὐσίωσιν τῆς ἀρετῆς, τὴν ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραχθείσαν. Τί δέ; ἐκείνη οὐ κατὰ θεὸν ἢ κτίσις; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ κατὰ τὸν διάβολον· αὐτὸς δημιουργὸς τῆς ἀμαρτίας. Πῶς; Ὁ γὰρ ἄνθρωπος οὐκ ἀπὸ ὕδατος, οὐδὲ ἀπὸ γῆς ἐκτίσθη λοιπὸν, ἀλλ’, “ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς C ἀληθείας.” Τί ἐστὶ τοῦτο; Υἱὸν εὐθέως αὐτὸν ἔκτισε· τοῦτο (831) ἂν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος γίνεται· αὕτη ἐστὶν ἡ οὐσία “ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.” Ἦν ποτε δικαιοσύνη, ἣν καὶ ὁσιότης ἐπὶ Ἰουδαίων, ἀλλ’ οὐ τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ τοῦ τύπου ἢ δικαιοσύνης ἐκείνης. Τὸ γὰρ καθαρὸν εἶναι σώματι τύπος καθαρότητος ἦν, οὐχὶ ἀλήθεια καθαρότητος· τύπος δικαιοσύνης ἦν, οὐχὶ ἀλήθεια δικαιοσύνης. “Ἐν ὁσιότητι, φησὶ, καὶ δικαιοσύνῃ τῆς ἀληθείας.” Καὶ πρὸς τὸ ψεῦδος φησιν, ὅτι D εἰς πολλοὶ παρὰ τοῖς ἔξωθεν δοκοῦντες εἶναι δίκαιοι, ἀλλὰ ψευδεῖς. Δικαιοσύνη δὲ ἡ καθολικὴ ἀρετὴ λέγεται. Ἄκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ¹⁴ “Ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Καὶ πάλιν δίκαιος λέγεται, ὁ μηδεμίαν ἔχων λαβὴν. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐκεῖνόν φαμεν δίκαιον, τὸν ἁδικηθέντα, καὶ μὴ ἀνταδικήσαντα. Ἄν τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ δικαστηρίου δυνηθῶμεν δίκαιοι πρὸς ἀλλήλους ὀφθῆναι, δυνήσομεθα φιλανθρωπίας τινὸς τυχεῖν. Πρὸς μὲν γὰρ τὸν θεὸν ἀδύνατον, ὅσα ἂν ἐπιδειξώμεθα· πανταχοῦ γὰρ αὐτὸς τοῖς δίκαιοις νικᾷ, καθὼς

¹⁴ Matth. v. 20.

[†] οὐκ] οὐδ' Cat. Statim δειχθῇ E. [‡] Haec καὶ ἐνδύσασθαι accesserunt ex E. Cat. [¶] ἐπὶ] περὶ E. [§] νοήμασιν E. ^{||} τὴν κτίσιν ὅρα ἐνταῦθα τί φησι] τὸν κτισθέντα. ὅρα ἐνταῦθα πῶς κτίσιν καλεῖ A.B.F. Sav. cet. [⋈] εὐθέως] + φησὶν A.B.F. Sav. cet. [⋰] γὰρ om. A.F. [⋱] οὐσία] + καλῶς εἶπεν A.B.F. Sav. cet. [⋲] ποτε] + γὰρ A.B.F. [⋳] ἦν om. E. Cat. [⋴] καὶ πρὸς τὸ ψεῦδος φησιν] τάχα καὶ πρὸς τὸ ψεῦδες εἴρηται τοῦτο A.B.F. Sav. cet. [⋵] περισσεύσῃ pro περισσεύη A.B.E.F. Cat. [⋶] ὁδυνή-θέντα Cat.

καὶ ὁ προφήτης λέγει· ¹⁵ “Καὶ ἡ νικήσεις ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.”
 Ἄλλὰ ἵτ’ ἀπὸς ἀλλήλους δίκαια ἂν μὴ διαφθείρωμεν, τότε
 ἐσόμεθα δίκαιοι· ἂν δυνηθῶμεν δείξαι, ὅτι ἡδικήθημεν, τότε
 Ἐσόμεθα δίκαιοι. ^κ Πῶς ἐνδεδυμένοις αὐτοῖς πάλιν λέγει, ἐνδύ-
 σασθε; Ἀπὸ τοῦ βίου νῦν φησι καὶ τῶν ἔργων. ¹ Τότε γέγο-
 νεν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τὸ ἔνδυμα, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς πολιτείας
 καὶ τῶν ἔργων, οὐκέτι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀλλὰ
 κατὰ τὸν θεόν. ¹⁰ Τὸ δὲ ὅσιον τί ἐστι; Τὸ καθαρὸν, τὸ ὀφει-
 99 λόμενον. Διὰ τοῦτο καὶ ^π τὴν ὁσίαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν·
 τουτέστιν, οὐδὲν ὀφείλω αὐτοῖς λοιπὸν, οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος.
 Οὕτως ^ο ἡμῖν ἔθος λέγειν καὶ τὸ, ῥάφωσιωσάμην, καὶ ὅσα τοι-
 αῦτα, τουτέστι, τὸ μηδὲν ^ρ ὀφείλω.

¹ Ἡμῶν τοίνυν ἐστὶ ^ε μὴ ἀποδύσασθαι τὸ τῆς δικαιοσύνης
 ἱμάτιον, ὃ καὶ ὁ προφήτης ¹⁶ ἱμάτιον σωτηρίου καλεῖ, ἵνα τῷ
 θεῷ ὁμοιωθῶμεν· καὶ γὰρ αὐτὸς δικαιοσύνην ἐνέδεδυται. Τοῦτο
 ἐνδυσώμεθα τὸ ἱμάτιον. Τὸ δὲ ἐνδύσασθαι, οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ,
 ἢ τὸ μηδέποτε ἀποθέσθαι. Ἀκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγον-
 Β τος· ¹⁷ “Ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ ἤξει αὐτῷ” καὶ
 πάλιν, “Ὁ ^ι περιβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.” Καὶ πάλιν
 ἡμῖν ἔθος λέγειν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύ-
 σατο. Ὡστε οὐ μίαν ἡμέραν οὐδὲ δευτέραν οὐδὲ τρίτην, ἀλλὰ
 διαπαντὸς ἡμᾶς βούλεται εἶναι ἐν ἀρετῇ, καὶ μηδέποτε ^γ γυμνοῦς
 εἶναι τοῦ ἱματίου τούτου. Οὐ γὰρ οὕτως ἄνθρωπος ἀσχημονεῖ
 γυμνὸς ὢν τὸ σῶμα, ὡς γυμνὸς ὢν ^ω τῆς ἀρετῆς. Ἐνταῦθα
 αὐτὸν οἱ ὁμόδουλοι βλέπουσιν ἀσχημονοῦντα, ἐκεῖ δὲ ὁ δεσπό-
 της καὶ ^ο οἱ ἄγγελοι. Ἄν οὖν τινα ἴδῃς, εἰπέ μοι, γυμνὸν διὰ
 C τῆς ἀγορᾶς προϊόντα, οὐχὶ ἀλγεῖς; Ὅταν οὖν ^υ σὺ γυμνὸς τοῦ
 ἱματίου τούτου τρέχῃς, τί ἐροῦμεν; Οὐχ ὀρᾷς τούτους τοὺς
 προσαιτοῦντας, οὓς ² λώταγας ἡμῖν ἔθος καλεῖν, πῶς περιῦσι,
 πῶς καὶ αὐτοὺς ἐλεοῦμεν; Ἀλλ’ ὅμως τούτοις οὐδὲ συγγνώμη
 τίς ἐστίν· οὐδὲ γὰρ συγγινώσκουμεν αὐτοῖς, ὅταν κυβεύοντες
 ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἀπολλύωσι. Πῶς οὖν ἡμῖν ὁ θεὸς συγγνώ-
 σεται τὸ ἱμάτιον τοῦτο ἀπολέσασιν; Ὅταν γὰρ ὁ διάβολος

15 Psal. l. 6.

16 Esai. lxi. 10.

17 Psal. cviii. 18. ciii. 2.

^η νικήσης E. ¹ τὰ om. D. ^κ πῶς] + δὲ E. Mox αὐτοὺς idem. ¹ τότε] τοῦτο E.
^π τὴν ὁσίαν τῶν] ὁσίαν ἐπὶ τῶν A.F. τὴν ὁσίαν ἐπὶ τῶν B. Sav. cet. nisi quod τῶν casu omisit Montef.
^ο ἡμῖν ἔθος pro ἔθος ἡμῖν omnes. ^ρ ἀφῶσ.] + καὶ τὸ καθωσιωσάμην E. ^α ὀφείλειν A.D.F. ¹ ΘΗΙΚΟΝ. Προτροπή εἰς ἀρετὴν, καὶ διήγησις περὶ γυναικῶν τῶν τὴν ἀσκήσιν ἐλόμενων Veron.
^ε μὴ] τὸ μὴ D. ^ε ἀναβαλλόμενος A.B.F. ^υ εἶναι γυμνοῦς inverso ord. A.B.F.
^ω τῆς ἀρετῆς E. τὴν ἀρετὴν vulgo. ^ο οἱ om. E. ^υ σὺ om. D. ² Vid. Annot.

ἰδὴ γυμνὸν ἀρετῆς τινα, εὐθέως καὶ ἀσβολοὶ καὶ ἀμαυροὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τιτρώσκει, καὶ ἀναγκάζει μεγάλα. Γυμνοὶ γενώμεθα χρημάτων, ἵνα μὴ γυμνωθῶμεν ἀπὸ δικαιοσύνης. Ἡ δ τῶν χρημάτων περιβολὴ τοῦτο λυμαίνεται τὸ ἱμάτιον· ἀκανθῶν ἐστὶ περιβολή. Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἄκανθαι, καὶ ὅσφ ἂν πλείονας ^α περιβαλόμεθα, τοσούτῳ μᾶλλον γυμνούμεθα. Ἡ ἀσέλγεια γυμνοὶ τοῦ ἱματίου τούτου· πῦρ γάρ ἐστι, τὸ δὲ πῦρ ^β ἀναλωτικὸν τοῦ ἱματίου τούτου. Σῆς ἐστὶν ὁ πλούτος· καθάπερ ὁ σῆς πάντα διατρώγει, καὶ οὔτε τῶν σηρικῶν φείδεται, οὔτῳ καὶ οὗτος. Πάντα τοίνυν ταῦτα ἀποθώμεθα, ἵνα γενώμεθα δίκαιοι, ἵνα ἐνδυσώμεθα τὸν καινὸν ἄνθρωπον. Μηδὲν παλαιὸν, μηδὲν φαινόμενον, μηδὲν φθειρόμενον κατέχωμεν. Οὐκ ἔστιν ἡ ἀρετὴ ἐπίπονος, οὐκ ἔστι δυσκατόρθωτος. Οὐχ ^Ε ὁρᾷς τοὺς ἐν ^δ τοῖς ὅρεσιν; ἐκεῖνοι καὶ οἰκίας ἀφιάσι, καὶ γυναι-
(832) κας καὶ παῖδας, καὶ προστασίαν ἅπασαν, καὶ ἐκτὸς ἑαυτοὺς τοῦ κόσμου ^ε ποιήσαντες, σάκκον περιθέμενοι, σποδὸν ὑποστρωσάμενοι, ^ς κλοιά τῶν τραχήλων ἐξαρτήσαντες, ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ κατακλείσαντες ἑαυτοὺς, ^ς οὐδὲ μέχρι τούτων ἴστανται, ἀλλὰ καὶ νηστείαις καὶ λιμῷ διηνεκεὶ κατατείνουσιν ἑαυτοὺς. Εἰ τοιαῦτα ἐπέταττον νῦν ἐγὼ, οὐκ ἂν ^η ἅπαντες ἀπεπηδήσατε; ^Γ οὐκ ἂν εἶπατε τὸ πρᾶγμα φορτικόν; Οὐδὲν τοιοῦτόν φημι δεῖν ποιεῖν· βούλομαι μὲν γάρ, ^ι πλὴν οὐ νομοθετῶ· ἀλλὰ τί; Καὶ ¹⁰⁰ λουτροῖς κέχρησο, καὶ τὸ σῶμα θεράπευε, καὶ εἰς ἀγορὰν ἔμβαλλε, καὶ οἰκίαν ἔχε, καὶ διακόνους διακονοῦ, ^κ καὶ σιτίοις καὶ ποτοῖς· πανταχοῦ ^δ τὴν πλεονεξίαν ἐκβαλλε. Ἐκεῖνη γάρ ἐστὶν ἡ τὴν ^μ ἁμαρτίαν ποιούσα, καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ^ν πλεονάζον ἁμαρτία γέγονεν. Ὡστε οὐδὲν ἕτερόν· ^ο ἐστὶν ἡ πλεονεξία, ἡ ἁμαρτία. Καὶ ὅρα· ὁ θυμὸς ὅταν πλέον τοῦ δέοντος κινηθῇ, τότε ἐκπηδῶν λοιδορεῖται, τότε ἀδίκως πάντα ποιεῖ· ὁ τῶν σωμάτων ἔρως, ὁ τῶν χρημάτων, ὁ τῆς δόξης, ὁ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Καὶ μὴ μοι εἴπῃς, ὅτι ἐκεῖνοι ἡδυνήθησαν· πολλοὶ ^Β γὰρ ^ρ πολλῷ ἀσθενέστεροί σου καὶ πλουσιώτεροι καὶ τρυφερώτεροι τὸν σκληρόν ἐκείνον καὶ τραχὺν ἀνεδέξαντο βίον. Καὶ τί λέγω ἄνδρας; κόραι ^ε εἰς εἰκοστὸν ἔτος οὕτῳ γενόμεναι, ἐν θαλά-

^α περιβαλλόμεθα A.F. ^β ἀναλωτικόν] + ἐστι A.B.E.F. Mox τούτου om. iidem. ^γ οὔτε omnes. οὐδὲ Sav. cet. Haec καὶ οὔτε τῶν σ. φείδεται desunt in Veron. ^δ τοῖς om. D. ^ε ποιήσαντες omnes. ποιησάμενοι Edd. ^ς κλοιοῦς E. κλοιοῦ τὸν τράχηλον ἐξ. Flor. p. 427. (Tom. xii. p. 621 E.) ^ς οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^η ἅπαντες] + νῦν A.F. ^ι πλὴν] + ἀλλ' D. ^κ καὶ] + χρῶ A.B.F. Sav. cet. ^λ δὲ accessit ex E. ^μ ἁμαρτίαν] + ἐστὶ E. ^ν πλεονάσαν B.F. ^ο ἐστὶν ἡ om. A.B.F. ἐστὶν om. E. Mox ἐστὶ post ἁμαρτία add. B.E.F. ^ρ πολλῶν E. σου καὶ πλουσιώτεροι om. E. ^ε εἰς accessit ex E.

μοις καὶ ἐν ῥσκιατροφίᾳ τὸν ἅπαντα διατελέσασαι χρόνον, θαλάμοις μύρων γέμουσι καὶ θυμιαμάτων, ἐπὶ στρωμνῆς ἀπαλῆς κατακείμεναι, ἀπαλαὶ καὶ αὐταὶ τὴν φύσιν, καὶ τῇ πολλῇ θεραπείᾳ μαλακώτεραι γινόμεναι, διὰ τῆς ἡμέρας πάσης οὐδὲν ἑτερον ἔργον ἔχουσαι, ἢ τὸ καλλωπίζεσθαι καὶ χρυσοφορεῖν καὶ τρυφῆς ἀπολαύειν πολλῆς, οὐδὲ ἐαυταῖς διακονοῦμεναι, ἀλλὰ πολλὰς ἔχουσαι τὰς θεραπαινίδας τὰς παρεστηκυίας, ἱμάτια ἔχουσαι μαλακὰ καὶ τοῦ σώματος μαλακώτερα, λεπτὰς ὀθόνας καὶ τρυφερὰς, ἐν ῥόδοις καὶ ταῖς τοιαύταις εὐωδίαις διηνεκῶς ἀσχολούμεναι· αὐταὶ δὲ ἐξαίφνης τῷ πυρὶ ληφθεῖσαι τοῦ Χριστοῦ, πᾶσαν ἐκείνην ἀποδυσάμεναι τὴν βλακειάν καὶ τὴν φύσιν, καὶ τρυφῆς καὶ ἡλικίας ἐπιλαθόμεναι, καθάπερ τινὲς ἀθληταὶ γενναῖοι τὰ μαλακὰ ἐκεῖνα ἀποδυθεῖσαι, **D** εἰς μέσους ἐνέβησαν τοὺς ἀγῶνας. Καὶ ἴσως μὲν ἄπιστα δόξω εἶναι, πλὴν ἀλλ' ἀληθῆ. Ταύτας δὲ τὰς οὕτως ἀπαλὰς κόρας ἤκουσα ἐγὼ, ὅτι εἰς τοσαύτην σκληραγωγίαν ἐαυτὰς ἤγαγον, ὥς τὰ τραχύτερα τῶν τριχίνων περιθέσθαι ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ σώματος, καὶ ἀνυποδέτους εἶναι τὰς ἀπαλὰς πτέρνας ἐκείνας, καὶ ἐπὶ στιβάρῳ κατακείσθαι· μᾶλλον δὲ τὸ πλεον ἐγρηγορεῖναι τῆς νυκτός, καὶ οὔτε μύρου, οὔτε ἄλλου τινὸς τῶν παλαιῶν πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν οὕτω θεραπευομένην κεφαλὴν **E** ἀτμημέλητον ἔχειν, ἀπλῶς καὶ εἰκὴ τὰς τρίχας ἐνδεδεμένην, ὥστε μὴ εἰς ἀσχημοσύνην ἱεμπεσεῖν. Τράπεζα δὲ αὐταῖς ἐστὶν ἐσπερινὴ μόνη, τράπεζα οὐδὲ λαχάνου οὐδὲ ἄρτου, ἀλλὰ σέμιδαλις καὶ κύαμος καὶ ἐρέβινθος, καὶ ἐλαίαι καὶ σῦκα· καὶ ταλασιουργία διηνεκῆς, καὶ τῶν οἴκοι θεραπαινίδων ἔργα πολλῶ χαλεπώτερα. Τί γάρ; τὰς καμνούσας τὸ σῶμα θεραπεύειν ἀνεδέξαντο, τὰς κλῖνας βαστάζουσαι, τοὺς πόδας νίπτουσαι· **F** πολλὰ δὲ αὐτῶν καὶ μαγειρεύουσι. Τοσαῦτα δύναται τοῦ Χριστοῦ τὸ πῦρ· οὕτω καὶ φύσεως ἀνώτερον ἢ προθυμία. Πλὴν ἀλλ' οὐδὲν ὑμᾶς ἐγὼ τοιοῦτον ἀπαιτῶ, ἐπειδὴ βούλεσθε παρελάνεσθαι παρὰ γυναικῶν. Καὶ γοῦν ὅσα μὴ φορτικά, ταῦτα πράττετε· χειρὸς κρατεῖτε καὶ ἀκολάστων ὀφθαλμῶν.

101 Τί δύσκολον, εἰπέ μοι, τί δυσχερές; Δίκαια πράττετε, μηδένα ἀδικεῖτε, μήτε ὁ πένης, μήτε ὁ πλούσιος, μήτε ὁ ἀγοραῖος,

ῥσκιατροφία A.B.F. αὐταὶ E. αὐταὶ Edd. οὐδὲν E. καὶ accessit ex E. δὲ om. A.B.F. τὴν φύσιν] τὸν τύπον A.B.D.F. Sav. cet. τρυφῆς E. ἀποδυσάμενοι A.B.F. Sav. cet. τοὺς om. B. οὕτως A.B.F. τρυχίνων A.D.E.F. et a pr. man. B. ἐπὶ γυμνοῦ τοῦ σώματος] Sic omnes. ἐαυτῶν τοῖς σώμασι γεγυμνωμένοις Edd. ἀνυποδέτους C.D. Sav. cet. μύρων E. ἡμελημένην marg. gloss. antiq. E. ἐνδεδυμένην F. ἐκπεσεῖν A.B.F. οὐδέ] οὐ E. αὐτῶν om. E. ὑμᾶς ἐγὼ τ. pro τ. ἐγὼ ὑμᾶς omnes.

μήτε ὁ μισθωτός· ἔστι γὰρ καὶ μέχρι πενήτων ἀδικίαν διελθεῖν.
 Ἡ οὐχ ὁράτε πόσας οὗτοι μάχας ποιοῦσι, καὶ πάντα ἀνατρέ-
 πουσιν; Κέχρησο γάμφ, ἔχε παῖδας· καὶ Παῦλος τοιοῦτοις
 ἐπέταττε, τοιοῦτοις ἔγραφε. Μέγας ἐκείνος ὁ ἀγὼν, καὶ ὑψη-
 λὸς ὁ σκόπελος, καὶ ἐγγὺς τοῦ οὐρανοῦ ἡ κορυφή, καὶ οὐ δύνασαι
 φθάσαι πρὸς τὸ μέγα; Οὐκοῦν καὶ τῶν ἐλαττόνων ἔχου, καὶ B
 τῶν κατωτέρων ἐφίεσο. Οὐ δύνασαι κενῶσαι τὰ χρήματα;
 Καὶ τὰ τῶν ἄλλων μὴ ἄρπαζε, μηδὲ ἀδίκει. Οὐ δύνασαι νη-
 στεῦσαι; Καὶ μὴ εἰς τρυφήν σεαυτὸν ἐξαγάγῃς. Οὐ δύνασαι
 ἐπὶ στιβάδος κατακλιθῆναι; Μὴ μοι κλῖνας ἀργυρενδέτους κα-
 (833) τασκεύαζε, ἀλλὰ κέχρησο κλίνη καὶ στρώμασι μὴ πρὸς ἐπίδειξιν
 πεποιημένοις, ἀλλὰ πρὸς ἀνάπausιν, μηδὲ ἐλεφαντίνας κλῖνας.
 Σύστελλον σαυτὸν. Τί μυρίων ἀγωγίμων πληροῖς τὴν ὁλκάδα;
 Ἄν ᾗς εὐσταλῆς, οὐδὲν ἠδείσεις, οὐ φθύνον, οὐ ληστὰς, οὐκ ἐπι- C
 βούλους. Οὐδὲ γὰρ οὕτω τοῖς χρήμασιν, ὥς ταῖς φροντίσι
 πλουτεῖς· οὐχ οὕτως εὐπορεῖς ἐν τοῖς κτήμασιν, ὥς ταῖς ἀγω-
 νίαις καὶ τοῖς κινδύνοις, ὅστινες πειρασμοὺς καὶ ἐπιθυμίας ἢ πολ-
 λὰς ἐπεισάγουσι. Ταῦτα ὑπομένουσιν οἱ πολλὰ κεκτῆσθαι
 βουλόμενοι. Οὐ λέγω, διακόνησον τῷ κάμνοντι· καὶ τῷ παιδὶ
 κέλευσον τοῦτο ποιεῖν. Ὅρᾳς πῶς φορτικὸν οὐκ ἔστι; πῶς
 γὰρ, ἔνθα κόραι ἀπαλαὶ ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος ἡμᾶς παρ-
 ελαύνουσιν; Αἰσχυρῶμεν, παρακαλῶ, ὅτι ἐν μὲν τοῖς κοσμικοῖς D
 οὐδαμοῦ παραχωροῦμεν αὐταῖς, οὐκ ἐν πολέμοις, οὐκ ἐν ἄθλοις·
 ἐν δὲ τοῖς πνευματικοῖς ἀγῶσι πλέον ἡμῶν φέρονται, καὶ
 πρῶται τὸ βραβεῖον ἀρπάζουσι, καὶ ὑψηλότερα πέτανται,
 καθάπερ αἰτοῖ τινες· ἡμεῖς δὲ, καθάπερ κολοιοὶ, κύτω περὶ τὴν
 ἱκνίσαν καὶ τὸν καπνὸν αἰεὶ στρεφόμεθα. Κολοιῶν γὰρ ὄντως,
 τραπεζοποιούς καὶ μαγείρους ἐπινοεῖν, καὶ κυνῶν λίχνων. Ἄκου-
 σον τῶν παλαιῶν γυναικῶν· μεγάλαι γὰρ ἐγένοντο, ὁ μεγά- E
 λαι γυναῖκες καὶ θαυμασταί, οἷον ἡ Σάρρα, ἡ Ῥεβέκκα, ἡ
 Ῥαχήλ, ἡ Δεβώρα, ἡ Ἄννα, αἱ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ' οὐ-
 δαμοῦ ἄνδρας παρήλασαν, ἀλλὰ τὴν ὑστέραν τάξιν ἐπέειχαν.
 Νῦν δὲ τούναντίον, γυναῖκες ἡμᾶς παρελαύνουσι καὶ ἀποκρύ-
 πτουσι. Ὡς Ποῖος ὁ γέλως; τίς ἡ αἰσχὺνῃ; Ἡμεῖς τῆς κεφαλῆς
 τὴν τάξιν ἐπέχομεν, καὶ ὑπὸ τοῦ σώματος νικώμεθα; Ἀρχεῖν
 αὐτῶν ἐτάχθημεν, οὐχ ἵνα μόνον ἀρχώμεν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἕν F

^α δέισις A.F. et a pr. man. B. ^ο οἷτινες] + βούλουται πλουτεῖν, φησὶ
 A.B.F. receptum a Sav. cet. ^ρ πολλὰς] βλαβερὰς αὐτοῖς A.B.F. Sav. cet.
 πολλὰς om. D. Statim συνεισάγ. E. ^ι ὑψηλότεραι B.F. Statim πέτον-
 ται B.F. πετώνται A. ^ι κνίσαν pro κνίσσαν B.E. ^ο μεγάλαι om. E.
^ι Δεβώρα E. Δεββώρα A. ^ν αἱ pro καὶ E. καὶ ἐπὶ τοῦ X. δὲ ἦσαν τοιαῦται,
 ἀλλ' οὐδαμοῦ A.B.D.F. Sav. cet. ^ω πόσος A.B.F. ^x τοῦ] τῶν C. ^υ ἐν
 om. B.

ἀρετῇ ἄρχομεν. Ὁ γὰρ ἄρχων, τούτῳ μάλιστα ἄρχειν ὀφεί-
 λει, τῷ τῇ ἀρετῇ νικᾷν· εἰ δὲ νικᾷται, οὐκέτι ἄρχων. ^ΑΕἶδετε
 πόση τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ἡ δύναμις; πῶς ἔλυσεν τὴν
 102 κατάραν; Καὶ γὰρ πλείους αἱ παρθένοι παρὰ γυναῖξι, πλείων
 ἢ σωφροσύνη παρ' ἐκείναις, αἱ χηρεῖαι πλείους· οὐδὲν ἂν αἰσχροὺς
^βγυνὴ ταχέως προοίτο ῥῆμα. Τίνος οὖν ἔνεκεν, εἰπέ μοι,
 αἰσχρολογεῖς σύ; Μὴ γάρ μοι τὰς ἀπεγνωσμένας ^εεἶπης.
 Φιλόκοσμον πῶς τὸ γένος ἐστὶ, καὶ τοῦτο ἔχει τὸ ἐλάττωμα.
 Ἀλλὰ ^δκᾶν τούτῳ νικᾶτε ὑμεῖς οἱ ἄνδρες, οἱ καὶ ἐπ' ἐκείναις, ὡς
^εἐπ' οἰκείῳ κόσμῳ, ἄβρυνόμενοι. Οὐ γὰρ οὕτως οἶμαι τοῖς
 ἐαυτῆς χρυσοῖς τὴν γυναῖκα καλλωπίζεσθαι, ὡς τὸν ἄνδρα τοῖς
 Β τῆς γυναικὸς· οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ ζώνῃ ^εφρονεῖ τῇ χρυσῇ, ὡς ἐπὶ
 τῷ τὴν γυναῖκα χρυσοφορεῖν. Ὡστε καὶ τούτου ὑμεῖς αἴτιοι οἱ
 τὸν σπινθῆρα ἐκκαίοντες, καὶ τὴν φλόγα ἀνάπτοντες. Ἄλλως
 δὲ, οὐ τοσοῦτον ἀμάρτημά ^βἐστὶν ἐπὶ γυναικὸς, ὅσον ἐπὶ ἀνδρός.
 Σὺ ἐτάχθης ἐκείνην ῥυθμίζειν πανταχοῦ τῶν ^ιπρωτείων ἀξιοῖς
 τυγχάνειν. Οὐκοῦν καὶ ἐν τούτῳ δείξον, ὅτι σοι τῆς πολυτε-
 λείας οὐδεὶς λόγος ἐκείνης, ἀπὸ τῶν σαυτοῦ. Γυναικὶ μᾶλλον ^κτὸ
 κοσμεῖσθαι ἐπιτῆδειον, ἢ ἀνδρί. Ὅταν οὖν ^ιαὐτὸς σὺ μὴ ^μδια-
 φεύγῃς, πῶς ἐκείνη διαφεύγεται; Ἐχουσιν ἐκείναι τι καὶ κενό-
 C δοξον· ἀλλὰ τοῦτο κοινὸν καὶ ἀνδρῶν· ὀργίλαι πῶς εἰσι· καὶ
 τοῦτο κοινόν. Ἐν οἷς δὲ πλεονεκτοῦσιν, οὐκέτι κοινά· τὴν
^πσεμνότητα λέγω, τὴν θερμότητα, τὴν εὐλάβειαν, τὴν περὶ τὸν
 Χριστὸν ἀγάπην. Διὰ τί οὖν ἀπείρξεν αὐτὰς τοῦ θρόνου τοῦ
 διδασκαλικοῦ, φησί; Καὶ τοῦτο σημεῖον τοῦ πολὺ τὸ μέσον
 εἶναι τῶν ἀνδρῶν, καὶ μεγάλας εἶναι τὰς τότε. Παύλου ^ογὰρ
 διδάσκοντος, εἰπέ μοι, καὶ Πέτρου καὶ τῶν ἁγίων ἐκείνων, γυ-
 ναῖκα τῷ πράγματι ἐπιπιδᾶν ἐχρῆν; Νυνὶ δὲ εἰς ^ρτοῦτο κακίας
 D ἠλάσαμεν, ὡς καὶ ζητήματος ἄξιον εἶναι, διὰ τί γυναῖκες οὐ δι-
 δάσκουσιν· οὕτως εἰς τὴν αὐτὴν αὐταῖς ἀσθένειαν ἤλθομεν.
 Ταῦτα οὐκ ἐκείνας ἐπᾶραι βουλόμενος εἶπον, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς
 ἐντρέψαι, ^ππαιδεῦσαι καὶ νουθετῆσαι, ὥστε τὴν προσήκουσαν
 ἡμῖν ἀρχὴν ^ιἀναλαβεῖν, μὴ κατὰ τὸ μεῖζον, ἀλλὰ κατὰ τὴν
 πρόνοιαν καὶ τὴν προστασίαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Οὕτω γὰρ καὶ
 τὸ σῶμα ἐν τάξει ἔσται τῇ προσηκούσῃ, ὅταν ἀρίστου τοῦ

^α ἄρχων] + ἐστίν A.B.F. Sav. cet. ^α ἴδετε C. ^β γυνὴ ταχέως pro
 ταχέως γυνὴ omnes. ^γ εἶποις E. ^δ κᾶν] + ἐν ex corr. rec. A. ^ε ἐπ'
 om. A.B.C.F. ^ε ἄβρ. A.F. ἄβρ. A.C.D. ἐναβρ. Edd. ^ε φρονεῖν E.
^β ἐστὶν ἐπὶ] ἐστὶ C.E. Veron. ^ι πρώτων a pr. man. E. ^κ τὸ κ. ἐπιτῆ-
 δειον pro ἐπιτ. τὸ κ. A.B.C.E.F. ^ι αὐτὸς σὺ pro σὺ αὐτὸς A.B.C.E.F.
^μ διαφύγῃς E. ^π σεμνότητα et θερμότητα transp. E. ^ο γὰρ] οὖν A.B.F.
^ρ τοσοῦτο E. ^ρ καὶ παιδεῦσαι Edd. καὶ deest in omnibus. ^ι ἀναλαβεῖν]
 + ἀρχὴν E.

ἄρχοντας ἐπιτύχη. Γένοιτο δὲ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας κατὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ἅπαντας βιοῦν, ἵνα καταξιωθῶμεν Ε
(834) ἅπαντες ἐν ἐκείνῃ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς φιλανθρωπίας ἀπολαῦσαι τοῦ δεσπότου, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

103

¹ Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη. Ὅργιζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδνέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ ² δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

ΕΙΠΩΝ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καθολικῶς, λοιπὸν αὐτὸν Β καὶ ὑπογράφει κατὰ μέρος. Αὕτη γὰρ εὐμαθεστέρα ἢ διδασκαλία, ὅταν καὶ κατὰ μέρος μαθήσωμεν. Καὶ τί φησι; “Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος.” Ποῖον ψεῦδος; τὰ εἰδῶλα ἄρα φησιν; ³ Οὐ περὶ τούτων. Ψεῦδος μὲν γὰρ καὶ τούτο· ἀλλὰ νῦν ⁴ οὐδὲν αὐτοῖς κοινὸν πρὸς αὐτά· ἀλλὰ τὸ πρὸς ἀλλήλους φησί, τουτέστι, τὸ δολερὸν καὶ ὑπουλον. “Λαλεῖτε ἀλήθειαν C ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ.” Εἶτα καὶ τὸ ἐντρεπτικώτερον· “Ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη.” ⁵ Μηδεὶς ἀπατάτω τὸν πλησίον· ὃ φησιν ὁ ψαλμωδὸς ἄνω καὶ κάτω ² “Χεῖλη δόλια ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησε κακά.” Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὕτως ἔχθραν ποιοῦν, ὥς τὸ ⁶ ἀπατάσθαι καὶ παραλογίζεσθαι. “Οἶρα πῶς πανταχοῦ αὐτοὺς δυσωπεῖ διὰ τοῦ σώματος. Μὴ ψευδέσθω, φησιν, ὁ ὀφθαλμὸς τὸν πόδα, μηδὲ ὁ ποὺς τὸν ὀφθαλμόν. Οἶον, εἰς βαθὺ ὄρυγμα ἦ, εἶτα ἄνωθεν D ἐπὶ τῆς γῆς καλάμων διακειμένων, καὶ ὑπὸ τῆς γῆς κεκαλυμμένων, ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ στερεᾷ γῆς ¹ παρέχῃ δόξαν τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐχὶ τῷ ποδὶ χρήσεται, καὶ εἴσεται πότερον ⁷ εἶκει καὶ διάκενόν ἐστι κάτω, ἢ ἀντερίδει καὶ ἀντιτυπεῖ; μὴ ψεύδεται ὁ ποὺς, ἀλλ' ⁸ οὐχ ὅπερ ἐστὶν ἀπαγγέλλει; Τί δέ, εἰ ὅφιν ἴδοι ὁ ὀφθαλμὸς, ἢ θηρίον, μὴ ψεύδεται τὸν πόδα; ⁹ οὐκ εὐθέως ἀπαγγέλλει, κακείνος παρ' αὐτοῦ μαθὼν, οὐκ ἐπέρχεται; Τί

¹ CAP. IV. v. 25—27.² Psal. xi. 3.

HOM. XIV. ^a δίδοτε pro δῶτε omnes. ^b οὐ περὶ τούτων] οὐδαμῶς A.B.F. receptum a Sav. cet. ^c ταῦτα A.B.E.F. Sav. cet. ^d οὐδὲν] οὐ περὶ τούτων οὐδὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^e αὐτὰ] ταῦτα ἦν E. ^f αὐτοῦ] + ὅτι ἐσμέν ἀλλήλων μέλη C.D. Veron. ^g μηδεὶς] + τοίνυν A.B.F. ^h ἀπατᾶν A.B.F. Sav. cet. ⁱ παρέχει A. παρέχοι E. ^k Vid. Annot. ^l οὐχ om. C.D. Veron. ^m οὐκ εὐθέως ἀπαγγ.] καὶ οὐκ εὐθέως ὁ μὲν ἀπαγγ. A.B.F.

Εδὲ, ὅταν μήτε ^α ὁ ὀφθαλμός, μήτε ὁ ποῦς εὔρη διαγνῶναι, ἀλλὰ τὸ πᾶν τῆς ὁσφρήσεως ἦ, οἷον πότερον δηλητήριον φάρμακον, ἢ οὐ, μὴ ψεύδεται ἡ ὁσφρησις τὸ ὁστόμα; Διὰ τί; ^β καὶ γὰρ καὶ ἑαυτὴν προσαπόλλυσιν· ἀλλ' ὅπερ αὐτῇ παρίσταται, λέγει. Τί δέ, ἡ γλῶσσα μὴ ψεύδεται τὸν στόμαχον; ^γ οὐκ ἔνθα μὲν πικρὸν ἴδῃ, ρίπτει, ἂν δὲ γλυκὺ, παραπέμπει; ^δ "Ὁρα διακονίαν καὶ δουλείας ἀντίδοσιν· ὅρα πρόνοιαν ἐξ ἀληθείας γεγενημένην, ^ε καὶ ἐκθύμως, ὡς ἂν τις εἴποι. Οὕτω ἴδῃ καὶ ἡμεῖς μὴ ψευδόμεθα, εἰ ἀλλήλων μέλη ἐσμέν. Τοῦτο φιλίας τεκμήριον, τὸ δὲ ἐναντίον ἐχθρας. Τί οὖν, ἂν ἐπιβουλεύῃ, φησί; Τὸ ἀληθὲς 104 ^ς μάθε· οὐκ ἔστι μέλος·" εἶπε δέ, μὴ ψεύδεσθε πρὸς τὰ μέλη. "Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε." "Ὁρα σύνεσιν· ^ζ καὶ λέγει ὅπως μὴ ἁμαρτήσωμεν, καὶ παρακούσαντας πάλιν οὐκ ἐγκαταλιμπάνει· οὐ γὰρ ἀφήσιν αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα τὰ ^η πατρικά. Καθάπερ γὰρ ὁ ἱατρός διαγορεύει μὲν τὰ πρακτέα τῷ κάμνοντι, ^θ μὴ ἀνασχομένου δὲ ὅμως οὐ καταφρονεῖ, ^ι ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς πειθοῦς εἰσάγων συμβουλὴν, θεραπεύει πάλιν, οὕτω καὶ ὁ Παῦλος. Ὁ μὲν γὰρ ἐκείνο ποιῶν, τὴν δόξαν μόνον ζητεῖ, καὶ ὅτι κατεφρονήθη, δάκνεται· ὁ δὲ πανταχοῦ τὴν ὑγίαιαν τοῦ κάμνον- Β τος ἐπιζητῶν, πρὸς ἓν τοῦτο μόνον ὁρᾷ, ὅπως ἀναστήσῃ τὸν κείμενον. Τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ποιεῖ. ^κ Εἶπε, μὴ ψεύδεσθε· εἰ δέ ποτε γένοιτο ἀπὸ ψεύδους ὀργή, καὶ τοῦτο θεραπεύει πάλιν. Τί ^λ γάρ φησιν; "Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε." Καλὸν μὲν γὰρ τὸ μὴ ὀργίζεσθαι· εἰ δέ τις ἐμπέσοι ποτὲ εἰς τὸ πάθος, ἀλλὰ μὴ εἰς τοσούτον. "Ὁ ἥλιος γὰρ, φησί, μὴ ἐπιδύνετω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν." Βούλει τῆς ὀργῆς ἐμπλησθῆναι; ἀρκεῖ σοι μία ὥρα καὶ δευτέρα καὶ τρίτη· μὴ κατα- C λιπῶν ἐχθροὺς ὑμᾶς ὁ ἥλιος ἀπέλθῃ. Ἀπὸ ἀγαθότητος ἀνέ- τειλε, μὴ ἀπερχέσθω εἰς ἀναξίους λάμπσας. ^μ Εἰ γὰρ ὁ μὲν (835) δεσπότης αὐτὸν ἀπὸ πολλῆς ἀγαθότητος ἐπεμψε, ^ν καὶ ἀφήκέ σοι τὰ ἁμαρτήματα, σὺ δὲ τῷ πλησίον οὐκ ^ξ ἀφίης, ὅρα πόσον τὸ κακόν. Καὶ ^ο ἄλλο δὲ μετὰ τούτου· δέδοικε τὴν νύκτα ὁ μακάριος Παῦλος, μὴ λαβούσα ἐπ' ἐρημίας τὸν ἡδικημένον ἔτι

^α ὁ om. E. ^β ὁ στόμα] + οὐδαμῶς A.B.D.F. Sav. cet. ^γ καὶ γὰρ] ὅτι A.B. ^δ οὐκ] καὶ οὐκ A.B.F. ^ε ἴδῃ] ἴδοι E. ἦ, τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^ς ὁρᾷς bis E. ^ζ δὲ C. Veron. καὶ om. D. ^η μάθε] + ἂν γὰρ ἐπιβουλεύῃ A.B.F. Sav. cet. ^θ εἶπε] εἰπὼν A.B.F. Idem post μέλη add. ἐπίγαγεν. ^ι καὶ λέγει] λέγει καὶ A.B.F. ^κ αὐτὸν A.B.F. ^λ πατρικά A.F. πνευματικά Edd. ^μ καὶ μὴ Edd. καὶ om. A.B.F. Statim ἀνασχομένου B.F. ^ν ἀλλά] + καὶ C.D. ^ξ ὅτι] + μόνον F. ^ο εἰπὼν C.D.E. Veron. ^ο γὰρ φησιν om. E. ^ο ἀπέλθῃ pro ἀπέλθοι A.B.C.D.F. ἐχθροὺς post ἀπέλθῃ transp. A. ^π εἰ γὰρ ὁ μὲν δ. E. ^ρ εἰ μὲν γὰρ ὁ μὲν δ. C.D. ^σ εἰ μὲν γὰρ ὁ δ. Veron. ^ς εἰ γὰρ ὁ δ. A.B.F. Sav. cet. ^τ καὶ] + αὐτὸς μὲν A.B.F. Sav. cet. ^ζ ἀφίεις B. ἀφίεις C. ἀφίεις A.F. ^η ἄλλως A.B.F.

¹φλεγμαιύοντα, ἀνακαύσῃ τὸ πῦρ. "Ἔως ^mγὰρ ἂν πολλὰ ἐκκρούῃ, τῆς ἡμέρας οὔσης, ἔξεστὶ σοι ἐμφορεῖσθαι· ὅταν ⁿδὲ μέλλῃ ἑσπέρα γίνεσθαι, καταλλάττου καὶ πρόσφατον σβέσον D τὸ κακόν. *Ἄν γὰρ νῦν ἐπιλάβηται, οὐκ ἀρκέσει ἡ μετὰ ταῦτα ἡμέρα τὸ συναχθέν καὶ ἐν τῇ νυκτὶ σβέσαι κακόν· ἀλλὰ καὶ τὸ πλέον ^oυπότμή, τὸ δὲ ὅλον μὴ δυνήθῃς, πάλιν δίδωσιν ἀπὸ τοῦ ὑπολειφθέντος τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ σφοδροτέραν ἐργάσασθαι τὴν πυράν. Καὶ καθάπερ ὁ ἥλιος, ἂν τὸ νεφωθὲν καὶ πυκνωθὲν τοῦ ἀέρος διὰ τῆς νυκτὸς μὴ ἀρκέσῃ τῇ Ῥμεθημερινῇ μαλάξαι καὶ διασκεδάσαι θερμῇ, ὑπόθεσιν χειμῶνος παρέχεται, τῆς νυκτὸς ἐπιλαβομένης τοῦ λειψάνου, καὶ πάλιν αὐτὸ τρεφούσης ἑτέροις ἀτμοῖς· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ὀργῆς. E

"^qΜηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ." "Ὡστε τὸ ἀλλήλους πολεμεῖν, τόπον ἐστὶ δοῦναι τῷ διαβόλῳ. Δέον γὰρ πάντας συμπεφράχθαι, καὶ κατ' ἐκείνου ἴστασθαι, ^rἐκλύσαντες τὴν πρὸς ἐκείνον ἔχθραν, ἐπ' ἀλλήλους κελεύομεν τρέπεσθαι. Οὐδέποτε ^aγὰρ οὕτως ἔχει τόπον ὁ διάβολος, ὡς ἐν ταῖς ἔχθραις. Ἐὰν μυρία ἐντεῦθεν τίκεται κακά. Καὶ καθάπερ ἔως μὲν ἂν ὦσιν ἡρμοσμένοι λίθοι, καὶ μηδὲν διάκενον ἔχοντες, ἐστήκασιν ἄρρα· F γαίς, ἂν δὲ βελόνῃς μόνῃς διάτρησιν διαμπαξ γεγεννημένην, ἡ ραγάδα τριχὸς ἐπέχουσιν ^vτόπον συμβῇ γενέσθαι, τοῦτο πάντα καταλῦει καὶ ἀπόλλυσιν· οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ διαβόλου· ἔως μὲν ἂν ὦμεν πεπυκνωμένοι καὶ συνηρμοσμένοι, οὐδὲν ὅλως ἐπισ- ¹⁰⁵τάγει τῶν αὐτοῦ· ἐπειδὰν δὲ μικρὸν ἡμᾶς διαχαυνώσῃ, καθάπερ τις χειμάρρους ἐπιχέεται. Πανταχοῦ γὰρ ἀρχῆς αὐτῷ χρεια ^wμόνης, καὶ τοῦτό ἐστι τὸ δυσκατόρθωτον· τούτου δὲ ^xγενομένου, αὐτὸς ^yἐαυτῷ τὰ πάντα εὐρύνει. Λοιπὸν ^zδὲ διαβολαῖς τὰ ὧτα ἀνέφγε, καὶ οἱ τὰ ψευδῇ λέγοντες, πιστότεροι· τὴν γὰρ ἔχθραν ἔχουσι δικάζουσιν, οὐ τὴν ἀλήθειαν κρίνουσιν. Καὶ ὥσπερ φιλίας οὔσης, καὶ τὰ ἀληθῆ ψευδῇ φαίνεται τῶν κακῶν· οὕτως ἔχθρας οὔσης, καὶ τὰ ψευδῇ ἀληθῆ· ἕτερος νοῦς, ἕτερον δικαστήριον, οὐκ ἐξ ἴσης ^aἀκούον, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς προσκλίσεως καὶ ἐπιρρεπείας. ^bΚαθάπερ γὰρ ἐν ζυγῷ B

¹ ἐφλεγ. E. ^m γὰρ] μὲν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ἂν γὰρ pro γὰρ ἂν E. ⁿ δὲ] τοίνυν E. δὲ om. C. Statim μέλλοι Edd. μέλλει C. μέλλῃ sine libris correximus. ^o υπότμης A.B.F. Sav. cet. ^p μεθημερινῇ E. καθημερινῇ Edd. ^q μηδὲ B.C.D.E.F. μὴ Veron. μήτε Sav. cet. ^r ἐκλύσαντες] + δὲ C.D. + ἡμῖς A.B.F. Sav. cet. Nobiscum faciunt E. Veron. ^s γὰρ] + ἀλ- ^t λοτε A.B.F. ^u ἐντεῦθεν τὰ μ. inverso ord. B.F. Statim τίκεται κακά pro κακά τίκεται E. Cat. ^v τρόπον B.C.F. ^w γινόμενου C. ^x αὐτῷ C. ^y δὲ] γὰρ A.B.F. et ante corr. E. editum a Sav. cet. Mox ἀνέφεται ex rec. corr. E. ^z ἀκούων C.D. ^a καθ. γὰρ] καὶ καθ. A.B.F. γὰρ om. C.

^b μολύβδος προστεθείς τὸ πᾶν εἴλκυσεν· οὕτω καὶ ἐγκαυῖθα, τὸ τῆς ἔχθρας ^c βάρους μολύβδου χαλεπώτερον ὄν. Διὸ, παρακαλῶ, πάντα πράττωμεν, ὥστε πρὸ τοῦ ἡλίου σβεννύναι τὰς ἔχθρας. * Ἄν γὰρ τῇ ἡμέρᾳ τῇ πρώτῃ ^d κρατήσης, καὶ τῇ ἐξῆς, πολλάκις καὶ εἰς ἐνιαυτὸν αὐτὴν ἐξέτεινας, καὶ αὐτὴ ἑαυτὴν ἤβληξε λοιπὸν ἢ ἔχθρα, καὶ οὐ δεῖται τις. Καὶ ^e ῥήματα ἐτέρως C λεγόμενα ἐτέρως ὑποπτεύειν ποιούσα, καὶ σχήματα καὶ πᾶν ὁτιοῦν, ἐκθηριοὶ ^f καὶ ἐξαγριοὶ, καὶ τῶν μαινομένων χεῖρω διατίθουσιν, ὅτε τὸ ὄνομα οὔτε εἰπεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι ἀνεχομένη, ἀλλ' ἀπὸ τῶν λοιδοριῶν ἅπαντα φθεγγομένη. Πῶς οὖν ^h μαλάξομεν τὸν θυμόν; πῶς σβέσομεν τὴν φλόγα; * Ἄν τὰ ἑαυτῶν ἁμαρτήματα ⁱ ἐννοήσωμεν, ^k καὶ ὅσων ἐσμὲν ὑπεύθυνοι τῷ θεῷ· ἂν ἐννοήσωμεν, ὅτι οὐ τὸν ἐχθρὸν ἀμυνόμεθα, ἀλλ' ἡμᾶς αὐτοὺς· ἂν ἐννοήσωμεν, ὅτι τὸν διάβολον εὐφραίνομεν, ὅτι τὸν ἐχθρὸν τὸν ἡμέτερον, τὸν ὄντως ἐχθρὸν, ^l δι' ὃν τὸ μέλος τὸ ἡμέτερον ^m ἀδικοῦμεν, αὐξομεν. Βούλει ⁿ μνησικακος εἶναι καὶ ἐχθρός; D Ἐχθρὸς ἔσο, ἀλλὰ τοῦ διαβόλου, μὴ τοῦ μέλους τοῦ σου. Διὰ τοῦτο ἡμᾶς ὥπλισε τῷ θυμῷ ὁ θεὸς, οὐχ ἵνα τὸ ξίφος κατὰ τῶν ἡμετέρων ὠθῶμεν σωματίων, ἀλλ' ἵνα ὁλόκληρον τὴν μάχαιραν εἰς τὸ τοῦ διαβόλου στήθος βαπτίζωμεν. Ἐκεῖ τὸ ξίφος ἐγκλείσιν μέχρι τῆς λαβῆς, εἰ βούλει, καὶ τὴν λαβὴν αὐτὴν, καὶ μηδέποτε ἐκσπάσης, ἀλλὰ καὶ ἕτερον πρόσθε. Τοῦτο δὲ ^o γίνεταί, ὅταν ἡμῶν αὐτῶν φειδόμεθα, ὅταν εἰρηνικῶς πρὸς ἀλλήλους ^p διακεώμεθα. Ἐρρέτω χρήματα, ἐρρέτω δόξα καὶ εὐδοκίμῃσι· πάντων τὸ μέλος τὸ ἐμὸν ἐμοὶ τιμιώτερον. Ταῦτα λέγωμεν πρὸς ἑαυτούς· μὴ τὴν φύσιν ἀδικῶμεν τὴν ἡμετέραν, ἵνα χρήματα κτησώμεθα, ἵνα δόξης ἐπιτύχωμεν. ³ “Ὁ κλέπτων, μηκέτι κλεπτέτω,” φησὶν. ^q Ὅρῃς τὰ μέλη τοῦ παλαιοῦ (836) ἀνθρώπου; ψεύδος, μνησικακία, κλοπή. ^r Διὰ τί μὴ εἶπεν, ὁ

³ v. 28.

^b μολύβδος bis C.D. Veron. ^c βάρους om. a pr. m. E. ^d κρατήσης] μὴ κρατήσης A.B.F. Sav. cet. Statim καὶ τὴν ἐξῆς C. ^e ῥήματα] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^f καὶ ἐξαγριοὶ om. E. ^g οὔτε—ἀκοῦσαι] Sic C.E. οὐ τὸ ὄνομα εἰπεῖν ἢ ἀκ. D. οὐδὲ τὸ ὄνομα (τὸ ὄνομα om. F.) εἰπεῖν ἢ ἀκ. A.B.F. οὔτε τὸ ὄνομα εἰπεῖν οὔτε ἀκ. Edd. Statim ἀνεχομένην, ἀλλὰ τὸ τῶν λ. C. ^h μαλάξομεν et σβέσομεν C.D. ⁱ ἐννοήσωμεν] + ἂν τὰ πλημμελήματα, οὕτως οὔτε ὀργισθῆσόμεθα· ἂν ἐννοήσωμεν E. ^k καὶ ὅσων] Sic A.B. ὅσων C.D.E. ὅσων Veron. καὶ ὅσων F. Sav. cet. Post ὅσων vacuum relictum trium linearum in A. qui pergit ὅτι οὐ τὸν ἐχθρὸν κ. τ. ε. ^l δι' ὃν C. ut conjecerat Dun. δι' ὃν Edd. ^m ἀδικοῦντες B. Statim αὐξομεν, quod aberat, est in A.B.C.F. et a sec. manu E. αὐξάνομεν D. ⁿ μνησ. εἶναι pro εἶναι μνησ. A.B.C.F. Mox ἔσο ἐχθρὸς inverso ord. A.B.F. ^o γίνεταί] ἔσται A.B.F. Sav. cet. ^p διακεῖμεθα ^{μενοὶ ὄμεν} (sic) E. ^q ὁρῃς] + τίνα A.B.F. Sav. cet. ^r διὰ τί μὴ] οὐκ E.

κλέπτων κολαζέσθω, βασανίζεσθω, στρεβλούσθω, ^αἀλλὰ, “μη-
κέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιᾶτω ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν
ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχη μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι;” Πού οἱ F
καθαροὶ λεγόμενοι, οἱ παντὸς ρύπου γέμοντες, καὶ τοῦτο ἐαν-
τούς ὀνομάζειν τολμῶντες; Ἔστι γὰρ, ἔστιν ἁποδύσασθαι τὸ
ἔγκλημα, οὐ ^γτῷ στῆναι μόνον τοῦ ἁμαρτήματος, ἀλλὰ καὶ 106
^ωτῷ ἀγαθὸν τι ἐργάσασθαι. Ὁράτε πῶς ἀπολύεσθαι τὰ
ἁμαρτήματα ^χχρή; Ἐκλεψαν· τοῦτό ἐστι τὸ ἁμαρτήμα· οὐκ
ἔκλεψαν, τοῦτο οὐκ ἔστι τὸ ἁμαρτήμα λύσαι· ἀλλὰ πῶς;
²Ἐκοπίασαν, καὶ ἐτέροις μετέδωκαν· οὕτως ἔλυσαν ³τὸ ἁμαρ-
τήμα. Οὐχ ἀπλῶς ἡμᾶς ἐργάζεσθαι βούλεται, ἀλλ’ ὥστε
κοπιᾶν, ⁴ὥστε ἐτέροις μεταδιδόναι· καὶ γὰρ ὁ κλέπτων ἐργά-
ζεται, ἀλλὰ κακόν.

⁴ “Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευ-
έσθω.” ⁵Τίς ἐστὶ σαπρὸς; “Ὀν ^δφησι καὶ ἄργον, καταλαλιά,
αἰσχρολογία, εὐτραπελία, μωρολογία. ^εὉρᾷς πῶς τὰς ρίζας B
ἐκκόπτει τῆς ὀργῆς, τὸ ψεῦδος, τὴν κλοπὴν, τὴν ἄκαιρον διά-
λεξιν; Τὸ δὲ, “μηκέτι κλεπτέτω,” οὐκ ἐκείνοις συγγινώσκων
τοσοῦτόν φησιν, ὅσον τοὺς ἡδικημένους πράους καθιστῶν, καὶ
^ττῷ μηκέτι τὰ αὐτὰ παθεῖν ἔαρκείσθαι παραινῶν. ⁶Οὐ γὰρ
πραγμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥημάτων τίνομεν δίκας. “Ἀλλ’
εἴ τις ἀγαθός, φησὶ, πρὸς ^ιτὴν οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῶ
χάριν τοῖς ἀκούουσι.” Τουτέστιν, ὅπερ οἰκοδομεῖ τὸν πλησίον,
τοῦτο φθέγγου μόνον, περιττὸν δὲ μηδέν. Διὰ τοῦτο γὰρ σοι C
στόμα καὶ γλῶσσαν ἔδωκεν ὁ θεός, ἵνα εὐχαριστῇς αὐτῷ, ἵνα
οἰκοδομῇς τὸν πλησίον· ὡς ἐὰν καθαιρῇς τὴν οἰκοδομὴν, βέλτιον
σιγᾶν, καὶ μηδέποτε φθέγγεσθαι. Καὶ γὰρ χεῖρες ^κτεχνίτου,
ἀντὶ τοῦ τοὺς τοίχους ^ιἐξυφαίνειν μαθοῦσαι ^μκαθαίρειν, ἐκκό-
πτεσθαι ^νδίκαιαι ἂν εἶεν. Καὶ ^ογὰρ ὁ ψαλμῳδὸς τοῦτό φησιν·
⁵ “^ρἘξολοθρεύσει κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια.” Τοῦτο
πάντων ⁹αἷτιον τῶν κακῶν, τὸ στόμα· μᾶλλον δὲ οὐ τὸ στόμα,
ἀλλ’ οἱ κακῶς αὐτῷ χρώμενοι. Ἐντεῦθεν ὕβρεις, λοιδορίαι, D

4 v. 29.

5 Psal. xi. 4.

^α ἀλλὰ] + τί C.D. + τί; ὁ κλέπτων E. ^τ ἀπολύεσθαι Cat. et a pr.
man. E. ^γ τὸ C. Cat. Statim ἀποστήναι E. ^ω τὸ C.D. Cat. ^χ χρή
pro δέ A.B.C.D.E. Cat. ^γ ἁμαρτήμα] + πρᾶξαι A.B.F. Sav. cet. ² ἔκοπ.]
ei ἔκοπ. A.B.F. Sav. cet. ³ τὰ ἁμαρτήματα E. Cat. ⁴ ὥστε] + καὶ E. Cat.
⁵ τίς] τί F. Cat. ^δ φησιν] + ἀλλαχοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ε ὅρα E. ^ι τὸ
A.B.C.E.F. Cat. ^κ ἀρκείσθαι παραινῶν] ἐλπίδας διδούς A.B.F. ^μ οὐ
γὰρ] καλῶς δὲ καὶ περὶ λόγων διδάσκει· οὐ γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ν τὴν as-
sumtum ex A.B.C.F. Mosq. ^ο οἰκοδόμου in marg. rec. man. E. ⁹ ἀνορ-
θοῦν A.B.F. ^μ καθαίρειν] + ἐπιχειροῦσαι E. ^ν δίκαιαι A.B.F. δίκαιον E.
^ο γὰρ om. A.B.F. ^ρ ἐξολοθρεύσαι E. ⁹ αἷ. τῶν κακῶν] κακῶν αἷτιον C.

TOM. IV.

K K

βλασφηημῖαι, ἐκκαύματα τῶν ἡδονῶν, φόνοι, μοιχεῖαι, κλοπαί, πάντα ἀπὸ τούτου τίκτεται. Καὶ πῶς, φησὶ, φόνοι; Ἀπὸ ὕβρεως εἰς ὀργήν, ἀπὸ ὀργῆς εἰς πληγὰς, ἀπὸ πληγῶν εἰς φόνον ἐξέβης. Πῶς μοιχεῖαι; Ἡ δεινὰ σε φιλεῖ, φησὶν, ἐφθέγγατό τι περὶ σοῦ χρηστὸν, ἐχάλασέ σου τὸν τόνον, εἴτα καὶ σοι οὕτως ἀνάπτεται τὰ τῆς ἐπιθυμίας. Διὰ τοῦτο Παῦλος ἔλεγεν, “Εἴ τις ἀγαθός.” Ἐπεὶ οὖν πολὺ τὸ χύμα τῶν λόγων, εἰκότως ἀδιορίστως εἶπεν, ἐκεῖνα φθέγγεσθαι κελεύσας, **E**καὶ τύπον ᾠδούς. Ποῖον δὲ τούτον; Εἴ τις οἰκοδομεῖ, εἶπεν. ^xἩ τοῦτό φησιν, ἵνα χάριν σοι ὑεῖδῃ ὁ ἀκούων. Οἶον, ἐπόρνευσεν ὁ ἀδελφός· μὴ ἐκτόμπνευε τὴν ὕβριν, μηδὲ ἐντρυφᾷ οὐδὲν ὠφέλησας τὸν ἀκούοντα, ἀλλὰ καὶ ἐβλάψας, εἰκότως, ^zἦλον αὐτῷ δούς. Ἄν μέντοι τὰ πρακτέα παραινῆς, πολλὴν αὐτῷ δίδως τὴν χάριν· ἂν παιδεύσῃς εὐφημον ἔχειν στόμα, ἂν διδάξῃς μηδένα ^aκακηγορεῖν, μάλιστα αὐτὸν ἐπαιδεύσας, καὶ ^Fχάριν αὐτῷ δέδωκας· ἂν περὶ κατανύξεως, ἂν περὶ εὐλαβείας, ἂν περὶ ἐλεημοσύνης διαλεχθῇς, πάντα ταῦτα μαλάττει αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, ὑπὲρ τούτων ^bπάντων χάριν ὁμολογήσει. Ἄν μέντοι γέλωτα κινήσῃς, ἂν αἰσχροὺς φθέγγῃ, μᾶλλον ἐξηψας· ἂν ἐπαι-
107 νέσῃς τὴν πονηρίαν, κατέβαλες καὶ ^cἀπώλεσας. ^dἩ ἵνα, φησὶν, αὐτοὺς κεχαριτωμένους ἐργάσῃται. Καθάπερ γὰρ τὸ μύρον χάριν δίδωσι τοῖς μεταλαμβάνουσιν, οὕτω καὶ λόγος ἀγαθός· διὰ τοῦτο καὶ τις ἔλεγε, ⁶“Μύρον ἐκκενωθὲν ὀνομά σου” ἀποπνεῖν αὐτοὺς ἐποίει ἀπὸ τῆς εὐωδίας ἐκεῖνης. Ὅρᾳς ὅτι, ὑπὲρ αἰεὶ παραινεῖ, τοῦτο καὶ νῦν λέγει, ἐκάστῳ οἰκοδομεῖν τὸν πλησίον ἐπιτρέπων κατὰ δύναμιν τὴν αὐτοῦ; Ὁ ἐτέροις οὖν τοιαῦτα παραινῶν, πολλῷ μᾶλλον ἔσαντῳ. ⁷“Καὶ μὴ λυ-
B πείτε, φησὶ, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.” Φρικωδέστερον καὶ φοβε-
ρώτερον τοῦτο, ὅπερ καὶ ἐν τῇ πρὸς ^bΘεσσαλονικέας ἐπι-
στολῇ φησὶ· καὶ γὰρ ἐκεῖ τοιοῦτόν τι λέγει. ⁸“Ὁ ἀθετῶν, (837)
οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἂν εἴπῃς ὕβριστικὸν ῥῆμα, ἂν πλήξῃς τὸν ἀδελφόν, οὐκ ἐκείνον ἐπληξας, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἐλύπησας. Εἴτα καὶ ἡ προσθήκη τῆς εὐεργεσίας, ἵνα μείζων γένηται ἡ κατηγορία. “Καὶ μὴ λυπεῖτε

6 Cant. i. 3.

7 v. 30.

8 1 Thess. iv. 8.

^r τούτων F. ^s φόνους F. ^t μοιχεῖαι E. μοιχεῖαν Edd. ^v ὁ Παῦλος A.B.E.F. Sav. cet. ^w δούς] + ὁμιλίας A.B.F. Sav. cet. ^x ἡ] + τοῖνον A.B.F. ^y ἡδε C. ^z ἦλον] ζῆλον E. ^a κακηγορεῖν C. ^b ἀπάντων E. ^c ἀπώλεσας] + τοῦτο οὖν ἔστιν εἰπεῖν A.B.C.D.F. Sav. cet. ^d ἡ om. Veron. Mox φησὶν om. A.B.F. Sav. cet. κεχαρ. αὐτοὺς inverso ord. A.B.C.F. Sav. cet. ^e ἐργάσῃται] + οὕτως εἶπε A.B.D(?) F. Sav. cet. ^f αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^g αὐτῷ A.B.F. ^h Θεσσαλονικεῖς a pr. man. E. ⁱ ἐπιστολῇ] + τοῦτο καὶ νῦν A.B.F. ^k δ] + γὰρ Cat. Veron. Ben.

τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φησὶν, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν C ἀπολυτρώσεως." Τοῦτο ἡμᾶς ἔδειξεν ἀγέλην βασιλικήν, τοῦτο ἡμᾶς πάντων τῶν πρώτων ἀπέστησε, τοῦτο οὐκ ἀφήκε κείσθαι μετὰ τῶν ὑπευθύνων τῆς ὁργῆς τοῦ θεοῦ, καὶ σὺ αὐτὸ λυπεῖς; ¹ "Ὅρα πῶς ἐκεῖ μὲν ^mφοβερῶς, "Ὁ γὰρ ἀθετῶν, φησὶν, οὐκ ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν θεόν." ἐνταῦθα δὲ ἐντρεπτικῶς, "Μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φησὶν, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε."

ⁿ Ἡ σφραγὶς αὕτη ἐπὶ τοῦ στόματος κείσθω· μὴ ἀνέλῃς τὰ σήμαντρα. Στόμα πνευματικὸν οὐδὲν τοιοῦτον φθέγγεται. Μὴ εἴπῃς, οὐδὲν ἐστίν, ἂν αἰσχροὺς εἴπω, ἂν τὸν δεῖνα ὑβρίσω. Διὰ τοῦτο μέγα ἐστὶ κακὸν, ἐπειδὴ οὐδὲν εἶναι δοκεῖ. Τὰ γὰρ D μὴδὲν εἶναι δοκοῦντα, εὐκόλως ^o καὶ καταφρονεῖται, τὰ δὲ καταφρονούμενα καὶ αὖξεται, τὰ δὲ αὐξόμενα καὶ ἀνίατα γίνεται. Στόμα ἔχεις πνευματικόν. Ἐννόησον ^p τίνα εὐθέως ἐφθέγγω ῥήματα τεχθεῖς, ποῖα ἀξία τοῦ στόματός σου. Πατέρα καλεῖς τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν εὐθέως ὑβρίζεις; Ἐννόησον πόθεν πατέρα καλεῖς τὸν θεόν. Ἀπὸ φύσεως; ἀλλ' οὐκ ἂν ^q ἔχῃς. ^r Ἀλλ' ἀπὸ ἀρετῆς; ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο. Ἀλλὰ πόθεν; Ἀπὸ φιλανθρωπίας μόνῃς, ἀπὸ εὐσπλαγχνίας, ἀπὸ ἐλέου πολλοῦ. E Ὅταν οὖν πατέρα καλῇς τὸν θεόν, μὴ τοῦτο μόνον ἐννόει, ὅτι ἀνάξια τῆς εὐγενείας ἐκείνης πράττεις ὑβρίζων, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπὸ φιλανθρωπίας ἔχεις τὴν εὐγένειαν. Μὴ τοίνυν αὐτὴν καταισχύνῃς, ἀπὸ μὲν ^s φιλανθρωπίας λαβὼν, ὡμότητι δὲ κεκρημένος πρὸς τοὺς ἀδελφούς. Πατέρα καλεῖς τὸν θεόν, καὶ ὑβρίζεις; Ἀλλ' οὐ ταῦτα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ πόρρω ταῦτα. ^v Τί ἔργον τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ; ^w Τοῖς ἐχθροῖς ἀφιέναι, ὑπὲρ τῶν ^x σταυρούντων εὐχεσθαι, ὑπὲρ τῶν F μισούντων τὸ αἷμα ἐκχεῖν. Ταῦτά ἐστίν ἄξια τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τοὺς ἐχθρούς, τοὺς ἀγνώμονας, τοὺς κλέπτας, τοὺς ἱταμούς, τοὺς ἐπιβουλεύοντας, τούτους ἀδελφούς ποιεῖσθαι καὶ κληρονόμους, οὐχὶ τοὺς ἀδελφούς γενομένους, τούτους ὡς ἀνδραποδα ὑβρίζειν. Ἐννόησον τίνα ἐφθέγγατο ῥήματα τὸ 108 στόμα τὸ σὸν, ποίας ἄξια τραπέζης; ^y τίνων ἄπτεται, τίνων

¹ ὁρᾷς A.E.F. Cat. ^m φοβερῶς] + εἰπεν A.B.F. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι οὐ δεῖ ὑβρίζειν καὶ αἰσχρολογεῖν. Veron. ^o καὶ om. F. ^p τίνα εὐθ. ἐφθ. ῥήματα τεχθεῖς] Sic E. ^q τί εὐθ. ἐφθ. τι ῥήμα τεχθεῖς D. ^r τίνα ἐφθ. ῥήματα χθές A.B.C.F. ^s τί ἐφθ. εὐθ. ῥήμα τεχθεῖς Edd. ^t ἔχῃς] + εἰπείν A.B.F. ^v ἀλλ' accessit ex E. ^w φιλανθρωπίας in marg. κηδεμονίας in textu E. ^x ἀλλὰ πόρρω ταῦτα om. A.B.F. Sav. cet. ^y τί om. A.B.F. τὸ pro τι Sav. cet. Statim τοῦ υἱοῦ om. C. et in text. E. ^z τοῖς] τὸ τοῖς C. ^{aa} σταυρῶσαντων E. Mox ἐκχεῖν idem. ^{ab} τίνων] ἐννόησον τίνων A.B.F. Sav. cet.

γεύεται, ποίας ἀπολαύει τροφῆς. Οὐδὲν ἡγῇ ποιεῖν δεινὸν τὸν ἀδελφὸν ^ακακηγορῶν; Πῶς οὖν καλεῖς ἀδελφόν; Εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀδελφός, πῶς λέγεις, “Πάτερ ἡμῶν;” τὸ γὰρ, ἡμῶν, πολλῶν ἐστὶ προσώπων σημαντικόν. Ἐννόησον μετὰ τίνων ἔστηκας κατὰ τὸν καιρὸν τῶν μυστηρίων, μετὰ τῶν Χερουβὶμ, μετὰ τῶν Σεραφίμ. Τὰ Σεραφίμ οὐχ ὑβρίζει, ἀλλὰ μίαν Βαῖτοῖς χρεῖαν μόνον τὸ στόμα πληροῖ, τὸ δοξολογεῖν, τὸ ^ααγιαζέειν τὸν θεόν. Πῶς οὖν ^βδυνήσῃ μετ’ ἐκείνων λέγειν, “Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος,” εἰς ὕβριν τῷ στόματι κεχρημένος; Εἰπέ δὴ μοι, εἰ σκευὸς εἴη ^γβυσιλικόν, καὶ αἰεὶ ἐδεσμάτων ^δἐμπλεων βασιλικῶν, καὶ εἰς τοῦτο ἀποτεταγμένον, εἰτά τις αὐτῷ τῶν οἰκετῶν χρῆσαιτο εἰς κόπρον, ἄρα τολμήσει πάλιν μετ’ ἐκείνων τῶν σκευῶν τῶν εἰς ἐκείνα ἀποτεταγμένων αὐτὸ ^εἀποτίθεσθαι τῆς κόπρου ἐμπεπλησμένον; Οὐδαμῶς. Τοιοῦτόν ^ςτι ἐστὶν ἡ ^ζκακηγορία, τοιοῦτόν ἐστιν ἡ ὕβρις. “Πάτερ ἡμῶν.” Καὶ τί C τοῦτο ^ημόνον; ^ιἌκουε καὶ τὸ ἐξῆς. “Ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” Εὐθέως ^κεἶπες, “Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,” καὶ ἀνέστησέ σε τὸ ῥῆμα, ἐπτέρωσέ σου τὴν διάνοιαν, ἔδειξεν ὅτι πατέρα ἔχεις ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μηδὲν πρῶττε, μηδὲν λέγε τῶν ^λἐπὶ γῆς. Εἰς ἐκείνην σε τὴν τάξιν ἔστησε τὴν ἄνω, ἐκείνῳ σε ἐνέκρινε τῷ χορῷ· τί σαυτὸν κάτω καθέλκεις; Παρὰ τὸν θρόνον ἔστηκας τὸν βασιλικόν, καὶ ὑβρίζεις; Οὐ δέδοικας μὴ ὕβριν τὸ πρᾶγμα ^μἡγήσῃται ὁ βασιλεὺς; ἀλλὰ ἂν μὲν οἰκέτης ἐφ’ ἡμῶν τὸν ὁμόδουλον τύπτῃ, ^νἡ ὑβρίξῃ, κἂν δικαίως τοῦτο ποιῇ, εὐθέως D ἐπιτιμῶμεν, ὕβριν τὸ πρᾶγμα ἡγούμενοι· σὺ δὲ μετὰ τῶν Χερουβὶμ ἐστὼς παρὰ τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως, ὑβρίζεις τὸν ἀδελφόν; Οὐχ ὁρᾷς τὰ ἅγια ταῦτα σκευή; οὐχὶ πρὸς ἐν ἐστὶν αὐτῶν διαπαντός ^ξἡ χρεῖα; μὴ τις τολμᾷ πρὸς ἄλλο τι χρῆ- (838) σασθαι αὐτοῖς; Ὁ Σὺ τῶν σκευῶν ἀγιώτερος εἶ τούτων, καὶ πολλῷ ἀγιώτερος· τί τοίνυν ῥυπαίνεις σαυτὸν καὶ μολύνεις; Ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἔστηκας, καὶ ὑβρίζεις; ^πμετὰ ἀγγέλων πολιτεύῃ, καὶ ὑβρίζεις; φιλήματος ἡζῶσαι δεσποτικοῦ, καὶ ὑβρί- E ζεις; τοσοῦτοις σου τὸ στόμα ἐκόσμησεν ὁ θεὸς, ὕμνοις ἀγγελικοῖς, τροφῇ οὐκέτι ἀγγελικῇ, ἀλλ’ ὑπὲρ ἀγγελικὴν, φιλήματι

^α κακηγορῶν C. τοῦ ἀδελφοῦ κακηγορῶν Flor. p. 276. (Tom. xii. p. 558 C.)

^β αἰγιαζέειν omnes. δοξάζειν Edd. ^γ δυνήσῃ] + σὺ A.B.E.F. Sav. cet. ^δ βασιλικόν—ἀποτεταγμένον] πρὸς βασιλικῶν ἐδεσμάτων ἀφωρισμένον ὑποδοχὴν A.B.F. ^ε ἐμπλεων C.D. ^ς ἀποτίθεσθαι E. ^ζ τι om. F. Veron. ^η κακηγορία Edd. ἰσ. κακηγορία Sav. marg. κακηγορία a pr. man. E. ^ι μόνον] + λέγεις A.B. ^κ ἀκουε] εἰπέ A.B.F. Mox τὸ ἐξῆς A.B.C.D.F. τὰ ἐξῆς E. τὼν ἐξῆς Edd. ^λ εἶπεν E. ^μ ἐπὶ τῆς γῆς E. ^ν ἡγήσεται E.F. ^ξ ἡ om. E. Veron. ^π σὺ] + δὲ B. σὺ τούτων εἶ τῶν σκ. ἀγιώτερος hoc ord. E.

^ρ μετὰ τῶν ἁγγ. E.

τῷ αὐτοῦ, περιπλοκαῖς ταῖς πρὸς αὐτὸν, καὶ ὑβρίζεις; Μὴ παρακαλῶ. Μεγάλων τὸ πρᾶγμα αἷτιον κακῶν, πόρρω ψυχῆς Χριστιανῆς. Οὐ πείθομέν σε λέγοντες, οὐδὲ ἐντρέπομεν; Οὐκοῦν ἄξιον φοβῆσαι λοιπόν. Ἄκουε ἡ γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ⁹ “Ὁ εἰπὼν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, μωρὲ, ἐνοχος ἔσται τῇ γεέννῃ τοῦ πυρός.” Εἰ δὲ τὸ κουφότερον πάντων γέενναν προξενεῖ, ὁ τὰ ἰτολμηρὰ λέγων, τίνος οὐκ ἔσται ἄξιος; Παι- F δεύσωμεν ἡμῶν πρὸς εὐφημίαν τὸ στόμα. Μέγα ἀπὸ τούτου ἡ κέρδος, μεγάλη ἀπὸ τῆς ὑβρεως ἢ βλάβη. Οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα χρήματα δαπανῆσαι. Ἐπιθῶμεν θύραν καὶ μοχλόν· κατεσθίω- 109 μεν ἑαυτοὺς, ἐὰν ῥημά ποτε φορτικὸν ἐκπηδήσῃ τῶν οὐδόντων. Παρακαλῶμεν τὸν θεόν, παρακαλῶμεν τὸν ὑβρισμένον, μὴ ἁναξιοπαθῶμεν· ἑαυτοὺς ἐπλήξαμεν, οὐκ ἐκείνον· ἑαυτοὺς ἐτρώσαμεν, οὐκ ἐκείνον· ἐπιθῶμεν τὸ φάρμακον τὴν εὐχὴν καὶ τὴν πρὸς τὸν ὑβρισμένον καταλλαγὴν. Ἄν ἐν τοῖς ῥήμασι τοσαύτην ποιῶμεθα πρόνοϊαν, πολλῷ μᾶλλον ἐν τοῖς πράγμασι νόμους τιθῶμεν ἑαυτοῖς. Κἂν φίλους ἔχωμεν, κἂν οὐστινας οὖν, καὶ εἵποιεν κακῶς τινα, ἢ ὑβρίσαιεν, ἀπαίτησον αὐτοὺς καὶ εἰσπραξαι δίκην. Μανθάνωμεν ὅλως, ὅτι ἡ καὶ ἀμαρτία τὸ τοιοῦτόν ἐστιν· ἂν γὰρ μάθωμεν, ταχέως ἀποστησόμεθα. Ὁ B δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης ἡ φυλάξαι ὑμῶν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ ἡ τειχίσαι ἀσφαλεῖ τειχίῳ τῷ αὐτοῦ φόβῳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

C

¹ Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, ἡ καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ.

Ὡς περ εἰς σκευὸς ἡ ἀκάθαρτον οὐκ ἂν ποτε ἑαυτὰς ἐν τῶν μελιττῶν καθεῖεν τὸ γένος· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ θυμιάμασι καὶ μύροις ἡ καὶ εὐωδαῖς τὸν τόπον ἡ καταρραίνουσιν οἱ περὶ

⁹ Matth. v. 22.

1 CAP. IV. v. 31.

⁹ γὰρ om. A.F. ἡ τολμηρότερα E. ἡ τὸ κέρδος E. ἡ ἀνάξια πάθωμεν E. ἡ Haec ἑαυτοὺς ἐτρώσαμεν, οὐκ ἐκείνον, quae vulgo desunt, sunt in nostris omnibus. ἡ νόμον E. ἡ κἂν om. A.B.F. ἡ φυλάξαι C. φυλάξειν E. φυλάξει D. Veron. φυλάξοι A.B.F. Sav. cet. Statim ἡμῶν E. Cat. ἡ τειχίσαι (sic) E. τειχίσαι Veron. τειχίσαι A.B.C.D.F. Sav. cet. HOM. XV. ἡ καὶ κραυγὴ om. A.F. Mosq. et a pr. man. B. ἡ ἀκάθαρτον] + καὶ ἡμῶν C.D.E. Veron. ἡ ἐν τῶν μ. καθεῖεν τὸ γ.] Sic D. Veron. ἡ ἐν καθεῖεν τὸ τῶν μ. γ. C. καθεῖεν τῶν μ. τὸ γ. E. καθεῖεν αἱ μέλισσαι A.B.F. Sav. cet. ἡ καὶ ἄλλαις εὐωδ. E. καὶ εὐωδ. om. A.B.F. ἡ καταρραίνουσιν] εὐωδιάζουσιν A.B.F. Idem mox post καταθίσκους add. καταρραίνουσιν.

ταῦτα δεινοί, ¹οἶνω τε εὐώδει καὶ ²εἰς τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τοὺς
D καλαθίσκους, ἐν οἷς ἂν μέλλωσιν ἄρτι τῶν ³ἡσυχῶν ἐξιῶσαι
ἐνιζάνειν, ὥστε μὴ ⁴τὴν ἀγῆν ὁσμὴν λυπήσασαν αὐτὰς ⁵ἀποστή-
σαι πάλιν· οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματός ⁶ἔστι τοῦ ἁγίου.
⁷Ἀγγεῖον τι ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, καὶ καλαθίσκος ⁸τις,
τὰ σμήνη τῶν χαρισμάτων τῶν πνευματικῶν ὑποδέξασθαι
⁹ὀδυναμένη· ἀλλ' εἰς ἡ ἔνδον χολὴ καὶ πικρία καὶ θυμὸς, τὰ
σμήνη ἀφίπτатаι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος οὗτος καὶ σοφὸς
E ¹⁰ῤεωργὸς διακαθαίρει καλῶς ἡμῶν τὰ σκεύη, οὐ δρέπανον, οὐδέ
τι ἄλλο σκεῦος σιδηροῦν κατέχων· καὶ καλεῖ ἡμᾶς ¹¹ἐπὶ τὸ
πνευματικὸν τοῦτο σμήνος, καὶ συνάγων αὐτὸ ¹²διακαθαίρει
εὐχαῖς καὶ πόνοις καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. Ὅρα οὖν πῶς ἡμῶν
¹³ἐκκαθαίρει τὴν καρδίαν. Ἀπῆλασε τὸ ψεῦδος, ἀπῆλασε τὴν
ὀργήν. Δείκνυσι πάλιν πῶς ἂν ¹⁴μᾶλλον πρόρριζον ἀνασπα-
σθεῖν τὸ ¹⁵κακὸν ἂν μὴ ὤμεν, φησὶ, πικροὶ τὴν διάνοιαν.
¹⁶Καθάπερ ἐπὶ τῆς χολῆς συμβαίνειν εἴθε, ¹⁷μικρὰς οὐσας, ἂν
ὀλίγη τις γένηται κίνησις, ἐκραγέντος τοῦ ταμείου. Ὅταν
F γὰρ δριμνυτέρα γένηται ἥπερ ἐστὶ, τὸ σφοδρὸν τῆς τοιαύτης
¹⁸ποιότητος καὶ δηκτικὸν οὐκέτι ¹⁹στέγειν τὸ φέρον αὐτὴν πρό-
τερον ἀγγεῖον, ²⁰καθάπερ πυρὸς σφοδροῦ γενομένου διαβρωθὲν,
²¹οὐκέτι οἶον τε ἐστὶ στέγειν αὐτὴν, καὶ κατέχειν ἐν τοῖς ²²ὅροις
τοῖς ὀρισμένοις, ἀλλὰ διασπασθὲν ὑπὸ τῆς ἀμέτρου δριμύτητος
ἀφίησιν ἐξελθοῦσαν παντὶ τῷ σώματι λυμαίνεσθαι. Καὶ κα-
IIO ²³θάπερ εἰς πόλιν ἐνεχθὲν θηρίον ²⁴χαλεπώτατον καὶ ἀφόρητον,
ἕως μὲν ἂν ἔνδον ἐν ταῖς πεποιημέναις εἴρκαῖς κατέχῃται,
²⁵οὐδὲν, καὶ ἀγριαίνῃ, καὶ κράζῃ, οὐδένα βλάψαι δυνήσεται· (839)
ὅταν ²⁶οδὲ τῷ θυμῷ κρατηθῇ, ²⁷διακλάσας τοὺς διὰ μέσου βεβλη-
μένους κανόνας, ²⁸καὶ ἐκπηδῆσαι δυνήθῃ, παντὸς θορύβου τὴν

¹ οἶνω τε εὐώδει pro οἶνοις τε εὐώδεσι omnes. ² εἰς τοῖς om. E. ³ ἡ ἡσυχ-
νῶν] σίμβλων in marg. rec. man. E. ⁴ τὴν] τινα E. ⁵ ἀποστήναι B.F.
πάλιν om. A.B.F. ⁶ ἐστὶ] γίνεται A.B.F. ⁷ ἀγγεῖον] + γὰρ A.B.F.
Mox ἡ ψ. ἡ ἡμ. pro ἡ ἡμ. ψ. omnes. ⁸ τις om. Sav. cet. repugnantis
libris. ⁹ ὀδυναμένη] Sic A.B.F. Sav. cet. μεστή C.D.E. Veron. ¹⁰ ἱκανὴ in
marg. E. ¹¹ ῤεωργὸς] καὶ γεωργὸς F. ¹² ἐπὶ om. C.D. Veron. ¹³ εἰς pro
ἐπὶ E. ¹⁴ ἀνακαθαίρει A.B.F. ¹⁵ ἀποσμήχει A.B.F. ¹⁶ μᾶλλον] ὅλον E.
¹⁷ κακὸν] + τί τοῖνυν ποιοῦντων ἡμῶν ἀνασπασθεῖν; A.B.F. ¹⁸ καθάπερ] + γὰρ
A.B.D.F. Sav. cet. ¹⁹ μικρὰς (πικρὰς C. Veron. et corr. E.) οὐσας—ἥπερ
(ἥπερ C.D. Veron.) ἐστὶ] τῆς ἡμετέρας, ἂν μὲν ὀλίγη (ὀργίλη ante corr. F.) τύχη
τις οὐσα, ὀλίγη καὶ ἡ κίνησις γίνεται, ἐκραγέντος τοῦ ταμείου· ὅταν δὲ πλεονάσῃ
A.B.F. Sav. cet. ²⁰ στέγει A.B.F. Sav. cet. ²¹ καθάπερ π. σφ. γενομένου
δ.] ἀλλὰ καθάπερ ὑπὸ (ὑπὸ om. B. Sav. cet.) π. σφ. δ. A.B.F. Sav. cet.
²² οὐκέτι] οὐχ A.B.F. ²³ ὅροις τοῖς ὀρ.] ὀρ. ὅροις A.F. ὀρισμένοις (om. δ.
ροις) B. ²⁴ χαλεπὸν E. ²⁵ οὐδὲν om. E. οὐδὲν οὐδένα βλάψαι δυνήσεται,
καὶ ἀγριαίνῃ· ὅταν A.B.F. ²⁶ οδὲ] οὖν A.B.C.F. et a pr. m. E. etiam Veron.
Statim τοῦ θυμοῦ C. Veron. Tum κρατήσῃ E. Veron. ²⁷ καὶ διακλάσας
Sav. cet. καὶ om. E. Veron. ²⁸ καὶ om. A.B.F. Sav. cet.

πόλιν ἐμπίπλησι καὶ ταραχῆς, καὶ πάντας ἀπελαύνει· οὕτω δὴ καὶ ἡ τῆς χολῆς φύσις· ἕως μὲν ἂν ἐν τοῖς οἰκείοις ὄροις κατέχηται, οὐδὲν μέγα ἡμᾶς ἐργάζεται κακόν· ἐπειδὴ δὲ ἐκράγνεντος τοῦ ^h περὶ αὐτὴν ὑμένος, οὐδὲν ἢ τὸ κωλύον λοιπὸν εἰς πᾶσαν διαχυθῆναι τὴν φύσιν, τότε δὴ, τότε, ^k καὶ οὕτω σφόδρα B μικρὸν ^l ὃν τῇ ποσότητι, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν ἐν τῇ ποιότητι δύναμιν πάντα τὰ ἄλλα στοιχεῖα τῆς οἰκείας ἀναχρῶννυσι κακίας. Τό τε ^m γὰρ δὴ αἷμα εὐρούσα πλησίον τῷ ⁿ τε τόπῳ καὶ τῇ ποιότητι, ^o καὶ τὴν ἐν ἐκείνῳ θερμότητα δριμυτέραν ἐργαζομένη, καὶ τὸ ἐγγύθεν πᾶν ὅπερ ἐστίν, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν ὑγρότητα συμμετρίας ὑπερβαίνειν τοὺς ὄρους καὶ χολὰς ἐργαζόμενον, μετὰ τούτου λοιπὸν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιστρατεύεται μέλεσι, καὶ οὕτω πάντα εἰς τὴν οἰκείαν ἐνθείσα πονηρίαν, ἄφω- C νον ἐργάζεται τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀποπνεῖν ποιεῖ, τὴν ψυχὴν ἀπελαύνουσα. Τί δὴ ταῦτα ἡμῖν ἅπαντα οὕτω μετὰ ἀκριβείας εἴρηται; Ἵνα ἀπὸ τῆς πικρίας τῆς αἰσθητῆς, τῆς πικρίας τῆς νοητῆς τὴν ἀφόρητον αἰσθόμενοι κακίαν, καὶ ὥς ὀλόκληρον τὴν τίκτουσαν ψυχὴν πρῶτον λυμαίνεται, πάντα ἄνω καὶ κάτω ποιοῦσα, φύγωμεν αὐτῆς τὴν πείραν. Καθάπερ γὰρ αὕτη τὸ στοιχεῖον ὄλον, οὕτως ἐκείνη τοὺς λογισμοὺς ἐμπρήσασα, εἰς τὸ τῆς γεέννης ἀπάγει βάραθρον τὸν ἀλόντα. Ἵν' οὖν ταῦτα ἀκριβῶς διερευνώμενοι, τοῦτο φύγωμεν τὸ κακόν, καὶ χαλινώσω- D μεν τὸ θηρίον, μᾶλλον δὲ πρόρριζον ἀνασπάσωμεν, τῷ Παύλῳ πειθώμεθα λέγοντι· “Πᾶσα πικρία,” οὐχὶ καθαιρεῖσθω, ἀλλὰ, “ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν.” Τί γάρ μοι δεῖ πραγμάτων καὶ κατοχῆς; τί δὲ χρὴ φυλάττειν θηρίον, ἐξὸν ῥάποικίσαι τῆς ψυχῆς καὶ μεταστῆσαι, καὶ εἰς ὑπερορίαν τινὰ ἀπαγαγεῖν;

Πειθώμεθα τοίνυν τῷ Παύλῳ λέγοντι· “Πᾶσα πικρία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν.” Ἀλλ' οἵμοι τῆς κατεχούσης ἡμᾶς διαστροφῆς· δέον ἅπαντα ἐπὶ τούτῳ ποιεῖν, οὕτω τινές εἰσιν ἔδντως E ἀνόητοι, ὥστε καὶ ἑαυτοὺς ἐν τούτῳ μακαρίζουν, καὶ ἐναβρύνεσθαι τῷ κακῷ, καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι, καὶ παρ' ἐτέρων ζηλοῦσθαι. Πικρὸς, φησὶν, ἄνθρωπος ὁ δεῖνα, σκορπίος ἐστίν, ^a ὅφεις, ἔχισ ἐστί· φοβερὸν νομίζουσιν αὐτόν. Τί δέδοικας τὸν πικρὸν, ἄνθρωπε; Μὴ βλάβῃ, φησὶ, μὴ ἔλυμνηται· ἄπειρος ἐγὼ τῆς ἐκείνου κακίας εἰμί· δέδοικα μὴ με λαβὼν ἀπλοῦν

^h περὶ] περιέχοντος Edd. repugnantibus libris. ⁱ ἦ] ἦν C. εἴ E. ἦ om. Veron.

^k καὶ] καίτοι A.B.F. Sav. cet. σφ. οὕτω inverso ord. A.B.F.

^l ὃν] ἦν C. ^m γὰρ δὴ om. A.B.F. πλ. εὐρούσα inverso ord. iidem. Post αἷμα add. εὐθέως E.

ⁿ τε om. A.B.F. ^o καὶ om. B.F. ^p ἀποικῆσαι C.

^q τῷ om. F. ^r ὄντως om. F. ^s ὅφεις, ἔχισ ἐστί] Sic A.C.E.F. ὅφεις ἐστίν, ἔχισ Edd.

^t μολύνεται ante corr. E.

Ἰ ἄνθρωπον, καὶ οὐδὲν τῶν αὐτοῦ προορώμενον, εἰς τὰς πάγας
 ἐμβάλη τὰς αὐτοῦ, καὶ τοῖς δικτύοις ἡμᾶς συμποδίσῃ τοῖς ἡτοι-
 μαμένοις αὐτῷ πρὸς ἡμετέραν ἀπάτην. Γελῶ νῦν. Τί δή-
 ποτε; *Οτι παίδων ἐστὶ ταῦτα τὰ ῥήματα, τὰ μὴ φοβερὰ
 φοβουμένων. Οὐδενὸς μὲν οὖν οὕτω δεῖ καταφρονεῖν, οὐδενὸς
 111 οὕτω καταγελᾶν, ὡς ἀνθρώπου πικροῦ καὶ πονηροῦ. Οὐδὲν γὰρ
 οὕτως ἀσθενὲς, ὡς πικρία^α μωροὺς ποιεῖ καὶ ἀνοήτους. *Ἡ οὐχ
 ὁράτε ὅτι τυφλὸν ἢ κακία; ^νοὐκ ἠκούσατε, ὅτι ὁ ὀρύσσων
 βόθρον τῷ πλησίον, ἑαυτῷ ὀρύσσει; Πῶς οὖν οὐ ^ωχρὴ φο-
 βεῖσθαι ψυχὴν ταραχῆς ἐμπεπλησμένην; Εἰ μὲν οὖν ὡς ²δαί-
 μονας καὶ μαινομένους, ^χρὴ ^γκαὶ τοὺς πικροὺς φοβεῖσθαι, ²καὶ
 ὡς τοὺς μωροὺς^ς καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ἀπλῶς ἅπαντα ποιούσι^ς φημι
 καὶ γὰρ εἰ δὲ ὡς δεινούς πράγμασι χρῆσθαι, τοῦτο οὐκέτι. Οὐδὲν
 Β γὰρ οὕτω πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν ἐπιτήδειον, ὡς σύνεσις,
^αοὐδὲν οὕτω συνέσεως ἐμπόδιον, ὡς πονηρία καὶ ^βκακία καὶ τὸ
 ὑπουλον. Οὐχ ὁράτε τὰ σώματα τὰ χολερικά, πῶς ἐστὶν
^ααειδῆ, παντὸς ἀνθους μαρανθέντος ἐν αὐτοῖς; πῶς ἐστὶν
 ἀσθενῆ καὶ λεπτὰ, ^δκαὶ πρὸς πάντα ἀνεπιτήδεια; Τοιαῦταί
 εἰσι καὶ αἱ ψυχαὶ αἱ τοιαῦται. Ἰκτερος γὰρ ψυχῆς οὐδὲν
 ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ πονηρία. Οὐκ ^εἔστιν ἰσχυρόν ἢ πονηρία,
 οὐκ ἔστι. Βούλεσθε πάλιν καὶ ἐπὶ ὑποδείγματος, ὃ λέγω,
 C ποιήσω φανερόν, ^ικακούργου καὶ ἀπλάστου παραγαγὼν ὑμῖν
 εἰκόνας; Κακούργος ἦν ὁ Ἀβεσσαλώμ, καὶ πάντας ἰδιοποιεῖτο
 ὅρα ^εοὖν ὅση ἦν ἡ κακουργία. ²“Περὶ οὖν, φησὶν, ἔλεγε, μὴ
 ἔστι σοι κρίσις;” οἰκείωσασθαι ἕκαστον βουλόμενος. Ὁ δὲ
 Δαυὶδ ἄπλαστος. ^hΤί οὖν; Ὁρα ἀμφοτέρων τὸ τέλος^ς ὅρα
^ιπόσης ἔγχευεν ἐκεῖνος ἀνοίας. Ἐπειδὴ γὰρ πρὸς τὴν βλάβην
 ἑώρα μόνην τοῦ πατρὸς, ἐν τοῖς ἄλλοις τετύφλωτο πᾶ- (840)
 σιν. ^κἈλλ' οὐχ ὁ Δαυὶδ^ς ³“Ὁ πορευόμενος γὰρ ἀπλῶς,
 πορεύεται πεποιθώς” ^ιεἰκότως^ς ὁ μὴδὲν περιεργαζόμενος, ὁ
 D μὴδὲν κατασκευάζων κακόν. Πειθώμεθα τοίνυν τῷ μακαρίῳ
 Παύλῳ, καὶ ἐλεῶμεν καὶ δακρύωμεν τοὺς πικροὺς, καὶ πάντα
 πράττωμεν καὶ ποιῶμεν, ὥστε αὐτῶν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐξαντλή-
 σαι τὴν πονηρίαν. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, χολῆς μὲν ἡμῖν
 ἐνούσης^ς καίτοιγε χρήσιμον τοῦτο τὸ στοιχεῖον^ς χωρὶς γὰρ

2 2 Reg. xv. 2.

3 Prov. x. 9.

^ν οὐκ] ἢ οὐκ A.B.D.F. Sav. cet. ^ω χρὴ] + φησι in marg. E. ψυχὴν φο-
 βεῖσθαι hoc ord. idem. ² δαιμονώοντας in marg. E. ^γ καὶ om. F.
² καὶ om. A.B.F. ^α οὐδὲν] + δὲ C. ^β κακία] πικρία E. ^ε ἀπὸ B.
 Veron. ^δ καὶ om. E. ^ε ἔστιν] + οὖν Edd. οὖν om. E.F. ^ι καὶ κα-
 κούργου E. ^ς οὖν ὅση ἦν ἢ] γοῦν πόση (ἦν superscript.) E. πόση pro ὅση A.
 ἢ om. Veron. ^h τί οὖν; ὅρα] ὅρα οὖν A.B.F. ^κ ἄλλ' οὐχ
 ὁ Δαυὶδ om. C.D.E. Veron. ^ι εἰκότως] τουτέστιν A.B.F. Sav. cet.

χολῆς ἄνθρωπον εἶναι οὐ δυνατόν, ταύτης ^μ δὴ λέγω τῆς στοιχειώδους· πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον ταύτην μὲν κενοῦν κατὰ δύναμιν, καίτοι μεγάλη παρ' αὐτῆς ὠφελουμένους· ^η τὴν ἐν τῇ ψυχῇ δὲ μηδὲν ποιεῖν μηδὲ σπουδάζειν ὥστε κενοῦν, οὐδαμοῦ χρήσιμον ἔοϋσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἀδικούσαν; ⁴ “Ὁ βουλόμενος, φησὶν, εἶναι σοφὸς ἐν ὑμῖν, γενέσθω μωρὸς, ἵνα γένηται σοφός.” ⁵ Ἀκουε πάλιν ^α καὶ τοῦ Λουκᾶ λέγοντος· ⁵ “Μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας, αἰνοῦντες τὸν θεὸν, καὶ εἶχον χάριν πρὸς ὅλον τὸν λαόν.” ⁶ Ἡ οὐχ ὀρώμεν καὶ νῦν τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀπλάστους κοινῆς τιμῆς παρὰ πάντων ἀπολαύοντας; Οὐδεὶς τῷ τοιούτῳ φθονεῖ εὐπραγοῦντι, οὐδεὶς ἔπεμβαίνει δυσπραγοῦντι· Ῥάλλὰ καὶ καλῶς πράττοντι συγχαίρουσι, καὶ πταίσαντι συναλγοῦσιν. Ἄν δὲ πικρὸς ἄνθρωπος εὐημερήσῃ ποτὲ, ὥς κακοῦ τινος συμβάντος, ἅπαντες στένουσι· ¹¹² καὶ δυσπραγῇ πάλιν, ἅπαντες χαίρουσιν. Ἐλεῶμεν οὖν αὐτούς· ἔχουσι γὰρ κοινούς ἐχθροὺς πανταχοῦ περιιόντας. Ὁ Ἰακώβ ἀπλαστος ἦν, ἀλλὰ τὸν κακοῦργον Ἡσαὺ ἐνίκησεν. ⁶ “Εἰς ἡκατότεχνον γὰρ ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία.” “Πᾶσα πικρία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν” μηδὲ λείψανον μενέτω. Οἶδε γὰρ τοῦτο κινήθην, καθάπερ ἀπὸ σπινθήρος τινος, ὁλόκληρον ἔνδον ποιῆσαι πυράν. Τί τοίνυν ἐστὶν ἡ πικρία κατανοήσωμεν ἀκριβῶς· οἷον ὁ ὑπουργὸς ἀνὴρ, ὁ δολερὸς, ὁ πρὸς τὸ Β ⁷ κακοποιεῖν παρεσκευασμένος, ὁ ⁸ καχύποπτος. Ἀπὸ δὴ τούτου αἰεὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ τίκτεται. Οὐ γὰρ ἔστιν ἐν γαλήνῃ τὴν τοιαύτην εἶναι ψυχὴν· ἀλλὰ ῥίζα θυμοῦ καὶ ὀργῆς πικρία. Ὁ τοιοῦτος καὶ βαρύθυμος ἐστὶ, καὶ οὐδέποτε ⁹ ἀνίησι τὴν ψυχὴν, ¹⁰ αἰεὶ σύννους ὢν, αἰεὶ σκυθρωπός. “Ὅπερ γὰρ ἔφην, αὐτοὶ πρῶτοι καρποῦνται τὰ ἑαυτῶν κακά. “Καὶ κραυγὴ,” φησί. Τί δήποτε καὶ ¹¹ τὴν κραυγὴν ἀναιρεῖς; Τὸν γὰρ ἥπιον τοιοῦτον εἶναι χρή. Ἱππος γὰρ ἐστὶν ἀναβάτην φέρων ἡ κραυγὴ τὴν C ¹² ὀργὴν· συμπόδισον τὸν ἵππον, καὶ ¹³ κατέστρεψας τὸν ἐπιβάτην.

¹⁴ Ἀκουέτωσαν ταῦτα ¹⁵ μάλιστα γυναῖκες, αἱ ἐν παντὶ πράγματι κράζουσαι καὶ βοῶσαι. Ἐν ἐνὶ χρήσιμον τὸ κράζειν

⁴ 1 Cor. iii. 18.

⁵ Act. ii. 46, 47.

⁶ Sap. i. 4.

^μ δὴ] δὲ A.C. δὴ om. E. ^η τὴν δὲ ἐν τῇ ψ. hoc ord. A.B.F. Sav. cet. ^α καὶ om. a pr. m. E. ^β ἀλλὰ] + πάντες A.B.F. Sav. cet. ^γ κακοῦργον C. ^δ κακὸν ποιεῖν B.C.F. ^ε κακούποτος C.D. Veron. κακούποτος E. ^ς ἀλλὰ ^ζ ῥίζα] ῥίζα γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^η ἀνίησι F. ^θ αἰεὶ om. C. ^ι τὴν accessit ex A.C.D.E.F. ^κ κατέστρεψον C. Statim τὸν ἀναβάτην E. ^λ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ὀργίζεσθαι, μηδὲ τύπτειν ἀσχημάνως δεσποίνας τὰς ἑαυτῶν θεραπεινίδας. Veron. ^μ μ. γυναῖκες] καὶ γυναῖκες μ. E. Statim ἐν πράγματι παντὶ κρ. idem. ἐν παντὶ κρ. πράγματι B.

TOM. IV.

L 1

μόνον, ἐν τῷ κηρύττειν καὶ διδάσκειν, ἀλλαχοῦ δὲ οὐδαμοῦ, ἄλλ' οὔτε ἐν εὐχῇ. Καὶ εἰ βούλει μαθεῖν διὰ τῶν πραγμάτων, μηδέποτε κράξης, καὶ οὐδέποτε ὀργισθῆσθαι. Ἰδοὺ τρόπος ἀοργησίας. Ὡς περ γὰρ οὐκ ἐν τὸν μὴ κρίζοντα ὀργισθῆναι, Δοῦτως οὐκ ἐν τὸν κρίζοντα μὴ ὀργισθῆναι. Μὴ γάρ μοι τὸν βαρύμηνιν εἴπῃς, καὶ μνησικάκον, καὶ αὐτοπικρίαν καὶ ὁλοήν ἡμεῖς περὶ τῆς τοῦ πάθους συναρπαγῆς διαλεγόμεθα νῦν. Ὡς τε οὐ μικρὸν πρὸς τοῦτο συμβάλλεται τὸ παιδεῦσαι τὴν ψυχὴν μηδέποτε κρίζειν ἢ μηδὲ βοᾶν. Τὰ πτερὰ περικόπτεις τῆς ὀργῆς, τὴν κραυγὴν περαιοῦν, τὸ οἶδημα καταστέλλεις τῆς καρδίας. Ὡς περ γὰρ οὐκ ἔστι τὰς χεῖρας μὴ ἀντάραντα Ἐπαλαίειν, οὕτως οὐκ ἐν ἢ μὴ κρίζοντα συμποδίζεσθαι. Δῆσον τοῦ πυκτείνοντος τὰς χεῖρας, καὶ κέλευσον πυκτεῖν, ἀλλ' οὐ δυνήσεται· οὕτως οὐδὲ ὁ θυμός. Ἡ δὲ κραυγὴ καὶ τὸν οὐκ ὄντα ἔξαιρει. Καὶ μάλιστα ἐντεῦθεν ταχέως ἀλίσκεται τὸ τῶν γυναικῶν γένος, αἱ, ὅταν ὀργίζονται ταῖς θεραπαίνισι, τὴν οἰκίαν ἅπασαν τῆς κραυγῆς πληροῦσι τῆς ἑαυτῶν· πολλάκις δὲ καὶ εἰ παρὰ στενωπὸν τυγχάνοι ὠκοδομημένη ἡ οἰκία, καὶ οἱ παριόντες ἅπαντες ἀκούουσιν αὐτῆς βοῶσης, καὶ τῆς θεραπαίνιδος ὀλολυσούσης. Τί τούτου γένοιτ' ἂν ἀσχημονέστερόν ποτε; Ὁ Κωκυτοὺς ἀκούεις; τί δὴ γέγονεν ἐκεῖ; Καὶ πᾶσαι εὐθέως διακύνψασαι, ἢ δεῖνα, φησὶ, τὴν δούλην τύπτει τὴν αὐτῆς. Τί τούτου γένοιτ' ἂν ἀναισχυντότερον; Τί οὖν, οὐ χρὴ τύπτειν; Οὐ τοῦτο λέγω, δεῖ μὲν γὰρ, ἀλλὰ μήτε συνεχῶς, μήτε ἀμέτρως, μήτε ὑπὲρ τῶν οἰκείων ἀδικημάτων, ὅπερ αἰεὶ (841) φημι, ἢ ἂν τι τῆς ὑπηρεσίας ἐλλείπῃ, ἢ ἀλλὰ τὴν ψυχὴν βλάπτουσιν ἐκείνης· ἂν ὑπὲρ τοιαύτης τύπτης αἰτίας, ἐπαινέσονται πάντες, καὶ ὁ ἐγκαλέσων οὐδεὶς· ἂν δὲ ὑπὲρ τῶν σῶν, ὠμότητα πάντες καταγνώσονται καὶ ἀπήναιαν. Καὶ τὸ δὴ πάντων αἰσχυρότερον, εἰσὶν οὕτως ἄγριαι καὶ ἀπηνεῖς, ὥς ἐπὶ τοσοῦτον μαστίζουσιν, ὥς μήτε αὐθημερόν τοὺς μώλωπας σβέννυσθαι. Β Γυμνῶσασαι γὰρ τὰς κόρας, καὶ τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦτο καλέσασαι, δεσμοῦσι πολλάκις πρὸς τοῖς σκίμποσιν. Οἷμοι, οὐκ

^b ἀλλ' om. E. Veron. ^c κράξης E.F. κρίζης Edd. ^d ὁλοήν] αὐτοχο-
λὴν A.B.F. Sav. cet. ^e τὴν om. F. ^f μηδὲ pro καὶ omnes. ^g μὴ] τὸν
μὴ C. μὴ om. E. Statim συμποδίσαι ὀργὴν pro συμποδίζεσθαι E. ^h ἐξ-
εγείρει ante corr. E. ⁱ ὀργίζονται C. τὴν οἰκίαν ἅπασαν om. idem. ^k καὶ
εἰ] εἰ καὶ C.D.E. ^l τυγχάνει C.D.E. Veron. ^m παριόντες C.E. et Coisl.
apud Montef. παρόντες Veron. Sav. Mor. ⁿ αὐτῆς] καὶ αὐτῆς A.B.
^o Vid. Annot. ^p τύπτεισθαι C.D.E. Veron. ^q ἂν τι τῆς ὑπ.] μήτε
τῆς ὑπ. ἂν τι A.B.F. Sav. cet. Statim ἐλλειφθῇ E. Veron. ^r ἀλλὰ τὴν ψ.
βλάπτουσιν ἐκείνης] ἀλλ' εἰ τὴν ἑαυτῆς βλάπτει ψυχὴν A.B.F. Sav. cet.
^s πάντων] τούτων C. ^t οὕτως εἰσὶν inverso ord. A.B.F. ^v μήτε pro
μηδὲ A.B.C.D.F. μὴ ante corr. E.

ἐπεισέρχεται ^ω σοι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ τῆς γέννησης, εἰπέ μοι, ^χ ἡ μνήμη; ἀλλὰ γυμνοῖς τὴν παιδίσκην, καὶ δεικνύεις τῷ ἀνδρὶ; καὶ οὐκ αἰσχύνῃ μὴ σου καταγνῶ; καὶ ἐπιπλέον αὐτὸν παροξύνεις, καὶ ἀπειλεῖς ^γ δῆσειν, μυρία πρότερον λοιδορησαμένη τῇ ἀθλίᾳ καὶ ταλαιπώρῳ, ^θ Θεσσαλίδα, δραπέτριαν, προεστῶσαν καλοῦσα. Ὁ γὰρ θυμὸς οὐδὲ τοῦ οἰκείου ἀφήσι ^α στόματος φεῖδεσθαι, ἀλλ' εἰς ἐν μόνον ὁρᾷ, ^β πῶς ἐκείνην ἀμύνηται, καὶ ἑαυτὴν καταισχύνη. Καὶ μετὰ ταῦτα δὴ πάντα προκαθίσταται ^δ καθάπερ τις τύραννος, καὶ καλεῖ παῖδας, καὶ παραστησαμένη τὸν ἀνόητον ἄνδρα, καθάπερ ^ε δημίῳ αὐτῷ κέχρηται. Ταῦτα ἐν Χριστιανῶν οἰκίαις γίνεσθαι ἔδει; Ἀλλὰ πονηρὸν ^α τὸ γένος, καὶ ἰταμόν, φησὶ, καὶ ^ο ἀναίσχυντον καὶ ἀδιόρθωτον. Οἶδα καὶ γὰρ ἀλλ' ^ι ἔνεστιν ἑτέρως ρυθμίσαι, φόβοις, ἀπειλαῖς, ρήμασι, κακείνην μειζόνως δυναμένοις δακεῖν, καὶ σὲ τῆς αἰσχύνης ἀπαλλάξαι. Αἰσχυρὰ ἐφθέγξω ρήματα ἐλευθέρα οὖσα, καὶ ^β οὐ μᾶλλον σαυτὴν, ἢ ἐκείνην καταισχύνεις; Εἶτα ἐν βαλανείῳ ἐὰν ^δ ^δ δὲ προελθεῖν, μώλωπες κατὰ ^ι τῶν νῶτων γυμνουμένης αὐτῆς, καὶ τεκμήρια περιφέρει τῆς ὁμότητος. Ἀλλ' ἀφόρητον, φησὶν, ἀνέσεως τυχὸν τὸ δουλικὸν γένος. Οἶδα καὶ γὰρ ἀλλ' ἑτέρως, ὅπερ ἔφην, ἐπίστρεφε, μὴ μαστιξὶ μόνον μηδὲ φόβῳ, ἀλλὰ καὶ κολακείᾳ καὶ τῷ ^κ ποιεῖν εὖ. Ἀδελφὴ σου γέγονεν, ἂν ἢ πιστὴ. Ἐννόησον ὅτι σὺ δέσποινα, κακείνη σοι διακονεῖται. Ἄν ^η ^η μέθυτος, περιέλε τῆς μέθης τὰς ὑποθέσεις, τὸν ἄνδρα κάλεσον, καὶ παραΐνεσον. Ἡ οὐχ ὁρᾷς πῶς αἰσχυρὸν πρᾶγμα γυναῖκα ^ε τύπτεσθαι; Οἱ ^ι γοῦν μυρία κατὰ ἀνδρῶν νομοθετήσαντες, καὶ καύσεις καὶ βασάνους, ^ω σπανιάκεις γυναῖκα ἀνῆρτησαν, ἀλλὰ μέχρι τοῦ ράπισαι τὸν θυμὸν ^ι ἰστώσι. Τοσαύτῃ ^ο δὲ κέχρηται πρὸς τὴν φύσιν ταύτην αἰδοί, ὅτι οὐδὲ ἀναγκαίας χρεῖας οὕσης ἀνῆρτησαν ^ρ πολλακίς, ὅταν κύουσα τύχῃ. Αἰσχυρὴ γὰρ ἀνδρὶ γυναῖκα τύπτει· εἰ δὲ ἀνδρὶ, πολλῶ μᾶλλον τῇ ὁμοφύλῳ. Ἀπὸ τούτων ^ι καὶ τοῖς ἀνδράσι γίνονται μισηταὶ αἱ ^φ ^φ γυναῖκες. Τί οὖν, φησὶν, ὅταν πορνεύῃ; Ζεῦξον ἀνδρὶ, περιέλε

^ω σε E. ^χ ἡ μνήμη E. Articulus aberat. ^γ δῆσειν om. in text. E. Statim καὶ μυρία C.D.E. Veron. ^θ Θεσσαλίδα—καλοῦσα] τῇ Θεσσαλίδι, τῇ δραπετρίᾳ (δραπετιᾳ E.) τὴν προεστῶσαν, τὴν πρακτικὴν (πρα... κτικὴν (sic) E.) C.D.E. ^α σώματος C. φεῖδεσθαι σ. pro σ. φεῖδεσθαι C.E. ^β ὅπως B. ^γ δημίῳ αὐτῷ] αὐτῷ δημίῳ C.D. Veron. ^δ τὸ γ. καὶ ἰτ. φησὶ] Sic A.B.C.F. φησὶ, τὸ γ. ἰταμόν E. τὸ γ. φησὶ, καὶ ἰταμόν Edd. ^ε ἀναίσθητον A. ^ι ἔνεστιν A.B.C.D.F. ἔστιν Edd. ^ο οὐ om. A.B.F. erasum in E. Tum σεαυτὴν et κατήσχυνας E. καὶ οὐ μᾶλλον ἐκείνην ἢ σαυτὴν καταισχύνεις cum interrog. Veron. sine interrog. Sav. ^κ δέοι E. ^ι τὸν νῶτον E. ^κ ποιεῖν εὖ pro εὖ ποιεῖν A.C.D.E.F. ^ι γοῦν om. C.D.E. Veron. ^ω οὐδὲ σπανιάκεις A.B.F. ^ι ἰστώσι E. ^ο δὲ om. E. ^ρ πολλακίς] καὶ μάλιστα A.B.F. Sav. cet. ^ι καὶ τ. ἀ. γίνονται τ. ἀ. E.

τῆς ᾠπορνείας τὰς ὑποθέσεις, μὴ συγχώρει ὑπερμαζᾶν. Τί οὖν, ἂν κλέπτη; Φύλαττε καὶ παρατήρει. Ὡ τῆς ὑπερβολῆς· ἐγὼ
 114 ἔσομαι φύλαξ, φησὶν; Ὡ τῆς ἀνοίας· διὰ τί, παρακαλῶ, οὐκ ἔση φύλαξ; Οὐχὶ τῆς αὐτῆς σοὶ μετέχει ψυχῆς; οὐχὶ τῶν αὐτῶν ἡξίωται παρὰ τοῦ θεοῦ; οὐ τῆς αὐτῆς ἀπολαύει τραπέζης; οὐ τῆς αὐτῆς σοὶ κοινωνεῖ εὐγενείας; Τί οὖν, ἂν ᾖ, φησὶ, λοιδορος, καὶ λάλος, καὶ μέθυτος; Πόσαι δὲ εἰσιν ἐλεύθεραι τοιαῦται; Πάντα ὃ δὲ τὰ ἐλαττώματα τῶν γυναικῶν φέρειν τοὺς ἄνδρας προσέταξεν ὁ θεός· μόνον μὴ ἔστω, φησὶ, πόρνη ἢ γυνή, καὶ
 B πάντα τὰ λοιπὰ φέρε ἐλαττώματα. Κἂν μέθυτος ᾖ, κἂν λοιδορος, κἂν λάλος, κἂν βάσκανος, κἂν πολυτελής, κἂν σπαθῶσα τὴν οὐσίαν, κοινωνὸν ἔχεις βίου· ᾠρύθμιζε· ἀνάγκην ἔχεις· διὰ τοῦτο κεφαλὴ εἶ σύ. ᾠρύθμιζε, τὸ σαντοῦ ποίει. Κἂν ἀδιόρθωτος μένη, κἂν κλέπτη, φύλαττε τὰ σά· μὴ ἐκείνην τοσοῦτον τιμωροῦ· ἂν λάλος ᾖ, ἐπιστόμιζε. Τοῦτο φιλοσοφίας ἐστὶ τῆς ἀνωτάτω. Ὡ Νῦν δὲ εἰς ᾠτοσοῦτό τινες ἀτοπίας ἤκουσιν, ὥς ἀποκαλίπτειν τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀπὸ τριχῶν ᾠπερσύρειν
 C τὰς θεραπαινίδας. Τί ἡρυνθιάσατε πᾶσαι; Οὐ πρὸς πάσας ἡμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τὰς εἰς τὴν θηριωδίαν ἐξελκομένας ταύτην. Γυνὴ ἀκατακάλυπτος ᾠμὴ ἔστω, φησὶν ὁ Παῦλος· σὺ δὲ ὅλως τὸ κρήδεμνον ᾠπεριαιρεῖς; Ὅρας πῶς σαντὴν ὑβρίζεις; ᾠΑν μὲν οὖν γυμνῇ φανῇ σοὶ τῇ ᾠκεφαλῇ, ὕβριν τὸ πρᾶγμα λέγεις· σὺ δὲ αὐτὴν γυμνοῦσα, οὐδὲν δεινὸν εἶναι φῆς; Εἴτα ᾠτί, φησὶν, ἂν μὴ ᾠδιορθῶται; ᾠΡάβδω καὶ πληγαῖς σωφρό-
 D νισον. Πόσα δὲ ᾠσὺ ἔχεις ἐλαττώματα, καὶ οὐ διορθοῦσαι; (842) Ταῦτα ἡμῖν νῦν οὐχ ὑπὲρ ἐκείνων εἴρηται, ἀλλ' ὑπὲρ ὡμῶν τῶν ἐλευθέρων, ὥστε μηδὲν ᾠσεμνον, μηδὲν αἰσχρὸν ποιεῖν, ὥστε μὴ βλάπτειν ἑαυτάς. Ἐὰν ᾠἐν οἰκίᾳ ταῦτα παιδευθῇς ἐπὶ τῆς θεραπαινίδος, καὶ προσηνῆς ᾠς, καὶ μὴ χαλεπῇ, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἔση τοιαύτη. ᾠἩ γὰρ ἐξουσίας οὐσης μηδὲν τοιοῦτον ἐργαζομένη, πολλῶ μᾶλλον, ἔνθα τὸ κωλύον ἐστίν, οὐδὲν ἐργάση τοιοῦτον. Ὡστε ἡ περὶ τὰς θεραπαινίδας φιλο-
 E σοφία μέγιστα ὡμᾶς εἰς τὴν τῶν ἀνδρῶν εὐνοίαν ὡφελεῖ. ᾠ“Ὡ

7 Matth. vii. 2.

ᾠπορνείας Edd. μέθης Codd. ᾠφησὶν] φησὶ πάλιν A.C.F. ᾠεὐεργε-
 σίας B. ᾠδὲ om. A.F. ᾠρύθμιζε] ᾠρύθμιζε A.B.F. Sav. cet.
 ᾠρύθμιζε] οὐκοῦν ᾠρύθμιζε A.B.F. Sav. cet. ᾠρύθμιζε om. D. Veron. ᾠνῦν
 pro νυνὶ A.B.C.E.F. ᾠτοσοῦτον A.B. ᾠπερσύρειν A.B.C.E.F. σύ-
 ρειν Edd. ᾠμὴ ἔστω, φησὶν ὁ Παῦλος] Sic A.B.F. Sav. cet. εἰπέ μοι, ἔσθηκε
 C.D.E. Veron. ᾠπεριαιρεῖς] περαιοῖς F. ὁρας C.D.E. Veron. ᾠκε-
 φαλῇ] + ἐκείνη A.B.F. Sav. cet. ᾠτί, φησὶν A.B.E.F. φησι, τί Edd. εἰάν
 pro ἂν A.B.F. ᾠδιορθοῦται C.D. διορθῶνται E. ᾠσὺ] καὶ σὺ A.B.F.
 Sav. cet. ᾠἐν οἰκίᾳ] οἰκίαι E. ᾠἡ γὰρ ... ἐργαζομένη] Sic E. εἰ
 γὰρ ... ἐργαζομένη δειχθῆς Edd.

γὰρ μέτρῳ μετρεῖτε, φησὶν, ^κἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.” Θὲς τῇ στομάτι χαλινόν· ^κἀν ἐγγυμνασθῆς θεραπευομένης ἀντιλέγουσαν φέρειν γενναίως, πρὸς τὴν ὁμότημον οὐδὲ ὑβρίζουσιν δυσχερανεῖς· μὴ δυσχεραίνουσα δὲ, τὴν ἄκραν φιλοσοφίαν κατῶρθωσας. Εἰσὶ δὲ τινες, αἱ καὶ ^μὀρκους προστιθέασιν· οὐδὲν δὲ ^παἰσχροτέρων τῆς οὕτω θυμουμένης. Τί οὖν, ἂν καλλωπίζεται, φησὶ; Τοῦτο κῶλυσον, καὶ ἐγὼ σύμφημι· κῶλυσον δὲ, ἀπὸ σαυτῆς ἀρχομένη, μὴ φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ὑποδείγματι· ἔσο ἐν πᾶσιν ἀρχέτυπος εἰκὼν.

“Καὶ βλασφημία, φησὶν, ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν.” “Ορα πῶς πρόεισι τὸ κακόν. Ἡ πικρία τὸν θυμὸν ὥστεκεν, ὁ θυμὸς τὴν ὀργὴν, ἡ ὀργὴ τὴν κραυγὴν, ἡ κραυγὴ τὴν βλασφημίαν, τουτέστι, τὰς λοιδορίας· ἡ βλασφημία λοιπὸν ^ππληγὰς, αἱ πληγαὶ ¹¹⁵ ^ητραύματα, τὰ τραύματα θάνατον. Ἄλλ’ οὐδὲν τούτων ἠθέλησε φθέγγασθαι Παῦλος, ἀλλ’ ^εεἶπεν, “Ἀρθήτω σὺν πάσῃ κακία.” ^εΤί ἐστὶ, “σὺν πάσῃ κακία;” Εἰς τοῦτο τελευτᾷ. ^εΕἰσὶ τινες καθάπερ οἱ λαθροδῆκται τῶν κυνῶν, οἱ ^ντὸν μὲν προσιόντα οὐδὲν ὑλακτοῦσιν, οὐδὲ δυσχεραίνουσι· σαίνοντες δὲ, καὶ προσηνὲς ἐπιδεικνύμενοι σχῆμα, ^κκαὶ ἀφυλάκτους λαβόντες, τοὺς ὁδόντας ἐνέπηξαν· οὗτοι χαλεπώτεροι τῶν ἐκ φανεροῦ τὴν ^βἔχθραν ἀναδεχομένων. Ἐπεὶ οὖν καὶ ^νἄνθρωποι εἰσι κύνες, ^κοὔτε κράζοντες, οὔτε ὀργιζόμενοι, οὔτε δυσχεραίνοντες ἀπειλοῦσι, λάθρα δὲ ^κράπτοντες δόλους, ^κκαὶ κατασκευάζοντες μυρία κακὰ, καὶ δι’ ἔργων ἀμυνόμενοι, καὶ τούτους ἠνίκατο. “Ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν, ^εφησὶ, σὺν πάσῃ κακία.” Μὴ ῥημάτων μὲν φείδου, διὰ δὲ τῶν ἔργων ἀμύνου. Ἐγὼ διὰ τοῦτο τὴν γλῶσσαν ἐκόλασα, καὶ τὴν κραυγὴν αὐτῆς περιέκοψα, ἵνα μὴ ^ατὸν πυρσὸν ἀνάψῃ σφοδρότερον· εἰ δὲ καὶ χωρὶς κραυγῆς τὰ αὐτὰ ποιεῖς, καὶ ἔνδον ^ετρέφεις τὴν πυρὰν καὶ τοὺς ἄνθρακας, τί τὸ ὄφελος τῆς σιγῆς; Ἡ οὐκ οἶδας, ὅτι ^εαἱ πυρκαϊαὶ μάλιστα ^κεἰσι χαλεπώταται, αἵπερ ^αἔνδον ^ετρέφονται μὴ φαίνονται τοῖς περιεστηκόσιν ^κἐκτός; καὶ τραύματα, αἵπερ ^αἔνδον μὴ εἰς τὴν

^κ μετρηθήσεται E. ¹ ἀντιλέγουσαν omnes. χαλεπαίνουσιν Edd. ^μ ὀρκων E. ^π αἰσχίων E. in marg. ^ο ἐκτέτοκεν A. ^ρ τὰς πληγὰς C. ^η τὰ τραύματα E. ^ε εἶπεν] ἡ τοῦτο μόνον A.B.F. Sav. cet. ^ε τί ἐστὶ σὺν πάσῃ κακία;] ἐν πᾶσι δὲ C.D. τὸ σὺν πάσῃ δὲ E. πᾶσα γὰρ κακία A.B.F. τί ἐστὶ σ. π. κακία; πᾶσα γὰρ κακία Sav. cet. ^ε εἰσι] + δὲ Veron. + γὰρ D. Sav. cet. ^ν τὸν μὲν προσιόντα] τοὺς μὲν προσιόντας A.B.F. Sav. cet. ^ω οὐδὲ A.E. ^κ καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^ν οἱ ἄνθρωποι F. ^ε οὔτε] καὶ οὔτε A.B.F. Sav. cet. ^κ κρᾶπτουσι E. ^κ καὶ om. E. ^ε φησὶ] εἰπὼν A.B.F. ^α τὸν πυρσὸν] τὸ πῦρ ante corr. E. Statim ἀνάψης idem. ^ε στρέφεις B.C.F. ^ε αἱ om. A.B.F. Mox μάλιστα εἰσιν ἐκεῖναι χαλ. iidem. ἐκεῖναι μάλιστα εἰσι χαλεπώτεροι E. ^ε στρεφ. B.C.F. et ex corr. ead. man. E. ^κ ἐκτός] ἐκάστοις C. Veron.

ἐπιφάνειαν ἐξανθήσῃ; καὶ πυρετοὶ, ὅσοι τὰ ἰενδόσθια καίουσιν; Οὕτω καὶ ὀργὴ αὕτη χαλεπωτέρα ἢ τὴν ψυχὴν ἐπινευομένη. Ἀλλὰ καὶ ^καὕτη ἀρθήτω, φησὶ, σὺν πάσῃ κακίᾳ, καὶ μικρᾷ καὶ μεγάλῃ. Πειθώμεθα τοίνυν αὐτῷ, καὶ πάσαν πικρίαν καὶ ^πᾶσαν κακίαν ἐξαίρωμεν, ἵνα μὴ λυπῶμεν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ἀνέλωμεν **D** πρόρριζον τὴν πικρίαν, ἐκτέμωμεν αὐτήν. Οὐδὲν ἀγαθὸν ἀπὸ πικρᾶς γένοιτο ἂν ^μψυχῆς, οὐδὲν ὑγιές, πάντα συμφοραὶ, πάντα δάκρυα, πάντα θρήνοι καὶ οἰμωγαί. Οὐχ ὁράτε καὶ τῶν θηρίων ὅσα ^πᾶν κράζῃ, πῶς ἀποστρεφόμεθα; οἷον τὸν λέοντα, τὴν ὄρκτον, ἀλλ' οὐχὶ τὸ πρόβατον· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκεῖ κραυγὴ, ἀλλὰ προσηνὴς τις φωνή. Καὶ τῶν ὀργάνων δὲ τῶν μουσικῶν, ὅσα μὲν ^πᾶν κράζῃ, ἀηδέστερά ἐστι πρὸς τὸν φθόγγον, οἷον τύμπανα, σάλπιγγες· τὰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλὰ μαλάττοντα, ταῦτα ἡδέα, ^ααὐλὸς καὶ κιθάρα καὶ σύριγγες. Οὕτως οὖν ἡμῶν **E** τὴν ψυχὴν καταστήσωμεν, ὥστε μὴ κράζειν· καὶ οὕτω δυνησόμεθα καὶ τῆς ὀργῆς περιγενέσθαι· ταύτην δὲ ἐκκόψαντες, αὐτοὶ πρῶτοι τῆς γαλήνης ἀπολαύσομεν, καὶ εἰς τὸν εὐδίων ^πλευσόμεθα λιμένα· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

116

ΛΟΓΟΣ IS.

- ¹ Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ^αἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.
- B** ΟΥΚ ἀρκεῖ ^βκακίας ἀπαλλαγῆναι, εἰ δεῖ τῆς βασιλείας τῶν (843) οὐρανῶν ἐπιτυχεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ πολλῆς τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐργασίας. Ἴνα μὲν γὰρ γεέννης ἀπαλλαγῶμεν, ἀπέχεσθαι δεῖ ^απονηρίας· ἵνα δὲ βασιλείας ἐπιτύχωμεν, ἀντέχεσθαι τῆς ἀρετῆς. Ἡ οὐκ ἴστε, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἔξωθεν δικαστηρίοις, ὅταν ἐξέτασις ᾖ τῶν εἰργασμένων ἐκάστω, καὶ ἐκκλησιάσῃ πᾶσα ἡ

1 CAP. IV. v. 31, 32.

¹ ἐνδόσθια B.C.D.F. ἔνδον ^{σθε}(sic) E. ἐντόσθια Edd. Statim καίοντες C.D. Veron. διακαίοντες E. ^κ αὕτη E. Statim ἀρθήτω om. C. Veron. Post ἀρθήτω add. ἀφ' ὑμῶν E. ^π πᾶσαν om. B.F. Statim ἐξάρωμεν E. ^μ ψυχῆς] τῇ ψυχῇ E. ^π ἂν κράζῃ] κράζει E. ^ο ἄρκτον C.D. ^π οὐχὶ] οὐ B.F. ^α ἐκεῖ] ἐκείνῃ A.B.F. ^τ ἂν κράζῃ] κράζει C.E. ^α αὐλὸς] οἷον αὐλὸς A.B.F. Sav. cet. ^π πλεῦσσομεν E. ἀπελευσόμεθα C. HOM. XVI. ^α ἐν Χριστῷ assumtum ex A.B.E.F. Mosq. ^β τῆς κακίας E. ^α ἀγαθῶν pro ἀρετῶν A.B.C. Flor. p. 411. (Tom. xii. p. 615 B.) ^δ τῆς πον. E. ^ε ὅταν] + καὶ E. ^ε ἐκάστω est in libris omnibus, non in Edd.

πόλις, οὕτω γίνεται; Καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἔξωθεν ἔθος ἦν παλαιόν, χρυσῷ στεφανοῦσθαι στεφάνῳ, οὐ τὸν μηδὲν κακὸν ἐργασάμενον ἔτι τὴν πόλιν· τοῦτο γὰρ ^h αὐτῷ πρὸς τὸ μὴ δοῦναι δίκην ^C ἀπόκρι μόνον· ἀλλὰ ^k τὸν μεγάλας εὐεργεσίας ἐπιδειξάμενον. Οὕτως ἐπὶ ταύτην ἐχρῆν ἄγεσθαι τὴν τιμὴν. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα πῶς μικροῦ δεῖν με ^m παρέλαθεν ὁ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς ἀναγκαῖον ⁿ ἦν εἰπεῖν. Τῆς γὰρ διαιρέσεως ταύτης τὸ πρῶτον ἀνατίθεμαι μέρος, μικρῇ τινι ἐπιδιορθώσει χρυσάμενος. Ἐπειδὴ γὰρ ^o ἔφην, πρὸς τὸ ^p μὴ περιπεσεῖν γεέννη ^q ὅτι τῶν κακῶν ἡμῖν ἡ ἀναχώρησις ἀρκεῖ, μεταξύ με λέγοντα ἵππεισθαι τις ἀπειλή φοβερά, οὐ τοῖς κακόν τι τολμήσασι τὴν τιμωρίαν ἐπάγουσα, ^D ἀλλὰ τοὺς ἑλλειοπότης τι τῶν ἀγαθῶν κολάζουσα. Τίς δὲ οὖν αὕτη ἐστὶ; Τῆς ἡμέρας, φησὶν, ἐπιστάσης τῆς φοβεράς, καὶ παραγενομένης τῆς κυρίας, καθεσθεις ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ κριτής, καὶ τὰ μὲν πρόβατα στήσας ἐκ δεξιῶν, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἀριστερῶν, ^a πρὸς μὲν τὰ πρόβατα ἔλεγε· ² “Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπέινασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν.” Τοῦτο καλῶς· ἔδει γὰρ αὐτοὺς τῆς τοσαύτης φιλανθρωπίας ταύτην λαβεῖν τὴν ἀντίδοσιν· τὸ μέντοι τοὺς μὴ ^E μεταδόντας τοῖς δεομένοις ἐξ ὧν εἶχον ^v αὐτοὶ, μὴ μέχρι τῆς τῶν ἀγαθῶν στερήσεως κολάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ τῆς γεέννης παραπέμπεσθαι πυρὶ, τοῦτο ^w δὴ ποῖον ἂν ἔχοι λόγον; ^x Καὶ τοῦτο μὲν οὖν μάλιστα εὐπρόσωπον ^y ἂν ἔχοι λόγον, οὐχ ἥττον, ἢ ἐκείνο τὸ πρότερον. Διὰ γὰρ ^z τούτων παιδευόμεθα, ὅτι οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀπολαύσονται ^a καλῶν· οἱ δὲ ἐγκληθῆναι μὲν οὐδὲν ἔχοντες κακόν, ^F ἑλλειοπότες δὲ τι τῶν ἀγαθῶν, μετὰ τῶν ^b τὰ κακὰ ἐργασαμένων εἰς τὸ τῆς γεέννης ἀπαχθήσονται πῦρ. ^c Εἰ μὴ τις ἐκεῖνο λέγοι, ὅτι καὶ τὸ ἀγαθὸν μὴ ποιῆσαι, κακίας μέρος ἐστίν· ἀργίας γὰρ τοῦτό ἐστιν, ἀργία δὲ ^d κακίας μέρος· ^e μᾶλλον δὲ οὐ

² Matth. xxv. 34, 35.

^ε τῇ πόλει E. Veron. ^h αὐτῷ A.B.C.E.F. Flor. αὐτὸ Edd. ⁱ ἀπέχρησε A.B.F. ^k τὸν καὶ E. ^l οἷδ' ὅπως A.B.F. ^m παρήλθεν E. ⁿ ἦν om. F. ^o ἔφην] ἔλεγον ὅτι A.B.F. ἔφην ὅτι E. ^p μὴ superscript. in E. ^q ὅτι τῶν] Sic Sav. cet. ὅτι om. C.D.E. οὐ τῶν A.B.F. Statim ἡ τῶν κ. ἡμῖν ἂν. E. ^r εἰσῆλθε E. ^s πρὸς μὲν τ. π. ἔλεγε om. A.B.F. Idem post πατρὸς μου add. πρὸς τοὺς ἐκ δεξιῶν ἔλεγε. ^t μεταδιδόντας E. ^v αὐτοὶ om. A.F. ^w δὴ] δὲ E. δὴ om. Veron. τοῦτο δὴ post λόγον transp. A. Sav. cet. ^x καὶ τοῦτο—μάλιστα] μάλιστα μὲν οὖν καὶ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^y ἂν accessit ex C.D.E. ἔχει pro ἔχοι A.B. ^z τούτων pro τούτου omnes. ^a καλῶν omnes. ἀγαθῶν Edd. ^b τὰ om. C.D.E. ^c εἰ] πλήν εἰ F. ^d τῆς κακίας F. ^e μᾶλλον δὲ οὐ (οὐδὲ Veron.) μέρος, ἀλλὰ] καὶ E.

μέρος, ἀλλὰ ὑπόθεσις καὶ ρίζα πονηρά· πᾶσαν γὰρ τὴν κακίαν
 117 ἐδίδαξεν ἡ ἀργία. Μὴ τοίνυν ἀνοήτως ταύτας τὰς ἐρωτήσεις
 ἐρωτῶμεν· ὅ μὴδὲν πεποιηκὼς κακὸν, μὴδὲ ἀγαθόν, ^h ποῖον δέ-
 ξεται τόπον; Τὸ γὰρ μὴ ποιῆσαι ἀγαθόν, τοῦτο ποιῆσαι ἐστὶ
 κακόν. Εἰπέ γάρ μοι, εἴ τινα οἰκέτην ἔχοις, μήτε κλέπτοντα,
 μήτε ὑβρίζοντα, μήτε ἀντιλέγοντα, ἀλλὰ καὶ μέθης κρατοῦντα
 καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, καθήμενον δὲ διαπαντὸς ἀργόν, καὶ
 οὐδὲν τῶν ὀφειλόντων παρὰ οἰκέτου δεσπότη πληροῦσθαι ποι-
 οῦντα· οὐ μαστιγώσεις, οὐ στρεβλώσεις αὐτόν, ⁱ εἰπέ μοι; Καὶ
 B μὴν ^k οὐδὲν εἰργάσατο κακόν. Αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτό ἐστι κακόν.
 1 Ἀγάγωμεν δὲ καὶ ἐπὶ τὸν λοιπὸν βίον τὸν λόγον· ^m καὶ ἔστω
 τις γεωργός, καὶ μὴδὲν λυμαίνεσθω τοῖς ἡμετέροις ὑπάρχουσι,
 μήτε ἐπιβουλεύτω, μήτε κλεπτέτω, μόνον δὲ τὰς αὐτοῦ χεῖρας
 δήσας, οἴκοι καθεζέσθω, μήτε σπείρων, μήτε αὐλακα τέμνων,
ⁿ μήτε βοῦς ὑποζευγνὺς, μήτε ἄμπλον θεραπεύων, μήτε ἄλλο
 τι τῶν περὶ τὴν γῆν πονῶν· ἄρα οὐ κολάσομεν τὸν τοιοῦτον;
 Καίτοιγε οὐδὲν ἠδίκησεν, οὐδὲ ἔχομεν ἐγκαλεῖν ^o αὐτῷ· ἀλλ'
 ραυτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἠδίκησεν· ἀδικεῖ γὰρ κοινῷ λόγῳ, τὴν παρ'
 C ἑαυτοῦ συντέλειαν μὴ παρεχόμενος. Τί δὲ, εἰπέ μοι, ἂν τῶν
 ἰδημιουργῶν ἕκαστος καὶ χειροτεχνῶν τὸν μὲν ἑτερότεχρον,
 ἀλλὰ μὴδὲ τὸν ὁμότεχρον βλάβῃ μὴδὲν, ἀργῇ δὲ μόνον, οὐχὶ
 ἀπόλῳεν· ἅπας ἡμῖν ὁ βίος οὕτω καὶ διέφθαρται; ^p Βούλει καὶ
 ἐπὶ τοῦ σώματος τὸν λόγον ^v ἐλκύσωμεν; Οὐκοῦν ἡ χεὶρ μὴ
 πληττέτω τὴν κεφαλὴν, μὴδὲ ἐκκοπτέτω τὴν γλῶσσαν, μὴδὲ
 ἐξορυττέτω τὸν ὀφθαλμόν, μὴδὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ἐργαζέσθω (844)
 κακόν· μόνον δὲ ^w ἀργῇ μενέτω, καὶ τὴν παρ' ἑαυτῆς λειτουρ-
 D γίαν μὴ πληροῦντα ^x τῷ παντὶ σώματι· ἄρα οὐκ ἄξιον ἐκκο-
 πῆναι αὐτήν, ἢ περιφέρειν ἀργοῦσαν, καὶ παντὶ λυμαينوμένην
 τῷ σώματι; Τί ^y δὲ, ἂν τὸ στόμα μὴ κατεσθίῃ τὴν χεῖρα, μὴδὲ
 δάκνῃ τὸ στήθος, τὰ δὲ παρ' ἑαυτοῦ πάντα ἐλλείπῃ, οὐ βέλτιον
 ἐμπεφράχθαι μᾶλλον; Εἰ τοίνυν καὶ ἐπὶ τῶν ^z οἰκετῶν, καὶ ἐπὶ
 τῶν δημιουργῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος παντὸς ἀδικία μεγάλη, οὐ

ⁱ τὴν accessit ex A.B.C.F. ^o ὁ] οἶον ὁ A.B.F. Sav. cet. ^h ποῖον] +
 ἄρα A.F. ¹ εἰπέ μοι] ναί, φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^k οὐδὲν] οὐδ' ante
 corr. E. ^l ἀγάγωμεν (ἀγωμεν C.D. Veron.)—τὸν λόγον] ἀλλ', εἰ δοκεῖ, καὶ
 ἐπὶ τὸν λ. β. τὸν λόγον ἀγάγωμεν A.B.F. ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ἀγάγωμεν καὶ ἐπὶ τὸν λ.
 β. τὸν λόγον Sav. cet. ^m καὶ assumptum ex omnibus. ⁿ μήτε β. ὑ.] μήτε
 βόας ζευγνὺς A. τοὺς βόας ζευγνὺς B.F. ^o αὐτῷ] + τι A.B.F. Sav. cet.
^p αὐτῷ et τοῦτῳ A.B.F. Sav. cet. ^q χειροτεχνῶν προ δημ. et τῶν δημ. pro
 χειροτεχνῶν C. ^r τὸν μὲν ἐτ. ἀλλὰ μὴδὲ] μήτε τὸν ἐτ. μὴδὲ A.B.F. ^s πᾶς E.
^t βούλει] εἰ βούλει E. ^v μεταβιβάζομεν A.B.F. ^w ἀργός ex corr. E.
^x τῷ π. σώματι om. A.B.F. inclusum a Sav. ^y δὲ] δαὶ B.F. δὴ C. ^z οἰκε-
 τῶν] + καὶ ἐπὶ τῶν γεωργῶν A.

μόνον τὸ κακόν τι πράξει, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν ἀγαθῶν ἔλλειψις, πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ τοῦτο *ἀν γένοιτο. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ἀπάγων ἡμᾶς τῆς ἐπονηρίας, ἄγει πρὸς τὴν ἀρετὴν.

^bΤί γὰρ ὄφελος, εἶπέ μοι, τὰς ἀκάνθας ἐκκοπῆναι πάσας, ἀν τὰ χρηστὰ μὴ καταβάλληται σπέρματα; Εἰς γὰρ τὴν αὐτὴν περιστήσεται ^dπάλιν ἡμῖν ζημίαν ὁ πόνος μείνας ἀτελής. Διὰ τοι τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος κηδόμενος ἡμῶν, οὐ μέχρι τῆς τῶν κακῶν ἐκκοπῆς καὶ ἀναιρέσεως ἵστησι τὰ παραγγέλματα, ἀλλὰ καὶ ταχὺ τῶν ἀγαθῶν τὴν καταφύτευσιν ἐπιδείκνυσθαι προτρέπει. Εἰπὼν γὰρ, “Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ Ἐκραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ,” ἐπήγαγε “Γίνεσθε ^eδὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὖσπλαγχοι, χαρίζομενοι ἑαυτοῖς.” Ἐξεῖς γὰρ εἰσιν αὐταὶ καὶ διαθέσεις. Καὶ οὐκ ἀρκεῖ ἡ τῆς ἐτέρας ἀπαλλαγὴ εἰς τὴν τῆς ἐτέρας ἡμᾶς ¹¹⁸ ἔξιν καταστήσαι πάλιν, ἀλλὰ δεῖ πάλιν κινήσεώς τινος, καὶ ὁρμῆς οὐκ ἐλάττονος τῆς ἐν τῇ φυγῇ τῶν κακῶν, ὥστε γενέσθαι ἐν τῇ κτήσει τῶν ἀγαθῶν. Καὶ ^gγὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος ὁ μέλας ἀν ἀπαλλαγῇ τῆς ποιότητος ταύτης, οὐκ εὐθέως ^hἐγένετο λευκός. Μᾶλλον δὲ μὴ ἐπὶ τῶν φυσικῶν τὸν λόγον γυμνάσωμεν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν κατὰ προαίρεσιν τὸ παράδειγμα ⁱπαραγάγωμεν. Ὁ μὴ ἐχθρὸς οὐ πάντως φίλος ἐστίν, ἀλλ’ ἐστὶ τι μέσον, ὃ μῆτε ἔχθρας, μῆτε φιλίας ^kἐστίν, ἐν ^lᾧ μάλιστα οἱ Β πλείους τῶν ἀνθρώπων καθεστήκασιν πρὸς ἡμᾶς. Ὁ μὴ δακρύων, οὐ πάντως καὶ γελᾷ, ἀλλ’ ἐστὶ μέση κατάστασις. Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, οὐχ ὁ μὴ πικρὸς πάντως χρηστὸς, οὐδὲ ὁ μὴ θυμώδης ^mπάντως εὖσπλαγχνος· ἀλλὰ δεῖ πάλιν ἐτέρας σπουδῆς, ὥστε κτήσασθαι τοῦτο τὸ καλόν. Καὶ θεὰ πῶς κατὰ νόμον ἀρίστης γεωργίας ὁ μακάριος Παῦλος τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ γῆν παρὰ τοῦ γεωργοῦ διακαθαίρει τε καὶ ἐργάζεται. Ἀνείλε τὰ νόθα ^C σπέρματα, παρακαλεῖ λοιπὸν, ὥστε κατασχεῖν τὰ γνήσια φυτὰ. “Γίνεσθε χρηστοὶ,” φησίν. Ἀν γὰρ τῶν ἀκανθῶν ἀνασπασθειςὼν μένη ἡ χώρα ἀργοῦσα, ἀνονήτους πάλιν οἴσει βοτάνας. Διὸ τὴν σχολὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀργίαν προκαταλαμβάνειν δεῖ ⁿτῇ τῶν ἀγαθῶν σπερμάτων τε καὶ φυτῶν καταβολῇ.

^a ἀν γένοιτο pro γένοιτ’ ἀν A.B.C.D.E. ἀν om. F. ^b ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ τὰ ἐναντία τῆς κακίας ἐκκοπτομένης ἐργάζεσθαι, ἐπεὶ οὐδὲν ὄφελος, ὀργῆς ἐκμίσθωθις τυχόν, ἀν μὴ ἀγάπῃ ἐπιδαψιλευθῇ. Veron. ^c καταβάλληται C.D.E. καταβάλληται Edd. ^d π. ἡμῖν ζ. A.B.C.D.F. ζ. π. ἡμῖν E. π. ζ. ἡμῖν Edd. ^e ὁ μακάριος Π. E. ὁ Π. om. F. καὶ ὁ Π. om. A.B. Post Παῦλος add. σφόδρα A.B.F. Sav. cet. ^f δὲ om. C. ^g γὰρ + καὶ E. ^h γίνεται A.B.F. Sav. cet. ⁱ μεταγάγ. A.B.F. ^k ἐστὶν post ἔχθρας transp. A.E.F. ^l πάντως + καὶ E. ^m τὴν ... καταβολὴν C.

Ἀνείλεν ὀργήν, ἔθηκε χρηστότητα· ἀνείλε πικρίαν, ἔθηκεν εὐσπλαγχνίαν· ἐξέτεμε κακίαν καὶ βλασφημίαν, ἐφύτευσε συγγνώμην. Τὸ γὰρ, “Χαρίζομενοι ἑαυτοῖς,” τοῦτό ἐστι· συγ-
D γνωμονικοὶ, φησί, γίνεσθε. Μείζων γὰρ αὕτη ἢ χάρις ὅτις ἐν τοῖς χρήμασιν. Ὁ μὲν γὰρ χρήματα ἀφιεῖς τῷ δανεισαμένῳ παρ’ αὐτοῦ, καλὸν μὲν ἐργάζεται ἔργον καὶ θαυμαστὸν, πλὴν ἀλλὰ μέχρι τοῦ σώματος ἢ χάρις, εἰ καὶ ἑαυτῷ τὴν ἀμοιβὴν ἐν τοῖς πνευματικοῖς καὶ τοῖς κατὰ ψυχὴν ἀποδίδωσι ὄροις· ὁ δὲ ἀμαρτήματα χαρισάμενος, τὴν τε ψυχὴν ὠφέλησε τὴν ἑαυ-
E ἑαυτὸν μόνον τούτῳ τῷ τρόπῳ, ἀλλὰ κἀκεῖνον ἐπιεικέστερον ῥκατέστησεν. Οὐ γὰρ οὕτως ἐπεξερχόμενοι τοῖς ἡδικοῖς ἡμᾶς, ὡς συγχωροῦντες δάκνομεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, ἑντρέπον-
τες καὶ δυσωποῦντες. Ἐκείνους μὲν γὰρ οὔτε ἡμᾶς αὐτοὺς, οὔτε ἐκείνους ὠνήσαμεν, ἀλλ’ ἀμφοτέρους ἐβλάβημεν, αὐτοὶ τε τὸ ἀνταπόδομα διώξαντες κατὰ τοὺς παρὰ Ἰουδαίους ἄρχοντας, καὶ τὸν ἑν ἐκείνοις ἐκκαύσαντες θυμόν· ἂν δὲ ἐπιεικέα τὴν ἀδικίαν ἀμειψώμεθα, πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ὀργὴν ἐκλύσαντες, ἐκαθίστα-
F μεν παρ’ αὐτῷ δικαστήριον ἡμῖν φέρον τὰς ψήφους, καταδικάζον αὐτὸν χαλεπώτερον, ἢ ἡμεῖς. Καταγνώσεται γὰρ αὐτοῦ καὶ καταψηφιεῖται, καὶ πᾶσαν ζητήσει πρόφασιν, δι’ ἧς ἀποτίσει τὸ δανεισθὲν τῆς μακροθυμίας μέρος μετὰ πλείονος τοῦ μέτρου, εἰδὼς ὅτι ἂν ἔμὲν τὸ ἴσον ἀποδῶ, καὶ οὕτως ἡλάττωται, τῷ (845) μὴ αὐτὸς ἄρξασθαι, ἀλλὰ τῷ παρ’ ἡμῶν τὸ ὑπόδειγμα λαβεῖν,
119 ἔλαττον φέρον. Σπουδάσει τοίνυν ὑπερβαλέσθαι τῷ μέτρῳ, ἵνα τὴν ἐλάττωσιν, ἣν ἐκ τοῦ δευτέρου ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν ἀνταπόδοσιν ὑπέμεινε, τῇ τῆς ἀντιδόσεως ὑπερβολῇ κατακρύψῃ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου γενομένην αὐτῷ ἐλάττωσιν τοῦ ἑποτέρου παθόντος κακῶς, ταύτην ἀπὸ τῆς καθ’ ὑπερβολὴν ἐπιεικείας κοινὴν ὑεργάσῃται. Ὅι γὰρ ἄνθρωποι, ὅταν ἐγνώμονες ᾖσιν, οὐχ οὕτως ἐπὶ τοῖς κακοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, οἷς ἂν εὐπάσχωσι παρὰ τῶν ἡδικομένων, ὁστένουσι. Τὸ μὲν ἑγὰρ κακίας
B καὶ ὀνειδούς καὶ γέλωτος μεστὸν, ὁ τὸν εὐπαθόντα μὴ ἀντὶ εὐποιεῖν· τὸ δὲ ἔπαινον ἔχει καὶ κρότους παρὰ πάντων καὶ εὐφη-

ⁿ τῆς] τοῖς C.D. Veron. ^o συγγνώμης] + λέγω A.B.F. ^p κατέστησεν A.B.C.E.F. ἐποίησεν Edd. ^q ἐντρ. καὶ δυσωπ.] καὶ ἐντρέπομεν καὶ δυσωποῦμεν A.B.F. ^r ἐν om. F. ^s ἑαυτοῦ E. αὐτοῦ Edd. ^t μὲν om. E. ^v ὑπερβαλέσθαι] + τὰ σπέρματα C. Veron. ^w ὑπομείνη C.D. Veron. ὑπομένει (corr. ex ὑπέμεινε, ut videtur) E. ^x πρότερος A.F. Statim παθεῖν A.B.F. ^y ἐργάζεται E. ^z οἱ] οὐ α pr. man. E. ^a ἂν om. ante corr. E. ^b στένουσιν C. ^c γὰρ om. a pr. man. E. ^d καὶ] Sic A.B.F. τὸ δὲ C.D.E. Veron. τὸ δὲ καὶ Sav. cet. Statim ὀνειδῶν D.E. Veron. ^e τὸν] τὸ τὸν A.B.F. Mox ἀντὶ εὐποιεῖν D. ἀντὶ εὐποιεῖν C. Veron. ἀντιποιεῖν B.F. ἀν-
τενποιεῖν Sav. cet. ^f τὸ δὲ] Sic A.B.F. τοῦτο μὲν γὰρ Edd.

μίας, τὸ κακῶς παθόντα μὴ ἀντεπεξελθεῖν. Διὰ τοῦτο ἑτούτῳ μάλιστα δάκνονται.

ῴστε, εἰ βούλει ἡ ἀμύνεσθαι, τούτῳ ἰαμύνου τῷ τρόπῳ· κακοῖς ἀγαθὰ ἀνταπόδος, ἵνα αὐτὸν καὶ ὀφειλέτην καταστήσης, καὶ νικῆσης νίκην θαυμαστήν. Ἐπαθες κακῶς; Ποίησον καλῶς, οὕτως ἀμύνου τὸν ἐχθρόν. Ἀν μὲν γὰρ ἐπεξέλθης, ὁμοίως καὶ σὲ ἡ κακείνον ἅπαντες μέμφονται· ἂν δὲ ἐνέγκης, ἐτέρως, σὲ μὲν κροτήσουσι καὶ θαυμάσουσι, ἐκείνον δὲ κακηγορήσουσι. Τί δὲ C ἐχθρῷ ἰγένετο ἂν μείζον τοῦ τὸν ἐχθρόν ἰδεῖν παρὰ πάντων θαυμαζόμενον καὶ κροτούμενον; τί ἐχθρῷ πικρότερον τοῦ ἑαυτὸν θεάσασθαι παρὰ πάντων ὑβριζόμενον ἐπ' ὄψεσι τοῦ ἐχθροῦ; Ἐὰν αὐτὸν ἀμύνῃ, καὶ κατεγνώσθης ἴσως, καὶ σὺ μόνος ἡμύνῃς· ἂν δὲ ἀφῇς, ἀντὶ σοῦ πάντες ὁ ἀμύνονται αὐτόν· ὅπερ τοῦ παθεῖν κακῶς χαλεπώτερον, τὸ τὸν ἐχθρόν τοσοῦτους ἑτούς ἀμύνοντας ἔχειν. Ἀν ἀνοιξῇς ἡ σὺ τὸ στόμα, ἐκείνοι σιγήσουσι· ἂν δὲ σὺ ῖσιγῇς, οὐκέτι ἐνὶ τῷ σῷ στόματι, ἀλλὰ D μυρίοις τοῖς τῶν ἄλλων αὐτὸν ἑβάλλεις, καὶ μᾶλλον ἀμύνῃ. Καὶ σοὶ μὲν ὑβρίζοντι πολλοὶ καὶ ἐγκαλοῦσιν· ἐροῦσι γὰρ τοῦ πάθους εἶναι τὰ ῥήματα· ὅταν δὲ ὁ μὴδὲν ἡδίκημένος οὕτως αὐτὸν πλύνῃ ταῖς ὑβρεσι, τότε μάλιστα καθαρὰ πάσης ὑποψίας ἡ ἄμυνα. Ὅταν γὰρ οἱ μὴδὲν παθόντες δεινὸν, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς σῆς ἐπικεικίας ὡς ἡδίκημένοι ὕσυναλγῳσι καὶ συμπάσχωσι, πάσης ὑποψίας καθαρὰ αὕτη ἡ ἐκδικία. Τί οὖν, ἂν μὴδὲς ἀμύνῃται, φησὶν; Οὐκ ἔστιν εἶναι λιθίνους ἀνθρώπους, E ὡς τοσαύτην φιλοσοφίαν ὀρῶντας μὴ θαυμάσαι· κἂν μὴ ἑτότε ἀμύνωσιν, ὕστερον ὅμως ἐν ἑκαταστάσει γενομένοι, τοῦτο ἐργάσσονται, σκώπτοντες ἑδὲ ἐκείνον καὶ λοιδοροῦντες διατελοῦσι. Κἂν ἑτερος ἑδὲ μὴδὲς θαυμάσῃ, αὐτὸς σε ἐκείνος πάντως θαυμάσεται, κἂν μὴ λέγῃ. Ἡ γὰρ τοῦ καλοῦ κρίσις ἡμῖν, κἂν εἰς αὐτὸ τῆς κακίας τὸ βάραθρον ἐλθωμεν, ἀδέκαστος καθέστηκεν, οὐ παρακλινομένη. Ἡ δὲ διὰ τί τὸν κύριον ἡμῶν οἶε τὸν Χριστὸν ταῦτα λέγειν, Ἡ Εἰάν τις σε ῥαπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν

3 Matth. v. 39.

Ἡ τούτῳ μ. pro μ. τούτῳ omnes.

ἡ ἀμύνεσθαι E. ἡ ἀμύνου] + σου E.

ἡ ἀμύνεσθαι A.D.F. Sav. cet. καὶ

ἡ κακείνον] + ὁμοίως E.

ἡ γένετο' ἂν A.B. ἂν γένετο C. τί δὲ ἐχθρῶν C. ἡ ἂν E. Statim αὐτὸς A.B.F.

ἡ ἀμύνονται C.D.E. ἀμύνονται Veron. ἀμυνούνται A.B.F. Sav. cet.

ἡ τοὺς ἀμύνοντας] ἀμυνομένους E. ἡ σὺ] καὶ σὺ E. ἡ σιγῇς E. ἡ τῷ σῷ στόμ.] ἡ Sic E. τῷ στόμ. C. στόματι Edd. Cf. p. 129 B.

ἡ βαλεῖς D. Mox ἀμύνεις (sic) E. ἡ ἀλγῶσιν C. ἡ ἔστιν] + οὕτως E. ἡ ποτε E.

Statim ἡμ. ὥστε ὕστερον id. ἡ ἐκστάσει F. γενομένοι in marg. B. Mox ἐργάσσονται C. Veron.

ἡ δὲ om. A.B.F. Sav. cet. Mox διατελοῦσι (διατε-

λίσσουσι E.) deest in iisdem. ἡ δὲ om. E. ἡ ἡ om. E.

M M 2

σιαγόνα, στρέφον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην;” οὐκ ἐπειδὴ ὅσῃ εἰς
 τις μακρόθυμος γένηται, τοσούτῃ μᾶλλον καὶ ἑαυτὸν κακείνον
 120 ὠφέλησεν ὠφέλειαν τὴν μεγίστην; Διὰ τοῦτο στρέφειν καὶ
 τὴν ἄλλην προσέταξεν, ἵνα ἐμπλήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θυμου-
 μένου. Τίς γὰρ οὕτω θηρίον ἐστίν, ὡς μὴ ἐντραπήνῃ λοιπόν;
 “Οἱ κύνες λέγονται τοῦτο ποιεῖν” ^ακᾶν ὑλακτῆσσι, καὶ ἐπέλ-
 θωσί τινι, ὁ δὲ ὑπτίον ρίψας ἑαυτὸν μηδὲν ἐργάσῃται, τὸν
 θυμὸν ἅπαντα ἔσβησεν. Εἰ τοίνυν ἐκεῖνοι ἐτὼν παθεῖν παρ’
 αὐτῶν κακῶς ἔτοιμον δυσωποῦνται, ^βπόσῃ μᾶλλον τὸ τῶν ἀν-
 θρώπων γένος λογικώτερον ἶδν. Ἀλλὰ γὰρ ἄξιον τὸ μικρὸν
 ἔμπροσθεν εἰς μνήμην ἔλθον, ^γκαὶ εἰς μαρτυρίαν ἐλκυσθὲν, μὴ
 Β παριδεῖν. Τί δὴ τοῦτό ἐστιν; Ἐλέγομεν περὶ τῶν Ἰουδαίων
 καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν παρ’ αὐτοῖς, ὅτι ἐνεκαλοῦντο ὡς διώκον-
 τες ἀνταπόδομα· καίτοι τοῦτο ὁ νόμος αὐτοῖς ἐπέτρεπεν,
 “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος” ^δἀλλ’
 οὐχ ἵνα τοὺς ἀλλήλων ^εἐξορύττωσιν ὀφθαλμούς, ἀλλ’ ἵνα φόβῃ
 τοῦ παθεῖν τὴν τοῦ ποιεῖν ἄδειαν ἐπισχόντες, μήτε ἐργάζωνται
 τι κακὸν ἑτέροις, μήτε πάσχωσιν αὐτοὶ παρ’ ἐτέρων. Διὰ
 C τοῦτο εἶπεν, “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ,” ἵνα τὰς ἐκείνου
 δῆσῃ χεῖρας, οὐχ ἵνα τὰς σὰς ἀντεξαγάγῃ, οὐχ ἵνα τῶν σῶν
 ὀφθαλμῶν ἀπεῖρξῃ τὴν βλάβην μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ τοὺς ἐκείνου
 διατηρήσῃ σώους. Ἀλλ’ ὅπερ ἐζήτουν, ἡ τίνος ἐνεκεν συγκεχω-
 ρημένης ἀμύνης ἐνεκαλοῦντο οἱ τῷ πράγματι κεχρημένοι; τί
 ποτε τοῦτό ἐστι; Τὸ μνησικάκον ἐνταυθὰ φησιν. Εὐθέως μὲν (846)
 γὰρ τὸ παθόντα δράσαι συγχωρεῖ, ὅπερ ἔφην, κατέχων ἐκεί-
 νον· μνησικακεῖν δὲ οὐκέτι ἀφήσιν· οὐκέτι γὰρ τὸ πρᾶγμα
 ἐστὶ τοῦ θυμοῦ, οὐδὲ τῆς ζεύσεως ὀργῆς, ἀλλὰ πονηρίας
 Δ μεμελετημένης. Συγγινώσκει δὲ ὁ θεὸς τοῖς ἀπὸ τῆς ἐπηρείας
 ἴσως συναρπασθεῖσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἄμυναν ὥρμηκόσι. Διὸ λέγει,
 “Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ” καὶ πάλιν, ^ε“Ὁδοὶ μνησικάκων
 εἰς θάνατον.” Εἰ δὲ ἐνθα ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ πηροῦν
 ἐξῆν, τοσαύτη κείται τιμωρία τοῖς μνησικάκοις, πόσῃ μᾶλλον
 ὅ τοις καὶ παρέχειν ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παθεῖν κακῶς κελευσθεῖσι;

⁴ Levit. xxiv. 20.

⁵ Prov. xii. 28.

^α λέγονται οἱ κ. inverso ord. A.B.F. ^δ κᾶν] ἀν D. Veron. κᾶν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ε ὑλακτῆσσι καὶ] ὑλακτοῦντες E. ^ζ τινι om. C.D.E. Veron. ^η τὸν] τὸ μὴ A.B.C.F. Statim παρ’ αὐτοῖς Edd. repugnantibus libris. Tum ἔτοιμον om. A.B.F. ^θ πόσῃ pro πολλῇ A.B.C.E.F. ^ι ἶδν assumptum ex E. Etiam λογικώτερον om. A.B.F. ^κ καὶ om. E. ^λ τῶν] τε E. τῶν ante ἀρχόντων om. id. ^μ ἀλλ’ om. C. ^ν ἐξορύττωμεν F. ^ξ ἐτέροις C.D. Veron. ^ο ἐκείνων C. ^π τίνος] + γὰρ E. ^ρ τὸ omnes. τὸν Edd. ^σ τοῦ om. F. Statim θυμουμένου in text. E. ^τ τῆς om. A.B.F. ὁρμῆς pro ὀργῆς Veron. Mox ἀλλ’ ἀπὸ πον. C. ^υ τοῖς om. C.D. μᾶλλον τοῖς om. Veron.

Μὴ τοίνυν ὤμεν μνησικάκοι, ἀλλὰ ^ωσβέσωμεν τὴν ὀργήν, ^ιἵνα τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἀξιοθῶμεν. ⁶“⁷Ὡς γὰρ μέτρη μετρεῖτε, φησὶν, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, καὶ ἐν ^φκρίματι κρίνετε, Εἴ κριθήσεσθε” ⁸ὅπως ἂν καὶ τὰς ἐν τῷ παρόντι βίῃ διαφύγωμεν παγίδας, καὶ κατὰ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν τῆς παρ’ αὐτοῦ τύχωμεν συγγνώμης, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

¹Γίνεσθε ²δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, εὐσπλαγχνοὶ, χαριζόμενοι ¹²¹ ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ³ὑμῖν. Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.

ΤΑ παρελθόντα τῶν ⁴μελλόντων πλείονα ἔχει τὴν ἰσχύν, Β καὶ δοκεῖ ⁵θαυμαστότερα εἶναι καὶ πιστότερα. Διὸ καὶ ⁶ὁ Παῦλος ἀπὸ τῶν ὑπηρεγμένων ἤδη ποιεῖται τὴν παράκλησιν. ⁷Ἐκεῖνα μὲν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἕνεκεν μερίζονα ἔχει τὴν ἰσχύ. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ἄφες, καὶ ἀφεθήσεται σοι, ⁸ἐκὰν μὴ ἀφήτε, ⁹οὐ μὴ ἀφεθήσεται ὑμῖν, πρὸς μὲν φιλοσόφους ἄνδρας λεγόμενον καὶ τοῖς μέλλουσι πιστεύοντας, μέγα δύναται· ὁ δὲ Παῦλος οὐκ ¹⁰ἀπὸ τούτων ἐντρέπει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπηρεγμένων. ¹¹Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐστὶ κόλασιν φυγεῖν, τοῦτο δὲ ἀγαθοῦ τινος μετασχεῖν. ¹²Τὸν Χριστὸν μιμῇ. Ἀρκεῖ τοῦτο μόνον εἰς παράκλησιν ἀρετῆς, τὸ τὸν ¹³θεὸν μιμεῖσθαι. Τοῦτο ¹⁴δὲ μερίζον ἐκείνου, ὅτι ¹⁵“Ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.” ¹⁶Οὐ γὰρ ἀπλῶς, ὅτι τὸν θεὸν μιμούμεθα, εἶπεν, ¹⁷ὁ ἀλλ’ ὅτι ἐν οἷς αὐτοὶ εὐπάσχομεν. Πατέρων σπλάγχνα πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν βούλεται· D

⁶ Matth. vii. 2.

¹ CAP. IV. v. 32—CAP. V. v. 2.

² Matth. v. 45.

^ω σβέσωμεν] πᾶσαν σβῆσαι σπουδάωμεν A.B.F. ^ι ἵνα τῆς] ἵνα καὶ τῆς A.B.F. ἵνα τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, ἵνα τῆς E. Mox αὐτοῦ pro τοῦ θεοῦ E. ⁷ κριθήσεσθε] + γινώμεθα οὖν περὶ τοὺς ὁμοδοῦλους φιλάνθρωποι, συμπαθεῖς A.B.F. Sav. cet. ⁸ ὅπως ἂν—παγίδας] ἵνα καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον ἐλέους A.B.F. HOM. XVII. ⁹ δὲ om. E. ¹⁰ ἡμῖν E. ¹¹ μελλόντων πλείονα] πλείονων E. πραγμάτων πλείονα corr. rec. in marg. ejusdem. ¹² θανμ.] καὶ θινμ. E. ¹³ ὁ om. E. Mox ἦδη om. id. ¹⁴ ἐκεῖνα] ἐκεῖ F. ¹⁵ ἐκὰν] καὶ πάλιν ἂν A.B.F. ¹⁶ οὐ μὴ] οὐκ A.B.F. ¹⁷ ἐκείνῳ et τούτῳ A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ τὸν om. A.B.F. Post Χριστὸν add. φησὶ A.B.F. Sav. cet. ¹⁹ θεοῦ] Χριστοῦ C. Statim μνησασθαι F. ²⁰ δὲ om. A.B.F. Sav. cet. ²¹ οὐ γὰρ] ὅρα· οὐχ A.B.F. ²² ἀλλ’ ὅτι] ἀλλὰ τί; E.

σπλάγχχνα γὰρ ταῦτα λέγεται ἡ φιλανθρωπία καὶ οἱ οἰκτιρμοί.
 Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἐνὶ ἀνθρώπου ὄντας μήτε λυπεῖν μήτε λυ-
 πείσθαι, δεύτερον εὖρε φάρμακον, ὥστε ῥχαρίζεσθαι, φησὶν,
 ἑαυτοῖς. Καίτοι ὁ οὐδὲν ἴσον· σὺ μὲν γὰρ ἂν νῦν χαρίσῃ, πάλιν
 σοι χαριεῖται ἐκεῖνος, θεῷ δὲ οὐδὲν ἐχαρίσω. Καὶ σὺ μὲν τῷ
 ὁμοδούλῳ, ὁ δὲ θεὸς τῷ δούλῳ καὶ τῷ ἐχθρῷ καὶ τῷ μισοῦντι
 αὐτόν. “Καθὼς καὶ ὁ θεός, φησὶν, ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο
 ἡμῖν.” ῥΚαὶ τοῦτο μέγα ἔχει αἰνιγμα. Οὐχ ἀπλῶς ἀκινδύνως
 ἔχαρίσατο, φησὶν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ κινδύνου τοῦ υἱοῦ. ῥἸνα
 σοι συγγνώ, τὸν υἱὸν ἔθυσσε· σὺ δὲ πολλάκις καὶ ἀκίνδυνον καὶ
 ἀδάπανον ὁρῶν τὴν συγχώρησιν, οὐ ποιῇ. “Γίνεσθε ὡς μι-
 μηταὶ τοῦ θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητὰ, καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ,
 καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν
 ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.”
 ῥἸνα μὴ νομίσης ἀνάγκης εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἄκουσον ῥτί φησιν,
 ῥὅτι ἑαυτὸν παρέδωκεν. ῥὩς ὁ δεσπότης σε ἡγάπησεν, ἀγάπησον
 ῥσὺ τὸν φίλον· μᾶλλον δὲ οὐδὲ οὕτω δυνήσῃ, πλὴν ἀλλ’ ὡς δύ-
 122 νασαι. Βαβαί· τί ταύτης τῆς φωνῆς μακαριώτερον γένοιτ’ ἂν;
 Κἂν βασιλείαν εἴπῃς, κἂν ὁτιοῦν, οὐδὲν ἴσον. Τὸν θεὸν μιμῇ, (847)
 τῷ θεῷ ἑξομοιοῦσαι, ὅταν συγχωρήσῃς ἐκεῖνῳ. Μᾶλλον αὐτοῦ
 δεῖ συγχωρεῖν, ἢ χρήματα. Χρήματα μὲν γὰρ εἰς συγχωρήσῃς,
 οὐκ ἐμιμήσω τὸν θεόν· ἁμαρτήματα δὲ ἑὰν συγχωρήσῃς, τὸν
 θεὸν μιμῇ. Πλὴν πῶς δυνήσῃ λέγειν, πένης εἰμί, καὶ οὐ δύναμαι
 συγχωρῆσαι, ὅταν καὶ ἂ δύνασαι συγχωρῆσαι, μὴ συγχω-
 ρήσῃς; ῥΜὴ καὶ ἐνταῦθα ζημία ἐστίν; οὐχὶ πλοῦτος μᾶλλον,
 Β οὐχὶ περιουσία, οὐχὶ εὐπορία; ῥἸδοὺ καὶ ἄλλη παράκλησις
 εὐγενεστέρα. “Ὡς τέκνα ἀγαπητὰ,” φησὶν. ῥΚαὶ ἄλλην
 ἔχετε ἀνάγκην τοῦ μιμεῖσθαι αὐτόν, οὐ ἢ τὸ παθεῖν εὖ μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τὸ τέκνα ἰκαλεῖσθαι. “Ὡς τέκνα ἀγαπητὰ.” ῥἘπειδὴ

ῥ χαρ. φησὶν, ἑαυτοῖς] Sic E. Veron. χαρ. ἑαυτοῖς, φησὶν C.D. ἀλλήλοις χα-
 ρίζεσθαι. χαρίζεσθαι, φησὶν, ἑαυτοῖς A.B.F. Sav. cet. ῥ οὐδὲν ἴ.] οὐδαμοῦ
 τὸ ἴ. A.B.F. ῥ καὶ τοῦτο μ.] μ. καὶ τοῦτο A.B.F. Sav. cet. μέγα om. a pr.
 man. E. ῥ αἰνιγμα] + δ δὲ λέγει, τοῦτο ἐστὶν A.B.F. Sav. cet. ῥ ἐχαρί-
 σατο] + ἡμῖν E. ῥ Ἰνα] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ῥ οὐκ om. C.D. Veron.
 ῥ καὶ om. C. ῥ τί φησιν—ἡγάπησεν] πῶς οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ’ ὅτι ἑαυτὸν παρέ-
 δωκεν, εἶπεν· ὥσει ἔλεγεν, ἐχθρὸν ὄντα σε ὁ δ. ἡγάπησεν A.B.F. Sav. cet.
 ῥ σὺ] σου E. ῥ τοῦτο omnes. ἁμαρτήματα Edd. δὴ pro δεῖ D. ῥ ἂν E.
 ῥ συγχωρεῖν μὴ συγχωρῆς A.B.F. ῥ μὴ assumptum ex E. Statim καὶ ἐντ.
 ζημίαν ἦγῃ, ἀλλ’ (ἀλλ’ om. Sav.) οὐχὶ πλοῦτον μᾶλλον, οὐχὶ περιουσίαν, οὐχὶ
 εὐπορίαν (οὐχὶ εὐπ. om. A.B.F.) A.B.F. Sav. cet. ῥ εὐπορίαν] + γίνεσθε οὖν
 μιμηταὶ τοῦ θεοῦ A.B.F. Sav. cet. ῥ εὐγενεστέρα om. A.B.F. ῥ καὶ ἄλλην
 ἔχετε (+ ἂν E?) ῥ ἔχετε καὶ ἄλλην A.B.F. Sav. cet. ῥ τὸ pro τῷ A.B.C.E.F.
 Mox τὸ τέκνα pro τῷ τέκνα omnes. ῥ καλεῖσθαι] Sic B.C.D. καλεῖσθαι καὶ
 γενέσθαι F. γενέσθαι Edd. Statim καὶ pro ὡς A.B. καὶ ἀγαπητὰ (om. τέκνα)
 Cat.

γὰρ οὐ^κ πάντες τοὺς πατέρας μιμοῦνται, ἁλλὰ τὰ ἀγαπητὰ, διὰ τοῦτό φησιν, “Ὡς τέκνα ἀγαπητά.” ^μ“Περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ.” Ἰδοὺ πάντων ἡ ὑπόθεσις· ^πταύτης οὕσης, ^οοὐκ ὀργή, οὐ θυμὸς, οὐ κραυγὴ, οὐ βλασφημία, ἀλλὰ πάντα ἀνήρηται. Διὸ ὕστερον τὸ κεφάλαιον τίθησι. Πόθεν ἐγένου τέκνον; ^ςἘπειδὴ συνεχωρήθη σοι. ^ρἈπὸ τῆς ὑποθέσεως, ἀφ’ ἧς τοσαύτης ^ηἡξιώθης τιμῆς, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ^τκαὶ τῷ πλησίον συγχώρησον. Εἰπέ δὲ μοι, εἴ τις σε δεσμώτην ὄντα, καὶ μυρίων ὑπεύθυνον κακὸν ἤγαγεν ἐπὶ τὰ βασίλεια· μάλλον δὲ τοῦτο ἀφῶμεν· εἴ τις σε πυρέττοντα καὶ ψυχωρραγοῦντα ὠφέλησε φαρμάκῳ τινί, ἄρα οὐκ ἂν αὐτὸν πάντων προτιμήσας, καὶ αὐτὸ τοῦνομα τοῦ φαρμάκου; Εἰ γὰρ καιροὺς καὶ τόπους, δι’ ὧν ὠφελοῦμεθα, οὕτως ἔχομεν ὡς τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, πολλῶ μάλλον αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐραστής ἔσο τῆς ἀγάπης· δι’ αὐτῆς ἐσώθης, δι’ αὐτῆς υἱὸς γέγονας· ^κἂν ἕτερον δυνηθῇς ^δσωσαί, οὐχὶ τῷ αὐτῷ χρήσῃ φαρμάκῳ, καὶ παραινέσεις πᾶσι τὸ, ἄφετε, ἵνα ἀφεθῇ ὑμῖν; ^εΕὐγνωμόνων ψυχῶν τοῦτο, τὸ οὕτω προτρέπεσθαι, ἐλευθέρων καὶ εὐγενῶν. “Καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν ^ηἡμᾶς.” Σὺ τῶν φίλων φείδῃ, ἐκείνος τῶν ἐχθρῶν οὐκοῦν πολλῶ μείζον τὸ παρὰ τοῦ δεσπότου γινόμενον. Τὸ γὰρ, καθὼς, ^πποῦ σώζεται; ^ςἡ δὴλον ὅτι, ἐὰν τοὺς ἐχθροὺς ^εκαὶ ἡμεῖς εὖ ποιῶμεν; “Καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.” Ὁρᾷς ^ττὸ ὑπὲρ ἐχθρῶν παθεῖν, ὅτι ὁσμὴ εὐωδίας ἐστὶ, ^θθυσία εὐπρόσδεκτος; ^κἂν ἀποθάνῃς, ^βτότε ἔση θυσία· ^ςτοῦτο μιμήσασθαι ἐστὶ ^δτὸν θεόν.

³ “Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ^εἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις.” Εἶπε περὶ τοῦ πικροῦ πάθους, τοῦ θυμοῦ· ἦλθεν ἐπὶ τὸ ἡττον κακόν. “Ὅτι γὰρ ἡττον κακὸν ἡ ἐπιθυμία, ἄκουε καὶ ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσεώς ^φλέγοντος πρῶτον, “Οὐ φονεύσεις,” ὅπερ ἐστὶ τοῦ θυμοῦ, καὶ τότε, “Οὐ μοιχεύσεις,” ὅπερ ἐστὶ τῆς ἐπιθυμίας. Καθάπερ γὰρ ἡ πικρία καὶ ἡ κραυγὴ καὶ πᾶσα κακία καὶ βλασφημία, καὶ

8 v. 3.

^κ πάντες] + υἱοὶ A.B.F. Sav. cet. ¹ ἀλλ’ οἱ ἀγαπητοὶ A.B.F. Sav. cet.
^μ καὶ περιπ. E. Cat. ^π ταύτης] οὐκοῦν ταύτης Sav. cet. repugnantibus libris. ^ο οὐκ ὀργή, οὐ θ. A.B.C.E.F. οὐ θ. οὐκ ὀργή Edd. ^ρ ἀπὸ] οὐκοῦν ἀπὸ A.B.F. ^η κατηξιώθης E. ^τ καὶ] + σὺ in marg. B. ^ς αὐτῆς] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐλευθ. A.B.F. Sav. cet. ^δ ἡμᾶς] + φησὶ Edd. φησὶ om. E. Cat. Veron. ^κ ποῦ pro πῶς E. Cat. Veron. πῶς (sic) F. ^ς ἡ pro ἡ A. Cat. ^ε καὶ ἡμεῖς assumptum ex omnibus. ^τ τὸ] ὅτι τὸ A.B.C.F. Mox ὅτι om. A.B.F. ^θ θυσία] καὶ θυσία A.B.F. Sav. cet. ^β τότε] τοῦτο E. ^ς τοῦτο A.B.E.F. ^δ τὸν om. E. ^ε παρ’ ὑμῖν A.B.F. Mosq.

ὅσα τοιαῦτα, τοῦ θυμώδους ἐστίν· οὕτω ἰκαί τοῦ ἐπιθυμητικοῦ
 123 πορνεία, ἀκαθαρσία, πλεονεξία. Τῷ γάρ αὐτῷ χρημάτων ἐρώ-
 μεν, καὶ σωμάτων. Ἄλλ' ὥσπερ ἐκεῖ τὴν κραυγὴν περιεῖλεν,
 ὅχημα οὖσαν τῆς ὀργῆς, οὕτω νῦν τὴν αἰσχρολογίαν καὶ εὐ-
 τραπελίαν, ὅχημα οὖσαν τῆς πορνείας. ⁴ “Καὶ αἰσχροτῆς
^h γάρ, φησί, καὶ μωρολογία, ἡ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
 ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.” Μὴ εἴπῃς ἀστεία, ¹ μὴ αἰσχροτά,
 μηδὲ πράξης, καὶ κατέσβεσας τὴν φλόγα. “Μηδὲ ὀνομαζέσθω,
 Β φησὶ, ^k παρ' ὑμῖν.” τουτέστι, μηδαμοῦ μηδὲ φαινέσθω. Τοῦτο
 καὶ Κορινθίοις γράφων ἔλεγεν· ⁵ “Ὅλος ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορ-
 νεία.” Τουτέστι, πάντες καθαροὶ ἴγενεσθε. Οἱ γὰρ λόγοι
 τῶν πραγμάτων εἰσὶν ὁδοί. Εἶτα ἵνα μὴ δόξη φορτικός τις
 εἶναι καὶ βαρὺς, καὶ εὐτραπελίαν ἐκκόπτων, ἐπήγαγε καὶ τὴν
 αἰτίαν, εἰπὼν, “τὰ μὴ ἀνήκοντα” ² τὰ οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, φησὶν,
 “ἀλλὰ μᾶλλον ὀεὐχαριστία.” Τί ὠφελεῖ τὸ ῥαστεῖον εἰπεῖν;
 C Γέλωτα ἐκίνησας μόνον. Εἰπέ μοι, ὁ σκυτοτόμος ἐργάσεται
 9 τι τῶν οὐκ ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτοῦ τέχνην; ἡ κτήσεται τι
 τοιοῦτον ὄργανον; Οὐδαμῶς· τὰ γὰρ οὐκ ἐν χρεῖα οὐδὲν πρὸς
 ἡμᾶς.
^r Μηδεὶς ἔστω λόγος ἀργός· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀργοῦ καὶ εἰς
 ἀτόπους καταπίπτομεν. Οὐ διαχύσεως ὁ παρὼν καιρὸς, ἀλλὰ (848)
 πένθους, θλίψεων καὶ ὀδυρμῶν· σὺ δὲ εὐτραπελεὺς; Τίς ἀθλητῆς
 εἰς τὸ στάδιον εἰσελθὼν, ³ τὴν ἀγωνίαν ἀφείς τὴν πρὸς τὸν ἀντί-
 D δικον, ἀστεία φθέγγεται; Ἐφέστηκεν ὁ διάβολος, περιέρχεται
 ὠρυόμενος τοῦ ἀρπάσαι, πάντα κινεῖ καὶ πάντα στρέφει κατὰ
 τῆς σῆς κεφαλῆς, καὶ μηχανάται τῆς καλιᾶς σε ἐκβαλεῖν, τρίζει
 τοὺς ὀδόντας, ἱβρυχᾶται, πῦρ πνεῖ κατὰ τῆς σωτηρίας τῆς σῆς·
 καὶ σὺ ^v κάθῃσαι ἀστεία λέγων, καὶ μωρολογῶν, ^w καὶ τὰ μὴ
 ἀνήκοντα φθεγγόμενος; Οὐκοῦν καλῶς αὐτοῦ περιγενέσθαι
 δυνήσῃ. Παίζομεν, ἀγαπητοί. Βούλει μαθεῖν τῶν ἀγίων τὴν
 διαγωγὴν; Ἄκουε Παύλου λέγοντος· ⁶ “Τριετίαν νύκτα καὶ
 Εὐμῶν.” Εἰ δὲ ὑπὲρ Μιλησίων καὶ Ἐφεσίων τοσαύτη ἐχρήσατο

4 v. 4.

5 1 Cor. v. 1.

6 Act. xx. 31.

^r καὶ om. E. Veron. Statim τῷ ἐπιθυμητικῷ C. ^s οὕτω νῦν] οὕτως ἐν-
 ταῦθα A.B.F. ^h γάρ om. A.F. ¹ μὴ πρὸ μηδ' C.D.E. Cat. μὴ om.
 A.B.F. Mox κατέσβεσας E. Cat. κατασβέσης C. κατασβέσεις Edd. ^k παρ'
 ὑμῖν A.B.C.E.F. Mosq. Cat. ἐν ὑμῖν Edd. ¹ ἴγενεσθε E. ^m ὁδὸς A.B.F.
ⁿ τὰ] ταῦτα Cat. ^o εὐχαριστίαν C.D. ^p ἀστεία E. ^q τι] + ποτε A.
 B.F. Sav. cet. ^r ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ ἀργολογεῖν, καὶ κατὰ γελοιασῶν
 καὶ μίμων καὶ εὐτραπέλων· καὶ ὅτι ἡ εὐλάβεια πάντων τούτων προσοῦσα περι-
 γνήσεται. Veron. ^s καὶ τὴν Edd. et Codd. καὶ expunctum in E. ^t βρυ-
 χᾶται] βρύχει καὶ in text. E. ^v κάθῃ A.B.F. ^w καὶ om. A.F.

σπουδῇ, οὐχὶ ἄστεία λέγων, ἀλλὰ μετὰ δακρύων τὴν νοουθεσίαν εἰσφέρων, τί περὶ τῶν ἄλλων εἴποι τις ἄν; Ἄκουε δὲ καὶ Κορινθίοις τί φησιν· ⁷ “Ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων” καὶ ἅλιν, “Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;” Ἄκουε δὲ αὐτοῦ καὶ ἀλλαχοῦ λέγοντος· ⁸ “Καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ὄντες ἐν τῷ σκῆνει, στενάζομεν” καὶ καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ὡς εἰπεῖν, ἐξελεῖν ἐκ τοῦ κόσμου ἑπιθυμοῦντος· σὺ δὲ γελαῖς καὶ ^F παίζεις; Πολέμου καιρὸς, καὶ σὺ τὰ ὑτῶν χορευόντων μεταχειρίζῃ; Οὐχ ὁρᾷς τῶν πολεμούντων τὰ πρόσωπα, ² πῶς σκυθρωπά, ³ συνηγμένα; ⁴ ὀφρὺς φοβερά καὶ φρίκης γέμουσα; ⁵ Ὅρᾷς ὄμμα αὐστηρὸν, καρδίαν διεγερμένην καὶ πηδῶσαν καὶ ¹²⁴ ἄλλομένην, συνηγμένον νοῦν, τρέμοντα καὶ ἀγωνιῶντα, ^d πολλὴν τὴν εὐταξίαν, πολλὴν τὴν εὐρυθμίαν, πολλὴν τὴν σιγὴν ⁶ τῶν ἐν τοῖς στρατοπέδοις παραταττομένων ἀλλήλοις· οὐ λέγω, ὥστε αἰσχρὸν ῥῆμα μὴ εἰπεῖν, ἀλλὰ μηδὲ ἀπλῶς φθέγγασθαι. Εἰ γὰρ πρὸς αἰσθητοὺς ἔχοντες πολεμίους ἐκείνοι, καὶ οὐδὲν ἀπὸ λόγων βλαπτόμενοι, τοσαύτη κέχρηνται σιγῇ, σὺ, ὁ καὶ ἐν λόγοις ἔχων τὸν πόλεμον, καὶ τὸ πλεόν τοῦ πολέμου, τοῦτό σοι τὸ μέρος ἑᾶς γυμνόν; Ἡ ἀγνοεῖς, ὅτι τὰ πλείονα ἐντεῦθεν ^B ἐπιβουλευόμεθα; Παίζεις καὶ τρυφᾷς, καὶ ἀστεία λέγεις, καὶ γέλωτα κινεῖς, καὶ οὐδὲν ἡγῇ τὸ πρᾶγμα; Πόσαι ἀπὸ ⁸ ἀστέιων ἐπιτορκίαι, πόσαι βλάβαι, πόσαι αἰσχρολογίαι; Ἄλλ’ οὐ τοιαῦτα ^h ἐστὶ τὰ ἀστεία, φησὶν. Ἄλλ’ ἄκουε ὅτι πᾶσαν εὐτρυπeliαν ἐξέβαλε. Πολέμου ⁱ καιρὸς καὶ μάχης, ἀγρυπνίας καὶ φυλακῆς, ὀπλίσεως καὶ παρατάξεως· οὐδένα τόπον ἐνταῦθα ὁ τοῦ γέλωτος ἄν ἔχοι καιρὸς· τοῦ γὰρ κόσμου οὗτός ἐστιν. Ἄκουσον τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ⁹ “Ὁ κόσμος χαρήσεται, ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε.” Ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη διὰ τὰ σὰ ^C κακὰ, σὺ δὲ γελαῖς; ἐκείνος ἐρραπίσθη, καὶ τοσαῦτα ἔπαθε διὰ ^k τὴν σὴν συμφορὰν καὶ τὸν καταλαβόντα σε χειμῶνα· σὺ δὲ τρυφᾷς; Καὶ πῶς οὐ μᾶλλον αὐτὸν ^l παροξύνεις; Ἄλλ’ ἐπειδὴ

7 2 Cor. ii. 4. xi. 29.

8 Ibid. v. 4.

9 Joan. xvi. 20.

^x ἐπιθυμοῦντες D.E. Haec καὶ καθ’ ἐκάστην—ἐπιθυμοῦντος ante καὶ γὰρ ἡμεῖς κ. τ. εἰ. transp. A.B.F. Sav. cet. ^y τῶν om. B. ^z πῶς] + εἰσι A.B.F. Sav. cet. ^a συνηγ.] πῶς συνηγ. A.B.E.F. Sav. cet. ^b ὀφρὺς] + γὰρ παρ’ αὐτοῖς A.B.F. Sav. cet. ^c ὁρᾷς—ἀγωνιῶντα] ὄμμα αὐστηρὸν, καρδία διεγερμένη καὶ πηδῶσα καὶ ἄλλομένη, συνηγμένον νοῦς, τρέμων, ἀγωνιών A.B.F. ^d πολλὴν τ. εὐ.] καὶ πολλὴν τὴν εὐ. ἴδοι τις ἄν A.B.F. ^e τῶν ἐν τ. στ. π. ἀλλήλοις] τῶν παρὰ τοῖς στ. A.B.F. τῶν ἐν τοῖς στ. Sav. cet. Haec autem, τῶν ἐν τ. στ. π. ἀλλήλοις non hic, sed post φθέγγασθαι habent C.D.E. Veron. ^f σοι om. A.F. ^g ἀστειωλογίων A.B.F. Sav. cet. ^h εἰσι A.F. ⁱ καιρὸς] + νῦν A.B.F. Sav. cet. ^k τὰς σὰς συμφορὰς E. ^l παροξύνεις F.

τισιν ἀδιάφορον εἶναι τὸ πρᾶγμα δοκεῖ, ^{μδ} καὶ δυσφύλακτόν ἐστι, φέρε, μικρὰ περὶ τούτου διαλεχθῶμεν, ^{ηδ} ὅσον ἐστὶ κακὸν διδάξαντες. Καὶ γὰρ ^ο τοῦτο τοῦ διαβόλου ἔργον ἐστὶ, τὸ ποιεῖν τῶν ἀδιαφόρων καταφρονεῖν. Πρῶτον μὲν οὖν εἰ καὶ ^Δ ἀδιάφορον ἦν, οὐδὲ οὕτως ἐχρῆν αὐτοῦ καταφρονεῖν, εἰδότα ὅτι τὰ ^ρμεγάλᾳ ἀπὸ τούτου τίκεται κακὰ καὶ αὖξεται, καὶ εἰς πορνείαν τελευτᾷ πολλάκις· ὅτι ^{ηδ} οὐδὲ ἀδιάφορόν ἐστιν, ἐκείθεν δῆλον. Ἰδωμεν οὖν πόθεν τίκεται· μᾶλλον δὲ ἰδωμεν ὁποῖον εἶναι ^τδεῖ τὸν ἅγιον, ἡμερον, πρᾶον, πενθοῦντα, θρηνοῦντα, τεθλιμμένον. Ὁ τοίνυν ^ετὰ εὐτράπελα λέγων, οὐχ ἅγιος· κἂν Ἕλλην ᾖ, καταγέλαστος ὁ τοιοῦτος· τοῖς ἐν τῇ σκηνῇ ταῦτα ^Ε ἐφέιται μόνοις. Ἐνθα αἰσχροτής, ἐκεῖ καὶ εὐτραπελία· ἐνθα γέλως ἄκαιρος, ἐκεῖ καὶ εὐτραπελία. ^ν Ἄκουε τοῦ προφήτου λέγοντος· ¹⁰ “Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιάσθε αὐτῷ ἐν τρόμφῳ.” Ἡ ^ω γὰρ εὐτραπελία μαλακὴν ποιεῖ τὴν ψυχὴν, ῥάθυμον· ^κ ἀναπτεροί, ^υ καὶ ὕβρεις πολλάκις ὦδινε, καὶ πολέμους ^z ποιεῖ. Τί δέ; ^α ὅλως οὐχὶ ἐν ἀνδράσι γέγονας; ^β Κατάργησον τὰ τοῦ νηπίου. Ἀλλὰ τὸν μὲν οἰκέτην τὸν σὸν ^Γ ἐν ἀγορᾷ οὐκ ἀξίοις εἰπεῖν τι τῶν ἀσυμφόρων· σὺ δὲ τοῦ θεοῦ λέγων οἰκέτης εἶναι, ἐν ἀγορᾷ ἀστεία φθέγγῃ; Ἀγαπητὸν τὴν νήφουσαν ^ε ψυχὴν μὴ κλαπῆναι· τὴν δὲ διακεχυμένην τίς οὐχ αἰρήσει; Αὕτῃ αὐτῇ περιπαρήσεται, καὶ οὐ δέησεται τῆς τοῦ διαβόλου ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας. Ἵνα δὲ καὶ μάθῃς, ὅρα καὶ (849) ¹²⁵ αὐτὸ τοῦνομα. Εὐτράπελος λέγεται ὁ ποικίλος, ὁ παντοδαπός, ὁ ἄστατος, ὁ εὐκολός, ὁ πάντα γινόμενος· τοῦτο δὲ πόρρω τῶν τῇ πέτρᾳ δουλευόντων. Ταχέως τρέπεται ὁ τοιοῦτος καὶ μεθίσταται· δεῖ γὰρ αὐτὸν καὶ σχῆμα καὶ ῥῆμα καὶ γέλωτα καὶ βάδισιν καὶ πάντα μιμῆσθαι· καὶ σκώμματα δὲ ἐπινοεῖν χρὴ τὸν τοιοῦτον· δεῖ γὰρ αὐτῷ καὶ τούτον. Πόρρω δὲ τοῦτο Χριστιανοῦ, τὸ κωμωδεῖν. ^δ Καὶ ἀνάγκη τὸν εὐτραπελευόμενον ^Β ἐχθρας ἀναδέχεσθαι περιττὰς ^ε τῶν εἰκῇ σκωπτομένων, ἂν τε παρῶσιν, ἂν τε ἀπόντες ἀκούσωσιν. Εἰ καλὸν τὸ πρᾶγμα, τί τοῖς μίμοις ἁφίεται; Μῖμος γίνῃ, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ; Διὰ τί ταῖς ἐλευθέραις ὑμῶν οὐκ ἐπιτρέπετε τοῦτο ποιεῖν; οὐχὶ ἥθους

¹⁰ Psal. iii. 11.

^{μ δ}] διὰ Ε. ^{ηδ} ὅσον—διδάξαντες] καὶ ὅσον κακόν ἐστὶ δείξωμεν Α.Β.Γ. ^ο τοῦτο] καὶ τοῦτο Α.Β.Γ. Μοχ ἐστὶ om. iidem. ^ρ μέγιστα Γ. ^{ηδ} οὐδὲ] γὰρ οὐκ Ε. ^τ δεῖ om. C. δεῖ εἶναι inverso ord. Ε. ^α τὰ om. Ε. ^ε ἐφέιται C. ^ν Ἄκουε] ἐνταῦθα ἄκουε C.Ε. Veron. ^ω γὰρ om. Α.Β.Γ. Sav. cet. ^κ ἀναπτεροί] ἀναπεπτωκυῖαν Α.Β.Δ.Γ. Sav. cet. ^υ καὶ] αὕτη καὶ Α.Β.Γ. Sav. cet. ^z ποιεῖ om. Γ. ^α ὅλος Α.Γ. Post h. v. add. εἰπέ μοι Α.Β.Γ. ^β κατάργ.] οὐκοῦν κατάργ. Α.Β.Γ. Sav. cet. ^ε ψυχὴν om. Ε. ^δ καὶ om. Γ. ^ε τῶν] παρὰ τῶν Α.Β.Γ. ^ε ἐφέιται Ε. ἐφέιται Α.Γ.

τίθεσθε ἀσέμνου, καὶ οὐ σώφρονος τὸ πρᾶγμα; Μεγάλα κακὰ ἐν ψυχῇ εὐτραπελευμένη οἰκεῖ, μεγάλη διάχυσις καὶ ἐρημία· κέχνηεν ἡ ἀρμονία, σασάθρωται ἡ οἰκοδομή, ὁ φόβος ἐξέφκισται, εὐλαβεία ἀπέστη. Γλώσσαν ἔχεις, οὐχ ἵνα ἕτερον κωμωδῇσῃς, ἀλλ' ἵνα εὐχαριστήσῃς τῷ θεῷ. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς λεγομένους C γελωτοποιούς, ^h τοὺς Σαμαρδάκους; οὗτοί εἰσιν οἱ εὐτράπελοι. Ἐξορίσατε, παρακαλῶ, τῶν ὑμετέρων ψυχῶν τὴν ἄχαριν ⁱ χάριν ταύτην. Παρασίτων τὸ πρᾶγμα ^k ἐστὶ, μίμων, ὀρχηστῶν, γυναικῶν πορνῶν· πόρρω ψυχῆς ἐλευθέρας, πόρρω εὐγενούς, καὶ δούλων πόρρω. Εἴ τις ἄτιμος, εἴ τις αἰσχροῦς, οὗτος καὶ εὐτράπελος. Πολλοῖς δὲ καὶ ἀρετὴ τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ· ^l καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πένθους ἄξιον. Ὡςπερ ^m ἡ ἐπιθυμία κατὰ μικρὸν εἰς πορνείαν ἐξώκειλεν, οὕτω καὶ τὸ εὐτράπελον ἐπίχαρι εἶναι δοκεῖ· οὐδὲν δὲ τούτου ⁿ ἄχαρι μᾶλλον. Ἄκουε. γὰρ τῆς D γραφῆς λεγούσης· ¹¹ “Πρὸ βροντῆς κατασπένδει ἀστραπὴ, καὶ πρὸ αἰσχυνηροῦ προελεύσεται χάρις.” Οὐδὲν δὲ τοῦ εὐτραπέλου ἀναισχυντότερον. Ὡστε οὐ χάριτος αὐτοῦ γέμει τὸ στόμα, ἀλλ' ὀδύνης. Ἐξορίσωμεν τοῦτο τὸ ἔθος τῶν τραπεζῶν. Εἰσὶ δὲ τινες, οἱ καὶ τοὺς πένητας τοῦτο διδάσκουσιν. Ὡς τῆς ἀτοκίας· τοὺς ἐν θλίψεσιν εὐτραπελεύεσθαι ποιοῦσι. Πού γὰρ οὐκ ἔστι τοῦτο τὸ νόσημα λοιπόν; Ἡδὴ καὶ ἐν τῇ E ἐκκλησίᾳ εἰσῆκται, ἥδη καὶ τῶν γραφῶν ἠψατο. Εἶπω τι ἵνα δείξω τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ; Αἰσχύνομαι μὲν, πλὴν ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· βούλομαι γὰρ δείξαι οἱ προηλθε τὸ κακόν, ἵνα μὴ δόξω μικρολογεῖν, ^o καὶ περὶ μικροῦ τινος ὑμῖν διαλέγεσθαι, ῥᾶλλ' ἵνα κἂν οὕτως ἀποστήσῃς διηνθῶ τῆς πλάνης ὑμᾶς. Καὶ μὴ με τις οἰέσθω πλάττειν, ^q ἀλλ' ἄπερ ἤκουσα ἐρῶ. Ἦτις ^r εὐτυχέ τις ὢν παρά τινι τῶν ἐπὶ γνώσει μέγα φρονούντων· καὶ οἶδα F μὲν γέλωτα κινήσων, πλὴν ^s ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· καὶ τοῦ πίνακος παρατεθέντος, ἔλεγε· δράξασθε, παιδία, μὴ ποτε ὀργισθῇ κοιλία. Καὶ πάλιν ἕτεροί φασιν· οὐαὶ σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ ¹²⁶ μὴ ἔχοντί σε. Καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἄτοπα ἢ εὐτραπελία ἐπεισ- ἡγάγειν, ὡς ὅταν λέγωσιν· ἄρτι οὐκ ἔστι γένεσις; ^v Πρὸς ἀτο-

¹¹ Sirac. xxxii. 10.

^ε ἐξέφκισται A.B.C.E.F. ἐξώρισται Edd. ^h τοὺς] + λεγομένους E. Statim κόρδακας pro Σαμαρδάκους A.B.F. Sav. cet. ⁱ χ. ταύτην pro ταύτην χ. omnes. ^k ἐστὶ assumptum ex omnibus. ^l καὶ γὰρ] πλὴν A.B.F. Statim καὶ accessit ex omnibus. ^m ἡ ἐπιθυμία—ἐξώκειλεν] ἡ πορνεία ἐπιθυμία τισὶν ἔδοξεν εἶναι ἀκόλυντος A.B.F. ⁿ ἄχαρι] ἀχαριτώτερον E. ^o καὶ] ἢ B.F. ^p ἀλλ' om. A.B.F. Sav. cet. ^q ἀλλ' ἄπερ] ἄπερ γὰρ A.B.F. λέγω pro ἐρῶ A.F. ^r Haec εὐτυχέ—φρονούντων post πλὴν ἀλλ' ὅμως ἐρῶ transp. A.B.F. ^s ἀλλ' om. B. ^t μαμωνᾶ pro μαμμωνᾶ B.F. Veron. ^v πρὸς ἀτοκίαν—αἰσχροῦ] καὶ τοῦτο λέγω τοῦ αἰσχροῦ ἥθους (ἔθους A.) δεικνύων τὴν ἀτοκίαν A.B.F. Sav. cet.

πίαν λέγω, φησί, καὶ ἥθους αἰσχροῦ· ψυχῆς γὰρ ἐρήμου εὐλαβείας ⁵ ταυτὶ τὰ ῥήματα. Ἄρ' οὐχὶ σκηπτῶν ἄξια ⁶ ταῦτα τὰ ῥήματα; Καὶ πολλὰ ἀπὸ τούτων καὶ ἕτερα τοιαῦτα λεγόμενα εὔροι τις ἄν. Διὸ, παρακαλῶ, πάντοθεν τοῦτο ἐξορίσαντες τὸ ἔθος, ἐκεῖνα φθεγγώμεθα, ἃ ἡμῖν ἀρμόττει· καὶ μὴ τὰ ἅγια **B** στομάτα τὰ τῶν ἀτίμων καὶ αἰσchrῶν ⁷ φθεγγέσθω ῥήματα. ¹² “Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομία; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;” Ἀγαπητὸν γὰρ πάντων τῶν ἀτόπων ἐαυτοὺς ἀποστήσαντας, δυνηθῆναι τῶν ἐπηγγελμένων τυχεῖν ⁸ ἀγαθῶν, ⁹ μήτιγε τοσαῦτα ἐπισυρομένους, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας διὰ τῶν τοσοῦτων λυμαινομένους. Ὁ γὰρ εὐτραπελεύμενος κακῆγορος ἔσται ταχέως· ὁ δὲ κακῆγορος καὶ μυρία ¹⁰ ἑαυτῷ ἐπισωρεύει ἕτερα κακά. Ταῦτα ¹¹ δὴ οὖν τὰ δύο τῆς **C** ψυχῆς εἶδη ῥυθμίσαντες, καὶ ὑποζεύξαντες τῷ λογισμῷ, καθάπερ ἵππους εὐνήιους, τὴν τε ἐπιθυμίαν καὶ τὸν θυμὸν, οὕτως ἐπιστήσωμεν τὸν νοῦν ἡνίοχον, ἵνα καὶ τὸ βραβεῖον λάβωμεν τῆς ἁνῶ κλήσεως· οὐ γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

D

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

(850)

¹ Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ² ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

E ³ ἮΣΑΝ, ὥς ἔοικε, τινὲς καὶ ἐπὶ τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων οἱ τὰς χεῖρας ἐκλύοντες τοῦ λαοῦ, καὶ τὸ παρὰ τοῦ Ἰεζεκιὴλ εἰρημένον εἰς ἔργον ἄγοντες, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν ψευδοπροφητῶν ποιοῦντες, ⁴ οἱ δρακὸς κριθῶν ἐκφραυλίζοντες τὸν θεὸν ἐνώπιον τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· ὃ δὴ καὶ νῦν οἶμαι παρὰ τινων γίνεσθαι. Ὅταν **F** οὖν εἴπωμεν, ὅτι ὁ μωρὸν καλέσας τὸν ἀδελφὸν εἰς γέενναν ἀπέρχεται, ἄλλοι φασί· ναί, ὁ μωρὸν ⁵ καλέσας εἰς γέενναν ἀπέρχεται; Οὐχί, φησί. Καὶ ὅταν εἴπωμεν, ὅτι ὁ πλεονέκτης εἰδωλολάτρης ἐστὶ, καὶ τοῦτο πάλιν ἐκφραυλίζουσι, λέγοντες ὑπερβολῆς εἶναι τὸ ῥῆμα· καὶ πάσας οὕτω τὰς ἐντολὰς ἐξευτε-

¹² 2 Cor. vi. 14.¹ CAP. V. v. 5, 6.² Ezech. xiii. 19.

⁵ ταῦτα C.E. ⁶ ταυτὶ C. τὰ ῥήματα om. A.B.F. Sav. cet. ⁷ φθέγ-
γεσθαι C.D. ⁸ τῶν ἀγαθῶν C. ⁹ μήτιγε Veron. ¹⁰ αὐτῷ E. ¹¹ δὴ
om. C. Veron. Hom. XVIII. ¹² ὁ (σ̄ eras.) E. ¹³ οὖν] γὰρ E. ¹⁴ καλέ-
σας] + τὸν ἀδελφὸν Edd. τὸν ἀδελφὸν om. C.E.

λίζουσι. Τούτους οὖν αἰνιττόμενος ὁ μακάριος Παῦλος, καὶ 127
 τότε ἔγραφεν Ἐφεσίοις, οὕτω λέγων· “Τοῦτο γὰρ ἴστε γινώ-
 σκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν
 εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χρι-
 στοῦ καὶ θεοῦ.” Εἰτα ἐπάγει, “Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς
 λόγοις.” Κενοὶ εἰσιν οὗτοι οἱ λόγοι, οἱ ἑπρὸς καιρὸν χάριν
 ἔχοντες, καὶ οὐδαμῶς ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνύμενοι· ἀπάτη γὰρ τὸ
 πρᾶγμα ἐστί. “Διὰ τοῦτο ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.” Διὰ τὴν πορνείαν, φησὶ, διὰ τὴν πλεο-
 νεξίαν, διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἢ καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἀπάτην,
 ἐπειδὴ εἰσιν ἀπατεῶνες. Υἱοὺς ἀπειθείας, τοὺς σφόδρα ἀπει- B
 θεῖς, τοὺς αὐτῷ ἀπειθοῦντας καλεῖ. 3 “Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέ-
 τοχοι αὐτῶν. Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ.”
 Ὅρα πῶς συνετῶς προέτρεψε· πρῶτον ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὅτι
 ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καὶ μηδένα ἀδικεῖτε· ἡ προτρέπει πάλιν
 ἀπὸ τῆς κολάσεως καὶ τῆς γεέννης. “Ἦτε γὰρ ποτε σκότος,
 φησὶ, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ.” Ὅπερ λέγει καὶ ἐν τῇ πρὸς
 Ῥωμαίους ἑπιστολῇ· 4 “Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε, ἐφ’ οἷς
 νῦν ἐπαισχύνεσθε;” Καὶ ἀναμιμνήσκει αὐτοὺς τῆς προτέρας
 κακίας· τουτέστιν, ἔκκενέσθε τί ἦτέ ποτε ὑμεῖς, καὶ τί ἡ γεγό- C
 νητε· μὴ παλινδρομεῖτε πρὸς τὴν προτέραν κακίαν, μηδὲ
 ἐνυβρίζετε τοῦ θεοῦ τὴν χάριν. “Ἦτέ ποτε σκότος, νῦν δὲ
 φῶς ἐν κυρίῳ” οὐκ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς
 τοῦ θεοῦ χάριτος τοῦτο ὑμῖν ὑπῆρξε· τουτέστι, καὶ ὑμεῖς τῶν
 αὐτῶν ἄξιοι ἦτέ ποτε, ἀλλ’ οὐκέτι. “Ὡς τέκνα τοίνυν φωτός,
 περιπατεῖτε.” Τί ῥδὲ ἐστί, “τέκνα ἡ φωτός;” 5 “Ὁ γὰρ
 καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ καὶ ἀγαθωσύνῃ καὶ
 ἀληθείᾳ. Δοκιμάζοντες τί ἐστί τὸ εὐάρεστον τῷ κυρίῳ.” D
 “Ἐν πάσῃ, φησὶν, ἀγαθωσύνῃ.” Τοῦτο πρὸς τοὺς ὀργιζο-
 μένους, ἑπρὸς τοὺς πικρούς· “καὶ δικαιοσύνην” ἑπρὸς τοὺς πλεο-
 νεκτοῦντας· “καὶ ἀληθείαν” ἑπρὸς τὴν ψευδὴ ἡδονήν. Οὐκ

3 v. 7, 8.

4 Rom. vi. 21.

5 v. 9, 10.

^d ἐξαπατάω A. ^e πρόσκαιρον ἔχοντες χάριν E. Cat. ^f τοῦτο] ταῦτα
 γὰρ A.B.F. ταῦτα Sav. cet. ^g ἀπειθείας] + φησὶ E. ^h προτρέπει] εἰτα
 A.B.F. Sav. cet. ⁱ ἑπιστολῇ] + γράφων E. ^k ἐκκενέσθε A.B.F. Sav.
 cet. ^l γεγόνατε] + νῦν A.B.F. Sav. cet. ^m παλινδρομεῖτε A.B.F. πάλιν
 δρομεῖτε C.D.E. Cat. πάλιν δράμῃτε Veron. παλινδρομῃτε Sav. cet. ⁿ ἐνυ-
 βρίζετε A.B.F. Cat. ἐνυβρίζετε Edd. ^o ὑμετέρας] + φησὶν A.B.F. Sav. cet.
 ῥδὲ om. B.F. ^p φωτός] + ἐπάγει ἐξῆς A.B.F. Sav. cet. + τὸν καρπὸν τοῦ
 πνεύματος φησὶν E. Cat. ^r δικ. καὶ ἀγαθ.] ἀγαθωσύνῃ (sic) καὶ δικ. C. καὶ
 ἀγαθ. om. in textu E. insert. post πάσῃ. ^s ἐστί τὸ pro ἐστὶν A.B.C.D.F.
^t πρὸς τοὺς πικρούς om. A.B.F. ^v πρὸς] τοῦτο πρὸς A.B.F. Sav. cet. Mox
 πλεονέκτας E. ^w πρὸς] τοῦτο πρὸς A.B.F. Sav. cet.

ἐκεῖνα δ' εἶπον, φησὶν, ἀλλὰ τὰ ^χἐναντία. Ἐν ὑπᾶσι, τουτέστι, ^κκαρπὸν φέρειν πνευματικόν. “Δοκιμάζοντες τί ^εἔστι τὸ εὐάρεστον τῷ κυρίῳ.” Ἄρα παιδικῆς ἐκεῖνα διανοίας καὶ ἀτελοῦς. ^δ “Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε, ^βφησὶ, τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάργοις τοῦ (851) Ἐσκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός, φανεροῦνται.” Εἶπεν, ὅτι φῶς ^εἔστε τὸ δὲ φῶς ἐλέγχει τὰ ἐν σκότει γινόμενα. ^δ Ἄν ἦτε ὑμεῖς, φησὶν, ἐνάρετοι καὶ θαυμαστοὶ, λαθεῖν οὐ δυνήσονται οἱ πονηροί. Καθάπερ γὰρ λύχνου κειμένου ^επάντες φωτίζονται, καὶ ^εὁ ληστὴς οὐκ ἂν ^εἐπεισέλθοι· οὕτω τοῦ φωτός ὑμῶν λάμποντος, αἰλώσονται οἱ πονηροὶ ἐλεγχόμενοι. Ἄρα ^βδιελέγχειν δεῖ. Πῶς οὖν φησι, ^γ “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῇτε;” Ἐλέγχειν ^φεἶπεν, οὐ κατακρίνειν, τουτέστι, παιδεύειν· ^εκαὶ, “Μὴ κρίνετε, ἵνα μὴ κριθῇτε,” περὶ τῶν ἐλαχίστων ἁμαρτημάτων εἶπεν. ^κ Ἀμέλει ἐπήγαγε, “Τί βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ ^εἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατα- 128 νοεῖς;” ^μ Τί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν; “Ὡςπερ ^ντὸ τραῦμα, ἕως ἂν ἐμφωλεῦθαι καλυπτόμενον ἄνωθεν, καὶ διὰ βάθους ^οτρέχῃ, οὐδεμίας ἀπολαύει τῆς ἐπιμελείας· οὕτω καὶ ῥάμαρτία, ἕως μὲν ἂν κρύπτηται, καθάπερ ἐν σκότῳ μετὰ ἀδείας τολμᾶται πολλῆς· ἐπειδὴν δὲ φανερωθῇ, γίνεται φῶς· οὐχὶ αὐτὴ ἡ ἁμαρτία· πῶς γάρ; ἀλλ' ὁ ἐργασάμενος. ^ρ Ὅταν εἰς μέσον ^εἵνεχθῇ, ^σὅταν νουθετηθῇ, ^τὅταν μετανοήσῃ, ^θὅταν ἀφέσεως τύχῃ, οὐχὶ ἐξεκάθαραι αὐτοῦ τὸ σκότος; οὐχὶ τότε ἐθεράπευσας αὐτοῦ τὸ ^βτραῦμα; οὐχὶ τὴν ἀκαρπίαν ἐξεκαλέσω πρὸς καρπὸν; ^ι Ἡ τοῦτό φησιν, ἢ ἐκεῖνο, ὅτι ὁ μὲν ὑμέτερος βίος φανερός ὢν, φῶς ἐστίν· οὐδεὶς γὰρ τὸν ἄληπτον κρύπτει βίον· τὰ δὲ κρυπτόμενα, διὰ τὸ ἐσκοτῖσθαι κρύπτεται. ^θ “Διὸ λέγει, ἔγειραι

6 v. 11—13.

7 Matth. vii. 1, 3.

8 v. 14.

^χ ἐναντία] + δεῖ A.B.F. ^γ πᾶσι vel πᾶσιν A.B.C.D.F. Cat. πάσῃ Edd. πάσῃ ἀγαθοσύνῃ E. ^κ καρπὸν φ. πνευματικόν] Sic D.E. Cat. καρποφορεῖν πνευματικῶς C. καρποφορεῖν πνευματικὸν Veron. καρπὸν πνευματικὸν ἐπιδείκνυσθαι A.B.F. καρπὸν δεῖ πνευματικὸν ἐπιδείκνυσθαι ἐν πᾶσι Sav. cet. ^ε ἐστὶ τὸ] ἐστὶν E. Mox θεῷ pro κυρίῳ idem. ^β φησὶ om. E. ^δ ἐστὶν C. ^δ ἂν] ὥστε ἂν A.B.F. Sav. cet. ^ε πάντα A.B.F. ^ε ὁ om. B.F. κλέπτῃς pro ληστῆς A.B.F. ^ρ ὑμεῖς. Cat. ^β διελέγχειν] δὲ ἐλέγχειν Cat. ^ι καὶ] ἄλλως δὲ καὶ τὸ A.B.F. ^κ ἀμέλει] + καὶ A.B.F. ^λ ἐν τῷ σ. ὁ. δοκὸν] δοκὸν τὴν ἐν τῷ σ. ὁ. E. ^μ τί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν;] Sic Cat. τί δὲ ἐστὶ φησὶν δ λέγει; τοιοῦτόν ἐστιν C. Veron. τί δὲ ἐστὶν ὃ φησιν; δ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν D.E. δ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν A.B.F. Sav. cet. ^ν τὸ τραῦμα] ὁ τραῦμα ἔχων E. ^ο τρέχον E. τρέχει Cat. ^ρ ἡ ἁμαρτία B. ^σ ὅταν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^τ ἐνεχθῇ [ἀχθῇ D.] + ὁ πλημμελήσας E. ^θ ὅταν νουθ.] ὅταν κολασθῇ E. ὅταν κολασθῇ, ὅταν νουθ. Cat. ^ι τοῦτο] + οὖν E. ἢ τοῦτο φησιν ἢ] τοῦτο τοῖνον ἐστὶν εἰπεῖν, ἢ εἰ μὴ τοῦτο A.B.F. ^θ ἡμέτ. E.

ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.” Καθεύδοντα καὶ νεκρὸν, τὸν ἐν ἀμαρτίαις φησί· καὶ γὰρ δυσωδίας πνέι, ὡς ὁ νεκρὸς, καὶ ἀνενέργητός ἐστιν, ὡς ὁ καθεύδων, “καὶ οὐδὲν ὁρᾷ, ὡς ἐκεῖνος, ἀλλ’ ὀνειρώττει καὶ φαντάζεται. “^κ Καὶ ἐπιφαύσεις, φησί, τοῦ Χριστοῦ.” οἱ δέ C φασιν, “Ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.” ^ι μᾶλλον δὲ τοῦτο ἐστι. Ἀπόστηθι τῆς ἀμαρτίας, καὶ δυνήσῃ τὸν Χριστὸν ἰδεῖν. ^{ιι} “Ὁ γὰρ τὰ φαῦλα πράσσω, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς.” ὁ τοίνυν μὴ πράττων, ἔρχεται. ^{ιιι} Ἀλλ’ οὐ περὶ τῶν ἀπίστων τοῦτο μόνον φησί· πολλοὶ γὰρ ^{ιιι} καὶ τῶν πιστῶν οὐδὲν ἤττον τῶν ἀπίστων τῆς κακίας ἔχονται· εἰς δὲ, οἱ καὶ πολλῶ μᾶλλον. Διὸ καὶ πρὸς τούτους ἀναγκαῖον εἰπεῖν, “^{ιιι} Εἰγεραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ^{ιιι} ἐπι- D φαύσει σοι ὁ Χριστός.” Πρὸς τούτους ἀρμολογεῖ καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ^{ιι} “Ὁ θεὸς οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων.”

^ε Εἰ τοίνυν οὐκ ἐστὶ νεκρῶν, ζήσωμεν. Τινὲς δὲ ὑπερβολὴν εἶναι ^ε φασιν, εἰ ὁ πλεονέκτης εἰδωολάτρης ἐστίν. Ἄλλ’ οὐκ ἐστὶν ὑπερβολῆς ^ε τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ ἀληθείας. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ^ε Ἀφίσταται ἀπὸ τοῦ θεοῦ ὁ πλεονέκτης, καθάπερ ὁ εἰδωολάτρης. Καὶ ἵνα μὴ νομίσης ἀπλῶς ^ε εἶναι τὸ ῥῆμα, ^ε ἀπόφασίς ἐστι τοῦ Χριστοῦ λέγουσα. ^ε “Οὐ δύνασθε θεῷ E δουλεύειν, καὶ ^ε μαμωνᾷ.” ^ε Εἰ τοίνυν οὐ δυνατόν θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ, οἱ ^ε μαμωνᾷ δουλεύοντες, ἐξέβαλον ἑαυτοὺς τῆς ^ε τοῦ θεοῦ δουλείας· οἱ δὲ ἀρνησάμενοι αὐτοῦ τὴν δεσποτείαν, καὶ χρυσῷ δουλεύοντες ἀψύχῳ, εὐδηλον ὅτι εἰδωολάτραι εἰσίν. Ἄλλ’ οὐκ ἐποίησα, φησὶν, εἰδωλον, οὐδὲ ἔστησα βωμὸν, οὐδὲ κατέθυσσα πρόβατα, οὐδὲ οἶνον ἐπέσπεισα, ἀλλ’ εἰς ἐκκλησίαν

⁹ Joan. iii. 20.¹⁰ Matth. xxii. 32.¹¹ Ibid. vi. 24.

^κ καὶ om. F. Statim οὐδένα A.B.F. Cat. ^κ καὶ ἐπιφαύσεις, φησί, τοῦ Χριστοῦ· οἱ δὲ φασιν, ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει C.) σοι ὁ Χρ.] Sic C.D. Cat. Veron. τὸ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χρ. οἱ μὲν ἐπιφαύσεις (ἐπιφαύσεις B.) φασὶ τοῦ Χρ. οἱ δὲ ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει A.) σοι ὁ Χρ. A.B. τὸ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χρ. ceteris omis- sis F. οἱ μὲν ἐπιφαύσεις, φασὶ, τοῦ Χρ. οἱ δὲ ἐπιφαύσει (ἐπιφαύσει Mosq.) σοι ὁ Χρ. E. Mosq. Hoc ediderunt Sav. cet. ^ι μᾶλλον δὲ τ. ἐστὶ] ἐγὼ δὲ τοῦτο λέγειν μᾶλλον φημί ὅτι A.B.F. ^ι ἔρχεται] + καὶ ἐπιφαύσεις (ἐπιφαύ- σει Cat. ἐπιφαύσει E.) τοῦ Χρ. C.D.E. Cat. Veron. ^ι ἀλλ’ οὐ—φησὶ] οὐ περὶ τῶν α. δὲ μόνον τοῦτο φησὶ A.B.F. ^ι καὶ assumptum ex A.B.E.F. Cat. ^ι ἔγειρε C.D.F. Cat. ^ι ἐπιφαύσει C. Cat. ^ι ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι δεῖ ἀφε- μένους τῶν πονηρῶν ἔργων, τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν προσελθεῖν, καὶ μὴ περιορᾶν ἀμαρτάνοντας τοὺς ἀδελφούς. Veron. ^ι φασιν, εἰ] φασιν ὡς τὸ A.B.F. φασὶ τὸ Sav. cet. ^ι τὸ ῥῆμα om. A.B.F. ^ι ἀφίστ.] ὅτι ἀφίστ. A.B.F. Sav. cet. ^ι εἶναι τὸ ῥῆμα] εἰρήσθαι A.B.F. Sav. cet. ^ι ἀπόφασις—λέγουσα] δεικνυμί σοι καὶ ἀπόφασιν εἶναι τοῦ Χρ. λέγοντος A.B.F. ^ι μαμωνᾷ ubique Sav. cet. invitis libris. ^ι Haec ei τοίνυν οὐ δ. (+ τῷ E.) θ. δ. καὶ μαμωνᾷ, quae ab- erant, sunt in A.C.D.E.F. ^ι τῷ μαμ. E. ^ι τοῦ om. A.B.

εἰσηλθον, καὶ χεῖρας ῥ'ἀνέτεινα τῷ μονογενεῖ τοῦ θεοῦ παιδί, καὶ μυστηρίων μετέχω, καὶ εὐχῆς κοινωνῶ, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὧν προσήκε τὸν Χριστιανόν. Πῶς οὖν, ῥ'φησιν, εἶδωλα F προσκυνῶ; Τοῦτο μὲν οὖν ῥ'αὐτὸ καὶ τὸ θαυμαστότατόν ἐστιν, ὅτι πείραν λαβὼν καὶ γευσάμενος τῆς φιланθρωπίας τοῦ θεοῦ, καὶ ἰδὼν ὅτι ῥ'χρηστός ὁ κύριος, τὸν μὲν χρηστὸν εἶσας, τὸν δὲ 129 ὡμὸν τύραννον κατεδέξω, καὶ ῥ'προσποιῇ μὲν τοῦτῳ δουλεύειν, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ῥ'τῷ ζυγῷ τῷ σκληρῷ καὶ χαλεπῷ τῆς φιλαργυρίας σαντὸν ὑπέβαλες. Οὕτω μοι σὸν εἶπας κατόρθωμα, ἀλλὰ τὰ δῶρα τοῦ δεσπότου. ῥ'Εἰπέ μοι, παρακαλῶ, τὸν στρατιώτην πόθεν κρίνομεν; ῥ'ὅταν δορυφορῇ τὸν βασιλέα καὶ παρ' αὐτοῦ τρέφηται καὶ καλῆται αὐτοῦ, ῥ'ὅταν τὰ ἐκείνου ῥ'φρονῇ; Τὸ προσποιεῖσθαι αὐτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου καὶ τὰ ἐκείνου θερα- (852) πεύειν, τὰ δὲ τῶν πολεμίων πράγματα ῥ'αἶρην, χαλεπώτερόν B φαμεν ῥ'εἶναι, ῥ'εἰ ἀπορρήξας ἑαυτὸν τῆς δουλείας, ἔδωκεν ἑαυτὸν ἐκείνοις. Καὶ σὺ ῥ'νῦν ὑβρίζεις τὸν θεὸν καθάπερ ῥ'εἰδωλολάτρης, οὐχ ἐνὶ στόματι τῷ σῷ, ἀλλὰ μυρίοις τοῖς ἡδικομένοις. ῥ'Ἄλλ' εἰδωλολάτρης, φησιν, οὐκ ἔστιν. ῥ'Ὅταν οὖν λέγωσιν, ῥ'οἱ, ὁ Χριστιανός, ὁ πλεονέκτης, τότε οὐκ αὐτὸς ῥ'μόνος ὑβρίζει δι' ὧν πρᾶττει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδικομένους ἀναγκάζει πολλάκις τοῦτο λέγειν· εἰ δὲ μὴ ῥ'λέγουσι, τοῦτο ῥ'τῇ ἐκείνων εὐλαβείᾳ C λογιστέον. ῥ'Ἡ οὐχ ὁρῶμεν τὰ πράγματα οὕτω γινόμενα; ῥ'Εἰδωλολάτρης, τί ἄλλο ῥ'οὐχὶ καὶ αὐτὸς πάθη προσκυνεῖ, πολλάκις ῥ'τοῦ πάθους κρατῶν; Οἶόν τι λέγω· ὅταν εἴπωμεν, ὅτι εἶδωλα προσκυνεῖ, οὐ, φησιν, ἀλλὰ τὴν ῥ'Ἀφροδίτην, ἀλλὰ τὸν ῥ'Ἀρην. Κἂν εἴπωμεν, τίς αὕτη ῥ'Ἀφροδίτη; ῥ'οἱ σεμνότεροι αὐτῶν φασιν, ῥ'ἡ ἡδονή· καὶ τίς ὁ ῥ'Ἀρης; ὁ θυμός. Οὕτω καὶ ῥ'σὺ τὸν μαμωνᾶν. ῥ'Ἄν εἴπωμεν, τίς ὁ μαμωνᾶς; ῥ'ἡ πλεονεξία. ῥ'Καὶ σὺ ταύτην προσκυνεῖς; Οὐ προσκυνῶ, φησί. Διὰ

ῥ' ἀνέτεινα F. ῥ' φησιν om. C. εἶδωλα, φησιν inverso ord. F. ῥ' αὐτὸ om. B.F. ῥ' Χριστὸς ante corr. E. Μοχ Χριστὸν B. ῥ' προσωποποιῇ C. ῥ' τῷ ζ. τῷ σ. καὶ χ.] Sic C.D.E. τῷ χαλεπῷ ζ. A.B.F. τῷ σ. ζ. καὶ χ. Edd. ῥ' εἰπέ μοι παρακαλῶ] εἰπέ γάρ μοι A.B.F. εἰπέ γάρ μοι παρακαλῶ Sav. cet. ῥ' ὅταν] ἀρ' οὐχ ὅταν A.B.F. ῥ' φρονῇ; τὸ πρ. αὐτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου] Sic C.D. Veron. μὲν φρονῇ, καὶ προσποιῆται ἑαυτὸν εἶναι μετ' ἐκείνου E. οὐ φρονῇ, ἀλλὰ προσποιῆται μὲν εἶναι ἐκείνου (ἐκείνου εἶναι B. εἶναι μετ' ἐκείνου Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ῥ' αἶρην E. αἶρην A.B.F. Sav. cet. ῥ' εἶναι om. Veron. Statim ῥ' deest in libris. χαλεπώτερον—ἐκείνοις] εὐδελον ὅτι τὸν βασιλέα δορυφορῶν. διὰ τοῦτο καὶ χαλεπωτέρας κολάσεως ἕξις ὁ (ῥ' pro ὁ tacite dedit Montef.) τῆς τοῦ βασιλέως δουλείας ἑαυτὸν ἀπορρήξας, καὶ τοῖς ἐχθροῖς προστεθείς A.B.F. Sav. cet. ῥ' νῦν] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. ῥ' ὁ εἶδωλ. A.E.F. ῥ' οἱ C. οἱ F. οἶος B. Vocula deest in E. Vulgatum οἱ ῥ' Ἕλληνες est in A.D. ῥ' μόνον E. ῥ' λέγωσιν C.D. ῥ' τῇ... εὐλαβείᾳ E. τῆς... εὐλαβείας Edd. ῥ' μὴ τοῦ π. Edd. μὴ om. A.B.E.F. ῥ' Ἀρεῦ E. ῥ' οἱ] + δὲ E. ῥ' σὺ τὸν μ.] περὶ τοῦ μαμωνᾶ A.B.F. ῥ' καὶ σὺ] λέγουσιν· εἰ δὲ ὅτι σὺ A.B.F.

^ατί; ὅτι οὐ κάμπτετε σαυτὸν; ^οΝῦν πολλῶ μᾶλλον προσκυνεῖς διὰ τῶν ἔργων καὶ τῶν πραγμάτων· αὕτη γὰρ μεῖζων ἢ προσ- D κύνησις. Καὶ ἵνα μάθῃς, θέα ^ρἐπὶ τοῦ θεοῦ, τίνες μᾶλλον αὐτὸν προσκυνοῦσιν, οἱ ἀπλῶς ἐστῶτες ἐν ταῖς ^εεὐχαῖς, ἢ οἱ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιοῦντες; ^εΕὐδηλον ὅτι οὗτοι. Οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ μαμωνά, οἱ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιοῦντες, μᾶλλον αὐτὸν προσκυνοῦσι. Καίτοι ἐκείνοι τὰ πάθη προσκυνοῦντες, πολλάκις ἐκτός εἰσι ^ατῶν παθῶν· ἴδοι γὰρ ἂν τις ^ττὸν τοῦ ^αἈρεος θερα- πευτὴν, τοῦ θυμοῦ κρατοῦντα πολλάκις· ἐπὶ δὲ σου οὐκέτι τοῦτο, ἀλλὰ τῷ πάθει καταδουλοῖς σαυτὸν. Ἄλλ' οὐ σφάζεις E πρόβατα; Ἄλλ' ἀνθρώπους, καὶ ψυχὰς λογικὰς, τὰς μὲν λιμῶ, τὰς δὲ βλασφημίαις. Οὐδὲν ταύτης τῆς θυσίας βακχι- κώτερον. Τίς εἶδε ψυχὰς σφαζομένας ποτέ; Ἐπάρατος ὁ τῆς πλεονεξίας βωμός. Παρα ^γγὰρ τοῦτον τὸν τῶν εἰδώλων ἂν ἔλθῃς βωμὸν, ὃφει αἰγείων καὶ βοείων αἱμάτων ὄζοντα· παρὰ δὲ τὸν τῆς πλεονεξίας ^ωἂν ἔλθῃς βωμὸν, αἱμάτων ἀνθρω- πίνων ὃφει χαλεπὸν ἀποπνέοντα· ^αἂν παραστῇς ἐνταῦθα, οὐ θεάσῃ πτερά καιόμενα ὀρνίθων, οὐδὲ ^κκνίσαν καὶ καπνὸν ἀναδι- F δόμενον, ἀλλὰ ^σσῶμα ἀνθρώπων ἀπολλύμενον. Οἱ μὲν γὰρ εἰς κρημνοὺς ἑαυτοὺς ἔρριψαν, οἱ δὲ ^ββρόχον ἦψαν, οἱ δὲ ξίφος διήλασαν διὰ τοῦ λαιμοῦ. Εἶδες θυσίας ὡμὰς καὶ ἀπανθρώ- πους; Βούλει τούτων χαλεπωτέρας ἰδεῖν; Ἐγὼ σοι δείξω, 130 οὐκέτι ^βσώματα ἀνθρώπων, ἀλλὰ ^εκαὶ ψυχὰς ἀνθρώπων ^ακατα- σφαττομένας ἐκεῖ. Καὶ γὰρ ^εἔστι ψυχὴν σφάττεσθαι σφαγῇ τῇ προσηκούσῃ ψυχῇ. ^εὩς περ γάρ ἐστι ψυχῆς θάνατος 12 ^ψΨυχὴ γὰρ ἡ ἀμαρτάνουσα, φησὶν, αὐτὴ καὶ ἀποθανεῖται." Οὐ ^ετοιούτος, οἷος ὁ τοῦ σώματος θάνατος, ἀλλὰ πολλῶ χαλε- πώτερος ὁ τῆς ψυχῆς. Οὗτος μὲν γὰρ ὁ σωματικὸς θάνατος διαλύσας ἀπ' ἀλλήλων τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τὸ μὲν πολλῶν φροντίδων καὶ πόνων ἀνέπαυσε, τὴν δὲ εἰς φανερόν χῶρον παρ- B ἐπεμψεν· εἶτα τῷ χρόνῳ διαλυθεὶν καὶ ^αἀπορρεῦσαν, πάλιν συνάγεται μετὰ ἀφθαρσίας, καὶ τὴν οἰκείαν ἀπολαμβάνει

12 Ezech. xviii. 4.

^α τί] + εἰπέ A.B.F. ^ο νῦν] ἀλλὰ νῦν A.B.F. Sav. cet. ^ρ ἐπὶ τοῦ θ.] ἐπεὶ θεὸς ἐπὶ θ. A.B.F. ^ε εὐχαῖς pro προσευχαῖς A.C.D.E.F. ^ε εὐδηλον ὅτι οὗτοι om. Veron. εὐδηλον—ποιοῦντες om. E. ^α τῶν om. C. ^τ τῶν .. θεραπευτῶν C.D. ^α Ἀρεος A.B.C. ^γ γὰρ] μὲν γὰρ E. γὰρ τοῦτον om. A.B.F. ^ω ἂν ἔλθῃς β. pro β. ἂν ἔλθῃς omnes. ^α ἂν] + δὲ F. ^κ κνίσαν B. et a pr. man. A. κνίσαν Edd. ^σ σώματα .. ἀπολλύμενα A. Sav. cet. ^β βρόχων ἦψαντο E. βρόχον ἦψαντο Veron. ^ε σωματῶν C. ^ε καὶ om. F. ^α κατασφ.] + ἰδεῖν C. ^ε ἔστι] + καὶ A.B. ^ε ὥς περ—θάνατος] ὅπερ ἐστὶ ψυχῆς θάνατος E. ὥς περ γὰρ ἐστὶ σώματος θάνατος, οὕτω καὶ ψυχῆς A.B.F. Sav. cet. ^ε τοιούτος] + δὲ A.B.F. Mox θάνατος om. iidem. ^α ἀπορρεῦσαν C.D. Veron.

ψυχὴν. Οὗτος μὲν οὖν τοιοῦτος· ὁ δὲ τῆς ψυχῆς φρικτὸς καὶ φοβερός. Οὐ γὰρ εἰς διαλυθῆ, καθάπερ τὸ σῶμα αὐτὴν παραπέμπει, ἀλλὰ καταθεθεῖσαν πάλιν ἀφάρτῳ σώματι, εἰς τὸ πῦρ ἐμβιβάζει τὸ ἄσβεστον. Οὗτος *τοῖνυν ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος. "Ὡςπερ οὖν ἐστὶ ψυχῆς θάνατος, οὕτω καὶ σφαγὴ ψυχῆς. Τί ἐστὶν ἢ τοῦ σώματος σφαγὴ; Τὸ νεκρωθῆναι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπορραγῆναι τῆς κατὰ ψυχὴν. Τί ἐστὶ ψυχῆς σφαγὴ; Καὶ αὐτὸ ὁ νέκρωσις. Τί δὲ νέκρωσις ψυχῆς; "Ὡςπερ ὡ γὰρ τὸ σῶμα τότε νεκροῦται, ὅταν ἔρῃμον αὐτὸ καταλίπη τῆς οἰκείας ἐνεργείας ἢ ψυχῆς· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ τότε νεκροῦται, ὅταν ἔρῃμον αὐτὴν καταλίπη τῆς οἰκείας ἐνεργείας τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Αὗται μάλιστα αἱ σφαγαὶ παρὰ τῷ βωμῷ τῆς πλεονεξίας εἰσιν. Οὐ κορέννυνται, οὐδὲ ἴστανται μέχρι τοῦ αἵματος τῶν ἀνθρώπων, ὅλλ' ἂν μὴ καὶ τὴν ψυχὴν αὐτὴν καταθύσῃ, Δοὐκ ἐμπίπλῃται ὁ τῆς πλεονεξίας βωμὸς, ἂν μὴ ἀμφοτέρων τὰς (853) ψυχὰς δέξηται, τοῦ τε θύοντος, τοῦ τε θυομένου. Τὸν γὰρ θύοντα πρῶτον ἀνάγκη τυθῆναι, καὶ οὕτω ὁ θύειν, καὶ ὁ νεκρὸς θύει τὸν τέως ζῶντα. "Ὅταν γὰρ εἴπῃ βλάσφημα, ὅταν λοιδορῇται, ὅταν δυσχεραίνῃ, οὐχὶ αἱ πληγαὶ αὗται τῆς ψυχῆς εἰσιν ἀνίατοι;

Εἶδες ὅτι οὐχ ὑπερβολῆς τὸ ῥῆμά ἐστι; Βούλει καὶ ἕτερον ἀκοῦσαι, καὶ μαθεῖν πῶς ἔστιν εἰδωλολατρεία ἢ πλεονεξία, καὶ χαλεπώτερον εἰδωλολατρείας; Οἱ εἰδωλολάτραι τοῖς τοῦ Ε θεοῦ κτίσμασι προσκυνοῦσι.¹³ "Καὶ ἐσεβάσθησαν γὰρ, φησὶ, καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα." σὺ δὲ τῷ κτίσματι τῷ σαντοῦ προσκυεῖς. Ὁ γὰρ θεὸς πλεονεξίαν οὐκ ἐδημιούργησεν, ἀλλ' ἢ τῆς σῆς ἀπληστίας ὁ ἐπεξεῦρεν ἀμετρίαν. Καὶ θεὰ μανίαν καὶ γέλωτα. Οἱ τὰ εἰδῶλα προσκυνοῦντες, καὶ τιμῶσιν αὐτὰ ὅ προσκυνοῦσι· καὶ εἴπῃ τις ὡ κακῶς, καὶ F^d λοιδορήσῃται, προΐστανται; σὺ δὲ καθάπερ ὑπὸ τινος μέθης πρᾶγμα προσκυεῖς, ὃ οὐ μόνον ὡ κατηγορίας οὐκ ἀπῆλλακται, ἀλλὰ καὶ ὡσεβείας ἐστὶ μεστόν. "Ὡστε μᾶλλον αὐτῶν χείριστος εἶ· οὐ γὰρ ἂν ἔχοις ἀπολογία εἰπεῖν, ὅτι οὐ κακόν. Εἰ 131 καὶ ἢ τὰ μάλιστα κάκεῖνοί εἰσιν ἀναπολόγητοι, ἀλλὰ σὺ πολλῷ μᾶλλον, μυριάκις πλεονεξίας ὡ κατηγορῶν, καὶ τοὺς θεραπεύ-

¹³ Rom. i. 25.

* τοῖνυν] + ἐστὶν Edd. ἐστὶν om. A.B.C.D.F. ἢ τοῦ om. B.F. ἐστὶν ἢ τοῦ om. A. Sav. cet. ὡ νέκρωσις] + ψυχῆς E. ὡ γὰρ om. A.B.E.F. ὡ ἢ om. E. ὡ ἄλλ' ἂν μὴ] ἀλλὰ μὴν E. Μοχ καταθύουσιν E. ὡ θύειν A.B.C.D.E. θύει Edd. ὡ ἐστὶν accessit ex omnibus. Statim εἰδωλολατρία bis A.B. Veron. ὡ ἐξεῦρεν F. ὡ κακῶς om. C.D.E. Veron. ὡ λοιδορήσῃ E. ὡ κακῶς. A.B.F. ὡ τὰ om. E. εἰ καὶ τὰ μ. κάκεῖνοί εἰσιν] εἰ δὲ καὶ ἐκείνοι A.B.F. ὡ κακῶς. A.B.C.F.

οντας αὐτὴν καὶ δουλεύοντας καὶ πειθομένους ἅπαντας κακίζων. Εἰ δὲ βούλεσθε, ἐξετάσωμεν πόθεν ¹⁴ἐπεισῆλθεν ἡ εἰδωλολατρεία. Λέγει τις σοφὸς ἀνὴρ, ὅτι πλούσιός τις ἄνθρωπος ἄωρφ πένθει τρυχόμενος υἱοῦ, καὶ παραμυθίαν οὐδεμίαν ἔχων τοῦ πένθους, ταύτῃ παραμυθούμενος τὸ πάθος, εἰκόνα ἄψυχον τοῦ τετελευτηκότος ποιήσας, καὶ διὰ παντὸς εἰς αὐτὴν ἐνορῶν, ἐδόκει τὸν ἀπελθόντα ἔχειν διὰ τῆς εἰκόνης. Κόλακες δὲ τινες Β ἄνθρωποι, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, θεραπεύοντες εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν τὴν εἰκόνα, τὸ ἔθος εἰς εἰδωλολατρείαν ¹προήγαγον. Οὐκοῦν ἀπὸ ἀσθενείας ἐπεισῆχθη ψυχῆς, ἀπὸ συνηθείας ἀλόγου, ἀπὸ ^κἀμετρίας. Ἡ δὲ πλεονεξία οὐχ οὕτως· ἀπὸ ἀσθενούς μὲν γὰρ καὶ αὕτη ψυχῆς, ¹πλὴν ἀλλ' ἀπὸ ^μτοῦ χείρονος. Οὐκ ἀπέβαλέ ^ητις υἱόν, οὐδὲ πένθους παραμυθίαν ζητῶν, οὐδὲ ὑπὸ κολάκων ^οἐξελκόμενος· ἀλλὰ πῶς; Ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ὁ Καὶν τὸν θεὸν ἐπλεονέκτησεν· ἃ γὰρ ἐκείνῳ δοθῆναι ἐχρῆν, παρ' ἑαυτῷ κατασχὼν, ἅπερ αὐτὸν ἔχειν ἔδει, ^ηταῦτα ἐκείνῳ προσήνεγκε, C καὶ τὸ κακὸν ^αἀπὸ τοῦ θεοῦ ἤρξατο. Εἰ γὰρ ἡμεῖς τοῦ θεοῦ ἐσμεν, πολλῶ μᾶλλον τὰ πρωτεῖα τῶν ^κκτημάτων τῶν ἡμετέρων. Πάλιν εἰς γυναῖκας ἀπὸ πλεονεξίας ἡ ὁρμὴ γέγονεν. Εἶδον τὰς ^θθυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐξεκυλίσθησαν πρὸς τὴν ^εἐπιθυμίαν ἀπὸ τούτων πάλιν εἰς χρήματα. Τὸ γὰρ πλεόν ἔχειν ^ηθέλει τοῦ πλησίον ἐν τοῖς βιωτικοῖς, ^ωοὐδαμόθεν γίνεται, ἀλλ' ἢ ἐκ τοῦ ψυγῆναι τὴν ἀγάπην· τὸ πλεόν ἔχειν D ^ηθέλει ^ωοὐδαμόθεν γίνεται, ἀλλ' ἢ ἐξ ἀπονοίας καὶ μισανθρωπίας καὶ ὑπεροψίας. Οὐχ ὁρᾷς τὴν γῆν ὅση ἐστί; πῶς πολλῶ μείζων τῆς χρείας ἐστὶν ὁ ἄηρ, ὁ οὐρανός; ^γἸνα σου τὴν πλεονεξίαν σβέσῃ ὁ θεός, εἰς τοσοῦτον μέτρον τὰ κτίσματα ἐξήγαγε· σὺ δὲ ἀρπάζεις καὶ οὕτω; καὶ ^αἀκούεις ὅτι εἰδωλολατρεία ἡ πλεονεξία, καὶ οὐδὲ οὕτω φρίττεις; Κληρονομήσαι τὴν γῆν θέλεις; Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ἐν τῷ οὐρανῷ κληρονομίαν. Ἐτέροις καταλιπεῖν σπενδεῖς κληρονομίαν, ἵνα σαυτὸν ἀποστερήσῃς; Εἰπέ μοι, εἴ τις σοι παρεῖχεν ἐξουσίαν λαβεῖν ἅπαντα, ἄρα οὐκ E ^αν ἠθέλησας; Ἐνεστι νῦν, ^αἐὰν βούλῃ. Καίτοι τινές φασιν, ὅτι ἀλογούσιν, ὅταν εἰς ἐτέρους ^βτὸν κλῆρον παραπέμπωσι, καὶ

¹⁴ Sap. xiv. 15.

^β εἰσῆλθεν E. ^ι μετήγαγον A.B.C.F. ^κ ἀμετρίας] + ἀλόγου C. ¹ πλὴν ἀλλ'] μᾶλλον δὲ καὶ A.B.F. ^μ τοῦ om. A.B.E.F. Sav. cet. ^η τις υἱόν] γὰρ τις υἱὸν ἐνταῦθα A.B.F. ^ο ἐξελκόμενος] + ὥστε οὕτως αὐτὴν εἰσαχθῆναι A.B.F. ^ρ ταῦτα om. F. ^α ὑπὸ ante corr. E. τοῦ om. C. Veron. ^κ κτηνῶν E. ^θ θυγατέρας] + γὰρ A.F. ^ε ἐπιθυμίαν] + αὐτῶν A.B.F. ^η θέλει bis E. ^ω οὐδαμόθεν] + ἄλλοθεν A.B.E.F. Sav. cet. ^ω οὐδαμόθεν] οὐκ ἀλλαχόθεν A.B.F. Sav. cet. ^γ ἵνα] + γὰρ Edd. γὰρ om. C.D.E. ^α ἀκούων A.B.F. καὶ ante οὐδὲ om. iidem. ^α ἐὰν] λαβεῖν εἰ E. ^β τὸν κλῆρον] τὸν βίον C. τὴν κληρονομίαν E.

ἐβούλοντο εἶναι κατεδηδοκότες αὐτὸν μᾶλλον, ἢ ἐτέρους ὁρᾶν κυρίους γενομένους. Οὐδὲ ἐγὼ σε ταύτης ἀπαλλάττω τῆς ἁσθενείας· ἁσθενοὺς μὲν γὰρ καὶ τοῦτο ψυχῆς· πλὴν ἀλλ' ὅμως κἂν τοῦτο γινέσθω· ἐν ταῖς διαθήκαις τὸν Χριστὸν κατάλιπε κληρονόμον. Ἔδει μὲν γὰρ ζῶντα· τοῦτο ἄγαρ προαιρέσεως ὀρθῆς ἔην· ἀλλ' ὅμως κἂν ὑπὸ τῆς ἀνάγκης γενοῦ φιλοτιμότερος. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς διὰ τοῦτο προσέταξε διδόναι πένησιν, ἵνα ζῶντας ἡμᾶς φιλοσόφους ἐργάσσηται, ἵνα πείσῃ 132 χρημάτων καταφρονεῖν, ἵνα ὑπερορᾶν διδάξῃ τῶν γηϊνῶν. Τοῦτο οὐκ ἔστι χρημάτων ὑπερουψία, ἵτὸ τελευτῶντα καὶ οὐκ ὄντα κύριον τῷ δεῖνι παρέχειν καὶ τῷ δεῖνι· οὐκ ἐκ τῶν σῶν δίδως (854) λοιπὸν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης· τῷ θανάτῳ χάρις, οὐ σοί· τοῦτο οὐκ ἔστι φιλοστοργίας, ἀλλ' ἐπηρείας. Πλὴν κἂν οὕτω ἐγινέσθω, κἂν τότε λύσον τὸ πάθος. Ἐννόησον ὅσα ἠήρπασας, ὅσα ἐπλεονέκτησας· πάντα ἀπόδος τετραπλάσια· οὕτως ἀπολόγησαι τῷ θεῷ. Ἄλλ' εἰσὶ τινες εἰς τοῦτο μανίας ἤκοντες B καὶ ἱπρωώσεως, οἱ οὐδὲ τότε συνορῶσι τὸ δέον· ἀλλ' ὥσπερ σπουδάζοντες χαλεπώτερον ἑαυτοῖς ἐργάσασθαι τοῦ θεοῦ τὸ κρίμα, οὕτως ἅπαντα πράττουσι. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος 1 οὗτος ἔλεγε γράφων· “Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.” Ὁ δὲ πλεονέκτης μάλιστα ἐν σκότῳ ζῇ, καὶ σκότος πολὺ κατασκεδάζει πάντων.

“Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε, φησὶ, τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάργοις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὁ παρ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ῥησὶν, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς, φανεροῦνται.” Ἀκούσατε, παρακαλῶ, πάντες ὅσοι οὐ βούλεσθε εἰκῇ μισεῖσθαι, ἢ ἀλλὰ φιλεῖσθαι. C Τίς μοι χρεῖα, φησὶ, μισεῖσθαι; Ἀρπάζει, καὶ οὐκ ἐλέγχεις, ἀλλὰ δέδοικας τὸ μίσος; Καίτοι οὐκ ἔστιν εἰκῇ μισεῖσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δικαίως ἐλέγχεις, καὶ δέδοικας τὸ μίσος; Ἐλεγχον τὸν ἀδελφόν, ἀνάδεξαι ἐχθραν διὰ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς αὐτόν· κώλυσον αὐτὸν εἰς βάραθρον ἀπερχόμενον. Τὸ γὰρ τραπέζης κοινωνῆσαι καὶ ῥημάτων χρηστῶν καὶ προσρήσεως καὶ τρυφῆς, οὐ σφόδρα φιλίας ἐστὶ. Τοιαῦτα τοῖς φίλοις ἡμῶν χαρίζόμεθα δῶρα, ἵνα τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐξέλκωμεν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ θεοῦ· εἰς τὴν

ῥ ἀνὴρ (sic) E. ὁ γὰρ om. E. ὁ ἦν] εἶναι δοκεῖ C. ἵ τῷ B. τὸν E.
 ῥ γενέσθω A.B.F. ῥ ἠρπάζας C. ῥ πωρώσεως E. ῥ ἐργάσασθαι C.
 ῥ οὗτος] Παῦλος E. ῥ κατασκενάζει C.D.E. ῥ συγκοινωνεῖτε pro —ῥτε omnes.
 ῥ παρ' αὐτῶν A.B.C.F. ῥ παρ' αὐτῶν Edd. παρ' αὐτῶν om. E. ῥ φησὶν om. A.B.D.F. Sav. cet. ῥ οὐ β.] β. μὴ E. ῥ Haec ἀλλὰ φιλεῖσθαι. τίς μοι χρεῖα, φησὶ (φησὶν εἰκῇ E.) μισεῖσθαι; accesserunt ex A.B.E.F.
 ῥ τοῦτω A.F. ῥ εἰς] πρὸς bis E.

κάμινον κειμένους αὐτοὺς ὁρῶντες τῆς κακίας, ἀναστήσωμεν. Ἄλλ' οὐ διορθοῦται, φησίν. Ἄλλὰ σὺ τὸ σαυτοῦ πρᾶξον, καὶ D ἡ ἀπελογήσω τῷ θεῷ. Μὴ κρύψῃς τὸ τάλαντον. Διὰ τοῦτο λόγον ἔχεις, διὰ τοῦτο γλώσσαν καὶ στόμα, ἵνα ἡ διορθοῖς τὸν πλησίον. Τὰ ἄλογα μόνον οὐ φροντίζει τοῦ πλησίον, οὐδὲ λόγον ἔχει τινὰ τῶν ἄλλων. Σὺ δὲ πατέρα καλῶν τὸν θεόν, καὶ ἀδελφὸν τὸν πλησίον, ὁρῶν αὐτὸν μυρία ἡ ποιούντα κακά, τὴν χάριν τὴν παρ' ἐκείνου τῆς ὠφελείας αὐτοῦ προτιθεῖς; Μὴ, παρακαλῶ. Οὐδὲν οὕτω ἡ φιλίας τεκμήριον, ὥς τὸ μὴ περιορᾶν E ἁμαρτάνοντας τοὺς ἀδελφούς. Εἶδες ἡ ἐχθροὺς ὄντας; διάλυσον. Εἶδες πλεονεκτοῦντας; κώλυσον. Εἶδες ἀδικουμένους; ἡ πρόστηθι· οὐκ ἐκείνοις, ἀλλὰ σαυτῷ προτέρῳ ἡ ἐχαρίσω. Διὰ τοῦτο φίλοι ἐσμέν, ἵνα ἡ ἀλλήλους ὠφελῶμεν. Ἄλλως ἀκούσεται παρὰ τοῦ φίλου, καὶ ἄλλως παρὰ τοῦ τυχόντος· τὸν τυχόντα ἡ υποπτεύσει ἴσως, καὶ τὸν διδάσκαλον ὁμοίως, τὸν δὲ φίλον οὐκέτι. “Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα, αἰσχρὸν ἐστὶ, φησὶ, F καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός, φανεροῦνται.” ἡ Τί βούλεται ἐνταῦθα εἰπεῖν; Τοῦτο λέγει, ὅτι τὰ μὲν ἡ λάθρα γινόμενα ἁμαρτημάτων εἰσι, τὰ δὲ καὶ φανερώς 133 ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως ἔσται· οὐδεὶς γάρ ἐστὶν ὁ μὴ συνειδὼς ἑαυτῷ ἐπὶ ἡ ἁμαρτηματι. Διὰ τοῦτό φησι, “Τὰ δὲ πάντα, ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός, φανεροῦνται.” Τί οὖν; ἡ περὶ εἰδωλολατρίας ἐνταῦθά φησιν; Οὐχί, ἀλλὰ περὶ βίου καὶ ἁμαρτημάτων ἐστὶν ὁ λόγος. “Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φησὶ, φῶς ἐστὶ.” Διὸ, παρακαλῶ, μήτε ὑμεῖς ὀκνεῖτε ἐλέγχειν, μήτε δυσχεραίνετε ἐλεγχόμενοι. Ἔως μὲν ἡ γὰρ ἐν ἡ σκότῳ πράττεται τι, μετὰ B πλείονος πράττεται τῆς ἀδείας· ἐπειδὴν δὲ πολλοὺς ἔχη τοὺς μαρτυροῦντας τοῖς γινομένοις, φωτίζεται. Διὸ μάλιστα πάντα πράττωμεν, ὥστε τὴν νέκρωσιν τῶν ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων ἀποσοβεῖν, ὥστε τὸ σκότος σκεδάξῃ, ὥστε τὸν ἥλιον ἡ ἐπισπᾶσασθαι τῆς δικαιοσύνης. Ἄν γὰρ πολλοὶ ὥσιν οἱ φωστῆρες, αὐτοῖς τε εὐκολος ἔσται τῆς ἀρετῆς ἡ ὁδός, καὶ οἱ ἐν ἡ σκότῳ μᾶλλον ἀλώσονται, τοῦ φωτός ἐπιτεινομένου, κἀκεῖνο ἀφανίζοντος. Ἄν δὲ τουναντίον, δέος μὴ καὶ οὗτοι σβεσθῶσι, τῆς

ἡ ἀπολόγησαι E. ἡ κατακρύψῃς F. ἡ ὁρθοῖς F. ἡ ἀλόγων C.D.E. Veron. ἡ π. κακά] κακά π. A.B.C.F. ἡ φιλοσοφίας F. ἡ ἐχθροὺς ὄντας] ἐχθραίνοντας A.B.F. Sav. cet. Haec εἶδες πλ. κώλυσον om. E. ἡ πρόστηθι (sic) F. ἡ ἐχαρίσω] + ταῦτα E. ἡ ἀλλήλους] + ἀγαπῶμεν E. ἡ υποπτεύσῃ E. ἡ τί βούλεται—λέγει] ὁ λέγει, τοῦτό ἐστιν A.B.F. ἡ λάθρα γ. ἡ εἰσι] τῶν ἁμαρτημάτων ἐνταῦθα λάθρα γίνεται (γίνονται A.F.) A.B.F. Sav. cet. ἡ ἁμαρτημασι E. ἡ περὶ εἰδ. ἐνταῦθά φησιν;] οὐ περὶ εἰδ. φησὶ, καὶ ἐνταῦθα τοῦτο εἰρηται; A.B.F. Sav. cet. ἡ γὰρ] + ἂν A.B.E.F. Sav. cet. ἡ σκότῳ pro σκότει A.B.C.D. ἡ ἐπισπᾶσθαι E. ἡ ὥσιν οἱ] ὥσι C. ἡ σκότῳ pro σκότει A.B.C.D.F. τῷ σκότει E.

παχύτητος τῆς ἀπὸ τοῦ σκότους καὶ τῶν ἀμαρτημάτων κρα-
 C τούσης τοῦ φωτὸς, καὶ ἀποσοβούσης αὐτοῦ τὸ ἰδιαιδές. Ὡς
 οὖν ἑαυτοὺς ὠφελούντες, ἑτέρους ὠφελούντες, οὕτω ἁδιακέω-
 μεθα, ἵνα διὰ πάντων δόξαν ἁναπέμψωμεν τῷ φιλανθρώπῳ
 θεῷ, χάριτι καὶ ἁφιλανθρωπία τοῦ μονογένους αὐτοῦ υἱοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΘ.

(855)

Ἰ Βλέπετε οὖν ἅπως ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ'
 ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πο-
 D νηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ ὁσυνιέντες
 τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.

ἜΤΙ τὴν τῆς πικρίας ἐκκαθαίρει ρίζαν, ἔτι τὴν ὑπόθεσιν
 τῆς ὀργῆς ἐκκόπτει. Τί ἄ γάρ φησι; “Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς
 E περιπατεῖτε.” Μεταξὺ λύκων πρόβατά ἐσσι, καὶ κελεύει αὐ-
 τοὺς καὶ ὡς περιστεράς εἶναι. Ὡς καὶ ἀκέραιοι γὰρ, φησὶν,
 ἔσεσθε, ὡς αἱ περιστεραί.” Ἐπεὶ οὖν ἔκαὶ μεταξὺ λύκων
 ἑῖσι, καὶ ἔτι προστεταγμένοι εἰσὶ μὴ ἀμύνεσθαι, ἀλλὰ πά-
 σχειν ἡ κακῶς. Ἰκαίτοιγε καὶ τὸ πρότερον ἰκανὸν ἦν αὐτοὺς
 ἁσθενεστέρους ποιῆσαι. ὅταν δὲ καὶ ἡ τῶν δύο προσθήκη ἦ,
 ἐννόησον ἡ τὴν ὑπερβολὴν. ὁδρα πῶς αὐτοὺς ὁ Παῦλος ἀσφαλί-
 ζεται. Ὁλόκληροι πόλεις πρὸς αὐτοὺς πόλεμον εἶχον, ἐπεισ-
 ἦλθε καὶ εἰς τὰς οἰκίας οὗτος ὁ πόλεμος. πατὴρ κατὰ υἱοῦ,
 F υἱὸς κατὰ πατρός, μήτηρ κατὰ θυγατρὸς, ἡ θυγάτηρ κατὰ
 μητρὸς ἦσαν ἡ διασπασμένοι. Τί οὖν; πόθεν αἱ διαιρέσεις

1 CAP. V. v. 15—17.

2 Matth. x. 16.

ἡ διειδές] εἶδος E. ἡ Haec ἐτέρους ὠφελούντες assumpta ex E. ἡ δια-
 κείμεθα E. ὦμεν διακείμενοι idem in marg. ἡ ἀναπέμψωμεν E. ἡ φιλαν-
 θρωπία] οἰκτιρμοῖς C.D. Mox υἱοῦ om. E. χάριτι—τιμῇ] ἡ πρὲς πᾶσα δόξα,
 τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ μονογένηι αὐτοῦ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν. A.B.F.
 Hom. XIX. ἡ πῶς ἀκριβῶς bis omnes. ἀκριβῶς πῶς Edd. ἡ συνιέντες C.D.
 et ante corr. E. etiam Veron. ἡ ἐκκαθαίρει omnes. ἐκκαθαρίζει Edd.
 ἡ γὰρ] ἔστιν ὁ A.B.F. ἡ ἔστι C.D. Veron. Mox κελεύει C. μεταξὺ—κε-
 λεύει] ἡδε τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, ὅτι πέμπων τοὺς μαθητὰς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
 λύκων, ἔτι ἐκέλευεν A.B.F. receptum a Sav. cet. ἡ ὡς al pro ὡσεὶ A.B.C.D.F.
 ἡ καὶ] + πρὸς οὗς ἔγραφεν ὁ Παῦλος A.B.F. ἡ ἦσαν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἔτι
 προστ.] ἐπιτεταγμένοι E. Statim εἰσι om. A.B.F. Sav. cet. ἡ κακῶς] + διὰ
 τοῦτο τῆς (τῆς om. F.) τοιαύτης ἐδέοντο παραινέσεως A.B.C.D.F. Sav. cet.
 ἡ καίτοι (sine γὰρ) A.B.F. ἡ εὐσθενεστέρους A.C.D.F. Sav. cet. ἡ τὴν om.
 C.D.E. Veron. ἡ ὁδρα—ἀσφαλίζεται] ὁδρα γοῦν καὶ πῶς αὐτοὺς ἐπιμελῶς
 ἀσφαλίζεται, λέγων, βλέπετε πῶς περιπατεῖτε A.B.F. Sav. cet. ἡ ὁλόκληρος
 πόλις ex corr. E. ἡ θυγ.] καὶ θυγ. E. ἡ διασπασμένοι B.F. διεσπαρμέ-
 νοι Edd. διεγνηγμένοι E. in marg. man. antiq. ἡ τί οὖν; πόθεν] πόθεν
 οὖν A.B.F. Statim ἡ διαιρέσεις αὕτη E.

αὐται ; [†] Ἦκουσαν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· ³ “Ὅς ἐὰν μὴ ἀποτάξῃται τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Ἦκουσαν τοῦ Χριστοῦ λέγοντος ^ν πάλιν· “Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Ἰν’ οὖν μὴ νομίσωσιν, ὅτι ἀπλῶς πολέμους εἰσάγει καὶ μάχας, ἐπειδὴ ἔμελλε μεγάλη ¹³⁴ τίκτεσθαι ὀργή, εἰ καὶ αὐτοὶ ἔμελλον ἐπεξίεναι, τούτου χάριν λέγει· “Βλέπετε ^ω πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε.” Τουνέστι, πλὴν τοῦ κηρύγματος, μηδαμόθεν ἄλλοθεν ² ὧτε λαβὴν τῆς ἔχθρας τῆς καθ’ ὑμῶν· αὕτη μόνη τῆς ἔχθρας ὑπόθεσις ἔστω· μηδεὶς ³ ὑμῖν ἑτερόν τι ἐγκαλείτω, ἀλλὰ καὶ τιμὴν καὶ ὑπακοὴν πᾶσαν ἐπιδεικνύσθε, ὅταν μὴδὲν βλάβῃ τὸ κήρυγμα, ὅταν μὴδὲν ἐμποδίζῃ ⁴ τὴν εὐσέβειαν. ⁴ “Ἀπόδοτε γὰρ, φησὶ, πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος.” Β “Ὅταν γὰρ ἐν τοῖς ἄλλοις ἴδωσιν ἡμᾶς ἐπιεικείς, ἐντραπήσονται. “Μὴ ὡς ἄσσοφοι, ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν.” Οὐχὶ ποικίλους ἡμᾶς καὶ παντοδαπούς εἶναι βουλούμενος ταῦτα ^β παραινεῖ· ἀλλὰ τί φησιν; Οὐκ ἔστιν ὑμέτερος ὁ καιρός· νῦν πάροικοί ἐστε καὶ παρεπίδημοι καὶ ξένοι καὶ ἀλλότριοι· μὴ ζητεῖτε τιμὰς, ^γ μὴ ζητεῖτε δόξαν, μὴ ζητεῖτε δυναστείαν, μηδὲ ἐκδίκησιν· πάντα φέρετε, καὶ ^δ τούτῳ τὸν καιρὸν ἐξαγοράζεσθε· πολλὰ ^ε κατὰθεσθε, πᾶν ὅτι ^ς ἂν θέλωσιν. Ἐννόησόν μοι τινὰ ^ο οἰκίαν ἔχοντα λαμπράν, εἰτά τινας ^ε ἐπεισερχομένους ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν, κἀκεῖνον πολλὰ διδόντα, ^h καὶ ἐξαιρούμενον ἑαυτὸν· ^ι τότε λέγομεν, ὅτι ἐξηγόρασεν ἑαυτόν. Οὕτω καὶ σὺ οἰκίαν ἔχεις μεγάλην, καὶ πίστιν ἀληθῆ· ^κ ἐπέρχονται ὥστε λαβεῖν πάντα· δὸς ὅτιοῦν ἂν ἀπαιτήσῃ τις, μόνον τὸ κεφάλαιον διάσωσον, τὴν πίστιν λέγω. “Αἱ γὰρ ^ι ἡμέραι πονηραὶ εἰσι.” ^μ Τί πονηρία τῆς ἡμέρας; Πονηρία τῆς ἡμέρας περὶ τὴν ἡμέραν ὀφείλει ^ν εἶναι. ^ο Τί ἐστι πονηρία σώματος; Νόσος. Τί ῥέστι πονηρία ψυχῆς; Κακία. Τί ^ρ ἐστι πονηρία ὕδατος; D

³ Luc. xiv. 33. Matth. x. 37.

⁴ Rom. xiii. 7.

[†] Haec ἤκουσαν—ἀξιος, quae aberant, assumpta ex E. ^ν πάλιν om. A.B.D.F. Sav. cet. Retinent C.E. Veron. ^ω πῶς δ.] d. πῶς E. ² ὧτε E. ³ ὑμῶν A. ⁴ ὑμῶν C. ⁵ τῇ εὐσεβείᾳ A.B.E.F. τῆς εὐσεβείας C. ^β παραινεῖ, ἀλλὰ τί φ.] Sic C.D. Cat. Veron. φησιν, ἀλλὰ τί; E. παραινεῖ, ἀλλὰ τοῦτο ἔστιν δ φ. A.B.F. Sav. cet. ^γ μὴ ζ. δόξαν om. C. ^δ τοῦτον C.E. ^ε κατὰθεσθε] πάθετε Cat. ^ς ἂν] οὖν C. Cat. et ante corr. E. Statim θέλουσιν ante corr. E. Post θέλωσιν add. ἀσάφες τὸ εἰρημένον· φέρε οὖν, ἐπὶ ὑποδείγματος ποιῆσω αὐτὸ φανερόν A.B.F. Sav. cet. ^ε ἐπέρχομενους E. ^h καὶ om. F. ^ι τότε] ἐφ’ ὅ καὶ A.B.F. ^κ ἐρχονται C. Veron. Mox πάντα E. ^ι ἡμέραι] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^μ τί π. τῆς ἡ.] οὐκοῦν ἡ π. τῆς ἡ. A.B.F. τί ἄρα ἐστὶ π. ἡ. E. Statim ἡ π. τῆς ἡ. D.E. πονηρία τῆς ἡ. om. A.B.F. ^ν εἶναι] + ἂν τί ἐστιν ἐκάστω τῶν ἐν ἡμῖν πονηρὸν μάθης, γνῶσθαι καὶ τί ἐστι πονηρία ἡμέρας A.B.F. Sav. cet. ^ο τί] + τοῖνον A.B.F. ^ρ ἐστὶ] δαι B.F. δὲ A. Sav. cet. ^ρ ἐστὶ πονηρία] δὲ A.B.F.

Πικρία. Καὶ ἐκάστου ἡ ἁπονηρία ἐστὶ περὶ ἐκείνην τὴν φύσιν, ἣς ἐστὶ πονηρία. Εἰ τοίνυν ἡ πονηρία περὶ τὴν ἡμέραν ἐστὶ, περὶ αὐτὴν τὴν ἡμέραν χρὴ εἶναι, περὶ τὰς ὥρας, περὶ τὸ φῶς. *Καὶ ὁ Χριστὸς φησιν· ⁵ “Ἀρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.” Ἀπὸ τοῦτου κακέينو ἡ γνωσόμεθα. Πῶς οὖν ἡμέρας καλεῖ πονηράς; ὡς καιρὸν πονηρόν; Οὐ τὴν οὐσίαν, οὐδὲ τὰ κτίσματα, *ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτοῖς γινόμενα· *καθάπερ καὶ ἡμῖν ἔθος λέγειν, χαλεπὴν ἡμέραν διήγαγον καὶ κακὴν· καίτοι πῶς ἂν γένοιτο χαλεπὴ, ἀλλ’ ὡς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ συμβαινόντων; Τὰ δὲ ἐν αὐτῇ συμβαίνοντα, ἐστὶν ἀγαθὰ μὲν, παρὰ θεοῦ· *κακὰ δὲ, (856) παρὰ ἀνθρώπων πονηρῶν. Ἄρα τῶν ἐν τοῖς καιροῖς συμβαινόντων πονηρῶν οἱ ἄνθρωποι δημιουργοί, καὶ διὰ τοῦτο καιροὶ ἁπονηροὶ λέγονται. Οὕτω καὶ ἡμεῖς καιροὺς πονηροὺς καλοῦμεν. “Διὰ τοῦτο, φησὶ, μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ *συνιέντες, τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου.”

⁶ “Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία.” Καὶ ¹³⁵ ^b τοῦτου ἡ ἀμετρία θυμώδεις ποιεῖ καὶ θρασεῖς καὶ ἀκροσφαλεῖς, ὀργίλους καὶ χαλεπούς. Εἰς εὐφροσύνην ὁ οἶνος δέδοται, οὐκ εἰς μέθην· ^d νῦν δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ ἁνανδρίας εἶναι δοκεῖ καὶ γέλωτος, ^f τὸ μὴ μεθύσκεσθαι. Ποία ἐτοῖνον ἐλπίς σωτηρίας; Γέλως, εἰπέ μοι, τὸ μὴ μεθύσκεσθαι, ἔνθα μάλιστα πάντων τὸ μεθύσκεσθαι γέλως ^h ὀφείλει εἶναι; Μάλιστα μὲν γὰρ καὶ τὸν ιδιώτην πόρρω μέθης εἶναι καλόν· πολλῶ δὲ πλεον τὸν στρατιώτην, τὸν ἐν ⁱ ἱξίφεσι στρεφόμενον, τὸν ἐν αἵμασι, τὸν ἐν σφαγαῖς· πολλῶ μᾶλλον τὸν στρατιώτην, ὅταν καὶ ἐτέρωθεν ὁ θυμὸς θήγεται, ἀπὸ τῆς ἐξουσίας, ἀπὸ τῆς δυναστείας, ἀπὸ τοῦ συνεχῶς ἐν ἐπιβουλαῖς καὶ μάχαις εἶναι. Βούλει μαθεῖν ποῦ ^k καλὸς ὁ οἶνος; “Ἀκουε τῆς γραφῆς λεγούσης·” ⁷ “Δότε οἶνον τοῖς ἐν λύπῃ, καὶ μέθην τοῖς ἐν ὀδύνῃ.” Εἰκότως· τὸ γὰρ τραχὺ καὶ σκυθρωπὸν οἶδε μαλάττειν, καὶ τὸ συννεφές ἀπάγειν. ⁸ “Οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἁνθρώπου.” Πῶς οὖν ἐκ τοῦ οἶνου ἡ μέθη; οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν αὐτὸν τὰ ἐναντία ^m ἐαυτῷ ἐργάζεσθαι. Οὐκ ἄρα ἐκ τοῦ οἶνου ἡ μέθη, ἀλλ’ ἐκ τῆς ἀμετρίας. ⁿ Ὁ οἶνος

⁵ Matth. vi. 34.⁶ v. 18.⁷ Prov. xxxi. 6.⁸ Psal. ciii. 15.

^r πονηρία] + φαυλότης τις A.B.F. + ἡ φαυλότης Edd. Neutrum habet E. ^s καὶ] οὕτω καὶ A.B.F. Sav. cet. ^t γνωσόμεθα] μαυθάνομεν A.B.F. ^v πῶς] ὡς A.B. ὡς καὶ F. ^w ἀλλὰ] + διὰ Edd. διὰ om. C. Cat. Post κτίσματα add. διαβάλλει Cat. ^x καθάπερ] + γὰρ C. ^y ἡ om. E. ^z κακὰ] πονηρά E. Mox πονηρῶν om. A.B.E.F. ^a συνιέντες E. ^b τοῦτου] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^c ὁ om. E. ^d νῦν] B.C.E.F. ^e ἀνδρείας C.D. καὶ ἂν. εἶναι δ. καὶ γέλωτος] καὶ γέλωτος εἶναι δ. A.B.F. ^f τὸ om. B. ^g τοῖνυν] λοιπὸν E. τοῖνυν ἡμῖν A.B.F. ^h ὀφείλει F. ⁱ ἱξίφει C.D.E. Veron. ^k καλὸν E. ^l ἁνθρώπου] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^m ἐαυτῷ ἐργ. pro ἐργ. ἐαυτῷ B.C.D.E.F. ἐργάσασθαι E. ⁿ ὁ om. F.

δι' οὐδὲν ἕτερον ἡμῖν δέδοται, ἢ δι' ὑγείαν σώματος· ἀλλὰ καὶ C
 πρὸς τοῦτο ἐμποδίζει ἡ ἀμετρία. Ἄκουε δὲ καὶ τοῦ μακαρίου
 τούτου γράφοντος, καὶ λέγοντος τῷ Τιμοθέῳ· ⁹ “Ὀλίγῳ οἴνῳ
 χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.” Διὰ
 γὰρ τοῦτο ὁ θεὸς ἐποίησεν ἡμῶν τὰ σώματα σύμμετρα, καὶ ἀπὸ
 ὀλίγων κορένυσθαι, ἐντεῦθεν ἤδη παιδεύων ἡμᾶς, ὅτι πρὸς ἐτέ-
 ραν ἡμᾶς ζῶν ἐποίησεν ἐπιτηδεύουσιν. Καὶ ἐβούλετο μὲν καὶ ἐξ
 ἀρχῆς ἐκείνην δοῦναι, ἐπειδὴ δὲ ἀναξίους ἑαυτοὺς κατεστήσαμεν,
 ἀνεβάλετο· ^οκαὶ ἐν τῷ χρόνῳ ᾧ ἀνεβάλετο, οὐδὲ ἐν αὐτῷ ἀφί- D
 ησιν ἡμᾶς ἀπολαύειν ἀμέτρως· οἶνον γὰρ κοτύλη καὶ ἄρτος εἰς
 ῥᾶρκει γαστέρα ἐμπλῆσαι ἀνθρώπου. Καὶ τὸν πάντων τῶν
 ἀλόγων κρατοῦντα, ὀλιγοδέστερον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀναλογίαν
 ἐποίησε, καὶ τὸ σῶμα ⁹βραχὺ, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο δηλῶν, ὅτι
 πρὸς ἐτέραν ζῶν ἐπειγόμεθα. “Μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, [†]φησὶν,
 ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία.” Οὐ γὰρ σώζει, ἀλλ' ἀπόλλυσιν, ^οοὐ τὸ
 σῶμα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν. “Ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν E
 πνεύματι, ¹⁰ λαλοῦντες ἑαυτοῖς [†]ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
 πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ
 κυρίῳ· εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι
 ἀλλήλοις ἐν φόβῳ [†]Χριστοῦ.” Βούλει, φησὶν, εὐφραίνεσθαι;
 βούλει τὴν ἡμέραν ἀναλίσκειν; Ἐγὼ σοι δίδωμι πότον πνευμα-
 τικόν. Ἡ γὰρ μέθη καὶ τὴν εὐσημον ἐκκόπτει φωνὴν [‡]τῆς
 γλώσσης τῆς ἡμετέρας, [‡]ψελλίζειν παρασκευάζουσα, καὶ ὀφθαλ-
 μούς καὶ πάντα ἀπλῶς διαστρέφουσα. Μάθε ψάλλειν, καὶ
 ὄψει τοῦ πράγματος τὴν ἡδονήν· οἱ ψάλλοντες γὰρ πνεύματος F
 πληροῦνται ἁγίου, ὥσπερ οἱ ᾄδοντες τὰς σατανικὰς ᾠδὰς, πνεύ-
 ματος ἀκαθάρτου. Τί ἐστίν, “ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ
 κυρίῳ;” [†]Τουτέστι, μετὰ συνέσεως προσέχοντες· οἱ γὰρ οὐ
 προσέχοντες, ἀπλῶς ψάλλουσι, τὰ ῥήματα φθεγγόμενοι, τῆς 136
 καρδίας ῥεμβομένης ἐτέρωθεν. “Πάντοτε, φησὶν, ὑπὲρ ἀπάν-
 των εὐχαριστοῦντες ἐν ὀνόματι [‡]τοῦ κυρίου [‡]ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ
^bΧριστοῦ.” ¹¹ “^cΤὰ αἰτήματα ὑμῶν, φησὶ, μετὰ εὐχαριστίας

⁹ 1 Tim. v. 23.

10 v. 19—21.

11 Philipp. iv. 6.

^ο καὶ om. E. Mox καὶ οὐδὲ idem. [†] ῥακεὶ γ. ἐμπλῆσαι [ἱκανὸς ἀποπλη-
 ρῶσαι γ. E. ⁹ βραχὺν A.B.F. Sav. Mor. Ben. βραχὺ revocavit Editor no-
 vissimus. [†] φησὶν οἴνῳ in verso ord. A.B.F. φησὶν om. E. ^ο οὐ τὸ σ. μόνον]
 οὐ μόνον τὸ σ. C. οὐ μόνον δὲ τὸ σ. A.B.F. [†] ἐν ψαλμοῖς Edd. ἐν deest in
 omnibus. [‡] Χριστοῦ] θεοῦ B.F. [‡] τὰς γλώττας τὰς ἡμετέρας E. in marg.
 antiq. man. [‡] ψελλίζειν] + γὰρ C. [‡] τουτέστι] τί ἐστὶ C. [‡] τοῦ
 om. F. [‡] ὑμῶν Veron. Sav. repugnantibus libris. ^b θεοῦ B.E.F. ^c τὰ]
 τουτέστι τὰ A.B.F. Sav. cet. Mox φησὶ assumptum ex E. Cat.

γνωρίζεσθω πρὸς τὸν θεόν.” Οὐδὲν ^a γὰρ οὕτως εὐφραίνει τὸν θεόν, ὡς ὅταν ᾖ τις εὐχάριστος. Μάλιστα δὲ δυνάμεθα εὐχαριστεῖν, ἀπάγοντες τῶν προειρημένων τὴν ψυχὴν τὴν ἡμετέραν, Βδιακαθαίροντες αὐτὴν τοῦτοις οἷς εἶπεν. “Ἄλλὰ πληροῦσθε, (857) ^e φησὶ, πνεύματι.” Ἄρα ἐν ἡμῖν τοῦτο; Καὶ γὰρ ἐν ἡμῖν. Ὅταν γὰρ ψεῦδος, ὅταν ὀργὴν, ὅταν πικρίαν, ὅταν πορνείαν, ὅταν ἀκαθαρσίαν, ὅταν πλεονεξίαν ἀποσοβήσωμεν τῆς ψυχῆς τῆς ἡμετέρας, ὅταν γενώμεθα χρηστοί, εὐπλαγχοί, χαρίζομενοι ἑαυτοῖς, ὅταν εὐτραπέλια μὴ παρῇ, ὅταν ἑαυτοὺς ἀξίους κατασκευάσωμεν, τί τὸ κωλύον ^ε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπελθεῖν καὶ ἐπιπτῆναι; Καὶ οὐχ ἀπλῶς ^h ἐπελεύσεται, ἀλλὰ πληρώσει C τὴν καρδίαν ἡμῶν. Τοσούτου δὲ ἔνδοθεν ὄντος φωτός, οὐδὲ δυσκατόρθωτος ^k ἡμῖν ἔσται λοιπὸν ἡ ἀρετὴ, ἀλλὰ ῥαδία καὶ εὐκολος. “Πάντοτε εὐχαριστοῦντες,” ^l φησί. Τί οὖν; ὑπὲρ ^m πάντων εὐχαριστεῖν δεῖ τῶν συμβαινόντων; Ναί· καὶ νόσος ἦ, καὶ πένια. Εἰ γὰρ ἐν τῇ παλαιᾷ παρῇναι σοφός τις λέγων· ¹² “Πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ σοι, δέξαι ἀσμένως, καὶ ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον.” πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ καινῇ γίνεσθαι χρή. Καὶ τὸν λόγον τοίνυν μὴ εἰδῆς, εὐχαρίστει· τοῦτο γὰρ D ἔστιν εὐχαριστία. Ἄν δὲ ⁿ εὐπαθῶν καὶ εὐθηνούμενος καὶ εὐπραγῶν καὶ ἐν εὐμερίαις ὢν, εὐχαριστῆς, οὐδὲν μέγα, οὐδὲν θαυμαστόν· τὸ δὲ ζητούμενον, ἐν θλίψεσιν ὄντα εὐχαριστεῖν, ἐν ὀδύναις, ἐν ἀθυμίαις. Μηδὲν πρὸ τοῦ ῥήματος τοῦτου φθέγγου, εὐχαριστῶ σοι, δέσποτα. Καὶ τί λέγω ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα θλίψεων; ὑπὲρ τῆς γεέννης αὐτῆς εὐχαριστεῖν δεῖ τῷ θεῷ, ὑπὲρ τῶν κολάσεων τῶν ἐκεῖ, ὑπὲρ τῶν τιμωριῶν. Πάνυ γὰρ ^o τὸ πρᾶγμα ἡμᾶς ὠφέλησε ^p τοὺς προσέχοντας, ἀντὶ χαλινοῦ E ^q τῆς γεέννης ὁ φόβος ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐπιτεθείς.

^r Μὴ τοίνυν ὑπὲρ τῶν φανερῶν ^s εὐεργεσιῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν ἄκοντες εὐεργετούμεθα, εὐχαριστῶμεν· πολλὰ γὰρ καὶ μὴ βουλομένους ἡμᾶς εὐεργετεῖ, καὶ μὴ εἰδότας.

¹² Sirac. ii. 4.

^a γὰρ om. E. ^e φησὶ] φησιν ἐν E. Mox ἄρα sine interrog. A. Cat. Veron.

^f Haec ὅταν ὀργὴν sunt in B.C.D.E.F. Cat. non in Edd. ὀργὴν (sine ὅταν) A. ^g τὸ πνεῦμα om. A.B.F. Mox πνεῦμα post ἐπιπτῆναι habent iidem.

^h ἐλεύσεται F. ⁱ ἔνδον E. ^k ἡμῖν ἔσται λ. A.B.C.D.F. ἔσται ἡμῖν λ. E. ἡμῖν λ. ἔσται Edd.

^l φησὶν] + ὑπὲρ πάντων Sav. cet. repugnantibus libris. Etiam τί οὖν deest in Veron.

^m ἀπάντων E. Statim δεῖ εὐχ. hoc ord. C.E. ⁿ εὐπαθῶν F. et ex corr. A. εὐπαθῶν Edd.

^o ἡμᾶς τὸ πρ. inverso ord. A.B.E.F. ^p τοὺς om. A.B.F.

^q τῆς γ. ὁ φ.] τοῦ τῆς γ. φόβου A.B.F. Sav. cet. Mox ἐπιτεθείντος iidem. ἐπιτεθείσθω Veron.

^r HΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ περιεργάζεσθαι τὰ ἐτέρων ἐλαττώματα, ἀλλ' ὑποτάσσεσθαι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ τοῦτ' ὑπὲρ πάντων εὐχαριστεῖν. Veron.

^s εὐεργεσιῶν] + μόνον A.B.F.

Εἰ δὲ ἀπιστεῖτε, ἤδη ὑμῖν τὸ πρᾶγμα ποιήσω φανερόν. Ἐν-
νόησον γάρ μοι· οἱ μιαιοὶ καὶ ἄπιστοι Ἕλληνες οὐχὶ τῷ ἡλίῳ
τὸ πᾶν ἐπιγράφουσι, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν; Τί οὖν; οὐχὶ
εὐεργετῇ καὶ αὐτούς; οὐχὶ τῆς ἐκείνου προνοίας ἐστὶ, καὶ τὸ
ζῆν, καὶ τὸ ὑγιαίνειν αὐτούς, καὶ παιδοποιεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα;
Τί δὲ οἱ Μαρκιωνισταὶ ἑλεγόμενοι; οὐχὶ ^νκαὶ βλασφημοῦσιν ^F
αὐτὸν, καὶ Μανιχαῖοι; Τί οὖν; οὐχὶ εὐεργετῇ αὐτούς καθ'
ἐκαστην ἡμέραν; Εἰ δὲ ἐκείνους ^ωτοὺς ταῦτα οὐκ εἰδότας εὐερ-
γετῇ, πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς. Τί γὰρ ἄλλο ἔργον θεοῦ ἢ ¹³⁷
τοῦτο, τὸ εὐεργετεῖν τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ διὰ κολάσεων
καὶ δι' ἀνέσεων; Μὴ μόνον τοίνυν ἐν εὐπραγίαις ὄντες εὐχαρι-
στῶμεν· οὐδὲν γὰρ μέγα. ^xΚαὶ τοῦτο οἶδε καὶ ὁ διάβολος·
διὸ ^νκαὶ ἔλεγε· ¹³ “Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰωβ τὸν ^zθεόν; οὐχὶ
σὺ περιέφραξας ^aαὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω; Περιέλε πάντα τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ^bἢ μὴν εἰς πρόσωπόν σε εὐλογῇσει.” Ἀλλ'
οὐδὲν ^cαὐτῷ πλεῖον ἐγένετο τῷ μιαιῷ, μηδὲ γένοιτο μηδὲ ^dπερὶ
ἡμῶν γενέσθαι αὐτῷ τι πλεον· ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐν πενίᾳ ὦμεν,
καὶ ὅταν ἐν νόσοις, καὶ ὅταν ἐν ἐπηρείαις, τότε ἐπιτείνωμεν τὴν ^B
εὐχαριστίαν. ^eΕὐχαριστίαν δὲ λέγω, μὴ ῥήμασι μηδὲ γλώσση,
ἀλλὰ πράγμασι καὶ ἔργοις, καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ. Ἐκ πάσης
^ψψυχῆς εὐχαριστῶμεν αὐτῷ. Μᾶλλον γὰρ τῶν γεννησαμένων
ἡμᾶς φιλεῖ· καὶ ὅσον πονηρίας καὶ ἀγαθότητος τὸ μέσον, το-
σοῦτον ^ητῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν τῶν ⁱπατέρων τῶν ἡμε-
τέρων τὸ διάφορον. Καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὰ ἐστὶ τὰ ῥήματα, ἀλλ'
αὐτοῦ τοῦ φιλοῦντος ἡμᾶς Χριστοῦ ^kἀκουσον λέγοντος· ¹⁴ “Τίς
ἐξ ὑμῶν ἐστὶν ἄνθρωπος, ^lὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον, μὴ ^C
λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; Εἰ δὲ ὑμεῖς πονηροὶ ὄντες, οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ
οὐράνιος δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτούουσιν αὐτόν;” Καὶ πάλιν ἄκουε
^mκαὶ ἐτέρωθι λέγοντος· ¹⁵ “Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ ἐλεῆσαι
τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ καὶ ἐπιλάθοιτο ταῦτα

13 Job. i. 9—11.

14 Matth. vii. 10.

15 Esai. xlix. 15.

^a λεγόμενοι] + τί δὲ (δαὶ B.F.) οἱ Μανιχαῖοι; A.B.F. Sav. cet. Mox καὶ Μα-
νιχαῖοι om. iudem. ^v καὶ] + οὔτοι E. καὶ om. Veron. ^w τοὺς om. E.
^x καὶ om. A.B.F. ^y καὶ om. E. ^z θεὸν] κύριον E. Statim οὐ pro οὐχὶ
idem. ^a αὐτοῦ τὰ ἔσω καὶ τὰ ἔξω] Sic A.B.E.F. αὐτοῦ τὰ ἔξω καὶ τὰ ἔσω C.
τὰ ἔσω αὐτοῦ καὶ τὰ ἔξω Edd. ^b ἢ] εἰ E. ἢ Veron. ^c αὐτῷ πλεῖον] οὕτω
πλεον E. ^d περὶ] παρ' E. in marg. rec. man. Mox αὐτῷ τι πλεον pro τι
πλεον αὐτῷ omnes. ^e εὐχαριστεῖν E. ^f οὐ τὴν (+ ἐν B.) ῥήμασιν οὐδὲ
γλώσση A.B.F. ^g ψυχῆς] + τοίνυν A.B.F. ^h ἢ τῆς Edd. ἢ om. B.C.E.
Mox διαφορά A. Veron. Sav. διαφορὰν Mor. Ben. διάφορον F. τὸ διάφορον
B.C.D.E. ⁱ πατέρων τῶν ἡμ. pro ἡμ. πατέρων omnes. ^k ἀκουσον] καὶ
ἄκουε αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ἀκουσον αὐτοῦ E. Add. in marg. V.D. γοῦν.
^l ὃν pro ὅς omnes. ^m καὶ om. A.B.E.F.

γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί ^πσου, λέγει κύριος." Εἰ γὰρ
 μὴ ^οφιλεῖ, τίνος ἔνεκεν ἡμᾶς ἐποίησε; Μὴ γὰρ ἀνάγκην εἶχε;
^ρμὴ γὰρ χρεῖαν αὐτῷ καὶ διακονίαν πληροῦμεν; μὴ γὰρ δεῖται
D τινος τῶν παρ' ^ηἡμῶν; Ἀκουε τοῦ προφήτου λέγοντος·
¹⁶ "Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ
 χρεῖαν ἔχεις." Ἀλλ' οἱ ἀγνώμονες καὶ ἀναίσθητοι, ^στούτο,
 φασίν, ἀγαθότητος ^τθεοῦ, τὸ ἰσοτιμίαν εἶναι παρὰ πᾶσιν. Εἰπέ
 μοι, ἀγνώμον ἄνθρωπε, ποῖα λέγεις μὴ εἶναι ἀγαθότητος θεοῦ, (858)
 καὶ τίνα λέγεις ἰσοτιμίαν; Ὁ δεινά, φησὶ, πεπήρωται ἐκ παι-
 δων, ἕτερος μαίνεται καὶ ^νδαιμονῶ, ἄλλος εἰς ἔσχατον γῆρας
 ἐλάσας ἐν πενίᾳ τὸν ἅπαντα βίον διήγαγεν, ἄλλος ἐν νόσοις
E χαλεπωτάταις ταῦτα προνοίας ^ωἐστὶν ἔργα; Ὁ μὲν ἐστὶ
 κωφός, ὁ δὲ ἄλαλος, ὁ δὲ πένης, ἕτερος μιαρὸς καὶ παμμίαιρος,
 καὶ μυρίων γέμων κακῶν, χρημάτων ἀπολαύει, καὶ πόρνας τρέφει
 καὶ παρασίτους, καὶ λαμπρὰν οἰκίαν κέκτηται, καὶ βίον ἀπρά-
 γμονα ζῇ. Καὶ πολλὰ τοιαῦτα συνείρουσι, ^κμακρὸν ὑφαίνοντες
 κατηγορίας λόγον κατὰ τῆς τοῦ θεοῦ ^ιπρονοίας. Τί οὖν ἂν
F εἴποιμεν πρὸς ^ααὐτούς; Εἰ μὲν Ἕλληνες εἶεν, καὶ λέγοιεν ^ηἡμῖν
 ὑπό τινος τὸν κόσμον ^βδιοικεῖσθαι, πάλιν καὶ ἡμεῖς τὰ αὐτὰ
 ἐροῦμεν πρὸς αὐτούς· τί οὖν, ἀπρονοήτᾳ ἐστὶν; οὐκοῦν πῶς
 ὑμεῖς ^σσέβεσθε θεοὺς, ^δκαὶ προσκυνεῖτε δαίμονας καὶ ἥρωας; εἰ
¹³⁸ γὰρ ^οπρόνοιά ἐστὶν, ἐφέστηκέ τις τοῖς πᾶσιν. Εἰ δέ τινες εἶεν
 ἀποδυσκετοῦντες, ^εἢ Χριστιανοὶ ἢ καὶ Ἕλληνες, καὶ παρασα-
 λευόμενοι, τί πρὸς αὐτοὺς ἐροῦμεν; Τόσαυτα ^δδὲ, εἰπέ μοι, ἀπὸ
 ταυτομάτου ^βἂν γένοιτο ἀγαθὰ; τὸ φῶς τὸ καθημερινόν, ἡ εὐ-
 ταξία ^ικαὶ ἡ πρόνοια, τῶν ἄστρον ἡ ^κχορεία, ὁ ἰσοστάσιος νυκτῶν
 καὶ ἡμερῶν δρόμος, ἡ τῆς φύσεως ἀκολουθία καὶ ^ιἐν φυτοῖς καὶ ἐν
 ζώοις καὶ ἐν ἀνθρώποις; Τίς, εἰπέ μοι, ὁ ταῦτα διοικῶν; Εἰ
 μηδεὶς ἐφεστὼς ἦν, ἀλλ' ἀπὸ ταυτομάτου ^μπάντα συνειστήκει,
B τίς τὴν καμάραν ταύτην τὴν οὕτω καλὴν, τὴν οὕτω μεγάλην,
 τὸν οὐρανὸν λέγω, περιδινήσας ἐπὶ τῆς γῆς ἔστησεν, ἢ καὶ ἐπὶ

16 Psal. xv. 2.

^π σου om. C.D. Veron. ^ο φιλεῖ C. ἐφίλει E. ^ρ Haec μὴ γὰρ χρεῖαν—
 πληροῦμεν post par' ἡμῶν transp. C. ^η ἡμῖν A.E. ^ι εἶπον A.C.F.
^σ τούτο] ταῦτα C.D.E. Veron. Statim φησὶν B.C.D.E. ^τ θεοῦ] + καὶ ἰσως
 δ' ἀπιστος ἐρεῖ C.D.E. Veron. Statim τὸ μὴ ἴσ. εἶναι E. ^ν δαιμονῶ B.
^ω ἐστὶν om. A.B.F. ^κ μακρότερον C. ^ι προνοίας] + οὐκοῦν ἀπρονοήτᾳ
 ἐστὶ A.B.F. + τί οὖν; ἀπρ. ἐστὶ; Sav. cet. ^α αὐτοὺς] + τί οὖν; ἀπρονοήτᾳ
 ἐστὶν; C.D.E. Veron. ^η ἡμῖν] ἐν ἡμῖν F. Statim ὅτ' οὐδεὶς A.B.F.
^β διακείσθαι C. Post h. v. add. φασὶν C.E. ^δ σέβετε A.C.F. ^δ καὶ
 om. C.D. Veron. ^ο προνοίας C. Veron. ^ε ἢ om. A.B.F. Mox ἢ καὶ
 Ἕλληνες om. iidem. Utrumque inclusit Sav. ^ε δὲ om. A.B.F. ^β ἂν
 γίνονται (γίνονται F.) pro γένοιτο ἢ omnes. ^ι καὶ ἡ πρόνοια] ἢ ἐν τοῖς οὐρανῶν
 A.B.F. Sav. cet. ^κ χορεία A.B.F. ^ι ἐν τοῖς φ. B. ^μ ἅπαντα E.

ὕδατων; τίς ὁ τοὺς ^ακαιροὺς τοὺς καρποφόρους διδούς; τίς τοσαύτην ἔθετο ἐν σπέρμασι καὶ φυτοῖς δύναμιν; Τὸ γὰρ ἀπὸ ταυτομάτου ἄτακτον πάντως· τὸ δὲ εὐτακτον μετὰ τέχνης γίνεται. Τί γάρ, εἰπέ μοι, τῶν παρ' ἡμῖν τῶν ἀπὸ ταυτομάτου οὐ πολλῆς γέμει τῆς ἀταξίας, καὶ πολλοῦ τοῦ θορύβου καὶ τῆς ταραχῆς; Καὶ οὐ λέγω ἀπὸ ταυτομάτου, ἀλλὰ μετὰ τινος ποιούντος, ἀτέχνως δὲ ποιούντος. Οἶον, ἔστω ξύλα καὶ λίθοι, ἔστω ^οδὲ ἄσβεστος· καὶ λαβὼν ἄνθρωπος οἰκοδομίας ἄπειρος, C οἰκοδομεῖτω καὶ ἐνεργεῖτω· Ῥᾶρα οὐ πάντα ἂν ἀπώλεσε καὶ διέφθειρε; Πάλιν, ἔστω πλοῖον κυβερνήτου χωρὶς, πάντα ἔχον ἄπερ ἔχειν δεῖ πλοῖον ἄνευ τεχνίτου, οὐ λέγω ἀκατασκεύαστον, ἡ ἀλλ' οὐδὲ κατασκευασθὲν πλεῦσαι δυνήσεται· ^τκαὶ τοσαύτη γῆ ἐπὶ ὕδατος ἐστῶσα, ἄνευ τινὸς ^ασυγκροτούσης δυνάμεως οὕτως ἔσθηκε παγίως ἐπὶ χρόνον τοσοῦτον; Καὶ ^νταῦτα λόγον ἂν ἔχοι; καὶ οὐ μυριάκις γέλωτος ἄξιον τὸ ταῦτα ἐννοεῖν; Καὶ εἰ μὲν βαστάζοι καὶ τὸν οὐρανόν, ἰδοὺ καὶ ἕτερον ἄχθος· εἰ δὲ D ^ωκαὶ οὐρανὸς ἐν ὕδατι φέροιτο, πάλιν ἕτερον ζήτημα, ^μμᾶλλον δὲ οὐ ζήτημα, ^νἀλλὰ τῆς προνοίας ἔργον. Τὰ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑδάτων φερόμενα οὐ κυρτοῦσθαι ^ζχρῆ, ἀλλὰ κοιλαίνεσθαι. Τί δήποτε; Ὅτι τοῦ μὲν κοίλου τὸ σῶμα ὅλον βαπτίζεται ἐπὶ τῶν ὑδάτων, καθάπερ ἐπὶ τοῦ πλοίου· τοῦ δὲ κεκυρτωμένου τὸ μὲν σῶμα ^αὅλον ἐστὶν ἄνωθεν, τὰ δὲ ἄκρα ἐπικείται μόνον. Οὐκοῦν αὐτῷ δεῖ σώματος ἀντιτύπου καὶ σκληροῦ καὶ στέγειν δυναμένου, ὥστε φέρειν τὸ ἐπικείμενον ἄχθος. Ἄλλ' ἤρ φέρει E τὸν οὐρανόν; Ἄλλ' ^οοὗτος πολλῶ τοῦ ὕδατος μαλακώτερος καὶ χαυνότερος, καὶ ^οοὐδὲν στέγειν δυνάμενος, οὐδὲ τῶν λεπτοτάτων, ^αἀλλ' ἀφιεῖς, μήτιγε ὄγκον τοσοῦτον. ^εὍλως εἰ βουλοίμεθα τῆς προνοίας τὸν λόγον ἐπεξιέναι, καὶ καθολικῶς, καὶ κατακερματίζοντες, ὅλος ὁ αἰὼν ἡμᾶς ἐλλείψει. Ἐρήσομαι ^γγὰρ τὸν ἐκεῖνα ζητοῦντα ^ννῦν ταῦτα προνοίας ἐστὶν, ἢ ἀπρονοησίας; ^βἌλλ' οὐκ ἐστὶ προνοίας; καὶ πάλιν ἐρήσομαι· πῶς F οὖν γέγονεν; Ἄλλ' οὐκ ἂν ^ιἔχοι λόγον τινα εἰπεῖν. ^κἌλλ'

^α καιροὺς] ἱετούς A.B.F. ^ο δέ] + καὶ A.B.E.F. Sav. cet. ^ρ ἄρ' οὐ A.B. ^α ἀλλ' οὐδὲ] ἀλλὰ A.B.F. Sav. cet. Post κατασκευασθὲν add. καὶ ἀπαρτισθὲν E. Statim μὴ πλεῦσαι δ. A.B.F. Sav. cet. ^τ καὶ] ἢ δὲ A.B.F. ^α συγκροτ. προ συγκρατ. A.B.F. ^ο οὕτως—τοσοῦτον] ἡ δύνατο, εἰπέ μοι, οὕτω παγίως ἐπὶ χρόνον στήναι τοσοῦτον A.B.F. Sav. cet. ^ν ταῦτα] τίνα A.B.F. ^ω καὶ om. E. ^μ μᾶλλον δὲ οὐ ζήτημα, quae aberant, habet solus E. ^ν ἀλλὰ] + πᾶν A.B.F. Sav. cet. ^ζ χρῆ A.B.C.E.F. δεῖ Edd. ^α ὅλον om. E. ^β αὐτὸς E. ^γ οὐδὲ E. Post δυνάμενος add. οὐδὲν idem. ^δ Haec ἀλλ' ἀφιεῖς sunt in libris omnibus, non in Editis. ^ε ὅλως] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^ς γὰρ om. E. ^ν νῦν E. ^β ἀλλ' οὐκ] κἂν εἴποι δτι οὐκ A.B.F. Sav. cet. ^ι ἔχοις E. ^κ Haec ἀλλ' οὐκ οἶδας; assumpta ex nostris omnibus et Sav. marg.

οὐκ οἶδας; Οὐκοῦν πολλῶ μᾶλλον περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ζητεῖν οὐκ ὀφείλεις, οὐδὲ περιεργάζεσθαι. Τί δήποτε; "Οτι τούτων πάντων ἄνθρωπος τιμιώτερος, καὶ ταῦτα 139 δι' ἐκείνον γέγονεν, οὐκ ἐκείνος διὰ ταῦτα. Εἰ τοίνυν τὴν ἐπὶ τῆς προνοίας αὐτοῦ μόνον σοφίαν, καὶ τὴν οἰκονομίαν οὐκ οἶδας, πῶς δυνήσῃ τοὺς λόγους εἰδέναι τοὺς κατ' αὐτόν; Εἰπέ δὴ μοι, τίς ἔνεκεν τὰ ἡβόρεια ἀοίκητά ἐστι, καὶ τὰ νότια; τί δήποτε οὕτω μικρὸν αὐτὸν εἰργάσατο, καὶ τοσοῦτον ἀπέχοντα τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ, ὥς καὶ ἀμφιβάλλειν περὶ τῶν ἄνω φαινομένων; ΡΕἰπέ δὴ μοι, διὰ τί γέγονεν ἡ νύξ χειμῶνος μὲν μακροτέρα, θέρους δὲ ἐλάττων; διὰ τί ψῦχος τοσοῦ- (859) Βτον, διὰ τί καῦμα, διὰ τί σῶμα θνητόν; Καὶ μυρία ἄλλα ἔτερα ἐρωτῶ, καὶ ἐὰν ἴθελς, οὐ παύσομαί σε ἐρωτῶν, καὶ ἐν ἅπασί μοι διαπορήσεις. "Ωστε τοῦτο μάλιστα προνοίας ἐστὶ, τὸ τοὺς λόγους ἡμῖν ἀπορρήτους εἶναι. Ἡ γὰρ ἂν καὶ ἀνθρωπὸν τις αἴτιον ἐνόμισε τοῦ παντός, εἰ μὴ τοῦτο ἡμῶν κατέστελλε τὴν διάνοιαν. Ἄλλ' ὁ δεῖνα, φησὶ, πένης, καὶ κακὸν ἢ πενία. Τί δὲ ἡ νόσος, τί δὲ ἡ πῆρωςις; Οὐδὲν ἐστι ταῦτα, ἀνθρώπε· ἐν μόνον ἐστὶ κακὸν, τὸ ἁμαρτάνειν, καὶ τοῦτο μόνον ἐξετάζειν ὀφείλομεν. Ἄλλ' ἀφέντες τῶν ὄντως C κακῶν τὰς αἰτίας ἐρευνᾶν, ἔτερα πολυπραγμονοῦμεν. Διὰ τί μὴδεὶς ἡμῶν μὴδέποτε ἐξετάζει, διὰ τί ἡμαρτεν; ἄρα ἐν ἐμοὶ τὸ ἁμαρτάνειν; ἄρα οὐκ ἐν ἐμοί; Καὶ τί με δεῖ πολλοὺς περιέειναι λόγους; ἐν ἐμαυτῷ τὸ πρᾶγμα ζητήσω· ἄρα ἐκράτησά ποτε θυμοῦ; ἄρα ἐκράτησά ποτε ὀργῆς, ἢ δι' αἰσχύνην, ἢ διὰ φόβον ἀνθρώπινον; Εἴτα ἐπειδὴν εὖρω τοῦτο γινόμενον, εὐρήσω ὅτι ἐν ἐμοὶ τὸ ἁμαρτάνειν. Οὐδεὶς ταῦτα ἐξετάζει, οὐδεὶς ἁ ταῦτα πολυπραγμονεῖ, ἀλλὰ ἀπλῶς, κατὰ D τὸν Ἰώβ, 17 "Βροτὸς δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις." Τί γάρ σοι τοῦτο μέλει, εἰ ὁ δεῖνα τυφλὸς, καὶ ὁ δεῖνα πένης; Ὁ τοῦτο ἐπέταξέ σοι ὁ θεὸς σκοπεῖν, ἀλλὰ τί δήποτε σὺ πράττεις. Εἰ μὲν γὰρ ἀμφιβάλλεις, ὅτι ἐφέστηκέ τις τῷ

17 Job. xi. 12.

1 ὁ ἄνθ. A.B.E.F. m Haec τίνας ἔνεκεν—νότια; om. A.B.F. Sav. cet. Idem post φαινομένων addunt, τίνας δὲ ἔνεκεν—νότια. n βόρρεια C.D. ο τοῦ ὕψους] τὸ ὕψος D. τῇ (sic) ὕψει E. Statim τὸν οὐρανὸν F. p εἰπέ δὴ μοι om. A.B.F. inclusum a Sav. q σε ἔτερα—διαπορήσεις] ἔτερα' ἄπερ εἰ προβάλωμαι (προβάλλωμαι A.) σοι ἐν ἅπασι (ἐν ἅπασι om. F.) τάχα διαπορήσεις A.B.F. r ἐθέλεις C.D. s μοι om. E. t ἡμῖν ἀπ. εἶναι] αὐτοῦ ἀπ. εἶναι ἡμῖν E. v τις αἰτ. ἐνόμ.] Sic A.B.C.D.F. τις ἐνόμ. αἰτ. εἶναι E. αἰτ. τις ἐνόμ. Edd. x ἁμαρτεῖν E. y ὄντων A.B.C.F. z ὅτι om. C. a ταῦτα om. C. b ἀλλ' ἀπλῶς C.D. c τοῦτο] καὶ A.B.F. τοῦτου ex corr. rec. E. d οὐ] + γὰρ E. e ἀλλὰ τί δ. σὺ πράττεις] οὐδὲ διὰ τί τὰ (τὰ om. F.) τοιαῦτα οὐκ ἐσκόπευς ζητήσῃ σε (ζητήσῃεν B.) ἀλλὰ διὰ τί ταῦτα ἐπραττες A.B.F.

κόσμῳ δυνάμεις, πάντων ἀνοητότερος εἶ· εἰ δὲ πέπεισαι περὶ
 τούτου, τί ἀμφιβάλλεις, ὅτι ἄρεσαι δεῖ τῷ θεῷ; “ Πάντοτε,
 φησὶν, ὑπὲρ πάντων εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ.” Εἰπέ δὲ μοι,
 παρακαλῶ ἄπελθε εἰς ἰατρεῖον, καὶ ὄψει, ἢ ὅταν εὐρεθῇ τις
 τραῦμα ἔχων, ἐκείνον αὐτὸν τέμνοντα καὶ καίοντα. Ἐπὶ δὲ
 σοῦ οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τεκτονεῖον· καὶ οὐκ ἐξετά- E
 ζεις τὸν λόγον, καίτοιγε ^k οὐκ οἶδας τῶν γινομένων οὐδέν· καὶ
 πολλὰ ἄπορα εἶναι σοι δοκεῖ· οἶον, ὅταν ^lτορεύῃ τὸ ξύλον, ὅταν
 μετασχηματίζῃ. Μᾶλλον δὲ εἰς ^mεὐπορωτέραν σε τέχνην
ⁿἄγω, ^oκαὶ ἐκεῖ ἰλιγγιάσεις. Οἶον, ἐπὶ ζωγραφίας, οὐχὶ ἀπλῶς
 σοι δοκεῖ ποιεῖν, ἃ ποιεῖ; ^pτί γὰρ αὐτῷ βούλονται αἱ γραμμαὶ,
 καὶ αἱ περιαγωγαὶ τῶν γραμμῶν; ἀλλ’ ^qἂν ἐπιθῇ τὰ χρώματα,
 τότε σοι φανεῖται ἡ τέχνη καλὴ, ^rκαὶ οὐδὲ οὕτως ^sἀκριβῶς
 δυνήσῃ καταμαθεῖν. ^tΤί δὲ ἐπὶ τεκτόνων λέγω καὶ ζωγράφων, F
^vτῶν ὁμοδούλων; Ἡ μέλιττα πῶς ἐργάζεται τοὺς σίμβλους,
 εἰπέ ^wμοι, καὶ τότε ^xπερὶ θεοῦ ἐρεῖς. Τῶν μυρμῆκων τὴν
 ἐργασίαν ^yκατάμαθε, τῆς ἀράχνης, τῆς χελιδόνος, καὶ τότε ^z140
 ἐρεῖς ^zπερὶ θεοῦ. ^aΕἰπέ μοι ταῦτα· ἀλλ’ οὐκ ἂν ἔχῃς. Οὐ
 παύσῃ οὖν, ἄνθρωπε, τὰ περιττὰ ζητῶν; περιττὰ γὰρ ὄντως
^bταῦτα· οὐ παύσῃ εἰκὴ πολυπραγμονῶν; Οὐδὲν τῆς ἀμαθίας
 ταύτης σοφώτερόν ἐστιν, ἐν οἷς οἱ μὲν ἐπαγγελλόμενοι μηδὲν
^cεἰδέναι, σοφώτατοι πάντων εἰσιν, οἱ δὲ περιεργαζόμενοι, ἀνοη-
 τότεροι ^dπάντων εἰσιν. “Ὡστε οὐ πανταχοῦ τὸ ἐπαγγέλ-
 λεσθαι ^eεἰδέναι, σοφίας, ἀλλ’ ἔστιν ὅπου καὶ μωρίας ἐστίν.
 Εἰπέ γάρ μοι, εἰ δύο τινῶν ἄνθρώπων ὄντων ὁ μὲν ἐπαγγέλ-
 λοιτο τὸν ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀέρα διατρέχοντα B
 μετρεῖν, σχοίνοὺς ἐκτείνας, ὁ δὲ ^fκαταγελῶν καὶ μὴ εἰδέναι

^f ἄρεσαι] εὐχαριστεῖν A.B.F. ^g τῷ θεῷ] + καὶ πατρὶ B.F. + καὶ πάλιν A.
 τῷ θεῷ om. E. Sequentia, εἰπέ δὲ μοι, παρακαλῶ om. A.B.F. Sav. cet.
^h ὅταν εὐρεθῇ—τέμνοντα καὶ καίοντα (καίοντα καὶ τέμνοντα C.)] τοῦτον μὲν καί-
 οντα, ἐκείνον δὲ τέμνοντα A.B.F. ⁱ ἐπὶ δὲ σοῦ—ἀλλὰ] ἀλλ’ οὐ λέγω τοῦτο
 χάριν σοῦ A.B.F. ^k οὐκ οἶδας τῶν γ. οὐδέν] οὐδὲν οἶδας τῶν γ. ἐκεῖ A.B.F.
 Sav. cet. ^l τορεύσῃ B. ^m ἀπορωτέραν B. ⁿ ἄγω] ἂν ἄγω C.D.
 ἂν ἀγάγω F. Sav. cet. ἀναγάγω A. ἀγάγω B. ^o καὶ ἐκεῖ (κάκει E.) ἰλιγ-
 γιάσεις· οἶον, ἐπὶ ζωγραφίας] οἶον τὴν τῶν ζωγράφων, ἐκεῖ μᾶλλον (καὶ ἐκεῖ pro
 ἐκεῖ μᾶλλον Sav. cet.) ἰλιγγιάσεις. εἰπέ γάρ μοι A.B.F. Sav. cet. ^p τί γὰρ
 αὐτῷ βούλονται om. C.D.E. Veron. ^q ἂν] ὅταν E. ^r καὶ] + ὁμῶς A.B.F. Sav.
 cet. ^s ἀκριβῶς] + οὐδὲν A.B.F. Sav. cet. Statim δύνῃ B.F. ^t τί
 δὲ ἐπὶ τ.] καὶ τί ἐπὶ τ. ταῦτα A.B.F. ^v τῶν] καὶ τῶν Edd. καὶ om. A.B.F.
^w μοι] δὲ μοι παρακαλῶ A.B.F. μοι om. E. ^x περὶ] καὶ περὶ A.B.F. Sav.
 cet. ^y κατάμαθε] εἰπέ A.B.F. Statim τῆς ἀράχνης omnes. τοῦ ἀράχνου Edd.
^z περὶ] καὶ περὶ A.B.D.F. περὶ θεοῦ ἐρεῖς hoc ord. C. ^a εἰπέ] εἰπέ δὲ E.
 ἂν ᾗς σοφὸς εἰπέ A.B.F. Sav. cet. ^b ταῦτα] + καὶ ἀτελοὺς διανοίας σπου-
 δάσματα A.B.F. ^c εἶναι F. Veron. ^d τῶν πάντων A.B.F. Sav. cet.
^e εἶναι C. ^f ἀνθρώπων om. A.B.F. ^g καταγελῶν correximus sine
 libris. Edebatur καταγελῶν.

φαίη, τίνα γελασόμεθα, ^hεἰπέ μοι; τὸν εἰδέναι λέγοντα, ἢ τὸν ἀγνοοῦντα; Δηλονότι τὸν ⁱλέγοντα εἰδέναι. Οὐκοῦν ὁ ἀγνοῶν, τοῦ ὑποσχομένου εἰδέναι σοφώτερος. Τί δέ, εἴ τις ^kἐπαγγέλλοιτο λέγειν ὅσους ἔχει κυάθους ἢ θάλασσα, ἕτερος δὲ ἀγνοεῖν, οὐ πάλιν ἡ ἄγνοια τῆς εἰδήσεώς ^lἐστι σοφωτέρα; Σφόδρα γε. C Τί δῆποτε; Ἐπειδὴ κακείνη ^mἄγνοιά ἐστιν ἐπιτεταμένη. Ὁ μὲν γὰρ λέγων ἀγνοεῖν, οἶδέ τι μέρος. Ποῖον δὲ τούτο; Ὅτι ἀκατάληπτον ἀνθρώπῳ· καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ⁿτούτο. Ὁ δὲ λέγων εἰδέναι, ἐκείνος μάλιστα οὐκ οἶδεν ὃ λέγει εἰδέναι, ^oκαὶ διὰ τούτο αὐτό ἐστι καταγέλαστος.

Οἷμοι, πόσοις παιδευόμεθα τὴν πολυπραγμοσύνην τὴν ἄκαιρον καὶ τὴν περιεργίαν χαλινοῦν, καὶ οὐκ ἀνεχόμεθα, ἀλλὰ τοὺς ἐτέρων περιεργαζόμεθα βίους, διὰ τί ὁ δεῖνα ^pπῆρὸς, διὰ τί ^qὁ δεῖνα πένης; Οὐκοῦν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ εἰς ἕτερον ^rἄπειρον ^sἐκπεσούμεθα λῆρον, διὰ τί ἡ δεῖνα ^tγυνή, καὶ μὴ πάντες ^uἄνδρες· διὰ τί ὄνος, διὰ τί βοῦς, διὰ τί κύων, ^vδιὰ τί λύκος, διὰ τί λίθος, διὰ τί ξύλα, καὶ εἰς ἄπειρον ἐκπεσεῖται μῆκος ^wοὗτος ὁ λόγος. Διὰ τοι τούτο ὁ θεὸς μέτρα τῆς γνώσεως ^xἡμῖν ἀφώρισε, καὶ ἐν τῇ (860) φύσει ^yκατεβάλετο. Καὶ θέα μοι ^zτὴν πολυπραγμοσύνην τὴν πολλήν· ὅτι τοσοῦτον ὕψος ὁρῶντες ^aἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐδὲν πάσχοντες, ^bὅταν εἰς πύργον ἀνελθόντες ὑψηλὸν θελήσωμεν ^cκατανεῦσαι κάτω μικρὸν κατακύψαντες, Εἰλιγγός τις ἡμᾶς εὐθέως καὶ ^dσκοτοδινία λαμβάνει. Εἰπέ ^eδὴ μοι τούτου τὴν αἰτίαν· ἀλλ' οὐκ ἂν εὖροις. Διὰ τί μείζονα ὀφθαλμὸς ^fἔχει τὴν ἰσχύν, καὶ ὑπὸ τῶν πορρωτέρω ^gκατέχεται; Καὶ ἐπὶ τῆς ἀκοῆς ὁμοίως ^hταυτὸν ἴδοι τις ἂν. Οὐ γὰρ ἂν τις οὔτε βοῆσαι δυνήσεται τοσοῦτον, ὥστε ἐμπλῆσαι τὸν αἶερα, ⁱὅσον δυνήσεται ὁ ὀφθαλμὸς κατασχεῖν, οὔτε ἀκοῦσαι ἐκ δια-

^h εἰπέ μοι om. A.B.F. ⁱ λέγοντα εἰδέναι. οὐκοῦν ὁ ἀγνοῶν] τὸν ἀγνοοῦντα. καὶ ὁ ἀγνοῶν C.D. τὸν εἰδέναι λέγοντα. καὶ ἀγνοοῦντα (ἀγνοοῦντα expunctum, et ὁ ἀγνοῶν superscriptum) E. Haec δηλονότι τὸν λέγοντα εἰδέναι desunt in F. ^k ἐπαγγέλλοιτο B. fortasse alii. ἐπαγγέλλοιτο Edd. ^l ἐστὶν A.B. ^m ἡ ἄγνοια E. ⁿ τούτο] + εἰς γνώσιν A.B.F. ^o καὶ om. A.B.F. αὐτὸ om. E. ^p πῆρὸς D. ^q ὁ δ. πένης pro πένης ὁ δ. A.B.C.E.F. διὰ τί ὁ δ. πένης om. D. ^r ἄπειρον accessit ex omnibus. ^s γυνή] + λέγοντες A.B.F. ^t ἀνθρωποι A.B.C.D.F. ^u διὰ τί λύκος om. A.B.E.F. ^v οὗτος assumptum ex omnibus. ^w ἡμῖν] + προλαβάν A.B.F. ^x προκατεβάλετο F. ^y τὴν π. τὴν πολλήν] ἐπὶ τῆς πολυπραγμοσύνης A.B.F. ^z ἀπὸ] τὸ ἀπὸ E. ^a ὅταν] + δὲ C. ^b κεύ-σαι B.F. ^c σκοτοδινία λαμβάνει] σκότος δεινὸς (δεινόν E.) ἔχει E. Veron. ^d δὴ μοι pro μοι δὴ A.B.C.D. ^e ἔχει τὴν ἰσχύν καὶ] καίπερ τὴν ἰσχύν ἔχων A.B.F. ^f κωλύεται A.B.F. ^g ταυτὸν] Sic D. τούτο ἂν C. τὸ αὐτὸ E. ταυτὸν ἴδοι τις ἂν] ἐστὶ ταυτὸ συμβαῖνον (σημαῖνον A.) ἴδεῖν A.B.F. ^h ὅσον δ. ὁ ὀφθ. κατασχεῖν] οὔτε οὖν δυνήσεται τις ὀφθαλμοῖς τὰ μακρὰν κατασχεῖν A.B.F.

στήματος τοσούτου. Διὰ τί μὴ πάντα τὰ μέλη ἰσότημά ἐστι; διὰ τί μὴ μίαν ἔλαβε χρεῖαν μηδὲ χώραν; Καὶ Παῦλος ταῦτα ἠρεύνησε, μᾶλλον δὲ οὐκ ἠρεύνησε, σοφὸς γὰρ ἦν, ἀλλ' εἰς τοῦτο F ἐμπεσὼν τὸ χωρίον, φησὶν. ¹⁸ “^k Ἔθετο ἐν ἑκαστον αὐτῶν, καθὼς ἠθέλησε.” τῷ θελήματι αὐτοῦ τὸ πᾶν ¹ ἐπέτρεψε. Μόνον ^m εὐχαριστῶμεν ὑπὲρ πάντων. Διὰ τοῦτό φησιν, “Εὐχαριστεῖτε ὑπὲρ πάντων.” Τοῦτο εὐγνώμονος οἰκέτου, τοῦτο ¹⁴¹ σοφοῦ, ⁿ τοῦτο συνετοῦ· ἐκεῖνο δὲ λάλου καὶ ἀργοῦ καὶ περιέργου. Οὐχ ὁρᾷς ἐν τοῖς οἰκέταις, ὅτι οἱ μὲν κατὰπτυστοι ^o τῶν οἰκετῶν καὶ οὐδαμοῦ χρήσιμοι, λάλου τέ εἰσι καὶ φλύαροι, καὶ τὰ τῶν δεσποτῶν περιεργάζονται, ἅπερ ἐκεῖνοι κρύπτειν βέβηλουσιν· οἱ δὲ συνετοὶ καὶ εὐγνώμονες πρὸς ἐν μόνον ὁρῶσιν, ὅπως αὐτῶν τὴν διακονίαν ^q πληρῶσιν; Ὁ πολλὰ φθεγγόμενος οὐδὲν ἐργάζεται· ὥσπερ ὁ πολλὰ ἐργαζόμενος οὐδὲν φθέγγεται ἄκαιρον. Διὰ τοῦτο ^r ὁ Παῦλος ἔλεγε περὶ χη- B ρῶν γράφων· ¹⁹ “Οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ μαθάνουσιν, ἀλλὰ καὶ φλύαροι.” Εἰπέ δὴ μοι, ποῖόν ἐστι πλέον τὸ μέσον, ^a τὸ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας πρὸς τὴν τῶν παίδων, ἢ τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν τῶν ἀνθρώπων; τὸ ἡμέτερον πρὸς ^b κώνωπας, ἢ τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς ^v ἡμᾶς; Εὐδηλόν ^w ἐστι. Τί οὖν σὺ τοσούτον περιεργάζῃ; Εὐχαρίστει ὑπὲρ πάντων. Τί οὖν; ^{an} Ἐλλην ἔρηται, φησὶ, πῶς ἀποκρινοῦμαι; Βούλεται μαθεῖν παρ' ἐμοῦ, εἴ ἐστι πρόνοια· αὐτὸς γὰρ οὐ φησιν εἶναί ^x τινας τοὺς προνοοῦντας. Οὐκοῦν μεταστρέψας, ἐρώτησον αὐτὸν καὶ σύ. Ἄλλ' οὐ C ^y φησιν εἶναί πρόνοιαν. Ὅτι μὲν ἐστι πρόνοια, ἐξ ὧν ^z εἶπας, δηλόν· ὅτι δὲ ἀληπτος, ἐξ ὧν οὐχ εὐρίσκομεν τὸν λόγον. Εἰ γὰρ ἐν οἷς διοικουσὶν ἄνθρωποι, οὐκ ἴσμεν τὸν τρόπον τῆς διοικήσεως πολλάκις, καίτοι ἐξ αὐτῶν πολλὰ ἡμῖν εἶναι δοκεῖ καὶ ἄτοπα, καὶ παραχωροῦμεν, πόσῳ μᾶλλον ἐπὶ θεοῦ. Ἄλλ' οὐδὲν ἐπὶ θεοῦ ἄτοπον οὔτε ἐστίν, οὔτε δοκεῖ τοῖς πιστοῖς. Διὸ ὑπὲρ πάντων εὐχαριστῶμεν, ὑπὲρ πάντων δοξάζομεν ^a αὐτόν. “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις, φησὶν, ^b ἐν φόβῳ θεοῦ.” Εἰ γὰρ D ^{di} ἄρχοντα ὑποτάττη, ^c ἢ διὰ χρήματα, ἢ δι' αἰδῶ, πολλὰ μᾶλλον διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Ἔστω δουλείας καὶ ὑπο-

18 1 Cor. xii. 18.

19 1 Tim. v. 13.

^k ἔθετο ἐν accessit ex omnibus. ¹ ἐπέτρεψεν] + οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ταῦτα ἀφέντες A.B.F. Sav. cet. ^m εὐχαριστῶμεν] + ἡμεῖς E. ⁿ τοῦτο συνετοῦ om. E. ^o τῶν οἰκετῶν] αὐτῶν A.B.F. ^p βέβηλουσιν B.E.F. ^q πληρῶσουσιν E. ^r ὁ om. E. ^a τὸ om. A.B.C.F. ^b κώνωπας] Sic Edd. κωνῶπων C.D.E. τὸ τῶν κωνῶπων B. τὴν τῶν κ. A.F. ^v ἡμῶν C.D. ^w ἐστι] ὅτι τὸ τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς A.B.F. Sav. cet. ^x τινα τὸν προνοοῦντα A.B.F. Sav. cet. ^y φῆς A.B.F. ^z εἶπες C.D. Veron. ^a αὐτόν om. E. ^b ἐν] + παντὶ F. Statim Χριστοῦ pro θεοῦ E. θεοῦ om. F. ^c ἢ] εἰ γὰρ E. Mox εἰ pro ἡ idem.

TOM. IV.

Q q

ταγῆς ἀντίδοσις· οὕτω γὰρ οὐκ ἔσται δουλεία. Μὴ ὁ μὲν ἐν τάξει καθεζέσθω ^δἐλευθέρου, ὁ δὲ ἐν τάξει δούλου, ἡ ἀλλὰ καὶ δεσπότης καὶ δούλους ἀλλήλοις δουλεύειν βέλτιον. Πολλῶν ^εβέλτιον οὕτως εἶναι δούλον, ἢ ἐτέρως ἐλεύθερον. Καὶ ὁ δὴλον Ἐκέειθεν· ἔστω τις οἰκέτας ἔχων ἑκατὸν, καὶ ^ημηδὲν αὐτοῖς διακονεῖτω· ἱετέροι τινες ἔστωσαν ἑκατὸν φίλοι, ἀλλήλοις διακονούμενοι· τινες ἄμεινον ^κβιώνονται; ^ιτίνες μετὰ πλείονος ἡδονῆς, ^μμετὰ πλείονος εὐφροσύνης; Οὐκ ἔστιν ἐκεῖ ὀργή, οὐδὲ παροξυσμός, οὐδὲ θυμός, οὐδὲ ἄλλο τῶν τοιοῦτων οὐδὲν, ^νἐκεῖ δὲ φόβος καὶ δειλία· κακεῖ μὲν ^οἀνάγκης, ἐνταῦθα δὲ προαιρέσεως τὸ πᾶν· κακεῖ μὲν βιάζομενοι, ἐνταῦθα δὲ χάριν ἔχοντες ἀλλήλοις δουλεύουσιν. Οὕτω βούλεται ὁ θεός· διὰ τοῦτο ἐνίψε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν. Μᾶλλον δέ, εἰ ῥηθεῖς ἀκριβῶς ἐξετάσαι, καὶ ἐπὶ δεσποτῶν ἀντίδοσις ἐστὶ δουλείας. Τί γάρ, εἰ ὁ τυφὸς οὐκ ἀφήσιν φανῆναι τὴν ἀντίδοσιν; Ὅταν ^ργὰρ οὗτος μὲν τὴν σωματικὴν διακονίαν παρέχῃ, σὺ δὲ τὸ σῶμα τρέφῃς καὶ θεραπείης καὶ τροφαῖς καὶ ἐνδύμασι· καὶ ὑποδη-
¹⁴²μασι, καὶ ^σοὕτω δουλείας ἐστὶν ἀντίδοσις· ^τὅτι ἐὰν μὴ παρέχῃς καὶ σὺ τὴν ^ςσὴν διακονίαν, οὐδὲ ἐκεῖνος τὴν ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔσται ἐλεύθερος, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ἀναγκάσει νόμος ^ωμὴ τρεφόμενον τοῦτο ποιεῖν. Εἰ τοίνυν καὶ ἐπὶ δούλων τοῦτο ^ξέστι, τί ἄτοπον, ἢ ἐὰν καὶ ἐπὶ ἐλευθέρων ^ζτοῦτο γίνηται; “Ἐν φόβῳ, (861) φησὶ, Χριστοῦ ὑποτασσόμενοι.” ^αΠόση ἢ χάρις, ὅταν καὶ μισθὸν ἔχωμεν; Ἀλλ' οὐ βούλεται σοι ὑποταγῆναι; Ἀλλὰ σὺ ὑποτάγηθι· μὴ ἀπλῶς ὑπακούσης, ἀλλ' ὑποτάγηθι· ὡς πρὸς δεσπότης ἅπαντας, οὕτω διάκεισο· οὕτω γὰρ αὐτοὺς ^βῆξεις
^Βδούλους ταχέως, τῇ τυραννικωτάτῃ τῆς δουλείας δυνάμει· ^εδεδουλωμένους. ^δΜᾶλλον γὰρ αὐτοὺς αἰρήσεις, ὅταν οὐδενὸς ^ετῶν παρ' αὐτῶν τυγχάνων, αὐτὸς τὰ παρὰ σαυτοῦ παρέχῃς. Τοῦτό ἐστιν, “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ”· ἵνα

^δ ἐλεύθερος C. ^ε ἀλλὰ] ὁμοίως A.B.F. ^ε βέλτιον] κρείττον A.B.F.
^ε ἔστω] + γὰρ A.B.F. ^η μηδὲν αὐτοῖς] μηδεὶς ἐν αὐτοῖς A.B.F. Sav. cet.
^ι μηδὲν αὐτὸς ἑαυτῷ E. ^ι ἑτέροι] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^κ βιώνονται C.
^ι τίνες μ. π. ἡδονῆς om. A. μ. π. ἡδονῆς om. B.F. τῆς ἡδονῆς cum artic. C.
^μ μετὰ] τίνες μετὰ E. ^ν ἐκεῖ δὲ] ὡς A.B.F. Sav. cet. ^ο ἀνάγκης]
^ρ γὰρ ἀνάγκης (sic) E. ^ς θέλοις E. ^ς γὰρ οὗτος μὲν] μὲν γὰρ οὗτος E.
^τ καὶ ὑποδημασι om. B. ^ω οὕτω (οὗτος D. οὕτως E.) δ. ἐστὶν ἀντίδοσις] Sic D.E. οὕτω δουλείας ἐστὶν C. οὗτος δ. ἐστὶν Veron. τοῦτο δ. ἐστὶν τρόπος A.B.F. οὗτος δ. ἐστὶν τρόπος Sav. cet. ^ξ ὅτι ἐὰν] ἐὰν γὰρ A.B.F. ^ζ σὴν om. B.F.
^α καὶ μὴ Edd. καὶ om. A.B.C.E.F. ^α ἐστὶ] συμβαίνει A.B.F. ^β ἐὰν καὶ] εἰ E. ^β τοῦτο] τὸ αὐτὸ A.B. Statim γίνεται E. Veron. γίνηται F.
^β πόση] πᾶσα E. Tum χάρις sine artic. A.B.C.F. ^β ῆξεις δ. pro δ. ῆξεις A.B.C.D.E. ^ε δεδουλωμένους F. ^δ μᾶλλον γὰρ] καὶ μᾶλλον A.B.F.
^ε τῶν om. A.B.E.F.

πάντων κρατῶμεν τῶν παθῶν, ἵνα τῷ θεῷ δουλεύωμεν, ἵνα τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην διασώζωμεν. ¹Καὶ τότε δυνησόμεθα ἑτῆς παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἀζωοθῆναι, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἄμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Κ.

C

¹ Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ² ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος. Ἀλλ' ³ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ κυρίῳ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ⁴ ἐν παντί.

ΣΟΦΟΣ τις ἀνὴρ ⁵ πολλὰ ἐν τάξει μακαρισμῶν ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

¹ CAP. V. v. 22—24. ² Sirac. xxv. 1. xl. 23. ³ Gen. i. 27. Gal. iii. 28. ⁴ 2 Reg. i. 26.

⁵ καὶ οὕτω A.B.F. ⁶ τῆς καὶ τῆς A.B.F. Sav. cet. τοῦ θεοῦ cum artic. A.B.C.D.F. HOM. XX. ⁷ ὁ om. C.E. ⁸ ὡς] ὡςπερ A.B.F. Mosq. Sav. cet. ⁹ κυρίῳ] Χριστῷ E. Mosq. ¹⁰ ἐν παντί om. F. ¹¹ πολλὰ ἐν τ. μ. pro ἐν τ. μ. πολλὰ omnes. ¹² ἐνθεῖς E. ¹³ μακαριζομένων C. ¹⁴ ἐνέπεσεν E. ¹⁵ ἢ assumptum ex E.F. ¹⁶ αἱ μὲν γ. ἄ. σφ.] σφ. μὲν γὰρ καὶ αἱ ἄ. A.B.F. ¹⁷ τῇ] ἐν τῇ E. Mox συμπλέκων idem. ¹⁸ ἀρχῆς] + ἀπὸ γῆς ὁ ἀνὴρ καὶ μετὰ ταῦτα E. ¹⁹ μετὰ ταῦτα] πάλιν E. ²⁰ πῶς] καὶ πῶς A.B.F. Sav. cet.

Καὶ ὄρα πόσα ὠκονόμησε. Τὴν ἀδελφὴν ἠνέσχετο γαμῆσαι αὐτὸν τὴν ῥαυτοῦ, μᾶλλον δὲ οὐ τὴν ἀδελφὴν, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα, ἡμᾶλλον δὲ οὐ τὴν θυγατέρα, ἀλλὰ τι πλεον θυγατρὸς, τὴν σάρκα τὴν αὐτοῦ. Ὁ δὲ ὅλον ἐποίησεν ἄνωθεν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν λίθων, εἰς ἓν αὐτοὺς συνάγων. Οὔτε γὰρ ἐξῶθεν αὐτὴν εἰργάσατο, ἵνα μὴ ὡς ἄλλοτρία ^απροσέχη· οὔτε πάλιν μέχρις αὐτῆς τὸν γάμον ἔστησεν, ἵνα μὴ ^ισυστέλλουσα ἑαυτὴν καὶ συνάγουσα, τῶν λοιπῶν χωρίζηται. Καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν Β φντῶν ἐκεῖνα μάλιστα ἐστὶν ἄριστα, ἅπερ ἂν καὶ ἐν ὧν πρέμνον ἔχη, καὶ εἰς πολλοὺς κλάδους ἐκτείνηται. ὥστε καὶ περὶ τὴν ῥίζαν στρέφεται μόνον, πάντα εἰκῇ· ^κκαὶ πολλὰς ἔχη τὰς ῥίζας, ^υοὐκέτι θαυμαστὸν τὸ δένδρον· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα, ἐξ ἑνὸς τοῦ Ἀδὰμ τὸ πᾶν ἐποίησε φυτευθῆναι γένος, τοῦ μὴ διασπᾶσθαι καὶ χωρίζεσθαι καταστήσας εἰς ἀνάγκην μεγάλην· καὶ μᾶλλον συστέλλων, οὐκέτι ἐποίησεν ἀδελφὰς γαμῆσθαι καὶ θυγατέρας, ἵνα καὶ πάλιν τὴν ἀγάπην εἰς τὸ ἓν συστέλλωμεν, καὶ ἐτέρως ἑαυτῶν χωρίζόμεθα. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν· ⁵ “Ὁ C ποιήσας ἐξ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς.” Μεγάλα γὰρ ἀπὸ τούτου κακὰ τίκτεται, καὶ μεγάλα καλὰ, καὶ οἰκίαις καὶ (862) πόλεσιν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡμῶν ²συγκροτεῖ τὸν βίον, ὥς ἔρως ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Ὑπὲρ τούτου καὶ ὅπλα πολλοὶ τίθενται, ὑπὲρ τούτου καὶ τὴν ψυχὴν προδιδόασιν. ^αΟὐ γὰρ ἂν ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῇ πολλὴν ὑπὲρ τούτου τοῦ πράγματος ἐποιήσατο ^βτὴν σπουδὴν Παῦλος, λέγων, “Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ.” Τί δήποτε; “Ὅτι ἐὰν ἐν ὁμονοίᾳ ᾧσιν οὗτοι, καὶ παῖδες τρέφονται καλῶς, καὶ οἰκέται εὐτα- D κτοῦσι, καὶ γείτονες ἀπολαύουσι τῆς ^εεὐδοκίας, καὶ φίλοι καὶ συγγενεῖς· ἐὰν δὲ τουναντίον, πάντα ἀνατέτραπται καὶ συγκε- χυται. Καὶ καθάπερ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους εἰρηνευόντων, πάντα ἐν ἀκολουθίᾳ ἐστὶ, καὶ ταραττομένων πάλιν ἐκείνων, πάντα ἄνω καὶ κάτω γίνεταί· οὕτω δὲ καὶ ^δνῦν. ^εΤί οὖν; “Αἱ γυναῖκες, φησὶ, τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ κυρίῳ.” Ἰββαί, πῶς οὖν ἀλλαχοῦ ^ελέγει· ⁶ “Ἐὰν μὴ

⁵ Matth. xix. 4.⁶ Luc. xiv. 33.

^ρ ἑαυτοῦ bis E. ^ι μᾶλλον δὲ—πλέον] ἡ μᾶλλον ἔτι εἰπείν, οὐ τὴν θ. ἀλλ' δ καὶ πλεον A.B.F. ^κ τὸ] τοῦτο E. ^υ προσέρχη A.F. προσέρχεται E. ^τ Sic omnes. συστέλλων ἑαυτὸν καὶ συνάγων Edd. ^ν ἀπρέμνον (sic) E. ^ω ὥστε καὶ] ὡς ἐὰν A.B.F. Sav. cet. Haec ὥστε καὶ—τὸ δένδρον desunt in E. ^κ καὶ] + καὶ Edd. repugnantibus libris. ^υ οὐκέτι] οὐκ ἔστι A.F. ² συγκροτεῖ E. ^α οὐ] οὐδὲ E. οὐ γὰρ—πράγματος] εἰ μὴ οὕτως εἶχε τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ τοσαύτην A.B.F. ^β τὴν om. A.B.C.F. ^γ ἀδείας A.B.F. ^δ νῦν] ἐνταῦθα ἔσται A.B.F. ^ε τί οὖν; αἱ γ. φησὶ] διό φησιν, αἱ γ. A.B.F. διό, αἱ γ. φησὶ Sav. cet. ^ι ββαί] + τί εἶπε A.B.F. ^ε λέγει] Sic A.B.E. Cat. εἶπεν F. λέγεις Edd.

τις ἀποτάξῃται ^hκαὶ γυναικὶ καὶ ⁱἀνδρὶ, οὐ δύναται ἀκολουθησαί
μοι;” Εἰ γὰρ ὡς τῷ κυρίῳ ὑποτάσσεσθαι χρὴ, ^kπῶς χρὴ διὰ
τὸν κύριον ἀφίστασθαι; Καὶ σφόδρα μὲν οὖν χρὴ· ἀλλὰ τὸ, Ε
ὡς, οὐ πάντως πανταχοῦ ἰσοτιμίας ἐστίν. ¹Ἡ τοῦτο φησιν,
ὡς εἰδυῖαι ὅτι τῷ κυρίῳ δουλεύετε· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν,
ὅτι εἰ καὶ μὴ διὰ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ προηγουμένως διὰ τὸν
κύριον· ^mὅταν ὑπείκῃς τῷ ἀνδρὶ, ὡς τῷ κυρίῳ ⁿδουλεύουσα.
Εἰ γὰρ ὁ ἀρχαῖς ταύταις ταῖς ἔξωθεν ταῖς πολιτικαῖς ἀντιτασ-
σόμενος, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκε, πολλῶ μᾶλλον ^oἢ τῷ F
ἀνδρὶ μὴ ὑποτασσομένη. Οὕτως ἐξ ἀρχῆς ῥηθέλησεν ὁ θεός.
^qὑποθώμεθα οὖν τὸν μὲν ἄνδρα ἐν τάξει κεῖσθαι κεφαλῆς, τὴν
δὲ γυναῖκα ἐν τάξει σώματος. Εἵτα καὶ ἀπὸ ^rλογισμῶν ¹⁴⁴
“Ὅτι ^sὁ ἀνὴρ κεφαλὴ ἐστὶ ^tτῆς γυναικὸς, φησὶ, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ^vἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος.
Ἄλλ’ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ
γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν ^wπαντί.” Εἵτα, “^xὉ ἀνὴρ
^yἐστὶ, φησὶ, κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ^zκεφαλὴ
τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ^aἐστὶ σωτὴρ τοῦ σώματος” καὶ γὰρ ἡ
κεφαλὴ τοῦ σώματος ^bσωτηρία ἐστίν. ^hἮδη ^cπροκατεβάλετο
τῷ ^dἀνδρὶ τῆς ἀγάπης τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν πρόνοιαν, ἐκάστω
τὴν προσήκουσαν ἀπονέμων χώραν, τούτῳ μὲν τὴν ἀρχικὴν ^eκαὶ
προνοητικὴν, ἐκείνῃ δὲ τὴν ὑποτακτικὴν. Ὡς οὖν ἡ ἐκκλησία B
ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ· ^fτί ἐστὶν ἡ ἐκκλησία; ^gἄνδρες καὶ
γυναῖκες· ^bοὕτω καὶ ⁱαἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν, ὡς τῷ ^kθεῷ.
⁷“Οἱ ἄνδρες ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας ^lἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Ἦκουσας τῆς ὑποταγῆς
τὴν ὑπερβολήν; ἐπῆνεσας καὶ ἐθαύμασας τὸν Παῦλον, ἅτε ^mὡς
συγκροτοῦντα τὸν βίον ⁿἡμῖν, ὡς θαυμαστόν τινα καὶ πνευμα-
τικὸν ἄνδρα; Καλῶς. Ἄλλ’ ἄκουσον, ^oἃ καὶ παρὰ σοῦ ἀπαι-

7 v. 25.

^h καὶ om. E. ⁱ ἀνδρὶ] τέκνοις A.B.F. . ^k πῶς χρὴ] Sic D. πῶς λέγει
A.B.F. Sav. cet. πῶς χρὴ om. C.E. Veron. ^l ἡ] + τοῖν A.B.F. ^m ὅταν]
ἡ ὅταν A.B.F. Sav. cet. ⁿ δουλεύουσα] + ἡγοῦ πείθεσθαι A.B.F. Sav. cet.
invita Cat. ^o ἡ] ἡ D. ἡ om. C. Veron. non Cat. Stاتم τῷ ἰδίῳ ἀνδρὶ D.
^p ἡ θέλῃ] + φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^q πειθώμεθα E. Cat. ^r λογισμῶν]
+ δεικνύς A.B.F. Sav. cet. ^s ὁ om. C.E. Cat. ^t τῆς om. F. ^v ἐστὶ]
ἐστὶν ὁ C.D.E. Veron. ^w παντί] + ὑποτάσσεσθε A.B.F. Mosq. ^x ὁ]
ἐστὶ E. ^y ἐστὶ, φησὶ] ἐστὶν, εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. ^z κεφαλῇ] Sic A.B.E.
ἡ κεφαλὴ C. φησὶ pro κεφαλῇ D. Veron. κεφαλὴ om. F. Sav. cet. ^a ἐστὶ
σ.] ἐστὶν ὁ σ. E. ἐστὶ, φησὶ, σ. Veron. ἐστὶ σ. ἐπάγει A.B.C.D.F. Sav. cet.
^b ἡ σωτηρία E. ^c προκατεβάλλετο E. ^d ἀνδρὶ] + καὶ τῇ γυναικὶ Edd. re-
pugnantibus libris et Cat. ^e καὶ τὴν pr. C. ^f τί ἐστὶν ἡ ἐκ.] τοιούτων
A.B.F. Sav. cet. ^g ἄνδρες] ἄνθρωποι C. ^h οὕτω] οὕτως οὖν E. ⁱ αἱ
om. A.B. Stاتم τοῖς ἰδίοις ἀνδρ. E. Cat. ^k θεῷ] + ὑποτάσσεσθε A.B.F.
Sav. cet. ^l ἑαυτῶν bis om. E. Cat. ^m ὡς accessit ex C.D.E. Cat.
ⁿ ἡμῖν pro ἡμῶν A.C.D.E.F. Cat. ἡμῖν τὸν β. hoc ord. A.F. ^o ἃ καὶ] καὶ ἃ E.

τεῖ· πάλιν γὰρ τῷ αὐτῷ ῥυποδείγματι κέχρηται. “Οἱ ἄνδρες
 C ἀγαπάτε, ⁹ φησὶ, τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
 ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Εἶδες μέτρον ὑπακοῆς; ⁷ Ἀκουσον
 καὶ μέτρον ἀγάπης. Βούλει σοι τὴν γυναῖκα ὑπακούειν, ὡς τῷ
 Χριστῷ τὴν ἐκκλησίαν; προνοεῖ καὶ αὐτὸς αὐτῆς, ὡς ὁ Χριστὸς
 τῆς ἐκκλησίας· κἂν τὴν ψυχὴν ὑπὲρ αὐτῆς δοῦναι ⁸ δέη, κἂν
 κατακοπῇαι μυριάκις, κἂν ὀτιοῦν ὑπομείναι καὶ παθεῖν, μὴ
 παραιτήσῃ· κἂν ἑαυτὰ πάθῃς, οὐδὲν οὐδέπω πεποίηκας, οἷον ὁ
 Χριστός. Σὺ μὲν γὰρ ἤδη συναφθεὶς ταῦτα ποιεῖς, ἐκείνος δὲ
 D ὑπὲρ ἀποστρεφομένης ⁹ αὐτὸν καὶ μισοῦσης. Ὡς περ οὖν αὐτὸς
 τὴν ἀποστρεφομένην αὐτὸν καὶ μισοῦσαν καὶ διαπτιύουσαν καὶ
 θρυπτομένην, περὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ τῇ πολλῇ ἡγαγε κηδε-
 μονία, οὐκ ἀπειλαῖς, οὐδὲ ὕβρεσιν, οὐδὲ φόβῳ, οὐδὲ ἐτέρῳ τινὶ
 τοιούτῳ· ¹⁰ οὕτω καὶ σὺ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔχε ¹¹ τὴν σὴν· κἂν
 ὑπερωρῶσαν, κἂν θρυπτομένην, κἂν καταφρονοῦσαν ἴδῃς, δυνήσῃ
¹² αὐτὴν ὑπὸ τοὺς πόδας ἀγαγεῖν τοὺς σοὺς τῇ πολλῇ περὶ αὐτὴν
 προνοία, τῇ ἀγάπῃ, τῇ φιλίᾳ. Οὐδὲν γὰρ τούτων τυραννικώ-
 τερον τῶν δεσμῶν, καὶ μάλιστα ἀνδρὶ καὶ γυναικί. Οἰκέτην
 E μὲν γὰρ φόβῳ τις ἂν καταδῆσαι δυνήσεται, μᾶλλον δὲ οὐδὲ
 ἐκείνον· ταχέως γὰρ ἀποπηδήσας οἰχήσεται· τὴν δὲ τοῦ βίου (863)
 κοινωνόν, τὴν παίδων μητέρα, τὴν πάσης εὐφροσύνης ὑπόθεσιν,
 οὐ φόβῳ καὶ ἀπειλαῖς δεῖ καταδεσμεῖν, ἀλλ’ ἀγάπῃ καὶ δια-
 θέσει. Ποία γὰρ συζυγία, ὅταν ¹³ ἡ γυνὴ τρέμῃ τὸν ἄνδρα;
 ποίας δὲ αὐτὸς ὁ ἀνὴρ ἀπολαύσεται ἡδονῆς, ὡς δούλῃ συνοικῶν
 τῇ γυναικί, καὶ οὐχ ὡς ἐλευθέρᾳ; Κἂν πάθῃς τι ὑπὲρ αὐτῆς, μὴ
 F ὀνειδίσῃς· οὐδὲ γὰρ ὁ Χριστὸς τοῦτο ἐποίησε. “Καὶ ἑαυτὸν,
 φησὶ, παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ¹⁴ ἵνα αὐτὴν ¹⁵ ἀγιάσῃ καθαρίσας.”
¹⁶ Ἄρα ἀκάθαρτος ἦν, ἄρα μῶμον εἶχεν, ἄρα ἄμορφος ἦν, ἄρα
¹⁷ εὐτελής. Οἶαν ἂν λάβῃς γυναῖκα, οὐ τοιαύτην ¹⁸ λήψῃ νύμφην,
 οἶαν ὁ ¹⁹ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, οὐδὲ τοσοῦτόν σου ἀπέχουσιν,
 ὅσον ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἐβδελύξατο,
²⁰ οὐκ ἐμίσησε διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀμορφίας. Βούλει ἀκούσαι
 αὐτῆς τὴν ἀμορφίαν; ²¹ Ἀκουε Παύλου λέγοντος· ²² “Ἦτε γάρ
 ποτε σκότος.” Εἶδες αὐτῆς τὸ μέλαν; τί σκότους μελανώτε-
 ρον; ²³ Εἶδες τὸ θρασύ; ²⁴ “Ἐν κακίᾳ, φησὶ, καὶ φθόνῳ διά-

8 v. 26.

9 Ephes. v. 8.

10 Tit. iii. 3.

P ὑποδ. κέχρ. pro κέχρ. ὑποδ. omnes.

9 φησὶ] λέγων A.B.F.

7 ὡς] +

καὶ E.

8 δέη E. Cat. δεῖ Edd.

9 ταῦτα] + πάντα E.

10 ἀντφ bis C.

11 οὕτω om. A.C.E.F. invita Cat.

12 τὴν σὴν om. B.C.D. Cat.

13 τὰ-

14 τὴν E.

15 ἡ om. E. τρέμῃ (τρέμει E.F.) τὸν δ. pro τὸν δ. τρέμῃ omnes.

16 ἀγ. καθ. pro καθ. ἀγ. omnes.

17 νύμφην λήψῃ inverso ord. A.B. νύμφην

18 om. F.

19 Χριστός] υἱὸς C. κύριος Veron.

20 οὐκ A.C.E.F. Cat. οὐδὲ Edd.

21 εἶδες] ἀλλ’ ὅρα καὶ A.B.F. Sav. cet.

γοντες.” ¹Εἶδες τὸ ἀκάθαρτον; “Ἀπειθεῖς, ἀνόητοι.” Τί
 εἰ δὲ λέγω; ²καὶ μωρὰ ἦν, καὶ βλάβημος· ἀλλ’ ὅμως τοσούτων B
 ὄντων, ὡς ὑπὲρ ὥραιας, ὡς ὑπὲρ ἀγαπωμένης, ὡς ὑπὲρ θαυ-
 μαστῆς, οὕτως ἑαυτὸν ἐξέδωκεν ὑπὲρ τῆς ἀμόρφου. Καὶ τοῦτο
 θαυμάζων ὁ Παῦλος ἔλεγε· ¹¹“Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις
 ἀποθανεῖται.” καὶ πάλιν· “¹Εἰ ἔτι ἀμαρτωλῶν ἡμῶν ὄντων ὁ
 Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε.” Καὶ τοιαύτην λαβὼν, καλλω-
 πίζει αὐτὴν καὶ λούει, καὶ οὐδὲ τοῦτο παραιτεῖται. “^κἼνα
 αὐτὴν ἀγιάσῃ, φησὶ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν
 ῥήματι· ¹²ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον ¹τὴν ἐκκλησίαν, C
 μὴ ἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ἡ
 ἀγία καὶ ἄμωμος.” Τῷ λουτρῷ λούει αὐτῆς τὴν ἀκαθαρσίαν.
 “Ἐν ῥήματι,” φησὶ. Ποίῳ; Ἐν ὀνόματι ^μπατρὸς καὶ υἱοῦ
 καὶ ἁγίου πνεύματος. Καὶ οὐχ ἀπλῶς αὐτὴν ἐκόσμησεν, ἀλλ’
 ἔνδοξον ἐποίησε, “μὴ ^νἔχουσαν σπίλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν
^οτοιούτων.” Καὶ ἡμεῖς τοῖνυν τοῦτο ἐπιζητῶμεν τὸ κάλλος,
 καὶ δυνασόμεθα αὐτοῦ γενέσθαι δημιουργοί. Μὴ ζῆτει σὺ
 παρὰ τῆς γυναῖκος, ἀ μὴ ἔστιν αὐτῆς. Ὅρας ὅτι πάντα παρὰ
 τοῦ δεσπότου εἶχεν ἡ ἐκκλησία· παρ’ αὐτοῦ γέγονεν ἔνδοξος,
 P παρ’ αὐτοῦ γέγονε καθαρὰ, παρ’ αὐτοῦ ⁹γέγονεν ἄμωμος. Μὴ D
 ἀποστραφῆς δι’ ἀμορφίαν τὴν γυναῖκα. Ἄκουε τῆς γραφῆς
 λεγούσης· ¹³“Μικρὰ ἐν πετεινοῖς ἡ μέλισσα, καὶ ἀρχὴ γλυ-
 κασμάτων ὁ καρπὸς αὐτῆς.” Θεοῦ πλάσμα ἐστίν· οὐκ ἐκείνην
 ὑβρίζεις, ἀλλὰ τὸν ἐργασάμενον· τί πάθῃ ¹ἡ γυνή; Μὴ ἐπαι-
 νέσης αὐτὴν δι’ εὐμορφίαν· ἀκολάστων ψυχῶν καὶ ὁ ἔπαινος,
 καὶ τὸ μῖσος ἐκεῖνο, καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη. Ψυχῆς ἐπιζήτει κάλλος·
 τὸν νυμφίον τῆς ἐκκλησίας μιμοῦ. Τὸ ἐξωθεν κάλλος ἀλαζο- E
 νείας καὶ ἀπονοίας γέμει πολλῆς, καὶ εἰς ζηλοτυπίαν ἐμβάλλει,
 καὶ ὑποπτεύειν σε πολλάκις ποιεῖ τὸ πρᾶγμα ἄτοπα. Ἀλλὰ
 ἡδονὴν ἔχει; Μέχρι τοῦ πρώτου μηνὸς καὶ τοῦ δευτέρου, ἢ τὸ
 πολὺ, τοῦ ἐνιαυτοῦ, λοιπὸν δὲ οὐκέτι, ἀλλ’ ὑπὸ τῆς συνηθείας τὸ
 θαῦμα μαραίνεται· τὰ μέντοι διὰ τὸ κάλλος ⁸προσγινόμενα
 κακὰ ἐναπομένει, ὁ τῦφος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἡ ὑπεροψία. Ἐπὶ δὲ
 τῆς μὴ τοιαύτης, οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλ’ εἰκότως ἀρχόμενος ὁ ἔρως F
 παραμένει σφοδρὸς, ἐπειδὴ κάλλους ἐστὶ ψυχῆς, καὶ οὐ σώ-

11 Rom. v. 7, 8.

12 v. 27.

13 Sirac. xi. 3.

¹ εἶδες] ὅρα καὶ A.B.F. Sav. cet. ⁸ δέ] ταῦτα A.B.F. ^h καὶ om. F.
¹ εἰ] ὅτι E. ^k ἵνα] διὸ καὶ ἵνα A.B.F. ¹ τὴν ἐκκλησίαν om. A.B.F.
Mosq. ^m τοῦ π. καὶ τοῦ υ. καὶ τοῦ ἀ. πν. Edd. in vitis libris. ⁿ ἔχουσας]
+ γὰρ A.F. ^o τοιούτων] + φησὶ A.B.F. ^p Haec, παρ’ αὐτοῦ γέγονε
καθαρὰ, quae aberant, solus servavit E. ⁹ γέγονεν assumptum ex omnibus.
^r ἢ om. F. ^s προσγινόμενα A.B.C.D.E. γινόμενα F. προγενόμενα Veron.
Sav. προσγενόμενα Mor. Ben.

ματος. Τί βέλτιον τοῦ οὐρανοῦ, εἰπέ μοι; τί βέλτιον τῶν
 ἄστρον; Οἶον ἂν εἴπῃς σῶμα, οὐκ ἔστιν οὕτω λευκόν· οἶους
 146 ἂν εἴπῃς ὀφθαλμούς, οὐκ εἰσὶν οὕτω φαιδροί. Τούτων δὲ γενο-
 μένων καὶ οἱ ἄγγελοι ἐθαύμασαν, καὶ ἡμεῖς νῦν θαυμάζομεν,
 ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ὡς παρὰ τὴν ἀρχήν. Τοιοῦτον γὰρ ἡ
 συνήθεια· οὐχ ὁμοίως ἐκπλήττει· ὅσῳ μᾶλλον ἐπὶ γυναῖκός;
 Ἄν δὲ καὶ νόσος ἐπιγένηται, εὐθέως ἀπέπτῃ τὸ πᾶν. Εὐνοίαν
 ζητῶμεν παρὰ γυναῖκός, μετριοφροσύνην, ἐπιείκειαν ταῦτα τοῦ
 κάλλους τὰ γνωρίσματα· σώματος μέντοι ὥραν μὴ ζητῶμεν,
 ἢ μὴδὲ ἐγκαλῶμεν αὐτῇ περὶ τούτων, ὧν οὐκ ἔστι κυρία, μᾶλλον
 B δὲ μὴδὲ ὅλως ἐγκαλῶμεν, *τολμηρὸν γὰρ, μὴδὲ ἀποδυσπετῶμεν,
 μὴδὲ δυσχεραίνωμεν. Ἡ οὐχ ὁράτε πόσοι γυναῖξιν ὠραίαις
 συνοικήσαντες, ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέστρεψαν; πόσοι δὲ οὐ (864)
 σφόδρα εὐμόρφοις μετὰ πολλῆς ἡδονῆς εἰς ἔσχατον γῆρας ἤλα-
 σαν; Τὸν σπῖλον τὸν ἔσωθεν ἀποσμήχωμεν, τὰς ῥυτίδας τὰς
 ἔνδον ὑεκτίλλωμεν, τοὺς μώμους τοὺς ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀνέλωμεν.
 Τοιοῦτον ὁ θεὸς ἐπιζητεῖ κάλλος· τῷ θεῷ, μὴ ἡμῖν, καλὴν αὐτὴν
 κατασκευάζομεν. Μὴ χρήματα ζητῶμεν, μὴδὲ εὐγένειαν τὴν
 ἔξωθεν, ἀλλ' εὐγένειαν τὴν ἐν ψυχῇ. Μηδεὶς ἀπὸ γυναῖκός
 C ἀναμενέτω πλουτεῖν· αἰσχροὺς γὰρ καὶ ἐπονείδιστος οὗτος ὁ
 πλούτος· μὴδὲ ὅλως ζητεῖτω τις ἐντεῦθεν πλουτεῖν. 14 «Οἱ
 γὰρ βουλόμενοι πλουτεῖν ὁὕτως, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν,
 καὶ ἐπιθυμίας ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, καὶ εἰς παγίδας καὶ
 ὀλεθρον καὶ ἀπώλειαν.» Ἀπὸ γυναῖκός τοῖνον μὴ ζῆτει χρη-
 μάτων περιουσίαν, καὶ πάντα εὐρήσεις τὰ ἄλλα εὐκόλως. Τίς,
 εἰπέ μοι, τὰ ἐκριώτερα ἀφείς, τῶν ἐλαττωτέρων ἐπιμελήσεται;
 Ἄλλ' οἶμοι, πανταχοῦ τοῦτο πάσχομεν· καὶ παῖδα κτησώ-
 μεθα, οὐ σπουδάζομεν ὅπως γένηται ἀγαθός, ἀλλ' ὅπως πλου-
 D σίαν αὐτῷ γυναῖκα λάβωμεν· οὐχ ὅπως εὐτροπος, ἀλλ' ὅπως
 εὐπορος· καὶ ἐπιτήδευμα μετίωμεν, οὐχ ὅπως ἀμαρτημάτων
 ἀπῆλλαγμένον ἢ, ἀλλ' ὅπως ἡμῖν κέρδος ἢ προσοίση μέγα· καὶ
 πάντα γέγονε χρήματα. Διὰ τοῦτο πάντα διέφθαρται, ὅτι
 ἐκεῖνος ἡμᾶς κατέχει ὁ ἔρως.

15 «Οὕτως ὀφείλουσι, εἰρησὶν, οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυ-
 τῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα.» Τί δὲ τοῦτό ἐστιν;
 Ὡς εἰς μείζονα εἰκόνα, καὶ ἢ σφοδρότερον ἦλθεν ὑπόδειγμα;

14 1 Tim. vi. 9.

15 v. 28.

εἴπῃς pro εἴποις bis omnes. ὅσῳ] + δὲ E. ἢ μὴδὲ] μὴ F.
 * τολμηρὸν A.B.C.D.E. τολμηρῶν Edd. ὕεκτίλωμεν A.B.F. ἐκτείλωμεν E.
 ἢ ἐν τῇ ψ. E.F. οἱ γὰρ β. πλουτεῖν om. E. ὁὕτως] φησὶν A.B.F.
 Sav. cet. καὶ εἰς δ. καὶ εἰς α. E. εὐκόλως] καλῶς C. καιριώ-
 τερα B. προσοίσει B. Veron. εἰρησὶν om. C. post ἄνδρες transp. E.
 ἢ σφοδρότερον] κυριώτερον A.B.F.

¹Οὐ τοῦτο, ἀλλ' ὡς ἐγγύτερον καὶ σαφέστερον, καὶ δικαίωμα ἑτερον. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐκ ἦν πολλῆς ^κἀνάγκης· ἐκεῖνος Χριστὸς ἦν, καὶ θεὸς ἦν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν. Ἐτέρωθεν αὐτὸ μεθοδεύει λοιπὸν, λέγων· “Οὕτως ὀφείλουσιν” οὐ γὰρ χάρις ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὀφειλή. ¹Καὶ “ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα” ^πδιὰ τί; ¹⁶“Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν” τοιούτεστι, θεραπεύει μετὰ πολλῆς ^πτῆς ἐπιμελείας. ^οΠῶς αὐτοῦ ἐστὶ σὰρξ; ¹⁷“Τοῦτο νῦν ὁστούν ἐκ τῶν ^ρὁστῶν μου, φησὶ, καὶ σὰρξ ^ρἐκ τῆς σαρκὸς μου.” ^ρἈπὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας γέγονεν ὕλη. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ, “Ἔσονται, ^σφησὶν, εἰς σάρκα μίαν.” “Καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν.” Ἐπὶ τὸ πρῶτον ὑπόδειγμα ἦλθεν. ¹⁸“Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ ¹⁴⁷ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ^ρὁστῶν αὐτοῦ.” ^ω“Ὡσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἐκ τῆς ^σσαρκὸς καὶ ἐκ τῶν ὁστῶν αὐτοῦ ^γἡ γυνὴ γέγονε· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ἐν ἡμῖν τὰ ^σκυριώτερα, σάρκες καὶ ὀστᾶ· τὰ μὲν ὥσπερ τις τρόπις ὑποκείμενα, τὰ δὲ ὥσπερ ^οοικοδομία. Ἀλλ' ἐκεῖνο μὲν δῆλον· ^βτοῦτο δὲ πῶς; Ὡσπερ ἐκεῖ τοσαύτη ἐγγύτης ἐστίν, οὕτω, φησὶ, καὶ ἐνταῦθα. Τί ἐστίν, “ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ;” ^εΤοιούτεστι, γνησίως ἐξ αὐτοῦ. ^δΚαὶ πῶς τοῦ Χριστοῦ μέλη οὕτως ἐσμὲν; ^β“Ὅτι κατ' αὐτὸν ^εγεγεννήμεθα. Καὶ πῶς ἐκ τῆς ^ρσαρκὸς; ^ιἸστε ὅσοι μετέχετε μυστηρίων· ¹⁹“^ε“Ὅτι ὁστούν αὐτοῦ οὐ συντριβήσεται,” φησὶν· ἐκ ^ητούτου εὐθέως ἀναπλαττόμεθα. Καὶ πῶς, πάλιν ἄκουε τοῦ μακαρίου τούτου ^ιλέγοντος· ²⁰“Ἐπεὶ

¹⁶ v. 29. ¹⁷ Gen. ii. 23, 24. ¹⁸ v. 30. ¹⁹ Joan. xix. 36. ²⁰ Heb. ii. 14.

¹ οὐ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οὐ τοῦτο, ἀλλ' Cat. οὐκ ὡς κυριώτερον δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ A.B.F. οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ Sav. cet. ^κ ἀνάγκης] + ἵνα γὰρ μὴ τις εἴπῃ A.B.F. Sav. cet. ¹ καὶ] εἰπὼν A.B.F. Sav. cet. ^π διὰ τί;] καὶ διὰ τί; Cat. ἐπήγαγεν A.B.F. Sav. cet. διὰ τί om. C. ^ρ τῆς om. B. ^ο πῶς] καὶ πῶς A.B.F. Sav. cet. Statim ἐστὶν ἡ σὰρξ E. Post σὰρξ add. ἄκουε A.B.C.D.F. Sav. cet. invita Cat. ^ρ ὁστέων E. ^γ ἐκ] ἀπὸ A.B.C.D.F. Haec φησὶ καὶ σὰρξ ἐκ τ. σ. μου desunt in E. Cum Editis conspirat Cat. ^ρ Haec ἀπὸ γὰρ τῆς ἡ. γ. ὕλης (δλης Cat.) quae vulgo desunt, tuentur E. Cat. Veron. ^σ φησὶν] + οἱ δύο E. Cat. ^ι ἠγάπησε om. A.B.F. ^ν ὁστέων B. Mosq. ^ω ὥσπερ γὰρ—γέγονε] πῶς; ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας γέγονεν ὕλης, ὥσπερ καὶ ἡ Εὐα σὰρξ ἀπὸ τῆς σαρκὸς τοῦ Ἀδάμ. καλῶς δὲ σαρκὸς καὶ ὁστῶν (ὁστῶν καὶ σαρκὸς Sav. cet.) ἐμνημόνευσε A.B.F. Sav. cet. ^σ σαρκὸς] + αὐτοῦ C. ^γ ἡ γυνή, quod abest a libris, assumptum ex Cat. ^ζ κυριώτατα A.B.E.F. Cat. ^ο οικοδομὴ E. ^β ταῦτα F. ^ε τοιούτεστι, γν. ἐξ αὐτοῦ] ἀπὸ τοῦ γν. ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς οὐσίας αὐτοῦ A.B.F. ^δ καὶ πῶς—πάλιν ἄκουε] οὕτω καὶ μέλη ἐσμὲν αὐτοῦ, ὅτι κατ' αὐτὸν γεγεννήμεθα τῇ βαπτίσματι. πῶς δαὶ (δὲ A. et corr. B.) καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς; ἵστε ὅσοι μ. τῶν μ. ἐκ τούτου γὰρ εὐθέως ἀναπλαττόμεθα. ἄκουε δὲ καὶ A.B.F. ^ε γεγεννήμεθα E. Cat. Veron. Mor. Ben. ^ρ σαρκὸς] + αὐτοῦ E. Cat. ^σ Haec ὅτι ὁστούν—φησὶν om. Sav. cet. invitatis libris C.D.E. Cat. ^η τούτου] + γὰρ Sav. cet. ^ι λέγοντος] + ἀλλαχοῦ F. + ἀλλαχοῦ, καὶ τὸ πῶς τρανότερον οὕτω δηλοῦντος A.B.

TOM. IV.

R Γ

οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε ^kσαρκὸς καὶ αἵματος, παραπλησίως καὶ αὐτὸς μετέσχε τῶν αὐτῶν." Ἄλλ' ἐνταῦθα αὐτὸς ἡμῖν ἐκοινώνησεν, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ. ^lπῶς οὖν ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ ἐσμέν, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ; Τινὲς τὸ αἷμα ^mφασι καὶ τὸ ὕδωρ, οὐκ ἔστι δέ. Ἄλλ' ὥσπερ ἄνευ συνουσίας ἐκείνος ⁿογενή- νηται ἐκ πνεύματος ἁγίου, Ρτοῦτο καὶ ἡμεῖς γινόμεθα ἐν τῷ λουτρῷ. Ὅρα πόσα ^oὑποδείγματα, ὥστε πιστευθῆναι τὴν γέννησιν ἐκείνην. ^pΩ τῆς ἀνοίας τῶν αἱρετικῶν τὸ ἦδη τεχθὲν ἐξ ^qὕδατος τίκτεται, γέννημα ἀληθινὸν ^rκαὶ σῶμα. Πῶς οὖν Δ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ; Τυντέστιν, ἐξ ὁλοκλήρου τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐπλάσθη ὁ Ἀδὰμ, ἐτέχθη ὁ Χρι- στός. Πῶς; Ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἐν τῷ σταυρῷ ἡ ἀναίρεσις ^sἐγένετο καὶ ἡμεῖς τῆς ^tαὐτῆς οὐσίας αὐτῷ. Ἐχει (865) Ε θεὸν λόγον ἐν ἑαυτῷ καὶ ἡμεῖς. ^uἈντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ ^vκαὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολλη- θήσεται ^wπρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν." ^xἸδοὺ καὶ τρίτον δικαίωμα. ^yὅτι καὶ τοὺς γεννησαμέ- νους τις ἀφείς καὶ ἐξ ὧν ἔφν, ἐκείνη συμπλέκεται καὶ λοιπὸν ἡ σὰρξ ὁ πατήρ ^zκαὶ ὁ παῖς καὶ ἡ μήτηρ ἐστίν, ἐκ τῆς ^{aa}ἐκατέρου οὐσίας συγχυθείσης. καὶ γὰρ μιγέντων τῶν σπερμάτων ^{ab}ἐπάλιν τίκτεται ὁ παῖς. ὥστε τοὺς τρεῖς εἶναι μίαν σάρκα. ^{ac}Ἄλλα πάλιν γίνεται μία σὰρξ, διὰ τῆς συνουσίας ^{ad}ἀναδιδομένη πάλιν, ^{ae}καὶ πολλῶ μᾶλλον ^{af}αὕτη, ἢ τὸ παιδίον. Τί δήποτε; ^{ag}Ὅτι ἐξ

21 v. 31.

^k αἵματος καὶ σαρκὸς *inverso ord.* E. Cat. ^l πῶς οὖν] τί ἐστίν (*μοχ om. ἐσμέν*) A.B.F. ^m φασιν C. ⁿ ἄλλ'] + *ἔπερ δηλοῦν βούλεται, τοῦτό ἐστιν, ὅτι* A.B.F. Sav. cet. ^o γενήνται Cat. Veron. γέγονεν C. ^p τοῦτο ... γινόμεθα (*γενόμεθα D.*) οὕτω ... *γενόμεθα* A.B.F. Sav. cet. ^q ὑποδ.] + *παράγονται* A.B.F. ^r δ] καὶ δ A.B.F. ^s ὕδατος] + *ὅτι* (δ, τι Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^t καὶ σῶμα—*ἐν ἑαυτῷ* καὶ ἡμεῖς] *ὁμολογοῦσιν* ὅτι δὲ γινόμεθα (*γινόμενα Sav. γι- νόμεθα tacite Ben.*) αὐτοῦ σῶμα, οὐ δέχονται (*καταδέχονται F.*) ἀν τὸινυν τοῦτο μὴ γινόμεθα, πῶς ἀρμόσει τὸ ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων (*ὀστέων A.B.*) αὐτοῦ λεγόμενον (*λεγομένων F.*); σκόπει δέ. ἐπλάσθη ὁ Ἀδὰμ, ἐτέχθη ὁ Χριστός. ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ εἰσῆλθεν ἡ φθορά (*εἰσῆλθε φθ. Sav. cet.*). ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἐπήγαγεν ἡ ζωὴ. ἐν παραδείσῳ ἐβλάστησε θάνατος, ἐν τῷ σταυρῷ αὐτοῦ ἡ ἀναίρεσις γέγονεν. ὥς οὖν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τῆς ἡμετέρας φύσεως, οὕτως ἡμεῖς τῆς οὐσίας αὐτοῦ. καὶ ὥς ἡμᾶς ἐκείνος ἔχει ἐν ἑαυτῷ, οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὸν ἔχομεν ἐν ἡμῖν. Sic A.B.F. Sav. cet. ^v ὀστέων E. ^w γέγονε E. ^x αὐτῆς *accessit ex E. Cat.* ^y καὶ τὴν μητέρα *om. Mosq. et a pr. man. B. Post μητέρα add. αὐτοῦ C.D. cum Editis.* ^z πρὸς τ. γ.] τῇ γυναίκα E. ^{aa} ἰδοὺ] τί γάρ; ἰδοὺ E. Veron. ^{ab} ὅτι] δείκνυσιν γάρ ὅτι A.B.F. Sav. cet. ^{ac} καὶ ὁ παῖς καὶ ἡ μήτηρ *hoc ord. C.D.E. Cat. καὶ ἡ μ. καὶ ὁ παῖς Edd.* ^{ad} ἐκατέρων A.B.F. *Statim οὐσίας C. συνουσίας vulgo. Tum συγχυθείσης C.D.E. Cat. Veron. συκραθείσα Sav. cet.* ^{ae} πάλιν *om. A.B.F. Sav. cet.* ^{af} ὥστε] + *συμβαίνει* A.B.F. ^{ag} ἀλλὰ πάλιν—*ἀναδιδομένη πάλιν*] οὕτως οὖν ἡμεῖς πρὸς τὸν Χριστὸν γινόμεθα μία σὰρξ διὰ τῆς μετουσίας A.B.F. Sav. cet. ^{ah} ἀναδιδομένη Cat. ἀναδείται C.D.E. Veron. ^{ai} αὕτη E. Cat. αὕτη C.D. Veron. ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. ^{aj} ὅτι] + καὶ B.F.

ἀρχῆς οὕτω γέγονε. Μή μοι λέγε, ¹τάδε ἐστὶ, καὶ τάδε ἐστίν. Οὐχ ὅρας, ὅτι καὶ ἐν τῇ σαρκὶ πολλὰ ἔχομεν ἐλαττώματα; ὁ ^m μὲν ἐστὶ χλωδός, ὁ δὲ διεστραμμένους ἔχει τοὺς πόδας, ἕτερος χεῖρας ξηράς, ἄλλος ἄλλο τι μέλος ἀσθενές· ⁿκαὶ οὐκ ἀλγεῖ οὐδὲ ἐκκόπτει, ἀλλὰ καὶ προτίθῃσιν αὐτὸ πολλάκις τοῦ ἄλλου· ¹⁴⁸ εἰκότως· αὐτοῦ γὰρ ἐστίν. “Ὅσην ὁ γὰρ ἕκαστος πρὸς ἑαυτὸν ἀγάπην ἔχει, τοσαύτην πρὸς τὴν γυναῖκα ἡμᾶς βούλεται ἔχειν. ^pΦύσεως μιᾶς κοινωνοῦμεν, ^qἀλλὰ πλεον τοῦτο ἡμῖν τὸ δικαίωμα τὸ πρὸς τὴν γυναῖκα, ^rἐπειδὴ δύο σώματα. Ἄλλ· ὁ μὲν κεφαλὴ, ἡ δὲ σῶμα· κεφαλὴ δὲ Χριστοῦ ὁ θεός. Τοῦτο καὶ ἐγὼ ^sφημι, ὅτι ὥσπερ ἐν ^tσῶμα, ^wοὕτως ὁ Χριστὸς καὶ ὁ πατήρ. Εὐρίσκεται ἄρα καὶ ὁ ^xπατήρ κεφαλὴ ἡμῶν ὢν. Δύο τίθῃσιν ^B ὑποδείγματα, ^yτὸ τοῦ σώματος, τὸ τοῦ Χριστοῦ. ²² “Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.” ^zΔιὰ τί μέγα μυστήριον αὐτό φησιν; “Ὅτι μέγα ^aτι καὶ θαυμαστὸν ἠνίξατο ὁ μακάριος Μωϋσῆς, μᾶλλον δὲ ὁ θεός. Τέως μέντοι, “εἰς Χριστὸν, φησὶ, λέγω,” ὅτι καὶ αὐτὸς τὸν πατέρα ἀφείξ ^bκατήλθε, καὶ ἦλθε πρὸς τὴν νύμφην, καὶ ἐγένετο εἰς πνεῦμα ἓν. ²³ “Ὁ κολλώμενος ^cγὰρ τῷ κυρίῳ, ἐν πνευμᾷ ἐστι.” ^dΚαὶ καλῶς εἶπε, “μέγα μυστήριόν ἐστιν” ^C ὡς ἂν εἰ ^eἔλεγε, πλὴν ἀλλ’ οὐχ ἡ ἀλληγορία ἀνατρέπει τὴν ἀγάπην. ²⁴ “Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ’ ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ^fοὕτως ἀγαπάτω, ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα.” ^hὍντως γὰρ, ὄντως μυστήριόν ἐστι, καὶ μέγα μυστήριον, ⁱὅτι τὸν φύντα, τὸν γεννησάμενον, τὸν ἀναθρεψάμενον, τὴν ὠδινήσαν, τὴν ταλαιπωρηθεῖσαν ἀφείξ, τοὺς ^kτὰ

22 v. 32.

23 1 Cor. vi. 17.

24 v. 33.

¹ τάδε ἐστὶ καὶ τάδε ἐστίν· Sic libri omnes et Cat. ὅτι τοιάδε (τοιάδε bis Sav.) ἐστὶ καὶ τοιάδε ἐστίν Edd. ^m μὲν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ⁿ καὶ] + ὁμοῦς A.B.F. Sav. cet. ^o γὰρ] τοῖνον A.B.F. Sav. cet. ^p φύσεως] οὐχ ὅτι φύσεως A.B.F. Sav. cet. ^q ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι A.B.F. ^r τὸ om. C.D. τὸ bis om. A.B.F. ^s ἐπειδὴ] καὶ ἐπειδὴ A.B.F. ἐπειδὴ—ὁ θεός] ἐπειδὴ οὐκέτι δύο εἰσὶ σώματα, ἀλλ’ ἓν, ὁ μὲν κεφαλὴ ὢν, ἡ δὲ σῶμα. καὶ πῶς φησιν ἀλλαχού, κεφαλὴ δὲ Χ. ὁ θεός A.B.F. Sav. cet. ^t φημι] λέγω B.F. ^u σῶμα] + ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. ^w οὕτως ὁ Χρ. καὶ ὁ π.] Sic A.B.C.F. οὕτω Χρ. καὶ π. E. Cat. οὕτω καὶ ὁ Χρ. καὶ ὁ π. Edd. Post πατὴρ add. ἐν A.B.D.F. Sav. cet. ^x πατήρ] Χριστὸς C. ^y τὸ τοῦ σώματος—τὸ μυστήριον τοῦτο μ. ἐ.] Sic Cat. τὸ τοῦ σώματος, τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦτο μ. ἐ. E. τὸ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦτο μ. ἐ. C. τὸ τοῦ σώματος, τὸ μυστήριον τοῦτο μ. ἐ. D. τὸ τοῦ Χριστοῦ μυστήριον, τοῦ σώματος, τοῦτο μ. ἐ. Veron. καὶ (καὶ om. Sav. cet.) τὸ τοῦ σώματος, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐπάγει, τὸ μ. τοῦτο μ. ἐ. A.B.F. Sav. cet. ^z διὰ τί μέγα] Sic E. τί ἐστὶ μέγα C.D. Veron. τί ἐστὶ τοῦτο; μέγα A.B.F. Sav. cet. ^a τι om. A.B.F. ^b κατήλθε καὶ om. A.F. ^c γὰρ om. C.E. Cat. Veron. ^d καὶ om. A.B.F. ^e εἶπε] εἶπεν ὅτι C. Mox ἐστίν om. E. Cat. ^f ἔλεγε] γὰρ φησι A.B. ^g οὕτως om. F. ^h ὄντως γὰρ om. A.B.F. ⁱ ὅτι om. C.D. Veron. ^k τὰ om. E.

τοσαῦτα εὐεργετήσαντας, τοὺς ¹ἐν συνηθείᾳ γενομένους, τῇ μηδὲ ὀφθείσῃ, μηδὲ κοινόν ^mτι ἐχούσῃ πρὸς αὐτὸν προσκολλάται, D καὶ πάντων αὐτὴν προτιμᾷ. ⁿΜυστήριον ὄντως ἐστί. ^oΚαὶ οἱ γονεῖς τούτων γινομένων οὐκ ἄχθονται, ἀλλὰ μὴ γινομένων μᾶλλον· καὶ χρημάτων ἀναλίσκομένων καὶ δαπάνης γινομένης, ἡδονταί. ^pΟὕτως ῥμέγα μυστήριον, ἀπόρρητόν τινα σοφίαν ἔχον. Τοῦτο ἄνωθεν προφητεύων ^qφησὶν, “Εἰς Χριστὸν καὶ ^rεἰς τὴν ἐκκλησίαν.” Πλὴν οὐ δι’ αὐτὸν εἴρηται μόνον οὕτως, ^sἀλλὰ τί; ἵνα ὡς τὴν ἰδίαν σάρκα αὐτὴν θάλλῃ, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν.

E “Ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.” Οὐκέτι τὰ τῆς ἀγάπης τίθησι ^vμόνον, ^wἀλλὰ τί; “Ἴνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.” Ἀρχὴ δευτέρα ἐστὶν ἡ γυνή. ^xΜήτε αὕτη τὴν ἰσοτιμίαν ἀπαιτεῖτω· ὑπὸ γὰρ τὴν κεφαλὴν ἐστί· μήτε ἐκεῖνος ὡς ὑποταγμένης καταφρονεῖτω· σῶμα γάρ ἐστι, ^yκὼν καταφρονῇ τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ, καὶ αὕτη προσαπολείται· ^zἀλλ’ ἀντίρ- F ροπον τῆς ὑπακοῆς ^aεἰσαγέτω τὴν ἀγάπην. ^bΟἶον, αἱ χεῖρες αὐτῇ διακονεῖτωσαν, οἱ πόδες, ^cτὰ λοιπὰ πάντα μέλη· ^dἐκεῖνη αὐτῶν προνοεῖτω, πᾶσαν ἐν ^eἑαυτῇ αἰσθησιν ἔχουσα. Οὐδὲν ταύτης ἄμεινον τῆς συζυγίας. Καὶ πῶς ἂν γένοιτο ἀγάπη, ¹⁴⁹φησί, φόβου ὄντος; Μάλιστα τότε ἂν γένοιτο. Ἡ γὰρ φοβούμενὴ καὶ ἀγαπᾷ, ἡ ἀγαπῶσα ^fκαὶ φοβεῖται· φοβεῖται ὡς κεφαλὴν, ^gἀγαπᾷ ὡς μέλος, ἐπεὶ καὶ ἡ κεφαλὴ μέλος τοῦ (866) παντός ^hἐστί σώματος. Διὰ τοῦτο τὴν μὲν ὑπέταξε, ⁱτὸν δὲ ἐπέθηκεν, ἵνα εἰρήνῃ ἦ. ^jΕὐθα γὰρ ἰσοτιμία, εἰρήνη οὐκ ἂν ποτε ^kγένοιτο, οὐδὲ δημοκρατουμένης οἰκίας, οὐδὲ πάντων ἀρχόντων, ^lἀλλὰ ἀνάγκη μίαν εἶναι τὴν ἀρχήν. ^mΚαὶ ταῦτα πανταχοῦ ἐπὶ τῶν ⁿσωματικῶν· ἐπεὶ εἰς πνευματικοί, ἔσται εἰρήνη.

¹ ἐν τῇ σ. Ε. ^m τι] + πρὸς αὐτὸν Ε. ⁿ μ. ὄντως ἐστί om. A.B.F. inclusum a Sav. ^o καὶ οἱ] οἱ δὲ A.B.F. ^p μέγα om. A.B.F. ^q φησιν] ἐδήλου Μωϋσῆς· τοῦτο καὶ νῦν ὁ Παῦλος βοᾷ λέγων A.B.F. Sav. cet. ^r εἰς om. D. ^s ἀλλὰ τί] ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γυναῖκα A.B.F. Sav. cet. ^t ἵνα] + γὰρ φησιν A.B.F. ^u ἵνα ὡς—ἐκκλησίαν] πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ’ ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γ. οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν Ε. ^v ὡς] ἐπεὶ A.B.F. ^w μόνον om. Ε. ^x ἀλλὰ—τὸν ἄνδρα] ἀλλὰ προστίθῃσι, τί; ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φ. τὸν ἄνδρα, τὴν ὑποταγὴν αἰνιττόμενος A.B.F. ^y μήτε] + οὐν A.B.D.F. Sav. cet. Statim αὕτη C.D. Veron. ^z κὼν] ἂν γὰρ A.B.F. ^a ἀλλ’] οὐκοῦν A.B.F. ^b εἰσαγαγέτω Ε. Cat. ^c οἶον—οἱ πόδες] ὥσπερ ἡ κεφαλὴ καὶ τὸ σῶμα· τὸ μὲν αὕτῃ πρὸς διακονίαν παρέχον τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας A.B.F. Sav. cet. ^d πάντα τὰ μ. τὰ λ. hoc ord. A. ^e ἐκεῖνη αὐτῶν προνοεῖτω] ἐκεῖνη δὲ αὐτῶν προνοουμένη A.B.F. Sav. cet. ^f αὕτῃ C.D. Veron. ^g καὶ accessit ex A.B.E.F. Cat. Statim φοβεῖται, quod aberat, assumtum ex A.F. ^h καὶ ἀγαπᾷ Sav. cet. repugnantibus libris et Cat. ⁱ ἐστί om. Ε. ^j τὸν] τὴν C. ^k γένοιτο] + τί ταῦτα λέγω; A.B.F. ^l ἀλλὰ] διὰ A.B.F. ^m καὶ om. A.B.F. ⁿ σωματικῶν] βιωτικῶν συμβαίνειν εἰώθεν A.B.F. ^o ὥσιν] + ἄνδρες Edd. ἄνδρες om. Ε. Cat.

Πεντακισχίλιαι ἦσαν ψυχαί, καὶ οὐδεὶς τι τῶν ὑπαρχόντων ῥέλεγεν ἴδιον εἶναι, ἀλλ' ὑπετάττοντο ἀλλήλοις. Τοῦτο δείγμα B συνέσεως καὶ φόβου θεοῦ. Τὸν μὲν οὖν τῆς ἀγάπης τρόπον ἔδειξε, τὸν δὲ τοῦ φόβου, οὐκέτι. Καὶ ὅρα τὸν μὲν τῆς ἀγάπης ἡ πλατύνοντα, τὰ κατὰ Χριστὸν διηγούμενον, τὰ κατὰ τὴν σάρκα τὴν ἰδίαν, τὸ, “Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος Ἰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα.” Ἄ τὰ δὲ τοῦ φόβου οὐκέτι πλατύνει. Τί δῆποτε; “Ὅτι ἡτοῦτο μᾶλλον βούλεται κρατεῖν, τὸ τῆς ἀγάπης. Ταύτης γὰρ οὔσης, πάντα ἔπεται τὰ ἄλλα.” C ἐκείνου δὲ ὄντος, οὐ πάντως. Ὁ μὲν γὰρ ἀγαπῶν τὴν γυναῖκα, κἂν ἢ μὴ σφόδρα ἡ πειθηνίαν, πάντα ἡμῶς ὑποστήσεται· οὕτω δύσκολον καὶ χαλεπὸν ἢ ὁμόνοια, ὅταν μὴ τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ ὧσι συνδεδεμένοι· ὁ μέντοι φόβος οὐ πάντως τοῦτο κατορθώσει. Διὰ τοῦτο ἐνδιατρίβει τούτῳ πλέον, ὅπερ ἐστὶν ἰσχυρόν. Καὶ δοκούσα πλεονεκτεῖσθαι ἡ γυνή, ὅτι φοβεῖσθαι προσετάγη, πλεονεκτεῖ· τὸ γὰρ κυριώτερον ὁ ἀνὴρ προστέτακται, τὸ ἀγαπᾶν. Τί οὖν, ἂν μὴ φοβῆται, φησὶν, ἡ γυνή; Σὺ ἀγάπα, τὸ σαυτοῦ πλήρου. Καὶ γὰρ ἂν τὰ Ἰπαρὰ τῶν D ἄλλων μὴ ἔπηται, τὰ παρ' ἡμῶν ἔπασθαι δεῖ. “Οἷόν τι λέγω· “Ὑποτασσόμενοι, φησὶν, ἡ ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.” Τί οὖν, ἂν ὁ ἕτερος μὴ ὑποτάσσεται; Σὺ πείθου τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ. Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα· ἡ γοῦν γυνή, κἂν μὴ ἀγαπάται, ὅμως φοβεῖσθω, ἵνα μηδὲν ἢ παρ' ἑαυτὴν γεγονός· ὁ τε ἀνὴρ, ἂν μὴ φοβῆται ἡ γυνή, ὅμως ἀγαπάτω, ἵνα μηδὲν αὐτὸς ὑστερῇ· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον ἀπέλαβεν. Ἄρα γάμος ἐστὶν E οὗτος γινόμενος ἁ κατὰ Χριστὸν, γάμος πνευματικὸς καὶ γέννησις πνευματική. Οὐκ ἐξ αἱμάτων ἢ γέννησις ἡ ἡμετέρα, οὐδὲ ἐξ ὠδίνων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός. Τοιαύτη ἡ τοῦ Χριστοῦ γέννησις ἦν, οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐξ ὠδίνων. Τοιαύτη καὶ ἡ τοῦ ἡ Ἰσαάκ. Ἄκουε τῆς γραφῆς λεγούσης· 25 “Καὶ ἐξέλιπε ἡ Σάρρα γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα αὐτῆς.” Καὶ ὁ γάμος οὐκ ἀπὸ πάθους ἢ οὐδὲ σωμαμάτων, ἀλλὰ πνευματικὸς ὅλος, ψυχῆς

25 Gen. xviii. 11.

ῥέλεγεν] + τι E. ἡ πλατύνοντα] πλατύνει ἐντεύθεν A.B.F. Μοχ διηγούμενος ἰdem. Ἰ τὸν π. αὐτοῦ καὶ τ. μ.] Sic C.D.E. τὴν μ. αὐτοῦ καὶ τ. π. Edd. τὸν πατέρα αὐτοῦ τελευταῖον ἐπάγων A.B.F. ἡ τὰ τὸν A.B.F. Post φόβου ἰdem add. οὐδὲν ἔν εἶπε πλέον προσθεῖς. ἡ τοῦτο om. C. ἢ μὴ om. C. ἡ πειθηνίαν] Sic C. Veron. σχῇ πειθηνίαν E. πειθηνίαν ἔχη D. ἔχη πειθηνίαν A.B.F. Sav. cet. ἡ ὁμοίως C. πάντα ὅμως ὑπ. om. D. ἡ παρ' ἄλλων B. ἡ οἷόν τι λέγω] τοιοῦτον ἐστὶ καὶ τὸ A.B.F. ἡ ἀλλήλοις om. C. θεοῦ pro Χριστοῦ E. ἡ αὐτῆς] Sic E. αὐτῆς A.B.F. Edebatur αὐτῇ. ἡ ἂν] κἂν A.B.F. ἡ κατὰ] διὰ F. ἡ ἢ γ. ἡ ἡμετέρα om. A.B.F. Sav. cet. ἡ οὐδὲ pro οὐκ A.C.D.E.F. ἡ Haec οὐδὲ ἐκ θελήματος—ὠδίνων, quae aberrant, assumta ex E. ἡ Ἰσαάκ] + ἦν A.B.F. ἡ Σάρρα γίνεσθαι] Sic A.B.C.E.F. παράγινεσθαι Σάρρα Edd. ἡ οὐδὲ om. E.

πρὸς θεὸν συναπτομένης συνάφειαν ἄρρητον, καὶ ἦν μόνος οἶδεν αὐτός. Διὰ τοῦτό φησιν· “Ὁ κολλώμενος τῷ κυρίῳ, ἐν Ἐκκλῆσιᾳ ἐστίν.” “Ὁρα πῶς σπουδάζει καὶ τὴν σάρκα ἐνώσαι τῇ σαρκί, καὶ τὸ πνεῦμα τῷ πνεύματι. Ποῦ οἱ αἰρετικοί; Οὐκ ἂν, ἵεῖ τῶν διαβεβλημένων ὁ γάμος ἦν, νύμφην καὶ νυμφίον ἐκάλεσεν· οὐκ ἂν προτρέπων ἐκεῖνο παρήγαγε τὸ, “Κατα-
 150 λείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα” καὶ πάλιν ἐπή-
 γαγεν, ὅτι εἰς τὸν Χριστὸν εἴρηται, καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Περὶ γὰρ ταύτης καὶ ὁ ψαλμῶδός φησιν· 26 “Ἀκουσον θύ-
 γατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.” Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν· 27 “Ἐγὼ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐξῆλθον, καὶ ἤκω.” Ἄλλ’ ὅταν εἶπω, ὅτι τὸν πατέρα κατέλιπε, μὴ ^α τοιοῦτον νομίσῃς, οἷον ἐπ’ ἀνθρώ-
 πων, τόπων μετάβασιν. Ὡς περὶ οὐ γὰρ ἐκβῆναι λέγεται, οὐκ ἐπειδὴ ἐξῆλθεν, ἀλλὰ διὰ τὴν σάρκα, οὕτω καὶ τὸ, κατέλιπε
 B τὸν πατέρα. Διὰ τί οὖν μὴ καὶ περὶ τῆς γυναικὸς εἶπε, προσκολληθήσεται πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς; τί δήποτε; “Ὅτι περὶ ἀγάπης διελέγετο, καὶ τῷ ἀνδρὶ διελέγετο. Ἐκείνη μὲν γὰρ περὶ φόβου διαλεγόμενός φησιν· “^β Ἄνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς” καὶ ὁ Χριστὸς πάλιν κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας· περὶ δὲ ἀγάπης αὐτῷ διαλέγεται, καὶ αὐτῷ τὰ ^γ τῆς ἀγάπης ἐνεχεί-
 ρισε, καὶ τὰ περὶ τῆς ἀγάπης πρὸς αὐτὸν ἐφθέγγετο, συσφίγ-
 γων αὐτὸν καὶ συγκολλῶν. Ὁ γὰρ τὸν πατέρα ^δ διὰ τὴν γυναικα ἀφείς, καὶ αὐτὴν δὲ ^ε ταύτην πάλιν ἀφείς καὶ κατα-
 C ληπτάνων, ποίας ἂν εἴη ἄξιος συγγνώμης; Οὐχ ὁρᾷς ^ς πόσης αὐτὴν ἀπολαύειν βούλεται τιμῆς ὁ θεός, ὅτι σε τοῦ πατρὸς ἀπαγαγὼν, ταύτη προσήλωσε; Τί οὖν, ἂν τὰ παρ’ ἡμῶν ^ζ γέ-
 νηται, φησὶν, ἐκείνη δὲ μὴ ἀκολουθῇ; 28 “Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χω-
 ρίζεται, χωρίζεσθω. Οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις.” Ἄλλ’ ὅταν ^β ἀκούῃς φόβον, ἐλευθέρᾳ προσ-
 ῆκοντα φόβον ἀπαίτει, μὴ καθὼς παρὰ δούλης· σῶμα γὰρ ἐστὶ (867)
 σόν. Ἄν γὰρ τοῦτο ποιήσῃς, σαυτὸν ^ς καθυβρίζεις, τὸ σῶμα ὑβριζέων τὸ σόν. Ποῖος δὲ ^δ ἐστὶν ὁ φόβος; “Ὡς τε μὴ ἀντι-

26 Psal. xlv. 1.

27 Joan. xvi. 28.

28 1 Cor. vii. 15.

¹ εἰ] εἴη C. Veron. εἰ ἦν E. Mox ἦν om. C.E. Veron. ^α καὶ] + εἰς C. ^β τοιοῦτο B.F. τοῦτον E. ^γ γὰρ om. C. Veron. ^δ καὶ om. D. τὸ om. C.D.E. ^ε καὶ om. C. Veron. ^ς τί δήποτε;] δ περὶ τοῦ ἀνδρὸς A.B.F. ^ζ ὁ ἀνὴρ E. ^ς ὁ Χριστὸς πάλιν] πάλιν ἐπὶ ὁ (δ om. A.B.) Χριστὸς A.B.F. Sav. cet. ^β ἀγάπης] ἀνδρὸς C.D.E. Veron. ^γ τῆς ἀγά-
 πης] ταύτης A.B.F. Sav. cet. Mox τὰ περὶ τῆς ἀγάπης om. A.B.F. ^δ διὰ τὴν γ. ἀφείς] καὶ τὴν μητέρα ἀφείς διὰ τ. γ. E. ^ε ταύτην om. E. ^ς πόσης] πῶς A.B.F. ^β γίνηται A.B.F. ^β ἀκούσῃς A.B.F. ^ς ὑβρίζεις E. ^δ ἐστὶν δ] ἐστὶ E.

λέγειν, ὥστε μὴ ἐπανίστασθαι, ὥστε μὴ τῶν πρωτείων ἐρᾶν· ὅ
 ἀρκεῖ μέχρι τούτων ἐστάναι τὸν φόβον. Ἄν δὲ ἀγαπᾷς, ὡς
 ἐκελεύσθης, καὶ μέζονα ἐργάσῃ· ἑμᾶλλον δὲ οὐκέτι φόβου τοῦτο
 ἐργάσῃ, ἄλλα καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἐργάζεται τι. Ἀσθενέστε-
 ρόν πως τὸ γένος ἐστὶ, πολλῆς δεόμενον τῆς βοηθείας, πολλῆς
 τῆς συγκαταβάσεως. Τί ἂν εἴποιεν οἱ δευτέροις συναπτόμενοι
 γάμοις; Οὐχὶ κατακρίνων λέγω, μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ὁ ἀπό-
 στολος συνεχώρησεν· ἱ ἀλλ' ὁμως συγκαταβαίνων. Πάντα
 αὐτῇ πόριζε, πάντα ὑπὲρ ἐκείνης πράττε καὶ ταλαιπωροῦ·
 ἀνάγκη σοι ἐπικείται. Ἐνταῦθα οὐκ ἀξιοὶ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἔ
 παραδειγμάτων εἰσάγειν, ὅπερ ἱ πολλαχοῦ ποιεῖ. ἡ Ἡρκει
 γὰρ μέγα καὶ σφοδρὸν ὄν τὸ τοῦ Χριστοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ εἰς
 ὑποταγῆς λόγον. ἡ Καὶ πάλιν, “Καταλείψει, ὁ φησὶ, τὸν
 πατέρα καὶ τὴν μητέρα.” ἡ Ἰδοὺ ἔξωθεν. ἡ Ἀλλ' οὐκ εἶπε,
 ἡ καὶ συνοικήσει, ἀλλὰ, προσκολληθήσεται, τὴν ἀκριβῆ ἔνωσιν,
 τὴν μετὰ σφοδρότητος ἀγάπην δηλῶν. Καὶ οὐδὲ τούτῳ ἡ-
 κέσθη, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐπαγωγῇ ἔδειξε τὴν ὑποταγὴν οὕτως, ὡς
 μηκέτι τοὺς δύο φαίνεσθαι δύο. Οὐκ εἶπεν, εἰς πνεῦμα, οὐκ F
 εἶπεν, εἰς ψυχὴν· ἐκείνο μὲν γὰρ δῆλον, καὶ παντὶ δυνατόν·
 ἀλλ' οὕτως, ὡς εἰς σάρκα μίαν εἶναι. Δευτέρα ἐστὶν ἀρχὴ 151
 ἡ αὕτη, ἀρχὴν ἔχουσα καὶ πολλὴν ἡ τὴν ὁμοτιμίαν· ἀλλ' ὁμως
 ἔχει τι πλεόν ὁ ἀνὴρ. Τοῦτο σωτηρία μεγίστη οἰκίας. Ἐκείνο
 μὲν γὰρ τὸ τοῦ Ἁριστοῦ παρέλαβεν, οὐκ εἰς τὸ δεῖν ἀγαπᾶν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ρυθμίζειν. “Ἰνα ἦ, φησὶν, ἀγία καὶ ἁμωμος”
 τὸ δὲ τῆς σαρκὸς, εἰς τὸ ἀγαπᾶν, καὶ τὸ, προσκολληθήσεται,
 ἡ εἰς τὸ ἀγαπᾶν. Ἄν ἡ γὰρ αὐτὴν κατασκευάσης ἀγίαν καὶ
 ἁμωμον, πάντα ἔπεται. Ζῆτει τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ ἀνθρώπινα
 ἀκολουθήσει μετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας. Ῥύθμιζε τὴν γυναῖκα·
 ἡ οὕτω συγκροτεῖται οἰκία. ἡ Ἀκουε τοῦ Παύλου λέγοντος· B
 29 “Εἰ δὲ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερω-
 τάτωσαν.” Ἄν οὕτω τὰς οἰκίας διοικῶμεν τὰς ἑαυτῶν, καὶ
 πρὸς ἐκκλησίας ἐπιστασίαν ἐσόμεθα ἐπιτήδαιοι· καὶ ἡ οἰκία γὰρ

29 1 Cor. xiv. 35.

ἡ μᾶλλον δὲ—ἐργάσῃ om. B. ἡ ἀλλὰ] καὶ γὰρ A.B.F. ἡ ἐργάσεται E.
 secundum conjecturam Dunaei. ἡ ἂν] ὅ ἂν A.B.F. et sic voluit Sav.
 ἡ ἀλλ' ὁμως] ἀλλὰ D. ἀλλὰ καὶ σφόδρα A.B.F. Sav. cet. ἡ εἰσάγειν] + τὴν
 συμβουλήν A.B.F. Sav. cet. ἡ ἀλλαχοῦ E. ὅπερ π. ποιεῖ om. A.B.F.
 ἡ Ἡρκει γὰρ σφόδρα μέγα ὄν τὸ τ. X. A.B.F. ἡ καὶ πάλιν om. A.B.F.
 Sav. cet. ἡ φησὶ] φησὶν, ἀνθρώπος C. ἀνθρώπος, φησὶ E. ἡ Ἰδοὺ] +
 τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ἡ καὶ om. E. ἡ αὕτη προ αὐτῇ A.E.F. Statim
 καὶ ἀρχὴν A.B.F. ἡ τὴν om. E. ἡ Χριστοῦ] + λέγω A.B.F. ἡ εἰς]
 ὁμοίως εἰς A.B.F. Sav. cet. ἡ γὰρ] + καὶ A.B.F. ἡ οὕτω] καὶ οὕτω
 C.D. Veron. Statim συγκροτεῖται C. Veron. Tum οἰκία sine artic. A.B.C.E.F.
 ἡ ἡ οἰκία A.B.E.F. Sav. cet.

ἐκκλησία ἐστὶ μικρά. Οὕτως ἐνὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας γενομένους ἀγαθοὺς, πάντας ὑπερβαλέσθαι. Ἐννόησον τὸν Ἀβραάμ, τὴν Σάρραν, τὸν Ἰσαὰκ, τοὺς τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς· πῶς πᾶσα ἡ οἰκία συγκεκρότητο, πῶς ἅπαντα εὐλαβείας C ἔγεμεν, ^a καὶ τὸ ἀποστολικὸν ἐπλήρου παράγγελμα. ^b Κάκεινῃ τὸν ἄνδρα ἐφοβεῖτο· ἄκουε γὰρ αὐτῆς λεγούσης· ³⁰ “Οὕτω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν, ὃ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος”· κακεῖνος αὐτὴν οὕτως ἡγάπα, ὥς πάντα κελευούσῃ πείθεσθαι. Καὶ τὸ παιδίον ἐνάρετον ἦν, καὶ οἱ οἰκογενεῖς ^c καὶ αὐτοὶ θαυμαστοὶ, οἷγε καὶ κινδυνεῦσαι μετὰ τοῦ δεσπότου οὐκ ᾤκησαν, οὐκ ἀν-εβάλοντο, ^d οὐδὲ τὴν αἰτίαν ἐζήτησαν· ἀλλ’ εἰς αὐτῶν ὁ ^e προ-
D δεστηκὼς οὕτω θαυμαστὸς ἦν, ὥς καὶ γάμον ἐμπιστευθῆναι τοῦ μονογενοῦς παιδὸς, καὶ ἀποδημίαν ὑπερόριον. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ στρατηγού, ὅταν καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἦ συγκεκροτημένον, οὐδαμόθεν ὁ πολέμιος ἐπεισέρχεται· οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ὅταν ἔγυνῃ καὶ ἀνὴρ καὶ παιδία καὶ οἰκέται ᾧσι τῶν αὐτῶν ἐπιμελό-μενοι, πολλὴ τῆς οἰκίας ἡ ὁμόνοια· ἐπεὶ, εἰ μὴ οὕτως ^f ἢ, πολ-
λάκις δι’ ἐνὸς οἰκέτου φαύλου τὸ πᾶν ^g ἀνατρέπεται καὶ κατα-
λύεται, καὶ ὁ εἰς πολλάκις τὸ πᾶν ἡφάνισε καὶ διέφθειρε.

¹ Πολλὴν οὖν πρόνοιαν ποιῶμεθα καὶ γυναικῶν καὶ ^h παίδων καὶ δούλων, εἰδότες ὅτι τὴν ἀρχὴν ἡμῖν αὐτοῖς εὐκολον καταστή-
E σομεν, καὶ ὅτι τὰς εὐθύνas ἡμέρους καὶ ἐπεικεῖς ἔξομεν, ⁱ καὶ ἐροῦμεν, ³¹ “Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ θεός.” Ἐὰν ^m ἢ ἀνὴρ θαυμαστὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ καλὴ, καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα οὐδεμίαν ὑποστήσεται βίαν. Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν γυναῖκα πῶς ⁿ ἂν καλῶς διατεθῇ καὶ τὸν ἄνδρα, ἀκριβῶς εἶπε, τὴν μὲν φοβεῖσθαι παραινέσας, ὥς κεφαλὴν, τὸν δὲ ἀγαπᾶν, ὥς γυναῖκα·
F πῶς δ’ ἂν ταῦτα γένοιτο, ^o φησὶν; ^p “Ὅτι μὲν γὰρ δεῖ, ἔδειξε· τὸ δὲ πῶς, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ἄν χρημάτων καταφρονῶμεν, ἂν πρὸς ἐν ὀρώμεν μόνον, ψυχῆς ἀρετὴν, ἂν τὸν τοῦ θεοῦ φόβον ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν. Ὅπερ γὰρ ἐν ^q τοῖς πρὸς τοὺς δούλους (868) διαλεγόμενος ἔλεγεν, ^r ὅτι ³² “Ὁ εἰς ποιήσῃ ἕκαστος ἀγαθὸν ἢ

30 Gen. xviii. 12.

31 Essai. viii. 18.

32 Ephes. vi. 8.

^a πᾶσα B.E. Statim εὐλάβεια C. Veron. ^b καὶ] ἐκεῖνη καὶ A.B.F. Sav. cet. ^c κακεῖνη] καὶ A.B.F. Sav. cet. ^d οὐδὲ] οὐ A.B.F. ^e προσεστὼς E. ^f ὑπεισ. E. ^g γ. καὶ ἂ. pro ἂ. καὶ γ. omnes. ^h ἀνατρέπαι F. ἀποτρέπεται in textu E. ⁱ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ποιείσθαι πολλὴν πρόνοιαν καὶ γυναικῶν καὶ παίδων καὶ δούλων, καὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὑποταγῆς, καὶ τιμῆς τῆς γυναικὸς, καὶ τοῦ σεμνοῦ βίου καὶ ἀπερλεργον. Veron. ^k παιδίων E. ^l καὶ ἐροῦμεν] οὕτω καὶ ἐρεῖν δυνησόμεθα A.B.F. ^m ἢ ἀνὴρ] Sic D. ἢ om. C. Veron. ⁿ ὃ ἀνὴρ E. ὃ ἀνὴρ (om. ἢ) A.B.F. Sav. cet. ^o ἀν om. E. ^p φησὶν] οὐ φησιν A.B.F. ^q ὅτι] τὸ C. Veron. ^r τοῖς] τῇ B. ^s ὅτι δ’ ἐάν ποιήσῃ] Sic E. ὅτι (vel ὅ τι) ἂν ποιήσῃ Edd. ὅτι δ ποιήσει A.B.F.

κακὸν, τοῦτο κομίζεται παρὰ τοῦ κυρίου," τοῦτο καὶ ἐνταῦθα. ¹⁵² Μὴ δι' ἐκείνην τοίνυν τοσοῦτον, ὅσον διὰ τὸν Χριστὸν αὐτὴν ἀγάπα. Τοῦτο γοῦν καὶ ἠνίκατο εἰπών· "Ὡς τῷ κυρίῳ." Ὡς τῷ κυρίῳ τοίνυν πειθόμενος, καὶ δι' αὐτὸν πάντα ποιῶν, οὕτω πάντα πράττε. Τοῦτο ἱκανὸν ἐναγαγεῖν καὶ πείσαι, καὶ μὴ ἀφείναι ἐρεσχελίαν τινὰ καὶ διχόνοιαν εἶναι. Μηδεὶς ἔστω πιστὸς συκοφαντῶν ἐπὶ τῆς γυναικὸς τὸν ἄνδρα· ἀλλὰ μηδὲ ὁ ἀνὴρ ἀπλῶς πιστευέτω κατὰ τῆς γυναικὸς. ¹Μηδὲ ἡ γυνὴ περιεργαζέσθω εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἀπλῶς. ²μηδὲ μὴν μηδὲ ὁ ἀνὴρ ἄξιον παρεχέτω ἑαυτὸν τινος ὑποψίας. Τί γάρ, εἰπέ μοι, B πᾶσαν τὴν ἡμέραν τοῖς φίλοις δίδως σαυτὸν, τῇ ³δὲ γυναικὶ τὴν ἐσπέραν, καὶ οὐδὲ οὕτως ⁴αὐτὴν βούλει πληροφορεῖν, καὶ ἐκτὸς ὑποψίας ποιεῖν; Κἂν ἐγκαλῇ ἡ γυνὴ, μὴ δυσχέραινε· ⁵φιλίας ἐστίν, οὐκ ἀπονοίας· φιλίας ⁶ἐστὶ ζεύσεως τὰ ἐγκλήματα, καὶ διαθέσεως πεπυρωμένης καὶ φόβου. Δέδοικε γὰρ μὴ τις αὐτῆς ἔκλεψε τὴν εὐνὴν, μὴ τις αὐτὴν περὶ τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν ἐξημίωσε, μὴ τις αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἀφείλετο, μὴ τις διώρυξε C τὴν ⁷εὐνὴν. ⁸Ἔστι καὶ ἄλλη μικροψυχίας ὑπόθεσις. Μηδεὶς πέρα τοῦ μέτρου τῶν οἰκετῶν ἀντιποιεῖσθω, μήτε ⁹τῆς κόρης ὁ ἀνὴρ, μήτε ¹⁰τοῦ οἰκέτου ἡ γυνὴ· καὶ γὰρ ταῦτα ἱκανὰ τεκεῖν ὑποψίας. Ἐννόησον γάρ μοι τοὺς δικαίους ἐκείνους· αὐτὴ ἡ Σάρρα ἐκέλευσε τῷ πατριάρχῃ λαβεῖν τὴν Ἀγαρ, αὐτὴ προσέταξεν· οὐδεὶς ἠνάγκασεν, οὐδὲ ¹¹ἐπῆλθεν· ὁ ἀνὴρ, καίτοι μακρὸν χρόνον ἐλκύσας ἐν ἀπαιδίᾳ, εἴλετο μηδέποτε γενέσθαι πατὴρ, ἢ τὴν γυναῖκα λυπῆσαι. Ἀλλ' ὅμως μετὰ ταῦτα πάντα, τί φησιν ἡ Σάρρα; ¹²33 "Κρίναι ὁ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ σοῦ." D ¹³Ἄρα εἰ τις ἦν τῶν ἄλλων, οὐκ ἂν εἰς ὀργὴν ἐκινήθη; οὐκ ἂν ¹⁴καὶ χεῖρας ἐξέτεινε, μονονουχὶ φάσκων· τί λέγεις; οὐκ ἐβουλόμην ἐγὼ συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ, σὸν τὸ πᾶν γέγονε, καὶ πάλιν ἐγκαλεῖς; Ἀλλ' οὐδὲν τοιοῦτον εἶπεν ἐκείνος· ἀλλὰ τί; ¹⁵"Ἰδοὺ ἡ παιδίσκη ἐν ταῖς χερσὶ σου· χρῶ αὐτῇ, ὥς ἂν σοι ἀρεστὸν ᾖ." Τὴν κοινωνὸν τῆς εὐνῆς ἐξέδωκεν, ἵνα μὴ λυπήσῃ τὴν Σάρραν. Καίτοιγε οὐδὲν τούτου μείζον εἰς εὐνοίας λόγον ἐστίν. Εἰ γὰρ τὸ τραπέζης κοινωνῆσαι καὶ λησταῖς ὁμοψυχίαν ποιεῖ πρὸς τοὺς

33 Gen. xvi. 5, 6.

¹ ἀγάπα A.B.E.F. ἀγαπᾶν Edd. ² μήτε A.B.F. Statim ἡ om. E.
³ μήτε A.B.F. Alterum μηδὲ om. B. μηδὲ μὴν om. E. ⁴ δὲ om. A.B.C.E.F. ⁵ αὐτῇ C. Statim βούλει omnes. δύνη Edd. ⁶ Haec φ. ἐστίν, οὐκ ἀπονοίας om. A.B.F. seclusa a Sav. ⁷ ἐστὶ om. E. ⁸ ἀφείληται C.D.E. Veron. ⁹ εὐνὴν] κοίτην A.B.F. ¹⁰ τῆς om. E. ¹¹ τοῦ om. E. Veron. ¹² ἐπῆλθεν· ὁ ἀνὴρ, καίτοι] ἐπῆλθεν ὁ ἀνὴρ· ἀλλὰ καίτοι Edd. ἀλλὰ om. C.D. ¹³ καὶ om. E. Mox λέγων pro φάσκων idem.

Ἐναντίους, καὶ ὁ ψαλμωδός φησιν, ³⁴ “Ὁς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα” τὸ μίαν σάρκα γενέσθαι λοιπόν· τοῦτο γάρ ἐστι κοινωνῆσαι τῆς εὐνῆς· πολλῶ ἔπλεον ἱκανὸν ἐπισπάσασθαι. Ἄλλ’ οὐδὲν τούτων ἰσχυρεν ^h αὐτὸν ἐλεῖν, ἀλλ’ ἐξέδωκε τῇ γυναικί, δεικνύς ὅτι οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ αἰτίαν τι γεγενῆται· καὶ τὸ δὴ μείζον, ⁱ κύουσαν ἐξέπεμψεν αὐτήν. Τίς οὐκ ἂν ἠλέησε ^k κύουσαν ἐξ αὐτοῦ παιδίον; Ἄλλ’ οὐχ ὁ δίκαιος ἐπεκάμφθη· πάντων γὰρ τὴν ἀγάπην προτιθεῖ τὴν πρὸς τὴν γυναικα.

F Τούτον μιμώμεθα καὶ ἡμεῖς. ^m Μηδεὶς ὀνειδιζέτω πενίαν τῷ πλησίον, μηδεὶς χρημάτων ἐράτω, καὶ πάντα λέλυται. ⁿ Μηδὲ λεγέτω γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα, ἄνανδρε καὶ δειλὲ, ὅκνου γέμων ¹⁵³ καὶ νωθείας καὶ ὕπνου πολλοῦ, ὁ δεῖνα ταπεινὸς καὶ ἐκ ταπεινῶν, κινδύνους ἀράμενος καὶ ἀποδημίας στειλάμενος, πολλὴν τὴν οὐσίαν ἐποίησε, καὶ ἡ γυνὴ χρυσοφορεῖ, καὶ ἐπὶ ζεύγους λευκῶν ἡμιόνων πρόεισι, ὁ περιφέρεται πανταχοῦ, οἰκετῶν ἀγέλας ῥέχει καὶ εὐνούχων ἐσμόν· σὺ δὲ κατέπτηχας, καὶ εἰκὴ ζῆς. Μὴ λεγέτω ταῦτα γυνὴ, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· σῶμα γάρ ἐστιν, οὐχ ἵνα ^q διατάτῃ τῇ κεφαλῇ, ἀλλ’ ἵνα πείθεται καὶ ὑπακούῃ. Πῶς B οὖν οἴσει, φησὶ, τὴν πενίαν; πόθεν ^r εὐρήσει παραμυθίαν; Ἐκλεγέσθω παρ’ ἐαυτῇ τὰς πενεστέρας· ἀναλογιζέσθω πόσαι πάλιν εὐγενεῖς καὶ ἐξ εὐγενῶν κόραι οὐ μόνον ἐξ ἀνδρῶν οὐδὲν προσέλαβον, ἀλλὰ καὶ προσέδωκαν, καὶ τὰ αὐτῶν ^s πάντα ἀνάλωσαν· ἐννοεῖτω τοὺς ἐκ τοιούτων πλούτων κινδύνους, καὶ τὸν ἀπράγμονα ^t ἀσπάζεται βίον. ^v Ὅλως εἰ φιλοστόργως πρὸς τὸν ἄνδρα διακέοιτο, οὐδὲν τοιοῦτον ἐρεῖ, ἀλλ’ αἰρήσεται πλησίον αὐτῆς ἔχειν αὐτὸν μηδὲν πορίζοντα, ἢ μυρία τάλαντα χρυσοῦ μετὰ μερίμνης καὶ φροντίδος τῆς ἐκ τῶν ἀποδημιῶν ταῖς γυναιξίν C ἐγγινομένης αἰεί. Ἀλλὰ μηδὲ ὁ ἀνὴρ ^w ταῦτα ἀκούων, ὡς ἀρχὴν ἔχων, ἐπὶ ὕβρεις τρεπέσθω καὶ πληγὰς, ἀλλὰ παραινείτω, νουθε- (869) τείτω, ὡς ἀτελεστέραν, λογισμοῖς ἀναπειθέτω, ^x χεῖρας μηδέποτε ἐντεινέτω· πόρρῳ ἐλευθέρας ψυχῆς ταῦτα· ἀλλὰ μηδὲ ὕβρεις, μηδὲ ὀνειδῆ, μηδὲ λοιδορίας· ἀλλ’ ὡς ἀνοητότερον διακειμένην ρυθμιζέτω. ^y Πόθεν δὲ τοῦτο ^z ἔσται; Ἐὰν τὸν ἀληθῆ πλου-

³⁴ Psal. liv. 15.

^h πλεον pro μᾶλλον omnes. Statim ἱκανὸν om. D. ⁱ αὐτὸν] τὸν δίκαιον A.B.F. Sav. cet. ^k κύουσας F. Statim αὐτὴν ἐξέπεμψεν inverso ord. A.B.E.F. ^m μὴδεῖς] καὶ μὴδεῖς A.B.C.E.F. ⁿ μὴδὲ] μὴ E. Mox ἡ γυνὴ A.B.C.E. ^o περιφ.] καὶ περιφ. A.B.F. ^p ῥέχει καὶ] καὶ ῥέχει A.B.F. ^q διατάτῃται A.B.E.F. ^r εὐρήσει] + ἐαυτῇ (sic) E. ^s ἀπάντα A.E. Sav. cet. ^t ἀσπάζεται C. ^v ὅλως] ὅλως δὲ E. καὶ ὅλως A.B.F. Sav. cet. ^w ταῦτα ἀκούων post πληγὰς transp. C. ὡς ἀρχὴν ἔχων om. D. Statim ἐπὶ ὕβριν E. ^x χεῖρας] πληγὰς A.B.F. ^y πόθεν] πῶς A.B.F. ^z ἔστω C.

τον μανθάνη, ἐὰν τὴν ^α ἄνω φιλοσοφίαν, ^β οὐδὲν ἐγκαλέσει τῶν ^γ τοιούτων. Διδασκέτω αὐτὴν, ὅτι πενία ^δ κακὸν οὐδέν· διδασκέτω, μὴ δι' ὧν ^ε λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν ποιεῖ διδασκέτω ^Δ δόξης καταφρονεῖν, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἢ γυνὴ οὔτε ἐρεῖ οὔτε ἐπιθυμῇσι. Καθάπερ ἄγαλμα δεχόμενος, οὕτως ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐκείνης, ἧς ^ζ ἂν αὐτὴν εἰς τὸν θάλαμον δέχεται, διδασκέτω σωφροσύνην, ἐπιείκειαν, ὅπως ^ς βιώσεται, ἐκ προοιμίων εὐθέως καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν προθύρων καταβάλλων τῶν χρημάτων τὸν ἔρωτα. Καὶ ^η φιλοσοφίαν παιδενέτω, καὶ παραινεῖτω ὅπως μὴ ^ι εἴη χρυσία κρεμάμενα ἐπὶ τῶν ὤτων καὶ κατὰ τῶν παρειῶν, ^κ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου περικείμενα, μήτε κατακείμενα περὶ τὸν ^Ε θάλαμον, μήτε ἱμάτια χρυσᾶ καὶ πολυτελῆ· ἀλλ' ἔστω μὲν φαιδρὸς ὁ ^ο οἰκίσκος, μὴ μὴν εἰς ὕβριν ἢ φαιδρότης ἐκπιπτέτω· ἀλλὰ ταῦτα ἀφείς τοῖς ἐπὶ τῆς σκηνῆς, αὐτὸς μετὰ πολλῆς τῆς κοσμιότητος ^μ καλλωπίζε τὸν οἶκον, σωφροσύνης πνέοντα, ^ν μᾶλλον δὲ καὶ πολλῆς τῆς εὐωδίας. Δύο γὰρ ἐκ ^ο τούτου ἔσται, καὶ τρία ^ρ τὰ καλὰ. Πρῶτον ^θ μὲν, οὐκ ἀλγήσει ἡ νύμφη, λυθιστῶν τῶν παστᾶδων, ^ς καὶ ἀποπεμπομένων ἐκάστω ^ε καὶ τῶν ἱματίων καὶ τῶν ^χ χρυσίων καὶ τῶν σκευῶν τῶν ἀργυρῶν· δεύτε- ^φ ρον, οὐ φροντίζει ὁ νυμφίος ὑπὲρ τῆς ἀπωλείας, καὶ τῆς φυλακῆς τῶν συμπορισθέντων· τρίτον ^ψ πάλιν πρὸς τούτοις, τὸ κεφάλαιον τῶν ἀγαθῶν, ἐξ αὐτῶν τούτων ^ω ἐνδείκνυται τὴν αὐτοῦ γνώμην, ὅτι δὴ τούτων οὐδενὶ χαίρει, καὶ ὅτι καὶ τὰ λοιπὰ ¹⁵⁴ πάντα καταλύσει, καὶ ^κ μήτε ὀρχήματα, μήτε ἀσέμνους ὠδὰς γενέσθαι συγχωρήσει ποτέ. Καὶ οἶδα μὲν ὅτι δοκῶ καταγέλαστος εἶναι ^ι ἴσως τισὶ, τὰ τοιαῦτα νομοθετῶν· πλὴν ἀλλ' ἐὰν πεισθῇτέ μοι, τοῦ χρόνου προϊόντος, καὶ ^τ τῆς ὠφελείας τοῦ πράγματος γινομένης, τότε τὸ κέρδος εἴσεσθε· καὶ ὁ μὲν γέλως ^α ῥυήσεται, καὶ ^β καταγελάσσεσθε τοῦ νῦν ἔθους, καὶ ὁψεσθε ὅτι

^α ἄνωθεν Ε. ^β οὐδέν] + γὰρ Α.Β.Φ. Statim ἐγκαλέσῃ C.D. ^γ τοιούτων] + φιλοσοφοῦσα Α.Β. ^δ οὐδὲν κακὸν inverso ord. Α.Β.Ε.Φ. ^ε λέγει B. Veron. ^ζ ἂν om. Α. Μοχ δέχεται ex corr. idem. ^ς βιώσεται Α.Δ.Φ. βιώσῃται Edd. Post h. v. σεμνῶς add. Α.Β.Φ. Sav. cet. ^η φιλοσοφίαν παιδενέτω] φιλοσοφίᾳ πείθων. παιδενέτω Α.Β.Φ. ^ι εἴη] ἔστω C.E. ἢ Α.Β.Φ. ^κ καὶ ἐπὶ τοῦ τραχήλου—πολυτελῇ] καὶ μήτε ἐπὶ τοῦ τρ. περικείμενα ἔτερα ἔστω, μήτε περὶ τὸν θάλαμον ἱμ. χ. καὶ πολυτελῆ ἀποκείμενα Α.Β.Φ. ἀποκείμενα post πολυτελῆ assumptum a Sav. cet. ^ο οἰκίσκος Ε. οἰκισμὸς Α.Β.С.Д.Φ. κόσμος Edd. ^μ καλλωπίζετω Ε. ^ν μᾶλλον δὲ καὶ π. τῆς εὐ.] μᾶλλον δεικνύς (δεικνύς om. Sav. cet.) ἢ ἄλλης τινὸς εὐ. Α.Β.Φ. Sav. cet. ^ο τούτου (τούτων F.)] + τάχα Α.Β.Φ. τάχα post ἔσται add. Ε. ^ρ τὰ om. Β.Ε. ^θ μὲν] + γὰρ Β.Φ. ^ς καὶ] + εὐθύς Α.Β.Φ. ^ε καὶ om. Α.Β.Φ. ^χ χρυσίων—ἀργυρῶν] χρυσίων καὶ ἀργυρέων σκευῶν Ε. ^ψ πάλιν om. Α.Β.Φ. ^ω ἐνδείξεται Α.Β.Φ. Sav. cet. ^τ οὔτε bis Α.Β.Φ. ^ι τισιν ἴσως inverso ord. Α.Β.Φ. Statim τὰ om. Α.Β.С.Φ. ^τ τῆς ὠφ. τοῦ πρ. γινομένης] τῆς ἐκ (ἀπὸ πρὸ ἐκ Sav. cet.) τοῦ πρ. ἀπολαύοντες ὠφ. Α.Β.Φ. Sav. cet. ^α μεταρρησεται Α.Β.Φ. ^β καταγελάσεται C. Veron. καταγελάσετε Ε.

ὄντως παίδων ἀνοήτων ^c καὶ ἀνδρῶν μεθυόντων ἐστὶ τὰ γινόμενα
B νῦν, ἃ δὲ παραινῶ, σωφροσύνης καὶ φιλοσοφίας καὶ τῆς ἀνωτάτω
πολιτείας ἐστί.

Τί οὖν ^d φημι δεῖν; Πάντα τὰ ἄσματα τὰ αἰσχροῦ, τὰ σατα-
νικά, τὰς ἀσέμνους ῥῶδας, τῶν ἐακολάστων νέων τὰς συνδρομὰς
^e περιελεῖν τοῦ γάμου, ^f καὶ ταῦτα τὴν νύμφην σωφρονίσαι δυνή-
σεται. Εὐθέως γὰρ παρ' ἐαυτῇ λογιέται, βαβαί, ^h ποῖος οὗτος
ὁ ἀνὴρ φιλόσοφος ἐστίν; οὐδὲν τὸν παρόντα ἡγείται βίον, ἐπὶ
παιδοποιίαν καὶ παιδοτροφίαν με ἤγαγεν εἰς ⁱ τὴν οἰκίαν τὴν
ἐαυτοῦ, ἐπὶ οἰκουρίαν. ^k Ἄλλ' ἀηδὴ ταῦτα τῇ νύμφῃ; Μέχρι
τῆς πρώτης ἡμέρας, καὶ τῆς δευτέρας· λοιπὸν δὲ ^l οὐκ, ἀλλὰ καὶ
C μεγίστην καρπώσεται τὴν ἡδονήν, πάσης ἐαυτὴν ὑποψίας ^m ἀπαλ-
λάττουσα. Ὁ γὰρ μήτε αὐλῶν μήτε ὀρχουμένων μήτε ἀσμά-
των κεκλασμένων ἀνασχόμενος, καὶ ταῦτα παρὰ τὸν τοῦ γάμου
καιρὸν, σχολῇ ⁿ γ' ἂν οὗτος ἀνέξεται ποτε πράξαι ἢ εἰπεῖν τι
αἰσχρόν. Μετὰ δὲ τοῦτο, ὅταν πάντα περιέλῃς ταῦτα τοῦ
γάμου, παραλαβὼν αὐτήν, ^p πλάττε καλῶς, τὸ μὲν αἰσχυνηλὸν
ἐπὶ πολὺ τοῦ χρόνου ἐξάγων, καὶ ^q οὐ διαλύων ταχέως. Καὶ
γὰρ ^r πάντων ἀναισχυντοτέρα ἢ ἡ κόρη, μέχρι ^s καιροῦ σιγᾶν
οἶδεν, αἰδουμένη τὸν ἄνδρα, καὶ ξενίζομένη πρὸς τὰ πράγματα.
D Σὺ τοίνυν τοῦτο τὸ αἰσχυνηλὸν μὴ διαλύσης ταχέως, ὅπερ οἱ
ἀκόλαστοι ποιοῦσι τῶν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐπεξάγαγε ἐπὶ πολὺν
χρόνον· μέγα γάρ σοι τοῦτο ἔσται κέρδος. Οὐκ ἐγκαλέσει
τέως, οὐ μέμψεται ἐφ' οἷς ἂν διατυπώσης. Πάντα τοίνυν κατ'
ἐκείνον νομοθέτει τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἡ αἰσχύνῃ, καθάπερ τις
χαλινὸς ἐπικείμενος τῇ ψυχῇ, οὐκ ἀφίησιν οὐδὲν ἐμψεσθαι,
οὐδὲ ἐγκαλεῖν τοῖς γινομένοις. Ὅταν γὰρ παρῶρησίας ἐπιλά-
βῃται, μετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας πάντα ἀνατρέπει καὶ συγχέει.
E Πότε τοίνυν ^v ἐστὶν ἕτερος οὕτω καιρὸς ἐπιτήδειος πρὸς τὸ
πλάττειν γυναῖκα, ὡς ἐκείνος, καθ' ὃν αἰδεῖται τὸν ἄνδρα, καὶ
δέδοικεν ἔτι καὶ δυσωπεῖται; Τότε αὐτῇ ^w τίθει τοὺς νόμους
ἅπαντας, καὶ πάντως πεισθήσεται, καὶ ἐκούσα καὶ ἀκουσα. Πῶς
δὲ τὴν αἰσχύνῃ οὐ λύσεις; Ὅταν ^x φαίνῃ καὶ αὐτὸς οὐδὲν ἥττον (87ο)

^c καὶ] ἢ E. καὶ om. C. ^d φημι δεῖν; πάντα] φημι; δεῖ πάντα E. φησι δεῖ
ποεῖν; πάντα A.B.F. ^e ἀκαθάρτων D. Veron. τὰς σ. τῶν ἀ. νέων hoc ord.
Edd. repugnantibus libris. ^f περιέλε A.B.F. Sav. cet. ^g καὶ] + πάντα E.
^h οἷος A.B.E.F. Mox φιλ. τις ἐστίν iidem. ⁱ τὸν οἶκον τὸν ἐ. E. ^k ἀλλ'
ἀηδὴ] ἀλλὰ ἦδη C.D. ἀλλ' ἦδη E. ^l οὐκ] οὐ A.B. Veron. ^m ἀπαλλάτ-
τουσα] + λοιπὸν E. ⁿ γ' ἂν] γοῦν C. γοῦν εἰ E. γ' ἂν εἰ F. ^o αὐτὸς
Veron. Mox πράξαι αἰσχ. τι ἢ εἰπεῖν E. ^p πράττε in text. E. ^q οὐ
A.B.C.D. μηδὲ E. μὴ Edd. οὐ om. F. ^r πάντων accessit ex omnibus.
^s καιροῦ] πολλοῦ E. ^t οὐδὲ A.F. ^v ἔσται B.F. οὗτος pro οὕτω C.
^w τίθετο E. ^x φαίνῃ E.

ἐκείνης αἰσχυρόμενος, ὀλίγα ὃ μὲν προσδιαλεγόμενος, καὶ αὐτὰ δὲ μετὰ πολλῆς τῆς ἐμβριθείας καὶ τῆς συστροφῆς· τότε αὐτῇ τοὺς περὶ φιλοσοφίας κατὰθεσ λόγους· δέχεται γὰρ ἡ ψυχὴ εἰς τὴν καλλίστην ἔξιν αὐτὴν κατάστησον, τὴν αἰσχυρὴν λέγω. F
Εἰ βούλεσθε, καὶ ὑποδείγματος ἕνεκεν ἐρῶ, τίνα πρὸς αὐτὴν διαλέγεσθαι χρή. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐ παρητήσατο εἰπεῖν, 35 «Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους», καὶ νυμφευτρίας ἐφθέγγετο ῥήματα, μᾶλλον δὲ οὐ νυμφευτρίας, ἀλλὰ πνευματικῆς ψυχῆς, 155 πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς οὐ παραιτησόμεθα εἰπεῖν. °Τί τοίνυν αὐτῇ διαλέγεσθαι ἔχρη; Μετὰ πολλῆς μέντοι τῆς χάριτος λέγειν πρὸς αὐτήν· ἡμεῖς, ὦ παιδίον, τοῦ βίου σε κοινωνὸν ἐλάβομεν, καὶ εἰσηγάγομεν ἐν τοῖς τιμιωτέροις καὶ ἀναγκαϊοτέροις ἡμῖν κοινωνήσουσιν, ἐν παιδοποιῇ, καὶ οἰκίας προστασίᾳ. Τί ἡ δὲ οὖν σε ἵ παρακαλοῦμεν; Μᾶλλον δὲ πρὸ τούτου τὰ τῆς ἀγάπης διαλέγον· οὐδὲν γὰρ οὕτω συμβάλλεται πρὸς τὸ πείσαι τὸν ἀκούοντα δέξασθαι κλησίων τὰ λεγόμενα, ὥς τὸ μαθεῖν, B ὅτι μετὰ πολλῆς τῆς ἀγάπης λέγεται. Πῶς οὖν δειξέις τὴν ἀγάπην; *Ἀν εἴπῃς, ὅτι πολλὰς ἐνὸν λαβεῖν, καὶ εὐπορωτέρας, καὶ γένους λαμπροῦ, οὐχ εἰλόμην, ἀλλὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς ἡράσθην ἡ ἀναστροφῆς, τῆς κοσμιότητος, τῆς ἐπιεικειᾶς, τῆς σωφροσύνης. Εἴτα ἀπὸ τούτων ἑὺθὺς παρασκεύασον ὁδὸν °τῶν λόγων τῶν περὶ φιλοσοφίας, καὶ κατηγορεῖ τοῦ πλούτου μετὰ τινος περιόδου. Ἀπλῶς μὲν γὰρ εἰς κατατείνης ἡ λόγον κατὰ πλούτου, φορτικὸς ἔσῃ· ἂν δὲ ὑποθέσεως λαβόμενος, πάντα C ἀνύσεις. †Δοκεῖ γὰρ ἐν τάξει ἀπολογίας τὸ πρᾶγμα ποιεῖν, οὐχ ὥς αὐστηρὸς τις καὶ ἄχαρις καὶ μικρολόγος. Ἄλλ' ὅταν ἐκ τῶν αὐτῆς τὴν ὑπόθεσιν λάβῃς, καὶ ἡσθήσεται. Ἐρεῖς οὖν· πάλιν γὰρ τὸν λόγον ἀναλαβεῖν ἀναγκαῖον· ὅτι ὡς παρὸν πλουσίαν γῆμαι καὶ εὐπορον, οὐκ ἠνεσχόμην. Τί δήποτε; Οὐχ ἀπλῶς, οὐδὲ εἰκῇ, ἀλλ' ἐπαιδεύθην ἐγὼ καλῶς, ὅτι πλούτος οὐδὲν κτῆμά ἐστιν, ἀλλὰ πρᾶγμα εὐκαταφρόνητον, καὶ λησταῖς προσ- ὄν καὶ πόρναις γυναιξὶ καὶ τυμβωρύχοις. Διὸ ταῦτα ἀφείδ, D

35 1 Cor. vii. 5.

γ μὲν] μέντοι A.B. Statim προσδιαλεξόμενος A.B.F. ° τῆς om. A.
* φιλίας C.D. Veron. Statim κατὰθεσ A.B.F. ὃ ὑποδ. ἕνεκεν] ἐπὶ ὑποδ. F.
° ἀλλήλων ex corr. E. ° οὐ] οὐδὲ E. ° τί τοίνυν—πρὸς αὐτήν] οὐδὲν τοίνυν αὐτῇ δ. χρή μετὰ πολλῆς τῆς χ. ἢ ταῦτα A.B.F. † χρή] τότε χρή E.
° τῆς om. Sav. cet. in vitis libris et Veron. ἡ δὲ οὖν pro οὖν δὲ omnes.
ἵ παρακαλοῦμεν] + ὥστε ταῦτα εἰδέναι, ὥστε χάριν ἔχειν τῇ νομοθετήσαντι τὰ τοιαῦτα θεῷ A.B.F. κλησίων accessit ex omnibus. ἵ δειξέις B.C.D.
ἡ ἀναστροφῆς B.E.F. ἡ εὐθὺς A. ° τῶν λ. τῶν] τῷ λόγῳ E. P περι-
νοίας A.B.F. ἡ τὸν λόγον A.B.F. † δόξεις A.B.F. Sav. cet. ° ἐν]
ὡς ἐν E. ἡ τὴν ὑ. λάβῃς] ἐρῆς τὴν ὑ. E. γ γάρ] γοῦν E. ὡ πα-
ρόντα E. x ταῦτα ἀφ.] πάντα ἀφ. ταῦτα E.

ἐπὶ τὴν ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἦλθον τῆς σῆς, ἣν παντὸς προτιμῶ χρυσίου. Συνετὴ γὰρ καὶ ἐλευθέρα κόρη νέα, καὶ εὐλαβείας ^zἐπιμελουμένη, πάσης τῆς οἰκουμένης ἐστὶν ἀνταξία. Διὰ δὲ ταῦτά σε καὶ ἡσπασάμεν καὶ φιλῶ, καὶ τῆς ἐμαντοῦ προτίθημι ψυχῆς. Οὐδὲν γὰρ ὁ παρὼν βίος ἐστὶ, καὶ εὐχομαι καὶ παρακαλῶ καὶ πάντα ποιῶ, ὥστε ἡμᾶς οὕτω καταξιοθῆναι τὸν παρόντα ζῆσαι βίον, ὥστε δυνηθῆναι καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. Εμετὰ πολλῆς τῆς ἀδείας ἀλλήλοις συνεΐναι. Ὁ μὲν γὰρ χρόνος οὗτος βραχύς καὶ ἐπικηρός· εἰ δὲ καταξιοθῆμεν εὐαρεστήσαντες τῷ θεῷ οὕτω τὸν βίον ^aμεταστῆναι τούτον, αἰεὶ καὶ μετὰ ^bτοῦ Χριστοῦ, καὶ μετ' ἀλλήλων ἐσόμεθα μετὰ πλείονος ^cτῆς ἡδονῆς. Ἐγὼ πάντων τὴν σὴν ἀγάπην προτίθημι, καὶ οὐδὲν οὕτω μοι δύσκολον οὐδὲ ἐπαχθές, ὡς τό ποτε διενεχθῆναι πρὸς σέ· ^dκάν ^eπάντα ^fἀπολέσαι δέη, ^gκάν Ἰρου πενέστερον γενέσθαι, ^hκάν κινδύνους ὑποστῆναι τοὺς ἐσχάτους, ⁱκάν ὀτιοῦν παθεῖν, ἐμοὶ πάντα οἰστὰ καὶ φορητὰ, ἕως ἂν τὰ πρὸς σέ εἶ μοι διακέηται· καὶ ^jβτὰ παιδία μοι ποθεῖνὰ τότε ἔσται, ἕως ἂν εὐνοϊκῶς πρὸς ἡμᾶς διακειμένη ᾖς. Δείσει δὲ καὶ σέ ταῦτα ποιεῖν. Εἴτα ^kπαραμίγνυε καὶ τὰ ἀποστολικά ῥήματα, ὅτι οὕτως ὁ θεὸς ¹⁵⁶βούλεται τὴν εὐνοίαν ἡμῖν συγκεκροτῆσθαι. Ἄκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· “Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα ^lαὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.” Μηδεμία μικροψυχίας ἔστω πρόφασις ἡμῖν· ἐρρέτω χρήματα, καὶ ἀνδραπόδων πλῆθος, καὶ τιμαὶ αἱ ^mτῶν ἔξωθεν· ἐμοὶ πάντων τούτο προτιμότερον. Πόσου χρυσίου, πόσων θησαυρῶν ⁿταῦτα τὰ ῥήματα οὐχὶ ποθεινότερα ἔσται τῇ γυναικί; ^oΜὴ φοβηθῆς ^pμήποτε ἀπονοηθῇ κατὰ σοῦ φιλουμένη, ¹⁵⁷Β ἀλλ' ὅτι φιλεῖς ^qὁμολόγει. Αἱ μὲν γὰρ ἐταῖραι νῦν μὲν τούτῳ, νῦν δὲ ἐκείνῳ προσπλεκόμεναι, εἰκότως ἂν ἐπαίροιντο κατὰ τῶν ἐραστῶν, ὅταν τοιαῦτα ἀκούοιεν ῥήματα· ἐλευθέρα δὲ γυνὴ καὶ κόρη εὐγενὴς οὐκ ἂν ποτε τούτοις ἐπαρθεῖν τοῖς ῥήμασιν, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ^rκαὶ κατακάμπτεται. Ἐνδείκνυσο δὲ τὴν πρὸς αὐτὴν ^sσυνουσίαν πολλοῦ τιθέμενος, καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῆς οἰκίας (871) εἶναι βουλόμενος δι' αὐτὴν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς· καὶ πάντων τῶν φίλων προτίμα, καὶ παίδων τῶν ἐξ αὐτῆς, καὶ αὐτὰ δὲ ^tδιὰ

^z τῆς ψ.—τῆς σῆς] τῆς σῆς ἀρετὴν ἦλθον ψ. Edd. repugnantibus libris.
^a ἐπιμελουμένη E. ^b μετελθεῖν A.B.F. Sav. cet. ^c τοῦ om. C.D. ^d τῆς om. A.B.E.F. ^e ἀπολέσθαι B. ^f κἂν] καὶ E. ^g διακέεται E. ^h διακειμένα ἢ id. in marg. rec. man. ⁱ τὰ π. μ. ποθεῖνὰ] τὸ π. μ. ὑποθεῖναι C. ^j παραμεινῶς E. ^k αὐτοῦ om. A.B.F. ^l τῶν om. B. ^m Sic omnes. ⁿ οὐχὶ π. ταῦτα τὰ ῥ. inverso ord. Edd. ^o μὴ] καὶ μὴ E. ^p μήποτε] ^q μήτε F. Statim ἀπονοηθῇ E. ^r ὁμολόγει A. ^s καὶ om. F. ^t συνήθειαν E. ^u δι' αὐτὴν E.

ταύτην φιλείσθω παρὰ σοῦ. **Ἄν ἀγαθόν τι πράξῃ, ἐπαίνει καὶ C* θαύμαζε **Ἄν ἄτοπόν τι καὶ οἶον ἵνεανίσι συμβαίνει, παραίνει* καὶ ὑπομίμησκει. **Ἄνω καὶ κάτω χρημάτων κατηγόρει καὶ* πολυτελείας, καὶ ὑποδείκνυε τὸν κόσμον τὸν ἀπὸ τῆς κοσμιότητος, **τὸν ἀπὸ τῆς σεμνότητος, καὶ δίδασκε διηλεκτῶς τὰ συμ-* φέροντα.

Εὐχαὶ γενέσθωσαν ὑμῖν κοιναί· ἕκαστος εἰς τὴν ἐκκλησίαν προΐτω, καὶ τῶν λεγομένων καὶ τῶν ἀναγινωσκομένων **ἐκεῖ, καὶ* ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα ἀπαιτεῖτω ἐπὶ τῆς οἰκίας τὸ μέρος, *κακείνη* τὸν ἄνδρα. Εἰ πενία τις κατέχοι, παράγαγε εἰς μέσον τοὺς ἁγίους ἄνδρας, τὸν Παῦλον, τὸν Πέτρον, οἱ πάντων μᾶλλον D καὶ βασιλέων καὶ πλουσίων εὐδοκίμησαν, **πῶς δὲ καὶ ἐν λιμῷ* καὶ ἔν διψῇ **διήγαγον* παιδεύε αὐτήν, ὅτι οὐδὲν φοβερὸν τῶν ἐν **τῷ βίῳ, ἢ μόνον τὸ προσκροῦσαι ὁ τῷ θεῷ.* **Ἄν οὕτω τις* γήμη, ἂν ἐπὶ **τούτοις, τῶν μοναζόντων οὐκ ἔσται πολλῶ* ἐλάττων, οὐδὲ τῶν μὴ γεγαμηκότων ὁ γεγαμηκός. Εἰ βούλει καὶ ἄριστα ποιεῖν καὶ ἐστιάσεις ἐπιτελεῖν, *μηδὲν ἄσεμνον,* *μηδὲν ἄκοσμον.* **εἰ τινα ἁγίον πένητα εὖροις δυνάμενον ὑμῖν* εὐλογῆσαι τὴν οἰκίαν, δυνάμενον μετὰ τῆς τῶν ποδῶν ἐπιβάσεως E *πάσαν εἰσενεγκεῖν τοῦ θεοῦ τὴν εὐλογίαν, τούτον κάλει.* Εἶπω *ἢ δὲ καὶ ἕτερον;* Μηδεὶς ὑμῶν σπουδαζέτω εὐπορωτέραν γαμῖν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον πενεστέραν. Οὐ γὰρ τοσαύτην ἀπὸ τῶν χρημάτων εἰσελεύσεται εἰσφέρονσα ἀφορμὴν ἡδονῆς, ὅσην *εἰς τὴν* ἀηδίαν ἀπὸ τῶν ὀνειδῶν, ἀπὸ τοῦ πλείονα ἀπαιτεῖν ὧν εἰσῆγαγεν, ἀπὸ τῶν ὕβρεων, ἀπὸ τῆς πολυτελείας, ἀπὸ τῶν φορτικῶν ῥημάτων. Ἐρεῖ γὰρ ἴσως· οὐδέπω τῶν σῶν ἀνάλωσα οὐδὲν, ἔτι τὰ ἐμὰ περικείμει, ἐξ ὧν οἱ γονεῖς μοι δεδώρηνται. Τί F λέγεις, ὦ γυναῖ; *ἢ* ἔτι τὰ σὰ περικείμει; καὶ τί τούτου τοῦ ῥήματος γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερον; Σῶμα *οὐκέτι ἔχεις ἴδιον, καὶ* χρήματα ἔχεις ἴδια; Οὐκέτι δύο ἐστὲ σάρκες μετὰ τὸν γάμον, ἀλλ' ἐγένεσθε εἰς μίαν· καὶ αἱ οὐσίαι δύο, καὶ οὐ μία; **Ὡ τοῦ* τῶν χρημάτων ἔρωτος. Εἰς ἄνθρωπος, ἐν ζῶον ἀμφοτέροι γε- ¹⁵⁷ γένησθε, καὶ ἔτι λέγεις, τὰ ἐμὰ; Ἐπάρατον τοῦτο τὸ ῥήμα καὶ μιαρὸν ἀπὸ τοῦ διαβόλου εἰσηνέχθη. Πάντα *ἡμῶν κοινὰ* ἐποίησεν ὁ θεὸς τὰ τούτων ἀναγκαιότερα, καὶ ταῦτα οὐ κοινά;

* *ἂν*] *κάν* E. ^t *νεανίστι* A.B.F. Sav. cet. Edebatur νεανικόν. Statim συμβαίνει F. ^v *τὸν ἀπὸ τῆς σ.* om. E. ^w *ἐκεῖ*] + *τὴν ἀκρόασιν* A.B.F. ^x *πῶς δὲ καὶ*] καὶ *πῶς δὲ* A.B.F. καὶ *πῶς δὲ* Sav. cet. ^y *ἐν* om. B.F. ^z *διήγαγον*] *διήγον* E. *τὸν βίον διήγαγον* A.B.F. Sav. cet. ^a *τῷ* om. E.F. ^b *τῷ* om. C. ^c *τοιούτοις* E. ^d *μηδὲν* (sic) bis E. *μηδένα* bis A.B.F. Sav. cet. Post *ἄκοσμον* add. *ποιεῖν* E. in marg. ^e *εἰ*] *ἀλλ'* *εἰ* A.B.F. Sav. cet. ^f *ἢ* *δὲ* om. B.F. ^g *τὴν* accessit ex B.C.D.E.F. ^h *ἔτι* om. B.E.F. ⁱ *οὐκέτι*] *οὐκ* a pr. man. E. ^k *ἡμῖν* E.

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, τὸ ἐμὸν φῶς, ὁ ἐμὸς ἥλιος, τὸ ἐμὸν ὕδωρ·
 πάντα ἡμῖν κοινὰ τὰ μείζονα, τὰ δὲ χρήματα οὐ κοινὰ; ¹Ἀπολ-
 λύσθω τὰ χρήματα μυριάκις, μᾶλλον δὲ μὴ τὰ χρήματα, ἀλλ'
 αἱ προαιρέσεις αἱ μὴ εἰδυῖαι χρήμασι χρήσασθαι, ἀλλὰ πάντων
²αὐτὰ προτιμῶσαι. Καὶ ταῦτα μετὰ τῶν ἄλλων δίδασκε,
 Β ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς χάριτος. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτὴ καθ' ἑαν-
 τὴν τῆς ἀρετῆς ἢ παραίνεσις πολὺ τὸ σκυθρωπὸν ἔχει, καὶ μά-
 λιστα πρὸς κόρην ἀπαλὴν καὶ νέαν, ὅταν περὶ φιλοσοφίας
³λέγωνται λόγοι, ⁴ο πολλὴν ἐπινοεῖ τὴν χάριν, καὶ τοῦτο μά-
 λιστα ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐξόρισον ἐκείνης, τὸ ἐμὸν καὶ τὸ σόν.
⁵Ἄν εἴπῃ τὰ ἐμὰ, ⁶εἰπέ, ποῖα λέγεις σά; οὐδὲ γὰρ οἶδα· οὐδὲν
 ἔχω ἢ ἐγὼ ἴδιον· πῶς οὖν λέγεις τὰ ἐμὰ, πάντων ὄντων σῶν;
 Χάρισαι αὐτῇ τὸ ῥῆμα. Οὐχ ὁρᾷς ἐπὶ τῶν παιδίων ὅτι τοῦτο
 C πράττομεν; ὅταν ἡμῶν κατεχόντων τι ἀρπάσῃ, καὶ τὸ ἕτερον
 πάλιν βούληται λαβεῖν, συγχωροῦμεν καὶ λέγομεν· ναι, καὶ
 τοῦτο σόν ἐστι, κάκεινο. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς γυναικὸς ποιῶμεν·
 παιδικωτέρα γὰρ αὐτῆς ἢ διάνοιά ἐστι· κἂν λέγῃ τὰ ἐμὰ, εἰπέ,
 πάντα σά ἐστι, καὶ ἐγὼ σός. Οὐκ ἔστι κολακείας ⁷τὸ ῥῆμα,
 ἀλλὰ πολλῆς συνέσεως. Οὕτως αὐτῆς ἔδυνασαι χαλάσαι τὸν
 θυμὸν, καὶ τὴν ἀθυμίαν σβέσαι. Κολακεία γάρ ἐστιν, ὅταν τις
 ἀγεννὲς τι πράξῃ κακοῦ ἕνεκεν· τοῦτο δὲ φιλοσοφία μεγίστη.
 D Λέγε οὖν, ⁸καὶ ἐγὼ σός, ὦ παιδίον. Τοῦτό μοι Παῦλος παρή-
 νεσεν εἰπών· ⁹36 “Ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει,
 ἀλλ' ἡ γυνή.” Εἰ τοῦ σώματός μου οὐκ ἔχω ἐξουσίαν, ἀλλὰ
 σὺ, πολλῶ μᾶλλον τῶν χρημάτων. Ἀνέπαυσας αὐτὴν ταῦτα
 φθεγξάμενος, ἔσβεσας τὴν πυρὰν, κατήσχυνας τὸν διάβολον,
 δούλην ἐποίησας μᾶλλον ἀργυρώνητον, τοῖς ¹⁰ῥήμασι τούτοις
 κατέδησας αὐτήν. “Ὡστε ἀφ' ὧν σὺ φθέγγῃ, δίδαξον αὐτήν (872)
 μηδέποτε λέγειν ἐμὸν καὶ σόν. Καὶ μηδέποτε ἀπλῶς αὐτήν
 E κάλει, ἀλλὰ μετὰ κολακείας, μετὰ τιμῆς, μετὰ πολλῆς ἀγάπης.
 Τίμα αὐτήν, καὶ οὐ δεήσεται τῆς παρ' ἐτέρων τιμῆς· οὐ δεήσε-
 ται τῆς παρ' ἐτέρων δόξης, ἂν ἀπολαύῃ τῆς παρὰ σοῦ. Πάντων
 αὐτήν ¹¹προτίθει, πάντων ἕνεκεν, καὶ κάλλους καὶ συνέσεως, καὶ
 ἐγκωμιάζε· οὕτως αὐτήν πείσεις μηδενὶ προσέχειν τῶν ἔξωθεν,
 ἀλλὰ πάντων τῶν ἄλλων καταγελαῖν. Δίδασκε τοῦ θεοῦ τὸν
 φόβον, καὶ πάντα ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς ἐπιρρεῦσει, καὶ μυρίων

86 1 Cor. vii. 4.

¹ ἀπολλ.] ἀλλ' ἀπολλ. E. ² ταῦτα E. ³ λέγωνται omnes. λέ-
 γοντο Edd. ⁴ πολλὴν] λοιπὸν πολλὴν E. ⁵ εἰπέ] + αὐτῇ A.B.D.F. Sav.
 cet. ⁶ ἐγὼ om. E. ⁷ ὅταν] + γὰρ A.B.F. ⁸ τὰ ῥήματα B.E.F.
⁹ δυνήσῃ A.B.F. Sav. cet. ¹⁰ κἀγὼ C.E. ¹¹ ῥήμασι] λόγοις A.B.F.
¹² προτίθετο E. ¹³ ὥσπερ ἀπὸ πηγῆς] ἀπὸ τῆς γῆς C.

ἔσται ἡ οἰκία τῶν ἀγαθῶν γέμουσα. * Ἄν τὰ ἄφθαρτα ζητῶμεν, καὶ ταῦτα ἐπελεύσεται τὰ φθαρτά· ³⁷ “Ζητεῖτε γάρ, F φησί, πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.” Οἷους εἶναι ² ἀκολουθον τοὺς παῖδας τῶν τοιούτων ^a πατέρων; οἷους τοὺς οἰκέτας τῶν τοιούτων δεσποτῶν; οἷους τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς πλησιάζοντας; ἀρα οὐχὶ μυρίων τῶν ἀγαθῶν καὶ αὐτοὺς γέμειν ^b συμβήσεται; Ὡς γάρ ¹⁵⁸ τὰ πολλὰ πρὸς τοὺς κρατοῦντας καὶ οἱ δούλοι τὰ ἥθη ρυθμίζονται, καὶ ταῖς ^c ἐκείνων ἐξομοιοῦνται ^d ἐπιθυμίαις, τῶν αὐτῶν ἐρῶσιν, ὧν ἂν καὶ διδαχθῶσι, τὰ αὐτὰ φθέγγονται, ἐν τοῖς αὐτοῖς ^e ἀναστρέφονται. Ἐὰν οὕτως ἑαυτοὺς ρυθμίζωμεν, καὶ ταῖς γραφαῖς προσέχωμεν, τὰ πλείονα παρ’ ἐκείνων παιδευησόμεθα· ^f καὶ οὕτω δυνησόμεθα ἀρέσαι τῷ θεῷ, καὶ τὸν παρόντα βίον ἅπαντα μετὰ ἀρετῆς διεξελθεῖν, καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν τυχεῖν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Β Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΑ.

¹ Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστὶ δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἧτις C ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔση μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

ΚΑΘΑΠΕΡ ^a τις σῶμα πλάττων, πρῶτον μὲν τὴν κεφαλὴν, ἔπειτα τὸν αὐχένα, εἶτα τοὺς πόδας ^b τίθησιν, οὕτω καὶ ὁ μακάριος Παῦλος ^c τῷ λόγῳ πρόεισιν. Εἶπε περὶ τοῦ ἀνδρός, εἶπε περὶ τῆς γυναικὸς, τῆς δευτέρας ἀρχῆς· χωρεῖ λοιπὸν ὁδῷ βαδίζων ἐπὶ τὴν τρίτην· αὕτη δέ ἐστὶν ἡ τῶν παίδων. Τῆς D μὲν γὰρ γυναικὸς ἄρχει ὁ ἀνὴρ, τῶν δὲ παίδων ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. Ὅρα ^d οὖν τί φησι· “Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ. Αὕτη γάρ ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίαις.” Οὐδὲν ἐνταῦθα περὶ τοῦ Χριστοῦ διαλέγεται, οὐδὲν περὶ τῶν

37 Matth. vi. 33.

1 CAP. VI. v. 1—3.

² ἀκολουθον] ἀκολουθοῦντας E. praefixo in marg. οἷε. χρή νομίζειν A.B.F. Sav. cet. ^a πατέρων om. D.E. πατέρων; οἷους τοὺς οἰκέτας τῶν τοιούτων om. C. Veron. ^b συμβήσεται om. A.B.F. ^c ἐκείνων] ἐξ ἐκείνων C.E. Veron. ^d ἐπιθυμίαις] γνώμαις A.B.F. ^e ἀναστρέφονται A.B.C.D.F. συναναστρέφουσιν E. συναναστρέφονται Edd. ^f καὶ om. C. Veron. Hom. XXI. ^a τις] ὁ A.B.F. σῶμά τις pro τις σῶμα Cat. ^b τίθησιν] ἐργάζεται A.B.F. ^c τῷ λ. πρόεισιν] ποιεῖ A.B.F. ^d γούν E.

ὕψηλῶν· ἔτι γὰρ πρὸς ἀπαλὰς διαλέγεται διανοίας· διὸ καὶ βραχείαν ποιεῖται τὴν παραίνεσιν, ἅτε οὐ δυναμένων τῶν παίδων μακρῇ παρακολουθῆσαι λόγῳ. Διὰ τοῦτο οὐδὲ περὶ βασιλείας ἔτι διαλέγεται· οὐ γὰρ ἔστι τῆς ἡλικίας ἐκείνης ταῦτα ἀκούειν· ἀλλ' ἂ μάλιστα ψυχὴ νηπιώδης ἀκοῦσαι ποθεῖ, ταῦτά φησιν, ὅτι μακροχρόνιος ἔσται. Εἰ γὰρ τις ἐξετάζῃ, διὰ τί μὴ περὶ βασιλείας διελέχθη, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ νόμῳ κειμένην ἐντολὴν αὐτοῖς ἔθηκεν, ὥς ἅτε νηπιωδεστέροις οὖσι, καὶ εἰδὼς ὅτι, τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς οὕτω διακειμένων κατὰ τὸν νόμον ὃν ἔθηκεν, οὐ πολλοῦ καμάτου ἔστι τὰ παιδιά ὑποτάξαι. Ὅταν γὰρ πρᾶγμα τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ὑπόθεσιν λάβῃ καλὴν καὶ ἰσχυράν ἔκαστι καὶ κοσμίαν, ὁδῶ πάντα καὶ νόμῳ προβαίνει λοιπὸν ἑμετὰ πολλῆς τῆς εὐκολίας. Τὸ γὰρ χαλεπώτερον, ἢ τὸ θεμέλιον θέσθαι, καὶ τὴν κρηπίδα ὑποβαλεῖν ἰσχυράν. “Τὰ τέκνα, ὑπακούετε, ^κ φησὶ, τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ” τουτέστι, κατὰ κύριον. Ὁ θεὸς, φησιν, οὕτω προσέταξε. Τί οὖν, ἂν 159 ἄτοπα προστάττωσι; Μάλιστα μὲν οὐδέποτε ἐπιτάττει πατὴρ ἄτοπα, καὶ αὐτὸς ἄτοπος ἦ· πλὴν ἀλλ' ὅμως καὶ οὕτως ἡσφαλίστατο, εἰπὼν, “ἐν κυρίῳ” τουτέστιν, ἐν οἷς ἂν μὴ ¹ προσκρούσης θεῷ· ὡς εἶπεν Ἕλληνας ἢ, ἢ αἰρετικὸς, οὐκέτι πείθεσθαι δεῖ· οὐ (873) γὰρ ἔστιν ἐν κυρίῳ ^μ τὸ πρόσταγμα. Πῶς δὲ φησιν, “Ἡ τις ἔστιν ἐντολὴ ^π πρώτη;” πρώτη γὰρ ἔστι τὸ, “Οὐ μοιχεύσεις,” ^ο τὸ, “Οὐ φονεύσεις.” Οὐ τῇ τάξει εἶπεν αὐτὴν πρώτην, ἀλλὰ τῇ ἐπαγγελίᾳ. Ἐκείναις μὲν οὖν οὐ κείται μισθός, ἅτε περὶ Βκακῶν διατεταγμέναις καὶ τῆς τῶν κακῶν ῥάναχωρήσεως· ⁹ ἐν ταύταις δὲ, ἅτε ἀγαθῶν ἐργασίας οὐσης, καὶ ἐπαγγελία κείται. Καὶ ὅρα πῶς θαυμαστὴν κρηπίδα ^τ τέθεικε τῇ τῆς ἀρετῆς ὁδῷ, τὴν εἰς τοὺς ^β γονεάς τιμὴν καὶ ^{αἰδῶ}. Ἀπαγαγὼν τῶν πονηρῶν πράξεων, καὶ μέλλων εἰς τὰ ἀγαθὰ ἐμβαίνειν, τοῦτο πρῶτον ἐπέταξε, τὴν εἰς τοὺς ^γ γονεάς τιμὴν, ἐπειδὴ καὶ πρὸ πάντων τοῦ ζῆν μετὰ ^ω τὸν θεὸν αὐτοὶ γεγόνασιν αἴτιοι. Ὡστε ^ε εἰκότως ἂν πρῶτοι τῶν ἡμετέρων ἀπολαύσειαν ^γ καρπῶν, καὶ

^ε ἐξετάζει C. Veron. ^τ ὡς ἅτε] Sic C.D.E. Cat. ἐροῦμεν ὡς ἅτε Veron. ἐροῦμεν ὅτι ὡς A.B.F. Sav. cet. Mox καὶ μάλα εἰδὼς A.B.F. Sav. cet. ^ε καὶ κοσμίαν om. A.B.F. ^π τὸ om. C.E. Veron. ¹ ὑποβάλλειν E. ἰσχυράν om. A.B.E.F. Sav. cet. ^κ φησὶ om. E. ¹ προσκρούσης E.F. ^μ τὸ om. D. Statim πρόσταγμα omnes. πρᾶγμα Edd. ^π πρώτη] + καίτοι οὐκ ἔστι πρώτη E. ^ο τὸ om. C. ⁹ ἀναχωρήσεως] + ἐνεκα A.B. ⁹ ἐν ταύταις δὲ pro ἐν δὲ ταύταις A.C.D.E.F. Cat. ἐν ταύταις B. ^τ τέθεικε A.B.C.E.F. Cat. ἔθηκε Edd. ^β γονεάς E. ^{αἰδῶ}] + καὶ εἰκότως A.B.F. Sav. cet. ^γ γονεάς] + λέγω A.B.F. Sav. cet. ^ω τὸν om. B. ^ε εἰκότως—ἀνθρώποι] δίκαιον ἂν εἴη πρῶτους αὐτοὺς τῶν ἡμ. ἀπολαύσαι κ. καὶ τότε τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἀνθρώπους A.B.F. ^γ καρπῶν pro καλῶν omnes. Cf. p. 160 A.

τότε οἱ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι. ^αΑν γὰρ μὴ τοῦτό τις ἔχη, οὐδέποτε περὶ τοὺς ἔξωθεν ἔσται ἐπιεικής.

Παραιnéσας τοίνυν ἅπερ ἐχρῆν τοῖς παισὶ, μεταβαίνει ἐπὶ C τοὺς πατέρας, καὶ φησι· ² “Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ^αἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Οὐκ εἶπεν, ἀγαπάτε αὐτὰ· τοῦτο γὰρ καὶ ἀκόντων αὐτῶν ἢ φύσις ^αἐπισπᾶται, καὶ περιττὸν ἦν ^βπερὶ τῶν τοιούτων νόμον τιθέναι· ἀλλὰ τί φησι; “Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,” οἷον οἱ πολλοὶ ποιοῦσιν, ἀποκληρονόμους ἐργαζόμενοι, καὶ ἀποκληρύκτους ποιοῦντες, καὶ φορτικῶς ἐπικείμενοι, οὐχ ὡς ἐλευθέροις, ἀλλ’ ὡς ^γἀνδραπόδοις. Διὰ τοῦτό φησι, “Μὴ D παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν.” Εἶτα τὸ κεφάλαιον πάντων, πῶς ἂν ὑπακούσαιεν δείκνυσιν, εἰς ^δτὴν ἀρχὴν καὶ τὴν κεφαλὴν τὴν αἰτίαν ἅπασαν ^εἀναγαγόν. Καὶ καθάπερ ἔδειξε τοῦ τὴν γυναῖκα ὑπακούειν αἴτιον τὸν ἄνδρα γινόμενον· διὸ καὶ τὰ πλείονα αὐτῷ διαλέγεται, τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι παρακαλῶν αὐτὴν ἐπισπᾶσθαι· οὕτω δὲ καὶ ἐνταῦθα πάλιν εἰς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἰνάγει, λέγων· “Ἀλλὰ ἐκτρέφετε ^ςαὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Ὅρᾳς ὅτι τῶν πνευματικῶν ὄντων καὶ E τὰ σαρκικὰ ^βἔψεται; Βούλει εἶναι τὸν υἱὸν πειθήνιον; Ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν ἔκτρεφε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου. Μὴ νομίσης εἶναι περιττὸν τὸ τῶν θείων γραφῶν αὐτὸν ἐπακούειν· ἐκεῖ γὰρ τοῦτο πρῶτον ἀκούσεται, “Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν ^ιμητέρα.” Ὡστε ὑπὲρ σοῦ τοῦτο γίνεται. Μὴ εἶπης, τοῦτο μοναζόντων ἐστὶ· μὴ γὰρ μονάζοντα αὐτὸν ποιῶ; Οὐκ ἔστιν ἀνάγκη γενέσθαι αὐτὸν μονάζοντα. Τί δέδοικας δέος πολλοῦ κέρδους ἀνάμεστον; Χριστιανὸν αὐτὸν ποίησον. Μά-F λιστα γὰρ ^κτοῖς κοσμικοῖς ἀναγκαῖον τὰ ἐντεῦθεν εἰδέναι διδάγματα, μάλιστα τοῖς παισὶ. Πολλὴ γὰρ ἡ ἄνοια ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ· τῇ δὲ ἀνοίᾳ προσθήκη γίνεται καὶ τὰ παρὰ τῶν ἔξωθεν λόγων, ^ιὅταν μάθωσιν ἐκεῖ τοὺς παρ’ αὐτοῖς θαυματούμενους ἥρωας, παθῶν δούλους ὄντας καὶ δειλοὺς πρὸς θάνατον· οἷον, ὁ 160 Ἀχιλλεὺς ὅταν μετανοῇ, ὅταν ὑπὲρ παλλακίδος ἀποθνήσκῃ, ὅταν ἕτερος μεθύῃ, καὶ ἕτερα πολλὰ τοιαῦτα. Δεῖ τοίνυν αὐτῷ τῶν φαρμάκων τούτων. Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον εἰς τέχνας μὲν ἐκπέμπειν καὶ εἰς διδασκαλεῖον, καὶ πάντα πράττειν ὑπὲρ

² v. 4.

^α ἄλλ’ ἐκτρ. A.B. Mosq. Cat. ^α ἐπίσταται B.F. ^β περὶ] καὶ περὶ C.
^γ ἀνδραπόδοις] + αὐτοῖς χρώμενοι A.B.F. ^δ τὴν δ. καὶ τὴν κ. pro τὴν κ. καὶ
τὴν δ. A.B.C.E.F. ^ε ἀναγαγόν E. ἀγαγόν Edd. ^ς ἄγει E. ^ς αὐτὰ]
τὰ παιδία F. ^β ἔψεται A.B.F. ^ι μητέρα] + σου Edd. σου deest in om-
nibus. ^κ τοῖς om. B. ^ι ὅταν] πῶς; ὅταν A.B.

T t 2

τούτον· ἐν δὲ παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου μὴ ἐκτρέφειν τὰ
 παιδία; Διὰ τοι τοῦτο πρῶτοι τῶν καρπῶν ἡμεῖς ἀπολαύομεν,
 θρασεῖς ^μκαὶ ἀκολάστους, ἀπειθεῖς, ^νβαναύσους ἐκτρέφοντες
 τοὺς παῖδας. Μὴ τοίνυν τοῦτο ποιῶμεν, ἀλλὰ πειθόμεθα τῷ
 Β μακαρίῳ τούτῳ παραινοῦντι· ^οἐκτρέφωμεν αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
 νοουθεσίᾳ κυρίου· δώμεν αὐτοῖς ὑπόδειγμα, ἐκ πρώτης ἡλικίας τῇ
 τῶν γραφῶν ἀναγνώσει ποιοῦντες αὐτοὺς ^ρἐσχολακέσαι. Οἷμοι,
 ὅτι συνεχῶς ταῦτα λέγων, ληρεῖν νομίζομαι· πλὴν ἀλλ' ὅμως οὐ
 παύσομαι τὸ ἐμαυτοῦ ποιῶν. Τίνος ἔνεκεν, εἰπέ μοι, οὐ μιμεί-
 σθε τοὺς παλαιούς; Μάλιστα ὑμεῖς αἱ γυναῖκες τὰς ^θθαυμαστάς
 ἐκείνας γυναῖκας ζηλώσατε. Ἐτέχθη τὸ παιδίον; Μίμησαι
 C τὴν Ἄνναν· κατὰμαθε τί πεποίηκεν ἐκείνη· ἀνήγαγεν ἑαυτὸν
 εὐθέως εἰς τὸν ναόν. Τίς ὑμῶν οὐκ ^αἂν ἐβελήσκει Σαμουὴλ τὸν
 υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ ^γγενέσθαι, ἢ μυριάκις βασιλέα τῆς οἰκουμένης
 ἀπάσης; Καὶ πῶς δυνατόν, φησί, γενέσθαι τοιοῦτον; Διὰ τί
 μὴ ^ωδυνατόν; Ὅτι οὐ θέλεις, ^κοὐδὲ παραδίδως τοῖς δυναμένοις
 αὐτὸν ^τπλάσαι τοιοῦτον. Καὶ τίς τοιοῦτός ἐστι, φησὶν; Ὁ
 θεός· ἐπεὶ καέκινῃ αὐτῷ αὐτὸν ἐνεχείρισεν. Οὐδὲ γὰρ ^αὁ Ἥλει (874)
 τῶν σφόδρα δυναμένων αὐτὸν πλάσαι ἦν· πῶς γὰρ, ὁ μὴδὲ τοὺς
 υἱοὺς δυνήθεις τοὺς ἑαυτοῦ; ἀλλ' ἡ πίστις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ
 προθυμία τὸ πᾶν εἰργάσατο. Πρῶτον ἔτεκε, καὶ μόνον, καὶ
 D οὐδὲ ᾗδει εἰ καὶ ἑτέρους τέξεται. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀναμείνω
 αὐξηθῆναι τὸ παιδίον, ἵνα πράγμασι χρήσῃται βιωτικαῖς· συγ-
 χωρήσω ^βαὐτὸν μικρὸν ἐνδιατρίψαι τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· ἀλλὰ
^επάντα ταῦτα ἡ γυνὴ παρωσαμένη, ἐνὸς μόνου γέγονε, ^δπῶς ἐκ
 προοιμιῶν τὸ ἄγαλμα τὸ πνευματικὸν ἀναθῇ ^οτῷ θεῷ. Αἰσχυν-
 θῶμεν οἱ ἄνδρες τῆς γυναικὸς τὴν φιλοσοφίαν· ἀνήνεγκεν αὐτὸν
 τῷ θεῷ, καὶ ἐκεῖ εἶσε. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ γάμος ἐγένετο λαμ-
 πρότερος, ^εἐπειδὴ πρότερον τὰ πνευματικὰ ἐζήτησεν, ἐπειδὴ τὴν
 E ἀπαρχὴν ἀνέθηκε· διὰ τοῦτο εὐφορος αὐτῆς γέγονεν ^εἡ γαστήρ,
^ηκαὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἶδεν εὐδοκιμοῦντα, καὶ ἑτέρους ἐκτίησας
 ἀδελφούς. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι τιμώμενοι ἀντιτιμώσιν, οὐ πολλῷ
 μᾶλλον ὁ θεός, ὁ καὶ χωρὶς τοῦ τιμηθῆναι τοῦτο ποιῶν; ^ιΜέχρι
 τίνος ἐσμέν σάρκες; μέχρι τίνος ἐπὶ τῆς γῆς κύπτομεν; Πάντα

^μ καὶ assumptum ex omnibus. ^ν καὶ βαναύσους A.B.F. ^ο καὶ ἐκτρέ-
 φωμεν B.E. ^ρ ἐσχολάζειν A.B.F. Sav. cet. ^θ θαυμασίας E. ^α αὐτὸ E.
^β ἂν om. B. ^γ υἱὸν τὸν ἐ.] εἰ υἱὸν E. ^δ γενέσθαι] ἀπαξ γενέσθαι A.B.F.
 Sav. cet. ^ε δυνατόν] + εἰπέ μοι. ἀδύνατον A.B.F. ^κ οὐδέ] οὐ A.B.F.
 τ πλάσαι omnes. ποιῆσαι Edd. ^ω ἐστι om. B. ^α ὁ om. F. ^β αὐτῷ
 A.B.F. ^ε ταῦτα πάντα in verso ord. A.B.F. ^δ πῶς] ἂν B. ^ο τῷ
 om. A. ^ε ἐπειδὴ—ἐζήτησεν om. C. Veron. ^ε ἡ γαστήρ] ὁ καρπὸς F.
^η καὶ ἐν τῷ κόσμῳ—ἀδελφούς] + καὶ ἑτέρους ἐκτίησας παῖδας· διὰ τοῦτο καὶ ἐν
 τῷ κ. εἶδεν εὐδοκιμοῦντα A.B.F. Sav. cet. ^ι μέχρι—σάρκες; om. F.

^kδεύτερα ἡμῖν ἔστω τῆς προνοίας τῶν παίδων, καὶ τοῦ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου ^lαὐτὰ ἐκτρέφεσθαι. Ἄν μάθῃ φιλόσοφος εἶναι ἐκ προοιμίων, πλοῦτον ἐκτήσατο παντὸς πλούτου μείζονα, καὶ δόξαν δυνατωτέραν. Οὐδὲν τοσοῦτον ἐργάσῃ ^mτέχνην διδά- F σκων αὐτὸν καὶ παιδεύειν τὴν ἔξωθεν, δι' ἧς χρήματα κτήσεται, ⁿὅσον ἐὰν διδάξῃ αὐτὸν τέχνην, δι' ἧς χρημάτων καταφρονήσῃ. Εἰ βούλει ποιῆσαι αὐτὸν πλούσιον, οὕτω ποιήσων. Πλούσιος γὰρ οὐχ ὁ πολλῶν χρημάτων δεόμενος, καὶ πολλὰ περιβεβλη- 161 μένος, ἀλλ' ὁ μηδενὸς χρεῖαν ἔχων. Τοῦτο παιδεύσων τὸν υἱόν, τοῦτο διδάσκει· οὗτος μέγιστος πλούτος. Μὴ ζῆτει πῶς εὐδόκιμον ἐργάσῃ ἐν διδάγμασι τοῖς ἔξωθεν, καὶ ἐπίδοξον ποιήσεις, ἀλλὰ φρόντισον πῶς αὐτὸν διδάξεις καταφρονεῖν τῆς δόξης τῆς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ· ^oἐκείθεν λαμπρότερος καὶ ἐνδοξότερος γένοιτο ἂν. Ταῦτα καὶ τῷ πένητι καὶ τῷ πλουσίῳ δυνατόν ποιεῖν· ταῦτα οὐκ ἐκ διδασκάλου μαθάνει τις, οὐδὲ ^pδιὰ τέχνης, ἀλλὰ διὰ τῶν θείων λογίων. Μὴ ζῆτει ὅπως ^qμακρὸν ζήσεται βίον, ἀλλ' ^rὅπως ἁπείρον καὶ ἀτελεῖν· τὰ μεγάλα αὐτῷ χαρίζου, μὴ τὰ μικρά. Ἄκουε Παύλου λέγοντος· “Ἐκτρέφετε B ^aαὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Μὴ ῥήτορα αὐτὸν σπουδάζε ποιῆσαι, ἀλλὰ ^bφιλοσοφεῖν παίδευε. ^vἘκείνου μὲν γὰρ οὐκ ὄντος, οὐδὲν ἔσται βλάβος· τούτου δὲ ^wἀπόντος, οὐδὲν ἔσται κέρδος μυρίας ῥητορείας. Τρόπων χρεῖα, οὐ λόγων, ἡθους, οὐ δεινότητος, ἔργων, οὐ ῥημάτων. Ταῦτα προξενεῖ τὴν βασιλείαν, ταῦτα χαρίζεται καὶ τὰ ὄντως ἀγαθὰ. Μὴ τὴν γλῶτταν ἀκουήσης, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν ^xἐκκάθαιρε. Οὐ κωλύων παιδεύειν ταῦτα λέγω, ἀλλὰ ^yκωλύων ἐκείνοις μόνοις προσέχειν. C Μὴ νομίσης ὅτι τῷ μονάζοντι μόνῳ τούτων δεῖ τῶν παιδευμάτων τῶν ἀπὸ ^zτῶν γραφῶν· μάλιστα γὰρ ^aτούτοις δεῖ τοῖς παισὶ τοῖς μέλλουσιν εἰς τὸν βίον τοῦτον ἵκειν. “Ὡσπερ ^bγὰρ τῆς ἀπὸ τοῦ πλοίου κατασκευῆς καὶ κυβερνήτου καὶ πληρώματος τῶν ναυτῶν οὐχ ^cοὕτω δεῖται ὁ διαπαντὸς ἐπὶ λιμένος ἐστῶς, ἀλλ' ὁ θαλαττεύων αἰεὶ· οὕτω καὶ ὁ κοσμικὸς, καὶ ὁ μονάζων. Ὁ μὲν γὰρ καθάπερ εἰς λιμένα ἐστὶν ἀκύμαντον, βίον ἀπρά- D γμονα ζῶν, καὶ πάσης ^dἀπηλλαγμένον καταιγίδος· ^eοὗτος δὲ

^k δεύτερα ἡμῖν] ἡμῖν δεύτερα A.D. Sav. cet. ^l αὐτὰ om. C. ^m τέχνην δ. αὐτὸν] δ. αὐτὸν γνώσιν C. ⁿ ὅσον om. C.E. Veron. ^o ἐκείθεν ... γένοιτο δὲ] ἐν ἐκείθεν ... γένηται E. ^p διὰ] ἐκ bis E. ^q μακρὸν] + ὡς A.B.F. Sav. cet. ^r ὅπως] + ἐκεῖ A.B.F. Sav. cet. ^s αὐτοὺς A.B.F. Mox κυρίου καὶ νοουθεσία inverso ord. A.C. ^t φιλόσοφον E. ^v ἐκεῖνο A.B.F. ^w ἀπόντος] μαθόντος πολὺ τὸ ὄφελος A.B.F. ^x ἐκκάθαρε A.B.F. ἐκκάθα- ρον E. ^y κωλύων] παραινῶν E. ^z τῆς γραφῆς E. ^a τούτοις A.B.C.E.F. τούτων Edd. ^b γὰρ om. E. ^c οὕτω] οὗτος A.B.F. Sav. cet. οὕτως Veron. ^d ἀπηλλαγμένος A.B.F. ^e οὗτος] ὁ E.

διαπαντὸς ἡ πελάγιός ἐστι, καὶ θαλαττεύει ἐν μέσῳ πελάγει
πολλαῖς τρικυμίαις μαχόμενος· κἂν αὐτὸς μὴ δεῖται, εὖ ἀλλὰ
παρεσκευασμένον εἶναι δεῖ, ὥστε τὰς ἐτέρων ἐμφράζει γλώττας.
ᾧ ὅσῳ ἂν ἡ εὐδόκιμος γέννηται ἐν τῷ βίῳ τῷ παρόντι, τοσούτῳ
αὐτῷ δεῖ τῆς παιδείσεως ταύτης. Ἰὴν τε γὰρ ἐν βασιλείαις
Εἰ στρέφεται, πολλοὶ καὶ Ἕλληνες ἐκεῖ καὶ φιλόσοφοι καὶ οἱ
πεφυσημένοι ἐπὶ τῇ παρούσῃ δόξῃ, καθάπερ τόπος τις ὑδερι-
κῶν ἐμπεπλησμένοι. Τοιοῦτόν τι ἐστὶ τὰ βασιλεία· πάντες
εἰσὶ πεφυσημένοι καὶ φλεγμαίνοντες· οἱ δὲ οὐκ ὄντες, σπουδά-
ζουσι τοῦτο γενέσθαι. Ἐννόησον οὖν ὅσον ἐστὶ τὸν υἱὸν τὸν
σὸν εἰσελθόντα ἐκεῖ, καθάπερ ἱατρὸν ἄριστον, μετὰ τῶν ὀργάνων
εἰσέναι τῶν δυναμένων καταστέλλειν τὴν ἐκάστου φλεγμονὴν,
καὶ προσιέναι ἐκάστῳ καὶ διαλέγεσθαι, καὶ ὑγιᾶς τὸ κάμνον
σῶμα ποιεῖν, φάρμακα ἐπιτιθέντα ὅτ' ἀπὸ τῶν γραφῶν, καὶ (875)
Εἰ τοὺς περὶ φιλοσοφίας ἐκχέοντα λόγους. Ὁ γὰρ μονάζων τί-
νι διαλέξεται; τῷ τοίχῳ καὶ τῷ ὀρόφῳ; ἀλλὰ τῇ ἐρημίᾳ καὶ ταῖς
νάπαις; ἢ τοῖς ῥόρνοι καὶ τοῖς δένδροις; Οὐκ ἔχει τοῖνυν πολ-
162 λὴν ἀνάγκην ἐκεῖνος τῆς τοιαύτης διδασκαλίας· ἀλλ' ὅμως ἔργον
τίθεται τοῦτο κατορθῶσαι, οὐχ ὥστε ἐτέρους ἢ τοσούτον παι-
δεῦσαι, ἀλλ' ὥστε ἑαυτόν. Πολλῆς οὖν χρεια μάλιστα τοῖς ἐν
τῷ βίῳ τοῦτ' στρεφόμενοις τῆς τοιαύτης διδασκαλίας· καὶ γὰρ
τοῦ ἁμαρτάνειν πλείονα οὗτος ἀνάγκην ἔχει, ἢ ἐκεῖνος. Εἰ δὲ
βούλει γινῶναι, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῷ ἐπιτηδειότερος ἔσται.
Πάντες γὰρ αὐτὸν αἰδεσθήσονται ἀπὸ τῶν ῥημάτων ἐκείνων,
ὅταν ὁρώσιν ἐν πυρὶ μὴ καιόμενον, μηδὲ ἀρχῆς ἐπιθυμοῦντα·
Β τότε καὶ τεύξεται ἡ ταύτης, ὅταν μὴ ἐπιθυμῇ, καὶ βασιλεῖ αἰδε-
σιμώτερος ἔσται. Οὐ γὰρ ἐνὶ τὸν τοιοῦτον λαθεῖν. Ἐν μὲν
γὰρ πολλοῖς ὑγιαίνουσι λήσεται ὁ ὑγιαίνων· ἐν δὲ πολλοῖς
κάμνουσιν ὅταν εἰς ὑγιᾶς ἢ, ταχέως καὶ εἰς τὰς βασιλικὰς ἀκοὰς
ἢ φήμῃ διαδραμεῖται, καὶ πολλοῖς αὐτὸν ἐπιστήσῃ ἔθνησι.
Ἡ ταῦτα ὅν εἰδότες, ἐκτρέφετε ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ
κυρίου τὰ τέκνα. Ἀλλὰ πένης τίς ἐστι; Πάλιν τούτου τοῦ

ἡ πελάγιος ἐν πελάγει Ε. ἐν πελαγίοις C. Veron. ἡ ἀλλὰ ὁμοίως Α.Β.Φ.
ἡ εὐδοκίμωτος C. ἡ ἂν τε γὰρ καὶ μάλιστα ἀν Α.Β.Φ. Statim ἐν τοῖς β.
Α.Β.С. ἡ στρέφεται pro τρέφεται Α.Ε. ἡ ἐπὶ ἐν C. ἡ καὶ κα-
θάπερ B. ἡ φάρμακον B. ὅτ' om. C.D.E. ἡ ῥόρνοι καὶ ῥόρνοι
ἡ C.D. Veron. ἡ τοσούτο Ε. τοῦτο idem in marg. man. rec. τοσούτον
om. C. ἡ ὁρώσιν] + αὐτὸν Edd. αὐτὸν om. Α.Β.С.Ε.Φ. Statim ἐν τῷ π. Ε.
ἡ αὐτῆς Ε. ἡ ὑγιᾶς omnes. ὑγιαίνων Edd. ἡ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ἐκτρέ-
φειν τὰ ἴδια τέκνα ἐν φόβῳ θεοῦ, καὶ περὶ ἐπιεικείας, ὅσην καρποῦνται καὶ ἐνταῦθα
τὴν αἰδῶ· καὶ περὶ τοῦ καταφρονεῖν δόξης καὶ πλούτου· καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ, καὶ
ὅτι τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἢ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀρετὴ. Veron. ἡ οὖν om. Α.Β.Ε.Φ.
ἡ τίς ἐστι; πάλιν τούτου τοῦ] Sic C.D.E. τίς ἐστι; πάλιν πένης· ἀλλὰ τούτου
(τούτου om. Sav. cet.) τοῦ Edd. φησὶν, ἐστὶν ὁ τοιοῦτος. πάλιν πένης, ἀλλὰ τοῦ
Α.Β.Φ.

ἐν βασιλείοις στρεφόμενου οὐδὲν ἔσται εὐτελέστερος, ἐπειδὴ μὴ ἐν βασιλείοις ἐστίν, ἡ ἀλλὰ θαυμασθήσεται, καὶ ταχέως εἰς ἀρχὴν ἤξει τὴν ἐκούσιον, οὐ τὴν χειροτονητήν. ² Εἰ γὰρ Ἐλ-
 ληνες ἄνδρες τριωβολιμαῖοί τινες καὶ κύνες, ³ φιλοσοφίαν τοιαύ-
 την ἀναδεξάμενοι τριωβολιμαῖον τοιαύτη γὰρ ἡ Ἑλληνική·
 μᾶλλον δὲ οὐδὲ αὐτήν, ἀλλ' ὄνομα αὐτῆς, καὶ τρίβωνα περιθέ-
 μενοι, καὶ κόμην θρέψαντες, πολλοὺς δυσωποῦσι· ⁴ πόσῳ μᾶλλον
 ὁ ὄντως φιλόσοφος; Εἰ σχῆμα ψευδές, εἰ σκιά φιλοσοφίας
 φαινομένη οὕτως αἰρεῖ, ⁵ τί ἐάν τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν ἀγαπή-
 σωμεν· καὶ τὴν εἰλικρινῇ; οὐχὶ ⁶ μᾶλλον πάντες θεραπεύσουσι;
 καὶ οἰκίας καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ⁷ τοῖς τοιούτοις μετὰ πολλῆς ⁸ D
 τῆς ἁδείας ἐγχειρῶσιν; Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστι τοιούτος
 φιλόσοφος νῦν. Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ ὑπόδειγμα ἔστιν εὐρεῖν.
 Εἰσὶ μὲν γὰρ ἐν μονάζουσιν, ἐν δὲ κοσμικοῖς οὐκέτι. Καὶ ὅτι
 ἐν μονάζουσιν εἰσι, δυνατόν πολλοὺς παραγαγεῖν· ὅμως ἓνα ἀπὸ
 πλειόνων ἐρῶ. Ἰστε δὴπου, καὶ ἀκηκόατε, οἱ δὲ καὶ ἐθεωρήσατε
 τὸν ἄνδρα, ὃν μέλλω νῦν ἐρεῖν· Ἰουλιανὸν λέγω τὸν θαυμάσιον.
 Οὗτος ἦν ἀνὴρ ἀγροικος, ταπεινὸς καὶ ἐκ ταπεινῶν· οὐδὲ ὅλως
 τῆς ἐξωθεν ⁹ παιδείας ἔμπειρος, ἀλλὰ τῆς ἀπλάστου φιλοσοφίας
 πεπληρωμένος. Τούτου εἰς τὰς πόλεις ἐμβάλλοντος· ¹⁰ σπα-
 νιάκας δὲ τοῦτο ¹¹ ἐγένετο· οὔτε ρητόρων, οὔτε σοφιστῶν, οὔτε
 ἄλλου τινὸς εἰσελαύνοντος, τοιαύτη τις ¹² ἐγένετο συστροφή· τί
 δὲ λέγω; οὐχὶ πάντων βασιλέων ¹³ λαμπρότερον αὐτοῦ καὶ τὸ
 ὄνομα ἄδεται ¹⁴ ἔτι καὶ νῦν; Εἰ δὲ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ταῦτα,
 ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ μηδὲν ἡμῖν ἐπηγγέλατο ἀγαθὸν ὁ δεσπότης,
 ἐν ᾧ ξένους ¹⁵ ἡμᾶς εἶπεν εἶναι, ἐννοήσωμεν ἐν τοῖς οὐρανοῖς πόσα
 ἔσται τὰ ἀποκείμενα ἀγαθὰ. Εἰ ἔνθα πάροικοι ἦσαν, τοσαύτης
 ἀπέλανον τιμῆς, ἔνθα αἱ πόλεις εἰσὶ, πόσης ἀπολαύσουσι ¹⁶ F
 δόξης; Εἰ ἔνθα θλίψιν ἐπηγγέλατο, τοσαύτη ¹⁷ θεραπεία, ἔνθα
¹⁸ ὄντως τιμὰς ἐπαγγέλλεται, πόση ἔσται ἡ ἄνεσις; Ἀλλὰ βού-
 λεσθε ¹⁹ καὶ κοσμικοὺς ἐπιδείξωμεν; Νῦν ²⁰ μὲν οὐκ ἔχομεν. Εἰσὶ
 μὲν γὰρ ἴσως κοσμικοὶ ἐπικεῖς, ἀλλ' εἰς τὴν ἄκραν οὐχ ἤκοντες ²¹ 163
 φιλοσοφίαν. Διὸ ἀπὸ τῶν παλαιῶν καὶ ἀγίων ἐρῶ ὑμῖν τὰ

¹ ἀλλὰ] + καὶ πολλῶν γνωριμώτερος καὶ περιφανέστερος, ὃν ἡ γνησίως μόνον
 φιλόσοφος· ἀλλὰ A.B.F. ² εἰ] οἱ C. ³ τοιαύτην φιλοσοφίαν inverso
 ord. A.B.F. ⁴ οὐδὲ αὐτήν] οὐ τοιαύτη E. ⁵ πολλῶν E. ⁶ τί om. A.B.F.
⁷ καὶ om. E. ⁸ μᾶλλον accessit ex B.C.D.E.F. Mox θεραπεύσωσι E.
⁹ τοῖς om. E. ¹⁰ ἁδείας] προσηθείας E. Statim ἐγχειρῶσιν ante corr. A.
¹¹ παιδείας] σοφίας E. ¹² ἐγένετο E. ¹³ ἐγένετο B.E. ¹⁴ λαμπρ. αὐτοῦ
 κ. τ. ὅν.] Sic A.B.C.E.F. καὶ τ. ὅν. αὐτοῦ λαμπρ. Edd. ¹⁵ ἔτι om. C. Veron.
¹⁶ ἡμᾶς] + ὁ δεσπότης E. ¹⁷ ἡ θεραπεία E. ¹⁸ ὄντως] τὰς ὄντως A.B.F.
¹⁹ ὄντως om. E. Statim ἐπὶ γέλλεται E. ²⁰ καὶ om. E. Mox ἐπιδείξωμεν B.
²¹ μὲν] + γὰρ A.B.F. Sav. cet. ²² εἰσὶ μὲν γὰρ ἴσως κοσμικοὶ] πλήν εἰσὶ μὲν
 ἴσως καὶ κοσμικοὶ A.B.F. Sav. cet.

υποδείγματα. Πόσοι γυναίκας ἔχοντες, καὶ παῖδας τρέφοντες, τῶν εἰρημένων οὐδὲν ἔλαττον, οὐδὲν ἔλαττον ἔσχον; Ἀλλὰ νῦν οὐκ ἐστὶ, ³ “διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην,” καθὼς φησιν ὁ μακάριος οὗτος. Τίνα οὖν βούλεσθε εἶπω; τὸν Νῶε, ² ἢ τὸν Ἀβραάμ, ¹ ἢ τὸν τούτου παῖδα, ἢ τὸν ἐκείνου; ² Ἀλλὰ τὸν Β' Ἰωσήφ; ¹ Ἀλλὰ βούλεσθε ἐπὶ τοὺς προφῆτας ἔλθωμεν; τὸν ¹ Μωϋσέα λέγω, τὸν Ἡσαΐαν. Ἀλλ', εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ τὸν λόγον ἐλκύσωμεν, ὃν μάλιστα πάντες ⁴ ἀποφέρουσιν ἡμῖν αἰεὶ. Οὐχὶ γυναῖκα εἶχεν; οὐχὶ παῖδας; καὶ γὰρ ^ε καὶ ἐγὼ τοῦτο λέγω πρὸς ὑμᾶς, ὅπερ ὑμεῖς πρὸς ἡμᾶς. Γυναῖκα εἶχεν, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ γυναῖκα εἶχε, θαυμαστὸς ἦν χρήματα εἶχεν, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ χρήματα εἶχεν, ἤρесе τῷ θεῷ παῖδας ἔτεκεν, (876) ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ παῖδας ἔτεκεν, ἐμακαρίζετο τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ οἰκογενεῖς ^ε ἐκέκτητο, ἀλλ' οὐ τούτου χάριν ^ε ἔθαυμάζετο. Ἀλλὰ βούλει μαθεῖν πόθεν; Ἀπὸ τῆς φιλοξενίας, ἀπὸ τῆς τῶν χρημάτων ὑπεροψίας, ἀπὸ τῆς κοσμιότητος. Τί γὰρ ἐστίν, εἰπέ μοι, φιλοσόφου; οὐχὶ καὶ χρημάτων καὶ δόξης καταφρονεῖν, καὶ φθόνου καὶ παντὸς πάθους ἀνώτερον εἶναι; Φέρε οὖν, αὐτὸν εἰς μέσον ἀγαγόντες ἀποδύσωμεν, καὶ δείξωμεν ὑμῖν ἰοῖος φιλόσοφος ἦν. ^κ Οὐδὲν ἡγείτο πατρίδα πρῶτον ⁴ “Ἐξελθε γὰρ, ἴφθισιν, ἐκ τῆς γῆς σου, καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου” καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν. Οὐ προσεδέδετο οἰκίαν ἢ γὰρ ^δ οὐκ ἐξῆλθεν ^ν οὐ συνηθείας φιλίαν, οὐκ ἄλλω οὐδενί. ^ο Ἀλλὰ τί; δόξης μάλιστα πάντων ^ρ ἐκείνος κατεφρόνησε καὶ χρημάτων καὶ γὰρ πόλεμον τροπώσμενος, καὶ λάφυρα ἀξιούμενος λαβεῖν, ⁹ κατέπτυσεν. ^ρ Ἀλλ' ὁ παῖς ὁ τούτου, οὐ διὰ τὰ χρήματα πάλιν ἐθαυμάζετο, ἀλλὰ διὰ τὴν φιλοξενίαν, οὐ διὰ τὰ παιδία, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπακοήν, οὐ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ διὰ τὴν στείρωσιν τὴν ἐπὶ τῇ γυναικί. Οὐδὲν τὴν παροῦσαν ἡγοῦντο ζῶν, ^ε οὐκ ἐχρηματίζοντο, ὑπερεώρων ἀπάντων. Εἰπέ γὰρ μοι, ποῖα τῶν φυτῶν ἐστὶν ἄριστα; οὐχ ἅπερ ^α ἂν οἰκοθεν ἔχη τὴν ἰσχύν, καὶ μήτε ὄμβροις, μήτε χαλάζαις, μήτε ἀνέμων ῥύμαις, μήτε ἄλλῃ τινὶ τοιαύτῃ ἀνωμαλίᾳ ^β βλάπτηται, ἀλλὰ γυμνὰ ἔστηκε

³ 1 Cor. vii. 26.

4 Gen. xii. 1.

^ν οὐδὲν ἔλαττον om. A.B.E.F. inclusum a Sav. ^ω οὐκ ἐστὶ] οὐκ E. ² ἢ om. F. ^γ ἢ om. A.B.F. Sav. cet. ² ἀλλὰ] ἢ E. ² ἀλλὰ] ἀλλ' εἰ E. ¹ Μωϋσέα A.B.C.D. Veron. ^ε ἀγάγωμεν A.B.F. ⁴ ἀποφέρουσιν E. ^ε καὶ om. C. Veron. ^ε εὐδάρεσθη (sic) E. ^ε ἐκέκτητο] + ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴ τριακοσίους δεκαοκτὼ οἰκογενεῖς ἐκέκτητο E. ^κ ἐθαυμάζετο] + καὶ ἐπηνείτο E. ^ι οἶος] πῶς A.B.F. ^κ οὐδὲ C. Veron. et a pr. man. E. Μοχ πρῶτον om. E. ^ι φησιν] ἤκουσεν A.B.F. Sav. cet. ^μ οὐκ] οὐδὲ A.B.F. ^ν οὐ] οὐδὲ B. ^ο ἀλλὰ] εἴτα A.B.F. Sav. cet. τί om. Sav. cet. invitis libris. ^ρ ἐκείνος om. A.F. Statim κατεφρόνησε A.B.F. ⁹ κατέπτυσεν] + θάπτον καὶ ὑπερεῖδε A.B.F. ^ρ ἀλλ' ὁ π. ὁ τ.] καὶ ὁ τούτου δὲ παῖς A.B.F. ^β βλάπτεται A.F.

πάντων καταφρονούντα, μήτε τριγχιών, μήτε φραγμῶν δεδομένα; [†]Τοιοῦτος ὁ φιλόσοφος ἐστὶ, τοιοῦτος ὁ πλούτος ἐκεῖνος· οὐδὲν ἔχει, καὶ πάντα ἔχει· πάντα ἔχει, καὶ οὐδὲν ἔχει. Ὁ γὰρ τοίχος οὐκ ἔνδον, ἀλλ' ἐξωθέν ἐστιν· ὁ τριγχιὸς οὐ τῆς φύσεώς ^ωἐστίν, ἀλλ' ἐξωθεν. Τί δέ, εἰπέ μοι, ποῖον σῶμα ἰσχυρόν ἐστιν; οὐχ ὅπερ ἂν ὑγιαῖνον ^η, καὶ μήτε λιμῶ, μήτε πλησμονῇ, μήτε ψύχει, μήτε καύματι ^αἀλίσκηται· ἢ τὸ ὑπὸς πάντα ταῦτα καὶ τραπεζοποιῶν, καὶ ὑφαντῶν, καὶ θηρεντῶν, ¹⁶⁴ καὶ ἱατρῶν δεόμενον, ἵνα ὑγιαῖνῃ; Ἐκεῖνος ἐστὶ πλούσιος, ὁ ὄντως φιλόσοφος, ὁ μηδενὸς τούτων δεόμενος. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος ^οοὗτος ἔλεγεν· “Ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου.” Μὴ τοίνυν τριγχία ἐξωθεν περιβάλλετε· τοῦτο γὰρ ὁ πλούτος, τοῦτο ἡ δόξα. Ὅταν γὰρ ταῦτα καταπέσῃ, καταπίπτει δέ, γυμνὸν ἔστηκε καὶ εὐάλωτον τὸ φυτὸν, οὐ μόνον οὐδὲν κερδᾶναν ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ βλαβέν. Ἐκεῖνα γὰρ τὰ τριγχία τὰ κωλύοντα ^{αὐτὸ ἐγ-Β} γυμνάζεσθαι πρὸς τὰς τῶν ἀνέμων προσβολὰς, νῦν ἀθρόον καταπεσεῖν παρεσκεύασεν. Ὡστε βλάπτει μᾶλλον ὁ πλούτος, ἀμελετήτους παρασκευάζων πρὸς τὰς ἀνωμαλίας τοῦ βίου. Τοιοῦτους τοίνυν παρασκευάζωμεν τοὺς παῖδας, ὥστε δύνασθαι πρὸς πάντα ἀντέχειν, καὶ μὴ ξενίζεσθαι τοῖς ἐπιούσιν· ^βἐκτρέφωμεν αὐτοὺς ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου, ^γκαὶ πολλὸς ἡμῖν ὁ μισθὸς ἀποκείσεται. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι ἀγάλματα ποιοῦντες βασιλέων, καὶ εἰκόνας γράφοντες, τοσαύτης ἀπολαύουσι τιμῆς· ἡμεῖς τὴν βασιλικὴν εἰκόνα καλλωπίζοντες· εἰκὼν γὰρ τοῦ θεοῦ ^С ^δὁ ἄνθρωπος· οὐ μυρίων ἀπολαύσομεν τῶν ἀγαθῶν, τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἀποδιδόντες; Τοῦτο ^εγάρ ἐστὶ καὶ ὅμοιον, ἢ τῆς ψυχῆς ἀρετῇ, ὅταν ἀγαθοὺς εἶναι παιδεύσωμεν τοὺς παῖδας, ὅταν ἀοργήτους, ὅταν ἀμνησικακοὺς· ταῦτα πάντα θεοῦ ἴδια· ὅταν εὐεργετικούς, ὅταν φιλανθρωπούς, ὅταν ^ιπαιδεύσωμεν τὰ παρόντα μηδὲν ἡγείσθαι. Τοῦτο τοίνυν ἡμῖν ἔργον ἔστω, καὶ ἑαυτοὺς κἀκεῖνους πλάττειν καὶ ρυθμίζειν εἰς δέον· ἐπεὶ ποῖα παρρησία στησόμεθα ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ; Εἰ γὰρ ἐπισκοπῆς ἀνάξιος ὁ παῖδας ἀνυποτάκτους ἔχων, πολλῶ ^Д

[†] τειχιῶν E. in marg. ead. man. Formas τριγχιῶν et τριγχιὸς pro θριγκίων et θριγκίος ubique tuentur B.C.D.E.F. ^γ τοιοῦτος δ] ἀλλὰ τοιοῦτος δ C.

^ω ^{αὐτὸ} Veron. ὁ τοιοῦτος (sic) E. ^ω ἐστίν om. A.F. Post ἐξωθεν add. ἐστὶ περιβαλλόμενος A.B.F. περιβαλλόμενος sine ἐστὶ ediderunt Sav. cet. ^α ἀλίσκεται A.F. ^γ πρὸς om. E. Post ταῦτα add. ὑποκείμενον A.B.F. Sav. cet. ^ο οὗτος] Παῦλος E. ^α αὐτὰ E. ^β ἀλλ' ἐκτρέφωμεν C.D.E. Veron. ^γ καὶ om. C.E. Veron. Mox ἀπόκειται E. ^δ ἐ om. B.F. Mox ἀπολαύσωμεν A. ^ε γὰρ om. A.B.F. Statim καὶ om. A.B.D.F. Sav. cet. ^ι παιδεύωμεν E. διδάξωμεν A.B.F.

TOM. IV.

U u

μᾶλλον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τί λέγεις; κἂν γυναῖκα ἄτακτον ἔχωμεν, κἂν παῖδας, εὐθύνας ὑφέξομεν; Ναί, ἐὰν μὴ μετὰ ἀκριβείας τὰ παρ' ἑαυτῶν εἰσενέγκωμεν. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡμῖν ἡ οἰκεία ἀρετὴ πρὸς σωτηρίαν. Εἰ γὰρ ὁ τὸ τάλαντον τὸ ἐν καταβαλλόμενος, οὐδὲν ἐκέρδανεν, ἀλλὰ καὶ οὕτω κολᾷσθαι· δηλον ὅτι οὐκ ἀρκεῖ ἡ οἰκεία ἀρετὴ εἰς σωτηρίαν, ἀλλὰ δεῖ καὶ τῆς ἐτέρου. Πολλὴν τοίνυν ποιῶμεθα καὶ τῶν γυναικῶν φροντίδα, πολλὴν καὶ τῶν παίδων πρόνοιαν καὶ τῶν οἰκετῶν, πολλὴν καὶ ἡμῶν αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἑαυτοῦς, καὶ ἐν τῷ ἐκείνου (877) ῥυθμίζειν, τὸν θεὸν ἡ παρακαλῶμεν, ὥστε συναντιλαβέσθαι ἡμῖν τοῦ ἔργου. Ἄν ἴδῃ ἡμᾶς τοῦτο μεριμνῶντας, ἰούτου φροντίζοντας, συναντιλήψεται· ἂν δὲ μηδένα ποιουμένους λόγον, οὐ δώσει χεῖρα. Οὐ γὰρ καθεύδουσιν ἡμῖν χορηγεῖ τὴν βοήθειαν ὁ θεός, ἀλλὰ πονουμένοις καὶ αὐτοῖς. Ὁ γὰρ βοηθός, οὗ τοῦ ἀργούντος ἐστὶ βοηθός, ἡ ἀλλὰ τοῦ καὶ αὐτοῦ ἐργαζομένου. Δυνατὸς δὲ ὁ ἀγαθὸς θεὸς δι' ἑαυτοῦ τὸ ἔργον εἰς τέλος ἀγαγεῖν, ἵνα ἡ καταξιοθῶμεν πάντες ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν, χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς τοῦ μονογένου αὐτοῦ υἱοῦ, 165 μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΒ.

¹Οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβον καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ ὡς τῷ ἡ Χριστῷ· μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ὡς δούλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις· εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἄνθρωπος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.

Ὡς τε οὐκ ἀνὴρ μόνον, οὔτε γυνή, οὔτε παιδί, ἀλλὰ καὶ οἰκετῶν ἀρετὴ συντελεῖ εἰς σύστασιν καὶ προστασίαν οἰκίας. Διὰ τοῦτο ὁ μακάριος Παῦλος οὐδὲ τούτου τοῦ μέρους ἡμέλησεν· ἀλλ' ἔρχεται μὲν ἔσχατον ἐπ' αὐτὸ, ἐπειδὴ καὶ ἔσχατον κεῖται τῷ ἀξιώματι· πολλὰ δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς διαλέγεται,

¹ CAP. VI. v. 5—8.

ἡ καταβαλλόμενος E. μὴ καταβαλλόμενος A.B.F. Sav. cet. ἡ παρακαλέ-
σθαι E. Statim συναντιλαμβάνεσθαι E.F. ἡ τοῦτο A.C.D.F. ἡ ἀλλὰ
τοῦ καὶ αὐτοῦ] ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ E. ἡ καταξιοθῶμεν omnes. ἀξιοθῶμεν Edd.
ἡ υἱοῦ om. E. HOM. XXII. ἡ ὡς om. F. ἡ Χριστῷ κυρίῳ C.D.
Veron. ἡ c om. F. ἡ d om. A.B. Mosq. Cat. ἡ d om. C.D.E.F.
Veron. Tum τις pro τι A.B. ἡ ἕκαστος pro ἄνθρωπος A.B.E.F. Mosq. ἡ τοῦ
om. E. ἡ προστασίαν omnes. πρόστασιν Edd.

οὐκέτι ὡς τοῖς παισίν, ἡ ἀλλὰ πολλῷ τελειότερον· οὐ γὰρ ἐνταῦθα δίδωσιν αὐτοῖς τὴν ὑπόσχεσιν, ἀλλ' ἐν τῷ μέλλοντι. “Εἰδότες, φησὶν, ὅτι ἰδ' εἰάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθὸν καὶ κακὸν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ κυρίου.” Καὶ φιλοσοφεῖν ἤδη διδάσκει. Εἰ γὰρ καὶ τῷ ἀξιώματι τῶν παίδων εἰσὶν ἐλάττους, ἀλλὰ τῷ φρονήματι μέζουσ. “Οἱ δούλοι, φησὶν, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα.” Εὐθέως τὴν λελυπημένην Δ ἀνέστησε ψυχὴν, εὐθέως παρεμυθήσατο. Μὴ ἄλγει, φησὶν, ὅτι ἐλαττον ἔχεις καὶ τῆς γυναικὸς, καὶ τῶν παίδων ὄνομα δουλείας ἐστὶ μόνον· κατὰ σάρκα ἐστὶν ἡ δεσποτεία, πρόσκαιρος καὶ βραχεῖα· ὅπερ γὰρ ἂν ᾖ σαρκικόν, ἡ ἐπὶ κηρόν ἐστι. “Μετὰ φόβου, φησὶ, καὶ τρόμου.” Ὅρας ὅτι οὐ τὸν αὐτὸν ἀπαιτεῖ παρὰ γυναικὸς καὶ δούλων φόβον; Ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπλῶς εἶπεν, “Ἡ δὲ γυνή, ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα” ἐνταῦθα δὲ μετ' ἐπιτάσεως, “μετὰ φόβου, φησὶ, καὶ τρόμου.” “Ἐν ἀπλότητι τῆς Ε καρδίας ὑμῶν, ὡς τῷ Χριστῷ.” Συνεχῶς τοῦτό φησι. Τί λέγεις, ὦ μακάριε Παῦλε; ἀδελφός ἐστι, ἡ μᾶλλον δὲ ἀδελφὸς ἐγένετο, τῶν αὐτῶν ἀπέλαυσεν, εἰς τὸ αὐτὸ σῶμα τελεί· ὁ ἀδελφὸς ἐγένετο οὐ τοῦ κυρίου τοῦ ῥεαντοῦ, ἀλλὰ καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, τῶν αὐτῶν ἀπολαύει πάντων, καὶ λέγεις, “Ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβον καὶ τρόμον;” Διὰ γὰρ τοῦτο, φησὶ, φημί. Εἰ γὰρ τοὺς ἐλευθέρους ἀλλήλοις ὑποτάσσεσθαι κελεύει διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, ἡ καθάπερ ἀνωτέρω ἔλεγεν, “Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ τοῦ θεοῦ” εἰ γὰρ F τὴν γυναῖκα πρὸς τὰς φροβείσθαι τὸν ἄνδρα, καίτοι αὕτη ἡ καὶ ὁμότιμός ἐστι· πολλῷ μᾶλλον τὸν οἰκέτην. Οὐ γὰρ δυσγένεια τὸ πρῶγμά ἐστιν, ἀλλ' ἡ πρώτη εὐγένεια, τὸ εἰδέναι ἐλαττούσθαι, καὶ μετριάζειν, καὶ εἶκιν τῷ πλησίον. Καὶ 166 ἐλεύθεροι ἐλευθέρους μετὰ πολλοῦ φόβου καὶ τρόμου ἡ ἐδούλευον. “Ἐν ἀπλότητι, φησὶ, καρδίας.” ἡ Καλῶς εἶπεν. Ἐπειδὴ ἡ γὰρ ἐν μετὰ φόβου καὶ τρόμου δουλεύειν, οὐκ ἐξ εὐνοίας δέ, ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ· λανθάνουσι ἡ γὰρ πολλοὶ πολλὰ ἡ περὶ τοὺς δεσπότης κακουργούντες τοὺς ἡ αὐτῶν καὶ ἡ ταύτην ἀναιρεῖ τὴν

ἡ ἀλλὰ] + καὶ F. ἰ δ om. C.D.F. Veron. τις pro τι B.D.F. Mosq. ἡ κακὸν] αὐτὸ δῆπου A.B.F. [ἡ κακὸν] Sav. Cf. p. 151 F. ἡ ἐπὶ κηρόν Cat. ἡ φόβου] + γὰρ A.B.F. ἡ Haec μᾶλλον δὲ ἀ. ἐγένετο leguntur in E. Veron. non in ceteris. ὁ ἀδελφὸς] μᾶλλον δὲ ἀδελφὸς A.B.F. Sav. cet. ἡ αὐτοῦ E. ἡ καθάπερ] καὶ γὰρ A.B.F. ἡ τοῦ] Χριστοῦ A.B.E.F. ἡ καὶ om. F. ἡ εὐγένεια] + πρώτη εὐγένεια A.B.F. ἡ καὶ] εἰ δὲ καὶ E. ἡ δουλεύουσιν A.B.F. ἡ καλῶς] + οὕτως A.B.F. ἡ γὰρ assumtum ex A.F. Statim ἐν καὶ μετὰ E. Cat. ἡ γὰρ om. C.E. Veron. ἡ περὶ τ. δ. κακουργούντες pro κακουργούντες περὶ τ. δ. omnes. ἡ αὐτῶν E.F. ἡ ταύτην] + γοῦν Edd. repugnantibus libris et Cat.

κακουργίαν, ^δλέγων, “Ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν, ὡς τῇ κυρίῳ. ^εμὴ κατ’ ὀφθαλμοδουλείαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ’ ὡς Β δουλοὶ τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, (878) μετ’ εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῇ κυρίῳ, καὶ οὐκ ἀνθρώποις.” Ὅρᾳ πόσων ἐδεήθη, ὥστε τοῦτο ἐμφυτεῦσαι τὸ καλὸν, τὸ μετ’ εὐνοίας λέγω, καὶ ἐκ ψυχῆς; Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ^επολλοὺς ὀρώμεν τοῖς δεσπόταις παρέχοντας, τὸ τοῦ φόβου καὶ ^ετὸ τοῦ τρόμου λέγω, καὶ πρὸς ^δἐκεῖνο ἢ τοῦ δεσπότητος ἀπειλὴ πολλὰ ἀνεί· ἀλλὰ δείξον, φησὶν, ὅτι ὡς Χριστοῦ δούλος δουλεύεις, οὐχ ὡς ἀνθρώπου· ποίησον εἶναι σὸν τὸ κατόρθωμα, μὴ τῆς ἀνάγκης.

Γ^ωσπερ τὸν παρ’ ἐτέρου κακῶς πάσχοντα πείθει καὶ διδάσκει διὰ τῶν ἐξῆς, αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ κατόρθωμα καὶ τῆς αὐτοῦ ^δπροαιρέσεως. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ πλήξας τὴν σιαγὸνα, οὐκ ἀπὸ τῆς διανοίας τῆς τοῦ πληγέντος ^εἐπὶ τοῦτο ἦλθεν, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς οἰκείας κακίας, ^δτί φησι; ²“Στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην,” ἵνα δείξῃς ὅτι καὶ ταύτην οὐκ ἄκων ὑπέστης. Ὁ γὰρ ^εἐπι-
 δαψιλευσάμενος τῇ παθεῖν κακῶς, καὶ ὅπερ οὐκ ἦν αὐτοῦ, ἐποίησεν ἑαυτοῦ, ^δτῷ ραπισθῆναι ^εκαὶ τὴν ἄλλην σιαγὸνα, μὴ τῷ μόνον ἐνεγκεῖν. Τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ^δδόξει καὶ φόβου εἶναι, Δ ἐκεῖνο δὲ φιλοσοφίας πολλῆς. ^εΚαὶ ἐδειξας, ὅτι καὶ τοῦτο διὰ φιλοσοφίαν ἤνεγκας. Ὡστε καὶ νῦν δείξον ^δτούτο, ὅτι καὶ ταύτην ἐκόντι φέρεις τὴν δουλείαν. Ὁ ἄρα ἀνθρωπάρεσκος, οὐ δούλος ^δτοῦ Χριστοῦ· ὁ δὲ δούλος τοῦ Χριστοῦ, οὐκ ἀνθρωπάρεσκος. Τίς γὰρ ^εθεοῦ δούλος ὢν, ἀνθρώποις ἀρέσκειν βούλεται; τίς δὲ ἀνθρώποις ἀρέσκων, θεοῦ δύναται εἶναι δούλος; “Ἐκ ψυχῆς, φησὶ, μετ’ εὐνοίας ^εδουλεύοντες.” Ἐπειδὴ γὰρ ^εἔνι καὶ ἐν ἀπλότῃ δουλεύειν, καὶ μὴ κακούργως, μὴ μὴν Ε ^δπάσῃ δυνάμει, ἀλλὰ τὸ ὀφειλόμενον μόνον πληροῦν, ^δδιὰ τοῦτό φησιν, ἀπὸ προθυμίας, μὴ ἀπὸ ἀνάγκης, ^εἀπὸ προαιρέσεως, μὴ ἀπὸ βίας. ^εἌν οὕτω ^δδουλεύσῃς, οὐκ εἰ δούλος, ἀν ἐκ προαιρέσεως, ἀν μετ’ εὐνοίας, ἀν ἀπὸ ψυχῆς, ἀν διὰ τὸν Χρι-

2 Matth. v. 39.

^δ λέγων] τί λέγων E. ^ε μὴ] καὶ μὴ E. ^ε πολλοὺς] οὐ πολλοὺς A.B.F. Idem post παρέχοντας add. τοῦτο δὲ πάντας. ^ε τὸ om. D.E. τοῦ om. C.D.E. ^δ ἐκεῖνο] αὐτὸ δὲ (δὴ F.) τοῦτο καὶ A.B.F. ^ε προαιρέσεως] + οὕτω καὶ τοῦτον A.B.E.F. Sav. cet. ^ε ἐπὶ pro eis B.C.D.E.F. ^δ τί om. A.B.F. ^ε ἐπιδαψιλευόμενος E. Statim τὸ παθεῖν idem. ^δ τὸ bis E. Veron. ^ε καὶ τὴν ἄλλην σ.] τὴν σ. E. τὴν σ. καὶ τὴν ἄλλην A.B.F. ^ε δοκεῖ E. ^ε καὶ] οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ^δ τοῦτο] ἐνταῦθα A.B.F. Sav. cet. ^ε ὁ ἄρα (γὰρ E.) ἀνθ.] καὶ οὐχ ὡς ἀνθρωπάρεσκος. ὁ ἄρα τοιούτος A.B.F. Sav. cet. ^ε τοῦ om. E. ^δ εἰ A.B.F. ^ε θεοῦ] Χριστοῦ B. ^ε δουλεύοντες] + καλῶς οὕτως εἶπεν A.B.F. Sav. cet. ^δ πάσῃ δ.] μετ’ εὐνοίας A.B.F. ^ε διὰ τοῦτό φ.] διὰ τοῦτο (τούτου A.B.) αὐτὸ διορθοῦται καὶ λέγει A.B.F. ^ε ἀπὸ] ἀλλ’ ἀπὸ E. ^δ δουλείης E.

στόν. Ταύτην γὰρ τὴν δουλείαν καὶ Παῦλος δουλεύει ὁ ἐλεύθερος, καὶ βοᾷ λέγων· ³ “Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν.” F “Ορα πῶς ἀφαιρεῖταί σου τὴν δυσγένειαν τῆς δουλείας. “Ὡσπερ γὰρ ὁ χρήματα ἀφηρημένος, ἂν καὶ ἕτερα προσδῶ τῷ λαβόντι, οὐκ ἐν τοῖς ἀφηρημένοις, ἀλλ’ ἐν τοῖς φιλοτίμοις κείται, οὐκ ἐν τοῖς παθοῦσι κακῶς, ἀλλ’ ἐν τοῖς ποιούσι καλῶς, καὶ μᾶλλον 167 ὀνειδεὶ περιέβαλε τῷ χαρίσασθαι, ἢ περιεβλήθη τῷ ἀφαιρεθῆναι· οὕτω ἔδη ἐνταῦθα, τῇ δαψιλείᾳ καὶ μεγαλοψυχότερος φανέεται, ^d καὶ δεικνύς ὅτι οὐκ ἤσθετο τῆς ἀρπαγῆς, ^e ἐνέτρεψεν ἐκείνον. ^f Διὰ τὸν Χριστὸν δουλεύωμεν τοῖς δεσπόταις. “Εἰδότες, φησὶν, ὅτι ^g ἂν τι ἕκαστος ^h ἐργάσῃται ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ κυρίου, εἴτε δούλος, εἴτε ἐλεύθερος.” Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν πολλοὺς τῶν δεσποτῶν ἀπίστους ὄντας μὴ αἰσχύνεσθαι, μηδὲ ἀμείβεσθαι τοὺς οἰκέτας τῆς ὑπακοῆς, ὅρα πῶς αὐτοὺς B παρεμυθίσαστο, ὥστε μὴ ὑποπτεῦν τὴν ἀνταπόδοσιν, ἀλλὰ σφόδρα θαρρεῖν ὑπὲρ τῆς ἀμοιβῆς. Καθάπερ γὰρ οἱ καλῶς πάσχοντες, ὅταν μὴ ἀμείβωνται τοὺς εὐεργέτας, τὸν θεὸν αὐτοῖς ὀφειλέτην ποιοῦσιν· οὕτω δὴ καὶ οἱ δεσπόται, ἂν παθόντες εὖ παρὰ σοῦ μὴ ^k σε ἀμείψωνται, μᾶλλον ἡμείψαντο, τὸν θεὸν ὀφειλέτην σοι καταστήσαντες.

⁴ “Καὶ οἱ κύριοι, ^l φησὶ, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς.” Τὰ αὐτὰ ποῖα; Μετ’ εὐνοίας δουλεύετε. Ἄλλ’ οὐκ εἶπε, ^m δουλεύετε, καίτοιγε εἰπὼν, “τὰ αὐτὰ,” τοῦτο ἐδήλωσε· δουλεύει C γὰρ καὶ ὁ δεσπότης. Μὴ ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, φησὶ, μετὰ φόβου καὶ ⁿ τρόμου, τοῦ πρὸς θεόν, ^o δεδοκότες ^p μήποτε ὑμῖν ἐγκαλέσῃ ὑπὲρ τῆς εἰς τοὺς δούλους ἀμελείας. “Ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν.” Μὴ φορτικοί, φησὶ, μηδὲ ^q ἐπαχθεῖς. “Εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν ^r αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” Βαβαί, ἡλίκον ἤνιξαστο; πῶς ἐφόβησε; Τουτέστι, ⁵ “Τῷ μέτρῳ, ^s ᾧ μετρεῖς, ἀντιμετρηθήσεται σοι.” Μὴ ἀκούσης, “Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλήν ^t ἐκείνην ἀφῆκά σοι.” “Καὶ προσωποληψία, ^u φησὶν, οὐκ D ἐστι παρ’ αὐτῷ.” Μὴ νομίσης, φησὶν, ὅτι τὰ εἰς τὸν δούλον,

³ 2 Cor. iv. 5.⁴ v. 9.⁵ Matth. vii. 2. xviii. 32.

^c δὴ] + καὶ B.E.F. ^d καὶ om. C.D.E. Veron. ostendensque Vet. ^e ἐν-
τρέψει A.B.F. Sav. cet. ^f διὰ] οὐκοῦν διὰ A.B.F. Sav. cet. ^g ἂν
ἐάν F. τις pro τι B.D.F. Tum ἕκαστος A.B.C.E.F. ἀνθρωπος Edd. ἕκαστος
om. D. ^h ἐργάσῃται omnes. ποιήσῃ Edd. ⁱ ὑπὲρ pro περὶ B.C.D.E.F.
Cat. ^k σε ἀμείψ. pro ἀμείψ. σε A.B.C.E.F. ^l φησὶ om. B. ^m δου-
λεύετε] οὕτω A.B. οὕτω δουλεύετε F. ⁿ τρόμου] + τουτέστι A.B.F. Sav. cet.
Μοχ πρὸς τὸν θ. Edd. τὸν om. A.B.C.E.F. Cat. ^o δεδοκότες] ὥσει ἔλεγε,
φοβείσθε A.B.F. ^p μήτε C. ^q ἐπαχθεῖς] + γίνεσθε A.B.E.F. Sav. cet.
invita Cat. ^r αὐτῶν] καὶ αὐτῶν C. Statim κύριος sine artic. E. Cat.
^s ἐκείνην om. C. ^t φησὶν om. A.B.F.

ὥς εἰς δούλον γινόμενα, οὕτως ἀφήσει. Οἱ μὲν γὰρ ἔξωθεν νόμοι διαφορὰν ἴσασι τούτων τῶν γενῶν, ὥστε ἀνθρώπων ὄντες (879) νόμοι· ὁ δὲ νόμος ὁ τοῦ κοινού δεσπότου οὐδεμίαν οἶδε διαφορὰν, ἄτε κοινῇ πάντας εὖ ποιῶν, καὶ πᾶσι τῶν αὐτῶν μεταδιδούς. Εἰ δέ τις ἔροιτο, πόθεν ἡ δουλεία, καὶ διὰ τί εἰς τὸν βίον εἰσῆλθε τὸν ἀνθρώπινον· καὶ γὰρ οἶδα πολλοὺς καὶ ἐρωτῶντας τὰ τοιαῦτα ἡδέως, καὶ μαθεῖν βουλομένους· ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. Ἡ πλεονεξία τὴν δουλείαν ἔτεκεν, ἡ βαναυσία, ἡ ἀπληστία· ἐπεὶ Νῶε δούλον οὐκ εἶχεν, οὐδὲ Ἀβελ, οὐδὲ Σηθ, ἀλλ' οὐδὲ οἱ μετὰ ταῦτα. Ἀμαρτία τὸ πρᾶγμα ἔτεκεν, ἡ εἰς τοὺς πατέρας ὕβρις. Ἀκούετωσαν οἱ παῖδες, ὅτι ὁ δούλοι εἰσιν ἄξιοι εἶναι, ὅταν εἰς τοὺς πατέρας ἀγνώμονες ᾖσιν. Ἀφείλετο ἑαυτοῦ ὁ τοιοῦτος τὴν εὐγένειαν· ὁ γὰρ ὑβρίζων τὸν πατέρα, οὐκέτι ἐστὶν υἱός. ^F Εἰ οὖν πατέρα τις ὑβρίζων, οὐκ ἔστιν υἱός, ὁ τὸν ὄντως ἡμῶν πατέρα ὑβρίζων, πῶς ἔσται υἱός; Κατήλθεν ἀπὸ τῆς εὐγενείας, ἐξύβρισεν εἰς τὴν φύσιν. Εἶτα καὶ πόλεμοι καὶ μάχαι αἰχμα-
168 λώτους ἔλαβον. Ἄλλ' ὁ Ἀβραάμ ^d εἶχεν οἰκέτας. Ἄλλ' οὐχ ὥς οἰκέταις ἐκέχρητο. ^e Ὅρα πῶς πάντα εἰς τὴν κεφαλὴν ἀναρτᾷ· καὶ τὴν γυναῖκα, ἵνα, φησὶν, ἀγαπᾷ ταύτην· καὶ τὰ παῖδια, ἵνα ἐκτρέφῃ ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ κυρίου· καὶ τοὺς δούλους, “εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς.” ^k Οὕτω, φησὶ, καὶ αὐτοὶ, ὥς δούλοι ὄντες, οὕτω φιλήνθρωποι ἔσεσθε καὶ συγγνωμονικοί. ^m Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, φησὶν, ἐνδυναμούσθε ἐν κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Εἰ δὲ βούλεσθε ⁿ πρότερον τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι, ἀκούσατε τέως τὰ περὶ τῶν παίδων. Διδάσκετε αὐτοὺς εἶναι εὐλαβεῖς, καὶ πάντως πάντα ^o ἔπεται. Νῦν δὲ εἰς μὲν θέατρον Β ἡνιῶν, καὶ εἰς βαλανεῖον ἀπίων τις, πάντας ἐπισύρεται τοὺς παῖ-

⁶ v. 10.

^v ὥς εἰς δούλον om. E. Post γινόμενα add. manus recens in marg. ὥς εἰς δ. γινόμενα. Haec ὥς εἰς δούλον post γινόμενα transp. Cat. ^w ὥστε] ὥστε C. ^x ἡ βαναυσία om. A.B.F. inclusum a Sav. ^y δούλοι εἰσιν ἄξιοι] ἄξιοι εἰσιν δούλοι A.B.F. Sav. cet. ^z ἄξιοι εἶναι in textu om. E. ^z οὐκέτι ἐστὶν] Sic A.B.D.E.F. οὐκ ἔστιν ἔτι Edd. Haec οὐκέτι ἐστὶν—ὑβρίζων om. C. ^a εἰ οὖν π. τις] Sic D. εἰ π. τις E. εἰ δὲ ὁ πατέρα A.B.F. Sav. cet. Haec εἰ οὖν—οὐκ ἔστιν υἱός om. Veron. ^b πατέρα ἡμῶν pro ἡμῶν πατέρα A.B.C. ἡμῶν om. E.F. ^c ἐξήλθεν A.B.F. Sav. cet. ^d ἔσχεν E. Post οἰκέτας add. φησὶν A.B.F. Sav. cet. ^e ὁρᾷς E. ^f καὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^g καὶ om. A.B.E.F. Sav. cet. ^h καὶ om. A.B.C.D.F. Sav. cet. ⁱ ὅτι om. C. κυριος sine artic. E. ^k οὕτω, φησὶ—συγγνωμονικοί] ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν οὕτω, φησὶ, φιλ. γίνεσθε καὶ συγ. ὥς καὶ αὐτοὶ δούλοι ὄντες A.B.F. ^l οὕτω φ. ἔσεσθε] φ. γίνεσθε Sav. cet. ^m Haec τὸ λοιπὸν—τῆς ἰσχύος αὐτοῦ om. Sav. cet. repugnantibus libris. ⁿ πρότερον τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι (ἀκούσατε Veron.), ἀκούσατε τέως (ὥς E.) τὰ περὶ τ. π.] Sic C.D.E. Veron. καὶ τὰ περὶ τῶν οἰκετῶν ἀκούσαι, τὰ αὐτὰ ἐρούμεν δ καὶ περὶ τ. π. A.B.F. ἀκούσαι, τὰ αὐτὰ ἐρούμεν περὶ τῶν οἰκετῶν δ καὶ πρότερον περὶ τ. π. Sav. cet. ^o ἔπεται A.B.F. Statim nūn μὲν εἰς θέατρον C.

δας^ρ εἰς δὲ ἐκκλησίαν, οὐκέτι, οὐδὲ ἀναγκάζει παρῆναι καὶ ἀκούειν. Πῶς ῥδὲ ὁ οἰκέτης ἀκούσεται, σοῦ τοῦ δεσπότου ἐτέροις προσ-
 έχοντος; Ἡγόρασας, ἐπρίω τὸν δούλον; ἐπίταττε πρότερον
 αὐτῷ τὰ κατὰ θεόν, ὥστε πρὸς τοὺς συνδούλους εἶναι ἥπιον,
 ἀρετῆς ἡ πολὺν ποιεῖσθαι λόγον. Πόλις ἐστὶν ἡ ἐκάστου οἰκία,
 ἄρχων ἐστὶν ἕκαστος τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας. Καὶ ἡ μὲν τῶν
 πλουτούντων, εὐδηλον, ἔνθα καὶ ἄγροί καὶ ἐπίτροποι καὶ ἄρχον-
 τες ἐπὶ ἄρχουσιν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν τῶν πενήτων οἰκίαν φημὶ C
 ἡ πόλιν εἶναι. Καὶ γὰρ καὶ ἐνταυθὰ εἰσιν ἀρχαί· οἶον, κρατεῖ
 τῆς γυναικὸς ὁ ἀνὴρ, ἡ ἑγὼ τῶν οἰκετῶν, οἱ οἰκέται ἡ τῶν γυ-
 ναικῶν· πάλιν αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες τῶν παιδῶν. Ἄρα οὐ
 δοκεῖ σοι, καθάπερ τις βασιλεὺς εἶναι, τοσοῦτους ἔχων ἄρχοντας
 ὑποτεταγμένους ἑαυτῷ, καὶ πάντων ἡ προσήκειν αὐτὸν οἰκονο-
 μικώτερον εἶναι καὶ πολιτικώτερον; Ὁ γὰρ εἰδὼς διαφόρως
 κεχρησθαι τούτοις, οἶδε τοὺς ἐπιτηδείους ἄρχοντας αἰρεῖσθαι,
 καὶ ἡ αἰρήσεται λαμπρούς. Ἰοῖον, ἔσται βασιλεὺς ἕτερος ἡ
 γυνὴ ἡ χωρὶς τοῦ διαδήματος ἐν οἰκίᾳ, ἡ καὶ ὁ εἰδὼς τὸν βασιλέα D
 τοῦτον αἰρεῖσθαι, πάντα τὰ ἄλλα καλῶς διαθήσει.

“Τὸ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, φησὶν, ἐνδυναμούσθε ἐν κυρίῳ.”
 “Ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ λόγος, αἰεὶ τούτῳ κέχρηται τῷ τρόπῳ.
 Οὐχὶ καλῶς ἔλεγον ἐξ ἀρχῆς, ὅτι στρατόπεδόν ἐστιν ὁλόκληρον
 ἡ ἐκάστου οἰκία; Ἰδοὺ γὰρ διατάξας πάσας τὰς ἀρχὰς, λοιπὸν
 αὐτοὺς καθοπλίζει, καὶ ἐπὶ πόλεμον ἐξάγει. Ἐὰν γὰρ μηδεὶς
 τὴν ἀρχὴν ἀρπάξῃ ἡ τὴν τοῦ ἐτέρου, ἀλλὰ κατὰ χώραν ἕκαστος E
 μένῃ, πάντα εὖ διακείσεται. “Ἐνδυναμούσθε, φησὶν, ἐν κυρίῳ.”
 Τί ἐστὶν, “ἐν κυρίῳ;” Ἐν τῇ ἐλπίδι τῇ εἰς αὐτὸν, διὰ τῆς
 αὐτοῦ βοήθειας. Ἐπειδὴ ἡ γὰρ πολλὰ ἐπέταξεν ἡ ἀπερ ἔδει
 γενέσθαι, μὴ ἡ δέισητε, φησὶν, ἐπιρρίψατε τὴν ἐλπίδα ἐπὶ τὸν
 θεόν, καὶ πάντα ἔξευμαρίσει. ἡ “Καὶ ἐν τῷ κράτει, φησὶ, τῆς
 ἰσχύος αὐτοῦ. ἡ Καὶ ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, πρὸς
 τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.”

7 v. 11.

ρ δὲ] οὖν A.B.F. οἰκέτης sine artic. B. ἡ πολὺν om. B.F. Μοχ ἐκάστου
 ἡ οἰκία hoc ord. E. ἡ om. C. ἡ μὲν τῶν] ὅτι μὲν τοιαυτὴ ἡ τῶν A.B.F.
 Sav. cet. ἡ πόλιν] πάλιν C. καὶ πόλιν Veron. ἡ γυνή] + τῶν παιδῶν A.B.
 + τῶν παιδῶν F. + τῶν παιδῶν, τὰ παιδία D.E. ἡ τῶν] + ἰδίων A.B.F. Sav.
 cet. ἡ προσήκειν A.B.F. ἡ αἰρήσεται] + γε A.B.F. Sav. cet. ἡ οἶον]
 οὐκοῦν A.B.F. Sav. cet. ἡ χωρὶς τ. δ. ἐν οἰκίᾳ] Sic A.B.C.E.F. ἐν οἰκίᾳ
 χωρὶς τ. δ. Edd. ἡ καὶ om. E. ἡ τὴν om. E. ἡ κυρίῳ] + καὶ ἐν τῷ
 κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ] τοιούτῳ A.B.F. Sav. cet. Haec autem, τί ἐστὶν ἐν
 κυρίῳ, quae aberant, ex Cat. assumimus. ἡ γὰρ om. A.F. ἡ ἀπερ ἔδει
 (ἡ δεῖ E.) γενέσθαι] παραβαρύνει λοιπὸν ὥστε μένειν A.B.F. ἡ δήσητε F.
 διελύσθητε E. ἡ θεὸν pro κύριον B.C.E.F. Cat. ἡ Haec καὶ ἐν τῷ κράτει
 —αὐτοῦ om. A.B.F. Sav. cet. καὶ ante ἐνδύσασθε om. A.B.F. Mosq. Post ἐν-
 δύσασθε add. φησὶ E.

F Οὐκ εἶπε, πρὸς τὰς μάχας, οὐδὲ πρὸς τοὺς ¹πολέμους. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς, οὐδὲ φανερώς ἡμῖν ὁ ἐχθρὸς πολεμεῖ, ^κἀλλὰ μεθοδεῖα. Τί ἐστὶ μεθοδεῖα; Μεθοδεύσαι ἐστὶ τὸ ἀπατῆσαι, καὶ διὰ ¹συντόμου ἐλεῖν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν τεχνῶν γίνεται, καὶ ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις καὶ ἐν παλαίσμασιν ἐπὶ τῶν παραγόντων
 169 ἡμᾶς. Οἷόν τι λέγω· οὐδέποτε φανερά ^μπροτίθῃσι τὰ ἀμαρτήματα· ^νεἰδωλολατρίαν οὐ λέγει, ἀλλ' ἐτέρως αὐτὸ κατα- (880) σκευάζει μεθοδεύων, τουτέστι, πιθανὸν ^οκατασκευάζων τὸν λόγον, ἐπικαλύμμασι κεκρημένους. Ἦδη μὲν οὖν καὶ τούτῃ διήγειρε τοὺς στρατιώτας, καὶ νήφειν ἐποίησε, τῷ πείσαι καὶ διδάξαι, ὅτι πρὸς ^ρἐμπειρον τῶν πολεμικῶν ἡμῖν ἡ μάχη, καὶ οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ^αἀφελῶς πολεμοῦντα, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς μεθοδεΐας. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ ^ττῆς τέχνης αὐτοῦ, δεύτερον δὲ ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ πλήθους ^ςτοὺς μαθητὰς ἐπαίρει. Οὐχὶ κατα-
 B βαλεῖν βουλόμενος ^ττοὺς στρατιώτας τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας, ἀλλ' ἐπάραι καὶ διεγείρει, εἶπε τὰ σοφίσματα, καὶ παρεσκεύασε νήφειν. Εἰ μὲν γὰρ μόνον διηγησαμενος αὐτῶν τὴν δύναμιν μέχρι τούτου τὸν λόγον ἔστησε, ^κκατέβαλεν ἂν αὐτούς· ^ωεἰ δὲ καὶ πρὸ τούτου καὶ μετὰ τοῦτο δείκνυσι δυνατόν εἶναι τὸν τοιοῦτον ἐλεῖν, μᾶλλον αὐτοὺς ἐπαίρει. Ἡ γὰρ τῶν ἐναντίων ἰσχὺς ὅσῳ ἂν ^ςσαφέστερον παρ' ἡμῶν ἀπαγγέλληται ^γπρὸς τοὺς οἰκείους, τοσούτῳ σπουδαιοτέρους ποιεῖ τοὺς ἡμετέρους. ⁸“Ὅτι
 C οὐκ ἔστιν ^ςἡμῖν, φησὶν, ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.” ^αΕἰτα καὶ ἀπὸ τῶν ἐπάθλων τῶν κειμένων διηγείρεται αὐτούς. ^βΤί γάρ; Εἰπὼν ὅτι σφοδροὶ οἱ

8 v. 12.

¹ πολέμους] + ἀλλὰ πρὸς τὰς μεθοδεΐας A.B.C.D.F. Sav. cet. ^κ ἀλλὰ μεθοδεῖα (+ μεθοδεύει E.) τί (+ δὲ E.) ἐστὶ μεθοδεῖα; μεθοδεύσαι ἐστὶ] μεθοδεῖα ἐστὶν ἀπάτη καὶ δόλος· καὶ (καὶ om. F.) μεθοδεύσαι λέγεται A.B.F. ¹ συντόμου] μηχανῆς A.B.F. Sav. cet. ^μ προτίθῃσι] ποιεῖ A.B.F. ^ν εἰδωλολατρίαν (εἰδωλολατρεῖν E.)—μεθοδεύων] ὁ διάβολος, οὐδὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸ πράττειν αὐτὰ ὑποτίθουσιν. οὐ γὰρ λέγει εἰδωλολάτρει, ἀλλ' ἐτέρως αὐτὸ μεθοδεύει A.B.F. ^ο κατασκευάζει A.B.F. ^ρ ἐμπειρίαν E. Idem in marg. man. rec. πρὸς ἀκριβῆ πείραν ἔχοντα τῶν πολεμικῶν. ^α ἀφελῶς omnes. φανερώς Edd. ^τ τῆς om. F. αὐτοῦ om. A.B.F. ^ς τοὺς μ. ἐπαίρει] φοβερὸν τὸν πόλεμον δείκνυσιν A.B.F. ^γ τοὺς στρ. τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας] Sic A.B.C.D.E. τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐστῶτας om. F. τοὺς ὑπ' αὐτὸν (ἐφ' αὐτὸν Veron.) ἐστῶτας στρ. Edd. ^κ κατέβ. ἂν] κἀν κατέβ. A.B.F. Sav. cet. ^ω εἰ] γὺν A.B.F. Mox δεικνύς iidem. ^ς σαφέστερον om. A.B.F. ^γ [πρὸς τοὺς οἰκείους] Sav. Haec om. A.B.F. ^δ ἡμῖν C. φησὶν om. A.B.F. ^ε εἰτα] προτρέψας ἀπὸ τοῦ εἰδους τῆς μάχης, λοιπὸν A.B.F. Sav. cet. Mox ἀπὸ τῶν κειμένων ἐπάθλων A.B.F. Statim αὐτοὺς διεγείρει A.B.F. Sav. cet. ^β τί] ἔτι E. τί γάρ;—ἐν τοῖς ἐπουρανίοις] εἰπὼν δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, δείκνυσιν ὅτι περὶ τῶν ἐν οὐρανοῖς (ἐπουρανοῖς B.) A.B.F.

ἐχθροὶ, ἐπήγαγεν, ὅτι καὶ μεγάλα ἡμᾶς ἀποστερουσί. Ποία; Ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἡ μάχη κείται· οὐ περὶ χρημάτων, αὐτὸ περὶ δόξης, ἀλλ' ὑπὲρ ἀνδραποδισμού ὁ ἀγών. Ὡστε ἀκατάλακτος ἡ ἐχθρα γίνεται. Σφοδρότερα ἡ φιλονεικία καὶ ἡ Δ μάχη, ὅταν ὑπὲρ μεγάλων ᾖ. ἘΤὸ, “ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,” ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἐπουρανίων· οὐχ ἵνα αὐτοὶ τινος τύχῳσι νικήσαντες, ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς ἀποστερήσωσιν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἡ συνθήκη ἐν ἡτίνι κείται; ἐν χρυσῷ. ἘΤὸ ἐν, ὑπὲρ ἐστὶ, καὶ τὸ ἐν, διὰ ἐστίν. Ὅρα πῶς ἡμᾶς διεγείρει ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ, καὶ νήφειν ποιεῖ, ἡ τὸ εἰδέναι περὶ μεγάλων ὄντα τὸν κίνδυνον, καὶ ὑπὲρ μεγάλων τὴν νίκην· τοῦ γὰρ οὐρανοῦ ἡμᾶς ἐκβάλλειν σπουδαίει. Ἀρχὰς τινὰς φησὶ καὶ ἐξουσίας καὶ κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου. Ποίου σκότους; Ἰδρα τῆς Ε νυκτός; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ τῆς πονηρίας. “Ἡμεν γάρ ποτε, φησὶ, σκότος” τὴν πονηρίαν λέγων τὴν ἐν τῷ παρόντι βίῃ. Οὐ γὰρ ἔξει περαιτέρω χώραν, οὐκ ἐν οὐρανῷ, οὐκ ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι. Κοσμοκράτορας δὲ αὐτοὺς ὁ φησιν, οὐχ ὡς τοῦ κόσμου κρατοῦντας, Ἡ ἀλλ' οἶδε τὸν κόσμον τοῦτον καλεῖν ἡ γραφὴ τὰς πονηρὰς πράξεις· ὡς ὅταν λέγῃ ὁ Χριστός· 9 “Ἑμεῖς οὐκ ἐστέ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, ὥσπερ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ Ε ἐκ τοῦ κόσμου.” Ἀρα οὖν οὐκ ἦσαν ἐκ τοῦ κόσμου; οὐχὶ σάρκα περιέκειντο; οὐ τῶν ἐν κόσμῳ ἦσαν; Καὶ πάλιν· “Ὁ κόσμος ἐμὲ μισεῖ, ὑμᾶς δὲ οὐ δύναται μισεῖν” πάλιν τὰς πονηρὰς πράξεις λέγων. Ὡτῷ κόσμον ἐνταῦθα τοὺς πονηροὺς ἀνθρώπους ἡ φησὶ· οἱ Ἡ δὲ δαίμονες μᾶλλον τούτων Ἡ κρατοῦσι. 170 “Πρὸς τὰ πνευματικά, Ἡ φησὶ, τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.” Ἡ Ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας Ἡ φησὶ, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπουρανίων θρόνοι, κυριότητες, ἀρχαὶ, ἐξουσίαι. 10 “Διὰ τοῦτο, φησὶν,

9 Joan. xvii. 14. vii. 7.

10 v. 13.

^c ἐπουρανίοις] + φησὶν E. Cat. ^d οὐ] οὐδὲ E. Cat. ^e καὶ ἡ μάχη ὅταν] ὅταν καὶ A.B.F. ^f τὸ] Sic C.D.E. τὸ γὰρ A.B.F. Edd. ἡ τὸ Cat. ^g ἐπουρανίων] + ἐστὶν A.B.F. Sav. cet. ^h τίνι A.F. Cat. τινὶ Edd. Statim ἐν χρυσῷ. C.E. ἐν χρυσῷ; Cat. ἐν Χριστῷ A.B.D.F. Haec desunt in Editis. ⁱ τὸ] + γὰρ A.B.F. ^k τὸ] τῷ Veron. solus. Statim περὶ pro ὑπὲρ A.B.E.F. Cat. ^l Ἰδρα A. Cat. ^m ποτε φ. σκότος pro φ. σκότος ποτὲ omnes. ⁿ τὴν] οὕτως τὴν A.B.F. Sav. cet. ^o φησιν] εἶπεν A.B.F. ^p ἀλλ' οἶδε τὸν κ. τοῦτον καλεῖν] ἀλλ' ὡς τῶν πονηρῶν ἔργων ὄντας αἰτίους. οἶδε γὰρ κόσμον καλεῖν A.B.F. Sav. cet. ^q οὖν] γὰρ A.B.F. οὖν in marg. ὅν in text. E. ^r ἐν τῷ κ. E. ^s οὕτως κόσμον] οὕτως κόσμον C.D. Veron. οὕτως. ἡ κόσμον A.B.F. Sav. cet. ^t φησὶν] λέγει A.B.F. Sav. cet. ^v δέ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. Mox μάλιστα pro μᾶλλον E. Cat. ^w κρατοῦσι] + πρὸς τὰς ἀρχὰς B.F. + πρὸς τὰς ἀρχὰς, πρὸς τὰς ἐξουσίας A. Sav. cet. ^x φησὶ om. A.B.F. ^y ἀρχὰς] + δὲ E. Cat. ^z φησὶ] εἶπεν, ἐπειδὴ οἶδε καὶ ἐπὶ γῆς οὕσας A.B.F. ^a ἐπουρανίων] + εἰσὶ A.B.F. Sav. cet. Mox ἀρχαὶ, κυριότητες inverso ord. C.D. Tum καὶ ἐξουσίαι A.B.F.

TOM. IV.

X X

ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῇτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι.”
 Ἡμέραν ^βπάλιν πονηρὰν, τὸν παρόντα βίον ^γφησὶ, καὶ ^δαἰῶνα πονηρὸν τοῦτόν ^εφησιν, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ γινομένων κακῶν.
 Β Τουτέστιν, αἰεὶ ὀπλίζεσθε. “Καὶ ἅπαντα, φησὶ, κατεργασάμενοι” τουτέστι, καὶ πάθη καὶ ἐπιθυμίας ἀτόπους καὶ τὰ ἐνοχλοῦντα ἡμῖν ἅπαντα. Οὐχ ἀπλῶς ἐργάσασθαι εἶπεν, ^εἀλλὰ κατεργάσασθαι, ἵνα οὐκ ἀνελεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ στήναι μετὰ τὸ ἀνελεῖν. Πολλοὶ γὰρ τὴν νίκην ταύτην νικήσαντες, πάλιν ἔπεσον. Πάντα, φησὶ, κατεργασάμενοι, οὐ τὸ μὲν ^ηναί, τὸ δὲ οὐ· δεῖ ^ιγὰρ καὶ μετὰ τὴν νίκην στάσεως. Ἐβλήθη ποτὲ, ἀλλὰ πάλιν ἀναζῇ τὰ βαλλόμενα, ἀν μὴ στῶμεν. ^κΕἰ δὲ ^λπεσόντα ἀνίσταται, ἕως ἂν στήκωμεν, πέπτωκεν· ἕως ἂν μὴ περιφερώμεθα, ἐκεῖνος οὐκ ἀνίσταται. ^μΕὐδυσώμεθα τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ. Ὁρᾷς πῶς τὸν φόβον ἐξεῖλεν; ^νΕἰ γὰρ (881) δυνατὸν ^ξκατεργάσασθαι καὶ στήναι, ^οτὸ περὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν δυνάμεως διεξίναί, οὐ δειλίαν ἐμποιεῖ καὶ φόβον, ἀλλὰ τὴν ῥαθυμίαν ἀποτινάσσει. “Ἴνα δυνηθῇτε ῥαντιστῆναι, φησὶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ.” Καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου παραμυθῆται. Βραχύς, φησὶν, ὁ καιρὸς, ὥστε χρὴ ἐστάναι· μὴ κάμῃτε μετὰ ^πτῇ ἐσφαγῇν.

Ἐἰ τοίνυν πόλεμός ἐστιν, εἰ τοιαῦται αἱ παρατάξεις εἰσὶν, εἰ ἀσώματοι αἱ ἀρχαί, εἰ κοσμοκράτορες, εἰ πνευματικά ^ρτῆς πονηρίας, πῶς τρυφᾷς, εἰπέ μοι; ^σπῶς διακεχυμένος εἰ; ^τπῶς ἀφωπλισμένοι περιγενέσθαι δυνησόμεθα; Ταῦτα ἕκαστος ἐαυτῷ ^θλεγέτω καθ’ ἐκάστην ἡμέραν, ὅταν ὑπὸ ^ιτοῦ θυμοῦ κρατῇται, ὅταν ὑπὸ ἐπιθυμίας, ὅταν τὸν ὑγρὸν ^κβίον καὶ εἰκὴ τοῦτον ἐπιζητῇ. Ἀκουέτω τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· “Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἢ πάλιν πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, ^λπρὸς τὰς ἐξουσίας.” Χαλεπώτερος οὗτος ὁ πόλεμος τοῦ αἰσθη-

^β πάλιν accessit ex omnibus. ^γ φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^δ αἰῶνα] + δὲ A.B.F. Sav. cet. Mox τοῦτο E. ^ε φησιν] καλεῖ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἀλλὰ] ἀλλ’ ὥστε E. Cat. Veron. ^ζ ὥστε οὐκ ἀνελεῖν μ.] ὥστε οὐκ ἀνελεῖν δεῖ μ. A.B.F. ὥστε ἀνελεῖν οὐ δεῖ δὲ ἀνελεῖν μ. E. Cat. ^η ναὶ om. F. ^ι γὰρ] τοῖνον A.B.F. ^κ εἰ δὲ] ἤδη καὶ A.B.F. Sav. cet. ^λ ἐνδυσώμεθα] ἐνδυσασθε, φησὶ A.B.F. ^μ εἰ] οὐ C. Statim δὲ pro γὰρ A.B.F. ^ν καὶ κατεργ. E. ^ξ τὸ περὶ τῆς τῶν ε. δ. διεξίναί] τί ἀποφεύγεις τὴν μάχην; στήθι κατεργασάμενος καὶ νενίκηκας. καὶ μὴ θαυμάσης ὅτι τοσαῦτα περὶ τῆς τ. ε. δ. διεξίρχεται· τὸ γὰρ ταῦτα διεξίναί A.B.F. Sav. cet. ^ο ἀντιστῆναι φ. pro φ. ἀντιστῆναι A.B.C.D.E. ^π σφαγῇ] σοφίαν C. ^ρ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ βίου ἐπιμελοῦς καὶ μεμερινημένους, ἵνα μὴ ἡττώμεθα πρὸς τοῦ πονηροῦ καθ’ ἐκάστην ἐν πᾶσιν ἐπιβουλευόντος· καὶ περὶ τῆς τῶν παρόντων ὑπεροφίας, καὶ τῆς τῶν μελλόντων σπουδῆς. Veron. ^σ τῆς om. E. ^τ πῶς] + καὶ A. ^θ πῶς] + δὲ A.B. ^ι λεγέτω] διαλεγέσθω E. ^κ τοῦ om. E. ^λ β. καὶ εἰκὴ τοῦτον] Sic omnes. τοῦτον β. καὶ εἰκὴ Edd.

τοῦ, σφοδροτέρα ἡ μάχη. Ἐννόησον ὅσον ²οὗτος παλαίει χρόνον. ^aΝῦν οὖν ἦλθε, φησὶν, ἐμοὶ παλαῖσαι. Ταῦτα ^bγὰρ τινες τῶν ^cῥαθύμων φθέγγονται. Δέον ^dσε εὐχαριστεῖν, ἄνθρωπε, ὅτι ^eτοῦ τοιοῦτου περιγίνῃ, ἂν ἐθέλῃς, ἐκ τῶν ἐναντίων ^fκαὶ ἀγανακτεῖς, νωθροῦ τινος καὶ ὑπνηλοῦ στρατιώτου βήματα φθεγγόμενος. Οἶδας τὰς λαβὰς, ἂν ἐθέλῃς ^hπερισκόπει πάντοθεν, σαυτὸν τείχιζε. Οὐχὶ πρὸς τὸν διάβολόν ἐστιν ἡ μάχη ^gμόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς ἐκείνου δυνάμεις. Πῶς οὖν παλαίσομεν τῷ ⁱσκοτῷ; Φῶς γενόμενοι. Πῶς τοῖς πνευματικοῖς τῆς πονηρίας; Ἀγαθοὶ γενόμενοι. ^kἈγαθὸν γὰρ ἐναντίον ἡ πονηρία, καὶ φῶς ἀπελαύνει σκότος· ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ ὦμεν σκότος, ^l1 αἰλωσόμεθα πάντως. Πῶς οὖν αὐτῶν περιεσόμεθα; ^mἈν ὅπερ εἰσιν ἀπὸ φύσεως ἐκείνοι, τοῦτο γενώμεθα ἀπὸ ⁿπροαιρέσεως, σαρκὸς ἐκτός καὶ αἵματος· οὕτως αὐτοὺς ^oαἰρήσομεν. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ὑπὸ πολλῶν ἐλαύνεσθαι, μὴ νομίσητε, φησὶν, ὅτι αὐτοὶ πολεμοῦσιν ^pὑμῖν. Οἱ ἐνεργοῦντες ἐν αὐτοῖς δαίμονες εἰσιν οἱ πολεμοῦντες· πρὸς ἐκείνους ἡμῖν ἡ μάχη. Δύο δὲ ἀπὸ τούτων κατασκευάζει, αὐτοὺς τε ^qαὐστηροτέρους ποιῶν, καὶ τὸν πρὸς ἐκείνους θυμὸν χαλῶν τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς. Καὶ τίνος ἔνεκεν πρὸς τούτους ἡμῖν ἡ μάχη γεγένηται; Ἐπειδὴ ^rκαὶ B σύμμαχον ἔχομεν ἅμαχον, τοῦ πνεύματος τὴν χάριν. Τέχνην ἐδιδάχθημεν τοιαύτην, ὥστε μὴ πρὸς ἀνθρώπους δύνασθαι παλαίειν, ἀλλὰ πρὸς δαίμονας. ^sἈν δὲ ἐθέλωμεν, οὐδὲ παλαίομεν. Ἐπειδὴ γὰρ βουλόμεθα, πάλῃ ἐστίν· ἐπεὶ τοσαύτη ἡ δύναμις τοῦ ἐνοικούντος ^tἐν ἡμῖν, ὡς λέγειν, ^u11 “Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν ἐξουσίαν πατεῖν ἐπάνω ὄφειν καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν ^vτοῦ ἔχθρου.” Πᾶσαν ἡμῖν ^wδέδωκεν ἐξουσίαν καὶ τοῦ C παλαίειν, καὶ τοῦ μὴ παλαίειν· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς νωθεῖς ἐσμεν, παλαίομεν αὐτοῖς. Ἐπεὶ ὅτι ^xΠαῦλος οὐκ ἐπάλαισεν, ἄκουσον αὐτοῦ λέγοντος· ^y12 “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ^zἢ λιμὸς, ἢ διωγμὸς, ἢ θυμ-

11 Luc. x. 19.

12 Rom. viii. 35. xvi. 20. Act. xvi. 18.

² οὗτος om. A.B.F. ^a νῦν—παλαῖσαι] ὑπὲρ τίνος πνικτεύει, καὶ γενεῶν σεαυτοῦ ἀσφαλέστερος. ναί, φησὶν, ἀλλ’ ἔδει ὅτι διάβολον ἐκ μέσου γενέσθαι, καὶ πάντες ἂν ἐσώζοντο A.B.F. Sav. cet. ^b γὰρ accessit ex D.E. ^c ῥαθύμων] + προφασιζόμενοι A.B.F. Sav. cet. ^d σε om. A.B.F. ^e τοῦ ασυμτῆμα ex A.B.C.D.F. Statim περιγίνῃ F. ^f καὶ] σὺ δὲ A.B.F. ^g ῥήματα φθ. pro φθ. ῥήματα omnes. ^h περισκόπει] E. ⁱ σκοτῷ] + φησὶ A.B.F. Sav. cet. ^k ἀγαθοῦ C.E. ^l προαιρέσεως] + ἡμεῖς A.B.F. Sav. cet. ^m ἐρίσομεν ante corr. E. ⁿ ὑμῖν pro ἡμῖν B.C.D.E. et ex corr. F. ^o αὐστηροτέρους—πολεμοῦντας αὐτοῖς] προθυμοτέρους ποιῶν πρὸς τοὺς πολεμοῦντας αὐτοῖς, καὶ πρὸς ἐκείνους τὸν θυμὸν ἐγείρων A.B.F. Sav. cet. ^p καὶ om. C.D. ^q ἐν om. A.B.F. ^r τοῦ] + ἀντικειμένου, sed expunctum, E. ^s ἔδωκεν B.F. Statim τὴν ἐξουσίαν C. ^t ὁ Παῦλος E. Statim ἐπάλαιεν A.B.F. ^z ἢ λιμὸς om. C.D. Veron.

X X 2

νότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα ;” Καὶ πάλιν ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· “Ὁ θεὸς συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.” Εἶχε γὰρ αὐτὸν ὑποτεταγμένον· διὸ καὶ ἔλεγε, D “Παραγγέλλω σοι ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐξελθεῖν ἀπ’ αὐτῆς.” Τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι παλαιόντος. Ὁ γὰρ παλαιὸν ^ω οὐδέπω ἐνίκησεν, ὁ δὲ νικήσας οὐκέτι παλαίει. Ὑπέταξεν αὐτὸν, ^ε ἐξηχμαλώτισε. Καὶ Πέτρος δὲ οὐκ ἐπάλαιε τῷ διαβόλῳ, ἀλλ’ ὁ τοῦ παλαίσαι βέλτιον ἦν, ἐν τοῖς πιστοῖς, ἐν τοῖς ὑπακούουσιν, ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἐκ πολλοῦ τοῦ περιόντος ^ε ἐκράτουν αὐτοῦ, καὶ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ μακάριος Παῦλος· ¹³ “Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.” Ὅθεν καὶ μάλιστα αὐτοῦ περιεγένετο. Καὶ πάλιν ἄκουε αὐτοῦ λέγοντος· “Οὐ θαυμαστὸν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται, ὡς ^ε διάκονοι δικαιοσύνης.” Οὕτως ἦδει πᾶσαν τὴν μάχην, καὶ οὐδὲν αὐτὸν ἐλάνθανε. Καί, “Τὸ μυστήριον ^η γὰρ, φησὶν, ἥδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας.” Ἀλλὰ πρὸς ἡμᾶς (882) ἡ πάλιν ἐστίν. Ἐπεὶ ἄκουε ^ε πάλιν αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁴ “Πέπεισμαι ὅτι οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε ἐξουσίαι, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστώτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ^α τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ^ε Χριστοῦ.” Οὐκ ^ε ἔλεγε, ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ’, “ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ ^ε Χριστοῦ.” Πολλοὶ γὰρ εἰσιν ἠνωμένοι δῆθεν τῷ Χριστῷ, οὐκ ἀγαπῶντες δὲ αὐτόν. Οὐ μόνον, φησὶν, ἀρνήσασθαί με οὐ ^η πείσεις, ἀλλ’ οὐδὲ ἤττον αὐτὸν ἀγαπήσαι. Εἰ δὲ αἱ ἄνω δυνάμεις οὐκ ἂν τοῦτο ἴσχυσαν, τίς ^ε ἕτερος αὐτὸν μετέστησεν ; 172 Οὐχ ὡς δὲ ἐκείνων ἐπιχειρουσῶν, ταῦτά φησιν, ἀλλὰ καθ’ ὑπόθεσιν· διὸ καὶ ἔλεγε, πέπεισμαι. Οὐκοῦν ^κ οὐκ ἐπάλαιεν, ἀλλ’ ὁμως φοβεῖται αὐτοῦ τὰς πανουργίας. “Ἀκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁵ “Φοβοῦμαι, μὴ πως ὡς ^ι ὁ ὄφεις Εὐὰν ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν Χριστόν.” ^μ Ναι, φησὶν· ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τούτῳ τῷ ^ν ῥήματι χρῆται, λέγων· ¹⁶ “Φοβοῦμαι γὰρ, μὴ πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδύκιμος γένωμαι.” Πῶς

¹³ 2 Cor. ii. 11. xi. 15. 2 Thess. ii. 7.

¹⁵ 2 Cor. xi. 3.

¹⁴ Rom. viii. 38, 39.

¹⁶ 1 Cor. ix. 27.

^ω οὕτω C. οὐδέποτε D. Veron.

εἰργάζετο A.B.F. Sav. cet.

(+ τῶν A.B.F.) αὐτοῦ assumpta ex omnibus.

^η γὰρ] δὲ E.

C.D. Veron.

Sav. cet.

om. C. Veron.

^ι ὁ om. A.

^κ πάλιν om. F. αὐτοῦ πάλιν inverso ord. A.

^ε Χριστοῦ] θεοῦ C.D. Veron.

^ε Χριστοῦ] θεοῦ D. Haec ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ

om. C. Veron.

^ν πείθεις E.

^α διάκονοι] ἄγγελοι E.

^α τις om.

^ε ἕτερος] + ἂν E.

^κ οὐκ om. F.

^μ ναι] καὶ C. Veron. Mox ἀλλὰ om. C.D.E. Veron.

ματι] τρώσῃ E. Statim χρῆται A.B.C.E.F. κέχρηται Edd.

οὐν πέπεισαι, ὅτι οὐδεὶς σε ὁ χωρίζει; Ὁρᾷς ὅτι ταπεινοφρο- B
 σύνης τὸ ρήμά ἐστι καὶ ῥμετριότητος; Ἦδη γὰρ ἐκεῖνος ὥκει
 τὸν οὐρανόν· διὸ καὶ ἔλεγεν, 17 “Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ συνοῖδα”
 καὶ πάλιν, “Τὸν δρόμον τετέλεκα.” Ὡστε οὐκ εἰς ταῦτα
 ἐνεπόδιζεν αὐτῷ ὁ διάβολος, ἀλλ’ εἰς τὰ τῶν μαθητῶν. Τί
 δήποτε; Ἐπειδὴ τούτων οὐκ αὐτὸς ἡ κύριος ἦν μόνον, ἀλλὰ καὶ
 ἡ ἐκείνων προαίρεσις. Ἐκεῖ ἔστιν ὅπου ἐκράτει· μᾶλλον δὲ
 οὐδὲ ἐκεῖ αὐτοῦ ἐκράτει, ἀλλὰ τῆς ῥαθυμίας τῶν μὴ προσεχόν-
 των. Εἰ μὲν γὰρ τὰ παρ’ αὐτοῦ μὴ ἐπλήρου, ἢ διὰ νωθεῖαν, ἢ
 δι’ ἄλλο τι τοιοῦτον, αὐτοῦ ἐκράτει· εἰ δὲ αὐτὸς μὲν πάντα C
 ἔπραττεν, ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἐπέιθοντο, οὐκ αὐτοῦ ἐκράτει, ἀλλὰ τῆς
 ἐκείνων ἀπειθείας· καὶ τὸ νόσημα οὐ τοῦ ἱατροῦ ἔκράτει, ἀλλὰ
 τῆς ἀταξίας τοῦ κάμνοντος. Ὅταν δὲ αὐτὸς μὲν πάντα
 παρασκευάσῃται, ἐκεῖνος δὲ πάντα διαφθείρῃ, ἐκεῖνος ἡττηται,
 οὐχ οὗτος. Ὡστε οὐδαμοῦ ἐκράτησε τοῦ Παύλου. Πλὴν ἀλλ’
 ἐφ’ ἡμῶν ἀγαπητὸν τὸ καὶ δύνασθαι παλαίειν. Ῥωμαίοις
 ἡ μὲν οὐ τοῦτο ἐπέυχεται, ἀλλὰ τί; 18 “Συντρίψει τὸν Σατανάν
 ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει” καὶ τούτοις οὕτως ἐπέυχεται,
 “Τῷ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτοῦ· D
 μεθὰ ἡ νοοῦμεν.” Ὁ παλαίων, ἔτι κατέχεται· πλὴν ὕαλλ’
 ἀγαπητὸν καὶ τὸ μὴ πεσεῖν. Τότε ἡ νίκη λαμπρὰ γίνεται,
 ὅταν ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν. Οἶον, ἔστω τις ἐπιθυμία πονηρὰ·
 τὸ μὲν παράδοξον, ἡ μὲν δὲ δέχεσθαι ταύτην, ἀλλὰ σβεννύναι· εἰ
 δὲ τοῦτο οὐ δυνατόν, καὶ παλαίωμεν, καὶ διαπαντὸς κατέ-
 χωμεν· ἂν παλαίοντες ἐξέλθωμεν, νενικήκαμεν. Οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ
 τῶν ἀθλητῶν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἂν μὴ κατα-
 βάλλῃς, οὐ νενίκηκας· ἐνταῦθα δὲ ἂν μὴ καταβληθῇς, νενίκηκας· E
 ἂν μὴ καταβληθῇς, κατέβαλες. Εἰκότως· ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀμφό-
 τεροι ὑπὲρ νίκης σπουδάζουσι, καὶ ὁ ἕτερος καταβληθῇ, ὁ ἕτερος
 στεφανοῦται· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ὁ διάβολος ὑπὲρ τῆς
 ἡμετέρας ἡττης σπουδάζει. Ὅταν οὖν αὐτὸν ἀφέλωμαι τοῦτο
 ὑπὲρ οὗ σπουδάζει, ἐνίκησα· οὐ γὰρ ὥστε καταβαλεῖν, ἀλλ’
 ὥστε συγκαταβαλεῖν ἐπείγεται. Ἦδη οὖν νενίκηκα· αὐτὸς γὰρ
 ἤδη βέβληται, καὶ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ ἐστίν. Ἡ δὲ νίκη αὐτοῦ οὐκ F

17 1 Cor. iv. 4. 2 Tim. iv. 7.

18 Rom. xvi. 20. Ephes. iii. 20.

ὁ χωρίζει pro χωρίσει A.B.C.E.F. ῥ πραότητος F. ἡ κύριος ἦν pro ἦν
 κύριος A.B.C.E.F. ἡ κρατεῖ A.B.F. ἡ ἀπειθείας C. ἡ δὲ] γὰρ A.B.F.
 Sav. cet. ἡ ἐκείνων δ. π. διαφθείρῃ om. E. ἡ τὸ καὶ] καὶ τὸ B.E.F.
 ἡ μὲν] + οὖν E. οὐ om. F. ἡ ἄλλ’ om. E.F. ἡ ἐπιθυμία πονηρὰ] ἐπιθυμία
 πονηρὰ παλαίων A.B.F. ἡ μὲν δὲ] μὴ E. ἡ αὐτὴν A.B.E.F. ἡ διαπαν-
 τος] + αὐτὴν F. ἡ ἀθλητῶν] + ἐστὶν A.B.F. ἡ ἂν μὴ κ. νενίκηκας om. F.
 ἡ αὐτὸν ἀφ.] ἀφ. αὐτὸν D. αὐτὸν om. C.F. ἡ —βάλλειν bis E.

ἐν τῷ στεφανωθῆναι, ἀλλ' ἐν ^hτῷ ἀπολέσαι· ὥστε ⁱἂν μὴ καταβάλω, μὴ καταβληθῶ δέ, νενίκηκα. ^kΤίς οὖν ἐστὶ λαμπρὰ νίκη; Τὸ ἐκ περιουσίας καταπατεῖν αὐτὸν, οἷον ὁ Παῦλος ἐποίει, 173 οὐδὲν ἡγούμενος ^lεἶναι τὰ παρόντα πράγματα. Τοῦτον καὶ ἡμεῖς μιμώμεθα, καὶ σπουδάζωμεν ἀνώτεροι γενέσθαι, καὶ μηδ' αὐθιγὰ παρέχειν αὐτῷ λαβὴν. Ὁ πλοῦτος δίδωσιν αὐτῷ λαβὴν, τὰ χρήματα, ἢ κενοδοξία· καὶ πολλάκις μὲν αὐτὸν ἀνέστησε, πολλάκις δὲ ἡγρίανεν. Ἀλλὰ τίς χρεῖα πάλης; ^mτίς χρεῖα συμπλοκῆς; Ὁ συμπλεκόμενος ἄδηλον ἔχει τὸ τέλος, πότερον μὴ ἡττηθεῖ καὶ αὐτός, ⁿκαὶ ἀλώσεται· ὁ δὲ καταπατῶν, δῆλον ἔχει τὴν νίκην. ^oΚαταπατήσωμεν τοῦ διαβόλου τὴν δύναμιν, B ^pκαταπατήσωμεν ^qτὰς ἁμαρτίας, πάντα λέγω τὰ βιωτικά, θυμὸν, ἐπιθυμίαν, ἀλαζονείαν, πάντα τὰ πάθη· ἵνα ἀπελθόντες ἐκεῖ, τὴν ἔξουσίαν, ἣν ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, μὴ εὐρεθώμεν ^rπροδιδόντες. Οὕτω γὰρ καὶ τῶν ^sμελλόντων ἐπιτευζόμεθα. Εἰ δὲ (883) περὶ τοῦτο ^tἡγινόμεθα κακοὶ, τίς ἡμῖν ἐγχειρίσει τὰ μεῖζονα; Εἰ γὰρ τὸν προσκεκρουκότα, τὸν ἡτιμωμένον, τὸν καταπεφρονημένον, τὸν ὑπὸ τοὺς πόδας κείμενον, πατῆσαι οὐκ ἡδυνήθημεν, C ^uπῶς ἡμῖν δώσει τὰ πατρῶα ὁ πατήρ; εἰ τοῦ οὕτως ὑποταγμένου οὐ περιεγεγόμεθα, ποίαν ἔχομεν παρρησίαν εἰς τὴν πατρῶαν εἰσελθεῖν οἰκίαν; Εἰπέ γάρ μοι· εἴ τινα υἱὸν ἔχεις, ἐκεῖνος δὲ ἀφείς τοὺς ^vεὐπροσωποῦντας τῶν οἰκετῶν, ^xἀναμιγνύηται ^yτοῖς σε λελυπηκόσι, τοῖς ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρῴας οἰκίας, τοῖς περὶ κυβεῖαν ἡσυχολημένοις, καὶ μέχρι τέλους τοῦτο ^zποιῇ, οὐχὶ ἀποκληρονόμος ἔσται; Εὐδὴλον ὅτι. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἂν ἀφέντες τοὺς εὐηρεστηκότας καὶ τοὺς ^aἐπιτεταγμένους ἡμῖν ἀγγέλους, ἀναστρεφώμεθα μετὰ τοῦ διαβόλου, πάντως D ^bἀποκληρονόμοι ἐσόμεθα. Ἀλλὰ μὴ ^bγένειτο, ἀλλὰ τὸν πόλεμον ^cἀναδεξώμεθα τὸν πρὸς αὐτόν. Εἴ τις ἐχθρὸν ἔχει, εἴ τις ὑπ' αὐτοῦ ἡδίκηται, εἴ τις ἀγριαίνει, πάντα τὸν θυμὸν ἐκείνον, πᾶσαν τὴν χαλεπότητα συναγαγὼν κενούτω κατὰ τῆς τοῦ διαβόλου κεφαλῆς. Ἐνταῦθα ὁ θυμὸς καλὸν, ἐνταῦθα ἡ

^h τῷ] + ἐμὲ A.B.D.E.F. Sav. cet. ⁱ ἂν] κἀν E. ^k τίς] τί A. Statim ἐστὶν ἡ λ. ν. E. ^l εἶναι om. E. ^m τίς χρεῖα] ἡ E. ⁿ καὶ om. C. Statim ἀλὼ A.B.F. ^o καταπ.] οὐκοῦν καταπ. A.B.F. Sav. cet. ^p καταπατήσαντες C.D. Veron. ^q τὰς ἁμαρτίας] τὰς ὕλας τῆς ἁμαρτίας A.B.F. Mox πάντα τὰ πάθη, θυμὸν, ἐπιθ. ἀλαζ. inverso ord. iidem. ^r προδόντες ante corr. E. ^s μελλόντων] + αγαθῶν E. ^t γενόμεθα Veron. γενόμεθα A.B.E.F. ^u ἔχεις B.E. ^v εὐγνωμονοῦντας A.B.F. Sav. cet. ^x ἀναμιγνύηται B.E.F. ^y τοῖς σε λ.] τῶν λελυπηκότων E. ^z ποιεῖ A.B.E.F. ^a διακονομένους A.B.F. ^b γένοιτο] + τοῦτο μηδένα παθεῖν ἡμῶν A.B.F. Sav. cet. ^c ἀναδεξώμεθα τὸν πρὸς αὐτόν] ἀναδεξαμένους τὸν πρὸς αὐτόν, καὶ νικήσαντας μετὰ τῆς ἀνωθεν συμμαχίας, κληρονόμους γενέσθαι τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν A.B.F. receptum a Sav. cet.

ὀργὴν χρῆσιμον, ἐνταῦθα ἡ μνησικακία ἐπαινετόν. "Ὡςπερ γὰρ Ε
ἐπὶ τῶν ^dἔξωθεν τὸ μνησικακεῖν ἐπονηρόν, οὕτως ἐνταῦθα τὸ
μνησικακεῖν ἀγαθόν. "Ὡστε εἰ ἐλαττώματα ἔχεις, ἔνταῦθα
αὐτὰ ἐγύμναζε, εἰ μὴ δύνασαι αὐτὰ ἀποθέσθαι, ἢ μετὰ τῶν
μελῶν τῶν σῶν. "Ἐπληξέ σε τις; Μνησικάκησον τῷ διαβόλῳ,
καὶ μηδέποτε καταλύσης τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς αὐτόν. 'Ἄλλ'
οὐκ ἐπληξε; Καὶ οὕτω μνησικακεῖ, ὅτι τὸν δεσπότην ὕβρισε
τὸν σὸν, ὅτι προσέκρουσεν, ὅτι τοὺς ἀδελφούς λυμαίνεται καὶ F
πολεμεῖ. 'Αεὶ ἐχθρὸς ἔσο, αἰὲ πικρὸς, αἰὲ ἀνήμερος· οὕτω τα-
πεινὸς ἔσται ἐκείνος, οὕτως εὐκαταφρόνητος, οὕτως εὐχειρώτος.
*Ἄν ἡμεῖς ἀγριαίνωμεν πρὸς αὐτόν, ἐκείνος οὐκ ἔσται ἡμῖν
ἄγριος· ἂν ἡμεῖς ὤμεν ἐπιεικείς, τότε ἐκείνος ἄγριος ἔσται· οὐχ
ὡς ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῶν ^bἡμετέρων. 'Ἐχθρὸς ἐστὶ καὶ πολέ- 174
μιος καὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωτηρίας, ⁱκαὶ τῆς ἡμετέρας καὶ τῆς
^kαὐτοῦ. ^lΕἰ ἐαυτὸν οὐ φιλεῖ, πῶς ἡμᾶς φιλήσαι δυνήσεται;
Παραταττώμεθα τοίνυν καὶ βάλλωμεν αὐτόν, ἔχοντες σύμ-
μαχον μέγαν τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ^mΧριστόν, ὃς δυνήσεται
καὶ ἡμᾶς ἀχειρώτους ποιῆσαι ⁿταῖς ἐκείνου πάγαις, καὶ τῶν
οὐ μελλόντων ἀξιώσαι ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπι-
τυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος,
τιμὴ, νῦν καὶ αἰὲ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Ἀμήν. B

ΛΟΓΟΣ ΚΓ.

¹Στήτε οὖν περιζώσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.

ΣΥΝΤΑΞΑΣ τὸ στρατόπεδον τοῦτο, καὶ διεγείρας αὐτῶν
τὴν προθυμίαν· ^aἀμφοτέρων γὰρ ἔδει, καὶ τοῦ συντεταγμένου C
εἶναι, ^bκαὶ ἀλλήλοις εἴκειν, καὶ τοῦ ^cτὸν θυμὸν αὐτῶν διεγερ-
θῆναι· ^dκαὶ παραθαρσύνας αὐτούς· καὶ γὰρ καὶ τούτου ἔδει·
λοιπὸν αὐτούς ^eκαὶ καθοπλίζει. Οὐδὲν γὰρ τῶν ὅπλων ὄφελος,
ἐκείνων ^fπρότερον μὴ διατεταγμένων, μηδὲ τοῦ θυμοῦ διεγερ-
θέντος τῆς τοῦ στρατιώτου ψυχῆς. Δεῖ γὰρ ^gαὐτόν πρότερον

¹ CAP. VI. v. 14.

^d ἔξωθεν] + τούτου B.F. + τοῦτο A. Sav. cet. * πονηρόν omnes. κακὸν Edd.
^f ἐντεῦθεν A.B.F. ^e γύμναζε—ἢ (μὴ pro ἢ E.) μετὰ] ἀποσκεύαζε· εἰ δὲ μὴ δύ-
νασαι αὐτὸς ἀποθέσθαι, κἂν μετὰ A.B.F. Sav. cet. ^b ἡμετέρων] + ἀλλ' ἀπε-
ναντίας A.B.F. ⁱ καὶ om. A.B.F. ^k ἐαυτοῦ E. ^l εἰ om. a pr. man. E.
^m τὸν Χριστόν E. ⁿ τῆς ἐκείνου παγίδος F. ^o μελλόντων] + ἡμᾶς E.
HOM. XXIII. * ἀμφοτέρα C. Mox καὶ τὸ συντ. idem. ^b Haec καὶ ἀλλήλοις
εἴκειν (ἦκειν ante corr. E.) om. A.B.F. Sav. cet. ^c τὸν accessit ex omnibus.
τούτων pro τοῦ τὸν Veron. Statim αὐτόν pro αὐτῶν a pr. man. E. ^d καὶ]
εἶτα καὶ A.B.F. * καὶ om. A.B.F. ^f πρότερον μὴ] μὴ πρότερον A.B.F.
^g αὐτόν πρότερον pro πρότερον αὐτόν A.B.C.E.F. πρότερον om. D.

ἐνδοθεν ὀπλίζουσιν, καὶ τότε ἔξωθεν. Εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁ στρατιωτῶν ταῦτα, πολλῶν μᾶλλον ἐπὶ τούτων τῶν νοητῶν στρατιωτῶν. **Δ**μᾶλλον δὲ ἐπὶ τούτων οὐδὲ ἔστιν ἔξωθεν ὀπλίσασθαι, ἀλλὰ πάντα ἐνδοθεν. Διήγειρε τὸν θυμὸν καὶ ἀνέκασε, προσέθηκε τὸ θάρσος, ἔστησεν αὐτοὺς εὐτάκτως· ἔδρα πῶς καὶ περιτίθησι τὰ ὅπλα. “Στῆτε οὖν,” φησί. Πρῶτον ἰτῶν τακτικῶν εἶδος, τὸ εἰδέναι ἐστάναι καλῶς, καὶ πολλὰ παρὰ τοῦτο γένοιτο ἄν. Διὰ τοῦτο πολλὰ περὶ τοῦ στήναι διαλέγεται, καὶ ἐτέρωθι λέγων, ² “Ὁ Στῆτε, γρηγορεῖτε” καὶ ἄλιν, “Οὕτω στήκετε ἐν ῤυρίῳ” καὶ ἄλιν, “Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πῆση” (884) **Ε**καὶ ἄλιν, “Ἰνα δυνηθῇτε πάντα κατεργασάμενοι στήναι.” Οὐκ ἄρα ἀπλῶς τινα στάσιν φησὶν, ἀλλ’ εὐτακτον· καὶ ὅσοι πολέμων εἰσὶν ἔμπειροι, ἴσασιν ὅσον ἔστιν εἰδέναι ἐστάναι. Εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν πυκνεύοντων καὶ παλαιόντων τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων ὁ παιδοτρίβης παρεγγῆ, τὸ ἐστάναι, πολλῶν μᾶλλον ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς πράγμασιν. Ὁ ἐστῶς, ὁ ῥθὸς ἔστηκεν, οὐ διακεχυμένος, οὐκ ἐπικλινόμενός τινι· ἡ ἀκριβὴς ὁρθότης ἐν τῇ στάσει φαίνεται. Ὡστε οἱ ὄντως **Φ** ὁρθοί, οὗτοι ἐστήκασιν· οἱ δὲ μὴ ἐστῶτες, οὐκ ἄν εἴεν ὁρθοί, ἀλλὰ διαλελυμένοι καὶ διακεχυμένοι. Ὁ τρυφῶν οὐχ ἔστηκεν ὁρθός, ὁ λάγνος, ὁ φιλοχρήματος, ἀλλὰ κέκλιται. Ὁ ἐστάναι εἰδὼς, ἀπ’ αὐτῆς τῆς στάσεως, ὥσπερ ἀπὸ τινος θεμελίου, πάντα εὐμαρῇ ἔξει τὰ τῆς ὑπάλης. “Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” Οὐ περὶ αἰσθητῆς ζώνης φησί· πάντα γὰρ τὰ ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ νοητῶς λέγει. Καὶ ¹⁷⁵ ἔδρα πῶς ὁδῶ προβαίνει. Πρῶτον ἀναζώννυσιν τὸν στρατιώτην. ¹ Τί δὴ τοῦτό ἐστι; Τὸν διαρρέοντα καὶ ² διακεχαλασμένον ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ ³ χαμαὶ τοὺς λογισμοὺς ἔχοντα συρομένους ⁴ ἀναστέλλει διὰ τῆς ζώνης, οὐκ ἔων αὐτὸν ἐμποδίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἱματίων συμπλεκόμενων ταῖς κνημίσιν, ἀλλ’ εὐλύτοις τοῖς

2 1 Cor. xvi. 13. Philipp. iv. 1. 1 Cor. x. 12.

^h στρατιωτῶν] αἰσθητῶν A.B.F. Sav. cet. Statim ταῦτα pro τοῦτο omnes. ⁱ τούτων om. A.B.F. Sav. cet. ^k ἔδρα] λοιπὸν καθοπλίζει. ἀλλ’ ἔδρα A.B.F. Sav. cet. ^l τὸ τακτικὸν εἶδος Cat. εἶδος τῶν τακτικῶν inverso ord. A.B.F. Statim tō om. A.B.F. ^m καὶ πολλὰ] πολλὰ γὰρ B.F. καὶ (eras.) πολλὰ γὰρ A. ⁿ πολλὰ om. A.B.F. ^o στήκετε E. Haec στῆτε, γρηγορεῖτε· καὶ ἄλιν om. A.B.F. ^p κυρίῳ] + γρηγορεῖτε A.B.F. ^q ἐστίν] ἐστὶ τὸ A.B.F. Sav. cet. ^r ὁ παιδοτρίβης om. C. Veron. ^s πολέμοις καὶ τοῖς στρ.] πολεμικοῖς καὶ στρ. A.B. στρ. καὶ πολεμικοῖς F. ^t ὁρθῶς B.F. ^v τῇ om. E. ^w ὄντες E. ^x ἀλλὰ κέκλιται post ὁρθῶς transp. A.B.F. Sav. cet. ^y ὑπάλης F. ^z οὖν] + φησὶ A.B.E.F. Sav. cet. ^a οὐ] ταῦτα οὐ A.B.F. ζῶης pro ζώνης F. ^b φησὶ] διέξεισι γράφων A.F. φησὶ om. B. ^c τί δὴ τοῦτό ἐστι om. A.B.F. ^d διακεχυμένον A.B.F. Sav. cet. invita Cat. ^e χαμαὶ] μηχαναὶ (sic) F. χαμαυτετεῖς pro χαμαὶ τοὺς Cat. ^f ἀναστ.] εἴτα ἀναστ. A.B.F.

ποσὶν ἀφείς τρέχειν. “Στῆτε ἡοὺν περιζωσάμενοι, φησὶ, τὴν ὁσφὺν ὑμῶν.” Ἰ¹Οσφὺν δὲ ἐνταυθα φησὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν νηῶν ἢ τρόπισ, οὕτω καὶ ἐφ’ ἡμῶν ἢ ὑπόθεσις παντὸς τοῦ σώματος ἢ ὁσφύς· Ἰ²ὥσπερ θεμέλιός ἐστι, καὶ ἐπ’ αὐτῷ τὸ πᾶν B οἰκοδομεῖται, καθάπερ ἱατρῶν παῖδες φασί. Τὴν τοίνυν ³ἀρχὴν ἡμῶν συσφίγγει, ζωννύων τὴν ὁσφύν. Οὐ γὰρ δὴ ⁴ταύτην τὴν ὁσφύν φησιν, ἀλλὰ νοητῶς διαλέγεται. Ὁ καὶ ὥσπερ τῶν κάτω καὶ τῶν ἄνω ἢ ὁσφύς θεμέλιός ἐστιν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς νοητῆς ὁσφύος. Οἱ γοῦν πολλακίς ῥ⁵ἀποκαμύοντες, καθάπερ εἰς τινα θεμέλιον ἐκεῖ τὰς χεῖρας θέντες, οὕτως ἑαυτοὺς διαβαστάζουσι. Καὶ ἡ ζώνη διὰ τοῦτο γίνεται ἐν τοῖς ⁶πολέμοις, ἵνα ⁷συγκροτῇ καὶ συνέχῃ τὸν θεμέλιον τὸν ἐν ἡμῖν. Διὰ τοῦτο καὶ ⁸τρέχοντες ζωννύμεθα· ἐκείνη ἀσφαλίζεται τὸ ἐν ἡμῖν ἰσχυρόν. Τοῦτο C τοίνυν, φησὶ, ⁹καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς γινέσθω, καὶ πᾶν ὁτιοῦν ποιοῦντες, ἰσχυροὶ ἐσόμεθα. Μάλιστα γὰρ τοῖς στρατιώταις τὸ πρᾶγμα πρέπον ἐστί. Ναι, φησὶν, ἀλλὰ ταύτην τὴν ¹⁰ὁσφύν ἱμάντι δερματίνῃ ζωννύμεθα· ἡμεῖς δὲ τίνοι; Τῷ κεφαλῇ τῶν λογισμῶν ¹¹ἡμῶν. “¹²Περιεζωσμένοι, φησὶ, τὴν ὁσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” ¹³Τί ἐστιν, “ἐν ἀληθείᾳ;” Μηδὲν ψεύδος ἀγαπῶμεν, πάντα τὰ πράγματα μετῴμεν ¹⁴ἐν ἀληθείᾳ, μὴ ψευδόμεθα εἰς ἀλλήλους· κἂν δόξα ᾖ, τὸ ἀληθές ζητῶμεν· D κἂν βίος ᾖ, τὸν ἀληθῆ. ¹⁵Ἄν τούτῳ ἑαυτοὺς περιφράζωμεν, ἂν τῇ ἀληθείᾳ ¹⁶ζωννύμεθα, οὐδεὶς ἡμῶν περιέσται. Ὁ δόγμα ἀληθείας ζητῶν, οὐ καταπεσεῖται εἰς τὴν γῆν. “Ὅτι γὰρ τὰ μὴ ἀληθῆ ἀπὸ τῆς γῆς ἐστί, δηλὸν ἐξ ὧν τοῖς πάθεσι ¹⁷δουλεύουσιν πάντες οἱ ἔξωθεν, τοῖς οἰκείοις λογισμοῖς κατακολουθοῦντες. Διὸ, εἰ ἐν νήφωμεν, ἐν τοῖς ¹⁸περὶ τῶν Ἑλλήνων λόγοις ¹⁹οὐ διδα-

¹ ἀφείς tr.] tr. παρασκευάζων A.B.F. ² ἡ γοῦν C. ³ ὁσφύν δὲ ἐνταυθα φησὶ] ὁσφύν ἐνταυθα δηλῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ σώματος A.B.F. Tum καθάπερ γὰρ ἐπὶ B. ⁴ θέσις A.B.F. Post ὁσφύς add. ἐστιν A.B.F. Sav. cet. ⁵ ὥσπερ θεμέλιος (θεμέλιον Veron.) ἐστί] ὥσπερ γὰρ θεμέλιος τοῦτῳ ὑπόκειται A.B.F. ὥσπερ γὰρ θεμέλιός ἐστι Sav. cet. ⁶ ἀρχὴν] ψυχὴν A.B.F. Sav. cet. Mox σφίγγει F. et ζωννύει E. ⁷ ταύτην—νοητῶς] περὶ ταύτης τῆς ὁσφύος, ἀλλὰ περὶ τῆς νοητῆς A.B.F. ⁸ καὶ ὥσπερ] ὥσπερ γὰρ A.B.F. ⁹ ἀποκαμύοντες ante corr. E. ¹⁰ πολέμοις E. ¹¹ συγκροτῇ E. συγκρατῇ vulgo. ¹² tr. ζωννύμεθα] οἱ tr. ζωννύονται A.B.F. ¹³ καὶ om. C.D.E. Mox ἐσόμεθα ἰσχυροὶ inverso ord. A.B.F. ¹⁴ ὁσφύν] + ἐκείνοι A.B.F. Mox ζωννύονται A.B. ζωννύονται F. ¹⁵ ἡμῶν om. Cat. et a pr. man. E. Post ἡμῶν add. λέγω δὲ (δὴ B.F.) τῇ ἀληθείᾳ A.B.F. Sav. cet. ¹⁶ περιεζωσάμενοι (om. φησὶ) E. ¹⁷ ὑμῶν pro ἡμῶν B.C.D.E.F. ¹⁸ τί ἐστιν ἐν ἀληθείᾳ; μηδὲν] Sic D. Cat. οὐκ οὖν μηδὲν A.B.F. Sav. cet. τί ἐστιν ἐν ἀληθείᾳ om. C.E. Veron. Post ἀγα-

πῶμεν add. τοῦτο γὰρ ἐστιν ἀληθεία (sic) E. ¹⁹ ἐν] τὰ ἐν omnes. Vulgatum tuetur Cat. ²⁰ ζωννύμεθα omnes. ζωσόμεθα Edd. ²¹ δουλεύουσιν C. ²² περὶ assumptum ex A.C.D.E.F. ²³ οὐ] οὐδὲ E.

σκαλίας δεησόμεθα. ^f Ὅρῃς πῶς εἰσιν ἐκεῖνοι μαλακοὶ καὶ χαῖνοι, Ε οὐδὲν αὐστηρὸν, οὐδὲν ὑπὲρ τὸν ἀνθρώπινον λογισμὸν περὶ θεοῦ δέξασθαι δυνάμενοι; οὐ γάρ εἰσιν ἐξωσμένοι ἐν ἀληθείᾳ. Διόπερ αὐτῶν ἡ ὁσφὺς ἐκτέλειται, τὸ δεκτικὸν τῶν γεννητικῶν σπερμάτων, καὶ τῶν λογισμῶν τὸ ἰσχυρόν. Οὐδὲν οὖν τούτων ἀσθενέστερον. ^ε Μανιχαίους δὲ ὁρᾷς πάλιν, πῶς πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων λογισμῶν τολμῶσι φθέγγεσθαι; Οὐκ ἡδύνατο, φησὶν, ὁ θεὸς ἄνευ ὕλης ποιῆσαι τὸν κόσμον. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Χαμόθεν ταῦτα λέγουσι, καὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ^F παρ' ἡμῖν. Ὅτι ^h ἄνθρωπος, φησὶν, οὐ δύναται ἐτέρως ποιῆσαι. ⁱ Πάλιν Μαρκίων ὅρα τί φησιν. Οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς σάρκα ἀναλαβὼν μείναι καθαρὸς. Πόθεν τοῦτο δῆλον; Ὅτι οὐδὲ ^k ἄνθρωποι, φησί. Καίτοι ἄνθρωποι δύνανται. Οὐαλετίνος ^l πάλιν χαμαὶ συρομένους ἔχων τοὺς λογισμοὺς, ἀπὸ τῆς γῆς ¹⁷⁶ φθέγγεται, ^m καὶ Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς. ⁿ Ἀρειος δὲ ὅρα τί φησιν. Οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς γεννῶν, γεννῆσαι ἀπαθῶς. ^o Πόθεν τοῦτο τολμᾷς λέγειν, ^ω Ἀρειε; Ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν. Ὅρῃς (885) πάντων χαμαὶ συρομένους τοὺς λογισμοὺς, πάντων κεχαλασμένους, τῆς γῆς πνέοντας; Καὶ δογμάτων μὲν ἕνεκα, οὕτω βίου δὲ πάλιν, οἱ πόρνοι, οἱ χρημάτων ἐρῶντες, ^ρ οἱ δόξης, οἱ τῶν ἄλλων ἀπάντων, χαμαὶ σύρονται· οὐκ ἔχουσιν ἐστηκυῖαν αὐτὴν, ὥστε κάμνοντες ἐπαναπαύεσθαι· ἀλλ' εἰάν κάμωσιν, οὐ τιθέασιν τὴν χεῖρα καὶ ἐστήκασιν, ἀλλὰ διαλύονται. Ὁ μέντοι ἐξωσμένος ^B τῇ ἀληθείᾳ, πρῶτον μὲν οὐδέποτε καμείται· δεύτερον δὲ, καὶ κάμη, εἰς αὐτὴν ἐπαναπαύεται τὴν ἀλήθειαν. Τί γάρ, εἰπέ μοι; πενία αὐτὸν καμεῖν ποιήσει; Οὐδαμῶς· ἐπαναπαύεται γὰρ ἐπὶ τὸν ὄντως πλοῦτον, καὶ διὰ τῆς πενίας εἰστέταται τὴν ὄντως πενίαν. Ἀλλὰ δουλεία ποιήσει αὐτὸν καμεῖν; Οὐδαμῶς· οἶδε γὰρ τὴν ὄντως δουλείαν. Ἀλλὰ νόσος; Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο. ³ “Αἱ ὁσφύες ὑμῶν,” φησὶν ὁ Χριστὸς, “ἔστωσαν ἐξωσμέναι, ^w οἱ λύχνοι καιόμενοι,” ^x τὸ φῶς ἄσβεστον. Τοῦτο καὶ οἱ ἐξ

³ Luc. xii. 35.

^f ὁρᾷς om. C.D.E. Veron.

A.B.F. ^h ἄνθρωποι φ. οὐ δύνανται E. ὅτι—δύνανται E. τί δὲ καὶ ἐπάγουσιν; ὅτι οὐδὲ ἄνθρωπος δύναται A.B.F. ⁱ πάλιν M. ὅρα] ἄκουε δὲ καὶ M. A.B.F.

^k οἱ ἄνθρωποι A.B.F. Sav. cet. ^l πάλιν] δὲ πάλιν ὁμοίως E. ^m καὶ]

ὁμοίως καὶ A.B.E.F. Sav. cet. ⁿ “A. δὲ ὅρα (sic E. ἄρα C.D. Veron.) τί φ.] καὶ Ἀρειος. τί γὰρ φ. A.B.F. Sav. cet. ^o πόθεν] κἀν ἔρεσθαι θελήσης πόθεν

A.B.F. Mox λέγειν τολμᾷς, Ἀρειε in verso ord. iidem. ^p ἡμῖν] + ἐρεῖ σοι A.B.F. ^q ἕνεκεν A.B.E.F. ^r οἱ] ἡ E. ^s αὐτὴν (αὐτῆς D. αὐτῶν B.)]

+ τὴν ὁσφύν A.B.D.E.F. Sav. cet. ^t ἐπαναπαύεται A.B.E.F. ἀναπαύεται C. ἐπαναπαύεται Edd. ^v ἐπαναπαύεται E. et corr. B. ^w οἱ] καὶ οἱ A.B.E.F. Sav. cet. ^x τὸ φ. ἄσβ.] τί δήποτε; (τί δ. om. Sav. cet.) ὥστε

τὸ φ. ἔχειν ἄσβ. A.B.F. Sav. cet.

Αἰγύπτου ὑξιώντες ἐπετάττοντο. ²Τίνος γὰρ ἕνεκεν ἐζωσμέ- C
νοι τὸ πάσχα ἥσθιον; Βούλει μαθεῖν τὴν ὑπόθεσιν ἅπασαν;
Καθ' ἱστορίαν, ³ἢ κατὰ ἀναγωγὴν ἐρῶ; ⁴Ἀλλ' ἀμφοτέρω ἐρῶ·
ὑμεῖς δὲ κατέχετε. ⁵Οὐ γὰρ ἵνα εἰπῶ λόγον, ἀλλ' ἵνα γένηται
ἔργον τὰ ἡμέτερα ῥήματα. ⁶Ἦσαν, ⁷ἔφησιν, ἐζωσμένοι, καὶ αἱ
βακτηρίαι αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶ, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐν τοῖς ποσὶ,
καὶ οὕτως ἥσθιον τὸ πάσχα. Φρικτὰ καὶ φοβερά ⁸μυστήρια,
καὶ πολὺ τὸ βάθος ἔχοντα. Εἰ δὲ ἐν τοῖς τύποις οὕτω φοβερά, D
πολλῶ μᾶλλον ἐν τῇ ἀληθείᾳ. Ἐξ Αἰγύπτου ἐξέρχονται, τὸ
πάσχα ἐσθίουσι. Ἰπρόσεχε. ⁹“Τὸ πάσχα ἡμῶν, φησὶν,
ἐτύθη Χριστός.” Διὰ τί εἰσιν ἐζωσμένοι; Τὸ σχῆμα ὁδοιπο-
ρούντων ἐστὶ· τὸ γὰρ ὑποδήματα ἔχειν, καὶ ῥάβδους ἐν ταῖς
χερσὶ, καὶ ἐστώτας ἐσθίειν, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο δηλοῖ. Βού-
λεσθε τὴν ἱστορίαν ἀκοῦσαι πρῶτον, ἢ τὴν ἀναγωγὴν; Τὴν
ἱστορίαν ἄμεινον. ¹⁰Τί οὖν ἡ ἱστορία βούλεται; ¹¹Ἐπιλήσμονες
ἦσαν Ἰουδαῖοι τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ. Οὐκ ἄρα ἰὺν τῷ E
χρόνῳ μόνον κατέδησεν αὐτοῦ τὰς εὐεργεσίας ¹²ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ
τῷ σχήματι τῶν ἐσθιόντων. ¹³Διὰ γὰρ τοῦτο νῦν ἐζωσμένοι
καὶ ὑποδεδεμένοι ἐσθίουσιν, ἵνα ἐρωτώμενοι λέγωσιν, ὅτι πρὸς
ὁδοιπορίαν ἡμεν ἑτοιμοί, καὶ ὅτι ἐμέλλομεν ἐξιέναι ἐκ τῆς
Αἰγύπτου ¹⁴ἐπὶ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ¹⁵καὶ ὅτι ἡμεν ἑτοιμοί
πρὸς τὴν ἐξοδον. Τοῦτο μὲν ῥὸ τύπος· ἡ δὲ ἀλήθεια, αὕτη.
Καὶ ἡμεῖς ἐσθίομεν πάσχα, τὸν Χριστόν· “Τὸ γὰρ πάσχα
ἡμῶν ¹⁶Χριστός,” φησί. ¹⁷Τί οὖν; καὶ ἡμεῖς ὑποδεδεμένοι, καὶ F

4 Exod. xii. 11.

5 1 Cor. v. 7.

¹ ὑξιώντες] + ποιεῖν A.B.F. Sav. cet. ² τίνος γὰρ ἕνεκεν ἐζωσμένοι (ζω-
σάμενοι in text. [ζωνύμενοι in marg. E.] τὸ π. ἥσθιον;] καὶ ἐζωσμένοι τὸ π.
ἥσθιον. καὶ τίνος ἕνεκεν, φησὶν, οὕτως αὐτὸ (αὐτὸ om. Sav. cet.) ἥσθιον; A.B.F.
Sav. cet. ³ ἢ κατὰ ἀν. ἐρῶ] Sic D. ἢ om. B.E. Veron. Sav. καὶ pro ἢ A.F.
ἐρῶ est in D. Veron. non in ceteris. ⁴ ἀλλ'] ἐγὼ μὲν οὖν A.B.F. Sav. cet.
⁵ οὐ γὰρ ἵνα εἰπῶ λόγον (λέγω pro λόγον D.E.) ἀλλ' ἵνα γένηται (+ ἐν ὑμῖν E.
ἐν ἡμῖν Veron.) ἔργον τὰ ἡ. ῥ.] οὐ γὰρ ἀπλῶς ἵνα μόνον εἰπῶ τὴν λύσιν, ποιού-
μαι, ἀλλ' ἵνα καὶ ἔργον ἐν ὑμῖν γένηται τὰ ἡ. ῥ. A.B.F. Sav. cet. ⁶ ἔφησιν
om. A.B.F. ⁷ τὰ μυστήρια A.B.F. Sav. cet. ⁸ προσέχετε E. Sequentia
τὸ πάσχα—ἐζωσμένοι om. A.B.F. Sav. cet. ⁹ τί οὖν ἢ i. β. om. A.B.F.
¹⁰ ἐπιλήσμονες—τοῦ θεοῦ] ἀγνώμονες ἦσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ συνεχῶς τοῦ θεοῦ
ἐπελεθάνοντο τῶν εὐεργεσιῶν. βουλόμενος οὖν καὶ ἀκούσας εἰς μνήμην αὐτῶν ἐρ-
χέσθαι, τὸν τρόπον τῆς βρώσεως τοῦ πάσχα τοῦτον νομοθετεῖ. τί δηποτε; ἵνα
καθ' ἕκαστον χρόνον ἔχοντες ἀνάγκην τὴν νομοθεσίαν τηρεῖν, μνημονεύσωσιν
ἀναγκαίως καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐξαγαγόντος θεοῦ. Sic A.B.F. receptum a Sav. cet.
¹¹ οὖν om. A.B.F. ¹² ὁ θεός om. B.F. ¹³ τῷ om. A. ¹⁴ διὰ γὰρ τοῦτο
νῦν] Sic D.E. διὰ τοῦτο γὰρ νῦν Veron. διὰ τοῦτο γὰρ B. Sav. cet. διὰ τοῦτο
A.F. Haec διὰ γὰρ τοῦτο—ἐσθίουσιν om. C. ¹⁵ ἐπὶ τ. γ. τῆς ἐπ. om. A.B.F.
¹⁶ Haec καὶ ὅτι—ἐξοδον om. A.B.F. Sav. cet. πρὸς τὴν ἐξοδον om. C. Veron.
¹⁷ δ] + καθ' ἱστορίαν A.B.F. Sav. cet. ¹⁸ Χριστός, φησὶ] ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη,
φησὶ, Χριστὸς ὁ θεὸς A.B.F. ἐτύθη Χριστός, φησὶν Sav. cet. ¹⁹ τί οὖν;—καὶ
ἡμεῖς (ἡμεῖς om. E.) ἐζωσμένοι] ἄρα καὶ ἡμεῖς πάσχα ἐσθίομεν πολὺ τοῦ νομικοῦ
κρείττον. οὐκοῦν καὶ ὑποδεδεμένοι καὶ ἐζωσμένοι A.B.F. Sav. cet.

ἡμεῖς ἔζωσμένοι ὀφείλομεν ἐσθίειν. Διὰ τί; ἵνα καὶ ἡμεῖς
177 ἔτοιμοι ὦμεν πρὸς τὴν ἔξοδον, ἑπρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν.

Ἐμῆδεις τῶν τὸ πάσχα τοῦτο ἐσθιόντων πρὸς Αἰγυπτὸν
βλεπέτω, ἀλλὰ πρὸς τὸν οὐρανὸν, πρὸς τὴν ἁνῶ Ἱερουσαλήμ.
Διὰ τοῦτο ἔζωσμένος, διὰ τοῦτο ὑποδεδεμένος ἐσθίεις, ἵνα μάθῃς
ὅτι ἅμα τῷ ἄρξασθαι ἐσθίειν τὸ πάσχα, ἀποδημῆν ὀφείλεις
καὶ ὁδεύειν. Ἐξοὶ δὲ αἰνίττεται καὶ τὸ δεῖν ἐξίεναι ἠπὸ
Αἰγύπτου, καὶ τὸ μένοντας, ὡς ἄλλοτρίους λοιπὸν εἶναι αὐτούς.
Ἡμῶν γάρ, φησὶ, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς καὶ τὸ πάντα
τὸν βίον αἰεὶ ἐμπαρασκεύους εἶναι, ὥστε κληθέντας μὴ ἁναβάλ-
B λεσθαι, ἀλλὰ λέγειν, Ἐτοίμη ἡ καρδιά ἡμῶν. Ἀλλὰ
τοῦτο Παῦλος ἠδύνατο λέγειν, ὁ μὴδὲν ἑαυτῷ συνειδώς· ἐγὼ δὲ
ὁ πολλοῦ χρόνου δεόμενος εἰς μετάνοιαν, οὐ δύναμαι εἰπεῖν.
Ὅτι δὲ τὸ ἔζωσθαι γρηγορούσης ἔστι ψυχῆς, ἄκουε τοῦ θεοῦ
λέγοντος τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ. Ἐμῆ, ἀλλὰ ζῶσαι ὥσπερ ἀνὴρ τὴν
ὁσφύν σου· ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Καὶ
πάλιν πρὸς τοὺς προφῆτας πάντας τοῦτο ὁ θεὸς λέγει, ζῶσαι,
καὶ πρὸς τὸν Μωϋσέα. Καὶ αὐτὸς δὲ φαίνεται ἔζωσμένος ἐν
τῷ Ἰεζεκιήλ· μᾶλλον δὲ καὶ οἱ ἄγγελοι ἡμῖν ἔζωσμένοι φαί-
νονται, ἅτε στρατιῶται ὄντες. Ἀπὸ τοῦ περιζώσασθαι, τὸ
στήναι γίνεται γενναίως· οὕτως ἀπὸ τοῦ στήναι, τὸ ἰζώσασθαι. (886)
Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐξίεναι μέλλομεν, καὶ πολλὰ μεταξὺ τὰ
C χαλεπά. Ὅταν τὸ πεδίον τοῦτο διέλθωμεν, ὁ διάβολος ἐφέ-
στηκεν εὐθέως, πάντα ποιῶν καὶ μηχανώμενος, ὥστε τοὺς ἐξ
Αἰγύπτου σωθέντας, ὥστε τοὺς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν διαβάν-
τας, οὗτους ἀπὸ τῶν δαιμόνων καὶ τῶν μυρίων πληγῶν ἅμα
ῤαπολυομένους, τούτους λαβὼν ἀπολέσαι. Ἀλλ', εἰς νήφωμεν,
ἔχομεν καὶ ἡμεῖς στῦλον πυρὸς, εἰς εἰς ἐθέλωμεν, τὴν τοῦ πνεύματος

6 Philipp. iii. 20.

7 Psal. cviii. 2.

8 Job. xxxviii. 3.

ἡ πρὸς] ἵνα παρσκευασμένοι τελῶμεν πρὸς Α.Β. ἡ μῆδεις] ἀλλὰ μῆδεις
Α.Β.Ε. ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ ἐτοίμου εἶναι καὶ εὐσταλεῖς πρὸς ἀρετὴν, καὶ τί
τὸ πάσχα δὲ ἐσθίειν, καὶ τίς ἡ Αἰγύπτος· καὶ ὅτι ἐξουθενεῖ τὸν οὐρανὸν ὁ τῆς
γῆς θαυμάσιος. Veron. Ἐξοὶ δὲ αἰνίττεται καὶ τὸ δεῖν] δύο ἐντεῦθεν διδασκό-
μεθα, μᾶλλον δὲ τρία· τὸ δεῖν Α.Β.Ε. ἡ ἀπὸ] ἐξ Ε. ἡ ἀλλοτρίους λ.
εἶναι αὐτούς] εἰς ἄλλοτρίαν λ. μένειν Α.Β.Ε. Sav. cet. ἡ ἀναβαλεσθαι F.
ἡ ἡμῶν] μου ὁ θεὸς C. ἡ τοῦτο] + μὲν Α.Β.Ε. Sav. cet. Mox δύναται λέγειν
B.Ε. ὁ om. C. ὁ οὐ δ. εἰπεῖν] πῶς τοιοῦτον ἐρῶ Α.Β.Ε. ἡ ἐστὶ
accessit ex omnibus. ἡ ἐρωτῶ Α.Β.Ε. ἡ καὶ πάλιν—ζῶσαι] τοῦτο καὶ
πρὸς πάντας ἁγίους φησὶ, τοῦτο δὲ (δε om. Α.Β.) Α.Β.Ε. Sav. cet. ἡ τὸν
om. Α.Β.Ε.Ε. ἡ ἡμῖν om. Α.Β.Ε. ἡ ἀπὸ] + γὰρ E. Veron. Statim πε-
ριζώσασθαι Ε. ἡ οὕτως] ὥσπερ Α.Β.Ε. Sav. cet. οὕτως καὶ Ε. ἡ ἰζώ-
σασθαι] + οὐκοῦν (+ καὶ Sav. cet.) ἑαυτοὺς περιζώσωμεν Α.Β.Ε. Sav. cet.
ἡ τὰ om. Ε. ἡ ἔταν] + γὰρ C. ὁ τοὺς] τούτους Α.Β.Ε. Mox τοὺς
om. iidem. ὑπὸ pro ἀπὸ Ε. ἡ ἀπολυομένους] + μὴ ἀπολομένους Ε. ἡ εἰς
(ἀν Ε.) ἐθέλωμεν om. Α.Β.Ε. Sav. cet.

χάριν· ὁ αὐτὸς καὶ φωτίζει, καὶ σκιάζει· ἔχομεν μάννα· μᾶλλον D
 δὲ οὐ μάννα, ἀλλὰ πολλῶ πλέον τοῦ μάννα· ἔχομεν πόμα
 πνευματικόν, οὐχ ὕδωρ ἀπὸ πέτρας ἐξείσιν. ἔχομεν καὶ
 παρεμβολήν, τὴν ἔρημον οἰκοῦντες καὶ νῦν. Ὀντως γὰρ, ὄντως
 ἔρημος ἡ γῆ τῆς ἀρετῆς γέγονε νῦν, καὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνη.
 Διὰ τί ἐκείνη ἡ ἔρημος φευκτὴ ἦν; ὅτι σκορπίους εἶχεν ἐν
 ἑαυτῇ καὶ ἔχεις· ⁹ 1· Ἐν ἧ, φησὶν, οὐ διήλθεν ἄνθρωπος.”
 Ἄλλ’ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν οὕτως ἀφορος ἐκείνη καρπῶν, ὥς ἡ
 ἀνθρωπίνη φύσις. Νῦν πόσοι σκορπίοι, πόσοι ἔχεις κατὰ τὴν E
 ἔρημον ταύτην, πόσοι ὄφεις, πόσοι γεννήματα ἐχιδνῶν οὗτοι
 οὗς νῦν διήλθομεν; Ἀλλὰ μὴ φοβηθῶμεν· τῆς γὰρ ἐξόδου
 ταύτης στρατηγεί, οὐ Μωϋσῆς, ἀλλὰ Ἰησοῦς. Πῶς οὖν ἵνα
 μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; Μὴ τὰ αὐτὰ δράσωμεν, καὶ οὐ πεισόμεθα
 τὰ αὐτά. Ἐκεῖνοι ἐγόγγυζον, ἐκεῖνοι ἀγνώμονες ἦσαν· μὴ
 τοίνυν ταῦτα πάθωμεν ἡμεῖς. Πῶς ἔπεσον ἐκεῖνοι πάντες;
 Ἐξουθένησαν τὴν γῆν τὴν ἐπιθυμητήν. Πῶς ἐξουθένησαν; καὶ
 μὴν ἐθαύμαζον. Ἀλλὰ τῷ μαλακισθῆναι, καὶ μὴ θελήσαι F
 πόνους ὑπὲρ αὐτῆς ἀναδέξασθαι. Μὴ τοίνυν ἡμεῖς ἐξουθενή-
 σωμεν τὸν οὐρανόν· τοῦτο ἐξουθενήσις ἐστίν. Ἦνεχθη καὶ 178
 παρ’ ἡμῖν καρπὸς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὐκ ἐν ἀναφορεῦσι βαστα-
 ζόμενος βότρυς, ἀλλ’ ὁ ἀρραβὼν τοῦ πνεύματος, τὸ πολίτευμα
 τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὃ Παῦλος ἐπαίδευσεν, καὶ οἱ θαυμάσιοι
 γεωργοί. Οὐ Χάληβ ὁ τοῦ Ἰεφονῆ, οὐδὲ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 Ναυῆ τοὺς καρποὺς ἤνεγκε τούτους, ἀλλ’ ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ
 πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν, ὁ τοῦ ὄντως θεοῦ υἱός, ἤνεγκε πᾶσαν τὴν
 ἀρετὴν, πάντας τοὺς ἐκείθεν καρποὺς, ὅμνους ἡμῖν κατήνεγκεν
 ἐπουρανίους. Ἀ γὰρ τὰ Χερουβὶμ ἄνω λέγει, ταῦτα καὶ ἡμῖν B
 προσέταξε λέγειν, “Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος.” Ἦνεγκεν ἡμῖν
 τῶν ἀγγέλων τὴν ἀρετὴν. Οὐ γαμοῦσιν, οὐδὲ γαμίζονται οἱ

9 Jerem. ii. 6.

ἔχομεν] + καὶ E. Ante, non post ἔχομεν, distinximus cum E.F. ἀπὸ π. ἐξ.] καὶ αὐτὸ ἀπὸ π. ἐξ. E. δ ἀπὸ π. ἀπλῶς ἐξ. A.B.F. ἡ γῆ—νῦν] Sic omnes. καὶ νῦν τῆς ἀρετῆς ἡ γῆ γέγονε Edd. καὶ om. A.B.F. ὅτι] ἄρ’ οὐχὶ ὅτι A.B.F. Sav. cet. ἐν ἧ, φησὶν, οὐ διήλθεν] δι’ αὐτῆς, φησὶν, οὐ παρήλθεν (διήλθεν F.) A.B.F. οὐκ ἔστιν om. E. πόσοι C.D.E. Veron. Ben. πόσοι A.B.F. Sav. Mor. οὗτοι οὗτοι B. οὐ τοι- οὗτοι F. ἵνα om. A.B.F. Sav. cet. ταῦτα] τὰ αὐτά E. ποιήσωμεν πρὸ πάθωμεν A.B.F. ἀλλὰ om. A.B.F. Sav. cet. Statim τὸ μ. C. οὐρανόν] + οὐθέν ἐστὶ λέγοντες A.B.F. ἀπὸ] ἐκ E. ἀναφορεῦσι in textu E. Edebatur ἀμφορεύσι. τοῖς om. E.F. καὶ] δ πᾶς (πᾶς ὁ B.F.) τῶν ἀποστόλων χορὸς A.B.F. Sav. cet. Ἰεφονὶ A.F. Ἰεφωνὶ B. Mox Ναυὶ C. κ. ἤνεγκε (ἤνεγκαν E.) τούτους] τυχεύοντας ἤνεγκε κ. A.B.F. ὁ om. A.B.E.F. ὅμνους ἡμῖν κατήνεγκεν ἐπ.] ἡμῖν κατήγαγε (κατή- νεγκε Sav. cet.) τοὺς ὅμνους λέγων τοὺς ἐπ. A.B.F. Sav. cet. ἀρετῇ] πολι- τεύειν A.B.F. Sav. cet.

ἄγγελοι· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐφύτευσε τὸ καλόν· χρημάτων οὐκ ἐρώσιν, οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐκείνοι· ῥκαὶ τοῦτο ἡμῖν ἐγκατέσπειρεν· οὐκ ἀποθνήσκουσιν ἐκείνοι· ἡ τοῦτο καὶ ἡμῖν ἐχαρίσατο· οὐκέτι γὰρ θάνατος ὁ θάνατος, ἀλλ' ὕπνος. Ἔκουε γὰρ αὐτοῦ λέγοντος· ¹⁰ “Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται.” Ἐίδες τοὺς καρποὺς τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ; Καὶ τὸ δὴ θαυμαστότερον, ὁ πόλεμος οὐκ ἐκρίθη, ἡ ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐπαγγελίας πάντα ταῦτα ἡμῖν δεδωρήται. Ἐκείνοι ἡ μὲν γὰρ καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ἡ εἰσελθόντες, ἐπόνουν· μᾶλλον δὲ οὐκ ἐπόνουν· εἰ γὰρ ἐβούλοντο πείθεσθαι τῷ θεῷ, χωρὶς ὅπλων καὶ παρατάξεως ἡ πάσας ἂν εἶλον τὰς πόλεις· τὴν γοῦν Ἱεριχῶ, χορευόντων μᾶλλον ἢ πολεμούντων τὸ σχῆμα ἔχοντες, ἐτροπώσαντο. Ἡμεῖς δὲ οὐ πολεμοῦμεν μετὰ τὸ εἰσελθεῖν ἡ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, τουτέστιν, εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ἕως ἂν ὦμεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τουτέστιν, ἐν τῷ παρόντι βίῳ. ¹¹ “Ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν ἡ αὐτοῦ, κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός.” ¹² “Μὴ τοίνυν ἀποκάμωμεν τὸ καλὸν ποιοῦντες· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.” Ὁρα πῶς καθάπερ ἐκείνους ἡ ἡγαγεν, οὕτω καὶ ἡμᾶς. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ μάννα καὶ τῆς ἐρήμου, ἡ φησὶν, ¹³ “Ὁ τὸ πολὺν, ἡ οὐκ ἐπλεόνασε, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησε.” Καὶ ἡμεῖς τοῦτο προστετάγμεθα, ἡ μὴ θησαυρίζειν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἄν δὲ θησαυρίζωμεν, οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς ἡ λυμαίνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἡ ἀλλὰ σκώληξ ἀτελεύτητος δέξεται· οὐδὲ ὁ ἥλιος οὗτος τήξει, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Πάντα οὖν κατεργασώμεθα, ἡνα μὴ τῷ σκώληκι τροφὴν εὐτρεπίσωμεν. “Ὁ τὸ πολὺν ἡ γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐπλεόνασε.” Καὶ τοῦτο γὰρ καὶ ἐφ' ἡμῖν γίνεται ἐφ' ἐκάστης· πάντες γὰρ τὸ (887) αὐτὸ μέτρον πληροῦμεν τῆς γαστροῦ· τὸ δὲ περιττὸν, προσθήκη ἡ φροντίδων ἐστίν. Ὅπερ ἡ γὰρ ἐμελλε ἡ μετὰ ταῦτα

¹⁰ Joan. xi. 11.¹¹ Hebr. iv. 10.¹² Gal. vi. 9.¹³ Exod. xvi. 18.

^ρ καὶ τοῦτο] τοῦτο καὶ A.B.F. ^ρ τοῦτο καὶ] καὶ τοῦτο E. ^ρ εἶδες] ἴδε E. ^ρ θαυμαστόν A.F. ^ρ ὁ π. οὐκ] ὅτι οὕτω ὁ π. A.B.F. Sav. cet. ^ρ ἀλλὰ—δεδωρήται] καὶ πάντα τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἡμῖν δεδωρήται πρὸ τοῦ τέλους A.B.F. ^ρ μὲν γὰρ om. A.B.F. ^ρ εἰσελθόντες omnes. εἰσθόντες Edd. ^ρ πάσης F. ^ρ εἰς τὴν γῆν om. A. ^ρ αὐτοῦ om. E. Idem pergit, κατέπαυσεν ὥσπερ ὁ θεὸς ἀπὸ τῶν ἰδίων ἔργων. μὴ τοίνυν. ^ρ ὅρα C.D.E. ὅρα δὲ A.B.F. ὁρᾶς Edd. ^ρ ἡγαγεν οὕτω] οὕτως ἡγαγε A.B.F. ^ρ φησὶν] λέγω A.B.F. Idem post ἡλαττόνησε add. φησί. Statim φ pro ὁ bis D. ^ρ οὐκ om. C. ^ρ καὶ ἡμεῖς τοῦτο] τοῦτο καὶ ἡμεῖς A.B.F. ^ρ μὴ θ. ἐπὶ τῆς γῆς] τοῦτο· ποῖον; μὴ θησαυρίζειν. μὴ θησαυρίζετε (θησαυρίζειν B.) γὰρ φησιν ἐπὶ τῆς γῆς A.B.F. ^ρ λυμαίνεται om. A.B.F. ^ρ Vid. Annot. ^ρ γὰρ om. E. ^ρ καὶ τοῦτο γὰρ] τοῦτο γὰρ E. τοῦτο A.B.F. Statim ἡμῶν pro ἡμῖν E. ἐφ' ἡμῖν γίνεται om. F. ^ρ φροντίδος Veron. Post φροντίδων add. ἀνοήτων A.B. Sav. cet. ἀνοήτων F. ^ρ γὰρ om. B.F. ^ρ μετὰ ταῦτα

παραδιδόναι, τῷ λέγειν, ¹⁴ “ Ἀρκετὸν τῇ ῥῆμέρα ἡ κακία αὐτῆς,” τοῦτο ἄνωθεν ἤδη ἑπαίδευσε, καὶ οὐδὲ οὕτως ἐδέξαντο. Ἄλλ’ ἡμεῖς μὴ ἁπλοστοὶ ὦμεν, μὴ ἀγνώμονες, ^α μὴ οἰκίας ζητῶμεν λαμπράς· ὁδεύομεν γάρ, οὐκ οἰκοῦμεν. Ὡστε εἴ τις οἶδεν ὅτι ὁ παρὼν βίος ὁδὸς τις ἐστὶ καὶ στρατεία, καὶ, ὥς ἂν εἴποι τις, ^β τὸ λεγόμενον ἑπαρ’ αὐτοῖς φωσσάτον, οὐ ζητήσει οἰκοδομὰς λαμπράς. Τίς γάρ, εἰπέ μοι, καὶ ^γ σφόδρα εὐπορος ἢ, αἰρήσεται ἐπὶ τοῦ λεγομένου φωσσάτου οἰκοδομεῖν οἰκίας λαμπράς; ^δ Οὐδὲ εἰς· κατάγγελως γὰρ ἔσται, καὶ τοῖς ἐχθροῖς οἰκοδομήσει, ¹⁷⁹ καὶ μάλλον αὐτοὺς ἐπισπάσεται. Ὡστε, ^ε εἰαν νήφωμεν, οὐδὲ ἡμεῖς. Οὐδὲν ^{στ} στρατείας καὶ φωσσάτου ὁ παρὼν βίος διενήνοχε. Διὸ, παρακαλῶ, πάντα πράττωμεν, ὥστε μηδὲν ἐνταῦθα θησαυρίζειν· ἂν γὰρ ἔλθῃ ὁ κλέπτων, ^ζ ταχέως ἀπαναστησόμεθα. ¹⁵ “ Ἰρηγορεῖτε, φησὶν, ὅτι οὐκ οἶδατε ποία ὥρα ὁ κλέπτης ἔρχεται” τὸν θάνατον οὕτω καλῶν. Πρὶν ἢ τοῖνυν ἔλθῃ, πάντα ἀποπέμπωμεν εἰς τὴν πατρίδα τὴν ἡμετέραν. Ὡδε δὲ εὐζωνοὶ ὦμεν, ἵνα δυνηθῶμεν περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν ὧν γένοιτο ^η περιγε- ^Β νέσθαι ἡμᾶς, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΔ.

¹ Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ^Β ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι, καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ^δ δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ῥῆμα θεοῦ.

“ ΠΕΡΙΖΩΣΑΜΕΝΟΙ, φησὶ, τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ.” ^Δ Τί ποτε τοῦτό ἐστιν; Εἴρηται ἡμῖν ἐν τῇ πρὸ ταύτης διαλέξει,

¹⁴ Matth. vi. 34.¹⁵ Ibid. xxiv. 43.¹ CAP. VI. v. 14—17.

παραδιδόναι] ἤδη δίδοναι C.D.E. Veron. Statim τῷ λέγειν D.E. τὸ λέγειν C. Veron. λέγων A.B.F. Sav. cet. ῥῆμέρα] + λέγων (ergo bis habet) F. ^α ἐπαίδευεν E. ἁπλοστοὶ F. ^β μὴ] μὴδὲ A.B.F. ^γ παρ’ αὐτοῖς om. A.B.F. φωσσάτον (sic) ter E. φωσσάτον Veron. ^δ σφόδρα] + παρ’ αὐτοῖς A.B.F. οὐδεὶς C. ^ε εἰαν] ἂν A.B.C.D. Mox οὐδὲ ἡμεῖς om. E. Veron. ^{στ} στρατιᾶς C.D. Veron. Statim οὐδὲ φ. E. καὶ φωσσάτον om. A.B.F. Tum ὁ παρὼν δ. βίος hoc ord. iidem. ^ζ ταχέως] εὐθὺς A.B.F. Statim ἐπανάστ. C.D. ^η περιγενέσθαι ἡμᾶς] περιγεγονότας ἡμᾶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν στεφάνων τῆς ἀφθάρτου δόξης ἀξιωθῆναι A.B.F. Sav. cet. HOM. XXIV. ^α ὑπόδυσ. E. ^β δέξασθαι B. Mosq.

^cκαὶ ὡς δεῖ εὐσταλεῖς εἶναι, ^dκαὶ τρέχειν, ὡς μηδὲν ἐμπόδιον εἶναι. “Καὶ ἐνδυσάμενοι, ^fφησὶ, τὸν θώρακα τῆς ^eδικαιοσύνης.” Καθάπερ ὁ θώραξ ^bἄτρωτός ἐστιν, οὕτω καὶ ἡ δικαιοσύνη. Δικαιοσύνην δὲ ἐνταῦθα τὸν ⁱκαθολικὸν καὶ ἐνάρετόν φησι βίον. Τὸν τοιοῦτον οὐδεὶς ^kοὐδέποτε δυνήσεται καταβαλεῖν, ἅλλα τιτρώσκουσι μὲν πολλοὶ, διατέμνει δὲ ^mοὐδεὶς, οὐκ αὐτὸς ὁ **E** διάβολος. Ὡς ἂν ⁿεἴποι τις, ἐνστερνισάμενοι τὰ δίκαια ^oπράγματα. Περὶ τούτων ^pφησὶν ὁ Χριστός· ²“Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.” ^qΟὕτως ἐστὶν ἰσχυρὸς, ὡς θώραξ· ὁ τοιοῦτος οὐδέποτε ὀργισθήσεται. “^rὙποδησάμενοι, φησὶ, τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης.” Ἀσαφέστερόν πως τοῦτο εἴρηται. Τί οὖν ἐστι; Καλὰς ἡμῖν ^sτὰς κνημίδας περιέθηκεν. Ἡ ^tτοῦτο γοῦν φησιν, ὥστε ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ πρὸς τοῦτο τοῖς ποσὶ κεχρῆσθαι, ^vκαὶ προπαρασκευάζειν αὐτῷ ὁδὸν καὶ προετοιμάζειν· ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ἀλλ’ ὥστε ^wαὐτοὺς ἐτοιμοὺς εἶναι πρὸς τὴν ἔξοδον. Ἡ τοίνυν ἐτοιμασία τοῦ εὐαγγελίου ^xτί ἐστίν, ἀλλ’ ἢ βίος ἄριστος; ^yὍπερ ἔλεγεν ὁ προφῆτης, ³“Τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου,” τουτέστι, τὸ ἐμπαράσκειν. “^zΤοῦ εὐαγγελίου, φησὶ, τῆς εἰρήνης.” Εἰκότως εἶπεν. Ἐπειδὴ γὰρ πολέμου ^aἐμνήσθη καὶ μάχης, δείκνυσιν ὅτι τὴν μάχην πρὸς (888) **180** τοὺς δαίμονας ἔχειν δεῖ· τὸ γὰρ εὐαγγέλιον, εἰρήνης ἐστίν. Ἐκεῖνος ὁ πόλεμος ἕτερον καταλύει πόλεμον τὸν πρὸς τὸν θεόν· ἂν τῷ διαβόλῳ πολεμῶμεν, εἰρηνεύομεν τῷ θεῷ. Μὴ δείσης τοίνυν, ἀγαπητὲ, εὐαγγέλιόν ἐστιν· ἤδη ἡ νίκη γεγένη-

2 Matth. v. 6.

3 Psal. ix. 38.

^c καὶ est in libris omnibus et Veron. omisum a Sav. cet. Statim ὅτι pro ὡς A.B.F. Sav. cet. Iidem post δεῖ add. οὕτως. ^d καὶ τρέχειν om. A.B.E.F. Sav. cet. Statim ὥστε pro ὡς E. ^e ἐμπόδων A.B.F. Post εἶναι add. πρὸς τὸ τρέχειν A.B.F. Sav. cet. ^f φησὶ om. A.B.F. ^g δικαιοσύνης] + τί ἐστὶ θώραξ δικαιοσύνης; E. ^h ἄτρωτός ἐστιν] ἄτρωτον τηρεῖ τὸν περιβαλλόμενον A.B.F. ⁱ καθολικὸν καὶ] καθόλου A.B.F. καθόλου καὶ Sav. Mor. καθόλου καὶ mendose Ben. Mox βίον φησὶ inverso ord. A.B.E.F. ^k οὐδέπω C. ^l ἀλλὰ τ. μὲν] τ. μὲν γὰρ A.B.F. ^m οὐδεὶς, οὐκ] οὕτε ἄλλος τις, οὕτε A.B.F. ⁿ εἴποι] οὖν εἴποι E. εἰ ἔφη A.B.F. ^o πράγματα] + οὕτω λέγει καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα A.B.F. ^p φησὶν] φησὶ καὶ A.B.F. ^q οὕτως] ὁ ταύτην ἐνστερνισάμενος οὕτως A.B.F. Sav. cet. Mox ὡς ὁ θώραξ A.B.F. καὶ ὡς θώραξ Veron. invitis libris. ^r ὑποδ.] καὶ ὑποδ. A.B.F. Sav. cet. φησὶ accessit ex C.D. et corr. E. ^s τὰς om. A.B.F. Post περιέθηκε add. τὴν τοῦ εὐαγ. ἐτοιμασίαν A.B.F. Sav. cet. ^t τοῦτο γ. φησιν] τοίνυν οὕτως εἶπεν A.B.F. ^v καὶ om. A.B.F. Tum προπαρασκευάζοντας et προετοιμάζοντας iidem. ^w αὐτοὺς om. E. ^x τί] οὐκ ἄλλο τι A.B.F. Sav. cet. ^y ὅπερ ἔλεγεν ὁ πρ.] τοῦτο καὶ ὁ πρ. δηλὼν ἔλεγε A.B.F. Statim τὴν ἐτοιμασίαν ex corr. E. ^z τοῦ εὐ. φ. τῆς εἰρήνης] εὐαγγελίου δὲ εἰρήνης ἐστὶν ἐτοιμασίαν, τὸ ἐμπαράσκειν A.B.F. Mox εἶπεν om. A.B.F. Sav. cet. ^a καὶ μάχης ἐμνήσθη inverso ord. A.B.F.

ται. “Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.” Πίστιν ἐνταῦθα, οὐ τὴν γινώσιν φησιν, ^βοὐ γὰρ ἂν αὐτὴν ὑστέραν ἔταξεν, ἀλλὰ δι’ ἧς τὰ σημεῖα γίνεται. Καὶ εἰκότως τὴν πίστιν ὀνομάζει θυρεόν· καθάπερ γὰρ ἐκεῖνος προβέβληται τοῦ παντός σώματος, ὥσπερ τείχος ὦν, οὕτω δὴ καὶ ἡ πίστις· πάντα B γὰρ αὐτῇ εἰκει. “Ἐν ᾧ ^δδυνήσεσθε, φησὶ, πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι.” Οὐδὲν γὰρ δύναται ἐτῷ θυρεὸς τοῦτῳ ἀντιπeseῖν. Ἀκουε γὰρ τοῦ Χριστοῦ λέγοντος πρὸς τοὺς μαθητάς· ⁴“Ἐὰν ἔχητε πίστιν, ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ, μετάβηθι ἐντεύθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται.” Πῶς δὲ ἔξομεν τὴν πίστιν; ⁵“Ὅταν ἐκεῖνα κατορθώσωμεν. Βέλη ^δδὲ αὐτοῦ καὶ τοὺς πειρασμούς ^ιφησι, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἀτόπους. ^κΚαὶ, “τὰ πεπυρωμένα,” φησί· τοιαῦται γὰρ εἰσιν αἱ ἐπιθυμίαι. Εἰ ^λδὲ δαίμοσιν ἐπέταξεν ἡ πίστις, πολλῶ μᾶλλον ^μτοῖς πάθεσι τῆς ψυχῆς. “Καὶ τὴν περικεφαλαίαν, ^νφησί, τοῦ σωτηρίου δέξασθε” τουτέστι, τῆς C σωτηρίας οὐμῶν· περιφράττει γὰρ αὐτοὺς. “Καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστὶ ρῆμα θεοῦ.” Ἦτοι τὸ ^ρπνεῦμά φησιν, ἦτοι ἐν τῇ μαχαίρᾳ τῇ πνευματικῇ. Διὰ γὰρ ταύτης πάντα τέμνεται, διὰ ταύτης πάντα ^σδιακόπτεται, καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ^τδράκοντος ἀποτέμνομεν διὰ ταύτης.

⁵“Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως, φησὶ, προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς ^υαὐτὸ ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων ^φτῶν ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν D παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ ^χμε λαλῆσαι.” Καθάπερ ^γγὰρ τὸ ρῆμα τοῦ θεοῦ πάντα ἰσχύει, οὕτω καὶ ὁ τὸ χάρισμα ἔχων τὸ πνευματικόν. ⁶“Ζῶν γὰρ ὁ

4 Matth. xvii. 20.

5 v. 18—20.

6 Hebr. iv. 12.

^β οὐ γὰρ ἂν αὐ. ὑστ.] ἡ (ἡ F.) γὰρ ἂν οὐδὲ ὑστ. αὐ. A.B.F. ^γ ἀλλὰ] + τὴν χάριν A.B.F. Sav. cet. ^δ δυνήσόμεθα F. φησὶ om. A.F. ^ε τῷ θ. τούτῳ ἀντιπeseῖν] Sic Veron. ἀντιπeseῖν om. C.D.E. Cat. τοῦτον τὸν θυρεὸν διακόψαι A.B.F. Sav. cet. ^ζ γὰρ om. A.B.C.F. Mox ἂν ἔχητε B. ^η δταν] ἂν A.B.F. ^θ δὲ om. A.B.F. Statim τοῦ πονηροῦ pro αὐτοῦ A.B.F. Sav. cet. ^ι φησὶ om. A.B.F. φησὶ post ἀτόπους add. B.F. ^κ καὶ τὰ π. φησὶ] καλῶς δὲ προσέθηκε τὰ π. A.B.F. Sav. cet. ^λ δὲ] γὰρ E. Cat. ^μ καὶ τοῖς Edd. καὶ om. A.F. Cat. ^ν φησὶ om. A.B.E.F. Mox δέξασθαι A.B.F. ^ρ οὐμῶν E. ^σ π. γὰρ αὐτοὺς] Sic C.D.E. Cat. Veron. ὡς εἰς πόλεμον ἐξάγων π. αὐτοὺς A.B.F. π. γὰρ αὐτοὺς, ὡς εἰς πόλ. ἐξ. Sav. cet. ^τ πνεῦμα] + οὕτω A.B.F. ^υ ἦτοι ἐν τῇ μ. τῇ πν. διὰ γὰρ ταύτης] Sic C.D.E. Cat. ἦτοι ἐν τῇ πν. μ. διὰ γὰρ ταύτης Edd. ἡ τὸ χάρισμα τὸ πνευματικόν] διὰ γὰρ τῆς (τῆς om. Sav. marg.) πνευματικῆς μαχαίρας A.B.F. Sav. marg. ^φ διακόπτεται pro κόπτεται omnes. ^χ δράκοντος] + οὕτως E. ^ψ αὐτὸ] + τοῦτο A.B.F. Mosq. Sav. cet. ^ω τῶν om. C.D. Veron. ^ς με om. F. ^ζ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet.

λόγος τοῦ θεοῦ, φησὶ, καὶ ἐνεργῆς, καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον.” Ὅρα ² δὲ τὴν σύνεσιν τοῦ μακαρίου τούτου. Καθώπλισεν αὐτοὺς μετὰ πάσης ἀσφαλείας· ³ τί οὖν δεῖ λοιπόν; τὸν βασιλέα καλεῖν, καὶ παρακαλεῖν, ὥστε ὀρέξαι ἑχέαιρα. “Διὰ πάσης προσευχῆς, φησὶ, καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, ἐν πνεύματι.” Ἔστι γὰρ μὴ ⁴ προσεύχεσθαι ἐν πνεύματι, ὅταν τις βαττολογῇ. “Καὶ εἰς αὐτὸ, φησὶν, ἀγρυπνοῦντες,” τουτέστι, νήφοντες. Τοιοῦτον γὰρ εἶναι χρὴ τὸν καθωπλισμένον, τὸν παρὰ τὸν βασιλέα ἐστῶτα, ἀγρυπνον καὶ νηφάλιον. “Ἐν πάσῃ προσκαρτερήσῃ καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ⁵ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου.” Τί λέγεις, ὦ μακάριε Παῦλε; τῶν μαθητῶν χρεῖαν ἔχεις; “Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου.” Οὐκ ἄρα ἐμελέτα ἄπερ ἔλεγεν, ἀλλὰ καθὼς εἶπεν ὁ Χριστός· ⁷ “Ὅταν παραδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε.” Οὕτω πάντα πίστει ἔπραττε, πάντα χάριτι. “Ἐν ¹⁸¹ παρρησίᾳ, φησὶ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου” τουτέστιν, ἵνα ἀπολογήσωμαι, ὡς χρὴ. Ἄλυσιν περικίεσαι, καὶ ἑτέρων χρήζεις; Ναί, φησὶν· ἐπεὶ καὶ Πέτρος ἄλυσιν περιέκειτο, ἅλλ’ ὁμως εὐχὴ ἦν ἐκτενὴς ὑπὲρ αὐτοῦ γινομένη. “Ὑπὲρ οὐ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλήσαι” τουτέστι, μετὰ παρρησίας, μετὰ ἀνδρείας, μετὰ συνέσεως πολλῆς ἵνα ἀποκρίνωμαι.

⁸ “Ἴνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ’ ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα (889) ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς, καὶ πιστὸς ⁹ διάκονος ἐν κυρίῳ.” Ἐπειδὴ δεσμῶν ἐμνήσθη, ἵαφίησίν τι καὶ τῷ Τυχικῷ παρ’ ἐαυτοῦ διαλεχθῆναι. Ἄ μὲν γὰρ ἦν δογμάτων καὶ παρακλήσεως, ταῦτα διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐδήλου· ἃ δὲ ἀπαγγελίας ψιλῆς, ταῦτα τῷ κομίζοντι τὴν ἐπιστολὴν ἐπέτρεπε. “¹⁰ Ἴνα γινώτε, φησὶ, τὰ περὶ ἡμῶν,” τουτέστιν, ἵνα μάθητε. Τοῦτο καὶ αὐτοῦ τὴν ἀγάπην ἐδήλου ¹¹ τὴν πρὸς αὐτοὺς, καὶ τὴν

⁷ Matth. x. 19.⁸ v. 21.

² δὲ om. A.B.E.F. ³ τί οὖν—χείρα] λοιπόν πῶς δεῖ τὸν β. καλεῖν, ὥστε ὀρέξαι χεῖρα, διδάσκει A.B.F. Sav. cet. ⁴ πρ. ἐν πνεύματι] Sic E. Cat. ἐν πνεύματι πρ. Sav. cet. ἐν πνεύματι om. C.D. Veron. ἔστι γὰρ—βαττολογῇ] ἐν πνεύματι εἶπεν, ἐπειδὴ ἔστι καὶ μὴ (μὴ om. F. sed habet superscriptum ante προσεύχεσθαι) ἐν πν. προσεύχεσθαι· ὅταν γὰρ τις βαττολογῇ, ἐν πν. οὐ προσεύχεται A.B.F. ⁵ νηφάλιον C.D. ⁶ ὑπὲρ] περὶ C. Veron. ⁷ καὶ καλῶς—στόματός μου] ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος. καὶ καλῶς οὕτως εἶπεν A.B.F. ⁸ ἑτέρων] + εἰς δεήσιν A.B.F. ⁹ ἅλλ’] καὶ E. ¹⁰ ἐν κυρίῳ διάκονος in- verso ord. A.B.F. Mosq. ¹¹ ἀφ. τι καὶ τῷ T.] πέμψας τὸν Τυχικὸν ἀφίησιν αὐτὸν τι E. ¹² ἵνα γν. φησὶ] διὸ καὶ οὕτως (οὕτως om. Sav. cet.) ἐπήγαγεν, ἵνα γν. A.B.F. Sav. cet. ¹³ τὴν om. E.

^m ἐκεῖνων. ⁹ “^a Ὁν ἔπεμψα, φησὶ, πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.” ^C ⁿ Καὶ οὐχ ἀπλῶς τοῦτο φησιν, ἀλλὰ πρότερον εἰπὼν, “ἐνδυσάμενοι,” καὶ, “περιζωσάμενοι,” ὅπερ τοῦ αἰεὶ ^o προσεῖναι καὶ ἀδιαλείπτως ἐστὶ τεκμήριον. ^a Ἀκουε γὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος, ¹⁰ “Γενηθήτω αὐτῷ, ὡς ἰμάτιον ^δ περιβάλλεται, καὶ ῥώσῃ ζῶνῃ ἢν διαπαντὸς περιζώννυνται.” Καὶ τὸν θεὸν δὲ ^ο ^q προφήτης φησὶ θώρακα δικαιοσύνης ^r περιβεβλησθαι, διὰ τούτου παιδεύων ἡμᾶς, ὅτι αἰεὶ, καὶ οὐ πρὸς καιρὸν ^b βραχὺν αὐτὰ δεῖ ἔχειν· αἰεὶ γὰρ πολέμου χρεία. ¹¹ “^t Δίκαιος γὰρ, φησὶν, ὡς ^D λέων πέποιθε.” ^v Καὶ τὸν οὕτω τεθωρακισμένον οὐκ ἐν φόβῳ θῆναι τὴν παράταξιν, ἀλλ’ εἰς μέσους ἄλλεσθαι τοὺς πολεμίους. ¹² “^w Ὠραῖοι γὰρ, φησὶν, οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην.” Τίς οὐκ ἂν δράμοι, τίς οὐκ ἂν διακονήσῃ ^x τοιοῦτ’ πράγματι, ὅταν εἰρήνην εὐαγγελίζεται, καὶ εἰρήνην θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, εἰρήνην οὐδὲν καμώντων ἀνθρώπων, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν ^z ἐργασαμένον; Τί δέ ἐστιν ^a ἡ ἐτοιμασία ^ε τοῦ εὐαγγελίου, ἀκούσωμεν ^b Ἰωάννου λέγοντος· ¹³ “Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.” ^c Καὶ πάλιν ἄλλη ἐτοιμασία μετὰ ^E τὸ βάπτισμα, ὥστε μὴδὲν ἀνάξιον πράττειν τῆς εἰρήνης. Ἐπειδὴ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ οἱ πόδες εἰς τὸ τοῦ βίου σύμβολον, διὰ τοῦτο συνεχῶς παραινῶν λέγει, “Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε,” περὶ ^d τοῦ βίου λέγων. ^e Διὰ τοῦτο, φησὶν, ἄξια τοῦ εὐαγγελίου πράττωμεν καὶ ^f ἐπιδεικνυόμεθα, τουτέστι, βίον καὶ πράξεις καθαρὰς. Εἰρήνην εὐηγγελίσθη, ὅτε τοῖς εὐαγγε- ^F λίοις τούτοις ^ε ἐτοιμον ὁδόν· ὡς εἰάν πάλιν ἐχθροὶ γένησθε, οὐκέτι ἐστὶν ἐτοιμασία τῆς εἰρήνης. “Ἐτοιμοὶ ἐστέ, μὴ ἀνα-

⁹ v. 22. ¹⁰ Psal. cviii. 19. ¹¹ Prov. xxviii. 1. ¹² Esai. lii. 7. ¹³ Matt. iii. 3.

^m ἐκεῖνων] + πρὸς αὐτὸν Edd. πρὸς αὐτὸν om. A.B.E.F. Cat. ⁿ καὶ om. A.B.F. Sav. cet. Mox ταῦτα pro τοῦτο E. ^o προσεῖναι E. ^p ῥώσῃ] ὡς ἡ A.E.F. ^q παροιμαστὴς A.B. προοιμαστὴς F. ^r περιβεβλησθαι] εἶναι C.D.E. Veron. ^s βρ. ταῦτα δ. ἔχειν] Sic C.E. βρ. ταῦτα ἔχειν δ. A.B. ταῦτα βρ. ἔχειν δ. F. βρ. δ. ταῦτα ἔχειν Edd. ^t δίκαιος γὰρ] καὶ ἔτερος ἀλλαχοῦ, δίκαιος A.B.F. καὶ ἄλλος ἀλλαχοῦ, δίκαιος γὰρ E. Sav. cet. ^v καὶ τὸν] τὸν γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^w ὦραῖοι γὰρ, φ.] ὡς ὦραῖοι γὰρ E. καὶ ὁ Ἡσαίας, ὦραῖοι, φ. A.B.F. Sav. cet. ^x ἐν τοιοῦτ’ C. Statim προστάγματι F. ^y ὅταν εἰ. εὐαγγελίζεται] ὥστε εἰ. εὐαγγελίζεσθαι A.B.F. Sav. cet. ^z ἐργασαμένον C. ^a ἡ om. F. ^b Ἰωάννου λέγοντος] τί φησιν Ἰωάννης A.B.F. ^c καὶ πάλιν—τῆς εἰρήνης] ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκεῖνος διὰ τὸ βάπτισμα. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλης ἐτοιμασίας μετὰ τὸ β. δεῖ, ταύτην δεικνυσὶν οὗτος, καὶ λέγει, ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγ. τῆς εἰρήνης, αἰνιττόμενος διὰ τούτου, ὥστε μὴδὲν ἀν. πράττειν (+ [τῆς εἰρήνης] Sav. cet.) A.B.F. Sav. cet. ^d τοῦ om. F. ^e διὰ τοῦτο—καθαρὰς.] οὐκοῦν ἀξίως πολιτενύμεθα τοῦ εὐαγγελίου, καὶ βίον καὶ πράξεις καθαρὰς ἐπιδεικνύμεθα διὰ πάσης ἡμῶν τῆς ζωῆς. A.B.F. Sav. cet. ^f ἐπιδεικνύμεθα E. Veron. ^g ἐτοιμὴν E.

Z Z 2

βάλλεσθε πρὸς τὴν εἰρήνην. Καθάπερ ἔτοιμοι ἐγένεσθε πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν πίστιν, οὕτω καὶ ἐπιμένετε. ^bὉ θυρεὸς ¹⁸² ἐστὶν ὁ πρῶτος δεχόμενος τὰς τῶν ἐναντίων προσβολὰς, καὶ τὰ ὄπλα τερῶν ἄτρωτα. Ἐὰν οὖν πίστις ὀρθὴ ἢ καὶ βίος ὀρθός, τὰ ὄπλα ἄτρωτα μένει. Πολλὰ ^k δὲ περὶ πίστεως διαλέγεται, ^l μάλιστα πρὸς Ἑβραίους γράφων, καὶ περὶ τῆς ἐλπίδος. Πιστεύετε, φησί, τοῖς μέλλουσιν ἀγαθοῖς, καὶ ^m οὐδὲν τούτων τρωθήσεται. ⁿ Ἐν γὰρ τοῖς δεινοῖς, ἐν τοῖς πόνοις τὴν ἐλπίδα προβαλλόμενος καὶ τὴν πίστιν, ἄτρωτα ἐκεῖνα ὀδιατηρήσεις. ¹⁴ “Πιστεῦσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον ^o τῷ θεῷ, ὅτι ἔστι, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται.” Ἡ πίστις ^B θυρεὸς ἐστὶν ἐὰν δὲ σοφίσματα ἢ καὶ λογισμοὶ καὶ εὐθύναι, ^p οὐκέτι θυρεὸς, ἀλλὰ συμποδίζει ἡμᾶς. Τοιαυτὴ ἔστω ἡ πίστις, ὥστε συγκαλύπτει καὶ ^q συσκιάζει τὸ πᾶν. Μὴ τοίνυν ἔστω βραχεῖα, ὥστε γυμνοὺς ^r τοὺς πόδας, ἢ ἄλλο ^s τι ἐὰν, ἀλλ’ ἔστω σύμμετρος ὁ θυρεὸς. ^x “Πεπυρωμένα.” Πολλοὶ γὰρ διαλογισμοὶ τὴν ψυχὴν ^y καίοντες, πολλαὶ ἀπορίαι, πολλαὶ ἀμηχανίαι. ^z ἀλλὰ πάντα ὄντως ἡ πίστις ἀναπαύει. Πολλὰ ^a ἐνίησιν ὁ διάβολος, ἐμπυρίζων ^b ἡμῶν τὴν ψυχὴν, καὶ εἰς ἀμφι- ^Cβολίαν ἄγων, ὡς ὅταν ^c λέγωσί τινες· ἄρα ἀνάστασις ἐστὶν; ^d ἄρα κρίσις; ἄρα ἀνταπόδοσις; ^e Ἀρά ἐστι πίστις; καὶ σβέσει, φησί, τὰ βέλη τοῦ διαβόλου. ^f Ἐπῆλθεν ἐπιθυμία; Προβαλοῦ ⁽⁸⁹⁰⁾ τὴν πίστιν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, καὶ οὐδὲ φανεῖται, ἀλλ’ ἀπολείπεται. “Πάντα τὰ βέλη” οὐ τὰ μὲν ^g ναί, τὰ δὲ οὐ. ^h Ἀκουε ⁱ γὰρ τοῦ Παύλου λέγοντος· ¹⁵ “Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν

14 Hebr. xi. 6.

15 Rom. viii. 18.

^b ὁ θ. ἐστὶν ὁ πρῶτος] θυρεὸς ἐστὶν ἡ πίστις, πρῶτος A.B.F. Sav. cet. ⁱ μενεῖ ex corr. E. ^k δὲ περὶ] περὶ τῆς A.B.F. Post πίστεως add. καὶ ἀλ-
λαχοῦ A.B.F. Sav. cet. ^l μάλιστα] + δὲ A.B.F. Sav. cet. ^m οὐδὲν τού-
των τρωθήσεται] V.D. in marg. E. οὐδενὶ τῶν κακῶν τρωθήσεσθε. ⁿ ἐν] +
αὐτοῖς A.B.F. ^o διατηρήσει E. ^p γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ^q τῷ
θεῷ] θεῷ φησιν E. ^r ἐστὶ] + σκέπων τοὺς ἀπεριέργως πιστεύοντας A.B.F.
Sav. cet. ^s οὐκέτι θ.] Sic C.D.E. οὐκ ἔστι θ. Veron. οὐκέτι ἐστὶ θ. Sav. cet.
οὐκέτι θ. γίνεται A.B.F. ^t συσκέπειν A.B.F. ^v τοὺς om. C.D. Veron.
γυμνοὺς τοὺς] γυμνοῦσθαι E. ^w τι] + μέρος A.B.F. Sav. cet. ἐὰν om. E.
^x πεπυρωμένα Edd. πεπυρωμένους Codd. ^y καίοντες] ἐκμοχλεύοντες A.B.F.
^z ἀλλ’ ἀναπαύει] ἀλλ’ ἐὰν ἔχωμεν πίστιν, ἅπαντα δυνησόμεθα παῦσαι A.B.F.
^a ἐνίησεν C. ^b ἡμῶν om. A.B.F. ^c λέγωσί τινες] λέγειν πείθη τις
A.B.F. Statim ἄρα ἐστὶν ἀνάστασις; iidem. ^d ἄρα κρίσις om. C.D.E.
Veron. ἄρα ἀνταπόδοσις om. A.B.F. ^e ἄρα ἐστι πίστις; καὶ σβέσει, φησί,
τὰ β. τοῦ δ. (+ ἐν τῇ πίστει D.E. Veron. + ἐν πίστει C.)] ἀλλ’ ἐὰν τὸν θυρεὸν
τῆς πίστεως ἔχῃς, σβέσεις (σβέσης F.) ἐν αὐτῇ τὰ β. τοῦ δ. A.B.F. Sav. cet.
^f ἐπῆλθεν (+ ἡ E.) ἐπιθυμία] ἐπῆλθεν ἀποπός τις ἐν σοὶ ἐπιθυμία; ἀνήφθη πῦρ
ἐνδον ποτηρῶν λογισμῶν; A.B.F. Sav. cet. ^g ναί om. B.F. ^h γὰρ om.
A.B.F. Sav. cet.

δόξαν ἰσχυροποιεῖσθαι εἰς ἡμᾶς.” Ὁρᾶς πόσα βέλη τότε ἔσβησαν οἱ δίκαιοι; Ἡ οὐ δοκεῖ σοι ^κβέλη εἶναι πεπυρωμένα ^Δτὸ καίεσθαι τὸν πατριάρχην τῷ ἔνδον πυρὶ τὸν υἱὸν προσφέροντα; Καὶ ἄλλοι δὲ δίκαιοι πάντα αὐτοῦ τὰ βέλη κατέσβησαν. Ἄν τε οὖν λογισμοὶ ἐπιστρατεύωνται, ταύτην ^μπροβαλλόμεθα, ἂν τε ἐπιθυμίαι ἁτοποι, ταύτην χρώμεθα, ἂν τε πόνοι καὶ ταλαιπωρίαι, ἐπὶ ταύτην ^νἀναπαυόμεθα. Πάντων τῶν ὀπλῶν ^οεἰκότως ἐστὶ φυλακτήριον ἂν μὴ ταύτην ἔχωμεν, κακείνα ταχέως τρωθήσεται.

“Ἐπὶ πᾶσι, φησὶν, ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως.” Τί ἐστίν, “ἐπὶ πᾶσι;” Καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ^ρφησὶ, καὶ ἐν τῇ ^Εδικαιοσύνῃ, καὶ ἐν τῇ ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τουτέστι, ταύτης πάντα ταῦτα χρῆζει. Διὰ τοῦτο ἐπήγαγε, “Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου ^ιδέξασθε,” τουτέστιν, ἐν ἁσφαλείᾳ γενέσθαι λοιπὸν διὰ ταύτης δυνήσεσθε. ^ςΤὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθαι, τοῦτ’ ἐστὶ τὸν κίνδυνον ἐκφυγεῖν. Καθάπερ γὰρ ἡ περικεφαλαία πάντοθεν ἀκριβῶς καλύπτουσα τὴν κεφαλὴν, οὐκ ἀφίησιν τι δεινὸν παθεῖν, ἀλλὰ σώζει· οὕτω καὶ ἡ πίστις ^νκαὶ ἀντὶ θυρεοῦ γίνεται, καὶ ἀντὶ περικεφαλαίας ^ωσωτηρίου. Ἄν ^κγὰρ σβέσωμεν αὐτοῦ τὰ βέλη, ταχέως καὶ ^φτοὺς σώζοντας λογισμοὺς δεξόμεθα τοὺς τὸ ἡγεμονικὸν ἡμῶν οὐκ ἔωντάς τι παθεῖν. Ἐὰν γὰρ ^ιοὗτοι σβεννύωνται οἱ λογισμοὶ ^οοἱ ἐναντίοι, ταχέως οἱ μὴ τοιοῦτοι, ἀλλὰ σώζοντες ἡμᾶς καὶ εὐελπίδας ποιοῦντες, ^ςἐν ἡμῖν τεχθήσονται, καὶ καθάπερ περικεφαλαία τῇ κεφαλῇ, ^βτῷ ἡγεμονικῷ ἡμῶν ἐγκείσονται. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν μάχαιραν δεξόμεθα τοῦ ¹⁸³πνεύματος, ὥστε μηκέτι ἀσφαλιζέσθαι μόνον τὰ πεμπόμενα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν πλήττειν τὸν διάβολον. Ψυχὴ γὰρ μὴ ἀπογνοῦσα ἑαυτῆς, μὴδὲ δεχομένη τὰ πεπυρωμένα βέλη, μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας στήσεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀναρρήξει αὐτοῦ τὸν θώρακα τῇ μαχαίρᾳ ταύτῃ, δι’ ^ςἧς ἀνέρρηξε καὶ τὰ νοήματα αὐτοῦ ἠχμαλώτευσεν Παῦλος· ^δἀποτεμεῖ καὶ καταπομήσει τὸν δράκοντα. ^εἩτοι πρόσταγμά φησιν ἐνταῦθα τὸ ^Β

¹ ἀποκαλύπτεσθαι E. Statim eis ὑμᾶς F. ^κ βέλος εἶναι πεπυρωμένον A.B.F. Sav. cet. ^ι ἐνδοθεν E. ^μ προβαλλόμεθα pro προβαλόμεθα omnes. ^ν ἀναπαυόμεθα] τρέχωμεν A.B.F. ^ο εἰκότως] αὐτῇ A.B.F. Sav. cet. ^ρ φησὶ om. A.B.F. Sav. cet. ^ς δέξασθαι A.B.F. ^τ ἀσφαλεῖ A.F. Statim γενέσθαι λοιπὸν pro λοιπὸν γενέσθαι omnes. ^ω τὴν περικεφαλαίαν—ἐκφυγεῖν] καὶ πάντα κίνδυνον ἐκφυγεῖν A.B.F. Sav. cet. ^φ οὕτω καὶ] οὕτως A.B.F. ^ψ καὶ accessit ex omnibus. ^ω σωτηρίου om. A.B.F. ^κ γὰρ om. A.B.F. Sav. cet. ^ι οὗτοι] οὕτως F. Statim σβέννυνται in text. E. ^ο οἱ] τουτέστιν οἱ A.B.F. ^ς τεχθήσονται ἐν ἡμῖν inverso ord. A.B.F. ^β τῷ] οὕτω τῷ A.B.F. Post ἐγκείσονται add. οὗτοι iidem. ^δ ἦς] + καὶ Παῦλος (mox om. Παῦλος) A.B.F. ^ε ἀποτεμεῖ F. ^ς ἦτοι—ποιώμεν] καὶ τὴν μάχαιραν

ῥῆμα, ἡ κέλευσμα· ἡ ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν
 τὰ προστάγματα αὐτοῦ ποιῶμεν, διὰ τούτων αὐτὸν ἀνελούμεν
 καὶ κτενούμεν τὸν δράκοντα, τὸν ὄφιν τὸν ἔσκολιόν. Ἐπειδὴ
 ἡ δὲ εἶπε, “Δυνήσασθε τὰ βέλη τοῦ διαβόλου τὰ πεπυρωμένα
 σβέσαι,” ἵνα μὴ αὐτοὺς φυσῇσι, δέικνυσι μάλιστα ^κ πάντων τοῦ
 θεοῦ δεομένους. Τί γάρ φησι; Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
 C δεήσεως ταῦτα ἔσται, ^κ καὶ κατορθώσετε τὸ πᾶν προσ-
 ευχόμενοι. Μηδέποτε δὲ προσιῶν ὑπὲρ σαυτοῦ μόνου ἀξίου,
 καὶ οὕτω τὸν θεὸν ἴλεων ἔξεις. “Διὰ πάσης, ^κ φησί, προσευ-
 χῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι
^ο ἀγίῳ, καὶ εἰς αὐτὸ ^ρ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτε-
 ρήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων ^α τῶν ἀγίων.” Μή μοι καιροὺς
 ὀριζε τῆς ἡμέρας· ἄκουε γὰρ τί φησιν· “ἐν παντὶ καιρῷ πρόσ-
 ιθι. ¹⁶ “Ἀδιαλείπτως, φησί, προσευχόμενοι.” ^ο Οὐκ ἤκουσας
 τῆς χήρης ἐκείνης, πῶς τῇ προσεδρεῖα ^ε περιεγένετο; οὐκ ἤκου-
 σας τοῦ φίλου ἐκείνου τοῦ μέσων νυκτῶν τῇ ^ν εὐτονίᾳ δυσωπή-
 D σαντος; οὐκ ἤκουσας περὶ τῆς ^σ Συροφονικίσσης, πῶς τῇ
 συνεχείᾳ τῆς ἐντεύξεως τὸν δεσπότην ἐξεκαλέσατο; Οὗτοι
 πάντες τῇ προσεδρεῖα ^ς ἤνυσαν. “Προσευχόμενοι, φησιν, ἐν
 παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι.” Τούτέστι, τὰ κατὰ θεὸν ζητῶμεν,
 μηδὲν κοσμικόν, ^γ μηδὲν βιωτικόν. Οὐ τοίνυν τοῦ ἀδιαλείπτως
 προσεύχεσθαι χρεῖα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀγρυπνοῦντας· “Καὶ εἰς
 αὐτὸ, φησιν, ἀγρυπνοῦντες.” Εἴτε παννυχίδας ἐνταῦθα λέγει,
 εἴτε τὴν νῆψιν τῆς ψυχῆς, ἀμφοτέρω δέχομαι. ^ε Ὅρᾳς πῶς ⁽⁸⁹¹⁾
 ἡγρύπνει ^α ἐκείνη ἡ Χαναναία, ^β καὶ τοῦ κυρίου μὴ ἀποκρινομένου,
 E ἀλλὰ ^γ καὶ ἀποσειομένου, καὶ κυνάριον αὐτὴν καλέσαντος, ἐκείνη
 ἔλεγε, ¹⁷ “Ναὶ, κύριε, καὶ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων
 τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν;” καὶ οὐκ

16 1 Thess. v. 17.

17 Matth. xv. 27.

τοῦ πνεύματος (καὶ τὴν μ. τοῦ πν. om. Sav. cet.) ὃ ἐστὶ ῥῆμα θεοῦ. ῥῆμα θεοῦ
 (ῥῆμα θεοῦ om. F.) ἦτοι τὸ πρόσταγμά φησιν ἐνταῦθα, ἡ τὸ κέλευσμα· δ (ὑπερ
 Sav. cet.) καὶ οἱ ἀπόστολοι θαυματουργοῦντες πανταχοῦ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ
 Χριστοῦ ἔλεγον. μόνον καὶ ἡμεῖς ἐν πᾶσι τὰ προστάγματα τοῦ θεοῦ διατηρῶμεν.
 εἰς γὰρ ποιῶμεν αὐτὰ A.B.F. Sav. cet. ^ε αὐτῶν A.F. Statim καὶ ἀνελούμεν
 A.B.F. Tum καὶ κατακτενοῦμεν E. ^ς σκολιόν] + καὶ σκόπει μοι σύνεσιν
 ἐνταῦθα τοῦ Παύλου A.B.F. Sav. cet. ^δ δέ] γὰρ A.B.F. Sav. cet. ^ι τὰ
 πεπ. τοῦ δ. inverso ord. A.B.E.F. ^κ πάντων] πρὸς τοῦτο A.B.F. πάντων
 πρὸς τοῦτο Sav. cet. ^λ ταῦτα ἔσται, φησὶ] ὥσει ἔλεγε, ταῦτα ἔσται A.B.F.
 Sav. cet. ^μ καὶ om. F. ^ν φησὶ om. E. ^ο ἀγίῳ om. A.B.F.
 Sav. cet. ^ρ τοῦτο om. E. ^α τῶν om. A.B.F. Veron. ^ι πρόσιθι—
 προσευχόμενοι] προσευχόμενοι· τούτέστι, διαπαντὸς πρόσιθι καὶ ἀδιαλείπτως
 προσεύχου A.B.F. ^ς οὐκ] ἢ οὐκ E. ^τ περιεγένετο] ἤνυσεν δ ἐσπούδα(εν
 A.B.F. ^υ εὐτονίᾳ] καρτερία A.B.F. ^σ Συροφονικίσσης pro Συροφονι-
 κίσσης A.B.E.F. ^ς ἤνυσαν] περιεγένοντο A.B.F. ^γ μηδὲ E. ^ζ ὅρα
 E. ἰδε A.B.F. ^α ἐκείνη om. A.B.F. ^β καὶ] ὅτι καὶ A.B.F. Sav. cet.
 Mox Χριστοῦ pro κυρίου B.C.E.F. ^γ καὶ om F.

ἀφίστατο, ἕως ^d ἐπέτυχε τῆς αἰτήσεως; ^e πῶς δὲ ἡ χήρα ἐκείνη ἔκραζε, καὶ μέχρι τοσούτου ἐπέμεινεν, ἕως ἴσθου τὸν ἄρχοντα, τὸν μήτε ^e τὸν θεὸν φοβούμενον, μήτε ^h ἀνθρώπους αἰδούμενον ἡδυνήθη δυσωπῆσαι; ^k πῶς δὲ ὁ φίλος ἐπέμεινεν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν παραμένων, ἕως ^l ὅτε ἐγερθῆναι παρεσκεύασε, δυσωπήσας ἐκείνον τῇ προσεδρεΐᾳ;

Τοῦτο ἐστὶν ἀγρυπνεῖν. Βούλει μαθεῖν ^m ἀγρυπνίαν προσευχῆς; Ἄπιθι πρὸς τὴν Ἄνναν, ἄκουσον αὐτῶν τῶν ῥημάτων ^F αὐτῆς· ¹⁸ “ⁿ Ἀδωναὶ, Ἐλωὶ Σαβαώθ.” Μᾶλλον δὲ τὰ πρὸ τῶν ῥημάτων ἄκουσον. Ἀνέστησαν, φησὶ, πάντες ἀπὸ τῆς τραπέζης, ^o καὶ ἐκείνη εὐθέως οὐ πρὸς ὕπνον ἐτρέπετο, οὐ πρὸς ¹⁸⁴ ἀνάπausιν. Ὅθεν μοι δοκεῖ καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης καθημένη, κούφη τις εἶναι, καὶ μὴ βεβαρῆσθαι σιτίοις τιςίν· οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἡφίει δάκρυα. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ^p νήστευσι ὄντες καὶ ἄσιτοι, μόλις οὕτως εὐχόμεθα, μᾶλλον δὲ οὐδέποτε οὕτως εὐχόμεθα, πολλῶ μᾶλλον ἐκείνη μετὰ τράπεζαν οὐκ ἂν ^q οὕτως ἡῤξατο, εἰ μὴ καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῖς ἀσίτοις ἔφκει. Αἰσχυρθῶμεν οἱ ἄνδρες τὴν γυναῖκα, αἰσχυρθῶμεν οἱ ὑπὲρ βασιλείας ἰκετεύοντες καὶ χασμώμενοι τὴν ὑπὲρ παιδίου δεομένην καὶ δακρύνουσαν. ^B ¹⁹ “Καὶ κατέστη, φησὶν, ἐνώπιον κυρίου,” καὶ τί ^r φησιν; “Ἀδωναὶ κύριε, Ἐλωὶ Σαβαώθ.” ^s Τὸ δὲ ἐρμηνευόμενόν ἐστι, “Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων.” ^t Προέτρεχε τῆς γλώττης τὰ δάκρυα· ^v τούτοις ἐπικάμπτειν τὸν θεὸν ^w ἡλπίζεν. Ἐνθα δάκρυα, πάντως ἐκεῖ καὶ θλίψις· ^x ἔνθα θλίψις, ^y καὶ φιλοσοφία πολλὴ καὶ ^z προσοχή. “Ἐὰν ^a ἀκούων εἰσακούσῃ, φησὶ, τῆς προσευχῆς τῆς δούλης σου, καὶ δῶς μοι υἱόν, δώσω αὐτὸν δοτὸν τῷ κυρίῳ πάντα τὸν χρόνον.” Οὐκ εἶπεν, ἐνιαυτὸν μόνον, ^b οὐδὲ ^C

18 1 Reg. i. 11.

19 Ibid. v. 9.

^d ἔτυχε A.B.F. ^e πῶς δὲ—ἐπέμεινεν] βλέπε καὶ τὴν χήραν ἐκείνην, ἡ μέχρι τότε ἐπέμεινε κρᾶζουσα A.B.F. ^f ἴσθου] ὅτε E. ^g τὸν om. E. Veron.
^h ἀνθρώπους A.B.C.E.F. ἀνθρωπον Edd. ⁱ ἡδυνήθη A.B.F. δυνήθη C.
^k πῶς δὲ—τῇ προσεδρεΐᾳ] ἐννόησον καὶ τὸν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάνα φίλον καὶ παραμένοντα ἕως ὅτε παρεσκεύασε δυσωπήσας ἐκείνον ἐγερθῆναι δοῦναι (ἀποδοῦναι F.) ὃ ἦται, καὶ ὅφει καὶ (καὶ om. F.) τοῦτον τοῦ σπουδαζομένου μὴ ἀποτυχόντα τῇ προσεδρεΐᾳ A.B.F. ^l ὅτε pro ὅτον omnes. ^m ἀγρυπνίαν] + καὶ ἐτέρωθεν A.B.F. Statim προσευχῆς libri omnes et Floril. p. 37. (Tom. xii. p. 447 B.) Edebat ψυχῆς. ⁿ ἀδωναὶ] + κύριε E. Statim ἔλκει bis idem.
^o καὶ ἐκείνη—ἀνάπausιν] καὶ εὐθέως οἱ μὲν πρὸς ὕπνον ἐτρέποντο, ἐκείνη δὲ μὴ πρὸς ὕπνον, μὴ πρὸς ἀνάπausιν ἀποκλίνας, μόνον ἐσχολάζε τῇ εὐχῇ A.B.F. ^p νήστις A. νήστις Flor. ^q ἡῤξατο οὕτως inverso ord. A.B.E.F. Flor.
^r φησιν] λέγει A.B.F. ^s τὸ] τοῦτο A.B.F. Sav. cet. ^t προέτρεχε] πρόσχε F. ^v τούτοις] + γὰρ A.B.F. ^w ἡλπίζεν] + ἔνθα δάκρυα, πάντως ἐκεῖ καὶ ἡψις E. ^x ἔνθα θλίψις] πάντως ἐκεῖ E. ^y καὶ φ. πολλή] ἐκεῖ πολλή φ. A.B.F. ^z προσευχῇ E.F. ^a εἰσακούων E. Statim εἰσακούσῃς A.B.C.F. ^b οὐδὲ A.B.C.E.F. ἡ Edd.

δύο, καθάπερ ἡμεῖς· οὐδὲ εἶπεν, ἐὰν δῶς μοι παιδίον, δίδωμι χρήματα· ἀλλ' ὁλόκληρον αὐτὸ τὸ δῶρον ἀντιδίδωμι, τὸν πρωτότοκον, τὸν τῆς εὐχῆς υἱόν. Αὕτη θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἀβραάμ. ^d Ἐκεῖνος αἰτήθεις, ἔδωκεν αὕτη καὶ πρὸ τῆς αἰτήσεως δίδωσιν. Ἀλλ' ὅρα καὶ ἐντεῦθεν αὐτῆς τὴν εὐλάβειαν. ²⁰ “Φωνὴ αὐτῆς, φησὶν, οὐκ ἤκούετο, τὰ δὲ χεῖλη αὐτῆς ἐκινεῖτο.” Οὕτως ὁ βουλόμενος ἀνύσαι προσέρχεται **D** τῷ θεῷ, οὐ μαλακίζόμενος, οὐδὲ χασμώμενος, οὐδὲ ἐκλελυμένος, οὐδὲ κνώμενος, οὐδὲ ἀκηδιῶν. Μὴ γὰρ οὐκ ἡδύνατο ὁ θεὸς καὶ χωρὶς εὐχῆς δοῦναι; μὴ γὰρ οὐκ ἦδει καὶ πρὸ τῆς αἰτήσεως τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γυναικὸς; Ἀλλ' εἰ ἔδωκε πρὸ τῆς αἰτήσεως, οὐκ ἂν ἐφάνη τῆς γυναικὸς ἡ προθυμία, οὐκ ἂν εἶν ἡ ἀρετὴ αὐτῆς δῆλη, οὐκ ἂν τοσοῦτον ἐκτήσατο μισθόν. Ὡστε ἡ ἀναβολή, οὐχὶ φθόνου ἐστὶν οὐδὲ βασκανίας, ἀλλὰ κηδεμονίας. Ὅταν οὖν ἀκούσης τῆς γραφῆς λεγούσης, ὅτι ἀπέκλεισε τὴν περὶ τὴν μήτραν αὐτῆς, καὶ ὅτι παρώργιζεν αὐτὴν ἡ ἀντίζηλος **E** αὐτῆς, ἐννόησον ὅτι τὴν φιλοσοφίαν δείξει βούλεται τῆς γυναικὸς. Σκόπει γάρ· εἶχε τὸν ἄνδρα δεδουλωμένον· ἔλεγε ^h γὰρ πρὸς αὐτήν· ²¹ “Οὐκ ἀγαθὸς σοι ἐγὼ ὑπὲρ δέκα τέκνα;” “Καὶ παρώργιζεν αὐτὴν, φησὶν, ἡ ἀντίζηλος αὐτῆς καὶ γε παροργισμῷ” τουτέστιν, ὠνειδίazen, ἐφῆλλετο· καὶ οὐδέποτε αὐτὴν ἡμίνατο, οὐδὲ κατηύξατο αὐτῆς, οὐδὲ εἶπεν· ἐπειδὴ ὠνειδίζει μοι ἡ ἀντίζηλος, ἐκδίκησόν με. Εἶχεν ἐκείνη παιδία, ἀλλ' εἶχεν αὕτη τὴν ἀγάπην ^k τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀντίρροπον. Ἰούτω γοῦν **F** αὐτὴν καὶ παρεμυθήσατο λέγων, “Οὐκ ἀγαθὸς σοι ἐγὼ ὑπὲρ δέκα τέκνα;” ^m Ἀλλὰ πάλιν ἴδωμεν τῆς γυναικὸς τὴν φιλοσοφίαν. ²² “Καὶ ἐλογίσατο αὐτὴν, φησὶν, Ἥλει εἰς μεθύουσαν.” Ἀλλ' ὅρα καὶ πρὸς αὐτὸν τί φησι· “Μὴ δῶς τὴν ⁿ δούλην σου εἰς θυγατέρα ^o λοιμὴν, ὅτι ἐκ πλήθους ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ¹⁸⁵ ἕως τοῦ νῦν.” Τοῦτο ἀληθῶς καρδίας συντετριμμένης, ὅταν (892) πρὸς τοὺς ὑβρίζοντας μὴ χαλεπαίνωμεν, ὅταν μὴ δυσχεραίνωμεν, ὅταν ἀπολογώμεθα. Οὐδὲν οὕτω ποιεῖ καρδίαν φιλόσοφον, ὡς θλίψις· οὐδὲν οὕτω πρᾶγμα ἡδὺν, ὡς πένθος τὸ κατὰ θεόν. “Ἐκ πλήθους, φησὶν, ἀδολεσχίας μου ἐκτέτακα ἕως τοῦ νῦν.”

20 i Reg. i. 13.

21 Ibid. v. 8, 6.

22 Ibid. v. 13, 16.

^c αὐτῷ B. Mox ἀντιδίδωσιν idem. ^d ἐκεῖνος] ἀλλ' ἐκεῖνος A.B.F. Mox αὕτη δὲ καὶ A.B.F. Sav. cet. ^e οὐδὲ] οὐκ A.F. ^f καὶ om. C. ^g ἦν] Sic C.D. ἦν om. E. Flor. Veron. Mox post δῆλη add. ἐγένετο E. γέγονεν pro ἦν A.B.F. Sav. cet. ^h γὰρ om. F. ⁱ Haec καὶ γε παροργισμῷ, quae aberant, sunt in libris omnibus. ^k τὴν om. E. ^l τοῦτο A. ^m ἀλλ' ἴδωμεν πάλιν E. ⁿ δούλην σου εἰς om. D. ^o λύμην omnes. λύμης Edd. λοιμὴν Flor. λοιμὴν correximus ex Bibliis. ^p ἐκτέτακα bis A.B.E.F. ἐκτέτκα Edd.

Ταύτην μιμώμεθα ἅπαντες. ⁹ Ἀκούετε ὅσαι στείραι, ἀκούετε ὅσαι παῖδων ἐράτε, ἀκούετε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ καὶ ἄνδρες [†] συνεβάλλοντο πολλάκις. Ἄκουε γὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· ²³ “Καὶ ἐδεῖτο Ἰσαὰκ περὶ Ῥεβέκκας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι στείρα ἦν.” Μεγάλα γὰρ δύνатаι εὐχή. “^{Εν} Β πάση, φησὶ, προσκαρτερήσῃ καὶ δεήσῃ περὶ πάντων τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ,” [†] ἑαυτὸν ἔσχατον τιθεῖς. Τί ποιεῖς, ὦ μακάριε Παῦλε; ἑαυτὸν ἔσχατον τιθεῖς; Ναί, φησίν. “Ἰνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου, ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει.” ^ω Ποῦ πρεσβεύεις; Πρὸς ἀνθρώπους, φησί. Βαβαὶ ² τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ· ἔπεμψε πρεσβεύοντας ἐκ τῶν οὐρανῶν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὑπὲρ εἰρήνης, καὶ λαβόντες ἔδωκαν αὐτοὺς ^{οἱ} ἀνθρώποι, καὶ οὐδὲ τὸν κοινὸν νόμον ἠδέσθησαν, ὅτι ὁ πρεσβεῖων οὐδέποτε πάσχει τι κακόν. Ἄλλ’ ὅμως ἐγὼ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει. ²⁴ “Ἰνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι.” Ἡ ἄλυσις ἐπικεῖται τὴν παρρησίαν ἐπιστομίζουσα, ἀλλ’ ἡ εὐχή ἡ ὑμετέρα ἀνοίγει μου τὸ στόμα, ἵνα πάντα ἃ ἐπέμφθην εἰπεῖν, εἴπω. “Ἰνα δὲ εἰδῇτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ’ ἐμὲ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς, ὁ ἀγαπητὸς ^α ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν κυρίῳ.” Εἰ πιστὸς, οὐδὲν ψεύσεται, ἀλλὰ πάντα ἀληθεύσει. ²⁵ “Ὅν ἔπεμψε πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε ^{οἱ} τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.” Βαβαί, πόση ἡ ἀγάπη; ἵνα μὴ ἐξῇ, φησὶ, τοῖς βουλομένοις πτοεῖν ὑμᾶς. ^β Εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἐν δεινοῖς εἶναι· τὸ γὰρ, “παρακαλέσει τὰς καρδίας ὑμῶν,” τοῦτο αἰνίττεται· ἵνα μὴ ἀφῇ, φησὶ, καταπεσεῖν.

²⁴ “^ε Εἰρήνην τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπην μετὰ πίστεως ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἐπεύχεται αὐτοῖς ^δ εἰρήνην καὶ ἀγάπην μετὰ πίστεως. ^ε Καλῶς εἶπεν· οὐχ ὥστε ἀπλῶς ἔχειν τὸν τῆς ἀγάπης λόγον, καὶ τοῖς ἑτεροπίστοις ἑαυ- ^{οἱ} τοὺς ἀναμιγνύναι. ^ε Ἡ τοῦτο, ἢ ἐκεῖνό φησιν, ὥστε καὶ πίστιν

²³ Gen. xxv. 21.

²⁴ v. 23.

⁹ ἀκούετε ὅσαι στείραι om. F. [†] συνεβάλλοντο A.F. ^ε εὐχή sine artic. A.B.C.D.F. ^τ τῶν om. B.C.D.F. Post ἁγίων add. εὐχόμενοι A.F. ^ν σαντὸν E. Statim τίθης E. τιθεῖς cum interrog. Veron. Sequentia τί ποιεῖς —τιθεῖς om. E. Veron. ^ω ποῦ] πῶς C.E. Statim πρεσβεύει E. ² τῆς φιλ.] πόση φιλανθρωπία E. [†] ὑπὲρ αὐτοῦ om. A.B.F. inclusum a Sav. ² Haec ἴσα—λαλῆσαι post μου τὸ στόμα transp. A.B.F. Sav. cet. Tum pergunt, τουτέστιν, ἵνα πάντα. ^α ἀδελφὸς om. F. ^β εἰκὸς] εἰκότως C. αὐτὸν pro αὐτοὺς C. et in text. E. ^ε εἰρήνη] + φησὶ E. ^δ εἰρήνην] + εἶναι E. Cat. Statim καὶ deest in Cat. ^ε καλῶς] + οὕτως A.B.F. ^ε οὐχ ὥστε] βούλεται γὰρ μὴ A.B.F. Sav. cet. ^ε ἢ τοῦτο ἢ ἐκεῖνό φησιν] τοῦτο τοῖς αὐτοῖς λέγει· ἢ εἰ μὴ τοῦτο A.B.F.

TOM. IV.

3 A

αὐτοὺς ἔχειν, ὥστε θαρρεῖν καὶ περὶ τῶν μελλόντων. ^h Ἡ εἰρήνη
 πρὸς τὸν θεὸν καὶ ⁱ ἡ ἀγάπη. Ἐὰν ^k γὰρ εἰρήνη ᾖ, καὶ ἀγάπη
 ἔσται. ^l Ἄν ἀγάπη, καὶ εἰρήνη ἔσται. “Μετὰ πίστεως.”
^m Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἀγάπης, πίστεως χωρὶς· μᾶλλον δὲ οὐδ’
 ἂν γένοιτο ἀγάπη ἐτέρως. ²⁵ “ⁿ Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν
 ἁγαπώντων τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ.
 Ἀμήν.” ^o Διὰ τί ἐνταῦθα διείλε, τὴν εἰρήνην κατ’ ἰδίαν θεῖς,
 καὶ τὴν χάριν; “^p Ἐν ἀφθαρσίᾳ, φησὶν, Ἀμήν.” Τί ἐστίν,
 “ἐν ἀφθαρσίᾳ;” ^q Ἦτοι ἐν κοσμιότητι, ἢ ὑπὲρ τῶν ἀφθάρ-
 των· οἷον μὴ ἐν πλούτῳ, ²⁶ ^r μηδὲ ἐν δόξῃ, ἀλλ’ ἐν ἐκείνοις τοῖς
 186 ἀφθάρτοις. Τὸ, ἐν, διὰ ἐστίν. Διὰ ἀφθαρσίας, φησί· “του-
 τέστι, δι’ ἀρετῆς. Πᾶσα γὰρ ἁμαρτία, φθορά· καὶ καθάπερ
 τὴν παρθένον φθείρεσθαι λέγομεν, οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν. Διὰ
 τοῦτο Παῦλος ἔλεγε· ²⁶ “Μὴ πως φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν”
 καὶ ^v πάλιν, “Ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν,” ^w φησί.

² Τί γὰρ ἐστίν, εἰπέ μοι, φθορά σώματος; οὐχὶ διάλυσις τοῦ
 παντὸς, καὶ τῆς συνθέσεως αὐτῆς; Τοῦτο καὶ ἐπὶ ^y τῆς ψυχῆς
 γίνεται, τῆς ἁμαρτίας εἰσελθούσης. Κάλλος γὰρ ψυχῆς ² σω-
 φροσύνη, δικαιοσύνη· ^a ὑγίεια ψυχῆς ἀνδρεία· φρόνησις, εὐεξία.
 “Ὁ τε γὰρ αἰσχροὺς δυσειδὴς, ὃ τε πλεονέκτης, ὃ τε τοῖς πονη-
 ροῖς πράγμασιν ἑαυτὸν ἐκδιδούς· ^b ὃ τε δειλὸς καὶ ἄνανδρος,
 ἀσθενής· ^c ὃ τε ἀνόητος καχεκτεῖ. ^d Ἔτι δὲ ^e αἱ ἁμαρτίαι
 φθορὰν ἐργάζονται· καὶ γὰρ αἰσχροὺς ποιοῦσι καὶ ἀσθενεῖς, (893)
 καὶ κάμνειν παρασκευάζουσι. ^f Φθαρῆναι γὰρ τὴν παρθένον
^g καὶ διὰ τοῦτο κυρίως λέγομεν, οὐχ ὅτι τὸ σῶμα ^h φθείρεται
 μόνον, ⁱ ἀλλὰ διὰ τὴν παρανομίαν. Τὸ γὰρ γινόμενον μίξις

25 v. 24.

26 2 Cor. xi. 3. Tit. ii. 7.

^h ἢ] εἰ Ε. ἢ εἰ. πρὸς τ. θ.] ἢ εἰ. γὰρ πρὸς τ. θ. διαβιβάζει Α.Β.Ε. ⁱ ἢ om. Ε.
^k γὰρ εἰ ἔσται om. Α.Β.Ε. ἢ om. Cat. ^l ἂν] ἐὰν ἢ Ε. καὶ ἐὰν Cat.
^m οὐδὲν] καλῶς· οὐδὲν Α.Β. καλῶς· οὐδὲ F. ⁿ ἢ pro καὶ Β.С.Д.Ε.Ε. ἢ
 om. Α. ^o διὰ τί om. Α.Β.Ε. Sav. cet. ^p ἐν ἀφθ. φησὶν] ἢ χάρις ἐν ἀφθ.
 Α.Β.Ε. ^q ἦτοι] ἢ τὸ C. τουτέστιν Ε. ^r ἢ om. Cat. Post ἀφθάρτων
 add. πραγμάτων Ε. Cat. ^s μηδὲ] μὴ Ε. ^t τουτέστι om. F. ^v πάλιν]
 + ἀλλαχοῦ Α.Β.Ε. Sav. cet. ^w φησὶ om. Α.Β.Ε. ^x τί γὰρ ἐστίν, εἰπέ
 μοι (+ φησὶν C.) φθ. σ.] Sic C.D.E. εἰπέ γὰρ μοι, τί ἐστὶ φθ. σ. Α.Β.Ε. τί γὰρ,
 εἰπέ μοι, φθ. σ. (+ φησὶν Veron.) Edd. ΗΘΙΚΟΝ. Ὅτι φθορὸν ἡμῶν τὸ
 σῶμα, ἢ δὲ ψυχῇ ἀφθαρτος. διὸ χρηὶ ἡμᾶς διαπαντὸς ἐπαγωνίους εἶναι, πρὸς τὸ
 διαφυγεῖν τὴν φθορὰν, καὶ μὴ παθεῖν τὰ τοῦ πλουσίου. Β. ^y τῆς om. Α.Β.Ε.Ε. F.
 Μοx ἐπεισελθούσης Ε. ^z σωφροσύνη] + ισχύς C.D.E. Veron. ^a ὑγίεια
 Α.С.Д.Ε. Statim ψυχῆς om. Ε. Μοx εὐεξία, quod vulgo abest, est in Ε.
 Veron. ^b ὃ τε δειλὸς—καχεκτεῖ] ὥσπερ ὁ δειλὸς καὶ ἄνανδρος ἀσθενής, οὕτως
 ὁ ἀνόητος καχεκτεῖ Α.Β.Ε. Hinc sumimus δειλὸς καὶ ἄνανδρος, ἀσθ. pro δει-
 λὸς ἄνανδρος καὶ ἀσθ. ^c ὃ τε ἀνόητος est in C.D.E. non in Eddis. ^d ἔτι]
 ὅτι Α.Β.Ε. Sav. cet. ^e αἱ om. F. Μοx κατεργάζονται idem. Post ἐργά-
 ζονται add. ὅλων ἐντεῦθεν Α.Β.Ε. ἐντεῦθεν ὅλων Sav. cet. ^f φθαρῆναι—
 διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο φθείρεσθαι τὴν παρθένον Α.Β.Ε. ^g καὶ om. Ε. ^h δε-
 φθείρεται Ε. ⁱ ἀλλὰ διὰ τὴν π.] ἀλλ’ ὅτι διὰ τὴν π. καὶ τὴν ψυχὴν Α.Β.Ε.

ἐστίν· εἰ δὲ τοῦτο ἦν ἡ φθορά, ἦν ἂν καὶ ^kγάμος φθορά. "Ὡστε
^lοὐχ ἡ μίξις φθορά, ἀλλ' ἡ ἁμαρτία· ἥσυχνε γὰρ αὐτήν. C
^mΜᾶλλον δὲ φθορά οἰκίας ⁿτί ἂν γένοιτο, ἀλλ' ἡ διάλυσις;
 Καὶ πανταχοῦ ἡ φθορά μεταβολή· οἱ τις ἐστίν ἐπὶ τὸ χεῖρον,
 ἐφ' ἑτέραν ἔξιν καὶ ἀφανισμόν τοῦ προτέρου· ^pγινόμενον.
^qἈκουε ^rγὰρ τῆς γραφῆς λεγούσης· 27 "Κατέφθειρε πᾶσα
 σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτῆς" καὶ πάλιν, "Ἐν καταφθορᾷ ἀνπομο-
 νήτω" καὶ πάλιν, "Ἀνθρώποι κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν."
 Φθαρτὸν ἡμῖν τὸ σῶμά ἐστιν, ἀλλ' ἀφθαρτος ἡ ψυχὴ. Μὴ
^rδὴ καὶ αὐτὴν φθείρωμεν. Τοῦτο ἡ ἁμαρτία εἰργάσατο ἡ
 προτέρα· ἡ δὲ μετὰ τὸ λουτρὸν καὶ τὴν ψυχὴν φθεῖραι δύναται, D
 καὶ εὐάλωτον ποιῆσαι τῷ σκώλῃ τῷ ἀθανάτῳ· οὐ γὰρ ἂν
^sἦψατο, εἰ μὴ φθαρτὴν εἶρε ψυχὴν. Ἀδάμαντος σκώλῃς οὐχ
 ἄπτεται· κἂν ἄψῃται, οὐδὲν εἰργάσατο. Μὴ δὲ φθείρης τὴν
 ψυχὴν· τὸ γὰρ φθειρόμενον δυσωδίας ἐστὶ μεστόν. Ἀκουε
^tγὰρ τοῦ προφήτου λέγοντος· 28 "Προσώζεις καὶ ἐσάπησαν
 οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου." ^uΑὕτη
 δὲ, φησὶν, ἡ φθορά ἐνδύσεται ἀφθαρσίαν, ἐκείνη δὲ οὐκέτι· ἔνθα
 γὰρ ἀφθαρσία, φθορά ^vἐστίν. "Ὡστε φθορά ἀφθαρτός ἐστι, E
 τέλος οὐκ ἔχουσα, ^wἔστι θάνατος ἀθάνατος· ὅπερ ἐμελλε γίνε-
 σθαι, εἰ τὸ σῶμα ἔμενεν ^xἀθάνατον. ^yΟὕτως ἂν φθορὰν
 ἔχοντες ἀπέλθωμεν ἐκεῖ, ^zἀφθαρτον καὶ ἀτελεύτητον ἔχομεν
 τὴν φθορὰν. Τὸ γὰρ καίεσθαι ^aκαὶ μὴ κατακαίεσθαι, καὶ
 σκώλῃ διαπαντὸς δαπανᾶσθαι, φθορά ἐστίν ἀφθαρτος· οἷον ἦν
 καὶ ἐπὶ τοῦ μακαρίου Ἰώβ· ἐφθείρετο, καὶ οὐκ ^bἀπώλλυτο,
 ἀλλ' αἰεὶ ἔττηκε βόλακας γῆς ^cἐκ τῆς ἰχῶρος ξείων, χρόνου πολλοῦ F
 προβεβηκός. Τοιοῦτόν τι ἡ ψυχὴ πείσεται τότε, τῶν
 σκωλήκων ^dαὐτῇ περιεστώτων καὶ ^eδιατρωγόντων, οὐκ ἐπὶ δύο
 ἔτεσιν, ^fοὐδὲ ἐπὶ τρισὶν, ^gοὐδὲ ἐπὶ δέκα, οὐδὲ ἐπὶ ἑκατὸν, οὐδὲ 187

27 Gen. vi. 12. Exod. xviii. 18. 2 Tim. iii. 8.

28 Psal. xxxvii. 6.

^k ὁ γάμος A.B.E.F. ^l οὐχ ἡ] οὐ C. ^m μᾶλλον δὲ] σκόπει δὲ καὶ
 ἄλλως A.B.F. Sav. cet. ⁿ τί ἂν γ. ἀλλ' ἡ] Sic omnes. ^o τί γένοιτο ἂν ἡ Edd.
^o τις om. F. ^p γινόμενον C.D.E. γινόμενη Edd. ^q γὰρ om. A.B.F.
^r δὴ] + οὐν A.B.F. Sav. cet. ^s ἄψαίτο A.B.F. Mox εἵροι iidem. ^t ἐρ-
 γάσεται A.B.F. ἐργάσεται τι E. ^v γὰρ om. A.B.F. ^w αὕτη δὲ, φησὶν]
 ἀλλ' αὕτη A.B.F. Sav. cet. αὕτη σαφῶς E. ^x ἐστίν] οὐκ ἐστίν A.B.E.F.
 Sav. cet. ^y ἔστι om. A.B.F. Sav. cet. ^z ἀθάνατον] θανάτῳ E. Post
 h. v. add. καὶ ἁμαρτίας ἐλευθερὸν A.B.F. ^a οὕτως] τοῦτο A.B.F. ^b ἀφθ.]
 γενήσεται καὶ ἀφθ. A.B.F. ^c ἔχομεν A.B.F. Sav. cet. ^d Haec καὶ μὴ
 κατακαίεσθαι (+ τὸ κατακαίεσθαι E.) solus servavit E. ^e ἀπώλλυτο] + καὶ
 ταῦτα χρόνου πολλοῦ προβεβηκός A.B.F. Sav. cet. Mox χρόνου π. προβ. om.
 iidem. ^f ἔττηκε C.D.E. Cf. Job. vii. 5. Ante Montef. edebatur ἔττηκε.
^g ἀπὸ τοῦ l. E. ^h αὐτῇ] B.C.F. et a pr. man. A. ⁱ διατρωγόντων] + καὶ
 μὴ ἀπαρτιζόντων E. ^k οὐδὲ] ἡ A.B.F. ^l οὐδὲ] οὐκ A.B.F.

ἐπὶ μυρίοις, ἀλλ' ἐπὶ ἀτελεστέτοις· ²⁹ “Ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει,” φησί.

^mΦοβηθῶμεν τοίνυν, παρακαλῶ, δέσωμεν τὰ ῥήματα, ἵνα μὴ περιπέσωμεν τοῖς πράγμασι. Φθορὰ ἡ πλεονεξία ἐστὶ, φθορὰ πασῶν χαλεπωτέρα, εἰς εἰδωλολατρείαν ἄγουσα. Φύγωμεν τὴν φθοράν, ἐλώμεθα τὴν ἀφθαρσίαν. Ἐπλεονέκτησας τὸν δεινα; Τὰ μὲν πλεονεκτηθέντα φθείρεται, ἡ δὲ πλεονεξία μένει, φθορὰ ἀφθαρσίας ὑπόθεσις γινομένη· ἡ μὲν ἀπόλαυσις παρέρχεται, Β ἀφθαρτος δὲ ἡ ⁿἀμαρτία μένει. Δεινὸν κακὸν μὴ ἐν τῷ παρόντι βίῃ ἅπαντα ἀποδύσασθαι· μεγάλη συμφορὰ φορτία ἀμαρτημάτων ἔχοντας ἀπελθεῖν ἐκεῖ. ³⁰ “Ἐν γὰρ τῷ ἄδῃ, φησί, τίς ἐξομολογήσεται σοι;” Κριτήριόν ἐστιν ἐκεῖ ὁ μετανοίας Ρ οὐκέτι καιρός. ^qΠόσα ἀπωδύρατο ὁ πλούσιος; ἀλλ' οὐδὲν ἤνυσε. Πόσα εἶπον οἱ μὴ θρέψαντες τὸν Χριστόν; ἀλλ' ὅμως ἀπήχθησαν εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Πόσα οἱ τὴν ἀνομίαν ἐργασάμενοι ^tτότε εἶπον, ³¹ “Κύριε, οὐκ ἐν τῷ ὀνόματί σου προεφη- C τεύσαμεν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου δαιμόνια ἐξεβάλομεν;” ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐγνωρίσθησαν. Πάντα τότε μὲν γίνεται ταῦτα· οὐδεμία δὲ ὄνησις, εἰ μὴ νῦν γένηται. Φοβηθῶμεν οὖν, μὴ ποτε εἴπωμεν τότε· ³² “Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ οὐκ ἐθρέψαμεν;” Νῦν αὐτὸν θρέψωμεν, μὴ μίαν ἡμέραν, ^vμηδὲ δευτέραν, ^yμηδὲ τρίτην· ³³ “Ἐλεημοσύνη ^w γὰρ καὶ πίστεις μὴ ^zἐκλιπέτωσάν σε.” Οὐκ εἶπεν, ἅπαξ ποιήσον, ^yοὐδὲ δεύτερον· D ἐπεὶ ^zκαὶ αἱ παρθένοι ἔλαιον εἶχον, ἀλλ' οὐ διαρκές. “Ὡστε πολλοῦ ἡμῖν δεῖ τοῦ ἐλαίου, καὶ ὥς ἐλαίαν ἡμᾶς ^bεἶναι κατὰ καρπὸν δεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ. ^cἘννοήσωμεν ἕκαστος ἡμῶν ὅσα ἀμαρτημάτων ἔχει φορτία, καὶ ἀντιρρόπους ποιήσωμεν τὰς φιλανθρωπίας, μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ πλείους, ἵνα μὴ μόνον σβεσθῶσιν αἱ ἀμαρτίαι, ἀλλ' ἵνα καὶ εἰς δικαιοσύνην ^dἡμῖν λογι-

²⁹ Marc. ix. 44.

³² Ibid. xxv. 37.

³⁰ Psal. vi. 6.

³¹ Matth. vii. 12.

³³ Prov. iii. 3.

^m ΘΗΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ δεδιέναι τὰς ἀπειλὰς, ὥστε φυγεῖν τὰ πράγματα, ὅτι ἡ ἀπόλαυσις παρέρχεται, ἡ δὲ τῆς ἐλεημοσύνης ἀκαρπία, καὶ ἡ ἄλλη ἀμαρτία, ἀγνωρίστους ἡμᾶς καθίστησιν ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ πάντα γνώσκοντι, καὶ τὰ εἰς σωτηρίαν συντελούντα ἐντεταλμένῳ ἡμῖν. Veron. ⁿ ἀφθαρσία C. ^o μετανοίας] οὐκ οὖν μετανοίας λοιπὸν A.B.F. μετανοίας λοιπὸν Sav. cet. ^p οὐκέτι καιρός] οὐκ ἔστι καιρός F. οὐκ ἔστιν ὑπόθεσις E. ^q πόσα] πῶς C. Veron. Statim ἀπωδύρετο iidem. ^r πλούσιος] + τότε A.B.F. Sav. cet. Statim ἄλλ' ὅμως οὐδὲν iidem. ^s τότε om. A.B.F. ^t σου] τῷ σφ' A.B.F. ^v μηδὲ] μὴ E. ^w γὰρ] + φησι A.B.F. Sav. cet. φησὶ post πίστεις habet E. ^x ἐκλιπέτωσαν E. ^y οὐδὲ] ἢ A.B.F. ^z καὶ accessit ex omnibus. ^a ὥσει E. ^b εἶναι] + προσῆκε (mox om. δεῖ) A.B.F. ^c ἐννοήσωμεν—φορτία] Sic omnes. ἐννοήσωμεν οὖν ὅσα ἡμῶν ἕκαστος ἔχει φορτία ἀμαρτημάτων Edd. ^d ἡμῖν om. E.

σθῶσιν αἱ δικαιοσύναι. ^εἌν γὰρ μὴ τοσαῦτα ἦ τὰ ἀγαθὰ, ὥς καὶ τὰ ἐγκλήματα ἀποδύσασθαι, καὶ ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων εἰς δικαιοσύνην ἡμῖν λογισθῆναι, οὐδεὶς ^ιἡμᾶς ἐξαιρήσεται τῆς κολάσεως· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι, χάριτι καὶ φιλαν- E
θρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ᾧμα
τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξα, κράτος, τιμὴ, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^ε ἐὰν E.

^ι ἡμῶν C.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD COMMENTARIA IN EPISTOLAM AD GALATAS.

TIT. 'ΕΡΜΗΝΕΙΑ] Sic Codices, ut videtur, omnes cum Ed. Sav. *Enarratio* Vet. ὙΠΟΜΝΗΜΑ Edd. Mor. Ben. Post ἐπιστολὴν add. μὴ ἰδίᾳ ἔχουσιν ("Scribe ἔχουσα." *Heyse*.) τὸ (τὸν G.) ἡθικὸν A.G. Veron. μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἡθικὸν C. μὴ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸν ἡθικὸν λόγον D. οὐκ ἰδίᾳ ἐχούσης τὸ ἡθικὸν E.

Pag. 658 D. lin. 7. ὅτε οὖν ἐν Ἰουδαίᾳ γέγονε. Aptius foret γοῦν, sed alterum est in omnibus libris.

P. 659 E. lin. 7. Paullo astrictius Cat. διὰ τί δὲ μὴ τῆς κλήσεως ἐμνημόνευσεν, ἀλλὰ τῆς ἀποστολῆς;

P. 660 A. lin. penult. Μιλησίων. "Immo Ἐφεσίων, quod conjecit Sav." *Montef.* "Μιλησίων ipsius est Chrysostomi. Cf. p. 709 A. [et Tom. XI. p. 123 D.]" *Editor* Ben. 2^{dae}. Adeas, si tanti est, nos ad Tom. IX. p. 433 A.

P. 660 C. not. *. Usum τοῦ μέσον pro ἀνὰ μέσον attigimus ad Tom. IX. p. 716 E. Fusius *Bast.* Ep. Crit. p. 133 sq.

P. 662 D. lin. 2. χωρὶς ἄρθρου. "Eusebius Caesariensis, qui putabat Filium nec consubstantialem Patri, nec deitate ipsi parem, hoc etiam affert argumentum libro contra Marcellum, capite 16 et 17. Allato hoc Joannis Evangelistae versiculo, arguit ille τὸν θεὸν Deum Patrem cum articulo, Filium vero sine articulo esse, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος, quia nempe Filius alterius minorisque substantiae esset quam Pater." *Montef.* Etiam Origenem inter θεὸς et ὁ θεὸς discrimen statuiese res nota. Sic enim ille ad locum Joannis: Τίθησι μὲν γὰρ τὸ ἄρθρον, ὅτε ἡ θεὸς ὀνομασία ἐπὶ τοῦ ἀγενήτου τάσσεται τῶν ὄλων αἰτίου, σιωπᾷ δὲ αὐτὸ, ὅτε ὁ λόγος θεὸς ὀνομάζεται.

P. 666 C. lin. 6. ἀλλ' ἐκ πρώτης προσαγωγῆς ἀρκεῖ πάντας ὑμᾶς καταστρέ-

ψασθαι καὶ ελεῖν. "Editi habent ἀλλ' ἐκ πρώτης προσαγωγῆς. Sed Savil. in marg. ἡ πρώτη προσαγωγή ponit, et sic legit Interpres Latinus, atque ita sensus postulare videtur." *Montef.* Savillii lectio unde eruta sit incertum est. Vulgatae patrocinator Dunaeus: "Nominativus τῷ ἀρκεῖ est τοῦτο repetitum: quod cum Interpres non vidit, temere mutavit casum."

P. 666 D. not. ^b. οὐ μόνον ἐντρέπων αὐτοὺς λέγει . . . ὁμοῦ δὲ καὶ δεικνὺς κ. τ. ε. Constructionem altera parte claudicantem frustra sanare conati sunt librarii. Pro οὐ μόνον vehementer suspicamur legendum esse, totidem literis, ὁμοῦ μὲν. Infra p. 671 C. ὅστε ὁμοῦ μὲν ἀπολογούμενος, ὁμοῦ δὲ αὐτῶν κατεξανιστάμενος, ταῦτα τεθεῖκε. Tom. IX. p. 616 E. ὁμοῦ μὲν τὴν αὐτοῦ χρηστότητα ἐπιδεικνύμενος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν δύναμιν. Soph. Oed. T. 4, 5:

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

P. 667 C. not. ^a. Edebatur, τοῦτο καὶ Μαρκίῳ ἐνταῦθα ἔπαθον. ἐπελάβετο (ἐπελάβοντο E. ἐπελάθοντο F.) γὰρ κ. τ. ε. "Quid igitur? Pluresne erant hoc nomine ejusdem αἰρέσεως? Legendum Μαρκίων ἐνταῦθα ἔπαθεν, ex eo quod sequitur ἐπελάβετο γάρ. Vel figurate Marciones dicuntur Marcionis similes." *Dun.* "Marciones pro Marcionistis antehac apud Chrysostomum non memini me legere, licet non infrequens sit apud illum Marcionistarum mentio." *Montef.* Unus nostrorum F. Μαρκιωνισταὶ habet. In Catena autem diserte legitur, ut a nobis editum est, τοῦτο καὶ Μαρκίων ἐνταῦθα ἔπαθεν. Suspicio tamen oriri possit, Auctorem dedisse, τοῦτο καὶ οἱ Μαρκίωνος ἐνταῦθα ἔπαθον. ἐπελάβετο γὰρ κ. τ. ε. ut τοῦτο πρὸς τοὺς Παύλου τοῦ Σαμοσάτῃως, Tom. XI. p. 82 D.

P. 669 C. not. ^r. ἡ περὶ τὴν γένεσιν σπουδῇ. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 89 A. Adde Tom. I. p. 573 D. τύχη καὶ εἰμαρμένη καὶ γενέσει καὶ ἀστέρων περιφοραῖς. Tom. VI. p. 89 A. εἰμαρμένη, τύχη, γένεσις, δρόμοι ἀστέρων. Tom. X. p. 32 A. πολλοὶ καὶ γένεσιν ἑαυτοῖς ἐπιτειχίζουσι, πολλοὶ καὶ παρατηρήσεις φυλάττουσι, καὶ κληδονισμοῖς καὶ οἰωνισμοῖς καὶ συμβόλοις, οἱ δὲ καὶ περιάπτοις καὶ ἐπὶ φαῖς κέχρηται.

Ibid. lin. 6. τὰ πάσης ἀσεβείας γέμοντα γραμματεῖα κ. τ. ε. "Videtur in his libellis fuisse descriptum, quæ fuisset astrorum positio, cum pueri nascerentur, ut hos codices haberent fati sui quasi commentarios." *Dun.*

P. 670 E. not. ^z. Cf. Var. Lect. ad Tom. IX. p. 703 D.

P. 671 A. lin. 4. οὐδὲ ὡς παραβαινόντων τὸ κήρυγμα. Supplendum τῶν ἀποστόλων. Concinnius tamen F. ταῦτα δὲ οὐχὶ καταγινώσκων τῶν ἀποστόλων φησιν, ὡς παραβαινόντων τὸ κ.

P. 672 B. not. ⁱ. προάγει τὴν σύγκρισιν. Sic Noster ad locum (2 Cor. xi. 23.) Tom. X. p. 613 A. καὶ εἰπὼν, "ὑπὲρ ἐγὼ," προάγει τὴν σύγκρισιν.

P. 673 A. not. ^f. οὐδὲ ἔχθραν ἐδικῶν. Vetus, aut vindicandi quos oderat cupidine. Dicitur quis τὸ οἰκίον πάθος ἐδικεῖν, Tom. VIII. p. 245 A. Infra p. 723 B. ἐπεὶ γὰρ ἐπιτιμήσεως προσχήματι τὰ αὐτῶν ἐξεδίκουν πάθη.

P. 674 A. lin. 1. ἐντυχόντες ἐκείνῳ τῷ βαβίλῳ. “Jam quaeritur quis sit ille liber, ubi Chrysostomus hasce quaestiones movet; nempe cur Paulus non statim ab initio vocatus sit, et cur nomen ejus mutatum fuerit. Estque haud dubie liber Homiliarum de Mutatione nominum, quas quatuor numero edidimus, Antiochia emissas, Tom. III. pp. 98—140.” Montef. in Monito.

P. 675 A. not. ^γ. ὑφορμεῖν, offendere, scrupulum injicere. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 415 B. et ad Tom. X. p. 420 C.

P. 675 B. not. ^b. πολλὰ ἔψεται τὰ ἀτοπήματα. Sic noster Tom. III. p. 743 A. τοῦτο, θαυμάσιε, τοῦ παράφρονος Ἀπολιναρίου τὸ ἀτόπημα. Tom. II. p. 736 B. οὐτ’ ἐπενόησέ τι τοιοῦτον ἀτόπημα, in opere vix genuino. Cf. Tom. IX. p. 615 D. εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἐκλάβοιμεν, πολλὰ τὰ ἀτοπα ἔψεται.

P. 676 B. not. ^γ. Editi, ὅτε ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀντιοχείων, τῇ τὸν πολὺν ζῆλον ἀνωθεν ἐπιδειξαμένη ἐκκλησίᾳ, γέγονε περὶ αὐτοῦ τοῦτου κ. τ. εἰ. “Post ἐκκλησίᾳ vox quaedam deest, nempe ζήτησις, vel quaequam similis, quam Interpres Latinus vertit *quaestio*.” Montef. Idem Savilio in mentem venerat, et quidem duo nostrorum ζήτημα habent. Sed, ni fallimur, locus, ut nunc est, commodè expediri potest, si post ἐπιδειξαμένη incideris, et ἐκκλησία in recto casu scripseris. Thucyd. VI. 8. ἐκκλησία αἰθῆς ἐγίγνετο, καθ’ ὅτι χρὴ τὴν παρασκευὴν ταῖς ναυσὶ τάχιστα γίνεσθαι.

P. 677 A. lin. 2. “Non post πνεύματι interperandum, sed post διδασκαλίας.” Heyse. Neque aliter Vetus: spiritu doctrinae fervens, statim aggressus est homines barbaros, etc. Nobis quidem magis familiaris est locutio ἀπτεσθαι διδασκαλίας, quam ἀπτεσθαι ἀνθρώπων.

P. 678 B. lin. 6. et p. 681 A. lin. 4. ὁρᾶς et θεωρεῖς per interrogationem efferri jussimus, aliter quam Sacri Codicis Editores. Sic enim Noster ad locum Act. Tom. IX. p. 345 D. ὁρᾶς τοῦ πράγματος τὴν ἀνάγκην; θεωρεῖς πόσαι, φησὶ, μυριάδες εἰσὶν Ἰουδαίων τῶν πεπιστευκότων;

P. 678 C. lin. 2. οὐκέτι ἐκέχρητο τοῦτῳ τῷ πλεονέκτηματι. Interpretes, non amplius utebatur hac immodica modestia. Sed πλεονέκτημα etiam in bonam partem de re in qua quis excellat Nostro in usu est. E. g. Tom. X. p. 413 B. εἰπέ μικρὸν ἐγκώμιον τὰδελεφού, ἀπὸ τῶν ἄλλων ὧν ἔχει πλεονεκτημάτων αὐτὸ συντιθείς. Tom. IX. p. 604 D. διὸ καὶ εἴπε, συγγενῶν, ἵνα κρίνῃ τὸ πλεονέκτημα.

P. 679 B. lin. 2. πάλιν ἀρχεται τοῦ λόγου. Catena, ἔχεται, non male; sed et alterum probum. Vid. Tom. VII. p. 563 A.B.

P. 679 B. not. ⁿ. διὰ τὸ μὴ ἂν ἐλέσθαι. Ita conjecerat Dunaeus. Alii ἀνελέσθαι vel ἀνέχεσθαι. Haec permutantur Tom. I. p. 381 C. καὶ εἰπεῖν ὅτι ἐστὶν ἀνθρωπίνη ψυχὴ δι' ἀπόνοιαν οὐκ ἂν ἐλομένη (Reg. 799. ἀνεχομένη, Reg. 492. ἀνελομένη) ἐπὶ τὸ τῆς φύσεως ἐκείνης ἀξίωμα ἐλθεῖν.

P. 680 A. lin. 2. μὴ ἐλόμενος. Morell. μὴ ἐλόμενος (sic), unde μὴ ἐλόμενε pro sua negligentia effecit Montef.

P. 680 B. not. ^o. “Codd. ὅτι οὐδὲ εἰ, perperam, ut puto; quamvis non satis mihi liquet haec disputatio, haereoque in illis, πλὴν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως ἀποπον ἦν τὸ γ.” Heyse. Haec, ὅθεν δήλον ὅτι εἰ καὶ χωρὶς — τὰ τῶν ἀνοήτων mera repetitio sunt, post parenthesin interjectam, sententiae, εἰ μὲν γὰρ ἀφ' αὐτοῦ ἀνῆλθε, μάλιστα μὲν οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι λόγον (h. e. καὶ τοῦτο ἀποπον ἦν). Tum recte colligit, πλὴν ἄλλ' οὐχ ὁμοίως κ. τ. εἰ. Verus nodus, nostro quidem iudicio, latet in verbis, τίς τολμήσει τι τοιοῦτον ὑποπεῦσαι λοιπόν; quae fortasse sic explicari possunt: *Quis audebit suspicari Paulum ignorasse vel dubitasse an in vanum curreret?*

P. 680 C. lin. 5. γενόμενον pro γινόμενον edidit Montef. nullo auctore. Mox lin. 9. αὐτὸς καὶ (pro γὰρ) ἥδει est lapsus ejusdem Editoris.

P. 681 C. not. p. Duo Codices, καὶ γὰρ οὐ μικρὸν ἐντεῦθεν ἀνακύπτει ζήτημα; quae lectio, si correctori tribuenda sit, certe correctori usus Chrysostomici probe gnaro. In loco Tom. X. p. 73 C. οὐ μικρὸν ἡμῖν τοῦτο τὸ προκείμενον ζήτημα ἐντεῦθεν, unus aut alter habet, οὐ μικρὸν ἡμῖν ἐκ τῆς περικοπῆς ταύτης ζήτημα ἀνακύπτει. Sic passim apud Nostrum ἀνακύπτει ἀντίθεσις.

P. 681 E. not. γ. ἐν ἐγκρατείᾳ. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 161 A. ubi hunc locum praetermisimus.

P. 685 C. not. γ. Editor novissimus tacite dedit, καὶ διὰ μὲν τῶν πραγμάτων, ex Regio 675, ut conicere licet. Verum ille Codex, nobis A., καὶ διὰ μὲν πραγμάτων, omisso articulo, habet.

P. 686 D. lin. 4. “Hac de re Chrysostomus peculiarem habet Homiliam, quam edidimus Tom. III. p. 362, cum praevio Monito. Ubi ille hanc eandem, quam hic profert, sententiam propugnat iisdem argumentis.” Montef. “Post Chrysostomum haec Hieronymi sententia est, Petrum hic nihil egisse, sed ex composito sic inter Apostolos actum esse, ut Petrus se reprehendi facile pateretur; quod cum Judaei vidissent, sua sententia de legis observatione desisterent. Quae de re gravis est inter Augustinum et Hieronymum non sine acerbitate contentio, cum Augustinus revera Petrum veritatem evangelii dissimulasse existimet, metu ne Judaeos offenderet, et minoris Apostoli cessasse justae reprehensioni. Non est igitur tam absurda Hieronymi, quam quibusdam videtur, sententia, cum hoc ante eum Chrysostomus senserit: plures tamen iverunt in Augustini sententiam, cui nos quoque accedimus.” Dun.

P. 687 A. lin. 5. *φωνόντων*. Sic Veron. Sav. et Codices. "Com-
mel. *φωνούντων*, Interp. *vociferantibus*, Montef. *φωνόντων*. Verum ex A.
et Savil. restituimus." Editor Ben. 2^{dae}. Cf. Annot. ad Tom. IX.
p. 453 E.

P. 688 D. lin. 4. *ἡγανάκτησαν ἄν*. Particulam casu omisit Morellus,
quem incaute expresserunt recentiores.

P. 689 C. not. ^b. Cf. Tom. III. p. 376 C. *εἰπὼν γὰρ, ἐθνικῶς ζῆς, Ἰου-
δαῖος ὢν, οὐκ ἐπήγαγε· τί τοὺς Ἰουδαίους ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν, ἀλλὰ πῶς; τί
τὰ ἔθνη, φησὶν, ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; ἵνα τῷ δοκεῖν τῶν ἰδίων ἀντιποιεῖσθαι
μαθητῶν . . . πείσῃ τοὺς Ἰουδαίους ἀποστήναι τῆς παλαιᾶς συνηθείας*.

P. 690 B. not. ^k. *οἱ τὸν νόμον κ. τ. εἰ*. Ante Montef. edebatur, *ὅτι τὸν
νόμον*. Sic A.B.C.D. In duobus E.F. legitur *καὶ τὸν νόμον*, et mox *καὶ
οὐ δικαιούμεθα . . . ἀλλὰ κατακρινόμεθα*. "Savil. monet legendum *εἰ τὸν
νόμον*, atque ita legit Interpres." Montef. "Savillii *εἰ*, quod recepit
Montef., evertit totam sententiam. Interpretem id legisse, minime
colligi potest ex ejus interpretatione, *et si, posteaquam legem reliquimus
ob Christum, non justificamur ex legis omissione, sed condemnamur, com-
periemus* etc. Immo recte ille cardinem sententiae invenit in verbo
εὐρήσομεν, quem Savillii conjectura ponit in altero *ἡτομολήσαμεν*. Quare
suspicamur illum legisse vel *ἔχεσθαι, οἱ τὸν νόμον*, vel, quod melius,
ἔχεσθαι, τὸν νόμον." Hactenus Editor novissimus, qui dedit [*εἰ*] *τὸν
νόμον*. Quod ad Savillii conjecturam attinet, uterque falsus est; ille
enim in margine posuit, *ἴσ. οἱ*. Interpres autem, ut solet, cum nostris
E.F. prorsus conspirat. Nobis quidem nihil verius videtur quam *οἱ*, pro
ἡμεῖς οἱ, qui usus alias saepe librariorum fefellit. Vid. infra p. 712 E. not. ¹.
Particularum *οἱ* et *ὅτι* frequens est permutatio.

Ibid. not. ¹. Editi, *δι' ὃν τὸν νόμον ἀφέντες, αὐτῷ ἡτομολήσαμεν*. Pro
αὐτῷ, τῷ νόμῳ habet F. *τὸν νόμον* B.C. *πρὸς τὸν νόμον* A. E. *πρὸς τὸν μῶ-
νον* D. *ad legem ultro recurrimus* Vet. Postremo Catena, *πρὸς τὴν πίστιν*,
quod nos in textum recepimus. Corrector, quisquis fuerit, qui *τῷ νόμῳ*,
vel *πρὸς τὸν νόμον* dederit, ignorasse videtur usum τοῦ αὐτομολεῖν in re
honestā, qui apud Nostrum indubitatus est. "Αὐτομολεῖν est *confugere*,
etiam in bonam partem. Chrysost. cont. Judaeos p. 52. ed. Hoeschel.
πρὸς τὴν ἀληθειαν αὐτομολήσαι. Et Tom. III. p. 275 B. *ἡτομολήσαν πρὸς
τὴν ἀρετὴν*. Philo p. 632 A. *αὐτομολεῖν πρὸς τὴν εὐσέβειαν*." Matth. ad
Tom. VI. p. 272 B. quem compilavit Aenothaeus Edv. Leo ad libellum de
Sacerdot. p. 97. Exemplis adde Tom. X. p. 62 E. *τῶν μὲν συνηθῶν ἀπε-
πήδησαν, εἰς δὲ τὰ καινὰ ἡτομολήσαν*. Ibid. p. 438 D. *πρὸς τὸν βασιλεία
(Christum) αὐτομολήσαντες*.

P. 690 C. not. ⁿ. *μέλλομεν κρίνεσθαι*. "Interpres Latinus legit, *πῶς
μέλλομεν κρίνεσθαι*, atque ita legendum. In Editis *πῶς deest*." Montef.
Πῶς est in E.F. quos secutus est Vetus. Absente particula, emphasis

tantum non postulat, *κρίνεσθαι μέλλομεν*, inverso ordine. Quare videndum est, num vucula πῶς ex compendio scripturae vocis παραβάσεως oriri potuisset. Infra p. 691 B. εἰ δὲ ὑπὲρ τοῦ μέρους φρίττεις, μὴ παραβάσεως κριθῇς. Tom. III. p. 377 D. εἰ δὲ ἔτι κρατεῖ ὁ νόμος καὶ κύριός ἐστι, καὶ ὁ ἀφελὺς αὐτὸν παραβάσεως κρίνεται, εὐρεθήσεται ὁ Χριστὸς . . τῆς παραβάσεως ἡμῖν αἴτιος γεγενημένος.

P. 691 B. not. ^m. Edd. περιθύεις, praepositione, ut videtur, ex praecedenti περιτέμνη male repetita. Verbum rarissimum, περιθύειν, ex hoc Nostri loco citans V.D. apud Steph. Thesaur. p. 4367 C. Ed. Valp. vertit, *operose, frequenter, sumtuose sacrificare*. Inter voces ad lustrationem pertinentes περιθύεσθαι recenset Casaub. ad Theophr. Charact. Cap. XVI. Proculdubio respexit Vir summus locum Plutarchi De Superstitione, Tom. II. p. 168 D. ἂν δὲ ἄριστα πράττη, καὶ συνῇ πρᾶψ δαιμονία, περιθυόμενος οἶκοι κάθηται, περιματτόμενος: ubi in promptu est corrigere περιθειόμενος. Menand. p. 42. Ed. Meinek. secundum Bentleii emendationem:

περιμαζάτωσάν σ' αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ,
καὶ περιθειωσάτωσαν.

P. 691 D. lin. 5. ὅρα τοῦ Παύλου σύνεσιν, non τὴν σύνεσιν, ut clam correxit Editor novissimus. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 648 B.

P. 691 E. lin. ult. ἐλευθέρωσε pro ἡλευθ. mendose dedit Montef.

P. 693 B. not. ^f. τοῦ expunxit Editor Ben. 2^dae, non monito lectore.

P. 693 C. not. ^o. Edebatur, καὶ ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν ἡμᾶς κειμένους ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς· καὶ γὰρ οἱ πάντες ἀπέθανον, εἰ καὶ μὴ τῇ πείρῃ, ἀλλὰ τῇ ἀποφάσει· καὶ τὴν πληγὴν ἐκδεχομένους ἀπῆλλαξεν. ἐπειδὴ καὶ ὁ νόμος κ. τ. ε. Pro ἐπειδὴ, ἐπειδὴ δὲ vel ἐπεὶ δὲ desideravit Dunaeus; ἐπεὶ οὖν offerunt E.F. Haec est sola librorum varietas, sed in Catena absunt ea, quae et nos libenter abesse jussimus, ἡλευθέρωσεν ὁ Χριστὸς, et ἀπῆλλαξεν. Tunc κειμένους et ἐκδεχομένους cum verbo ἐξήρπασε arcte coherent.

P. 694 A. lin. 7. οὐ συνεῖλε τὰ προκείμενα, non pariter sustulit quae fuerant parata, vertit Vetus. "Fort. οὐκ ἀφείλε τὰ πρ." Bois. "Συναρπᾶν hic est auferre et componere quae posita sunt in mensa." Dun. Hic locus cum alio conferendus est, qui legitur Tom. VII. p. 216 D. καὶ οὔτε συνελόντα τὰ προκείμενα, οὔτε πρὶν ἢ προθεῖναι, ἀλλ' ἐν τῇ μέσῃ κειμένης (τῆς θυσίας) κελεύει τρέχειν ἐκείσε: ubi quae olim annotavimus, nunc diligentius retractanda esse videmus.

P. 694 C. lin. ult. ὁ προφῆται μὲν ὧδινον, πατριάρχει δὲ προύλεγον. Sic Veron. Sav. Mor. et libri omnes. Montef. ex Interprete, ut videtur, tacite correxit, ὁ πατριάρχει μὲν ὧδινον, προφῆται δὲ προύλεγον. Ita quidem ipse Chrysost. Tom. V. Hom. LXXII. Ed. Sav. ἃ παλαι πα-

τριάρχαι μὲν ὄδινον, προφήται δὲ προύλεγον, δίκαιοι δὲ ἰδεῖν ἐπεθύμησαν, notante Dunaeo.

P. 695 A. not. 8. οἱ . . . ἐχόμενοι. Aut per anacoluthon dicitur pro τῶν . . . ἐχομένων: aut legendum cum duobus libris οἱ . . . εἴχοντο.

P. 697 D. not. 1. Edebatur, ὅταν μὴ προστεθῇ ἀπὸ τοῦ νόμου. "Legendum videtur cum Savilio μηδέν." Montef.

Ibid. not. 1. αὐτὸ h. e. τὴν ἀφορμὴν. "Recte. Vid. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 543. et ad Aelian. p. 467 et 373. Jacob. ad Lucian. Toxar. p. 136. Matthiae Gram. Gr. p. 819 sq." Krabinger. De Nostri usu monuimus ad Tom. VII. pp. 304 A. 442 C.

P. 697 E. not. 1. πειράσομαι πείσαι. Duplex πεί, ut videtur, librariorum fefellit. Omisso autem πειράσομαι, ex πείσαι factum πείσαιμι, vel πείσαι δύναμαι.

P. 698 C. not. x. "διὰ δὲ τούτων legend." Dun.

P. 700 B. lin. 3. καὶ μὴν ἐτέρᾳ κατὰρ κ. τ. ε. Schol. in marg. Reg. 1017. προσέχετε μετὰ ἀκριβείας, καὶ ἀντλήσατε θησαυρόν.

P. 700 C. lin. 2. Editi, δεῖ δὲ δέξασθαι κατὰρ ἀντ' ἐκείνης, τοιαύτην ἐδέξατο, καὶ δι' αὐτῆς ἐκείνην ἔλυσε. "Videtur legendum ταύτην pro τοιαύτην." Dun. "Legō, ἔδει δὲ δέξασθαι κατὰρ ἀντ' ἐκείνης ταύτην ἐδέξατο, καὶ διὰ ταύτης ἐκείνην ἔλυσε." Bois. Sic ad verbum legitur in Catena, quam, nisi quod δι' αὐτῆς retinuimus, et nos fideliter expressimus.

P. 702 B. not. 8. Edebatur κἂν ἐκ μιᾶς. "Lege, καὶ ὀλίγας, et sic legisse Interpretem non est absimile veri. Graeca Scholia, οὐκ εἰκῇ ἐδόθη, ἀλλ' ἵνα κἂν ὀλίγας πλημμελείας κωλύῃ." Bois. Vetus vertit, si minus omnia, certe aliquot (ἐνίας) praecepta. Hinc corrigas, quaesumus, quod de isto Interprete in Var. Lect. nimis festinanter diximus.

P. 702 C. not. m. Etiam Halesio imperfecta videbatur sententia, quam, praeunte Interprete, sic supplet: εἰ γὰρ τὸ μόνος ἀληθινός, περὶ πατρός λεχθέν, οὐκ ἀφήσι: minus necessario, Boisio quidem iudice.

P. 702 D. not. p. ἡ δῆλον, ὅτι θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Sic scribendum, interrogando, aliter quam in textu distinximus. Vid. Stallbaum. ad Plat. Protag. init.

P. 703 D. lin. 6. ὅταν ἐν ἔξει γίνηται. "h. e. εἰς τοὺς ἄνδρας τελεῇ." Dun. Sic Tom. X. p. 107 D. ἀνὴρ ὃν καὶ ἐν ἔξει γεγινώς: ubi Matthaeius, "Ἐξί est bona corporis constitutio, firmitas, aetas adultior."

P. 705 B. lin. 5. καλῶς εἶπεν, ἀπολάβωμεν. Cf. Tom. I. p. 785 D. οὐ γὰρ εἶπεν, ἔλαβες τὰ ἀγαθὰ σου, ἀλλὰ ἀπέλαβες: ὁ δὲ ἀπολαμβάνων, τὰ κερωσσημένα ἀπολαμβάνει.

P. 705 C. not. k. Ergo Chrysostomus duos versiculos (6, 7.) silentio praeteriit, quod Editoribus Novi Testamenti, ab exemplaribus Nostri impressis in errorem inductis, non videtur suboluisse. Idem factum in

Catena ad h. l. Lectio autem Codicum E.F. κληρονόμος μὲν θεοῦ, συγκληρονόμος δὲ Χριστοῦ solius est Theophylacti, ex Rom. viii. 17. huc translata. Vid. Millium ad loc.

P. 706 D. lin. 3. τὸ συνεστραμμένως αἰεὶ διαλέγεσθαι. Vertit Vetus, *semper asperis uti sermonibus*; Dunaeus, *convolute et conglobate dicere, argumenta vibrare, torquere enthymemata*, locutione ex arte rhetorica sumpta. Plutarch. Tom. II. p. 510 E. καὶ γὰρ Πλάτων τοὺς τοιοῦτους ἐπαινεῖ, δεινοῖς ἀκοντισταῖς εὐκίεσαι λέγων, οὐλα καὶ πυκνὰ συνεστραμμένα φθεγγόμενους. Respicit dictum Platonis Protag. p. 342 E. εἴτα, ὅπου ἂν τύχη τῶν λεγομένων, ἐνέβαλε ῥῆμα ἄξιον λόγου βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥσπερ δεινὸς ἀκοντιστής.

P. 706 E. not. τ. Edebatur ἦν ἐνεδείξατο περὶ αὐτῶν. Libri omnes περὶ αὐτοὺς habent, Catena et marg. Sav. περὶ αὐτόν. Hinc reponere non dubitavimus, ἦν ἐνεδείξαντο περὶ αὐτόν, quod sensus omnino postulare videtur. Infra p. 707 D. οὐ γὰρ ἀφ' ὧν περὶ αὐτοὺς ἐπεδείξατο, ἀλλ' ἀφ' ὧν αὐτοὶ περὶ αὐτόν, δείκνυσιν ἀδύνατον εἶναι ἐκ κακονοίας ταῦτα λέγεσθαι.

P. 707 A. not. x. Editi, οὐ τοῖνυν δι' ἀπέχθειαν ταῦτα λέγω. Duo C.D. οὐ τοῖνυν οὐ δι' ἀπ. τ. λ. Vulgata est in E.F. Vet. qui tamen post λέγω inferunt, εἰ δὲ μὴ δι' ἀπέχθειαν. Catena, εἰ τοῖνυν μὴ δι' ἀπέχθειαν τ. λ. Unde nostram sumsimus, εἰ τοῖνυν οὐ δι' ἀπ. τ. λ. Sic Tom. X. p. 489 C. εἰ τοῖνυν οὐ τῆς προαιρέσεως ἡμῶν τὸ τὰ τοιαῦτα θαυμάζει; ubi unus nostrorum legit, οὐ τοῖνυν οὐ. In nostro autem loco eo proclivior erat lapsus, quod paullo post sequitur, οὐ τοῖνυν οὐδὲ τὰ πρότερα κ. τ. εἰ.

P. 708 C. not. h. “τὴν εὐγένειαν, recte.” Heyse. Sed vid. infra pp. 716 E. 729 C.

P. 708 D. not. τ. Edebatur, τουτέστιν, ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμὸν, ποιῆσαι καὶ δάκρυα. “Depravatus ac corruptus locus, sic meo iudicio restituendus, τουτέστιν, ὀλοφυρμὸν ποιῆσαι (subaudi τὴν φωνήν) καὶ δάκρυα, inducto τῷ ἀλλάξαι; quid est enim ἀλλάξαι τὸν ὀλοφυρμὸν? Sic oratores solent vocem inflectere in commiserationibus, et flere etiam est ubi.” Dun.

P. 709 B. not. c. Edebatur ante Montef. ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς ἐπιπλήξεως μόνης καὶ κολακείας ἐστίν. Hic autem, post conjecturam Savillii a Dunaeo probatam, edidit ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς οὐκ ἐπιπλ. μόνης (μόνον Sav. conj.) ἀλλὰ καὶ κολ. ἐστίν. “Μόνον pro μόνης ex A. [qui in ceteris vulgatum habet] et de conjectura Savillii recepimus.” Editor Ben. 2^dae. Lectio a Montef. recepta est in Nostro F. cuius geminus E. hic mutilus est. Sed quamvis in hac scriptura acquiēscamus, non diffitebimur aliquando nos fuisse suspicatos, veram lectionem eam esse, quam exhibet Cod. A. modo ut. μόνον in μέσον transierit: ὁ δὲ ὀλοφυρμὸς ἐπιπλήξεως μέσον καὶ κολακείας ἐστίν. Pergit enim, οὔτε γὰρ τραχύνει, ὥσπερ ἐπίπληξις, οὔτε χαλῇ, καθάπερ ἡ θεραπεία, ἀλλ' ἔστι μεμιγμένον φάρμακον. Cf. Plutarch. Tom. II. p. 945 D. τὸ γὰρ ἄψυχον, ἄκυρον αὐτὸ καὶ παθητὸν ὑπ' ἄλλων· ὁ δὲ

νοὺς ἀπαθὴς καὶ αὐτοκράτωρ· μικτὸν δὲ καὶ μέσον ἡ ψυχὴ. Noster Tom. II. p. 775 C. διότι μέσον τι πάθος πάθοιμεν ἂν, οὔτε ἐλεεοῦντες αὐτοὺς, . . . οὔτε ὀργιζόμεθα (sic). Tom. XI. p. 118 A. ὁ μὴ ἐχθρὸς οὐ πάντως φίλος ἐστίν, ἀλλ' ἔστι τι μέσον, ὃ μήτε ἐχθρας μήτε φιλίας ἐστίν.

P. 710 B. not. ^w. Iegebatur sine distinctione, ἡ μὲν ἱστ. αὕτη οὐ τοῦτο μόνον παραδηλοῖ. Secundum nostram scripturam, ἱστορία est *sensus literalis*, cui opponitur ἀναγωγὴ vel ἀλληγορία. Sic Tom. VII. p. 338 B. εἰ δέ τις καὶ κατὰ ἀναγωγὴν ταῦτα ἐκλάβοι, τὸ κωλύον οὐδέν. ἡ μὲν γὰρ ἱστορία αὕτη· δεῖ δὲ εἶδέναι κ. τ. εἰ. Adde Tom. XI. p. 176 C.D.

P. 710 C. lin. 1. αἱ δύο διαθήκαι. Articulum omisit Noster Tom. VII. p. 213 C. probante *Winer* ad Galat. p. 111. Etiam hic paullo post sequitur, τί εἰσι; δύο διαθήκαι.

Ibid. lin. ult. τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος οὕτω μεθερμηνεύεται τῇ ἐπιχωρίῳ αὐτῶν γλώττῃ. Hoc quomodo probari possit, non videmus. Notum est, veram vocis *Hagar* potestatem esse aliam, nempe *fugata*, a radice Arab. هَجَرَ, unde *Hegira* Muhammedanorum.

P. 710 D. lin. 5. γειτνιάζει, ἀπτεται. Sic Syr. et Arab. tres. "Hoc est, continuo montium tractu *pertingit usque ad Hieros.*, vicinus est. Sed hoc non potest, nisi contorte admodum, ad situm locorum accommodari." *Winer*. ibid. p. 112.

P. 711 C. not. ^r. Edebatur, καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις εἰργάσατο, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ· ὁ γὰρ εἰρηκῶς, κ. τ. εἰ. Pro εἰργάσατο, quod abest a nostris omnibus, unus F. post θεοῦ inserit ἐποίησεν. In Catena locus sic legitur: καθάπερ γὰρ ἐκείνην μητέρα οὐχ ἡ φύσις, ἀλλ' ἡ ἐπαγγελία τοῦ θεοῦ πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ ὁ εἰρηκῶς κ. τ. εἰ. Verba πεποίηκεν· ὁ γὰρ λόγος τοῦ θεοῦ propter homoeoteleuton excidissee videntur, quo facto librarii ex ingenio locum refingere conati sunt. Secundum nostram scripturam οἷτος, quod sequitur, non est Deus, sed ὁ λόγος τοῦ θεοῦ, quod multo significantius.

P. 711 E. not. ^z οὐ * * μικροψυχῶν τοῖς διωγμοῖς. Sic Montef. lacunam indicans, quae nulla est; Latina autem, quae sufficiat leniendis *pussillanimorum persecutionibus*, quae Veteris Interpretis, negativam non agnoscentis, sunt, intacta reliquit. Verum vidit Editor Ben. 2^{dae}, vertens, *propter persecutiones non despondens*.

Ibid. lin. penult. φυγὰς καὶ πλάνος. Pro πλάνος, πλάνης conjecit Sav. invitis libris. Cf. nos ad Tom. VII. p. 459 B. Nunc autem comperit habemus, vocabulum πλάνος tam pro *errone* quam pro *impostore* a Chrysostomo usurpari: e. g. Tom. I. p. 583 A. καὶ ἀλῆται καὶ πλάνοι καὶ φυγάδες περιέρχονται. Tom. V. p. 81 C. καὶ ἀλῆται καὶ φυγάδες καὶ πλάνοι . . . μετέρχσθε γῆν καὶ θάλατταν. Tom. X. p. 490 C. καθάπερ γὰρ πλάνος (ἑνὺς πλανήτης) τις ὁ τοιοῦτος περιερχόμενος.

P. 712 D. not. ε. De constructione post *μὴ γὰρ* interrogativum monuimus ad Tom. X. pp. 79 C. 495 A.

P. 714 A. not. ι. * * * *μὴ μέρος πληρώσης κ. τ. ε.* Sic Sav. lacunam notans, quam in margine sic explet: *εἰ μὲν κύριος ὁ νόμος*. Haec autem ipsa Montefalconius non monito Lectore in textum intulit, sed minus apto loco, scilicet post τὸ πᾶν, casu an scienter, incertum est. Unus nostrorum F. habet, *εἰ τοίνυν κύριος, μὴ μέρος πληρώσης*, quod tamen non omnino necessarium videtur. Hunc, ut solet, secutus est Interpres.

P. 714 B. not. ο. *καὶ τὸν περὶ τῶν ἐσχάτων ἐπικρεμῶν κίνδυνον*. Edebatur *κρημνῶν*, quod ne in uno quidem libro reperimus. "Recte in margine *ἐπικρημνῶν*, nisi quis malit verbum *ἐπικρημνῆ*. Chrysost. Hom. XLVI. in Matth. οὐ μικρὸν τοῖς ἀρχουσιν ἐντεῦθεν ἐπικρημνῆ κίνδυνον." Bois. Locus est Tom. VII. p. 481 A. ubi in Editis *ἐπικρεμνῆ*, non *ἐπικρημνῆ* legitur, librorum autem unus cum Mor. *ἐπικρεμῆ* habet. Forma *ἐπικρεμῶν* exstat etiam Tom. V. p. 336 C. *καὶ τὸν περὶ τῶν ἐσχάτων ἐπικρεμῶσιν ἑαυτοῖς κίνδυνον*. Moeris p. 146. *ἐκρεμάνυνεν*, Ἀττικῶς, *ἐκρέμνα*, Ἑλληνικῶς, ubi Coislin. *ἐκρίμνα*, fortasse pro *ἐκρήμνα*. Adde Munker. ad Antonin. Lib. p. 97.

P. 714 D. not. ζ. *ἀπόντα* ex ingenio fidenter recepimus, pro eo quod in libris omnibus tum scriptis tum editis est, *ἅπαντα*. Vetus vertens, *omnia*, supplet, *si absint*.

P. 715 A. not. α. *ἀνακαλοῦντος*. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 692 D.

P. 715 C. not. ι. Editi sic legunt et interpungunt: *διόρθωσιν θαρρῶν. καὶ οὐχ* Sav. *διόρθωσιν. θαρρῶν καὶ οὐχ* Mor. *διόρθωσιν. θαρρῶ, καὶ οὐχ* Ben. (non *θαρρῶν*, ut in Var. Lect. diximus). *διόρθωσιν θαρρῶν. καὶ οὐχ* Ben. 2da. Catena, *πιστεύω τῷ θεῷ, καὶ τῇ ἐκείνου συμμαχίᾳ πρὸς τὴν ὑμ. διόρθωσιν θαρρῶ*.

Ibid. not. κ. Edebatur, *καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πέποιθα εἰς ὑμᾶς, ἀλλ' ἐν κυρίῳ. ἀλλ' ἐν κυρίῳ]* τῷ κυρίῳ A.C.D. *ἀλλὰ προσέθηκεν, ἐν Χριστῷ* E.F. In B. lacuna est. Catenae scriptura, quam nostram fecimus, est, *καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πέποιθα τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν κυρίῳ*. Duplex *πέποιθα* turbas dedisse videtur. "Millius ex Chrysostomo notat *ἐν Χριστῷ*. Idem Hom. X. ad Hebr. habet *ἐν κυρίῳ*." Matthaei. Habet *ἐν κυρίῳ* etiam Tom. X. p. 351 D.

P. 716 E. lin. ι. *ἡμᾶς*. Sic Veron. Commel. Sav. et Codices. *ὑμᾶς* Mor. Ben.

P. 717 A. lin. 5. *ἀποκοπτέσθωσαν*. "Illud, *utinam abscinderentur*, Augustinus quoque exponit, *utinam castrarentur*, quod mirum est tanto viro potuisse in mentem venire. Sed nimirum alienum Apostolo putavit, cuiquam exitium optare." Dun.

Ibid. lin. 7. *καὶ τοῖς Μανιχαίοις συμπράττοντες*. "Hoc videtur dicere,

eos qui virilia amputabant, Manichaeos imitari. At de Manichaeis id me nuspiam legere memini." Montef. "Neque dicit hoc Chrysostomus." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 718 A. not. ^b. εἰς τὸν ἡθικὸν ἐμβαίνειν λόγον. Alii ἐκβαίνειν. Utrumque Nostro usitatum. Vid. pp. 701 A. 719 A. Tom. IX. pp. 525 A. 544 B. Tom. X. p. 399 E. ἀπαρτίσας τὸν περὶ τῶν δογμάτων λόγον, καὶ μέλλων εἰς τὸν ἡθικὸν ἐμβαίνειν. Cum nostro loco conferendus est alius Tom. IX. p. 530 B. ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔφθην εἰπὼν, τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ, ὅτι εἰς τὸν ἡθικὸν συνεχῶς ἐκβαίνει λόγον, οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστολαῖς, εἰς δύο διαιρῶν αὐτάς, τὸ μὲν πρῶτον τοῖς δόγμασιν ἀφορίζει, τὸ δὲ ἕτερον τῇ τῶν ἡθῶν ἐπιμελείᾳ. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα οὕτως, ἀλλὰ δι' ὅλης αὐτῆς ἀναμῖξ τοῦτο ποιεῖ, ὥστε εὐπαράδεκτον γενέσθαι τὸν λόγον.

Ibid. not. ^m. "Delenda puto haec verba, ἐν τῇ πρὸς Μανιχαίου μάχῃ; videntur enim primum in margine ad illum locum apposita fuisse, ubi sermo habetur de Manichaeis, ac deinde, nescio quomodo, huc translata." Bois. "Videtur alienum ab hoc loco; agnoscit tamen Interpres, et vertit: *nam hic sermo adhaeret illi, illi, inquam, quae pugnat adversum Manichaeos.*" Dun. Etiam Catena agnoscit.

P. 718 B. lin. 2. ὑμᾶς. Sic Veron. Sav. Mor. et Codices. ἡμᾶς Montef. cum Interp. Vet. Mox βούλεσθε Veron. Sav. et libri omnes. βουλόμεθα ex Interp. ut videtur, tacite edidit Mor. quem secutus est Montef.

Ibid. not. P. Editio princeps habet, καὶ κατὰρας ἀπαλλαγὴν. Sic Codices, excepto E., omnes, etiam Cat. Savilius dedit, καὶ * * * κατὰρας ἀπαλλαγὴν, et in marg. ἴσ. λείπει, τὴν χάριν. "Omnino adjiciendum est τὴν χάριν, id poscit ἀντίθεσις. Nam Lex non est κατὰρας ἀπαλλαγὴ, sed ἐπαγωγὴ." Dun. Benedictini, non monito lectore, ediderunt, καὶ τὴν χάριν κατὰρας ἀπαλλαγὴν. Vetus vertit, *et de gratia quae liberat ab exsecratione meminuit*, ex ingenio, ut probabile est, non ut eum τὴν χάριν in apographo invenisse suspiceris. Cum vero unus nostrorum E. pro ἀπαλλαγὴν, ἐπαγωγὴν praebeat, hoc libenter arripuimus. Haec *juncta* videas Tom. X. pp. 420 E. 430 C. unde ea interdum inter se confusa esse mirum non est.

P. 718 D. lin. 6. τοῦτο ἔλαβεν ἀρχήν. τούτου imprudenter dederunt Mor. Ben.

P. 719 B. not. ^k. Editi, ἀπεφάνετο ὅτι ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε (ἀναλώθητε Ben. 2da). In duobus E.F. locus sic legitur: ἀλλὰ συσκιάζει καὶ φησι, μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε; quae nisi Chrysostomus scripserit, certe stylum ejus ad amussim exprimunt. Propendemus tamen in sententiam, quaedam hic intercidisse, quae Catenae ope sic restituimus: ἀπεφάνετο ὅτι ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθήσεσθε, ἀλλὰ βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

P. 719 C. not.^o. P. *ὅσον . . . τοσούτω*. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 345 A.

P. 719 E. not.^c. Edebatur, *ποῖον δὲ τοῦτό ἐστι, καὶ τίς ἡ δύναμις τῶν εἰρημένων καλῶν, ἢ τὸ πν. ζ. (καλῶν; ἢ τὸ πν. ζ. conjecit Sav.)* "Locus vitiat. Fort. *εἰρημένων; οὐκ ἄλλο ἢ τὸ πν. ζ.* Interrogatio certe post *εἰρημένων* est statuenda. Nunquam enim, si memoria non fallit, cum laude sic profert dicta verba, *τὰ εἰρημένα καλὰ.*" *Ed. Ben. 2dae.* Locum sic constituunt E.F. *ποῖον δὲ τοῦτό ἐστι; οὐκ ἄλλο ἢ τὸ ζῆν πνεύματι.* Catena pro *δύναμις*, λύσις dat, et *κακῶν* pro *καλῶν*, unde sensus optimus evadit. Confusionem inter *δύναμις* et *λύσις* ex compendiis scripturæ ortam esse credibile est.

P. 720 C. not.^z. "Mallem εἰ μὲν ἔχεις." *Dun.* P. 720 D. not.^a. "Mallem ὄρα σοι." *Idem.*

P. 720 D. not.^c. εἰ δὲ βούλει καὶ κατορθώματα καλεῖν τὰ δι' αὐτῆς γινόμενα. Multo expeditior est librorum lectio, *μαθεῖν* aut *ιδεῖν* pro *καλεῖν* repontium. Hoc sensit Boisius, *κατιδεῖν* corrigens. Vulgata, si sana est, hunc sensum fundere videtur: *si velis ea quæ per carnem fiant, bonas, non malas res vocare, supple, non a scopo aberrantes.*

P. 721 C. not.^v. Edebatur, *θαυμαστόν* εἰ δὲ ἐν τάξει . . . ἐπιφοιτήσεως, οὐ μὴν κ. τ. εἰ. "Videtur sic distinguendum et legendum, *θαυμαστόν*, εἰ δὲ ἐν τάξει . . . ἐπιφοιτήσεως. οὐ μὴν κ. τ. εἰ. Nam aliter non dicit quid sit illud legis encomium, cujus mentio fit." *Dun.* Bene ad distinctionem; sed *εἴγε*, ut in Catena legitur, aptius esse quam *εἰ* δὲ, nemo non videt.

P. 722 A. not.^o. Editi, *περιττῶς εἶπε, πρᾶσσουσιν, ἀλλὰ πάσχουσι.* Pro *ἀλλὰ πάσχουσι*, E. habet καὶ γὰρ *πάσχουσι*, F. οὐ γὰρ *πάσχουσι*: *Vetus, superflue dixit faciunt. Faciunt, non patiuntur.* Loci integritas hic, ut alibi, Catenæ debetur; *περιττῶς εἶπε πρᾶσσουσιν* οὐ γὰρ *πρᾶσσουσιν*, ἀλλὰ *πάσχουσι*.

P. 722 B. not.^w. "Sine dubio legendum γεωδέστερον αὐτό." *Dun.* Retinemus αὐτὴν, ut ad τὴν σάρκα referatur. Eadem est confusio Tom. XI. p. 37 C. *οὐκοῦν ἐν τούτῳ ἡ ἀρετὴ τοῦ σώματος, ἐν τῷ εἴκειν τῇ ψυχῇ. ἐπεὶ καθ' ἑαυτὴν οὔτε καλὴ οὔτε κακὴ (sc. ἡ σὰρξ).* De sententia omnino conferatur locus Tom. IX. p. 568 B. *ὥσπερ γὰρ οἱ τῷ πνεύματι πτερούμενοι καὶ τὸ σῶμα πνευματικὸν ἐργάζονται* οὕτως οἱ τούτου μὲν ἀσπιδώντες, γαστρὶ δὲ καὶ ἡδοναῖς δουλεύοντες, καὶ τὴν ψυχὴν σάρκα ποιῶσιν, οὐ τὴν οὐσίαν αὐτῆς μεταβάλλοντες, ἀλλὰ τὴν εὐγένειαν αὐτῆς ἀπολλύντες.

P. 723 B. lin. 5. εἰάν προληφθῇ. Cf. Tom. IV. p. 689 A. εἰάν προληφθῇ, τουτέστιν, εἰάν ἐπηρεασθῇ, εἰάν ἀπατηθῇ, οὐ τὸν ἐκ μελέτης ἁμαρτήσαντα λέγων. Ibid. p. 689 C. Auctor vocem *καταρτίζειν* alia ratione quam hic in Commentario interpretatur; scilicet, *καταρτίζετε* ἀχείρωτον ποιήσθε, φησιν, ἀκαταγώνιστον, ἄμαχον τῷ διαβόλῳ.

P. 723 C. αἰτίαν ἀναγκαίαν, h. e. *urgentem*. Haec ipsa, σκοπῶν σεαυτὸν κ. τ. ε. exponens Noster Tom. IV. p. 689 D. ait, αὕτη μεγίστη συμβουλή, ἀναγκαστικὴ παραίνεσις.

P. 723 D. not. ^k. δεύτερον τὸ τῆς πολλῆς ἀσθενείας ὄνομα, scilicet, ἄνθρωπος, quod supplendum censuerunt Dun. Bois. Catena, δεύτερον, “καὶ ἄνθρωπος,” τὸ τῆς πολλῆς κ. τ. ε. Auctor recensitionis, quam exhibent E. F. Vet., *nomem infirmitatis* de pronomine σὺ perperam intellexit. Noster Tom. IV. p. 689 A. “Ἐὰν καὶ πρ. ἄνθρωπος.” Πάλιν ἐφ’ ἕτερον εἶδος συγγνώμης κατέφυγε, τῆς φύσεως τὴν ἀσθένειαν, ἣν διὰ τῆς προσηγορίας ᾔνιξαςτο.

P. 724 A. lin. ι. ἵνα καὶ αὐτός σου τὴν νωθείαν, sc. φέρῃ, quod in textum intulerunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 724 B. not. ^b. Edebatur πάλιν ἐνταῦθα τὴν ἀπόνοιαν κατασκοπεῖ (κατασκοπεῖ Commel. *specta* Vet.) “Quid si legas κατασκάπτει? nam κατασκοπεῖ certe vitiosum est.” Dun. “Pro κατασκοπεῖ nescio quid sit legendum; κατασκάπτει ne, an κατασκώπτει, an κατακόπτει, an nihil horum, sed ἐξευτελίζει, aut tale quid, quia sequitur, τῆς εὐτελείας αὐτοῦ δείγμα.” Bois. “Malleus κατακόπτει.” Editor Ben. 2^{dae}. Hoc ipsum habet Catena, κατασπᾶ B. non male, σκώπτει E. F. Scripsimus κατασκώπτει, quod in nullo quidem libro legitur, sed a vulgata proxime abest.

Ibid. not. ^c. Editi, τὴν τοιαύτην εὐμένειαν. Vid. Var. Lect. “Εὐμένειαν videtur rectum διὰ τὴν ψευδοπαρήχησιν τῆς εὐτελείας, et positum esse ἀντὶ τοῦ φιλαντίαν: pravus enim ille amor sui causa est ταύτης τῆς ἀπονοίας.” Dun. “Pro εὐμένειαν nescio an legendum sit βλακειαν, aut εὐήθειαν, aut aliquid ejusmodi.” Bois. “Interpres, *animi levitatem*, aliam fortasse lectionem secutus.” Sav. Nempe, εὐήθειαν, in qua acquiescendum videtur.

P. 724 C. not. ^h. Si παραδῶ legas, tunc scribendum ὅταν δὲ αὐτὸ παραδῶ, sc. τὸ χρυσίον. Editor Ben. 2^{dae} dedit, ὅταν δὲ αὐτὸ παραδοθῇ τῷ πυρί. Vetus, *ubi traditum fuerit igni*.

P. 724 D. not. ^o. ἀβρύνεται. Anacoluthon, ut videtur. Syntaxis postulat aut ἀβρυνόμενος, aut ὅστις γάρ, pro ὁ γάρ.

P. 724 E. lin. ζ. ὥστε μηδὲ ἑαυτῷ μέγα φρονεῖν. “Legendum μηδὲ ἐφ’ ἑαυτῷ.” Dun. Ita clam edidit Vir doctus, qui Benedictinam secundam curavit. Libri omnes vulgatam habent. Catena, ὥστε μηδὲ αὐτὸν μέγα φρονεῖν.

P. 725 A. not. ^a. “Pro εὐνοίαν videtur legendum potius εὑποιάν, et mox εὑποιᾶ pro εὐνοίᾳ. Non enim benevolentiam modo postulavit erga magistros, sed beneficentiam, cum dixit *κοινωνεῖτω κ. τ. ε.*” Dun. In priore loco εὑποιάν recepimus a Catena oblatum; posterioris absimilis est ratio.

P. 726 E. not. ^v. ταῦτά φησιν. Ταῦτα est pro διὰ ταῦτα, ut δ pro διὸ

Tom. XI. p. 124 C. et similia. Plat. Symp. p. 174 A. ταῦτα δὲ ἐκαλλωπισάμην. Babr. Fab. XCV. 28. ταῦτ' ἦλθον.

P. 727 C. lin. 4. τὸ δὲ “πηλίκους” ἐμοὶ δοκεῖ οὐ τὸ μέγεθος, ἀλλὰ τὴν ἀμορφίαν τῶν γραμμάτων ἐμφαίνων λέγειν. Merito, opinamur, Patres Graeci in loco Apostolico de literarum magnitudine vel deformitate, non de epistolae prolixitate cogitaverunt. Quam quidem interpretationem ut hermeneuticae sacrae studiosis magis commendamus, locum Plutarchi, quem omnes Sacri Codicis interpretes ad hunc diem fugisse jure mireris, hic apponere non gravabimur. Sic igitur ille in Vit. Cat. Maj. XX. (Tom. I. p. 348 B.) καὶ τὰς ἱστορίας δὲ συγγράψαι φησὶν αὐτὸς ἸΔΙΑΙ ΧΕΙΡΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙΣ ΓΡΑΜΜΑΣΙΝ, ὅπως οἴκοθεν ὑπάρχη τῇ παιδί πρὸς ἐμπειρίαν τῶν παλαιῶν καὶ πατρίων ὠφελείσθαι.

P. 728 C. not. P. Libri omnes, tum scripti, tum editi, ἀλλ' οὕτω με ἡγάπησεν, ὥς καὶ αὐτὸν ἐκδοῦναι. Ἄρα τοῦτου γένοιτ' ἂν κ. τ. ἐ. Egregie Catena, ὥς καὶ αὐτὸν ἐκδοῦναι ἀρᾷ. Τοῦτου γένοιτ' ἂν κ. τ. ἐ.

P. 729 A. lin. 4. σφαττόμενον. “Fort. μονορουχί, sive σχεδὸν σφαττόμενον, tum nimirum cum in itinere Damascus versus, luce coelitus delapsa repente circumfusus, in terram prope exanimis cecidit. Ad quam enim aptius historiam haec referam, non habeo.” Bois. Formam praesentem σφαττόμενος de animo prompto et ad necem parato recte poni, vix est quod moneamus.

Ibid. lin. penult. τὴν καθ' ὁμᾶς πολιτείαν mendose dederunt Mor. Ben.

P. 729 D. not. d. Editi ἀγαλλιάσεται. Verum vidit Dunaeus. “Lege ἀγλαΐσεται, vel potius ἀγάλλεται, quo verbo saepe utitur.” Verbum ἀγλαΐσθαι in Chrysostomi scriptis non occurrit, et, ni fallimur, poeticum est.

P. 730 C. lin. 5. τῆς νομικῆς πτωχείας h. e. εὐτελείας. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 405 D. Hinc Ebionitae haeretici dicti, πτωχῶς καὶ ταπεινῶς τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζοντες . . . ταύτη γὰρ ἐπὶ κλην ὁ πτωχὸς παρ' Ἑβραίοις ὀνομάσεται, ut ait Euseb. H. E. iii. 27.

ANNOTATIONES

AD HOMILIAS IN EPISTOLAM AD EPHESIOS.

TIT. In libro inscribendo nos Morellum et Montefalconium accurate expressimus, nisi quod pro ΟΜΙΛΙΑ, ΛΟΓΟΣ, quod est in Sav. et libris omnibus ubique suffecimus. Pro *ὑπόμνημα*, *ἑρμηνεία* est in Sav. Verba *ὑπόμνημα* *εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν* absunt ab A.B.E.F. Tum post *ὑπόθεσις* add. *τῆς πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολῆς* A.B.E.F. Sav. C. mutilus est: ex D. nihil notatum habemus. Mox ante Homiliam primam Savilius dedit *Χρυσοστόμου εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. Codices: *Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. A.B.F. *Τοῦ Χρυσοστόμου ἑρμηνεία εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. D. *Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴν*. E.

P. 1 B. not. g. καὶ γὰρ καὶ ἐξωρίσθη ἐκεῖ. “Id est, in *exsilium missus istuc venit*. Joannes in Paphon (sic) insulam relegatus est: posteaque venit Ephesum. Chrysostomus vero haec carptim recensens, non tam accurate omnia profert.” *Montef.* Immo, Chrysostomus vel quisquis ille est, qui hoc argumentum composuit, diserte ait Joannem Ephesum in exsilium missum esse, quod quam falsum sit, nemo nescit. Etiam Theodoreti verba in Argumento hujus Epistolae idem sonare videntur: *Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἐφέσῳ ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἐξορισθεὶς διέτριψε πολλὰ, ἐν ᾗ καὶ τελευτᾷ.*

Ibid. not. k. Ed. Veron. habet, λέγεται μὲν γὰρ καὶ Πυθαγόρας ἐκεῖθεν εἶναι, τῶς δὲ Ἰωνικῇ πᾶσα τοὺς δὲ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ., καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Sic D.E. sed τοῖς δὲ περὶ Μαρμενίδην (sic) D. Paulo aliter Cat. τῶς δὲ ἡ Ἰωνικὴ πᾶσα ἡ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ. Καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Altera recensio, quae est nostrorum A.B.F. haec cum praece-

dentibus connectens, locum sic reformat, τοὺς περὶ Π. λέγω καὶ Ζ. καὶ Δ. Λέγεται δὲ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι· καὶ γὰρ ἡ Σάμος, ὅθεν ἦν, Ἰωνικὴ ἐστὶ νῆσος. Πολλοὺς δὲ ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Savilius diversas recensiones miscuit, hoc modo: Λέγεται δὲ καὶ Πυθαγόρας ἐκείθεν εἶναι. Καὶ γὰρ ἡ Σάμος, ὅθεν ἦν, Ἰωνικὴ ἐστὶ νῆσος. Τοὺς δὲ περὶ Π. καὶ Ζ. καὶ Δ., καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν κ. τ. εἰ. Hunc secure imitati sunt recentiores. In tantis turbis hoc unum nobis liquet, novam periodum cum verbis καὶ πολλοὺς ἔτι καὶ νῦν incipere: itaque Catenam ducem secuti sumus. Quod vero ad dictos philosophos eorumque scholas attinet, omnia adeo confusa et commixta sunt, ut qui vera a falsis dignoscere conetur, oleum operamque perdet. Unum monuit Dunaeus, Auctorem pro Democrito *Abderita* Heraclitum, qui revera fuit Ephesius, dicere voluisse.

HOM. I.

P. 2 E. not.^f. ὅση τότε ἡ φορὰ ἦν τῶν ἐναρέτων. Alii διαφορὰ, male. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 264 A.

P. 3 A. Notat V. D. in marg. Cod. E. ad priores lineas: θεὸς μὲν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φησὶν, πατὴρ δὲ τοῦ θεοῦ λόγου· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ θεὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης· θεὸς μὲν, ὡς σαρκωθέντος, πατὴρ δὲ ὡς θεοῦ λόγου· γνησίου υἱοῦ πατρὸς γνήσιος· τοῦ αὐτοῦ γὰρ θεὸς καὶ πατὴρ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο.

P. 4 C. lin. 1. κτίστου. Sic παροξυτόνως A.E. fortasse alii. Editi κτιστοῦ.

P. 4 D. lin. 2. πάντως γὰρ ἂν τοὺς δοκίμους ἐξελέξατο. Pro ἂν τοὺς, αὐτοὺς mendose dedit Mor. quem secuti sunt recentiores.

P. 4 E. lin. 2. Editi omnes interpungunt, τὴν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἀγιωσύνην ζητεῖ, ἦν κ. τ. εἰ. Nostra distinctio est in F. Vet. fortasse aliis.

P. 5 E. lin. 1. ὁ λέγομεν ἡμεῖς πείσμα. Usus *trivialis* hujus vocabuli, ut significet τὸ σφοδρὸν θέλημα, τὸ μετὰ ἐπιθυμίας θέλημα, nescimus an aliunde illustrari possit; nisi forte huc referenda sint verba Etymologici M. p. 668, 11. πείθω σημαίνει... τὸ φιλονεικῶ, ἐξ οὗ καὶ πείσμα: et paullo post, πείσμα, εἴτε ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένου, εἴτε ἐπὶ τῶν ἀπογείων σχοινίων, διὰ διφθόγγου γράφεται. Vocabulum πείσμα notione *persuasionis* illustravit Wyttenbach. ad Plut. Tom. XII. p. 721. De hodierno usu audiendus est Coraës ad Heliod. Tom. II. p. 249. Ἡ δὲ συνήθεια πείσμα εἴρηκε τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην· ὁ δὲ καὶ ὁ Ἑτυμολόγος καὶ ὁ Εὐστάθιος παρεσημείωσαντο· καὶ δοκεῖ μὲν εἰς ἀντικειμένην σημασίαν μεταπεσεῖν τὸ πείσμα, εἴγε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κυρίως καὶ πρώτως αὐτὴν τὴν πείσιν ἰδῆλον... παρ' ἡμῖν δ' ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁ μὴ πειθόμενος πείσμα ἔχειν, πεισματάρης ἢ πεισματώδης εἶναι λέγεται. Οὐ μετέπεσε μέντοι· ἐπεὶ καὶ ὁ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀμετάπειστος οὐδὲν ἄλλο δηλοῦν βούλεται, ἢ τὸν ἐμμένοντα οἷς ἅπαξ ἐπέσθη, ὁ φυλάττων τὸ

πρότερον πείσμα . . . Καὶ ῥῆμα δὲ πρὸς τούτοις ἐσχημάτισεν ἡ συνήθεια, τὸ πεισματεύω ἢ πεισματίζω ἢ πεισμονῶ.

P. 6 A. lin. 2. ἵνα τίς αὐτὸν ἐπαινίσῃ ; ἵνα τίς αὐτὸν δοξάσῃ ; Pronomen τίς per interrogationem efferunt F. Cat. Veron. In secundo loco αὐτὸν om. Montef. casu, ut videtur.

P. 6 C. not¹. ἐπιχαρεῖς est in E. ἐπιχάρεις in C.D. quorum tamen descriptor non raro in accentibus peccat. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 699 C.

P. 6 F. lin. ult. τὸν ἀγαπώμενον. Mendum typographicum Morelli, καὶ ἀγαπώμενον, non correxerunt recentiores.

P. 7 B. not. h. Post κἀκεῖνο Catena addit, τὸ τῆς υἱοθεσίας, τὸ τῆς ἀφίσεως τῶν παραπτωμάτων.

P. 8 B. not. o. Edebatur, sensu everso : ἀλλ' οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατὴρ ἠθέλησε, τῆς ἐνεργείας ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τοῦ θελήματος ἀπεστέρηται ὁ πατήρ. "Sententiam hanc sic lege : ἀλλ' οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατήρ ἠθέλησε, τῆς ἐνεργείας ἐκτός ἐστιν· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τοῦ θελήματος ἀπεστέρηται. Vel si vocabula illa retineri placeat, ὁ υἱός, ὁ πατήρ, sic lege : οὔτε ἐπειδὴ ὁ πατήρ ἠθέλησε, τοῦ θελήματος ἐκτός ἐστιν ὁ υἱός· οὔτε ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνήργησε, τῆς ἐνεργείας ἀπεστέρηται ὁ πατήρ. Alias enim non sequetur, quod subinde concludit, κοινὰ εἶναι πάντα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ." *Hales*.

P. 8 D. lin. 3. τὸ τὰ διὰ μακρῶν λεγόμενα. Mendose Mor. Ben. καὶ pro τὸ, et mox lin. 8. περιέβαλε pro περιέλαβε.

HOM. II.

P. 10 C. lin. 6. Post ὀρμηθεὶς sic pergit E. κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, τουτίστιν, οὐδὲν μετὰ ταῦτα ἐνήργησεν· πάντα ἀνωθεν διατυπώσας, οὕτως αὐτὸς ἐπάγει πάντα. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς κ. τ. εἰ.

P. 10 E. lin. ult. τοὺς λαχόντας αὐτῷ, *sorte delectos* Vet. "Nescio an legendum sit λαθόντας pro λαχόντας. Ceterum neutra mihi lectio placet. Quid est, quaeso, λαχόντας αὐτῷ? quid item λαθόντας αὐτῷ?" *Bois*. Οἱ λαχόντες τινὶ sunt ii *qui alicui sorte obtigerint*, usu singulari, sed satis explorato. Noster Tom. I. p. 715 C. ὅτι δὲ κακίᾳ συνέζη, δῆλον ἐκ τοῦ λαχόντος αὐτῷ τέλους. Tom. VII. p. 658 A. εἰ γὰρ διέλουτο οἱ τε πλουτοῦντες, οἱ τε μετ' ἐκείνους, τοὺς δεομένους ἄρτων καὶ ἐνδυμάτων, μόλις ἂν πενήτικοι ἀνδράσιν ἢ καὶ ἑκατὸν λάχοι πένης εἰς. Mox Dunaeus conjicit, οὕτω καὶ ὁ θεὸς, οὕς ἀφώρισεν κ. τ. εἰ.

P. 11 C. not. r. Editi, ἠγόρασε τὰ παρ' ἡμῶν : *nostro nomine* Vet. quod ad nos quidem attinet Montef. "Lego ἠγόρασε παρ' ἡμῶν." *Dun*.

P. 11 F. not. o. Edebatur, πάροικοι γὰρ ἐσμεν καὶ νῦν. "εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ." Post νῦν addunt χωρὶς ἀμαρτημάτων οἱ ὄντες C.D.E. Cat. χωρὶς ἀμαρτημάτων ἐσμεν A.B.F. Qui ἐσμεν pro οἱ ὄντες correxerunt, non

intellegerunt arcte jungenda esse οἱ ὄντες εἰς ἔπαινον, sicut ipse Apostolus dixit v. 12. εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον. Ita E. Cat.

P. 12 A. lin. 6. καὶ ὁ Μωϋσῆς. Cf. Num. xiv. 13 sqq. et similia.

P. 12 E. lin. 2. Φέρε οὖν κ. τ. ε. usque ad finem Homiliæ. Locum exscripsit et annotavit *Matthæi*. Nov. Eclog. p. 296 sqq.

P. 13 B. not. κ. "Dividendum hoc, διὰ φθοράν. Φθορά saepius dicitur de stupro: Philo p. 135 A. μηδ' ὅτι μερῶν τῶν πρὸς γονὰς ἡξιώθης ἕνεκα τῆς διαμονῆς τοῦ παντός, φθορὰς καὶ μοιχείας καὶ τὰς ἄλλας οὐκ εὐαγεῖς μίξεις μετέρχου. Et p. 501 G. jungit φθορὰν et πορνείαν. Hinc φθορεὺς ibid. p. 77 G." *Matth.* Cf. infra p. 186 B. Origen ap. Caten. in 1 Cor. p. 120. Ed. *Cramer*. ἐπεὶ καὶ ἡ ἀφθαρσία καὶ ἡ φθορά περὶ τὴν φύσιν τὴν ἀγευστον συνουσίας τῆς περὶ τὰ ἀφροδισιά ἐστιν· ἐφθάρη γὰρ ἡ παρθένος, λέγομεν· καὶ πάλιν ἀφθορος ὁ νεανίσκος ἡ ἐφθάρη. Vid. *Lobeck*. ad Phryg. p. 71. Hac notione apud exteros scriptores usitatus esse videtur διαφθερίζειν quam φθείρειν, sed e contrario φθορά quam διαφθορά.

P. 13 C. not. ο. "Recte auguratus est Savilius, legendum esse φιλοπονίαν. Nam MSS. sic habent, et sic series desiderare videtur." *Montef.* "Omnino postulatur φιλοπονίαν. Theocritus, ἀ πενία μόνα τὰς τέχνας ἐγείρει." *Heyse*.

P. 14 C. lin. ult. τὸ δέος τῶν ἀναγκαίων. "Hoc est, τὸ δέος τὸ περὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκαίων. Dunaeus vel mavult καὶ τὸ ἐνδεές τῶν ἀναγκαίων, vel exponendum censet, τὸ δέος μὴ οὐχ ἔξομεν τὰ ἀναγκαῖα. Boisius conjicit vel, καὶ τὸ δέος τοῦ ἀπορηῆσαι τῶν ἀναγκαίων, vel καὶ τὸ δέος μὴ ἐν ἀπορίᾳ ποτὲ γίνωμαι τῶν ἀναγκαίων." *Matth.* Locutio est insolita, sed invitibus libris non videtur sollicitanda.

P. 14 F. lin. 3. τὰ συμβόλαια διδόμενα Graecum esse negat *Matthæius*; ergo conjicit τὰ κατὰ συμβόλαια διδόμενα, vel τὰ ἐκ συμβολαίου δ. Pro συμβόλαια, σύμβολα legit *Dunaeus*.

P. 15 A. not. ε. ἀλλὰ μικρόν, καὶ τὴν γένναν ἀπελθεῖν λαβόντας. Sic interpungit *Montef.* Interpretes, et quod possessionibus non fruuntur nisi parum, et gehenna accepta excedant. *Dunaeus* legendum censet, ἀλλὰ μικροῦ καὶ.....λαβόντες, vel ἀλλ' ἡ μικρόν, καὶ εἰς τὴν γ. ἀπ. λαβόντας. *Haesius* pro μικρόν legit μετὰ μικρόν. Alii aliter. Ferri quidem possit lectio nostri C. ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν γ. ἀπελθεῖν λαβόντας; nisi ulcus altius latere videatur.

Ibid. not. f. νόσους τεκόντες. "Alii νόσοις περιπεσόντες." *Montef.* Hoc ex ora exemplaris Saviliani descripsit, sed debuerat παραπεσόντες, quod ibi scriptum est, et libri testantur.

P. 15 C. lin. 2. τῶν οἰκημάτων. Typothetae lapsu τῶν abest a Ben.

P. 15 D. lin. 2. ἵνα καὶ τὰ ἄλλα. καὶ om. Ben. incuria, ut videtur.

HOM. III.

P. 16 B. lin. ult. Post πιστεύοντας add. κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν A.B.E.F. Sav. cet.

P. 16 F. not. P. περὶ τῶν μελλόντων ἵνα μάθωμεν. Sic etiam Cat. De hoc usu particulae ἵνα monuimus ad Tom. VII. p. 404 E. Monuit quoque Editor Benedictinae 2^{dae} ad Tom. XI. p. 670 D. et ad Tom. XII. p. 109 C.

P. 17 A. not. f. "Lego τῷ τοῦς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀλλοτρ." Dup. Dixit tamen Noster ἐπὶ τοσαύταις ἡμέραις, Tom. IV. p. 382 D.

P. 18 B. lin. 1. Ταβιθᾶ] Ταβηθᾶ Veron. Ταβιθᾶ Sav. Ben. Ταβηθᾶ A.E.F. Ταβιθᾶ Cat.

P. 18 D. lin. 3. Pro δυνήσεται mendose dedit συνήσεται Montef.

P. 19 E. lin. 2. οὐκ ἄλλον οὐδένα. Vitiosum ἄλλον pro ἄλλον habent Mor. Ben.

Ibid. not. h. οὐχ ὡς ἄρχοντα μόνον, ἀλλ' ὡς σώματος κεφαλὴν. Fortasse subintelligendum ἔδωκεν αὐτόν. Ceterum totus hic locus adeo difficilis et intricatus est, ut idoneum sensum elicere frustra labores; neque utram recensionem praeferas multum distare videtur.

P. 20 A. lin. 4. καὶ ἐνὸς ἐκάστου, οὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει. Pro ἐνὸς Catena dat ἐν ὧν. Post μόνον, οὐχὶ repetitum habent C.D.E. Veron. An scribendum, καὶ ἐνὸς ἐκάστου μονονουχὶ αὐτὸν χρ. εἰσάγει? vel καὶ ἐνὸς ἐκάστου, οὐχὶ κοινῇ μόνον αὐτῶν χρ. εἰσάγει? Etiam abesse possint verba importuna αὐτὸν χρῆζοντα εἰσάγει.

P. 21 A. lin. 4. Vulgo interpungunt κάθηται· τοῦτο μόνον καὶ ἀπόχρη κ. τ. ε. Nobiscum facit F.

P. 21 B. not. i. Lectionem κλοιοῖς περιβάλοι pro κυσὶ παραβάλοι non sine dubitatione recepimus. Scilicet male nos habet vox κλοιὸς de *pedibus* posita, quem usum exemplis a doctioribus adstructum velimus.

P. 22 B. not. i. ἡ τῶν ἐπιφανίων ἡμέρα, h. e. *Festum Nativitatis* vel *Baptismi Dominici*. Ecclesiam Orientalem per tria aut quatuor fere saecula Natalem Christi eo die qui nunc Epiphaniarum appellatur, celebrasse, res nota. Noster Tom. II. p. 458 D. Τοῖνυν παρ' ἡμῶν ἑορτὴ πρώτη τὰ ἐπιφάνια. Τίς οὖν ὑπόθεσις τῆς ἑορτῆς; Ἐπειδὴ θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Chrysostomi autem tempore Occidentalium usus, ut Nativitas Domini die XXV Decembris peculiari sua solennitate frueretur, in Orientem migrare coeperat, ut apparet ex Homilia ejus, cui titulus, Εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀθλον μὲν ἔτι οὖσαν τότε, πρὸ δὲ ὀλίγων ἐτῶν γνωρισθεῖσαν παρὰ τινων τῶν ἀπὸ τῆς δύσεως ἐλθόντων καὶ ἀπαγγειλάντων. (Tom. II. p. 354.)

Ibid. not.^w. Edebatur, καίτοι καιρὸς προσόδου οὐ τοῦτο· οὐ γὰρ ἐπιφάνια οὐδὲ τεσσαρακοστὴ ποιεῖ ἀξίους τοῦ προσιέναι, ἀλλὰ ψυχῆς εὐδικρίνεια καὶ κ. Vid. Var. Lect. Verba ποιεῖ ἀξίους τοῦ προσιέναι leguntur in nostris omnibus, sed absunt a Codice Regio 753, cujus auctoritate ea expunximus. Nostro καιρὸς est *convenientia quavis*, non *temporis tantum*. Tom. X. p. 356 C. τί βούλεται αὐτῷ ἐνταῦθα τῆς ταπεινοφροσύνης τὰ ῥήματα, ἣ ποῖον ἔχει καιρὸν; Tom. VIII. p. 298 A. θέος δὲ μὴ καὶ πρὸς ὑμᾶς καιρὸν ἔχη τὰ λεγόμενα, ὅπου ἐστίν, οὐ δυνάμεθα ἀπελθεῖν.

P. 23 A. not.ⁱ. ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, δεθήθητε (ἀπέλθετε Sav. cet. invitis libris) πάντες. Locus corruptus videtur, sic fortasse redintegrandus: ὅσοι ἐν μετανοίᾳ, ἀπέλθετε· ὅσοι μὴ ἐν μετανοίᾳ, δεθήθητε πάντες. Causa depravationis patet. De re cf. Tom. X. p. 568 C. πάλιν ἐπειδὴν εἰρξωμεν τῶν ἱερῶν περιβόλων τοὺς οὐ δυναμένους τῆς ἱερᾶς μετασχεῖν τραπέζης, ἐτέρων δὲ γενέσθαι εὐχὴν, καὶ πάντες ὁμοίως ἐπ' ἐδάφους κείμεθα, καὶ πάντες ὁμοίως ἀνιστάμεθα.

P. 23 E. lin. ult. διὰ τῶν προκειμένων. Articulus abest a Ben. incuria operarum.

P. 24 B. not.^x. εἴ τις τόδε πράττει, τῆς τραπέζης μετεχέτω τῆς ἐμῆς. Edebatur ἀπεχέτω, quod est in nostro C. μὴ μετεχέτω A.B.F. ἀπολανέτω E. ἀπεχέσθω Reg. 753. "Pro ἀπεχέτω legendum puto μετεχέτω: alias enim non quadrat similitudo." Halos. Hoc verum videtur. Librarii, qui τόδε πράττει in malam partem ceperunt, pro μετεχέτω alii ἀπεχέτω, alii μὴ μετεχέτω correxerunt. Ex ἀπεχέτω factum esse videtur ἀπολανέτω, quod ad sensum satis aptum est.

HOM. IV.

P. 25 A. lin. 4. Junximus τοῦ ἀέρος τοῦ πνεύματος h. e. τοῦ ἀερίου πνεύματος, secundum mentem Auctoris. Vid. infra p. 26 A.

P. 25 D. lin. 5. κὰν ἀπολλύμενα ἦ. Suspecta vox ἀπολλύμενα. Savilius tentat ἀπολελυμένα. Nobis in mentem venit ἀπαληλιμμένα vel ἀπηλειμμένα.

P. 25 E. not.^a. ἐνταῦθα ἡμῖν ἐπιφύονται οἱ αἰρετικοί. Locutio exquisita, et in primis Chrysostomica. Tom. III. p. 125 A. ἀλλ' ἐπιφύονται ἡμῖν ἐνταῦθα. Tom. IV. p. 11 A. τὰς δίκην ζιζανίων ἐπιφυομένας αἰρέσεις τῇ ἐκκλησίᾳ. Ibid. p. 60 C. ἀλλ' ἐνταῦθα πάλιν ἐπιφύονται ἑτέροι αἰρετικοί.

P. 26 A. not.^a. Vulgatum προαιρούμενοι, quamvis a nullo libro firmatum, non mutavimus. Scilicet neque προτρεπόμενοι neque ἀνεχόμενοι commodum sensum praebet. Haud ineptum foret προστρεπόμενοι, quod cum προτρεπόμενοι passim confunditur. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. 831. Plut. Tom. I. p. 301 D. σὺ δὲ δίδου τύχην ὁμοίαν ἐπὶ τὰ λοιπὰ τοῦ πολέμου προτρεπόμενοις: ubi Coraës. ἴσ. γρ. προστρεπομένοις, ὅπερ ἐστὶν ἱκετεύουσιν. Hesych. προστρεπόμενοι, σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες.

P. 26 A. not. ^b. ἀλλ' εἰ ἄρχει. Apodosis est, διὰ τὴν ῥαθυμίαν τὴν ἡμετέραν sc. *hoc fit*; quod scribas fefellit.

P. 26 B. lin. 2. αὐτοῦ ἐνεργοῦντος. “*Lege αὐτοῦ τοῦ ἐνεργοῦντος.*” *Dun.* Perperam. Ita tamen clam correxit Editor Ben. 2^{dae}. Statim pro ὅτι γὰρ male excusum ὅτι καὶ in Edd. Mor. et Ben.

Ibid. not. ¹. Pro φῆς de nostro scripsimus φῆς. Post φῆς Catena addit εἶπε τοῦ αἰῶνος τούτου.

P. 26 C. lin. 5. ἀπείθειαν γὰρ εἶπεν κ. τ. εἰ. Locus obscurus et, ut videtur, vitiat. Brevius Cat. ὁρᾷς ὅτι οὐ βία οὐδὲ τυραννίδι, ἀλλὰ πειθοῖ τοὺς πάντας ἐφέλκεται.

P. 26 F. lin. 1. καὶ τοῦτο οὖν. Pro τοῦτο, οὕτω mendose ediderunt Mor. Ben.

P. 27 F. not. ^v. κὰν μυρίας ψυχὰς εἰ ἔχεις. “*Lego κὰν μυρίας ψυχὰς ἔχεις.*” *Dun.* Ita tacite ediderunt Mor. Ben. consentiente, ut videtur, libro E.

P. 28 D. lin. 2. ἀργὸς γένῃ. Vitium typographicum μένῃ pro γένῃ habent Mor. Ben.

P. 28 F. lin. 2. αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. Sic p. 27 A. εἶδες τὴν ἐλπίδα τῆς κλήσεως. pp. 39 B. 81 A. ἰδοὺ ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως. In libris et Veron. non interrupte legitur, ὥνῃσεν ἂν ἡμῖν αὕτη ἡ ἐλπίς τῆς κλήσεως.

P. 29 B. lin. 5. οἶδε γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆς ἀναστάσεως βασιλείαν καλεῖν. Similia habet Noster Tom. VII. p. 208 B.

P. 29 C. lin. 2. τὸ αἰῶνιον. Articulus male abest a Ben.

P. 29 D. lin. 8. καὶ οὐδὲν ἐλέλειπτο. Corrigendum videtur, καὶ οὐδὲν ἐνέλειπτο.

P. 30 C. lin. 7. ἐξαίρει ἀνομίας. “*Legendum ἐξαίρει.*” *Dun.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 111 A.

P. 30 D. not. ². κὰν μυρία, φησὶν, ἐργασάμενος κακά. Subaudi ὧ. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 520 E.

P. 31 A. lin. 4. δεκάτας, καὶ πάλιν δεκάτας παρῆχον. Noster Tom. XI. p. 269 C. ἐννόησον ὅσα Ἰουδαῖοι ἐδίδουσαν, δεκάτας, ἀπαρχὰς, πάλιν δεκάτας, καὶ πάλιν ἄλλας δεκάτας, καὶ πάλιν ἐτέρας τρισκαυδεκάτας, καὶ τὸ σίκλον. Tom. VII. p. 641 A. τί οὖν ἐδίδουσαν ἐκεῖνοι; τῶν ὄντων ἀπάντων δεκάτην, καὶ πάλιν ἐτέραν δεκάτην, καὶ μετὰ ταύτην τρίτην ὥστε παρ' οὐδὲν τὸ τρίτον τῆς οὐσίας παρῆχον· τρεῖς γὰρ δεκάται συντιθέμεναι τοῦτο ποιοῦσι. Ubi Montef. “*Nescio an probari possit. Verum in concionante non tanta accuratio postulatur.*” Ibid. p. 808 D. ἐννοήσατε ὅτι Ἰουδαῖοι Λευῖτας ὀκτακισχιλίους ἔτρεφον, καὶ μετὰ τῶν Λευιτῶν καὶ χήρας καὶ ὀρφάνους.

HOM. V.

P. 32 C. lin. 5. καὶ ταῦτα πάντα κινεῖ νῦν γράφων ὁ Παῦλος. “Codex unus, καὶ ταῦτα (om. πάντα?) κοινῇ νῦν γράφων ὁ Παῦλος, quae lectio optime quadrat. Sed alii omnes κινεῖ pro κοινῇ habent. Haesi tamen, et κοινῇ pro κινεῖ substituere volebam. Sed cum alia lectio ferri possit, et in aliis omnibus exemplaribus habeatur, a proposito destiti.” Montef. Quis sit ille codex, nescimus: κινεῖ est in nostris omnibus et Catena, nec ullo modo sollicitandum.

P. 32 E. not. ^o. οἱ λεγόμενοι] + ἡ ἀκροβυστία Ben. non monito lectore.

P. 33 A. not. ^r. Edebatur πάλιν τὸ ἀξίωμα τὸ Ἰσραηλιτικὸν οὐ καθαιρεῖ, ἀλλ’ ἐν τούτοις ἐπαίρει αὐτό; ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐπαίρει (ἐπαίρει om. Veron.) ἐν τούτοις δὲ καθαιρεῖ κ. τ. ε. Sensus postulante, post Ἰσραηλιτικὸν de nostro addidimus καθαιρεῖ; Quaeritur, cur rursus dignitatem Israeliticam deprimit? scilicet, cum ait ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς κ. τ. ε. Respondetur, non deprimit, sed etc. Nihil certius. Nam statim subjungit, ὅρα πῶς οὐ καθαιρεῖ.

P. 34 A. lin. 3. καὶ ἐπήγγελτο. καὶ om. Mor. Ben. casu, ut videtur.

P. 34 F. not. ^k. Edebatur σφραγίσας, quod nos quidem non satis intelligimus. Vetus, obsepierat. Montef. ut qui circumsepsit.

P. 35 B. lin. 5. ἡ τὴν παραγγελίαν κ. τ. ε. “Haec non mihi sana videntur: nec enim aut inter se, aut cum contextu reliquo connexionem habent.” Hales. “Hoc dicit Chrysostomus; per dogmata hic intelligi, vel fidem, sive doctrinam fidei, vel praecepta illa ἐξάίρετα, quae ultra legis mandata, Christus discipulis suis dedit observanda. Quod hoc voluerit Chrysost. non sinunt nos dubitare Graeca Scholia, in quibus idem dicitur, tametsi aliis verbis, in hunc modum; ἐν δόγμασιν ἡ τῇ πίστει, ἡ οἷς αὐτὸς εἶπεν, ἐγὼ δὲ, φησι, λέγω ὑμῖν.” Bois. In sequentibus autem idem V.D. inter δλωσ τε τουτέστιν haec aut similia interponenda censuit: ἀλλὰ μᾶλλον τὴν πίστιν, καὶ γὰρ τὸ δόγμα.

P. 35 D. not. ^b. Libri omnes tam scripti quam editi, καὶ οἱ εἰ καὶ ὁρατὸν ἢ κτίσις. “Puto legendum καὶ οἱ εἰ καὶ οὐκ ὁρατὸν ἢ κτίσις, ἀλλ’ ἐκείνης οὐκ ἐλάττω; scilicet mundi creatione.” Dun. Lenius remedium videbatur ἀόρατον, idque nostro periculo recepi.

P. 36 A. not. ^t. Editi εὐκατάλακτος, recte. Cf. Tom. XI. p. 346 B. καὶ καλῶς εἶπε, δι’ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι· ἥδη γὰρ ἦσαν κατηλλαγμένοι, ἀλλὰ τελείως ἔδει.

P. 37 C. lin. 5. σφοδρὸν καθεῖναι χαλινόν, absente articulo, perperam edidit Montef. Pro καθεῖναι Dunaeus legendum censet κατατεῖναι.

Ibid. lin. penult. ὅταν τὸν νοῦν ἀφέλῃται καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς. Vetus, mentemque et animae principatum abstulerit. Dunaeo delendum videtur καί.

P. 37 D. lin. ult. *ὅταν τὰ ὅρια νικήσῃς*. “An legendum *κινήσῃς*? Certe dicimur *terminos mouere*, non *vincere*; sed *ὑπερβῆναι* et *νικῆσαι* bene conveniunt.” *Dun.* Supra p. 20 D. *τίνα οὐκ ἂν ὑπερβολὴν λόγου νικήσειε καὶ ὑπερβαίῃ*;

P. 37 E. lin. 4. *ἀλλ' ὅμως δέϊται καὶ τοῦ μολύβδου τοῦ συγκολλῶντος*. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 113 A.

HOM. VI.

P. 38 E. not.^m. In Ed. Veron. legitur sine distinctione, *εἰρήνην τὴν πρὸς τὸν θεόν φησι κατήλλαξεν ἡμᾶς*. Sic Vetus: *pacem, inquit, ad Deum nos conciliavit*. Noster Tom. IX. 512 C. *εἰ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς κατήλλαξεν ἐκπεπολεμωμένους*. Ibid. D. *καὶ γὰρ ἀπέθανε δι' ἡμᾶς, καὶ κατήλλαξεν ἡμᾶς*.

P. 38 F. not. P. *καὶ πρὸς τούτους καὶ πρὸς ἐκείνους* Sav. Mor. *καὶ πρὸς τούτους καὶ τοὺς ἐκείνους* vitio typographico Montef.

P. 39 C. lin. 4. *ἦτοι οὖν τοῦτο δεικνὺς—καθάπτεται*. Totus hic locus difficultatibus premitur, sed cum textu antiquioris recensionis accurate conspirat Catena. Idem dictum sit de proxime sequentibus, *ὅρα πῶς αὐτὸ—ρίξαν ὄντα*; nisi quod *κατάγοντα* pro *κατέχοντα* habet Cat.

P. 40 E. not. F. *ἡ δι' Ἀπολλῶ ἔγραφε*. Sic noster E. cui lectio *Τίτου* pro *τούτου* p. 43 E. debetur. Contrario vitio Ἀπολλῶ pro πολλῶ in textum irrepserat Tom. X. p. 4 A.

P. 41 A. lin. 6. *ἀλλαχοῦ δὲ ἡ κακία*, e. g. Hebr. v. 11. 1 Cor. iii. 2.

P. 41 B. not. h. Vid. infra p. 75 B. Noster ad locum S. Joannis *ἐπιστεύετε* utrobique legit, tum in Editis, tum in Codd. Mosqq.

P. 41 F. *ἴσως ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν εἶπεν*. Locum S. Scripturae nescimus, nisi est Act. ii. 39. *ὅσους ἂν προκαλέσῃται κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν*, quae verba Petri, non Pauli sunt. Mox verba *ἐν τῇ ἀπολογίᾳ αὐτοῦ* innuere videntur locum Act. xxii. 21. *πορεύου, ὅτι ἐγὼ εἰς ἔθνη μακρὰν ἐξαποστελῶ σε*.

P. 42 B. lin. 5. *τρία γὰρ εἰσήνεγκεν κ. τ. εἰ*. “Non satis quadrat Savi-
liana lectio. Aptius pro *τρία* legeretur *τέτταρα*. Videtur enim distin-
guere in Paulo quatuor virtutes has: 1) *προθυμίαν ζέουσαν καὶ παράβολον*,
ψυχὴν πᾶν ὁτιοῦν ὑπομεῖναι ἔτοιμον. 2) *σύνεσιν καὶ σοφίαν*, post quas pa-
renthetice legenda, *οὐ γὰρ ἥρκει τὸ φιλοκίνδυνον*. 3) *δύναμιν πνεύματος*.
4) *βίον ἀληπτον*. Quibus infra respondent haec: *δεῖ γὰρ καὶ ἀληπτον*
εἶναι, καὶ οἰκονομικόν, καὶ ῥιψοκίνδυνον, καὶ διδακτικόν.” *Heyse*. Mox ait
Chrysostomus, *τί δὲ ὄφελος εἶναι ταῦτα ἀμφότερα (ῥιψοκίνδυνον et βίου*
ἀληπτον) καὶ μὴ εἶναι οἰκονομικόν; Constat igitur virtutes tres esse, 1) *προ-*
θυμίαν ζέουσαν καὶ παράβολον, 2) *σύνεσιν καὶ σοφίαν*, 3) *βίον ἀληπτον*. *Vis*
autem *Sancti Spiritus*, quamvis necessaria, et quidem τὸ πάντων κεφάλαιον,
non est ex iis, quae Apostolus ipse de suo (παρ' ἑαυτοῦ) con-
tulerit.

P. 42 B. lin. penult. καὶ θέα δὲ αὐτοῦ πρώτου. Vetus, *contemplare vero quod ad ipsum primum attinet*. Sed αὐτοῦ est βίου ἀλήπτου, ut mox ait, εἶδες τὸ ἄμωμον;

P. 42 E. lin. 3. τούτων γὰρ ἄνευ οὐ δυνατόν. “Quorsum haec? Fortasse elapsum est fragmentum alicujus integrae sententiae. Fortasse verbis his lin. ult. τούτοις τὸ πλέον καταρβοῦτο, subjungi debent haec.” Hales.

P. 43 D. lin. penult. Κολοσσαεῦσι Veron. Κολασσαεῦσι Sav. et libri. Κολασσεῦσι (sic) Ben. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 427 C.

P. 43 E. not.^f. καὶ περὶ Τίτου (vulg. τούτου) ὅσα αὐτοῖς λέγει. Cf. Tom. X. p. 567 A. καὶ ὁ περὶ Τίτου ἔλεγεν: ubi in duobus τούτου legitur.

P. 44 C. lin. 2. πάντας τοὺς προσιόντας καὶ λουομένους. De Baptismo intelligit Vetus. Rectius, ut videtur, de altero Sacramento Halesius. “Solebant enim ante preces lavari: ad quem usum sua in templis habebant Baptisteria. Hujus autem moris meminit aliquoties Chrysostomus. Vide Hom. VI. in 2^{dam} ad Timoth.” Locus est Tom. XI. p. 696 E.

P. 44 E. lin. 3. περὶ τοῦ Χαρμὶ λέγω. “Lege Ἀχαρ. Erat enim Χαρμὶ pater τοῦ Achan: Noster tamen ubicunque historiae illius mentionem facit, τῷ Χαρμὶ factum assignat, nec τοῦ Ἀχαρ meminit.” Hales. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 707 C.

Ibid. lin. 6. μυρία γέμει πανταχοῦ κακά. Notandus est hic usus verbi γέμειν, in quo quis non offendat? Nec multum placet, quod aliquando nobis in mentem venit, μυρία γε μὴν πανταχοῦ κακά.

P. 45 A. lin. 6. τὰ πρὸς χάριν. Articulum casu an ex proposito om. Montef. Mox ἡμῖν post αἴτια excidit apud eundem.

HOM. VII.

P. 45 F. lin. ult. ἀποκεκρυμμένου. Sic Sav. et Codd. ἀποκεκαλυμμένου est mendum Morelli, quod ad hunc diem Nostri textum deturpat.

P. 46 A. lin. 5. τῷ τὰ πάντα κρίσαντι. τὰ om. Mor. Ben. invitis libris.

P. 46 C. lin. ult. Verba πολλῷ μᾶλλον πρὸ τοῦ γνωρισθῆναι, quae a veteri recensione absunt, prorsus necessaria videntur. In Catena haec εἰ μυστήριον—γνωρισθῆναι non leguntur.

P. 46 F. lin. 4. προτετύπωτο. “Lego προδιετύπωτο.” Dux. Non opus. Noster Tom. IX. p. 595 D. τῷ λέγειν ἄνωθεν αὐτὰ προτυπωθῆναι οὕτως. Tom. X. p. 507 D. ἐντεῦθεν δέικνυσι ταῦτα ἄνωθεν προτυπωθέντα.

P. 47 A. not.^t. δὴ pro δὲ conjicit Editor Ben. 2^dae. Distinctionem correximus; nam in Editis leviter post Ἰησοῦ, plene post ἅπαν interpungitur.

P. 47 B. not.^a. καὶ τοὺς δούλους κακοῦν. Recte. Verbum συγχωρῆσαι

tantum non flagitat κακοῦσθαι. Cf. Scholia ap. *Matthaei*. N. T. Tom. VII. p. 180. ὥς μὴ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μόνον δοῦναι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἔδωκεν θλίβεσθαι, ὥστε ὑμᾶς σωθῆναι.

P. 47 C. lin. ult. οὐκ ἐστὶ κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων, φησὶν. “Ex loco Deut. xxxii. 8. ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν, κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. Noster ad Col. Hom. III. τὸ πρῶτον κατὰ ἀριθμὸν ἐθνῶν ἦσαν οἱ ἄγγελοι· νῦν δὲ οὐ κατὰ ἀριθμὸν ἐθνῶν, ἀλλὰ κατὰ ἀριθμὸν πιστῶν.” *Dun.*

Ibid. not.^f. ἀλλὰ καὶ τὰς ἄνω καὶ τὰς κάτω ποιήσαντα φυλάς. Catena, ἀλλ’ ὅταν καὶ τὰς δ. κ. τ. κ. ποιῇ πάντα φυλάς. Hujus ope fortasse legendum, ἀλλὰ τὸν καὶ τ. δ. κ. τ. κ. ποιήσαντα φυλάς.

P. 48 A. not.^y. δεικνὺς τὸν ἄνθρωπον] οὕτως εἰπὼν A.B.F. “Recte.” *Heyse*. Sed haec arbitraria est mutatio eorum, qui quid sit δεικνὺς τὸν ἄνθρωπον non intellexerint. Erat cum corrigeremus δεικνὺς τὸν οὐρανόν. Certe ὁ οὐρανὸς habet πλάτος καὶ μήκος κ. τ. ἐ. et πανταχοῦ ἐκτίτεται. Cf. Ps. cii. 11. ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς κ. τ. ἐ.

P. 49 B. not.^c. πατριὰ Ἀματταρεί. “Hic suspicor legendum πατριὰ Μεραρεί. In Hebraeo מֵרָאֵרִי legitur; erat autem tribus Levitarum. Vid. Num. iv. 33.” *Montef.* Sed locus a Nostro indicatus est 1 Sam. x. 21. ubi LXX. φυλὴ Ματταρί, vel, ut est in Complutensi et quibusdam libris, πατριὰ Ἀματταρί.

Ibid. not.^f. ἢ ὅτι ἀφ’ οὗ πατέρες καλοῦνται. Particulam ἢ, quae ab ultima syllaba vocis Ἀματταρεί absumpta videtur, ex conjectura supplevimus. Pro ὅτι ἀφ’ οὗ π. κ. Savilius edidit ἀφ’ οὗ καὶ π. κ. consentientibus A.B.F. Hunc secutus est *Montef.*

P. 49 D. not.^r. ὅτι αὐτὸ τοῦτο ἱκανὸς ἐστὶ δείξαι. Vetus recensio habet ὅτι δι’ αὐτοῦ τούτου, nullo sensu. Fortasse legendum ὅτι δὴ αὐτὸ τοῦτο. Infra p. 69 C. εἰπέ τις τῶν ὑπασπιστῶν, ὅτι δὴ προφήτης εἶη τις κ. τ. ἐ.

Ibid. lin. 4. καίτοι τί περισσόν ἐστι κ. τ. ἐ. “Haec foede sunt depravata, quibus restituendis par non sum.” *Hales*. “Haec verba usque ad μεγάλη lin. seq. videntur ad alium locum pertinere, nimirum ad illum ubi v. 16 hujus capituli exponitur.” *Bois*.

P. 49 F. lin. 4. τοὺς ἀποστρεφόμενους προσιῶμεθα. Vetus vertit, *accedamus et recipiemus illos*: *Montef. ad eos accedamus*. Προσιεσθαί τινα, *amice, benigne excipere*, alias quoque opponitur τῷ ἀποστρέφασθαι. E. g. Tom. IX. p. 723 E. καὶ γὰρ πολλῶν ἔγωγε ἤκουσα σεμνυνομένων ἐπὶ τῷ μὴ προσιεσθαί τοὺς ἀποστρεφόμενους αὐτούς. Tom. X. p. 267 B. τὴν μὲν αἰσχρὰν φύσει προσιόμενοι διὰ τὸν ἔξωθεν αὐτῆς κόσμον, τὴν δὲ ὠραίαν καὶ εὐμορφον ἀποστρεφόμενοι διὰ τὸ γυνὸν αὐτῆς κάλλος.

P. 50 A. lin. 4. τοὺς ἐρῶντας τούτους. *Montef. hos qui amant*. Sed vis pronomini est, *vulgares, communis vitae*, ut a nobis monitum est ad Tom. VII. p. 376 B. ubi hunc locum attulimus. Infra p. 78 C. οὐκ ἀπὸ τῶν λίθων τούτων, h. e. *vulgarium*. Mox ἐρόμεναι sunt *meretrices*. Vid.

Annot. ad Tom. X. p. 302 A. De re conferri potest locus Tom. X. p. 346 C. τί γὰρ ἂν γένοιτο αἰσχρότερον τοῦ θυραυλοῦντος πρὸ τῶν πορνικῶν οἰκημάτων, καὶ βαπτιζομένου παρὰ πόρνης γυναικὸς κ. τ. εἰ.

P. 50 A. lin. 5. Pro προσήλωνται mendum προσηλοῦνται admisit Mor. quod secure repetivit Montef.

P. 50 B. not. γ. καὶ τὴν οὐσίαν διασπαθῶσι. "*Rem dissipant, profundunt.* Utitur hac significatione Aristophanes in *Nebulis*, [v. 53.] quanquam ludens ambiguitate verbi, de muliere quadam prodiga rei familiaris :

οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δευκνὸς τοδὶ

πρόφασιν ἔφασκον, ὃ γύναι, λίαν σπαθῆς."

Dun. Schol. ad Aristoph. l. c. σπαθᾶν δὲ τὸ ἀφειδῶς καταναλίσκειν· καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν εἰρηται πολλάκις· οἰκείως δὲ νῦν τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικὸς· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων, σπαθᾶν τὸ ἄγαν κρούειν τὴν κρόκην. Propria notione legitur infra p. 94 C. ὅταν αὐτὰι τῇ κτενὶ σπαθῶσι; translata autem p. 114 B. κἂν σπαθῶσα τὴν οὐσίαν. Vid. *Bergler*. ad *Alciph.* III. 34. Sed frequentius hac significatione compositum. Sic Noster Tom. IX. p. 324 C. τίνες οὐσίας διασπαθῶσιν; Tom. XI. p. 215 B. ὁράτω δὲ καὶ διασπαθῶντας (al. διασπαθίζοντας) τὰ ὑπάρχοντα τοὺς παῖδας. *Plutarch.* Tom. I. p. 874 D. ἐν δανείois γενόμενος, καὶ πολλὰ τῆς οὐσίας διασπαθήσας. Nec dissimulandum tamen verbum διασπᾶν a *Chrysostomo* eodem fere sensu usurpari: e. g. Tom. I. p. 237 A. εἰ τὰ ἐκείνης διασπαυθεῖη χρήματα. p. 355 C. πάντα συγχέουσι καὶ διασπῶσι. Tom. II. p. 767 D. καὶ τὴν οὐσίαν δεσποτικῇ ἀπολέσας καὶ διασπᾶσας.

Ibid. lin. 6. ἀκκί[εται] αλκί[εται] vitio typographico Mor. Ben. Errorem correxit, sed originem ejus non indagavit *Bastius* apud *Boissonad.* ad *Philostr.* p. 361.

P. 50 C. not. γ. ἀφεις] ἀφεις Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 50 E. not. β. καὶ βλαβῇ. Vetus, *incommodi cujusdam gratia*. βλαβῇ, si vera est lectio, est fere idem quod ἀδικία, *offensionis, injuriæ causa*. Altera lectio μανία potius de *amore vehementi* ponit Noster, ut infra p. 51 B.

P. 51 C. not. β. χωριζόμενον *Veron.* per incuriam, ut videtur; unde in ceteras Edd. invectum est.

P. 52 A. not. β. Lectio ἐὰν ἐγκεντρισθῶσι est Nostri ad locum, Tom. X. p. 650 E. secundum Edd. Ibi autem Codices omnes ἐγκεντρι-σθήσονται habent.

HOM. VIII.

P. 53 C. not. α. ἀλλὰ περὶ τῶν μεγάλων ἐκείνων h. e. *quod attinet ad magnos illos*. "ἀλλ' ἀφεις εἰπεῖν κ. τ. εἰ. Locus depravatus, aut sententia ἀνακόλουθος, ut passim in his Homiliis ad *Ephesios* multa; nisi post

ἐκείνων addas τοῦτό φημι, aut simile aliquid." *Dun.* De constructione κἂν . . . εἴχε monitum ad Tom. X. p. 581 C.

P. 53 D. not. ε. ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 428 D.

P. 54 B. not. ρ. Edebatur ἐπὶ σταυροῦ ἄγῃ. "Verissima est lectio. Sic enim dicunt τὴν ἐπὶ θανάτου duci sontes ad ultimum iudicium damnatos." *Dun.* Fallitur V. D. Non enim τὴν ἐπὶ θανάτου, sed τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀγεσθαι Graece dicitur, nec unquam absente articulo.

P. 54 C. not. ω. Editi, δόξαν τὸ πρᾶγμα καλεῖ, οὐ τὸ ἐν τῷ θρόνῳ εἶναι κ. τ. ε. sed εἶναι om. C. D. Veron. "Lego καὶ οὐ τὸ ἐν." *Hales.* Sed post καλεῖ proclivior videtur omissio particulae εἰ, quae a nobis ex conjectura suppleta est. Idem fecit *Interpres.*

P. 54 D. lin. ult. καθήψεν. Infra p. 64 A. est καθήψατο.

P. 55 B. lin. 5. τοῦτου με καταξιώσει. Fortasse scribendum καταξιώσῃ pro καταξιώσάτω. Vid. Annot. ad p. 87 E.

P. 55 C. not. ρ. οὐκ ἠλλοιούτο. Vox suspicionis expers. Noster Tom. XII. p. 523 B. λόγισόν μοι ταύτην ἁλλοιουμένην, γηράσκουσιν, ἄρρωστοῦσαν. *Cinnamus* p. 226. καὶ τὸ τῆς ὄψεως ἄνθος, χαρίεν τι μαρμαίρον τὰ πρότερα, ἠλλοιούτο κατὰ βραχύ. De animo dixit *Plutarch.* Tom. I. p. 505 E. ὥστε Τιγράνην μὴ λαθεῖν τοὺς παρόντας ἠλλοιωμένον τῇ παρρησίᾳ. Mox eleganter dicitur οὐκ ἂν εἴχε ἐν φροντίδι ἦν πολλῇ. Sic *Aristid.* Tom. II. p. 173. φαίνεται τοίνυν οὕτως αὐτῷ χαίρων τῷ Μιλτιάδῃ, οὐκ ἂν εἴχε ἑώρα φαῦλον περὶ τοὺς λόγους ὄντα.

Ibid. lin. penult. ἐγὼ τῶν δεσμῶν ὀναίμην ἐκείνων. Dictum respicit *Ignatianum*, ἐγὼ τῶν θηρίων ἐκείνων ὀναίμην. Vid. *Chrys.* Tom. II. p. 599 E.

P. 56 D. not. b. καίτοι πολλῶ σιδήρου ἀδαμάντινος καὶ ἀρραγέστερος. Positivum pro comparativo. *Halesius* conjicit σιδήρου καὶ ἀδάμαντος ἀρρ. Legi quoque possit, σιδήρου ἀδάμαντος ἀρραγέστερος, ut ἀδάμας pro adjectivo sit. Noster Tom. II. p. 69 C. τείχους παντὸς ἀδάμαντος καὶ ἀρραγοῦς ἀσφαλέστερον.

P. 56 F. lin. ult. διὰ τί δὲ καὶ ἐν νυκτί. καὶ casu omisit *Morellus*, quem incaute secutus est *Montef.*

P. 57 C. not. c. τριγχία. Eadem est varietas infra p. 163 E. F. ubi Codices fere omnes hanc formam tuentur. *Hesych.* τριγχός, περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον. *Eustath.* ad Od. η. p. 271. καὶ ἤθελον μὲν τινας τριγχὸν γράφειν ὀρθότερον· οἱ δὲ παλαιοὶ οὐκ ἐθέλουσιν οὕτως. Vid. *Interpp.* ad *Jul.* Poll. VII. 120.

P. 57 D. lin. 4. Catena in Act. Apost. p. 274. Ed. *Cramer.* λελυμένοις pro δεδεμένους habet.

P. 57 E. not. ρ. οἱ ἐγκαλοῦντες ὅτι διὰ τί. Constructionem verbi ἐγκαλεῖν (*obficere*) cum διὰ τί attigimus ad Tom. IX. p. 631 B.

P. 58 A. not. α . καὶ μᾶλλον αὐτοὺς κατέσχε, καὶ ἀνωλόλυξε. Vetus, *ejulatione abstinuisset*. Pro ἀνωλόλυξε, quod nullum hic sensum habet, requiritur ἐμάστιξε, vel simile quid. Statim πολλὰ πρὸς τοῦτο συνεβάλ-
λετο vertendum cum Vet. *multa sunt quae ad hoc illi, ne tale quid cogi-
taret, contulerunt*; non cum Montef. *ad hoc multis usus est conjecturis*.

P. 58 E. lin. 4. ἀπὸ τοῦ σωματικοῦ τὸ κατὰ ψυχὴν ἐργασάμενος. Pro
ἐργασάμενος malleumus εἰργασμένον. Mox p. 59 A. lin. 6. sensus postulare
videtur, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ ἐπὶ τὸ νοητὸν αὐτὸ ἡγαγεν.

P. 60 E. not. α . τράπεζαν ἔθηκε. Sic Tom. X. p. 215 B. ὅταν θῶσι
τράπεζαν.

P. 61 A. not. β . εἰ καὶ μὴ πληγαὶ ᾤδυνων. καὶ abest a Mor. Ben. invitis
libris. Deinde ὀδυνῶν libri omnes tam scripti quam editi. Vetus,
plagae unde dolor fuisset. Montef. *etsi nondum erant plagae inflictae*. In-
dubitanter correximus, ᾤδυνων.

P. 61 D. not. α . μαρίας. Vid. Tom. I. p. 161 B. Tom. II. p. 208 B.
Tom. IX. p. 208 A. δ τῆς μαρίας τῆς πολλῆς. "μαρίας B.C.D. μανίας
Editi et A." Editor Ben. 2^{dae}.

P. 62 B. lin. 7. ἐκείνου μὲν τοῦ προτέρου τοῦ ἐν Ῥώμῃ, τούτου δὲ τοῦ ἐν
Καισαρείᾳ. "Ait se meminisse prioris carceris, qui Romae. Hic Petri
carcer esse nequit. Petri enim Romae incarcerati, in sacris saltem,
nulla mentio. Nec vero ejus meminit, quod tamen se fecisse videtur
asserere. Erat ergo Pauli et Silae carcer. Hunc enim proluxa com-
memoratione est prosequutus. Atqui ille non Romae erat, sed Phi-
lippiis. In secundo carcere non satis fidelis Nostro memoria: illa enim
Petri incarceratio, quam proxime celebrarat, Hierosolymis erat, non
Caesareae. Historiam Petri incarcerati excipit alia de profectione He-
rodis Caesaream. An hoc Joanni nostro fraudi fuit?" Hales. Quod
ad priorem carcerem attinet, fieri potest, Chrysostomo nimis pro-
peranti in memoria haesisse verba Philippensium (Act. xvi. 21.)
καταγγέλλουσιν ἔθνη, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαῖοις
οὐσιν.

P. 62 D. lin. 5. διὰ τί μὴ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτὸν ἤρπασε τοῦ Ἡρώδου.
"Legendum omnino videtur αὐτοὺς ἤρπασε τοῦ vel τῶν Ἡρώδου, ut
Savilius suspicatus est." Montef. Veron. om. αὐτόν; illos Vet. Sed
Auctor videtur ad Petri carcerem, unde digressus fuerat p. 61 D.
μέγα ἐνταῦθα κεκίνηται ζήτημα, redire. Ad ἐκέρδανον supplendum Ἰουδαίῳ.

P. 65 B. not. α . ἀλλ' ὅμως· πολλὰ με περιρρεῖ. Distinximus post ἀλλ'
ὅμως, quasi sermonem inceptum subito abruperit. Sic infra p. 67 B.
ταῦτα ἐννοοῦντες· ἔτι ἐν ὑπολείπεται. Hic autem fortasse dicere volebat,
ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐξηλθον οἱ λεγόμενοι.

P. 65 C. lin. 5. Vulgo interpungunt, καὶ προσέειπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς.
Perperam. Mox enim ait, ἀλλ' οὗτος μὲν (ὁ δεσμοφύλαξ) προσέειπε.

P. 65 D. lin. 4. μὴ σπεύδειν ἐν ταῖς ἐπαγωγαῖς. Cf. Sirac. ii. 2. μὴ σπεύσῃς ἐν καιρῷ ἐπαγωγῆς. Mox pro λύντων facilius foret λυομένων, quod Halesio placuit; nec tamen omnino necessarium.

P. 65 E. lin. ult. τὸν ὕμνον] καὶ ὕμνον mendose Mor. Ben.

P. 66 A. not. b. ἦσεν. Vocabulum paullo insolentius, cujus glossa est ἠδύφραγεν. Chrysost. Tom. III. p. 636 D. ὥσπερ σε τούτοις ἦσαμεν τοῖς διηγήμασιν. Mox οἱ δοῦλοι θεοῦ (omisso τοῦ) per incuriam edidit Montef.

P. 67 B. not. i. Libri omnes cum Edd. haec ταῦτα ἐννοοῦσιν cum antecedentibus connectunt. "Pone comma ante εἰκότως [sic Sav.]. Antecedentia τότε πλείων ἢ προθυμία extra constructionem tanquam ἐν παρενθέσει adduntur." Heyse ad Cod. E. ubi ἐννοοῦντες legitur. Nobis quidem verum videtur ἐννοοῦντες, ita tamen ut oratio inchoata abrupta sit, alia cogitatione inter concionandum oborta. Cf. Annot. ad p. 65 B. Quod autem hic dicturus erat Noster, tandem dicit p. 68 A. ταῦτα ἐννοοῦντες μηδέποτε δυσχεραίνωμεν.

P. 67 D. lin. 2. ἀπάναντο γὰρ ἀμφοτέροι: "sc. τῶν δεδεμένων." Bois.

P. 68 A. not. ε. ὡς συνδεδεμένοι. Supple χαίρωμεν. Allusio ad Hebr. xiii. 3. μιμησέσκεθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι.

HOM. IX.

P. 68 D. lin. 4. περισπᾷ. "Fort. παρασπᾷ." Editor Ben. 2^{dae}. Non opus. Noster Tom. X. p. 150 D. ἀνθάλκει σε καὶ περισπᾷ ἀπὸ τῶν κακῶν.

P. 69 B. not. b. μετὰ τῶν δεσμῶν ἐξέοντα. Sic infra p. 70 C. ὅσον ἦν ἰδεῖν μετὰ τῶν δεσμῶν αὐτὸν διδάσκοντα.

P. 70 C. lin. 5. Pro παρατάττῃται, παρατάττη mendose dedit Morellus, quem secuti sunt recentiores.

P. 71 A. lin. 3. οὔτε (ne quidem) αὐτοῖς τοῖτοις, h. e. vinculis propter Christum gestis.

P. 72 B. not. f. ἀλλ' ἐν πάντας εἶναι. Cf. Joan. xvii. 21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι.

P. 72 D. lin. 5. τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων] τῶν ἄλλων τοιούτων mendose Mor. Ben.

Ibid. not. 9. De formula πῶς οὖν ἵνα vid. Annot. ad Tom. X. p. 248 E. Infra p. 177 E. πῶς οὖν ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν;

P. 72 F. not. e. Retinuius βῶσιν. Nam hic quidem non placet ellipseis conjunctivi ἦ.

P. 73 A. not. 9. μηδεὶς φερέτω τοῦ ἀδικεῖσθαι C.D. Veron. nemo injuriam feret Vet. Post φερέτω add. ψῆφον A.B.F. receptum a Sav. cet. Sed quid sibi velit φέρειν ψῆφον τοῦ ἀδικεῖσθαι ignorare nos fatemur. Montef. in versione habet, nemo accipiat injuriam, ejus successor, nemo condemnnet injuriam.

HOM. X.

P. 75 A. lin. 1. καθὼς καὶ ὁ θεός. Sic Sav. Mor. et Codices. καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς tacite Ben.

Ibid. lin. 4. τοῦτο δὲ καὶ ἐνταῦθα π. Veron. Sav. δὲ abest a Mor. Ben. vitio typographico. Μοχ σφοδρός ἐστι (om. τῷ) ζήλῳ καὶ τῷ πόθῳ per incuriam Ben.

P. 75 B. lin. penult. Post ἔγραψε plene interpungunt Cat. Sav. Idem pergunt, καὶ οἱ προφῆται οὐκ ἂν δὲ ἔγραφαν. Nobiscum facit Veron.

P. 75 D. not. ^ω. καιριώτατα. Sic infra p. 85 F. ἀγγεῖον τοῦ σώματος ἐστι τὸ καιριώτερον.

P. 76 B. not. ^ν. πόθεν ἡ ἐξανίστασις. Vocabula ἐξανίστασθαι et ἐξανίστασις cum significatione arrogantiae et despectus apud Lexicographos vix invenias. Chrysost. Tom. III. p. 187 C. καὶ πάντων ἐξανιστάμενος (f. κατεξανιστάμενος) ῥαδίως. Tom. X. p. 464 B τὸ δὲ διεργῶς οὐκ ἂν ἐπαρθεί· τὸ συντετριμμένον οὐκ ἂν ἐξανασταίη. Longe frequentior apud Nostrum quidem est κατεξανίστασθαι e. g. Tom. IX. pp. 472 D. 566 A. 730 E. Tom. X. pp. 88 C. 202 B. Adde Ind. Graec. ad Homilias in Matth. 8. v.

P. 76 C. lin. ult. ὑμῖν pro ἡμῖν est lapsus Montefalconii.

P. 76 E. lin. 2. οὕτε κακία (unus κακίας) γένοιτο. An scribendum οὕτε κακία σοῦ γένοιτο?

P. 77 D. not. ^h. “τῶν οἰκοδομησαντῶν ^{σῶν οὐς} αὐτοχειρῶν ὠθοῦσῶν E. unde non inepte legeretur, τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοχειρῶν ὠθούντων.” Heyse. Aut legi potest, τῶν οἰκοδομησάντων αὐτοὺς χειρῶν ὠθοῦσῶν; aut hic est enallage generis, οἰκοδομησάντων pro οἰκοδομησασῶν, de qua monitum ad Tom. X. p. 274 E.

P. 77 E. not. ^h. Editio Veron. cum libris C.D. et a prima manu E. habet ἅπαντα μιᾷ πυρᾷ γενομένης, quae quomodo expediri possint non videmus. Quare non dubitavimus recipere γερόμενα, quod est Correctoris Codicis E. Supra p. 72 A. μίαν τὰ πάντα ἐργάζεται πυρᾷ.

P. 77 F. not. ^m. Lectio μηχανώμενος correctorem sapit, ejusdem vocabuli intra tantulum spatium repetitione offensum.

P. 78 A. lin. 5. ποίων ἀγαμάτων τῶν ἐν τῇ (τῇ casu om. Montef.) ἐκκλησίᾳ ἐστῶτων. Ecclesiae miserabilem tunc temporis conditionem sub imagine conflagrationis aedium sumtuosarum depingit Chrysostomus, ut cuius vel indiligenter legenti patebit. Itaque ἀγάλματα τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐστῶτα sunt, ut ipse mox declarat, viri primarii, Ecclesiae decus et ornamentum, quos tamen κενοδοξίας incendium non pepercerat. Quare egregie de hoc loco hallucinatus est Montefalconius, qui in margine Versionis Latinae notavit, “Imagines in Ecclesiis;” idemque in Monito his Homiliis praefixo ait: “In Hom. X. dicit ἀγάλματα seu

figuras, et statuas vel imagines in Ecclesia esse, nec plura adjicit in re, quam pluribus expensam fuisse vellem." Nec silentio praetereundus est insignis error D. Joannis C. W. Augusti in Manuali Archaeologiae Christianae, Tom. III. p. 630. Ed. Lips. 1837. cui quomodo in mentem venire potuerit, Chrysostomum in illis, ἔστι δὲ ἰδεῖν ἀγάλματα κ. τ. ε. p. 77 D. *conflagrationem ecclesiae, in qua Eutropius a militibus persecutus frustra confugerat*, describere, plane stupemus.

Ibid. not. r. πολλῶ δὲ ἐκείνων βελτίους. Durius, pro ἐτέρων. Sed Chrysostomi in usu pronominum οὗτος et ἐκεῖνος negligentiam notavimus ad Tom. VII. p. 709 B. Unum exemplum ponemus, Tom. XII. p. 123 C. δέκνυσιν ἐκεῖνον ὄντα σεμνότερον ἐκεῖνον.

P. 78 D. not. c. καὶ ὅσα τοῖς πρότερον κατειργάσατο. Vetus: *et non minus quam antea fecerat, demolitur*. Alii cum Sav. Mor. Ben. οὐ κατειργάσατο, h. e. vertente Montef. *et ea facit quae non prius*. "Magis probaverim, καὶ ὅσα τοῖς πρότερον κατείργαστο, sed neque hoc admodum arripet." Dun. Joannem scripsisse suspicamur, καὶ ἴσα τοῖς πρότερον κατειργάσατο (*consumsit*). Alciph. I. 13. ἀλλ' ἴσα τοῖς πλουσίοις καὶ ὀρίκοις νεανίσκοις φλέγομαι: ubi ἴσα est Bergleri conjectura pro ὅσας (ὅσα Cod. Vindob.)

P. 78 F. lin. ult. ἀκουσίως. "MS. quidam Codex ἐκουσίως habebat, et sic legerat Interpres Latinus, qui verterat, *voluntarie*." Montef. Iste Codex est Ed. Veron. Libri omnes ἀκουσίως exhibent.

P. 79 C. lin. 4. κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν. Vox αὐτὸν casu excidit in Ed. Ben.

HOM. XI.

P. 80 C. not. s. βάλλεσθαι h. e. *tangi, versari*. Vetus, *dejici*. Montef. *et quod aliorum bonis non inhiemus, sensu inaudito*. "Forte legendum ἐβάλλεσθαι." Editor Ben. 2^{dae}. Si quid mutandum, nihil aptius quam δάκνεσθαι. Ceterum locum distinximus secundum mentem Interpretis veteris: nam in Editis plene interpungitur post συγκαίρειν.

P. 81 A. lin. 2. οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὅσον καὶ κάτω διεστήκαμεν. Vetus: *non enim tantum est in coelis differentiae, quantum hic forte distincti sumus*. Sav. et cet. οὐ γὰρ τοσοῦτον τὸ μέσον. ἐν οὖν τοῖς οὐρανοῖς ἴσοι, καὶ κάτω διεστήκαμεν; "Nescio an ista melius sic legas: οὐ γὰρ τ. τὸ μέσον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εἰ καὶ κάτω δ." Hales.

P. 82 A. not. l. ταῦτόν ἐστι] ταῦτόν ἐστι· ποῖον ταῦτόν. C.D. Veron. ταῦτόν ἐστι ποιῶν ταῦτόν. E. τοῦτό ἐστιν ποιῶν ταῦτόν. Cat. *sed idem est utrumque*, Graecis in marg. positus, Vet. Verba ποῖον ταῦτόν; objicientis cujusdam lectoris, ex margine in textum irrepsisse videntur. Idem accidit p. 82 D. not. γ. Lectio librorum A.B.F. est, τοῦτο ταῦτόν ἐστιν ἐκεῖν. τοιοῦτόν ἐστι καὶ, τὸ δὲ ἀνέβη κ. τ. ε. Hoc ediderunt Sav. Mor. Ben.

P. 82 F. lin. ult. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς τ. καὶ casu om. Ben.

P. 83 C. lin. ult. ἄλλως δὲ—ἀλλ' ἀπὸ ἐτέρας ἐπιστολῆς. Vetus: *verum alius ex hoc loco subjectio et praelatura colligi non potest, sed ex alia epistola*. "Aut obscurum admodum, aut corruptum." Hales.

P. 83 F. lin. 1. Post χρῆ plene distinxiimus, non post οἰκοδομῆς, ut vulgo fit.

Ibid. not. f. πρὸς τοῦτο ἦν. "πρὸς τοῦτω ἦν. Hoc rectum. Demosth. [p. 380, 14] οὕτως ὅλος ἦν πρὸς τῷ λήμματι." *Dus.* Immo rectum utrumque. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 289 B.

P. 84 A. not. g. Similis est structura Tom. IX. p. 621 A. μὴ γὰρ τοῖς λόγοις προσέχετε, φησὶ, μηδὲ ταῖς κατηγορίαις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπὸ διανοίας ἐχθρῶς ταῦτα φθέγγομαι.

P. 86 A. not. k. συντιθεῖς (συντιθεῖς Veron.) τὰ μέλη, αὐτὸς αὐτοῖς ζωὴν χορηγεῖ. Sic Veron. συντιθεῖς τὰ μέσα, αὐτὸς αὐτοῖς ζ. χ. C.D.E. *quæ membra componit, idem etc.* Vet. καὶ ἐκείνος μὲν συντιθεῖ τὰ ὅσα, αὐτὸς δὲ αὐτοῖς ζ. χ. A.B.F. Sav. Pro συντιθεῖ, συντίθῃσι tacite dederunt Mor. Ben. Supra p. 85 E. σὺ τὰ μέλη συντιθεῖς ἐκείνος ἀνῶθεν ἐπιχορηγεῖ.

P. 86 C. lin. penult. ἀνὴρ δὲ τις ἄγχιος κ. τ. εἰ. Cyprianus designatur, iudice Pearson. Vindic. S. Ignat. p. 129. "Quamvis autem neminem nominet, quamvis ter dixisse eum, nunquam autem scripsisse ista asserat, non tamen dubitandum esse sentio, quin S. Cyprianum intellexerit, et libellum de Unitate Ecclesiae respexerit, in quo ista de schismaticis legimus, *Tales etiam si occisi in confessione nominis fuerint, macula ista nec sanguine eluitur. Inexpiabilis et gravis culpa discordiae nec passione purgatur*. Hoc est quod Chrysostomus τολμηρὸν appellat, quod Cyprianus pluribus tamen probat, et ad ejus exemplum etiam ibidem Chrysostomus ipse fusius persequitur."

P. 86 E. not. f. τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτὴν διατίθεσθαι. "Pro certo legendum, διατίθεσθαι, quod est ποιῶν, ut docuimus ad Rom. Hom. III. (Tom. IX. p. 452 D.) ἀλλ' ἅπερ ἦν αὐτοῖς οἱ ἐχθροὶ διάθηκεν, ταῦτα ἑαυτοῖς καταργάσαντο. Hoseae tamen xi. 8. legitur, *τί σε διαθῶμαι, Ἐφραεὶμ; sed mox sequitur τί σε διαθῶ;*" *Dus.* Certe activum verbum in tali structura longe usitatius, et quidem paene necessarium est. Noster Tom. I. p. 791 D. καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν διατίθει. Corrige αὐτὸν, ex Sav. et Codd. Tom. X. p. 208 A. αὐτοῖς δὲ τὰ ἀνέγκιστα ἑαυτοῖς διατίθεντος. Sic in libris omnibus. διατεθέντος Edd. Cf. Hemst. ad Lucian. Nigrin. 38.

P. 87 B. not. a. πληροῦν τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Summam ex 3 Reg. xiii. 33. ὁ βουλόμενος ἐπλήρου τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο ἱερεὺς εἰς τὰ ὑψηλά.

P. 87 E. not. k. ἀποπηδήση. Conjunctivus pro imperativo; quod apud Nostrum quidem, etiam in sententia affirmatiua, quod aiunt, non inusitatum. E. g. Tom. II. p. 679 D. ἐπιστήσωμεν αὐτὸν ταῖς ἐκείνων ὀφθαλμοῖς, φοβηθῶσι παρόντα, αἰδεσθῶσι παρακαλοῦντα καὶ δεόμενον. Tom. III.

p. 668 C. εἰ μὲν βούλεται ἡ βασιλισσα ἐξορίσῃ, ἐξορίσῃ με. Tom. XI. p. 478 B. λέγει γὰρ, ἀναστῶσιν οἱ νεκροί. Mox pro ἔστω magis probaverimus στήτω, vel στῇ.

P. 87 E. not. m. "Rectum est, διαπρίομαι τὰ σπλάγχνα. Hujus verbi vim pulcherrime expressit Persius, Sat. 3.

—turgescit vitrea bilis;

Findor, ut Arcadiae pecuaria rudere dicas.

Act. vii. 54. διαπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν." *Dun.* Sic Noster Tom. I. p. 9 A. πρὸς οὗς καὶ ὁ προφήτης διαπρίόμενος ἔλεγε, μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ubi male *dubitans* vertit Montef. Tom. XII. p. 154 D. ἐνταῦθα διαπρίομαι ὑπὸ τοῦ θυμοῦ. S. Basil. M. Tom. III. p. 86 B. in Hom. adv. Iratos: ἐφ' ἐαυτῷ διαρρηγνύσθω. . . . τοῦναντίον μὲν οὖν, ὅπερ ἔφηρ, καὶ διαπρίεται.

P. 88 A. lin. 1. ἂν τὰ παραστάντα μὴ εἴπῃ. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 89 C.

P. 88 B. lin. penult. ἄρα ταύτης τῆς ἀπειλουμένης. Articulus casu excidit in Mor. Ben.

P. 88 C. lin. ult. ἂν, ἐμέ, εἴπω, ῥάπισον. Tacite mutavit Mor. ἂν εἴπω, ἐμέ ῥάπισον. Neque aliter Montef.

P. 89 C. not. γ. βούλησθε correxit Editor Ben. 2^{dae}, non monito lectore.

P. 89 D. not. 1. Pro σπουδάσατε, quod est in A.B.F. Sav., σπουδάσετε perperam ediderunt Mor. Ben.

HOM. XII.

P. 89 F. not. α. κατασκευάζειν, *instituere*, non sollicitandum. Plut. Tom. I. p. 162 B. οἰκίτης . . . ὡς ἕτερος οὐδεὶς εὖ πεφυκὸς ἢ κατεσκευασμένος ὑπὸ τοῦ Περικλέους πρὸς οἰκονομίαν.

P. 91 D. lin. 6. διὰ περιπέτειάν τινος. An legendum τινα? *casu aliquo*, ut vertit Montef. Vetus, *cujusriam temeritate*, quasi legisset, *προπέτεια*.

P. 93 B. lin. 3. φωτιστική τις ἐστίν. τι pro τις mendose dedit Montef.

Ibid. lin. 4. μέχρι τίνος ἀνελίττομεν λαβύρινθον; Sic Noster Tom. VIII. p. 399 C. ἵνα μὴ ματαίως ὑμᾶς ἀποσχολήσωσιν (leg. ἀπασχολήσωμεν), καὶ λαβύρινθον λόγων ἀνελίσσωμεν. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 44 A.

P. 93 E. lin. 4. καθάπερ γὰρ ὄντως ἐν σκότῳ. ὄντες pro ὄντως est *sphalma* Morelli, quem incaute secutus est Montef.

Ibid. lin. ult. ὅφιν ἐνόμισεν αὐτόματον. Vetus, *serpentem suoque vitio cernere se putat*. Montef. *existimat sponte enatum serpentem*. "Ὅφιν αὐτόματος, nisi fallimur, est αὐτοκίνητος, ut αὐτόματοι μηχαναὶ, αὐτόματα ἀγάλματα etc.

P. 94 A. lin. 4. ὡς καὶ τις τῶν παρ' αὐτοῖς εἶπεν, Ἕλληνες δεῖ παῖδες. Vid. Plat. Tim. p. 22 B. ὦ Σόλων, Σόλων, Ἕλληνες δεῖ παῖδές εἶστε, γέρον δέ

Ἑλλην οὐκ ἔστι. “Vocat autem Aegyptius Graecos ideo pueros, quia rerum priscarum non eam habeant notitiam, quam Aegyptii, ac propter repetitum civitatum suarum interitum veluti semper repuerascant. Locus a multis posterioris aetatis scriptoribus celebratus est, ut ab Euseb. P. Ev. X. init. Cyrillo contra Julian. I. p. 25. Justino M. ad Gr. p. 10. aliis.” *Stallbaum* ad loc. Dictum citat Chrysost. Tom. II. p. 570 A. Tom. X. p. 32 C. Adde Tom. IX. p. 320 D. τὴν φωνὴν αὐτῶν φοντο ἐπι-
τειχίζειν τῷ πνεύματι τῷ θείῳ, ὄντες παῖδες Ἑλληνες. Sic in Ben. sed Savil. dat τῷ πνεύματι τῷ θείῳ. ὄντως παῖδες Ἑλληνες. E contrario, in nostro loco ὄντως in ὄντες mutatum voluit Dunaeus.

P. 94 D. not. r. Pro τοῦτο Morellus imprudenter dedit καιρο (sic), unde καιρο (sic) fecit Montef. et καὶ τοῦτο Editor Ben. 2^dae.

HOM. XIII.

P. 95 D. not. f. αὐτοὺς ἀφαιρείται τῆς συγγνώμης. Eadem est syntaxis Tom. X. p. 36 B. ἀφελόμενος ἡμᾶς τοῦ καυχήματος.

P. 95 F. not. x. καὶ κύων μᾶλλον E. “Pro κύων fort. legendum συνῶν.” *Heyse*. Alii post βορβόρη addunt χοίρων, quod non necessarium videtur. Sic Tom. III. p. 210 D. ὁ γὰρ ἀπολούμενος, καὶ τῷ αὐτῷ πάλιν ἐγκυλιδοῦ-
μενος βορβόρη. Tom. IX. p. 698 E. ὅτι γὰρ βόρβορος τὸ τῆς πόρνης σῶμα, οὐδένα ἕτερον, ἀλλ’ αὐτὸν σε ἐρωτῶ τὸν ἐγκαλινδοῦμενον τῷ βορβόρῳ.

Ibid. not. z. “ἀπάντων F. Corr. rec. ἀπασῶν. At non displicet masculinum. Similiter Catullus: *Perambulabit omnium cubilia.*” *Heyse*.

P. 96 D. lin. 8. φθόνος aut delendum, aut in φόνος mutandum censet Dunaeus.

P. 96 F. lin. ult. γὰρ ante ματαιότης casu omisit Montef.

P. 97 C. not. t. De forma conjunctivi δείκνται quaedam notavimus ad Tom. VII. p. 198 C. Exemplis ibi allatis nunc addimus ζωννύμεθα infra p. 175 D. διαρρήγνται Tom. I. p. 82 C. ἐπιδείκνυθε et ἐπιδείκνυ-
ται Tom. I. pp. 491 B. 501 E. ἐπιδείκνται Tom. III. p. 82 A. ἐπιδεικνύ-
μεθα Ibid. p. 155 B. ἀπόλλυται Tom. XI. p. 402 C. τίνυνται Tom. XI. p. 603 E.

P. 97 F. not. u. Edebatur ὅς ἐάν οὖν ἔχη πρᾶγμα παλαιόν, οὐδὲν ἐργά-
σεται. Vetus, itaque si veterem actum quisque habuerit, nihil perficiet. Mox lin. ult. ἐκδύμενον et ἐνδύμενον activam vim habere non perspex-
erunt Interpretes.

P. 98 B. lin. 3. οὐδέ ἐστιν εὐάλωτος. “Unus Codex habet, οὐκ ἔστιν αἰχμάλωτος.” *Montef*. Hic Codex non est e nostris.

P. 99 A. lin. 1. τὴν δόξαν τῶν ἀπελθόντων φαμέν. “Sic summus vates,
οὐχ ὅσηι φθιμένοις ἐπ’ ἀνδράσις εὐχετάσθαι.

Gregor. Naz. in fratris epitaphio, φέρε δὲ προσβῶμεν ἤδη τοῖς ἐγκωμίοις, τὴν ὀφειλομένην δόξαν, ὥσπερ ἄλλο τι χρέος τῶν ἀναγκασιῶτων, ἀποπλη-

ροῦντες. Recte igitur Noster interpretatur *οσιον*, τὸ καθαρὸν, τὸ ὀφειλόμενον. Dicit autem τὴν *οσίαν* τῶν ἀπελθόντων, quia mortuis justa exequiarum et parentalia debentur, quae fortasse ideo *iusta* dicta sunt." *Dun.* Sic Ach. Tat. V. 16. μή με βιάσῃ λύσαι θεσμὸν οσίας νεκρῶν. Cf. Annot. ad Tom. IX. p. 598 C.

P. 99 B. lin. 3.. ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 699 E.

P. 99 C. not. *. λῶταγας Edd. λαβούς D. Lacuna est in C. "λω... τοὺς E. erasae duae vel tres literae; adj. in marg. prima manu γυμνούς. Num legendum λωτοφάγους? Otiosos, gerrones, desidiosos significat, qui vitam degunt qualem hodie Lazarones, qui vocantur Neapoli." *Heyse.* Zonaras p. 1324. Λῶταξ· ὁ ληστής· ἢ ὁ πόρνος· ἢ ὁ μύρα ἀλειφόμενος· ἢ ὁ καταδαπανῶν ἐν τοῖς αἰσχροῖς τὸν βίον αὐτοῦ, ὡς ὁ πόρνος καὶ ὁ ἀνδρόγυνος· ἢ ὁ αὐλητής. Proprie λῶταξ est, notante Eustathio ad Il. β. v. 776. ὁ περὶ τὸν λῶτον (αὐλὸν) πονούμενος; sed qua ratione hoc nomen mendici meruerint, incertum est. In Constit. Apost. VIII. 32. recensentur βλάξ, μάγος, ἐπαισιδός, ἀστρολόγος, μάντις, θηρεπφός, λῶταξ, ὀχλαγωγός, περιάμματα ποιῶν, περικαθαίρων, cum multis aliis; ubi consulendus est *Cotelerius*.

Ibid. lin. ult. καὶ ἀναγκάζει μεγάλα. Vetus, ad magna mala cogit. "Legendum puto, καὶ ἐπηρεάζει μεγάλα; vel καὶ ἀναγκάζει μεγάλα ἀσχημονεῖν." *Dun.* Vertendum, ut videtur, *graviter cruciat*. Ἀνάγκαι sunt tormenta, quae puniendi aut quaerendi gratia adhibentur. Plutarch. Tom. I. p. 21 E. ἐν δὲ πολλαῖς καὶ μεγάλαις ἀνάγκαις ὁ Φαυστύλος, οὗτ' αἰτήτην ἑαυτὸν διεφύλαξεν, οὗτε κ. τ. ἐ. Polyb. XV. 28, 2. οἱ δὲ πρὸ ποδῶν αὐτοῦ τὰ πρὸς ἀνάγκας ὄργανα διεσκεύαζον. Diod. Sic. III. 12. πάντες δὲ πληγαῖς ἀναγκάζονται προσκαρτερεῖν τοῖς ἔργοις, μέχρις ἂν κακουχούμενοι τελευτήσωσιν ἐν ταῖς ἀνάγκαις; ubi vid. *Wesseling*. Huc pertinet, ni fallimur, locus Euseb. H. E. IV. 15. de Polycarpi Martyrio: ἀναγκαιότατον (crudelissimum) δὲ αὐτοῦ τὸ τέλος, ἐγγράφως ἔτι φερόμενον, ἡγοῦμαι δεῖν μνήμη τῆς ἱστορίας τῆσδε καταθέσθαι: non, ut vertit Valesius, *exitum ejus*... *huic historiae necessario inserendum putavi*. Eadem videtur esse vis vocis ἀναγκαιός in Charit. IV. 2. τῇ δὲ ἀναγκαίᾳ τιμωρίᾳ (crucifixionis) καὶ τὴν ἔξωθεν φαντασίαν σκυθρωπὴν προσέθηκαν οἱ κολάζοντες: ubi vulgo vertunt, *necessarias*.

P. 99 F. lin. 2. οὐδὲν τοιοῦτον. Pro οὐδὲν, οὐδὲ mendose dedit Montef.

P. 100 B. lin. 4. ἐν θαλάμοις καὶ ἐν σκιατροφίᾳ τὸν ἅπαντα διατελέσασαι χρόνον. Cf. Tom. XI. p. 573 B. ἐκεῖναι μὲν γὰρ, ὡς δὴ τὴν ὥραν διαφυλάττουσαι, καμάτοις ἑαυτὰς οὐ διδόνασιν, ἀλλ' ἀργίᾳ καὶ σκιατροφίᾳ. Tom. XII. p. 275 B. ἡ γὰρ σκιατροφία, ἡ ἀργία, τὰ λουτρά, τὰ μύρα, τῶν ἀρωμάτων τὸ πληθος, τῆς στρωμνῆς ἡ ἀπαλότης, τοιαύτας αὐτὰς ἐργάζεται. Exscribemus alium Nostri locum, Tom. III. p. 226 E. οὐ γὰρ οὕτως αὐτὰς ἔτρεφον αἱ

μητέρες, καθάπερ τὰς νῦν, βαλανεῖοις πυκνοῖς, μύρων ἀλοιφαῖς, ἐπιτρίμμασι σκιαγραφίας, μαλακοῖς ἱματίοις, ἐτέροις μυρίοις διαφθεῖρουνται τρόποις. Sic Edd. quinetiam Regii tres a nobis inspecti. Sed pro ἐπιτρίμμασι σκιαγραφίας, quod quo sensu dictum sit, nescimus, legendum autumamus, ἐπιτρίμμασι, σκιατροφία vel σκιατροφίαις. Etiam Plutarchus Tom. I. p. 10 D. jungit λουτροῖς τε θερμοῖς καὶ σκιατροφίαις, καὶ ταῖς περὶ τὴν κόμην καὶ λειώτητα καὶ χροιάν ἀλοιφαῖς καὶ κοσμήσεσιν. Sed haec ἐν παρόδῳ. De scriptura vid. Lobeck. ad Phryn. p. 578.

P. 100 D. not.^c. Eadem confusio occurrit Tom. VII. p. 682 E. Vid. Valck. ad Phoeniss. v. 328.

P. 100 E. lin. 4. εἰαία Sav. et Codd. εἰαία mendose Mor. Ben. εἰαία Ben. 2da.

P. 101 C. not.^o. Secundum lectionem Savilianam, Οἷτινες βούλονται πλουτεῖν, φησὶ, πειρασμοὺς καὶ ἐπιθυμίας βλαβερὰς ἑαυτοῖς ἐπεισάγουσι, Auctor citat locum S. S. 1 Tim. vi. 9. sed parum accurate.

P. 101 D. not.^q. ὑψηλότερα πέντανται. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 347 A. "Obversatur Chrysostomi menti Findaricum hoc, Nem. III. 138.

ἔστι δ' αἰε-
τὸς ὥκὺς ἐν πετανοῖς,
ὃς ἔλαβεν αἶψα, τη-
λόθε μεταμαιώμενος,
δαφουὸν ἄγαν ποσὶν
κραγέται δὲ κο-
λοιοὶ ταπεινὰ νέμονται." Heyse.

P. 101 D. not.^r. κῆσαν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 528 E.

P. 102 A. not.^d. κᾶν] Sic Savil. et Codices, ut videtur. κᾶν Veron. κᾶν Ben. κᾶν revocavit Editor Ben. 2^{dae}. Locum vertit Vetus; *saltem in hoc superiores estote vos viri, qui in uxoribus, tanquam peculiari vestro ornamento gloriamini*. Pro ἐπ' ἐκείναις Halesius corrigit ἐπ' ἐκείνων, videlicet κόσμῳ: sed eadem notio in ἐπ' ἐκείναις inesse videtur.

P. 102 B. lin. ult. καὶ κενόδοξον. καὶ male abest a Ben.

HOM. XIV.

P. 103 D. πότερον εἴκει καὶ διάκενόν ἐστι κάτω, ἢ ἀντεριδεῖ καὶ ἀντιτυπεῖ. Edebatur εἰκῇ. Vetus, *quale sit ibi solum, num subsit vacuum* etc. Correximus εἴκει, etiam repugnantibus libris. Plat. Cratyl. p. 420 D. τὸ εἰκὼν καὶ μὴ ἀντιτυποῦν.

P. 104 A. not.^z. τὰ σπλάγχνα τὰ πατρικά, vulgo πᾶντικά. Cf. Tom. X. p. 646 E. τοῦτο σπλάγχνα πατρικά. Ibid. p. 708 B. εἶδες σπλάγχνα πατρικά;

P. 104 C. lin. penult. ἕως γὰρ ἂν πολλὰ ἐκκρούῃ. Perperam Interpretes, *escutis*. Dunaeus, *expellant iram*. Sed aliud est ἐκκρούειν, nempe *inter-*

pellare, mentem distrahere. Exemplis a nobis ad Tom. X. p. 342 A. allatis nunc addimus, Tom. VII. p. 248 A. μηδὲ μετὰ ψόφου καὶ ἡχῆς . . . ὥς καὶ τοὺς πλεῖστον ἐκκροθεῖν.

P. 105 B. not.^d. κρατήσης. Vetus, *inimicitiam detines*, non male. Κρατεῖν est *firmiter retinere*.

P. 105 E. not.^r. διὰ τί μὴ εἶπεν κ. τ. εἰ. "Deest aliquid: nam ubi tandem respondet quaestioni factae?" Hales. Idem saepius in hoc opere imperfecto observavimus.

P. 105 F. lin. 1. πού οἱ κάθαροι λεγόμενοι; Augustin. de Haeresibus, Cap. XXXVIII. Cathari, *qui seipsos isto nomine, quasi propter mundi-ciem, superbissime atque odiosissime nominant: secundas nuptias non admittunt: poenitentiam denegant, Novatum sectantes haereticum. Unde etiam Novatiani appellantur.*

P. 106 A. lin. 6. ἀλλ' ὥστε κοπιᾷν, ὥστε ἐτέροις μεταδιδόναι. "Lege ἀλλὰ κοπιᾷν. Nam quid est ἐργάζεσθαι ὥστε κοπιᾷν?" Hales. Respondemus, *ita laborare ut fatigemur.* Vetus, *non simpliciter operari, sed cum labore etiam.* Noster Tom. IX. p. 700 A. ἀλλὰ τοσαῦτα ἐβάδιζεν, ὥστε καὶ κοπιᾶσαι.

P. 106 D. lin. penult. ἐπεὶ οὖν πολὺ τὸ χύμα τῶν λόγων. Vetus, *quoniam ergo sermones illi, qui inter mortales dicuntur, late patent.* "Explicat illud Hesiodi,

ἐπέων δὲ πολὺς νόμος ἔνθα καὶ ἔνθα·

liberi sunt sermones, vagantur qua volunt, effusi sunt, coerceri non possunt." Dun.

P. 106 E. not.^r. ἦλον αὐτῷ δούς. Vetus, *dato stimulo.* "Latine dicimus, *scrupulum injicere.* ἦλος hic *clavus pedis*, quo nihil magis urit." Dun. Mox παραυῇ pro παραυῆς male habent Mor. Ben.

P. 107 F. lin. ult. γνωμένους pro γενομένους dederunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

HOM. XV.

P. 109 C. not.^b. ὥσπερ εἰς σκεῦος ἀκάθαρτον καὶ ἱμάτιον C.D.E. Veron. *in vas impurum, velut immundum vestimentum* Vet. In vocabulo ἱμάτιον corruptela inesse videtur, cujus loco aliud epitheton desideramus.

P. 109 D. not.^o. Lectio δυναμένη Correctorem sapit, in qua tamen nolentes volentes post Savilium ceterosque Nostri Editores acquiescimus.

P. 109 E. lin. 4. καθάπερ ἐπὶ τῆς χολῆς κ. τ. εἰ. Locus conclamatus. Vetus vertit: *Quemadmodum evenire solet bile amara (πικρὰς) existente, dum rupto quo tenetur folliculo vel modice fuerit agitata. Nam quando acutior aliquanto fuerit, quae quidem admodum ejus est qualitatis, ut sit acuta (ἡπερ ἐστὶ Veron. Nec hoc, nec ἡπερ ἐστὶ placet. Num ἡ πε-*

ριτή?) et vasculum illud primarium, quo continetur (δεκτικὸν pro δηκτικὸν mendose Veron.) illam jam non capiens, nec tegens amplius etc. Tum καθάπερ ὑπὸ πυρὸς σφοδροῦ διαβρωθὲν legi vult Boisius.

P. 110 A. not.^f. καὶ διακλάσαν Sav. καὶ διακλάσας per incuriam Mor. Ben.

Ibid. lin. 7. καὶ ἡ τῆς χολῆς φύσις Sav. et Codd. καὶ τῆς σχολῆς φύσις mendose Mor. unde καὶ τῆς χολῆς ἡ φύσις, libris ne inspectis quidem, effecit Montef.

P. 110 C. lin. 1. καὶ οὕτω πάντα εἰς τὴν οἰκίαν ἐνθέισα ποτηρίαν. "Non concoquo. Forte μεταθείσα ponendum. Hoc quidem non paullo melius: sed sic profecto legendum, καὶ οὕτως εἰς πάντα τὴν οἰκίαν ἐνέισα ποτηρίαν, suum immittens venenum." Dun.

P. 110 D. lin. 3. καθαιρέσθω. Sav. in marg. ponit καθαιρέσθω, nescimus quo auctore. "Omnino ponendum καθαιρέσθω, non καθαιρείσθω." Dun. purgetur Vet. Sed καθαιρεῖν, reprimere, cohibere, non habet quod offendant.

P. 111 D. lin. penult. πῶς οὖν οὐκ ἄτοπον. οὖν male abest a Ben.

P. 112 C. lin. 7. ἀλλ' οὕτε ἐν εὐχῇ. "Pone ἀλλ' οὐδ' ἐν εὐχῇ, ne in oratione quidem." Dun. Sed vid. pp. 99 D. 105 C. Tom. X. pp. 235 A. 557 D. ἀλλ' οὕτε λογίζεται σοι τὸν μισθόν. Ach. Tat. p. 10, 20. οὕτε ὑπνον τυχεῖν ἡδυνάμην.

P. 112 D. not.^d. καὶ αὐτοπικρίαν καὶ χολήν (non αὐτοχολήν) h. e. ipsam essentiam amaritudinis et fellis. In alio loco Tom. X. p. 23 E. hodie unice probamus, ὁ αὐτοσοφία καὶ δύναμις (non αὐτοδύναμις) ὦν.

P. 112 E. not.^e. οὕτως οὐκ ἔνι μὴ κράζοντα συμποδίζεσθαι. "Legendum ὀργίζεσθαι. Probat enim illud τὰ πτέρα περικόπτεις τῆς ὀργῆς, τὴν κραυγὴν περιαιρῶν. Quid hic facit τὸ συμποδίζεσθαι?" Dun. Dicitur quis συμποδίζεσθαι τοῖς δικτύοις p. 110 F. τοῖς ἑαυτοῦ σχοινίοις p. 769 A. Semel absolute ponitur Tom. VIII. p. 336 D. τὰς γραφὰς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ παρέργως ἐπιέναι χρή, ἀλλὰ μετὰ ἀκριβείας ἀπάσης, ὥστε μὴ συμποδίζεσθαι: ubi vertunt, ne quid obicis oriatur.

P. 112 F. not.^o. In libris C.D.E. et Veron. locus sic legitur: τί τοῦτον γένοιτ' ἂν ἀσχημονέστερόν ποτε, κωκυτοὺς ἀκούειν; τί δὴ γέγονεν ἐκεῖ; καὶ πᾶσαι κ. τ. ε. Vetus, quam istos audire ploratus, et quae reliqua illic fiunt etc. Nos ex ingenio quidem, sed fidenter, distinximus post ποτέ, et pro ἀκούειν, ἀκούεις correximus. Aliam viam, et longe operosiores inierunt alterius recensionis auctores. Scilicet τοῦ ante κωκυτοὺς interposito, sequentia sic reformant: πᾶσαι γὰρ εὐθέως διακύνψασαι, τί δὴ γέγονεν, ἔρωτῶσιν, ἐκεῖ; ἡ δέωνα, φησὶ, κ. τ. ε. Ita tamen ediderunt Sav. Mor. Ben.

P. 113 A. not.^r. ἐκείνης durius pro ἑαυτῆς, ut τούτου pro ἑαυτοῦ p. 69 C. Concinnius foret, ἀλλὰ τῶν τὴν ψυχὴν βλαπτόντων ἐκείνης.

P. 113 B. lin. 5. Fortasse legendum, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ μὴ σου καταγνῶ, καὶ ἐπιπλέον αὐτὸν παροξύνῃς; Infra p. 124 C. καὶ πῶς οὐ μᾶλλον αὐτὸν παροξύνεις;

P. 113 B. not.^z. Notandum est vocabulum τὴν πρακτικὴν, de foemina impura et inhonesta positum, nobis quidem aliunde incognitum.

P. 113 C. lin. penult. δακύν Veron. Sav. et Codices. δοκύν mendose dedit Mor. δακύν (sic) Ben. δάκνει Ben. 2da.

P. 113 E. lin. 5. ὅτι οὐδὲ ἀναγκαίως χρεῖας οὐσης ἀνήρτησαν πολλάκις, ὅταν κύουσα τύχῃ. Haec non expeditimus. Vertit Vetus: *ut nulla urgente necessitate distulerint saepe numero castigationem, utpote cum praegnans fuerit mulier*. Sed ἀναρτῆσαι hic, ut paullo ante, est *palo aut columinae vincire*, scilicet ut *pendens* flagris caedatur. Sic Noster Tom. I. p. 723 E. καὶ ἀναρτῶντα τὴν διάνοιαν, καὶ καταξάινοντα ὑπὲρ τῶν ἡμαρτημένων. Tom. XI. p. 770 D. ἐκείνον δὲ ἀναρτήσας κατέξαινε.

P. 113 F. not.^r. Recte πορνείας Edd. μέθης ex D. lin. ult. huc migravit.

Ibid. lin. penult. μὴ συγχώρει ὑπερμαζᾶν. "Hesych. ὑπερτρυφᾶν. Athenaeus lib. xiv. τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν λέγεται. καταρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην τροφήν τὴν ἐξ ἀλφίτων, μάζαν ὠνόμαζον, καὶ μάττειν τὸ παρασκευάζειν αὐτὴν ὕστερον δὲ ποικιλλόντες τὴν ἀναγκαίαν τροφήν ἀκολάστως καὶ περιέργως, μικρὸν προαγάγοντες τοῦνομα τῆς μάζης, ματτήν ὠνόμαζον πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα." Dun. Vox semel apud Nostrum occurrit.

P. 114 C. not.^{b.c}. γυνὴ ἀκατακάλυπτος, εἰπέ μοι, ἔστικε, σὺ δὲ ὅλως τὸ κρήδεμνον ὀράς; ὀράς πῶς κ. τ. ἐ. Sic C.D.E. Veron. nescimus, quo sensu. Vetus: *estne moris, dic, quaeso, ut nuda stet mulier? tu vero omnino et vittam capitis vides*.

P. 115 B. lin. 3. οὕτε δυσχεραίνοντες ἀπειλοῦσι. Hic ἀπειλοῦσι, ni fallimur, pro τοῖς ἀπειλοῦσι ponitur. Articuli in simili structura absentiam etiam alibi notavimus: e. g. infra p. 144 C. ἐκείνος δὲ ὑπὲρ ἀποστρεφόμενης αὐτὸν καὶ μισούσης. Tom. I. p. 106 C. κύριον αὐτὸν εἶναι φῆς δαπανωμένων. Tom. IX. ὀργή τις εἶπετο παρακούοντι. Tom. X. p. 406 B. μηδὲ πρὸς στρατιώτας [τοὺς] διασεύοντας ἄλλους: ubi articulus in uno tantum Codice legitur.

HOM. XVI.

P. 116 B. lin. ult. τὸν μηδὲν κακὸν ἐργασάμενον. Pro μηδέν, μηδὲ per incuriam exhibet Montef.

P. 116 C. not.^m. παρέλαθεν. Sic Noster Tom. VIII. p. 485 A. οὐδὲ γὰρ τοῦτο αὐτὸν παρέλαθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ προεῖπε.

Ibid. lin. 5. τῆς γὰρ διαιρέσεως ταύτης τὸ πρῶτον ἀνατίθεμαι μέρος. Vetus, *rejiciam*: Montef. *resumo*. Τὸ πρῶτον μέρος est, ἵνα μὲν γὰρ γέν-

νης ἀπαλλαγώμεν, ἀπέχεσθαι δεῖ πονηρίας. Hanc sententiam nunc retractat Chrysostomus, tanquam correctionis egentem. Cf. Plat. Gorg. p. 461 D. καὶ νῦν εἴ τι ἐγὼ καὶ Γοργίας ἐν τοῖς λόγοις σφαλλόμεθα, σὺ παρὼν ἐπανόρθου· καὶ ἐγὼ ἐθέλω τῶν ὁμολογημένων εἴ τι σοι δοκεῖ μὴ καλῶς ὁμολογήσθαι, ἀναθέσθαι δ τι ἂν σὺ βούλῃ.

P. 116 F. lin. 3. τῆς γέννης. Articulus male abest a Mor. Ben.

P. 117 A. lin. 2. μηδὲ ἀγαθόν. μηδὲν pro μηδὲ mendose dederunt Mor. Ben.

P. 117 B. lin. 3. τοῖς ἡμετέροις ὑπάρχουσι] τῶν ἡμετέρων Floril. p. 450. (Tom. XII. p. 631 C.)

Ibid. not. p. αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἡδίκησεν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 412 C.

P. 117 C. not. r. τὸν μὲν ἑτερότεχρον, ἀλλὰ μηδὲ τὸν ὁμότεχρον βλάβῃ μηδέν. "Ratio sic legi poscit, μὴ μόνον τὸν ἑτερότεχρον, ἀλλὰ μηδὲ vel οὐχ ὅπως τὸν ἐτ. vel μὴ ὅτι τὸν ἐτ." Dun. Savilius jure vulgatam defendit.

Ibid. not. v. ἐπὶ τοῦ σώματος τὸν λόγον ἐλκύσωμεν. Eadem constructio est loci Tom. X. p. 607 D. ἵνα μὴ τὴν ὑπόνοιαν ταύτην καὶ ἐπὶ τοῦ δόγματος ἐλκύσωσί τινες. Paullo aliter infra p. 163 B.

P. 118 A. lin. 4. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ σώματος. γὰρ abest a Mor. Ben. vitio operarum.

P. 118 F. lin. penult. εἰδὼς ὅτι. ὅτι om. Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 119 B. not. e. Scripsimus ἀντὶ εὖ ποιεῖν pro ἀντενποιεῖν ex regula Grammaticorum; "τὸ εὖ καὶ τὰ στερητικὰ μόρια non componuntur cum verbis primitivis, sed cum nominibus et verbis inde derivatis." Plat. Gorg. p. 520 E. τὸν εὖ παθόντα ἐπιθυμεῖν ποιεῖ ἀντ' εὖ ποιεῖν, ὥστε καλὸν δοκεῖ τὸ σημεῖον εἶναι, εἰ εὖ ποιήσας ταύτην τὴν εὐεργεσίαν ἀντ' εὖ πείσεται: ubi vid. Stallbaum.

P. 119 C. lin. 1. ἐκείνοι δὲ κακηγορήσουσι. Sic Sav. et Codd. κατηγορήσουσι perperam ediderunt Mor. Ben.

P. 119 D. lin. 1. ἂν δὲ σὺ σιγήσης. σὺ casu om. Montef.

P. 119 E. not. w. Vocabulum οὕτως, sequente ὥς, abesse potest. Sic Tom. X. p. 95 D. πῶς (vulgo addunt οὕτως) ἔρμῳ ἐστὶν (ἡ οἰκία), ὥς εἰς ἐτέρων ἐλθεῖν χεῖρας τὰ ἐν αὐτῇ πάντα. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 216 A.

P. 120 C. not. r. τὸ παθόντα δράσαι. Adagium erat δράσαντα παθεῖν, quod tantundem est. Vid. Blomfield. in Gloss. ad Aesch. Choeph. 307. Infra p. 177 E. πῶς οὖν ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; μὴ τὰ αὐτὰ δράσωμεν.

HOM. XVII.

P. 121 C. lin. ult. Post πάσχομεν plene distinximus. Editi, ἀλλ' ὅτι ἐν οἷς αὐτοὶ εὖ πάσχομεν, πατέρων σπλάγχνα κ. τ. εἰ.

P. 121 D. lin. 5. ἂν νῦν χάριση. νῦν casu omisit Montef.

P. 121 E. lin. 1. οὐχ ἀπλῶς ἀκινδύνως ἐχαρίσατο. Glossema sapit ἀκινδύνως, sed in libris omnibus et Catena legitur. Cf. Tom. X. p. 62 D. καίτοι τὰ μὲν Ἑλλήνων ἀπλῶς κατείχον· τὰ δὲ ἡμέτερα μετὰ κινδύνων κατεδέξαντο: ubi Matthaeius, “ἀπλῶς, hoc est, ut mox apparebit, ἀκινδύνως.”

P. 122 B. not.ⁿ. Particulam οὐκοῦν hic alieno loco per incuriam assumsisse videtur Savilius. Vid. not. p.

P. 122 E. not.^x. ἢ δῆλον ὅτι . . . εὖ ποιῶμεν; Per interrogationem scribendum. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 702 D.

P. 123 A. lin. 3. ὄχημα οὖσαν τῆς ὀργῆς. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 700 C.

P. 123 B. lin. 3. τουτέστι, πάντες καθαροὶ γένεσθε. “Nescio unde exciderit haec clausula: certe non est hujus loci.” Hales.

P. 123 C. not.ⁱ. ΘΗΙΚΟΝ. περὶ τοῦ μὴ ἀργολογεῖν, καὶ κατὰ γελοιαστῶν κ. τ. εἰ. Haec junguntur apud Basil. M. Tom. II. p. 1065 A. Ed. Ben. 2^{dae}. ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν, οὐδὲ γελοιαστῶν ἀνέχεσθαι· ὅτι οὐ δεῖ ἀργολογεῖν λαλοῦντι, ὃ μῆτε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν καὶ συγκεχωρημένην τοῦ Χριστοῦ χρείαν. Obiter monemus, oratiunculam hanc disertissimi Patris a C.F. Matthaeio e Codd. Mosqq. tanquam ἀνέκδοτον publici juris factam Mosquae anno 1775, jamdudum exstare inter Epistolas ejusdem Patris, Tom. III. p. 98 E. unde quae modo excerpsumus sic corrigenda sunt, ὅτι οὐ δεῖ ἀργολογεῖν, λαλοῦντά τι ὃ μῆτε πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκούοντων ἐστὶ, μῆτε πρὸς τὴν ἀναγκαίαν κ. τ. εἰ.

P. 123 F. not.^b. “Ὁφρὺς φοβερὰ, per se, sine γὰρ παρ' αὐτοῖς, melius.” Dun.

P. 124 A. lin. 6. πρὸς αἰσθητοὺς ἔχοντες πολεμίους. “Legendum ἔχοντες πολεμίους τὸν ἀγῶνα. Deest enim aliquid.” Dun. Fallitur. Vid. Annot. ad Tom. IX. p. 529 C.

P. 124 C. not.^o. *O pro διό. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 356 E.

P. 124 D. lin. 2. καὶ εἰς πορνείαν τελευτᾷ. καὶ excidit in Ed. Ben.

P. 124 E. not.^x. Vocabulum ἀναπτεροῦν, in malam partem, ut sit, allicere, erigere alicujus cupiditatem, Nostri usu confirmavit Matthaei. Nov. Eclog. p. 226. Adde Tom. I. p. 346 A. τὸς τῶν νέων ἀναπτεροῦσι ψυχάς. Tom. III. p. 664 D. τοῖς ἀπατῶσιν ὑμᾶς καὶ ἀναπτεροῦσιν. Tom. IX. p. 459 C. πρὸς τὸν πλοῦτον κεχηνὼς καὶ ἀνεπτερωμένος.

P. 125 B. lin. 4. ταῖς ἐλευθέrais ὑμῶν h. e. uxoribus. Minus recte Montef. liberis puellis. Noster in Epistolis Tom. III. p. 589 C. καίτοι

τῆς κυρίας μου, τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ, σφόδρα σοι φίλης οὐσης. Ibid. p. 597 C. ἡ καλὴ Σελευκία, ἡ τοῦ κυρίου μου 'Ρουφίνου ἐλευθέρα. Apud Basilium M. ἐλευθέραν *viduam* matronam designare, nescimus an jure definierint Benedictini ad Tom. III. p. 92 A.

P. 125 C. not. ^k. τοὺς κόρδακας Sav. cet. “Κόρδαξ, rei proprie, non personae nomen. Notissimum enim *cordacem* esse saltationis genus quoddam αἰσχροῦς κινεῖν τὴν ὁσφύν, ut docet Interpretes Aristoph. At hic saltantes ipsi vocari videntur Cordaces.” Hales. De *Samardacis* scurris consulendus Lobeck. Aglaoph. p. 1327. qui citat Augustin. in L. contra Acad. III. 15. *planus erat de iis quos Samardocos jam vulgus appellat*. Schol. Cruq. ad Hor. I. Sat. 6. 115. fallacem dixit circum propter Samardacos et sortilegos et mathematicos. Origo vocis incerta est; neque audiendi sunt qui in nostro loco pro σαμαρδάκους, Σαμοθράκους substituere voluerunt. Vid. Lobeck. l. c.

Ibid. lin. 3. τῶν ἡμετέρων ψυχῶν est sphalma Montefalconii.

P. 125 F. lin. ult. δράξασθε, παιδία, μὴ ποτε ὀργισθῇ κοιλία. Parodia insulsa Sacri Codicis Psal. ii. 8. δράξασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῇ κύριος. Quod nemo interpretum perspexisse videtur.

P. 126 A. lin. 1. οὐαί σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε. Idem proverbium memoratur Tom. XII. p. 154 D. ἀλλ' ὃ τῆς ἀτοπίας, καὶ οἷα φθέγονται· οὐαί σοι, μαμωνᾶ, καὶ τῷ μὴ ἔχοντί σε.

Ibid. lin. 3. ἄρτι οὐκ ἔστι γένεσις; Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 89 A. ubi verba quae per incuriam Juliano assignavimus, πλέκων ἐκ τῆς (+ τῶν) ἀστέρων κινήσεως τὰς γενέσεις καὶ τὰ συμβαίνοντα, sunt Greg. Naz. in Julian. Orat. II. p. 84. Ed. Montac.

Ibid. not. ^v. πρὸς ἀτοπίαν λέγω, φησὶ, καὶ ἥθους αἰσχροῦ. Haec non assequimur. Hervetus vertit, dico adversus absurditatem naturae et malorum morum; quasi legisset φύσεως pro φησὶ. Vid. Var. Lect. ad Tom. X. p. 449 C.

HOM. XVIII.

P. 127 B. lin. 2. τοὺς αὐτῷ ἀπειθοῦντας καλεῖ. Erat cum corrigeremus τοὺς αὐτοαπειθοῦντας, ut Tom. VII. p. 708 C. υἱὸν δὲ γέννης φησὶ, τουτέστιν, αὐτογέννηαν. Nunc autem nihil mutamus.

P. 129 B. not. ^a. ἡ εἰ ἀπορρήξας κ. τ. εἰ. ἡ, quod abest a C.D.E. et Veron. ex conjectura supplevimus. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 362 C.

Ibid. not. ^d. Notanda est particula οἱ, quae extra formulam οἶμοι minime vulgaris est. Ceterum ut hic οἶος pro οἱ in unum nostrorum irrepsit, fieri potest ut idem acciderit in loco similis coloris Tom. VII. p. 198 C. διὸ ὅταν μάλιστα ἡμῖν ὀνειδίσαι βούλωνται, καὶ τὴν κατηγορίαν αὐξῆσαι, τοῦτο ἐπιλέγουσιν, οἶον, ὁ Χριστιανός. “Syllaba οὐ vocibus passim intempestive addita est, quod accentus gravis pro nota ejus tachygraphica haberetur.” Bast. Comment. Palaeogr. p. 771.

P. 129 C. not. ^b. πολλάκις τοῦ πάθους κρατῶν. Sic infra D. lin. 6. καί-τοι ἐκείνοι τὰ πάθη προσκυνούντες, πολλάκις ἐκτός εἰσι τῶν παθῶν κ. τ. εἰ. Ad summam sententiae cf. Tom. IX. p. 481 C.

P. 129 D. lin. 4. οὕτω καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ μαμωνᾶ. Delendum videtur οἱ. Mox lin. ult. pro οὐκέτι, οὐκ ἔστι conjicit Heysius.

P. 129 E. lin. 4. ἐπάρατος ὁ τῆς πλεονεξίας βῶμος. Interpretes, *exsecranda est ara avaritiae*. Rectius veritas, *exsecrabilis ara avaritiae vidit*. Talis inversio in vocabulo ἐπάρατος notanda est. Infra p. 157 A. ἐπάρατον τοῦτο τὸ ῥῆμα καὶ μιᾶρον ἀπὸ τοῦ διαβόλου εἰσηνέχθη.

Ibid. lin. 5. τοῦτον τὸν τῶν εἰδώλων. τὸν male abest a Mor. Ben.

P. 129 F. not. ^a. οἱ δὲ βρόχον ἦψαν. Cf. Tom. X. p. 209 A. πόσα θήγει κατὰ σοῦ ξίφη, πόσα ὀρύττει βάραθρα, πόσους ἀνάπτει βρόχους, πόσους παρασκευάζει κρημούς. Cf. *Dorvill.* ad Charit. V. 10. μόνος δὲ γενόμενος ἦψε βρόχον, καὶ μέλλων ἐπ' αὐτὸν ἀναβαίνειν κ. τ. εἰ.

P. 130 A. not. ^f. ὥσπερ γὰρ ἐστὶ ψυχῆς θάνατος. Post θάνατος incipit parenthesis, quae complectitur omnia usque ad B. lin. penult. ὥσπερ οὖν ἐστὶ ψυχῆς θάνατος.

Ibid. lin. ult. Corrigendum videtur τὴν μὲν πολλῶν φροντίδων καὶ πόνων ἀνέπνευσε, τὸ δὲ εἰς φανερόν χωρον παρέπεμψεν. Nam sequitur οὐ γὰρ ἐὰν διαλυθῇ (ἡ ψυχή), καθάπερ τὸ σῶμα αὐτὴν παραπέμπει (sc. ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος).

P. 130 B. lin. 7. ὁ τῆς ψυχῆς θάνατος. τῆς male abest a Ben.

P. 130 E. not. ^c. Omisso κακῶς, legi potest καὶ ἀντεῖται τις. Vetus, *et si quis contradixerit*.

P. 132 A. lin. 5. ἀλλ' ἐπιρείας. Vetus, *sed violentiae*. Montef. *sed irrisivionis*.

P. 132 C. lin. 1. εἰκὴ μισεῖσθαι, ἀλλὰ φιλεῖσθαι. Dictum erat vulgare, εἰκὴ φιλοῦ, εἰκὴ μὴ μισοῦ. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 411 D.

P. 132 D. lin. ult. προτιθεῖς Sav. et Codd. προτίθης tacite ediderunt Mor. Ben.

HOM. XIX.

P. 133 E. not. ^m. ἀσθενεστέρους ποιῆσαι. Vetus, *ad deficiendos et infirmandos ipsos*. Vox εὐσθενεστέρους nescimus an Graeca sit, certe apud Nostrum nusquam alibi legitur.

P. 135 E. not. ^v. ἐν φόβῳ Χριστοῦ. "Chrysost. in Cod. β. ter habet θεοῦ, bis Χριστοῦ. Quin etiam in interpretatione (p. 141 D.) sic habet : εἰ γὰρ δι' ἀρχοντα ὑποτάττη, ἢ διὰ χρήματα, ἢ δι' αἰδῶ, πολλῶ μᾶλλον διὰ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Ἐν φόβῳ Χριστοῦ repetit Chrysost. Hom. XX. in Cod. β. Vid. Montef. p. 149 D." *Matthaei.* ad loc. Infra p. 165 E. inter θεοῦ et Χριστοῦ fluctuant Codices.

P. 136 D. lin. 2. καὶ ἐν εὐημερίαις ὦν. ἐν om. Mor. Ben. Mox ἐν ὀδύναϊς deest apud eosdem, necnon in Ben. 2da.

P. 137 C. lin. 3. ὁ οὐράνιος. Sic Sav. et Codices. ὁ ἐν τοῖς οὐράνιοις (sic) tacite ediderunt Mor. Ben.

P. 138 B. lin. 1. "Λεγο τίς ὁ τὴν καμάραν ταύτην . . . περιδιώσας; ἐπὶ τῆς γῆς ἐστηκεν, ἥ καὶ ἐπὶ ὑδάτων;" Dup.

P. 138 E. not. c. ὅπως εἰ βουλοίμεθα κ. τ. έ. Particula δὲ recte abest, ut Tom. X. p. 537 A. ὅπως εἰ τοιαύτην ἔχεις προαίρεσιν, μηδὲ δῶς.

P. 139 E. lin. 3. ὅταν τορεύῃ τὸ ξύλον. Sic Veron. Sav. et Codices. τορεύῃ per incuriam, ut videtur, ediderunt Mor. Ben. De confusione horum verborum vid. Lobeck. ad Phryn. p. 324. Meineke ad Menand. p. 294.

P. 140 E. not. d. σκοτοδιμία. Alii σκότος δεινός (vel δεινόν). Legi potest etiam σκοτοδίνος, quae forma est Chrysostomica. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 583 A. Exemplis adde Tom. III. p. 467 D. Tom. VI. p. 114 B. In loco Tom. III. p. 578 A. ταραττονται, θορυβοῦνται, σκοτοδίνους ἱλίγγοις κατέχονται, legendum videtur σκοτοδίνους καὶ ἱλίγγοις.

Ibid. lin. 3. καὶ ὑπὸ τῶν πορρωτέρω κατέχεται. Obscure dictum. Tentat Dunaeus, καὶ τῶν πορρωτέρω ἀντίχεται vel ἐφικνεῖται: Savilius οὐ κατέχεται.

P. 141 A. lin. 4. καὶ οὐδαμοῦ χρήσιμοι. καὶ male om. Ben.

HOM. XX.

P. 143 A. lin. 7. ἵνα μὴ ὡς ἀλλοτρία προσέχη. ἀλλοτρία sine iota subscripta vitiose scriptum in Mor. Ben. Mox B. lin. 1. ἀπερ omissum in iisdem.

P. 143 D. not. c. καὶ γείτονες ἀπολαύουσι τῆς εὐωδίας. "Allusum videtur hoc vocabulo ad locum illum Psalm. 133, ubi pax et concordia cum oleo fragrantissimo, opobalsamo puta, comparatur." Bois. Dunaeus tentat εὐζωίας; Vir doctus Editor Ben. 2^dae εὐοδίας, quod apud Nostrum vix alibi invenias. Sed Basil. M. Tom. I. p. 22 D. dixit, τὴν εἰς πάντα τὸν βίον εὐοδίαν.

P. 144 B. not. m. Formula ἅτε ὡς legitur Tom. VI. p. 201 A. Tom. IX. p. 181 A. Tom. XI. p. 406 B. Tom. XII. p. 295 A. ἅτε δὴ ὡς Tom. IV. pp. 137 D. 584 D. ἅτε δὲ (?) ὡς Tom. XII. p. 62 D. ὡς ἅτε infra p. 158 E. ὡς ἅτε δὴ Tom. IV. p. 615 C.

P. 144 D. lin. 6. καὶ καταφρονοῦσαν. καὶ male abest a Ben.

P. 144 E. lin. 1. τις ἂν καταδῆσαι δυνήσεται. De syntaxi monitum ad Tom. X. p. 262 C. Adde Artemid. Onirocrit. II. 70. οὐ γὰρ ἑκατὸν τριάκοντα ἐννέα ζήσεται ἂν τις ἐτη.

Ibid. lin. ult. καὶ πάθῃς τι ὑπὲρ αὐτῆς. Vetus; si quid uxoris gratia ferendum sit. Sed παθεῖν τι de affectu animi quovis ponitur, hic de ira, ut Tom. IX. p. 390 D. ὥσπερ ἔπαθέ τι, καὶ φησι, μαινῇ, Παῦλε. ὅτι δὲ παθὼν τοῦτο λέγει, ἄκουε τῶν ἐξῆς. Tom. XII. p. 240 A. οὐτε ἐκείνος ἔπαθέ τι . . . ἀλλ' ὠνειδίζετο καὶ ἔφερε πάντα.

P. 145 E. lin. 1. τὸν νυμφίον τῆς ἐκκλησίας μιμοῦ. Alluditur ad Psalm. xlv. 14. πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.

P. 147 C. lin. 5. τὸ ἤδη τεχθέν usque ad ἔχει θεὸν λόγον ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἡμεῖς. "In his Lector vix syntaxin, sensum ne vix quidem reperiet. Ne tamen quicquam desideraretur, notanda putavimus. Nam ne nostra quidem [sc. quae nos in margine, Savilius vero in textu posuit] satis sana, quanquam his multo tolerabiliora." *Hales*. "Defectiva et corrupta." *Heyse*.

P. 148 C. lin. 6. τὸν ante γεννησάμενον casu om. Montef.

P. 149 C. lin. 4. τῇ τῆς τυραννίδος ἀγάπῃ. "Legendum perspicue τῇ τῆς ἀγάπης τυραννίδι." *Hales*.

P. 149 D. lin. 6. Edebatur ἵνα μηδὲν ἢ παρ' αὐτῇ γεγονός. Post γεγονός insequendum putat *ἐλλειπὶς* Dunaeus. *Boisius*, ἵνα μηδὲν τῶν μὴ δεόντων ἢ παρ' αὐτῆς γ. Quod nos edidimus παρ' αὐτὴν idem valet quod παρὰ τὴν αὐτῆς αἰτίαν p. 152 E.

P. 149 E. lin. penult. καὶ ἦν μόνος οἶδεν αὐτός. ἦν male abest a Mor. Ben.

P. 150 D. lin. 3. ἐκελεύθης pro ἐκελεύσθης vitiose dederunt Mor. Ben. Statim καὶ ante μείζονα excidit in Ben.

Ibid. not. b. τί δι' (sic) ἂν pro τί δ' ἂν lapsu typothetae Sav. Mendum mendo correxit *Morellus*, τί δι' ἂν scribens. Hunc tamen secure imitatus est Montef.

P. 151 D. lin. 5. ἐπιμελούμενοι pro ἐπιμελόμενοι tacite dederunt Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 152 B. lin. 2. πᾶσαν τὴν ἡμέραν τοῖς φίλοις δίδως σαυτόν. σαυτόν expunctum voluit Dunaeus, fortasse recte.

P. 152 C. not. e. Edebatur οὐδὲ ἐπῆλθεν ὁ ἀνὴρ. Vetus, neque accessisset ad eam vir. "Legendum οὐδὲ ἐπῆλθεν αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ, nunquam venit in mentem viro. *Halesius* pro ἐπῆλθεν legendum putat, ἐπεξῆλθεν, Abraham videlicet τῇ γυναικὶ, ἀπαιδίας ἔνεκα." *Dun*. Si lectio sana est, ad οὐδὲ ἐπῆλθε intelligendum videtur τινι ἀναγκάζειν.

P. 152 D. lin. 2. οὐκ ἂν καὶ χεῖρας ἐξέτεινε. "Forte ἐνέτεινε, ut infra p. 153 C. χεῖρας μηδέποτε ἐντεινέτω. Ἐκτείνειν χεῖρα dicitur, qui liberalis est, non qui pugnat." *Dun*.

P. 153 A. lin. 3. καὶ ἐπὶ ζεύγους λευκῶν ἡμίονων πρόεισι. *Muli albi* ad muliebrem luxum fastumque in primis pertinebant. Cf. Tom. III. p. 176 C. καὶ λευκοῦς ἡμίονους, καὶ χρυσοπάστους χαλινούς, καὶ θεραπείαν εὐνούχων, καὶ πολλὴν θεραπαινίδων ἑσμὸν. *Iidem* in regio ornatu memorantur. Tom. VIII. p. 67 B. τῆς ἀλουργίδος τὸ ἄνθος, τῶν λίθων τὸ μέγεθος, τὴν λευκότητα τῶν ἡμίονων, τὸν περὶ τὸ ζεύγος χρυσόν.

P. 153 D. lin. 3. "καθὼς ἀγαλμα δεχόμενος, tanquam simulacrum ex-poliendum et ornandum susceperis, sic uxorem tuam cunctis virtutibus

excolere debes. Allusit, ut mihi videtur, ad hunc locum Demosthenis pro Corona [p. 268, 8.] *ἔπειτα τοιαῦτα ποιῶν λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ, ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὸς κατὰ συγγραφὴν, εἴτ' οὐκ ἔχοντα ἃ προσήκον ἐκ τῆς συγγραφῆς κομιζόμενος.* Aeschines enim enumeravit quae populari inesse homini debent. Cf. infra p. 164 B." *Dun.*

P. 153 E. lin. ult. *λυθείσων τῶν παστάδων.* Vid. Annot. ad Tom. X. p. 501 E.

P. 154 B. lin. 6. Vulgo interpungunt, *ποιός οὗτος ὁ ἀνὴρ; φιλόσοφος ἐστίν.* Sed vid. infra p. 163 C.

P. 154 C. not. n. *σχολῇ γ' ἂν οὗτος ἀνέξεται.* De formula *σχολῇ γ' ἂν* cum futuro constructa diximus ad Tom. VII. p. 468 D. *σχολῇ γ' ἂν* (alii *σχολή γε εἰ*) *ἕτερός τις ἀπὸ συγγενείας σωθήσεται.*

P. 154 D. lin. 4. *ἐφ' οἷς ἂν διατυπώσης.* ἂν casu omiserunt Mor. Ben.

P. 154 F. lin. 2. *εἰ βούλεσθε. εἰ δὲ βούλεσθε* clam edidit Montef. repugnantibus libris.

P. 155 B. lin. penult. *μετά τινος περιόδου, quodam loquendi circuitu* Vetus. Noster Tom. VIII. p. 385 E. *ὅλως δέ, τί ἔδει περιόδου τοσαύτης καὶ αἰνιγμάτων; ἥρκει γὰρ εἰπεῖν, οὐκ εἰμὶ ἴσος, καὶ ἀπαλλαγῆναι.*

P. 155 D. lin. penult. *τὸν παρόντα ζῆσαι βίον.* Lectio *στήσαι* pro *ζῆσαι* Morelli incuriae debetur, quem imprudenter secutus est Montef.

P. 155 E. not. a. *οὕτω τὸν βίον μεταστήναι τοῦτον.* Vetus, *vitam istam ita transigere liceat.* "Ne reponatur *μετελθεῖν*, sed *διελθεῖν*, vel potius *μεταστήσαι* ἢ *μεταλλάξαι*: *μετερχόμεθα γὰρ τὸν μέλλοντα βίον.*" *Dun.* Graece dicitur *μεταστήναι βίον* vel *ἐκ βίου*. Dubitamus an tolerari possit *μεταστήναι βίον* eadem ratione qua construitur *ἐκβῆναι βίον*.

P. 156 B. not. p. Pro *καὶ* negligenter δὲ scriptum in Mor. Ben.

P. 156 C. lin. 5. *τὸν ἀπὸ τῆς σεμνότητος.* καὶ pro τὸν est *sphalma* Morelli, repetitum a Ben. Mox *παράγε* (sic) pro *παράγαγε* male legitur apud eosdem.

P. 156 D. not. z. Cf. Tom. XII. p. 578 B. *τῶν ἀποστόλων, οἱ ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ γυμνότητι διήγον.*

P. 157 D. lin. 6. *δοῦλην ἐποίησας μᾶλλον ἀργυρώνητον.* "ἴσ. ἀργυρωνήτου." Sav. in marg. Vetus: *obsequentiore[m] quam si emptitia esset.*

HOM. XXI.

P. 158 D. lin. 5. *οὐδὲ* pro *οὐδέν* bis mendose dedit Montef.

P. 158 E. not. f. De *ὥς ἄτε* diximus ad p. 144 B. Ante *ὥς ἄτε* subintelligendum, *hoc fecit.*

P. 159 A. not. m. De permutatione vocabulorum *πρᾶγμα* et *πρόσταγμα* monitum ad Tom. VII. p. 309 C. Exemplis adde Tom. IX. p. 447 B. Tom. X. p. 202 B.

Ibid. lin. 6. *πρώτη γάρ ἐστι τὸ οὐ μοιχεύσεις.* Vid. Marc. x. 19. Luc. xviii. 20.

P. 160 A. lin. 1. οἶον, ὁ Ἀχιλλεὺς, ὅταν μετανοῇ. “Post *μετανοῇ* deest aliquod, fort. *ὅτι ἀπέθανεν*. Achillem enim poenituit mortem oppetiisse tam fortiter. Sic enim heros ipse *ἐν τῇ νεκρίᾳ*:

μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραῦδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἔων θητεύμεν ἄλλω
 ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη,
 ἢ πᾶσι νεκέεσσι καταρφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Hanc mollitiem jure reprehendit Plato lib. II. de Repub. et cum aliis de causis poetas prohibet sua civitate, tum quia mortis timorem injiciunt maxime.” *Dun.*

P. 160 C. lin. ult. τὸ πᾶν εἰργάσατο. Pro τὸ πᾶν, quod est in libris omnibus, αὐτὸ mendose habent Mor. Ben.

P. 161 C. not. ε. οὐχ οὕτω . . . ἀλλά. Sic invicem sibi respondent τοσοῦτον et ἀλλὰ infra p. 162 A.

P. 162 A. lin. 3. πολλῆς οὖν χρεία. πολλῇ (sic) pro, πολλῆς vitiose edidit Montef. πολλῇ temere scripsit Editor Ben. 2^{dae}.

P. 162 B. not. ζ. “πάλιν πένης. Inutilis clausula, ni fallor.” *Hales*. “Dixisse haec videtur Chrysostomus aliquanto commotior. *Quid*, inquit, *iterum mihi pauperem commemoras? semperne hoc subterfugio uteris?* Lego igitur interrogative, πάλιν πένης;” *Bois*. In nostra lectione πάλιν cum sequentibus nectit E. et prob. D., cum praecedentibus C.

P. 162 F. lin. 1. ἔνθα αἱ πόλεις εἰσὶ. “Lege *ἔνθα ἑμπολεῖς εἰσὶ*. *Hesychius*, *ἑμπολεῖς*, ὁ πατρίδα ἔχων, cui contrarium *ἀπολεῖς*, *extorris*. Opponuntur ergo *ἑμπολεῖς* et *πάροικος*.” *Dun.* Scrupulum movet *Boisius*, *ἑμπολιν* et *ἀπολιν* recte opponi, non item *ἑμπολιν* et *πάροικον*. Adde quod vocabulum ipsum extra poetas vix obvium est.

P. 163 E. lin. 4. ἔστηκε. Fortasse scribendum *ἰσότηκη*, quae forma legitur Tom. X. p. 536 E. Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 482 D. et ad Tom. IX. p. 510 A.

Ibid. not. ι. *τριγχιών*. De hac forma diximus ad p. 57 C.

P. 163 F. not. ι. πρὸς πάντα ταῦτα. Vetus, *contra haec omnia*, non male. Constructio *πρὸς πάντα ταῦτα ὑποκείμενον* defendi neutiquam potest.

P. 164 D. not. ς. ὁ τὸ τάλαντον τὸ ἐν καταβαλόμενος. Vetus, *neglexit*, male: nec tamen alium sensum, qui magis huic loco idoneus sit, habemus. Recentiores habent *μὴ καταβαλόμενος*, *non deronens*, probante *Dunaeo*, quo iudice aliud est *καταβάλλειν χρήματα*, *numerare vel persolvere*, aliud *καταβάλλεσθαι*, *collocare*. Sed Noster Tom. VII. p. 750 D. habet, *ἔδει σε καταβαλεῖν τὸ ἀργυρίον μου*. Fortasse scripsit Auctor, *εἰ γὰρ ὁ τὸ τάλαντον τὸ ἐν οὐδὲν ἐκέρδανεν*, per notam ellipsin quam illustravimus ad Tom. IX. p. 754 B. Aptissimum exemplum est Tom. XI. p. 332 C. *ἐννοῶμεν τὸν τὰ πέντε τάλαντα, καὶ τὸν τὰ δύο*.

HOM. XXII.

P. 165 C. lin. 2. *τούτου τοῦ μέρους*. Articulum casu omisit Montef.

P. 166 A. lin. 5. *ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ*. Vertit Montef. *sed utcumque licet*. "Puto legendum, ἀλλ' ὡς ἂν ἐξῇ, κακουργεῖν. Deesse enim videtur aliquid, et sequentia hoc probant." *Dun.* "Haec eruditi Viri conjectura confirmatur ex Oecumenio, qui cum hunc locum verbatim describat, inquit, ἀλλ' οὐκ ἐξ εὐνοίας, ἀλλὰ κακούργως." *Hales*. Etiam Catena habet, οὐκ ἐξ εὐνοίας δέ, ἀλλὰ κακουργοῦντας τοὺς αὐτῶν δεσπότας.

P. 166 D. lin. 3. *ἐκόντι* Sav. recte. *ἐκόντι* Mor. Ben.

P. 167 D. lin. 5. *ὁ δὲ νόμος*. δὲ male abest a Ben. Mox πάντες pro πάντας est sphalma Morelli, praeterlapsus a Ben.

P. 167 E. not. x. *ἡ βαναυσία* omissum, quia non intellectum. Vetus, *vulgaris negligentia*, et in marg. "alias, *artificium*." Montef. *invidia*. Nostro est semper fere *mollities*, vel *socordia*. Sic Tom. III. p. 441 E. ἀκουέωσαν οἱ εὐχόμενοι μετὰ βαναυσίας (Montef. *cum quadam imperitia*). Tom. IV. p. 416 A. οὐδὲν βάνουσον οὐδὲ ῥάθυμον ἐπεδείξατο. Tom. V. p. 521 E. βαναύσου βίου καὶ διαρρέοντος ἀφορμή. Tom. IX. p. 524 B. βάνουσαι καὶ ἐκλελυμένοι καὶ ἀναπεπτωκότες. Tom. X. p. 562 E. ἀλλὰ μαλακίας, καὶ βαναύσου ψυχῆς καὶ ἀνοήτου. Plura cumulavimus ad Tom. VII. p. 509 D.

Ibid. lin. 5. τὸ πρᾶγμα] τοῦτο τὸ πρᾶγμα Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 168 F. not. l. διὰ συντόμου ελεῖν. Vetus, *abrupte adoriri*. "Videtur vera haec lectio, neque movenda. Methodus est enim *via compendiaria* ad inveniendum aliquid." *Dun.*

P. 169 A. not. q. οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ἀφελῶς. Sic Noster Tom. XI. p. 744 C. ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως ἔλαβε τὴν μαρτυρίαν καὶ ἀφελῶς.

P. 169 D. not. b. *ἡ συνθήκη ἐν τίνι κεῖται; ἐν χρυσῷ*. Hoc est, ni fallimur, *in aureo* sc. numo. Locutio ad communem vitam pertinere videtur. Ceterum haec praepositionis vis, quam fere praetereunt Grammatici, ex loco Demosth. p. 701, 1. illustrari potest: *ἐμοὶ ἐν χιλίαις ἐστὶν ὁ κίνδυνος*: h. e. *periclitor ne mille drachmis mulier*.

Ibid. lin. 5. τὸ ἐν. "τὸ ἐν bis A.F. Sic ὁρθοτονεῖται praepositio, fortassis recte." *Heyse*. τὸ ἐν (sic) Veron.

P. 170 D. not. γ. *ὅταν τὸν ὑγρὸν βίον καὶ εἰκὴ τοῦτον ἐπιζητῇ*. Dunaeus putat legendum καὶ εἰκαῖον i. e. *ματαῖον*. Alii μάτην καὶ εἰκὴ, vel ἀπλῶς καὶ εἰκὴ tentant. Sed nihil mutandum videtur. Sic supra p. 128 D. *ἵνα μὴ νομίσης ἀπλῶς εἶναι τὸ ῥῆμα*. Tom. X. p. 102 D. *τί πρὸς ἄνθρωπον ἀποφεύγομεν, τὸν οὐδὲν, τὸν εἰκὴ, τὸν ἀπλῶς*.

P. 172 E. lin. 7. *ἥδη οὖν νενίκηκα*. Sic Sav. et libri omnes. *νενίκηται* Veron. Mor. Ben.

P. 173 C. not.^ω. τοὺς εὐπροσωποῦντας τῶν οἰκετῶν. Vocabulum εὐπροσωπεῖν ipse Chrysostomus ad Gal. vi. 12. per εὐδοκιμεῖν reddit. De constructione εἰ . . . ἀναμεγνύηται monuimus ad Tom. X. p. 628 A.

Ibid. not.^α. τοὺς ἐπιτεταγμένους ἡμῖν ἀγγέλους. Syntaxis legitima. Sic Greg. Naz. apud H. Steph. p. 9067 C. Ed. Valp. ἄλλῃ τῶι τοῦ παντός ἐπιτεταγμένοι, alii orbis parti praefecti. Paullo aliter Basil. M. Tom. III. p. 100 B. ἄνευ τῆς δοκιμασίας τῶν εἰς τὸ διατυποῦν τὰ τοιαῦτα ἐπιτεταγμένων.

P. 173 E. lin. 4. ἡ μετὰ τῶν μελῶν τῶν σῶν. Recte Vetus, *potius quam in eos qui membra tua sunt*. De usu τοῦ ἡ pro μᾶλλον ἡ vid. Annot. ad Tom. IX. p. 500 C.

P. 174 A. not.^ι. καὶ casu abest a Ben. Ibid. lin. 5. τὸν κύριον Ἰησοῦν (om. ἡμῶν) per incuriam dederunt Mor. Ben.

HOM. XXIII.

P. 174 D. lin. 5. καὶ πολλὰ παρὰ τοῦτο γένοιτο ἄν. Vetus, *et hinc multa sane pendent*, non male. Tom. XI. p. 492 B. μὴ εἴπωμεν, παρὰ τοῦτο οὐδέν, παρ' ἐκείνου οὐδέν. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 512 C.

P. 175 A. lin. 2. τὸν διαρρέοντα. Articulus abest a Ben. *typothetae culpa*.

P. 175 D. not.^β. ἂν τῇ ἀληθείᾳ ἰωννύμεθα. De hac forma conjunctivi monuimus ad p. 97 C.

P. 176 A. lin. penult. Pro ἐπαναπαύεσθαι, ἀπαναπαύεσθαι vitiose scripsit Montef.

P. 177 B. lin. 7. πρὸς τοὺς προφῆτας, e. g. *Jeremiae*, xiii. 1. De *Mose* nihil compertum habemus. *Deus* ipse φαίνεται ἐζωσμένος in *Ezech.* i. 27. (?) *Angeli* *Ezech.* ix. 11. secundum LXX. *Rex.* xv. 6.

P. 177 C. not.^ο. Lectio Codicis E. ἀπολυομένους μὴ ἀπολομένους ex duplici scriptura nata esse videtur.

P. 177 E. lin. 2. πόσοι γεννήματα ἐχιδνῶν οὗτοι. Sic omnes: sed paene necessarium videtur πόσα.

Ibid. not.^β. Savilius distinxit, πῶς οὖν; μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν, μὴ τὰ αὐτὰ ὄρ. Dunaeus, πῶς οὖν μὴ τὰ αὐτὰ πάθωμεν; μὴ τὰ αὐτὰ ὄρ. De formula πῶς οὖν *Ida* vid. Annot. ad p. 72 D.

P. 178 A. not.^ε. ἐν (fort. ἐπ') ἀναφορεῦσι. Sumtum ex Num. xiii. 28. ἦραν αὐτὸν ἐπ' ἀναφορεῦσι.

P. 178 C. lin. 1. εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. τῆς casu om. Montef.

P. 178 D. not.^ι. In C.D. Veron. locus sic legitur: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμάνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῦ μάννα, ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Πάντα οὖν κ. τ. εἰ. Sed ὁ σκώληξ τῆς δικαιοσύνης absurdissimum est. Ergo altera recensio, quae est nostrorum A.B.F. haec venditat: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς, καθ. εἰ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῷ πυρὶ συνδιακωνίζων ἡμᾶς λυμάνεται.

Hinc sua effecit Savilius, οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμáινεται, καθ. έ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῷ πυρὶ συνδιαγωνίζων. Restat Codex E. qui lectionis Veronensis manifestam lacunam sic explet: οὐκέτι σκώληξ ὁ αἰσθητὸς λυμáινεται, καθ. έ. τ. μ. ἀλλὰ σκώληξ ἀτελεύτητος δέξεται· οὐδὲ ἥλιος αὐτὸς ἦπει, ὥσπερ έ. τ. μ., ἀλλ' ὁ τῆς δικαιοσύνης. Egregie, quod ad totam sententiam attinet, sed corruptela proculdubio inest in verbo ἦπει, quod nihili est. Cum igitur conjecturae locus esse videretur, pro ἥλιος αὐτὸς scripsimus, ὁ ἥλιος οὗτος, et pro importuno ἦπει, vocabulum aptum sane, si non a manu Auctoris profectum, τήξει. Sic Exod. xvi. 21. ἡνίκα δὲ διεθέρμαιεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο. Ceterum δέξεται in altero membro Nostrum prorsus sapit. Sic Tom. X. p. 95 E. ἀλλὰ χαλεπωτέρα δέξεται κόλασις τοὺς τοιούτους, καὶ ποταμὸς πυρὸς, καὶ σκώληξ ἰοβόλος.

P. 178 F. lin. 2. τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς φωσσάτον. *Fossatum*, vocabulum inferioris Latinitatis. Zonaras in Gloss. τὸ καλούμενον παρ' Ἑλληνισι τάφρος καὶ παρὰ Ῥωμαίοις φοσσάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἀματταρί.

HOM. XXIV.

P. 179 D. not.ⁱ. τὸν καθολικὸν καὶ ἐνάρετον βίον. Recte dicitur ὁ καθολικὸς βίος, ut βίος in bonam partem sumatur, qui Nostri est usus. Sic Tom. VII. p. 293 B. παρὰ γὰρ αἰρετικοῖς ἐστι πολλάκις καὶ βίον εὐρεῖν. Tom. X. p. 522 A. ἕως λείπεται ἡ ἐνδεκάτη, προσέλθωμεν, καὶ βίον ἐπιδειξώμεθα. Dunaeus legendum censet vel δικαιοσύνην δὲ ἐνταῦθα τὴν καθόλου φησιν, καὶ τὸν έ. β. vel cum libris A.B.F. δικ. δὲ ἐνταῦθα τὸν καθόλου ἐν. φησι βίον.

P. 179 F. lin. 1. αὐτῷ ὁδόν. αὐτοῦ pro αὐτῷ mendose dedit Montef.

P. 181 A. lin. 5. παρρησιάζωμαι pro παρρησιάζωμαι vitiose exhibent Mor. Ben.

P. 181 C. lin. 2. οὐχ ἀπλῶς τοῦτό φησιν. Τοῦτο, ut videtur, non ad proxime antecedentia, ἐν ἔπεμψα κ. τ. έ. sed ad vers. 18. διὰ πάσης προσευχῆς κ. τ. έ. spectat. Hujusmodi disjunctiones tum per totum opus, tum maxime in hac operis parte videre est.

Ibid. not.^o. “προσιῖναι, i. e. προσεύχασθαι: προσευχή γὰρ πρόσσδος καὶ προστροπή dicitur. Cic. caste divos adeunto.” Dun. Minus bene Vet. *congregiendi*. Montef. *progrediatur*. Infra p. 183 C. μηδέποτε δὲ προσιῖναι ὑπὲρ σαντοῦ μόνου ἀξίον: et p. p. ἐν παντὶ καιρῷ πρόσσιθι. Tom. X. p. 392 E. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πρόσσιμεν, δεόμενοι τοῦ ἀμμου τοῦ κειμένου.

Ibid. not.^r. Locus S. S. est Esai. lix. 17. καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα. Saepius quidem dicitur Deus θώραξ εἶναι, sed nunquam, quod sciamus, θώραξ δικαιοσύνης.

P. 181 F. lin. 3. μὴ ἀναβάλλεσθε πρὸς εἰρήνην, omisso per incuriam articulo Montef.

P. 182 C. not. e. ἀρά ἐστι πίστις; Haec, ni fallimur, sunt verba respondentis; quasi dictum esset, μόνον ἔστω πίστις, καὶ σβέσει κ. τ. εἰ.

P. 182 D. lin. 4. ἐπιστρατεύονται pro ἐπιστρατεύωνται mendose dede-
runt Mor. Ben.

Ibid. not. a. ἐπὶ ταύτην ἀναπαύμεθα. Vetus, in fidem innitatur et con-
quiescamus. Verbum ἐναπαύεσθαι est ubi cum quarto casu construitur,
ut supra p. 176 A.

P. 183 A. lin. 2. ὥστε μηκέτι ἀσφαλίζεσθαι μόνον τὰ πεμπόμενα. Savil.
in marg. ἴσ. τὰ σκεπόμενα. Vertit Vetus, ut non solum deinceps immissa
jacula propulsemus. De scuto ait Polyb. VI. 34, 7. ἔχει δὲ περὶ τὴν ἴνυν
σιδηροῦν σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καταφορὰς τῶν μαχαίρων ἀσφαλίζεται. Sed τὰ
πεμπόμενα pro τὰ βαλλόμενα non concoquimus.

P. 183. not. v. Συροφονικίσης. Sic Noster Tom. VII. p. 282 B C.
"Ita constanter hoc nomen scriptum in Codd. Chrysostomi exhibitur,
frustra obloquente Dunaeo." Heyse.

P. 185 A. lin. ult. καὶ εἶδ' οὗτος Ἰσαὰκ περὶ 'Ρεβέκκας τῆς γ. αὐτοῦ. 'Ρε-
βέκκα pro περὶ 'Ρεβέκκας est error Morelli, quem incaute secutus est
Montef.

P. 185 B. lin. 4. τιθεῖς a nobis correctum pro τιθείς.

P. 186 D. lin. ult. ἔνθα γὰρ ἀφθαρσία, φθορά ἐστιν. Vetus, in anima
enim incorruptio, corruptio est. Vertendum potius, in re incorruptibili
h. e. cujus finis est nullus, corruptio est.

A List of Books

RECENTLY PUBLISHED BY

JOHN HENRY AND JAMES PARKER,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.

NEW THEOLOGICAL WORKS.

THE LATE DR. WILLIAMS.

SERMONS preached before the University of Oxford, and in Winchester Cathedral, by the late DAVID WILLIAMS, D.C.L., Warden of New College, Oxford, and Canon of Winchester; formerly Head Master of Winchester College. WITH A BRIEF MEMOIR OF THE AUTHOR. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. P. FREEMAN.

THE PRINCIPLES OF DIVINE SERVICE; or, An Inquiry concerning the True Manner of Understanding and Using the Order for Morning and Evening Prayer, and for the Administration of the Holy Communion in the English Church. By the Rev. PHILIP FREEMAN, M.A., Vicar of Thorverton, Prebendary of Exeter, and Examining Chaplain to the Lord Bishop of Exeter. 2 vols., 8vo., cloth, price 12. 4s.

The concluding portion, on the Order for the Holy Communion, besides its proper subject, enters incidentally into most of the great religious questions of the day; as Atonement, Sacrifice, the Origin of the Sabbath-day, &c.

For those who have Vol. I. the price of Vol. II., with Introduction, will be 14s.; without the Introduction, 8s.

REV. R. PAYNE SMITH.

THE AUTHENTICITY AND MESSIANIC INTERPRETATION OF THE PROPHECIES OF ISAIAH vindicated in a Course of Sermons preached before the University of Oxford, by the Rev. R. PAYNE SMITH, M.A., Sub-Librarian of the Bodleian Library, and Select Preacher. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. C. A. HEURTLEY, D.D.

THE FORM OF SOUND WORDS: HELPS TOWARDS HOLDING IT FAST: Seven Sermons preached before the University of Oxford, on some Important Points of Faith and Practice.

HINDRANCES TO SUCCESS IN PREACHING.

THE FORM OF SOUND WORDS.

THE INSPIRATION OF SCRIPTURE.

THE CONNECTION BETWEEN BAPTISM AND

SANCTIFICATION.

CONFESSION AND ABSOLUTION.

THE DOCTRINE OF THE ATONEMENT.

THE LORD'S DAY.

By CHARLES A. HEURTLEY, D.D., Margaret Professor of Divinity, and Canon of Christ Church. 8vo., cloth, 7s. 6d.

REV. J. W. BURGON.

INSPIRATION AND INTERPRETATION. Seven Sermons preached before the University of Oxford; with an Introduction, being an answer to a Volume entitled "Essays and Reviews." By the Rev. JOHN W. BURGON, M.A., Fellow of Oriel College, and Select Preacher. 8vo., cloth, 14s.

THE OXFORD CONGRESS.

REPORT OF THE PROCEEDINGS OF THE CHURCH CONGRESS OF 1862, held in the Sheldonian Theatre and Town-hall, Oxford, July 8th, 9th, 10th. 8vo., sewed, 2s. 6d.

1262-(8)-50

ST. JOHN CHRYSOSTOM.

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI INTERPRETATIO OMNIUM
EPISTOLARUM PAULINARUM PER HOMILIAS FACTA. Tomus VI. IN
EPISTOLAS AD TIMOTHEUM, TITUM, ET PHILEMONEM. 8vo., cloth, price 10s. 6d.

TOMUS VII. Continens

Homilias in Epistolam ad Hebraeos, et Indices. 8vo., cloth, 12s.

ST. JUSTIN MARTYR.

THE WORKS OF S. JUSTIN MARTYR, Translated, with Notes
and Indices. 8vo., cloth, price 8s.

ST. AUGUSTINE.

ST. AUGUSTINE'S EXPOSITIONS ON THE BOOK OF
PSALMS, translated with Notes and Indices. Complete in Six Volumes, 8vo.,
price in cloth, 2l. 16s. 6d.

ST. ANSELM.

CUR DEUS HOMO, or WHY GOD WAS MADE MAN; by
ST. ANSELM. Translated. *Second Edition.* Fcap. 8vo., 2s. 6d.

MEDITATIONS AND SELECT PRAYERS, by ST. ANSELM, for-
merly Archbishop of Canterbury. Edited by E. B. PUSEY, D.D. Fcap. 8vo., 5s.

THE LORD BISHOP OF OXFORD.

SERMONS PREACHED BEFORE THE UNIVERSITY OF OX-
FORD: SECOND SERIES, from MDCCCXLVII. to MDCCCLXII. 8vo.,
cloth, 10s. 6d.

THE ORDINATION SERVICE. ADDRESSES ON THE QUESTIONS
TO THE CANDIDATES FOR ORDINATION. By the Right Rev. the LORD BISHOP
OF OXFORD. *Fourth Edition.* Crown 8vo., cloth, 6s.

REV. DR. MOBERLY.

SERMONS ON THE BEATITUDES, with others mostly preached
before the University of Oxford; to which is added a Preface relating to the recent
volume of "Essays and Reviews." By the Rev. GEORGE MOBERLY, D.C.L.,
Head Master of Winchester College. *Second Edition.* 8vo., price 10s. 6d.

The Preface separately, price 2s.

REV. E. B. PUSEY, D.D.

THE MINOR PROPHETS; with a Commentary Explanatory and
Practical, and Introductions to the Several Books. By the Rev. E. B. PUSEY,
D.D., Regius Professor of Hebrew, and Canon of Christ Church. Part III.
Amos vi. 6 to end—Obadiah—Jonah—Micah i. 12. 4to., sewed, 5s.

Lately published, 4to., sewed, 5s.

Part I. Hosea—Joel, Introduction. Part II. Joel, Introduction—Amos vi. 6.

THE COUNCILS OF THE CHURCH, from the Council of Jeru-
salem, A.D. 51, to the Council of Constantinople, A.D. 381; chiefly as to their
Constitution, but also as to their Objects and History. By the Rev. E. B.
PUSEY, D.D., Regius Professor of Hebrew; Canon of Christ Church; late Fel-
low of Oriel College. 8vo., 10s. 6d.

REV. WILLIAM BRIGHT.

A HISTORY OF THE CHURCH, from the EDICT of MILAN,
A.D. 313, to the COUNCIL of CHALCEDON, A.D. 451. By WILLIAM BRIGHT,
M.A., Fellow of University College, Oxford; late Professor of Ecclesiastical His-
tory in the Scottish Church. Post 8vo., price 10s. 6d.

ANCIENT COLLECTS AND OTHER PRAYERS, Selected for De-
votional Use from various Rituals, with an Appendix on the Collects in the
Prayer-book. By WILLIAM BRIGHT, M.A., Fellow of University College, Oxford,
Author of "A History of the Church," &c. *Second Edition*, enlarged, printed
in red and black, on toned paper, antique cloth, 5s.

REPLIES TO ESSAYS AND REVIEWS.

REPLIES TO "ESSAYS AND REVIEWS." By

I. THE REV. E. M. GOULBURN, D.D.	V. THE REV. G. RORISON, LL.D.
II. THE REV. H. J. ROSE, B.D.	VI. THE REV. A. W. HADDAN, B.D.
III. THE REV. C. A. HEURTLEY, D.D.	VII. THE REV. CHR. WORDSWORTH, D.D.
IV. THE REV. W. J. IRONS, D.D.	

With a Preface by the Lord Bishop of Oxford; and Letters from the Radcliffe Observer and the Reader in Geology in the University of Oxford.—Second Edition, with a Note by Professor Owen. 8vo., cloth, 12s.

REV. JOHN WALKER.

THE SUFFERINGS OF THE CLERGY DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. JOHN WALKER, M.A., sometime of Exeter College, Oxford, and Rector of St. Mary Major, Exeter. Epitomised by the Author of "The Annals of England." Fcap. 8vo., cloth, 6s.

REV. W. H. KARSLAKE.

AN EXPOSITION OF THE LORD'S PRAYER, Devotional, Doctrinal, and Practical; with Four Preliminary Dissertations, and an Appendix of Extracts from Writers on the Prayer for Daily Use. By the Rev. W. H. KARSLAKE, Fellow and sometime Tutor of Merton College, Oxford. 8vo., cloth, 7s. 6d.

REV. T. LATHBURY.

A HISTORY OF THE BOOK OF COMMON PRAYER, AND OTHER AUTHORIZED BOOKS, from the Reformation; and an Attempt to ascertain how the Rubrics, Canons, and Customs of the Church have been understood and observed from the same time: with an Account of the State of Religion in England from 1640 to 1660. By the Rev. THOMAS LATHBURY, M.A., Author of "A History of the Convocation," "The Nonjurors," &c. *Second Edition, with an Index.* 8vo., 10s. 6d.

THE LATE REV. H. NEWLAND.

A NEW CATENA ON ST. PAUL'S EPISTLES.—A PRACTICAL AND EXEGETICAL COMMENTARY ON THE EPISTLES OF ST. PAUL TO THE EPHESIANS, AND THE PHILIPPIANS: in which are exhibited the Results of the most learned Theological Criticisms, from the Age of the Early Fathers down to the Present Time. Edited by the late Rev. HENRY NEWLAND, M.A., Vicar of St. Mary Church, Devon, and Chaplain to the Bishop of Exeter. 8vo., cl., 12s.

REV. H. DOWNING.

SHORT NOTES ON ST. JOHN'S GOSPEL, intended for the Use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By HENRY DOWNING, M.A., Incumbent of St. Mary's, Kingswinford. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

SHORT NOTES ON THE ACTS OF THE APOSTLES, intended for the use of Teachers in Parish Schools, and other Readers of the English Version. By the same Author. Fcap. 8vo., cloth, 2s.

REV. FRANCIS TRENCH.

A FEW NOTES FROM PAST LIFE: 1818—1832. Edited, from Correspondence, by the Rev. FRANCIS TRENCH, M.A., Rector of Islip, Oxon. Post 8vo., cloth gilt, 7s. 6d.

ARCHBISHOP LAUD.

LETTERS OF ARCHBISHOP LAUD, now first published from the Original MSS. Edited by the Rev. JAMES BLISS, M.A., Oriel College, Oxford, (Anglo-Catholic Library.) 8vo., price 13s. cloth.

ARCHDEACON CHURTON.

A MEMOIR OF THE LATE JOSHUA WATSON, Esq. By the Venerable Archdeacon CHURTON. *A new and cheaper Edition in the press.*

REV. L. P. MERCIER.

CONSIDERATIONS RESPECTING A FUTURE STATE. By the Rev. LEWIS P. MERCIER, M.A., University College, Oxford. Fcap. 8vo., 4s.

REV. J. M. NEALE.

A HISTORY OF THE SO-CALLED Jansenist Church of HOLLAND; with a Sketch of its Earlier Annals, and some Account of the Brothers of the Common Life. By the Rev. J. M. NEALE, M.A., Warden of Sackville College. 8vo., cloth, 10s. 6d.

REV. R. W. MORGAN.

ST. PAUL IN BRITAIN; or, **THE ORIGIN OF BRITISH AS OPPOSED TO PAPAL CHRISTIANITY.** By the Rev. R. W. MORGAN, Perpetual Curate of Tregynon, Montgomeryshire, Author of "Verities of the Church," "The Churches of England and Rome," "Christianity and Infidelity intellectually contrasted," &c. Crown 8vo., cloth, 4s.

THE LATE DEAN OF FERNS.

THE LIFE AND CONTEMPORANEOUS CHURCH HISTORY OF ANTONIO DE DOMINIS, Archbishop of Spalatro, which included the Kingdoms of Dalmatia and Croatia; afterwards Dean of Windsor, Master of the Savoy, and Rector of West Isley in the Church of England, in the reign of James I. By the late HENRY NEWLAND, D.D., Dean of Ferns. 8vo., cloth lettered, 7s.

REV. T. T. CARTER.

LIFE of JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. By the Rev. T. T. CARTER, M.A., Rector of Clewer. With an Introduction, by SAMUEL, LORD BISHOP OF OXFORD. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Portrait, cloth, 7s. 6d.

THE BOOK OF PSALMS.

A PLAIN COMMENTARY ON THE BOOK OF PSALMS, (Prayer-book Version,) chiefly grounded on the Fathers; *for the use of Families.* 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 10s. 6d.

DAILY SERVICES.

DAILY SERVICES OF THE CHURCH OF ENGLAND.

A new Edition, on thick paper and in clear type, with red Rubrics, in 2 vols., crown 8vo., morocco, 1*l*. 10s. Also on thin paper, in one volume crown 8vo., morocco, 16s.

Both editions of this work may be had in a variety of elegant bindings.

REV. J. DAVISON.

DISCOURSES ON PROPHECY, in which are considered its Structure, Use, and Inspiration; being the substance of Twelve Sermons preached in the Chapel of Lincoln's-Inn, by JOHN DAVISON, B.D. Sixth and cheaper Edition. 8vo., cloth, 9s.

REV. DR. SEWELL.

CHRISTIAN VESTIGES OF CREATION. By WILLIAM SEWELL, D.D., late Professor of Moral Philosophy in the University of Oxford. Post 8vo., cloth, price 4s. 6d.

SEMONS, &c.

ILLUSTRATIONS OF FAITH. EIGHT PLAIN SERMONS, by a Writer in the "Tracts for the Christian Seasons:"—Abel; Enoch; Noah; Abraham; Isaac, Jacob, and Joseph; Moses; The Walls of Jericho; Conclusions. Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

Uniform, and by the same Author,

PLAIN SERMONS ON THE BOOK OF COMMON PRAYER. Fcap. 8vo., cloth, 5s.	SECTION OF OUR LORD. 2 vols., Fcap. 8vo., cloth, 10s.
HISTORICAL AND PRACTICAL SERMONS ON THE SUFFERINGS AND RESUR-	SERMONS ON NEW TESTAMENT CHARACTERS. Fcap. 8vo., 4s.

CHRISTIAN SEASONS.—Short and Plain Sermons for every Sunday and Holyday throughout the Year. Edited by the late Bishop of Grahamstown. 4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

————— A Second Series of Sermons for the Christian Seasons. Uniform with the above. 4 vols., Fcap. 8vo., cloth, 16s.

ARMSTRONG'S PAROCHIAL SERMONS. Parochial Sermons, by JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. A New Edition, Fcap. 8vo., cloth, 5s.

ARMSTRONG'S SERMONS FOR FASTS AND FESTIVALS. A new Edition. Fcap. 8vo., 5s.

PAROCHIAL SERMONS, by the Rev. HENRY W. BURROWS, B.D., Perpetual Curate of Christ Church, St. Pancras. Fcap. 8vo., cloth, 6s.

————— Second Series. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SERMONS PREACHED FOR THE MOST PART IN THE CHURCHES OF ST. MARY AND ST. MATTHIAS, RICHMOND, SURREY. By CHARLES WELLINGTON FURSE, M.A., of Balliol College; Curate of Christ Church, St. Pancras; and formerly Lecturer of St. George's Chapel, Windsor. Post 8vo., cloth, 6s.

SHORT SERMONS FOR FAMILY READING. Ninety Short Sermons for Family Reading, following the course of the Christian Seasons. By the Author of "A Plain Commentary on the Gospels." 2 vols., cloth, 8s.

SERMONS PREACHED BEFORE THE UNIVERSITY OF OXFORD, and in other places. By the late Rev. C. MARRIOTT, Fellow of Oriel College, Oxford. 12mo., cloth, 6s.

————— Volume the Second. 12mo., cloth, 7s. 6d.

LECTURES ON THE EPISTLE OF ST. PAUL TO THE ROMANS. By the late Rev. C. MARRIOTT, B.D., Fellow of Oriel College, Oxford. Edited by his Brother, the Rev. JOHN MARRIOTT. 12mo., cloth, 6s.

REFLECTIONS IN A LENT READING OF THE EPISTLE TO THE ROMANS. By the late Rev. C. MARRIOTT. Fcap. 8vo., cloth, 8s.

WORKS OF THE
Standard English Divines,

AT THE FOLLOWING PRICES IN CLOTH.

- ANDREWES' (BP.) COMPLETE WORKS. 11 vols. 8vo., £3 6s.
 ANDREWES' (BP.) SERMONS. *Second Edition.* 5 vols., £1 15s.
 BEVERIDGE'S (BP.) COMPLETE WORKS. 12 vols. 8vo., £4 4s.
 BEVERIDGE'S (BP.) ENGLISH WORKS. 10 vols. 8vo., £3 10s. 6d.
 BRAMHALL'S (ABP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 15s.
 BULL'S (BP.) HARMONY OF THE APOSTLES ST. PAUL AND
 ST. JAMES ON JUSTIFICATION. 2 vols., 10s.
 BULL'S (BP.) DEFENCE OF THE NICENE CREED. 2 vols.
 8vo., 10s.
 BULL'S (BP.) JUDGMENT OF THE CATHOLIC CHURCH.
 8vo., 5s.
 COSIN'S (BP.) WORKS. 5 vols. 8vo., £1 10s.
 HAMMOND'S PRACTICAL CATECHISM. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S MISCELLANEOUS WORKS. 8vo., 5s.
 HAMMOND'S SERMONS. 2 Parts. 8vo., 10s.
 HICKES'S TREATISES ON THE CHRISTIAN PRIESTHOOD.
 3 vols. 8vo., 15s.
 JOHNSON'S (JOHN) UNBLOODY SACRIFICE. 2 vols. 8vo., 10s.
 JOHNSON'S (JOHN) ENGLISH CANONS. 2 vols. 8vo., 12s.
 LAUD'S (ABP.) COMPLETE WORKS. 7 vols. 8vo., £3 3s.
 TAYLOR'S (BP. JER.) WORKS (EDEN'S ED.) 10 vols., £5 5s.
 THORNDIKE'S (HERBERT) THEOLOGICAL WORKS. 10 vols.
 8vo., £2 10s.
 WILSON'S (BP.) WORKS. Vols. II. to VI., £2 14s.
 ——— Vol. I., LIFE, by Rev. J. KEBLE, and Vol. VII., PAROCHIALIA,
 &c., in the press.

DAILY STEPS TOWARDS HEAVEN; or, Practical Thoughts on the Gospel History, and especially on the Life and Teaching of our Lord Jesus Christ, for every day in the year, according to the Christian Seasons. With Titles and Characters of Christ; and a Harmony of the Four Gospels. *Eleventh Edition.* 32mo., roan, 2s. 6d.; morocco, 4s. 6d.

A large-type Edition, square crown 8vo., for the use of aged persons, is just ready, strongly bound in cloth, price 5s.

THE PASTOR IN HIS CLOSET; or, A Help to the Devotions of the Clergy. By JOHN ARMSTRONG, D.D., late Lord Bishop of Grahamstown. *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s.

DAILY SERVICES FOR CHRISTIAN HOUSEHOLDS, compiled and arranged by the Rev. H. STOBART, M.A. 18mo., paper, 1s.; cloth, 1s. 4d.

* It may also be had bound up with the Prayer-book Version of the Psalms, price 3s., limp cloth.

BREVIATES FROM HOLY SCRIPTURE, arranged for use by the Bed of Sickness. By the Rev. G. ARDEN, M.A., Rector of Winterborne-Came; Domestic Chaplain to the Right Hon. the Earl of Devon; Author of "A Manual of Catechetical Instruction." Fcap. 8vo. *Second Edition.* 2s.

THE CURE OF SOULS. By the Rev. G. ARDEN, M.A. Fcap. 8vo., 2s. 6d.

PRECES PRIVATÆ in studiosorum gratiam collectæ et regia auctoritate approbatæ: anno MDLXVIII. *Londini editæ: ad vetera exemplaria denuo recognitæ.* Ed. C. MARRIOTT. 16mo., cloth, 6s.

OXFORD SERIES OF DEVOTIONAL WORKS.

THE IMITATION OF CHRIST.
FOUR BOOKS. By Thomas A KEMPIS. A new Edition, revised, handsomely printed on tinted paper in Fcap. 8vo., with Vignettes and red borders, cl., 5s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

LAUD'S DEVOTIONS.
THE PRIVATE DEVOTIONS of Dr. WILLIAM LAUD, Archbishop of Canterbury, and Martyr. A new and revised Edition, with Translations to the Latin Prayers, handsomely printed with Vignettes and red lines. Fcap. 8vo., antique cloth, 5s.

WILSON'S SACRA PRIVATA.
THE PRIVATE MEDITATIONS, DEVOTIONS, and PRAYERS of the Right Rev. T. WILSON, D.D., Lord Bishop of Sodor and Man. Now first printed entire. From the Original Manuscripts. Fcap. 8vo., 6s.

ANDREWES' DEVOTIONS.
DEVOTIONS. By the Right Rev. Father in God, LAUNCELOT ANDREWES, Translated from the Greek and Latin, and arranged anew. Fcap. 8vo., 5s.; morocco, 8s.; antique calf, red edges, 10s. 6d.

SPINCKES' DEVOTIONS.
TRUE CHURCH OF ENGLAND MAN'S COMPANION IN THE CLOSET; or, a complete Manual of Private Devotions, collected from the Writings of eminent Divines of the Church of England. Sixteenth Edition, corrected. Fcap. 8vo., floriated borders, cloth, antique, 4s.

The above set of 5 Volumes, in neat grained calf binding, £2 2s.

TAYLOR'S HOLY LIVING.
THE RULE AND EXERCISES OF HOLY LIVING. By Bishop JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of obtaining every virtue, and the remedies against every vice. *In antique cloth binding, 4s.*

TAYLOR'S HOLY DYING.
THE RULE AND EXERCISES OF HOLY DYING. By Bishop JEREMY TAYLOR. In which are described the means and instruments of preparing ourselves and others respectively for a blessed death, &c. *In antique cloth binding, 4s.*

ANCIENT COLLECTS.
Lately published. Vide p. 2.

THE AUTHOR OF "THE CHRISTIAN YEAR."

THE CHRISTIAN YEAR. Thoughts in verse for the Sundays and Holydays throughout the Year. *Imperial Octavo*, with Illuminated Titles,—Cloth, 1*l.* 5*s.*; morocco, 1*l.* 11*s.* 6*d.*; best morocco, 2*l.* 2*s.* *Octavo Edition*,—Large type, cloth, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 21*s.*; antique calf, 18*s.* *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *32mo. Edition*,—Cloth, 8*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

LYRA INNOCENTII. Thoughts in Verse for Christian Children. *Foolscap Octavo Edition*,—Cloth, 7*s.* 6*d.*; morocco, plain, 10*s.* 6*d.*; morocco by Hayday, 15*s.*; antique calf, 12*s.* *18mo. Edition*,—Cloth, 6*s.*; morocco, 8*s.* 6*d.* *32mo. Edition*,—Cloth, 3*s.* 6*d.*; morocco, plain, 5*s.*; morocco by Hayday, 7*s.* *Cheap Edition*,—Cloth, 1*s.* 6*d.*; bound, 2*s.*

THE AUTHOR OF "THE CATHEDRAL."

THE CATHEDRAL. *Foolscap* 8vo., cloth, 7*s.* 6*d.*; *32mo.*, with Engravings, 4*s.* 6*d.*

THOUGHTS IN PAST YEARS. *The Sixth Edition*, with several new Poems, *32mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE BAPTISTERY; or, The Way of Eternal Life. *32mo.*, cloth, 8*s.* 6*d.*

*The above Three Volumes uniform, 32mo., neatly bound in morocco, 18*s.**

THE CHRISTIAN SCHOLAR. *Foolscap* 8vo., 10*s.* 6*d.*; *32mo.*, cloth, 4*s.* 6*d.*

THE SEVEN DAYS; or, The Old and New Creation. *Second Edition*, *Foolscap* 8vo., 7*s.* 6*d.*

MORNING THOUGHTS. By a CLERGYMAN. Suggested by the Second Lessons for the Daily Morning Service throughout the year. 2 vols. *Foolscap* 8vo., cloth, 5*s.* each.

THE CHILD'S CHRISTIAN YEAR. Hymns for every Sunday and Holyday throughout the year. *Cheap Edition*, 18mo., cloth, 1*s.*

COXE'S CHRISTIAN BALLADS. *Foolscap* 8vo., cloth, 3*s.* Also selected Poems in a packet, sewed, 1*s.*

FLOREM SACRA. By the Rev. G. HUNT SMYTTAN. *Second Edition*, 16mo., 1*s.*

PROFESSOR GOLDWIN SMITH.

IRISH HISTORY AND IRISH CHARACTER. By GOLDWIN SMITH. *Second Edition.* Post 8vo., price 5s.

JOHN HENRY PARKER.

AN INTRODUCTION TO THE STUDY OF GOTHIC ARCHITECTURE. By JOHN HENRY PARKER, F.S.A. *Second Edition*, Revised and Enlarged, with 170 Illustrations, and a Glossarial Index. Fcap. 8vo., cloth lettered, price 5s.

AN ATTEMPT TO DISCRIMINATE THE STYLES OF ARCHITECTURE IN ENGLAND, FROM THE CONQUEST TO THE REFORMATION: WITH A SKETCH OF THE GRECIAN AND ROMAN ORDERS. By the late THOMAS RICKMAN, F.S.A. Sixth Edition, with considerable Additions, chiefly Historical, by JOHN HENRY PARKER, F.S.A., and numerous Illustrations by O. Jewitt. 8vo., cloth, price 1*l.* 1s.

PROFESSOR WILLIS.

FACSIMILE OF THE SKETCH-BOOK OF WILARS DE HONECORT, an Architect of the Thirteenth Century. With Commentaries and Descriptions by MM. LASSUS and QUICHERAT. Translated and Edited, with many additional Articles and Notes, by the Rev. ROBERT WILLIS, M.A., F.R.S., Jacksonian Professor at Cambridge, &c. With 64 Facsimiles, 10 Illustration Plates, and 43 Woodcuts. Royal 4to., cloth, 2*l.* 10s.

The English letterpress separate, for the purchasers of the French edition, 4to., 15s.

JOHN HEWITT.

ANCIENT ARMOUR AND WEAPONS IN EUROPE. By JOHN HEWITT, Member of the Archæological Institute of Great Britain. Vols. II. and III., comprising the Period from the Fourteenth to the Seventeenth Century, completing the work, 1*l.* 12s. Also Vol. I., from the Iron Period of the Northern Nations to the end of the Thirteenth Century, 18s. The work complete, 3 vols., 8vo., 2*l.* 10s.

M. VIOLETT-LE-DUC.

THE MILITARY ARCHITECTURE OF THE MIDDLE AGES, Translated from the French of M. VIOLETT-LE-DUC. By M. MACDERMOTT, Esq., Architect. With the 151 original French Engravings. Medium 8vo., cloth, price 2*l.* 1s.

EDITOR OF GLOSSARY.

SOME ACCOUNT OF DOMESTIC ARCHITECTURE IN ENGLAND, from Richard II. to Henry VIII. (or the Perpendicular Style). With Numerous Illustrations of Existing Remains from Original Drawings. By the EDITOR OF "THE GLOSSARY OF ARCHITECTURE." In 2 vols., 8vo., 1*l.* 10s.

Also,

VOL. I.—FROM WILLIAM I. TO EDWARD I. (or the Norman and Early English Styles). 8vo., 2*l.*s.

VOL. II.—FROM EDWARD I. TO RICHARD II. (the Edwardian Period, or the Decorated Style). 8vo., 2*l.*s.

The work complete, with 400 Engravings, and a General Index, 4 vols. 8vo., price £3 12s.

OUR ENGLISH HOME: its Early History and Progress. With Notes on the Introduction of Domestic Inventions. *Second Edition.* Crown 8vo., price 5s.

"It contains the annals of our English civilization, and all about our progress in social and domestic matters, how we came to be the family and people which we are. All this forms a book as interesting as a novel, and our domestic history is written not only with great research, but also with much spirit and liveliness."—*Christian Remembrancer.*

HISTORICAL TALES, illustrating the chief events in Ecclesiastical History, British and Foreign, adapted for General Reading, Parochial Libraries, &c. In Monthly Volumes, with a Frontispiece, price 1s.

THE Series of Tales now announced will embrace the most important periods and transactions connected with the progress of the Church in ancient and modern times. They will be written by authors of acknowledged merit, in a popular style, upon sound Church principles, and with a single eye to the inculcation of a true estimate of the circumstances to which they relate, and the bearing of those circumstances upon the history of the Church. By this means it is hoped that many, who now regard Church history with indifference, will be led to the perusal of its singularly interesting and instructive episodes.

Each Tale, although forming a link of the entire Series, will be complete in itself, enabling persons to subscribe to portions only, or to purchase any single Tale separately.

Already published.

- No. 1.—THE CAVE IN THE HILLS; or, Cæcilius Viriathus.
- No. 2.—THE EXILES OF THE CEBENNA: a Journal written during the Decian Persecution, by Aurelius Gratianus, Priest of the Church of Arles; and now done into English.
- No. 3.—THE CHIEF'S DAUGHTER; or, The Settlers in Virginia.
- No. 4.—THE LILY OF TIFLIS: a Sketch from Georgian Church History.
- No. 5.—WILD SCENES AMONGST THE CELTS.
- No. 6.—THE LAZAR-HOUSE OF LEROS: a Tale of the Eastern Church in the Seventeenth Century.
- No. 7.—THE RIVALS: a Tale of the Anglo-Saxon Church.
- No. 8.—THE CONVERT OF MASSACHUSETTS.
- No. 9.—THE QUAY OF THE DIOSCURI: a Tale of Nicene Times.
- No. 10.—THE BLACK DANES.
- No. 11.—THE CONVERSION OF ST. VLADIMIR; or, The Martyrs of Kief. A Tale of the Early Russian Church.
- No. 12.—THE SEA-TIGERS: a Tale of Mediæval Nestorianism.
- No. 13.—THE CROSS IN SWEDEN; or, The Days of King Ingi the Good.
- No. 14.—THE ALLELUIA BATTLE; or, Pelagianism in Britain.
- No. 15.—THE BRIDE OF RAMCUTTAH: A Tale of the Jesuit Missions to the East Indies in the Sixteenth Century.
- No. 16.—ALICE OF FOBHING; or, The Times of Jack Straw and Wat Tyler.
- No. 17.—THE NORTHERN LIGHT: a Tale of Iceland and Greenland in the Eleventh Century.
- No. 18.—AUBREY DE L'ORNE; or, The Times of St. Anselm.
- No. 19.—LUCIA'S MARRIAGE; or, The Lions of Wady-Araba.
- No. 20.—WOLFINGHAM; or, The Convict-Settler of Jervis Bay: a Tale of the Church in Australia.
- No. 21.—THE FORSAKEN; or, The Times of St. Dunstan.
- No. 22.—THE DOVE OF TABENNA.—THE RESCUE: A Tale of the Moorish Conquest of Spain.
- No. 23.—LARACHE: a Tale of the Portuguese Church in the Sixteenth Century.
- No. 24.—WALTER THE ARMOURER; or, The Interdict: a Tale of the Times of King John.
- No. 25.—THE CATECHUMENS OF THE COROMANDEL COAST.
- No. 26.—THE DAUGHTERS OF POLA. Family Letters relating to the Persecution of Diocletian, now first translated from an Isirian MS.
- No. 27.—AGNES MARTIN; or, The Fall of Cardinal Wolsey.
- No. 28.—ROSE AND MINNIE; or, The Loyalists: a Tale of Canada in 1837.

ALICE LISLE: A Tale of Puritan Times. Fcap. 8vo., cloth, 4s.

THE SCHOLAR AND THE TROOPER; OR, OXFORD DURING THE GREAT REBELLION. By the Rev. W. E. HEYGATE. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

SOME YEARS AFTER: A Tale. Fcap. 8vo., cloth lettered, 7s.

ATHELIN; OR, THE CASTLE BY THE SEA. A Tale. By LOUISA STEWART, Author of "Walks at Templecombe," "Floating away," &c. 2 vols., Fcap. 8vo. 9s.

MIGNONETTE: A SKETCH. By the Author of "The Curate of Holy Cross." 2 vols., Fcap., cloth, 10s.

THE CALIFORNIAN CRUSOE: A Tale of Mormonism. By the Rev. H. CASWALL, Vicar of Figheldean. Fcap. 8vo., with Illustration, cloth, 2s. 6d.

STORM AND SUNSHINE; OR, THE BOYHOOD OF HERBERT FALCONER. A Tale. By W. E. DICKSON, M.A., Author of "Our Workshop," &c. With Frontispiece, cloth, 2s.

AMY GRANT; OR, THE ONE MOTIVE. A Tale designed principally for the Teachers of the Children of the Poor. *Second Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 3s. 6d.

THE TWO HOMES. A Tale. By the Author of "Amy Grant." *Third Edition.* Fcap. 8vo., cloth, 2s. 6d.

DAWN AND TWILIGHT. A Tale. By the Author of "Amy Grant," "Two Homes," &c. 2 vols. Fcap. 8vo., cloth, 7s.

KENNETH; OR, THE REAR-GUARD OF THE GRAND ARMY. By the Author of the "Heir of Redclyffe," "Heartsease," &c., &c. *Third Edition.* Fcap. 8vo., with Illustrations, 5s.

TALES FOR THE YOUNG MEN AND WOMEN OF ENGLAND. A Series of Tales adapted for Lending Libraries, Book Hawkers, &c. Fcap. 8vo., with Illustrations, strongly bound in coloured wrapper, 1s. each:—

No. 1. Mother and Son.
No. 2. The Recruit.
No. 3. The Strike.
No. 4. James Bright, the Shopman.
No. 5. Jonas Clint.
No. 6. The Sisters.
No. 7. Caroline Elton; or,
Vanity and Jealousy. } 1s.
No. 8. Servants' Influence.
No. 9. The Railway Accident.
No. 10. Wanted, a Wife.
No. 11. Irrevocable.

No. 12. The Tenants at Tinkers' End.
No. 13. Windycote Hall.
No. 14. False Honour.
No. 15. Old Jarvis's Will.
No. 16. The Two Cottages.
No. 17. Squitch.
No. 18. The Politician.
No. 19. Two to One.
No. 20. Hobson's Choice. 6d.
No. 21. Susan. 4d.
No. 22. Mary Thomas; or,
Dissent at Evenly. } 4d.

"To make boys learn to read, and then to place no good books within their reach, is to give them an appetite, and leave nothing in the pantry save unwholesome and poisonous food which, depend upon it, they will eat rather than starve."—*Sir W. Scott.*

CATECHETICAL WORKS, Designed to aid the Clergy in Public Catechising. Uniform in size and type with the "Parochial Tracts."

Already published in this Series.

I. CATECHETICAL LESSONS on the Creed. 6d. II. CATECHETICAL LESSONS on the Lord's Prayer. 6d. III. CATECHETICAL LESSONS on the Ten Commandments. 6d. IV. CATECHETICAL LESSONS on the Sacraments. 6d. V. CATECHETICAL LESSONS on the Parables of the New Testament. Part I. Parables I.—XXI. 1s. VI. PART II. PARABLES XXII.—XXXVII. 1s. VII. CATECHETICAL NOTES on the Thirty-Nine Articles. 1s. 6d.	VIII. CATECHETICAL LESSONS on the Order for Morning and Evening Prayer, and the Litany. 1s. IX. CATECHETICAL LESSONS on the Miracles of our Lord. Part I. Miracles I.—XVII. 1s. X. PART II. MIRACLES XVIII.—XXXVII. 1s. XI. CATECHETICAL NOTES on the Saints' Days. 1s. QUESTIONS ON THE COLLECTS, EPISTLES, AND GOSPELS, throughout the Year; edited by the Rev. T. L. CLAUGHTON, Vicar of Kidderminster. For the use of Teachers in Sunday-Schools. Two Parts, 18mo., cloth, each 2s. 6d.

COTTAGE PICTURES. Cottage Pictures from the Old Testament. Twenty-eight large Illustrations, coloured by hand. The set, folio, 7s. 6d.

COTTAGE PICTURES from the New Testament, (uniform with above). The set of Twenty-eight, 7s. 6d.

SCRIPTURE PRINTS FOR PAROCHIAL USE. Printed in Sepia, with Ornamental Borders. Price One Penny each; or the set in an ornamental envelope, One Shilling.

1. The Nativity. 2. St. John Preaching. 3. The Baptism of Christ. 4. Jacob's Dream. 5. The Transfiguration. 6. The Good Shepherd.	7. The Tribute-Money. 8. The Preparation for the Cross. 9. The Crucifixion. 10. Leading to Crucifixion. 11. Healing the Sick. 12. The Return of the Prodigal.

Ninety thousand have already been sold of these prints. They are also kept mounted and varnished, 3d. each.

TALES AND ALLEGORIES reprinted from the "PENNY POST." Fcap. 8vo., with Illustrations.

FANNY DALE. 1s. 6d. THE CHILD OF THE TEMPLE. 1s. THE HEART-STONE. 10d. FAIRTON VILLAGE. 8d. GILL'S LAP. 8d. FOOTPRINTS IN THE WILDERNESS. 6d. TALES OF AN OLD CHURCH. 4d. MARGARET OF CONWAY. 4d. MARY WILBRAM. 4d. MARION. 4d.	MARTINMAS. 4d. OLD WINTERTON'S WILL. 4d. MARY MERTON. 2d. THE TWO WIDOWS. 2d. LEFT BEHIND. 2d. AMNEMON THE FORGETFUL. 2d. EUSTATHES THE CONSTANT. 2d. LITTLE TALES. 4d. LITTLE ALLEGORIES. 2d. LITTLE FABLES. 2d.

JELF'S GREEK GRAMMAR.—A Grammar of the Greek Language; chiefly from the text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, M.A., Student of Ch. Ch. *Third Edition.* 2 vols. 8vo., 1l. 10s.

This Grammar is in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and most other public schools.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR. A Latin Grammar for the Use of Schools. By Professor MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF'S "Greek Grammar." *Fourth Edition.* 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new Edition contains an Index to the Authors quoted.

LAWS OF THE GREEK ACCENTS. By JOHN GRIFFITHS, M.A. 16mo. *Ninth Edition.* Price Sixpence.

H KAINH ΔΙΑΘΗΚΗ. The Greek Testament with English Notes. By the Rev. EDWARD BURTON, D.D., sometime Regius Professor of Divinity in the University of Oxford. *Sixth Edition, with Index.* 8vo., cloth, 10s. 6d.

THUCYDIDES, with Notes, chiefly Historical and Geographical. By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the Rev. R. P. G. TIDDEMAN. *Fifth Edition.* 3 vols., 8vo., cloth lettered, £1 16s.

THE ETHICS OF ARISTOTLE. With Notes by the Rev. W. E. JELF, B.D., Author of "A Greek Grammar," &c. 8vo., cloth, 12s.
The Text separately, 5s. The Notes separately, 7s. 6d.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the use of Schools and Universities. By THOMAS MITCHELL, M.A. 2 vols. 8vo., £1 8s.

The following Plays may also be had separately, at 5s. each :—

PHILOCTETES.
TRACHINÆ.

AJAX.
ELECTRA.

ŒDIPUS COLONEUS.

ANNALS OF ENGLAND. An Epitome of English History. From Contemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records. 3 vols. Fcap. 8vo., with Illustrations, cloth, 15s. *Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.*

Vol. I. From the Roman Era to the deposition of Richard II. Cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Each Volume is sold separately.

PASS AND CLASS. An Oxford Guide-Book through the Courses of *Literæ Humaniores*, Mathematics, Natural Science, and Law and Modern History. By MONTAGU BURROWS, M.A. *Second Edition, with some of the latest Examination Papers.* Fcap. 8vo., cloth, 5s.

A NEW SERIES of the Greek and Latin Classics for the use of Schools.

"Mr. Parker is supplying a want long felt, in issuing a series of good classical texts, well edited, and in a cheap form. The expensiveness of our school-books is a crying evil, which cannot be too soon abated. It is absurd extravagance to put costly books into the hands of schoolboys, to be thumbed and torn to pieces, when cheaper ones would answer every useful purpose just as well. In this respect our neighbours on the Continent are far more rational than we are. We look with satisfaction upon Mr. Parker's efforts to bring about an amendment. Though we think it would have been better to announce the editor's name, we willingly bear testimony to the ability with which he has executed his task, and have much pleasure in recommending the Texts as suitable for school purposes."—*Athenæum*.

GREEK POETS.

							Paper.	Bound.
							s. d.	s. d.
Æschylus	2 6	3 0
Aristophanes.	2 vols.	5 0	6 0
Euripides.	3 vols.	5 0	6 6
—	Tragœdiæ Sex	3 0	3 6
Sophocles	2 6	3 0
Homeri Ilias	3 0	3 6
—	Odyssea	2 6	3 0

GREEK PROSE WRITERS.

Aristotelis Ethica	1 6	2 0
Demosthenes de Corona, et } Æschines in Ctesiphontem }	1 6	2 0
Herodotus.	2 vols.	5 0	6 0
Thucydides.	2 vols.	4 0	5 0
Xenophontis Memorabilia	1 0	1 4
—	Anabasis	1 6	2 0

LATIN POETS.

Horatius	1 6	2 0
Juvenalis et Persius	1 0	1 6
Lucanus	2 0	2 6
Lucretius	1 6	2 0
Phædrus	1 0	1 4
Virgilius	2 0	2 6

LATIN PROSE WRITERS.

Cæsar Commentarii, cum Supplementis Auli Hirtii et aliorum	2	0	...	2	6
— Commentarii de Bello Gallico	1	0	1 6
Cicero De Officiis, de Senectute, et de Amicitia	1	6	2 0
Ciceronis Tusculanarum Disputationum Libri V.	1	6	2 0
— Orationes Selectæ, in the press					
Cornelius Nepos	1	0	1 4
Livius.	4 vols.	...	5	0	6 0
Sallustius	1	6	2 0
Tacitus.	2 vols.	...	4	0	5 0

THE PLAYS OF SOPHOCLES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s., or separately—

	s. d.		s. d.
Ajax (Text and Notes)	1 0	Antigone	1 0
Electra	1 0	Philoctetes	1 0
Œdipus Rex	1 0	Trachinise	1 0
Œdipus Coloneus	1 0		

THE PLAYS OF ÆSCHYLUS, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 7s. 6d.

Prometheus Vincit (Text and Notes)	1 0	Agamemnon	1 0
Septem Contra Thebas	1 0	Choephoræ	1 0
Persæ	1 0	Eumenides	1 0
		Supplices	1 0

THE PLAYS OF EURIPIDES, with English Notes by Members of the University of Oxford. Complete in 2 vols., cloth, 6s. 6d.

Hecuba (Text and Notes)	1 0	Hippolytus	1 0
Medea	1 0	Phœnissæ	1 0
Orestes	1 0	Alceſtis	1 0

"The notes contain sufficient information, without affording the pupil so much assistance as to supersede all exertion on his part."—*Athenæum*, Jan. 27, 1855.

"Be all this as it may, it is a real benefit to public schoolboys to be able to purchase any Greek Play they want for One Shilling. When we were introduced to Greek Plays, about forty

years ago, we had put into our hands a portly 8vo. volume, containing Porson's four Plays, without one word of English in the shape of notes; and we have no doubt the book cost nearer twenty than ten shillings, and after all was nothing near so useful as these neat little copies at One Shilling each."—*Educational Times*.

The Text of SOPHOCLES separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 0d.

The Text of ÆSCHYLUS separately. One vol., cloth, 3s.—The Notes, ditto, 3s. 6d.

The Text of EURIPIDES separately. One vol., cloth, 3s. 6d.—The Notes, ditto, 3s.

Pocket Editions of the following have also been published with Short Notes.

	s. d.
ARISTOPHANES.—THE KNIGHTS, (Text and Notes)	1 0
ACHARNIANS "	1 0
DEMOSTHENES.—DE CORONA, (Text and Notes,)	2 0
ÆSCHINES.—IN CTESIPHONTEM, (Text and Notes)	2 0
HOMERUS.—ILIAD, LIB. I.—VI. (Text and Notes,)	2 0
VIRGILIUS.—BUCOLICA, (Text and Notes,)	1 0
GEORGICA "	2 0
ÆNEIDOS, LIB. I.—III. "	1 0
HORATIUS.—CARMINA, &c., (Text and Notes,)	2 0
SATIRÆ "	1 0
EPISTOLÆ ET ARS POETICA "	1 0
The Notes only, in one vol., cloth, 2s.	
SALLUSTIUS.—JUGURTHA, (Text and Notes,)	1 6
CATILINA "	1 0
M. T. CICERO.—PRO MILONE, (Text and Notes)	1 0
IN CATILINAM "	1 0
PRO LEGE MANILIA, and PRO ARCHIA "	1 0
DE SENECTUTE and DE AMICITIA "	1 0
LIVIOUS.—LIB. XXI.—XXIV. (Text and Notes,)	4 0
CÆSAR.—LIB. I.—III. (Text and Notes,)	1 0
CORNELIUS NEPOS, (Text and Notes,)	1 6
PHÆDRUS.—FABULÆ, (Text and Notes,)	1 0

Other portions of several of the above-named Authors are in preparation.

THE GENTLEMAN'S MAGAZINE.—As time has passed on, the Magazine which SYLVANUS URBAN, now one hundred and thirty-one years ago commenced, has given rise to very many others. It is true that the greater part have died soon after their birth, but still there are some occupying a portion of the ground once covered by SYLVANUS URBAN: this has rendered it necessary for him to prescribe certain limits for his labours. While Magazine after Magazine has been set on foot, none has ever clearly marked out for itself the ground which has ever held the most prominent place in the GENTLEMAN'S MAGAZINE, namely, History and Archæology. The GENTLEMAN'S MAGAZINE has done more than any periodical to support and promote archæological tastes and studies. In former years it is true much of its space was occupied with general literature, but of late, as its ground became more circumscribed, the Magazine was able to give a more complete *résumé* of archæological progress and labours. It therefore depended from that time more especially upon archæological and historical students to supply the place of those supporters whom death year by year removes.

An independent organ in such a study as archæology is of the greatest importance, and he therefore appeals to the several Societies to receive him as such, believing that his Magazine, by shewing what other Societies are doing, stimulates the members of each Society to further exertion; that by its independence it prevents the injury that is often done to a science by that narrowness of view which small separate Societies tend to engender; and finally, that by treating of various subjects distinct from those coming beneath the scope of such Societies, he supplements their labours without interfering with them.

All Communications to be addressed to Mr. URBAN, 377, STRAND, W.C.

THE PENNY POST. A Church of England Illustrated Magazine, issued Monthly. Price One Penny.

ENLARGEMENT OF THE PENNY POST.

Arrangements are in progress for the improvement of this Magazine. The January number of 1863 will consist of Thirty-two Pages, and numerous Illustrations, containing Tales, Stories, Allegories; Notes on Religious Events of the Day; Essays, Doctrinal and Practical. The object will be to combine amusement with instruction; to provide healthy and *interesting* reading adapted for the Village as well as the Town. A part of each number will be devoted to the "Children's Corner." The Editor's Box will be continued.

MONTHLY—ONE PENNY.

Subscribers' names received by all Booksellers and Newsmen.

PARKER'S CHURCH CALENDAR FOR 1862, price 6d., being the Eighth Year of Issue.

CONTENTS:—THE CALENDAR, with the Daily Lessons.—THE CHURCH: Statistics of the Church in England, Ireland, Scotland, the Colonies, &c. CONVOCATION: Province of Canterbury; Province of York. The Archbishops and Bishops of ENGLAND; Deans; Archdeacons; Proctors of Convocation; Benefices; Church and other Sittings, &c. The Archbishops and Bishops in IRELAND, SCOTLAND, and the COLONIES; and other information. The Bishops in AMERICA, with Statistics of the Dioceses, Extent, Population, Clergy, &c., &c.: First Bishops of the American Church; Statistical Summaries.—THE UNIVERSITIES, &c.: The University of OXFORD; the University of CAMBRIDGE; and other Universities. Theological Colleges; Training Institutions; Public Schools. Societies and Institutions; Church Unions; Colleges.—THE STATE, &c.: The State and Royal Family. Members of the House of Peers and Commons.—THE Kings and Queens of England. Statistics of the Population. Postal Regulations, and a variety of other information.

Crown 8vo., price 1s.; 140 pages of close type, in wrapper,

THE OXFORD DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863. Issued under the sanction of the Lord Bishop of the Diocese.

[In the press.]

Also,

THE LONDON DIOCESAN CALENDAR, AND CLERGY LIST for 1863.

[In the press.]

A Diary is also printed, uniform with the Calendar.

The two together, bound in roan, 3s.

Oxford and London: J. H. and J. PARKER.

